ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ,

HERODIANI HISTORIARVM LIBRI OCTO,

E RECENSIONE
HENRICI STEPHANI,

CVM
VARIETATE LECTIONIS
TRIVM CODICVM MSS.,
NOVA BERGLERI VERSIONE,
NOTIS VARIORVM
ET
INDICIBVS VERBORVM AC RERVM,

CVRANTE
THEOPHILO GVILIELMO IRMISCH,
ART. MAG. LIPS. GYMNASII PLAVIANI RECTORE.

TOMVS QVARTVS.

LIPSIAE,
SVMTIBVS E. B. SCHWICKERTI,
CIↃIↃCCCV.

LECTORIBVS.

Abſolvi ergo tandem aliquando opus Herodianeum, adiutus cum favore dei in primis, per tot laborum annos ſuſtinentis et vigorem mentis et corporis vires, nominatim que oculorum aciem, tum etiam ope hominum varia. Quae quidem animi pii grati que ſignificatio, in fronte hic Praefationis propoſita, ut eſt aliena ab omni iactatione pietatis, et modo debitum ſolvit ſenſum que promit e beneficiorum vel magnitudine vel multitudine, vel longitudine atque diuturnitate, ita nec indecora mihi putabitur a bene ſentientibus, nec ingrata prorſus vel legentibus, qui nihil beneficii contulerunt, ſed mecum acceperunt ſimul aliquid tamen quodam modo, fruendis quidem iis, quae per aliorum benevolam operam dedimus ac congeſſimus. Sed his, qui conſcii ſunt ſibi ſuae benignitatis, quanquam proprie non exſpectant, credo, commemorationem beneficiorum hanc, ſcripto prolatam, contenti per ſe animi recordatione grata tacita que cogitatione benevolentiae, his igitur tamen debeo hunc honorem, quod quibusdam tum nihil rependere potui, quam exemplum ſingulorum Tomorum, tum ne hoc quidem, quamvis promiſiſſem et ſperaſſem ab initio, me tale exhibiturum munusculum atque repraeſentaturum. Priori enim huius generis liberalitate fontem exhauriens, nec in domeſticis anguſtiis reperiens ſupplementum, abstinere porro cogebar, non de induſtria adeo vanus promiſſor in iſtam partem.

Legentibus vero et utentibus Operis Voluminibus his quarto quinto que ſuppeditantur a me plura ſimul haec:

I. Politiani interpretatio, emendata illa et expleta, ex editione Sylburgii, cum eiusdem que et Stephani ac Memmii ſub textum caſtigationibus, (p. 1 — 134.) — non tantum, ut cum nova Bergleri conferri queat volenti, ſed etiam multo que magis, quod conſpirat partim cum MSS. noſtris, et certis in locis pro Codice aliquo ad textum conſtituendum valere poteſt, quae non eſt mea ſolius ſententia, ſed et aliorum.

II. Pauli Voeti in Herodiani Marcum et Commodum imperatores Notae, (p. 135 — 190.) — non quo intelligentia verborum ac rerum ſcriptoris noſtri multum iuvetur, ſed quod in notione Principis editionis, quam moliebamur, ineſſe videretur, ut Notae non abeſſent veteres, quae per ſe continent boni aliquid.

III. Harleſii, V. Cl. coniecturae in quaedam Herodiani loca, per epiſtolam benevole mecum communicatae (p. 190.)

IV. Excurſus ſuper luſu verborum ad varia Herodiani loca (p. 191 — 194.)

V. Tabula chronologica in hiſtoriam Herodiani (p. 194 — 195.)

VI. Chronologia in Herodiani hiſtoriam, ex edit. Patav. ad ſiniſtram quidem, ſed ad dextram comparata illa ex Reimar. edit. Dion. Caſſ. (p. 196 — 206.)

VII. Genealogiae in Herodiani hiſtoriam ex edit. Patav. (p. 206 — 218.)

VIII. Nova Addenda et Emendanda ad tomum tertium (p. 219 — 228.)

IX. Teſtimonia et judicia de Herodiano (p. 229 — 236.)

X. Commentarius de tribus codd. manuſcriptis (p. 237 — 329.)

IRMISCHIO VIRO DOCTISSIMO IO. A. ERNESTI S. P. D.

Accepi, quae mihi legenda miſiſti, ut Tibi dicerem, quid eſſem auctor, utrum ea in publicum proferenda putarem per typographorum formulas, an premenda. Legi ergo, in primis orationem: intellexi que eam, quoad quidem ego iudicare poſſum, recte laudatam eſſe: ſed quod ad edendi conſilium pertinet, haereo ſane, ſed tamen magis inclino ad premendi quam ad edendi partes. Non dicam, orationem eſſe vernaculo ſermone ſcriptam: quanquam et hic eſt,

quod dubitationem faciat in Rectore Scholae, a quo latina magis exſpectantur. — Ego vero velim Te prodire aliquando in lucem ut virum graece et latine doctiorem vulgo. Id quid ſit mea ſententia, non ignoras. Ita commendabis ingenium doctrinam que Tuam doctis viris, Tibi que viam patefacies ad maiora, i. e. ad locum, ubi magis explicare doctrinam et prodeſſe literis poſſis. Bene vale Vir doctiſſime, mihi que cariſſime. Scr. d. XII Oct. LXIX.

IRMISCHIO V. D. S. P. D. IO. AVG. ERNESTI.

Tandem intervallo negotiorum aliquo facto, Tibi, literisque Tuis reſpondendum eſt. Neque enim alia cauſſa eſt tarditatis, quam negotiorum multitudo. Et Tu, Cariſſime Irmiſchi, primus es, cui in hoc otiolo reſpondeo.

Gaudeo, Te conſilium meum ita accepiſſe, ut a me erat ſcriptum. Tanto confidentius alterum conſilium ſuper propoſito Tuo explico. Ac primum, quod e Tragicis tribus illis fabulas ſingulas animadverſionibus Tuis inſtructas edere cogitas; non improbo quidem omnino: ſed primum iam habemus talem Chreſtomathiam Tragicam Gottingae ante plures annos de conſilio Gesneri editam ab Eyringio: quae ſucceſſum non habuit: deinde non eſt inſtitutum ſatis populare ac plauſibile, neque apud ſcholarum magiſtros, neque apud eruditiores. Et ſi Tu iam demum ad iſtas fabulas tractandas acceſſeris, non profecto poteris brevi tempore aliquid efficere, quo Te nomen que Tuum commendes latius, hoc eſt, pluribus e vario genere doctrinae et literatorum. Sunt praeterea multa multis libris in has fabulas notata, emendata etc. quae Tu tam brevi tempore cognoſcere non poteris, fiet que, quod nuper mihi ſcripſit Valkenarius de Moro, eum nimis feſtinaſſe, nondum cognitis aliorum doctorum Virorum obſervationibus, eam que ob cauſſam imperfectum opuſculum prodidiſſe. Sed haec non ſcripſi, ut conſilium illud Tuum plane abiici velim: ſed ut res per otium tractetur, et aliquid perfecti elaboretur.

Ego igitur Tibi hoc conſilii dederim, quod et expeditius ſit et ad rem Tuam propius ac celerius valeat. Scis, Leisnerum noſtrum voluiſſe edere Herodiani hiſtoriam. Conſi-

lium id ei ante permultos annos ſubiecit verſio Bergleri elegans et preſſior Politianeâ, quae in editis eſt. Eam verſionem acceperat primum ab Ludovico, qui libros ſcriptos Menkenii, Burcardi, emerat. Sed hanc verſionem, cum iis, quae ipſe collegit per plures annos, cum edd. vett. habet filius eius, Tibi non ignotus. Ab eo impetrabis, ut eas chartas Tibi cedat, ut que Tu patris obſervationibus ſub eius nomine edendis addas, quae vel ad textum, vel ad res, vel ad verba prodeſſe videantur. Ita facile invenies librarium, qui redimat, et erit opus ſane vendibile. Ego vero apud Leisnerum, ſi ad ipſum ſcripſeris, et ut hac de re me conſulat, facile efficiam, ut Tibi iſta cedat, et ea re etiam nomini parentis conſulat.

Quia ſpero, Tibi conſilium non diſpliciturum, nunc quidem non neceſſarium arbitror mittere librum, quem petiſti, alias paratum ad uſus Tuos. Bene Vale V. C. et me, ut facis, ama. Scr. Fer. II. Nat. D. N. I. C.

VIR CLARISSIME ATQVE DOCTISSIME.

Accepi literas Tuas, ex quibus libenter cognovi, quam aſſiduus ſis in Herodiano expoliendo. De verſione Bergleri vel explenda vel emendanda nihil melius ſcio, quam Tu ipſe putas fieri oportere. De collatione Veneta nihil ſpero. Nam et me in Callimacho ſpes et promiſſa fefellerunt. Dione Caſſio ipſe carere non poſſum, qui iam in Tacito iterum caſtigando laboro. Nec eſt quod Tu inde ſperes auxilii. Fabricianae notae ſunt fere mera collectanea hiſtorica, antiquaria, non criticae animadverſiones, in quibus etiam aliorum ſcriptorum loca emendentur. Itaque nec Index eſt additus eo pertinens. Omnino videris mihi nimis laborare in opere Tuo. Rem Tuo Marte gere, et noli diu nimis moliri. Vale, Optime Irmiſchi, et res Tuas omnes age feliciter. Iterum Vale. Scr. d. X Ian. LXXII. Tui ſtudioſiſſimus I. A. Erneſti.

VIRO CLARISSIMO ATQVE DOCTISSIMO IRMISCHIO IO. AVG. ERNESTI S. P. D.

Ignoſce ſeni aerumnoſo a nimia occupatione, cum tam raro ſcribit, praeſertim a Te conſultus. Admonitus

iterum heri tandem rescribo paucis. Instituta Tua, quae in tabella descripsisti, accommodate, quantum fieri potuit ad rationes publicas, probo (Miseram autem seriem et ordinem lectionum, in schola nostra tractandarum e lege et disciplina scholastica, denuo publicata). Omnino Tibi et Tui similibus non est scripta illa institutio publica. Bonus doctor, ut dixi, cum mihi iste labor imponebatur, est optima lex docendi.

Quod de absoluta Herodiani recensione scripsisti, iucundum fuit. Fac igitur, ut eum e manibus dimittas, ne Te taedium talis laboris capiat, quem mihi visus es ipse sine causa molestiorem Tibi reddere. Vale, et me, ut facis, ama. Scr. d. 26 Iun. 1773.

IRMISCHIO SVO S. D. P. MARTINI.

Confectis negotiis et multis, et taedii plenis, quae mea a me sparta adhuc postulabat, ad TVAS, Vir Doctissime atque Amicissime, litteras, pridie Cal. Febr. datas, paucis, quae opus videntur, rescribam. Non sine mira animi voluptate ex eis, quas dico litteras, intellexi, excerpta mea ex Cod. Monachiensi, TIBI non solum recte reddita fuisse, sed etiam exspectationi TVAE prorsus satis fecisse. In quo laborem studiumque meum ubi aliis viris eruditis non minus, quam TIBI, probatum iri posthac intelligam, habebo sane, cur mihi gratuler, TIBI que gratias habeam, quod hoc in negotio procurando opera qualicunque mea uti volueris. Interim scire TE velim, me libenter et haec fecisse, et plura facturum, quibus tum meam erga TE amicitiam testificari, tum artes liberales quodammodo adiuvare possim. Quo studio qui non movetur, is, me iudice, nec amici, nec viri eruditi nomine dignus est. Vnde et reliqua, quae scire aves, illico perscribam.

De ipso Cod. MS. cuius lectionem discrepantem ad TE transmisi, haec exponam, necesse est. Nimirum is est membranaceus, triginta foliorum, plane sic, ut in libris nostris, quos formae quadripartitae, huiusque maximae, dicimus, complicatorum, itaque consutorum, ut tres quasi fasciculos, quorum quisque decem folia complectitur, efficiant. In singulis cuiusque folii columnis versus scripti sunt, minimum, duodequinquaginta, saepe etiam quinquaginta tres; praeterquam omnium postrema, in qua non nisi unus et viginti

verſus reperiuntur, ita, ut reliquum ſpatium, prorſus vacuum, ne τέλος quidem, aliudve finiendi vocabulum prae ſe ferat. Ex quo intelligi poteſt, libri, ab hoc verſu, eodemque minio ſcripto: Ἡρωδιανῦ ἱσοριῶν πρώτη inchoantis, litteras eſſe admodum nitidas et minutas; quin editionis Stephanianae typis haud raro minores. Earundem ductus ſimiles fere ſunt typorum, quibus libri exeunte Sec XV. et incunte XVI. impreſſi ſunt, ductibus et quaſi lineamentis: ut, γ pictum eſt hoc modo Γ, δ plerumque Δ, σ, in fine potiſſimum c, ω vero ∞ cet. Deinde complura in Cod. occurrunt litterarum compendia, eodem fere modo flexa et connexa, quo ſunt ea, quae Stephanianus liber prae ſe fert: in primis vero in primo cuiusque columnae verſu ſaepe tres litterae, altera ſuper alteram, collocatae cernuntur. Cuiusmodi ſyllabarum compendia faciunt, ut plura vocabula ſint lectu difficiliora; et plane ambigua, quorum exempla quaedam in his excerptis reperiuntur. Vnumquodque fere iota habet duo quaſi διαιρέσεως puncta ſupra ſcripta; contra vero iota ſubſcriptum per integrum librum non offendi. Quod ad vocabulorum accentuationem attinet, encliticam τε, paroxytonum ſequentem, gravi, qui uſurpatur, ſemper notatam obſervavi: quam ſcribendi rationem Fiſcherus, V. Celeberr. in animadverſionibus ad Welleri Grammaticam, rectiorem, quam quae alioquin uſitata, et huic anteponendam, reor, eſſe contendit. Vt paucis dicam, ex ſignis Cod. MS. omnibus, nimirum, membranae, adhuc recentis et albae, pulcritudine, ex iucunda litterarum nigritie, ex ductuum et lineamentorum ſimilitudine, quae inter codicis huius litteras, atque typos eſt eos, quibus libri Sec. XV. et XVI. impreſſi ſunt, effici cogique poſſe arbitror, Cod. MS. annorum fere CCC eſſe. Quin cum Vir Illuſtris et Generoſiſſimus a Lippert me certiorem fecerit, hunc Cod. MS. una cum duobus aliis, Alberto, Duci Bav. olim donaſſe Ioachim. Camerarium; cumque hunc codd. gr. complures manu ſua deſcripſiſſe ex hiſtoria ſatis conſtet: mihi certe hunc, de quo quaeritur, codicem ab ipſo Camerario deſcriptum eſſe, admodum credibile videtur. Quam coniecturam meam ſi quis fundamento niti credat nullo: hoc tamen affirmare auſim, ipſum codicem vix centum annos vetuſtiorem eſſe Camerario. Quae utcunque ſint, aut exiſtimentur, liber ipſe e codice vetuſtiori, eoque optimae notae, fluxerit, eiusque librarius, ſumma cura et animi contentione in eo deſcribendo verſatus ſit, oportet, eo, quod univerſus liber, (ſi a paucis praetermiſſis, quae in excerptis

notavi, difcedas) recte prorfus, munde, venufte, eleganterque fcriptus eft. Idem lectiones complures fuppeditat, vulgata haud dubie meliores atque probabiliores: quas TV, Vir Clariffime, in excerptis meis legendis comparandisque facile obfervabis. Idem etiam haud raro, commatum loco, puncta exhibet: haec ipfa vero vocabulis interdum aliis, quam in editt. vulgaribus, adiecta, ita, ut ea fic aut coniuncta, aut feiuncta, fenfum habeant rectiorem, magisque verifimilem. Oratio cuiusque libri in capita, aut alia fegmenta, non divifa, plane cohaeret: ipfo autem libro finito, verfus inchoatus quidem, non eft completus, fed vacuus relictus. Quo facto, fequentis libri infcriptio, minio exquifito nitidoque picta, verfum fingularem inchoat, neque tamen femper complet. In margine nonnunquam exftant litterae rufae, eaeque maiufculae, ad ipfam orationem pertinentes: ita tamen, ut vocabulum eiusmodi littera rubra inchoatum, raro novam inchoët periodum. Quin huiusmodi litteram aliquoties vidi mediam effe vocabuli, ad quod pertinebat. Qua caufa permotus haec fecerit librarius, equidem videre nequeo. Ceterum, quanta fieri poterat, cura animique attentione in hoc labore verfatus, qualemcunque varietatem, quin manifeftos librarii lapfus, adnotavi: id quod TV, facta comparatione, perfacile intelliges. Atque haec funt, quae de ipfo Cod. MS. vere dicere poffum.

Quae de primi libri titulo fcire avebas, ea iam exftant in ipfius Cod. defcriptione, ubi librum ab hoc verfu, eodemque minio fcripto: Ηρωδιανȣ ἱϛοριῶν πρώτη inchoari dixi. Vnde haec in lectionis varietatem transfcribere potes.

Ingolftadienfem editionem duplicem, alteram a Pl. Reverendo et Doctiffimo Lancelloto, Benedictino, mecum communicatam, alteram in Gymnafii noftri bibliotheca exftantem, tractavi, et comparavi etiam. Prior eft ea, quam TV ipfe in litteris fuperioribus, fero tandem mihi redditis, defcripfifti; quamque *excudebat David Sartorius Anno* M. D. XCIII. cum qua pofterior plane convenit, praeterquam quod poft *Ingolftadii*, legatur: *ex typographeo Adami Sartorii, Anno* M. DCVIII. Primi folii columna averfa itidem vacua eft. In confequentis folii columna adverfa, quae perperam ternario fignata eft, cum eius averfa binarium prae fe ferat, eadem verba, eoque ordine leguntur, quae, et quo, in eodem prioris editionis folio, exftant. Pagina igitur fecunda incipit textus graecus, e regione cuius eft latina verfio, neque tamen typis expreffa, ut facta eft a Po-

litiano, ſed a Stephano emendata; cuius verba prima haec ſunt: *Plerique eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt*, cet. Numerus foliorum utriusque editionis, idem prorſus eſt; ſiquidem tam textus graeci, quam interpretationis latinae verba ita ſunt impreſſa, ut in quaque editionis poſterioris columna tot exſtent, quot in ſingulis prioris columnis reperiuntur: unde textus graecus explicit p. 400, ſubiecto vocabulo ΤΕΛΟΣ, verſio latina finit p. 401. et in his quidem verbis: *cum facultate ſuperiorum*. Sequens columna, prioris quidem editionis, *Errata* ante oculos ponit, poſterioris contra, prorſus vacua eſt. Quae duplex editio quamvis externa ſpecie conveniat, eſt tamen etiam, quo altera ab altera magnopere diſcrepet. Prioris typi ſunt elegantes, nitidi, et adhuc acuti; poſterioris contra obtuſi, attriti et ſordiduli: textus illius graecus eſt ſatis accuratus et correctus; huius vero, erratis compluribus commaculatus; ut, p 1. lin. 12. eſt ἀλυθείας, pro ἀληθείας, p. 6. l. 15. ὑπόκοον pro ὑπήκοον; ib. l. 24. ὅντα, pro ὄντα, quod et in priori eſt; p 8. l. 8. poſt τυράννου eſt punctum, in priori comma ſaltem; ib. l. penult. poſt αὐτῷ, deeſt punctum, et l. ult. κυμαίνουσαν, pro κυμαίνουσαν, p. 10. l. 4. poſt ἤρξατο, exſtat punctum, prior habet comma; l. 5. ἀχθέσθαι pro ἄχθεσθαι, l. 12. ὑμῖν σε, pro ὑμῖν τε, quod in utraque falſum eſt, l. 18. ἑνὸς ἐμοῦ pro ἑνὸς ἐμοῦ, uti et in priori; l. 23. πόδον, pro πόθον. p. 12 in lineis quinque primis deſiderantur ſigna, quibus imperatoris oratio notata eſt. p. 16. l. 8. poſt ἀνδραγαθίᾳ habet comma ſaltem, uti etiam p. 18. l. 19. poſt τὴν ἐπιθυμίαν. p. 20. l. 1. ἐκεὶ pro ἐκεῖ, et l. penult. ἀπαλλαγεῖν, pro ἀπαλλαγεῖεν prioris. p. 22. l. 22. poſt ἀκμῇ deſideratur punctum. p. 24. l. 10. poſt χρώμενος habet punctum, non colon prioris; l. 26. in τα deeſt gravis. p. 26. l. 11. poſt νομίζουσα, habet punctum. Perperam. l. 17. ὀλέθρια, pro ὀλέθρια. p. 34. l. 9. μείζοντι pro μεῖζόν τι, l. 16. χῶραν, pro χώραν; p. 36. l. 1. αὐτῷ pro αὐτῷ, p. 38. l. 15. αὐθελκόντων, pro ἀνθελκόντων, l. 17. ἐκθειασθῆναι pro ἐκθειασθῆναι. p. 40. l. 16. δικαστηρίων, pro δικαστηρίων. p. 44. l. 2. ἀγγέλλεσθαι, pro ἀγγέλλεσθαι, l. 13. ἀνήρου, pro ἀνήρου. l. 17. οὐδενός, recte, ubi prior male οὐδενὸς. p. 46. l. 1. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλ' ἤ. p. 48. l. 12. κατελθὼν, recte, ubi prior minus recte κανελθὼν. p. 50. l. 11. κεκοσμημένον, pro κεκοσμημένων; l. 14. αὐτοῦ pro αὐτοῦ. p. 52. l. 8. ἐκείνους, pro ἐκείνου; l. 14. αὐτὸν, pro αὐτὸν. p. 54. l. 4. φήμεις, pro φήμης; l. 11. ἡμέρας, pro ἡμέραι; l. 25. γραφεῖς, pro γραφαῖς. p. 56. l. 23. οὐ προεχώρει, quod οὐ in priori deſideratur. p. 58. l. 9. ἐκκληθέντα, pro ἐκβληθέντα.

p. 62. l. 12. δεδοκυῖα, pro δεδοικυῖα; l. 15. αὐτὸν, pro αὐτό. p. 64. l. 6. φάρμακον, pro Φάρμακον; l. 10. οἴνῳ recte, ubi prior male οἴνῳ. Errata plura, eaque minora transſcribere piget. Haec, ex libro primo duntaxat deſcripta, poſteriorem ex priore fluxiſſe, hanc tamen illa multo praeſtantiorem eſſe, ſatis demonſtrant. Ceterum, num prior e Stephaniana, quod mihi videtur, fluxerit, prorſus affirmare non auſim.

Praeter priorem Ingolſtadienſem, ab eodem Viro Pl. Reverendo et Doctiſſimo, accepi etiam Baſileenſem, formae quidem minimae editionem. Libelli titulus eſt ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η. *Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum usque et Albinum Imperatores Hiſtoriarum libri VIII. Baſileae*; ſine anni et editoris mentione. Pag. 3. incipit textus gr. idemque ſolus ſine verſione, qui continuatus eſt usque ad p. 443. et vocabulo ΤΕΛΟΣ finit. Libri primi inſcriptio haec eſt: ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον. Quae editio utrum TIBI nota ſit, ignoro. Equidem pauca de illa commemorabo. Textus Gr. typis eſt impreſſus nullis plane capitum ſectionibus, quin ne Stephanianis quidem, adhibitis: ibi ſaltem, ubi cuiusquam oratio incipit, haec a reliquo orationis contextu ſeparatur hoc fere modo: ut, p. 11. Δημογορία τȣ̃ βασιλέως Μάρκȣ, item p. 15. δημογορία Κομμόδȣ, p. 320. Δημογορία Ἀλεξάνδρȣ τȣ̃ τῆς Μαμαίας κ. τ. λ. Praeterea commata, cola, puncta ſaepe vocabula ſequuntur alia, quam in reliquis ſolent; unde ſenſus nonnunquam mutetur, neceſſe eſt: ſigna vero parentheſeos occurrunt plane nulla. Obſervavi etiam lectionem hic, illic, diſcrepantem, vel errata potius: ut p. 6. l. 19. γαμβρȣ̀ς αὐτῷ, ubi alii libri habent αὐτῷ. ego quidem illud praeferrem. p. 7. l. 2. ἔμελλεν, pro ἔμελεν. p. 8. l. 1. ἔθνη Βάρβαρα, pro μέρη βαρβάρȣς. p. 9. l. 10. ante ἡδονὰς deſideratur καινάς. p. 10. l. 2. ὑπόγυιον, pro ὑπόγυιον. p. 12. l. 6. ἀνεθρέψαθαι, pro ἀνεθρέψαθε. p. 11. l. 1. αὐτῶν, pro αὑτῶν; l. 12. παρῶν, pro παρών. Interim plura transſcribere, vel de ea in univerſum ſtatuere, operae pretium vix videtur. Hoc unum ſaltem addam, dictionem encliticam τε, poſt paroxytonum, plerumque, nec tamen ſemper, gravi notatam eſſe in hac editione Baſileenſi, plane ſic, ut in MS. Monachienſi: ut, p. 1. l. ult. κολακείαν τὲ. p. 2. l. 18. ἐμφυλίων τὲ; p. 3. l. 2. τυράννων τὲ, p. 7. l. 2. λόγων τὲ, ib. l. 9. κωλύων τὲ, l. 11. μόνος τὲ, p. 9. l. 12. ὕβρεις τὲ, cet. contra vero video p. 2. l. 10. μεγάλων τε, p. 3. l. 18. ἡλικίαις τε. Ceterum haec editio typis, ſatis elegantibus nitidisque

impreſſa eſt. Quam ſi non habeas, alio tempore de ipſa exponam plura.

Libellum Tuum, nuper ſcriptum, nondum vidi: ſed ſi reapſe a bibliopola quocunque receptus ſit, eo ut me dones, vehementer rogo. Is enim non poteſt non docte ſcriptus eſſe, adeoque ſcire meum, quod ſcio parvum eſſe, mirifice augere. In quo ſi quid nihilo ſecius offendam, de quo aliter ſtatuam, id TIBI pro amicitia noſtra ſignificare non cunctabor.

Notulas qualescunque meas, inter varietatem lectionis inſperſas, ſcripſi ita, ut mihi legenti ſcribentique in mentem et buccam venerunt: quas ſemel ſcriptas examinare, animoque accuratius expendere, per tempus et negotia alia haud licuit. Si licuiſſet, acceperis haud dubie epiſtolam criticam accuratiorem, et magis perpolitam. Igitur ſi ipſas ſuo loco relinquendas cenſes, vide, quaeſo, ut eruditioni gloriaeque Tuae ne obſint.

Codicem MS. mercatori illi optimo atque amiciſſimo, per quem acceperam, reddidi, hoc conſilio, ut ipſum aut remittat, aut ſi ipſe Monachium petat, quo brevi reverſurus eſt, eo ſecum ſumat, virisque illis Clariſſimis Ampliſſimisque reddat, a quibus eſt ad me transmiſſus. Verbis Tuis, utrique, et Oefelino, et Lipperto, gratias perſolvi, quas potui, maximas.

Quod reliquum eſt, ſpero, fore, ut Herodianus, cura ſtudioque Tuo emendatus et caſtigatus, redemtusque a bibliopola aequo, honeſto, et quam minime ſordido, quam primum in lucem prodeat, et TIBI laudes, quas merere, comparet immortales. Eoque facto, editionis novae exemplum non exſpecto ſolum, ſed etiam meo quaſi iure depoſco et efflagito. Poſtremum libellum meum, per occaſionem ſcholaſticam promulgatum, itemque παρῳδίαν a me confectam, TIBI ſimul transmitto: quem utrumque, rogo, animo aequo er amico accipias, mihique nunquam non faveas. Vale. Scrib. Ratisbonae, pridie Cal. Mai. A. cIɔIɔCCLXXIIII.

VIRO PEREXIMIO, ERVDITISSIMOQVE THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Quod illo ipſo temporis articulo, quo ad me Tuae perferrentur ſchedae Herodianeae, metuebam, ne quem

inventurus eſſem operarum redemtorem, qui et lubenter, et condigne Tua incredibili induſtria ſumtus ferret, id reapſe nunc uſu mihi veniſſe invitus comperi. Etſi enim ubique ferme hamus mihi pependit, nonnullisque alicuius momenti et [illegible] libellionibus vel meo periculo ſpem feceram, haudquaquam per Anglo-Britanniam, Franciam, Germaniamve emtores ideo defuturos eſſe, cum quod plena et accurata *Herodiani* editio adhuc deſideretur, tum quod nemo in huius Scriptoris aut verbis aut ſententiis copioſe et ſubtiliter illuſtrandis maiori ſtudio, quam TV, verſatus ſit: attamen noſtratibus Paddenburgiis, Wildioque, item Lugdunenſium Luchtmanſio, et aliis [illegible]orum gentium Soſiis pertinaciter ſurdis fabulam narravi, identidem ſummam temporum noſtrorum difficultatem, acerboſque et ferales belli caſus, exitusque timentibus et obverientibus. Quam eorum formidinem ſollicitudinemque damnare nullo modo potui. Eſt enim is rei publicae noſtrae ſtatus, ut, quem in acerrima duarum factionum ſtudia eventum ſint habitura, vix divinaveris. Mutuis enim inter ſe odiis, et malis carminibus certant cives. Alii neutrarum eſſe volunt partium, contumelioſo propterea praevaricatorum nomine iam notati: alii antiquam virtutem, et priſtinas Magiſtratuum immunitates in uſum revocandas eſſe clamant: alii praeſenti rerum ſtatu haudquaquam laeti clam palam que detrectant paucorum dominationem, et libertatis aſſertores flagitant: uno verbo, cuncta irarum domeſticarum plena ſunt, et, quod omen Deus avertat, tumultum praenunciare videntur. In qua communi ferme rerum futurarum trepidatione, et animorum diffidentia, nemo eſt, qui vel auctorem ſuaſoremve huiusmodi operis, quale Herodianeum eſt, audire, vel ſimile negotium ſuſcipere velit. Ne igitur ulla in me amplius eſſet mora, cavendum eſſe exiſtimavi, neque Te, Vir humaniſſime, aegre laturum eſſe ſpero, ſi omnes chartas, quascunque vel primum, vel iterum, miſeras, eadem integritate et fide ad ſuum, unde venerant, dominum, data opportunitate reverti iuſſero. Inter populares et tribules fortaſſis tuos aequiores Herculei laboris et impenſarum a Te factarum remuneratores invenies. Saltem tales ut tibi contingant, bonarum literarum cauſa, precor et voveo. TV vero, Praeſtantiſſime IRMISCHI, optime vale, neque propter editionis Herodianeae repulſam, quam non tam Te, quam me tuliſſe ipſemet doleo et in-

dignor, Tuam mihi in posterum amicitiam, et benivolentiam deneges quaeso.

Veteri Traiectu Batavor. d. XII. Sept. cIↄIↄCCLXXXII.

VIRO DOCTISSIMO PRAESTANTISSIMOQVE T. G. IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Literae tuae d. XXVIII. Martii hoc anno perhumaniter ad me perscriptae initio demum huius mensis mihi libellionis cuiusdam ministerio redditae fuerunt, in quibus cum nec literarum mearum ad te d. XII. Septembr. superiori anno exaratarum, nec fasciculi illius, quo chartas tuas omnes Herodianeas ad te reportandas incluseram, meminisses, meum sane esse iudicavi, duplicis te illius missionis certiorem facere, rogareque, ne in me, meamque forte obsequendi duritiam, sed in redemtorum eiusmodi operis φιλοκέρδειαν culpam conferas, si temporum iniquitas novas inchoare spes etiam nunc vetet. Tantum enim abest, ut pax inter nos et Anglo - Britannos revixerit, ut potius mutuis Oratorum disceptationibus incerti haereamus, quibus utrique civitati conditionibus satisfieri possit. Accedunt intestini, quibus agitamur, rei publicae motus, quorum vim, molestiam, et difficultatem pauci apud exteros vix intelligunt. Proinde noli quaeso animum inducere in spem editionis Batavae, tibique persuadeas, nihil nunc minus apud vulgus nostrum publice curari et probari, quam Graecarum Latinarumve literarum libros. Haec non ad excusationem, sed ad veritatem a me dicta esse velim existimes. Atque sic Tu optime curabis, ut valeas, meamque voluntatem et operam successus, quo carui, eventu non metiaris.

Scripsi in Academia veteris ad Rhenum Traiectus d. XV. Iulii cIↄIↄCCLXXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO A. M. ZANETTI εὐπράττειν.

Gravibus distentus curis, Vir egregie, humanissimis Litteris Tuis citius, ut par erat, respondere non potui.

Optimum Berglerum (Homericum) optimam concinnasse Herodiani versionem facile mihi persuadeo. Edita profecto Politiani nostri nimia licentia laborat, quamvis excellat elegantia et lepore. Stephani satis arguunt in margine supplementa.

Loca aliquot, quae suspecta mihi visa sunt, dum variantes expenderem, ut Tibi morem geram, obiter indicabo; quae facile curas Tuas iam exercuisse crediderim.

Pag. 108. Lin. 41.

μαχόμενοι ἐπείροντο δέ. κ. τ. λ. μαχόμενοι καὶ σαγηνεῦσαι. οἱ δέ . .

Glossema forsitan seu tenebras, in voce σαγηνεῦσαι quis invenisse crediderat; et ideo addidit interpretationem. Eiusmodi sunt ea, quae e margine in textum calligraphorum inscitia solent irrepere.

Pag 132. Lin. 28.

εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε. κ. τ. λ. εὐτρεπίζει τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον καταλαβούσης . . . .

Quamvis διὰ τὸ ὁμοιοτέλευτον vocis ἔξοδον, ea, quae in codice deficiunt, calligraphum praetermisisse suspicari possis; tamen inepta adeo et insulsa sunt, ut locum de interpolatione dubitandi relictum credam. Sensus codicis utique sanus est, quod ex verbo εὐτρεπίζει coniicio.

Lectionem Βέλεν, non Βελιν, ut in edit pag. 171. lin. 26. confirmant marmora Aquileiensia, et Herodiani locum illustrant, ut videre est apud Philippum a Turre in opere: *Monumenta veteris Antii.* Romae edito, ann. 1700. in 4to.

Alia fortasse sunt, sed plura conscribere volenti tempus surripitur: et quod gravius est, vereor, ne de me dicatur, quod olim de illo: *Noctuas Athenas scilicet portas.* Satis mihi sit te de mea observantia certiorem facere, et me Tibi addictissimum profiteri Vale.

Dabam Venetiis, prid. Kal. Maias. cIↃIↃCCLXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO ANTONIVS MARIA ZANETTI S. P. D.

Humanitas Tua et singulare de litteris bene merendi studium, Vir doctissime, sic excitant curas meas animumque devinciunt, ut dimissis negotiis aliis Tibi sine mora obtemperare aequum censeam.

Et primum de lectione verbi *βέλιν* et *βέλεν* audiendus eſt Philippus a Turre, clarus Foroiulienſium philologus, in praecipua *Diſſertatione de Beleno veterum Aquileienſium Deo.* Romae edita an. 1700. cum aliis opuſculis.

Plures adfert vir ille inſcriptiones inter rudera Vrbis illius maiori ex parte inventas. Ex his unam tantum exſcribo, breviorem ſcilicet, et magis aptam, ut puto, quae notis inſeratur.

APOLLINI
BELENO
C. AQVILEIENSIS
FELIX.

Exſtat hodie quoque Venetiis in aedibus Nobb. Grimanorum. Praeter eas aliae novem ſimiliter habentur apud auctorem, quae conſtanter vocem BELENO prae ſe ferunt. Quatuor exinde ſunt, in quibus legitur BELINO; et in una tantum BILIENO. Ad eas ſic ſcripſit philologus:

„In textu Graeco Herodiani, cuius verba recitavi, le„gitur *βέλιν*. Salmaſius ad Capitolinum, loco itidem lau„dato, ſcribendum cenſet *βελῖνον*, recte ad fidem noſtrorum „lapidum. Diſcriminis cauſſam puto, quod qui Belinum „uſurparint, Graecam terminationem ſint ſequuti, qui ve„ro Belenum, Romano more vocem extulerint, quod fre„quentius acceptum fuit, ut in Saxis et Latinis ſcriptori„bus apparet. Hinc verum nomen potius Belenum fuiſſe „crediderim, et ex E. in I. tranſitione enatum Belinum, „Nam eae voces *cum magnam habeant inter ſe communita„tem*, ut inquit *Varro de lingua Lat.* lib. 5. in ſcribendo et „pronuntiando altera in alterius locum immigrabat apud an„tiquos, ex *Agellio Noct. Att.* lib. 10. cap. 24. *Donato* in „*Terentii Phorm.* et *Quinctiliano* lib. I. cap. 4. Exempla, „quae ad rem marmorariam pertinent, peti poſſunt ex *Gru„teri* Indice XIX. et notis *Reineſii* ad inſcript. 2. Claſſis I." Hactenus a Turre. Expende et elige.

Quod attinet ad naturam et aetatem Codicis noſtri, ſciendum in primis eſt, Beſſarionianos olim, nunc Marcianos Codices MSS. antiquitate non paucos, plurimos vero lectionum bonitate praeſtare. Beſſario Trapezuntius, qui floruit ſaeculo XV. ineunte et ultra, collector illuſtris, doctus ab initio, ſero tamen dives, puer et adoleſcens manu propria plures ex iis Codicibus conſcripſit; et quicquid ſeponere parva frugalitas poterat, in aliis emendis abſumſit; ut ipſe in Epiſtola ad Senatum miſſa de ſe teſtatur. Cardinalis deinde, Patriarcha, Epiſcopus etc. et bene numma-

tus, perantiquos plures undique conquisivit; et cum aliquos optimae notae pretio comparare non posset, exscribendos curavit per optimos calligraphos, quos ipse alebat: et quorum exemplaria pulcherrima ipsemet ἀκριβῶς recensebat et castigabat; ut in aliquibus videre est. Codex Herodianeus ex primorum classe est, nempe aut ex iis, quos Bessario exscripserat, aut saltem ex iis, quos ab initio exscribendos curaverat. Bessarionis manu exaratum absolute non ausim dicere. Characteres non omnino conveniunt cum obviis eiusdem scriptis. Iunior fortasse scripserat aliter. Codicis notam ex variantibus nosse facile est; gaudeoque summopere eximias Lectiones inventas.

Cave, ne Theupolum ἐργοδιώκτην tantum, auctorem facias Indicis nostri. Alibi monui.

Abstine, quaeso Vir egregie, me cum Ernestis et Reiskiis adnumerare. Tanti pendere non mihi persuadeo.

Vale et me plurimum amare perge.

Dabam Venetiis Idib. Iuliis cIↃIↃCCLXXIII.

HERODIANI HISTORIAE

DE

IMPERIO POST MARCVM, VEL DE SVIS TEMPORIBVS

LIBRI VIII.

ANGELO POLITIANO

INTERPRETE,

(CVM CASTIGATIONIBVS ALIORVM.)

LIBER PRIMVS.

PROOEMIVM.

Qui *a*) res antiquas poſteris prodiderunt, veteremque hiſtoriae
memoriam renouare literis ſtuduerunt, ii magna ex parte, dum
famam eruditionis affectant, nomenque ſuum conantur ab iniuria ob-
liuionis aſſerere, minus ſane multam in veri perueſtigatione, quam
in exornanda componendaque oratione induſtriam poſuerunt: rati 2
ſcilicet, neque ſi quid in rebus a ſuo ſeculo remotiſſimis falſi prode-
retur, poſſe refelli, et ſe tamen ſuauitate narrationis ampliſſimum
laboris ingeniique ſui fructum percepturos: alii vero, priuatis inimi- 3
citiis, tyrannorumque odio prouecti, aut in laudes principum, ciui-
tatum, priuatorumque hominum, immodicis aſſentationibus effuſi,
tenues per ſe res atque humiles, ſcribendi tamen artificio longe
b) ſupra veri fidem ſuſtulerunt. Ego vero contra, non quidem ac- 4
ceptam ab aliis, aut incognitam aut *c*) teſtibus egentem hiſtoriam,
ſed eorum, qui legent, (ſenſibus adhuc) memoriaeque *recenti* inhae-
rentem, ſumma vel fide vel diligentia collectam, conſcribendam ſuſ-

a) Plerique eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt, et rerum quarundam, olim geſtarum, memoriam renovare ſtuduerunt, ſempiternam eruditionis laudem ambientes, (ne, ſi tacerent, hoc incautis contingeret, ut aliqui e vulgo cenſerentur,) veritatem quidem in narrandis rebus neglexerunt, non minimam vero circa genus dicendi et vocalitatem curam adhibuerunt. Confidebant enim, etiamſi quid fabuloſi memorarent, eam, quae auditorum auribus perciperetur, voluptatem fructuoſam ſibi fore: quam autem exacte ſingula examinaſſent, non inquiſitum *iri*. Sed aliter etiam poſſe verba poſtrema legi videntur, vt notavi ad Gr. marg. *Steph.*

b) Supra verum *ſuſtulerunt*. Alio autem ſenſu dici, *ſupra* veri *fidem*, docui in Theſ. Gr. l. in μείζων. *Steph.*

c) Teſtibus carentem. *Steph.*

cepi: ſperans haud iniucundam fore poſteritati earum notitiam,
quae multae ſane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt.
5 Nam ſi quis ab Auguſto vsque (principe) omnem aetatem *d*) comple-
ctatur animo, quum ſcilicet Romanorum potentia ad vnius eſt arbi-
trium *e*) deuoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim
ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuerſas
ſucceſſiones reperiet, aut bellorum vel ciuilium vel externorum tam
varios caſus atque euentus, *f*) in tot excitas gentes, tot vrbes no-
ſtras barbaraſque expugnatas: praeterea terrae motus, et peſtilentias,
vitas quoque *g*) principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas,
vt nulla iis apud veteres conſimilia exempla, aut certe quam pau-
6 ciſſima inueniantur. quorum alii diuturnam, alii brevem potentiam
7 obtinuerunt: nonnulli autem, vixdum inito honore, imperatoresque
duntaxat appellati, eodem illo quo ſuſceperant die imperium amiſe-
8 runt. Nam quum *h*) ſexaginta annis plures quam pro tempore prin-
cipes vrbs Roma pertulerit, factum ex eo eſt, vti multae ſane variae-
9 que res atque admiratione dignae exorirentur. Quippe aetate pro-
uecti principes, vtpote rerum negotiorumque periti, diligentius ſe-
ſe ſuoſque regebant: contra adoleſcentes, molliter atque indulgenter
10 habiti, noua ſcilicet permulta deſignabant. Quo factum eſt, vt diſpari
aetate atque licentia, diſparia quoque ſtudia moreſque ſequerentur.
11 Haec quemadmodum geſta ſint, temporum ipſorum atque principum
ſeruato ordine, perſcribemus.

II.

Imperator Marcus filias quidem ſuſcepit complures, mares autem
2 duos. horum alter, natu minor, adoleſcentulus admodum fato eſt
functus: (Veriſſimo nomen fuit) alterum vero, Commodum nomine,
magna diligentia curaque pater educauit, accitis vndique viris do-
ctrina claris, maximaque propoſita mercede, vti mores pro ſe quiſ-
3 que filii ingeniumque excolerent. Filias porro, quum adoleuiſſent,
optimis ex ordine ſenatorio viris collocauit. Neque enim qui *i*)
longam generis ſeriem praeferrent, aut qui opes nimias oſtentarent,
ſed qui morum probitate, atque modeſtia, vitaeque innocentia prae-
4 cellerent, eos ſibi generos deligendos putabat. Haec enim ſola *k*)
animi bona certa eſſe ſtabiliaque ducebat. Virtutem nullam non ma-
gnopere exercuit: adeo literarum antiquitatis ſtudioſus, vt nemini
5 ſit in eo genere Graecorum Romanorumque ſecundus. Argumento

d) Inter ſe comparet. *Memm.*

e) Dominatum. *Steph.*

f) For. ſcripſit Pol. *non tot.* Steph. vel *aut tot.* Memmius in ſuo libro eam particulam expunxit. *Sylb.*

g) Vitas q. tyr. et pr. incredibiles, quae antea vel raro vel ne ullo quidem modo commemoratae fuerunt. *Steph.*

h) Diuiſum enim annis ſexaginta imperium in plures principatus, quam pro illo temporis ſpatio, res multas varias que atque adeo admiratione dignas tulit. Quippe etc. *Steph.*

i) Qui longa gen. ſerie patricii eſſent. *Steph.*

k) Sola, eſſe animi proprias poſſeſſiones, et eiusmodi, quae auferri non poſſent, ducebat. *Steph.*

ſunt permulta, quae ab illo dicta atque conſcripta ad nos vsque per-
uenerunt. Adeo vero ciuilem ſeſe et commodum omnibus princi-
pem praeſtabat, vt adeuntium cuiuis dexteram (placide) daret, nemi-
nemque a ſuis cuſtodibus prohiberi aditu pateretur: ſolusque impe- 6
ratorum ſapientiae ſtudium non verbis aut decretorum ſcientia, ſed
grauitate morum, vitaeque continentia *l*) vſurpauit. Quo factum 7
eſt vt magnum ſapientium virorum prouentum aetas illa extulerit.
Solent enim *m*) plerumque homines vitam principis aemulari. 8
Quaecunque igitur *n*) ab illo modeſte atque fortiter domi foriſque ſunt 9
geſta, qualemque porro ſe aduerſus barbaras nationes, ſeptentrioni
ſubiectas ſolique orienti, geſſerit, ea ſunt multorum doctiſſimorum-
que hominum comprehenſa monimentis: quae vero poſt Marci obi- 10
tum per vniuerſam aetatem viſa mihi auditaque ſunt, nonnulla item
in experiundo cognita, vtpote in publicis officiis principalibusque
verſato, ea nunc conſcribenda ſuſcepi.

III.

Senem iam Marcum, neque aetate ſolum ſed laboribus multis curis-
que confectum, dum in Pannoniis ageret, grauiſſimus *o*) repente
perculit morbus. Quare quum deploratam plane ſalutem ſuam ſen- 2
tiret, anxius videlicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat ado- 3
leſcentiam, ſiue aetatis feruore nimio, ſiue licentia quadam ſumma,
quam in orbitate eſſet habiturus, bonis artibus ſtudiiſque *p*) relictis,
ebrietati ſeſe et crapulae dederet. Quippe facile ingenia adoleſcen- 4
tium a recta honeſtaque diſciplina ad luxum voluptateſque delabun-
tur. Terrebat inſuper hominem *q*) minime imperitum, multorum 5
memoria principum, qui iuuenes imperium ſuſcepiſſent, vt Dionyſii
Siciliae tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, vt nouarum
voluptatum inuentores ſummis afficeret praemiis: vt item eorum, qui 6
Alexandro ſucceſſerunt. ita enim contumelioſe violenterque domi-
nati ſunt, vt illius imperio graue dedecus conciliarint. Siquidem 7
Ptolemaeus eo turpitudinis prolapſus eſt, vt contra Macedonum atque
adeo Graecorum omnium leges, etiam ſororiis amoribus implicaretur.
Antigonus autem, quo Liberum patrem *per omnia* repraeſentaret, pro
cauſia et diademate Macedonico, hederam capiti circumdare, thyr-
ſumque pro ſceptro geſtare eſt ſolitus. Solicitabant animum ſenis 8
recentia quoque exempla, vt Neronis ipſius, qui ne a materna qui- 9

l) Sancivit, vel confirmavit. *Steph.*

m) Semper hom. *Steph.*

n) Quaec. ig. ab illo fortiter et moderate geſta ſunt, (quibus imperatoria aut civilis ineſt virtus,) tam adverſus eos, qui ſeptentrionales terrae partes incolunt, quam eos, qui ſub oriente degunt barbaros, ea ſunt mult. etc., ut videlicet legatur, τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς μέρη βαρβάρους κατοικοῦντας. Sed Polit. illas res geſtas ab his ſeparat, quaſi legeretur, καὶ ὅσα πρός τε τοὺς τὰ ἀρκτ. *Steph.*

o) gravis invadit morbus. *Steph.*

p) *reiectis*, aut *repulſis*, vel *excuſſis*, ut equus frena excutit. *Steph.*

q) multarum rerum peritum, vel multarum hiſtoriarum per., ſeu multum in hiſtoria verſatum. *Steph.*

dem caede abſtinuerit, et ſe ridiculum populo ſpectaculum praebue-
10 rit: vt item Domitiani, qui nihil ſibi ad extremam crudelitatem re-
11 liqui fecerit. Has igitur tyrannidum imagines *r*) cum animo volu-
12 tans, inter ſpem metumque agitabatur. Terrebat praeterea illum
Germaniae *s*) vicina gens, quam nondum *t*) plane ſubiecerat, ſed par-
tim in *u*) ſocietatem adſciuerat, alios armis belloque edomuerat.
13 nonnulli etiam ex iis effugerant, metuque principis impraeſens
14 continebantur. Quare dubitabat, ne *x*) deſpecta mox filii aetate arma
15 reſumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut cau-
ſis *facillime* impelli.

IV.

His igitur curarum fluctibus aeſtuans, amicos propinquosque omnes
quotquot aderant, conuocari iubet. Qui poſtquam conuenerunt,
conſtituto in eorum conſpectu adoleſcente filio, paululumque ſe e
2 grabbato ſubleuans, huiuscemodi habuit orationem: *Dolere vos atque*
3 *angi, quum ita me affectum contemplamini, minime mirandum. Quip-*
4 *pe y) humanum eſt humanis caſibus ingemiſcere: multoque magis miſe-*
5 *ricordiam prouocant quae oculis vſurpamus. Caeterum z) peculiaris*
6 *vobiscum noſtra ratio eſt. nam de mei erga vos animi conſcientia mu-*
7 *tuam ſpero a vobis quaſi meo iure beneuolentiam. Nunc autem illud*
incidit, quum et mihi ſit iudicium faciundum, fruſtrane vobis honorem
tamdiu habuerim, ſtudiumque omne meum lubens detulerim: et vobis,
referenda gratia oſtendendum, non eſſe eorum quae acceperitis imme-
8 *mores. Videtis filium, quem ipſimet educaſtis, primas nunc adoleſcen-*
tiae metas ingredientem, quaſique in ſalo atque in fluctu vitae, guber-
natoribus indigentem, ne rerum a) imperitia de recto quaſi curſu abla-
9 *tus, malis artibus impingat. eſte igitur vos illi pro me vno multi pa-*
10 *rentes, excolendo ſcilicet atque optima ſuggerendo. Neque enim aut*
pecuniae vis tyrannidis luxuriam explere, aut ſtipantia ſatellitum ag-
mina tueri principem poſſunt, niſi b) illi ipſi quos regas, animum impe-
11 *ranti beneuolentiamque accommodent. Quippe ii demum diu tutoque im-*
perant, qui non metum ex crudelitate, ſed c) amorem ex bonitate ci-
12 *uium ſuorum animis inſtillant. Neque enim quos ſeruire neceſſitas coë-*
git, ſed quos obtemperare ſua quemque voluntas adegit, ii ſunt in agen-
do patiendoque a ſuſpicione omni aſſentationeque vacui: nunquamque

r) ſibi repraeſentans, vel ſibi ante oculos ponens, q. d. animo figurans. *Steph.*

s) Intell. Germaniae gens, quae vicina erat. *Steph.*

t) quam nondum totam ſubiugaverat. *Steph.*

u) blanda perſuaſione in ſocietatem pellexerat. *Memm.*

x) deſp. mox adoleſcentis aetate, arma in eum ſumerent, vel eum invaderent. *Steph.*

y) natura homines propinquiorum caſibus ingemiſcunt. *Memm.*

z) Sed me aliquid etiam amplius a vobis habere exiſtimo. *Steph.* Sed ego amplius quiddam a vobis expecto. *Memm.*

a) ne eorum, quae officii ſui ſunt, imperitia. *Steph.*

b) niſi eorum, quibus imperat, prius adſit beneuolentia. *Steph.*

c) ſed ſui deſiderium ex bon. *Steph.* deſiderium ſuae bonitatis. *Memm.*

imperia detrectant, niſi violenter contumelioſeque ſint habiti. Eſt 13
autem d) difficile in maxima licentia moderari ſibi, quaſique fraenos im-
ponere cupiditatibus. Quod ſi e) bene viuendi autores illi fueritis, et 14
quae nunc coram audit, identidem admonueritis, vna opera et ipſum vo-
bis reliquisque omnibus optimum principem reddetis, et memoriam no-
ſtram demerebimini: quam ſcilicet immortalem hac vna ratione poteri-
tis efficere. Talia dicentem Marcum ita repente animus defecit, vt 15
ſtatim conticeſceret, ac languore nimio *f*) ſupinus in lectulum rela- 16
beretur. Tanta autem quicunque aderant miſeratio inuaſit, vt ex iis 17
nonnulli prae dolore *g*) parum animi compotes clamorem extolle-
rent. Sed ille quum diem vnum duntaxat noctemque ſuperuixiſſet, 18
fato eſt functus: ſic vt magnum ſui deſiderium eius aetatis mortali-
bus, poſteris vero, etiam virtutis memoriam reliquerit ſempiternam.
Poſtquam vero illius mortem fama vulgauit, incredibilis repente 19
exercitum ipſum plebemque adeo omnem luctus occupauit. Neque 20
vlli ſane Romanae ditionis mortales fuerunt, qui non eiuſcemodi
nuntium multis lacrymis exceperint: omneſque eum velut vna voce, 21
alii *parentem probum*, alii *bonum imperatorem*, quidam *fortiſſimum du-*
cem, nonnulli etiam *continentem moderatumque principem* vocitabant.
neque ſane quisquam falſus habebatur.

V.

Paucis autem *h*) poſt diebus, celebrato iam funere, viſum amicis eſt ado-
leſcentem adducere ad exercitum, vt et milites alloqueretur, et 2
(qui *i*) nouis imperatoribus mos eſt) pecuniis elargiendis, (velut autora-
mento quodam) illorum ſibi animos adiungeret. Edictum itaque 3
omnibus, vt in campum de more adeſſent frequentes. Quum ita- 4
que proceſſiſſet Commodus, ac rem diuinam feciſſet, erectumque ad
hoc ipſum mediis caſtris tribunal conſcendiſſet, paternis amicis, (qui
multi ſane doctiſſimique viri aderant,) circumſtantibus, ad hunc fer-
me modum verba fecit: *Communem mihi eſſe vobiscum huius moerorem* 5
calamitatis, k) neque vos aliter quam meipſum affectos eſſe, planiſſime
perſuaſum habeo. Neque enim ego ſuperſtite parente ipſo meo, ſuperio- 6
rem me vobis vnquam geſſi. Nam ille ita nos vniuerſos, vt vnum 7
aliquem, diligebat, lubentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: 8
quippe hanc, naturae appellationem, illam vero, virtutis communicatio-
nem exiſtimabat. Quin infantem ſaepe me in vlnis geſtans, vobis dabat 9
in manus, quaſique veſtrae mandabat fidei. Quapropter l) minime du- 10

d) eſt autem diff., quum quis potentiam ſibi miniſtram habet, mod. *Steph.*

e) quod haec illi conſulueritis, et quae nunc cor. *Steph.*

f) ſupinus decumberet. Tanta etc. *Steph.*

g) continere ſe non poſſent, quin clam. — *Memm.*

h) Paucis autem diebus elapſis, per quos filium in parentando patri occupabant, viſum am. *Steph.*

i) (qui imperio ſuccedentibus mos eſt,) pecuniis magnifice elargiendis. *Steph.*

k) neque minori, quam me, triſtitia aff. eſſe. *Steph.*

l) Quapropter omnem a vobis benevolentiam me conſecuturum ſpero; quum maiores natu haec, ut alumno, officia debeant. *Steph.*

11 *bito, quin mihi omnem ſitis beneuolentiam exhibituri: quum pro alumno
me maiores natu habere debeant: ipſos autem aequales, condiſcipulos ar-*
12 *morum iure appellauerim: ſiquidem ita nos vniuerſos vt vnum aliquem
pater diligebat, omniumque virtutum ſtudio ac bonis artibus curabat*
13 *inſtituendos. Nunc me poſt illum vobis fortuna principem dedit, non
quidem aſcititium, quales ante me fuerunt, neque velut acquiſito impe-*
14 *rio gloriantem. Quippe vnus ego vobis natus educatusque in aula, priua
tisque intactum cunabulis, ſtatim me, vt ex aluo prodieram, imperato-*
15 *ria purpura ſuſcepit: ſimulque ſol hominem me vidit et principem.*
16 *Haec cum animis veſtris reputantes, iure m) principem colite, non da-*
17 *tum vobis ſed natum. Nam pater quidem iam in coelum euectus, con-*
18 *ſors eſt conſeſſorque deorum: nobis autem orbis terrarum gubernacula*
19 *rerumque humanarum cura incumbit. Quae n) quos ſucceſſus quantas-
que habiturae ſint vires, in veſtra manu eſt. Si enim belli reliquias
fortiter deleueritis, et imperii Romani terminos ad Oceanum vsque*
20 *promoueritis, cum ipſi vobis ingentem gloriam comparabitis, tum com-*
21 *munis parentis memoriae debitam gratiam referetis. Atque eum qui-
dem exaudire quae dicimus et intueri praeſentem quae gerimus, cre-*
22 *dite. Nos autem feliciſſimos, qui benefactorum noſtrorum teſtem eius-*
23 *modi ſimus habituri. Quae igitur ad hanc diem fortiſſime proſperri-
meque geſſiſtis, illius ſcilicet ſapientiae gubernationique tribuuntur.*
24 *Quae autem mecum, (hoc eſt cum) iuuene imperatore veſtro, praeclare
feceritis, ea ſunt vobis ipſis quaſi peculiarem cum fidei tum virtutis*
25 *claritudinem paritura. Quocirca et aetati meae* iuuenili *rebus ſtre-*
26 *nue gerendis autoritatem conciliabitis, et barbara gens initio noui
principatus repreſſa, neque impraeſens, contemptu aetatis noſtrae, ſe
efferet audacius, et ſuis nunc edocta periculis, metu deinceps perpetuo*
27 *coercebitur.* His dictis, pecuniam *o*) magna copia elargitus, vt ſibi
animos militum *p*) fidos faceret, in aulam reuerſus eſt.

VI.

Igitur breue ſane ad tempus omnia paternis amicis autoribus gere-
bantur: qui *q*) aſſiduitate prudentique conſilio nullo loco deerant,
tantum ei tribuentes laxamenti, quantum ſatis eſſe ad tuendam cor-
2 poris valetudinem arbitrabantur. Paulatim deinceps irrepſere non-
nulli ex aulico famulitio, qui ſibi ad corrumpendam iuuenis impe-
ratoris indolem nihil facerent reliqui. Quippe menſarii adulatores,
qui ventre atque obſcoenis voluptatibus felicitatem metiebantur,
3 identidem illum vrbis deliciarum admonebant: et nunc, quae illic
viſu audituque iucunda forent, commemorabant, *r*) nunc rerum

m) imperatorem, αὐτοκράτορα. *Steph.*

n) quas in rectum firmum que ſtatum componere, veſtri officii eſt: ſi et belli *rel.* vel ad rectum firmum que ſtatum perducere, v. off. *Steph.*

o) magnifice elargitus. *Steph.*

p) adiungeret. *Steph.*

q) qui totos dies cum eo verſabantur, optima conſulentes, nec plus otii concedebant, quam quod ſatis eſſe ad corpus moderate curandum arbitrabantur, vel honeſte curandum. *Steph.*

r) nunc vitae commoda, quibus abundaret, recenſebant. Adhaec etc. *Steph.*

omnium copiam atque affluentiam ferebant laudibus. Ad haec ripas
Istri, vt *s*) omni tempore incommodas vituperabant, quae neque po-
miferos haberent frutices, et perpetuis rigoribus nubibusque obti-
nerentur. *Nunquamne, imperator,* (aiebant) *concretam gelu atque ef-* 4
fossam potare aquam desines? alii calidis fontibus riuorumque fluentium 5
frigore, aurisque et coelo illo fruentur Italiae peculiari. *t*) Tali scili- 6
cet illecebrarum mentione, (facile) adolescentis animum volupta-
tum cupidinibus incenderunt. Itaque statim conuocatis amicis, te- 7
neri se patriae desiderio non dissimulauit: causas tamen tam repenti- 8
nae mutationis fateri veritus, solicitum se aiebat esse, ne quis opu-
lens ex nobilitate domum occuparet principis: dein collectis viribus,
quasi ex munitissima arce summam sibi rerum vindicaret. posse *enim* 9
ex populo satis magnam vim delectorum iuuenum conflari. Talia 10
causante illo, reliquis metu defixis, terramque tacito vultu moesto-
que intuentibus, surgens Pompeianus, qui et aetate reliquos antei- 11
bat, et *affinitate iunctus ei erat* (*nam* Commodi sororem natu maxi-
mam in matrimonium habebat,) *Teneri te* (inquit) *ô fili et do-* 12
mine, patriae desiderio, minime mirandum. Quippe eadem u) nos quo-
que rerum domesticarum cupido solicitat: sed ei tamen resistimus, quo- 13
niam priores partes agunt magisque incumbunt nobis quae hic expedi-
enda supersunt. Nam illis quidem vel in posterum x) diutius perfrue- 14
ris: (Roma autem illic est vbi imperator est) caeterum bellum relin-
quere incboatum, praeterquam quod indecorum videtur, etiam pericu-
losum est. Quippe audaciam barbaris iniiciemus. neque enim remeandi 15
cupiditate decessisse nos, sed aufugisse metu perculsos arbitrabuntur.
Tibi autem quam fuerit pulchrum, deuictis hostibus atque imperii fini- 16
bus ad Oceanum vsque propagatis, redire in vrbem triumphanti, vin-
ctosque et captiuos praeteragenti reges, satrapasque barbaros. his 17
enim artibus, prioribus seculis, Romani homines, magni atque illustres
euaserunt. Nihil est autem quod vereare, ne y) qua illic res tuae peri- 18
clitentur. nam et optimus quisque senator tecum hic est, et exercitus
vniuersus tuum coram propugnat imperium. Quin aerarium quoque 19
principalis pecuniae nobiscum est omne. Ad haec patris tui memoria 20
aeternam tibi apud potestates quaslibet fidem atque beneuolentiam ro-
borauit. Quum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus lo- 21
quutus esset paulum modo impraesens conatus adolescentis repressit:
qui reueritus senis dicta, quum nihil haberet quod saltem hone- 22
stum specie responderet, concilium dimisit, *diligentius* affirmans *con-*
sideraturum. Dein vero ministris illius magis magisque instantibus, 23
nihil iam ad amicos retulit, sed datis (Romam) literis, ac praeposi-
tis quos visum esset tuendae Istri ripae et barbarorum insultibus

s) ut omnibus anni temporibus iniucundas vitup. *Steph.*

t) Talia adolescenti modo non ante oculos ponentes, eius animum volupt. *Steph.*

u) nos quoque commoditatum patriarum cupido sollicitat: sed quae hic sunt negotia, quum potiora sint, magis que urgeant, cupiditatem illam compescunt. *Steph.*

x) diutissime, vel sat diu. *Memm.*

y) ne quis illic rerum administrationem invadat, vel reip. gubernacula, ad verbum, *res* invadat. *Steph.*

24 coercendis, profectionem *z*) continue edicit. Illi igitur, demanda-
ta ſibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos armis barba-
ros ſubegerunt, quosdam autem ex iis magnis praemiis in amicitiam
25 ſibi adiunxerunt. Quod quidem haud difficile factu fuit: quippe
barbari, ſuapte natura pecuniae auidi, periculorum deſpicientes, aut
incurſibus populationibusque victum parant, aut propoſita mercede
26 venalem pacem habent. Quod intelligens Commodus, vt pecunia,
qua maxime abundabat, ſecuritatem redimeret, nihil videlicet peten-
tibus denegabat.

VII.

Vbi autem *a*) dedita profectionis fama per exercitum eſt, ingens
repente totis caſtris motus extitit, nullo non redire Romam cu-
2 piente, relictoque hoſtili ſolo vrbanas affectante delicias. Poſtea
vero quam fama ac nuntiis vulgatum eſt reuerti in vrbem princi-
pem, incredibilis vniuerſam plebem laetitia peruagatur, ſpem ſibi
vnoquoque optimam de iuuenis imperatoris praeſentia proponente,
3 credentibusque vniuerſis, paternis eum veſtigiis perrecturum. Sed
ille feſtinato iter faciens, et iuuenili quodam ardore omnes in medio
vrbes curriculo pertranſiens, regioque cultu, laetisque populorum
celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus ad-
4 ueniebat. Sed vbi Romam appropinquauit, ſenatus ſtatim vniuerſus,
populusque Romanus, magno pro ſe quisque anteuertendi ſtudio ef-
fuſi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus)
b) conferentes, quam quisque ab vrbe longiſſime poterat, occurre-
5 bant, viſuri principem aetate atque nobilitate conſpicuum. quippe
c) amabant illum, et quidem veriſſimis affectibus, *vtpote* natum apud
ipſos educatumque, tertioque iam *d*) gradu imperium nobilitatem-
6 que Romanam complectentem. Nam paternum ei genus a primori-
bus ſenatorii ordinis: mater autem Fauſtina, principis vxor, Anto-
7 nini Pii filia, Adriani etiam per matrem neptis, ſeriem ipſam generis
ad Traianum proauum referebat. Hoc editus genere Commodus eſt:
8 cui quidem praeter aetatis florem, etiam formae dignitas ſuffraga-
batur, congruens corporis modus, pulchra viriliſque facies, tran-
9 quillae faces oculis atque micantes, flaua et criſpa caeſaries: vt in
ſole ambulanti velut igne quodam rutilaret, ſic vt euntem quidam
ſcobe aurea putarent conſpergi: quidam etiam *e*) pro argumento di-
uinitatis acciperent, ac radios eſſe illos circa verticem genitiuos opi-

z) for. continuo: quae tamen vox Graecis adiecta verbis erit. *Steph.*

a) for. *didita* ſcripſit Pol., ut *diditur rumor* apud Virgil., ubi tamen itidem male *deditur* in quibusdam lib. *Steph.*

b) flores tum non *conferebant*, ſed, quos poſtea iacerent ac ſpargerent, *afferebant*, ut videre eſt paulo poſt. Niſi forte *conferentes* pro *ſimul afferentes* dixit. *Steph.*

c) quippe deſiderio eius tenebantur, et quidem v. aff., vtpote nati apud ipſ. educati que. *Steph.*

d) et qui a tertia iam ſtirpe Imperator et patricius Romanorum eſſet. *Steph.*

e) aliquid diuinum eſſe putarent, vel diuinitus ei contingere dicerent. *Steph.*

narentur. Ad haec lanugo malis proſerpebat, easque quaſi floribus 10
conueſtiebat. Talem igitur imperatorem fauſtis ominibus acclamatio- 11
nibusque, et coronarum florumque ſparſionibus exceperunt. Sed 12
poſtquam vrbem ingreſſus eſt, Iouisque primum, dein caeterorum
deorum templa conſalutauit, gratiasque ſenatui vniuerſo et *f*) prae-
torianis militibus egit ſeruatae ſibi fidei, in aulam palatinam ſe
recepit.

VIII.

Pauculis igitur annis nihil non honoris paternis amicis exhibebat,
omnibusque eos negotiis in conſilio *g*) habebat. *h*) Cura dein 2
totius imperii aliis demandata, Perennem, Italicum hominem, mili-
taris diſciplinae peritiſſimum, praetorianis praefecit. Is adoleſcentis
aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrumpi ſinebat: curaque 3
omni laboribusque ſuſceptis, totum plane imperium adminiſtrabat.
Erat in homine inexhauſta diuitiarum ſitis, ſic vt nihili quae acqui- 4
ſierat, pendens, nouis ſemper lucris inſatiabilis inhiaret. Hic et
paternos Commodi amicos *primus* calumniis premere, et locuple-
tiſſimum quemque nobiliſſimumque in ſuſpicionem adducere inſtitit:
ſcilicet vt perterrefacto adoleſcente, atque illis ſupplicio affectis, cau-
ſam poteſtatemque ipſe haberet in eorum bona et fortunas inuaden-
di. Caeterum aliquamdiu cum patris memoria, tum amicorum reue- 5
rentia continuit adoleſcentem: *i*) dein velut maligna quaedam atque
inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque illius ingenium ſubuer-
tit. Nam ita res accidit. Lucilla erat Commodo maxima natu ſo- 6
ror: ea prius L. Vero imperatori nupſerat, quem conſortem ſibi im-
perii Marcus aſciuerat, locataque in matrimonium filia, firmiſſimo af-
finitatis vinculo adſtrinxerat: ſed poſtquam L. fato functus eſt, ma- 7
nentibus adhuc Lucillae principatus inſignibus, Pompeiano eam pa-
ter deſpondit. Nihilo tamen ſecius priſtinum illi honorem Com- 8
modus reliquit vſurpandum. nam et ſella imperatoria ſeſſitare in
theatro, et ignem de more praeferri patiebatur. Poſtea vero quam 9
Commodus vxorem duxit Criſpinam, ac neceſſe fuit principis vxori
primo loco cedere, iniquo ſcilicet hoc animo Lucilla ferens, atque
illius honorem in ſuam contumeliam vertens, quum ſciret a viro ſuo
Pompeiano Commodum diligi, minime auſa eſt quippiam ad ipſum
ſuper occupando imperio referre: ſed animum Quadrati, nobiliſſimi 10
locupletiſſimique adoleſcentis, periclitata (cum quo etiam ſtupri con-
ſuetudinem habere exiſtimabatur) grauiſſimeque apud eum *k*) de ac-

f) et iis, qui relicti Romae fuerant militibus egit. *Steph.*

g) for. *adhibebat* Polit. ſcripſit. *Steph.*

h) Poſtea vero, quam imperii curam ſibi ipſi commiſit, Perennem praetorianis praefecit, It. hom. qui militaris, i. rei militaris peritus, habebatur: quo potiſſimum nomine praeeſſe eum exercitibus voluit. Is adol. aet. abuti coepit, eum que deliciis et crapulae indulgere ſinens, et a cura laboribus que imperatoriis avocans, totam imperii adminiſtrationem ſuſcepit. Erat in h. etc. *Steph.* Cura deinde imperii ad ſe revocata. *Memm.*

i) dein, v. m. quadam atque inv. f., rect. a. mod. q. illi ingenium ſubvertente, tale quid accidit. *Steph.*

k) de primo loco ſibi denegato, vel de primo loco ſibi erepto,

cepta iniuria conqueſta, paulatim adoleſcentem eo perpulit, vt in ſe-
11 met vniuerſumque ſenatum perniciosiſſime conſuleret. Quippe inter
caeteros ſenatorii ordinis *primarios*, qui ſecum in id facinus conſpi-
rarent, etiam adoleſcentem quendam Quintianum nomine, (*qui et*
ipſe ordinis illius erat) promti atque audacis animi, ſibi adiunxit:
perſuaſitque, vti pugionem in ſinu celans, tempus *l*) locumque caperet,
factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua ſe pecuniis
12 largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri ſubſiſtens (quippe
obſcuro loco facile ſe occultum ſperabat fore) *m*) nudato confeſtim
pugione, ac magna voce proclamans, Hunc tibi ſenatus mittit: dum
loquitur nudumque oſtentat pugionem, comprehenſus a militibus,
13 poenas amentiae dedit, ſuoque indicio autor a ſe cauendi fuit, aperto
14 magis quam impleto conſilio. Haec igitur prima maximaque odii
15 cauſa adoleſcenti aduerſus ſenatum extitit. Ita namque animum ver-
ba illa ſauciarant, *n*) vt omnes hoſtium loco haberet, ſemperque eius
16 memoriae vox illa irruentis in ſe iuuenis inhaereret. Neque ve-
ro tantam hanc occaſionem Perennio omiſit, ſed ei perſuaſit, ut prae-
cipuum quemque ſuccideret, neque eminere quempiam pateretur:
quorum ipſe in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis ho-
17 minum locupletiſſimus euaſit. Quaeſtiones autem Perennio diligen-
ter exercente, *o*) ſoror ipſa Commodi, coniuratique omnes, caeteri-
que praeterea quantulacunque ſuſpicione attacti, ſupplicio affecti ſunt.

IX.

Igitur Perennis, ſublatis e medio quos imperator *p*) verebatur, qui-
que illum paterno quodam affectu complectebantur, *q*) atque ipſe
illius tuendae ſalutis cura ſuſcepta, nihilque non autoritatis adeptus,
2 imperium iam ipſum animo inuaſerat: perſuaſoque Commodo, vt ſuos
liberos, adoleſcentes adhuc, Illyricis praeficeret exercitibus, ipſe pe-
cuniae vim ingentem contrahebat, vt ſcilicet praetorianos ab ipſo
3 ampliſſimis largitionibus abalienaret. Filiique item eius clanculum
copias colligebant, eo conſilio, vt, quum primum Perennis Commo-
4 dum occidiſſet, ipſi principatum arriperent. Proditae autem ſunt in-

conqueſta: ſi ſcribatur προεδρίας. *Steph.*

l) loc. q. caperet, ubi in Comm. irruens, eum occideret. *Steph.*

m) nudans que pugionem, ac repente Commodo ſuperveniens, quum magna voce proclamaſſet, ſe adverſus eum a ſenatu miſſum eſſe, ac non prius, quam ita exclamarit, eum feriiſſet: ſed dum in proferendis hiſce verbis et oſtendendo pugione tempus conſumit, comprehenſus ab Imp. ſatellitibus eſſet, poenas amentiae dedit: quippe qui, quod deliberatum erat, praediceret potius, quam exſequeretur; efficeret que, ut ipſe quidem praecognitus, caperetur, ille autem praeſcius, vel praemonitus, ſibi caveret. Haec rel. *Steph.*

n) ut communes hoſtes exiſtimaret omnes. *Steph.*

o) Commodus nulli pepercit, ſed tum ſuam ipſius ſororem, tum omnes, qui vel coniurauerant, vel quantulacunque ſuſp. attacti erant, morte mulctauit. *Steph.*

p) reuerebatur. *Steph.*

q) ac ſalutis eius curam gerebant. *Memm.*

ſidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Ioui Capitolino faciunt, tanta *r*) hominum confluente multitudine, quantam par eſt confluere ad tantae vrbis celebritatem. Spectare autem ac praeſide- 5
re in theatro vna cum ſacerdotibus, quos ordo ſingulis annis poſtulat, etiam imperator ſolitus. Quum itaque nobiliſſimis ſcenicis ope- 6
ram daret, ſedens imperatoria ſella Commodus, pleno ſpectatoribus theatro, ſuisque cuique locis ad ſedendum pro dignitate attributis: priusquam quicquam diceretur agereturque in ſcena, (repente) qui- 7
dam, philoſophi habitu, *s*) manu baculum geſtans, peramque ſeminudus (ab humero) ſuſpenſus, curriculo prodiit: mediaque in ſcena conſiſtens, manuque ſilentium imperans, *Non hoc* (inquit) *ludorum* 8
tempus, o Commode: neque ſpectaculis t) *celebritatique vacandum. Im-* 9
minet enim ceruicibus tuis Perennis gladius: *ac*, *niſi caueris non qui-* 10
dem impendens ſed iam praeſens periculum, u) *periſti. Nam et ipſe hic* 11
aduerſus te copias pecuniamque colligit, et nati exercitus Illyricos ſolicitant: *quos niſi ſtatim praeuenias, occidiſti.* His dictis, ſiue 12
forte quadam diuinitus huc impellente, ſiue id auſo homine, vt gloriam ſibi, *x*) ignarus atque obſcurus, acquireret: ſeu quia ſperaret ingens aliquod praemium ab imperatore *y*) conſequuturum: ſane illum derepente obſtupefecerat. Caeteri autem 13
etſi non de nihilo ea dicta ſuſpicabantur, tamen fidem habere diſſimulabant. At Perennis comprehendi hominem iubet, ac, *z*) pro furio- 14
ſo et vaniloquo, igne comburi. Ita ſcilicet poenas dedit intempeſtiuae libertatis. *a*) Caeterum qui ſe Commodi ſtudioſos videri vole- 15
bant, peroſi antea quoque Perennem, vtpote intolerandae hominem ſuperbiae contumeliaeque, nactique opportunum tempus, calumniis eum premere aggrediuntur. Sed ſcilicet ita futurum erat, vt et Com- 16
modus inſidias euitaret, et Perennis vna cum liberis penderet poenas. Quippe haud multo poſt milites quidam clam Perennis filio 17
nummos quosdam attulerunt, illius imagine percuſſos, eosque ignaro 18
etiam Perenni, quamquam erat praefectus, Commodo oſtenderunt, *b*) totoque inſidiarum ordine patefacto, maximis ſunt muneribus affecti.

r) Potius loquitur Herodianus de multitudine τῶν ἀγωνιςῶν, ut paulo poſt vocat, quae eo confluit. *Steph.*

s) (manu enim baculum geſtabat; ei que ſeminudo pera dependebat,) curr. pr. *Steph.*

t) feſtis que vac. *Steph.*

u) exitium te incautum opprimet, vel nihil tale cogitantem, aut nec opinantem. *Steph.*

x) *ignarus*, paſſ. ſignif. pro *ignotus*, ſeu *ignobilis*. *Steph.*

y) Polit. omittit pronomen *ſe* ante particip. *conſecuturum*, ſicut et alibi in ſimilibus locis. *Steph.*

z) ac, tanquam furioſum et vaniloquum. *Steph.*

a) Caeterum qui circa Commodum erant, et quicunque ei ſe beneuolos ſimulabant, cum antea Perenni offenſi erant, (odioſus enim atque intolerabilis ob ſuperbiam et contumelias erat,) tum vero praeclaram occaſionem nacti, criminando adducere in inuidiam conabantur. Et vero oportebat uno eodem que tempore Commodum inſidias effugere, et Perennem male perire. *Steph.*

b) et latente inſidiarum arte patefacta, vel latente inſid. modo patefacto. *Steph.*

19 Quocirca inſcio negotii totius Perenni, ac tum nihil minus expectanti
20 ſubmiſſi noctu a Commodo quidam caput abſciderunt: *c*) iuſſique
ſtatim ad illius filium pergere, quum nihil ad celeritatem ſibi reliqui
feciſſent, etiam rumores famamque eorum, quae Romae eſſent, prae-
uenerunt. ii amicas ei literas ab imperatore reddiderunt, quae ma-
21 gna propoſita ſpe Romam reuerti iubebant. Ergo et conſiliorum et
omnis eius paratus, poſtremo paterni caſus ignarus, quum quidam
nuntii dictitarent, etiam paternis ipſum verbis acciri: *d*) qui ne ipſe
quidem ſcribere ſuperſediſſet, niſi ſatis momenti habituras imperato-
22 rias literas exiſtimaſſet: credidit videlicet adoleſcens: et quamuis ini-
quo animo ferret interpellari ſua conſilia, tamen paterna fretus po-
23 tentia, quam eſſe adhuc incolumem putabat, ad reditum ſe compa-
24 rat. Tum deinde vt attigit Italiam, per eos, quibus negotium datum
fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Poſt haec Commo-
dus duos conſtituit praefectos, tutius fore ratus tantam illam pote-
ſtatem non vni duntaxat credere, ſed diſſectam in partes, imbecilli-
orem eo pacto *e*) contra principem reddere.

X.

Verum haud longe poſt, aliae in illum huiuscemodi inſidiae inten-
2 duntur. Maternus erat quidam *f*) miles multa auſus nefaria.
Is repente deſertis caſtris atque aliquot in ſocietatem commilitoni-
bus aſcitis, magnam perditorum manum breui collegerat, vicosque
3 primo et agros populabatur. Magna deinde pecuniae vi collecta, plu-
res quotidie ſibi ex facinoroſis copulabat: pollicensque ingentia cui-
que operae pretia, et in praedae communionem inuitans, eo rem ad-
duxit, vt non iam latronum ſed (iuſtorum) hoſtium haberent auctori-
4 tatem. Quippe magnas etiam vrbes occupabant: effractisque per
vim carceribus, captiuos ſine diſcrimine omnes vinculis exime-
bant, eosque ſibi impunitate ac beneficiis adiungebant. Igitur Gal-
liam omnem atque Hiſpaniam incurſibus vaſtabant, et vt quamque
ex magnis vrbibus vi ceperant, *g*) incenſa direptaque protinus abi-
5 bant. Quae vbi Commodus cognouit, rectoribus gentium plenas irae
atque minarum mittit epiſtolas, caſtigans et ignauiam exprobrans:
6 ſimul comparare aduerſus illos exercitum imperans. Quod vbi latro-
nes acceperunt, decedendum ſibi ex illis regionibus rati, clam per
auia quaedam compendia, ſeorſum alii ab aliis, in Italiam peruene-

c) Deinde mittit quamprimum, ad rumorem eorum, quae facta erant, anteuertendum, qui celeriore curſu contendant, et ſuperuenire filio Perennis poſſint, dum adhuc, quae Romae contigerunt, ignorat. Scriptis etiam litteris amicis, quibus illum ſub ſpe maiore arceſſi a ſe dicit, venire iubet. *Steph.*

d) qui nihil ſcripſiſſet, quod regiis eſſet litteris contentus: credidit caet. *Steph.*

e) ad imperii appetitionem reddere. *Memm.*

f) miles quidem antea, ſed qui multa nef. auſus erat. Is rep. des. c. atque aliis, qui et ipſi eadem perpetrarant, in fugae ſocietatem aſcitis, manum hominum, qui facinoroſi erant, brevi coll. *Steph.*

g) partim incenſa, partim direpta. *Steph.*

runt. Ac iam de regno maioribusque rebus Maternus cum ſuis deli- 7
berabat. nam quando hactenus omnia illi ſpe vlterius proceſſerant, 8
h) aut aliquid magnum inuadendum ſibi exiſtimabat, aut certe, quando
in id diſcriminis incideret, non obſcure neque ignaue moriendum.
Sed quoniam ſe non tantis eſſe viribus intelligebat, quantae ad reſi- 9
ſtendum Commodo collata acie ſatis eſſent (quippe et Romanae ple- 10
bis et praetorianorum militum propenſa in Commodum voluntas cre-
debatur) arte ſibi conſilioque graſſandum ſtatuebat. Quocirca tale
quiddam comminiſcitur. Veris initio, *quotannis*, ſtato ſolennique 11
die, pompam matri deum Romani celebrant. In ea, quae apud
quemque ſunt *i*) diuitiarum praecipua, ſupellexque pleraque impera-
toria, materiae aut artis ſpectandae, praeferri ante deam ſolent.
Paſſimque omnibus *quouis modo* ludendi licentia permiſſa, ſic vt per- 12
ſonas induant quas cuique libitum, nullamque non magiſtratuum
quoque imaginem, prout cuiusque ſtudium, repraeſentent: ſic vt non
temere a falſis veros dignoſcas. Putauit hoc Maternus idoneum ce- 13
landis inſidiis tempus: ratus fore, vt, ſi perſonam ſtipatoris alicuius 14
indueret, ſuosque ad eandem ſimilitudinem armis ornaret, ac ſe ha-
ſtatis immiſcerent, ſic vt pars eſſe comitatus imperatorii crederen-
tur, nullo videlicet praecauente, repente impetu facto Commodum
obtruncarent. Sed proditus imperatori a ſociis quibusdam, qui vna 15
cum ipſo venerant in vrbem, *k*) (indignantibus ſcilicet, ſi quidem
eum non pro latrone iam ſed pro principe habituri forent, ante-
quam feſtus dies adeſſet) et ipſe comprehenſus, ac mulctatus capi-
te, et qui eiusdem factionis erant, meritis ſuppliciis affecti. *l*) At 16
Commodus, facta re diuina, gratulatusque deae, feſtum agitabat,
pompamque gaudens frequentabat. Sed et populus omnis pro impe-
ratoris ſalute diem laetabundus celebrabat.

XI.

Quae autem ratio ſit, cur huic deae tantum honorem Romani habe-
ant, non alienum videtur, quantum ex hiſtoria accepimus,

h) neceſſe putauit, aut magno quopiam facinore res ſuas ad felicem exitum perducere, aut, quum ſemel in diſcrimen ſe conieciſſet, non obſcure neque inglorie mori. *Steph.*

i) diuitiarum argumenta, vel indicia, aut diuitias teſtantia, ſupellex que pretioſa Imperatorum; quae quidem propter materiae aut artis miracula ante deam praeferri in pompa ſolent. Ac ſumma tunc omnibus quouis ludendi modo conceſſa eſt licentia: adeo vt unusquisque quamcunque vult perſonam repraeſentet; neque vlla ſit tam magna aut eminens dignitas, cuius habitum non liceat ei cui libeat induto, ludere et veritatem occultare: ita vt non facile ſit eum, qui imitatur, ab eo, qui reuera eſt, dignoſcere. *Steph.*

k) (invidentibus, ſi pro latrone dominum et regem, vel imperatorem, habituri eſſent, anteq. f. d. aduenifſet,) et *ſi* habituri *eſſent*, pro *quod* hab. eſſent. *Steph.*

l) At Commodus, quum deae ſacrificaſſet, gratias que egiſſet, feſtum celebrabat. Ipſe etiam populus deam exſultans deducebat, et una cum feſto, laetitiam quoque de ſeruato Imperatore ſolenniter agitabat. *Steph.*

commemorare: praesertim quum ea res plerisque Graecorum ignota
2 esse videatur. *Ipsum igitur simulacrum coelitus* (vt aiunt) *demissum,*
neque qua sit materia, nec a quo fabricatum artifice, satis constat: ne-
3 *que plane hominum manibus* m) *creditur factum. Hoc igitur decidisse*
coelitus ferunt in quendam Phrygiae agrum, cui nomen Pesiuunti,
n) *a casu eius simulacri, factum putant: ibi enim a principio comparuisse.*
4 *Licet apud alios comperiam, pugnam illic Ilum Phryga Tantalumque*
Lydum inter se conseruisse, siue de via ortam, siue potius ob raptum Ga-
5 *nymedis. Quumque diu aequis viribus decertatum foret, ac permulti*
vtrinque cecidissent, nomen ex ea clade loco esse impositum. Hic etiam
fama fert, o) *Ganymedem, ipsum trahentibus in diuersa germani atque*
6 *amatoris manibus, vita esse orbatum: sublatumque e medio, pro calami-*
tatis solatio, relata ad Iouem raptorem fabula, diuinis fuisse honoribus
7 *affectum. In hoc, quem diximus, Pesinunte Phryges olim Orgia cole-*
bant, ad ipsum fluuium Gallum, a quo etiam euirati deae sacerdotes co-
8 *gnominantur. Sed vbi res Romana creuit, responso accepto mansurum*
imperium atque ad p) *summam auctum iri, si Pesinuntiam deam ad se*
9 *transferrent: missi in Phrygiam legati sunt petitum deae simulacrum.*
quod quidem facile concessum est, consanguineos se dictitantibus, atque
10 *oriundos ab Aenea Phryge. Quum itaque nauigio deuectum simulacrum*
ad ipsas Tiberis fauces appulisset, (quibus tum Romani vice portuum
11 *vtebantur, confestim* q) *diuina quadam vi nauigium substitit, neque vl-*
lis Romani populi certatim trahentis moueri viribus potuit, donec Ve-
12 *stalis sacerdos adesset. Ea quum virginitatem perpetuo seruandam pol-*
luisse falso argueretur, damnationem metuens, supplex petiit a populo,
vt iudicium de se deae Pesinuntiae committerent. quo impetrato, zonam
recinxit, eamque prorae iniecit, *clare precata, vt si intemeratam se*
13 *esse ac virginem dea sciret,* r) *nauim progredi iuberet. Quae vbi di-*
xit, statim alligatam zonam manu ducta nauis sequi coepit. Ita sunt
pariter Romani manifestam numinis diuinitatem atque s) *innocentiam*
14 *virginis admirati.* Sed haec hactenus de Pesinuntia dea: prolixius
etiam fortasse quam decuit, haud insuauem tamen scientiam allatura
15 iis, qui res Romanas minus cognitas habeant. Commodus autem,
euitatis Materni insidiis, maiore se custodia muniebat: rarus prodi-

m) tangi licet. *Sylb.*

n) ex eo, quod ceciderit simulacrum, ibique primum fuerit conspectum. Vt autem apud alios inuenimus, pugnam illic aiunt Ilum Phr. *Steph.*

o) Ganymedem ex oculis euanuisse, dum hinc frater, illinc amator, cum traherent: quum autem corpus ex oculis euanuisset, id, quod adolescenti acciderat, diuinitus contigisse, fabulose esse traditum; tanquam a Ioue raptus foret. In hoc autem, quem dix. *Steph.*

p) for. *summum* Pol. scripsit, *Steph.*

q) diuina quadam vi fecit, vt subsisteret nauigium: adeo ut, quum longo tempore Romani cunctis totius populi viribus illud traherent, limo renitente, non prius proveherentur, quam deae sacerdos, quae Vestalis erat, aduecta esset. *Steph.*

r) exorari se fineret nauigium. Facile autem id, postquam alligata zona fuit, secutum est. *Steph.*

s) pudicitiam. *Memm.*

se in publicum, plerumque temporis in suburbanis aut in principalibus praediis procul ab vrbe consumere: abstinere prorsus ab iurisdictione, omnique actu imperatorio.

XII.

Per idem tempus accidit, vt ingens Italiam quidem vniuersam pe-
stilentia occuparet: sed in ciuitatem Romanam vehementius ta-
men saeuiret, vtpote quae et per se populo abundaret, et aduenas
toto orbe confluentes exciperet. Quare magna iumentorum atque 2
hominum strages consecuta. Tum Commodus (ita scilicet quidam
medicinae periti persuaserant) Laurentum secessit, *t*) quod frigidior 3
ea regio sit, syluisque e lauru permultis opaca: a quo etiam regioni
inditum nomen. Valere enim plurimum aiebant, ad aëris euitan-
dam contagionem, cum odores laurorum, tum ipsarum amoenitatem
vmbrarum. Quocirca in ipsa quoque vrbe, de medicorum sententia, 4
plerique vnguentis suauissimis nares atque aures opplebant, suffituque
et odoramentis assidue vtebantur, quod meatus sensuum (vt quidam 5
dicunt) odoribus illis occupati, neque admittant aëra tabificum, et,
si maxime admiserint, tamen eum maiore quasi vi longe superari.
Caeterum nihilo secius morbus *u*) ingrauescere, hominesque passim 6
et pecora inter homines agitantia interire. Sed et fames eodem 7
tempore ciuitatem oppresserat, hac de causa. Cleander erat quidam, 8
Phryx genere, ex ea nota hominum, qui publice per praeconem
veneunt. Hic quum in domum imperatoriam seruitio esset
traditus, et cum ipso Commodo accreuisset, eo scilicet honoris at-
que autoritatis prouectus est vt et corporis custodiam et cubiculi cu-
ram, praeterea militum praefecturam (solus) obtineret. Caeterum 9
diuitiae ac luxus, etiam illum ad imperii spem instigabant. Quo-
circa grandi coacta pecunia plurimum frumenti coëmit. id autem
occlusum habebat, sperans sibi Romani populi atque exercitus volun-
tates adiuncturum, si prius rerum necessariarum penuria laborantes,
magnis repente largitionibus demereretur. Idem gymnasium quoque 10
maximum exaedificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo po-
pulum inescaret. At Romani infensi iampridem, *x*) ac totius causam 11
pestilentiae in eum conferentes, simul perosi hominem diuitiis in-
explebilem, prius quidem confertim per theatra identidem traduce-
bant: *y*) dein, agente in suburbanis Commodo, repente vniuersi
magnis clamoribus concurrerunt, Cleandrum ad necem deposcentes.
Quum autem suburbanum omne tumultu compleretur, et Commo- 12
dus ipse in alto secessu voluptatibus indulgeret, inscius quae gere-

t) frigidior enim ea regio, siluis e lauru spatiosissimis opaca, (a quo etiam inditum regioni nomen,) saluti conseruandae idonea esse existimabatur; atque adeo aëris corruptioni resistere, et suauitate odoris, qui e lauris efflaretur, et iucunda ipsarum arborum vmbra. Quin etiam ii, qui vrbem incolebant, medicorum iussu, vnguento nares atque aures opplebant fragrantissimo. *Steph.*

u) diutissime saeuire. *Memm.*

x) et illorum malorum causam in eum *conf.* Iam autem de fame, non de pestilentia, est sermo. *Steph.*

y) Tandem vero, ag. *Steph.*

rentur (nam id Cleander cauerat) repente extra omnium expectatio-
13 nem armati equites principis eruperunt, Cleandri iuſſu proruentes
obuium quemque, ac vulnerantes. Neque ſcilicet populus excipere
illorum impetum valebat, inermis armatorum, pedeſter equitum.
14 Quare fuga facta, in vrbem reiiciuntur, ibique permulti, neque mo-
do quos ferro milites conficiebant, neci dediti, ſed quos etiam ipſi
proculcauerunt equites: quique aut conferta turba aut equitum in-
15 curſu conflictabantur. Igitur ad vrbis portas ſine vllo impedimento
16 *equites z)* perſecuti, magnam populi partem interfecerunt. Qui au-
tem in vrbe remanſerant, calamitate ſuorum intellecta, clauſis do-
mibus cum in tecta et culmina euaſiſſent, lapidibus tegulisque equi-
17 tes deſuper inceſſebant. Itaque *a)* ſtatim conuerſa fortuna eſt, nullo
manibus decertare auſo, ſed omni multitudine deſuper quaſi ex tuto
dimicante. Quocirca ſaucii (magna pars) cum tolerare iam vlterius
18 nequirent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro *b)*
telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter deuolutos lapides fal-
19 lente veſtigio lapſantibus. Sed et pedites, qui in vrbe ſtationes ha-
bebant, populo ſuppetias aduerſus inuiſos ſibi equites raptim tule-
runt.

XIII.

Itaque cum ciuile bellum eſſet, nemo tamen quae gererentur nun-
2 tiare Commodo audebat, metu Cleandri potentiae: donec maxima
natu ſoror, Fadilla nomine, accurrens ad imperatorem (quippe faci-
lis aditus ſorori) crinibus ſolutis, proiecta humi, ac plane in lugu-
3 brem habitum deformata, *Tu quidem* (inquit) *o princeps, otium agi-
tans, et omnium quae gerantur ignarus, extremo in periculo verſaris:*
4 *nos autem, ſanguis tuus, propemodum occidimus. Actum de populo Ro-
mano, actum magna ex parte etiam de exercitu eſt: et quae ne a bar-
baris quidem nos paſſuros expectabamus, ea nobis domeſtici faciunt: et*
5 *in quos maxima contuliſti beneficia, eos primos inimicos habes. Clean-
der aduerſus te populum et exercitum armauit, c) quorum quidem alte-
ris inuiſus eſt, alteris charus: vtrique tamen in armis ſunt, caedemque*
6 *inter ſe patrant, et ciuili ſanguine Romam replent. Sed in nos videli-
cet vtriusque multitudinis recidet calamitas, niſi tu quamprimum neci
dederis ſceleratiſſimum famulum, qui tantae cladis illis iam fuit, no-*
7 *bis mox futurus eſt autor. d)* Haec loquens, veſtem ſcidit: multique
item qui aderant, ſumta de verbis mulieris audacia, Commodum
8 territabant. Is expauefactus, cum iam non vt impendens ſed vt prae-
ſens periculum formidaret, acciri ad ſe Cleandrum propere iubet,
nihildum certi ſcientem, ſed tamen aliquid ſuſpectantem imperatori
9 renuntiatum. Accedentemque ad ſe imperat comprehendi, et ca-
put eius amputatum contoque praefixum circumferri: voluptuoſum

z) perſecuti, omnes, qui in eos inciderent, interficiebant, nulli parcentes. *Steph.*

a) Itaque patiebantur, quae fecerant, nullo quidem cum eis manus conſerente, ſed omni mult. *Steph.* comminus cum eis decertante. *Memm.*

b) lapidum. *Memm.*

c) atque contrario in illum modo animati, alii quidem, (nimirum populus) odio, alii autem amore eum, proſequentes, (tota videlicet equitum cohors,) in armis ſunt. *Steph.*

d) Ipſa, talia quaedam locuta,

ſcilicet atque optatum populo ſpectaculum praebiturus. Ita *enim* 10
id malum ſedatum, *e)* atque vtrinque dimicatio dirempta. Siquidem
milites cum occiſum viderent pro quo decertabant, iram quoque im-
peratoris formidabant, cui verba data nihilque non factum contra
illius ſententiam compererant. Populus contra ſatisfactum ſibi auto-
ris ſupplicio putabat. Sed et liberi Cleandri (binos enim virilis ſe- 11
xus habebat) et quotquot illius amici fuerant, ad vnum omnes con-
trucidati: tractaque per vrbem cadauera et contumelioſiſſime habita,
poſtremo in cloacas abiecta. *f)* Haec finis Cleandri fatorum fuit, 12
quaſi in vno illo velut ambitioſius *g)* oſtentaret natura (vt ſic dixe-
rim) humana, poſſe ex infimo loco ad ſupremum faſtigium euehi ho-
minem, atque euectum, dein rurſum deturbari quamlibet exiguo at-
que inſperato fortunae momento. Caeterum Commodus, tametſi ve- 13
rebatur nequid fortaſſe populus etiam contra ſe noui moliretur, ta-
men ſuadentibus amicis in vrbem reuerſus eſt, ac laetis acclamatio-
nibus magnoque comitatu exceptus, in aulam principalem *h)* ſe con-
tulit. Enimuero ex illo, tot aditis iam periculis, coepit nulli ſatis 14
confidere, ſed occidere hunc atque illum, nulli non calumniae fidem
accommodans. Ad haec, neminem cui virtus vlla eſſet, amicum 15
ſibi adiungebat, ſed a cunctis aeque rectis ſtudiis animum auocaue-
rat. quippe quem die nocteque aliae ex aliis effraenae corporis volu-
ptates grauiſſimo ſeruitio premebant: neminemque non ab limine 16
velut inſidiatorem ſubmouebat, quemcunque aut probitas aut diſci-
plina vlla etiam mediocris illuſtraret. Scurrae vero, et qui turpiſſi-
ma quaeque repraeſentabant, quaſi addictum ſibi habebant. Auri- 17
gando etiam beſtiisque conficiendis ſupra modum exercebatur: ob
quae ſtudia adulatores eum fortitudinis gloria celebrabant: *i)* quare
illa minus decore tractabat quam modeſto principi conveniebat.

XIV.

Extitere ea tempeſtate etiam quaedam in coelo prodigia. Stellae
enim per diem perpetuo apparuerunt, quaedamque ex iis in lon-
gum productae medio quaſi aëre ſuſpenſae videbantur. Praeterea 2
animalia omne genus, minime ſuam naturam ſeruantia, cum figura
corporis prodigioſa, tum membris haudquaquam congruentibus ede-
bantur. Maximum autem nefas cum in praeſens dolorem attulit, 3

veſte etiam lacerata, nonnullique item eorum, qui aderant, quum ex verbis eius, quae ſoror Imperatoris erat, fiduciam ſumſiſſent, Commodum perturbarunt. *Steph.*

e) atque vtrique bellare deſierunt: milites quidem, cum occiſum vidiſſent, pro quo decertabant, iram Imperatoris formidantes; (intelligebant enim, ſe deceptos eſſe, et quae fecerant, contra illius ſententiam facta eſſe;) pop. *Memm.*

f) Hunc exitum Cleander, et qui eius partes ſequebantur, habuerunt, quaſi caet. Imitatur autem hic Pol. illud Virgilianum, *Haec* finis *Priami* fatorum. *Steph.*

g) Scribendum potius, *oſtentaret* (vt ſic dixerim) natura humana, p. *Steph.*

h) ſe retulit. *Steph.*

i) quum tamen ille magis deditus his eſſet, quam modeſtum Imperatorem decebat. *Steph.*

4 tum in futurum pessimo augurio, vniuersos conterruit. Nam quum
neque imbres vlli neque nubes, tantumque exiguus terrae motus an-
tecessisset, seu nocturni casu fulminis, siue igni aliquo in ipso terra-
rum motu velut extrito, totum de improuiso Pacis templum con-
sumptum incendio est: quod vnum scilicet opus cunctorum tota vr-
be maximum fuit atque pulcherrimum: idem templorum omnium
opulentissimum, *k*) egregieque munitum, multoque ornatum auro et
5 argento. Quippe vniuersi ferme suas illuc diuitias, quasi in the-
saurum, congerebant: ideoque per noctem debacchatus ignis multos
ex opulentis egenos reddidit. Quapropter communem quidem ia-
cturam publice omnes, suam autem quisque priuatim deplorabant.
6 Sed ubi templum omne consumptum ignibus est, *totiusque eius am-
bitus*, plurima quoque et pulcherrima vrbis aedificia conflagrarunt.
7 Inter quae etiam Vestae templum, sic vt Palladium quoque conspi-
ceretur: quod imprimis colunt atque in arcano habent Romani,
Troia (vt perhibent) auectum, ac tum primum *l*) postquam in Ita-
8 liam deuenit, conspectum ab hominibus *nostrae aetatis*. Quippe ra-
ptum id Vestales virgines media sacra via in aulam imperatoris trans-
9 tulerunt. Multae praeterea *aliae* pulcherrimaeque vrbis partes
combustae: plurimosque dies peruagatum incendium non prius se-
10 datum est, quam repentinis imbribus extingueretur. Itaque totam
rem diis imputabant eius aetatis mortales, quorum scilicet voluntate
11 et inchoasse incendium et desiisse arbitrabantur: ac portendi bella,
quae sunt deinceps insecuta, consumpto pacis templo, interpreta-
12 bantur. Quam deinceps famam rerum euentus (*vt postea dicemus*)
13 comprobauit. Enimuero plurimis maximisque incommoditatibus la-
borante ciuitate, non iam, vti antea, multitudo beneuole Commodum
aspicere, *m*) sed referre omnes eius calamitatis causam in illius iniu-
14 stos actus, et reliqua vitae crimina. Siquidem neque latebant popu-
lum scelera hominis: neque latere ipse volebat, sed quae domi non
sine infamia patrabantur, ea etiam in publicum ostentare haud vere-
15 batur: eoque vecordiae petulantiaeque processit, vt paternum primo
cognomen repudiaret, ac pro Commodo Marci filio, Herculem se
16 Iouis filium iusserit appellari: *n*) depositoque principum Romano-
rum cultu, leonis pellem substerneret, manuque clauam gestaret,
simul purpureas sibi atque auro intextas vestes circumdaret, non sine
omnium irrisione: quippe eodem *o*) schemate et foeminarum lu-
17 xum et heroum virtutem repraesentabat. Talem *p*) se videlicet quo-

k) quod esset egregie munitum, donariis aureis atque argenteis ornatum. *Steph.*

l) ex quo in Ital. dev. *Sylb.*

m) sed referre etiam causas omnes calamitatum, quae tam crebrae erant, in *temeraria* eius *homicidia*, siue *inconsiderata*. Nisi respicit ad eos, qui supplicio *indicta causa* afficiebantur; quod et *inconsiderate* ac *temerarie* ab eo fiebat. *Steph.* iniustas caedes. *Memm.*

n) deposito que Romanorum cultu, qui *regius* erat, vel *imperatorius*, i. e. qui reges, siue imperatores, decebat. *Steph.*

o) *Schemate* dicit pro *habitu*, ex Plauto: apud quem tamen *schema* legitur, non *schemate*, in Amphitr. *cum* seruili *schema* caet. *Steph.*

p) Talis, quum prodibat, con-

tidie praeſtabat. Idemque *q*) menſium nomina demutauit, ac pro ve-
tuſtis appellationibus nouas de ſuis cognominibus impoſuit, quorum
ad Herculem pleraque tanquam ſcilicet ad fortiſſimum referebantur.
Quin ſtatuas quoque ſibi tota vrbe poni iuſſit, inque iis vnam pro 18
Curia, quae arcum contenderet: vt etiam imagines ipſae terrores 19
atque minas prae ſe ferrent. Quam dein tamen ſenatus poſt illius
obitum ſuſtulit, proque ea Libertatis imaginem repoſuit.

XV.

Commodus autem, quum temperare iam ſibi vltra non poſſet, pu-
blice ſpectacula edere profeſſus, omnes ſe ſua manu feras occiſu-
rum pollicebatur, et cum fortiſſimis quibusque iuuenum ſingulari cer-
tamine depugnaturum. Ea quum rumoribus celebrarentur, concur- 2
rebant ex Italia omni ac finitimis gentibus vniuerſi ad id ſpectacu-
lum, quod nec antea oculis vſurpauerant, neque vnquam fando au-
diuerant. Siquidem ita eſſe certa manus illius dicebatur, vt quod- 3
cunque deſtinaret, iaculo ſagittaue contingeret. Erantque cum illo 4
aſſidue Parthorum lectiſſimi ſagittarii, ac Numidae *praeſtantiſſimi* ia-
culatores: quos ille tamen omneis longe artificio ſuperabat. Vbi 5
autem ſpectaculi dies adfuit, pleno amphitheatro exaedificatus Com-
modo peridromus fuerat, (per quem decurrere in orbem poſſet,) ne
cominus cum beſtiis pugnans periclitaretur, ſed ſuperne ac de tuto
loco tela iaciendo, iaculandi potius ſcientiam quam fortitudinem
oſtentaret. Ceruos igitur et damas, item cornigera alia, praeter 6
tauros, currens pariter ipſe atque inſequens impetebat, ac praeuenta
fuga certiſſimis ictibus proſternebat: leones vero et pantheras, alia-
que id genus nobiliſſima animalia, currens in orbem ſuperne iaculis
confodiebat: ſic vt nec telum quisquam ſecundum, nec vulnus vi- 7
derit niſi lethiferum. Nam vt primum ſe fera concitauerat, ſtatim
illam vel in fronte vel in corde ſauciabat, *r*) nullo praeterea vſus 8
ſcopo, neque ad aliam corporis partem telo deſtinato: ſic vt pari-
ter cum vulnere ipſo conficeretur. Caeterum beſtiae conquireban- 9
tur vndique: ac tum primum vidimus quae ante in picturis miraba-
mur. Quippe ex India Aethiopiaque, itemque a meridie et a ſepten-
trionibus quicquid incognitum prioribus ſeculis fuerat, confecit ille
pariter atque oſtendit, nullo non obſtupefacto tam certa illa manu 10
tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando ſagittas luna- 11
tae cuſpidis in Mauruſias ſtruthos intorquebat, quae et pedum cele-
ritate et alarum quaſi velis ocyſſime ferebantur, ſic vt ſummum
contingeret collum, atque ita capita amputaret, vt exectis ceruici-
bus (qui teli impetus fuerat,) *s*) aliquandiu tamen viuentibus ſimi-
lem curſum continuarent. Quin et pantheram, quae ſcilicet edu- 12

ſpiciebatur, i. e. tali habitu in publicum prodibat. *Steph.*

q) *menſium* annuorum *nomina*. Intelligit autem fortaſſe *menſium* totius *anni*. Alioqui ſuperuacaneum illud ἐνιαυσιαίων nobis videri queat. *Steph.*

r) Ac nunquam alium ſcopum ſibi propoſuit, neque aliam corporis partem attigit iaculum, quin ſimul et vulneraret et occideret. *Steph.*

s) adhuc circumcurrerent tanquam illaeſae. *Steph.*

ctum quendam in arenam cursu acerrimo comprehenderat, sic vt iamiam laniatura videretur, ita opportuno vulnere consequutus est, vt interfecta belua hominem seruauerit, ac dentium quoque aciem
13 cuspide ipsa iaculi praeueniret. Leones item cauea centum eductos, totidem missilibus vniuersos occidit: ita suo ordine iacentibus corporibus, vt *t*) numerari facillime singula possent, nullo scilicet super-
14 vacuo incidente telo. *u*) Hactenus igitur, quae gerebantur, quamvis a principe aliena viderentur, tamen quoniam fortitudinem scientiamque prae se ferrent, popularem quandam gratiam emereban-
15 tur: verum vbi iam nudus ingressus amphitheatrum est, sumtisque armis numeros gladiatorios implebat, tum vero triste Romano populo spectaculum id visum, nobilissimum imperatorem, post tam multos parentis sui maiorumque triumphos, non quidem aduersus *x*) beluas arma capere militaria, vel Romanorum imperio congruentia, sed amplissimam dignitatem turpissimo foedissimoque cultu contaminare.
16 Facile autem dimicans suos compares superabat: neque tamen vltra vulnera procedebat, dante vnoquoque manus, atque imperatorem
17 potius quam gladiatorem agnoscente. Eoque vesaniae *y*) prouectus est, vt deserere principalem aulam atque in *z*) ludum gladiatorium
18 migrare institueret. Neque se amplius Herculem appellari patiebatur, adoptato nobilissimi gladiatoris nomine, qui iam vita excessis-
19 set. Quin simulacro illi colosseo, quod Romanis venerabile est, solis effigiem gerens, capite demto suum imposuit: atque in basi subscripsit non quos consuesset imperatorios paternosque titulos, sed pro Germanico, *Mille gladiatorum victorem.*

XVI.

Caeterum ipsum quoque desinere aliquando ab sua vecordia et ciui-
2 tatem tyrannide liberari oportebat: idque anno ineunte: quem diem Romani festum agunt, ad (Ianum) vetustissimum Italiae deum
3 referentes, cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, *quum*
4 *in terram descendisset*, fuisse hospitem praedicant, *a*) et, quod ibi
5 latuisset, nomen Latio inditum. Quocirca etiam nunc Romani Sa-
6 turnalia prius, dein vero initium anni more suo concelebrant. Estque eius dei biceps imago, vt a quo incipit et in quem desinit an-
7 nus. *b*) Quum igitur hunc diem festum ciuitas agitaret, in quo *po-*

t) numerari per otium possent omnia. *Memm.*

u) Hactenus igitur, quamuis, quae gerebantur, ab imperatoria dignitate essent aliena, tamen apud vulgus aliquam, fortitudinis ergo et peritiae iaculandi, gratiam *emereb.* Puto autem, Polit. scripsisse, *scientiam* que *iaculandi* caet. *Steph.*

x) aduersus barbaros arma cap. *Steph.* quod notauit etiam Io. Hartungus Decuriae 3. c. 2. §. 12. *Sylb.*

y) Pro *profectus est* Polit. scripsisse *prouectus est* puto. *Steph.*

z) domicilium *gladiatorium.* Sic et in sqq. *Steph.*

a) veritum que filii potentiam vel dominatum, absconditum apud eum latuisse. vnde et nomen illi Italiae loco impositum, et Latium appellatum fuisse, e Graeco sermone in patrium deductum. *Steph.*

b) Quum igitur festus hic dies aduentaret, in quo Romani etc. sequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

tissimum Romani inuicem se colunt salutantque, et nomismata alter alteri, *c*) caeteraque omnifariam munera mittitant, summique magistratus conspicuam sibi et solennem purpuram induunt: vniuersis 8
diem concelebrantibus, statuit Commodus non quidem ex imperatoriis (vt mos erat) aedibus, sed ex ipso gladiatorio ludo prodire in publicum, ac pro eleganti vestitu, purpuraque imperatoria, procedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conspectum Romani populi. Quod vbi consilium suum ad Martiam retu- 9
lit, vnam e suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac prope vxoris eam loco habebat, sic vt praeter ignem omnes honores, velut Augustae, tribuerentur: intellecto mulier tam absurdo 10
turpique consilio, *primum* orare multis lacrymis, supplexque ad genua accidere, ne aut Romanum imperium *d*) pollui pateretur, aut ipse vitam suam perditis ac deploratis hominibus tam periculose committeret. Sed quum *diu supplicando* nihil profecisset, lacrymans dis- 11
cessit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Electum cu- 12
biculi custodem, ad se accitos, parare iubet in ludo ipso gladiatorio, quo se dormitum recipiat: vt illinc ad sacrificandum mane procederet, ac se armatum Romano populo ostentaret. *e*) Illi multis pre- 13
cibus persuadere tentabant, ne quid indignum principe conaretur.

XVII.

Quibus *f*) Commodus, ira percitus, facessere ab se iussis, statim in cubiculum reuersus, vt, quemadmodum consueuerat, meridiaretur, sumto in manus libello, quales de *g*) philyra tenuissimi atque in vtramque partem replicabiles fiunt, conscribit in eo quoscunque 2
illa nocte interficere destinauerat. Ex quibus prima erat Martia, mox Laetus atque Electus: post hos ingens eorum numerus, qui 3
plurimum autoritatis in senatu obtinebant. Siquidem senes *h*) vniuersos paternos amicos tollere e medio, ne censura illorum sua interpellarentur flagitia, bonaque ipsa diuitum dilargiri partim militibus, partim gladiatoribus, decreuerat: vt alteri se defenderent, alteri oblectarent. Eum igitur libellum ita conscriptum, supra lectulum 4
deposuit, neminem ad se introiturum suspectans. Erat autem pusio 5
quidam, infans adhuc, *i*) ex ea nota qui vestitu (caetero) nudi, sed

c) et communicatione mutua pulcherrimarum quarumque rerum, quas terra et mare ferunt, sese oblectant: et magistratus eponymi tum primum honorificam et annuam purpuram induunt: *vniuers.* Sunt autem *eponymi* magistratus *consules:* et πορφύρα eorum, i. e. *purpura*, est ἡ περιπόρφυρος, *praetexta.* *Steph.* et consules tum primum insignem illam et annuam praetextam induunt. *Memm.*

d) contumelia afficeret. *Steph.*

e) Illi supplicabant et persu. t., ne quid principatu indignum faceret, vel imperio indign. *Steph.*

f) At Commodus, aegre id ferens, eos quidem amandauit: reuersus autem in cubiculum ad capiendum somnum, (nam meridie id facere moris habebat,) sumto caet. *Steph.*

g) h. e. de tilia. *Memm.*

h) sen. vniu. et reliquos patris amicos tollere e medio, (quod eum graues turpium factorum inspectores habere puderet,) bonaque caet. *Steph.*

i) ex istis, qui nullum quidem

auro gemmisque *pretioſiſſimis* ornati, ſolent delicatiſſimo cuique Ro-
6 manorum eſſe oblectamento. Is ita Commodo charus erat vt cum
illo ſaepe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipſo in-
7 dicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibun-
dus, *k*) occupato inter balnea et crapulas Commodo, cubiculum (vt
conſueuerat,) ingreſſus, ſumto in manus *qui ſupra lectulum iacebat*
8 libello, quicum luſitaret, foras proceſſit. ac forte quadam in Mar-
tiam incidit. quae quum puerum etiam ipſa diligeret, complexa
prius atque deoſculata, libellum manu aufert: verita, ne quid ob in-
9 fantiam inſcius puer rerum fortaſſe *l*) grauiorum labefaceret. Agnita
dein Commodi manu, ac legendi cupidine *magis* illecta, *m*) vbi fu-
neſta contineri, ac ſe primam peti intellexit, Laetumque et Electum
ſubſequi, tantamque deinceps reliquorum futuram caedem: haec ſe-
10 cum ingemiſcens conſuſurrabat, *Euge, Commode, n) haeccine prae-
mia beneuolentiae amorisque ſunt: ita ſcilicet de te merui, quum tam
multos annos contumelias ebrietatemque tuam pertuli? Sed nequaquam
tibi haec ita ſucceſſerint, viro temulento, aduerſus ſobriam mulierem.*
11 His dictis, Electum ad ſe arcerſit (quem etiam ipſa aliquando per ſe
12 conuenire, vtpote cubiculi cuſtodem ſolita, et cum eo quoque ſtu-
pri habuiſſe conſuetudinem credebatur) traditoque in manus libel-
13 lo, *Vide* (inquit) *Electe, cuiusmodi ſumus hac nocte feſtum celebraturi.*
14 Is eo lecto expauefactus (erat autem Aegyptius genere, audax homo
o) ac promtus, et iraſci facilis) ſtatim ſignatum libellum per hominem ſibi
15 fidum, Laeto legendum mittit. Qui item exterritus, ad Martiam
contendit, ſimulans de iis ire ſe conſultatum, quae ad concinnandum
16 ex iuſſu principis ludum gladiatorium pertinerent. *p*) Hoc igitur
vſi praetextu, *q*) conſtituunt aut faciendum ſibi quamprimum aut
patiendum aliquid: nullum morae locum, nullum procraſtinationi
17 eſſe. Placitum autem eſt rem veneno agi: quod ſe facile daturam
Martia recepit, quippe ſolita primum illi miſcere atque offerre po-
18 culum, vt ab amica porrectum ſuauius biberetur. Igitur redeunti
ex balneis commixtum vino odoratiſſimo venenum in calice obtulit.
19 Ille diu lauando *r*) venandoque *feras* collecta ſiti, *s*) veluti de mo-

amictum geſtant, ſed auro et lapidibus pretioſiſſimis ſunt ornati: quibus ſemper gaudent ex Romanis ii, qui luxui dediti ſunt. *Steph.*

k) quum Commodus ad conſueta balnea et crapulas profectus eſſet. *Steph.*

l) neceſſariarum. *Steph.*

m) ubi mortiferum eſſe comperit, ac ſe primam eſſe morituram, Laet. et El. ſubſecuturos. *Steph.*

n) haeccine gratia amori beneuolentiae que meae rependitur, poſtquam tot annos tuas contumelias tuam que ebrietatem toleraui? Sed non impune tu temulentus haec aduerſus ſobriam mulierem molitus fueris.

o) ac manu promtus et irae *impotens*, ad verbum, qui hoc a natura habebat, vt irae ſeruiret vel indulgeret. *Steph.*

p) Quum igitur ſimulaſſent, ſe de iis, quae ad illum pertinerent, conſultare, conſtituunt caet. *Steph.*

q) conſtituunt facere prius aliquid, quam pati. *Memm.*

r) ſe que cum feris exercendo. *Sylb.*

s) veluti talem potum, qualem amica temperare ſolebat, ita ebibit, vt nihil ſentiret, i. e. vt alium, quam conſuetum guſtum eſſe non

re propinatum ſibi, temere interbibit. Quare ſtatim capitis graue- 20
dine occupatus, atque in ſoporem prolapſus, quum id ex labore ac-
cidiſſe opinaretur, quieti ſe tradidit. Electus autem et Martia re- 21
cedere omnes confeſtim, et ſuam quemque domum reuerti iubent, ne
ſomni indigum Commodum expergefacerent. Id autem alias quo- 22
que ex ebrietate nimia facere conſueuerat. *t*) Nam quum vel bal-
neis vel epulis operam daret, nullum ſcilicet habebat praeſtitutum
quieti tempus. etenim aliae ex aliis voluptates, eaeque inter ſe ma-
xime diuerſae, ſeruire ſibi hominem etiam inuitum *u*) quocunque
tempore ſubigebant. Pauxillum igitur quum requieſſet, ac iam ſe 23
ad ſtomachum et aluum veneni vis inſinuaſſet, oborta vertigine, vo-
mitus et quidem affatim conſecutus eſt: ſiue ipſo cibo, quem largi-
ter ante ſumſiſſet, multaque meri potione virus expellente: ſeu
quoniam principibus mos eſt, antequam cibum capiant, medicamento
vti, quo venena prohibeantur. Caeterum quum multum euomuiſſet, 24
veriti illi ne veneno quoque omni eiecto colligeret ſeſe, atque vna
omnes caedi imperaret, *x*) perſuaſerunt magna mercede Narciſſo
cuidam, audaci ſtrenuoque adoleſcenti, vt ipſum in cubiculo ſtrangu-
laret. *Hic irrumpens illum et veneno et crapula langueſcentem, con-* 25
ſtricto gutture interficit. Hunc finem vitae Commodus habuit, tre- 26
decim annos poſt parentis obitum imperio adminiſtrato: vnus omni-
um ante ſe imperatorum nobiliſſimus, omniumque eius aetatis homi-
num formoſiſſimus. quod ſi *aliquid* dicendum de fortitudine quoque 27
eſt, *y*) ne in hoc quidem cuiquam, praeſertim deſtinandis ictibus,
conceſſurus. Sed tamen totam vitae rationem ſtudiis (vt dictum eſt)
foediſſimis contaminauit

LIBER SECVNDVS.

OCCISO *a*) Commodo, quemadmodum ſuperiore volumine de-
monſtrauimus, quum celare factum interfectores, et aulicas 2
excubias fallere vellent, vili quodam ſtragulo inuolutum con-
ſtrictumque corpuſculum, ac duobus exploratae fidei famulis impoſi-

ſentiret. *Steph.* vel, vt nullſum ſub-
eſſe dolum ſentiret. *Sylb.*

t) Quum enim poſt frequentia balnea frequenter etiam cibum ſumeret, nullum hab. pr.. *Steph.*

u) quum tempus aduenerat, i. e. quum cupido eum inuaſerat. *Steph.*

x) perſuaſerunt inueni cuidam nomine Narciſſo, ſtrenuo ac robuſto, vt ingreſſus Commodum ſtrangularet: magna praemia ſe daturos polliciti. *Steph.*

y) nulli certior fuit manus et maiore dexteritate praedita: niſi, quam his in rebus nactus erat felicitatem, ſtudiis foediſſimis, (quemadmodum diximus,) contaminaſſet. *Steph.*

a) Quum ii, qui Commodo inſidiabantur, illum interfeciſſent eo, quo dictum eſt modo in primo huius hiſtoriae commentario, et celare factum vellent: vt ſatellites, qui aulam imperatoriam cuſtodiebant, laterent, vili q. ſt. *Steph.*

tum, aedibus exportandum, velut aliquid ſuperuacuum ex cubiculi ſu-
3 pellectile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euaſere cu-
4 ſtodes, *b*) partim ebrios, dormitantesque, ac manu languida tenentes
haſtilia, partim etiam ſocordes eorum, quae ad ſe parum pertinere ar-
5 bitrabantur. Ita corpus principis *c*) furtim elatum ac per noctem vehi-
6 culo impoſitum, in Ariſteum miſerunt. Laetus autem et Electus,
Martiaque, *quid agendum foret* diu deliberato, tandem decernunt,
ita de eius morte rumores ſerere, quaſi repente in apoplexiam incidiſ-
7 *ſet. d*) *quod facile de illo creditum iri exiſtimabant*, *quem conſtabat*
8 *identidem ſolitum immoderatis epulis ſaginari.* Sed ante omnia tamen
viſum eſt, *aliquem prouectum aetate ac modeſtum hominem deligere ad*
imperium, per quem et ipſi incolumes forent, *et omnes a ſaeua immo-*
derataque tyrannide reſpirarent. Igitur diu conſultato, neminem ſic
9 idoneum inuenerunt, vt Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere
Italus, domi bellique rebus geſtis clarus, multisque inſignis trophaeis,
10 quae aduerſum Germanos atque orientales barbaros erexerat. vnus-
que erat *e*) reliquus e grauiſſimis illis quos pater Commodo amicos
reliquiſſet, cuique plurimum ex omnibus ſociis ducibusque detulerat.
f) tutus hactenus, vel grauitatem ipſam verito, vel ob paupertatem
11 hominis diſſimulante Commodo. Siquidem id quoque illius laudi-
bus accedebat, *quod quum plurima omnium adminiſtraſſet*, *tamen erat*
12 *omnium pauperrimus.* Hunc igitur Pertinacem nocte intempeſta, ſo-
pitis omnibus, Laetus atque Electus cum paucis eiusdem factionis
13 adeunt, et quum ianuam occluſam offendiſſent, ianitorem excitarunt.
qui vbi adaperuit, militesque et Laetum praefectum adeſſe vidit,
14 perterritus atque expauefactus Pertinaci renuntiat. Is admitti (ilico)
iubet, *euentura mox*, inquiens, *quae ſibi g*) *ad eam diem mala prae-*
15 *ſagiuerat.* Tanta porro *h*) fuit animi conſtantia, vt ne lecto
quidem ſe mouerit, aut habitum oris demutauerit. ſed ingreſſis Laeto
atque Electo, quamuis ad ſe occidendum miſſos crederet, pleno au-
16 daciae vultu minimeque pallenti, *Iampridem* (inquit) *hunc exitum*
vitae ſingulis etiam noctibus ſperabam, qui ex omnibus paternis amicis
vnus adhuc eſſem reliquus. Itaque demirabar, *quonam tam diu rem*
17 *differret Commodus. Proinde i*) *quid ſtatis? quin facitis imperata*,

b) quorum alii crapulam edormiebant, alii, qui adhuc vigilabant, et ipſi in ſomnum deferebantur, in manus, quae haſtilia tenebant, reclinati: alii, quidnam eſſet, quod e thalamo exportabatur, non valde curabant; quum ne pertineret quidem ad ipſos haec ſcire. Ita c. *Steph.*

c) furtim ſubductum, et per atrii ianuam exportatum; quum noctu vehiculo impoſuiſſent, in Ar. *Steph.*

d) rumorem enim hunc fore huiusmodi putabant, cui fides adhiberi poſſet, quum ob inexplebilem voracitatem male audiret. Sed ante o. *Steph.*

e) reliquus ex illis maieſtate verendis viris, quos p. C. *Steph.*

f) quem non interfecit Commodus, ſiue quod maieſtatem illam revereretur, ſiue quod ob paupertatem eum conſeruaret. *Steph.*

g) in dies vel quotidie. *Memin.*

h) fuiſſe fertur. *Steph.*

i) quid cunctamini? Nam vos quidem imp. facietis: ego autem illa ſpe mala et formidine aſſidua *liberabor.* Ad haec Laetus, *Non*

neque a tristi aliquando ac perpetua formidine liberatis? Ad haec Laetus, *Desine* (inquit) *indigna te et superiore vita tua fabulari. neque nos mortem tuam, sed salutem cum nostram tum Rom. imperii petitum venimus. Iacet enim tyrannus, debitasque luit poenas, ea passus a* 19
nobis, quae in nos facere moliebatur. Quare huc adsumus imperium 20
tibi tradituri, quem vnum ex omni se natu, vel temperantia vitae, vel autoritate, vel k) aetate etiam et grauitate morum scimus esse praestantissimum, charumque populo et venerabilem: sperantes, quod agimus et optabile illis et nobis l) salubre futurum. 21
m) Ad haec Pertinax, *Desinite,* (inquit) *senem ludere hominem, at-* 22
que ita timiditatis arguere, vt prius decipere, dein occidere studeatis. Atqui (inquit Electus) *quando nobis parum credis, n) cape libellum hunc,* 23
(nam manum certe agnoscis Commodi) tute lege: cognosces proculdubio quantum effugerimus periculi: neque tentamentum aliquod in nostris verbis, sed veri fidem deprehendes. Quod vbi Pertinax fecit, iam 24
profecto viris antea quoque sibi amicissimis credendum ratus, intellecta omni re, totum se illorum potestati permisit.

II.

Placuit igitur primo exercitum adiri, ac militum tentari animos: quos tamen Laetus in sententiam suam facile se adducturum pollicetur, quippe cuius aliqua, vtpote praefecti, futura esset apud illos autoritas. Quocirca omnes quotquot aderant, ad exercitum festinant, 2
o) quum iam multum noctis processisset, instante Kal. Ianuariarum 3
die. Mittunt praeterea fidos homines, qui passim rumorem dissemi- 4
nent vita defunctum Commodum, Pertinacemque, iam imperaturum, contendere ad exercitum. Qui vbi rumor euagatus, repente popu- 5
lus vniuersus lymphato similis ebacchari, et discurrere per vias: ac laetabundi omnes renuntiare pro se quisque amicis, *iisque maxime,* quibus aut dignitas aut diuitiae superabant. namque illis *p)* potissimum 6
discrimen impendebat a Commodo. Ibant igitur ad templa et aras
q) diis gratulatum, alii alia vociferantes: quidam, iacere tyrannum, 7
pars gladiatorem, nonnulli etiam multo his foediora. Quaeque hactenus metus represserat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, im-

desines, inquit, *indigna* te et anteacta tua vita loqui? Non enim in perniciem tuam hic noster aduentus, sed in nostram et Romani imperii salutem. Iacet en. *Steph.*

k) aetatis maiestate vel *grauitate*; quia nimirum canities quandam grauitatem et modo non maiestatem affert. Sic infra τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν dicit. *Steph.*

l) malim *salutare*, quam salubre. *Steph.*

m) Ad haec Pertinax, *Non desinetis*, inquit, senem l.h., per interrogationem, vt paulo ante, Non desines etc. *Steph.*

n) sumtas hasce tabellas (agnoscis autem manum Commodi; quum *solitus sis*, quae illa manuscripta sunt, legere,) contemplare. *Steph.*

o) Iam autem maxima pars noctis processerat: et, quum instaret festum, ante diem omnia agebantur. Mittunt igitur ex fidis aliquos, qui p. rum. *Steph.*

p) pot. insidiari Commodum sciebant. *Steph.*

q) diis gratias agentes. Vociferabantur autem diuersa; quidam — *Steph.*

8 pune iactabantur. Sed et pleraque pars populi cursu concitato ad
exercitum contendebat, r) veritis omnibus, vt satis libenter impera-
9 torem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem
non sane nimis ex sententia futurum sperabant militibus, qui scili-
cet tyrannidi seruire, vimque omnem ac rapinas exercere consueuis-
10 sent. s) Itaque, velut ad obsequium impulsuri, confluxere ad ca-
11 stra frequentes. Quo vbi peruentum, ingressi Laetus et Electus vna
cum Pertinace sunt ibi conuocatis militibus, ad hunc modum Lae-
12 tus verba facit, *Commodus imperator t) vester apoplexiae morbo interiit.*
13 *Causa mortis nemo alius, sed est ipsemet sibi. nam quum frustra nos*
optima atque salubria subiiceremus, gerens ille se quemadmodum omnes
14 *nostis, cibo potuque nimio suffocatus est. atque is quidem suo sibi*
15 *fato extinctus periit. quippe non vna eademque cunctis hominibus mor-*
tis causa. sed aliae aliis, cunctaeque tamen ad eundem tendentes vitae
16 *finem. Verum pro illo adducimus vobis ipsi ac Romanus populus virum*
17 *aetate grauem, vita moderatum, militaris disciplinae peritissimum: cu-*
ius bellicam virtutem vos quidem veterani saepenumero experti, caeteri
tot annos vrbi praefectum non honore solum, sed etiam admiratione
18 *dignissimum iudicastis. Igitur fortuna non principem solum vobis dat,*
19 *sed parentem quoque optimum. Cuius principatus non vobis modo u) qui*
eum praesentes tuemini, sed iis etiam iucundissimus futurus est, qui ripas
fluuiorum, ac Romani terminos imperii defensant: videlicet res eius
20 *praeclare gestas memoria retinentibus. Neque vero iam barbaros no-*
bis pretio conciliabimus; sed eorum memores, quae hoc duce perpessi sunt,
21 *metu potius subigentur.* Haec dicente Laeto, minime iam se cohibuit
populus, quin cessante adhuc et dubitabundo milite, augustum illum
declararet, patremque appellaret, et faustis omnibus acclamationi-
22 bus prosequeretur. x) Idem etiam milites factitabant, quanquam
non pari alacritate: y) sed circumfusa vndique inermibus, festumque
agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem
23 vocare augustum coegit. Mox iurati de more in illius nomen, facta-
que re diuina, laureati omnes, populus atque exercitus, proseque-
bantur.

r) quum hoc maxime vererentur, ne milites ad subeundum Pertinacis imperium minus promti essent. Illud enim, quod moderatum esset futurum, non valde probaturos milites existimabant. *Steph*

s) Vt igitur illos ad subeundum eius imperium compellerent, conuenerunt *vniuersi*. Compulsos autem ab illis fuisse, paulo post dicet. *Steph*

t) noster vel nobis. *Memm.*

u) qui hic satellitum officio fungimini, vel stipatorum, sed iis etiam, qui in ripis fluuiorum et in Romani imperii terminis sedem habent. *Steph.* Illos, *riparios*, hos *limitaneos milites* appellant Latini recentiores. *Sylb.*

x) tunc idem, *Memm.*

y) sed necessitate sibi imposita ab ea, quae aderat, multitudine, (nam vndique a populo circumdati erant, et pauci, et inermes, vtpote die festo,) tamen vna cum populo acclamarunt, et Pertinacem Augustum vocarunt. *Steph.*

III.

Sed postquam in aulam imperatoriam per noctem (vt diximus) a milite populoque deductus, magnis curarum motibus aestuabat. Et 2
quamuis animo esse forti constantique videretur, tamen illum vehementer praesentia territabant, non de salute sua magnopere sollicitum, (quippe alias grauiora pericula contemserat) sed *z*) repentinae tyrannidis mutationem animo versantem, nobilitatemque nonnullorum senatorum reputantem: quos minime passuros arbitraba- 3
tur, post imperatorem generosissimum recidisse principatum ad *a*) hominem priuatae stirpis atque obscurae. Nam etsi vita ipsius plane 4
temperans ac frugalis audiebat, maximamque in bellicis negotiis gloriam fuerat adeptus, attamen claritate generis *b*) *multum patriciis*, impar habebatur. Igitur postquam diluxit, in curiam se contulit, 5
neque ignem sibi praeferri, neque vlla principatus insignia passus attolli, donec senatus sententiam scitaretur. Sed cum omnes simulat- 6
que viderunt, laetis acclamationibus vnanimiter exceperunt, augustumque et imperatorem consalutarunt. At ille recusare institit, 7
tanquam rem inuidiosam, nomen imperii: excusare senectutem, veniamque orare: multos esse dictitans patricios viros quibus magis imperium conueniret. Simul Glabrionem manu comprehensum protra- 8
hens, sessitare imperatoria sella iubebat. Erat enim ille omnium pa- 9
triciorum nobilissimus, ad Aeneam Veneris et Anchisae filium seriem generis referens, idemque iterum consul. qui tamen ita tum loquu- 10
tus est, *Equidem egomet, quem tu omnium putas dignissimum, cedo tibi imperio, atque vna mecum senatus omnis summam tibi potestatem decernimus.* Ibi vero ille, vim pene afferentibus atque impense roganti- 11
bus vniuersis, vix tandem dubitabundus sellam imperatoriam conscendit, atque orationem huiuscemodi habuit: *c*) *Consensus hic ve-* 12
ster, studiumque eximium vni mihi plurimum in tanta ista nobilitate deferendi, quum omni adulationis suspicione vacet, argumentumque beneuolentiae fidemque praeferat, alium (fortassis) audaciorem atque alacriorem redderet ad ea quae traderentur suscipienda: sperantem facili se gubernatione vsurum, qui tantam in vobis beneuolentiam animaduerteret. Me autem contra, magna ista scilicet atque egregia sicut hono- 13
ris sensu obstupefaciunt, ita metu quodam curaque sollicitant. Siquidem 14
arduum imprimis est, magnis acceptis beneficiis paria referre. Nam in beneficiorum vicissitudine, si magnam gratiam referat qui paruam debuerit, non tam facilitas remunerandi expenditur, quam in ipso argumentum grati animi commendatur: sed quum prior quispiam eximia in 15
te quaedam contulerit, tum si illum parum ample demerearis, non tam deesse quod reponas, quam ipse inops sensuum ac plane ingratissimus videare. Cerno igitur iam animo, quam mihi arduum sit propositum cer- 16

z) Puto, Pol. scripsisse *repentinam*; quod Graecae voci respondet. *Steph.*

a) libertino videlicet patre natum. *Memm.*

b) longe a patriciis aberat. *Memm.* vel, longe patriciis erat inferior. *Sylb.*

c) Honor, quem mihi tam scite et industrie exhibetis, vel, tanta, quam in me honorando ponitis, industria, aut, quam ad me honorandum confertis. *Steph.*

tamen, ne tanto a vobis accepto honore parum me (fortasse) dignum
17 *exhibeam. quippe non in sella ipsa d) fastigium dignitatis, sed in ope-*
18 *ribus situm, e) quae illam minime dedecorent. Nam quantum praeterita odimus, tantum de futuris bene speramus. Et, vt tenax est iniuriarum memoria (quod enim offendit, f) nunquam obliteratur) sic benefi-*
19 *cia in ipso excidunt vsu. Siquidem non tam delectat libertas, quam seruitus offendit. neque habendam quisquam gratiam putat, quod rebus suis pro arbitrio vtatur: (quippe id sibi deberi iure autumat) qui vero*
20 *suis exuitur bonis, nunquam sane iniuriarum obliuiscitur. g) Neque*
21 *quisquam lucro apponit quod vtilitatem in commune pariat. quae enim publice prosunt, parum cuique curae sunt: sin quae propria cuiusque sunt, minus ex sententia ceciderint, tum nemo satis secum benigne agi*
22 *putat. Adhaec, h) quicunque enormibus tyrannorum atque immensis largitionibus insueuerunt, ii, si frugalius paulo aut continentius ex pecuniae inopia agere instituas, non tam id moderatae cuidam dispensationi prudentique attribuunt, quam auaritiam continuo tibi et sordes expro-*
23 *brant: neque autem cogitant, neminem posse magna cuiuis dilargiri, qui se a vi atque a rapinis abstineat. Qui autem recte ac pro cuiusque dignitate dispensat, non modo nihil cuiquam iniuste eripit, sed et*
24 *caeteros frugi esse docet, et parcere parto. Haec igitur cum animis vestris reputantes, adnitimini vos quoque mecum (patres) communemque hanc imperii administrationem existimate. quippe in rep. optimatium, non autem sub tyrannide victuri, cum ipsi optimam habere spem, tum*
25 *reliquis etiam debetis polliceri.* Haec locutus Pertinax, senatui animum addidit: votisque exceptus et acclamationibus, habitusque honorificentissime, Iouis aliorumque deorum templis consalutatis, sacrificioque de more facto, in aulam palatinam *i)* se contulit.

IV.

Postea vero quam fama vulgauit, quae ille vel in senatu dixisset, vel ad populum scripsisset, laeti omnes agitare, sperantes *k)* se-

d) eminentior dignitatis gradus, vel prae eminentia dignitatis, vel q. d. non ex sella ipsa aestimatur primae eminentioris que sedis honor, sed ex factis. *Steph.*

e) si quis eam non dedecoret. *Memm.*

f) non facile. *Memm.*

g) Neque si qua in commune vtilis exoriatur mutatio. *Steph.*

h) quicunque incircumspectis et profusis tyrannorum largitionibus ad luxum suum abuti consueuerunt, si postea frugalitas adhibeatur, modus que in iis teneatur, ob pecuniarum penuriam, mutationem hanc non frugalitati tribuunt, neque moderatam et circumspectam dispensationem appellant, sed auaritiam et miseriam vitae exprobrant. Nesciunt enim, nemini contingere, vt magna possit dilargiri, id que temere, sine iudicio ac discrimine, nisi rapiat, vim que inferat: ac considerate omnia et pro cuiusque dignitate tribuere, sine vilius iniuria, dum non praebet iniustam pecuniarum abundantiam, frugalem eorum parsimoniam docet, quae honestis rationibus sunt comparata. *Steph.*

i) se retulit. *Steph.*

k) grauem se et cl., vel, dignum, quem reuererentur, aut venerarentur. *Steph.*

rium ſe et clementem principem, parentemque adeo magis quam
imperatorem habituros. Nam et militibus edixit, ne cui ex populo 2
contumeliam facerent, neue quem viatorem pulſarent: *l*) cunctaque
denique ad honeſti cultum modeſtiamque referebat. Ipſe cum aut
ingrederetur, aut ius diceret, comem ſcilicet ac manſuetam indolem
oſtendebat: *m*) et cum Marcum imprimis referre videretur, ſeniores 3
quidem admonitu delectabat, reliquos autem *omnes* a crudeli con-
tumelioſaque tyrannide ad modeſtam vitam tranquillamque vindica-
tos, facile ad ſe amandum impulerat. Quae quum fama latius eua- 4
garetur, nationes omnes atque exercitus ſubiectos Romanis aut ami-
cos, ad *n*) deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin barbari 5
quoque, ſiqui aut fraenos depulerant, aut ſeditiones moliebantur,
metu virtutis, quam praeſtitiſſe eum ſuperioribus bellis meminiſſent,
o) iuſtitiaeque fide, cum neminem ab illo ſcirent vltro offendi, ſed
gratiam cuique pro meritis referri, vimque abeſſe et crudelitatem:
ſponte illi ſe dediderunt. Legationes praeterea vndique conflue- 6
bant, gratulatum Romano populo, quod Pertinacis imperio guberna
rentur. Sed quod pleriſque omnibus publice priuatimque gratum 7
fuit, modeſtum manſuetumque principem populo Romano contigiſſe,
id vero vrbanae cohortes imperatorum cuſtodiae adhibitae, grauiter 8
moleſteque ferebant. Siquidem a rapinis iniuriiſque ad temperatum 9
vitae cultum reuocatae, ac mitem illam ciuilemque gubernandi ra-
tionem in contumeliam ſuam ac dedecus accipientes, vt ex qua li-
centiam ſibi ademtam intelligerent, *p*) nullo iam pacto rectorem
huiuscemodi tolerandum ſtatuebant. Igitur principio contumaciores 10
ſe gerere, minusque dicto audientes eſſe: poſtremo, nondum bime- 11
ſtri imperio expleto, cum quidem ille iam non dubium ſuae probi-
tatis ſpecimen dediſſet, vniuerſis in optimam ſpem erectis, inuidit
repente mala ſors, *q*) quae omnia funditus euertit, ſic vt egregii illi
conatus vehementer omnibus profuturi, in medio quaſi curſu pro-
laberentur. Nam primum quidem quicquid in Italia aut alibi gen- 12
tium *r*) inculti ſoli, etiamque ſub regibus, vacaret, id totum occu-
pantibus et colentibus adiudicauit: decemque annorum immunita- 13

l) cuncta denique ad honeſtatem et moderationem reducere conabatur. Ipſe quum aut egrederetur, aut ius dic., vel, quum in publicum prodiret. *Steph.*

m) et quum Marci imperium aemularetur, ſeniores quidem, eum in memoriam reuocando, delectabat. *Steph.*

n) deferendos eius imperio div. h. *Steph.*

o) et quod perſuaſum haberent, eo illum eſſe animo, vt nemini iniuriam vltro eſſet facturus, ſed vnicuique, quod meritus foret, tribuens, neque indecenter cuiquam gratificaturus, neque vim vlli crudeliter eſſet illaturus: ſponte illi ſe ded. *Steph.*

p) nullo iam p. moderatum imperii ſtatum tolerabant. *Steph.*

q) prohibuit que, ne conatus illi admirandi, et iis, qui eius imperio ſuberant, profuturi, ad exitum perducerentur. *Steph.*

r) inculti et vacantis ſoli eſſet, etiamſi imperatoria eſſet poſſeſſio, eius quantum quis vellet ac poſſet, occupare, et, quum eius curam ſuſcepiſſet ac coluiſſet, dominum eſſe permiſit: quin etiam immunitatem a quibuslibet oneribus, iis, qui agros colerent, dedit in decennium; et in perpetuum,

tem, ac perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoriis autem
possessionibus nomen suum inscribi prohibuit, non esse illas dictitans
imperantium proprias, *s)* sed communes Romanorum et publicas.
14 Vectigalia quoque omnia, quae ad contrahendas pecunias tyranni ex-
cogitauerant, in fluuiorum ripis, in vrbium portibus, perque vias et
itinera, penitus remisit, *t)* atque in antiquam libertatem reuoca-
15 vit. *u)* Multaque item ad idem exemplum facturus videba-
16 tur. nam et delatores vrbe exegerat, et vbiubi inuenirentur,
puniri imperauerat: cauens, necui *iniuria fieret aut* de vanis
17 criminibus periculum conflaretur. Ergo in maxima tranquillitate
sese beatissimoque rerum statu victuros senatus caeterique arbitra-
18 bantur. Siquidem adeo se aequabilem paremque caeteris praestabat,
vt filium quoque iam adolescentem in aulam palatinam nunquam ad-
duxerit, sed intra priuatos parietes continuerit: sic vt in ludum quo-
que literarium atque gymnasia de more itaret, nihil priuatis absimilis:
erudireturque, et omnia perinde vt quiuis e medio agitaret, *x)* neque
vllam aut tyrannicam aut omnino imperatoriam pompam ostentaret.

V.

Quum *y)* in hac morum vitaeque modestia ageret, soli scilicet praeto-
riani milites, praesentem rerum conditionem haud satis aequo
animo ferentes, veterem illam licentiam violenter se gerendi rap-
2 tandique omnia, affectabant. Interque vina et epulas consilia inie-
runt Pertinacem e medio tollendi, grauem ipsis atque onerosum:
alterumque eius loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque
3 intemperantem, nihilque denique non licentiae praebiturum. Igi-
tur confestim, haud opinato, cunctis otium agitantibus, turbidi ac
furentes, militari cursu, meridie ipso, protentis hastis, nudis gla-
4 diis, frequentes ad imperatoris aedes feruntur. Re autem subita in-
speratque *z)* perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, et iner-
mes armatis minime ausi resistere, *a)* relicta sua quisque statione di-
5 versi alii alio diffugerunt. Pauci tamen ex amicissimis, nuntiato
militum concursu, persuadere Pertinaci conabantur, vti fuga sibi con-

dominii eius securam vsurpationem. *Steph.*

s) sed communiter et publice ad Romanorum imperium pertinere. *Steph.*

t) atque in pristinum statum et libertatem dimisit. *Steph.*

u) ac plura in suos collaturus erat beneficia; vt quidem sui animi argumenta dabat, vel suae voluntatis. *Steph.*

x) nulla que in re fastum aut pompam imperatoriam ostentaret. *Steph.*

y) Quum autem in hac felicitate et bene composito rerum statu viueretur, ii soli milites, qui stipatorum partes obibant, quum praesentia aegre ferrent, et rapinas ac violentias, quas in praecedente tyrannide exercuerant, desiderarent: dum suo perdito luxui et crapulae vacant, consilia ineunt, Pert. e m. t., — onerosum; et quempiam quaerendi, qui omnibus solutam legibus effrenem que licentiam esset praebiturus. *Steph.*

z) pert. Imperatorii ministri, vel, qui aliqua circum Imperatorem ministeria obibant. *Steph.*

a) quisque relicta statione, quae sibi vel ad atriensem ianuam, vel ad alium quempiam aditum erat concredita, fugiebant. *Sylb.*

ſuleret, populique auxilium imploraret. *b*) Ille autem, tametſi vti- 6
lia in praeſens audiebat, tamen indecorum exiſtimans atque illibe-
rale, minimeque dignum imperatoria maieſtate atque anteacta vita,
fugae aut latebris ſalutem debere, occurrere periculo ac procedere 7
in medium decreuit: ſperans perſuaſurum quae vellet, et furentes
in praeſens animos placaturum. Igitur cubiculo egreſſus, factusque 8
irruentibus obuiam, quaerere cauſas inſtitit tam ſubiti motus, et a
foediſſimo illo tumultu abſterrere, non attonitus periculo, ſed ha-
bitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatoriae
dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum aut obnoxium, nihil deni-
que ſupplice dignum prae ſe ferens, ita ad eos verba fecit: *Me qui-* 9
dem, o milites (inquit) *ſi occiditis, neque ipſi rem magnam facitis, ne-
que mihi ſane grauem, c*) *homini videlicet huius aetatis, et gloriae: (ſi-
quidem* omni *humanae vitae finis certe eſt aliquis neceſſarius*) *vos autem,
principis curae cuſtodiaeque et propulſandis aliunde periculis adhibitos,
caedem ipſos facere* (primos) *neque ciuili tantum ſed imperatorio quo-
que ſanguine polluere dextras, d*) *id vero videte ne vel in praeſens fla-* 10
gitioſum ſit vobis, vel in poſterum periculoſum. Neque enim ego vlla 11
*vos iniuria affeci. ſi enim Commodi doletis interitu, nihil profecto
nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: ſin dolo necatum putatis, non* 12
meum ſane id crimen: quippe quem ipſi ſcitis ab omni etiam e) *ſuſpicio-
ne procul abeſſe. Quae enim tunc acta ſunt, vos primi cognita habui-
ſtis: vt etiam ſi quid obortum ſuſpicionis eſt, id vtique alios attigerit.* 13
*Caeterum ne illo quidem extincto quicquam vobis deſieri patiemur, quod
modeſte atque ex dignitate veſtra, non autem per vim et rapinas, con-
cupiueritis. f*) Ita loquente eo, iam quidam ex iis permotum iri vi- 14
debantur: neque ſane pauci abire iam coeperant, *g*) veriti ſanctimo-
niam principis ac ſenectutem; ſed *adhuc loquens ſenex* a caeteris facto
impetu *h*) obtruncatur. Qui ſtatim perpetrato *tam crudeli* ſcelere, 15

b) Ille autem iis, qui vtil. in pr. conſulebant, non obſecutus, ſed indecora et illiberalia, et indigna imp. mai. atque anteacta vita et rebus ab ſe geſtis, arbitratus, fugere aut latere noluit: ſed illi periculo ſeſe dans obuiam, prodiit, vt eos alloqueretur. Sperabat enim, fore, vt animos eorum flecteret, et in praeſens amentem illorum impetum ſedaret. Igitur cub. *Steph.*

c) homini, qui ad ſummam ſenectutemglorioſe perueni: (etenim omni h. v. finem neceſſe eſt imponi,) ſed vos, qui principis cuſtodes et ſatellites exiſtimamini, atque prop. externis periculis eſtis adhibiti, caed. *Steph.*

d) videte, ne in praeſens nefarium ſit vobis, et in poſterum etiam periculoſum. Neque enim ego mihi vllius vobis illatae iniuriae ſum conſcius. *Steph.*

e) ſ. pr. abeſſe: ac non minus, quam vos, quae tunc acta fuerint, ignorare: adeo vt, ſi quid ſuſpicamini, alios inſimulare debeatis. Sed tamen, illo etiam mortuo, nihil vobis defuturum eſt eorum, quae vos decent, e que dignitate veſtra ſunt, etiamſi nec vim mihi inferatis, nec rapinas vobis permittatis. *Steph.*

f) Quum alia quaedam huiusmodi dicere illis conaretur, iam quid. *Steph.*

g) reueriti maieſtate praediti Imperatoris ſenectutem. *Steph.*

h) trucidatur. *Memm.*

i) multitudinem declinantes, indignissime laturam id facinus, occupant
in castra abire, muroque continent se: dispositis pro turribus arma-
16 tis, qui populum, *si impressionem faceret*, a moenibus arcerent. Hunc
finem Pertinax sortitus est, vitae morumque (vt supra diximus) lau-
dandus.

VI.

Sed vbi caedis illius fama per populum *k*) dedita, tumultu scilicet
luctuque omnia compleri, discurrere vniuersi furentibus similes:
2 neque certi quid agerent, quaerere ipsos autores: quos neque inue-
3 nire tamen poterant neque vlcisci. Praecipue vero senatus indigne
id ferre, communemque eam calamitatem existimare: desiderans pa-
4 rentem optimum, ac principem indulgentissimum: rursumque tyran-
5 nidem metuens, quam cordi esse militibus intelligebat. Sed quum
dies vnus itemque alter abiisset, plebsque vniuersa, suo quisque me-
tu, quietem ageret, et qui dignitate autoritateque pollebant, in sua
praedia quam longissime poterant ab vrbe secessissent, *l*) ne quid in
6 eligendo successore grauius obiiceretur: cognito milites et quietum
esse populum, et existere neminem, qui principem interfectum vin-
7 dicaret, ipsi quidem castris se continebant: constituto autem supra
murum vocalissimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque
se ei qui plurimum pecuniae polliceretur, tutoque in aulam *cum ar-*
8 *mis* deducturos. *m*) Id auditum neminem e senatu, grauitate atque
autoritate praeditum, neminemque e nobilitate, aut ex iis denique
permouit quicunque adhuc opulenti superabant, tenues reliquiae
Commodi tyrannidis: neque ausus quisquam aut muro succedere,
9 aut turpem contumeliosumque dominatum pecunia pacisci. Sed
enim Iuliano cuidam, consulari viro, qui grandem habere pecuniam
credebatur, vespere supra coenam nuntiatur inter vinum atque epu-
10 las, militum edictum: quippe homo alioquin parum vitae continen-
tis habebatur. Persuadent igitur vxor atque filia, et parasitorum tur-
ba, vt relicta mensa acceleret, et quid agatur intelligat: ac subinde
inter eundum adhortantur *n*) occupet proiectum imperium, superatu-

i) metu eorum, quae ausi erant, praeuenire populi insultum volentes, (quippe quem grauiter ea laturum sciebant,) in castra curriculo se recipiunt, muro que cont. se. *Steph.*

k) Potius *didita* scripsisse Pol. puto, v. supra. *Steph.*

l) ne quid illis mali ex futuro imperio contingeret, si adessent: milites, cognito, quietum esse pop. et neminem audere caedem Imperatoris persequi, ipsi quidem c. s. continebant; constitutis autem supra murum iis, qui maxime voce valerent, proclamabant, venalem esse Imperatoriam dignitatem; atque illi, qui plus pecuniae daturus esset, tradituros se pollicebantur, tuto etc. *Steph.*

m) Quum autem huius praeconii fama sparsa esset, ii quidem e senatoribus, qui maiore grauitate constantia que praediti erant, et quicunque patricii, aut adhuc opulenti, paucae tyrannidis Commodi reliquiae, neque ad murum accesserunt, neque turpem et probrosum dominatum pecunia comparare voluerunt: sed Iuliano cuidam, consulari viro, qui abundare pecunia existimabatur, epulanti nunciatur militare praeconium, dum ebrietati et crapulae indulget. quippe caet. *Steph.*

n) occ. pr. imperium. Quum

rum largitione omnes, qui tantum diuitiarum poſſideat. Igitur vbi 11
muros acceſſit, clamare occoepit daturum quae vellent: habere ſe
magnas opes, plenos auri theſauros atque argenti. Eodemque tem- 12
pore Sulpitianus, et ipſe vir conſularis, *o*) ac praefectus vrbi, ſocer-
que Pertinacis, imperium licitabatur. Verum in eo milites ſuſpectam 13
habuerunt Pertinacis propinquitatem, ſubeſſe aliquid fraudis ſuſpe-
ctantes, quo illius caedes vindicaretur. Ergo Iulianum ſcalis demiſ- 14
ſis ſupra muros attollunt, *p*) non prius auſi reſerare portas quam
conueniret de numero dandae pecuniae. Ille ingreſſus in caſtra, 15
primum quidem honores Commodi et ſtatuas, quas ſuſtulerat ſenatus,
inſtauraturum pollicebatur, conceſſurumque ipſis quam quondam ſub
illo licentiam obtinuiſſent. praeterea militibus ſingulis plus multo ar- 16
genti daturum quam aut petere auderent aut accepturos expectaue-
rant. neque in dando moram futuram: *q*) nam domi eam pecuniam
adſeruari. Quibus adducti rebus milites, atque in tantam ſpem ere- 17
cti, *r*) Iulianum declarant principem: ſimul ei Commodi cognomen
imponunt. Tum ſignis ſublatis, *s*) impoſitisque illius imaginibus,
deducere hominem tendunt. *t*) Igitur de more ſacrificio in caſtris 18
peracto, exiit maiore militum comitatu quam caeteri conſueuerant. ſi-
quidem per vim, contraque populi voluntatem, perque turpitudinem et
dedecus imperium emercatus, iure impetum multitudinis verebatur.
Sed induti armaturas milites, circumſeptique vndique teſtudine facta, 19
vt etiam, ſi res poſceret, dimicarent, receptoque in medium imperatore
ſuo, clypeis haſtisque ſupra *u*) capita elatis (vt tutiores forent, ſi forte
lapides e tectis mitterentur, *dum pompa procedebat*) deducunt eum in
aulam, neque auſo reſiſtere populo, neque (vt mos eſt) fauſtis accla- 20
mationibus proſequente: ſed diras procul imprecantibus vniuerſis,
grauiterque exprobrantibus quod aere ſibi imperium parauiſſet. Tunc 21
primum videlicet corrupti militum mores, *x*) foedaque et inſatiabi-
lis pecuniae cupiditas, et contemtus imperatoriae maieſtatis ino-
leuit. Nam quum neque vindex exiſteret vllus tam crudeliter inter- 22
fecti principis, neque promercale factum imperium foedeque nundi-
natum quisquam prohibuiſſet, id vero initium cauſaque (militibus)
fuit, vt etiam in poſterum turpiſſimi contumaciſſimique euaderent:

enim immenſam pecuniarum vim habeat, ſuperaturum largitione omnes, ſi qui adverſus eum contendant. *Steph.*

o) et qui fuerat praef. urbi, (pater autem Pertinacis vxoris erat,) venit ad emendum imperium. Verum. *Steph.*

p) Non enim prius reſerare portas volebant, quam ſcirent, quantum pecuniarum daturus eſſet. *Steph.*

q) Sed ſe iamiam ex aedibus afferri curaturum. *Steph.*

r) Iul. decl. Imperatorem: et praeter id, quod ex genere proprium illi erat nomen, Commodum appellandum cenſent. *Steph.*

s) ac reſtitutis in priſtinum ſtatum illius *im.* Id enim vox Graeca ſonat: ſed intelligendum erit de Commodi imaginibus. *Steph.*

t) Quum igitur conſueta et imperatoria ſacrificia in caſtris peregiſſet, exiit etc. *Steph.*

u) ſupra caput. *Memm.*

x) atque inſatiabilem et foedam pecuniarum cupiditatem, et contemnere debitam principibus reverentiam didicerunt. *Steph.*

ſic vt avaritia in dies ac principum contemtus etiam vsque ad ſanguinem proueheretur.

VII.

Enimuero Iulianus, imperium adeptus, deliciis continuo crapulaeque ſe dedere, circa Rempub. indiligens, vitamque molliſſimam
2 luxuque circumfluentem traducere. *y*) Sed et ſpem militum feſelle-
3 rat, neque implere fidem promiſſorum potuerat. ſiquidem nec opes
domi quantas iactabat, et publicum aerarium ſumtibus illis inſanis
4 iampridem a Commodo exhauſtum. Quare cum milites habebat in-
ſenſos, *quia ſpe ſua fruſtrati erant*, tum a populo totius rei conſcio
facile contemnebatur. Itaque et praetereuntem maledictis inſecta-
5 bantur, et turpes ambiguasque voluptates exprobrabant: ſic vt propalam
etiam in circo, quo maxima vis hominum confluit, Iulianum inceſſe-
rent, ac vindicem Romani imperii, praeſulemque ſummi principa-
tus Nigrum vocitarent: orantes, vt quamprimum adeſſet, ipſosque
6 a tantis contumeliis aſſereret. Is Niger conſulatum geſſerat, ac tum
7 Syriae praeerat vniuerſae, *quum ea, quae dixi, Romae gererentur.* qui
honos ea tempeſtate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices
8 omnisque ad Euphratem regio, Nigri ſuberat imperio. *z*) Ipſe aeta-
tis erat iam ad ſenectutem ſpectantis, multisque et magnis in rebus
cum laude verſatus famam obtinuerat manſuetudinis ac dexteritatis,
ſic vt etiam Pertinacis vitam putaretur aemulari. quibus maxime re-
bus populi fauorem adeptus videbatur. Hunc igitur aſſidue fre-
quentis populi clamores implorabant, ac praeſentem Iulianum con-
uicio lacerantes, illum, etiam abſentem, vniuerſi principalibus accla-
9 mationibus fauſtisque vocibus proſequebantur. Quibus intellectis

y) Sed et ſpem mil. feſelliſſe, illis que impoſuiſſe comperiebatur: quod promiſſa implere non poſſet. ſiquidem neque domi tantae illi erant pecuniae, quantas iactauerat; neque etiam publici theſauri habebant; ſed omnes ante exhauſtae fuerant perdito Commodi luxu, et immenſis atque inconſideratis ſumtibus. Ex hac autem audacia et hac de cauſa cum milites ſua ſpe fruſtrati ſubindignabantur; tum vero populus, qui ſenſerat, quomodo milites eſſent animati, contemtui illum habebant: adeo vt et praetereuntem maledictis inceſſerent, et turpes ambiguas que voluptates exprobrarent. *Steph.*

z) Erat autem aetate mediocriter prouecta, multisque et m. in r. ſpectatus: ac fama iam percrebuerat, eum eſſe virum manſuetum atque induſtrium, et vitam Pertinacis aemulari. quibus maxime rebus Romani *adducebantur*, ad eum optandum, videlicet. *Atque adeo* illum aſſidue, quum populus conueniret, vocabant, ac praeſentem Iul. conuitiis lacerantes, illum Imperatoriis acclamationibus proſequebantur abſentem. Nunciata autem pop. Romani voluntate, illo que tam crebro in conuentibus clamore, non abs re Niger perſuaſus, et res ſibi facillime ſucceſſuras ratus, (praeſertim, quum Iulianus a militibus, quos circa ſe habebat, negligeretur, quod ſuam de pecuniis fidem minime liberaret; et a populo contemneretur, tanquam a ſe emto principatu indignus,) animum ad ſpem imperii appellit. Ac pr. *Steph.*

Niger, putans omnia ſibi ex ſententia ſucceſſura, quod et a militi-
bus negligebatur Iulianus, vt qui fidem minime impleuerat, et con-
temnebatur a populo, vt parum dignus emto principatu: ſpem ce-
pit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribunisque, 10
caeterisque militibus, qui plurimum haberent autoritatis, diuerſos
alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae
ſibi Roma afferebantur. Id hoc conſilio faciebat, vt quam latiſſime 11
toto oriente rumores diſſeminarentur. Ita enim ſibi adiuncturum
quamplurimos exiſtimabat, ſi non imperium ex inſidiis occupaturus,
ſed opem vocantibus atque implorantibus *Romanis* allaturus vide-
retur. *a*) Proinde vniuerſi confeſtim adeſſe, obſecrare pro ſe quis- 12
que obteſtarique, vti quamprimum rempublicam capeſſeret. Eſt au- 13
tem Syrorum gens natura leuis, pronaque ad res nouandas. Ama- 14
bant autem vehementer *b*) Nigrum, quod et imperium apud illos
humaniſſime geſſerat, et ludis multitudinem ac celebritatibus deti-
nuerat. Sunt autem Syri ſuapte natura huiuscemodi oblectamento- 15
rum cupidiores: e quibus Antiocheni, maximam feliciſſimamque vr-
bem inhabitantes, totum ferme annum vel in vrbe ipſa vel in ſub-
urbanis ludos et feſta concelebrant. Quocirca edendis aſſidue ſpe- 16
ctaculis, ac remittendis exhilarandisque otio animis, ita ſibi vulgus
adiunxerat, vt ab omnibus magnopere coleretur.

VIII.

Quae quum ita ſe habere intelligeret, iuſſis *vndique* adeſſe dicta die
militibus, reliqua etiam confluente multitudine, ita pro ſugge-
ſtu ad id ipſum extructo verba fecit, *Quam mite ingenium, quantaque in* 2
rebus maioribus aggrediendis noſtra cautio ſit, forſitan ipſi quoque iam-
pridem cognouiſtis. Neque ego nunc apud vos proceſſiſſem verba fa- 3
cturus, ſi vel priuato conſilio, c) vel incerta ſpe, aut ſpem ſuperante
cupiditate adducerer. Sed me vocant Romani, et aſſidue clamantes fa-
tigant, vt eis manum porrigam ſalutarem, neque patiar tam excellens
tamque glorioſum relictum a maioribus imperium iacere abiectum tur-
piter. Vt autem citra occaſionem aliquam minime leuem *res aggredi* 4
tantas, audax ſane temerariumque ſit, ita ſi implorantibus ac rogan-
tibus opem deneges, timiditatis et proditionis crimine labores. Qua- 5
propter eo conſilio ad vos huc prodii, vt ſcitarer, quid facto opus eſſe
duceretis: vobisque vterer quaſi totius negotii huius conſultoribus d) at-
que participibus. *quod ſi ex ſententia ſucceſſerit, communis mihi inde* 6
vobiscum erit vtilitas. Neque ſcilicet e) tenues opes aut leues ſunt,

a) Obſtupefacti autem erant omnes, ac ſine vlla etiam cunctatione inſtabant, obſecrantes et ipſi, vt res capeſſeret, i. e. rerum adminiſtrationem. Poteſt autem ἀνεπτόηντο et aliter exponi, vt videbis in Annot. *Steph.*

b) Nigrum, tum quod humanum erga omnes erat eius imperium, tum etiam quod plerumque ludis eorum et celebritatibus intererat. *Steph.*

c) vel ſpe, ratione carente. *Steph.*

d) ac ſociis. *Memm.*

e) tenues ſpes: vt et Pol. ſcripſiſſe puto. *Steph.*

quae nos ſolicitant, ſed ipſe f) Romanus populus, cui rerum omnium
poteſtatem ſuperi tribuerunt, ipſum Romanum imperium, fluctuans ad-
7 *huc, neque apud quemquam certa ſede reſidens. g) Sed neque parum*
tuta inimus conſilia, his implorantium animis, nullo ad prohibendum
8 *reſiſtendumque parato. Nam qui illinc veniunt, ne ipſos quidem mili-*
tes, vnde imperium emptitauerit, ſatis ei fidos fore affirmant, quoniam
9 *promiſſa non ſoluerit. Quae ſit igitur veſtra mens oſtendite.* Talia
loquentem continuo exercitus omnis, caeterumque vulgus, impera-
10 torem atque auguſtum conſalutant: tum h) amictum *imperatoria*
purpura, reliquoque exornatum aulico paratu, ibidem ex tempore
conquiſito, praecedente etiam igni, in Antiochiae primum templa,
11 mox ad ſuas aedes deduxerunt: quas etiam, ceu non iam priuatas,
12 omnibus extra inſignibus imperatoriis adornauerunt. His *valde* lae-
tus Niger, quum ſcilicet et Romanorum animos, et caeterorum ſtu-
dia hominum animaduerteret, iam haud dubie rem omnem ſibi eſſe
13 in vado arbitrabatur. Qui poſtquam rumor increbuit, i) ſtatim
quaecunque aduerſum Europae continentem nationes incolunt, fe-
ſtinare pro ſe quaeque, vt praeſto illi eſſent, legati vndique Antio-
14 chiam confluere, k) velut ad legitimum principem: reges quoque et
ſatrapae trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum miſe-
15 runt: ſuamque operam in omnem euentum pollicebantur. Quos
ille ampliſſimis affectos muneribus, gratiisque *de ſua propenſa vo-*
luntate, deque iis quae pollicerentur, actis, dimittebat: nullis ſibi
impraeſens opus eſſe auxiliis affirmans: ſatis munitum imperium,
16 idque geſturum ſe incruentum. Quare tanta ſpe ſublatis animis,
ſupinius iam negligentiusque agitabat, ſeque populumque Antioche-
17 num otio deliciisque oblectans, ludosque edens et ſpectacula. Ne-
que vero aut Romam (quod res maxime poſtulabat) proficiſci ſtu-
duit: aut Illyricos exercitus (qui ſcilicet imprimis adeundi conci-
18 liandique fuerant) vllis de rebus certiores fecit: ſperans ſtatim in-
tellecta re, cum l) Romanis eos pariter, cumque orientis totius
exercitibus conſenſuros.

IX.

Haec dum agitaret, leui incertaque ſpe ſubnixus, fama iam per Panno-
nios Illyricosque increbuerat, perque exercitus omnes, qui pro ripis
Danubii Rhenique excubantes, coërcendis barbaris, Romanum tu-
2 entur imperium. Praeerat autem Pannoniis vniuerſis (nam unius

f) Rom. pop. (cui dominium in omnia regnum que dii tribuerunt,) ipſum que imperium, fl. *Steph.*

g) Nobis igitur tuto rem aggredi licebit; et quod ea ſit vocantium voluntas, et quod nemo ſit, qui obſiſtat vel prohibeat. Nam qui nuncia illinc ad nos perferunt, ne ipſ. *Steph.*

h) am. imp. purpura, quum reliqua etiam, quae ad honorandam maieſtatem auguſtam pertinent, ex tempore comparaſſent, praeced. *Steph.*

i) per omnes nationes, quaecunque aduerſam Europae continentem incolunt, feſtinare — *Memm.*

k) velut ad omnium conſenſu receptum Imperatorem, aut breuius, velut ad certum Imp. *Steph.*

l) Romanorum voto ſeu deſiderio. *Steph.*

regebantur imperio) Seuerus quidam, genere Afer, vehemens homo negotiis gerendis, ac ferox, vitaeque insuetus durae et asperae, *ac m) laboribus facillime resistens*; promptus excogitandis, acer exequendis rebus. Qui postquam Romanum principatum pendere subli- 3
mem quasique direptui expositum vidit, alterum quidem, vt desidem, alterum, vt parum efficacem, contemptui habuit. Addebant praeter- 4
ea spem somnia quaedam et oracula, caeteraque futurorum praesagia: tum denique fidem veri impetrantia, quum sunt euentum sortita. quorum pleraque ipse in libris de vita sua conscripsit, ac pu- 5
blice in tabulis picta dedicauit. Sed quod illi extremum maximique momenti somnium spem propemodum omnem conciliauit, id ne nobis quidem silentio praetereundum. Quo enim tempore nun- 6
ciatum est Pertinacem ad imperium ascitum, peracto Seuerus sacrificio, *n*) iuratusque fidem principi, vbi primum domum rediit, somno comprehensus, videt per quietem magnum quendam ac generosum equum ornatum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipsum per vrbem veheret media sacra via. Sed vbi ad ipsum fori perue- 7
nit ingressum, in quem *o*) olim liber populus frequens conueniebat, visus est excussisse Pertinacem equus, atque abiecisse humi, proximeque astanti Seuero tergum substernere, eumque perferre sublimem tuto in forum medium, conspicuum venerabundae multitudini. ma- 8
net autem adhuc huius imago somnii eodem ipso in loco ingens, ex aere conflata. Ad hunc igitur modum sublatis animis Seuerus, 9
ac se diuina prouidentia solicitari ad imperium ratus, decreuit animos periclitari militum. Quare primum quidem praefectos, tribu- 10
nosque, et primos militum sibi adiungens, cumque iis de Romano imperio sermones ferens, *p*) abiectum id esse dictitabat, existente nullo, per quem fortiter atque ex dignitate gubernaretur. Inuehens 11
praeterea in praetorianas cohortes, quae sacramentum militare ciuili imperatorioque sanguine polluissent, vindicandam esse aiebat ac persequendam Pertinacis caedem; minime ignarus excubare adhuc 12
memoriam Pertinacis apud Illyricos exercitus: quoniam sub imperatore Marco *q*) multa illius ductu aduersus Germanos trophaea excitauerant: et quum praefectus Illyrico foret, nullum non exemplum virtutis in praelio ostentauerat: beneuolentiam porro, ac probitatem, ad haec ciuile moderatumque imperium *r*) sociis praestiterat. Quocirca memoriam eius principis colentes, tantam in illum edi- 13
tam crudelitatem indignissime ferebant. Hanc igitur Seuerus occa- 14

m) laborum patientissimus. *Memm.*

n) suo que functus officio in praestando de regno Pertinacis iureiurando, domum reuersus, somno, ubi vesper aduenit, est comprehensus: ac sibi visus est magnum quendam et generosum equum videre, ornatum ph. *Steph.*

o) olim populus, quum penes eum erat *imperium*, ad verbum, *democratiae* tempore. *Steph.*

p) id omnino proiectum esse dictitabat, vel iacere. *Steph.*

q) multa cum ipsis aduersus Germ. tr. excitauerat: et quum dux ac praefectus Illyriorum constitutus esset, null. *Steph.*

r) Pol. scripsisse puto *suis*, i. e. sibi subiectis. *Steph.*

ſionem arripiens, facile eos quo vellet adducebat: *s*) ſimulans non ſe quidem imperium quaerere, aut ſummam poteſtatem affectare,
15 ſed ire vltum ſanguinem tanti principis. Nam vt eius regionis homines corporibus vtuntur praeualidis atque proceris, et in pugnam caedemque paratiſſimis, ita pingui ſunt ingenio: quare haud facile
16 ſentiunt, ſi quid agas dicasue aſtute ac ſubdole. *t*) Quocirca quum fidem feciſſet Seuerus, caedem ſe Pertinacis perſequi velle, ita ſibi vniuerſos conciliauit, vt imperator diceretur, ſummamque ab eis ac-
17 ciperet poteſtatem. Sed vbi Pannoniorum animos explorauit, (ſtatim) vicinarum quoque gentium praeſides, quaecunque Romano
18 ſubiacent imperio, magnis illexit praemiis. Erat autem Seuerus, *u*) vnus omnium mortalium ad amorem ſimulandum maxime factus: ſic vt ne iusiurandum quidem fallere dubitaret, ſi ita vſus poſceret: longeque aliud in lingua promptum quam in animo reconditum gerebat.

X.

Igitur Illyrico omni rectoribusque prouinciarum per literas inſinua-
2 tus, collectisque vndecunque militibus, ac ſuſcepto Pertinacis cognomine, quod non Illyricis modo, ſed Romano etiam populo gratiſſimum fore ſuſpicabatur, conuocatis omnibus in campum, ita pro
3 ſuggeſtu loquutus dicitur: *Quantum vel fidei, vel religionis erga deos, per quos iurati eſtis, quantumque honoris imperatoribus exhibeatis, quos adeo veneramini, facile oſtenditis, milites, quum tantopere indignamini cohortes vrbanas, pompae magis quam virtutis adminiſtras,*
4 *adeo foedum facinus perpetraſſe. Ac mihi quidem in votis eſt nunc primum tantam ſpem auſpicanti (nam profecto ſcitis, quam ſemper audiens dicto principibus fuerim) perducere ad exitum, atque explicare*
5 *quae vobis cordi ſunt: neque Romanum imperium abiectum pati, quod quidem apud maiores ſumma ſemper autoritate geſtum, venerandum omnibus videbatur: poſtea vero quam ad Commodum recidit, et ſi x) ob illius adoleſcentiam ſaepenumero impegit, attamen omne vitium cum ipſius principis nobilitate, tum (ſanctiſſimi) parentis memoria obum-*
6 *brabatur. Neque tam errata illius, odium, quam miſericordiam emerebantur. quippe non tam ipſi quae gerebantur quam aſſentatoribus imputabamus, caeteriſque malarum artium conſultoribus atque miniſtris:*

s) ſimulans, ſe non tam imper. affectare, neque ſibi ſummam poteſtatem ambire, quam velle talis principis ſanguinem vlciſci. Sicut autem eius reg. *Steph.*

t) Quum igitur fidem habuiſſent Seuero, ſimulanti, ſe ſuccenſere, et caedem P. p. velle; eius poteſtati ſe permiſerunt: ita vt Imperatorem declararent, et imperium ei committerent. Vbi autem Pann. animos cognouit, miſit et ad vicinas gentes, atque ad omnes praeſides gentium, quae ſub ſeptentrionali plaga Romanis ſeruiunt: et magnis pollicitationibus ac magna ſpe alliciens, facile ſibi eorum voluntates conciliauit. *Steph.*

u) Seuerus omnium hominum ad ſimulandam beneuolentiam, faciendam que eius fidem, aptiſſimus; ne iureiurando quidem parcens, ſi opus eſſet, eo contemto, commodi ſui cauſa mentiri, vel fidem fallere. *Steph.*

x) per adoleſcentiam nonnulla perperam ab illo fiebant, *Memm.*

donec ad sanctissimum illum senem, cuius adhuc virtutis et probitatis 7
y) nostris mentibus memoria residet, delatum fuit imperium. Quem ta-
men tantum abest vt tolerare illi potuerint, vt caede etiam (nefaria)
talem virum e medio sustulerint. Post hunc autem terrae marisque 8
imperium nescio quis turpissime auctionatus, et populo (quemadmodum
auditis) inuisus est, et milites ipsos, quibus imposuit, parum fidos habet.
z) Qui tamen si etiam defensuri illum beneuolo animo *forent, atta-* 9
men neque numero vniuersi, neque virtute singuli conferendi sunt vo-
bis. a) Ad haec bellica vos negotia exercuerunt. nam et cum barbaris 10
pedem conferre, et labores omnes itineris *perferre, et algores aestusque*
despicere, et concreta gelu calcare flumina, et potare effossos latices,
non haustos, et venatu inuigilare consueuistis. omnia denique ad vir- 11
tutem adepti viatica: sic vt nemini facile sit vestris obsistere viribus.
Etenim labore miles probatur, non mollitudine: qua illi exsaturati at- 12
que enutriti, ne vocem quidem vestram, nedum pugnam poterunt susti-
nere. Quod si cui Syriae res formidabiles videntur, is vel ex eo cogi- 13
tet, quam imbecillae sint quamque tenui spe nitantur, quod neque ad-
huc progredi quoquam, neque de vrbe petenda deliberare ausi, sedes-
que illas boni consulentes, delicias in diem quaesitas lucrum esse ambi-
guae potestatis arbitrantur. Est autem ad ioca et cauilla imprimis 14
factum Syrorum genus: tum qui Antiochiam colunt, ii studere Nigro
potissimum creduntur. Nam gentes reliquae et ciuitates, quum adhuc 15
neminem imperio dignum aspiciant, quique sit Rempubl. fortiter mode-
rateque gesturus, ei scilicet obedire se tandem simulant. Quod si ab 16
Illyrico exercitu ducem creatum cognouerint, simulque nostrum nomen
inaudierint (non obscurum sane apud ipsos neque ignoratum: quippe
illic etiam cum imperio praefuimus) b) neque me profecto desidiae aut 17
torporis arguerint, neque vestrum exceptare impetum, aut bellicam vir-
tutem volent experiri: praesertim quum et corporum proceritatibus,
et armorum exercitationibus, et conserenda manu longe vobis impa-
res habeantur. Quare occupemus quamprimum Romam, larem ipsum 18
imperii: reliqua dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum ar-
morum corporumque vestrorum viribus confidentes. Haec loquutum 19
Seuerum faustis acclamationibus milites exceperunt, augustum Per-
tinacemque appellantes: studiumque in eum propensum atque egre-
giam voluntatem c) pollicebantur.

XI.

At Seuerus, nihil procrastinandum ratus, armari quam expeditissi-
me iubet, iterque ad vrbem edicit: distributisque viritim ciba-

y) vestris, *Memm.*

z) Quibus, etiamsi pro eo in aciem descensuri, animo beneuolo essent, et multitudine vniuersi, et fortitudine singuli praestatis, *Steph.*

a) Quin etiam magis, quam illi, in rebus bellicis estis exercitati: sequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

b) neque me profecto socordiae aut ignauiae arguerint, neque vestram generosam alacritatem et firmum in pugnis robur sustinere volent. *Steph.*

c) prae se ferebant. *Steph.*

2 riis, omnique viatico, *d*) nihil ſibi ad celeritatem facit reliqui, nullis interquieſcens locis: ac vix reſidere tantiſper milites paſſus, do-
3 nec a nimia itineris contentione reſpirarent. Ipſe inter primos laborans, vilique tabernaculo vtens, cibum potumque eundem, quem etiam caeteri milites, capiebat: nihil vnquam imperatoriae luxuriae,
4 nihil deliciarum oſtentans: ſic vt acceptior in dies *e*) militibus fieret. Nam quum laborum omnium non modo particeps, ſed princeps etiam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, vt nihil non pro
5 illo cupidiſſime facturi viderentur. Poſtea vero quam emenſa Pannonia ipſos Italiae *f*) montes inſedit, famamque ſui praeueniens,
6 prius coram conſpectus eſt quam aduentare auditum fuerat, magnus ſcilicet omnes Italiae ciuitates tanto conſpecto exercitu metus inuaſit: quippe homines in Italia iampridem ab armis belloque remo-
7 tiſſimi, agros pacemque colebant. Etenim quamdiu libera ciuitas egit, atque a ſenatu belli duces *g*) eligebantur, fuere in armis ſemper Italiae nationes, Graecisque et barbaris ſubactis, terrae ſibi ma-
8 risque imperium pepererunt. neque vlla orbis terrarum pars aut caeli
9 tractus fuit, quo non vires ſuas Romanorum arma protulerint. Poſtea vero quam Auguſtus rerum potitus eſt, et laborem Italis ademit, et arma detraxit: *h*) milites tantum quosdam certis autoramentis habuit mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium: tum fluuiorum magnitudine atque foſſarum, montibusque aſperrimis, deſertisque locis
10 atque imperuiis circumſeptos imperii limites communiuit. Quocirca merito omnes, poſtquam aduentare Seuerum cum tanto milite au-
11 diuerunt, inſueta re perterriti, quum neque ſtare contra, neque prohibere auderent, ibant obuiam laureati, portisque eum patentibus excipiebant. Ille tamdiu locis ſingulis immoratus, quamdiu aut ſacra faceret aut populos alloqueretur, Romam e veſtigio pergebat.
12 Quae vbi Iuliano nunciata ſunt, *i*) actum de ſe prorſus exiſtimauit. Nam et exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, et populo parum fidebat, cui ſe cernebat inuiſum: neque ſatis ma-
13 gnam ſpem in militibus habebat, quos videlicet fefelliſſet. Itaque collectas vndique pecunias, partim ſuas, partim ab amicis acceptas, tum quascunque in templis aliisque locis publice inueniſſet, diuidere militibus inſtituit, vt eo pacto illorum beneuolentiam redimeret.
14 Sed ei, tametſi multa magnaque acceperant, nullam tamen habebant gratiam, perſolui debitum ſibi, non dari munus aliquod interpre-
15 tantes. Caeterum ſuadentibus amicis Iuliano, vt exercitum educeret,

d) iter capeſſit: magna que contentione et generoſis laboribus viam accelerat, neque vsquam commorans, vel, aliquid morae interponens, neque interquieſcendi ſpatium concedens, niſi quo milites, paululum reſpirantes, iter mox perſequerentur. Ipſe — *Steph.*

e) commilitonibus, *Memm.*

f) fines, *Memm.*

g) emittebantur. *Steph.*

h) Sed praeſidia et legiones imperio munimenta eſſe voluit, milites quosdam certis auctor. conſtituens mercenarios, qui Rom. imperio vice murorum eſſent; tum fluv. Polit. tamen alicubi τὰ ϛρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια caſtra et caſtella vertit. *Steph.* praeſidiorum atque exercituum vtens propugnaculis. *Memm.*

i) in ſumma deſperatione erat. *Steph.*

atque Alpium angustias occuparet, (sunt autem Alpes, altissimi mon- 16
tes, quales in his regionibus nulli, porrecti ad muri formam, cir-
cumdatique Italiae: quasi ad reliquam regionis eius felicitatem hunc
etiam quasi cumulum natura addiderit, vt munitionem haberet in-
expugnabilem, pertingentem scilicet a septentrionali ad id mare,
quod ad meridiem spectat) non ausus tamen ille vrbe egredi, sup- 17
plicatum militibus mittebat; vti arma caperent, exercerentque se ac
fossas ante vrbem ducerent: *k*) omnemque belli apparatum in ipsa
demum vrbe expediebat. Siquidem elephantos quoque, quos ad 18
pompam institutos habebat, insuefacere conabatur sessorem pati,
ratus Illyricos milites equosque eorum perterritum iri facie magni-
tudineque beluarum, quales antea nullas adspexissent. Totaque ciuitas 19
armis fabricandis, bellicisque instrumentis conficiendis erat intenta.

XII.

Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus ac se comparantibus ad
bellum, *l*) nuntiatur adesse iam Seuerus. Is multos e militibus
suis sparsim dimiserat, qui clam Romam proficiscerentur: quare alii 2
aliis itineribus noctu ingressi vrbem, protectis armis habitu pagano-
rum operiebantur. Iamque intus hostis erat, supino adhuc Iuliano 3
et quid ageret ignaro. Quae vbi populus intellexit, cunctis metu 4
perculsis ac Seueri potentiam formidantibus, sentire iam se cum illo
simulabat: et Iulianum quidem, quod imbellis, Nigrum, quod len-
tus atque iners, vituperantes, Seuerum ipsum *m*) iam aduentantem
magnopere admirabantur. Enimuero Iulianus, haesitabundus atque 5
inops consilii, conuocato prius senatu, literas ad Seuerum mittit,
quibus foedus pacisceretur, eumque in communionem acciperet impe-
rii. Caeterum senatus, etsi illa omnia decernebat, tamen vt eum 6
pauitare desperata salute animaduertit, totus iam ad Seuerum incu-
buerat. Biduo vero post triduoue, audito Seuerum iam plane adesse, 7
(omnes) contempto Iuliano in curiam conuenere, iussu consulum.
quippe iis curae *n*) Romana res est, quoties de imperio ambigitur.
Qui postquam frequentes affuerunt, quid facto opus esset, inter se 8
deliberabant, manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam suam mi-
serante, suppliciterque rogante, vt sibi eiurare imperium liceret,
omnemque eam potestatem Seuero transcribere. Sed vbi intellexit 9
senatus *adeo* pauidum Iulianum, *o*) perterritos corporis custodes,
ipsum pene ab omnibus destitutum, decreta illius nece, Seuerum
solum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, par- 10

k) et se resque suas ita comparabat, quasi aduersus Seuerum in ipsa vrbe dimicaturus esset. *Steph.*

l) n. aduentare iam S. *Steph.*

m) iamiam aduenturum in vrbem. *Steph.*

n) R. res est, quum suspensa est regia *dignitas*. Sed more posteriorum Romanorum loquendo dicendum potius *Imperatoria dignitas*: sicut et βασιλεὺς apud hunc passim redditur voce *Imperator*. Alioqui possemus etiam illa omnia verba, ὅπ. ἂν τ. τ. β. μ. ἦ, interpretari his duobus, *in* interregno. *Steph.*

o) et stipatorum custodiam eum metu Seueri destituisse, decr. *Steph.*

tim qui magistratum obtinerent, partim qui maximam haberent in senatu autoritatem, vt omnes illi honores augustorum deferrent.
11 Occidendi autem Iuliani datur vni e tribunis negotium. Is imbellem miserumque senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset, desertum iam destitutumque ab omnibus, inter foedissimas complorationes trucidauit.

XIII.

2 Quae vbi Seuerus audiuit, maiora iam moliens animo, consilium *vafrum* iniit capiendorum militum omnium, quicunque Pertina-
3 cem interemissent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque literis, hortatur, multa pollicens, persuadeant militibus vrbanis, vt
4 sibi dicto audientes sint. Ipse edictum proponit, vt relictis inter castra armis, *p*) exeant pacatorum habitu: quales procedere in pompam aut ludos celebrare consueuissent: iurentque in Seueri nomen, *q*) ac spem sibi optimam proponentes, praesto sint, vt nouum impe-
5 ratorem comitentur. His creditis, milites, suasu quoque tribuno-
6 rum, relictis armis, pomparum habitu laureati processerunt. Sed vbi ad exercitum Seueri peruenerunt, nuntiato iam adesse, iubet in campum conuenire frequentes, quasi salutaturus ac perbenigne ac-
7 cepturus vniuersos. Enimuero quum ad tribunal principis accessissent, *r*) vnanimiter acclamantes, dato repente signo comprehenduntur.
8 ita enim praeceperat Seuerus, vt, quum stare pendentes eos ab ore principis vidissent, circuirent vniuersos milites sui more hostium, neminemque vulnerantes aut pulsantes, tantum orbe facto clausos in medio continerent, pila duntaxat intendentes et hastas: vt scilicet metu vulnerum, nudi resistere armatis, paucique plurimis mi-
9 nime auderent. Quos vbi velut *s*) indagine armorum conclusos captiuosque habuit, magna voce ac turbido spiritu, ita ad eos ver-
10 ba fecit: *t*) *Superari vos a nobis vel sapientia, vel viribus, vel etiam numero, re ipsa videtis. Capti estis quam facillime, ac nullo ferme negotio tenemini. Quid futurum de vobis sit, in mea manu est:*
11 *iam scilicet victimae hic statis obnoxiae nostro imperio. Si sceleri ve-*
12 *stro debitum quaeratis supplicium, nunquam sane inuenietis. sanctissimum illum senem, imperatoremque optimum, seruandum tuendumque vobis, ipsi occidistis: Romanum imperium perpetua clarum gloria,* *u*) *quod maiores nostri aut virtutis aut nobilitatis nomine suscipiebant,*

p) ex. pacifico habitu, sicut sacrificante aut festum aliquod celebrante Imperatore, in pompam ante illum procedere consueuissent, — *Steph.*

q) et bonam spem concipientes, veniant, vt Seuerum stipaturi. His cr. *Steph.*

r) vnanimiter que ei, conscenso iam tribunali, acclamaturi essent, *Memm.*

s) verticulo, *Memm.*

t) Nos sollertia et viribus exercitus vel copiis, et auxiliarium multitudine vobis superiores esse re ipsa videtis. Facile quidem certe et absque vllo certamine capti estis. *Steph.*

u) quod m. n. aut strenuitate, quae a virtute proficiscebatur, comparauerunt, aut nobilitatis ergo per successionem obtinuerunt; hoc vos turpiter et ignominiose, velut aliquid ex priuata

hoc vos turpiter foedeque, velut aliquid ex priuatorum instrumento
(quasi sectores) *vendidistis. Ac ne eum quidem ipsum, x) quem sic ad* 13
imperium produxeratis, seruare saltem ac defensare ausi, homines ti-
midissimi prodidistis. Ob haec igitur crimina ac facinora vestra mille 14
vobis debentur mortes, si quis par noxae supplicium studeat petere.
Proinde quid vos aequum pati sit, sane videtis. Ego tamen y) sangui- 15
ne abstinebo, neque vestras imitabor manus. Sed quoniam ius fasque 16
negat stipari a vobis iam principem, violato iureiurando, ac manibus
ciuili et imperatorio sanguine pollutis, proditaque fide custodiaque: ani- 17
mas quidem et corpora vobis nostra largietur humanitas: porro mili-
tibus meis ita praecipio, recingant vos, ac vestimentis exutos milita-
ribus nudosque dimittant. Vobis autem sic impero, discedatis quam 18
longissime: edico item iuroque ac denuntio, capite poenas daturum, si
quis vestrum posthac intra centesimum ab vrbe lapidem conspicietur.
His imperatis, e vestigio milites Illyrici concurrunt, breuesque illos 19
gladiolos detrahunt, quos auro argentoque ornatos in vsum pompae
suspensos habebant: tum zonis, vestituque et caeteris militiae insi-
gnibus per vim ablatis, nudos ad vnum exauctoratosque dimiserunt.
Enimuero illi, proditos se videntes atque astu captos, patientiam 20
scilicet praestabant. nam quid agerent nudi aduersus armatos,
pauci aduersus plurimos? Discessere igitur complorantes sese, z) con-
cessamque salutem loco muneris interpretantes: pertaesi tamen ac
dolentes, quod inermes egressi capiendos se turpiter ignominioseque
obtulerant. Vsus item alio consilio *vafro* Seuerus est. quipe me-
tuens, ne recincti exautoratique, deploratis rebus, rursus castra repe- 21
terent, resumerentque arma, praemissos aliis itineribus ac semitis ele-
ctissimos quosque et exploratissimos suorum militum, iubet clancu-
lum vacua castra irrumpere, armisque ipsorum occupatis excludere 22
redeuntes. Hanc igitur poenam Pertinacis interfectores dederunt.

XIV.

Post haec Seuerus cum *toto* reliquo exercitu instructo armis, Ro-
mam petiit, attonitis metuentibusque pariter primo conspectu
a) Romanis, audaciamque viri ac fortunam repetentibus animo.
Quem quidem senatus populusque vniuersus laureati exceperunt, 2
primum scilicet ex omnibus hominibus atque imperatoribus, citra

supellectile, argento commutastis. *Steph.*

x) quem ita principem elegeratis, custodire aut seruare potuistis; sed ignaue prodidistis. *Steph.*

y) vobis parcam, ita quidem certe, vt non interficiam: neque vestras imitabor manus. quoniam vero ius — *Steph.*

z) et gratum quidem illis erat, quod salutem concessisset; sed eos poenitebat, quod inerm. vel, et contenti quidem erant salute sibi ab eo concessa: sed eos poen. *Steph.*

a) Romanis ob ea, quae tanto cum successu ausus esset. Caeterum populus ac senatus eum laur. excipiebant: qui primus ex o. h. et Imp. — citra certamen res suas ad tam felicem exitum perduxisset. Omnia enim in illo admirationi erant; sed potissimum ingenii promtitudo, et generositas laborum, atque in iis, quae audebat, coniuncta audaciae spes bona, vel,

ſanguinem, atque adeo citra puluerem, tanti effectorem operis.
3 Omnia porro mirabilia in illo, praecipueque ingenii acumen, labo-
rum tolerantia, rebusque maximis aggrediundis bonam ſibi ſpem
4 proponens audacia. Poſtea vero quam eum populus fauſtis accla-
mationibus ſuſcepit, et ſenatus (vniuerſus) ad portas vrbis conſalu-
tauit, inito Iouis templo, factaque re diuina, reliquisque item ſa-
cris aedibus de more conſalutatis, (nouiſſime) *b*) ad domum impera-
5 toriam ſe recepit. Poſtridie vero curiam iniit, ibique placidus ora-
tionem habuit plenam optimae ſpei: ſimul omnes publice priuatim-
6 que benigne complexus, *veniſſe in vrbem* aiebat, *vt occiſum Pertina-
cem vlciſceretur: daturumque operam, vt ſtatus optimatium fundamen-*
7 *ta ſe principe iacerentur: nullum niſi iudicio damnatum, capite boniſ-
ue mulctatum iri: non paſſurum delatores*, ſed ſummam felicitatem
ſuis praebiturum: *aemulum ſe Marci futurum gerendo imperio: neque*
8 *ſolum Pertinacis cognomen, ſed mentem quoque habiturum.* In hanc ſen-
tentiam verba faciens fauorem ſibi fidemque *eorum, quae pollicebatur,*
9 *a plerisque* conciliabat. Quidam tamen e maioribus natu, qui con-
ſuetum ipſius haberent ingenium, iam tum clanculum reliquis prae-
dicebant, verſipellem hunc eſſe hominem, nihil non aſtu et arte
tractantem, ſimulatorem diſſimulatoremque idoneum: nihil penſi ha-
bentem, dum id efficeret, quod vſui ſibi aut emolumento crederet fore.
10 quod ſeniorum iudicium haud ita multo poſt euentus comprobauit. Igi-
tur Seuerus paucos in vrbe dies moratus, dato plebi vberrimo congiario,
donatisque abunde militibus, et ex iis robuſtiſſimo quoque in locum
exautoratorum delecto ad imperii cuſtodiam, ſtatim ipſe in orien-
11 tem profectionem parat: *c*) cunctante Nigro adhuc et ſupino, atque
Antiochenis deliciis vacante, ratus properandum ſibi, vt inexpecta-
12 tus imparatum opprimeret. Edicto igitur militibus, vt ad iter ſe
accingerent, contractisque vndique copiis, ac delectu iuniorum to-
ta Italia habito, *d*) ſimul reliquiis Illyrici exercitus, quae in Thracia re-
13 manſerant, occurrere iuſſis, neque ſecius ingenti claſſe coacta, com-
pletisque armato milite totius Italiae triremibus, ingentes ſibi omnis
14 generis copias incredibili celeritate comparauit. ſiquidem haud exi-
guis viribus *ſibi* eſſe opus intelligebat aduerſus nationes partem or-
bis Europae oppoſitam incolentes, quae ſcilicet vno ordine omnes
Nigri ſequebantur auſpicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus
inſtruebat.

robori animi coniuncta ſpes *bona*. — Laborum autem generoſitatem vocat generoſitatem in tolerandis laboribus, et quaſi dicas generoſam quandam laborum tolerantiam, aut generoſum in illis ſuſcipiendis animum. *Steph.*

b) domum Imp. conſcendit. Poſt. vero, quum in curiam deſcendiſſet, orationem valde modeſtam et bonae ſpei plenam habuit apud *omnes*. Sed hic interpr. πάντας cum ſeq. iungit, tanquam legens, καὶ πάντας, vel ἅμα δὲ πάντας, item ἔλεγεν ἥκειν. *Steph.*

c) Nam cunctante adhuc N. ac ſupine et ſocorditer ſe gerente, atque Ant. del. indulgente, ſuperuenire inexpectatus volebat, vt imp. oppr. *Steph.*

d) et ſi quae adhuc in Illyrico erant militares reliquiae, in Thraciam deſcendere, ibi que ſecum coire iuſſis, *Sylb.*

XV.

Caeterum prouidus homo ac sobrius nonnulla suspicione tenebatur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnacissimisque, quibus praeerat vniuersis Albinus, senatorii patriciique ge- 2
neris vir, summis opibus ac deliciis innutritus. Hunc sibi igitur 3
Seuerus astu ratus adiungendum, ne scilicet diuitiis, genere, exercitibus, famaque nominis, magnis ad concupiscendum imperium facibus, instinctus, summam sibi rerum posceret, Romamque haud procul a Britannia distantem, se bellis orientalibus implicito, occuparet: statuit eum specie quadam honoris inescare: leuem alioquin et 4
simplicem, tunc vero etiam iuranti *multa* per literas credentem.
Quare eum Caesarem appellans, spem cupiditatemque hominis anti- 5
cipat potestate participanda. Mittit item plenas humanitatis literas, 6
obsecrans, vt ipse (potissimum) curam suscipiat imperii: opus esse 7
viro aliquo nobili, et aetatis integrae, qualis ille foret: se iam senem, morboque articulari affectum, natos, adhuc infantes. Quibus 8
creditis Albinus honorem libenter suscepit, laetus citra pugnam aut
discrimen vllum compotem se voti factum. Caeterum Seuerus (quo 9
omnia credibiliora forent) iisdem illis ad senatum relatis, nummisque imagine eius percuti iussis, statuisque erectis, simul aliis collatis honoribus, fidem gratiae suae fecit. *e*) Quae postquam sapien- 10
ter ab illo *aduersus Albinum* prouisa sunt, nullo iam ex Britannia impendente metu, collectis in vnum circa se Illyricis exercitibus, *f*) reliquisque rebus ex vsu comparatis, copias aduersus Nigrum
educere instituit. Igitur quibus locis itinere illo remoratus sit, quae 11
apud quamque ciuitatem verba fecerit, quae signa diuinitus apparuerint, regiones item peragratas, conflictusque et vtrinque caesorum numerum, cum plerique historiae autores, tum maxime poetae versibus suis vberrime sunt exequuti, materiam totius operis, ipsam
denique Seueri vitam deligentes. Mihi autem propositum est se- 12
ptuaginta annorum res quas habeam cognitissimas sub diuersis principibus gestas, in vnum corpus comprehensas, literarum mandare
monumentis. Quocirca excellentissima et praecipua quaeque rerum 13
a Seuero gestarum, deinceps persequemur: neque ad gratiam vero quippiam affingentes, (quod fecisse videmus qui illa aetate scriptitarunt) neque tacitum praetereuntes, si quid modo mentione dignum 14
memoriaque videbitur.

e) Vbi autem eius solertia res aduersus Albinum in tuto collocatae fuerunt, nullo iam ex Br. *Steph.*

f) quum omnia ita geri existimaret, vt suo imperio expediebat, cop. adv. N. *Steph.*

LIBER TERTIVS.

I.

Superiore libro, Pertinacis interitum caedemque Iuliani, ſimul
profectionem Seueri ad vrbem, ſuſceptamque mox aduerſus Ni-
grum expeditionem edocuimus. Enimuero Niger, vbi Romam a Se-
2 uero occupatam, ipſum a ſenatu *g*) appellatum imperatorem, nihil
tale expectans, audiuit, praeterea omnem Illyricum exercitum con-
tra ſe, *aliasque* pedeſtres naualesque copias educi: perturbato vehe-
3 menter animo, monet prouinciarum praeſides, aditus omnes portus-
que cuſtodiant: mittitque rogatum auxilia ad Parthorum, Armenio-
4 rum, atque Atrenorum reges. Cui quidem Armenius neutras ſe par-
tes ſuſcepturum reſpondit, *h*) tantum res ſuas defenſurum Seueri
aduentu: Parthus autem, ſatrapis imperaturum per epiſtolas, vti co-
5 pias congregarent, ita enim facere conſueuit bellum comparaturus.
ſiquidem mercenarios milites atque ordinarios exercitus Parthi nul-
los habent. Ex Atrenis autem ſagittarii auxiliares venerunt, miſſu
6 regis Barſemii, qui tum in eis regionibus imperitabat. Reliquas
omnes copias e militibus, qui aderant, (potiſſimum) conflauit: plu-
7 rimis etiam e populo, maximeque Antiochenis, cum aetatis leuita-
te tum ipſius Nigri ſtudio impulſis, *atque* audacius quam prudentius
nomina dantibus. Sed et Tauri montis anguſtias ac praerupta loca
8 muro valido Niger, munimentisque obſtruebat: ratus, montem il-
lum imperuium, magnum orienti propugnaculum futurum. ſiqui-
9 dem Taurus inter Cappadociam Ciliciamque dorſum erigens, natio-
nes diſcriminat orienti ac ſeptentrionibus ſubiectas. *i*) Idem Byzan-
10 tium praeſidio occupauit, vrbem Thraciae maximam feliciſſimamque,
viribusque et opibus ea tempeſtate florentem. Quippe in anguſtiſ-
11 ſimo Propontidos conſtituta freto, vectigalia piſcatumque a mari ac-
cipit: ſimul agros poſſidens ampliſſimos vberrimosque, *ex* vtroque
12 (velut) elemento *magnum* lucrum facit. Viſum igitur Nigro talem
13 hanc vrbem praeſidiis occupare, vt claſſes nauigiaque per eas angu-
ſtias transgredi ex Europa in Aſiam prohiberentur. Erat enim mu-
14 nita vrbs valido ingentique muro, qui *k*) Mileſio quadrato lapide
conſtructus adeo tenui iunctura fuit, vt nemini compoſitum opus,
ſed ex vno tantum perpetuoque lapide videretur. Ac nunc quoque
15 ruinas ipſas reliquiasque quum videris, mireris vtique vel eorum ar-
tificium, qui primi extruxerunt, vel horum vires, qui deinceps ſunt

g) declaratum, *Memm.*

h) ſed boni conſulturum, ſi ſua defenderet, iam aduentante Seuero. *Steph.*

i) Praemiſit etiam exercitum, qui Byzantium praeoccuparet, vrbem Thraciae, tunc temporis max. fel. que, ac multitudine hominum pariter ac pecuniarum pollentem. *Steph.*

k) Pol. legiſſe videtur Μιλήτου, aut legendum putauiſſe. *Steph.* Brodaeus Miſcell. l. 6. c. 11. ex Galeno interpretatur *molari*, i. e. e quo molas conficere ſolent. *Sylb.*

demoliti. Ad hunc igitur modum Niger ſuas res *l*) comprobat, pro- 16
uidentiſſimo ſcilicet (vt ipſe putabat) tutiſſimoque conſilio.

II.

Caeterum Seuerus quantum maxime poterat, cum ſuis copiis feſti-
nare, nullum deſidiae quietique locum relinquere. Cognito au-
tem praeſidiis teneri Byzantium, quod ſciebat munitiſſimam eſſe vr-
bem, ad *m*) Cyzicum ſe conuertit. Hoc intellecto, dux Aſiae Ae- 2
milianus, cui ſummam Niger totius belli maximumque imperium
tradiderat, et ipſe Cyzicum proficiſcitur, et copias adducit vniuer-
ſas, quaſcunque aut Niger miſerat aut ipſe contraxerat. Sed vbi 3
ventum ad manus, aliquot acerrime editis praeliis, victoria tandem
penes Seuerum ſtetit, fuſo fugatoque Nigri exercitu, *magna etiam* 4
eius parte trucidata. Itaque confeſtim fracti orientalium animi, Il-
lyricianis autem ſpes ingens addita. Neque defuere qui crederent 5
Nigri res initio ſtatim, proditas ab Aemiliano, *labefactatas fuiſſe.*
Cuius conſilii duplicem afferunt cauſam: alii, Nigro *n*) inuidiſſe, fe- 6
rentem ſcilicet haud aequo animo, ſi, quem (paulo ante) in Syria
ſucceſſorem habuiſſet, eundem ſuperiorem mox, atque adeo impera-
torem dominumque eſſet habiturus: alii, perſuaſum a liberis, patri 7
per epiſtolas vitam ſalutemque ſuam commendantibus, quos Romae
inuentos Seuerus in cuſtodia habebat. Siquidem hoc quoque viſus
eſt prouidentiſſimo conſilio. Mos fuerat Commodo retinere apud 8
ſe liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficiſ-
cerentur, quaſi obſides quosdam beneuolentiae illorum fideique.
Igitur Seuerus, quum primum eſt imperator appellatus, ſuperſtite 9
adhuc Iuliano, *o*) miſit furtim qui ſuos liberos ex vrbe ſubducerent,
ne in alterius eſſent poteſtate. Caeterum ipſe, quum primum Ro- 10
mam ingreſſus eſt, comprehenſos omnes ducum liberos, caeterorum-
que item quicunque munus publicum in oriente Aſiaque tota obi-
rent, atque in cuſtodiam datos, ſecum retinebat, quo per ea quaſi
pignora Nigri ducibus perſuaderetur, vti illum, deſiderio ſalutis libe-
rorum, proderent: aut certe ſi in fide permanſiſſent, *p*) liberum ſibi
relinquerent caede filiorum quos vellet vlciſci. Victi autem ad Cy- 11
zicum Nigri milites, quam quisque maxime poterat, aufugerunt,
partim praeter Armeniae montana, quidam per Aſiam Galatiamque
ſuperare Taurum feſtinantes, vt ſcilicet intra munimenta ſe recipe-
rent. At vero Seueri exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam 12
finitimam regionem contendebat. Sed vt Seuerum viciſſe fama di-

l) Polit. puto *comparat* ſcripſiſſe. *Steph.*

m) ad Cyzicum tranſire exercitum iubet. *Steph.*

n) Nigro inuidentem, aduerſus eum conſpiraſſe: quoniam indignaretur, quod, quum ſucceſſor eius in Syriae imperio fuiſſet, ſuperior futurus eſſet, vtpote rex ac dominus. Alii perſu., vel, Nigro inuidentem, aduerſus eum id molitum eſſe. *Steph.*

o) curauit, ut eius liberi, Roma clam ſubducti, in alterius poteſtate non eſſent. Ipſe autem, ſimulatque Rom. ingr. *Steph.*

p) prius mali aliquid acciperent caede filiorum, quam ipſi darent, *Memm.*

13 uulgauit, *q*) repens confeftim in eis locis feditio difcordiaque vrbes
inuafit: non tam quidem ipforum imperatorum odio aliquo aut ftu-
dio, quam aemulatione quadam et contentione, inuidiaque inter eius-
14 dem gentis homines funeftiffima. Antiquum id vitium Graecorum,
qui dum feditiones agitant, atque eminentiffimum quemque tollere
e medio conantur, totam iam confumpfere Graeciam. *r*) Caeterum
15 illi quidem inueterati iam attritique inter fe, captiui prius Macedo-
16 num, dein mancipia quoque Romanorum facti funt. Ea vero labes
aemulationis atque inuidiae florentibus etiamnum aetatis noftrae
17 ciuitatibus incubuit. Igitur in Bithynia, ftatim poft res ad Cyzicum
geftas, Nicomedenfes ad Seuerum defecerunt, miffis legationibus,
quae fe exercitum accepturos, omniaque trädituros pollicerentur.
18 Nicaeenfes contra illorum inftigati odio, Nigri partibus ftudebant,
eiusque fufcipiebant milites, fiue qui fe ex fuga receperant, fiue qui
19 ad tuendam Bithyniam mitterentur. Quocirca ex vtrisque vrbibus,
quafi e caftris, egreffi milites iterum concurrerunt: magnoque com-
20 miffo praelio, longe fuperior Seuerus fuit. Inde etiam fuga facta,
Nigri milites, qui praelio fuperfuerunt, ad Tauri montis anguftias
21 euaferant, claufasque munitiones tuebantur. At Niger, relicto ibi
quantum fatis fore praefidii putabat, profectus Antiochiam eft, vt
exercitus pecuniamque contraheret.

III.

Interea Seueri exercitus Bithyniam Galatiamque egreffus, quum fe
mox in Cappadociam quoque incitaffet, oppugnare munitionem ince-
pit. Ibi multis eft laboribus conflictatus: *s*) quippe arcta afperaque
via, lapidesque fuperne iacientibus ac fortiffime dimicantibus qui
fummis infliterant moenibus, eoque facile paucis arcentibus pluri-
2 mos. Etenim anguftiffima vtique via eft, *t*) cuius pars altera mon-
te altiffimo defenditur, altera per immane praeceps defluente mon-
tibus aqua redundat: tum valida munitione Niger obftruxerat, vt
3 fcilicet vndique hoftis aditu prohiberetur. Dum haec in Cappado-
cia geruntur, interim feditiones inter fe quoque agitabant pari ae-
mulatione odioque, Laodicea quidem in Syria, Antiochenorum odio:
4 Tyros autem in Phoenicia, Berytiis infenfa. Quae, nuntiata Nigri
fuga, fublatis illius honoribus, Seuero profpere acclamarunt. At

q) ftatim in omnibus illis nationibus feditio difc. que incidit: non tam quod reges illos, qui bellum gerebant, odio vel amore profequerentur, quam ipforum inter fe aemul. et contag. Caeterum hic βασιλέας verto *reges*, non *imperatores*, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

r) Verum res eorum quodam *velut* fenio debilitatae, et mutuis cladibus attritae, Macedonibus faciles capi, Romanis autem fervae factae fuerunt. *Steph.*

s) quippe via ob anguftiam afperitatem que difficilis erat tranfitu; lapides que defuper iaculabantur et fortiffime depugnabant ii, qui murorum propugnaculis infiftebant. *Memm.*

t) cuius partem alteram mons altiffimus protegit: altera autem in parte immane praeceps aquis, quae a montibus confluunt, tranfitum praebet: quem et ipfum Niger penitus obftruxerat. *Steph.*

Niger audita re, quum quidem Antiochiae ageret, iure ſcilicet (homo alioqui benigni manſuetique ingenii) defectione illorum contumeliaque irritatus, immittit vtrisque vrbibus Mauros iaculatores, quoscunque ſecum habuerat, ſimul partem ſagittariorum iuſſos occidere obuium quemque, diripere vrbes ipſas atque incendere.
u) Sed enim Mauri (vt eſt genus hominum ſuapte natura caedis aui- 6
diſſimum, nihilque non facile audens, ac deſperatis ſimile, contemptu videlicet mortis ac periculorum) Laodicenis de improuiſo oppreſſis, populum ipſum omni genere crudelitatis, vrbemque vaſtarunt. Inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata ingenti caede, totam incenderunt. Quae dum in Syria gerebantur, 7
contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem Tauri montis oppugnabant, triſtes vtique ac citra ſpem victoriae: 8
quippe valida inexpugnabilisque per ſe, monte quoque ipſo praecipitioque defendebatur. x) Igitur iam defatigatis *Seueri militibus* 9
in alta aduerſariorum ſecuritate, ecce tibi, noctu maximi repente ruere imbres, oppleri omnia niuibus: vt ſunt difficiles in Cappado- 10
cia hyemes, maximeque ad Taurum montem. Quocirca ſubitus impetu magno erumpit torrens, curſuque *ſolito* impedito (quod munitio exitum prohibebat) maior iam violentiorque factus, quando ar- 11
tem ſuperante natura tantum impetum ſuſtinere munitio non poterat, laxatis *aqua* paulatim coagmentis, ac fundamentis loco emotis, *quippe quae feſtinanter ac minime accurate extructa eſſent*, iter ſibi torrens patefecit. Quo animaduerſo, qui in praeſidio erant, metu, 12
ne ab hoſte circumuenirentur, nullo mox futuro propugnaculo ſimul vnda reſediſſet, prodita cuſtodia cuncti fuga dilabuntur. Igi- 13
tur laeti Seueriani, confirmatique animos, velut diis ipſis immortalibus manu ducentibus, cognito cuſtodes aufugiſſe, facile ſcilicet, nullis prohibentibus, Taurum ſupergreſſi, in Ciliciam mox impetum fecerunt.

IV.

His nuntiatis, Niger, quum quidem ingentem exercitum, ſed pugnae laborumque inſcium, collegiſſet, magnis itineribus accelerabat, y) quamplurimis eum mortalibus omnique ferme Antioche- 2
norum iuuentute ſequentibus ducem, multa ſcilicet animorum ala- 3
critate, caeterum virtute ac peritia belli nulla ex parte cum Illyrico milite conferendis. Ita concurrerunt ad Iſſicum, quem appellant, 4
ſinum, longe lateque ſpatioſiſſima in planitie, quae perpetuis ſubiecta collibus in theatri ſpeciem, littus habet a mari longiſſime excurrens: quaſi quoddam belli ſtadium fabricata natura. Quin eo- 5

u) Sed enim Mauri, (qui valde ſunt ſanguinarii, et, quod mortem pericula que contemnant, omnia cum deſperatione audent,) Laod. *Steph.*

x) Igitur iam defatigatis Seuerianis, hoſtibus autem omnem de cuſtodia ſollicitudinem abiiciendam exiſtimantibus noctu — *Steph.*

y) Magna enim multitudo, ac tota propemodum iuuentus Antiochena, ad militandum ac pro eo periclitandum ſe dediderat. Alacrem igitur exercitum habebat, ſed qui peritia et animi robore longe Illyrico inferior eſſet. Concurrit igitur vtrinque exercitus ad Iſſ. *Steph.*

dem quoque loco Darium ab Alexandro ferunt maximo extremoque
illo praelio profligatum z) captumque, septentrionalibus etiam tum
6 viris orientis nationes superantibus. Manet adhuc trophaeum, et
tantae victoriae testimonium vrbs in colle, Alexandria: simul ae-
7 neum ipsius simulacrum, vnde loco impositum nomen. Euenit au-
tem, vt Seueri ac Nigri exercituum non congressus modo in eum lo-
8 cum, sed fortuna etiam fortunae similis fuerit. Vtrinque enim
sub vesperam parati ad pugnam constiterant, curis dein pauoribus-
que totam noctem extraxerant insomnem: statimque cum solis ortu
9 ducibus vtrinque adhortantibus, incredibili alacritate vtrinque se
incitarunt, tanquam de omni spe reliqua nouissimo illo congressu
dimicaturi, a) disceptante illic super Romano imperatore fortuna.
10 Sed vbi diu pugnatum acerrime, tantaque edita vtrinque strages, vt
flumina per eam planitiem decurrentia, maiore aliquanto vi sangui-
nis quam aquarum in mare se voluerent, fusi tandem profligati-
11 que orientales, imminentibus a tergo Illyricianis, partim in mare
saucii protrudebantur, partim in colles summos fugitantes a perse-
quentibus obtruncabantur: cumque iis vna vulgus ingens hominum,
qui ex vrbibus vicinis agrisque confluxerant, superne quasique ex
12 tuto loco praelium spectaturi. At Niger, valido euectus equo, pau-
13 cis comitantibus, Antiochiam peruenit: b) vbi fugiente passim mul-
titudine, magnoque vbique fletu clamoribusque natos fratresque lu-
14 gentium, deploratis et ipse rebus suis fugam capit: occultantique
dein se in suburbano quodam, et ab equitibus reperto, caput ampu-
15 tatum. Hunc habuit exitum vitae Niger, dato cunctationis tardi-
tatisque supplicio: homo alioqui (vt perhibent) publice priuatimque
16 minime improbus. Sed occiso Nigro, Seuerus omnes (statim) il-
lius amicos supplicio affecit, siue qui sponte, siue qui necessitate coa-
17 cti rebus illius studuissent: militibus tantum qui effugerant ac trans
fluuium Tigrim metu Seueri ad Barbaros abierant, impunitate pro-
18 posita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca concesserat.
quo *potissimum* effectum est, vt validiores deinceps barbari aduersus
19 Romanos conferenda manu euaserint. *nam* gnari antea pugnare tan-
tum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque hasta gladioue sa-
tis audaces, leui pendulaque veste, plurimumque inter fugiendum
20 auersi, sagittas intendebant: c) postea vero quam Romani aliquot
milites, fabrique nonnulli in eas regiones confugerunt: ibi aetatem
acturi, non solum armis vti, sed ea quoque fabricari barbari didi-
cerunt.

z) captum que a sept. viris, etiam tum or. nat. sup. *Steph.*

a) *disceptatura.* Est enim Gr. verbum fut. temp. hoc in loco, potest que et aliter reddi, v. Annot. *Steph.*

b) vbi quum fugientem reliquum populum (si quis modo relictus erat) inuenisset, plenam que eiulationibus et lamentationibus ciuitatem, natos et fratres lugentium, — *Steph.*

c) postea vero quam ii, qui fugerant milites, multi que ex iis opifices, ad illos se contulerunt, atque ibi viuere in animum induxerunt, non solum arm. *Steph.*

V.

Rebus autem orientis ex sententia gestis, atque vt res poscere videbatur, ordinatis, cupido iam Seuerum habebat regem quoque Atrenorum bello tentandi, ac Parthorum regionem occupandi: *d*) quos vtrosque in societatem Niger asciuerat. *e*) Quibus tandem 2
rebus in aliud tempus reiectis, cogitare instituit, quo pacto sibi *vniuersum* Romanum imperium liberisque suis bona fide adiudicaret.
Nam sublato Nigro reliquus erat Albinus, quem sibi parum ex sen- 3
tentia parumque vsui fore arbitrabatur: vulgato rumore, iam nimis 4
illum impotenter nimisque moleste nomen Caesaris vsurpare: praeterea multos esse e primoribus senatus, qui ad eum clam darent literas, hortantes ad reditum, absente adhuc occupatoque Seuero. Quip- 5
pe nobilitas (omnis) Albinum malebat imperatorem, ortum illustri
genere ac bonae indolis iuuenem. Quibus rebus cognitis Seuerus, 6
minime vtique apertis inimicitiis ac manifesto bello agendum putans, nulla existente causa, quae saltem specie honesta videri posset,
f) decreuit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabellarios ali- 7
quot ex iis, qui literas imperatorias perferunt, fidissimos sibi homi- 8
nes cum literis mandatisque ad eum mittit, praemonitos, vti redditis publice epistolis, quaedam habere se dicerent, quae apud illum remotis arbitris loquerentur. quare vt primum seorsum a custodibus
nacti eum forent, facto impetu obtruncarent. Quin venena quoque 9
ipsis dedit, quibus eum, si possent, per aliquem ab epulis aut a cyatho aggrederentur. *g*) Erat autem illius amicis suspecta Seueri fides. itaque cauendum identidem admonebant hominem perfidiosum, plenum fraudis et insidiarum. Nam vulgo etiam parum constanti fide
habebatur, impulsis (vt dictum est) per ipsorum filios Nigri ducibus 10
ad res illius prodendas: dein postquam eorum opera abusus est, suaque omnia ex sententia composuerat, ipsis liberisque enecatis. Igi- 11
tur infidum subdolumque ingenium res ipsae declarabant, obque id

d) quorum vtrique in crimen vertebat amicitiam Nigri. *Memm.*

e) Verum haec in aliud tempus reiecit: ac prius vniuersum Rom. imperium in se suos que liberos transferre, et firmum ac stabile sibi reddere, in animo habuit. Nam, subl. Nigro, molestus et superuacaneus ei Albinus existimabatur. Quin etiam audiebat, illum nimis regio fastu titulum Caesaris vs. *Steph.*

f) decreuit experiri, an eum, occulta quapiam arte deceptum, e medio tollere posset. Quare arcessitis eorum, qui lit. imp. perf., fidissimis, secreto illis imperauit, vt, quum apud eum essent, litteras quidem publice redderent, sed rogarent, vt secedens arcana quaedam mandata audiret: vbi autem ei hoc facere persuasissent, suis satellitibus incomitatum statim opprimerent atque interficerent. *Steph.*

g) Erat enim amicis eius suspectus: qui consilium dabant, vt sibi caueret ab homine, qui impostor esset, et ad struendas insidias solers. Eius enim mores male audiebant ob ea, quae aduersus Nigri duces admiserat. Quum enim per ipsorum filios ab illis impetrasset, vt res Nigri proderent, quum eorum opera abusus esset, sua que ex sent. composuisset, ipsos liberos que occidit. *Steph.*

maiore se custodia Albinus circummunierat. Neque enim temere
quisquam a Seuero missus ad illum introducebatur, nisi prius depo-
12 sito militari gladio, sinuque excusso. Postquam igitur a Seuero ta-
bellarii ad eum peruenerunt, redditisque publice literis, habere se
dixerunt quaedam secretius renuntianda, indulgens suspicionibus
13 Albinus comprehendi illico iubet. dein seorsum explorata re, insi-
diisque ordine intellectis, vbi noxios supplicio affecit, iam ipse se
vt aduersus manifestissimum hostem comparabat.

VI.

Quibus cognitis, Seuerus homo *h*) iracundo ingenio, non iam ce-
2 landas sibi inimicitias putauit, sed omni conuocato exercitu,
3 huiuscemodi habuit orationem, *Neque leuitatis me quisquam ob an-
teacta insimulet, neque infidum aut ingratum putet aduersus eum, quem*
4 *pro amico habuerim. Omnia nos quidem praestitimus, etiam in par-*
5 *tem principatus, et quidem stabilissimi, recepto: quod ne i*) *geminis
quidem fratribus facile quisquam indulserit; quod enim vos mihi vni de-*
6 *tulistis, id ego cum illo communicaui. Tantis autem beneficiis nostris
pessimam videlicet gratiam retulit Albinus, k*) *contemta virtute nostra,*
7 *suaeque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate id vniuersum
periculose praeripiendi, cuius particeps esse citra bellum ac dimicatio-
nem vllam potuisset. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus,
neque vestris parcit laboribus, quos tanta cum gloria virtuteque pro*
8 *nobis pertulistis. quippe successuum vestrorum nec ipse fructu carebat:*
9 *imo autem, si fidem seruasset, l*) *maior illi portio contigisset. Vt au-
tem, si ipse autor malorum sis, iniustus videare: ita, si non vlciscare*
10 *acceptas iniurias, ignauus. Nam quum bellum aduersus Nigrum gessi-
mus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus*, vt necessa-
rias. *non enim quasi raptorem occupati a nobis principatus oderamus,
sed m*) *positum eum in medio, atque adhuc in disceptatione versantem,*
11 *pari vterque ambitu ad se trahebat. Verum Albinus, despecto foedere
ac iureiurando, quum sit nostro munere adeptus quae tantum legitimis*
12 *liberis tribuuntur, hostis esse mauult nobis quam familiaris. Vt igi-
tur pridem beneficio affectum, honore gloriaque cohonestauimus, ita
nunc perfidiosum atque imbellem ipsius animum coarguamus armis.*
13 *Neque enim sustinere ille exercitus poterit exiguus atque insularis vi-*
14 *res n*) *nostras. Nam quum vos propemodum soli alacritate quadam
et virtute vestra tam multis praeliis peruiceritis, totumque vobis ori-
entem subegeritis, quis dubitet, quin nunc quoque, o*) *tantarum accessio-*

h) promto et iracundo ing. *Memm.*

i) germanis, *Memm.* alii gemi-nis. *Sylb.*

k) arma et copias comparat ad-versum nos, contemta fortitudine vestra, et spreta, quam mihi de-derat, fide. *Steph.*

l) maius aliquid ei contigisset illo, qui vtrique nostrum diuisus a vobis erat, honore. Vt autem in-iustum est auctorem iniuriarum es-se: ita est ignaui, acceptas non vlci-sci. Ac dum quidem aduersus Ni-grum bellum gereremus, non *Steph.*

m) sed iacentem eum in med. *Steph.*

n) vestras, *Memm.*

o) quum tantae copiae auxilia-res accesserint; *Steph.*

*ne virium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile profliga-
turi paucos ſitis, ne ſub viro quidem ſobrio, nedum ſub forti duce, mi-
litantes? Quis enim luxuriam illius ignorat, vitamque hominis ſubulco-* 15
rum potius gregibus quam militum legionibus congruentem? Proinde 16
*eamus audacter in illum qua ſolemus alacritate animi atque virtute,
diis freti autoribus ab eodem impie peieratis: ſimul memores excitato-
rum ſaepe a nobis trophaeorum, quae ſcilicet ab ipſo deſpecta ſunt.*
Haec loquuto Seuero, confeſtim exercitus vniuerſus Albinum ho- 17
ſtem declarat: exceptoque fauſtis acclamationibus ipſo, nihil non
alacritatis et ſtudii clamoribus oſtendentes magis magisque homi-
nem ſpe addita ſuccenderunt. Qui ampliſſimo donatiuo milites pro- 18
ſequutus, ſtatim vniuerſos contra Albinum educit: miſſis item pari-
ter qui Byzantium expugnarent, clauſam adhuc, receptis Nigri du-
cibus. Quae deinde vrbs fame capta, totaque plane diruta, ſimul 19
theatro thermisque omnique cultu atque honore detracto,
et in vici formam redacta, Perinthiisque *in ſeruitutem* adiudicata
eſt, quemadmodum Antiochia quoque Laodicenis. Tum pecuniae 20
magnam vim curauit ad reficiendas inſtaurandasque vrbes, quas Ni-
griani milites deuaſtauerant. Ipſe iter faciebat ſine intermiſſione, 21
neque feſtos dies neque labores vllos magnopere curans, algoris at-
que aeſtus iuxta patiens: *p*) ſaepe etiam per altiſſimos montes hye- 22
me ſaeua, niuibus caelo ingruentibus, ibat aperto capite, vt milites
ad alacritatem patientiamque laborum re ipſa cohortaretur. Quo-
circa non metu quodam ac lege, ſed aemulatione magis atque exem-
plo principis ad perferenda omnia incitabantur. Miſit etiam qui 23
anguſtias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obſiderent.

VII.

Enimuero poſtquam nuntiatum Albino eſt nihil cunctari Seuerum,
q) ſed adeſſe iam, ſupinus hactenus ac delicias agitans, magno
tum metu perculſus *r*) ſtatim e Britannia transmittens, in aduerſo 2
Galliae littore caſtra collocauit: litterisque ad vicinarum gentium
praeſides miſſis, pecunias commeatumque exercitibus iuuandis corro-
gabat. *s*) Qui igitur dicto audientes fuerunt, peſſime illud in ſe 3
conſuluerunt, nullo non ſupplicio dein poſt bellum affecti: qui vero 4

p) Saepe etiam per montes, magnis rigoribus infeſtos atque altiſſimos, iter faciens, ſub grandine et niuibus aperto capite incedebat, alacritatis et ſtrenuitatis occaſionem militibus reipſa praebens: ita vt non ſolum metu et lege, ſed etiam aemulatione atque ex. pr. ad reſiſtendum laboribus incitarentur. *Steph.*

q) ſed iamiam adfuturum, ſup. *Steph.*

r) a Brit. transmittens in oppoſitam ei Galliam, caſtra collocauit, *Memm.*

s) Et nonnulli quidem, ab eo perſuaſi, miſerunt, in ſuam ſane perniciem: (poſtea enim ſupplicio affecti fuerunt;) qui vero adduci non potuerunt, vt id facerent, inito felici potius, quam prudenti conſilio, incol. euaſerunt. Euentus enim et fortuna belli de vtrorumque conſilio iudicium tulit. *Steph.*

imperium detrectauerunt, quum quidem felicius quam prudentius
id egissent, euasere incolumes, euentu ac fortuna rerum vtraque
5 consilia discernentibus. Sed vbi iam in Galliam Seueri copiae per-
venerunt, leues quaedam primo pugnae quasique velitares fuerunt:
donec postremo apud *t*) Lugdunum, magnam vrbem atque opulen-
tam, praelium in manibus fuit. Nam quum se moenibus tenuisset
6 Albinus, exercitus emisit in pugnam. Vt vero ad manus ventum,
diu quidem vtrinque decertatum est aequis viribus, sic vt ambigua
victoriae fortuna penderet: neque enim Britanni vel animi magni-
7 tudine vel auiditate caedis, Illyricis concesserint. Ita conflictu pri-
mo valentissimorum exercituum neutram in partem acies inclina-
8 bat. Atque vt nonnulli prodiderunt eius aetatis autores, qui non
ad gratiam, sed ad fidem loquuntur, longe potior fuit Albini acies,
qua in parte Seuerus curabat: sic vt fugerit quoque, et ab equo de-
9 ciderit, abiectoque paludamento delituerit. Sed insequentibus iam
vitulantibusque Britannis, ceu plane victoribus, apparuisse extemplo
Laetum Seueri ducem, cum *eo cui praeerat* recenti adhuc exercitu,
10 *et qui extra pugnam fuerat.* *u*) quippe male audiit, quasi euentum
pugnae expectauerit, cunctatus de industria retento milite, vt si-
bimet imperium vindicaret: siquidem non prius in pugnam protu-
11 lit pedem, quam vbi Seuerus cecidisse nuntiatus. Quam suspicio-
nem etiam deinde euentus approbauit. quippe rebus omnibus ex
sententia mox compositis, atque in maxima securitate agitans Seue-
rus, quum quidem caeteros belli duces magnis affecisset praemiis,
Laetum ipsum tamen (vt par fuit) memor proditionis, morte mul-
12 ctauit. sed ista quidem post fuere: tunc autem conspecto (vt diximus)
Laeto, *cum recenti adhuc exercitu*, spes addita Seuerianis est: ac sub-
13 latus in equum Seuerus, et paludamento purpureo circumdatus. At
Albiniani, iam se victores rati, confusis ordinibus, incitante se in eos
de improuiso valida recentique hostium manu, quum paulum pri-
14 mo restitissent, terga demum verterunt. Fusos igitur fugatosque
eos persequuti Seueriani, magna edita strage, ad vrbem ipsam perue-
15 nerunt. Occisorum vtrinque aut captiuorum numerus, varie prout
16 visum eius aetatis scriptoribus, proditur. Direpta mox incensaque
x) Lugdunum, et Albino caput abscissum perlatumque ad Seuerum
est. Ita duo maxima excitata trophaea ad orientem ac septentrio-
17 nes: sic vt nihil sit, quod cum Seueri contentionibus aut victoriis confe-
ras, siue copiarum multitudinem, siue nationum motus, siue nume-
rum pugnarum, siue itinerum longitudinem celeritatemque conside-
18 res. Nam Caesaris quidem res aduersus Pompeium, Romano vtrin-
que milite, magnae profecto fuerunt: item Augusti aduersus Anto-
nium aut Pompeii liberos, et quae antea a Sylla Marioque ciuilibus

t) fortasse *Londinum*; vt ex sqq. patebit. Gryph. ed. *Sylb.*

u) Eum autem accusant, quasi euentum pugnae exspectauerit, imminens occasioni, et de industria cunctatus sit: ac, quum exercitum, cui praeerat, recentem seruasset, quod sibi imperium destinaret, tum demum fuisse conspectum, quum Seuerum cecidisse intellexit. Fidem vero huius accusationis facit euentus, i. e. fidem huius rei, de qua fuit accusatus. *Steph.*

x) *Londinum* pro *Lugdunum* scriptum in edit. Gryph. *Sylb.*

externiſque praeliis geſta ſunt: ſed qui vnus vir tres imperatores 19
rerum iam potitos ſuſtulerit, qui vrbanos exercitus, Romam ipſam
ac palatium obtinentes, aſtu *y*) circumuenerit: quique vnum e prin-
cipibus in ipſa palatina aula curauerit occidendum, alterumque ite-
rum in oriente rurſus gubernacula rerum tenentem, appellatumque
a Romanis imperatorem, tertium porro Caeſaris honores atque auto-
ritate praeditum, in poteſtatem redegerit, haud facile alter inuenie-
tur. Hunc finem vitae habuit Albinus, breui ſane laetatus funeſto 20
honore.

VIII.

Caeterum Seuerus omnem ſtatim iram atque atrocitatem animi ſu-
am, in illius neceſſarios Romae effudit. ac primo quidem prae- 2
miſſo in vrbem capite Albini abſciſſo, iuſſoque publice patibulo
praefigi, in ima epiſtola, qua de ſua victoria populum edocebat,
hoc quoque adſcripſit, ideo ſe caput illud publice in patibulo ſpe- 3
ctandum miſiſſe, vti exemplum caperent, quid item ipſis patiendum
foret. Rebus igitur Britanniae ordinatis, quum totius inſulae admi- 4
niſtrationem bifariam diſpertiſſet, itemque omni Gallia (quemad-
modum quidem *ſibi* videbatur) compoſita ex ſententia, ſupplicioque
de Albani amicis ſumto, ſiue quos ei ſua quemque voluntas, ſiue
neceſſitas adiunxerat: continuo Romam proficiſcitur, exercitum ſe-
cum omnem adducens, quo terribilior videretur. Confectoque ma- 5
gna velocitate itinere, quemadmodum conſueuerat, infeſtus adhuc
ſuperſtitibus Albani amicis, Romam intrat, occurrente laureato po- 6
pulo, ac magno honore fauſtisque acclamationibus excipiente, ſena-
tuque vniuerſo conſalutante: tametſi pleroſque metus conſternaue-
rat, quod ſibi haudquaquam parſurum rebantur, immitem ſuapte
natura et ſanguinarium, neque ſane magna cauſa indigentem ad in-
ferendas iniurias: *z*) caeterum tunc probabiles odii rationes habi-
turum. Poſtea vero quam in templum Iouis ingreſſus eſt, omniaque 7
ſacrificia de more peregit, reuerſus in palatium, magnoque congia- 8
rio populum Romanum, victoriae nomine, proſequutus, ac nummos
militibus largitus eſt, ſimul alia permulta indulſit, quae nunquam
antea acceperant. Nam et frumenti ſummam primus adauxit, et 9
aureis annulis vti, et domi habere mulierem permiſit: quae omnia
procul a militari diſciplina, ſuccinctos eos paratosque ad bellum
minime praeſtitura videbantur. Primusque ipſe duritiam atque aſpe- 10
ritatem victus, tolerantiamque laborum diſciplinamque omnem ac
ducum reuerentiam ſubuertit, inhiare pecuniis et *a*) munditias co-
lere militibus inſuefactis. His ergo optime pro ſuo iudicio conſti- 11
tutis, curiam deinde ingreſſus, ſedensque imperatoria ſella, accuſare
inſit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam 12
arcanis epiſtolis, quas apud illum ſepoſitas deprehendiſſet, quibus-
dam autem exprobrans, quod eum ſplendidioribus muneribus affeciſ-
ſent: aliis, quod *b*) amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt 13

y) ſuperauerit, *Memm.*

z) et qui tunc probabiles habe-
re rationes viderentur. *Memm.*

a) delicias. *Memm.*

b) Longe aliam huius loci in-
terpretationem v. in Annot. *Steph.*

notiores. Eoque pacto eximium quemque e senatu, tum vt quisque
in prouinciis genere aut opibus excelleret, *c*) omnes sine discrimine
supplicio afficiebat: vlciscens (vt quidem prae se ferebat) inimicos,
sed reuera subigente auaritia, qua supra omnes imperatores labora-
14 vit. Nam vt animi patientia atque in laboribus perseuerantia, si-
mul rei militaris gloria, nemini etiam laudatissimo concesserit, ita
quaestui supra quam dici posset addictus, iniustis caedibus atque adeo
15 cuicuimodi ex causa pecuniam colligebat, imperium metu magis
quam beneuolentia retinens. Quamquam popularis esse imprimis
volebat, edendis omnifariam magnificentissimis spectaculis: centenis
etiam saepenumero occisis beluis, quas omnibus regionibus nostris
16 barbarisque conquirebat. Sed et congiaria dedit vberrima, et *cc*) cer-
17 tamen proposuit, vndique accitis ludionibus atque athletis. Vidi-
mus item sub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos the-
atris, simulque supplicationes et peruigilia ad formam Cereris initio-
18 rum (seculares hi tunc appellabantur) *d*) celebratos (vt aiunt) de-
19 cursu trium spatio aetatum. Siquidem vrbe tota atque Italia prae-
cones itabant conuocatum omnes ad ludos, quos nec vidissent ha-
20 ctenus, nec visuri postmodo forent: ita scilicet interuallum prae-
teritae futuraeque celebritatis supra omnem esse hominum aetatem
significantes.

IX.

e) Igitur aliquandiu Romae moratus, participato filiis imperio, quum
se ciuili tantum victoria contraque Romanos exercitus habita,
clarum hactenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recusauerat,
decreuit idem barbarorum inclarescere trophaeis. Quocirca praetex-
tu vindicandi Barsemii, Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat,
2 exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus im-
petum, praeuentus a rege Armeniorum est, mittente obsides vltro
et munera, ac suppliciter petente, vt sibi cum illo inire amicitiam
3 foedusque ferire liceret. Quare Seuerus, procedentibus ex senten-

c) interficiebat, nulli omnino parcens: vt quidem simulabat, quod succenseret inimicis: sed re vera, quod immodica ei auaritia inesset. Nullus quidem certe ex Imperatoribus adeo impotenter pecunias amauit. Nam, vt an. pat. atque constante laborum tolerantia, rerum que bellicarum administratione, nullo eorum, qui laudem consecuti sunt, erat inferior: ita exsuperabat in eo auaritia, caedes ob eam iniuste et qualibet de causa perpetrante, i. e. leuissimis etiam de causis. At Pol. haec verba, ἐκ τ. τυχ. αἰτίας, cum ἐξ ἀδ. φόνων non iunxit. *Steph.*

cc) ludos ob victoriam. *Memm.*

d) Hic accus. ad praeced. *ludos* refertur, non habita ratione eorum, quae sunt interiecta. *Steph.*

e) Quum autem longo tempore Romae esset moratus, ac filios imperii participes et Caesares declarasset, et gloria, quam ex ciuili victoria et aduersus Rom. exercitus reportauerat, minime contentus, (de qua triumphare etiam, eum pudebat,) aduersus barbaros quoque tropaea excitare vellet: praetexens Barsemii, Atrenorum regis, amicitiam erga Nigrum, exerc. — *Steph.*

tia rebus in Armenia, perrexit ad Atrenos. Sed et rex Oſroeno- 4
rum Augarus ad eundem transfugit, traditisque obſidio liberis fidem
ſuam auctorauit, ſagittariorumque vim magnam miſit auxilio. Cae- 5
terum Seuerus regionem *f*) interamnanam agrumque Adiabenorum
transgreſſus, etiam in Arabiam felicem excucurrit. Illic enim her-
bae proueniunt odoratae, quae nos aromata ſuffimentaque habe-
mus. Ibi expugnatis vicis vrbibusque permultis, omnemque agrum 6
depopulatus, in Atrenorum regionem mox ingreſſus, Atras circum-
ſedit, vrbem ſcilicet altiſſimo impoſitam monti, ac maximis validiſ- 7
ſimisque obſeptam moenibus, florentemque ingenti ſagittariorum
copia. Igitur hanc vrbem Seuerianus exercitus quanta maxima vi 8
poterat, oppugnabat: machinaeque omnifariam moenibus admoue-
bantur, nullo oppugnationis genere praetermiſſo. Contra autem 9
Atreni audacter vrbem defenſare, *g*) ſagittasque ac lapides ſuperne
iacientes, peſſime accipere Seuerianos, etiamque vaſa fictilia volucri- 10
bus quibusdam venenatisque beſtiolis oppleta deuoluere: quae quum
aut oculis inuolitarent, aut in apertas corporis partes ſenſim obre-
perent, grauiter ſingulos conſauciabant. Incideratque in morbos 11
Romanus miles, aeſtum illum caeli nimio ſole praeferuidi, parum
ferens: ſic vt longe plures ob hos caſus, quam hoſtili manu interie-
rint. Proin defatigatis iam et contuſis omnibus, procedente ſecus 12
obſidione, ac plus iacturae quam lucri Romano faciente, *h*) decre-
vit exercitum Seuerus, priusquam vniuerſus periret, deportare ex
eis locis: triſtem videlicet infecto negotio. quippe aſſuetus vincere 13
praeliis omnibus, victum ſe tunc putabat, quia non vicerat. Sed
eum proſpera fors et fautrix ſtatim conſolatur. neque enim plane 14
rebus infectis rediit, ſed maiore quam ſperauerat ſucceſſu. Nam
impoſitus nauibus permultis exercitus vniuerſus, nequaquam ſcili-
cet quo intenderat, Romanae appulſus ripae: ſed vndarum impetu 15
Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Cteſiphonte, qua in vr-
be ſedes regis eſt. Is tunc pacem agitans, ac nihil ad ſe pertinere 16
Seueri pugnas autumans, quas gereret cum Atrenis, otioſus videlicet
nihil expectabat mali. Caeterum Seueri exercitus quum ad eas ri- 17
pas vi fluminis inuectus, moxque in terram eſſet expoſitus, omnem
ilico depopulari agrum coepit, abactisque, vt in quaeque inciderant,

f) q. c. Interamnem. *Sylb.*

g) ſagittis que ac lapidibus ſuperne petentes, non parum negotii Seueriano exercitui faceſſebant. Quin etiam vaſa fict. volucribus, paruis quidem illis, ſed venenatis beſtiolis implentes, in eos proiiciebant. *Steph.*

h) Seuerus exercitum, ne vniverſus interiret, re infecta reduxit: aegre ferentem ſane, quod obſidio eis ex animi ſententia non ſucceſſiſſet. Semper enim in praeliis vincere aſſuetus, quod ſuperior non euaſiſſet, id pro clade habebat. Ei tamen ſolatium attulit fortuna, quae tunc illius rebus auxiliabatur. neque enim plane nulla re effecta rediit, ſed maiora iis, quae ſperauerat, exſecutus. Quum enim exercitus nauibus multis deueheretur, non ad Romanas, vt volebat, ripas, ſed ad Parthicas, longiſſime vndarum impetu abductus, appulit: quae haud multorum dierum itinere aberant a Cteſiphontis aditu, i. e. aditu ad Cteſiphontem, aut via, quae fert Cteſiphontem. *Steph.*

18 pecoribus, ad vescendum, vicisque aliquot incensis, paulatim vsque
ad Ctesiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artaba-
19 nus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caesis primo
quicunque *i*) restitissent, direptaque mox vrbe, pueris foeminis-
20 que in captiuitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equiti-
bus elapso, thesauris illius ornatuque omni et supellectile potiti,
21 victores regrediuntur. Ita Seuerus, fortuna magis quam consilio,
Parthicam victoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus,
literas ad senatum populumque Rom. de se magnificas dedit, ac
22 depictas in talibus pugnas, victoriasque suas exposuit: nihil non
honorum decernente senatu, et super his cognomina imponente de-
victarum gentium.

X.

1 Ipse interea rebus ad orientem sic gestis Romam reuertebatur, filios
2 iam puberes secum adducens. Confectoque itinere, ac prouin-
ciis, vt cuique visus foret, ordinatis, Mysorumque et Pannoniorum
recognitis exercitibus, vrbem dein triumphans inuectus est, multis
3 acclamationibus omnique cerimonia populo excipiente. Cui qui-
dem ipse festos dies sacrificiaque et spectacula ac celebritates in-
dulsit, magnoque dato congiario, et ludos pro victoria celebrauit.
Romae deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat frequenter,
ciuilibus negotiis et liberis erudiendis *atque k*) *ad modestiam componen-*
4 *dis*, intentus. At illi iam tum adolescentes deliciis victuque vrba-
no, nimioque spectaculorum aurigationisque et saltationis studio,
5 bonam indolem corruperant. Interque se fratres diffidebant, pue-
rili primum certamine, edendis coturnicum pugnis, gallinaceorum-
que conflictibus, et puerorum colluctationibus, exorta discordia.
6 Nam seu quid in scena audirent, siue item spectarent, *l*) semper
vtique diuersis accedebant, nusquam eisdem studente vtroque: sed
7 quod alteri charum foret, id alteri statim odiosum: committentibus
etiam vtrinque ipsos adulatoribus atque ministris, nihilque non ad
gratiam suggerentibus, vt ad se quisque pro virili diuersos retrahe-
8 rent. His cognitis Seuerus reducere in gratiam, atque emendare
9 conabatur. *m*) Tum Bassiano, qui tunc honores imperatorios ade-
ptus, Seuerus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac
10 maior natu erat, vxorem dedit (*quum per matrimonium reddere eum*
11 *moderatum vellet*) filiam Plautiani, praefecti cohortibus vrbanis. Hic
(vt perhibent) Plautianus ab initio aetatis tenui fortuna fuit, sedi-
tionisque et aliorum criminum reus, ac mulctatus exilio: sed erat
Seueri municeps, Afer natione, atque (vt quidam putant) etiam con-

i) occurrissent, *Memm.*

k) Sic ipsemet Pol. alibi interpretatur Graecam vocem, quam hic praetermittit. *Steph.*

l) subinde erga id diuerse animati erant, contendendi studio: nulla que re ambo itidem delectabantur, sed quod — *Steph.*

m) Tum maiorem natu, cui verum nomen erat Bassianus, priusquam in imperatoriam domum (seu familiam Sylb.) venisset, Antoninum ipse nominauit, imperii honorem prospera sorte adeptus; Marci cognomen eum ferre volens. *Steph.*

ſanguinitate propinquus: vt vero alii affirmant, flore magis aetatis
per ſtuprum conciliatus. Hunc autem Seuerus ex parua humilique 12
fortuna ad opes maximas prouexerat: ac damnatorum bonis adiudi-
catis, longe ſupra caeteros collocupletauerat, tantum non imperio
quoque participato. Quis ille opibus licentiaque abutens, nihil 13
crudelitatis aut violentiae, vt quidque ageret, omittebat, cunctis
etiam atrocior omnium aetatum principibus. Ergo huius filiam Se- 14
verus vxorem filio ſuo tradidit, *et illam familiam* (*ſuae*) *coaduna-
vit.* Enimuero Antoninus ipſe, parum laetus eo matrimonio, ac
neceſſitate magis quam voluntate *n*) impulſus, puellam ipſam pariter
et puellae parentem peſſime oderat, ſic vt ne thorum quidem la- 15
remque cum ea communem pateretur: adeoque auerſabatur, vt mi-
naretur quotidie occiſurum ipſam patremque, ſimulatque imperium
ſolus obtinuiſſet. Quod quum illa identidem ad patrem referret, 16
ſimulque quantopere foret inuiſa patefeciſſet, magnopere hominem
irritauit.

XI.

Igitur Plautianus ſenem iam Seuerum ipſum cernens, ac morbo ſae-
pe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis auda-
cemque iuuenem, pauidus ob illius minas, *o*) decreuit facinus in-
vadere aliquod, priusquam ipſe opprimeretur. Suberant praeterea 2
multa, quae hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes
quantas nemo antea priuatus poſſederat: militum praeterea obedi-
entia, et apud omnes Romanae ditionis homines maximi honores.
ad haec habitus quo in publicum prodibat: ſiquidem latum clauum 3
perpetuo habebat, atque in ſecundis conſularibus numerabatur. En- 4
ſem praeterea *ſuſpenſum* geſtabat, *p*) caeteraque omnia ſupremae di-
gnitatis inſignia: adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis,
vt non modo non adiretur a quoquam, ſed etiam, qui fortuito oc-
currebant, ab eo auerterent oculos. Quin anteambulones aliquot, qua- 5
cunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo conſiſtere,
neue illum contueri auderet, ſed auerterent vniuerſi oculos, ter-
ramque deſpectarent. *q*) Quae quum cognouiſſet Seuerus, ne ipſe 6
quidem prorſus aequi boni facere, ſed moleſtius iam grauiusque
ferre: ſic vt nonnihil etiam de illius autoritate detraheret, ac per-
ſuadere homini conaretur, aliquid iam e tanta illa inſolentia immi-
nueret. Quorum impatiens Plautianus, non dubitauit imperium 7
ipſum appetere inſidiis; quocirca talia quaedam machinatur. *r*) Sa- 8
turninus erat quidam tribunus, qui Plautianum imprimis obſeruabat:
et quum facerent idem omnes, vnus tamen ille maiore quadam ve-

n) puellae iunctus, ei eius que parenti valde infenſus erat. *Steph.*

o) decreuit, praeueniendo aliquid patrare potius, quam cunctando aliquid pati. *Steph.*

p) omnis que dignitatis habitum geſtabat ſolus. *Memm.*

q) Quae quum Seuero nunciarentur, ne ipſe quidem probabat; ſed odioſus iam et grauis illi quoque eſſe coepit Plautianus, adeo vt non nih. *Steph.*

r) Saturninus erat vnus eorum, quos ſub ſe tribunos habebat: hic Plautianum ſumma obſeruantia colebat. *Steph.*

9 nerationis specie, magis magisque homini obrepserat. Hunc sibi
igitur fidissimum fore putans, ac solum denique commissa tacite ha-
biturum, et imperata facturum, vocari ad se sub vesperam iubet:
10 remotisque arbitris, *s*) *Nunc illud* (inquit) *tempus est, quum summam*
imponere manum debeas amori obseruantiaeque tuae, cuius mihi hacte-
nus dedisti specimen, quumque ego remunerare te pro meritis, ac de-
11 *bitam referre gratiam possim. Datur optio tibi, velisne ille ipse eua-*
dere, quem me nunc esse cernis, atque huic tantae potentiae succedere:
12 *an perire statim, dato contumacis animi supplicio. Neque tu vel ma-*
gnitudinem rei pertimueris, vel nomina imperatorum expaueris. in-
trare tibi in cubiculum, vbi somnum capiunt, soli nempe licet, redeun-
13 *te vice nocturnae custodiae: clam nulloque prohibente, facile quod volue-*
ris transiges. Nihil est autem, quod hic meum iam expectes imperium.
14 *Abi modo in aulam principum, quasi aliqua a me t*) *mandata habeas*
15 *arcana et grauia: atque, vt virum fortem decet, senem vnum ac pue-*
16 *rum, intra suum vtrumque cubiculum, obtrunca. Nam quum in par-*
tem veneris periculi, etiam, re confecta, in partem maximi honoris
17 *succedes.* *u*) Haec dicta vt animum tribuni perterruerunt, ita mini-
me consilium excusserunt. Sed vt homo neutiquam mente captus
(erat enim genere Syrus: ac sunt ferme ad orientem mortales acer-
rimis ingeniis) cognito furore ac vecordia *eius, qui id imperabat,*
quantumque ei liceret minime ignarus, haudquaquam ausus detre-
18 ctare, ne scilicet continuo daret poenas, quum se optata ac luben-
tia simularet audire, prius adorato illo, tanquam imperatore, iam
19 libellum petebat demandatae sibi caedis. Quippe mos tyrannis,
quum aliquem indemnatum occidi iubent, per literas potissimum in-
iungere, *x*) ne dein caedis imperatae nullum relinquatur argumen-
20 tum. Hic Plautianus, caecutiens nimia cupiditate, dat libellum tri-
buno: atque ad caedem mittens, admonet diligenter, vt interfecto
vtroque principe, priusquam diuulgetur facinus, se iubeat acciri:
21 quo ante in palatio conspiciatur, quam occupatum imperium quis-
quam audiat.

XII.

Sub hac pactione tribunus digreditur, ac de more totam libere do-
2 mum principis peruadit: cognitoque quam difficile factu foret,
duos ab vno homine principes, et quidem diuersis habitantes cubi-

s) Nunc tibi occasio est, inquit, strenuum finem tuae in me bene-volentiae obsequio que imponendi: cuius m. Perinde est autem, ac si diceret, κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, nec satis proprie id vocat τέλος, i. e. finem, v. Annot. *Steph.*

t) mand. hab., quae celeritatem poscant, et secreta manere debeant. *Steph.*

u) Haec dicta animum quidem eius attonitum reddiderunt, sed mentem minime perturbarunt, vel consternarunt, verum, vt homo sui compos, (erat enim genere Syrus. sunt autem, qui degunt sub oriente, mortales, ad res mente agitandas acriores.) *Step.*

x) ne, si caedes perpetretur, minime sit obsignata, i. ne nullae litterae obsignatae eam imperatam fuisse testentur. Fit autem γραμμάτων, nec non γραμματεῖον

culis, obtruncari, adit ad Seuerum, et cum ianitoribus agit, vt se ad
principem intromittant: afferre se quae ad illius salutem pertineant.
Illi haec Seuero renunciant, qui tribunum continuo iubet acciri. 3
Ingressus, *Venio* (inquit) *tibi, o domine, vt sane putat is, a quo sum mis-* 4
sus, ad caedem tui carnificinamque: vt egomet opto ac volo, beneficii
autor tibi et salutis. Plautianus imperium captans insidiis, caedem 5
mihi tuam filiique tui mandauit: neque verbis modo, sed et literis. te-
stimonio est hic libellus. Equidem ego recepi facturam quae imperaret, 6
ne alter scilicet me detrectante, negotium susciperet: verum ad indi-
candam rem tibi sum praesto, y) ne ignarum illius opprimat audacia.
Dicenti haec tribuno, atque (vbertim) lacrimanti, non continuo ta- 7
men fidem Seuerus habebat. quippe adhuc in pectore multum ex
Plautiani amatorio insederat: quin esse id totum negotium compo-
situm ac fabulosum suspectabat, ratus filium suum Plautiano infe-
stum, natamque eius perosum, commentum esse technam huiusce-
modi, ac mortiferam calumniam. Quare accitum ad se, grauiter 8
increpare institit, quod in hominem amicum z) atque domesticum
talia machinaretur. Antoninus autem primo quidem a) deierabat, 9
ignarum se totius negotii: dein instanti tribuno, et libellum osten- 10
denti, animum audaciamque addebat ad crimen coarguendum. Sed 11
ille, cognito quam magnum in discrimen venerat, tum praeterea
haud ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret, neque non et-
iam intelligens, si latuissent insidiae, parumque indicium probaretur,
exquisitissimum sibi impendere supplicium, Et quodnam (inquit) o 12
domini, argumentum amplius, quodue apertius quaeritis indicium?
Sinite egrediar regia, perque aliquem fidum mihi hominem signifi-
cem Plautiano, facta esse iam quae imperauerat. Aderit ille statim 13
re credita, b) vacuam scilicet regiam occupaturus. ibi vestri mune-
ris fuerit, rem totam deprehendere. Iubete modo in aedibus quie-
tem agitari, ne praecognita res omne consilium subuertat. Haec 14
locutus, fidissimum sibi hominem deligit, qui Plautianum suis hor-
tetur verbis, acceleret atque adsit quamprimum, dum vterque prin-
ceps iacet. oportere, antequam res populo innotescat, intus esse
eum: vt scilicet occupata arce constabilitoque imperio, velint no- 15
lint vniuersi, c) non scilicet principatum adeunti, sed iam plane
principi obediant. His creditis Plautianus (erat autem iam diei ve- 16
sper) magnam in spem sublatus, loricam d) induitur sub vestem,

mentio etiam paulo post, vtpote ab ipso Saturnino prolati. *Steph.*

y) ne lateat, quod moliri audet facinus. *Steph.*

z) atque affinitate iunctum, tal. *Steph.*

a) abiurabat id; se ne illa quidem, quae dicerentur, cognita habere dicens: dein inst. *Steph.*

b) vacuam se regiam occupaturum existimans. quum autem venerit, vestrae iam partes erunt, veritatem comperire. Sed magnum in regia silentium esse iubete; ne, quod facimus, si praecognitum fuerit, euertatur, i. e. ne techna, qua vtimur ad illum comprehendendum atque conuincendum, si praecognita fuerit, irrita reddatur. *Steph.*

c) ei, qui Imperator non sit futurus, sed iam sit. *Steph.*

d) induit, quae corporis tutamen esset: et quum eam caeteris vestimentis texisset, conscenso veh. repente in reg. properat,

17tuendi corporis gratia: ſimul conſcenſo vehiculo properat in regiam, paucis modo qui aderant deducentibus, ratisque eum magnis
18de rebus ab imperatoribus acciri. Vt autem in aulam nullo prohibente ingreſſus eſt, ignaris quae agitarentur cuſtodibus, occurrens tribunus, compoſito dolo ſalutat imperatorem: dein manu *de more* prehenſum deducit intra cubiculum, vbi proiecta eſſe imperatorum
19cadauera mentiebatur. Iamque aliquot e corporis ſui cuſtodibus
20Seuerus comparauerat, qui ſtatim ingreſſo manus iniicerent. Ac Plautianus *e*) quum longe alias animo ſpes agitaret, vt ingreſſus cubiculum eſt, cernens vtrumque illic ſtantem principem, compre-
21henſumque ſe teneri ſentiens: re tanta perterritus, rogare, ſupplicare, falſa illa omnia, commentum id in ſe, fabulamque excogitatam. Igitur exprobrante hinc Seuero beneficia et honores, illinc Plautiano fidei beneuolentiaeque ſuae veteris teſtimonia repetente, paula-
22tim labaſcere Seuerus, atque adduci Plautiani verbis, donec pars loricae per ſciſſum veſtimenti apparuit. Qua Antoninus animaduerſa, audax iuuenis et iracundus, ac iam antea homini infeſtus,
23Atqui (inquit) ad haec certe duo quid reſpondeas expecto. *f*) Veniſti ad imperatores ſub veſperam minime accitus? dein quid ſibi (rogo) haec lorica vult? quis ad coenam comeſſationemue armatus
24accedit? Simul haec dicens, iubet tribunum, caeterosque qui aderant, ilico eum ſtrictis gladiis obtruncare, vt hoſtem manifeſtarium Ni-
25hil illi cunctati, iuſſa faciunt iuuenis imperatoris, occiduntque hominem, et cadauer in viam *publicam* proiiciunt, *g*) ad vulgi ludibrium.
26Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, inexhauſtae homo cupiditatis. *h*)

XIII.

2Caeterum Seuerus, duobus praefectis militaribus conſtitutis, plurimum in ſuburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agi-
3tabat, ius dicens, et ciuilibus negotiis intentus: cupiensque in pri-
4mis, vti Romae ſui liberi bonis moribus inſtituerentur. Nam ludis eos ſpectaculisque vehementius ſtudere animaduerterat, quam principibus conueniebat: quo fieret, vti ſtudio certamineque ſemper in diuerſum tendente, etiam animi iuuenum diſtraherentur, quibusdam
5quaſi admotis contentionum atque inimicitiarum facibus. Maxime

paucis eum ded., qui aderant, eum que de rebus, quae celeritatem poſtulaſſent, acciri exiſtimabant, vel de rebus, quae nullam paſſae moram eſſent. Sic ſupra dixit ἀγγελίας ἐπειγούσας. *Steph.*

e) At Pl., ſub alia ſpe ingreſſus, cernit utr. *Steph.*

f) Venis ne ad Imperatores ſub veſp., quum minime arceſſiuerint? q. d. audes ne venire ad Imp. *Steph.*

g) ad vulgi conſpectum, et inimicorum ludibrium. *Memm.*

h) Politianus omittit interpretationem horum verborum, καὶ χρησ. ἐν τ. τ. ἀπλ. ὑπ., niſi quod in his duobus vocabulis, *parem vitae*, ad illa reſpexit. Quamuis autem aliquis ex iis elici ſenſus queat, retinendo ἀπλήστῳ, tamen vide, an non et ἀπίστῳ habere locum poſſit. *Sylb.*

tamen Antoninus, intolerandus, fublato iam e medio Plautiano,
i) terribilisque et formidolofus erat omnibus: tum illius natae, con- 6
iugi fcilicet fuae, quibus maxime artibus aut machinis poterat, exi-
tium intendebat. At Seuerus ipfam *k*) pariter cum filiolo, quem pe- 7
pererat, relegauit in Siciliam, datis opibus quantae ad victum atque
vfum abunde fufficerent: imitatus in hoc Auguftum, qui filios An- 8
tonii, pofteaquam hoftis iudicatus eft, eodem modo tractauerit.
l) Ipfe ad pacem concordiamque reuocare liberos, et reconciliare
vtrumque alteri conabatur: admonens identidem veterum fabula-
rum, in quibus pleraeque regum calamitates fraternis ortae feditio-
nibus memorantur. Huc addebat, thefauros *m*) templaque pecuniis 9
plena effe, diuitias foris ex vectigalibus accedere: poffe in tanta opu-
lentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias vrba- 10
nas: tantum federe exercitum ante vrbem, vt nulla externa vis, feu 11
multitudinem ipfam militum, feu corporum magnitudinem, feu pe-
cuniae abundantiam fpectes, par inueniri tantis opibus poffit. fed 12
ea in nihilum recafura, ipfis inter fe difcordantibus atque inteftinum
agitantibus bellum. Haec ille quotidie edifferens, precesque cafti- 13
gationibus admifcens, reprimere illorum fpiritus, ac reducere ger-
manos in gratiam ftudebat. Caeterum omnia fruftra erant. quippe 14
fraenos ore depulerant, proni femper in peius. Atque illos, adole-
fcentes adhuc, in ipfo aetatis feruore atque in fumma licentia, vo-
luptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum minifte-
ria diuerfos trahebant: fcilicet qui non modo illorum obfequeren- 15
tur cupidinibus atque flagitiis, fed noua femper aliqua excogitarent,
vnde alteri gratum fieret, alter offenderetur. Quorum etiam non- 16
nullos Seuerus ipfe, in huiuscemodi minifteriis deprehenfos, fuppli-
cio affecit.

i) (fed reuerentia et metus patris obftabat, quo minus grauiffimum quodpiam malum patraret,) atque illius natae, coni. quae velut per parenthefin dicuntur, et procul ab iis abfunt, quae Pol. affert. *Steph.*

k) p. cum fratre *releg.*, fiquidem ἀδελφὸν legamus. *Steph.*

l) Ipfe liberos femper ad amicitiam adducere conabatur: adhortans que ad concordiam et confenfum, fabulas antiquas et tragoedias in memoriam illis reuocabat; femper regum fratrum calamitates ex diffidiis *ortas* commemorans. In interpretatione autem vocis δραμάτων fpeciem pro genere pofui; quod ficut μῦθοι, ita etiam δράματα, Latinis fint fabulae; diuerfa tamen fignificatione. *Steph.*

m) templa que omnia pecuniis effe plena: ac nullas opes, nullam potentiam ad externas infidias idoneam fore: quum tanta domi effet opulentia, vt militibus affatim largiri liceret; et quum eae, quae Romae erant, copiae in quadruplum auctae forent: quin etiam tantus ante vrbem exercitus collocatus effet, vt nulla externa potentia par ei effe atque obfiftere valeret; fiue ipfa militum multitudine, fiue corporum magnitudine, fiue etiam pecuniae abundantia. *Steph.*

XIV.

Hanc liberorum suorum vitam et indecora in spectaculis studia fe-
rens grauiter senex imperator, literas a Britanniae praefecto ac-
2cepit, quae docebant, barbaros illic seditiones agitare, regionemque
omnem incursionibus ac depopulationibus vastare: quare maiore ma-
nu ad resistendum, vel etiam principis ipsius praesentia, opus esse.
3Laetus ea Seuerus accepit: quippe homo suapte natura gloriae appe-
tentior, post victorias ad orientem septentrionemque, et cognomina
vtrinque parta, etiam trophaea contra Britannos excitare aliqua cu-
4piebat. Ad haec filios quoque abducere ex vrbe, *n*) vt procul a
munditiis vrbanis, in castris militari vitae ac sobriae iuuenes insue-
scerent. Ita expeditionem in Britanniam edicit, senex iam, et mor-
5bo articulari laborans: tanta autem animi virtute, quanta nemo
6(vnquam) vel iuuenum. Igitur iter ingressus lectica plurimum vehe-
7batur, nulloque cessabat loco. Quare confecto itinere *vna cum filiis*,
speque omni ac sermone celerius enauigato Oceano, *o*) Britanniam
ingressus est: collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bel-
lum comparabat. Caeterum Britanni, repentino principis aduentu
perculsi, auditoque tantas contra se comparari copias, legatos ad
eum de pace ac seipsos expurgatum de *iis, quae antea deliquerant*,
9miserunt. At Seuerus, moras de industria nectens, ne vacuo sibi
Romam redeundum foret, cupidus victoriae cognominisque Britan-
nici, legatos quidem re infecta domum dimittit, ipse quae bello vsui
10forent, magna solertia comparabat. Sed imprimis tamen curae ha-
buit pontibus occupare paludes, vt stare in tuto milites *facileque per*
11*eas discurrere* possent, atque in solido praeliari. Siquidem Britan-
niae pleraque loca frequentibus Oceani alluuionibus paludescunt.
12Per eas igitur paludes barbari ipsi natant, excursantque, ad ilia vs-
13que demersi, ac pleraque corporis nudi coenum contemnunt. Ne-
que enim vestis vsum cognorunt, sed ventrem atque ceruicem ferro
incingunt: ornamentum id esse, ac diuitiarum argumentum exist-
mantes, perinde vt aurum caeteri barbari. Quin ipsa notant corpo-
14ra pictura varia, et omnifariam formis animalium: quocirca ne in-
duuntur quidem, videlicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt
autem bellicosissima gens, atque auidissima caedis: tantum scuto an-
gusto lanceaque contenti, praeterea gladio nudis corporibus depen-
15dente: loricae ac galeae penitus ignorant vsum, impedimentum id
esse transgrediendis paludibus arbitrantes, quarum vaporibus aestu-
16que caelum ibi semper caliginosum. *p*) Ad haec Seuerus nihil non
comparabat, quod vsui Romano militi, quod detrimento barbaris
17impedimentoque | foret. Vbi vero satis ex sententia promta sibi
esse ac parata omnia intellexit, iuniorem filium, Getam nomine, in
parte insulae Romanis subiecta reliquit, vt iuri dicundo rebusque ci-
vilibus administrandis praeesset: eique consiliarios ex amicis natu
grandibus reliquit, Antonino secum aduersus barbaros educto. Trans-
gresso igitur Romano exercitu amnes aggeresque eos, qui obiecti bar-

n) vt in militari et temperanti vita, abducti a Romanis deliciis, iuuentutem traducerent. *Steph.*

o) Britannis superuenit. *Memm.*

p) Aduersus haec, *Memm.*

baris Romanorum fines diſterminant, pugnae quaedam tumultuariae fiebant et excurſiones, victore vbique Romano. Caeterum facilis 19
erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter ſyluas ac paludes et loca ipſis notiſſima deliteſcentibus. Quae omnia Romanis aduerſa, 20
moram bello addebant.

XV.

Interea Seuerum, iam confectum ſenio, longior inuaſit morbus, ſic vt ipſe domi reſidere atque Antoninum mittere in bellum ad imperatoris obeunda munia cogeretur. Caeterum Antoninus *q*)haud 2
magnopere de barbaris ſolicitus, exercitum ſibi adiungere et confirmare vniuerſos tendebat, vti ſe vnum intuerentur, ſoli ſibi imperium vindicans, *r*) ac germano (identidem) obtrectans. Quin lon- 3
gior quoque patris valetudo, ac mortis mora diuturnior, anxium videlicet adoleſcentem habebant: ſic vt medicis miniſtrisque (ſub- 4
inde) conaretur perſuadere, ſenem vt e medio quamprimum quoquo modo tollerent: donec tandem Seuerus, moerore magis quam 5
morbo conſumptus, vitaque defunctus eſt, clariſſimus omnium imperatorum bellicis operibus. Neque enim aut ciuiles quisquam 6
aduerſus inimicos, aut externas aduerſus barbaros totidem alius victorias reportauit. Annisque duodeuiginti geſto imperio deceſſit, 7
ſucceſſoribus liberis *iuuenibus*, tanta pecuniae relicta *illis* copia, quantam antea nemo, tum ampliore exercitu, quam cui obſiſtere vlla vis poſſet. Igitur Antoninus, mortuo Seuero, ſummam pote- 8
ſtatem nactus, confeſtim vniuerſos ab ipſo (quod aiunt) lare interficere coepit. Nam et medicos ſupplicio affecit, quod ſibi pa- 9
rum obtemperauerant, iubenti *maleficium aliquod admittere*, *et* ſenis maturare necem: nutritiosque ſuos iuxta et fratris, *s*) quod de reconciliandis egiſſent: ne vno quidem reliquo ſuae crudelitati facto, ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quique ipſius parentem obſeruauerant. Duces porro exercitus magnis mu- 10
neribus ac promiſſis adhortabatur, perſuaderent militibus, vti ſe

q) Ant. de iis, quae aduerſus barbaros gerenda erant, non valde laborabat; ſed exercituum benevolentiam ſibi adjungere conabatur, et omnes ad reſpiciendum ſe unum ſollicitabat; totam imperii dignitatem quouis modo ambiens, et fratrem criminationibus in invidiam adducens. Atque adeo ipſe pater, diu aegrotans et ad mortem cunctans, vel mori cunctans, vel ad mortem lento gradu incedens, gravis ei atque moleſtus videbatur. quare medicis ac miniſtris perſuadere conabatur, ut aliquod maleficium circa ſenis tractationem admitterent; ut citius eo liberaretur. Verum tamen Severus vix tandem vita defunctus eſt, moerore magna ex parte conſumtus: omnibus, qui vnquam fuerunt, Imperatoribus rerum bellicarum gloria ſuperatis. *Steph.*

r) *germano:* quia ſcilicet Baſſianus Marcia natus erat, Geta vero Iulia. *Memm.*

s) quoniam eum inſtanter obteſtabantur, ut ad concordiam veniret. Atque adeo nullum ſupereſſe ſivit eorum, qui in hon. al. fuerant, aut ſenem ipſum obſervarant. Politianum non *qui que*, ſed *qui ve* ſcripſiſſe puto. *Steph.*

vnum imperatorem declararent: nullasque non machinas aduersus
11 germanum intendebat. Neque id tamen persuadere militibus potuit. quippe memores, vtrumque a Seuero iam inde a pueritia pari honore cultuque educatum, etiam ipsi parem vtrique obedientiam
12 beneuolentiamque exhibebant. Igitur Antoninus, cognito parum sibi rem *t*) aduersus exercitum procedere, icto cum barbaris foedere, dataque pace *v*) et obsidibus acceptis, decedens illinc, ad ma-
13 trem iam germanumque festinat. Congressos reducere in gratiam mater conata, adnitentibus honestissimis quibusque Seueri amicis
14 et consiliariis. Igitur Antoninus, quum nemo scilicet non ejus libidini refragaretur, vi potius quam voluntate, *x*) ad concordiae
15 amorisque simulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium gerentes, soluerunt ex Britannia, Romamque cum patris reliquiis
16 contendebant. Nam corpusculo ignibus tradito, cinerem ipsum cum odoribus in vasculum alabastri coniectum, Romam referebant,
17 vt videlicet in sacris principum monumentis componeretur. Ipsi exercitum deportantes, victoresque iam Britanniae *scilicet*, in ad-
18 versam Galliam emenso Oceano peruenerunt. Quo igitur pacto et diem suum obierit Seuerus, et liberi eius imperium susceperint, in hoc volumine demonstratum est.

LIBER QVARTVS.

I.

Res gestas Seueri principis per annos duodeuiginti, superiore libro sumus persequuti. Porro autem ipsius liberi, adolescen-
2 tes iam, vna cum matre Romam festinabant, seditiones etiam tum
3 in itinere agitantes, quippe diuersoriis mensaque nunquam eisdem vtebantur: multumque suspicionis in cibo omni potuque, ne alteruter ante capto tempore, ipse clam aut per ministeria veneno
4 rem gereret. Ob eamque causam etiam iter properantius faciebant, tutius rati victuros, vbi iam in vrbem peruenissent, diuisaque inter se regia, *y*) amplis ac spatiosis aedibus, majoribus etiam reliqua
5 vrbe, pro suo vterque arbitrio separatim agitarent. Postquam vero in vrbem peruentum, populus eos vniuersus laureatus excepit, et
6 senatus consalutauit. Praeibant igitur principes ipsi cum purpura imperatoria, post sequebantur consules, vrnam cum Seueri reliquiis
7 gestantes. Qui autem nouos imperatores consalutauerant, progressi deinde, vrnam quoque ipsam supplices adorabant. Ita comitati magna pompa, composuerunt *z*) ipsum in templo, vbi Marci ac
8 superiorum principum sacra visuntur monimenta. Re igitur diuina

t) Hic *aduersus* pro *erga* est accipiendum. *Steph.*

v) et fide accepta, vel et acceptis fidei pignoribus. *Steph.*

x) ad concordiam et amicitiam, simulatam potius, quam veram, adducitur. *Steph.*

y) in habitatione ampla et spatiosa, omni que vrbe maiori. *Steph.*

z) Polit. scripsisse puto *ipsam*, videlicet urnam. *Steph.*

a) ceremoniisque de more concelebratis, vterque in regiam diſce-
dunt: partiti inter ſe domum, ianuisque ſecretioribus obſtructis, 9
publicis tantum atque atrienſibus promiſcue vtentes. Quin et cu- 10
ſtodes *b*) corporis ſeparatim ſibi delegerunt: vix vnquam congre-
dientes, niſi pauxillum duntaxat, vt in publico a multitudine ipſa
conſpicerentur. Sed in primis tamen iuſta parenti perſoluerunt.

II.

Mos eſt enim Romanis conſecrare imperatores, qui ſuperſtitibus
filiis vel ſucceſſoribus moriuntur: quique eo ſunt honore af-
fecti, relati dicuntur inter diuos. *Eſt autem tota vrbe quaſi luctus* 2
quidam, feſtae celebritati promiſcuus: quippe functum vita corpus, ritu
hominum ſumptuoſo funere ſepeliunt. Sed ceream imaginem, defuncto 3
quam ſimillimam, fingunt, eamque in regiae veſtibulo proponunt, ſu-
pra eburneum lectum maximum atque ſublimem, veſtibus inſtratum au-
reis. Et quidem imago illa ad aegroti ſpeciem pallida recumbit. Circa 4
lectum vero vtrinque magnam partem diei ſedent, a laeua quidem, ſe- 5
natus omnis veſtibus atris amictus: a dextera vero matronae, quas
virorum aut parentum dignitas honeſtat. harumque nulla vel aurum 6
geſtans vel ornata monilibus conſpicitur, ſed veſtibus albis exilibus
indutae moerentium ſpeciem praebent. c) *Haec ita per ſeptem dies* 7
continuos faciunt: medicis ad lectum quotidie accedentibus, inſpe-
ctumque velut aegrum, deterius ſe habere, ſubinde pronunciantibus.
Dein vbi iam viſus obiiſſe diem, lectum humeris attollunt d) *equeſtris* 8
ſenatoriique ordinis nobiliſſimi ac lectiſſimi iuuenes, perque viam ſa-
cram in vetus forum deferunt, vbi magiſtratus Romani deponere im-
perium conſueuerant. Vtrinque autem gradus quidam ſunt ad ſcala- 9
rum ſimilitudinem extructi, in quibus, altera ex parte, puerorum
chorus eſt e nobiliſſimis atque patritiis: altera, foeminarum illuſtri- 10
um, hymnos in defunctum paeanasque canentium, verendo ac lamen-
tabili carmine emodulatos. Quibus peractis, e) *tollunt iterum lectum,* 11
atque extra vrbem perferunt in Martium campum: vbi qua latiſſime 12
campus patet, ſuggeſtus quidam ſpecie quadrangula, lateribus aequis
aſſurgit, nulla praeterquam lignorum ingentium materia compactus
in tabernaculi formam. Id quidem interius totum eſt aridis fomitibus 13
oppletum, extra autem intextis auro ſtragulis atque eboreis ſignis va-

a) cerim. concelebratis, quae in Imperatorum ingreſſibus ſunt receptae, in regiam aſcenderunt. *Steph.*

b) q. et c. ſeparatim uterque ſibi appoſuit, *Memm.*

c) Intra ſpatium autem ſeptem dierum fiunt, quae dixi. Sed et medici ſubinde ingredientes ad lectum accedunt: et poſtquam inſpexerunt ſcilicet aegrotum, deterius ſe habere identidem *renunciant.* Nam particula δῆθεν ironiam hic declarat, ut *ſcilicet* apud Latinos. Talis eſt particulae δὴ uſus in principio pag. praecedentis: ideo que et ibi ſum interpretatus *ſcilicet. Steph.*

d) et qui ex equeſtri ordine ſunt nob. et ex ſenatorio lect. iuvenes. Iungit autem Pol. νεανίσκας cum εὐγεν. quoque. *Steph.*

e) Intellige *attollunt* ſeu *extollunt* in *humeros*, vel attollunt humeris, ut paulo ante locutus eſt, ex Virgil. *Steph.*

14 *riisque picturis exornatum. f) Infra vero alterum, minusculum quidem poſitum eſt, ſed forma et ornatu perſimile, portis ianuisque patentibus. Tertiumque item et quartum ſemper g) ſuperiore contractius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod eſt omnium breuiſ-*
15 *ſimum, perueniatur. Poſſis eius aedificii formam comparare turribus his, quae portibus imminentes, noctu igne praelato, naues in tutas*
16 *ſtationes dirigunt: pharos vulgo appellant. Igitur lecto in ſecundum tabernaculum ſublato, aromata et ſuffimenta omnis generis, fructus herbasque, ſuccosque omnes odoratos conquirunt, atque aceruatim ef-*
17 *fundunt. quippe neque gens eſt neque ciuitas, neque qui honore vllo aut dignitate praecellat, quin certatim pro ſe quisque ſuprema illa*
18 *munera principis honori deferant. Vbi vero ingens aromatum aceruus aggeſtus eſt, ac locus omnis expletus, tum circa aedificium illud*
19 *adequitant, vniuerſis equeſtris ordinis certa quadam lege ac recurſu, motuque pyrrhichio numeroque, in orbem decurrentibus. Currus item* decenti ſimiliter ordine *circumaguntur, inſeſſi purpuratis rectoribus, qui perſonas ferant,* quae habent imagines *h) ducum omnium Roma-*
20 *norum principumque illuſtrium. Quae vbi celebrata ſunt, facem ca-*
21 *pit imperii ſucceſſor, eamque tabernaculo admouet. Tum caeteri omnes vndique ignem ſubiiciunt: cunctaque illico, fomitibus illis ari-*
22 *dis odoramentisque referta, igni valido corripiuntur. Mox ab extremo minimoque tabernaculo, tanquam e faſtigio quodam, ſimul cum*
23 *ſubiecto igni* aſcenſura in aetherem *aquila dimittitur: quae in coelum creditur ipſam principis animam deferre. ac iam ex illo vna cum caeteris numinibus imperator colitur.*

III.

i) Ita conſecrato parente, reuerſi domum iuuenes, diſcordias quotidie et ſimultates exercere, inſidiari inter ſe, moliri, parare
2 omnibus modis, atque ea modo vterque in animo habere quibus alter dolo caperetur: poſtremo quacunque via graſſari ad ſingulare imperium, ac nihil inuicem praetermittere, dum conſortem poteſta-
3 tis expungerent. Sed et mentes animique omnium vrbanorum, quicunque honore aliquo aut dignitate praeſtarent, diuerſi trahebantur, vtroque ſeorſum literas clanculum miſſitante, magnisque
4 pollicitationibus ſibi homines adiungente. Major tandem pars ad Getam ſpectabat, *k)* quod opinionem nonnullam oſtenderet probi-

f) Non *infra*, ſed *ſupra*, legendo ἐπ' ἐκ. et paulo poſt *inferiore*, non *ſuperiore*. *Steph.*

g) inferiore. *Memm.*

h) Romanorum omnium, qui glorioſe exercitibus praefuerunt aut regnarunt, vel exercitus *duxerunt*. Quoniam autem in priori parte mentio fit *ducum exercitus*, ideo in poſteriori vox *Imperatoris* poſita non fuit, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

i) Quum hunc conſecrationis honorem filii parenti praeſtitiſſent, ad regiam ſunt reverſi. Ab illo autem tempore ſeditiones inter illos, odia et inſidiae erant: omnibus modis conante utroque fratrem e medio tollere, atque ad ſe ſolum imperium traducere. *Steph.*

k) quod ſpeciem quandam probitatis prae ſe ferret, ac moderatum ſe lenemque ad ſe acce-

tatis, moderatumque ſe et lenem in congreſſibus praeſtaret. Studia 5
porro tractabat honeſtiſſima: quippe et diſciplinarum laude celebres
circa ſe frequentes habebat, et in palaeſtra ac reliquis ingenuis ex-
ercitationibus verſabatur. Placidus praeterea in omnes atque hu- 6
manus, fama et gloria quadam optima plurimos ad amicitiam be-
neuolentiamque alliciebat. Contra vero Antoninus cuncta aſperius 7
ferociusque gerebat: atque ab iis rebus *l*) quas ſupra diximus alie-
nus, militaris vitae ac bellicae videri amator affectabat. Nihilque 8
non iracunde faciens, minitando quam ſuadendo, *m*) metu quam
beneuolentia ſibi amicitias quaerebat. Sed quum diu fruſtra mater 9
diſcordantes inter ſe germanos *in omnibus ſuis factis, et quidem le-
viſſimis etiam in rebus*, redigere in gratiam ſtuderet, viſum aliquando 10
ambobus eſt imperium inter ſe diuidere, ne Romae agitantes, alter
alterius eſſent inſidiis opportuni. Quare conuocatis paternis ami- 11
cis, coram ipſa matre *n*) de imperio diuidendo diſceptabant, ſic vt
Europa omnis Antonino, tellus autem aduerſa, quae omnis Aſia
nuncupatur, Getae adiudicaretur. Ita enim *etiam* diuina quadam 12
prouidentia vtramque continentem Propontidos incurſu diſtermi-
nari. Placebat autem, vt Antoninus caſtra ad Byzantium haberet, 13
Geta vero in Chalcedone Bithyniae vrbe: *o*) quae ſcilicet oppoſita
inter ſe, vtriusque imperium tuerentur, atque a transmittendo pro-
hiberent. Tum vt e ſenatorio ordine quotcunque ex Europa fo- 14
rent, in vrbe ipſa remanerent, reliqui Getam ſequerentur. *p*) Se- 15
des imperii ſui Geta deſtinabat Antiochiam vel Alexandriam, vr-
bes magnitudine haud longe (*vt quidem exiſtimabat*) infra Romam.
Tum ex gentibus ad meridiem habentibus Mauros Numidasque *et*

dentibus praeſtaret. Quinetiam ad res honeſtiores animum appellebat; quum et doctrinae laude celebres admitteret, et palaeſtrae ac caeteris exercitationibus ingenuis, i. e. homine ingenuo dignis, operam daret. Placidus praeterea et humanus erga eos, cum quibus conſuetudinem habebat, fama et optima de ſe opinione plures, quam frater, ad benevolentiam amicitiam que alliciebat. Potes autem ἐπιτ. σπουδ. ἐχρ. vertere etiam *ad res magis ſerias animum appellebat*, vel ad res maioris momenti. *Steph.*

l) aut ſimpliciter, *quas diximus*, aut *quas* modo *diximus*. Intelligit enim de iis, quarum mentio proxime praecedit. *Steph.*

m) For. ſcripſit Pol. *et* metu *potius*, quam *benev.*, vel absque particula *et*. Fortaſſe etiam relinquere voluit ſubaudiendam vocem *potius*. *Steph.* quemadmodum etiam apud Amm. Marcell. particula *magis* ſaepe ſubaudienda relinquitur, vt μᾶλλον apud Graecos. Infra quoque hunc Graecismum iterum imitatus eſt Politianus. *Sylb.*

n) imperium eſſe dividendum cenſebant: ſic ut Antoninus ea quidem omnia, quae Europae ſubiacent, haberet, adverſa autem continens, quae Aſia nominatur, tota Getae traderetur. ita — *Steph.*

o) Pol. puto ſcripſiſſe *quo*, i. e. ut. *Steph.*

p) Atque ad ſui imperii ſedem ſufficere poſſe dicebat Geta vel Ant. *Steph.*

eam Libyae partem quae adjacet, Antonino concedens, *q*) reliquos
16 ad orientem vsque Geta ſibi adſciſcebat. Haec dum illi agitarent,
reliquis omnibus moeſto vultu terram intuentibus, ita Julia (mater)
17 loquuta eſt, Terram quidem et mare, o filii, iam inueniſtis quo
pacto diuidatis: et continentem vtramque, vt dicitis, Pontici diſ-
18 criminant fluctus: matrem vero quonam modo diuidetis? quonam
modo infelix ego diſtribuar inter vtrumque veſtrum, aut diſſeca-
19 bor? Me primam igitur occidite, dimidiamque vterque apud ſe
partem ſepeliat, vt ego quoque inter vos cum mari terraque ipſa
20 diuidar. Haec loquuta multis cum lacrymis eiulatuque, manus am-
bobus iniiciens, complexa vtrumque, reconciliare inter ſe conaba-
21 tur. Quare coorta miſeratione, cuncti diſceſſere, improbato con-
ſilio: ipſique in aedes ſuas reuerſi.

IV.

Sed gliſcebat in dies odium atque diſcordiae. Nam ſiue duces ac
magiſtratus aliqui eligerentur, vterque *r*) amico ſuo potiſſimum
2 ſuffragabatur: ſiue ius dicerent, (ſemper) *s*) diuerſa ſentiebant,
magno *interdum* illorum periculo cuia res agebatur. pluris enim
3 ſtudium ſuum quam ius aut aequum faciebant: etiam in ludis ipſis
diuerſarum ſemper factionum. Nihil praeterea inſidiarum omitte-
4 bant, coquos identidem et pincernas conati ad veneficia impelle-
5 re: *t*) quae vbi tardius procedebant, quod ſcilicet vterque magna
diligentia curaque cibum capeſſerent: poſtremo impatiens Antoni-
6 nus, atque imperii totius cupidine inſtigatus, deliberat magnum
aliquid vel facere vel pati: ferrumque et caedem molitur. *v*) Et
quando ſecus proceſſerant latentes inſidiae, neceſſarium putabat,
7 periculo omni ac ſpe poſthabita, quouis modo inceptum patrare.
8 Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum tale expectantem ſupra
matris pectus multo vndantem ſanguine ſaeuus obtruncat. Quo fa-
9 cto, exilit ſtatim, ac per totam regiam currens clamitat, magnum
ſe periculum effugiſſe, vixque euaſiſſe incolumem. Simul imperat

q) quae autem ulteriora eſſent, ad orientem usque, pertinere ad Getam volens. Haec dum illi informarent, rel. i. e. haec, velut quoddam ſuae diviſionis ſpecimen, proponerent. *Steph.*

r) amicum ſuum promovere volebat. *Steph.*

s) contraria ſentiebant, in illorum interdum perniciem, quorum cauſa agebatur. Pl. en. ſuum contendendi ſtudium, quam — *Steph.*

t) Neutri autem facile res procedebat. *Steph.*

v) Quum enim latentes inſidiae non procederent, neceſſarias exiſtimavit eas, quae cum periculo et deſperatione eſſent coniunctae, huius quidem ob amorem, illius autem ob *inſidias*. Sed haec poſtrema a Polit. ſunt praetermiſſa: ac certe Graeca, quae iis reſpondent, verba, ſunt ſuſpecta. Caeterum loco illorum, *quare irr. fr. cub.* etc. Graeca verba ſonant, *Geta* igitur letaliter vulneratus, ſanguine ad matris pectus effuſo, vitam cum morte commutavit. Antoninus autem, quum caedem perpetraſſet, e cubiculo ſe proripit, ac per tot. reg. *Steph.*

milicibus regiae cuſtodibus, raperent illico ſe, atque in caſtra deducerent, vbi tutius aſſeruetur: periturum dictitans, ſi diutius in aedibus moram trahat. Illi pro veris ea dicta accipientes, ſimul 10
ignari quae intus geſta, currentem eum currentes et ipſi comitantur. Fit ingens populi tumultus, raptim agente ſe ſub veſperam 11
principe mediam per vrbem. Vt autem caſtra attigit, aediculam- 12
que eam intra quam ſigna ac ſimulacra exercitus adorantur, procidens humi gratias agebat votis quaſi pro ſalute ſuſceptis. Ea re mi- 13
litibus nuntiata, partim iam lauantibus, partim requieſcentibus, ſtatim illuc omnes exterriti feruntur. Ille progreſſus in medium, 14
non quidem continuo rem ipſam prout erat geſta fatebatur: ſed effugiſſe periculum clamitabat, inſidiasque inimici hominis atque hoſtis: (nam ita fratrem appellabat) vixque tandem poſt longum certamen aduerſarios ſuperatos: quippe vtrisque periclitantibus, ſe 15
poſtremo vnicum imperatorem fortunae relictum dono. Talia quae- 16
dam obliquans atque inuoluens, intelligi quae feciſſet quam audiri malebat. Tum pro ſalute imperioque ſuo ſingulis militibus Atti- 17
carum drachmarum duo millia ſupra quingentas pollicetur. praetereaque annonae, ſupra quam ſueti accipere, dimidium. Iubet item 18
iam tum ex templis theſaurisque ſibi ipſos pecuniam ſumere: largiter effuſis vno die quaecunque per duodeuiginti annos Seuerus collegerat atque recondiderat, ex alienis calamitatibus. At mili- 19
tes, tanta pecuniae magnitudine illecti, totoque iam negotio intellecto, vulgata *etiam* paſſim caede per eos, qui aedibus effugerant, vnum illum declarant imperatorem, Geta hoſte appellato.

V.

Igitur ea nocte moratus in templo *caſtrorum* Antoninus, ac fretus largitionibus quibus ſibi milites adiunxerat, contendit poſtridie in ſenatum, toto ſtipante exercitu, ſed armis inſtructiore quam x) conſueuit principem deducere. Ingreſſus deinde, vbi rem diui- 2
nam fecit, conſcendit ſellam imperatoriam, atque ad hunc modum verba facit, *Non me quidem fugit*, y) *omnem domeſticorum caedem*, 3
ſtatim atque auribus inciderit, *odioſam videri*, *nomenque ipſum vt primum audiatur*, *afferre grauem calumniam*. z) *quippe infelices mi-* 4
ſericordia, *potentes inuidia ſequitur*: *ac victus accepiſſe*, *victor attuliſſe iniuriam videtur*. *Caeterum ſiquis vero magis iudicio quam* 5
ſtudio erga defunctum aliquo rem ipſam expendat, *cauſamque eius et conſilium exquirat*, *facile ſcilicet inueniet* a) *rectum eſſe et neceſſarium*, *vindicare magis quam accipere iniuriam*. *quippe ad occiſi ca-* 6
lamitatem etiam infamia timiditatis accedit: *victor*, *praeterquam quod incolumis eſt*, *etiam gloriam retulit fortitudinis*. *Ac caetera* 7
quidem, *quae ſaepe in me*, *cum veneficiis*, *tum omni genere inſidia-*

x) malim conſueviſſet, aut conſueverat. *Steph.*

y) omnem propinqui caedem, vel conſanguinei. *Steph.*

z) Eos enim, quibus res infeliciter ceſſerint, vel qui aduerſa uſi fortuna fuerint, miſericordia, eos autem, qui ſuperiores evaſerint, invidia ſequitur. *Steph.*

a) rationi conſentaneum eſſe et neceſſarium, propulſare potius, quam acc. *Steph.*

8 *rum intendit, facile vobis est exquirere tormentis. quippe idcirco ad-*
9 *esse (omnes) illius ministros imperaui vt verum deprehendatis. Sunt*
autem nonnulli quoque ex his iam torti, quorum exaudire confessionem
10 *possitis. Postremo autem, quum ego apud matrem forem, venit ille*
11 *in me, quosdam secum adducens gladiis accinctos: sed ego* magna pro-
videntia et solertia *re praecognita, vltus* tanquam *hostem sum. Ne-*
que enim iam aut fratris mentem gerebat, aut fraterna moliebatur.
12 *Vlcisci autem illum qui prior insidietur, vt iustum est, ita vsu quo-*
que iam receptum. Quippe ne ipse quidem vrbis huius conditor Ro-
13 *mulus germanum pertulit, suis tantum operibus illudentem. Taceo*
Germanicum, Neronis, ac Titum Domitiani, fratres. Marcus ipse,
philosophiae b) simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contu-
14 *meliam non pertulit,* sed per insidias illum e medio sustulit. *Ego*
vero, venenis comparatis in me, gladioque impendente vltus hostem:
15 *quippe hoc illi sua opera nomen imponebant. Vos autem diis gratias*
agite, quod alterum saltem *vobis principem seruauerint: neque men-*
tes vestras in diuersa partiti, sed vnum tantum spectantes imperato-
16 *rem, vitam securi traducite. Imperium autem Iupiter sicut ipse in-*
ter deos solus possidet, ita etiam vni tantum mortalium adjudicat.
17 Haec loquutus magna voce, irarumque plenus, ac truculento vul-
tu illius amicos intuens, trementibus pallentibusque plerisque, in
regiam reuertitur.

VI.

Continuo igitur coepti occidi domestici omnes fratris atque ami-
ci, quique in aedibus habitabant quas ille incoluerat, mini-
strique item vniuersi: sic vt ne aetati quidem infantium parcere-
2 tur. Porro ipsa cadauera *c)* plaustris omnibus per contumeliam
imposita, atque extra vrbem exportata, aceruatim aut temere in-
3 iecta rogis comburebantur. nec quisquam superfuit ex iis qui
4 leuem modo cum Geta notitiam habuisset. Athletae etiam, et au-
rigae atque omnifariam histriones, et quicquid denique vel oculis
5 illius vel auribus *d)* iucundum fuerat, passim occidebantur. Prae-
terea senatorii ordinis quicunque aut nobilitate aut opibus excelle-
rent, minima quaque de causa vel plane nulla, quantumlibet leui
6 delatione, *e)* pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi
sororem iam anum, atque ab omnibus imperatoribus, vt Marci fi-
liam oportuit, (magno) in honore habitam, morte affecit, causa-
7 tus quod Getae necem apud ipsius matrem defleuisset. Et conju-
gem quondam suam, Plautiani filiam, quae fuerat in Siciliam re-
legata, ac *f)* consobrinum Seuero cognominem, filiumque Perti-
nacis et Lucillae Commodi sororis, postremo quidquid ex cogna-
tione imperatoria, aut in senatu ex patricia nobilitate supererat, pla-
8 ne quasi ab stirpe abscidit. Ducesque prouinciarum vniuersos ac

b) v. H. Steph. Praefat. *Sylb.*

c) plaustris per omnis generis contumelias imposita, acervatim comburebantur, aut quocunque modo proiiciebantur. *Memm.*

d) iuc. fuerat, profligabantur. *Steph.*

e) Intellige, tanquam illius amici. *Steph.*

f) patruelem suum. *Memm.*

procuratores, veluti Getae amicos, neci dedidit. totaeqne noctes
caedendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et Veſtales 9
virgines viuas obruit *g*) terrae, quaſi temerata virginitate. Deni- 10
que, id quod nunquam alias factitatum, quum circenſes ſpectante
eo populus Romanus in aurigam, cui ſtudebat, neſcio quid cauil-
latus eſſet, ratus ſibi contumeliam illatam, repente omnem exerci- 11
tum facere impetum iuſſit in populum, ac raptare et occidere
h) quicunque in aurigam dixiſſent. At milites, accepta ſemel 12
i) violandi rapiendique poteſtate, quum diſcerni a reliquis nequi-
rent qui fuerant proteruius loquuti (nullo ſcilicet in tanta multi- 13
tudine verum fatente) paſſim vt in quemque inciderant, aut occi-
debant, aut omnibus ereptis, quaſi ſalute redempta, viuos aegre
dimittebant.

VII.

His actis, ſtimulante malorum facinorum conſcientia, vitamque
peroſus vrbanam, ſtatuit Roma ſecedere, vt et milites ordina-
ret et prouincias inuiſeret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danu- 2
bii peruenit, ac partes imperii Romani ſeptentrioni ſubiectas. Ibi 3
aut corpus exercebat aurigando, caedendisque comminus omne ge-
nus beluis: aut ius dicebat (rarius id tamen) ſtatimque ſententiam
ferens ac reſpondens, pauculis duntaxat auditis. Caeterum Ger- 4
manos *k*) illic ſibi omnes adiunxit atque in amicitiam conciliauit,
ſic vt ex his ſocios bellorum, et cuſtodes corporis, validiſſimum
quemque et pulcherrimum, ſibi adſciuerit. Saepe etiam Romano 5
cultu depoſito veſtem Germanicam induebat, atque in eorum ſagu-
lis argento variegatis conſpiciebatur: etiam flauam capiti caeſariem 6
imponens, ad modum Germanicae tonſurae. Quibus laeti barba- 7
ri, mirifice eum diligere, gaudere etiam Romanus miles, quem
ſcilicet ille ampliſſimis largitionibus proſequebatur. Ipſe nullum 8
non militiae munus prompte obire: et ſiue quid fodiendum foret,
primus fodere: ſiue pons flumini imponendus, aut extruendus ag-
ger; ſiue quod opus manuum faciendum, aut labor ſubeundus,
primus omnia occupare: tenuique menſa, ac ligneolis poculis, va- 9
ſisque eſculentorum contentus eſſe: panemque etiam temere factum
comeſſe. quippe tritico quantum ſatis vni foret, ſua manu moli- 10
to, maſſaque inde facta atque in carbonibus decocta, veſci ſolitus,
omnia denique elegantiora aſpernari, et viliſſimis quibusque, ac vel
pauperrimo gregarioque militi facillimis vti. *l*) Tum commilito- 11

g) ſic et in aliis edit., non *terra*. *Steph.*

h) quicunquae aurigae convitiati eſſent. *Steph.*

i) ſem. vim inferendi rapiendi que poteſtate, non iam discrimen adhibentes inquirebant, quinam fuiſſent protervius locuti; (fieri enim non poterat, ut invenirentur, in tanta populi multitudine, nemine confitente,) ſed minime parcentes, obvium quemque abductum interficiebant: aut quaecunque habebat, eripientes, tanquam redemtionis pretium, vix tandem parcebant. *Steph.*

k) Pol. fere ubique ἐπέκεινα ita vertit, ſed perperam, v. Annot. *Steph.*

l) Tum gratius eſſe ſibi, commilitonem ab illis, quam principem vocari, ſimulabat. *Steph.*

nem quam principem vocari ſe malle, ac plerumque iter facere perinde atque ipſi pedibus ambulans, raroque vehiculum conſcen-
12 dere aut equum: ſibi ipſe portare arma: nonnunquam etiam ſigna militaria longiſſima, et *multis* aureis ornamentis praegrauia, ac ne
13 robuſtiſſimis quidem militibus facilia, ipſe humeris ſubire. Ob haec igitur aliaque huiuscemodi, vt hominem militarem diligere eum ſuus exercitus, et vt virum fortem admirari. quippe inſtar miraculi videbatur, tantulae hominem ſtaturae, *m*) tantis eſſe laboribus parem.

VIII.

Sed vbi milites apud Danubium ordinauit, atque in Thraciam Macedonibus conterminam diſceſſit, continuo Alexander alter
2 euaſit. Nam et memoriam regis eius omnibus modis renouauit,
3 ſtatuis imaginibusque nulla non vrbe poni iuſſis, Romamque ipſam Capitoliumque et templa vniuerſa referſit Alexandri ſimulacris.
4 *n*) Vidimus item imagines nonnullas ridicule depictas, quae vno
5 corpore duas facies praeferrent, Alexandri atque Antonini. Ipſe prodibat Macedonico habitu, cauſiam *ſupra caput* geſtans, et cre-
6 pidas *indutus:* ac lectiſſimam iuuenum manum in exercitu, phalangem Macedonicam appellabat, iuſſis ducibus nomina ſibi ducum
7 Alexandri imponere. Praeterea iuuenes Sparta accitos, Laconicam
8 et Pitanatem centuriam vocabat. His igitur actis, atque vrbibus, prout quamque potuerat, ordinatis, Pergamum adit, Aſiae ciuita-
9 tem, vt Aeſculapii curationibus vteretur. Quo poſtquam peruenit,
10 ſomniis quamdiu voluit captatis, Ilium mox petiit: et cunctis vrbis reliquiis colluſtratis, ad Achillis tumulum proceſſit. Eoque coronis floribusque magnifice exornato, rurſus imitari Achillem
11 coepit. *o*) Sed *eo* Patroclum deſiderante aliquem, libertorum omnium chariſſimus Feſtus, a memoria, dum ad Ilium moratur, vita defunctus eſt: veneno (vt quidam aiebant) extinctus, quo ſcilicet Patrocli more ſepeliretur: vt alii affirmant, morbo interceptus.
12 Huius igitur cadauer efferri iuſſit, compluribusque lignis rogum ſtrui. Dein impoſito in medium, mactatisque omne genus animalibus, ſubiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans,
13 ventos precabatur. Quumque eſſet raro capillo, et crinem quaereret vt imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: *p*) caeterum
14 quos habuit capillos, tamen totondit. Laudabat autem ex omnibus ducibus praecipue Syllam Romanum, et Afrum Hannibalem:
15 quibus etiam ſtatuas atque imagines excitauit. Decedens autem Ilio, Aſiaque omni, et Bithynia, gentibusque reliquis pertranſitis,
16 atque vbique rebus compoſitis, deuenit Antiochiam: ibique exceptus honorificentiſſime, atque aliquandiu moratus, Alexandriam contendit, praetexens huic itineri deſiderium viſendae vrbis ab

m) ita ſe generoſis laboribus exercere. *Steph.*

n) Quaedam hic omittit Pol., de quibus v. Annot. *Steph.*

o) Sed Patroclum deſiderans aliquem, quidpiam huiusmodi fecit. Libert. Sic Gryph. ed. *Sylb.*

p) ex iis tamen, quos habebat, capillis aliquos totondit. *Steph.*

Alexandro constructae, simul consulendi patrii illorum nnminis,
quod egregie incolae venerantur. Ac simulans haec duo, in pri- 17
mis religionem dei et herois memoriam, iubet hecatombas compa-
rari, ac parentationes omne genus. Quod vt primum est Alexan- 18
drinae multitudini nuntiatum, leuissimae suapte natura *q*) et om-
nibus momentis expositae, studium beneuolentiamque principis
omnes, quasi animorum impotes accipiebant. *r*) Igitur ad excipi- 19
endum illum se comparabant, quanto nunquam antea honore *vllum imperatorem excipere* consueuerant: quippe omnifaria musica instrumenta disposita vbique varium edebant sonitum; praeterea aromatum ac suffimentorum vapor omne genus aditus cunctos optimis replebat odoribus: *s*) taedis praeterea et florum sparsionibus *impera-
torem* honorabant. Sed vbi in vrbem iam peruenit, primo quidem 20
templum ingressus est, multisque victimis immolatis, ac thure cu-
mulatis altaribus, ad Alexandri monimentum se contulit: paluda- 21
mentumque purpureum, et claris speciosisque gemmis annulos conspicuos, balteumque et si qua alia gestabat elegantiora, dempta sibi, tum illius imposuit tumulo.

IX.

Haec cernentes Alexandrini, laeti supra modum, noctibus totis ac diebus festum celebrabant: ignari quid intra vlceratum pe-
ctus imperator occuleret. Haec enim omnia per simulationem fa- 2
ciebat, vt vniuersam illorum multitudinem contrucidaret. Laten- 3
tis odii causa talis erat. Nuntiatum ei fuerat Romae agenti, viuo adhuc *t*) patre, atque item post extincto, multa in ipsum dicere
Alexandrinos. Sunt enim homines suapte natura dicaces, atque 4
ad describendum illudendumque maxime facti: iactantes in optimum quemque et potentissimum dicteria quaedam, ut quidem ipsi putant, festiua: vt autem videntur iis in quos dicuntur, longe grauissima. quippe huiuscemodi iocorum vel maxime illa permouent
quibus delicti veritas arguitur. Quare quum multa in eum *v*) di- 5
xissent, ne dissimulata quidem fraterna caede, matremque etiam *x*) Iocastam vulgo appellarent, irriderentque ipsum, quod tantulae homo staturae, Alexandrum atque Achillem, maximos ac fortissi-
mos heroas, aemularetur: dum ludere se putant, eo impulerunt 6
Antoninum, hominem suapte natura iracundum atque *valde* san-
guinarium, vt perniciem illis insidiasque moliretur. Igitur cele- 7
britate ac festo iam *vna cum illis* peracto, quum videret maximam

q) et quae rebus minimis mouetur. *Steph.*

r) Tantus igitur ad excipiendum illum fiebat apparatus, qualem nulli unquam regi factum fuisse aiunt. *Steph.*

s) taedarum praeterea gestationibus et fl. sp. I. h. vel quinetiam taedas praeferentes, ac flores spargentes, Imp. *Steph.*

t) fratre, *Memm.* ut in Gr. est. *Sylb.*

v) dicteria iecissent, et quidem super fratris etiam caede, matr. *Steph.*

x) quod scilicet ut Iocasta Oedipo filio, ita Iulia Antonino priuigno nupta esset. *Memm.*

hominum multitudinem ex vicinis regionibus confluxiſſe in vrbem,
monuit edicto vt in planitiem quandam iuuentus vniuerſa conue-
8 niret: velle affirmans, ſicuti Macedonicam Spartanamque habebat,
ita etiam in Alexandri honorem, ipſius herois cognomento phalan-
9 gem conſtituere. Iubet igitur *y)* conſiſtere iuuenes vniuerſos, re-
licto interuallo, vt ſingulorum aetatem ſtaturamque, et corporis
10 habitudinem militiae idoneam conſideraret. *z)* His creditis iuue-
nes *omnes*, ac veriſimili ſpe ducti, ob inſignem honorem paulo
ante exhibitum principi, conueniunt frequentes vna cum parenti-
11 bus atque germanis, laetis gratulantibusque *eorum ſpei*. At vero
Antoninus ſingulos inter ſe diſtantes circumiens contrectansque, et
aliud in alio laudans, praeteribat: donec illos, neque id animad-
uertentes neque expectantes, vniuerſus circumueniret exercitus.
12 Vt vero coniecturam fecit iam eſſe omnes militum ſuorum armis
incluſos, quaſique retibus implicitos, ipſe *quum omnes circumiuiſ-
ſet*, (ſtatim) cum ſuo praeſidio *a)* exceſſit, ac ſignum militibus de-
13 dit: qui ſtatim facto vndique impetu, deprehenſam in medio iner-
mem iuuentutem, *b)* caeteroſque qui aderant, magna caede con-
14 trucidant. Atque e militibus alii caedem tantum faciebant, alii
c) foueis ingentibus cadauera obruebant, aggeſtaque deſuper humo
15 immanem tumulum excitarunt. Multi etiam in eas foueas ſemi-
uiui protrahebantur, multi adhuc integri detrudebantur. Sed et
16 milites nonnulli ſimul perierunt. Nam qui reliquias adhuc ali-
quas ſpiritus retinebant, neque penitus defecti erant viribus, im-
pliciti proruentibus ſe militibus, eos quoque ſecum trahebant in
17 foueam. Tanta eſt autem facta caedes, vt riuis cruoris per plani-
tiem decurrentibus, cum fauces ipſae Nili ingentes, tum littus
18 omne circa vrbem purpuraſceret. *Quum autem talia aduerſus illam
vrbem admiſiſſet, inde mouit, atque Antiochiam venit.*

X.

Sed *non longo poſt tempore d)* affectans Parthici cognomen, famam-
que deuictae ad orientem barbariae, quanquam in altiſſima pa-
2 ce, tale quiddam machinatur: Dat literas ad regem Parthorum Ar-

y) per certos ordines disponi iuuenes, relictis intervallis. *Steph.*

z) Quum his eius promiſſis fidem iuuenes vniuerſi adhibuiſſent, et ſpem de re veriſimili *concepiſſent.* In iis autem, quae proxime ſequuntur, dicit Pol. *honorem* exhibitum *principi*, quum tamen dicendum ſit, *exhibitum vrbi.* Alioquin non τὴν πόλιν, ſed τὸν βασιλέα ſcribendum eſſet, et αὐτοῦ in αὐτῶν mutandum. Adde, quod ſpem concipere illos ob honorem, ſibi ab illo exhibitum, potius, quam ob eum, quem illi exhibuiſſent; rationi conſentaneum erat. *Steph.* In Memm. quoque Cod. correctum erat, *honorem, paulo ante ciuitati habitum a principe. Sylb.*

a) ſe ſubducit. *Steph.*

b) et ſi qui alia de cauſa aderant, omni caedis genere *contrucidant.* Poteſt vero ἄλλως et aliter exponi. *Steph.*

c) foveas ingentes fodiebant; et attrahentes, quicunque in eorum manus incidebant, in eas coniiciebant. *Steph.*

d) quum Parthicus vocari cu-

tabanum, simulque legatos cum muneribus mittit *omnis e*) materiae et artis conspicuae. In eis literis fuerat scriptum, *velle se regis fi-* 3
liam ducere in matrimonium, principem se esse, et principe natum:
quare haud decorum priuati cuiusquam et tenuis fieri generum, sed 4
reginam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia 5
esse, Romanum et Parthicum: quibus affinitate illa in vnum coeuntibus, ac nullo iam discriminante fluuio, vnam tantum potentiam factum iri, nullis expugnabilem viribus. Nam reliquas barbaras na- 6
tiones, quae nunc amborum imperiis subiectae sunt, facile iugum toleraturas, f) si proprios gens quaeque et conuentus sit habitura rectores. Esse Romanis pedestrem exercitum, qui hastis et stataria pugna 7
caeteros antecellat: Parthis vero equitatum plurimum, peritissimosque sagittarios. His igitur concurrentibus, et quae vsui ad bellum 8
sunt in vnum conspirantibus, facile ipsos sub vno diademate totius orbis terrarum imperium retenturos. Praeterea odoramenta quae apud 9
illos proueniant, telasque laudatissimas, contraque apud Romanos metalla ipsa, et quaecunque arte aliqua conspicua visuntur, non iam vix raroque et clanculum per mercatores importatum iri: g) sed in vna 10
duntaxat terra vnoque imperio, communemque fore vtrisque vsum rerum omnium, minimeque impeditum. His eius literis Parthus accep- 11
tis, primo quidem abnuere: *negare, Romano conuenire barbarum matrimonium. quam enim fore concordiam, neque voce satis congru-* 12
entibus, et victu habituque inter se distantibus? esse Romae patritios 13
permultos, quorum sibi ille optare liberos in matrimonium possit: sicuti itidem apud se Arsacidas. Neque vllam sane extare causam cur alterutrum genus adulteretur.

XI.

Haec igitur a principio rescribens, conditionem aspernabatur. Sed instanti Antonino, donisque et iureiurando fidem studii sui et charitatis vxoriae facienti credidit barbarus: ac pollicitus daturum filiam, generum iam ipsum appellitabat. Cuius rei vulgata 2
mox fama, barbari scilicet omnes ad Romanum suscipiendum principem se comparabant, spe quadam sempiternae pacis exultantes. Caeterum Antoninus, prohibente nullo fluuios transgressus, ac iam 3
Parthicam regionem quasi propriam peragrans, sacrificantibus passim vniuersis, supraque coronata altaria odores *omnifarios* incendentibus, laetum se honore illo barbarorum magnopere simulabat. Postea vero quam magno itinere facto, ad ipsam Artabani regiam 4
appropinquabat *h*) occurrit ei rex in quadam ante vrbem planitie,

peret, et Romanis ita scribere, vt qui barbaros orientales *subiugasset.* Nisi forte dictum sit, ὡς χειρωσάμενος, pro ὡς χειρώσαιτο, hoc sensu, *et Romanis scribere, se barbaros, qui in oriente essent, subiugasse.* *Steph.*

e) materiae pretiosae, et artis variae, i. e. cum muneribus rerum, quae ex pretiosa materia essent, et quarum esset varium artificium, aut etiam sollers artif. *Steph.*

f) Maluissem ita, *quum* futurum sit, vt proprios vnaquaeque gens et vnusquisque conventus habeat rectores. *Steph.*

g) sed quum una futura sit terra vnum que imperium, communem fore utr. *Steph.*

h) minime exspectauit Artaba-

5 nouum nuptum excepturus, generumque suum. *i*) Sed barbaro-
rum magna multitudo, floribus indigenis coronati, atque induti
vestes auro diuersisque coloribus varias, festum agitabant, ad tibia-
rum fistularumque et tympanorum sonitus saltantes numerose.
quippe huiuscemodi tripudiis supra modum delectantur, (praeser-
6 tim) quum se temeto largius inuitarunt. Sed vbi omnis multitudo
confluxit, ac relictis equis, pharetrisque et arcubus depositis, in-
ter libamina et calices agitabant, collectique in vnum barbarorum
7 quamplurimi, temere inordinatique constiterant, nihil suspectan-
8 tes mali, sed pro se quisque studentes videre nouum nuptum: tum
signo dato Antoninus militibus imperat, impetum caedemque in
9 barbaros faciant. Illi, re subita perterriti, caedentibus saucianti-
busque Romanis terga obuertunt. Ipse Artabanus a suis stipatori-
bus raptus, atque equo impositus, vix aegreque cum paucis fugiens
10 elabitur. Reliqua vero multitudo barbarorum passim caedebatur.
quippe neque equos habebant, quibus maxime vtuntur, (descende-
rant enim ex iis, pastumque dimiserant) neque ipsi euadere fuga
poterant, impediente cursum fluxa veste, ad pedes vsque deducta.
Porro pharetras aut arcus omnino non attulerant: nam quid illis
11 opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta, Antoninus
praedaque et hominibus magna copia captis discedit, resistente nul-
lo, vicisque et vrbibus incensis, data potestate militibus rapiendi
12 quod quisque posset aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opi-
nato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam
penitus ingressus, defessis iam rapiendo caedendoque militibus, re-
13 uertitur in Mesopotamiam. Indeque senatui populoque Romano
per literas significat, subactum a se orientem, cunctosque *k*) illius
14 regni mortales in suam ditionem concessisse. At senatus, quan-
quam totius negotii gnarus (quippe *l*) principum res latere nullo
pacto possunt) metu tamen atque assentatione cunctos illi honores
15 victoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Meso-
potamia, studio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

XII.

Erant *autem* praefecti exercituum duo, Audentius et Macrinus.
2 quorum alter, *m*) *valde* senex iam, rerumque ciuilium plane ru-
dis, haud tamen imperitus rei militaris habebatur: alter, et in foro
3 versatus, et legum consultissimus. In hunc igitur, vt parum mi-
litarem minimeque fortem virum, publice nonnunquam princeps
4 cauillabatur, ne conuitiis quidem *turpibus* abstinens. Nam audito

nus, donec ad se accederet, sed occurrit ei in quad. *Steph.*

i) Tota autem barb. m. *Steph.*

k) Pol. suo more vocem ἐπέκεινα male interpretatur. *Steph.* Significat autem *ulterioris regni*, i. e. ultra Euphratem et Tigridem siti. *Sylb.*

l) latere, quae fiunt ab Imperatore, n. p. poss. *Steph.*

m) valde iam provectae aetatis, in caeteris quidem rebus idiota, rerum que civilium imperitus erat, sed arte militari valuisse existimabatur: cui nomen Audentius: alter, qui Macrinus vocabatur, cum aliarum forensium rerum, tum vero legum peritus erat. *Steph.*

illum et victum vsurpare liberaliorem, et aspernari vilissima abie-
ctissimaque *n* cibaria (quibus Antoninus militariter delectabatur)
o) chlamydemque et vestem caeteram ad vrbanum modum gestare:
quasi degenerem ipsum, morboque muliebri laborantem, calumnia-
batur, minitans etiam occisurum. Quorum impatiens Macrinus, 5
vehementer exacerbatus est. Accidit autem res huiuscemodi:
(quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini vita.) nam quum
suapte natura curiosior esset, non hominum modo res cognoscere
studebat, sed deorum daemonumque etiam rimari arcana: metuque 6
semper insidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis vndique
magis, astrologis, aruspicibus: ac nullo plane praeterito qui huius-
cemodi fallacias profiteretur. Sed eos quoque suspectans, vt pa- 7
rum vera loquentes omniaque ad assentationem vaticinantes, scri-
bit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam
in vrbe crediderat; et quem sibi ex amicis omnibus fidissimum pu- 8
tabat, consciumque omnium secretorum *solum* habuerat, magos vn-
dique optimos conquirat, atque euocatis manibus, de fine ipsius 9
vitae consulat, et an quisquam imperio insidietur. At Maternia-
nus, *p*) nauata principi opera, siue id re vera manes significaue-
rant, siue alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macri-
num esse qui insidietur imperio, eumque e medio tollendum. Has 10
igitur literas, vt mos est, cum reliquis obsignatas, dat ignaris quid
ferrent tabellariis. Illi, consueta vsi itineris celeritate, ad Anto- 11
ninum perueniunt, quo ille potissimum tempore ad aurigandum se
parabat, ac iam currum conscendebat. Ita ei reddunt integrum
epistolarum fasciculum: in quibus erant etiam literae *q*) quae ad
Macrinum pertinebant. At vero Antoninus, studio iam omni at- 12
que animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino vt ipse lite-
ras seorsum inspiciat, ac, *r*) si quid maioris momenti sit, renun-
tiet: sin minus, ipse de more, suum (hoc est praefecti) officium
exequatur. quippe talia identidem iniungere consueuerat. Ipse 13
quum haec mandasset, deinde ad suum studium perrexit. Macrinus, 14
seorsum epistolis omnibus solutis, etiam in eam incidit quae ipsi
perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet, 15
ac gnarus Antonini iracundiae truculentiaeque, praesertim tam spe-
cioso praetextu, subtrahit epistolam illam: caeterarum vero, vt so-
lebat, argumenta principi renuntiat.

XIII.

Sed metuens ne iterum super eiuscemodi rebus Maternianus rescri-
beret, malens facere ipse aliquid quam expectando pati, tale

n) esculentorum et poculentorum genera, quibus ut militaris scilicet, delectabatur Antoninus. *Sylb.*

o) ac parvam chlamydem, aut alium quempiam amictum, qui magis ad urbanum morem accederet. *Steph.*

p) audacter Imperatoris iussa exsecutus, vel, quum se audacter gessisset in exsequendis Imper. mandatis. *Steph.*

q) litterae, adversus Macrinum scriptae. *Steph.*

r) siquid sit, quod celeritatem poscat, renunciet: sin minus, ea, quae consuevit, administret, utpote praefectus. *Steph.*

2 quiddam comminiſcitur. Erat Martialis quidam, *s*) centurio, vnus
3 e cuſtodibus corporis Antonini, ſemper illum affectari ſolitus: cu-
ius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, ſed mi-
nime redargutum occiderat: ipſumque Martialem per contumeliam
4 timidum ac degenerem et Macrini amicum appellauerat. Hunc ve-
hementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumeli-
5 is, gnarus omnium Macrinus ad ſe vocat, ſtudioſum iampridem ſui,
ac multis obſtrictum beneficiis: cui perſuadet vt captato quampri-
6 mum tempore Antoninum obtruncet. Ille, cum promiſſis addu-
ctus, tum proprio odio ac vindictae fraternae ſtudio incitatus, li-
benter omnia ſe facturum pollicetur, quum primum occaſio eue-
7 niſſet. Euenit autem haud multo *t*) poſt; quippe agens Carrhis (quae
eſt Meſopotamiae vrbs) Antoninus, deae Lunae inuiſit templum,
quod in ea regione, diſtans aliquantum ab vrbe, praecipuo honore
8 ab incolis colitur. Eo ſecum paucos equitum eduxit, relicto exer-
9 citu caetero, vt ſacrificio facto in vrbem reuerteretur. Medio au-
tem itinere, vno tantum famulo comitatus, ac reliquis abſiſtere
10 iuſſis, receſſit ad requiſita naturae. Quare auerſis omnibus, et
11 quam longiſſime recedentibus, honoris ac reuerentiae cauſa, Mar-
tialis, qui omnes temporum captabat articulos, vt eum ſolum eſſe
animaduertit, ceu nutu principis ad videndum aliquid, aut audi-
endum vocatus, accurrit illico, auerſumque et ſubligacula ſibi de-
12 ducentem pugione traiicit, quem celatum manu attulerat: *v*) et
quum in ipſam iuncturam ferrum incidiſſet, lethali ſcilicet vulnere
13 de improuiſo Antoninus minime defenſus occubuit. Quo facto,
Martialis ſtatum equum inſcendit, ac fuga euadere conatur: caete-
rum Germani equites, quibus et delectabatur Antoninus, et cuſto-
dibus corporis vtebatur, propiores caeteris, primique facinus con-
14 ſpicati, Martialem conſequuti miſſilibus confodiunt. Quod vbi ex-
ercitus reliquus cognouit, omnes ſubito concurrerunt, primusque
Macrinus ſupra cadauer conqueri ac delamentari per ſimulationem
15 coepit. Grauis ea res et moleſta militibus *quoque* incidit, commi-
litonem conuictoremque aliquem amiſiſſe, non principem, exiſti-
16 mantibus. Neque de Macrino quippiam illis adhuc ſuboleuerat,
putantibus Martialem proprias inimicitias perſequutum. Ita in ſua
17 quisque tabernacula diſceſſere. At Macrinus, tradito igni corpuſ-
culo, reliquias intra vrnam coniectas matri ad ſepulturam remiſit.
18 ea tunc Antiochiae morabatur. Moxque ob *ſimiles* liberorum ca-
lamitates, incertum ſponte an imperio alicuius, mortem ſibi con-
19 ſciuit. Hunc finem habuerunt Antoninus et Iulia mater, quum
quidem ad eum quem diximus modum vixiſſent, ac ſexennium tan-
tum ille ſine parente germanoque ſuo imperauiſſet.

s) cuſtodum corporis Antonini centurio, ſeu, centurio ex praetorianorum numero. *Sylb.*

t) poſt initum hoc conſilium, ut Antoninus, qui Carris, (quae eſt M. urbs,) agebat, e regia prodire, et ad Lunae templum, quam maxime venerantur indigenae, proficiſci vellet. Procul autem ab urbe illud diſtabat, ita ut aliquid itineris conficiendum eſſet. Cum paucis igitur equitibus (ne totum exercitum vexaret) iter faciebat, ut peracto ſacr. in urbem reuerteretur. *Steph.*

XIV.

Extincto Antonino, incerti ignarique quid agerent milites, biduo
sine imperatore fuerunt, quaerentes inter se quem potissimum
principem deligerent. Siquidem aduentare magnis copiis Artabanus 2
nuntiabatur, poenas exacturus *x*) et caesis inter pacem ac libationes
missurus inferias. Igitur principem deligunt, primo quidem Auden- 3
tium, militarem scilicet virum, praefectumque non improbum: (sed 4
ille, senectutem excusans, abnuit imperium) dein vero Macrinum,
suadentibus potissimum tribunis, quos etiam conscios insidiarum
Antonini, ac Macrino participes consilii fuisse, post illius mortem
suspicio extitit, quemadmodum in sequentibus dicemus. *y*) Susce- 5
pit autem Macrinus imperium, non tam fide militum fretus quam
necessitate impulsus vsuque praesenti. His actis, iam scilicet Arta- 6
banus multis copiis ac viribus aderat, equitatum ingentem, et sa-
gittariorum multitudinem adducens, praeterea cataphractos camelis
insidentes, qui praelongis contis praeliarentur. Quo cognito, Ma- 7
crinus, conuocato exercitu, ita loquutus perhibetur: *Dolere vos* 8
omnes principis huiuscemodi, vel (vt verius loquar) commilitonis inter-
itu, minime mirandum: sed calamitates casusque humanos modice 9
ferre, id vero est prudentium. Caeterum illius memoria vestris aeter- 10
num praecordiis insidebit, atque ad posteritatem propagabitur, rerum
fortiter ac magnifice gestarum, praeterea amoris beneuolentiaeque et
communicatorum vobiscum laborum laudem secum deferens sempiternam.
Nunc autem postulat tempus, z) honore habito illius memoriae, iustisque 11
omnibus persolutis, occurrere imminenti periculo. Videtis barbarum 12
instantem, cum totius orientis multitudine, ac iustas (vt videtur) belli
causas praeferentem. siquidem nos illum priores lacessiuimus, violato 13
foedere, atque in altissima pace bellum excitauimus. Nunc omne Roma-
num imperium in virtutem vestram recumbit et fidem. Neque enim de 14
finibus imperii, aut de fluminibus dimicatio nobis aduersus magnum re-
gem, sed de omnibus fortunis est: quum scilicet liberos atque *consan-*
guineos suos vltum veniat, quos iniuste a nobis contraque foedera occi-
sos arbitratur. Igitur arma capiamus, atque (vt mos Romano est) 15
ordines in praelio seruemus. quippe in acie barbarorum incomposita 16
multitudo ac tumultuaria, ipsa se fortasse impediet: vester autem ordo
atque consensus, pugnandique peritia, sicuti vobis salutem, ita hostibus
perniciem attulerit. Quapropter sic velim bene sperantes dimicetis, vt 17
Romanos decet, vtque hactenus consuestis. Ita enim et barbaros ipsos 18

x) Caesorum que inter pacem ac libationes vlturus iniurias, *Sylb.*

y) Deuenit autem imperium ad Macrinum, non tam quod eum milites beneuolentia prosequerentur, ei que fiderent, quam necessitate, et quod eo tempore id expediret, vel, quod ex vsu praesenti rerum statui illud *esset.* Intellige autem *illud*, videlicet eum eligi Imperatorem. *Steph.*

z) Vt quo debetis honore memoriam illius prosecuti, et vestro in iustis illi persoluendis functi officio, quae instant, *agatis.* Locum autem hic prima etiam persona habere potest, *vt* quo debemus honore mem. ill. prosecuti, et nostro in i. illi p. f. officio, quae instant, agamus. *Steph.*

fuderitis, et gloriam insignem adepti, fidem Romanis caeterisque omni-
bus feceritis, non dolo aut fraude vlla, sed virtute et armis superio-
19 *rem victoriam a vobis partam* Quae postquam loquutus est, cognita
necessitate, milites in ordines se recepere, atque in armis agitabant.

XV.

Sole autem oriente conspiciunt Artabanum maximas secum copias
2 adducentem. Vt autem solem barbari de more *a*) propitiarunt,
confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iisque ad-
3 equitantes sagittas ingerunt. At Romani, *decenti ordine et magna*
cum cautione acie instructa *b*), Maurorumque equitatu per latera dis-
posito, ac receptis per interualla expeditis militibus, quibus facilis
esset excursio, fortiter resistentes, impetum barbarorum sustinebant:
4 qui scilicet et sagittarum multitudine, et praelongis contis, quibus
cataphracti ex equis aut camelis depugnabant, pessime Romanos ac-
5 cipiebant. Contra Romani, quoties pedem conferebant, facile sci-
6 licet aduersarios superabant: postea vero quam ab equitatu et came-
litarum multitudine premebantur, fuga simulata tribulos aliaque ma-
7 chinamenta ferrea acuminata proiiciebant: quae sub arenis latentia,
neque cuiquam conspecta, perniciem equitibus et camelorum inses-
8 soribus afferebant. quippe illis calcatis, equi, potissimum vero ca-
meli (quoniam huic generi mollissimae sunt vngulae) succiduae clau-
9 dicabant, excussis tergo insessoribus. Caeterum barbari illi, quam-
diu equis aut camelis inuehuntur, acerrime scilicet confligunt: vbi
autem vel descendere iam vel excidere, faciles sunt captu, *c*) neque
praelium in manibus gerere audent, et *d*) si fugiendus aut insequen-
10 dus sit hostis, crura scilicet fluxa veste praepediuntur. Vno igitur
alteroque die a mane ad vesperam pugnatum: nox praelium diremit,
11 reuersique sunt in castra vtrique, quasi victores. Tertia die in *ean-*
dem planitiem pugnaturi conuenere. Tentante autem barbaro (vt-
12 pote qui numero praestabat) circumuenire Romanum, quasique in-
dagine concludere: contra non iam profundiorem, sed in frontem
productam constituebant Romani aciem, ac se circumueniri prohi-
13 bebant. Tanta autem virorum iumentorumque multitudo cecidit,
vt omnis compleretur campus, maximique cadauerum acerui in al-
tum attollerentur, praesertim vero camelorum, quae aliae super
14 alias procubuerunt. *e*) Ergo nec liber pugnantibus cursus erat, nec
inter se cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix peruio aggere
cadauerum in medium extructo: quo scilicet prohibente transitum

a) Consalutarunt s. adorarunt, *Sylb.*

b) Atque equitibus et Mauris vtrinque dispositis. Pol. autem ita vertit, quasi legerit, aut legendum censuerit, τοὺς ἱππεῖς τοὺς Μαυρουσίους, vel τοὺς Μαυρουσίους ἱππεῖς. *Steph.*

c) Quippe qui neque prael. *Steph.*

d) *Aut labentis equo describes vulnera Parthi*, Horat. *Memm.*

e) Hoc ergo iis, qui pugnabant, obstabat, quo minus discursare possent. Sed nec alii alios cernebant, quum ingens in medio esset agger, et prae cadauerum multitudine vix peruius: quo scil. *Steph.*

ad reliquos, singuli se in sua castra receperunt. At Macrinus, co- 15
gnito non alia de causa tam acriter ac pertinaciter pugnare Artabanum, nisi quia se pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (solent enim barbari paulo negotio quasi satiscere, velutique oneri cedere, si modo primis congressibus parum ex sententia res gesserint: tunc 16
autem perstabant, praelium integraturi quum primum cadauera *sustulissent atque* concremassent, ignari periisse qui has inimicitias concitauerat) mittit Parthis legatos, cum literis, quae declararent, *oc-* 17
cidisse imperatorem, ac debitum supplicium luisse, qui foedera et iusiurandum temerauerat: sibi esse a Romanis, quorum ipsum tandem impe- 18
rium sit, summam rerum traditam. Non placere vero sibi, *quae acta* 19
forent: itaque captiuos quicunque superessent, raptaque omnia redditurum: cupere se illum ex inimico amicum facere, pacemque iureiurando ac libaminibus sancire. Quibus lectis Artabanus, edoctusque a lega- 20
tis de Antonini caede, satis dedisse supplicii violatorem foederis arbitratus, contentusque reddi sibi citra vllum cruorem captiuos prae- 21
damque omnem, foedus cum Macrino ferit, atque in proprias sedes reuertitur. Sed et Romanus imperator, deducto ex Mesopotamia 22
exercitu, Antiochiam profectus est.

LIBER QVINTVS.

I.

DE Antonini imperio, caedeque, insidiis, ac successione item, superiore libro diximus. Caeterum Macrinus, vbi Antiochiam 2
peruenit, literas senatui populoque Romano misit in hanc sententiam, *Quum satis ipsi cognitum habeatis, quodnam fuerit meum iam in-* 3
de a principio totius vitae institutum, quamque ad benignitatem propensi mores, f) quae mansuetudo in ea potestate explicata, quae non multum abest a principatu (siquidem ipse quoque imperator fidei se praefecti cohortis credit) superuacuum esse arbitror multis verbis vti apud 4
vos. Nostis enim et ipsi, parum me laetum fuisse iis rebus, quae ab illo gerebantur, ac saepe vestri causa periclitatum, dum ille nulli non calumniae fidem habens, velut effraenus contra vos irrueret. Itaque 5
identidem mihi obtrectare solitus, etiam publice modestiam in me atque humanitatem erga mihi subiectos *vituperabat, segnem et fluxis moribus vocitans. Quippe homo assentationibus gaudens, quicunque ipsum ad cru-* 6
delitatem exacuebant, rabiemque insitam quasi signo dato prouocabant, et calumniis iram excitabant, eos sibi denique beneuolos fidosque imprimis amicos arbitrabatur. Mihi autem iam inde a principio nihil 7
lenitate antiquius modestiaque fuit. Igitur Parthicum bellum, longe maximum, et in quo omne Romanum imperium fluctuauerit, ita confe- 8
cimus, vt nec in acie fortiter dimicando hostibus cesserimus, et regem

f) Qua que sim antea vsus clementia in ea administratione, quae non longe ab imperatoria potestate et potentia abest, (quum ipse quoque Imperator fidei eorum, qui exercituum sunt praefecti, sit commissus,) superuacaneum arbitror multis verbis exponere. Nostis enim, me non solum haud aequo animo facta eius tulisse, sed etiam vestri causa periclitatum esse, dum — *Steph.*

maximas secum trahentem copias, icto foedere ex inimico non facile
9 expugnabili *amicum reddiderimus. Porro me principe, liberi incruentique omnes agitabunt, magisque g) optimatium conspiratio haec erit*
10 *quam principatus. Neque tamen est quod quisquam indignum imperio censeat, aut fortunae crimen putet esse, h) quod ex equestri ordine ad*
11 *imperium peruenerim. Nam quo (obsecro) nobilitas ipsa, nisi morum benignitas adsit et humanitas? Siquidem fortunae munera, i) etiam parum dignos exornant, animi virtus propriam cuique gloriam conci-*
12 *liat: et claritas quidem generis diuitiaeque, atque id genus reliqua, k) etsi beatorum propria putantur, minime in ipsis, vtpote ab aliis tradita, laudantur: lenitas autem ac benignitas, etsi ipsae quoque admirationi sunt, attamen habenti quoque laudem accumulant. Quid enim*
13 *vobis profuit Commodi nobilitas, aut Antonini paterna successio? Scilicet eiusmodi homines, quasi ipsis debitam haereditatem adepti, veluti proprio patrimonio per contumeliam abutuntur: qui autem a vobis imperium acceperunt, velut in perpetuum obstricti etiam referre gra-*
14 *tiam pro meritis enituntur. Ad haec, l) patricia principum nobilitas (saepenumero) in superbiam vertit, despectis omnibus, velut* multo *inferioribus: at qui modestiae experimento ad imperium adsciscuntur, quasi partum labore tuentur (semper) verenturque et colunt quos con-*
15 *sueuerant. Mihi sane decretum est, nihil sine autoritate vestra gerere,*
16 *ac vos participes consiliariosque habere Reip. gerendae. Viuetisque pro arbitrio vestro in libertate illa, quam vobis antehac a patriciis imperatoribus ereptam Marcus dein Pertinaxque restituere conati sunt,*
17 *m) ambo ad imperium priuatis cunabulis innutriti. Quippe generis initia clara posteris relinquere ipsum praestat, quam accepta a maioribus, foedis moribus contaminare.*

II.

2 Hac lecta epistola, conclamatum a senatu vniuerso, nullique non honores augustorum Macrino decreti. Neque vero tantopere

g) optimatium gubernatio, quam imperatoria dominatio existimabitur. *Steph.*

h) quod me, quum equestris essem ordinis, ad hoc imperium adduxerit. *Steph.*

i) etiam indignis contingunt, animi — *Steph.*

k) existimantur quidem homines beatos efficere, sed minime laudantur, vtpote quae ab alio data fuerint: lenitas — benignitas simul admirationi sunt, et ad vniuscuiusque laudem, qui se recte gerit, *referuntur.* Intellige autem, *qui se recte* in imperio *gerit.* Potest etiam reddi, qui recte imperium administrat, aut, per quem recte se habent res imperii. *Steph.*

l) Patriciorum Imperatorum nobilitas in superbiam exit, contemnendo sibi subiectos, tanquam multo inferiores: at vero qui ex mediocribus administrationibus ad imperium euecti sunt, ei tuendo curam impendunt, vtpote quod labore sit partum: honorem que deferunt, quem consueuerant iis, qui aliquando potentiores erunt. Ego quidem certe hoc, tanquam scopum, mihi propofui, nihil sine — *Steph.*

m) qui ex priuatis incunabulis ad imperium peruenerunt. *Steph.*

n) laetus senatus Macrini successione fuit, quam vulgo vniuersi gra-
tulabantur extinctum Antoninum. Nam vt quisque autoritate aliqua 3
aut dignitate praecellebat, ita maxime imminentem suis ceruicibus
depulisse gladium arbitrabatur. Delatores autem et serui omnes 4
quicunque dominos detulerant, patibulo suffixi: totaque vrbs atque 5
adeo Romanum imperium sceleratis hominibus perpurgatum, partim
supplicio affectis, partim o) exilio mulctatis. Quod siqui tamen la-
tuerunt, p) metu quiescentium, (etiam ipsi) libertatis quandam
imaginem praeferebant, anno duntaxat vno quo Macrinus imperium
obtinuit. q) Quippe hoc tantum peccauit, quod non exercitum il- 6
lico dimisit, atque vnoquoque domum reuerti iusso, ipse Romam
sui cupidam statim non petiit, vocante populo quotidie se, ac Ma-
crinum vociferante: sed Antiochiae morabatur, barbam nutriens 7
et incedens r) quam solebat lentius, tardissimeque, ac vix adeunti-
bus se respondens, adeoque interdum submissa voce, vt ne exaudiri
quidem posset. Haec enim demum sibi de Marci moribus imitanda 8
proposuerat, quum ad illius reliquam vitam nullo pacto adspiraret.
Quippe deliciosius in dies agitans, histrionibusque et saltatoribus 9
intentus, et gubernandi negligens, incedebat cum fibulis ac balteo
auratis gemmatisque. Qui luxus minime Romano gratus *erat* exer- 10
citui, certe quem barbaris putant foeminisque congruentiorem quam
principi. Talia igitur s) intuentes, magnopere improbare omnes, 11
vitamque plane hominis adspernari, molliorem quam vt militari viro
conueniret: simul comparare inuicem Antonini vitae exemplum, 12
solertis imprimis ac plane militaris viri, et Macrini luxuriem. Prae- 13
terea grauiter indignari, quod ipse adhuc in tabernaculis agerent,
procul a patria, ac nonnunquam rerum quoque necessariarum indi-
gerent: neque domum dimitterentur, etiam pace facta: quum scili- 14
cet ille contra mollissime ac deliciosissime vitam coleret. Igitur, ex-
cussis velut habenis, quotidie in hominem cauillabantur, ac leuissi-
mam quamque t) occidendi eius occasionem aucupabantur.

III.

Sed ita scilicet fato datum fuerat, vt vno duntaxat anno princeps
Macrinus in deliciis absumpto, simul cum vita imperium amitte-
ret, exiguam tenuemque fortuna occasionem militibus ostentante
ad ea quae concupierant patranda. Maesa erat quaedam nomine, 2
Phoenissa mulier, ab Emesa vrbe Phoeniciae, cui soror Iulia fuerat,
Seueri coniunx, ac v) mater Antonini. Ea, x) viuente sorore, mul- 3

n) gaudebant omnes Macrini successione, quantopere exsultabant festamque laetitiam vniuersi agitabant, quod Antonino liberati essent. *Steph.*

o) Vox Gr. sonat *extrusis.* *Steph.*

p) quiescentibus, in magna securitate libertatis quandam imaginem praebent. *Memm.*

q) Sed hoc tantum pecc. *Steph.*

r) magis lento, quam decebat, gradu. *Steph.*

s) videntes milites, non valde probabant: et vita etiam eius offendebantur, vt molliore, quam quae militari — *Steph.*

t) Mollius sonant Graeca, summouendi eius, quod taedium afferebat, vel amoliendi. *Steph.*

v) pro nouerca, *Memm.*

x) toto vitae sororis tempore, multos videlicet annos in — *Steph.*

tos annos in aula imperatoria vixerat, Seuero et Antonino prin-
4 cipibus. Hanc igitur Maesam, post sororis obitum atque Antonini
caedem, iusserat Macrinus in patriam cum omnibus bonis reuerti,
5 *et domi suae reliquum vitae traducere.* Abundabat autem grandi pe-
cunia, vtpote longissimo tempore inter principalem potentiam enu-
6 trita. Reuersa igitur anus, domi agitabat. Erant vero ei filiae duae,
7 quarum natu maior, *y*) Soaenis, minor, Mammaea vocabatur. Illi
filius Bassianus, huic Alexianus: amboque sub matribus auiaque
educabantur. Et quidem Bassianus annos natus erat circiter qua-
8 tuordecim, Alexianus autem decimum iam annum attigerat. Sacer-
dotes ambo Solis, quem maxime indigenae colunt, Phoenicum lin-
gua *z*) Helaeagabalum vocitantes: templumque illi maximum con-
structum habent, auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti ma-
9 gnificentia exornatum. Neque solum indigenae deum illum vene-
rantur, sed vicini quoque satrapae regesque barbari, certatim quot-
10 annis splendida offerunt munera. Simulacrum vero nullum Graeco
aut Romano more manu factum ad eius dei similitudinem: sed lapis
est maximus, ab imo rotundus, et sensim fastigiatus, propemodum
11 ad coni figuram. Niger lapidi color, quem etiam iactant caelitus
decidisse. Eminent in lapide quaedam, formaeque nonnullae visun-
tur: ac Solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artifi-
12 cio fabrefactam: *a*) *ita intuentes.* Huic igitur deo sacer erat Bassia-
nus: (quippe natu maior, et ipse potissimum sacerdotio fungeba-
tur) incedens barbarico cultu, tunicas indutus intextas auro, ac
manuleatas, et ad pedes vsque demissas, cruraque tota conuelans,
ab vnguibus ad femora, vestibus similiter auro purpuraque variis:
capite coronam gestans pretiosorum lapidum coloribus florentem.
13 Praeterea integer aeui, cunctorumque eius aetatis adolescentium
14 formosissimus. Quare congruentibus in vnum forma corporis atque
aetatis flore, simul habitu illo mollissimo, (facile) eum Dionysi pul-
15 cherrimis imaginibus *b*) assimilabant. Hunc igitur sacra celebrantem,
chorumque circa altaria barbarum in morem ad tibias fistulasque et
omnifariam organa instaurantem, curiosius inspectabant cum morta-
les alii, tum imprimis Romani milites, vel quod genere imperatorio
editum sciebant, vel quod formae viribus omnium in se oculos con-
16 vertebat. quippe tum vicinus vrbi illi exercitus erat, tuendae
Phoeniciae praepositus, deductus inde mox, vt in sequentibus ex-
17 ponemus. Quum itaque quotidie religionis nomine milites ad tem-

y) Sic et alibi *Soaenis*, non *Soaemis*, ab hoc interpr. vocatur. *Steph.* Sed Sylb. ed. *Soaemis* cum Nota hac. „In plerisque Latinis ed. scriptum *Soaenis*, et hic et in seq." *Irm.*

z) Quaedam huius interpretationes editiones habent *Heliogabalum:* quae magis etiam frequens apud alios est scriptura. *Steph.* Eleagabalus, siue Elagabalus, vere Phoenissa dictio, non *Heliogabalus*, qua Graeci et Latini plerique vtuntur corrupte. Antiqua numismata *Alegabalum* praeferunt. *Memm.*

a) Omittit Pol. verba haec, *οὕτω βλεπ.* i. e. ita intuentes, vel ita cernentes, q. d. ita suis ipsorum oculis persuadentes. *Steph.* Vtitur autem Herodianus eo loquendi genere etiam paulo post. *Sylb.*

b) aliquis assimilasset. *Steph.*

plum itarent, libenter scilicet adolescentem intuebantur. Erant au- 18
tem ex iis nonnulli Roma profugi, Maesae familiares: quibus illa
formam pueri admirantibus, (incertum, mentita an verum professa) 19
filium vtique esse ait Antonini, quamuis alterius putaretur. quippe 20
cum suis natabus, adolescentulis adhuc et formosis, rem habuisse,
quo tempore ipsa in palatio simul cum sorore agitabat. Ea res audita 21
ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per vni-
uersum denique exercitum vulgata est. Porro etiam aceruos habere 22
nummorum Maesa dicebatur, facileque omnes militibus elargitura,
si modo imperium suae soboli restitueretur. Pollicentibus autem se 23
eam cum suis, si noctu clanculum in castra venisset, patentibus por-
tis excepturos, *c*) atque Antonini filium imperatorem declaraturos,
d) nihil scilicet recusauit anus, decreta periculum quoduis adire
quam vitam colere priuatam atque abiectam. Quapropter noctu 24
clanculum vrbe egressa cum liberis nepotibusque suis, deducente
ipsos profugorum militum agmine, facile in castra admittitur: ibi- 25
que puerum confestim milites vniuersi Antoninum appellatum, at-
que indutum purpura, custodiebant. Tum commeatu omni, simul 26
cum suis natis et coniugibus, caeterisque adeo rebus importatis,
quas in vicis agrisque propinquis habebant, ita se intus comparabant,
vt etiam, si opus foret, (castrorum) obsidionem exciperent.

IV.

Quae vbi nuntiata Macrino sunt, Antiochiae moranti, *e*) dedito per *caeteros* exercitus rumore, repertum Antonini filium, pecunias militibus elargiri Iuliae sororem: quum omnia quaecunque dicerentur, aut esse vllo modo poterant, pro veris acciperentur, *f*) pendebant animis omnes: atque eos ad res 2
nouas moliendas, cum proprium Macrini odium, tum Antonini
memoriae quaedam quasi commiseratio subigebat: sed imprimis pe- 3
cuniarum spes, vt multi iam ex iis ad nouum Antoninum transfuge-
rent. At Macrinus rem totam, quasi puerilem, contemnens, con- 4
suetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, vnum
g) e suis ducibus mittit, traditis copiis, quantae ad rebelles *facillime*
expugnandos viderentur suffecturae. Vt autem eo peruenit Iulianus 5
(id enim nomen praefecto fuit) ac iam moenibus succedebat, statim
inclusi milites puerum exercitui infesto de turribus pinnisque osten-
tare: vociferari, Antonini filium: sacculos quoque nummorum ple-
nos, *magnam* escam scilicet proditionis, attollere. At illi, credito 6
Antonini esse filium et (quoniam sic videre volebant) facie quoque
et lineamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuli-
ano, mittuntque ad Macrinum. Ipsi, reseratis portis, vniuersi in

c) puerum que Imperatorem et Antonini filium declaraturos, *Memm.*

d) sese potestati illorum *permisit.* Breuius et ad verbum, *se ipsam illis tradidit.* Alioqui et, *se totam illis tradidit*, possis interpr. ex Cic. *Steph.*

e) rectius *didito. Steph.*

f) obstupefacti erant omnes, vel attoniti erant. *Steph.*

g) e ducibus exercitus mittit. *Steph.* vel vnum e praefectis praetor. *Sylb.*

7 caſtra accipiuntur. Ita ſcilicet adauctae copiae, non modo ad exci-
piendam obſidionem, ſed ad conferendam quoque manum dimican-
8 dumque inſtructa acie, ſatis futurae: *b*) transfugarum etiam magna
9 vi paulatim quotidie ſe aggregante. Quibus auditis Macrinus cum
10 omni exercitu ad caſtra illa oppugnanda contendit. Antoninus au-
tem, militibus oppugnationem haud expectantibus, ſed *i*) congredi
audentibus, *et obuiam Macrino ad dimicandum inſtructi acie, prodire*,
11 copias omnes educit. Concurrerunt autem inter ſe exercitus vter-
que in Phoeniciae Syriaeque finibus, acrius dimicante Antonini mi-
12 lite, conſcientia, metuque poenae, ſi victus foret: contra autem
Macrini exercitu languidius remiſſiusque praelium capeſſente, mul-
13 tisque ſubinde ad Antoninum transfugientibus. Quo animaduerſo,
Macrinus, metu ne plane omnibus exutus copiis, captiuus ageretur,
nihil non paſſurus contumeliae, ſtante adhuc acie chlamydem ſibi
caeterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidiſſimis
14 *k*) commilitonum comitatus, *clam* fugam occupat: detonſaque bar-
ba, ne agnoſceretur, *ſumpto etiam* itinerario veſtimento, capiteque
15 ſemper conuelato, noctem diemque accelerabat, famam quoque ſuae
fortunae praeueniens. quippe ingenti ſtudio *l*) commilitones vehi-
cula vrgebant, quaſi, Macrino adhuc rerum potiente, magnis de re-
16 bus mitterentur. Ille igitur fuga euaſerat, quemadmodum diximus.
Interea *autem* milites vtrinque pugnabant: atque a Mácrino quidem,
corporis cuſtodes ac ſtipatores (quos praetorianos vocant) fortiter
ſtantes, reliquum omnem exercitum ſoli ſuſtinebant, videlicet pro-
ceri homines atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitu-
17 do pro Antonino praeliabatur. Sed vbi diu neque Macrinum iam
ipſum neque imperii ſigna conſpiciebant, qui pro illo certamen ſub-
ierant, ignari vbinam foret, iaceret *inter mortuorum multitudinem*,
an aufugiſſet, haud ſatis conſtitutum habentes quod ſibi capiendum
18 conſilium foret, neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui
iam nusquam compareret, et ſe permittere hoſtium poteſtati,
19 quaſi dedititios captiuosque, verebantur. Vt autem a *m*) captiuis au-
diuit Antoninus aufugiſſe e praelio Macrinum, mittit ſtatim nuntios
qui doceant fruſtra illos pro homine pauidiſſimo ac fugitiuo decer-
tare: veniamque et obliuionem omnium iureiurando pollicetur, ſti-
20 patoresque iam tum ſibi illos adſciſcit. Igitur omnes re credita ceſ-
ſerunt. At vero Antoninus mittit illico qui Macrinum conſequan-
tur, quum iam plurimum viae praecepiſſet. Inuentus autem eſt in
Chalcedone Bithyniae vrbe, grauiſſime aegrotans, ac perpetuo iti-
21 nere attritus: latitans in ſuburbano quodam, vbi illi caput *ab iis qui
eum perſequebantur*, abſciſſum. Dicebatur autem Romam properare,
22 fretus popularibus ſtudiis: ſed transgredientem in Europam, anguſto

h) Quinetiam transfugarum numerus ſubinde, licet paulatim, accedens, copias augebat. Quibus aud. Macr., omni, quem habebat, exercitu collecto, proficiſcebatur, tanquam oppugnaturus, vel obſeſſurus, eos, qui ad illum defecerant. *Steph.*

i) egredi cum omni alacritate audentibus et — *Steph.*

k) Gr. vox *centurionum* ſonat. *Steph.*

l) Gr. vox *centuriones* ſonat. *Steph.*

m) transfugis. *Memm.*

Propontidos freto, iamque Byzantio appropinquantem, vento aduerso vsum perhibent, (quasi) flatu ipso ad supplicium retrudente. *n*) Tantum igitur abfuit Macrinus quominus persequutores effugerit, 23
finem vitae sortitus foedissimum, qui Romam reuerti post voluerit, quod statim a principio facere oportuerat. Offendit autem consilio pariter atque fortuna. Ita scilicet occisus est Macrinus, cum 24
filio *o*) Diadumeno, quem iam Caesarem fecerat.

V.

Postea vero quam exercitus vniuersus Antoninum, *ad quem transierat*, imperatorem consalutauit, atque ille summam rerum suscepit, rebus iam in Oriente, vt quaeque maxime vrgebant, ordinatis, ab auia scilicet atque amicis *qui cum eo versabantur*, (nam ipse, adolescens admodum ac rerum *literarumque* erat imperitus) haud diu moratus, *p*) profectionem edicit: festinante imprimis Maesa ad Romam aulam, cui tam diu insueuisset. Sed vt senatui populo- 2
que Romano res innotuit, omnes eum nuntium grauiter accepere: sed parendum necessitati fuit, electo a militibus principe. Caeterum 3
incusantes Macrini negligens ingenium fluxosque mores, neminem vtique alium, sed ipsum sibi fuisse mali causam dictitabant. At vero 4
Antoninus e Syria profectus, Nicomediae hyemauit, ita postulante anni tempore. Statim igitur debacchari supra modum coepit, 5
cultumque patrii numinis, cui dicatus fuerat, celebrare superuacuis saltationibus, vestitum vsurpans luxuriosum, purpura intextum atque auro, monilibusque et armillis redimitus: coronas etiam sustinens ad tiarae modum auro lapillisque pretiosis insignitas. Forma 6
habitus inter Phoenissam stolam *sacram*, ac *mollem* Medorum amictum; nam Romanam vestem, aut Graecanicam, plane adspernaba- 7
tur, e lana (vt ipse aiebat) hoc est e re vilissima, confectam. *q*) Neque nisi sericas telas dignabatur, procedens identidem ad tibias 8
et tympana, velut orgia numinis concelebraret. Haec cernens Mae- 9
sa, ac ferens iniquo animo, supplex illi persuadere conabatur, vt Romanum assumeret cultum, *eo quo vtebatur relicto*: ne vrbem mox curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu spectan- 10
tium oculos *r*) perstringeret, insolentes eiuscemodi munditiarum, ac reputantes mulierculis quam viris congruentiores. *s*) Sed ille verbis 11

n) Hoc tantulum igitur abfuit Macr., quin se persequentes euaderet. *Steph.*

o) Diadumeniano Gr. *Sylb.*

p) ad profectionem se comparabat. *Steph.*

q) Neque alia, quam Syrorum texta illi placebant: atque ad tibiarum sonum et tympanorum in publicum prodibat, orgia numinis celebrans *scilicet*. Vtor autem voce *scilicet* non παρελκόντως, vt Pol. saepe, sed ad exprimendam Graecam δῆθεν, quae ironice hoc dici ostendit. *Steph.*

r) statim offenderet. *Steph.*

s) At is, quum ea, quae anus dixerat, esset aspernatus, neque alii cuiquam aurem praebuisset, (neque enim admittebat, nisi moribus iisdem praeditos, et qui ipsius vitiis assentarentur,) volens populum Rom. spectaculo cultus illius assuescere, ac, se absente, periculum fieri, quonam animo illud ferrent, picta sui totius imagine maxima, qualis conspiciebatur, et quum in publicum prodibat, et quum sacerdotio fungebatur, ac repraesentata et-

aniculae contemptis, nec cuiquam praeterea credendum putans,
(quippe neminem circa se nisi moribus consimilem suisque obsecun-
12 dantem vitiis habebat) quum retinendum sibi quemcunque illum
cultum animo obtinasset, decreuit absens periculum facere, quonam
animo senatus populusque Romanus laturi forent. Quare imaginem propriam maximis lineamentis, qua ipse obire sacerdotis
munia videbatur, simulque figuram numinis, cuius sacerdotium gere-
13 bat, depictam in tabula praemisit Romam, iussis qui eam ferrent, in
14 media curia loco edito supra Victoriae caput collocare: vt, quum se-
natus haberetur, thura vnusquisque adoleret merumque libaret.
15 Edixit item, vt omnes Romani magistratus, quique publice sacra fa-
cerent, ante alios deos, quorum meminisse inter sacrificandum solent,
16 *nouum illum* deum Helaeagabalum nuncuparent. Quapropter vt in
vrbem peruenit, nihil scilicet nouum Romani viderunt, insueti iam
17 picturae Diuiso igitur congiario in populum (vt mos est imperium
suscipientibus) spectacula omnifariam edebat magnificentissima: tem-
plumque item maximum pulcherrimumque deo erexit, plurimasque
circa templum constituit aras, ad quas quotidie mane taurorum he-
catombas et ouium magnam multitudinem *t)* immolabat. Coacerua-
18 tisque supra aras omne genus odoribus, etiam veterrimi cuiusque
optimique vini plurimas amphoras *ante aras* profundebat, sic vt riui
19 passim vini sanguinisque promiscue defluerent. Chorosque circum
aras agitabat, nullis non organis consonantibus, vnaque mulieribus
Phoenissis cursitantibus in orbem, cymbalaque inter manus habenti-
20 bus aut tympana: omni circumstante senatu atque equestri ordine ad
21 theatri formam. Exta porro victimarum atque aromata intra lances
aureas, capitibus imposita gestabant non quidem famuli aliqui aut
humiles personae, sed praefecti exercitibus, et quicunque maximas
dignitates obtinebant: induti tunicas talares ac manuleatas, *Phoeni-
cum more*, vnamque in medio purpuram ferentes: sed et lineis cal-
ceamentis vtebantur, quemadmodum vates in eis regionibus con-
sueuerunt. Porro ingentem se honorem tribuere putabat quibus
eiuscemodi sacrificia participaret.

VI.

Sed quamuis instaurare choros et sacrare facere perpetuo videretur,
plurimos tamen ex illustribus viris atque opulentis interfecit: de-
latos sibi quod parum laeti illiusmodi vita, etiam in ipsum quando-
2 que cauillarentur. Duxit praeterea vxorem, illustrissimam Romanam
foeminam: quam etiam augustam appellauit, cumque ea tamen
paulo post diuortium fecit, ademptisque honoribus priuatam colere vi-
3 tam iussit. Post illam vero *u)* captum se amore simulans, (vt aliquid vi-

iam figura dei, cui sacerdotis munus in illa tabula obibat: Romam misit, iussit que, vt in media curia loco altissimo, supra caput statuae Victoriae collocaretur. *Steph.*

t) immolabat, atque aris imponebat, aromatis omne genus cumulans: quin etiam veterr. *Steph.*

u) Post illam vero, quum simulasset, amore se teneri, (vt ea etiam, quae sunt virorum, facere videretur,) virginis, quae

rile faltem facere videretur,) Veſtalem ſacerdotem, quam *ſacrae* le-
ges caſtam eſſe et virginem perpetuo volunt, abreptam e templo
pro vxore habuit. Ita moeſtum tanto flagitio ac piaculo ſenatum 4
per epiſtolam conſolatus, humanum eſſe id peccatum, captum ſe il-
lius *puellae* amore: caeterum ſacerdoti congruere ſacerdotis nuptias,
ob idque etiam auguſtiores futuras. Sed eam quoque paulo poſt di- 5
miſit: tertia vxore ducta, quae referre ſuum genus ad Commodum
dicebatur. Neque vero humana tantum matrimonia ludebat, ſed 6
etiam deo ſuo quaerebat vxorem. Itaque Palladis ſimulacrum, quod 7
occultum Romani neminique videndum colunt, in cubiculum ſuum
transtulit: immotumque ad eam diem, ex quo Ilium auectum fue-
rat, (praeterquam quum templum conflagrauit,) ipſe emouit ſedibus:
eamque deam ſui dei coniugem in aulam imperatoriam adduxit.
Dein cordi eſſe negans deo belligeram vxorem atque armatam, ſi- 8
mulacrum Vraniae iuſſit afferri: quod ſcilicet Carthaginienſibus omni- 9
que Africae *incredibilem in modum* venerabile, poſitum fuiſſe a Phoeniſſa
Didone creditur, quo tempore antiquam Carthaginem diſſecto corio
aedificauit. Hanc Afri Vraniam vocant, Phoenices Aſtroarchen, 10
Lunam eſſe affirmantes. Congruere igitur aiebat Antoninus matri- 11
monium Solis et Lunae. Itaque et ſimulacrum afferri iuſſit, et auri 12
quicquid in templo erat, pecuniamque *x*) *quamplurimam* deo ſuo
dotis nomine dari praecepit. Quod vbi allatum eſt, ac prope He-
laeagabalum conſtitutum, iuſſit vrbe tota Italiaque feſtos dies cele-
bresque et laetitiae plenos, publice priuatimque, quaſi diis nuben-
tibus, agitari. Fecit et in ſuburbano templum maximum ac ma- 13
gnificentiſſimum, in quod anno vertente deum ſuum adulta
iam aeſtate deducebat: ludisque curulibus et ſcenicis, epu- 14
lisque et peruigiliis populum a ſe oblectari arbitrabatur. Ipſum porro 15
dei ſimulacrum impoſitum vehiculo *y*) quod eſſet auro pretioſisque
lapidibus exornatum, deducebat ex vrbe in ſuburbanum: trahenti- 16
bus equis ſeiugibus, emaculato candore ac magnitudine praecellen-
tibus, auroque multo et phalerarum varietate conſpiciendis: *ac te-
nebat habenas.* neque enim quisquam mortalium eum *z*) inſcende-
rat currum, ſed circumſtabant omnes quaſi aurigantem deum. An- 17
toninus autem retrorſus currens, ac ſimulacrum ipſum adſpectans,
currum antecedebat, frenos manibus retinens: totumque iter ita re-
trorſum currens, ac deum ſemper adſpectans confecit. Ac, ne 18
caderet labereturve, ignarus quo tenderet, auroſam ſubſtrauerant
harenam *plurimam*: militesque eum vtrinque retentabant, quo tu-
tius retrocederet: diſcurrente etiam cum facibus vtrinque populo, 19
et coronas floresque iaciente. tum deorum omnium ſimulacra, et 20

Romanae Veſtae in ſacerdotale munus addicta erat, et quam ſacrae leges caſtitatem colere, atque ad finem vsque vitae manere virginem iubent: abreptam e Veſtae templo et ſacro virginum domicilio, in vxorem accepit: ſcripſit que ad ſenatum, vt tantum flagitium piaculumque excuſatione molliret, id ſibi accidiſſe, quod aliis hominibus ſolet. illius enim puellae amore captum ſe fuiſſe. Caeter. *Steph.*

x) grandem, *Memm.*

y) auro que ac lapidibus pretioſiſſimis variegatum, Gr. *Sylb.*

z) inſcendebat, *Memm.*

quicquid conspicuum in templis, principatusque insignia et pretiosissima supellex, equites item et exercitus vniuersus pompam illius-
21 modi comitabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo constituerat, sacris iam celebritatibusque *quas diximus* peractis, maximas altissimasque turres ad id ipsum extructas conscendebat: inde scilicet in plebem missilia sparsurus, aurea videlicet argenteaque pocula, vestesque et lintea omne genus: bestias praeterea cicures *et non cicures* omnes: exceptis subus, quibus ipse, (vt mos est Phoenicibus) absti-
22 nebat. Multi igitur inter rapiendum periere, partim inuicem proculcati, partim militum contis transfixi sic vt *a*) ea celebritas ca-
23 lamitatem quamplurimis attulerit. Ipse identidem aurigans aut saltans conspiciebatur. quippe ne latere quidem sua patiebatur flagi-
24 tia: procedens etiam in publicum pictis oculis genisque purpurissatis: faciemque suapte natura formosam indecoris coloribus inficiens.

VII.

Quod animaduertens Maesa, ac suspectans militum *ob talem imperatoris vitam* indignationem metuensque, ne, si illi quid accidisset, ipsa rursus in priuatam vitam relaberetur: persuadet leui alioqui stolidoque adolescenti, vt sibi consobrinum suum, nepotemque ipsius, ex altera filiarum Mammaea prognatum, adoptaret, *et*
2 *Caesarem declararet*: ita ad gratiam loquuta: Oportere iam ipsum, sacerdotio religionique numinis vacantem bacchari, ac deum cele-
3 brare orgia: sufficiendum autem alterum, qui res curaret humanas, quique illi principatum vacuum ab omni molestia curaque praesta-
4 ret. Neque tamen peregrinum aliquem aut alienum hominem re-
5 quirendum, sed consobrino potissimum id honoris tribuendum. *a*) Is erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander, auito ipso nomine in Macedonis regis nomen commutato. Nam eum regem, fama per se celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius:
6 quem fuisse amborum parentem persuadere anus conabatur, iactato filiarum incesto, quo illi magis magisque a militibus, *filios illius esse*
7 *existimantibus*, diligerentur. Quare Caesar declaratus Alexander, consulque factus cum Antonino est, *descendensque in senatum haec rata fecit*, *c*) senatu scilicet per ridiculum decernente quod ille voluerat. hoc est, videri ipsum patrem, qui natus annos foret circiter quatuordecim: Alexandrum vero, filium, qui tum duodecimum
8 attigisset. Postea igitur quam Alexander Caesar est appellatus, vole-

a) illius festum, *Memm.*

b) Alexiano igitur nomen mutatur, atque Alexander vocatur, aui nomine in illius Macedonis nomen traducto: quippe qui et celeberrimus esset, et in magno honore habitus ab eo fuisset, qui amborum pater existimabatur. Nam Antonini Seueri filii adulterium vtraque Maeses filia, nec non ipsamet anus, iactabat; vt milites pueros amore prosequerentur, quum illius esse filios putarent. *Steph.*

c) quum omnes perridicule decreuissent, quae iubebantur: illum quidem haberi patrem, qui — circiter sexdecim: Alex. — *Steph.* XIIII autem pro XVI in Pol. Vers. posita esse, notauit etiam Ioann. Hartung. Decuriae I c. 7. *Sylb.*

bat eum ſtatim Antoninus ſuis illis inſtitutis imbuere, vt ſcilicet choros agitans ſaltansque, et ſacerdotii particeps, veſtitu eodem atque artibus vteretur: quem tamen mater Mammaea *d)* ab omni illa 9
foeditate vindicabat, ſummiſſis clam doctoribus omnium diſciplinarum: modeſtiamque edocens, ac palaeſtra virilibusque gymnaſiis inſuefaciens, Graecisque eum pariter et Latinis literis inſtituens.
Quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur, iamque adoptio- 10
nis imperiique participati poenitebat. Quapropter omnes illius 11
e) doctores aula exegit, quosdamque illuſtriores partim morte, partim exilio affecit: ridiculas allegans cauſas, quod filium ipſius corrumperent, *f)* neque agitare eum choros atque ebacchari ſinerent, ſed ad modeſtiam componerent, et virilia officia edocerent. Eoque 12
vecordiae prouectus eſt, vt omnes ſcenicos artifices ac theatricos ad maximas imperii dignitates promoueret. Quippe exercitibus ſaltatorem quendam praefecit, qui olim iuuenis publice in theatro operas dederat. Alium item e ſcena, *g)* iuuentuti, alium ſenatui, alium etiam 13
equeſtri ordini praepoſuit. Aurigis item et comoedis, mimorumque 14
hiſtrionibus, maxima imperii munia demandabat: ſeruisque ſuis, aut libertis, vt quisque turpitudine reliquos anteibat, procurationes tradebat prouinciarum.

VIII.

Ita rebus omnibus, quae *h)* grauia olim honeſtaque cenſebantur, per omnem contumeliam ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri omnes, tum imprimis Romani milites indignabantur, *i)* contemne- 2
bantque eum, vtpote vultum componentem elegantius quam foeminam probam deceret: inſuper aureis monilibus molliſſimoque veſtitu haudquaquam viriliter ornatum, ſaltantemque in conſpectu omnium.
Quare propenſiores animos in Alexandrum habebant, ſpemque 3
meliorem in puero modeſte et continenter educato: ſeruabantque eum diligenter omnes ab inſidiis Antonini. Mater autem 4
Mammaea neque poculentum aliquid neque eſculentum guſtare puerum ſinebat, quod ab illo mitteretur. Cocis autem et pincernis vte- 5
batur puer, non quidem imperatoriis *k)* aut communibus ſed quos mater tantum delegerat, ac ſpectatae fidei futuros arbitrabatur. Da- 6
bat item furtim pecunias mater, quas ille inter milites clanculum diuideret: vt eorum beneuolentiam etiam pecuniae pignore (hanc

d) a foedis illis, et quae Imperatores dedecebant, actionibus uocabat: atque omnium diſciplinarum doctores clam *arceſſebat.* At Pol. non vertit *clam arceſſitis doctoribus*, ſed *ſummiſſis*, quod vocabulum in *ſummis* deprauatum fuit in praeced. edit. *Steph.*

e) Doctores iſtos fuiſſe Chriſtianos, putant nonnulli. *Memm.*

f) eum neque agitare choros, neque ebacchari permittendo, ſed ad mod. componendo, et v. off. edocendo. *Steph.*

g) inſtitutioni ac modeſtiae iuventutis, *Memm.*

h) Ita legitur in omnibus huius interpretationis edit. v. Annot. *Steph.*

i) Vox Gr. multo plus ſonat, quam *contemnebant*, videlicet *abominabantur*. *Steph.*

k) et quorum commune miniſterium eſſet; ſed iis *tantum*, quos mater del. *Steph.*

7 enim illi potiſſimum ſpectant) haberet autoratam. Quae intelligens Antoninus, nihil non inſidiarum Alexandro matrique intendebat. Quas tamen omnes arcebat prohibebatque communis auia Maeſa, mulier alioqui acerrima, multosque annos in aula cum ſorore ſua Iulia Se-
8 veri coniuge commorata. Nihil itaque eam latebat, quod Antoninus moliretur, homo ſuapte natura futilis, et qui omnia quae placerent,
9 propalam loqueretur atque ageret. Poſtea vero quam inſidiae parum procedebant, detrahere puero Caeſaris honorem decreuit. *l*) Itaque
10 neque ſalutari, neque iam foris procedere patiebatur. Milites autem (magnopere) illum requirebant, indignantes, ſi quidem imperium
11 quoque *illi* adimeretur. Sed Antoninus famam vulgauit, quaſi iam obiiſſet Alexander: vt ſcilicet periclitaretur, quonam id animo la-
12 turi milites forent. At illi, nusquam comparente puero, praeterea animis rumore illo exulceratis, indignabundi neque ſolitam cuſtodiam miſerunt Antonino, et incluſi caſtris videre Alexandrum
13 velle in ipſo templo dictitabant. Eo metu *vehementer* ictus Antoninus, Alexandro ſecum in vehiculo imperatorio conſidente, quod
14 erat auro multo gemmisque exornatum, contendit in caſtra. Caeterum portis reſeratis accepere vtrumque milites, atque in templum caſtrorum deduxerunt, ſalutantes ſupra modum, et laetis clamoribus
15 proſequentes Alexandrum, *m*) ſpreto propemodum Antonino. Quae ille aegre ferens, quum in templo caſtrorum pernoctaſſet, iratus militibus, notatis qui Alexandro acclamauerant, quaſi ſeditionis et
16 tumultus autoribus, arripi omnes ad ſupplicium imperauit. Quod illi aegre ferentes, *n*) atque Antoninum iam antea quoque peroſi, quum tollere e medio principem foediſſimum optarent, ſuisque commilitonibus ferre ſuppetias: rati hoc eſſe tempus, ipſum ſtatim Antoninum matremque Soaemidem, (quae forte illic aderat, *vtpote et augusta et mater*) interfecerunt: cumque eis ſeruos miniſtrosque
17 omnes ſcelerum, quicumque tum in ea caſtra conuenerant. Caeterum Antonini et Soaemidis cadauera trahenda per contumeliam
18 plebi tradiderunt: quae diu per totam vrbem raptata ac dilaniata, poſtremo in cloacas abiecta ſunt, vt inde ſcilicet in Tyberim defer-
19 rentur. Sic Antoninus *o*) ſexennium imperio occupato, vitaque vt
20 diximus acta, ſimul cum matre occiſus eſt. Milites autem Alexandrum, imperatorem conſalutatum, in aulam palatinam deduxerunt, adoleſcentulum admodum, atque adhuc *matris et* auiae, *tanquam paedagogorum*, praeceptis obtemperantem.

l) Iam que nullo honore afficiebatur Alexander, neque in ſalutationibus, nec quum in publicum prodiret. At milites illum requirebant, indignantes, quod imperio priuaretur. Quinetiam famam — quaſi mox eſſet moriturus Alex. — *Steph.*

m) erga Antoninum autem negligentius ſe gerentes. *Steph.*

n) Antoninum aliis iam de cauſis peroſi, quum e medio tollere Imperatorem, turpiter ſe gerentem, vellent, tum vero ſuppetias etiam ferendas iis, qui comprehendebantur, exiſtimarent, et valde opportunum tempus iuſtam que occaſionem habere ſibi viderentur: et ipſum Antoninum et matrem Soaemidem (aderat enim, vtpote et auguſta et mater) interficiunt. *Steph.*

o) Alii partim biennium, partim triennium, quidam etiam quadriennium Heliogabalo tribuunt imperii. *Menm.*

LIBER SEXTVS.

I.

Quem igitur habuerit finem vitae *p*) (maior) Antoninus, in supe-
rioribus demonstratum est: Alexander autem post illum, no- 2
men insigniaque gerebat imperii: caeterum negotiorum administra-
tio ac principatus gubernacula mulieribus incumbebant, omnia trans-
ferre ad modestiam grauitatemque conantibus. Quippe iam primum 3
sedecim ordinis senatorii viros, aetatis grauitate vitaeque sanctimo-
nia praecellentes, assessores principis et consiliarios delegerunt: ni- 4
hilque aut dicebatur aut agebatur, *q*) nisi illorum accedente suffra-
gio. Grata igitur populo, militibusque ac senatui praeterea, forma 5
principatus erat, ex contumeliosissima tyrannide *r*) ad optimatium
gubernationem redacta. Igitur primo deorum simulacra, quae ille 6
propriis sedibus extulerat, suis quaeque templis, delubris fanisque
restituerunt. dein quos ille temere aut vitiorum nomine, *quibus no-* 7
bilitati fuerant, ad honores dignitatesque extulerat, submotos inde,
ad pristinam vitam omnes artificiumque redegerunt. Res autem 8
cunctas atque administrationes, ciuiles quidem et forenses, insi-
gnibus doctrina viris, legumque peritissimis, militares autem claris
bellica virtute hominibus commendabant. Quumque diu ad hunc 9
modum regeretur imperium, Maesa, iam extremae senectutis, diem
suum obiit, honores adepta imperatorios, atque (vt mos Romanis
est) inter *s*) diuas relata. At Mammaea, cernens iam solam se filio re- 10
liquam, praeesse ad eundem modum moderarique studebat. Quum- 11
que adolescentem summam habere iam cerneret autoritatem, metu
ne viuida aetas in summa potestate licentiaque rerum, in cognata
aliqua impingeret vitia, vndique aulam seruabat: neque adiri a
quoquam adolescentem patiebatur, cuius vita moresque improba- 12
rentur: ne scilicet bona indoles corrumperetur; *t*) prouocantibus
appetitum eius iam vigentem assentatoribus in extremas libidines.
v) Persuaserat autem, vt actibus incubaret meliore diei parte, idque 13
faceret quam saepissime, ne quod spatium superesset vacandi malis
artibus, occupato rebus potioribus, ac necessariis imperanti. Cae- 14
terum suapte natura suberat Alexandro mite mansuetumque inge-
nium, propensumque ad humanitatem: quod ipsum aetas etiam
consequens declarauit. Quippe annis quatuordecim *x*) anaematon, 15

p) Gr. memoratus Antoninus. *Sylb.*

q) nisi id illi approbatum suo suffragio confirmarent. *Steph.*

r) ad formam gubernationis optimatium redacta *Steph.*

s) diuos, *Memm.*

t) vbi semel assentatores appetitus eius vigentes ad turpes cupiditates prouocassent, vel illexissent; aut si semel ass. *Steph.*

v) Persuadebat igitur, vt frequentissime ius diceret; id que maiore diei parte: quo circa meliora et imperio necessaria occupatus, commodum tempus ad vacandum alicui flagitio non haberet. Atque inerant certe Alexandro a natura mites mansueti que atque ad humanitatem propensi mores: vt etiam procedente aetate declarauit. *Steph.*

x) *ἀναίματον* legitur etiam apud Lampridium. Sed cum in Graeco sit *ἀναιμωτὶ*, Memmius putat, hic quoque legi posse *ἀναίμωτον*. *Sylb.*

hoc eſt citra ſanguinem, geſſit imperium, ne vno quidem occiſo.
Licet enim permulti maximis criminibus impegerint, tamen ab illo-
rum caede ſemper abſtinuit: quod vtique non facile *y*) a quoquam
omnium imperatorum, quiqui Marco ſucceſſerint, factum obſerua-
16 tumque inuenies. Neminem quisquam illo *per tot annos* imperante
commemorare poteſt, cui mors indemnato ſit illata. Matrem vero
etiam incuſabat, eique grauiter ſuccenſebat, quod eſſe pecuniae aui-
17 dior et opum cumulandarum ſtudioſior videbatur. Etenim quum
ſimularet ideo ſe theſauros congerere Mammaea, vt ſuppeditare Ale-
xandro poſſet, quod is facile abundanterque ſuis largiretur militibus,
18 proprios domi theſauros extruebat. Quae res imperatori notam in-
famiae attulit, quod illo ſcilicet inuito atque indignabundo etiam,
mulier auida, per fraudem bona quorundam atque hereditates ſup-
19 pilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patricii generis:
quam, etiam marito charam gratamque imprimis, eadem paulo poſt
20 aula per omnem contumeliam exegit. Et, quum ipſa tantum vocari
auguſta vellet, eamque appellationem puellae inuideret, eo contu-
meliarum prouecta eſt, vt puellae pater, quamuis magnae apud Ale-
xandrum generum autoritatis, impatiens Mammaeae iniuriarum, quas
21 ipſi nataeque inferebat, confugerit in caſtra, gratiam ſe habere
22 Alexandro dictitans habiti ſibi honoris: caeterum Mammaeam accu-
ſans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier,
interfici eum quidem iuſſit, puellam vero aedibus imperatoriis ex-
23 actam, in Africam relegauit. Haec autem omnia fiebant inuito coa-
ctoque Alexandro. quippe illi mater ſupra modum imperitabat, ac
24 dicto audientem ſemper habebat: vt hoc tantum reprehendi in Ale-
xandro poſſit, quod manſuetudine nimia, et reuerentia maiore
quam oportuit, etiam contra animi ſui ſententiam matri obſequeretur.

II.

Igitur quum ad hunc modum *z*) tredecim annos (quod quidem ad
2 ſe attineret) ſine querela cuiusquam imperium gubernaſſet, ecce
tibi haud opinato *a*) literae e Syria Meſopotamiaque, redditae a du-
3 cibus, in quibus ſcriptum eſſet: *b*) *Artaxerxem Perſarum regem,
Parthis iam deuictis atque Artabano*, *c*) *qui rex magnus primus ap-
pellatus eſt, duplicique diademate vtebatur, non ſolum orientis regno,
4 ſed vita quoque expulſo, ſubigere vicinos barbaros, ac ſibi vectigales
facere: neque iam intra fluuium Tigrim tenere ſe, ſed ſuperatis ripis ac
Romani finibus imperii, excurrere per Meſopotamiam, Syriaeque mi-
5 nitari: omnemque Europae oppoſitam continentem, quae mari Aegaeo*

y) ab alio quopiam eorum, qui noſtra aetate Imperatores fuerunt, factum obſeruatum ve eſt poſt Marci imperium. *Sylb.*

z) tredecim annos ita, ſine querela cuiusquam, (quod — attinerent,) imper. gubernaſſet, vel ita inculpate. *Steph.*

a) litterae ducum Syriae et Meſopotamiae, vel praefectorum Syr. — *Steph.*

b) *Artaxarem* habet Gryph. ed. et in textu et in Annot. marg., eodem que modo etiam infra. *Sylb.*

c) qui prius Rex magnus vocabatur, dupl. *Steph.*

fretoque Propontidos terminatur, atque Asiae nomen habet, d) ceu ve-
terem Persarum possessionem, sibi vindicare: quod iam inde a Cyro, 6
qui primus imperium a Medis in Persas transtulit, ad Darium vsque
extremum Persarum regem (cui regnum Alexander abstulerit) cuncta
olim Ionia Cariaque tenus a Persarum satrapis gubernarentur. Quare 7
sui muneris esse curare nunc, vt vetus atque integrum imperium Persis
restitueretur. Quibus intellectis Alexander motus, atque haud me- 8
diocriter re subita inopinataque perturbatus (quippe in altissima pace
educatus a puero, atque vrbanis deliciis innutritus) cònuocato 9
e) prius amicorum consilio, decreuit legatos cum literis mittere, qui
spem barbari conatusque inhiberent. Igitur literae in hanc senten- 10
tiam compositae: *Oportere illum, suis finibus contentum, nihil rerum*
nouarum moliri, neque sublatum vana spe ingens excitare bellum: De- 11
bere vnumquemque suis fortunis acquiescere. Non perinde sibi pugnam
processuram aduersus Romanos, vt aduersus vicinos et f) eiusdem corporis
barbaros. g) Admonebat praeterea victoriarum quas contra eos Au- 12
gustus ac Traianus, h) Luciusque item et Seuerus adepti fuissent. Hu- 13
iuscemodi literis *i)* Alexander persuasurum se barbaro, metu scilicet
perterrito, pacem quietemque arbitrabatur. Quibus ille contem- 14
ptis, remque armis potius quam verbis gerendam ratus, tum vero
k) ferocissimus ingruere, decursaque ac perequitata Mesopotamia 15
omni, praedas agere, atque oppugnare Romanorum castra imposita
fluminum ripis, quae scilicet imperii limites tuerentur. Quumque 16
homo esset natura gloriosus, ac sublimes animos gereret, successu
rerum inopinato subacturum se omnia videlicet existimabat. Neque 17
enim parua erant quae illius animum ad maius concupiscendum re-
gnum inflammabant. Primus namque ipse Parthis bellum inferre
ausus, Persarum recepit imperium. Siquidem post Darium illum 18
cui regnum Macedo Alexander abstulerat, *l)* permultis sane annis
Macedones ipsi, quique Alexandro successerunt, diuisas inter se
orientis Asiaeque totius regiones gubernarunt. Sed ortis inter ipsos 19
discordiis, ac frequentibus bellis attrito Macedonum robore, primus
Arsaces Parthus persuasisse earum regionum barbaris memoratur vt
a Macedonibus deficerent: impositoque sibi diademate, 20

d) maiorum suorum possessionem existimare, ideo que imperio Persico velle recuperare. *Steph.*

e) primum. Refertur enim ad profectionem, quae post consecuta est. *Memm.*

f) Vox Gr. sonat, *eiusdem nationis* seu *gentis.* Possis etiam interpretari, *aduersus* barbaros, qui idem hominum genus essent. *Steph.*

g) Admonebant praeterea litterae vict. *Steph.*

h) Lucius Verus, Marci gener, *Memm.*

i) Alexander se barbarum exoraturum aut metum iniecturum putabat, qui illi quiescendi causa foret. At ille, nihil curans, quae scripta essent, rem que armis, non verbis, gerendam ratus, eo maiore studio ad bellum incumbebat, populans vastans que omnia, quae Romanorum erant. *Steph.*

k) Malim *ferocius*, sicut et scripsisse Pol. puto. *Steph.*

l) amplius quingentis, *Memm.*

20 Parthorum barbarorumque vicinorum conſenſu, et ipſe regnum tenuit, *m*) et poſteris reliquit, ad Artabanum vsque regem *qui no-*
21 *ſtra aetate fuit.* quo interfecto, Artaxerxes, regnoque Perſis reſtituto, vicinaque barbaria per vim ſubacta, facile iam Romanam quoque potentiam laceſſebat.

III.

Quae vbi Alexandro Romae agenti nuntiata ſunt, minime iam ferendam putans inſolentiam barbari, vocantibus illuc ſe ducibus, aegre ſcilicet tandemque contraque animi ſui ſententiam ad expedi-
2 tionem ſe comparat. Igitur in Italia prouinciiſque reliquis delectus habebantur cunctorum, qui vel habitudine corporis, vel aetatis vi-
3 gore, idonei fore ad pugnam viderentur. Motusque ingens omnibus Romani imperii regionibus extitit delectibus habendis, qui tantae barbarorum multitudini *quanta incurſiones facere nuntiabatur,*
4 pares forent. At vero Alexander, vrbanis omnibus militibus conuocatis in *ſolitum* campum, conſcenſoque tribunali in hanc ſententiam
5 verba fecit: *n*) *Cuperem, commilitones, eiuscemodi habere orationem apud vos, quae et dicenti mihi* (*vt conſueuerat*) *ornamentum, et vobis*
6 *audientibus laetitiam conciliaret. Nam quum multos annos pacem agitauerimus, ſi quid noui nunc audieritis, fortaſſe quaſi praeter ſpem*
7 *acciderit, expaueſcetis. Decet autem viros fortes atque mōderatos*
8 *optima quidem optare, ſed ferre quaecunque incidant. Vt enim quae cum voluptate agimus, dulcia: ita quae cum virtute, glorioſa ſunt.*
9 *Atque vt is qui prior laceſſit, ipſe ſibi iniurius videtur: ita qui propulſat iniuriam, confidentior ex conſcientia ſit, atque ex iuſtitia ſpem*
10 *bonam mutuatur. Artaxerxes, vir Perſa, poſteaquam Artabanum dominum ſuum interfecit, atque ad Perſas imperium tranſtulit, etiam noſtra arma laceſſere, deſpecta maieſtate Romana, et iam incurſare*
11 *ac vaſtare noſtras prouincias aggreditur. Huic ego per literas a principio ſtudui perſuadere, vt inexplebilem illam vecordiam omitteret, neue aliena concupiſceret. At ille, barbara inſolentia prouectus, neque ſe continere ſuis ſedibus iam vult, et nos ad pugnam prouocat.*
12 *Ne cunctemur igitur, neue praelium detrectemus: ſed quicunque ſenio-*

m) et ab illo oriundis longa annorum ſerie permanſit. *Steph.*

n) Vellem, commilitones, verba facere apud vos, qualia conſueueram: quae et mihi concionanti ornamento, et vobis audientibus oblectamento erant. Nam, quum nobis multos per annos pace frui contigerit, ſi quid noui nunc audiatis, fortaſſis ad id, vtpote praeter exſpectationem dictum, conſternabimini. Verum par eſt, viros f. a. mod. optare quidem, vt ſibi eueniant optima, ſed ferre, quaecunque accidant. Illis enim, quae cum voluptate fiunt, frui iucundum eſt: eorum autem, quae ſuſcipere coacti ad proſperum perducimus exitum, glorioſa eſt fortitudo. Et eius quidem, a quo proficiſcitur iniuria, rationi conſentanea et aequa non eſt prouocatio: at, quum eos, qui nobis graues ſunt, repellimus, cum ex bona conſcientia confidentiam accipimus, tum vero ex eo, quod non inferimus, ſed propulſamus iniuriam, ſpem bonam concipimus. *Steph.*

*res hic adeſtis, o) admonete quamprimum illum trophaeorum, quae pluri-
ma aduerſus barbaros, Seuero atque Antonino parente meo ducibus, ex-
citaſtis: quibus autem aetas integra eſt, laudem hanc imprimis ac glo-
riam concupiſcite, vt intelligant omnes ſcire vos non ſolum pacem man-
ſuete ac reuerenter colere, verum etiam, quum res poſtulat, fortiſſime
praeliari. Quippe barbari vt cedentibus detrectantibusque acriter in-* 13
ſtant; ita repugnantibus minime reſiſtunt. Neque enim illis collata 14
*acies ſpem victoriae pollicetur, ſed excurſibus fugaque vtentes, lucrari
ſe demum putant quae ſcilicet rapuerunt: at nos quum omnia compoſita* 15
ordinataque habeamus, tum illos vincere ac profligare ſemper didicimus.

IV.

Talia quaedam loquutum Alexandrum alacri vociferatione milites
exceperunt, ac ſe promptiſſimos ad bellandum oſtenderunt. Il- 2
le, diuiſo largiter ſtipendio, iubet ad iter accingi: mox ad eam fer- 3
me ſententiam loquutus in ſenatu, diem diſceſſui praeſtituit. Quae
vbi aduenit, p) ſacris *diſceſſus cauſa* de more peractis, deducente
ſenatu populoque vniuerſo, Roma proficiſcitur, reſpectans *vrbem*
identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quisquam fuit 4
q) qui ſiccis oculis adſpexerit abeuntem. quippe omnem multitudi-
nem ſui cupidam habebat, educatus r) ab ipſis, imperioque tam
multos annos modeſtiſſime adminiſtrato. Caeterum feſtinato itinere, 5
quum Illyricas etiam gentes exercitusque luſtraſſet, magnis inde
quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea ciuitate quae
belli vſus poſtularet diligenter comparabat, exercendis etiam militi-
bus ac caeteris bellicis muneribus pertractandis intentus. Viſum 6
igitur illi eſt legationem iterum mittere ad Perſarum regem, quae de
pace amicitiaque cum illo ageret. Nam quum ipſe iam afforet,
minime deſperabat aut perſuaſurum quae vellet, aut certe perterre-
facturum. Enimuero barbarus Romanos oratores re infecta domum 7
remiſit: ipſe quadringentos e ſuis proceritate inſignes, veſtituque
eleganti auroque exornatos, equis atque arcubus conſpicuos, lega-
tos ad Alexandrum mittit, perterritum iri Romanos putans adſpectu
illo cultuque Perſarum. Legationis eius haec erat ſententia: *Iubere* 8
*magnum regem Artaxerxem, Romanos eorumque principem Syria omni,
Aſiaque quaecunque ex aduerſo Europae ſita eſt, decedere: ſinere Per-* 9
*ſas Ionia Cariaque tenus dominari, omnibusque iis regionibus quas mare
Aegaeum, Pontusque diſterminat: s) eſſe enim illa Perſarum poſſeſſiones
a maioribus acceptas.* Haec afferentes legatos t) quadringentos com- 10
prehendi Alexander iubet: omnique adempto cultu in Phrygiam re- 11

o) in memoriam vobis reuocate tropaea, quae ſaepe aduerſ. b. *Steph.*

p) ſacris, quae diſcedentibus conſueta ſunt, peractis. *Steph.*

q) qui ſine lacrymis illum deduxerit. *Steph.*

r) ſub ipſis, Gr. *Sylb.*

s) eas enim auitas eſſe Perſarum poſſeſſiones, *Memm.*

t) Vulg. libri habent *quadraginta:* ſed *quadringentos* agnoſcit etiam Zonaras; vt Ioann. Hartungus adnotauit Decur. 3. c. 2. *Sylb.*

legat, vicis agrisque conceſſis quos colerent: contentus hoc ſuppli-
12 cio interdicti in patriam reditus. quippe occidere nefarium facinus, minimeque virile arbitrabatur, neque in acie captos, et ſui regis
13 mandata exequutos. His ad hunc modum peractis, comparante iam ſe vt fluuios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum in barbarorum agros deduceret, defecerunt ab illo milites nonnulli, ex Aegypto acciti. neque non in Syria quoque res nouas contra imperium moliti alii: ſed vniuerſi tamen oppreſſi ſtatim, ſupplicio-
14 que affecti ſunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias transtulit Alexander, vt inde barbarorum incurſiones facilius arcerentur.

V.

Quibus ordinatis rebus, magnoque iam coacto exercitu, quumprimum ſe haud imparem fore aduerſariorum copiis credidit, de amicorum ſententia milites trifariam diſtribuit; ſic vt vnam partem
2 iuberet, ſpectantem ad ſeptentriones, facere iter per Armeniam (quae regio amica Romanis videbatur) atque illinc Medorum fines
3 incurſare: alteram idem ad *v*) ſeptentrionem, per barbarorum agros contendere, vbi confluentes Tigris et Euphrates, denſiſſimis paludibus excipi, atque ob id eorum *duntaxat fluuiorum* latere egreſſus di-
4 cuntur: tertiam porro exercitus partem ipſe adducturum ſe aduerſus
5 barbaros medio iam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diuerſis itineribus imparatos eos, ac ſic nec opinantes oppreſſurum, Perſarumque copias, ſemper ingruentibus Romanis occurſantes, diſtractum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate praelium
6 ſuſcepturas. (Neque enim mercenario milite vtuntur barbari, quemadmodum Romani conſueuerunt: neque ſtatiuis caſtris exercitus ha-
7 bent, qui bellorum actibus exerceantur: ſed omnis multitudo virorum, *x*) nonnunquam autem mulierum quoque, regis congregatur
8 imperio, quae mox bello peracto, ſuas protinus in ſedes dimittitur: ea demum praemia belli referens quae cuique ex rapina ſuperfuerint.
9 Arcubus autem et equis non in praelio tantum more Romanorum vtuntur, ſed a pueritia vsque enutriuntur vna, venatu inuigilantes, pharetratique ſemper ac nunquam ex equis deſilientes, ſiue bellum
10 gerant, ſiue feras conficiant.) *y*) Sed hoc Alexandri conſilium, etſi longe optimum prima ſpecie videbatur, ſtatim tamen fortuna deſti-
11 tuit. ſiquidem exercitus contendere per Armeniam iuſſus, vix aegreque ſuperatis eius regionis aſperrimis praeruptiſſimisque montibus, (quanquam aeſtas tolerabilius iter faciebat) impetu in Mediam facto,
12 vicos concremauit, praedamque abegit. At rex Perſarum intellecta re, confeſtim quam maximis potuit copiis auxilio adfuit. Caeterum arcere illinc Romanos minime poterat. quippe aſpera regio, pedi-
13 tibus quidem ſtabilem greſſum facilemque tranſitum praebebat: at barbarorum equitatus, montium aſperitate, et curſum difficiliorem

v) ad ſeptentrionales barbarici ſoli partes ſpectantem, Gr. *Sylb.*

x) nonnuſquam ſ. alicubi, *Memm.*

y) Optimum igitur Alexander conſilium inierat, vt quidem putabat: ſed eius deliberationem fortuna intercepit. *Steph.*

et iter habebat impeditius. Nuntiatum dein *Persarum* regi est, 14
z) exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad orientem spectant, impetum fecisse. Quare metuens ne Parthis fa- 15
cile superatis, mox in Persiam grassarentur, relictis copiis quantae ad tuendam Mediam satis fore videbantur, ipse cum toto exercitu ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus Romanus, com- 16
parente ac repugnante nullo negligentius iter faciebat, ratus Alexandrum cum tertia parte copiarum quae maximae valentissimaeque forent, in medios incurrisse barbaros. Itaque zz) restitantibus illis, atque ob id exercitum retentantibus, minime sibi properandum putabant, vt qui se tutos crederent: praestituto antea loco, in quem pa- 17
riter vniuersi a) cum praeda abacta, captiuisque omnibus, conuenirent. Sed eos Alexander fefellit: neque enim aut ipse venit, aut 18
exercitum adduxit, incertum metune proprio, ne ipse imperium tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pavore et charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generosos spiritus 19
retundebat, b) suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse in acie consisteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum ingressum, plane c) prodidit. Etenim Persarum rex omnibus copiis 20
occurrens imparatis, minimeque expectantibus, quasique intra retia d) vndique concludens, *et sagittis petens* omnem Romanorum exercitum profligauit. Quippe pauci plurimis resistere haud poterant, semperque nudas corporis partes armis aduersus impetum sagittarum protegebant: satis praeclare agi secum existimantes, si nulla edita pugna integri recessissent. Sed quum aliquandiu confertim clypeis 21
sese quasi muro circumsepsissent, atque omnes vndique velut vrbs aliqua oppugnarentur consauciarenturque, tandem vbi diu fortiter restiterant, occidione occiderunt. Ingens haec calamitas, et qualis nulla 22
facile memoratur, e) Romanis incidit, amisso ingenti exercitu, vel fide vel robore cuilibet antiquorum exercituum conferendo: Persam vero 23
fastu et maiorum spe rerum impleuit tantarum successus rerum.

VI.

Quae vbi nuntiata Alexandro sunt, grauissime tunc aegrotanti, siue ex moerore animi, siue insolentia caeli, cum ipse tulit molestissime, tum exercitus omnis grauiter imperatori succensebat. Quippe ipsius mendacio, minime signis seruatis, proditos ab eo suos milites dictitabant. Caeterum Alexander, morbi caelique illius ac- 2

z) alium Rom. exercitum in parte orientali Parthiae conspici, et in planitiem incursionem facere. *Steph.*

zz) illis infesto exercitui semper obnitentibus, *Memm.*

a) captis omnibus obuiis atque in medio positis conuenirent, *Memm.*

b) persuadens oportere alios pro ipso periclitari, non autem ipsum in aciem prodire. *Steph.*

c) Pol. puto scripsisse *perdidit*, quod verbum et loco aptum est, et Graecae voci plane respondet. *Steph.*

d) vsquequaque circumdans, *Memm.*

e) Romanorum fortunas retroegit, Budaeus. *Sylb.*

ſtuoſi impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeque Illy-
ricianis, qui humido hybernoque caelo inſueti, largiusque cibum
3 more ſuo capientes, lethaliter aegrotabant: redire Antiochiam con-
ſtituit *f*) accitis etiam eo militibus, qui montium tamen atque hye-
4 mis aſperitate *g*) attriti, pauciſſimis tantum reliquis, perierant. Co-
pias autem quas ſecum Alexander habebat, Antiochiam reduxit, mul-
tis inde quoque amiſſis. Quare magnum exercitui moerorem, ma-
gnum Alexandro dedecus ea res attulit: quum ſcilicet omnibus locis
fortuna illius conſilium fefellerit. Siquidem plurimi e triplici illo
exercitu (ita namque *h*) diſtribuebat) deſiderati ſunt, diuerſis calami-
5 tatibus, morbo, ferro, frigore. Vt vero Antiochiam peruenit Ale-
xander, facile et ipſe conualuit, ſpiritu illo caeli, et aquarum ab-
undatia poſt aeſtuoſos Meſopotamiae calores refectus, et milites vni-
verſos recreauit, conſolatus etiam moeſtitiam illorum pecuniis elar-
6 giendis. id enim ſolum valere ad *i*) conciliandos militum animos ar-
7 bitrabatur. Copias autem inſtaurabat, comparabatque de integro,
quaſi iterum in Perſas exercitum deducturus, ſi moleſti eſſe perge-
8 rent, neque ab iniuria deſiſterent. Sed et Rex Perſarum dimiſiſſe
9 milites ſuam quemque domum nuntiabatur. nam quamuis bello ſu-
periores fuiſſe barbari viderentur, tamen praeliis crebris in Media
Parthiaque geſtis pars ceciderant, alii attriti et ſaucii ſuperfuerant.
10 *k*) Neque enim ſegniter Romani deuicti, ſed ipſi quoque interdum
exitioſi hoſtibus: nullaque adeo re magis perierunt quam quoniam
11 pauciores deprehenſi. Nam quum fere par vtrinque numerus ceci-
diſſet, reliquiae illae barbarorum non quidem fuiſſe viribus ſuperio-
12 res, ſed numero, videbantur. *l*) Cuius rei argumentum eſt, quod
t r i e n n i o mox aut q u a d r i e n n i o barbari nequaquam arma re-
13 ſumpſerunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiae commoraba-
tur, hilariorque iam et liberior, laxatis bellorum curis, vrbis eius
deliciis indulgebat.

VII.

Enimuero putante illo *m*) tum quieturos Perſas, aut ſane multum ſpatii moraeque interceſſurum priusquam exercitum de integro

f) reuocato etiam e Media exercitu, *Memm.*

g) Longe alia eſt vocis Graecae ἠκρωτηριάσθησαν ſignificatio: adeo vt intelligendum ſit, illos partes extremas corporis prae frigore amiſiſſe. *Steph.* Ita enim fere Graeca ſonant: *Ille* igitur exercitus reuertens, maxima ex parte in montibus interiit: nec pauci extremis corporis partibus frigore mutilati ſunt, vt in regione, hiematu difficili: ita vt e multis perpauci ſint reuerſi. *Sylb.*

h) Aptius *diſtribuerat*, vt etiam Pol. ſcripſiſſe puto. *Steph.*

i) reconciliandos, *Memm.*

k) Non enim nullo fortitudinis ſpecimine edito perierunt Romani: ſed ipſi viciſſim hoſtibus alicubi magnam cladem intulerunt. Neque aliud in cauſa fuit, cur perirent, quam quod multitudine impares fuerunt deprehenſi. *Steph.*

l) Magnum autem cladis barbarorum eſt arg., quod triennio poſt aut q. *Steph.*

m) Perſas ita ſe habere, vt qui-

cogerent, haud facile, quum semel dissipatus est, in vnum coëun- 2
tem, (vtpote incertum atque inordinatum, vulgusque potius quam
exercitum, tantumque commeatum habentem quantum sibi vnus- 3
quisque ad praesentem vsum domo attulisset, praeterea aegre filios 4
vxoresque et sedes proprias relinquentem) statim nuntii literaeque 5
ab Illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum vehementer pertur-
barent, curamque animo maiorem iniicerent. quippe significabant:
Germanos Rhenum Danubiumque transgressos, Romanos in fines hostili- 6
*ter intrasse, oppugnareque iam exercitus ripis insidentes, perque vrbes
et vicos magnis copiis excurrere. Quapropter haud leuiter Illyricas
nationes conterminas vicinasque Italiae periclitari: opus esse igitur
ipsius praesentia, totoque quantum secum exercitum haberet.* Haec et 7
formidinem Alexandro, et Illyricis militibus moestitiam attulerunt.
quippe duplici se calamitate vsos intelligebant, quod et ipsi male
accepti in acie aduersus Persas fuerant, et suos domi caesos a Ger-
manis audiebant. Quare indignabantur atque *n*) Alexandro succen- 8
sebant, tanquam res in oriente prius vel metu vel negligentia pro-
didisset: nunc autem rebus ad septentrionem vocantibus, metu cun-
ctaretur. Erant autem Alexander iam atque amici illius etiam de 9
ipsa Italia solliciti. neque enim par periculum a Persis atque a Ger-
manis impendebat. Nam qui sub orientem habitant, magno terra- 10
rum marisque interuallo discreti, Italiae vix nomen audiunt: at Il-
lyricae gentes, angustae videlicet, neque multum agri Romanis
subiecti possidentes, solae discrimen faciunt inter Italiam atque Ger-
maniam. Edicit itaque profectionem ingratis atque aegre ferens, 11
sed vrgente tamen necessitate. Relictis autem copiis quantas fore
satis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, castrisque et castellis dili-
gentius communitis, ac praesidio firmatis, ipse aduersus Germanos
cum reliqua omni multitudine approperat. Confectoque celeriter 12
itinere, constitit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum *Germani-
cum* necessarias comparabat. Pontemque primo iunctis inter se na- 13
vigiis fecit in Rheno flumine, vt per eum exercitus transgrederen-
tur. quippe hi maximi fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus 14
ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios prae-
terfluit. Atque aestate quidem nauigabiles, altissimo latissimoque 15
alueo, per hyemem dein concreti gelu, camporum in morem per-
equitantur. *o*) Est autem adeo eius aluei solida glacies, vt non 16
equorum vngulis tantum pedibusque virorum subsistat, sed qui hau-
sturi inde sunt, non tam vrnas aut vasa alia secum afferant quam
secures ac dolabras, vt caesam inde aquam sine vase vllo, veluti la-
pidem, asportent. haec igitur illorum amnium natura est. Alexan- 17
der autem Mauros complures, ac vim ingentem sagittariorum, quos

dem non tanquam in pace quiescerent, sed illis barbaris, induciis saltem et aliqua cunctatione opus esse, antequam rursus exercitum immitterent, *haud fac.* Sequor autem in hac interpretatione meam emendationem, v. Annot. *Steph.*

n) Alexandrum incusabant, *Memm.*

o) quod que dudum flumen fuerat, adeo rigidum solidum que fit, vt n. Gr. *Sylb.*

ſecum ex Oriente adduxerat, partim ex agro Oſrhoënorum, partim
e Parthia transfugas, pecuniaue illectos, aduerſus Germanos inſtrue-
18 bat. Quippe huiuscemodi milites maxime Germanos infeſtant: quum
et Mauri longius iacula intorqueant, ſintque faciles ad incurſus re-
curſusque, vtpote leues atque expediti, et ſagittarii nuda Germa-
norum capita praegrandiaque illa corpora facile eminus, veluti ſi-
19 gnum aliquod, contingant. Nonnunquam vero etiam collata acie
res gerebatur, ex qua Germani perſaepe haud impares Romanis abi-
20 bant. Quum in his Alexander verſaretur, decreuit tamen orato-
21 res ad illos de pace mittere, qui pollicerentur omnia illis principem
Romanum quorum foret opus praebiturum, pecuniasque daturum
magna copia. Sunt enim Germani pecuniae imprimis auidi, nun-
22 quamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander
pacem foederaque potius ab illis emercari quam periclitari bello ten-
23 debat. Caeterum miles Romanus iniquo animo ferebat, fruſtra ſe
tempus terere, nulla occaſione fortiter quicquam animoſeque geren-
di, intento aurigationibus (vt aiebant) ac deliciis Alexandro:
quum contra oporteret vindicare potius Germanos, poenasque ab
iis exigere audaciae.

VIII.

Erat autem in exercitu *quidam, nomine p*) Maximinus, e quodam
Thraciae, et quidem intimae, vico (*vt ferebatur*) ſemibarbarus
2 homo, et qui a pueritia opilio fuiſſet: dein vigente aetate, ob cor-
3 poris proceritatem viresque ingentes, equo ſtipendia fecerat: po-
ſtremoque, fortuna quaſi manuducente ac praeuia, quum per omnes
militiae gradus adſcendiſſet, etiam ad exercituum prouinciarumque
4 praepoſituras euaſerat. Hunc igitur Maximinum, ob eam quam ſu-
pra diximus rei militaris peritiam, tyronibus vniuerſis Alexander
praefecerat, quos ad militiae munera exerceret, atque ad bellandum
5 idoneos redderet. Qui quum in eo negotio nihil ſibi ad omnem di-
ligentiam reliqui faceret, maximam ſcilicet a cuncto exercitu gratiam
inibat, non ſolum quae gerenda forent aſſidue edocens, ſed ipſe et-
iam primus obiens quae vſus poſceret: vt non diſcipulos tantum,
6 ſed aemulos etiam atque imitatores haberet ſuae virtutis: quos etiam
muneribus omnique genere honorum ſibi adiungebat. Quapropter
adoleſcentes, quorum bona pars ex Pannonia erat, laeti virtute Ma-
ximini, vulgo obtrectabant Alexandro, quod ſub matris autoritate
adhuc eſſet, *q*) nihilque non ex arbitrio conſilioque illius admini-
7 ſtraret, bellumque ſegniter et timide gereret: *r*) ferentes identidem
ſermonibus inter ſe, quantum detrimenti cunctatione illius in Ori-
ente accepiſſent, nihilque adhuc fortiter ac viriliter geſtum aduer-

p) Max., qui, quod ad genus attinet, ex intimis Thracibus et ſemibarbaris erat, ex quodam vico, vt ferebatur: ac prius quidem in pueritia paſtor fuerat: dein — *Steph.*

q) res que omnes ex arbitrio conſilio que mulieris adminiſtrarentur. *Steph.*

r) atque alii aliis in memoriam reuocabant, quantum — *Steph.*

sus Germanos. Quare et suapte natura proni ad res nouandas, et 8
tam longum principatum grauati, minus iam lucrosum, omni s) ambitione pridem consumpta: tum sperantes alterum mox principem, adepto praeter expectationem imperio, plus aliquantum vtilitatis honorumque ipsis ac studii delaturum: decreuere Alexandrum ob- 9
truncare, ac Maximinum vocare augustum, commilitonem videlicet et contubernalem, praetereaque rei militaris peritia maxime praesenti bello idoneum. Quum igitur frequentes in campum conue- 10
nissent, t) venienti de more ad exercendos tyrones Maximino (dubium, ignaro, an re prius composita) purpuram circundant, imperatoremque salutant. Ille primo reniti, et abiicere purpuram: vt 11
autem nudos intentari gladios a militibus vidit, occisuros nisi cederet minitantibus, futurum quam praesens periculum praeoptans, honorem scilicet recepit, fortunamque illam saepe (vt aiebat) oraculis ac somniis praemonstratam: testatus milites prius, inuitum 12
v) retractantemque se cogi, sed illorum tamen obsequi voluntati. Quamobrem quae ipsis placuerint, re sanciant, sublatisque armis, 13
etiam praeuento rumore, Alexandrum iam rei totius ignarum opprimant: x) vt milites illius ac stipatores re subita perterriti, aut spon- 14
te cum reliquis, consentiant, aut certe dum imparati sunt, nihilque eiusmodi expectant, etiam ingratis subigantur. Postea vero quam 15
beneuolentiam omnium atque alacritatem prouocauit, duplicata scilicet annona, ingentique promisso donatiuo, poenisque omnibus ignominiisque remissis, confestim ad Alexandri tabernaculum, quod 16
haud procul abesset, vniuersos educit.

IX.

His ille nuntiatis, vehementer rei nouitate perturbatus atque exterritus, prosilit e tabernaculo, vesano similis, lacrymansque et tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enumeratis quaecunque in illum beneficia contulisset: nunc y) tyrones 2
accusare, qui neglecto sacramento, adeo proteruiter id facinus auderent: postremo autem polliceri daturum se quae vellent, emendaturumque z) siqua desiderarent. Sed milites, qui eum tuebantur, 3
faustis a) impraesens acclamationibus prosequuti, defensuros eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, quum iam 4
lucesceret, nuntiantibus quibusdam adesse Maximinum, pulueremque haud procul excitatum videri, ac voces magnae multitudinis

s) ambitiosa liberalitate, *Memm.*

t) venienti ad consueta exercitia *Maximino.* Sed Pol. quaenam illa fuerint, exponit, ex iis, quae Herodianus paulo ante narrauit. *Steph.*

v) q. c. retrect. *Sylb.*

x) vt, terrore militibus eius ac stipatoribus iniecto, eos ad assensum adducant, aut facillime ad hoc adigant, vtpote imparatos, quod nihil eiusmodi exspectent. Postea — *Steph.*

y) iuuenes commilitones *accusare.* Sic fortassis Alexander eos solitus erat appellare. *Steph.*

z) si qua essent, de quibus quererentur. *Steph.*

a) illo die, *Memm.*

exaudiri: rurfus in planitiem egreffusAlexander, conuocare milites, ro-
gare, vt fe defenderet,tuerenturque eum quem ipfi educauiffent,quoque
5 iam quatuordecim annos imperante, fine vlla querela vixiffent: com-
motisque miferatione omnibus, arma capere ac refiftere hoftibus im-
perabat. At milites, etfi *b*) *primo* omnia principi pollicebantur,
6 paulatim tamen alii *c*) alio dilabebantur. Quidam etiam praefectum
praetorii atque Alexandri familiares ad fupplicium depofcebant, or-
7 tam ab illis defectionem caufantes. alii matrem ipfius accufabant,
auaram foeminam, et quae pecuniis congerendis, ob fordes nimias
parfimoniamque erga milites, inuifum cunctis Alexandrum reddide-
8 rit. Igitur aliquandiu haec inter fe diuerfi dictitantes, ftabant adhuc
9 tamen: vt vero exercitus Maximini in confpectum venit, atque hor-
tari commilitones coepit, vt mulierem fordidam et pufillum adole-
fcentem, etiamnum fub matris feruitio, ftatim d e f e r e r e n t, feque
viro f o r t i proboque aggregarent, commilitoni ipforum, atque
in armis femper bellicisque muneribus verfato: confeftim vniuerfi
ab Alexandro defciuerunt, atque vnanimiter imperatorem Maximi-
10 num confalutauerunt. At ille tremens, atque exanimatus, in taber-
naculum *vix* reuertitur, matrique implicitus, et (vt aiunt) conque-
rens atque incufans quod ob illam talia pateretur, expectabat inter-
11 fectorem. Maximinus autem, poftquam eum exercitus vniuerfus
auguftum appellauit, tribuno et centurionibus aliquot negotium dat,
Alexandri, matrisque vna, et quicunque vim contra facerent, occi-
12 dendorum. Qui facto impetu in tabernaculum, ftatim ipfum cum
matre amicisque et honoratiffimo quoque, obtruncant, exceptis qui
d) paulo ante fuga fibi ac latebris confuluiffent: quos tamen vniuer-
fos haud multo poft comprehenfos Maximinus ipfe morte affecit.
13 Hunc finem habuit vitae Alexander, vna cum matre, quum annos
quatuordecim fine vlla fubiectorum querela, atque adeo fine fangui-
14 ne, imperaffet. Siquidem a caedibus et crudelitate abhorrens, ne-
minem nifi iudicio damnatum perire patiebatur: ad humanitatem
15 *e*) videlicet ac beneuolentiam propenfus. Quapropter nifi filium
mater auara ac fordida infamaffet, nihil plane defiderari in illius gu-
bernatione imperii potuiffet.

LIBER SEPTIMVS.

I.

Qualem fe gefferit Alexander quatuordecim annorum imperio, *et quem*
2 *vitae finem habuerit*, fuperiore volumine expofuimus. Interea
Maximinus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, afpere
3 fērociterque adepta poteftate vtebatur, fic vt ex molli manfuetoque im-

b) Sylb. ed. „etfi omnia *prin-cipi* poll.“ pro quo nomine *prin-cipi* Meminius modo „*principio*“ fubiecit. *Irm.*

c) q. c. alia *Sylb.* in ablat. fcil. via. *Irm.*

d) paulisper, *Memm.*

e) ac beneficentiam propenfus. Omni igitur ex parte laudatum fuiffet Alexandri imperium, nifi ob matris auaritiam et fordes male audiffet. *Steph.*

perio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam quum
se inuisum hominibus cognosceret, quod primus ex infimo loco ad eam
fortunam peruenisset: praeterea moribus perinde vt genere barbarus, 4
patrioque instituto caedis auidissimus, ad id potissimum dabat operam, vt
imperium sibi saeuitia constabiliret: scilicet metuens ne senatui reliquis 5
que omnibus Romanae ditionis hominibus contemptibilior fieret,
dum non tam in eo praesens fortuna quam natalium obscuritas spe-
ctatur. Quippe iam id tritum vulgatumque apud omnes, opilionem 6
fuisse in Thraciae montibus: dein corporis vastitate ac robore inter
eius regionis tenuissimos milites adscitum, quasique manuductum a
fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confestim amicos 7
consiliariosque Alexandri a senatu lectos *f*) sustulit e medio,
partimque Romam dimisit, partim, administrationem rerum causatus,
officio priuauit. Id eo consilio fecit, vt solus esset in exercitu, ne- 8
minemque prope se haberet ex conscientia nobilitatis potiorem, sed 9
velut ex arce quadam *g*) citra vllius reuerentiam, tyrannidis operi-
bus vacare posset. Omniaque Alexandri ministeria, quibus ille per 10
tot annos vsus fuerat, ex aula eiecit: plurimis etiam interfectis, quod
insidias videlicet suspectaret, quando omnes illius interitu moestos esse
intelligebat. Caeterum magis magisque crudelitatem irritauit con- 11
iurationis cuiusdam in se delatio, conspiratis in vnum centurionibus
permultis, omnique senatu Romano. Magnus erat quidam nomine, 12
vir patricius et consularis, qui delatus imperatori est quasi manum
contra ipsum compararet, ac militibus persuaderet, vt *h*) ad se im-
perium transferrent. Consilium autem huiuscemodi fuisse putatur. 13
Pontem construxerat Maximinus supra flumen, qua aduersus Germa-
nos transiret vt enim primum summam rerum suscepit, statim bel- 14
lica facinora affectauit. Siquidem, *tanquam* ob immanem corporis
staturam et militare robur ac peritiam pugnandi adscitus ad imperium,
re ipsa famam confirmare atque opinionem militum tendebat: vt
metum illum atque cunctationem Alexandri in praeliis capessendis
iure improbatam fuisse coargueret. Quare nihil sibi ad exercendos 15
milites reliqui faciebat, et cum ipse in armis assiduus erat, tum exer-
citum vehementer adhortabatur. Sed tum constructo (vt diximus) 16
ponte, transire in Germaniam statuerat. Caeterum Magnus
haud sane paucis militibus, sed qui virtute caeteros ante-
irent, atque iis potissimum quibus custodia pontis curaque fue-
rat demandata, persuasisse dicebatur, vt simulac Maximinus in alte-
ram ripam peruasisset, ponte *i*) abscisso redituque intercluso, barba-
ris eum proderent. Siquidem tanta erat amnis illius profunditas ac 17
latitudo, vt irremeabilis fore videretur, nullis praesertim nauigiis in
aduersa ripa. *k*) Talia scilicet sermonibus ferebantur: incertum ve- 18

f) Hic ἀπεσκευάσατο non videtur esse *sustulit e medio*; nec ea, quae sequuntur, hanc interpretationem videntur admittere. *Steph.* Commodius fortasse *summouit*, amolitus *est*. *Sylb.*

g) quum nullus adesset, cui reuerentiam tribuere necesse haberet, tyrann. *Steph.*

h) ad ipsum *imper.* Nam illud de militibus potius intelligeretur. *Steph.*

i) soluto, *Memm.*

k) Accusationis fama talis fuit,

19 ro, an composita fraude. neque enim facilis sententia, parum ex-
20 plorata re, citraque iudicium aut defensionem vllam correptis inter-
21 fectisque omnibus quoscunque suspicio attigerat. Sed et militum
Osrhoënorum defectio nonnulla oborta est. Nam quum magnopere
indoluissent Alexandri nece, ac forte fortuna in quendam ex illius
amicis, cui nomen Quartino fuit, paulo ante e castris a Maximino
dimissum, incidissent, correptum atque retractantem, neque tale
quippiam cogitantem, ducem sibi delegerunt, purpuraque eum
praelatoque igni, (funestis scilicet honoribus) condecoratum nihilque
22 minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu
post in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam suo, et (vt
credebatur) amico, per insidias occiditur. Macedonio nomen fuit,
qui et antea Osrhoënis praefuerat, et nunc primus eisdem autor fue-
23 rat deficiendi a Maximino. Quumque nulla subesset odii aut inimi-
citiarum causa, tamen eum occidit, quem ipsemet corripuerat, at-
que ad suscipiendum imperium perpulerat. Sed enim magnopere
tunc gratum se Maximino facturum putans, abscissum Quartino caput
24 dono obtulit. Verum Maximinus, quamuis eo facinore laetus, gau-
densque praereptum sibi hostem, tamen illum, haud modica spe-
rantem, putantemque sibi insignem gratiam relatum iri, extremo
supplicio affecit, ceu defectionis autorem, interfectoremque eius cui
facinus inuito persuaserat, atque infidum homini, quem antea pro
25 amicissimo habuisset. Huiusmodi igitur causae magis magisque ani-
mum exasperabant Maximini, atque ad saeuitiam exacuebant, etiam
26 antea sua sponte crudelissimum. Caeterum adspectu quoque erat
horrendus, vasto atque immani corpore, vt nemo illi, vel exercita-
tissimorum Graecorum, vel pugnacissimorum barbarorum, conferri
posset.

II.

His ita dispositis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte intre-
2 pide pertransito, bellum Germanis intulit. Sequuti illum magna
vis mortalium, ac pene omnes barbarorum copiae: *l*) adhaec Mauri
iaculatores sagittariique quamplurimi. Praeterea Osrhoëni et Arme-
3 nii: quorum hi, Romanis subiecti, illi in amicitiam fuerant societa-
temque adsciti. tum siqui ex Parthis aut *m*) pecunia conducti, aut
4 transfugae, aut item capti bello, Romanis seruiebant. Haec autem
multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein atque *in rebus bel-*
5 *licis* exercita a Maximino fuerat. Caeterum iaculatores sagittariique
gerendo aduersus Germanos bello magnopere idonei videntur. si-
quidem expediti hostem opprimunt incautum, facileque rursus in

seu vera, seu a Maximino conficta. Non facile est autem aliquid certi dicere: quoniam de illa inquisitio non fuit habita. nullo enim in iudicium vocato, nullique dato sui defendendi spatio, quoscunque suspectos habebat, repente correptos, immisericorditer interfecit. *Steph.*

l) Maurusiorum iaculatorum et sagittariorum numerus maximus, Osrhoënorum que et Armeniorum, Gr. *Sylb.*

m) pecuniis inducti et transf. *Memm.*

tutum ſe recipiunt. At vero Maximinus hoſtilem ingreſſus agrum, 6
diu nemine, qui reſiſteret, inuento (quippe omnes abſceſſerant bar-
bari) regionem illorum depopulabatur, maturis iam ſegetibus, vi- 7
cosque omnes incendendos diripiendosque militibus tradebat. *n*) Sunt
autem vrbes aedificiaque illa maxime incendiis obnoxia. Rara *enim* 8
apud Germanos ſtructura e lapide ac lateribus coctilibus: denſisque
potius ſyluis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quaedam
quaſi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem 9
longe lateque graſſatus, populatis ſegetibus, omnique pecore captiuo
militibus permiſſo, nullos adhuc hoſtes inuenerat. Siquidem cam- 10
peſtres regiones, locaque ab arboribus pura deſeruerant, atque intra
ſyluas et paludes delituerant, vt inde praeliare.. ır atque eruptionem
in hoſtem facerent. Etenim denſitas illa arborum ſagittis iaculisque 11
hoſtium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculoſa Ro-
manis locorum ignaris, ipſis autem facilis expeditaque fore videbatur,
non ignaris quae vsquam peruia, quae inuia, et genuum tenus quo-
tidie per illas diſcurſantibus. Sunt autem *o*) Germani peritiſſimi na- 12
tandi, vt qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiuscemodi 13
igitur locis pugna inita, vbi etiam Imperator ipſe Romanus fortiſ-
ſime praelium inchoauit. Nam quum ad ingentem quandam vaſtam- 14
que paludem ventum eſſet, intra quam Germani fuga ſe receperant,
verentibus Romanis eodem hoſtes inſequi, primus Maximinus equo
paludem ingreſſus, quum quidem etiam ſupra aluum equus voragine
hauriretur, magna vi repugnantes barbaros contrucidauit. Quare 1
exercitus reliquus pudore inſtinctus, ne prodere pugnantem pro ſe impe-
ratorem videretur, auſus et ipſe eſt paludem ingredi. multique vtrinque
ceciderunt: ita tamen, vt nullus pene barbarorum fuerit reliquus,
dimicante inſigniter Romano principe. Quare et ſtagnum cadaueri-
bus oppletum, et palus ſanguine confuſa, *p*) pedeſtris praelii naua-
lem faciem praeferebat. Hanc igitur pugnam ſuaque ipſius fortia 16
facinora non ſolum per literas ſenatui populoque Romano ſignifica-
vit, ſed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit:
vt non tam audire quae geſta forent, quam etiam ſubiicere oculis
Romani poſſent. Eam tabulam deinde vna cum reliquis illius hono-
ribus ſenatus ſuſtulit. Fuere item alia praelia quibus omnibus ipſe 17
manu pugnam capeſſens, ac fortiſſime dimicans, exſplendeſcebat.
Multisque captiuis atque ingenti abacta praeda, inſtante hyeme in 18
Pannoniam reuerſus eſt: intraque vrbem Sirmium (quae maxima 19
omnium eius regionis habetur) in hybernis agens, ad vernam ſeſe
expeditionem comparabat: identidem minitans (id quod etiam prae- 20
ſtiturus videbatur) exciſurum ſubacturumque Oceano tenus omnes
Germaniae barbaras nationes.

n) Facillime autem ignis eorum vrbes atque domicilia depaſcitur. Lapidum enim apud illos aut laterum coctilium eſt penuria: ſed denſas habent ſiluas: ideo que lignis quum abundent, ea componentes et compingentes, ſibi tabernacula aedificant. *Steph.*

o) et natandi peritiſſimi Germani, *Memm.*

p) i. e. pedeſtri exercitus praelio ſpeciem pugnae naualis praefeferebat. *Steph.*

III.

Talis vtique fuit in bellicis negotiis: maximam rebus gestis clari-
tudinem adepturus, *q)* nisi grauior multo suis ac truculentior
2 (quam ipsis) fuisset (hostibus). Quo enim barbaros interemptos, si
longe plures in ipsa vrbe Roma subiectisque nationibus caedes ede-
3 bantur? Quid praedam aut captiuos abactos proderat, si suis fortu-
4 nis Romanae ditionis mortales quotidie dispoliabantur? Quippe
omnis non modo libertas, sed instigatio quoque delatoribus permissa,
vt circumuenire quos vellent, renouareque etiam (si ita visus posce-
ret) vsque a progenitoribus ignota atque indeprehensa ad eam diem
5 crimina liceret. Neque sane delicti alicuius quisquam arcessebatur,
quin idem continuo reus perageretur, ac censu fortunisque omnibus
6 expelleretur. Itaque quotidie cerneres, qui pridie opulentissimi
7 fuissent, eos nunc emendicare stipem. tanta videlicet tyrannidis
auaritia incesserat, assiduas erga militem largitiones obtendentis.
Erant praeterea illius aures omnibus calumniis patulae, sic vt nullius
8 vel aetatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exer-
citibus aut prouinciis praepositos, consulares triumphalesque viros,
leuissima tenuissimaque calumnia attactos, corripi de improuiso iube-
9 bat, ac sine vllis ministeriis solos vehiculis impositos, die noctuque
iter facere ab oriente aut occidente (si ita cecidisset) itemque a me-
10 ridie in Pannoniam vsque, in qua tunc ipse morabatur. Dein *r)* spo-
liatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quam-
diu igitur *s)* vnus aut alter talia patiebantur, neque ea calamitas ex-
tra ipsorum familiam egrediebatur, non sane magnopere populorum
11 gentiumque interesse videbatur: (siquidem beatorum diuitumque res
aduersae, non solum a plebe negliguntur, sed eis nonnulli etiam
prauo malignoque ingenio, ob inuidiam scilicet potentiorum atque
12 felicium, delectantur) postquam autem Maximinus plurimas illu-
strium virorum familias ad egestatem redegit, leuiora iam illa ac mi-
nora ducens, quam vt ipsius cupiditati satisfacerent, animum ad
13 publicas opes transtulit. Igitur quaecunque pecuniae ciuiles, aut ad
publicam annonam repositae, aut in plebem diuidendae supererant,
tum quae theatris ac celebritatibus seruiebant, vniuersas sibi adiudi-
14 cauit. Adhaec templorum (omnium) donaria, statuaeque deorum
heroumque honores, tum quicquid publici operis aut ciuilis orna-
menti, aut materiae denique fuit nummis idoneae conficiundis,
15 omnia pariter ignibus conflabantur. Quae res imprimis animos mul-
titudinis exulcerauit, quasique luctum publicum effecit, quum citra
pugnam atque arma quasi oppugnationi esse vrbs obnoxia videretur:
sic vt quidam e populo contra resistere, templaque ausi tueri, etiam
cadere ante aras deorum immortalium, quam spectare patriae spolia,

q) nisi domesticis et subditis omnibus grauior terribiliorque fuisset. Quid enim proderat, barbaros interimi, si l. pl. *Steph.*

r) vexatos, *Memm.*

s) Q. i. in nonnullos priuatim haec admittebantur, et intra eorum familiam calamitas haec consistebat, populi ciuitatum et nationes non valde sua interesse putabant. *Steph.*

praeoptauerint. Hinc itaque potiſſimum per vrbes atque nationes 16
popularium animi intumuerunt: ac nec milites quoque ſatis aequo 17
animo ferebant, exprobrantibus inuidioſe conſanguineis atque domeſticis, et *t*) ipſorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

IV.

Huiuscemodi igitur cauſae minime profecto leues ad odium ac defectionem populos proritabant. Caeterum votis tantummodo agebant, laeſa implorantes numina, nullo ſcilicet audente profiteri ſe vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua leuique occaſio- 2
ne *v*) (vt ſunt lubricae tyrannorum res) primo arma ſumpſerunt rebellaruntque Afri, tali cauſa: *x*) Procurator erat quidam Carthagini, 3
cui nihil ad extremam vel aſperitatem vel ſaeuitiam deerat. Is damnandis iudicio hominibus, exigendisque pecuniis, fauorem principis aucupabatur. ſiquidem Maximinus, quos ſibi factos cogno- 4
ſcebat, eos potiſſimum deligere conſueuerat. Quicunque igitur fiſci rem curabant, ſi modo viri probi forent, (quod perraro eueniebat) aut procuratione exciderant, aut praeſenti periculo conterriti, gnarique illius auaritiae, quamuis inuiti, caeteros imitabantur. Qua- 5
propter Africae procurator, cum pleraque alia violenter factitabat, tum ab adoleſcentibus quibusdam nobilibus atque opulentis damnatione circumuentis, ſtatim exigere pecunias intenderat, patrimonioque illos et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati ado- 6
leſcentes, petito trium dierum ſpatio: *y*) conſpirantesque interim in 7
vnum, quicunque graue aliquid vel paſſi fuerant, vel paſſuros metuebant, iubent nocte ex agris iuuentutem cum fuſtibus ac ſecuribus adeſſe. Illi, dominorum imperia exequentes, venere ante lucem 8
vniuerſi in vrbem, celantes ſub veſtibus arma, quae cuique tumultuaria ſe obtulerant. Magna vero vis mortalium confluxere. ſiqui- 9
dem foecundiſſima hominum Africa plurimos tunc etiam agrorum cultores habebat. Vt autem dies iam illuxit, iubent adoleſcentes 10
pone ſequi ſeruorum ſuorum gregem, tanquam ſi e reliqua eſſent

t) propter ipſos talia *p. M.*, nimirum propter inſatiabilem pecuniarum cupiditatem, qua tenebantur. Nam p. praec. dixit, Maximinum ſuae rapacitati aſſiduas erga militem largitiones obtendiſſe. *Steph.*

v) (quales ſunt tyrannidis lapſus) primi arma ſumſerunt conſtanter que rebell. *Steph.*

x) Adminiſtrabat quidam Carthaginenſemregionem acerbiſſime, et cum omni ſaeuitia damnabat iudicio, atque pecunias exigebat: quod bene audire apud Max. vellet. Siquidem Maximinus, quos animo ſuo conuenientes norat, eos deligebat: et qui aerario tunc praeerant, etiamſi viri probi eſſent, (quod raro contingebat) tamen et ipſi, periculum ante oculos habentes, et illius auaritiam ſcientes, caeteros, licet inuiti, imitabantur. Ille quidem certe procurator Africae cum in alios violentia vtebatur, tum vero ab adol. *Steph.*

y) ſed quum, facta coniuratione, omnes, quos nouerant aliquid graue paſſos eſſe, vel metuere, ne paterentur, in ſuam ſententiam pertraxiſſent, iubent — *Steph.*

populi multitudine: neque tamen arma proferre prius, aut vim facere, quam vbi aliquos aut e militibus aut e populo viderint irruere
11 contra se, atque ire vltum facinus quod gesturi mox essent. Ipsi, reconditis intra sinum pugionibus, adeunt procuratorem, tanquam
12 cum eo de persoluendis pecuniis acturi, continuoque nihil tale suspi-
13 cantem neci dedunt. Ibi, exertantibus gladios illius militibus, atque ire vltum volentibus, repente agrestes cum fustibus ac securibus occurrunt, fortiterque pro dominis pugnantes, facile omnes in fugam verterunt.

V.

Ad hunc modum negotio succedente, iuuenes, desperatis semel rebus, vnam sibi reliquam salutem fore arbitrati, si patratum nuper facinus maiore aliquo facinore cumularent, statuunt in communionem periculi rectorem prouinciae assumere, *z*) ac populos ad defectionem solicitare. quod optari iam pridem ab vniuersis cogno-
2 verant, Maximini odio, sed metu prohiberi. Igitur cum omni mul-
3 titudine *a*) nocte intempesta domum proconsulis petunt. Is Gordianus fuit, *b*) proconsulatum sortitus eum, quum annum ageret circiter octogesimum: multarumque ante prouinciarum fuerat rector,
4 atque in maximis spectatus negotiis. Quocirca facile susceptum iri ab illo imperium existimabant, *c*) quasi fastigium aliquod superiorum dignitatum: senatuique et populo Romano gratum futurum principem, qui praeterquam quod erat *d*) illustri ortus genere, etiam per honores plurimos, quasi per gradus quosdam, ad imperii culmen
5 adscendisset. Euenit autem, vt, quo die haec agebantur, domi Gordianus resideret, dilatis laboribus, omnique actu rerum suspenso.
6 Igitur adolescentes, cum gladiis, magna stipante multitudine, proturbatis ianitoribus, impetum in aedes faciunt, eumque supra grab-
7 batum requiescentem offendunt: circumfusique, senem purpura in-
8 duunt atque augustalibus honoribus consalutant. Ille, re subita exterritus, insidiasque et dolum in se compositum ratus, deiicit humi se ex grabbato, obsecrans parcerent seni, a quo nihil iniuriarum ac-
9 cepissent, fidemque principi et beneuolentiam seruarent. Instantibus autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, quum partim metu, partim ignoratione, haudquaquam sciret Gordianus, quid
10 sibi ea res vellet, quaeque subitae fortunae caussa foret, vnus e numero adolescentium, qui et nobilitate et facundia caeteros anteiret, reliquis tacere et paulisper quiescere iussis, dextra capulum

z) totam que gentem, *Memm.*

a) quum iam meridies esset, irrumpunt in dom. pr. *Steph.*

b) forte quidem proconsulatum nactus, sed senex, ac ferme ad octogesimum aetatis annum prouectus; Gr. *Sylb.*

c) finem rebus, a se gestis, imponente, qui velut culmen earum esset: senatumque et pop. Rom. lubenter recepturum esse virum, qui non solum claris esset natalibus, sed etiam a multis praefecturis, quasi continuata serie, ad hanc dignitatem peruenisset. *Steph.*

d) Originem enim paternam ad Gracchos, maternam ad Traianum Imper. referebat. *Memm.*

tenens, in hanc ſententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum* 11
alterum praeſens manifeſtumque, alterum, futurum forſitan, dubiique
euentus, eligendum tibi hodie alterutrum eſt: vt aut nos teque vna ſer-
ves, et ſpem meliorem, qua omnes freti ſumus, ampleētaris, aut iam-
iam noſtris manibus intereas. Quod ſi e) potiora malueris, multa ad 12
ſpem bonam f) viatica ſunt. quippe inuiſum omnibus Maximinum, pe-
ſtemque illam crudeliſſimae tyrannidis tolles, vitamque antehac praeclare
tibi actam, illuſtri gloria cumulabis: maximosque a ſenatu populoque
Rom. honores ac ſempiternam laudem nanciſceris. Sin vero abnueris, 13
ac nobiscum conſpirare pernegaueris, iamiam te hic obtruncabimus, at-
que ipſi quoque (ſi oportuerit) occiſo tibi immoriemur g) Maius nam- 14
que facinus auſi ſumus, quam vt ſalui eſſe citra deſperationem poſſimus.
Iacet enim tyrannidis miniſter, luitque poenas crudelitatis, noſtris 15
nunc nuper manibus interemptus. Quapropter ſi conſenſeris nobiscum, 16
atque in partem periculorum acceſſeris, cum ipſe honorem imperii con-
ſequeris, tum quod nos facinus perpetrauimus, h) laude quam ſupplicio
dignum reputabitur. Dum haec loquitur adoleſcens, impatiens mo- 17
rae caetera multitudo, quum quidem eodem iam ciuitas vniuerſa, re
vulgata, concurriſſet, Gordianum vnanimes auguſtum appellant. Ille, 18
quamuis recuſaret ac ſenectutem obtenderet, tamen ſuapte natura
gloriae auidior, haud aegre tandem honorem ſuſcepit: malens futu-
rum dein quam praeſens iam periculum ſubire. ſimul aetate iam ex-
acta minime recuſandum putabat, quin (ſi ita res poſceret) etiam
imperatoriis honoribus immoreretur. Igitur ſtatim tumultuari omnis
Africa, ſublatisque Maximini honoribus ciuitates pleraeque imagines 19
Gordiani ac ſtatuas ponere. Sed eum quoque a ſe cognominarunt
Africanum. nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana
voce nuncupantur.

VI.

At Gordianus, aliquot dies Thyſtri commoratus, qua in vrbe haec
acta fuerant, nomen imperatoris iam cultumque gerens, Car-
thaginem proficiſcitur: *i)* vt in ciuitate maxima, *vt ipſe norat*, ce-
leberrimaque, omnia quaſi Romae agitarentur. Siquidem vrbs illa, 2
vel opibus, vel populi frequentia, vel magnitudine tantum Romae
concedens, cum Alexandri vrbe Aegyptiaca de ſecunda palma con-
tendit. Sequebatur autem ipſum *k)* principalis pompa omnis, mili- 3
tesque quicunque aderant, iuuenesque vrbani procera ſtatura, ad eorum
ſimilitudinem, qui Romae imperatorem *l)* comitantur: virgae item 4
laureatae, quo inſigni principes a priuatis dignoſcuntur. Praeterea

e) praeſentia, *Memm.*

f) Malim *adminicula*, vel *ad-iumenta*. Ad verbum tamen *via-tica* ſonat Gr. vox. *Steph.*

g) Auſi enim rem ſumus, quae maiori deſperatione indiget. *Steph.*

h) Poſt *laude* vel *magis*, vel *po-tius* fortaſſe non deeſt, ſed ipſe Pol. ſubaudiendum reliquit. *Steph.* Ellipſis particulae *magis* ſupra quoque bis a Pol. vſurpata. *Sylb.*

i) C. pr., quam eſſe maximam et populoſam norat: vt omnia tanquam Romae ageret. *Steph.*

k) Imperatoria p. *Steph.*

l) antegrediuntur. *Steph.*

que ignis de more praeferebatur, vt speciem fortunamque, exi-
guum sane ad tempus, Romanae ciuitatis Carthago repraesentaret.
5 Caeterum Gordianus literas complures ad *m*) primum quemque Ro-
mam missitabat, atque ad proceres senatus, quorum erant ei permulti
6 amici ac necessarii. Scripsit item publice ad S. P. Q. R. significans
Afrorum erga se consensum, simulque accusans Maximini crudelita-
7 tem, quam esse omnibus magnopere inuisam sentiebat. Ipse omnem
prae se mansuetudinem ferebat. nam et delatores omnes exilio affe-
cit, et iis, qui parum iusto iudicio damnati fuerant, iterum defen-
dendi sui potestatem indulsit. quin exules quoque in patriam resti-
8 tuebat, ac militibus plura se quam quisquam antea, largiturum, po-
9 puloque ingens daturum congiarium pollicebatur. Idem praefectum
10 quoque praetorii, Vitalianum, ferum crudelemque hominem, ca-
rissimum deuotissimumque Maximino, in ipsa vrbe curauit interi-
11 mendum. Siquidem suspectans, ne ille suis inceptis fortiter *n*) re-
sistendo, caeteros quoque metu perterritos a se auerteret, mittit
prouinciae quaestorem, adolescentem audacissimum, corpore vali-
dum atque aetate florentem, promptumque ad omne periculum pro
se suscipiendum, traditis centurionibus ac militibus nonnullis.
12 *o*) cui etiam literas dedit obsignatas duplicibus tabellis, per quas ar-
cana occultaque negotia *p*) significare imperatores consueuerunt.
13 Iubet itaque illos intrare vrbem ante lucem, ac dum adhuc *q*) in
actibus occupatus esset Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam,
vbi res secretas atque arcanas ad salutem principis pertinentes scru-
14 tari atque inquirere consueuerat: *r*) habere se ad eum literas arcanas
a Maximino dicentes, ac velle etiam remotis arbitris, de rebus ad
15 securitatem imperatoris spectantibus cum illo colloqui, ac mandata
16 principis exponere, *simulantes.* dein signis agnoscendis occupatum,
dum se aliquid dicturos simularent, pugionibus, quos in sinu occultos
17 haberent, de improuiso confoderent. Quae scilicet omnia ex sen-
tentia successerunt. Etenim ante lucem, quo tempore prodire illi
mos fuerat, inueniunt hominem pene solum, paucis tantum circum-
18 stantibus, quippe alii nondum venerant, alii salutato, abierant prius-

m) vnumquemque illorum, qui primarios honores Romae obtinere existimabantur: quinetiam ad eos, qui praecipuae in senatu erant auctoritatis, vel, quinetiam ad eos senatores, quorum prae caeteris spectata virtus erat. *Steph.*

n) resisteret, atque illius metu nullus ipsi auxiliaretur, mittit pr. *Steph.*

o) quibus Gr. *Sylb.*

p) significari Imperatoribus *cons.* Pol. autem τοῖς β. pro ὑπὸ τῶν βασιλέων accepit, v. Annot. *Steph.*

q) ius diceret, vel redderet.

r) ferre se litteras arcanas Maximino, et ad hoc a quopiam esse missos de rebus, ad incolumitatem Imperatoris pertinentibus. simulare etiam, se velle cum illo, remotis arbitris, colloqui, et, quae sibi mandata essent, *exponere.* At Pol. dicit *mandata principis*: quum hic genitiuus inter Herodiani verba in nostris exempl. non existet. Conuenit autem cum eo, quod non πρὸς Μαξιμῖνον, sed ἀπὸ Μαξιμίνου legit: aut saltem perinde locum illum interpretatur, ac si ita legerit. *Steph.*

quam dilucesceret. Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cel- 19
lulam inuentis, vbi quae supra diximus nunciauerunt, facile scilicet
intromissi sunt: porrectisque epistolis, contemplantem eum signa di-
ligentius, prolatis pugionibus confodiunt, nudosque eos manibus
prae se tenentes prosiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Ma- 20
ximini factum imperio putabant: quando idem saepenumero etiam
in eos facere consueuerat, qui antea ipsi carissimi videbantur. Dein 21
vadentes media sacra via, proponunt epistolam Gordiani ad popu-
lum, literasque item ab illo consulibus ipsis caeterisque reddunt,
vulgata etiam fama interfecti Maximini.

VII.

Quod vbi auditum est, statim vniuersus populus discurrere vndique,
furenti similis. Nam etsi vbique vulgus semper ad res nouas 2
leuissimum, tamen Romana plebs inprimis, quae ex magna variaque
etiam peregrinorum multitudine constat, *s*) longe caeteris mobilior
est. Igitur statuae atque imagines Maximini, caeterique honores 3
statim conuulsi, clausumque antea formidine odium, *t*) licentia iam
et potestate adepta, nullo prohibente effundebant. Quare senatus 4
quoque frequens, etsi de Maximino certi nihil habebat, ex praesenti
fortuna rem coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum filium-
que ipsius augustos declarauerunt: statimque delatores atque accusa- 5
tores vniuersi aut effugerunt, aut ab iis, quos offenderant, occide-
bantur. Procuratores autem, et qui ius in illius crudelitatis mini- 6
sterium dicebant, tracti a plebe sunt, abiectique in cloacas. Multi 7
item insontes occisi. nam et creditorem suum quisque, et aduersa-
rium in forensibus causis, et vt quemque aliquis leuissima de causa
oderat, *v*) impetu in domum facto, bonisque direptis trucidabant.
Ita sub specie libertatis pacisque praetextu, ciuilis belli facinora 8
edebantur. Quin praefectum quoque vrbi Sabinum, *x*) *qui antea
pleraque munia consularia obierat*, prohibere talia conantem, fuste
capiti illiso mactauerunt. haec igitur populus agitabat. Enimuero 9
senatus, quando iam semel periculum subierat, metu Maximini ni-
hil sibi ad solicitandas ad defectionem prouincias reliqui faciebat.
Quocirca legationes vndique ad rectores prouinciarum mittebantur, 10
electis e senatorio equestrique ordine clarissimis hominibus, cum li- 11
teris, quibus senatus populique Romani mens exponebantur: qui pro-
curatores ipsos hortarentur, *y*) vti communem patriam capesserent,

s) magna et facili est animi mobilitate, Gr. Politianus ita vertit, quasi scriptum esset πολὺ ῥᾷον. *Sylb.*

t) odium, securum iam et liberum redditum, nullo prohibente effundebatur. Quinetiam senat. *Steph.*

v) conscensis de improuiso domibus, variis modis tanquam sycophantas infestabant, et bonis spoliatos trucidabant, vel variis iniuriis affectos, bonisque spoliatos, tanquam sycophantae essent, truc. *Steph.*

x) post multas functiones consulares, Gr. *Sylb.*

y) vt communi patriae et curiae opitularentur: atque vt nationes parerent Romanis, ad quos publice imperium pertineret iam antiquitus, et quibus amicae ac subiectae essent iam a maioribus. *Steph.*

curiamque Romanam tuerentur: persuaderentque nationibus, vt in fide populi Romani perseuerarent, cuius proprium antiquitus imperium foret, veterrimumque cum illis amicitiae ius a maioribus in-
13 stitutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad defectionem perpulerunt. quod scilicet pronum fuit: adeo incredibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur omnibus quicunque apud ipsos magistratum gerentes cum Maximino sentiebant,
14 repente ad vnum occisis, ipsi vniuersi ad Romanos defecerunt. Pauci tamen inuenti, qui legatos ad se missos interficerent, aut ad ipsum mitterent, adhibitis custodibus, qui deinde omnes exquisitissimis a
15 Maximino suppliciis affecti sunt. z) Haec mens Romanae ciuitatis, hic animus fuit.

VIII.

Quae postquam Maximino nuntiata sunt, quamquam tristis ac soli-
2 citus, tamen illa se contemnere simulabat. ac primo quidem
3 alteroque die domi quietus, ad amicos de eo negotio retulit. Caeterum exercitus omnis cunctique a) eius regionis mortales, etsi rem omnem intellexerant, intumuerantque animis, audacia rerum tantarum ac nouitate: tamen pro se quisque tacebant, ac se ignorare
4 omnia simulabant. quippe tantus erat Maximini metus, vt nihil illum plane lateret, omniumque non solum verba, sed nutus quoque
5 speciemque oris b) obseruaret. Tertio vero die conuocatis in campum ante vrbem militibus suis, Maximinus tribunal inscendit, atque ex libello orationem ab amicis compositam, in hanc sententiam re-
6 citauit: *Scio me vobis incredibilia nouaque dicturum, sed (vt ego exi-*
7 *stimo) non tam admiratione quam risu digna. Arma vobis vestraeque virtuti non Germani inferunt, saepe deuicti, non Sarmatae, qui de*
8 *pace nobis quotidie supplicant: Persae item, qui olim Mesopotamiam peruagabantur, nunc suas intra sedes quiescere boni consulunt, cum gloria in armis vestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, quae iam tum illis innotuerunt, quum tuenti ripas exercitui praefuimus.*
9 *Verum c) (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginienses insaniunt, atque sene infelicissimo et extremo iam aetatis delirante, dubium*
10 *d) suaso an coacto, quasi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo enim freti exercitu, quum apud eos proconsulis ministerio lictores satis-*
11 *faciant? Quibus porro vsuri armis, vbi praeter lanceas exiguas e) ad feras excipiendas, nihil sit telorum, proque bellicis exercitationibus*
12 *chori tantum, dictaque procacia, et numeri quidam vsurpentur? Neque*

z) Hic Romanae vrbis status, haec mens erat. *Steph.*

a) vlterioris reg. *Memm.*

b) *obseruarentur*, ab aliis videlicet, qui ad illum deferebant. At Pol. ita vertit, quasi scriptum esset non παραφυλάττεσθαι, sed παραφυλάττειν. Quin etiam ex ὑπὸ, τὰ δι' ὄψεως νεύματα, i. e. *oculorum nutus*, duo in sua interpretatione facit. *Steph.*

c) annon ridiculum dictu? *Memm.*

d) Aptius esset persuaso. *Steph.* q. c. habent, *suasu* an coactu. *Sylb.*

e) l. exiguas, quibus aduersum feras singulari pugnant certamine. *Steph.*

vero vos perterrefecerint, quae facta in vrbe nuntiantur. Nempe Vi-
talianus per dolum fraudemque occisus est. Quam autem leue instabile-
que sit Romani populi ingenium, quam prompta clamorum tenus auda-
cia, notissimum scilicet vobis est. Si duos modo tresue armatos conspe- 13
xerint, trudentes alter alterum, et proculcantes, ac suum quisque pe-
riculum fugitantes, publicum neglectui habent. Quod siquis vobis etiam 14
quae acta in senatu sunt, renuntiauit, non est profecto, quod miremini
nostram illis continentiam duriorum videri, f) atque ob id morum
congruentiam vitamque illius luxuriosam nobis anteferri; g) quippe 15
apud illos fortissima quaeque ac grauissima pro asperrimis, dissoluta at-
que ebacchantia pro mitibus voluptuariisque habentur. Quocirca nostrum 16
quidem imperium, quoniam industrium atque moderatum, reformidant:
Gordiani delectantur nomine, cuius infamia vitae non vos praeterit. 17
Igitur aduersus hos atque huiuscemodi homines bellum vobis est, mili- 18
tes: si tamen id bellum appellandum. Nam vt mihi quidem atque adeo 19
caeteris omnibus videtur, non prius Italiam attigerimus, quam illorum
maxima pars ramos supplices liberosque suos praeferentes, nostris se
pedibus aduoluent, aut formidine degeneri fugam facient: vt mihi li- 20
berum sit bona illorum vobis contribuere, quibus in perpetuum perfrua-
mini. Haec quum dixisset, ac multa in ciuitatem senatumque vni- 21
uersum interpellatim probra iecisset, manuumque gestibus minabun-
dus, trucique vultu nutuque oris quasi praesentibus irascens, pro-
fectionem in Italiam edicit. Diuisoque inter milites ingenti stipen- 22
dio, vno tantum die interiecto facere iter incepit, magnum secum
exercitum atque vniuersas adducens Romanas copias. Sequebatur 23
eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus,
quos vel armis subegerat, vel in amicitiam societatemque adsciuerat.
Praeterea machinae et bellica instrumenta, quaeque alia aduersus
barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat, ob vehicula 24
resque alias vsui necessarias, quae vndique importabantur. Nam 25
quum repentinum id illi iter obuenisset, non cuiusquam prouiden-
tia (vt consueuerat) sed tumultuario ac festinato ministerio, quae
erant militibus necessaria colligebantur. Igitur praemittere Panno- 26
niorum cohortes decreuit, quibus fretus maxime erat, quaeque pri-
mae imperatorem consalutauerant, atque vltro etiam pro illius salute
omne periculum deposcebant. Iis igitur imperauit, vt caeteras co- 27
pias praecederent, ac regiones occuparent Italiae.

IX.

Dum in itinere Maximinus est, res interea Carthagini praeter spem
magnopere successerunt. Erat enim Capellianus quidam, se- 2
natorii ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis subiectae, quae

f) similes autem illius in vita luxuriosa mores nobis antef., vel, similes illius luxuriose viventis mores. *Steph.*

g) Quippe facta fortia et digna, quae quis reuerentia prosequatur, formidabilia vocant: at dissoluta atque ebacchantia, tanquam mitia, voluptati habent. Quocirca nostrum imperium, quod est sollers, et moderate se gerit, auersantur: Gordiani autem nomine delectantur; cuius vita quam male audiat, non ignoratis. *Steph.*

3 ab ipſis Numidia appellatur. Ea gens munita exercitibus fuerat, a
4 quibus barbarorum incurſus ac populationes coërcerentur. quare
5 haud contemnendam miltium manum circa ſe habebat. Cum hoc
igitur Capelliano veteres Gordiano ſimultates ex forenſi quadam
6 diſceptatione intercesſerant: quocirca nomen adeptus imperatoris, ſuc-
7 ceſſorem illi miſit, atque abſcedere prouincia imperauit. Ille ea re
indignatus, ac principi ſuo *h*) deuotus, a quo magiſtratum quoque
eum accepiſſet, omni coacto exercitu, quum quidem fidem tueri ac
iusiurandum perſuaſiſſet, Carthaginem contendit, maximas valentiſ-
ſimasque copias ſecum adducens, virosque cum aetate florentes, tum
omni armorum genere inſtructos, peritosque rei militaris, atque ex
conſuetudine praeliorum aduerſus barbaros magnopere ad pugnandum
8 paratos. Vt vero nuntiatum Gordiano eſt aduentare ad vrbem Ca-
pellianum, et ipſe affectus eſt extrema formidine, et perterriti Car-
thaginenſes vniuerſi, qui ſcilicet in turba potius, quam in exerci-
tus aliquo ordine collocata victoriae ſpe, cuncti pariter vrbe effun-
9 duntur obuiam Capelliano. Caeterum ſenex Gordianus (vt quidam
perhibent) ſimulatque ille Carthaginem attigit, deſperatis rebus,
quod Maximino vires ingentes, nullas in Africa copias eſſe videbat,
10 *quae illis poſſent reſiſtere*, laqueo ſe ſuſpendit. Sed occultata illius
11 nece, *i*) filium ſibi ducem multitudo elegit. Ita ventum ad manus
eſt. Erant autem numero quidem plures Carthaginenſes, ſed inor-
dinati ac rerum bellicarum imperiti, quippe in altiſſima pace educa-
ti, feſtisque et deliciis emolliti, nudique armis omnique bellico in-
12 ſtrumento. Nam domo quisque pugionem, aut ſecurem, aut vena-
bulum, aut item praeuſtas ſudes, *k*) vt quisque poterat acuminatas,
13 ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidae, iaculatores opti-
mi, atque equitandi peritiſſimi, ſic vt equos etiam infrenos virga
14 tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginienſium
plebs in fugam verſa. ſiquidem haud ferentes illorum impetum,
15 omnes abiectis armis confertim effugerunt, trudentesque inter ſe et
proculcantes, multo ſane plures ipſi inuicem affligebantur, quam
16 caedebantur ab hoſtibus. Hic et Gordiani filius cecidit, et quicun-
que eum ſequuti: ſic vt prae multitudine interfectorum, neque
l) diſcerni ad ſepulturam funera potuerint, neque *m*) adoleſcen-
17 tis Gordiani cadauer inueniretur. *n*) Etenim ex tanta copia
fugientium pauci duntaxat vrbem ingreſſi, coniectique in latebras,
18 euaſerant: caeteri ad portas conſerti, ac pro ſe quisque intrare primi
vrbem feſtinabundi, ab iaculatoribus Numidis, caeterisque armatis

h) Intellige, vt dicitur cliens patrono ſuo deuotus. Legit autem καθωσιωμένος. de qua lectione alius etiam locus dubitare non ſinit ſupra. *Steph.*

i) filium eius ducem multitudini elegerunt. *Steph.*

k) in quam quisque ſubito potuerat formam aptatas. *Steph.*

l) colligi, *Menm.*

m) iunioris Gord. Gr. *Sylb.*

n) Ex fugientibus enim, qui clam in Carthaginem ſe immiſerant, et latere potuerant, per totam vrbem, quae maxima et populoſa erat, diſperſi, pauci e multis euaſerunt. at caetera multitudo, quum ad portas coarctaretur, vnoquoque intrare conante, a iacul. *Steph.*

militibus, contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumque eiu- 19
latu, quorum ante oculos charissima pignora occidebantur. o) Sunt 20
qui perhibeant, vt primum Gordiano, qui propter senium domi se
continuerat, p) nuntiatum sit Capellianum iam in vrbem peruenisse, 21
deplorata salute, intra cubiculum se quasi dormiturum recepisse, col-
loque zonae inserto, qua praecinctus fuerat, sibi mortem consciuisse.
Haec finis Gordiani fuit, felicis anteacta vita, atque in quadam prin- 22
cipatus imagine extincti. Sed enim Capellianus, Carthaginem in- 23
gressus, praecipuum quemque ex iis, qui e pugna superauerant, neci
dedidit: ac neque a templis despoliandis, neque a publicis priuatis-
que pecuniis diripiendis abstinuit. aditisque vrbibus reliquis, quae- 24
cunque honores Maximini sustulissent, in his praestantissimum quemque
morte, q) caeteros supplicio afficiebat: agros autem vicosque concre- 25
mandos militibus tradebat, r) praetextu quidem vlciscendi Maximi-
num: caeterum clanculum militum sibi animos concilians, vt sicubi
res a Maximino titubassent, ipse ad occupandum principatum bene-
volis militibus vteretur. Ita se videlicet res in Africa habebant. 26

X.

Postea vero, quam Romae audita senis Gordiani mors est, ingens perturbatio s) senatum populumque Romanum, ingensque terror inuasit: extincto in quem vnum spes omnes suas collocauerant.
2 Neque enim illos praeteribat, nemini iam parsurum Maximinum, cum sponte alienum ab ipsis atque hostili animo, tum iustis etiam causis et t) professo quasi odio succensentem.
3 Itaque frequentes in vnum conuenere, ac de toto negotio deliberantes, quando semel in periculum venerant, bellum comparare decreuerunt,
4 v) duobus electis

o) Alii vero perhibent, vt primum *Gord.* Opponit enim haec iis, quae paulo ante de morte Gordiani, ex aliorum quorundam relatu, narrauit; eum videlicet laqueo vitam finiisse, simulatque Capellianus Carthaginem attigisset. *Steph.*

p) haec nuntiata sunt, et Capellianum citato cursu vrbem petere, *Memm.*

q) caeteros in exilium *mittebat*; quod quum sonet vox Graeca, suspicari quis possit, scriptum a Pol. fuisse, *exilii* supplicio afficiebat. *Steph.*

r) praet. q. exigendi poenas de iis, quae in Maximinum *deliquerant.* Aut certe dicendum fuisset, *vlciscendi iniuriam, Maximino factam*, potius, quam *vlc. Maximinum*, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

s) pop. ac potissimum senatum, ing. *Steph.*

t) tanquam hostes se professis, *Memm.*

v) ac sibi *duos* Imperatores praeficere: quos imperium inter se partiri voluerunt; ne rursum illa potentia, ad tyrannidem deueniens, rursum offenderet, vel *impingeret.* Intellige autem eo sensu, quo dicitur *nauis offendere*, vel *impingere:* quum alioqui et *nauem impingere* dicatur *aliquis*, et quidem vsitatius. *Steph.* vel, *ne*, si vni permitteretur imperium, *potestas reflexo gradu, in tyrannidem iterum impingeret.* quod in consulibus quoque spectatum fuisse, refert Eutropii metaphrastes. *Sylb.*

imperatoribus, qui Remp. pari poteſtate adminiſtrarent, ne rurſus
5 principatus autoritas in tyrannidem proueheretur. Conuenerunt
igitur non quidem in curiam, quo antea conſueuerant, ſed in templum
Capitolini Iouis, quod in arce ſumma praecipuae venerationis Ro-
6 mani habent: ibi clauſis foribus ſoli, quaſi teſte et conſeſſore at-
que adeo rerum omnium inſpectore deo, ſelectis, qui aetate ac di-
gnitate caeteros anteirent, de quibus ſuffragia ferrentur, duo
ex omni numero, Maximus atque *x*) Balbinus, plurimis ſuffraganti-
7 bus imperatores creati. Horum Maximus cum ſaepe exercitibus prae-
fuerat, tum praefectura vrbis egregie geſta, maximam ingenii pro-
videntiaeque, praeterea vitae continentis opinionem vulgo de ſe
praebuerat: Balbinus autem, patricii generis homo, conſulatu iterum
geſto, multisque prouinciis ſine vlla querela adminiſtratis, morum
8 *y*) ſimplicior habebatur. Ita creati principes auguſtique appellati,
9 ac ſenatusconſulto omnibus imperatoriis honoribus affecti ſunt. Dum
haec aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, ſubiicien-
tibus Gordiani amicis ac neceſſariis, an tantum rumoribus exciti)
facto ad portas concurſu, *z*) viam qua itur in Capitolium, totam
10 conferta multitudine occupauerant: lapidesque et fuſtes ingerentes,
rebus in Capitolio actis aduerſabantur, ac Maximum in primis recu-
ſantes, *a*) ſeueriorem ſcilicet quam vt eum (leuis) multitudo facile
pateretur. *magna enim induſtria vigilantiaque vſus fuerat aduerſus*
11 *improbitatem ac leuitatem quorundam e plebe.* Quapropter *metuentes*
eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes vtrum-
12 que ſe (confeſtim) occiſuros. Nam ipſi ex Gordiani genere princi-
pem ſibi depoſcebant, vt in familia nomineque eo *b*) nomen impera-
13 torium remaneret. Balbinus autem ac Maximus, equeſtris ordinis
iuuentute, atque vrbanis militibus, cum gladiis, vndique ſtipati, egredi
Capitolio conabantur: ſed lapidibus ac fuſtibus coerciti: donec,
c) ſubiiciente neſcio quo, ad hunc modum populo impoſuerunt:
14 Erat puer quidam, infans adhuc, ex Gordiani filia natus, nomen
aui referens. Hunc igitur, ſubmiſſis quibusdam, afferri ad ſe iuſſe-
15 runt: qui quum domi eum ludibundum offendiſſent, impoſitum in
humeros per mediam ferebant multitudinem, plebi oſtentantes, ac
nepotulum Gordiani dictitantes, *d*) vocantesque eum nominatim:

x) *Albinus*, non *Balbinus*, habent aliae huius interpretationis editiones hoc in loco: alibi autem modo hoc, modo illud. Sed alius fuit Albinus, de quo ſcripſit Herodianus lib. tertio. *Steph.* In Gr. quoque Faſtis *Albinus* nominatur p. 40. ſed a Faſtis Latinis appellatur] *Balbinus*, itidem que a Latinis Caeſareae hiſtoriae ſcriptoribus, et Gr. Eutropii metaphraſte. *Sylb.*

y) Aut Graecismum hic vſurpauit Politianus, aut *ſimpliciorum* ſcripſit. *Sylb.*

z) cliuum, quo — *Memm.*

a) qui ſeuerius ſe geſſerat in praefectura vrbis contra improbam et leuem multitudinem, *Memm.* vel, *qui* rigidiorem ſe in pr. vrb. praebuerat, acrius que animaduerterat in improbos ac leues vulgaris turbae homines. *Sylb.*

b) nomen Imperatoriae dignitatis rem. *Steph.*

c) admonente, vel, conſilium dante. *Steph.*

d) eum que illius nomine appellantes. *Steph.*

quoad in Capitolium pertulerunt, populo ſubinde acclamante et
conſpergente puerum frondibus. Quum itaque ſenatus caeſarem il- 16
lum declaraſſet, quando adhuc per aetatem remp. gerere non pote-
rat, et irae multitudinis reſederant, paſſi videlicet ſunt in aulam pa-
latinam ſenes imperatores commigrare.

XI.

Sed incidit per eos dies ciuitati Rom. funeſta calamitas, orta de ni-
mia duorum ſenatorum audacia. *e*) Nam quum ſenatus habere- 2
tur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in caſtris 3
reliquerat, emeritae iam aetatis, ad fores curiae acceſſerunt, explo- 4
ratum, quae gererentur: inermes videlicet, tantumque ſubarmali-
bus et ſagis induti. Conſtiterant autem pariter cum reliqua multitu- 5
dine: ſed caeteris ante fores praeſtolantibus, duo tresue ad *f*) ſum-
mum curioſiores audiendi, curiam ingreſſi, ſic vt vltra aram quoque
Victoriae penetrarent. hic ſenator quidam, depoſito nuper conſu- 6
latu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginienſis, alterque item
praetorius, Maecenas, nihil tale expectantes milites, manusque
adhuc ſub ſagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus in-
terficiunt. Etenim omnis ſenatus, ob recentem ſeditionem tumul- 7
tumque ſuperiorem, alii propalam, pars clanculum gladios gerebant,
quibus ſuam quisque ſalutem ab inimicorum inſidiis tuerentur. Ita 8
caeſi milites, quod ſe de improuiſo defendere haud quiuerant, pro-
ſtrati ante *g*) altaria iacebant. Quo viſo, caeteri confeſtim expaue- 9
facti commilitonum interitu, ſimulque populi concurſum formidan-
tes, quod erant inermes, fugam arripuere. Caeterum Gallicanus 10
raptim ſe curia in mediam multitudinem proripiens, gladiumque et
manum ſtillantem ſanguine oſtentans, ad perſequendos occidendos-
que ſenatus populique Romani hoſtes, amicos ſociosque Maximini,
vulgus adhortabatur. Quibus rebus inducta plebs, Gallicanum fau- 11
ſtis excipit acclamationibus, militesque lapidibus inceſſit, quate-
nus licuit perſequuta. Caeterum, quum ſe illi in caſtra recipiſſent, 12
paucis tantummodo vulneratis, clauſis portis, armisque arreptis, ca-
ſtrorum moenia defenſabant. Verum Gallicanus quando ſemel tan- 13
tum facinus auſus fuerat, bellum protinus ciuile atque omnibus per-
nicioſum ſuſcitauit. quippe iuſſis effringi publicis armamentariis, 14
in quibus pompae magis inſtrumenta, quam belli, aſſeruabantur, vnde
ſibi quisque muuimentum corporis accommodaret, apertisque item
gladiatorum ludis, atque vnoquoque propriis armis ornato: prae- 15
terea cunctis, quaecunque intra domos aut officinas eſſent, haſtis,
gladiis ac ſecuribus direptis, quum *h*) quicquid occurrerat, furor in

e) Nam, cum omnes in curiam conueniſſent, vt de rerum ſtatu diſpicerent, ea re comperta milites, quos in caſtris Maximinus reliquerat, (quippe propemodum emeritos, ac per aetatem domi remanere permiſſos,) acceſſerunt vsque ad aditum curiae, vt intelligerent, quid ageretur: armis tamen nudi, ſimplicem que tantummodo veſtem ac lacernas induti, *Sylb.*

f) q. c. ſummam. *Sylb.*

g) aram, *Memm.*

h) quodcunque occurreret inſtrumentum ex idonea ad pugnam

16 arma conuerteret, ſtatim omnes conferti conglobatique ad caſtra
contenderunt, at velut *i*) vrbem aliquam expugnaturi, murum ipſum
17 portasque circumſederunt. Caeterum milites, vtpote pugnandi pe-
ritiſſimi, pinnis ſeſe murorum clypeisque protegentes, ſagittarum
18 iactu crebro ac praelongis contis multitudinem repellebant. Poſtre-
mo, quum iam defatigato populo ſauciisque magna ex parte gladia-
toribus, atque in veſperam vergente die, regredi in vrbem decre-
viſſent: conſpicati milites ſecuritatem abeuntium (quippe minime
auſuros putabant Romani adeo paucos aduerſus tantam multitudinem
caſtris eruptionem facere) confeſtim vniuerſi ſeſe portis patentibus in
vulgus illud hominum concitauere. Ibi gladiatores ad vnum
19 caeſi, magnaque pars populi colliſa. Quo facto, quum haud procul
caſtris receſſiſſent, rurſum ſeſe intra munimenta receperunt.

XII.

Hinc igitur maior ſenatui populoque Romano indignatio oborta.
k) quare duces ex Italia omni probatiſſimum quemque delege-
2 runt, iuuentutemque omnem, collectam in vnum, ſubitariis armis
3 ac tumultuariis adornarunt. Horum potiſſimam partem ſecum Ma-
ximus eduxit, vt aduerſus Maximinum praeliaretur: reliqui ad vrbis
4 cuſtodiam tutelamque relicti. Interea quotidie ad muros caſtrorum
dimicabatur, ſed profectu nullo, defenſantibus ſuperne militibus,
5 ictamque et fauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbi-
nus, domi *l*) ſe continens, populo per edictum ſupplicabat, vt in
6 gratiam cum militibus rediret: quibus etiam omnium, quae patra-
7 verant, obliuionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id
perſuaſum, gliſcente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta
multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerrime
ferentibus, ea ſe a Romanis *m*) paſſos, quae vix vnquam a barbaris
8 expectaſſent. Poſtremo, quando oppugnatio parum procedebat, vi-
ſum ducibus interuertere omnes riuos, qui in caſtra peruc-
9 nirent, vt milites aquarum penuria ſitique conficerent. Igitur
abſcindendo obſtruendoque cunctos e caſtris aquarum riuos auerte-
10 bant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus deſperatis, erum-
11 punt vniuerſi patentibus portis, *n*) congreſſique multitudinem fu-
12 gientem in vrbem vsque perſequuntur. Sed vbi iam ſtatario illo cer-
tamine plebs inferior intra domos ſe receperat, ac tegularum lapi-
dumque et teſtarum iactibus deſuper vrgere coeperat milites, haud

materia, furor — At Pol. omittit haec ὑλ. ἀξ. ἐργ. *Steph.*

i) ipſa expugnaturi, aut obſeſſuri. *Steph.*

k) Et duces igitur et milites lectiſſimi quique, per totam Italiam conſcribebantur: iuuentus que omnis colligebatur, et tumultuariis ac ſubitariis armis inſtruebatur. *Sylb.*

l) *remanens*, quia ſcilicet Maximus ex vrbe cum copiis aduerſus Maximinum profectus erat. *Memm.*

m) Romanis, non ſecus atque a barbaris, pati. *Steph.*

n) Quum que acriter pugnatum eſſet, plebem in fugam verſam perſequentes milites, longe intra vrbem ſunt progreſſi. *Steph.*

ausi illi ignota aedificia subire, clausis etiam domibus et tabernis, 13
ignem ianuis ac ligneis aedificiorum proiecturis. (quales in vrbe plu-
rimae sunt) illico admouerunt. Quo factum est, vt partim crebri- 14
tate *o*) insularum, partim lignea materia, *p*) bona pars vrbis confla-
grauerit: multique ex opulentis pauperes facti, maximis atque egre-
giis amissis possessionibus, vel prouentu vberrimis, vel splendore
ipso et varietate pretiosis. Neque vero pauci extincti mortales, quod 15
ianuis igne occupatis, proripere se domo copia non fuerat.
Bonaque diuitum direpta penitus, immiscente se militibus 16
studio rapiendi facinorosissimo quoque, et tenui plebecula. *q*) Sed 17
adeo peruagatum longe lateque incendium est, vt plus multo con-
sumpserit quam quantum spatii maxima quaeque vrbs aedificiis oc-
cupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto iti- 18
nere Italiam attigerat, ac sacrificato ad aras, quae in finibus ipsis 19
erectae sunt, pergit iter facere: iussis arma tenere atque instructa
acie progredi militibus. Sed quum et Africae defectionem, et Romae 20
bellum ciuile, praetereaque res a Maximino gestas iterque eius hac-
tenus conscripserimus: reliqua deinceps explicabuntur.

LIBER OCTAVVS.

I.

QUAE post interitum Gordiani gesserit Maximinus, *r*) iterque
eius in Italiam, praetereaque Africae defectionem, et in vrbe
ipsa populi ac militum seditiones, superiore volumine recensuimus.
Enimuero Maximinus, posteaquam ad Italiae fines peruenit, prae- 2
missis exploratoribus, qui specularentur, an vllae in Alpium conualli-
bus et densissimis syluis insidiae delitescerent, ipse, in planum dedu- 3
ctis militibus, iubet armatorum acies quadrato agmine incede-
re, *s*) *in longum porrectas potius quam confertas*: *t*) vt ab iis quam-
plurimum campi occuparetur: cunctisque in medium coactis impedi- 4
mentis, *iumentisque et vehiculis*, ipse cum suis stipatoribus veluti
subsidio sequebatur: alis vtrinque discurrentibus cataphractorum 5
equitum, Maurisque iaculatoribus, sagittariisque ex oriente: et equi- 6
tatu Germanorum, quos auxiliares adsciuerat, quosque etiam praeci-

o) domorum *coniunctarum*; quae differunt ab insulis vrbanis. *Memm.*

p) maxima p. *Memm.*

q) Tantam porro vrbis partem ignis depopulatus est, vt ne maximarum quidem vrbium vlla, integra sua magnitudine illi parti exaequari posset, Gr. *Sylb.*

r) eius que in Italiam aduentum, et Libyae defectionem, nec non eam, quae Romae fuit militibus aduersus populum, discordiam, supra commemorauimus.

s) longitudinis numero maiore, quam altitudinis, *Memm.*

t) His verbis, *vt — occuparetur*, ratio redditur non cur quadrato agmine suas acies seu phalanges, retinendo Herodiani vocem, vellet incedere, sed cur in longum porrectas potius, quam confertas, seu profundas, vt proprie sonat vox Graeca. *Steph.*

pue opponere hoſtibus conſueuerat: vt primos videlicet impetus ex-
ciperent, feroces audacesque initio pugnae viri, ſimul vt, ſi in dis-
7 crimen veniretur, vilis potiſſimum barbaria illa periclitaretur. Sed
vbi totam planitiem ſeruatis *rite* ordinibus transmiſerunt, ad Italiae
vrbem peruentum eſt, quae *v*) Ema a cultoribus vocatur. Ea ſita
8 eſt in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi ſpeculatores atque
exploratores exercitus narrant Maximino, vacuam relictam vrbem:
aufugiſſe omnes incolas, templorum etiam ac domorum ianuis in-
9 cendio conſumtis, atque omnibus, quae vel in vrbe vel in agris fue-
rant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut iumentis aut hominibus ali-
10 mentorum relictum. Quae res grata imprimis Maximino fuit, quod
idem caeteros quoque populos *x*) ſuo quemque metu facturos arbi-
trabatur: contra milites indigne tulerunt, quod ab initio ſtatim fame
11 laborarent. Quumque noctem exegiſſent, partim intra patentes com-
munesque omnibus domos, partim in planitie ipſa, ſtatim ſole
12 oriente ad Alpes acceſſerunt. Hi ſunt longiſſimi quidam montes,
vice murorum Italiae circumdati, atque adeo in altum editi, vt et-
iam ſuperare nubes videantur: itaque in longum porrecti, vt vniuer-
13 ſam Italiam comprehendant, *y*) laeua ad Tyrrhenum pelagus, dextra
ad Ionium vsque pertingentes: denſis vbique nemoribus inſeſſi, at-
14 que anguſtiſſimis callibus et rupium praerupta altitudine, ſcopulo-
rumque aſperitate vix peruii, nonnullis tamen quaſi ſemitis magno
15 veterum Italorum labore manufactis. Quapropter ingens tranſiturum
illac exercitum formido tenebat, ſperantem ſumma iuga teneri iam
16 ab hoſte, nullosque non obſtructos exitus ad ſe prohibendos. Neque
is metus de nihilo erat, locorum naturam contemplantibus.

II.

Poſtea vero quam ſine vllo impedimento ſuperatis Alpibus in caſtra
deſcenderant, laeti ſcilicet omnes inſtauratis animis vitulabantur,
2 nihilque non ſibi ex ſententia ceſſurum Maximinus arbitrabatur, ne
locorum quidem *z*) difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare
ipſi et ſaluti ſuae conſulere, praetereaque inſidiari hoſtibus, *a*) ac
3 locis ſuperne imminentibus pugnam capeſſere potuiſſent. Sed vbi
planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae vrbem
4 Aquileiam portas occluſiſſe: Pannoniorum acies quae praeiuerant,
acriter murum oppugnaſſe: caeterum tentata re ſaepe, omnes in-
caſſum conatus euaſiſſe. Itaque iam defatigatos recedere, lapidibus
5 ſcilicet et haſtis magnaque ſagittarum vi deſuper ingruentibus. At
Maximinus iratus Pannoniis, quaſi parum impigre praeliatis, ipſe

v) In vet. Frob. edit. *Emona.* *Steph.* vt etiam apud Ptolemaeum, apud Iulium Capitolinum *Hemona*, apud Plinium *Aemona.* *Sylb.*

x) Aptius eſſet *ſui:* atque ita fortaſſe ſcripſit Pol. *Steph.*

y) Diuerſo ſitu a Graeco hoc dixit. Graeca enim ſonant, *a dextro* Italiae latere, ad Tyr. pelagus, a laeuo, ad Ionium ſinum pertingentes, *Memm.*

z) Ex eo, quod ſequitur, *intra quas*, in omnibus editionibus, coniicio, Pol. ſcripſiſſe *difficultatibus*, ſcripturum alioqui *intra quos* — *Steph.*

a) puto ſcriptum fuiſſe, *ac e locis ſup.* — *Steph.*

cum exercitu reliquo accelerabat, ſperans nullo negotio ſe illius vr-
bis potiturum. Sed Aquileia *b*) prius quoque (vt erat ingens vrbis 6
eius magnitudo) populo abundabat: et velut Italiae quoddam empo-
rium *c*) ad mare ſita, quaſique terminus Illyriae, copiam rerum e
continenti per terram fluuiosque conuectam nauigantibus *mercatori-
bus* ſuggerebat: et ab ipſo mari res ad vſum eorum, qui continen- 7
tem colunt neceſſarias, videlicet ſuperioribus terris propter hye-
mis aſperitatem minus feracibus: maxime tamen vinum, cuius in 8
ipſa regione maximus prouentus eſt, vicinis gentibus ne vitem qui-
dem habentibus, affatim ſuppeditabat. Ex quo factum, vti ſuper 9
ciuium ingentem numerum, etiam magna vis hoſpitum ac mercato-
rum eam vrbem frequentaret. Enimuero tunc etiam aucta multitu- 10
do, confluentibus illuc ex agris quicunque oppidulis vicisque circa
relictis *d*) fidebant vrbis magnitudini, ac vetuſtis moenibus, dirutis 11
quidem antea magna ex parte: (quippe in tanta Romanorum poten-
tia, neque murorum neque armorum Italiae ciuitates indigebant, pa-
cem altiſſimam agitantes, atque in participatum reipublicae adſcitae)
ſed tunc vrgente videlicet neceſſitate, renouatis inſtauratisque moe- 12
nibus, praeterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque vrbe 13
ad eum modum communita, clauſisque portis, noctem diemque vni-
verſi pro muro ſtantes, hoſtem fortiſſime propulſabant. Duces erant 14
ſumma poteſtate duo conſulares viri lecti a ſenatu, Criſpinus ac
Menephilus. Hi maxima diligentia procurauerant, vti neceſſaria 15
quaeque in vrbem importarentur, ſic vt diuturnior quoque ſuſtineri
oppugnatio potuerit. Erat item in vrbe magna aquarum abundantia, 16
partim ex puteis ſane frequentibus, partim e fluuio muros
praeterfluente, ac pariter foſſae obiectus et aquarum praebente co-
piam.

III.

His ita intra vrbem comparatis, vt primum defendi muros dili-
genter clauſasque portas Maximinus audiuit, decreuit mittere
legatorum ſpecie, qui illos alloquerentur, ac (ſi poſſent) referari
ſibi portas perſuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quen- 2
dam Aquileiae ciuem, cuius nati atque vxor, praeterea familia omnis
in vrbe erant concluſi. Quare eum centurionesque nonnullos quaſi 3
oratores mittit, ſperans facile illius autoritatem municipes ſequutu-
ros. qui vbi muro appropinquarunt, in hanc ſententiam verba fa- 4

b) abundabat quidem populo etiam *prius*. Habes autem apodoſin ad iſta verba in illis. *Enimuero — multitudo*, (§. 10.) Sed Pol. omittit etiam haec verba, ἰδίου δήμου, quae Herod. cum πολυάνθρωπος iungit: quaſi dicas, *Erat* quidem antea ſuo ipſius populo populoſa, i. e. eam quidem et antea populoſam proprius populus reddebat. *Steph.*

c) ad mare porrecta, et ante omnes Illyricas gentes ſita. *Steph.*

d) ſeſe credebant vrbis magnitudini, et moenibus, quorum obiectu defendebatur: quae prae ſumma vetuſtate prius quidem maxima ex parte collapſa *erant*. Quae autem ſequuntur, includo parentheſi, ad illa vsque verba, ſed tunc -- neceſſ. -- vbi eſt redditio ad particulam μέν· quae eſt illic, πρότερ. μὲν κατερ. *Steph.*

ciunt: *Iubere communem imperatorem pacem depositis armis colere,*
seque amicum pro hoste accipere, sacrisque faciundis vacare e) quam
caedibus: f) miserari patriam, paulo post, si obstinati perstiterint,
5 ab ipsis vsque fundamentis *ruituram*: *licere ipsis* (si velint) *vna opera*
sibi quenque et saluti patriae consulere. quippe obliuionem veniamque
omnium quae fecerint, optimum principem polliceri, quando nihil ipso-
rum, sed omnia forent aliena culpa contracta. Talia quaedam sub
muro legati magna voce pronuntiabant, sic vt facile exaudiri, *g*) si
6 non plane ab omnibus, certe ab ea multitudine possent quaecunque
7 supra muros turresque constiterat. Etenim taciti omnes legatorum
dictis aures dediderant. Quare metuens Crispinus, ne pollicitatio-
8 nibus illis (quae vulgi inconstantia est) ad mutandum pace bellum,
reserandasque hosti portas, impellerentur, discursans ipse per mu-
ros rogare obtestarique singulos, *vti audacter manerent fortiterque*
9 *resisterent, neque fidem proderent senatui debitam P. Q. R. neue titu-*
10 *lum seruatae ac propugnatae Italiae totius adspernarentur: neu pro-*
missis crederent periuri fraudulentique tyranni: neue item benigna ora-
tione inescati, ruerent in manifestam perniciem: sed considerent belli
11 *fortunae, ita plerumque dubiae atque ancipiti, vt magnus interim nu-*
merus a paucissimis, et qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecillio-
res habeantur, victi superatique sint. Neue vtique expauescerent exer-
12 *citus illius magnitudinem. nam qui pro altero dimicant, quam suae*
victoriae felicitatem (si quidem contingat) *ad alios videant migratu-*
ram, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant se qui-
13 *dem in periculi participatum admitti, caeterum h) extremos victoriae*
fructus ad alium peruenturos. Qui autem pro patria pugnant, prae-
14 *terquam quod spe meliore esse debent (neque enim aliena occupare, sed*
tueri sua contendunt) etiam animo sunt maiore, vt quos non alienum
15 *imperium, sed sua quemque necessitas adigat: quoniam i) scilicet victo-*
riae fructus ipsis potissimum debeantur. Talia quaedam nunc singulis,
16 nunc vniuersis ingerens Crispinus, homo suapte natura venerabilis,
ac Romana facundia pollens, praeterea gratus omnibus, miti mode-
stoque imperio, persuasit multitudini, vt in officio fideque perma-
nerent, iussitque legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Di-
17 cebatur autem Crispinus ad bellum sic audacter sustinendum, etiam
multorum in vrbe aruspicum responso, qui laeta exta nuntiarent, ani-
matus. etenim magnopere fidem huiuscemodi signis habere Itali
18 consueuerunt. Caeterum nonnulla quoque oracula ferebantur patrii
19 cuiusdam numinis, victoriam promittentia. Belem vocant indigenae,
20 magnaque cum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius
etiam speciem pro vrbe ipsa pugnantem, quidam e militibus Maxi-
21 mini visam sibi *saepe* in caelo affirmabant. Quod vtrum *k*) sic esse

e) Relinquit Pol. subaudiendam vocem *potius* ante particulam *quam*, sicut et alibi. *Steph.* de qua ellipsi supra dictum. *Sylb.*

f) neque negligere patriam, *Memm.*

g) Hunc sensum non videntur Herodiani verba admittere, v. Annot. *Steph.*

h) maximos et potissimos vict. fr. *Steph.*

i) omnes victoriae fructus ad ipsos sunt peruenturi. *Steph.*

k) vere sibi visi sint *videre*,

nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandam infamiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorum, vt scilicet victi potius a diis quam ab hominibus viderentur, haud sane satis exploratum habeo: caeterum nouitas euentus cuncta credibiliora facit.

IV.

Postea vero quam infecto negotio legati reuerterunt, ira et furore
instinctus Maximinus, magis magisque accelerabat. Vt autem ad 2
fluuium peruenit, qui ad lapidem *l*) duodecimum procul est ab vrbe,
inuenit ipsum maxima aluei profunditate ac latitudine defluentem.
Etenim anni tempore solutae vicinorum montium niues, quas longa 3
hyems durauerat, maximum torrentem effecerant, sic vt nullo pacto
transire exercitus posset. Nam pontem, quod opus magnum atque 4
pulcherrimum veteres imperatores lapide quadrato construxerant,
m) pilis veluti quibusdam paruis sensim crescentibus, ruperant ac
resoluerant Aquileienses. Ita quum neque ponte, neque nauigiis 5
(quippe nulla suppeditabant) transire exercitus posset, substitit incertus consilii. Sed enim Germani aliquot, ignari quam rapido ab- 6
ruptoque impetu Italiae flumina deferantur, ratique sensim influere
campos, quemadmodum apud ipsos consueuerunt: (vnde etiam quia
minimum se concitant, perfacile congelascunt) ausi seque et equos 7
natandi peritos alueo credere, vi fluminis ablati perierunt. Igitur 8
quum biduum aut triduum in tentoriis fuisset Maximinus, ducta circum exercitum fossa, ne qui improuiso in castra ruerent, stabat in
sua ripa deliberabundus quonam tandem pacto fluuium ponte iungeret. Sed *in* magna lignorum ac nauigiorum penuria, quibus inter 9
se iunctis pontem fabricaretur, nuntiarunt quidam e fabris, esse permultas in agris illis desertis inanes *n*) cupas, forma rotunda, quibus 10
videlicet incolae quondam ad vinum importandum vtebantur. ea 11
quum essent ad nauium similitudinem concaua, deuincta mox inter
sese, scapharum more innatatura *o*) videbantur. Etenim ire pessum,
vinculis inter se constricta, *p*) ac viminibus desuper iniectis et puluere multo, *compluribus operam nauantibus*, saburrata, non poterant.
Quod vbi factum est, *quum ille praeesset*, facile milites in vlteriorem 12
ripam transgressi, *q*) suburbanis aedificiis, quae deserta inuenerunt, 13

Quam tamen interpretationem non itidem admittit verbum ἐφαντάσθη, si repetatur cum iis, quae sequuntur, v. Annot. *Steph.*

l) *decimum sextum*, sequendo quidem nostra exempl. Gr. *Steph.*

m) portulisque, paulatim crescentibus, ab inferiori parte interceptum, Gr. *Sylb.*

n) vasa vinaria, e materia rotunda; quibus videlicet incolae ad vsus suos ante, et ad vinum tuto transmittendum iis, qui peterent, vtebantur, Gr. *Sylb.*

o) erant. *Steph.*

p) cremiis que desuper iniectis, et humo pro rei modo superaggesta, magna manu magna que festinatione saburrata, non poterant. Illo igitur praesente atque instante transgressus exercitus, vrbem que versus tendens, suburb. Gr. *Sylb.*

q) quae in suburbiis erant aedificia, des. inuenerunt: ac vites

14 igne correptis, vites arboresque exciderunt, omnemque eius regio-
15 nis ornatum foedauerunt. Siquidem arborum comparibus ordinibus,
ac viribus inter se iunctis et in sublime euectis, ad festae celebritatis
speciem, quasi coronis quibusdam redimita omnis regio videbatur.
16 quibus radicitus excisis, exercitus ad ipsos vrbis muros contendebat.
Sed omnibus defatigatis, non fuit imperatoris consilium vrbem ipsam
17 statim inuadere: sed extra teli iactum constituto milite, diuisoque
in centurias et cuneos, ac partibus muri totius vnicuique attributis,
vno tantum die ad requiescendum indulto, statim deinde oppugnare
18 vrbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, quum
genus oppugnationis nullum praetermitteretur plurima scilicet ac
19 propemodum quotidiana certamina edebantur. Etenim circumdatis
velut indagine quadam muris, magnaque vi atque alacritate pugnam
20 capessente milite, resistebant audacter Aquileienses, clausisque tem-
plis et domibus, vniuersi cum liberis et coniugibus vrbem desuper
21 e turribus ac propugnaculis defensabant. neque erat vlla tam inuti-
22 lis aetas, quae pugnare pro patria recusaret. Caeterum sub-
vrbana omnia, et quicquid extra vrbem aedificiorum fuerat, demoli-
tus Maximinus, lignis materiaque omni ad machinas abutebatur,
23 quibus muri saltem aliquam partem demoliretur: qua immissus exer-
citus diriperet vrbem ac dirueret, totamque eam vastam mox deser-
24 tamque relinqueret. Neque enim decorum sibi aut honorificum fore
iter Romam arbitrabatur, nisi vrbem deleuisset, quae prima in Italia
25 obstitisset. Quocirca multa pollicentes atque ostentantes, ipse cum
filio, quem caesarem fecerat, obequitabant militibus, eosque ad
26 pugnandum acriter adhortabantur. Enimuero Aquileienses saxa de-
super iaciebant, sulphurque bitumine ac pice mixtum *r*) doliis, quo-
rum manubria longiora, immittebant: atque vt primum exercitus
muris successerat, ignibus iniectis dispergebant vnanimiter imbrium
27 ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae supra diximus, partes
nudas corporis subiens, *s*) vndique diffundebatur: sic vt miles lori-
cas armaque caetera, ferro excandescente, coriisque ac lignis arden-
28 tibus, contrahentibusque se, raptim abiiceret. Itaque cernere erat
milites arma sibi ipsos detrahentes, quae spoliorum speciem, ab-
iecta humi, commento magis artis, quam vi pugnantium, praefe-
29 rebant. Ex quo factum est, vt plerisque militibus aut oculi extingue-
rentur, aut summae oris partes, manusque item, et si qua praeterea
30 nuda in corpore patebant, ignibus labefactarentur. Sed et machinis:
quae muro admouebantur, desuper taedas iniiciebant pice ac resina
oblitas, quarum extremitas mucronem, velut sagittae, haberet: quae
quum accensae deferebantur, infixae inhaerentesque machinis, facile
scilicet illas concremabant.

quidem omnes que arbores exciderunt, nonnulla etiam cremauerunt; ac totam, quae locis illis suberat, pulchritudinem foedauerunt. *Steph.*

r) vasis concauis, oblongas ansas habentibus, Gr. *Sylb.*

s) Puto Pol. scripsisse, *vndiquaque* diff. *Steph.*

V.

Sed primis ſane diebus par vtrinque librata fuit pugnae fortuna: dein
mora iniecta, *t*) minus minusque iam alacer Maximini erat exer-
citus, ſed quia ſpe falſus, triſtiorque in dies. Nam quos ne vnum diem 2
ſperauerant ſuum laturos impetum, eos non modo non cedentes,
ſed reſiſtentes etiam audaciſſime animaduertebant. Contra Aquile- 3
ienſes magis magisque in dies virium atque animorum implebantur:
et aſſiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque conſecuti, ſic 4
deſpiciebant milites, vt etiam iocarentur in eos et cauillarentur, ni-
hilque non contumeliae obeunti muros Maximino exprobrarent, tum
in ipſum iuxta filiumque *v*) nulla non iacerent probra. Quibus irri- 5
tatus ac furens, quum effundere in hoſtes iram non liceret, pluri-
mos e ſuis ducibus, quaſi parum ſtrenue atque acriter vrbem
oppugnarent, extremo ſupplicio affecit. *x*) Quo factum, vt infeſtio- 6
rem ſibi atque iratiorem militem redderet, et contemptibi-
lior fieret aduerſariis. Euenit praeterea, vt Aquileienſes commeatu 7
rebusque caeteris abundarent, quoniam magna diligentia quae-
cunque ad homines aut *y*) equos ſuſtentandos deſiderantur, in vrbem
fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, ex- 8
ciſis feracibus arboribus, agroque omni peruaſtato, partim ſub aperto 9
caelo tolerabant ſolem atque imbres. ſiquidem nihil alimenti vel
ipſis vel iumentis importabatur, obſeſſis omnibus Italiae itineribus 10
Romanorum diligentia, murisque et *z*) portis excitatis. Etenim vi- 11
ros conſulares cum lectiſſimis ac ſpectatiſſimis hominibus ex Italia to-
ta miſerat ſenatus, qui littora portusque tutarentur, neque cui-
quam poteſtatem facerent nauigandi: ſic vt inaudita incognitaque
forent Maximino quaecunque Romae agitabantur. *a*) Quin 12
viae quoque omnes et calles, ne quis tranſiret, diligentiſſime ſerua-
bantur. Ita eueniebat, vt exercitus, qui vrbem obſidebat, ipſe 13
inuicem obſideretur. Nam neque Aquileiam capere, neque Romam
proficiſci poterat, nauigiorum ac vehiculorum penuria: quae omnia 14
prius occupata et concluſa fuerant. Rumores quoque ſuſpicionibus 15
in maius augebantur, eſſe vniuerſum in armis Romanum populum,
conſenſiſſe Italiam gentesque omnes Illyricas, barbarasque quascun-

t) For. ita ſcripſit Pol. minus — exercitus; quia ſpe falſus; ſed triſtior *in dies*: aut certe, *ſed*, quia ſpe falſus, triſtior in dies. *Steph.*

v) dira ac foeda, *Memm.*

x) Ex quo factum eſt, vt ille ſuos magis iratos et infenſos haberet, hoſtibus autem maiori contemtui eſſet. Contingebat autem Aquileienſibus, ſatis ſuper que rebus omnibus inſtructos eſſe, et commeatu abundare. Q. d. Is Aquileienſium erat *ſtatus*, vel *res* Aquileienſium in hoc erant *ſtatu*. Non autem narrat Herod. rem, quae tum euenerit. *Steph.* Extrema inde a *Q. d.* — *euenerit*, etſi ſunt etiam hic in ed. Steph. margine, tamen alieno habentur loco, pertinentia forte potius ad ſq. c. 6. §. 10. *Irm.*

y) Latius patet vox Graeca κτήνη. *Steph.* Paulo poſt ὑποζύγια pro eodem, i. iumenta, ſeu iugmenta. *Sylb.*

z) *portulis*, *ſeu paruis portis*, Gr. i. e. feneſtris muralibus. *Sylb.*

a) Quin et omnes viae publicae, Gr. *Sylb.*

que aut oriens aut meridies videt, ad exercitum contrahendum, con-
16 iuratas in Maximini odium. Quare desperantes milites, omnium
17 rerum penuria laborabant, vixque aquae satis habebant: quam etiam
18 pollutam sanguine et caedibus de flumine hauriebant. Nam et Aqui-
leienses cadauera suorum, quae humari non poterant, in flumina
praecipitabant: et qui ferro morboque in exercitu perierant, itidem
alueo demergebantur: inter quos etiam qui inopia ciborum confecti,
19 vix adhuc spiritum retentabant. Quum igitur ad hunc modum moe-
stus atque *b*) inops exercitus esset, repente dum sub tentorio quiescit
Maximinus vacuo die a pugna, quum plerique aut in tabernacula,
20 aut in suas quisque stationes concessissent, visum est militibus iis,
quorum ad vrbem Romam sub monte Albano castra erant, atque
21 in his liberi eorum coniugesque relictae, neci dedere Maximinum: vt
aliquando a diuturna et inexplicabili obsidione requiescerent, neque
Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus et in-
22 visi. Quocirca occupata audacia, sub medium ferme diem ad illius
tentorium contenderunt, conspirantibus vna corporis custodibus.
Ibique postquam de signis militaribus illius imagines detraxerunt,
prodeuntem mox tentorio cum filio, vt ad eos loqueretur, *hoc illi*
23 *non concesso*, (continuo) obtruncant, vnaque *c*) praefectum praeto-
24 rio, et quoscunque carissimos ille habuerat. Proiectaque ad ludi-
brium cadauera, canibus dein volucribusque lanianda reliquerunt,
25 missis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem
26 Maximinus cum filio: ita male gesti imperii dedere ambo sup-
plicium.

VI.

Caeterum exercitus haerebat, nece audita principum. Neque
enim perinde omnibus grata, praesertimque Pannoniis Thraci-
2 busque barbaris, qui scilicet imperium *illi* tradiderant. Sed quando
infectum fieri iam nequibat, ferebant, quamquam inuiti, et se gau-
3 dere cum caeteris simulabant. Quare depositis armis, pacatorum
habitu, ad Aquileiae muros accesserunt: nuntiataque caede Maxi-
mini, petebant vti sibi portae aperirentur, amicis iam, qui pridie
4 hostes fuissent. Enimuero Aquileiensium duces haud passi, propo-
nunt Maximi et Balbini ac Gordiani caesaris imagines, coronis
et lauro redimitas. Quibus ipsi acclamantes, etiam hortabantur
exercitum, vt agnoscerent, salutarentque, et laetis exciperent vocibus
5 quos senatus populusque Romanus imperatores elegisset. nam
6 Gordianos illos superiores cum diis agere aeuum. Sed et *d*) fo-
rum rerum venalium supra muros exposuerunt, magna ciborum
vinique copia, praetereaque vestium et calceorum, rerumque

b) Non dubito, quin Pol. aliquem genitiuum huic nomini *inops* adiecerit. Apte quidem certe scriberetur *inops* consilii. *Steph.*

c) Anolinum, *Mumm.* ex Iul. Capitol. *Sylb.*

d) mercatum supra muros proposuerunt rerum omnium, ad vitam necessariarum; venalem esculentorum et poculentorum omnis generis abundantiam praebentes, vestium quoque et calceorum. *Steph.*

adeo omnium, quas praebere hominibus posset ciuitas beata et florens.
Igitur magis magisque ea res exercitum obstupefecit, cogitantem 7
fuisse illis abunde omnia, etiam ad longiorem obsidionem suffectura:
contraque se magna egestate omnium, prius aliquanto perituros,
quam vrbe omnibus circumfluente copiis potirentur. Ita manente 8
sub muris exercitu, et quae cuique vsui forent, inde sumentibus,
colloquentibusque inter se, pacis erat amicitiaeque velut habitus, 9
manente adhuc obsidionis specie, quum scilicet clausa moenia Ro-
manus circumsideret exercitus. *e*) Dum haec ad Aquileiam geruntur, 10
interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant, magno
studio accelerantes, patentibus vbique portis ac laureata popula-
rium frequentia excepti, stagnis paludibusque inter Altinum ac Ra- 11
uennam enauigatis, Maximum in vrbe Rauenna inuenerunt, de-
lectos ex vrbe et Italia contrahentem milites, ac Germanorum auxi- 12
liares, qui beneuolentiae nomine publice a popularibus missi
fuerant, quibus olim Maximus cum imperio diligentissime prae-
fuerat. Ergo paranti copias aduersus Maximinum, repente oc- 13
currunt equites, capita ferentes principum, victoriamque nuntian-
tes, et rerum prosperos successus, *f*) consensumque exercitus
et populi ad eosdem colendos principes, quos senatus ele-
gisset. His igitur praeter spem nuntiatis, statim ad aras sa- 14
crificatum discurritur, victoriam canentibus vniuersis, quam ci-
tra pulueris iactum sibi pepererant. Enimuero Maximus peracto 15
sacrificio Romam dimittit equites, vt rem gestam populo narrent,
et capita illa perferant. Qui postquam peruenere in vrbem, atque 16
g) infixa contis hostilia capita omnibus conspicienda praetulerunt,
nemo vtique verbis vllis consequi posset festum laetitiamque eius
diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad aras et templa festinarit, 17
nemo qui domi se continuerit: sed ibant ceu lymphati, gratantes
inuicem, atque in circum veluti futura concione frequentes concur-
rebant. Ipseque Balbinus hecatombas immolabat, nullique non ma- 18
gistratus, nulli non e senatorio ordine laetabundi supra quam dici
posset agitabant, quasi securim ceruicibus imminentem excussissent.
Igitur nuntii legatique per omnes prouincias laureati dimittebantur.

VII.

Dumque ad hunc modum tanta Romanum pop. laetitia tenebat, in-
terea Maximus Rauenna profectus Aquileiam peruenit, trans-
missis paludibus, in quas fluuius *h*) Eridanus ac vicina exundant sta-

e) Quae Stephani huc pertinere videantur, cf. supra c. 5. §. 6. *Irm.*

f) atque exercitum partes Romanorum amplecti, et colere Imperatores, a senatu electos. *Steph.*

g) infixum conto caput hostis, omnibus conspiciendum *praebuerunt*. Est autem τοῦ πολεμίου, q. d. illius sui hostis. Ac fit mentio vnius tantum capitis, patris videlicet; quod in filium eius non perinde, atque in eum conceptum esset odium. Sic paulo ante, vbi vertit Pol. *capita* illa *perferant*, Herodianus dicit *caput* illud. *Steph.*

h) Fortasse mendum hic in

2 gna, ſic vt per ora ſeptem in mare praecipitentur. Itaque indigenae
3 patria lingua paludem illam ſeptem maria appellant. Statim igitur
Aquileienſes Maximum reſeratis portis excepere: nullaeque non Ita-
4 liae ciuitates legatos mittebant, principes viros, candidatos ac lau-
reatos: et deorum patriorum ſimulacra aureasque coronas, ſi quae in
donariis fuerant, comportantes, qui fauſta omnia Maximo acclama-
5 rent, et frondibus eum conſpergerent. Quin exercitus etiam, qui
Aquileiam circumſederat, pacato habitu prodibat laureatus, non tam
vero concordique affectu vniuerſorum, quam ficta beneuolentia, et
honore temporario ad praeſentem fortunam principis accommodato:
6 pleriſque tamen indignantibus ac dolentibus clanculum, quem ipſi
7 elegerant, *i*) cecidiſſe, rerum potiri quem ſenatus creauerat. Enim-
vero Maximus, vno alteroque die ſacrificiis abſumpto, tertio dein
exercitum omnem in planitiem conuocauit, atque ex tribunali ad
8 hunc modum verba fecit: *Quam fuerit ex vſu vobis poenitentia, et
reconciliata cum Romanis gratia, re ipſa didiciſtis, pacem videlicet pro
bello agitantes: k*) *ſeruato etiam militari iureiurando, quod eſt vnum
9 Romani principatus myſterium ſanctiſſimum. Quare debetis etiam dein-
ceps huiuscemodi commodis frui, fidem populo ſeruantes ſenatuique Ro-
10 man. et nobis imperatoribus, quos a nobilitate et rebus geſtis, longa-
que ſerie generis, quaſi per gradus quosdam prouectos, pari iudicio S.
11 P. Q. R. elegerunt. Neque enim vnius tantum hominis peculiaris poſ-
ſeſſio principatus eſt, ſed communis antiquitus totius Romani pop. Si-
12 quidem in illa vrbe ſita eſt imperii fortuna, nobis autem diſpenſatio
tantum atque adminiſtratio principatus vna vobiscum demandata eſt.
13 l*) *Qui ſi ordinem, quem decet, ac modeſtiam retinebitis, ſi debitum
principibus honorem ac reuerentiam exhibebitis, cum ipſi beatam vitam
bonisque omnibus affluentem adipiſcemeni, tum nationes ac ciuitates vni-
14 verſae pacem colentes in officio permanebunt. Viuetis autem cuncti ex
animi veſtri ſententia, domi ſuae quisque, neque in externis regioni-
15 bus conflictabimini. Vt autem barbarae* etiam *gentes pacem quietem-
16 que tueantur, m*) *nobiscum erit hic labor. n*) *Nam cum duo ſint im-
peratores, facilius vrbanae res adminiſtrabuntur, atque externae*, ſi-

Graeco eſt, Eridanus que pro Timauo poſitus. *Memm.* ex vetere Politiani libro. *Sylb.*

i) ſublatum eſſe, ac rerum potiri, quos ſen. cr. *Memm.*

k) Pol. omittit interpretationem horum verborum, πρ. θ. οὓς ὀμ. cum quibus ſi nihil deſideratur, dicit, eos pacem habere erga deos, ſeu cum diis, quos iurauerunt. Sed non immerito quis ſuſpicetur, aliquot verba deeſſe, atque adeo ita ſcriptum fuiſſe, εἰρ. ἔχ. καὶ πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρ. θ. οὓς ὀμ. *Steph.*

l) Qui ſi moderate et honeſte vos geretis, et reuerentia atque honore principes proſequemini, illa beatam et omnibus neceſſariis rebus inſtructam vitam vobis praebebunt, caeteris autem omnibus hominibus per ſingulas nationes et ciuitates pacis atque animi, ad obſequendum principibus promti, cauſa erunt. Viuetis *autem* — Illa vero, quae beatam vitem eis praebitura, et caeteris pacem allatura dicit, intellige, ex proxime praecedentibus, res imperii, ab ipſis Imperatoribus vna cum militibus adminiſtratas. *Steph.*

m) Forſan Pol. ſcripſit, *nobis* curae erit hic labor. *Sylb.*

n) Nam, quum duo ſint Impe-

cubi neceffaria fit celeritas: *praefto fcilicet futuro* facile *alter- 17
vtro, quocunque vfus vocauerit. Neque vero fufpicemini rerum
fuperiorum memoriam vllam fuperfore, aut in nobis (quippe nihil non
iuffi feciftis) aut in Rom. pop. nationibusque aliis, quaecunque ob ac-
ceptas iniurias defciuerunt. Sit omnium obliuio, fit foedus conftantis* 18
amicitiae, fidesque beneuolentiae ac moderationis fempiterna. Haec 19
loquutus Maximus, ac pecunias magna copia pollicitus, paucos
Aquileiae commoratus dies, Romam reuerti conftituit. Igitur di- 20
miffo exercitu reliquo in prouincias caftraque propria, Romam re-
vertitur ipfe, cum ftipatoribus iis, quibus imperatorum cuftodia in-
cumbebat, *o*) quique delecti a Balbino fuerant, neque non au- 21
xiliaribus Germanis, quorum potiffimum fidei confidebat, vt-
pote quibus olim, nondum adepto imperio, cum poteftate praefue-
rat, *moderate fe gerens.* Ingredienti vrbem etiam Balbinus occurrit, 22
Gordianum caefarem fecum adducens: fenatus autem populusque
vniuerfus, laetis acclamationibus veluti triumphantes exceperunt.

VIII.

Poft id autem, quum publice priuatimque magna modeftia et graui-
tate imperium gubernaretur, omnesque omnia bona dicerent, lae-
tareturque populus et gloriaretur patriciis imperioque dignis princi-
pibus, *p*) militum tamen vlcerofi animi populares illas acclamationes 2
haud aequis auribus accipiebant, ipfamque illam nobilitatem graua-
bantur, indigne ferentes datos fibi a fenatu principes. Angebant 3
praeterea eos Germani, quos in vrbe fecum Maximus retinuerat. Nam
futuros vindices fperabant, fiquid ipfi maius aufi forent: etiamque
infidias fufpectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur,
qui quum praefentes adeffent, facile in ipforum locum fufficerentur:
memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis interfectores exau- 4
torauerat. Quum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis fefto 5
ac fpectaculis omnium mentibus, repente diffimulatum diu fenfum
milites indicarunt. Namque ira inftincti, ac vefano quodam motu 6
vnanimiter ad regiam concurrentes, *q*) fenes principes ad necem
depofcebant. Forte accidit, vt ne ipfi quidem inter fe fatis congrue- 7
rent: fed (vt eft regnandi inexhaufta auiditas, atque incommunica-
bilis natura poteftatis) *r*) vterque ad fe fummam imperii trahebat.
Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum geftus confulatus, 8
Maximo autem praefectura vrbis, et quod rerum peritus habebatur,

ratores, et quae Romae agenda erunt, facilius adminiftrabuntur, et, fi quid etiam in extera regione feftinationem neceffario pofcat; vtpote alterutro ad ea, quae vocabunt, praefto facile futuro. *Steph.*

o) cum iis item, qui fub Balbino militabant. Quin etiam reuerfi funt auxiliares, qui e Germania venerant. Eorum enim beneuolentiae fidebat; vtpote in quorum gentis praefectura, ante adeptum imperium, moderationem omnem adhibuerat. *Steph.*

p) milites tamen animis aeftuabant, et cum illis pop. acclamationibus offendebantur, tum vero ipforum Imperatorum illam ipfam nobilitatem grauabantur. *Steph.*

q) fenibus Imperatoribus irruptione facta fuperueniunt. *Steph.*

r) imperium certatim ad fe trahebant: quum Balbinus quidem, propter nobilitatem et duos confulatus a fe geftos, primas partes tenere aequum cenferet, at Maximus, quod praefectus vrbis fuiffet,

9 animos faciebant: vtrumque tamen patritia nobilitas, et quantum
satis esset, illustre genus, ad summum imperium stimulabant. Quae
10 res imprimis ambos perdidit. nam audito Maximus venisse ad se oc-
cidendum milites, qui praetoriani appellantur, arcessere statim Ger-
manos auxiliares statuerat, qui scilicet in vrbe ipsa erant, ac posse
11 resistere praetorianis videbantur: at Balbinus dolum contra se com-
positamque aliquam suspectans fraudem, quod studere Maximo Ger-
manos cognouerat, prohibuit acciri illos: negans ad prohibendos
repellendosque praetorianos conuocari, sed id agi, vt summa rerum
12 solus Maximus potiatur. Ac dum inter se ad hunc modum disce-
ptant, ecce tibi vnanimiter milites, impetu in aulam facto, *s*) tur-
13 batis ianuarum custodibus, senem corripiunt vtrumque, laceratisque
vestibus quas gerebant, vilioribus sane, vtpote domi se continentium,
nudos ipsos ex aula abstrahunt, ac per omnem ignominiam contu-
meliamque caedentes *t*) irridentesque senatorios imperatores, bar-
bamque et supercilia vellentes, neque vlli parcentes corporis to-
tius ludibrio, per mediam vrbem ad castra deducebant, ne occidere
quidem illos in regia decreti, sed *v*) lento mortis genere prius ex-
14 carnificare, quo dolorem diutius perpeterentur. Sed vbi Germanos
re deinde cognita, raptis armis, in auxilium concurrere nuntiatum
praetorianis est, statim illos *x*) nullo non ludibrio prius affectos con-
15 trucidant. Relictisque in ipsa via cadaueribus, tollentes in altum
16 manibus Gordianum caesarem, quando aliud nihil *in praesens* occur-
rit, imperatorem consalutabant: identidem ad populum vociferan-
tes, iacere ipsorum manu quos populus ab initio recusauerat: electum-
que Gordianum Gordiani nepotem, quem ipse Rom. pop. ad impe-
17 rium compulisset. Hunc igitur secum deducentes, coiere in castra,
18 clausisque portis quieti agitabant. At Germani vbi occisos proie-
ctosque audierunt, quorum causa properauerant, quum nollent irri-
tum bellum pro viris vita defunctis suscipere, in sua diuersoria re-
19 vertuntur. Hunc finem vitae habuerunt, indignum videlicet ac ne-
farium, *y*) sancti et venerabiles senes, claritudine generis atque
20 egregiis meritis ad imperii fastigium prouecti. Caeterum Gordianus,
quum annorum esset ferme tredecim, *z*) princeps (ab vniuersis) de-
claratus, Romanum suscepit imperium.

et rerum peritus haberetur. Vtrumque tamen — *Steph.*

s) quum illis de via cessissent, i. transitum dedissent, atriensium ianuarum custodes. *Steph.*

t) per irrisionem, aut per *scommata*, retinendo vocem Gr., *vocitantes* Senatorios Imperatores. *Steph.*

v) viuos cruciatibus afficere. *Steph.*

x) nulla non parte corporis iam foedata, contrucidant. -- in publica via cadaueribus, quum Gordianum, qui caesar erat, in altum sustulissent, atque Imperatorem declarassent, (quoniam alium in praesens non inuenerant,) vociferantes populo, se interemisse illos, quos populus initio imperium obtinere noluisset, Gordianum autem elegisse, nepotem illius Gordiani, quem ipsimet Romani suscipere imperium coëgerint: habentes illum, castra petierunt: clausis que p. quieti manserunt. *Steph.*

y) venerabiles senes et commemoratione digni, vel, et digni, quorum memoria celebretur. *Steph.*

z) *Imperator.* Sed noluit hac voce vti, quod et vocem *Imperium* vsurpare statim post cogeretur. *Steph.*

PAVL VOET
IN
HERODIANI
MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES
NOTAE.

VLTRAIECTI
APVD IOANNEM A WAESBERGE
A. CIↃIↃCXLV.

ERVDITO

AC GENERIS PROSAPIA SPECTABILI

D. EVERHARDO DE WEEDE

I. V. D.

S. P.

Quamuis hoc faeculum praefens, Doctor Praeftantiffime, omni litterarum refertum genere, nihil legere geftiat, nifi quod expolitum ab omni parte ac difertum: tamen meas qualescunque notulas tenues ac fimplices audacter e latebris extraho, (et) in publicum emitto. Spero etenim, foeturam noftram eo gratiorem plerisque futuram, quo commendatior praemittitur pararius. Quidquid fit, erit faltem grati animi, ac veteris amicitiae, nunquam interiturae, apud te depofitum. Gratanter itaque hoc munusculum, longe tuis meritis impar, fuscipe ab eo, qui totus tuus et officio et affectu.

P. VOET.

LECTORI SALVTEM.

Habes ex meis in Herodianum praelectionibus obferuatiunculas, quibus demfi differtationes omnis generis, pro pulpito tum temporis infertas. Iftae meo iudicio faciles, quae que citra iudicium vel a quibusvis colligi ac corradi poffunt. Grammatica, linguam Graecam fpectantia, et ideo refecaui, quia minus accepta et grata. Textum Graecum integrum imprimi curaffem, nifi Stephani editiones omnium tererentur manibus, quibus meos numeros contextui Graeco praemiffos adaptaui. Prior inueftiganti defignabit paginas editionis in octauo, pofterior in quarto. Quisquis es hisce leuiculis leuiter fruere, faue ac vale.

LECTORI EDITOR NOVVS.

In recufo hoc libello neceffario mutauimus numeros initio fectionis Notaeque cuiusque, vt noftrae editioni aptus effet, tum vitia typorum fuftulimus, porro Notas interferuimus modo ad 1, 11, 4, et 1, 12, 12., fed loca fcriptorum non expleuimus, nifi ftatim ad manus effent, additis tum vncis ( ), quos et in Ind. dedimus, cum ordine elementorum, tum Graecis a Lat. feparatis melius conftituto, etiam forte per aliam perfpicuitatem, fuis que de caufis nunc potius edito, quam cum noftris Indd. olim. Plau. d. 2. Aug. CIↃIↃCCLXXXI.

IN HERODIANI MARCVM ET COMMODVM IMPERATORES NOTAE.

I, 1, 1. Πλεῖστοι περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας.) Eſt locutio Metaphorica, ſimilitudine deſumta ab iis, qui fructum ex agro domum referunt: quae ſignatio vocis συγκομιδῆς, vti licet colligere ex illo Iſocratis in Areop. εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Significanter itaque hac vtitur voce noſter ſcriptor: cum hiſtoria nihil aliud ſit, niſi exemplorum ac praeceptorum in vita vtilium collectio quaedam ac veluti meſſis. Cui non diſſimile illud Theonis in progymnaſmatis: ὐδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστιν ἱστορία ἢ σύστημα διηγήσεως. Eadem ratio videtur fuiſſe, cur hiſtoriam appellauerit σύνταγμα Scholiaſtes Graec. Anonym. in Thucyd. ſub initium libr. I. καὶ τοῦ μὴ ἑτερόν τινα τὸ αὐτοῦ σφετερίσασθαι σύνταγμα.

1, 1, 1. Ἐνίων τε πάλαι γεγονότων μνήμην ἀνανεώσασθαι.) hunc in modum Liuius in prooem. hiſtor. *Rerum geſtarum* memoriae *conſuluiſſe.*

I, 1, 1. Μνήμην ἀνανεώσασθαι) eſt, *rerum geſtarum* memoriam *renouare*, vel *in* memoriam *reuocare* res *geſtas.* Vtraque explicatio commoda. Metaphora videtur deſumta ab aedificiis ruinoſis vel rebus obſoletis, quae, niſi ſuſtineantur, reficiantur, concidunt, corrumpuntur. Ita ni hiſtoria medelam adferat rebus geſtis ac lucem, non vigebit vlla praeteritorum memoria, ſed in tenebris erit poſita denſiſſimis. Ipſa etenim eſt lux veritatis, vitae memoria, ac nuncia vetuſtatis; qua amiſſa, neceſſario conſequetur earum rerum occaſus, quibus aeternitas debetur. Neque enim aliam reddit rationem Horat. lib. 4. od. 9. cur incognita veterum multorum memoria, laude digniſſimorum, qui ante bellum vixere Trojanum, niſi quod ipſorum facta illuſtria, non fuerint tradita ſcriptis, quae famam poſteritati conſecrant. Neque alium vtiliorem hiſtoriae finem ſibi propoſitum habebit hiſtoricus, quam vt antiquitatum recordatio conſeruetur. Id quod de ſe Herod. Halicarn. init. ſui operis: Ἡροδότου Ἁλικαρνασσῆος ἀπόδεξις ἥδε, ὡς, μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωϋμαστὰ, τὰ μὲν ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται.

I, 1, 1. Παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι, ὅπως et quae ſeq.) Hunc in modum Iuſtinus in praef. *Siue aemulatione gloriae, ſiue varietate et nouitate operis delectatus, vir priſcae eloquentiae* Trogus Pompeius *orbis hiſtorias compoſuit.* Liv. in prooem. *Facturus ne operae pretium ſim, ſi a primordio vrbis res populi Romani perſcripſerim; nec ſatis ſcio: nec ſi ſciam, dicere auſim. Quippe qui cum veterem tum vulgatam eſſe rem videam, dum noui ſemper ſcriptores, aut in rebus certius aliquid allaturos ſe, aut ſcribendi arte rudem vetuſtatem ſuperaturos credunt.* Vitium igitur eorum carpit noſter ſcriptor, qui, dum famam ſtudent ab obliuione aſſerere, in lucem edere geſtiunt hiſtoriam minus accuratam, in qua, veritate neglecta, ſolummodo circa dicendi genus omnem adhibent curam. Quem ſcribendi pruritum obtinuiſſe Platonis aeuo, vel inde licet colligere, quod in diuina illa ſua de legibus inſtitutione, contra iſtud vitium hoc ſuggerat conſilium: in omni republica praeſcribi cauerique oportere, ne cui

liceat, quae composuerit, aut priuatim ostendere, aut in vsum publicum edere, antequam ea constituti super id iudices iudicarint, nec damnarint. Serpsit etiam hoc vitium subsequentibus temporibus, praesertim inter latinos scriptores, in quos inuehitur Horat. Epist. lib. 2.

Scribimus indocti doctique
— — tenet insanabile multos
Scribendi cacoëthes. et alibi:
-- -- populus leuis hoc calet vno
Scribendi studio, pueri patresque seueri
Fronte comas vincti coenant, et carmina dictant.

Quod ineptorum hominum factum vrbane castigat, ac culpat Pers. Prooem. *Nec fonte labra prolui caballino. Vt derepente* et cet.

Praesertim vero desiderium poëtandi tam familiare malum temporibus Neronis, vt vocari juste potuisset morbus quidam epidemicus, vt notat Clar. Casaub. ad Pers.

I, 1, 1. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν) Summa fide ac veritate historiam conscribere, tam difficile, quam quod difficillimum: etsi enim lynceis omnia cernant oculis, facile imbecillitate humana macula irrepit, quae visum fugiat. Adeo vt hac motus ratione rigidam in omnes ferat censuram Flav. Vopis. lib. 3. de Aurel. *Nemo*, inquit, *scriptorum, quantum ad historiam pertinet, non aliquid est mentitus, et est, in quo Liuius, in quo Sallustius, in quo Tacitus, in quo denique Trogus manifestis testibus conuinci possunt.* Cuius vestigium premit Corn. Agrippa de vanitate scientiarum c. 5. *Historia cum maxime omnium rerum seriem, fidem, consonantiam veritatemque exposcit, illa tamen minime praestat, tam inter se dissentiunt historiographi, tam varia tamque diuersa de iisdem tradunt, vt impossibile sit plurimos illorum non esse mendacissimos.* Etsi vero veritatem seruare videatur impossibile; tamen qui historica volunt obligare fide, quique posteris prodesse cupiunt, hanc tanquam vnicam historiae notam amplectantur. Adsint reliqua, quae adesse possunt, vel debent: hac sola sublata, totus historiae contextus in partes dissiliet. *Quis enim nescit, primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat, ne quid veri non audeat?* Cicer. lib. 2. de orat. Quis ignorat legitimam eam demum historiam, cuius norma praecipua, vt res, euentusque sincere, atque ex veritate narrentur: nec quicquam, quo nimis inclinant scribentium animi, hauriatur ex vano, vt alibi loquitur Lipsius. Quae omnia si non seruentur, nulla amplius relinquitur historiae vtilitas, sed quicquid additur, inutile erit ac vanum. Hoc verum Polybii judicio, qui praeclare ea de re loquitur, lib. I. ὥσπερ ζῶον τῶν ὄψεων caet. quae ita latine vers. *Vt animal luminibus ademtis prorsus inutile redditur: ita, si veritatem ex historia tollas, quod illius superest, inutile fit.* Quo factum, vt semper notati fuerint scriptores, qui ab hoc tramite deuiarunt. Eos in genere culpat Senec. lib. 4. nat. quaest. c. 3. *Historici*, inquit, *cum multa sunt mentiti ad arbitrium suum, tandem adiiciunt illud: PENES AVCTOREM FIDES ESTO.* Graecos satis dure perstringit Iuuen. libr. 4. satyr. I.

Et quicquid Graecia mendax
Audet in historia.

A Polybio reprehenduntur Plinius et Fabius Pictor, quod a veritate in fcribendo defluxerint. Errat igitur Patauinus fcriptor in prooem. hift., vbi refert hiftoricos multa veterum falfa, ac *poeticis magis decora fabulis* inferuiffe fuis fcriptis, proxime fubiungens, *haec veni i datur antiquitati.* Eodem modo deuiat Diodor. Sicul., qui vult *in prifcis rebus veritatem non effe ad vnguem quaerendam.* Accurate ergo nofter fcriptor in Hift. prooem. ad illa verba · εἰσὶ δὲ, οἳ caetera. *Sunt qui res humiles ac per fe tenues, fcribendi artificio, longe fupra verum fuftulerunt. Ego vero e contrario fumma fide collectam hiftoriam confcribendam fuscepi.*

I, 1, 2. θαῤῥοῦντες, ὡς, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν et quae feq.) Idem de Ephoro Senec. natur. quaeft. lib. 7. c. 16. *nec magna molitione detrahenda eft auctoritas Ephoro: hiftoricus eft. Quidam incredibilium relatu commendationem parant, et lectorem aliud acturum, fi per quotidiana duceretur, miraculo excitant. Quidam creduli, quidam negligentes funt: quibusdam mendacium obrepit, quibusdam placet. Illi non euitant, hi appetunt. Et hoc in commune de tota natione: quae approbare opus, et fieri populare non putat poffe, nifi illud mendacio afperfit. Quorum vero non religiofiffimae fidei, faepe decipit.* Rationem huius vitii reddit fcriptor nofter: exiftimant, fi quid falfi rebus immifcetur a fuo faeculo remotiffimis, id refelli non poffe. Multa quippe veterum *incerta et incognita: quod teftantur caudae Tritonum,* fuper aede Saturni, *humi merfae, et abfconditae,* teft. Macrob. I. Saturnal. c. 8. *Ac res cum vetuftate nimia obfcurae, velut quae magno ex interuallo loci vix cernuntur.* Liu. lib. 6. quod vitium, vt affolet, Lucianus falfe ridet libr. prim. verarum hiftor. Cum enim multa narraffet fabulofa de iis rebus, quae in longe diffitis regionibus accidiffent, addit: *tum fi non credis illi, rem exploratum abi.* refpondet alter: *credam tibi potius, quam vt eo eam.*

I, 1, 3. Εἰσὶ δ' οἱ πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων et quae feq.) Quicunque ea, qua par eft ratione, confcribendam fufcipit hiftoriam, affectus omnes exuat inordinatos, expers fit ac immunis ab omni cura, quae fcribentis animum aliqua ratione follicitum efficere poffit, *ne qua fit fufpicio gratiae, ne qua fimultatis.* Cicer. 2. de Orat. quo maximis laudibus inimicos exornet, fi actiones id requirant; neceffitudine coniunctos vituperet, fi vitae delicta hoc faciendum oftendant. Secundum Luciani monitum, qui vult hiftorici mentem fpeculo optimo fimilem, quod formas omnes recipit atque exhibet, quales funt. Siquidem enim mens affectibus fit commota, non aliter veritatis fpeciem referet, quam aqua ventis turbata juftam hominis effigiem.. Nouit id Tacit. qui hunc in modum de fe ipfo loquitur Annal. I. *Inde confilium mihi, pauca de Augufto et extrema tradere: mox Tiberii principatum, et caetera, fine ira et ftudio, quorum cauffas procul habeo.* et Hiftor. lib. I. *incorruptam fidem profeffis, nec amore quifquam, et fine odio dicendus eft.* Reprehendendi igitur illi, qui laudes adhibent immodicas, idque vel adulandi gratia, vel amicitiae. Priores notat Tacit. Hiftor. I. *Veritas pluribus modis infracta; primum reipublicae infcitia, vt alienae, mox libidine affentandi, aut rurfus odio aduerfus dominantes.* Poftremos reprehendit Sen. fuafor. libr. c. 6. *Quoties magni alicuius mors ab hiftoricis narrata eft, toties fere totius vitae confummatio, et quafi fu-*

nebris laudatio redditur. Pauſan. lib. I. in Attic. improbat Hieronymum Cardianum Hiſtoriographum, vt familiarem nimium ei, de quo ſcripſerat: quia, qui cum viro Principe familiariter viuit, neceſſe habet ad fauorem eius omnia ſcripta accommodare. Etiam iſti culpandi, qui odio vel priuato, vel publico, iniqui ſunt judices. De quibus Tacit. Hiſtor. lib. I. *Obtrectatio et liuor pronis auribus accipiuntur, quippe malignitati falſa ſpecies libertatis ineſt,* et Diod. Sicul. de Timaeo, quem propter nimias ac longas reprehenſiones vocat Epitimaeum. Aliter hiſtorici, qui fidem apud poſteros mereri volunt. Minus dant amicitiae, minus odio; non mouent affectus, non prouocant, non ſtudent, eos vel ad ſpem, vel metum, vel iram, vel amorem traducere. Ita Diod. Sicul. libr. 15. ſtrictim ſe ac breviter dicit annectere virorum magnorum laudes narrationi de obitu. Xenophon cum de Ageſilao ſcribit, addit prudenter: *Hic Ageſilaum magnanimum ſine controuerſia appellare licet.* Thucydides Hiſtoricus inſignis adeo eſt aſſecutus, quod voluit, vt nulla in Athenienſes indignatione ſua ſcripta aſperſerit, nunquam de auctoribus exilii ſui, Cleone et Braſida, male dixerit: Patriae ſuae hoſtes, Lacedaemonios, ne verbo quidem laeſerit. Falſus igitur Flav. Vopiſ. in Probo, cum inquit: *Omnes omnium virtutes tantae ſunt, quantas videri ii voluerunt, qui vniuscuiusque facta deſcripſerunt.*

I, 1, 4. Ἐγὼ δ' ἱστορίαν ἐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος et ſeq.) ita noſter in Seuero: *mihi propoſitum eſt ſeptuaginta annorum res, quas ipſe habeam cognitiſſimas, ſub diuerſis principibus geſtas, in vnum corpus comprehenſas, literarum mandare monumentis.* Fuit enim multorum, quae commemorat, factorum inſpector, multorumque auditor dictorum. Vixit iis temporibus, quibus illi imperatores, quorum vitas ſtylo eleganti eſt proſecutus. Non igitur metuendum, ne parum explorata ſcriptis conſignet, cum ſe contineat intra ea, quae ſuo aut parentum aeuo contigere, quibusque aut ipſe interfuit, aut quae ſaltem a viris fide dignis accepit, qui interfuere.

Quod hiſtorici requiſitum indicat vox Graeca ἱστορία, quae ſtudium cognoſcendi, luſtratio locorum, vnde apud Dioſcor. in praefat. ἐξ ἱστορίας dicuntur, *ex percunctatione audita,* immo quod magis: Verrius Flaccus hiſtoriam definit, quod ſit *narratio rerum geſtarum, quibus interfuerit is, qui narrat.* Apud Gell. Noct. Att. lib. 5. c. 18. Ideo Polybius, ne quid falſi ſcriberet imprudens, in longe ſemotas profectus eſt oras, easque ſuis luſtrauit oculis. Galliam peragrauit, Alpes adiit, Hiſpaniam vidit, multaque alia, aliisque quicquam referret, niſi eſſet exploratum.

Diodor. Sicul. ex teſtimonio Iuſtini Martyris, annos triginta Europam atque Aſiam luſtrauit, et ſuis pleraque contemplatus eſt oculis. De Dione Caſſio idem dicendum, qui ita de ſeipſo l. 27. Λέγω δὲ ταῦτα caetera. Quae ita lat.: *haec autem ego, caeteraque omnia, quae ſequuntur, non ab aliis tradita, ſed a me obſeruata notaui.* Quorum omnium cum negligens eſſet Caeſar, factum, vt ipſius commentarii fuerint reprehenſi. Ita enim in eius vita Suet. c. 56. *Pollio Aſinius, Commentarios Caeſaris parum diligenter, parumque integra veritate compoſitos putat: cum Caeſar pleraque, et quae per alios erant geſta, temere crediderit.*

I, 1, 4. Ἔργων μεγάλων) comparat historiam suam cum aliorum scriptis, qui minutias fuere sectati, quos etiam reprehendit. Nihil etenim curet, quam si vilissima quaeque sectetur, ille, quem officii ratione conuenit altiora indagare, canibus in eo similis, terrae qui assiduo adfixi naso, cum instar aquilarum per negotiorum deberet volare celsitudines. Eleganter Bodin. Meth. Hist. Vt Academici rerum anilium nullas ideas posuerunt, ita futilibus actionibus historia constare non debet.

Lucian. in suo de historia libro hanc rem insigni declarat simili. Εἰσί τινες, οἳ τὰ μεγάλα, caet. *Sunt quidam qui rerum gestarum maximas et memoria dignissimas praetermittunt, aut praetercurrunt, prae imperitia autem, aut ineptia et ignorantia, cum eorum, quae dicenda, tum quae tacenda sunt, res minimas admodum prolixe et laboriose immorando persequuntur. Non aliter ac si quis Iouis Olympici pulchritudinem vniuersam, quae tanta est ac talis, nec videat, nec laudet; neque etiam iis, qui ea nesciunt, quicquam narret: sed subsellii rectitudinem, et expolitionem, et crepidae concinnitatem admiretur, et haec plane magno studio exponat. Magna itaque copiose exponenda sunt, parua autem et minus necessaria percurrenda, ne dicam praetermittenda.* Quae ratio, cur multi historici aliorum incurrerint reprehensionem. Dion (sibi infensus calamum videtur a conatu velle reuocare, quando conqueritur, se comminuere grauitatem historicam, si domesticam Commodi Imperatoris consuetudinem latius attingat. Valerius Maximus censuram incurrit Lampridii in vita Commodi, quod minutiarum imprudens fuerit sectator. Sallustius culpatur a Victor. lib. 2. var. lect. c. 23. quod de Philenorum aris minuta quaedam, graui historico indigna, suis admiscuisset historiis.

I, 1, 5. Εἰ γοῦν τις παραβάλλοι πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον, ἐξ οὗπερ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.) Existumat scriptor noster hoc in loco, imperium Romanum in Monarchicum statum sub Augusto mutatum fuisse; quum tamen manifestum sit, populi Romani potentiam non solum diminutam sub Iulio Caesare, verum etiam sublatam; non tantum facto, verum etiam iure; neque enim sibi vllam vsurpauit potestatem, antequam haec ei senatus decreto esset delata, siue hoc factum metu, siue voluntarie. Quod vero legiones senatus sententia non dimiserit, nihil iuuat; tum quod iniuste et subdole illas legiones ipsi detractas vellent, et additas Pompeio, qui ei dominaretur, tum quod Senatores quidam cogerentur ire in sententiam a Pompeii amicis latam, additis etiam minis. Cum igitur Senatus potissima pars adeo male de Caesare fuerat merita, vt iuste inclementiam eius, qui alias in inimicissimos satis clemens, metuerent, nouos finxit honores, ac singulares ei decreuit; quo eius captaret gratiam, qua excidisse sese autumabat. Itaque Pater Patriae fuit appellatus; Dictator in perpetuum; Comitia in sua habuit potestate. Quae omnia quid aliud notant, quam populi auctoritatem tralatam in Principem? Senatum solus ex arbitrio suo et beneplacito constituit, honores ac munera solus est elargitus, adeo vt nulla de ambitu lege foret opus. Cum enim ante ciuile bellum tantae fuerit potentiae, multo magis post illud aucta, non diminuta ea dicenda. De Caesare autem, cum in consulatu collegam haberet Bibulum (quod ante bellum ciuile) hoc narrat Suetonius: *Vnus ex eo tempore omnia in Republica, ad arbitrium admi-*

nistrauit: vt nonnulli vrbanorum, cum quid per jocum testandi gratia signarent, non Caesare et Bibulo, sed Iulio et Caesare actum scriberent, bis eundem proponentes, nomine atque cognomine. Vtque vulgo mox ferrentur hi versus:

Non Bibulo quicquam nuper, sed Caesare factum est:
Nam Bibulo fieri consule nil memini.

Adde: *Nouissime, dubium, an ipso volente, oblata pro rostris ab Antonio consule regni insignia.* Flor. lib. 4. c. 2. Patercul. lib. 1. Dion. lib. 44. quod an approbatum fuerit, patescit ex lege regia, in qua Iulii Caesaris sub initium mentio fit: cuius legis fragmentum aerea tabula incisum, adhuc in Laterani Basilica asseruatur. Qua de re vide Georgium Fabricium antiquitatum lib. I.

Verum tamen a nostro scriptore merito videtur exclusus Iulius Caesar, tum quod non diuturno gauisus fuerit principatu, quem vix ad menses protraxit quinque, tum quod sub Augusto demum in vigore extiterit monarchicum regimen; cuius fundamina jecerat Caesar: adeo vt successorem in imperio sibi designauerit, eumque praesidiis ad imperii tutamen muniuerit. Tacit Annal. I. *Caium ac Lucium in familiam Caesarum induxerat; nec dum posita puerili praetexta Principes appellari*, et post, *Drusoque pridem extincto, Nero solus e priuignis erat: illuc cuncta vergere: filius, collega imperii, consors tribuniciae potestatis assumitur, omnisque per exercitus ostentatur.* ac deinceps: *Nunc senem principem, longa potentia, prouisis etiam heredum in rem publicam opibus, auxilio scilicet militari tuendum, vt sepultura eius quieta foret.*

Quod autem nonnulli velint Monarchiam inchoatam post Augustum, mihi non sit verisimile; cum tot scriptorum testimonia contrarium arguant. Tacit. Annal. I. *Cuncta ciuilibus discordiis fessa nomine Principis sub imperium accepit.* et alibi: *Multus hinc ipso de Augusto sermo, plerisque vana mirantibus: quod idem dies accepti quondam imperii Princeps vitae supremus.* Vis me dilucidioribus hoc probare testimoniis, plura subiiciam Dion. l. 53. *Multis eum verbis precati sunt, vt solus imperii summam gereret: omnibusque, quibus id ei persuaderent, argumentis adductis, tandem eo impulerunt, vt principatum solus obtineret.* Tacit. Annal. I. *Non aliud discordantis patriae remedium fuit, quam vt ab vno regeretur.* Histor. I. *Postquam bellatum ad Actium, atque omnium potestatem ad vnum conferri, pacis interfuit.* Neque mouet Taciti dictum, *non regno, nec dictatura, sed principis nomine constitutam rempubl.* Annal. I. hoc enim subdole fecit Augustus, vt omnem a se amoueret populi inuidiam. Caius Caesar dictaturam senatus consulto delatam, cum animo lubente acceptasset, adeo in se plurimorum exacuit animos, vt etiam mucrones. Augustus callidior: omnes tenuit honores, qui vel minimum saperent dominatus: teste Suetonio. *Domini* appellationem horruit, non aliter ac maledictum vel opprobrium, vt et Alexander imperator Romanus dominum se dici vetuit. Dominatio enim et Principatus diuersae sunt naturae, vt docet Plin. Pan. *nec aliis et Princeps gratior, quam qui maxime dominum grauentur.* Videtur hoc designare voluisse Tacit. Annal. 3. *Tiberius tribunitiam Druso petebat. Id summi fastigii vocabulum Augustus repperit, ne regis aut dictatoris nomen adsumeret, ac tamen appellatione aliqua cae-*

tera imperia praemineret. Clarius Dion. l. 53. in vita Augusti: ὁ Καῖσαρ ἐπεθύμει caetera. *Caesar, quamuis Romuli nomen vehementer appetebat, tamen quum sentiret, hinc se suspectum affectati Regni fieri, eo omisso, Augustus, quasi hominis natura amplior ipse cognominatus est.* Et paulo post, de imperatoribus loquitur: καὶ οὕτως ἐκ τούτων caet. *Ad hunc itaque modum ratione eorum nominum, quae in populari ciuitatis statu vsurpantur, omnem totius reipubl. potestatem accipiunt: ac regiam etiam, nisi quod inuidiam nominis vitant: nam Caesaris et Augusti vocabula nihil eis quidem ea potentiae adiiciunt peculiaris, sed alterum successionem stirpis, alterum splendorem dignitatis significat.*

I, 1, 5. Καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις) Vnde vox barbarorum deducta, varii varie ambigunt. Quidam eos dictos volunt a Barba et rure, quod prolixas eas soleant alere, quodque hispidi sint et pagani, qui nunquam in vrbibus vixerint. Ita vult Cassiodorus: verum vana haec est Etymologia, cum nomen barbari non sit latinae linguae, sed alterius. Alii Barbaros ex eo dictos existumant, vt τραχυστομία tali onomatopoeia irrideretur, ita Strabo lib. 14. Omnes nationes, praeter Graecos, ita fuisse vocatos designat, quod difficulter, aspere, et dure loquerentur, ac non probe sonarent linguam Graecam, et vnaquaeque lingua suam habet in pronunciando difficultatem. Quod ipsum confirmatur testimonio Homeri, qui 2. Iliad. Cares βαρβαροφώνους dixit, tanquam duriloquos et crassilingues, vt qui Graecas dictiones plane expedire non poterant. Ex eadem causa Barbarismus dictus est, vitium eorum, qui male graecissant, et Graeca perperam pronunciant, ita vt sermo iste inconditus minus perciperetur. Quo videtur respexisse Diuus Paulus. I. Corinth. 14. vers. 11. *Nisi sciero vim vocis, ero, qui loquor, Barbarus et qui loquitur, apud me Barbarus fuerit.* Quibus adde v. 19. *Sed in ecclesia malim quinque verba intelligentia loqui, vt et alios informem, quam decem millia verborum lingua.* Et sic intelligendum est illud Ouid. in Ponto Exulantis, Trist. 5.

Barbarus his ego sum, quia non intelligor vlli;
Derident stolidi verba latina Getae.

Alia est sententia Scal. exerc. 51. sub initium, et in Theophrast. de Plant. lib. 3. c. 32. Quam qui volet, amplectatur, quamuis videatur mera fundata coniectura. Qui vero vocati fuerint Barbari, difficile est determinare. Graeci quidem mundum diuiserunt in duas partes, in Graecos seu Pelasgos et Barbaros, adeo vt omnes, exceptis Graecis, fuerint Barbari, neque latini ab hoc nomine probroso excipiebantur, vt Cato et post eum Plinius testatur: *Graeci nos quoque dictant Barbaros, et spurca foedant appellatione.* Quod discrimen spectat Diuus Paul. Rom. I. vers. 11. quum opponit inter se Graecos et Barbaros: *Debitor sum*, inquit, *Graecis simul et Barbaris.*

Verum tamen Romani quoque, aliique populi, ab hoc sese nomine turpi vindicarunt, et quicquid gentium extra imperii sui limites fuit, communi nomine Barbaros appellarunt. De Romanis hoc testatur Herodianus in loco ante citato, vbi vocantur omnes Barbari, qui non sunt in imperio Romano. De Aegyptiis Herodot. lib. 2. τοὺς μὴ σφι ὁμογλώσσους caetera, *Aegyptii appellant omnes Barbaros, qui alia, quam ipsi, lingua vtuntur.* De Scythis Laërt. lib. I. Anacharsis Scytha cuidam obiicienti, quod esset Barbarus, *certe*, in-

quit, *apud Athenienses: sed vicissim Athenienses Barbari sunt apud Scythas.* Praeterea antiquitus Barbarorum nomen proprie de Phrygibus accipiebatur, vt apud Horat. *Graecia Barbariae lento collisa duello.* et Sophocles in Ajace Phrygem vocat, βάρβαρον φεύγα. Hodie vero, vt et olim, nostra lingua, quando dicimus Barbarum, intelligimus hominem ab omni humanitate, et virtute alienum, ferum, latronem, qua tandem cunque terrarum parte vel gente degat. Dixi, vt olim, vocem hanc vsurpari. Quod colligere licet ex Apul. Miles. lib. 3. vbi dicit insidiis latronum impetitus: *At illi Barbari prorsus et immanes homines, neque fugam capessunt, sed audaciter resistunt.* Manifestius testimonium de Alexandro Magno, qui cum a praeceptore Aristotele admoneretur, vt Graecis se tanquam principem, barbaris vt dominum praeberet, respondit, se *Graecum virtute, Barbarum vitiositate* metiri velle, teste Plutarch. orat. I. de Fort. Alex. et Strabon. in fine lib. I. Vt autem propius ad institutum nostrum accedamus, notandum, Romanos omnes vocasse Barbaros, quos deuicerunt et subiugarunt, vel etiam quorum prouincias adierunt. Illustrat et probat hoc Mart. libr. 13. Epigr. 68.

Ansere Romano quamuis satur Hannibal esset,
Ipse suas nunquam Barbarus edit aues.

Imperatorum vero temporibus peculiari nomine Germanos vocarunt Barbaros. Quod testimoniis petitis ex Aug. Hist. Scriptoribus manifestum. Noster autem multis in locis l. 1. Commod. in orat. ad milites τὸ δὲ βάρβαρον et c. *Barbara gens initio noui principatus repressa, non audebit sese efferre.* Et eodem libr. *Barbara gens quauis occasione facile mouetur.* Quibus in locis intelligit Germanos, quos omnes nondum subegerat imperator Marcus, quique metu principis in praesens continebantur, vt loquitur alibi noster scriptor. Quibus adde Vopisc. *sentiendum esse,* dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus Barbaris Romanus miles juuatur.* Id est militibus Germanicis, qui consoederati ac socii populi Romani vocati saepissime apud Tacit. aliosque.

I, 1, 9. Κομιδῇ νέοι, ῥᾳθυμότερον βιώσαντες) Senes longo vsu, experientia, ac exercitatione, formatum habent pectus, satis validum ad reipubl. administrationem. *Eorum aetas apposita, peridonea honestis, laudabilibusque actionibus, rectaque a ratione temperatis, et quarum ratio sit magistra, dux vero prudentia.* Iouian. Pont. lib. I. de prud. *Adolescentes vero inhonestas sequuntur plerumque voluptates, quibus capti regendos sese permittunt turpibus cupiditatibus.* Iouian. lib. I. de prud. Ad virtutis studium, probitatis, honestatis non facile inclinant, vtpote laboriosissimum, sed quam facillime eorum ingenia a recta disciplina ad luxum dilabuntur. Molliter et indulgenter habiti vanis oblectamentis tempus transigunt, insueti imperii curae ac administrationi. *Non aliter quam equinis pullis vacationes a ferendis oneribus conceduntur, quod nondum eorum corpus sit deuehendis iis satis idoneum:* ita adolescentibus propter mollitiem corporis ac teneritudinem cessatio ab agendo conceditur, quae administratori reipublicae turpis, nisi spectet animi relaxationem viriumque efocillationem, quo post valentiores redeant ad pulchra et se digna munera obeunda. Vnde Tiberius praecepto insigni, quamuis ille inuidiose, monet senatum: *ne quis mobiles adolescentium animos,*

praematuris honoribus ad superbiam extolleret. Tacit. Annal. 4. huius rei rationem non obscure reddit imperator Marcus in Orat. ad Amicos: καὶ δεόμενον ὥσπερ et c. *ipsi adhuc indigent, quasi in salo et vitae fluctu gubernationibus, ne rerum imperitia de recto quasi cursu ablati, malis artibus impingant.*

I, 1, 9. Πολλὰ ἐκαινοτόμησαν) Nihil magis in iuuene Principe odiosum, quam noua permulta in Republ. designare; et tamen nihil facilius euenire solet, cum adolescentium animi leui vento, arundinis instar, in quamuis partem mobiles. Temeritas enim et calor huic aetati adsitus, vel potius insitus, qui maxima reipubl. naufragia, miserrimaque saepe conciliat. Cicer. dial. de senect. ita *vt legibus annalibus grandiorem aetatem ad consulatum constituerent, quod adolescentiae temeritatem vererentur.* Cic. Philipp. 5. Ratio desumi potest ex eo, quod ista aetas non tam spectet vtilitatem, quam quidem delectationem: cum autem nihil magis delectet, quam quod nouum, fieri, vt ad noua quotidie feratur appetitus, secundum illud Liuianum: *Festinantibus ad noua, primae origines, proximaque originibus minus praebent voluptatis.* Quo cum illud Homeri consonat Od. I. τὴν γὰρ ἀοιδὴν et caet.

Cantio haec hominum longe est celeberrima vulgo,
Et gratissima quae nuperrima venit ad aures ex vers. Eras.

I, 2, 1. Βασιλεύοντι Μάρκῳ) Iul. Capitol. eum vocat *Marcum Antonium Philosophum*, forte studio philosophandi; siquidem *Philosophiae deditus stoicae, quam et per optimos quosque magistros acceperat, et vndique ipse collegerat.* Iul. Capitol. *Quam etiam grauitate morum, vitaeque continentia sanciuit.* Noster lib. I. Verum obseruant commentatores in Hist. August. script. hanc *Philosophi* inscriptionem, quae attribuitur Marco, non esse genuinam. Vir summ. Salmasius hanc inscriptionem non agnoscit, quod vetusti codices ea careant, saxorum inscriptiones; et omnes numi, qui hodie etiam extant, hoc cognomen ignorent. Concedit incomp. Casaub., esse quidem epitheton Marci, sed cognomen esse, id vero negat. Quod paret ex Suida: ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος, et ex Capitol. *Marco Antonio, in omni vita philosophanti viro.* Idque fit manifestum variis scriptorum testimoniis. Graeci eum solum Marcum appellant, aut Marcum Aurelium Antoninum, sine additamento *Philosophi.*

Ita noster auctor vbiuis locorum, Philostratus in Theodoto, Dion. libr. 71. Zosim. libr. 1. Nicephor. Eccles. histor. libr. 3. cap. 31. et quod certum huius rei est indicium, Athenagoras Philosophus Atheniensis illud cognomen tum non omisisset in inscriptione praefixa legationi, quam suscepit pro Christianis, quae ita se habet: M. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ, postea vero subiungit, τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις, quia non erat hoc nomen proprium, sed appellatiuum, cum vtrisque ex aequo tribuatur. Latini scriptores etiam omiserunt illud cognomentum, vt Aurel. victor, Ammian. Marcellinus, ipse Iul. Capitol. qui eius vitam conscripsit, semel tantum *Philosophi* cognomen addidit, reliquis in locis omisit. Antea vocabatur ab Adriano *Annius verissimus*, diminutiua voce, *post virilem autem togam Annius verus.* Iul. Capitol. *Vocatus* et postea *Aurelius pro Annio, quod in Aureliam, hoc est, Antonini, adoptionis iure transisset.* idem in eius vita. Lubet hic adnotare errorem Suidae,

qui Marco cognomen *Pii* addidit. Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴς ἐπικληθείς. Quod esse nequit, cum *Pii* nomen proprium fuerit Antonini, Adriani successoris, cuius filiam assumsit sibi in vxorem Marcus, et cum ea imperium. Videat tamen, qui volet, Suidam excusatum apud Clarissimum Meric. Casaubon. Isaaci filium in testimoniis Marci Antonini, praefixis eiusdem Antonini de seipso libris, vbi quaedam habet non contemnenda.

1, 2, 2. Κομιδῆ νέος τὸν βίον μετήλλαξε, Βηρίσσιμος δὲ ἦν et c.) Iul. Capitol. parum immutato nomine in vita Marci: *Sub ipsis profectionis diebus in secessu Praenestino agens, filium nomine Verum execto sub aure tubere septennem amisit.* Aelio Lampridio dicitur aliquis *Antoninus, quadrimus elatus.* Quis ille fuerit, non colligitur ex nostro scriptore, qui nullam eius mentionem fecit. Septennem vero, de quo Capitol. Aelius Lampridius in vita Commodi *Seuerum* nominat: *Appellatus est autem Caesar* puer (nempe Commodus) *cum fratre Seuero.*

Existumat vir summ. Cl. Salm. in notis ad Commodum, *Seuerum* perperam irrepsisse pro *verum.* Itaque bene scriptor noster βηρίσσιμος pro βῆρος, cuius est diminutiuum, forte quia κομιδῆ νέος, admodum iuuenis, vt de eo loquitur. Quod ita sese habere, probat illud Capitolini in vita Marci: *Post excessum vero Patris* (Marcus) ab *Adriano Annius verissimus vocatus est: post virilem vero togam Antonius verus.* Ac si diceret, tum diminutiua voce fuit cognominatus, quia pueritiae metas nondum erat egressus, post modum vero nomini ablata diminutio, postquam virilem incepit ingredi aetatem.

1, 2, 2. Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ) Latinis *Verissimus.* Soliti Graeci ponere β, pro v. vt Σεβῆρος pro *Seuerus.* Ratio est, *quod cum digammae illius verum sonum nullum haberent, inopia coacti, ad quamvis potius, quam ad φ, decurrere voluerint,* a quo maxime scilicet, abesset. Lipf. c. 12, de Rect. Pron. ling. lat., immo siue destituantur litteris, siue non destituantur, semper soliti durius quam Latini sua proferre. Vnde eum πυῤῥίαν dicunt, quem Latini, Burhiam, βῆρον, quem Latini, *Verum*, quanquam nunquam tam suauiter sua possent pronunciare, ac quidem Latini per suum v. *Nulla enim suauior littera hac duplici nata videtur, post litteras natas.* Lipf. in not. ad cap. 12. de pron.

1, 2, 2. Κόμμοδον καλούμενον, ὁ πατὴρ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας) Lamprid. in vita Commodi: *Commodum Marcus et suis praeceptis et etiam magnorum atque optimorum virorum erudire conatus est, habuit litteratorem Graecum Onesicritum; latinum Capellam Antistium: Orator ei Attejus sanctus fuit.* Genuini patris officio fungitur Marcus, dum adolescentem magna cura ac diligentia educare contendit. Magni quidem refert, vt quis nascatur, sed multo maxime, quibus rationibus et exemplis a teneris formetur et instituatur. Quam artem, tanquam difficillimam, fingendi, formandi, educandi puerum, scire oportet omnes parentes. De qua merito dixeris, quod de pronunciatione Demosthenes, isti, primas, alteras, tertias tribuendas, quippe quae naturam ferocientem, et alias renitentem mouet ac flectit in contrarium. Eaque cura eo magis incumbit viro Principi, quod degenerem ex se genitum relicturus est Reipubl. detrimento ac damno. Quod Cicer. 5. Verr. *Qui non recte instituunt atque eru-*

diunt liberos, non solum liberis, sed etiam reipublicae faciunt iniuriam. Nullo attamen in negotio plus delinquunt, quam in hoc viri Principes, dum vel grauioribus intenti minore cura liberos educare solent, vel curam liberorum abiicientes, aliis eam demandant, inque eos reiiciunt, qui saepius in aula pessimi audiant iuuentutis deprauatores, vel etiam, dum simiarum ritu, sobolem complexu necantium, liberorum indolem tenui ac molli corrumpunt educatione, eos ad virtutes non hortantur seuerius, neque alios id facere permittunt, sed potius facientes odio prosequuntur, a vitiis non absterrent acrius, neque nimium absterreri volunt, ne forte supra modum appareant religiosi. Id vitii fuisse in Marco non obscure notat Lamprid. in vit. Commodi: *Adhibitos custodes vitae suae honestiores ferre non potuit, pessimos, quos detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit: quibus per patris mollitiem restitutis, popinas et ganeas in Palatinis semper aedibus fecit: neque vnquam pepercit vel pudori vel sumptui.*

1, 2, 3. Θυγατέρας ἐν ὥρᾳ γενομένας ἐξέδοτο ἀνδράσι) In filiabus elocandis maxima parentis cura ac diligentia requiritur, praecipua quippe radix, praecipuus fons, vnde potissima pars, vel felicitatis, vel infelicitatis prouenit in vita mortalium, videtur esse matrimonium. Hoc amicitia in priuata vita initur, hoc foedera paciscuntur in publica societate. Vnde qui generum quaerit, sibi quaerit imperii firmamentum ac decus. Hinc veteres Philosophi nulla de re sanctius quid conscripserunt, quam de coniugio, quorum monumenta quaedam etiamnum extant apud Arist. Xenoph. et Plutarch.

1, 2, 3. Οὐ τοῖς γένους μακραῖς διαδοχαῖς et c.) Iul. Capitol. *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam non decursu luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochensi, nec satis nobili.* Non quod non ille supra vulgus sit collocandus, in quo generis simul et virtutis conuenit nobilitas, et eadem sede locatur, verum quia tot ac tanti saepe deficiunt ab origine, a maiorum virtutibus degeneres, tutius consultiusque iudicatur, primas virtuti tribuere, alteras natalium splendori. Quem ordinem seruauit ille, quisquis fuerit, qui scripsit versiculum in laudem Vlyssis:

Inclyte parua praedite forma,
Nomine celebri, claroque potens
Pectore, Achiuis classibus ductor,
Grauis Dardaniis gentibus vltor,
Laërtiade.

Vbi obseruant ea primo loco esse posita, quae ipsius Vlyssis essent propria: in quibus nihil sibi Laërtes, neque Anticlea, neque Acrisius vindicaret: patris autem nomen in vltimum reiectum esse locum, quod in laudibus magnorum virorum postremum locum generis nobilitas teneat. Et sane ea posteros similes non tantis cumulat honoribus, quippe quae vix ac ne vix quidem per se laudem merceantur. Neque e contrario dissimiles illustrat, sed prodit magis indignos: honorem non tam accommodat, quam quidem maculam iniicit et inquinat. Oraculo illa digna vox: *Optimus quisque nobilissimus.* Quid enim si ex optimo pessimus, vt e vino saepe acetum generatur, an ideo praeferendus omnibus bonis, quia patre bono, ipse nequam? non sane. *Vt enim venator non quaerit, quod tali cane natum sit, sed canem; et eques equum ipsum, non quod ex*

qu o (quid enim simulus ex equo natus sit?) ita vir politicus tota via erraverit, si in pectore non requirat quis, sed e quibus. Plutarch. in Syll Sordidum illud laudis opus ac debile, quod fultum majorum imaginibus ac triumphis auitis. Illi nihil proderit, quod fastos plenos ostentet numeroso consule, cui vita vitiorum plena ostendit naevos. Perit omnis in illo nobilitas, qui quicquid laudis petit, petit ab origine, quam inficit, ac inquinat. Scite Plautus in Trinum. (3, 2, 16. sqq. praeter vss. extremos):

Itane tandem majores famam addiderunt (*tradiderunt*) *tibi tui,*
Vt virtute eorum ante parta per flagitium perderes,
Atque honori posterorum tuorum vt vindex fieres?
Tibi paterque auosque facilem fecit et planam viam
Ad quaerendum honorem: tu fecisti, vt difficilis foret,
Culpa maxime et desidia, tuisque stultis moribus.
Qui bono sunt genere nati, si sunt ingenio malo,
Suapte culpa degeneres abeunt, genus ingenio improbant.

Vanum est illud et vmbraticum a parentibus in filios degeneres translatum, quia non est ipsorum: virtus enim non infunditur posteris, vt reliqua corporis bona, acquisita est, non natiua.

Fortes creantur fortibus et bonis,
Est in juuencis, est in brutis (equis) *patrum*
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam:
Doctrina sed vim promouet insitam,
Rectique cultus pectora roborant,
Vtcunque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpae.

Vbicunque igitur degener leonis catulus, ibi praeferendus generosus canis, et vbi dama timidior nobilis, ibi promouendus strenuissimus ac probus, etiam in tuguriolo prognatus miles. Huc facit locus Iuuenal. Sat. 8

Malo pater tibi sit Thersites, dummodo tu sis
Aeacidae similis, vulcaniaque arma capessas,
Quam te Thersitae similem producat Achilles.

Audi Boëtium rem omnem explicantem ac determinantem. *Iam vero quam sit inane, quam futile nobilitatis nomen, quis non videat? Quae si ad claritudinem refertur, aliena est. Videtur namque nobilitas esse, quaedam de meritis veniens laus parentum. Quod si claritudinem praedicatio facit, illi sint clari necesse, qui praedicantur. Quare splendidum te, si tuam non habes, aliena claritudo non efficit. Quod si quid est in nobilitate bonum, id esse arbitror, vt imposita nobilibus necessitudo videatur, ne a majorum virtute degenerent.* Vnde Iuris consf. Ex genere nobilis, tantum praesumptione est nobilis. l. *Quod si nolit*, D. de Aedilit. Edict. Haec quasi ore Epicteti dicta ac dictata. Nimirum nostra non sunt genus, pecuniae, καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα. Verum ea nostra sunt, quae potestati nostrae subjacent, quaeque a fortuna nec dari, nec auferri possunt. Ergo

Quid genus, et proauos strepitis?
Si primordia vestra,
Auctoremque Deum spectes:
Nullus degener exstat,

Ni vitiis peiora fouens
Proprium deserat ortum.

1, 2, 4. Ἀρετῆς δὲ πάσης ἔμελεν αὐτῷ) Aurel. Victor. *Iste virtutum omnium, caelestisque ingenii exstitit defensor.* et ipse de se ipso lib. I. c. II. παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ et c. *A fratre Seuero, amorem familiarium, et veritatis et justitiae, didici.* Rara certe auis in terris principis talis, qui magnopere virtutes exercuit: cum in veteri sit verbo, nec auctoritate carente nec euentu, alienam virtutem regibus esse formidolosam, quia ipsi a virtute abhorrent.

1, 2, 4. Λόγων τε ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής) Aurel. Victor. *Litterarum Graecarum erat peritissimus.* Athenag. Philosoph. in legatione pro Christianis, ad Marcum et Verum imperatores. οἶδα γάρ, ὅτι ὅσον et c. quae seq. Quae ita latine: *Noui enim vos, quantum prudentia simul et imperio praestatis omnibus, tantum etiam exquisita scientiarum cognitione excellere; ita in singulis pariter sapientiae partibus eximie versatos, vt qui vnam duntaxat aliquam sibi excolendam delegerunt, etiam illos in hac ipsa parte superetis.* Non iniuria hic quisquam quaerere posset, num assiduum illud litterarum ac scientiarum studium non videatur imperanti non solum indecorum, verum etiam circa altiora ac majora reipublicae occupato, illicitum? Ita censet Seneca Epist. 88. *An tu existumas, eum reprehendendum, qui superuacua vsu sibi comparat, et pretiosarum rerum pompam in domo explicat: non putas eum, qui occupatus est in superuacua litterarum supellectile? Plus scire velle, quam sit satis, intemperantiae genus est.* et Epist. 106. *Quemadmodum omnium rerum, sic litterarum quoque intemperantia laboramus, non vitae, sed scholae discimus.* Atque hac ratione reprehensi Imperatores plurimi, quod nimium litteris vacarent. Hadrianus Princeps a nonnullis *Graeculus* dicebatur, quod impensius Graecis studiis esset imbutus, vt scribit Spartianus in eius vita. Ob eandem affectatae supra modum doctrinae culpam Iulianus Apostata *Graecus* audiuit *literis*, teste Ammian. Marcell. libr. 17. Marcus Antoninus per ludibrium a quibusdam vocatus fuit *dialogista*, quod libris et dialogis conscribendis operam daret; ita Vulcat. Gallicanus in vita Auidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans.*

Est igitur eorum, qui Reipubl. curam susceperunt, eruditionem, tanquam animi cultum, quatenus opus, et ad rem, atque vsum pertinet, assumere. Quod fecere Scipio ille posterior, Cornel. Sylla, Pompeius, Lucullus, Caesar, aliique. De Heluid. Prisco testatur Tac. histor. 4. *Ingenium illustre altioribus studiis iuuenis admodum dedit: non vt plerique, vt nomine magnifico segne otium velaret, sed quo firmior aduersus fortuita Rempubl. capesseret.* Exemplar principibus viris ac regula hoc in negotio propositus sit magnus ille Agricola, *qui studio scientiae flagrantem animum coërcuit, tenuitque, quod est difficillimum, ex sapientia modum.*

1, 2, 5. Παρεῖχε δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον βασιλέα et quae seq.) Aurel. Vict. *Hic permisit viris clarioribus, vt conuiuia eodem cultu, quo ipse, et ministris similibus exhiberent.* Eutrop. *Hic cum omnibus Romae aequo jure egit, ad nullam insolentiam*

elatus est imperii fastigio. Ipse de seipso l. I. c. I. quae ita latine: *Ab auo meo Vero didici placidis esse moribus.* c. 6. *A Sexto comitatem.* c. II. *a fratre meo Seuero amorem familiarium.* Idem eleganter de Iuliano testatur Mamertinus in Panegyr. ei dicto: *Quis, oro vos, plura praebuit fidei constantiaeque documenta? omnes, quos priuatus in familiaritatem recepit, eodem habet imperator affectu: nemo gradu pulsus, nemo aditu prohibitus.* Detestandus igitur gentium quarundam odiosus ritus, *apud quos persona Regis, sub specie majestatis occulitur.* Apul. de Deo Socrat.

I, 2, 6. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Athenagoras, legatione pro Christianis: Μ. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ, Ἀρμενιακοῖς, Σαρματικοῖς. τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις.

Iul. Capitol. *Erat enim ipse tantae tranquillitatis, vt vultum nunquam mutauerit ex moerore, vel gaudio, philosophiae deditus Stoicae, quam et per optimos quosdam Magistros acceperat, et vndique ipse collegerat.* Gallicanus in vita Auidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans: qui tantum enituit in Philosophia, vt iturus ad bellum Marcomannicum, timentibus cunctis, ne quid fatale proueniret, rogatus sit non adulatione, sed serio, vt praecepta Philosophiae ederet: nec ille timuit, sed per ordinem paraeneseon, hoc est, praeceptionum, per triduum disputauit.* Aurel. *literarum Graecarum peritissimus.* Ipse de seipso lib. I. c. 3. A Diogneto didici, *libere dicta ferre aequo animo, Philosophiae me addicere.*

ib. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Felices subditos, talem qui nacti sunt Principem! Audite Boët. lib. I. de Consol. Phil. pros. 4. *Tu hanc sententiam Platonis ore sanxisti, beatas fore respubl., si eos vel studiosi sapientiae regerent, vel earum rectores studere sapientiae contigisset.* Audite ipsa Platonis verba lib. 5. de Republ. Ἐὰν μὴ οἱ φιλόσοφοι et c. *Nisi philosophi ciuitatibus dominentur, vel hi, qui nunc reges potentesque dicuntur, legitime sufficienterque philosophentur, in idemque ciuilis potentia et philosophia concurrant, neque (quod nunc fit, a diuersis duo haec tractentur ingeniis non erit ciuitati, vel etiam hominum generi requies vlla malorum.* Quam sententiam Prudent. lib. I. contra Symmach. est mutuatus: *Fortunata res erit publica, si aut sapient reges, aut regnauerint sapientes.* Suffragatur Plutarchus in commentario ad Principem indoctum, qui ita latine: *Doctrina,* inquit, *ex Philosophia prompta, quae assessor et custos est domestica imperantis, de potestate sicut bono habitu praescindens, quod lubricum est, relinquit, quod est sanum.*

Si non creditis testimoniis, transeamus ad exempla: Euocatus ad Dionysium Plato, vt capite curato vniuersae laboranti Siciliae adferret medelam, tantum Philosophiae documentis est consecutus, vt verecunda deinceps forent conuiuia, ac vbique in omnibus actionibus moderatio adhiberetur Immo ordo curiae talis fuit, ipsiusque etiam Tyranni in iure dicendo benignitas, vt ciuitati mirifica spes affulserit de hominis, alias pessimi, commutatione. Neque hoc sine ratione: erat enim vnus omnium ad Doctrinam et Philosophiam impetus, teste Plutarch. in Dion. Huius non ignarus Philippus Macedo, qui ab Epaminonda Philosopho institutus, curam

Alexandri filii demandauit Aristoteli, cuius praeceptis decem ferme annis eo informatus est successu, vt majore apparatu a praeceptore, quam a parente Philippo subornatus in Persas traiecerit. Neque recesserunt ab hac opinione, quotcunque viri Principes apud Romanos fuerunt maxime illustres, ne dicam de Graecis, quorum numerus est innumerus. Iulius Caesar Aristonis frequentauit Auditorium, Pompeius Cratippi. Idem bello confecto Mithridatico, fasces Philosophiae submisit; intraturus Posidonii sapientiae professione clari domum, fores percuti de more, idque propter Philosophiae dignitatem, a lictore vetuit. Augustus Caesar Arium et Athenodorum secum habuit; Trajanus, Optimi nomen meritus, Plutarchum. Denique Marcus Antoninus Philosophiam nunquam spreuit. Eius rei luculenta occurrunt testimonia apud Iul. Capitol. in eius vita: *Apud Aegyptios ciuem se egit, et Philosophum, in omnibus studiis, templis, locis*, et paulo post: *Sententia Platonis semper in ore illius fuit, florere ciuitates, si aut Philosophi imperarent, aut Imperatores philosopharentur.* Linquo antiquum illud aeuum, transeo ad exempla, quae aetati nostrae viciniora. Alphonsus Arragoniae rex adeo sapientiae fuit amator, vt exclamauerit, *non hominis, sed bouis esse vocem, eius, qui dixerat, non decere principem tenere litteras.* Ludouicus I. Vngariae ac Poloniae Rex, tantos in sapientiae studio fecit progressus, vt non minus litteris, quam armis praestiterit, teste Cromero in fine lib. 13. de rebus Polon. Neque silentio praetereundum vltimo loco exemplum Matthiae Coruini, qui et doctissimus, et doctorum summus Maecenas, adeo vt in ipsa regia Budae bibliothecam vere regiam instituerit, ex qua aetate superiori plurimi libri vtilissimi prodierunt.

1, 2, 6. Φιλοσοφίαν ȣ̓ λόγοις, ȣ̓δὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνῷ δὲ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιςώσατο) Ex Epicteto: Aul. Gell. lib. I. c. 2. *Iuuenes quidam neque frugi, neque operae probae, sed theorematibus tantum nugacibus, et puerilium isagogarum commentationibus dilatrantes.* et paulo post: *qui verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta, sanctissimae disciplinae nomen ementiuntur.* Aliter noster Auctor de Marco imperatore, quem refert non praeceptis, sed praxi sapientiae studium confirmasse. Non autem hoc in loco per Philosophiam intellige omnem humanam sapientiam, et quaecunque ab hominibus sapienter et ingeniose dicta et excogitata, verum eam solum Philosophiae partem, quae vitam, studia, et mores informat, quae ἠθικὴ, hoc est, moralis appellatur, quam respicit Nilus in Paraenesi: ἡ φιλοσοφία χρῆμα τοῖς ἀνθρώποις ἐξαίρετον. ȣ̓σα δὲ μονογενὴς, μόνη μόνῳ συνεῖναι τῷ κεκτημένῳ βȣ́λεται, *Philosophia hominibus res est eximia; vnigenita vero existens, sola soli vult coire possessori.* De eadem parte loquitur Plutarch. in paedagogia: quae verba ita latine: *Animorum aegritudines, atque languores sola est, quae curet atque medeatur, Philosophia. Per hanc enim et cum hac scire licet, quid honestum, quid turpe, quid iustum, quid iniustum: et summatim, quid deligendum, quid fugiendum: quomodo parentibus, quomodo natu grandioribus quomodoe peregrinis, magistratibus, amicis, vxoribus ac seruis vtendum sit: vtque deos veneremur, parentes honoremus, seniores vereamur, legibus obtemperemus: quomodo magistratibus cedere, amicos diligere oporteat, in mulieres seruare modestiam, chares habere liberos, minime seruire cum*

seruis: et, quod maximum est, in prosperis fortunae successibus laetitia non effundi, nec in aduersis casibus tristitia deprimi, nec omnino voluptatibus esse deditos: nec ita per iracundiam affici, vt belluarum animos induamus, quae ex omnibus Philosophiae bonis antiquissima iudicanda. In quam sententiam legitur dictum Musonii, Sapientis Philosophi: ὐ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἕτερόν τι φαίνεται ὄν, ἢ τὸ, ἃ προσήκει, λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν, *Non enim aliud quid videtur esse Philosophia, quam in id, quod conueniens est, verbo inquirere, opereque implere.* Haec est itaque illa Marci Philosophia, quam non verbis, aut decretorum scientia, sed morum grauitate, vitaeque continentia sanciuit. Plura qui volet hac de re, adeat Besoldum in init. tit. pand. De iust. et iur.

1, 2, 7. Πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν) Ea aetate viros plurimos sapientiae studio praeclaros exstitisse, minime mirandum, quum singulos maximo affecerit honore, ipse eximius studiorum cultor ac fautor. Testis est Iul. Capit. in eius vita: *Multum Frontoni detulit, cui et statuam in senatu petiit: Proculum ad proconsulatum prouexit, oneribus in se receptis: Iunium Rusticum Stoicum consulem designauit, eique post obitum a Senatu statuas postulauit.*

1, 2, 8. Φιλεῖ γὰρ πῶς ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ etc.) Isocrat. ad Nicocl. φιλοῖ τὸ πλῆθος ἐν τύτοις τοις ἐπιτηδεύμασι διάγειν τὸν βίον, ἐν οἷς αὐτὺς ἄρχοντας τὺς ἑαυτῶν ὁρῶσι διατρίβοντας, *Solet vulgus in iis studiis viuere, quibus magistratus suos videt esse deditos.* Cui suffragatus pronunciatus Sapientissimus,' Syracides cap. 10. *Qualis rector est ciuitatis, tales et inhabitantes in ea.* Calculum adiicit Plato de leg. lib. 4. Μηδεὶς ἡμᾶς πειθέτω, ὦ φίλοι, ἄλλῃ θᾶττον καὶ ῥᾷον μεταβάλλειν ἄν ποτε πόλιν τὺς νόμυς, ἢ τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ. Μηδὲ νῦν γε ἄλλῃ γίγνεσθαι μηδ' αὖθις ποτὲ γενήσεσθαι. *Nemo nobis persuadeat, o amici, vlla ratione citius aut facilius ciuitatem leges moresque immutare, quam principum exemplo praeeunte: neque aliter nunc esse, nec in posterum vnquam futurum.* Neque caussae sunt in occulto positae. Principis vita in edito ac praelustri constituta est loco, vnde se veluti tropaeum quoddam conspiciendum praebet omnibus, quo omnes ad se trahat, in suique rapiat exemplum. Subditorum vero mentes et oculi ad alta illa plerumque versi, non aliter ac Heliotropium ad solis motum, in principis mores vertuntur. *Neque tam opus est imperio, quam exemplo.* Plin. Panegyr., quod efficacius vrgebit quam ipsae leges. Verissime enim ille apud Liu. l. 26. *Si quid iniungere inferiori velis, id prius in te ac tuos si ipse iuris statueris, facilius omnes obedientes habeas.* Equidem si quaeras, cur homines imperia tam inuiti patiantur, nihil aliud respondebo, quam quod leges suas ipsi viri Principes parum obseruent. Aeternitati consecrandi sunt versus, ac principibus semper ruminandi, apud Claud. paneg. 7.

In commune iubes siquid censesque tenendum
Primus iussa subi. Tunc obseruantior aequi
Fit populus, nec ferre negat, quum viderit ipsum
Auctorem parere sibi. Componitur orbis
Regis ad exemplum. Nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent, vt vita regentis.

Et ſane vix vlla res eſt, quae magis hominem ad virtutis incitet ſtudium, quam exempla. Cum etenim homo, quicquid intelligit, ſenſu potius intelligat, quam ratione, viu euenire videas, eum potius iis moueri, ac concitari, quam ratione. Quo reſpexiſſe videtur Thraſeas ſenator optimus apud Tacit. An. 16. qui moribundus ita quaeſtori, qui ſupplicium exigebat, eſt locutus: *Specta iuvenis, et omen quidem dii prohibeant; caeterum in ea tempora es natus, quibus firmare animum expedit conſtantibus exemplis.* Magis ſcilicet haec mouent, quam verba; humaniſque minus ſermonibus, quam operibus, creditur. Quemadmodum in verborum ſtrepitu, aut lingua ſonora, non conſiſtit ſapientia, ſed factis exprimitur animique firmitate: ita pariter felicius exemplis factisque maiorum, quam rationibus et dictis inſtruimur eorundem. Pauciſſimos inuenias, qui acumina legum, rationesque edictorum, percipiant, vel ſi percipiunt, admittant: opus eſt aliquo praeceſſore, ac viae duce, ad quem mores exigant, quique ipſis praeluceat.

Quod ſi igitur vir princeps ſuos mores ad imitandum aliis velit proponere, quis non eum, cuius vitae inſtitutum legem autumat, aemulandi more, ac obſequii ſtudio ſequitur, ſi quidem ille velit honeſta, quis non volet; ſi quidem turpia, quis non peccabit? Ab eo, tanquam a capite, omnis vitii ac intemperiei in república origo: rurſus ab eodem e contrario, tanquam a capite virtus ac temperamentum, ad inferiora imperii viſcera diffunduntur. Eius vita, ſi proba, emendat ac corrigit continentia omnes, ſin minus, cupiditatibus inficit. Non aliter ac orbes inferiores ſupero illo abripiuntur, eique obſecundant: ita ſubditi a ſuprema poteſtate trahuntur ſaepe inuiti, volentes nolentes a bona vita ac via deuiant. Vere eloquentiae Parens de leg. 3. *Licet videre, ſi velim replicare memoriam temporum, qualescunque ſummi ciuitatis viri fuerint, talem civitatem fuiſſe: quaecunque mutatio temporum in principibus extiterit, eandem in populo ſecuturam. Quo pernicioſius de re publica merentur vitioſi Principes, quod non ſolum vitia concipiunt ipſi, ſed ea infundunt in ciuitatem: neque ſolum obſunt, quod ipſi corrumpuntur, ſed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent.*

1, 2, 10. Εἶδόν τε καὶ ἤκουσα) veritatem hiſtoriae confirmat, ſi quando ſcriptor eorum, quae commemorat, factorum αὐτόπτης, dictorum αὐτήκοος fuit: qua de re ſupra dictum fuit latius, ad illa auctoris verba: ἐγὼ δ' ἱστορίαν. etc.

1, 3, 1. Μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις τε καὶ φροντίσι τετρυχωμένον) Dum ſubditi ſecuri, aſſiduitate curae vir Princeps, ac labore nimio ſaepe obruitur, quo vere ſe populi oſtendat paſtorem. *Neque enim ſpecie tenus ac nomine fortuna imperii conſideranda eſt.* Verum longe aliter. *Admittere in animum totius reipubl. curam, et populi fata ſuſcipere: et oblitum quodammodo ſuae gentis viuere. Accipere innumerabiles vndique nuncios, totidem mandata dimittere, de tot vrbibus, nationibus, prouinciis cogitare, noctes omnes diesque, perpeti ſollicitudine, pro ſalute omnium cogitare.* Plin. Paneg. v. Lpſ. monit. et exempl. pol. c. 7.

1, 3, 6. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου) de cuius ſaeuitia, intemperantia et nimia venere, Iuſt. l. 21. et de eo ita Athenae. l. 10. c. 10. Φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους etc. *Bibaces et vinoſos cum recenſet Theopompus, Dionyſium iuniorem Siciliae tyrannum nominat, qui ob temulentiam corruptus oculis excaecatus ſit. Ariſtoteles in explicanda Syracu-*

ſiorum adminiſtratione publica ait continenter ipſum ad nonageſimum vsque diem ebrium interdum fuiſſe, atque ideo hebetatos illius oculos.

1, 3, 6. Πτολεμαῖος μὲν, καὶ μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προχωρήσας) Ptolemaeus, de quo noſter ſcriptor, non ſtatim Alexandro ſucceſſit. Primus enim fuit poſt Alexandrum Ptol. Lagi, qui et Soter et Magnus. Poſt hunc Ptolemaeus Philadelphus. Huic ſucceſſit Ptolemaeus, de quo noſter, cognomento Ceraunus. Erat hic filius Ptolem. Magni, alias Soteris, et Eurydices Antipatri filiae. Iuſt. lib. 17. et Appian. Sororem duxit, eiusque filios vita, ipſam regno priuat. Erat illa Arſinoë, quae fuerat matrimonio iuncta Lyſimacho. teſt. Iuſt. lib. 17. et lib. 24.

ib. Παρὰ τοὺς Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμους) Qua ratione dicit noſter ſcriptor Ptolemaeum duxiſſe ſororem ſuam, praeter ſiue contra Macedonum et Graecorum leges: cum hoc ipſum videatur moribus fuiſſe multorum inſtitutum, ac comprobatum? Ita Euſeb. lib. 6. praep. Euang. notat, fas eſſe Perſis coniungi cum ſororibus Adeo etiam vt Lucianus tom. 3. de ſacrific. ludens cum Iouis coniugio cum ſorore ſua Iunone, dicat eum hoc feciſſe ſecundum Perſarum et Aſſyriorum leges. Quinimo Athenienſibus fratrum ac ſororum coniugia legibus permiſſa. Ita enim Octauius apud Minutium: *Aegyptiis et Athenienſibus cum ſororibus legitima connubia.* Num igitur erraſſe dicendus ſcriptor, quod ſcribat Ptolemaeum ſororem duxiſſe in vxorem, idque citra leges Macedonum et Graecorum? Nunc vero dicendum Graecorum, aliorumque leges tales fuiſſe, ne quis ſororem ex eadem matre duceret, ſed quidem eodem prognatam patre, quam leges Romanae appellant conſanguineam. Ita colligitur ex veteri Schol. Ariſtoph. in nebul. Act. 5. Scen. 2. παρὰ Ἀθηναίοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφάς. Et apud Demoſthenem occurrit locus in orat., quae inſcribitur appellatio aduerſus Eubulidem, vbi reus hunc in modum loquitur: ἀδελφὴν ὁ πάππος ἐμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμομητρίαν. Itaque videtur noſter auctor velle Ptolemaeum duxiſſe germanam ſuam ſororem in vxorem, quod contra leges factum Macedonum ac Graecorum. Plura qui volet hac de re, adeat Muret. in Face Crit. 15. cap. 5. et 7. cap I. Lipſium ad Tacit. p. edit. in 8. 80. Caſt. var. c. 12. Rad. ad Mart. p. in fol. 24.

1, 3, 7. Διόνυσον) Lubet hoc loco, quaedam attingere, quae ſpectant huius nominis originem. Dictus eſt διόνυσος παρὰ τὸ διαίνειν ἡμᾶς ἡδέως, *quod nos iucunde ac ſuauiter irriget*, vt Phurnutus exiſtimat, ſeu vt alii, quaſi διάλυσος quispiam exiſtens, *quod curas ſoluat.* Nobis commoda videtur poſtrema haec ratio, quae talis eſt: vocatus eſt διάλυσος ob linguae ac mentis licentiam nimiam, tum et im lingua ſoluta eſt, cum vini potu hilariores paulo facti ſunt mortales, tum mens ſoluta, recondita non reuelanda deponit e ſuo penu, ac libere nimium vagatur. Similitudinem elegantam ſuggerit Iſocrat. in orat. ad Demon. ὅταν ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθαρῇ, ταυτὰ πάσχει (τοῖς ἅρμασι) τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβάλλουσι, *cum mens a vino corrumpitur, idem ei accidit, quod curribus, qui ſuos amiſerunt agitatores.* Vti enim laxatis habenis, equi, velut effrenes, agitatione deiecti, currum in praecipitium trahunt: ita mens intemperantia vini ſoluta, ſuo non fungitur officio, ſed carens rationis moderamine, quaqua vorſum flectatur ſusque deque habet.

ibid. Καὶ κισσὸν μὲν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ) Antigonus rex Bacchum habitu imitatur, ideoque hederam capiti circumdat. Hedera enim Baccho sacra, qua coronabatur, additis pampinis, et ficulneis frondibus. Hedera forte ideo, quod contra ebrietatem facere putetur, de quo scribit Athenaeus l. 5. veteres solitos in conuiuiis corona myrtea, rosacea, et ex hedera contexta, caput cingere, ne vino nimium madefacti vaporibus ascendentibus laederetur, propterea quod eae coronae adstringendi simul, et refrigerandi potestatem obtinerent. Easque sic monstratas hominibus existumat, vt illis esset adiutor, quibus malorum plurimorum fuerat origo. Vnde Baccho operaturi talibus sese hederaceis corollis cingebant, atque reliquis vtebantur vtensilibus. Anacr.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.

Cuius etiam insigne habet Virg. Eccl. 6. vbi describit hominem a moribus Baccho dicatum.

Silenum pueri somno videre iacentem,
Inflatum hesterno venas vt semper Iaccho.
Serta procul tantum capiti delapsa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.

1, 3, 12. Γερμανοὶ γειτνιῶντες, οὓς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο) Iul. Capitol. *Amici frequentes suaserunt, vt a bellis discederet, et Romam veniret: sed ille contemsit ac perstitit, nec prius recessit, quam omnia bella finiret.* Verum non absoluit. Ita enim paulo post: *Deinde ad conficiendum bellum conuersus, in administratione eius belli obiit; triennio bellum postea cum Marcomannis, Hermunduris, Sarmatis, Quadis etiam egit: et si anno vno superfuisset, prouincias ex his fecisset.*

Idem testatur Dion. καὶ εἴγε πλέον ἐβεβιώκει, πάντα τὰ ἐκεῖ ἂν ἐκεχείρωτο.

1, 4, 1. Κωφίσας ἐπὶ τοῦ σκίμποδος) nomine σκίμποδος venit communiter lectus humilis, quo accumbebant, quales erant discubitorii illi, aut etiam talis, in quo requiescere solebant, vt videre est in fine huius libri: εἰσδραμὼν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει, τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον ἀνελόμενον: dicit in thalamo fuisse σκίμποδα, ibi vero erant lectuli, in quibus lassi quiescebant. Etiam hoc nomine venit κράββατος, in quo cubabant aegri, vt hoc loco dicitur de Marco Imperatore, qui moribundus lectulo incumbit. Hinc illud diminutiuum σκιμπόδιον, quod etiam latina lingua vsitatum. Gell. noct. Att. l. 18. *Ostendimus cubantem in sympodio Graeciensi.* Corrige ex Beroaldo, et lege *Scimpodio*, id est, lectulo, grabbatulo. Lucian. τῷ δὲ παιδὶ τὸ σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω, *seruo tuo grabbatulum ipsi conueniens apponam.* Vnde error Suidae manifeste deprehenditur, qui σκίμποδα non de vero grabbato accipit, sed de σκάμπω, vt obseruat Casaub. ad Suet. lib. 2. videbatur autem Suidas ideo motus, quia discipuli in scholis dicuntur reclinare εἰς σκίμποδα, quod non de lectulis accipit, sed scamnis; non enim foret vero simile, nec satis congruum, discipulos audire praeceptorem in scholis recli-

nando vel inclinando. Verum tamen contrarium paret, morem hunc fuiſſe ſeruatum in ſcholis quorundam Philoſophorum, vt diſcipulos ſuos ſtudentes continerent in huiusmodi lectulis, qui ipſis erant inſtar ſcamnorum, non autem erant ſcamna. Quem morem loco ante citato confirmat Caſaub. variis ſcriptorum teſtimoniis.

I, 4, I. συγκαλέσας τοὺς φίλους) Iul. Capitol. *Ante biduum, quum expiraſſet, admiſſis amicis dicitur oſtendiſſe ſententiam de filio eandem, quam Philippus de Alexandro, ſed longe diuerſa mente, cum de hoc male ſentiret.* Filium itaque ſuum hoc loco Marcus imperator commendat amicis, ac genere proximis. Vt etiam hoc refert Commodus imperator in orat. ad milites, et amicos. *Parens*, inquit, *meus et paruulum vobis tradidit, ac veſtrae commendauit fidei.* Falſus igitur Iul. Capit. ad illa verba: *Cum ab eo quaereretur, cui filium commendaret.* Quaſi Marcus defuiſſet inquam ſuo officio, cum noſter auctor dicat, eum curarum ac ſollicitudinum plenum fuiſſe, filii cauſſa, quem poſt ſe peſſimum reipublicae relinquebat.

I, 4, 4. Τά τε δεινὰ ὑπ' ὄψιν πεσόντα, οἶκτον προκαλεῖται μείζονα) ſcil. quorum miſeriae conſpiciuntur ſigna, vel veſtigia quaedam, maiorem vt plurimum promouent miſericordiam. Cuius non ignara maxima natu ſoror Commodi, quae luctu, ſciſſione veſtimenti, aliisque maeroris immoderati indiciis, eius animum in ſuam rapuit ſententiam. Vti enim affectiones ſenſuum ſunt permotiones; ita ea praecipue mouent, quae ſenſibus viciniora. Qua de ratione teſt. Philoſ. neque res vniuerſales vnquam hominis mouerunt voluntatem, neque Philoſophi potuere vnquam elicere affectus, cum plus tribuant intellectui, quam ſenſui. Vt vero inter ſenſus reliquos oculorum eſt acerrimus; ſic quae oculis ſubiiciuntur, validius in animum intrant, quam quae aliis ſenſibus fuere exhibita. Magis, inquit Iuſt. §. 5. iuſt. de Grad Cogn. *Oculata fide, quam per aures, animis hominum aliquid infigitur.* Quod Diophanus apud Apul. Mileſ. lib. 2. ſuo comprobat ſenſu; *Vnicus frater meus ſub iſtis oculis miſer iugulatus eſt*, et illa apud comicum: *Hiſce oculis egomet vidi, Soſtrata.* Vnde in more fuit reis, aliisque, ad inuidiam aduerſario creandam, vel iudicem commouendum, deducere veſtem, nudare corpus, oſtendere cicatrices, aliaque ſigna hominem commouentia. Cicero II. de orat. *Senſi equidem tum magnopere moueri iudices, cum excitaui maeſtum, ac ſordidatum ſenem, et cum iſta feci, quae tu, Craſſe, laudas, non arte, de qua quid loquar, neſcio, ſed motu magno animi, ac dolore, vt diſcinderem tunicam, vt cicatrices oſtenderem, cum C. Marius moerorem orationis meae praeſens multis lacrymis ſuis adiuuaret.* Haec loquitur Antonius. Ac in laudatione Caeſaris, tanta exſtitit in milite commotio, ad illa Verba: *Heu canos ſanguine cruentatos! Heu veſtem laceram! Caeſar inuictiſſime, inuictiſſime Caeſar. Hanc ideo togam ſumſeras, vt in ea morereris?* Refert Quintil. Phyrnem Theſpienſem elegantia formae fuiſſe laudatiſſimam, eamque in iudicium vocatam, non tam oratione Hyperidis fuiſſe abſolutam, quam quidem pulcritudine corporis, quod pulcherrimum denudauit. Quem morem notat Cydonius *de contemnenda morte*: μὴ τοίνυν μηδ' ἡμεῖς ὥσπερ ἐν ταῖς δίκαις τοῖς τῶν φιληδόνων προσέχομεν ὀδυρμοῖς, ὥσπερ γυναῖκας ἢ παιδία τὰ ἑαυτῶν ὀρέξεις ἀναβιβαζομένων, καὶ ταύτῃ διάφορον τὴν δίκην ἐξαιτουμένων περὶ αὐτῶν ἐνεχθῆναι. Et Valerius Maximus li-

bro 8. capit. 1. *Reus pro se iam nihil recusans paruulos liberos suos, et Galli sanguine sibi coniunctum filium flens commendare coepit. Eoque facto mitigata concione, qui omnium consensu periturus erat, pene nullum triste suffragium habuit.* Et Ambrosius de Poenit. lib. 2. c. 10. *An testes precationis, et conscios refugis? cum, si homini satisfaciendum sit, multos necesse ambias, obsecres, vt dignentur interuenire, ad genua te ipse prosternis, oscularis vestigia, filios offers culpae adhuc ignaros, paternae etiam veniae precatores.* Vnde etiam est, vt nihil magis in venerem trahat hominem, quam picturae obscaeniores, quae oculis obiiciantur. Quod insinuat Propert. lib. 2. Eleg. 6.

Quae manus obscaenas depinxit prima tabellas,
Et posuit casta turpia visa domo;
Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos,
Nequitiaeque suae noluit esse rudes.

Scilicet Arelius pictor scorta pingebat: crimen appellat Prop. picturam obscaenam habere in pariete, quae caussa solet esse impudicitiae muliebris. Et ille apud Comicum, in Eunuch. suspectans tabulam pictam, in qua Iupiter Danaëm corruperat, et concludens, ait: *Ego humuncio id non facerem: Ego vero ita feci lubens.* Et Tiberius Imperator solitus cubicula adornare tabellis lasciuissimarum picturarum: vt ita aspectu deficientes libidines excitaret, auctor est Suet. in eius vita, hisce verbis: *Cubicula plurifariam disposita tabellis ac sigillis lasciuissimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis instruxit: ne cui in opera edenda exemplar impetratae schemae deesset.* et deinceps: *Parrhasii quoque tabulam, in qua Meleagro Atalanta ore morigeratur, legatam sibi sub conditione, vt, si argumento offenderetur, decies pro ea H. S. acciperet, non modo praetulit, sed et in cubiculo dedicauit.*

1, 4, 13. Χαλεπὸν δὲ μετρῆσαι) Quo maior potentia, eo maior vis, et quo fortuna cumulatior, eo plura ab homine exercentur scelera, aduersa qui tulit moderate, saepissime prospera aegre tulit. *Secundae res*, inquit Tac. Hist. I. *acrioribus stimulis animum explorant, quia miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Quasi*, inquit Sen. *ista inter se contraria sint, bona fortuna, et mens bona; ita melius in malis sapimus, secunda rectum auferunt.* Quod notat Pers. Satyr. 2.

-- -- -- *De magna quod dare lance*
Non possit magni Messalae lippa propago:
Compositum ius fasque animi, sanctosque recessus
Mentis, et incoctum generoso pectus honesto.

Scilicet vix ac ne vix quidem fieri potest, vt mens recta ac pia in magnis seruetur opibus. Sed vt ad imperantes veniam, exemplo nobis erit Magnus ille Alexander. Quamdiu quidem animo eius fortuna se non infuderat, nulla non temperantiae, ac benignitatis praebuit documenta: dum culmen tenere visus est, superbia et ira erupere, inter epulas a caedibus amicorum non abstinuit, egregiosque bello viros, et tot gentium secum domitores, animo iracundo sine caussa non veritus fuit occidere.

Itaque orientem fortunam, moderate, et prudenter tulit, at vltimam magnitudinem eius non cepit. Curt. lib. 3.

1, 4, 14. Τῦτε ἐμῆ μνήμη χαριεῖσθε τὰ μέγιστα) Quo facit illud Symm. l. 2. Ep. 91. *Quotiens parentum beneficiis obligamur, necesse est ad haeredes nexum debiti peruenire,* et paulo post: *Filio opto persoluere, quod de parente contraxi.* et l. 7. Epist. 88. *Amicitiae parentum recte in liberos transferuntur, vt charitas semel inita successoribus eorum velut haereditario iure proficiat.* et l. 9. Epist. 28. *Ad posteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interiisse videatur. Exigit igitur a memoria Petronii Exconsularis, cui lar apud Ariminam fuit, vt eius filios haereditario amore defendam.*

1, 4, 14. ἄριστον ἀποδείξετε βασιλέα) Marcus officii paterni memor monet amicos, monet filium; quem prouida illius mens non temere perniciosissimum augurabatur. Hinc terrebant principem Neronis, Caligulae, Domitiani, et aliorum exempla, quorum plurimi in iuuenili aetate ad imperii fastigium promoti, graue sibi suisque posteris conciliarunt dedecus. Adeoque haec Marci animum subibant exempla, vt maluisset superviuere, filium mortuum, pessimum, quem metuit fore. Capitol. *Fertur illum, nempe filium, mori voluisse, cum eum talem videret futurum, addens se nimium aegre ferre, filium superstitem relinquens.* Vnde Capit. *Qui si felix fuisset, filium non reliquisset.* Et Auson. de Marco

Successore suo moriens, sed principe prauo,
Hoc vno infelix nomine, quod genuit,

Quid Marco felicius fuisset, si Commodum non reliquisset haeredem, inquit Spart. in Seuero. et Dion eleganter, *quod filium,* ait, *a se educatum optime, pessimum reliquerit,* ἓν τῦτο εἰς τὴν ἐκ εὐδαιμονίαν συνηνέχθη. Vere itaque dicere liceat: quanto morientibus parentibus solatio esse solent liberi superstites; tantum doloris Marco adferebat filius illius superstes. Idem etiam euenit Augusto, hunc versum vsurpare solito, dum filiae et neptis detestatur turpitudinem, αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, ἄγονός τε γενέσθαι, *vtinam aut caelebs essem, aut prole carerem.* Quo respicit Boët. in consol. Phil. lib. 3. pros. 7. *Honestissima quidem coniugis foret, liberorumque iucunditas, sed nimium in naturam dictum est, nescio quem filios inuenisse tortores. In quo Euripidis mei sententiam probo, qui carentem liberis, infortunio dixit felicem.*

1, 4, 15. τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον) multa alia ab eo dicta recenset Iul. Capitol. *Quum aegrotare coepisset, filium aduocauit, atque ab eo primum petiit, vt belli reliquias non contemneret, ne videretur rempubl. prodere,* et ad amicos: *Quid me fletis, et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* et porro: *si me dimittitis, vale vobis dico, vos praecedens.*

1, 4, 18. Νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο) Consentit Capitol. *Septimo die grauatus est, amicos admittere, et solum filium admisit. Dimisso filio caput operuit, quasi volens dormire: Sed nocte animam efflauit.* Quo vero morbi genere interierit, variant scriptores. Aurel. Vict. refert *eum ictu sanguinis interiisse, quem morbum Graeci ἀπόπληξιν vocant*; quam sententiam tuetur et explicat Mericus Casaubonus in commentario ad Marci libros 12. in init. Mihi fit verisimile, si Capitolino fides, eum pestilentia correptum naturae cessisse. Ita inquit ille; *quem* (filium) *statim dimisit, ne in eum morbus transiret.* Quicquid sit, fuit saltem morbus contagiosus, si-

quidem verbum *transire* de eiusmodi proprie dicitur. Firmius hoc ipsum licebit colligere ex aliis Capit. locis: *Quid me fletis et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* Saeuiit igitur tum temporis pestilentialis morbus. Hinc amici deserunt, veriti forte, ne eodem morbi genere perirent. Marcus apud eundem ita loquitur: *Si iam me dimittitis, vale vobis dico.* Dissentit Dion, qui Marcum refert non vi morbi, quo tunc laborabat, extinctum fuisse, sed consilio et ope medicorum Commodo gratificantium. Clausit vero diem *vltimum, octauo decimo anno imperii sui, sexagesimo et primo vitae.* Ita Capit. Aurel. Victor. Sed hunc errorem irrepsisse, aut auctorum, aut exscriptorum incuria existumat Casaubonus, quia annus integer in hoc numero praetermittitur, et dies amplius decem vel vndecim. Aliter Tert. in Apolog. hoc refert, aliter Dion, quorum sententias iam non examinabimus.

1, 4, 19. Ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φήμη πᾶν τε etc. Obiit Marcus Imperator in administratione secundi belli Germanici, sub ipsis profectionis diebus, et quidem in Pannoniis. Inde autem fama Romam delata. Dicit vero noster scriptor: *Exercitum ipsum, plebemque omnem luctum occupasse.* Capitolinus e contrario, *nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod a diis commodatus, ad deos redisset.* Alteruter ne falsitatis arguendus minime, vterque verus, si ita loca concilientur. Capitolinus ait, die, quo celebratum est imperatorium Marci funus, neminem illum planxisse: tum quippe populus Romanus illum eluxerat. Noster autem scriptor exercitum ac plebem luxisse refert, postquam illius mortem fama vulgauit, id est ad nuntium e Pannonia allatum de eius obitu. *Confusu luctu publico vrbe senatus in curia veste tetra amictus, lacrymans conuenit.* Aurel. Vict.

1, 5, 6. Οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν) Ista imperatoris est prudentia, sese subditis non superiorem, sed aequalem, immo inferiorem fateri: *Ita comitate et alloquio affabili officia prouocabit.* Tac. hist. 5. Exempla sunt tot insidiosae imperatorum simulationes, qui cum se aequales profiterentur, militum animos sibi habuere obaeratos. De Othone Tacit. hist. 1. *In itinere, in stationibus, vetustissimum quemque militum nomine vocans, ac memoria Neroniani comitatus, contubernales appellando, alios agnoscere, quosdam requirere.* Et Eumenes ille apud Iustinum singulos milites suppliciter alloquitur, nunc eos appellans commilitones, nunc patronos, et vt non tam ducem se, commilitonem recipiant, vnumque ex corpore suo esse velint. Arcanum hoc regiminis laudat in suo Traiano Plinius, in Paneg. *Quisquis paulo vetustior miles hic te commilitone censetur. Quoties enim quisque, cuius tu non ante commilito, quam imperator? inde est, quod prope omnes nomine appellas; quod singulorum fortia facta commemoras.*

1, 5, 8. Ἔχαιρεν ὢν μᾶλλον συστρατιώτην etc.) Marcus Imperator filium commilitonem appellat, vel quod *profectus cum parente ad Germanicum bellum*, Aelius Lampr., vel quod Patris exstitit collega in imperio: *Congiarium enim pater diuisit populo, et eum ante tempus consulem designauit.* Capitol. in Marco. *Post haec venia legis Annariae impetrata, Consul est factus: et cum Patre imperator est appellatus.* Aelius Lamprid. in Comm., vel quod cum *parente*

triumphauit, quod patres decreuerant. Aelius Lampr. in eius vita: Iul. Capitol. in Marco.

1, 5, 9. Τοῖς ὑμετέροις ἐνεχείρισε.) Morti vicinus Imperator Marcus filium commendauit amicis ac consanguineis, vt colligere licet ex oratione sua, quae tota commendatoria. Quo cum consentit istud Capitol in Marco: *Verbis, commendo, si dignus fuerit, et diis immortalibus.* In vita vero eum parens commendauit militibus, cuius hic Commodus mentionem iniicit, et Aelius Lampr. in eius vita.

1, 5, 17. Ὁ μὲν πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, ὀπαδὸς etc.) Loquitur Commodus de patris sui apotheosi seu deificatione. Erat enim in deorum relatus numerum, ex sententia senatus, atque militum, vt liquet ex Capit. in Marc. vita. *Nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod, a Diis commodatus, ad Deos rediisset.* et paullo post: *Senatus populusque non diuisis locis, sed in vna sede propitium Deum dixit. Et parum fuit, quod illi honores diuinos omnis aetas, omnis sexus, omnis conditio, ac dignitas dedit, nisi quod etiam sacrilegus iudicatus est, qui eius imaginem in sua domo non habuit, qui per fortunam vel potuit habere, vel debuit.* Vnde etiam postmodum templum ei constitutum, dati sacerdotes Antoniani, et sodales et flamines, et omnia, *quae de sacratis decreuit antiquitas.* Capit. ex emendat. sum. viri Salmas. Retulit igitur inter coelites parentem Commodus Imperator, non quemadmodum Tiberius, vt diui filius vocaretur, verum quod Marcum vere Deum censerent omnes. Quasi etiam modo de suo Traiano loquitur Panegyrista: *tu sideribus patrem intulisti non ad metum ciuium, non in honorem tuum. Sed quia Deum credis.* Plura qui volet scire, quae de consecratione ac deificatione scripta sunt, leg. nostrum script. l. 2. Dion. l. 56. Virg. Ec. 5. Blond. l. 2. Romae triumph. Onuphr. Panuin. l. 2. Fast. Salm. ad histor. Aug. Script. Heins. ad Theocrit. Casaub. ad Pers. Sat. 1. com. p. 213. Bernegg. q. 45. ad Tacit. Germ. et Agric.

1, 6, 2. ὅσοι τε κόλακες τραπέζης) κόλαξ in vniuersum dicitur omnis adulator, quacunque mercede proposita, proprie tamen qui gulae gratia adulatur, apud Athenae. l. 6. c. 16. vocatus ψωμοκόλαξ, ad cuius vocem mox subiicit: κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται. Est enim in Graeca lingua idem quod *parasitus*, et explicat Auctor Etymologici magni: κόλαξ σημαίνει τὸν παράσιτον. Qui ideo apud nostrum scriptorem vocatur κόλαξ τραπέζης, quia aliorum mensas et cibaria sequitur, sectatur, et omnia ad nutum conuiuatoirs ventris gratia dicit et facit. Terent. In Phorm. Act. 5. Scen. 9. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant? Me ad coenam voca.* Quo faciunt versus Diodori Sinopensis in Epiclero apud Athen. de Parasito, quae ita latinem:

Is enim domos ingreditur omnium,
Nec inopem discernit a diuite:
Sed cuius lectum bene stratum viderit,
Admotamque mensam, omnibus, quae opus sunt,
Instructam, accumbit modestissime.
Vbi prandio se expleuit, potuque ac cibo,
Abit, nec vllum confert Symbolum.

Ea propter iidem ἐπισίτιοι nuncupantur, vt qui cibi gratia quibuslibet inseruiunt, et adulantur. Luciano in Paras. ἀριστογείτονες,

quippe qui prandio *vicini*. Homeri temporibus eos appellarunt φίλυς εἰλαπινάςας, *amicos mensales*, *conuiuales*, qui aliena viuunt quadra, ideo latinis dicti *edaces*, vt apud Horat. Neque mirum: ipsi sibi tale tribuunt nomen, vt colligimus ex Terent. Phormione. *Dices*, inquit ille, *ducent damnatum domum: Alere nolunt hominem edacem*. Quo facit epigramma quoddam graecum in adulatorem, qui, propter buccellam vilem, vultum e vultu comparabat atque ad alterius nutum vel flere vel ridere poterat.

Μή σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίης ἄνθρωφ' ἵζοις τραπέζης,
Ψωμὸν ὀνειδίης γαςρὶ χαριζόμενος,
Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐςυγνωμένῳ ὄμμα
Συγκλαίων, κ' αὖθις συγγελόωντι γελῶν,
Οὔ τε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος, ὅτε γέλωτος
Καὶ κλαίω μελίη, καὶ γελόω μελίη.

Copiose de hisce vid. l. 6. c. 9. l. 11. c. 4. Athen. ac Casaubon. ibid.

1, 6, 3. Διαβάλλοντες πᾶσαν τῦ Ἴςρυ ὥραν) Loquitur de fluuio Europae longe maximo, qui alio nomine Danubius vocatur. Separat Germaniam a Francia et Pannonia. Tacit. de moribus Germ. *Germania omnis a Galliis Rhaetiisque et Pannoniis, Rheno et Danubio fluminibus separatur*. Igitur dum adulatores vituperant Istri ripas, intelligunt Germaniam, quae tum temporis aspera ac sterilis, si compararetur cum deliciis, quas exhibet Latium. Tacit. de morib. Germ. *Quis Asia, aut Africa, aut Italia relicta, Germaniam peteret, informem terris, asperam coelo, tristem cultu, aspectuque, nisi si patria sit*. et paulo inferius: *Terra in vniuersum, aut syluis horrida, aut paludibus faeda*. Quae omnia a Seneca confirmantur in lib. de prouid. c. 4. *Perpetua illos hiems, triste coelum premit: maligne solum sterile sustentat: imbrem culmo aut fronde defendunt: vilis, et hic quaerendus manu victus: horrenda iniquitas coeli: intecta corpora*.

1, 6, 16. Καὶ σατράπας βαρβάρυς) Commode addit Barbaros, ex eo quod Latinis omnes exteri, exceptis Graecis, hoc nomine venirent; non autem proprio nomine, quasi ex Barbaria parte Africae essent oriundi, verum communi, vtpote quos omnium rerum existimabant ignaros. Idque colligere licet ex Vopisco: *Sentiendum esse*, dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus barbaris Romanus iuatur*. Satrapae vocabulum Persicum est, designans *prouinciae praefectum*, seu *praesidem*. Horum erat officium prouincialibus imperare; eorumque vtilitatibus prospicere, tributa cogere, custodibus stipendia exsoluere, Regem de toto prouinciarum statu certiorem facere, et litteris, et per nuncios, vt se res haberent, significare, etiam aliquando monita suggerere Persarum regibus saluberrima, a quibus in consilium adhibebantur. Verbo, in omnibus vice regum fungebantur, vt colligere licet ex Plutarch. in Alex. Aristot. de Mundo. Arrian. lib. 6. Fuerunt homines potentissimi, qui ingentes auri cumularunt aceruos, vt testatur Gell. libr. 10. c. 18. et Comicus: *Satrapes fiet amator, nunquam sufferre eius sumtus queat*.

1, 6, 26. Ὁ Κόμμοδος τὸ ἀμέριμνον ὠνύμενος) quod ita Ael. Lampr. in eius vita: *Bellum etiam, quod pater pene confecerat, regibus hostium* (vel vt alii *legibus*) *addictus, remisit, ac Romam est reuersus*. et

Dion. lib. 72. καὶ τοῖς βαρβάροις σπεισάμενος εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείχθη, μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀστικῆς (ῥᾳστώνης) ἐπιθυμῶν.

1, 7, 2. Χρηστὰς εἶχεν ἐλπίδας) quo iure spem optimam populus conceperit de iuuene imperatore, non video, cum Ael. Lampr. in eius vita dicat: *Tot disciplinarum magistri nihil profuerunt.* et deinceps: *A prima statim pueritia, turpis, improbus, crudelis, libidinosus, ore quoque pollutus et constupratus fuit.* Nisi dicatur, eum natura et indole non fuisse malum; ideoque populum optima omnia sperasse. Dion. l. 27. οὗτος πανοῦργος μὲν οὐκ ἔφυ, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἀνθρώπων ἄκακος. neque sine caussa hoc in dubium traxit Lampr. qui ita scribit: *tantum valet aut ingenii vis, aut eorum, qui in aula instifutores habentur.* Culpam ergo fuisse penes praeceptorem hinc colligere est: videtur enim perstringere Pitholaum, qui fuit eius educator et in aula institutor. Et Dion. lib. 27. morum deprauatorum caussam non dicit esse ingenium, verum aulicos assentatores. ὑπὸ δὲ δὴ τῆς πολλῆς ἁπλότητος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοίᾳ τὸ πρῶτον τοῦ κρείττονος ἁμαρτὼν, ἐς ἔθος, καὶ ἐκ τούτου ἐς φύσιν ἀσελγῆ καὶ μιαιφόνον προήχθη.

1, 7, 4. Δαφνηφόροι, καὶ ἐπιφερόμενοι ἄνθη) de lauriferis, ac florum et corollarum sparsionibus, qui volet legere, adeat Casaub. ad Sat. Per. 1. p. 86. Sat. 2. p. 204. Tacit. Lips. in 8. p. 434. Stewech. ad Apul. p. 382. Desid. Herald. ad Mart. in fol. p. 79. Elmenhorst. ad Apul. p. 200.

1, 7, 5. Βασιλέα καὶ εὐπατρίδην ὄντα) Vltimam hanc appellationem vertit Polit. *nobilem*, ac si dicatur Commodum fuisse et imperio insignem, et generis nobilitate; Stephan. vert. *Patritium.* ita enim supra: οὐ τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, *qui longa generis serie essent patritii.* Verum Stephani versio praeferenda, cum secundum nostrum scriptorem, et Plutarchum specialiter εὐπατρίδαι vocentur *Patritii.* Huic interpretationi videtur reclamare Pherecratis versus, quem citat in notis ad Athen. Casaub. a quo restituitur, qui talis lib. 4. πένητας εὐπατρίδας οὐδὲ εἷς ὁρᾷ, sensus hic est, *nemo vnquam vidit pauperem, qui inter nobiles locum suum obtineret.* Vbi poëtam non intelligere patritium virum, vel inde patet, quod patritius in paupertatem incidere possit, vt cuiuis notissimum de Africano, cui ne tantum superfuit, vt honorifice funeraretur. Ast hoc negat poëta, quia, vt ille ait: pauper vbique iacet, nec vnquam pro nobili habetur. Attamen respondeo autoritatem Plutarchi, et Herodiani sufficere ad explicationem vnius vocabuli: neque etiam poeta excludit patritios, etiamsi hoc in versu solos nobiles intelligat.

1, 7, 6. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος etc.) De quo Capitol. in vita Marci: *Pater fuit Marci Annius Verus, qui in praetura discessit: auus Annius Verus, item consul et praefectus vrbi, adscitus in Patritios a Principibus Vespasiano et Tito* etc. et paulo post: *Cuius familia in originem recurrens, a Numa probatur sanguinem trahere, vt Marius Maximus docet, item a Rege Salentino Malennio Dasummi filio, qui lupias condidit.* et Eutropius: *Cum eius origo,* (loquitur de Marco) *paterna a Numa Pompilio, materna a Salentino rege penderet.*

ibid. Ἀδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν) fuit enim Annia Faustina vxor Antonii Pii, filia Adriani, quae ex ipso suscepit filiam

eiusdem nominis, Marci postea vxorem, Commodi matrem. Capit. in Ant. Pio. Aelius in Spart.

1, 7, 9. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ ὕλη) Negat noster scriptor, Commodum habuisse capillos artificio crispatos, auro vero fuisse tinctos, refert ad vulgi opinionem, non ad veritatem. Aliter Lampr. *fuit capillo semper fucato, et auri ramentis illuminato.* Conciliatio facilis: aut enim dicendum Lampridium locutum fuisse secundum rumores, qui spargebantur, ac si Commodus auri scobe crinem aspersisset: aut Lampridium respexisse crispitudinem capillorum, dum eos vocat fucatos: nostrum vero auctorem, colorem capillorum; atque ita voculam φύσει referendam solum ad ξανθὴν, non vero ad ὕλην. vel, si haec minus placent, dico, Commodi capillos sua natura *crispos*, et *subannulatos* fuisse, qui tamen *fucati*, eo quod non confusi ac turbari et indiscreminatim temereque implexi habebantur, sed per gradus quosdam dispositi, et ordine digesti, adeo vt vnaquaeque annulorum series stationem suam seruaret, et gradatim alia super aliam scanderet. Quales turriti vertices imperatorum conspiciuntur in veteribus nummis. Aliud igitur erit crispos et flauos habere capillos, aliud ordine compositos ac digestos: illud natura poterit esse, hoc vero solum artificio. Ad quod discrimen respicere videtur Mart. l. 2. Epigr. 38.

Flectere te nolim, sed nec turbare capillos, vt vult Ramires. et l. 3. Epigr. 62. *Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines.*

- ibid. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὔλη) De capillitio Commodi, variisque fingendi modis, fuse egi in disputatione mea de capillis, quae ordine 8.

1, 7, 10. Ἴουλοι δὲ κατιόντες, ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν) Descriptio non inelegans; similis apud Theodoretum lib. 4. de Prouid. πρότερον μὲν γὰρ ἴουλος ἀνθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα τρίχωσις μετρία καλύπτει, *principio efflorescit lanugo, mox mediocris pilorum sylua genas operit.* Quod aliter paulo Callim. in Lavacr. Pall. de Tiresia: ἄρτι γένεια περκάζων, quod ita Scholiastes Graecus explicat, ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν. Etymologia vocis ἴουλος videtur colligi ex Xenoph. in Symp. τούτῳ μὲν παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει: quasi dicat ab ἰέναι prouenire. Quae ratio originis notissima probatur ex eo, quod etiam Graecis ἴουλος designet bestiolam aliquam centipedam, vel millipedam ab aliis dictam, quae arcuatim serpit, vt coniicit Iun. animad. lib. 5. c. 15.

1, 7, 12. Εἰς βασίλειον αὐλὴν ἀνεχώρησε) βασίλειος αὐλὴ non est palatium, inquit Casaub., sed domus Vectiliana, quae est in regione secunda, siue Coelimontio. Contrarium videtur verum. Commodus enim non se recipit in domum Vectilianam, sed in Palatium. Biennio demum, antequam interfectus est, de Palatio ad Vectilianas migrauit, quod certo indicio est, eum sub imperii sui initium vixisse in Palatio. Ita Ael. Lampr. in eius vita: *De Palatio ipse*, loquitur de Commodo, *ad Coelium in montem Vectilianas aedes migravit, negans, se in Palatio posse dormire.*

1, 8, 2. Περέννιος τῇ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος) Aelius Lampr. *Perennis autem Commodi perficiens*, vt legunt Casaub. et Salm., *invenit, quemadmodum ipse potens esset. Nam persuaserat Commodo, vt ipse deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incumberet: quod Com-*

modus laetanter accepit. Rationem reddit Dion. l. 72. μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀσικῆς ῥᾳσώνης ἐπιθυμῶν.

1, 8, 4. Τὰς δὲ πατρῴας διαβάλλειν ἤρξατο) Aelius Lampr. in Commodo: *Tunc tamen Perennis cuncta sibi vindicauit: quos voluit interemit, spoliauit plurimos, omnia iura subuertit, praedam omnem in sinum contulit,* et mox: *Nonnulli per prouincias a Perenni ob diuitias insimulati, spoliati sunt, vel etiam interemti. His autem, quibus deerat ficti criminis appositio, obiiciebatur, quod scribere voluissent Commodum haeredem.*

ibid. Πλούτου τε ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ) contrarium testatur Dion. lib. 27. ἰδίᾳ μὲν γὰρ οὐδὲν πώποτε οὔτε πρὸς δόξαν, οὔτε πρὸς πλοῦτον περιεβάλετο, ἀλλὰ καὶ ἀδωρότατα καὶ σωφρονέστατα διήγαγε, τοῦ δὲ Κομμόδου τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐποιεῖτο. Verum falsus in eo Dion. Pluris erit aestimanda auctoritas nostri scriptoris, cui fauet in loco supra citato Lamprid. in vita Commodi.

1, 8, 5. Βασκάνου τύχης) varia fuere fortunae epitheta, ab iis vocabatur κακὴ τύχη, a quibus ea, quae largita erat, abstulerat, ab aliis appellabatur ἀγαθὴ τύχη, quos diuitiis ac honoribus cumulasset, vt pluribus notatur in tabula Cebetis. Hoc in loco cluit βάσκανος, a βασκαίνω, idem quod φθονῶ. Theocr. Idyll. ε. (v. 12.) τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ θοίσθεα γυμνὸν ἔθηκας, ad quem locum Graecus scholiast. ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος. Est vero βάσκανος fascinatio, quasi ab inuidendo, quia veteres putarunt, radiis visiuis oculorum inuidorum rem fascinari. Vnde apud Theocritum in Sexto Polyphemus post nimias sui laudationes, quae veluti ex inuidia adhibitae, ne fascinum inde pateretur, ὡς μὴ, inquit, βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, *vt non fasciner, in gremium ter conspuo nostrum*; quod imitatus Virgil. Eclog. 6.

Baccare frontem
Cingito, ne vati noceat mala lingua futuro.

Explicat autem vocem Graecam Scholiastes Theocrit. ita: κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς κτείνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Vt etiam Virgil. Ecl. 3.

Nescio, quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

1, 8, 6. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι συνῴκει, ὃν κοινωνὸν) Iulius Capit. in Vero: *vixit sub Marco* in simili *et pari maiestatis imperio.* et paulo post: *duxit autem vxorem Marci filiam Lucillam.* et alibi: *Filiam Lucillam despondit fratri, quem Lucium Aurelium Verum Commodum appellauit.* Sed quaeritur, quo iure, cum imperator Iust. §. 4. Institut. de Nupt. illicitas dicat nuptias cum fratris vel sororis filia? Respondeo, tempore Iustiniani, hoc quidem vetitum, verum antea non item, vt probat Cuiac. in par. Cod. *De incest. et inut. nup. ex leg. 4. §. hos itaque D. De grad. et Affin.* Et eas nuptias antea fuisse licitas, manifestum est ex his, quae de Claudii edicto scribunt, Sueton. in eius vita, et Tac. Annal. 12. Neque verisimile, alias Titum, optimum principem, filiam voluisse dare in vxorem fratri Domitiano; vel Marcum Principem moratum suam fratri Aurelio Vero, immo, quod magis, videtur hoc in vsu fuisse apud plurimas gentes. De Atheniensibus tale quid testatur Demosthenes oratione in Neaeram. Ambrosius certe Epistol. 66. admittit, nuptias cum sororis filia

lege Dei expreſſim prohibitas non eſſe, et ideo ei fit veriſimile, tales etiam vſitatas in populo iudaico.

1, 8, 7. Πομπηϊανῷ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐξέδωτο) Iul. Capit. in Marco: *Proficiſcens ad bellum Germanicum, filiam ſuam nondum decurſo luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec ſatis nobili: quem poſtea conſulem fecit, quum filia eius Auguſta eſſet, et Auguſtae filia.* Vulcat. Gall. in Auidio Caſſ. ex oratione Marci: *Habetis igitur, patres conſcripti, pro gratulatione victoriae generum meum conſulem, Pompeianum dico: cuius aetas olim remuneranda fuit conſulatu, niſi viri fortes interueniſſent.*

1, 8, 8. Καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς) Hic mos ille annotandus, quo imperatores patiebantur, inter reliqua Principatus inſignia, ſibi praeferre ignem. Quod multis in locis docet noſter ſcriptor; neſcio an a quoquam ſcriptorum ita obſeruatum. Niſi quod hoc etiam obſeruare liceat ex Capitolino in duobus Maximinis, vbi Tycum *regio apparatu ornatum* refert, quem eundem noſter lib. 7. appellat Quartinum, ac dicit, ignem illi fuiſſe praelatum; quem morem comprehendit Capitolinus ſub *regio ornatu.*

1, 8, 9. Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κρισπίναν) de hac mentionem facit Dion in Commodo l. 27. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν Κρισπίναν ὁ Κόμμοδος ἐπὶ μοιχείᾳ δή τινι ὀργισθεὶς αὐτῇ.

ibid. Δυσφόρως τοῦτο φέρουσα ἡ Λουκίλλα) Refertur Lucillam natu maximam ſororem Commodi conſilia iniiſſe de eo interficiendo, propter honorem amiſſum, qui tribuebatur Criſpinae vxori Commodi. Aliter Lamprid., qui Lucillam Commodo infenſam ſcribit, propter eius ſaeuitiam ac crudelitatem. Ita ille: *Crudelis vita Commodi Quadratum et Lucillam compulit ad eius interfectionem conſilia inire.* Niſi dicamus, eum inuiſum fuiſſe partim propter honores, quos abſtulerat, partim propter ſaeuitiam, aduerſus vnumquemque.

ibid. Οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως ἀρχῆς ἀνακοινοῦται) Hic Pompeiano propoſitum Lucillae incognitum ſcribit noſter; e contra Dion. ἡ γὰρ Λουκίλλα οὐδὲ σωφρονεστέρα τοῦ ἀδελφοῦ Κομμόδου ὑπάρχουσα, ἤχθετο μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τῷ Πομπηϊανῷ, ὅθεν καὶ ἀνέπεισε τὸν εἰρημένον τρόπον, vt legit Leuncl., ἐπιθέσθαι τῷ Κομμόδῳ.

1, 8, 11. Ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ Κυϊντιανὸν ὄνομα) Locus hic ſatis controuerſus. Solus Ammianus lib. 29. noſtro ſcriptori fauet, qui iuuenem quendam Quintianum ſenatorem nominat, quem etiam noſter refert fuiſſe ordinis ſenatorii. Verba Ammiani haec ſunt: *Commodus in amphitheatrali cauea, cum adfuturus ſpectaculis introiret, a Quintiano ſenatore inclytae cupidinis homine, ad debilitatem pene pugione vulneratur.* Quod poſtremum tamen, ſcilicet vulnus, omiſit noſter ſcriptor. Aliter Lampr. *Datum eſt negotium peragendae necis Claudio Pompeiano propinquo.* Fuit hic Claudii Pompeiani filius, vt paret ex Aelii Lampridii loco: *occiſus eſt eo tempore etiam Claudius, quaſi a latronibus: cuius filius cum pugione quondam ad Commodum eſt ingreſſus.* Qui hic ſolo *Claudii* nomine deſignatur, is eſt *Claudius Pompeianus*, qui poſt mortem Lucii duxit ſororem Commodi Lucillam. Huius filium Claudium Pompeianum caedem aggreſſum ſcribit Lampr., quae ſententia ex eo verior videtur, quia ei Dion ſuffragatur, qui haec omnia ſe nouiſſe dicit, οὐκ ἐξ ἀλλοτρίας ἤδη παραδόσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἤδη τηρήσεως, ſub init. libr. τῷ ἰόντι

δὲ αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν Κλαύδιος Πομπηϊανὸς ἐπεβούλευε. οὗτος ἐνεγγύετο μὲν τὴν θυγατέρα Λουκίλλης.

1, 8, 12. Ὑποστὰς ἐν τῇ τοῦ ἀμφιθεάτρου εἰσόδῳ) Ita Dion. ἐσιόντι αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον, et paulo post: ξίφος γάρ τι ἐν αὐτῇ τῇ τῆς εἰσόδου στενοχωρίᾳ ἀνατείνας. Consentit etiam Ammian. Marcell. Falsus itaque Lampr. ad illa verba: *Qui ingressus ad Commodum*, et mox iterum: *quondam ad Commodum ingressus est*: non enim tentata caedes in Palatio, sed in aditu caueae amphitheatralis.

ibid. Μεγάλῃ φωνῇ et c.) Ita Dion: ἰδοὺ, ἔφη, τοῦτό σοι ἡ βουλὴ πέπομφεν. Similis vox eius militis, qui Pertinacem occidit: τοῦτό σοι τὸ ξίφος οἱ στρατιῶται πεπόμφασι.

1, 8, 17. Τήν τε ἀδελφὴν ὁ Κόμμοδος διεχρήσατο) cum nostro scriptore sentit Dion: καὶ αὐτή, intelligit Lucillam, φωραθεῖσα ἐπανηρέθη. Aliter Lamprid. *Mater*, inquit, *Pompeiani Lucilla in exilium exacta.*

1, 9, 7. Ἀνὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα) Hic Philosophi describit habitum, praesertim Cynici. Quo etiam schemate introduxit loquentes Diogenem et Cratetem de possessionibus Philosophorum Lucian. Dial. Mort. 6. vbi Diogenes: οὔτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν, ἐκ κοτίνου ποιησάμενος), οὔτε, οἶμαι, σὺ, ὦ Κράτης, ἐπιθυμεῖς κληρονομεῖν, ἀποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν. Quam Philosophi supellectilem etiam ponit Apul. Milef. II. *Non deerat, qui pallio baculoque et baxeis, et hircino barbitio philosophum simularet.* et in flor. introducit Cratetem ponentem peram cum baculo ac pallium humi. et in Apolog. *Quod regibus diadema, quod Pontificibus galerus, id Cynicis pera et baculus.* Cur autem Cynici tali vestimentorum genere fuerint induti, explicat Sidon. Apol. lib. 9. Epist. Scilicet Hercules, quem sectae Cynicae auctorem ferunt, claua et leonina pelle est vsus, ideoque et illi.

ibid. Τῷ δὲ χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας) Notat hoc loco morem illum veterum oratorum, qui, verba facturi ad populum, silentium imperabant manus, vel etiam digitorum extensione. Pers. Sat. IV.

Fert animus calidae fecisse silentia turbae
Maiestate manus.

Idem scriptum de Apost. Paulo Act. c. 26. v. 1. ἐκτείνας τὴν χεῖρα, et c. 13. 16. κατασείσω τῇ χειρί. Factum hoc antiquitus, aliquando praetento pollice, medico et auriculari depressis, mediis duobus, indice et infami erectis. Apul. Mil. II. *An sic, instar oratorum, conformat articulum, duobusque infimis conclusis digitis, caeteros eminentes porrigit, et infesto pollice clementer subrigens infit.* Aliquando indicatum fuit silentium concrepitatione digitorum: quo videtur respicere Propert. lib. 4. Eleg. 7. *At illi*

Pollicibus fragiles increpuere manus.

Et Petron. *Retexit superbum pallio caput, et manibus interius in articulorum strepitum constrictis: Quaenam est, inquit, haec audacia?* Quod ex Hieron. ad Rusticum Monachum notat Casaub. *Cum mensa posita librorum exposuisset struem, adducto supercilio, contractisque naribus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc signo ad audiendum discipulum prouocans.*

1, 9, 18. Καὶ δείξαντες τῷ Κομμόδῳ τὰ νομίσματα) Occaſionem necis noſter indigitat, quam aliter refert Lampr. *Hic tamen Perennis, qui tantum potuit, ſubito, quod bello Britannico militibus equeſtris loci viros praefecerat, amotis ſenatoribus, prodita re per legatos, exercitus hoſtis eſt declaratus, lacerandusque militibus eſt deductus.* Paulo aliter Dion: Περέννιον δὲ τῶν δορυφόρων μετὰ τὸν Πάτεργον ἄρχοντα, συνέβη διὰ τοὺς στρατιώτας στασιάσαντας ἀναιρεθῆναι. Et mox οἱ οὖν στρατιῶται, ὑπότε τὶ σφίσι μὴ καταθύμιον ἀπαντῆσαι, τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν Περέννιον ἀναφέροντες, ἐμηνίων αὐτῷ καὶ οἱ ἐν Βρεττανίᾳ τοίνυν ὑπάρχοντες Haec quidem Dion, quanquam exiſtumem non ſine iuſta cauſſa interfectum fuiſſe Perennem. Nummos enim imagine eius percuſſos habuerunt milites, quod crimen maximum. Praeterea, *res bene geſtas in Sarmatia per alios duces, in filium ſuum referebat.* Ael. Lampr.

1, 9, 17. Ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα.) Vti antea Perennis ea ſibi vſurpauit, quae ſolius ſunt Principis; veluti largitionibus militum animos ſibi reddere obaeratos: ita et ea auſus eſt tentare, quae ab imperantis dependent diſpoſitione; vt eſt monetam cudere, ſuamque imprimere imaginem. Ael. Lampr. in Seuero: *Et Antonino Diadumeno ad imperium euecto, ſtatim apud Antiochiam moneta Antonini nomine percuſſa eſt.* Vopiſc. in Firmo: *Cum ille diceret, Firmum Latrunculum fuiſſe, non Principem: contra ego illum, et purpurea vſum, et percuſſa moneta Auguſtum eſſe vocitatum; quinque etiam nummos Seuerus Archontius protulit.* Neque ratio eſt in obſcuro: cum etenim nummus nihil aliud ſit, quam lex, quae valorem et aeſtimationem imponat rebus, eius tantum erit nummos cudere, conflare, cuius eſt leges condere, quod ſolius eſt Principis. Adeo quidem, vt, ſi quis monetam iniuſſu Principis cudat, vel ſua ſignet imagine, in crimen incidat laeſae maieſtatis. Hinc tria in nummis deſiderabantur a veteribus, τύπος βασιλέως, στάθμος, καὶ εἶδος καλὸν, *forma Principis,* (quam Paul. Iuriſc. alibi vocat *ſacrum os*;) *Metallum*, et pondus; ſi quid ex illis deeſſet requiſitis, numiſma non erat. Et quicunque tale quid attentauerat, qui magis deeſſet, tenebatur leg. Cornel. vt teſt. Paul. 5. ſent.

1, 9, 19. Νύκτωρ ὁ Κόμμοδος πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν,) Alii aliud ab hoc diuerſum ſupplicii genus deſcribunt. Ael. Lampr. *Lacerandus militibus eſt deductus.* Dion: καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ ᾐκίσαντο καὶ κατέκοψαν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ υἱεῖς δύο προσδιεφθάρησαν.

1, 9, 24. Κόμμοδος δύο ἐπάρχους καταστήσας,) intelligit Cleandrum et Nigrum, de quibus Lampr. *Et in potentia quidem Cleander Perenni ſucceſſerat, in praefectura vero Niger.*

ibid. Μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν, ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι ἤλπισε) Idque prudenter: enimuero nonnunquam accidere ſolet, vt vnius potentia in republ. vel nomen, propter collegarum deſidiam ac negligentiam, nimium excreſcat. tum frangendae ſunt eius vires, quod non ſine extremo reip. periculo, aut ſaltem concuſſione contingit. Expertus hoc ſuo cum periculo Tiberius, alioqui ſatis callidus, qui vnum Seianum ad tantum fortunae euexit faſtigium, vt de propria actum fuiſſet potentia, ni maxima cum aſtutia eum omnibus reddidiſſet inuiſum. Documento fuit Roma, quae cum ab vno regeretur Caeſare, Bibulo collega excluſo, adeo non amiſit libertatem, vt ille pro arbitrio ſenatum conſtitueret, dignitates ac munera ſolus

elargiretur. Ea propter Maecenas apud Dionem, Augustum monet, binos vt sibi praetorii praefectos constituat, quo dissectam in partes potestatem aduersus Principem reddat infirmiorem, quaesita ex mixtis vtriusque mandatis, auctaque discordia.

1, 10, 3. Ὡς μηκέτι λῃστῶν) hic latrones vocantur, qui vicinos populantur agros, olim omnes illi, qui loca habebant infesta. Ita temporibus Alexandri comprehensus latro, qui intutam per mare redderet nauigationem, roganti Alexandro, qua caussa mare haberet infestum, respondit: Quid tibi, vt orbem terrarum habeas infestum? Sed quia ego exiguo nauigio id facio, Latro vocor: tu quia magna classe, imperator. Immo priscis illis saeculis latronis nomen adeo non dedecori fuit, vt etiam honori foret. Quod iam lubet paulo diffusius adnotare. Minos antiquissimus classem sibi comparavit, maximamque maris potestatem, quod nunc graecum dicitur, tenuit. Latrones insuper, vt solus superesset, sustulit. Sic tandem regnum eius ex latrociniis incrementum habuit, neque tamen proprie regnum dictum, sicuti nec illi reges, sed latrones dicebantur. Thucyd. lib. I. οἱ μὲν γὰρ ἕλληνες ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν, οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων, et paulo post: οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον, et deinceps refert, hoc manifestum fieri ex eo, quod vltro citroque nauigantes, interrogantur a vicinis, num sint latrones, quod neque illi, quos interrogant, factum, vt se indignum, inficiantur, nec illi, quibus curae est, aliquid ex illis scire, hoc vt probrum et crimen illis exprobrant. Ad quae omnia Schol. Graec. Thuc. quod, inquit, dicitur καλῶς, τοῦτ' ἔστιν εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον, οὔτε νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν λῃστείαν. Quibus accedit Iust. dum ait, *Phocenses exiguitate ac macie terrae coacti, studiosius mare, quam terram, exercuerunt: piscando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris, (quod illis temporibus gloriae habebatur) vitam tolerabant.* Vnde illa apud Hom. Odyss. γ amica interrogatio, v. 71. ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; et deinceps: οἷά τε λῃιστῆρες. ex quo loco Hom. Thucydides probauit latrocinium apud Graecos olim probro non fuisse. Idem de Germanis asserit Caesar l. 6. Bell. Gall. *Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiusque ciuitatis fiunt. Atque ex iuuentutis exercendae, ac desidiae minuendae caussa fieri praedicant.* et Mela: *Ius in viribus habent, adeo vt ne latrocinii quidem pudeat, tantum hospitibus boni.* Rationem huius rei reddit Caesar lib. 6. *Ciuitatibus maxima laus est, quam latissimas circum se vastatis finibus solitudines habere. Hoc proprium virtutis existumant, expulsos agris finitimos cedere, neque quemquam prope se audere consistere.* Aliam ab hac diuersam rationem notat noster lib. I. δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται. quam eandem olim in Graecis obtinuisse indicio est Thucyd. lib. I. κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, ἥρπαζον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.

ibid. Μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακούργων,) Ita Sall. de Catil. *In tanta tamque corrupta ciuitate, Catilina, id quod factu facillimum erat, omnium flagitiosorum atque facinorosorum circum se, tanquam stipatorum cateruas habebat.* Scilicet omnes sese adiunxerunt, sacrilegi, *conuicti iudiciis, aut pro factis iudicium timentes*; et omnes, quos *Flagitium, egestas, conscius animus exagitabat.* Id in Catil.

1, 10, 11. ἦρος ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους) Liu. l. 29. et Macrob. de die inter se dissentiunt, et vix est vt quid certi statui possit. vid. Casaub. fuse ad Lampr. in Seuero; et nostr. disp. hac de re. Reliquos auctores, qui circa festum Pessinuntiae deae describunt antiquitates, citatos vid. in Disp. ead. histor. 8. ad Herodian. l. 1.

1, 11, 4. Ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὕρωμεν.) Hic discrepat noster scriptor ab aliis historicis, priorem nominis originem geminam tradens, posteriorem reiiciens, pugnam scilicet commissam fuisse isto in loco, et inde ex casu isti loco inditum fuisse nomen, vt volunt Herodot. et Ammian. Marcell. (In Indd. *Herodoti* nihil deprehensum; vt forte Noster intelligatur ex errore perpetuo. *Irm.*)

1, 11, 5. Τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα) Nota de raptu Ganymedis historia. Caussam inuestigant. communior est, a Ioue puerum assumtum, reiecto Hebes ministerio, poculis vt praeficeretur. Apul. Mil. 6. *Tum primi Iouis regalis auis illa, repente propensis pinnis, affuit rapax aquila: memorque veteris obsequii, quo ductu Cupidinis Ioui Pocillatorem Phrygium sustulerat.* Et post: *Tunc poculum nectaris, quod vinum Deorum est, Ioui quidem suus pocillator, ille rusticus puer, ministrabat.* Aliter Lucian. dial. Neptun. et Merc., qui puerum propter formam raptum dicit Π. συνίημι. ὁ Γανυμήδης ἔνδον. loquitur Nept. et dicit Iouem rem habere cum Ganymede.

1, 11, 8. Εἰ τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν) potius legendum censeo Πεσινουντίαν. siue enim haec dea vocata hoc nomine, ab oppido Pesinunte in Phrygia, siue a lapsu simulacri, vt autumat noster scriptor, non tamen per duplex σ. scribendum vocabulum. Ita enim Strabo de oppido: *Pesinus emporium est eorum, qui in hac regione sunt, et templum maximum habet magnae venerationis Matris Deum, quam Agustinam vocant.* et codices Liuiani: *Si matris Idaeae Pesinunte numen Romam translatum esset.* Et Auson. Idyll. de feriis Romanis, *Vis Pesinunte sacrum*, vt restituit illum locum in praelection. quart. Robbertus Titius. Neque etiam, si nominis Etymon desumtum sit a simulacri lapsu, scribi poterit per duplex σσ, quia hoc ipsum foret contra iustam deriuationem; ea enim ratione diceretur, vt ipse auctor, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος, non πεσσόντος.

Lubet hoc in loco nostram addere coniecturam de Pesinuntia matre, de qua multum disputatum, quaenam aut qualis illa veteribus habita. Communior sententia est, eandem esse magnam matrem cum tellure, et exinde turritam conspici, et Matrem dictam, vtpote quae quasi communis omnium mater, vt Caesaris videtur confirmare dictum, qui in terram delapsus exclamauit: *teneo te, mea mater.* Verum haec sententia mihi a vero videtur recedere ex eo, quod *Magna Mater*, alibi vocetur Diana et Luna, quae terrae nomine apud Poetas nunquam venit. Praeterea, si terram designauerit, quae alias dicitur *Ops*, *Ceres*, quo modo conuenienter eam potuere veteres super terra collocare, ibique locum assignare? neque haec ratio contemnenda, quam respicit Lucr. l. 2. tradens Grajos finxisse tellurem in aëre medio pendulam:

Aëris in spatio magnam pendere docentes
Tellurem, neque posse in terra sistere terram.

Et hanc quidem sententiam tenent Commentatores in Apul. qui ex Varrone, Augustino, aliisque colligunt, Magnam Matrem

tantum variis designatam nominibus; quique duos fuisse Deos, et duo rerum principia tradunt, Coelum et terram, quibus omnia numina et nomina conuenirent. Verum quo iure vocabitur, vt ante dixi, Pesinuntia Mater, simulacrum ἀχειροποίητον, διοπετὲς, quod soli Dianae Ephes. tribuitur a Demetrio in Act. c. 19. Vnde existimo dicendum, Philosoph. antiquissimos ac sapientes duo agnouisse Principia constitutionis omnium rerum. quorum vnum et primum vocarunt Deum, alterum et subordinatum naturam, tanquam Deum, non in rigore voce accepta, sed per similitudinem effectuum et operationum, quia vtrumque principium concurrit ad cuiusque rei constitutionem, non aliter ac sol et homo ad generationem hominis; ex quo illud axioma Philosophis frequentatum: *Deus et natura nihil faciunt frustra.* Firmatur haec coniectura ex Apul. lib. II. Miles. *Regina coeli, siue tu Ceres alma frugum parens originalis, quae reperta laetata filiae, vetustae glandis ferino remoto pabulo, miti commonstrato cibo, nunc Eleusinam glebam percolis: seu tu coelestis Venus, quae primis rerum exordiis, sexuum diuersitatem generans, amore sociasti, et aeterna sobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi Sacrario coleris: seu Phoebi soror, quae partu ferarum medelis lenientibus recreato, populos tantos educasti, praeclarisque nunc veneraris delubris Ephesi: seu nocturnis vlulatibus horrenda Proserpina, triformi facie laruales impetus comprimens, terraeque claustra cohibens, luces diuersas inerrans, vario cultu propitiaris: ista luce foeminea conlustrans cuncta moenia, et vdis ignibus nutriens laeta semina, et Solis ambagibus dispensans incerta lumina: quoquo nomine, quoquo ritu, quaqua facie te fas est inuocare.* Et paulo post: *Cuius numen vnicum multiformi specie, ritu vario, nomine multiiugo totus veneratur orbis.* Ex quibus locis manifestum est, eum naturam ceu digito demonstrare.

1, 11, 7. Ἀφ' ȣ̃ τὴν ἐπωνυμίαν φέρȣσιν οἱ τῇ Θεῷ τομίαι) Galli sacerdotes magnae matris fuere, ita dicti, inquit noster, a flumine Gallo, in quo Dea Cybele, et omnia instrumenta sacrorum quotannis a sacerdote abluebantur. Mart. 91. Ep. lib. 10. Epig. 47. l. 3. Ouid. 4. Fast. Marlian. lib. 4. c. 24. et ex eo factum, vt postmodum homines scalprum experti, vel incisionem passi, vocarentur Galli, quia etiam semiuiri, vt cultores magnae matris: Mart. ad Glyptum epig. 45. l. 3. qui sibi virilia proscindere volebat:

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

ibid. ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραῤῥέοντι) Ideo orgia celebrarunt Sacerdotes Magnae Matris apud fluuium Gallum, quia in eo lauabatur ab Archi-gallis, qui veste induebantur purpurea. Ouid. 4. Fast. Caussa vero lotionis incerta, nisi quod probabiliter hic mos a Graecis sit desumtus, vt plura alia. Illi enim quotannis soliti lauare simulacrum Mineruae. Call. εἰς λȣ̃τρα Παλλάδος, (init.)

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι, ἔξιτε.

Ad quae verba Schol. Graec. ἔν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Ἀργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Διομήδȣς, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἴναχον, κἀκεῖ ἀπολȣ́ειν. Sed quae huius lotionis erit ratio probabilis? ego hanc esse existimo, quod praesumatur Minerua sudare, et ideo opus habere ablutione, quemadmodum ipsa sese abluebat, e proelio reuersa, non sine puluere et sanguine. Ita Callim. (ib. v. 5.)

Οὔ ποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων.

Ita enim soliti se lauare milites, lassi ab itinere, ac belli molestiis. Veget. lib. I. c. 10. Est Romae campus Martius Tiberi vicinus, *in quo iuuentus post exercitium armorum, sudorem, pulueremque dilueret, et lassitudinem cursus, natandi labore deponeret.*

Vel etiam quod aliquando iucunditatis gratia, cum caeteris Nymphis se lauaret in Hippocrene Heliconide pulchre fluenti, vt occurrit v. 70. 71. apud Callim.

I, 11, 12. Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι) Historiam refert Liu. lib. 29. castae autem et illibatae pudicitiae fuere mulieres, quae Vestae sacra peragebant. De sacerdotibus feminis occurrit dist. apud Heliod. Gram. in fragm. Alcmaeonis Poëtae.

Νεημόναρχε παρθένοις ἄεῖδεν
Καὶ ναὰς ἀγνὰς εὐπύργω θεραπαίνας.

Idem de Antistitibus Iulius Caesar trag. in Adrasto:

Cum capita viridi lauro velare imperant
Prophetae, sancta caste qui parant sacra.

Quin immo sacerdotes ipsius Veneris, Deae impudicissimae, etiam pudicae fuere, quarum quaedam nuptiarum expertes, quaedam coniugatae, quae viuentibus etiamnum viris suis atque consentientibus, amica separatione viduabantur, vt scribit Pausan. lib. 2. Corinth. et Tertull. libr. de μονογαμίᾳ. Neque mirum; ipsi enim, qui non celebraturi, verum tantum interfuturi essent sacris, monebantur, vt caste adirent. Vnde Pers. Sat. 2.

Dicite, Pontifices, in sancto quid facit aurum?
Quin damus id superis, de magna quod dare Lance
Non possit magni Messalae lippa propago.
Compositum ius fasque animi, sanctosque recessus
Mentis, et incoctum generoso pectus honesto?

Quae ratio fuit eius, quod scribunt historici, Neronem sacris non interfuisse, vtpote qui foret intemperans, et libidinosus, Marcum autem Philosophum adfuisse, quod esset Princeps continentissimus, et a venereis abstineret.

I, 12, I. Συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λοιμώδη νόσον et c.) De hoc contagio mentionem facit Dion, et quidem tum temporis, cum interfectus est Cleander: γέγονε δὲ καὶ νόσος μεγάλη, ὧν ἐγὼ οἶδα δισχίλιοι γοῦν πολλάκις ἡμέρας μιᾶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησαν. De simili lue meminit Tranq. in Nerone: *Triginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt.* Eusebius et Hieronymus in Chron. de simili pestilentia mentionem faciunt, sub Vespasiano: *Lues ingens Romae facta, ita vt per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum referrentur.* Similia exempla occurrunt apud Liu. lib. 3. Thucyd. lib. 2. et lib. 3. vbi refert, hyeme ineunte morbum iterum Athenienses inuasisse, qui nunquam quidem omnino sedatus fuerat. Vnde colligere licet insignem errorem errasse Plin. lib. 7. c. 50. dum statuit Pestilentiam non ternos excedere menses, nec vnquam fere aliter, nisi hyeme, grassari, quum notissimum sit, saepe annos plurimos hoc morbi genus adeo continuatum, vt integra regna exstinxerit. Praeterea, quis ignorat, pestilentiam vere et

autumno potius grassari, hyeme vero, quando omnes desinunt putredines, minui et aboleri.

1, 12, 2. Πολλὴ φθορὰ ὑποζυγίων,) interitus factus est iumentorum, sub quibus continentur boues, equi, muli, et ita inter se opponuntur πρόβατα καὶ ὑποζύγια, id est, pecora et iumenta, an vero etiam hoc in loco? non putem. Si enim historiam spectemus, non solum iumenta fuere pestilentia correpta, sed etiam pecora, praesertim animalia domestica, vt sunt canes, quod colligitur ex sequentibus: πάντων ζώων τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων, supple φθορά. quod etiam de Pestilentia Athen. testatur Thucyd. lib. 2. eam inuasisse canes, quia postea fuere rari.

1, 12, 3. Καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο,) Notum, a medicorum filiis inter morborum caussas externas, praecipue referri aërem, quem trahimus, qui nobis cognatus est ac semper adhaeret, er sine quo viuere non licet. Vnde Auicenn. aërem nostrorum corporum et spirituum elementum esse, ac veluti pabulum; ideoque integris et infirmis aëris maximam habendam rationem. Quod Columella monet, in emendo agro aëris salubritatem esse spectandam. Nemo enim sanus sumtus facit in eo agro emendo, qui dominum ad fructus peruenire non sinat. Et ideo omnis pestilentiae caussam noster auctor ad aëris refert impurationem. Eandem tradidit Lucr. l 6. de nat. rer.

— — *fit morbidus aër,*
Atque ea vis omnis morborum, pestilitasque
Aut extrinsecus, vt nubes, nebulaeque, superne
Per coelum veniunt; aut ipsa saepe coortae
De terra surgunt, vbi putorem humida nacta est,
Intempestiuis pluuiisque et solibus icta.

Et post loquitur de aëre infecto:

Et cum spirantes mixtas hinc ducimus auras,
Illa quoque in corpus pariter sorbere necesse est.
Consimili ratione venit Bubus quoque saepe
Pestilitas, etiam pecubus balantibus aegror.

Et Liu. lib. 3. *Auxere vim morbi terrori, populationis pecoribus et agrestibus in vrbem acceptis, et colluuie mistorum omnis generis animantium, et odore insolito vrbanos, et agrestem confertum in arcta tecta, aestu ac vigiliis angebat, ministeriaque inuicem ac contagio ipsa vulgabant morbos.* Aliam pestilentiae caussam reddit Curt. lib. 9. *Famem deinde pestilentia secuta: quippe insalubrium ciborum noui succi, ad hoc itineris labor, et aegritudo animi vulgauerant morbos,* et Flor. lib. 3. de Mithridate: *Mox clade conuersa, quum ex mora obsidentem regem fames, et ex fame pestilentia vrgeret, recedentem Lucullus assequitur.* et sane vt plurimum videmus haec se mutuo comitari, λιμὸς καὶ λοιμός. ita enim noster scriptor, paulo post: ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν. Fortassis huius rei poterit reddi ratio, quod aër venenatus sit contrarius fertilitati, et ideo noxius frumento, quo minus maturescat.

1, 12, 7. Ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν.) Dion. l. 18. ἐγένετο δὲ ἰσχυρὰ σιτοδεία. Lampr. *Per hanc autem negligentiam, quum et annonam vastarent ii, qui tunc rempubl. gerebant, etiam inopia ingens Romae exorta est, quum fruges non deessent.*

1, 12, 8. Κλέανδρος ὑπὸ κήρυκι et c.) Scil. fuit Cleander origine Phryx, Romae de catasta quondam emtus. Dion. lib. 18. ὁ δὲ δὴ Κλέανδρος ὁ μετὰ τὸν Περέννιον μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπράθη μετὰ τῶν ὁμοδούλων, μεθ' ὧν καὶ ἀχθηφορήσων ἐς τὴν Ῥώμην ἐκεκόμιστο.

ibid. Εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη,) De Cleandri honore ac potentia Dion. lib. 18. χρόνου δὲ προϊόντος οὕτως ηὐξήθη, ὥστε καὶ τοῦ Κομμόδου προκοιτῆσαι. Et alibi: ὁ γοῦν Κλέανδρος μέγας ὑπὸ τῆς τύχης ἀρθεὶς, καὶ ἐχαρίσατο καὶ ἐπώλησε βουλείας, σατραπείας, ἡγεμονίας, ἐπιτροπείας, πάντα πράγματα. Lampr. *eo vsque est auctus, vt cubicularius Commodi factus sit.*

1, 12, 9. Ἀθροίζων δὲ χρήματα et c.) Cleander ingentem pecuniarum vim collegit, vt ea ratione populum largitionibus, ac omni deliciarum genere ad se alliceret. Docet hoc Lampr. *Ad cuius nutum, etiam libertini in senatum atque in patritios lecti sunt: tumque primum viginti quinque consules in vnum annum, venditaeque omnes prouinciae. Omnia Cleander pecunia venditabat:* Dion. l. 18. ἠργυρολόγει μὲν οὖν πανταχόθεν, καὶ ἐκτήσατο πλεῖστα τῶν πώποτε ὀνομασθέντων προκοίτων, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ μὲν τῷ Κομμόδῳ ταῖς τε παλλακαῖς αὐτοῦ ἐδίδου, πολλὰ δὲ καὶ ἐς οἰκίας, καὶ ἐς βαλανεῖα, ἄλλά τε τινὰ χρήσιμα καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσιν, ἐδαπάνα.

1, 12, 11. Τῶν δεινῶν αἰτίας ἐς αὐτὸν ἀναφέροντες) quaeritur, quid per τὰ δεινὰ noster scriptor velit? praecessit etenim duplex malum, λοιμὸς καὶ λιμός. quod si per δεινὰ intelligamus, quod est intelligendum, falsus est noster, et in eum versio Polit. qui ita: *omnem caussam pestilentiae in eum conferentes.* idque ratione colligitur; non enim potuit Cleander fuisse morbi pestilentialis caussa, nisi si quis illud velit remote, quod aliquando pestilentia oriatur ex fame, cuius mali auctor Cleander. verum etiam facit contra scriptorem nostrum Dionis testimonium, qui odii occasionem refert ad penuriam: γένετο μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἰσχυρὰ σιτοδεία, ἐπὶ πλεῖστον δ' αὐτὴν Παπίριος Διονύσιος, ἐπὶ τοῦ σίτου τεταγμένος, ἐπηύξησεν, ἵνα ὡς αἰτιώτατον αὐτῆς τὸν Κλέανδρον ἀπὸ τῶν κλεμμάτων ὄντα, καὶ μισήσωσιν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διαφθείρωσι. In eo tamen fallitur Dion, quod culpae πρόφασιν dicat, quum vera fuerit caussa, non fictitia, quam ante retulit noster scriptor ad illa verba: σίτου πλεῖστον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων. Plurimum quippe frumenti coëmerat, idque occlusum habebat, vt ita populi animos sibi adiungeret, si prius necessariarum rerum penuria laborantem, repente et opportune distributione demereretur.

ibid. —Διάγοντος ἐν προαστείῳ τοῦ Κομμόδου, ἐπελθόντες πανδημεὶ et c.) Dion: καὶ τέλος καταπηδήσας, ὥρμησε πρὸς τὸν Κόμμοδον, ἐν τῷ Κυϊντιλίῳ ἀστείῳ ὄντα, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ κἀγαθὰ ἐπευχόμενος, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Κλεάνδρου καταρώμενος. Si Dion morem solitum innuat, quo subditi regi praesenti fausta ac felicia multa apprecantur (quemadmodum Daniel Propheta, coram rege, et etiam proceres ibidem) nostro scriptori erit contrarius, qui statuit omnium prorsus, quae gerentur, Commodum fuisse ignarum, nemine ad illum accedere auso. Nisi hanc admittas conciliationem, populum ad Commodum euntem in via publica exclamasse, viuat imperator, dii perduint illum Cleandrum; et ea ratione neuter falsus.

1, 12, 12. Ὁ Κλέανδρος ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων ἐκώλυεν αὐτῷ) Cleander nuncium a quoquam eo deferre potuit, vt ita im-

peratorem valetudinis caussa in Laurento degentem, otioque ac deliciis vacantem, obsideret. Quam historiam respicit Tert. in Apol. *Vnde qui inter duas Lauros obsident Caesarem?* respicit Cleandrum, qui Commodum obsessum tenebat Laurenti. (Haec de Laurento aliena sunt. Res agitur hic in suburbanis Romae, ex ipsis Nostri verbis. *Irm.*)

1, 13, 2. Ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἀδελφῶν etc.) aliter Dion: πληςιαζόντων δὲ αὐτῶν τῷ Κομμόδῳ, καὶ μηδενός οἱ μηνύοντος τὸ γιγνόμενον, Μαρκία ἐκείνη ἡ τοῦ Κουαδράτου, ἐσήγγειλε τὸ πραττόμενον. videtur etiam hic sibi contrarius noster scriptor. hanc Fadillam appellat natu maximam, cum supra Lucillam vocet natu maiorem. nisi dicatur, Fadillam fuisse natu maximam sororum Commodi, quae etiamnum in viuis. Lucilla etenim supra dicitur propter coniurationem interemta.

ibid. Λυσαμένη τὰς τρίχας) scilicet in more veteribus positum, capitis foedatione luctum ac dolorem significare. Apul. lib. 9. Miles. *Et discerptae comae semicanae sordentes inspersu cineris plerumque eius anteuentulae contegebant faciem*, et lib. 10. *Et statim a rogo eius senex infelix ora sua recentibus adhuc rigans lacrymis, trahensque cinere sordentem canitiem, foro se festinus immittit.* quem lugentium modum, et miseriarum insignia, Cicero breuiter comprehendit l. 3. Tusc. quaest. *Ex hac opinione sunt illa varia, et detestabilia genera lugendi, paedores muliebres, lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis persecutiones.*

ibid. Ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτήν) Ratio, cur sese ante pedes Commodi proiecerit, haec poterit esse, quod genua voluerit amplecti, quemadmodum olim supplices ac deprecatores ea contingebant, quippe quae misericordiae essent consecrata. Plin. *Genibus quaedam religio inest obseruatione gentium: haec supplices attingunt, ad haec manus tendunt; haec vt aras adorant.* Ad quem morem existimo referri posse illud Mariae, quae Christum voluit pedibus prehendere, vel quod eum supplicaret alicuius negotii gratia, in textu non expressi, vel quod eum suspiceret, ac reuereretur. Plura qui volet, vid. Desid. Herald. ad Mart. Iun. aduers. lib. 2. c. 11. comm. Apul. p. 856. 215. Delr. Sen. p. 424.

1, 13, 4. Οἴχεται δέ σοι) exponit hoc Polit. *actum est*; dicitur enim de iis, de quibus actum est, seu quae euanuerunt. Synes. epist. 59. πάντα οἴχεται, πάντα ἀνήρηται. Neque solum designat οἴχεσθαι, res aliquas euanescere, verum etiam a nobis recedere, id est, nos destituere, ac derelinquere. Hom. Iliad. v. ad Diomed. ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται, *quo tibi abeunt minae*, id est, recedunt. Itaque existumo, versionem Politiani huic loco minus aptam, hanc conuenientem, si ita explicentur verba, οἴχεται δέ σοι, *abiit tibi populus*, id est, te derelinquit, deserit, destituit. etiamsi enim aliquando, *actum est*, verbi huius veniat significatione; tum tamen non additur vocula σοὶ, aut simile pronomen in datiuo casu, sed postponitur res in accusatiuo. Immo vero ex historiae circumstantiis nulla alia elici potest interpretatio, quam quae a nobis posita est. Non enim soror Commodi annunciat, populi et exercitus partem, interiisse, sed maximam militum partem adhaerere Cleandro, et ni praeueniat in tempore, fore, vt omnes tandem in partes inclinent Cleandri, adeoque impe-

ratorem deferant. Vnde paulo post subiungit: *ἐκ δὲ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δῆμος) οἱ δὲ στέργοντες.* Scilicet Cleander aduersus Commodum Imperatorem exercitum armauerat et populum, quorum quidem alteris erat charus, alteris inuisus.

I, 13, 9. *Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν*) De Cleandri mortis genere consentiunt scriptores. Verum dissensus aliquis circa eius interfectores. Noster videtur innuere, eos fuisse milites, vel satellites, qui Commodo aderant. Aliter Lampr. *Sed et Cleandro dignus tandem vitae finis impositus. Nam cum insidiis illius Arrius Antoninus fictis criminibus in Attali gratiam, quem in proconsulatu Asiae damnaverat, esset occisus, nec eam tum inuidiam populo saeuiente Commodus ferre potuisset, plebi ad poenam donatus est.* quae postrema verba si ita explicentur: *plebi ad poenam donatus*, hoc est, in gratiam plebis seditionem, supplicio est affectatus, tum consentit Lampr., cum nostro scriptore. verum si ita explicentur, *plebi ad poenam donatus est*, hoc est, lacerandus plebi est deductus, quasi phrasi supra vtitur Lampr., iam dissentit a scriptore nostro, non autem a Dione, qui ita expressis verbis: *ἀπέκτειναν δὲ αὐτὸν οὐχ οἱ στρατιῶται, ὥσπερ τὸν Περέννιον, ἀλλ᾽ ὁ δῆμος.* nisi ita velimus dicere, Cleandrum in gratiam populi capitali supplicio fuisse affectum, cui postea cadauer dilacerandum est traditum, ac in partes dissecandum.

I, 13, 11. *Προσανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας*) Lex maiestatis seuere exercetur, quia est quasi propugnaculum totius principatus. Ex quo Tiberius, consultante Marco Praetore, an iudicia maiestatis redderentur, respondit, exercendas esse leges. Tac. Ann. I. adeo vt maiestatis accusatio, vel in vitam Principis conspiratio, omnium accusationum sit complementum. quod colligitur ex illo Curt. lib. 10. De Alex. *Cum accusati essent Cleanthes et alii spoliatarum prouinciarum, et per libidines alienatarum, regem, cognita caussa, pronunciasse, ab accusatoribus vnum et idem maximum esse praeteritum, desperationem suae salutis; non enim talia se ausuros, si ipsum ex India sospitem, aut optassent reuerti, aut reuersum credidissent.* Immo tantus fuit huius legis rigor, vt liberi etiam innoxii, et amici quantulacunque suspicione tacti, fuerint supplicio affecti. Insigne exemplum eius suggerit Tacit. Ann. 5. Principio. Seianus summae auctoritatis carnifici viuus porrexisset manus, idque propter affectatum imperium, ni ipse suam praematurasset mortem, dum gladio, quem sinu abdiderat, incumbit. Neque hic solus poenae obnoxius. *Verum placitum, vt in reliquos eius liberos aduerteretur: vanescente quamquam plebis ira. Igitur portantur in carcerem, filius imminentium intelligens, puella adeo nescia, vt crebro interrogaret, quod ob delictum, et quo traheretur? neque facturam vltra.* et, *posse se puerili verbere moneri*, (c. 9.)

Verum iure merito quis roget, qua lege pueri filii Cleandri impuberes dicantur interfecti, cum illicitum olim fuerit impuberes triumuirali adfici iudicio. Dico, nefas quidem, eos capitis mulctari, quamdiu puerili induti toga, vt vero eam exuissent, ac virilem assumsissent, iam poterant interfici, quia fictione iuris inter viros referebantur. Hinc apud Dionem lib. 47. relatum, a Triumuiris in proscriptione ius-

ſum puerum quemdam togam virilem ſumere, vt ſcilicet iure poſſet interimi.

I, 13, 12. Τοιούτῳ μὲν δὴ τέλει Κλέανδρος ἐχρήσατο,) Aulicorum ſemper maxima miſeria, quorum exitus vt plurimum infeliciſſimi. Vti enim principes in loco ſtant lubrico: ita per ignes ſuppoſitos, cineri doloſo, incedunt principum amici, familiares, et miniſtri. *Quid*, inquit Boët. *de regum familiaribus diſſeram, cum regna ipſa tantae imbecillitatis plena demonſtrem? quos quidem regia poteſtas ſaepe incolumis, ſaepe autem lapſa proſternit.* Paruis quidem interuallis homines attolli videmus, rurſumque deiici; maxime tamen eos, qui in aulis verſantur. Abacorum calculi ex voluntate calculatoris, modo minus, modo plus valent. Similes illis ſunt aulici, qui ad arbitrium principis, modo beatiſſimi, modo miſerrimi, et haec quidem ita ſeſe habent, fato potentiae, raro ſempiternae; an forte, quia ſatias capit aut principes, cum omnia tribuerunt, aut miniſtros, cum iam nihil reliquum eſt quod cupiant? Tac. Ann. 3.

ibid. Ὀλίγη ῥοπῇ.) vert. Polit. *momentum.* Eſt deuergentia, vt inquit Bud., qui et pro libramento a Plutarcho poni tradit. eſt proprie inclinatio et momentum lancis ad imum vergentis. Steph. διαστρέφοντας τὴν ῥοπὴν exiſtumat dici, qui inclinationem Lancis peruertunt; id eſt, qui faciunt, vt inclinet non in eam partem, in quam ſponte inclinatura eſt, ſed in alteram. Hinc Metaphor. transfertur per *momentum.* Vt ῥοπὴ χρόνου, χρόνου, momentum temporis, καιροῦ καιροῦ ῥοπή. Baſilius de Iobo ὃς πένης ἐκ πλουσίου, καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός, vnde Graeci interpretes in iure momenti interdictum appellarunt πρὸς ῥοπήν. Et in Euſtathii libr. περὶ χρονικῶν διαστημ. integerum caput περὶ ῥοπῆς.

ibid. Ὀλίγη τυχῆς ῥοπῇ) ad ſuprema quidem per plures gradus datur adſcenſus, ad praecipitium vnica tantum, eaque breuiſſima via eſt. Hominem primo infantem, deinde puerum, tum adoleſcentem, poſt virum conſpicimus. Florem, dein fructum, fruticem, poſtea arborem. Non vna die ditatus eſt Croeſus, neque momento expugnata ab Alexandro Aſia. verum cum verſis rerum vicibus fortuna ad ruinam vadit, toto venit impetu, quae principio, vt aquila teſtudinem, nos altius et altius alis ſuis euehit, tandem nos omni modo deſtituit. Adeo vt illis portionibus, quibus ad ſummum peruentum, retrogradi minime liceat. Florem quidem plurimos dies exigere, antequam floreat, manifeſtum; hunc tamen vnica noctis hora vermiculus interimit. Saepe nihil mediat inter praecipitia et ſumma, immo nihil intereſt inter infelicem caſum, et maximam fortunam. Sapienter ea de re Seneca: *Noli huic tranquillitati confidere: momento mare euertitur; eodem die, vbi luſerunt nauigia, ſorbentur.* Et alibi: *Quod regnum eſt, cui non parata ſit ruina, et proculcatio, et dominus, et carnifex? nec magnis iſta interuallis diuiſa, ſed horae momentum intereſt inter ſolium et aliena genua.* Quod etiam innuit Tragicus in Thyeſte, v. 612.

Quem dies vidit veniens ſuperbum;
Hunc dies vidit fugiens iacentem.
Nemo confidat nimium ſecundis,
Nemo deſperet meliora lapſis.
Miſcet haec illis, prohibetque Clotho

Stare fortunam: rotat omne fatum
Nemo tam diuos habuit fauentes,
Crastinum vt possit sibi polliceri.
Res Deus nostras celeri citatas
Turbine versat.

I, 13, 16. Γελωτοποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκριταὶ) Ita in adolescentia adhibitos corporis custodes honestiores ferre non potuit, pessimos quosque detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit teste Lampr. hinc scurras, et *criminum socios, vel a criminosis commendatos misit ad prouincias regendas. Habuit etiam in deliciis homines appellatos nominibus verendorum vtriusque sexus, quos libentius suis oculis applicabat. Habuit et hominem pene prominente vltra modum animalium, quem Onon appellabat, sibi charissimum, quem et ditauit, et sacerdotio Herculis rustici praeposuit,* et paulo post: *duos gibbos retorridos in lance argentea sibi sinapi perfusos exhibuit eosque statim promouit ac ditauit.* Lampr. adeo vt inter illos iure numerandus, qui voluptatum, ac nequitiarum inuentores, summis affecere praemiis, qualis Dionysius Siciliae Tyrannus, de quo noster auctor supra; quales Persarum Reges, apud quos praemia proposita erant amplissima, nouae alicuius voluptatis primis monstratoribus: homines enim mittebantur, qui peragrato vniuerso terrarum orbe, omnibus praeterea emensis aquis, magno cum studio obseruare iubebantur, quicquid vbique locorum nouarum ac prius incognitarum deliciarum, quicquid denique voluptatum, ad luxum gulamque et ventrem pertinens deprehendissent, quemadmodum de Archestrato refert Athen. lib. 7.

I, 13, 17. Τὸ δὲ ἀπρεπέστερον μετιόντος ἡ βασιλεῖ ἥρμοζεν) Lampr. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit, aquam gessit, vt lenonum minister, vt probris natum magis, quam ei loco eum crederes, ad quem fortuna euexit.*

I, 14, 1. Ἀστέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο.) refert noster scriptor, quae tum temporis extitere prodigia. paulo que aliter Lampr. *Prodigia eius imperio et publice et priuatim haec facta sunt. Crinita stella apparuit. Vestigia Deorum in foro visa sunt exeuntia; tenebrae in circo Cal. Ianuar. oborta: et ante lucem fuerant etiam incendiariae aues, ac dirae.* Aliter Dion: πρὸ δὲ τῆς τοῦ Κομμόδου τελευτῆς, σημεῖα τάδε ἐγένετο· ἀετοί τε γὰρ περὶ τὸ Καπιτώλιον πολλοὶ καὶ ἔξεδροι ἐπλανῶντο, προσεπιφθεγγόμενοι οὐδὲν εἰρηναῖον.

I, 14, 3. Μέγιστον δὲ δεινὸν πάντας ἐτάραξεν) non iniuria quis quaerat, cur populus timore fuerit perculsus incendio exorto, quum Romae incendia frequentissima? vt notat Mart. Epig. 51. lib. 3. ad Tongilian.

Emta domus fuerat tibi, Tongiliane ducentis;
Abstulit hanc nimium casus in vrbe frequens.
Collatum est decies: rogo, non potes ipse videri
Incendisse tuam, Tongiliane, domum?

Nisi dicamus, secundum hunc casum, tanquam pessimum auctorium vniuersos conterruisse; quod existimarent, Deorum voluntate incendium inchoatum fuisse, quibus totum hoc negotium imputerent, teste nostro scriptore, et Dione.

1,14,4. *Πλουσιώτατον δὲ ἦν πάντων ἱερῶν*) Magnificentissimum fuit pacis templum Romae a Claudio inchoatum, a Vespasiano constructum, in quo templo ferunt reposita vasa et donaria templi Hierosol. a Tito Vespas., qui Hierosol. oppugnauit et expugnauit, et ea ratione vocatur omnium templorum ditissimum, nisi quis aliam malit amplecti huius appellationis rationem, quam noster auctor paulo post refert: ibi scil. thesauri priuatorum erant repositi, custodiae caussa.

ib. *Δι' ἀσφάλειαν*) loquitur de templo pacis, quod erat egregie munitum, ex eo, quod omnem supellectilem pretiosissimam, securitatis caussa eo deferrent priuati. Nihil enim iniustius veteribus visum, quam e sacro loco ac diis dicato bona rapere. Qui mos etiamnum nostris in partibus Brabantiae obtinet, si quando castra milites collocant in pagis, aut in vicinia, cum omni sua supellectile agricolae ad templum, veluti ad asylum, confugiunt, tuti a rapinis ac incursibus militum, penes quos pietatis etiam aliquid superest, dum abstinent a locis superstitiose consecratis, vel fortassis ideo templum pacis refert fuisse munitissimum, quod ambitu quodam cingeretur, quo difficilior ad id esset aditus: ita noster auctor paulo inferius: *καταφλέξαν δὲ τὸ πῦρ τόν τε νεὼν καὶ πάντα τὸν περίβολον.*

ibid. *Ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου*) In more fuit antiquis, vt, si quando insigne aliquod euasissent periculum, tabulas ex auro argentove, aliaque materia pretiosa diis consecrarent, ac dedicarent; quae tabulae votiuae appellabantur, quod ex voto suspenderentur in fanis, quo respexit Horat. Od. 5. lib. I.

Me tabula sacer
Votiua paries indicat vuida
Suspendisse potenti
Vestimenta maris Deo.

Etiam illi, qui arti renunciabant, instrumenta artis pro anathemate ei diuo suspendere solebant, in cuius essent tutela. Horat.

— — *Veianus armis*
Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

Quod factum quasi in pudorem et contemtum eius Dei, cui haec erant consecrata. Ita enim Corydon ecl. 7. Virg.

Nymphae, noster amor, Libethides, aut mihi carmen,
Quale meo Codro concedite: (proxima Phoebi
Versibus ille facit) aut si non possumus omnes,
Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.

Igitur cum noster auctor dicit *ἀναθήμασι κεκοσμημένον*, respicit illa, quae Deae Paci propter eximium quoddam auxilium fuissent dicata ab hominibus. a quibus gentilium moribus fluxit etiam veterum Christianorum ille mos, qui, postquam e morbo conualuissent illi sancto, cuius auxilio se sanatos autumabant, donaria suspenderent e materia vel pretiosa, vel vili, imaginem habentia partis quae fuerat affecta. Quod narrat Theodoretus octau. Therapeut. Quod institutum etiamnum hodie inter pontificios obtinet, solitos diuae Mariae aut alicui sancto donaria quae promittere; quos salse, vt solet, ridet Erasmus in colloquiis.

1,14,5. *Ἕκαστος δὲ, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο*) Notissimum in templis pecuniam priuatorum fuisse reconditam. Etiam in iu

diciis id vſu veniebat. deponebant enim litigatores apud Pontificem certam pecuniae ſummam pro litis qualitate, quam pecuniam eo, quod in ſacris ponebant, ſacramentum vocabant. Auctor eſt Varro lib. 4. de ling. lat. *Ea*, inquit, *pecunia, quae in iudicium venit in litibus*, ſacramentum *a* ſacro, *qui petebat, et qui inficiebatur*, de *aliis rebus vterque* ; *quingentos aeris ad Pontificem deponebant: de aliis rebus etiam certo alio legitimo numero aſſum. Qui iudicio vicerat, ſuum ſacramentum a ſacro auferebat, victi ad aerarium redibat.* Ex quibus inſtitutis tractum eſt apud Rhetores commune definitiui ſtatus exemplum, quod adducitur ab Hermog. lib. de ſtatibus, hiſce verbis: *Vt priuatas pecunias ex loco ſacro aliquis ſurripuit, cum iubebat lex furem duplo condemnari, ſacrilegus vero reus ſit capitis. Hic vt ſacrilegus fuerit, accuſatur, ille ſe furem eſſe contendit.* Quem caſum, quia apud Rhetores in controuerſiam trahebatur, ſoluit Imperator Iuſtinian. l. 5. D. ad l. *Iuliam, Pecul. Diui Seuerus et Antoninus* [Caſſio] *Feſto reſcripſerunt, res priuatorum, ſi in aedem ſacram depoſitae, ſubreptae fuerint, furti actionem, non ſacrilegii eſſe.*

ibid. Ὠλοφύρετο ἕκαστος τὰ ἴδια αὐτοῦ) ſupra notauimus priuatorum aurum in templis deponi ſolitum; neque hoc ſolum, verum etiam haereditates, de quibus inter ſe litigantes contendebant, in aede ſacra ſequeſtrabantur; etiam tabulae pactionum, foederum, contractuum et teſtamentorum in delubris Deorum cuſtodiebantur, teſt. Vlpian. l. 3. §. 3. D. *de Tabul. Exhib.* l. 77. §. 26. D. *de leg.* 2. Sueton. in Auguſto, 101. Dion. libr. 48. Tacit. Annal. I.

1, 14, 15. Ἀντὶ δὲ Κομμόδου καὶ Μάρκου υἱοῦ, Ἡρακλέα etc.) Dion. αὐτῷ δὲ ἄλλας τε παμπόλλας ἐπωνυμίας καὶ τὴν Ἡρακλέους ἀπήνεγκε. Lamprid. *Appellatus eſt etiam Romanus Hercules, quod feras Lanuuii in amphitheatro occidiſſet.* Et paulo poſt: *ſeipſum Commodum Herculem et Deum appellans.* Athenaeus lib. 12. c. 9. τί οὖν θαυμαστὸν etc. *Quid mirum*, inquit, *ſi Commodus Herculem ſe vocari voluit, cum id fecerit Alexander praeceptis imbutus Ariſtotelis.*

1, 14, 16. λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χεῖρας) Lampr. *Claua non ſolum Leones in veſte muliebri et pelle Leonina, ſed etiam multos homines afflixit.* Paulo aliter Dion. qui refert, hoc ſchema ei fuiſſe praegeſtatum. ἡ γὰρ λεοντῆ, τό τε ῥόπαλον ἔν τε ταῖς ὁδοῖς προεφέρετο αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου ἐπιχρύσου, εἴτε παρείη, εἴτε καὶ ἀπείη, ἐτίθετο.

ibid. Ἀμφιέννυτό τε ἁλουργεῖς καὶ χρυσοϋφεῖς ἐσθῆτας.) Et Herculis habitu, et feminae induitur Commodus; quia ſimul voluit exhibere viri ſpeciem et feminae; viri, quia ſchemate gaudebat Herculis, quem imitabatur, feminae, quam adamabat, quamque depictam colebat ſub veſte Amazonia. Quod vero noſter ſcriptor Amazonis reiicit indumentum, colligitur vel ex eo, quod *Amazonius* vocari voluerit. Lampr. *Coloſſi caput demſit, quod Neronis eſſet ac ſuum impoſuit: et titulum more ſolito ſubſcripſit, ita vt illum gladiatorium et effeminatum non praetermitteret.* Per *effeminatum* intelligit *Amazonium*, quod ſic vocaretur ex amore Martiae concubinae ſuae, quam pictam in Amazone diligebat, et propter quam ipſe Amazonico habitu in arenam deſcendebat. Hoc enim cognomen Amazonii conſtanter retinuit, cum alia ſubinde mutaret, et deponeret, teſt. Dion. Non igitur Lampr. per *effeminatum* intelligit parum virilem, vt vult Casaub., miſeros homines vincendi modum, quem narrant Dion. et

Victor, sed habitum illum Amazonium, femineum, propter quem dicendus effeminatus. Licebit itaque hoc loco obseruare, Imperatores olim, aliosque viros depictos fuisse, et indutos, eius specie, et habitu, cui se similes haberi volebant. Dion. l. 59. de iis, quae Drusillae Caligulae sorori defunctae decreta sunt: καὶ οἱ τά τε ἄλλα, ὅσα τῇ τε Λιβίᾳ ἐδίδοτο, ἐψηφίσθη, καὶ ἵνα ἀθανατισθῇ, καὶ ἐς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀφροδίσιον ἄγαλμα αὐτῆς ἰσομέτρητον τῷ τῆς θεῦ, ἐπὶ ταῖς ὁμοίαις τιμαῖς ἱερωθῇ. Et Apul. Miles 8. *Et imaginem defuncti, quam ad habitum Dei liberi formauerat, affixo seruitio diuinis percolens honoribus ipso sese solatio cruciabat.* Quo refer Mart. Epigr. 65. l. 9. de stat. Domit.

Herculis in magni vultus descendere Caesar
Dignatus latiae dat noua templa viae.

Scil. Domitianus sub nomine Magni Herculis colebatur, cuius effigies erat assimilata Herculis figurae, ex eo quod eum imitaretur.

1, 14, 17. Ἤλλαξε δὲ καὶ τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα) Lampr. *Menses quoque in honorem eius, pro Augusto Commodum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Inuictum, pro Nouembri Exuperatorium, pro Decembri Amazonium, ex signo ipsius adulatores vocabant.* Verum haec male recensentur. Dion melius, qui ita: καὶ τέλος καὶ οἱ μῆνες ἀπ' αὐτῦ πάντες ἐπεκλήθησαν, ὥστε καταριθμεῖσθαι αὐτὺς οὕτως, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος, Εὐτυχὴς, Εὐσεβὴς, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος, Κόμμοδος, Αὔγυστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων. Quem ordinem probat Sum. Salmas. in notis ad Lampr., improbat Casaub. in Commodo.

ibid. Ὧν αἱ πλεῖσαι εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο.) Dicit noster auctor plerasque mensium appellationes ad Herculem respexisse, quod refellit Dion, qui appellationes nouas recenset, ad Commodum relatas; αὐτὸς μὲν γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μετελάμβανε τῶν ὀνομάτων. τὸν δὲ Ἀμαζόνιον καὶ τὸν Ὑπεραίροντα παγίως αὐτῷ ἔθετο, ὡς καὶ ἐν πᾶσιν ἁπλῶς πάντας ἀνθρώπυς καθ' ὑπερβολὴν νικῶν. Quicquid sit, hoc certum est, ex istis duodecim nominibus, quatuor tantum ad Herculem commode referri posse: ἡράκλειος, ὑπεραίρων, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος.

1, 14, 18. Ἀντικρὺ τῦ συνεδρίυ) Statuam collocasse fertur Commodus e regione curiae, quae qualis fuerit, colligitur ex sequentibus, vbi dicitur, arcum tetendisse statuam, quod refer ad Herculem, qui ita pingitur. quo videtur respicere Lampr. *accepit statuas in Herculis habitu, eique immolatum est, vt Deo*, et Dion: καὶ ἀνδριάντας αὐτοῦ παμπληθεῖς ἐν Ἡρακλέος σχήματι ἔστησαν.

1, 15, 4. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες.) Tanta pollent in sagittando ac iaculando Parthi peritia, vt omnes superent nationes. Lucan. de Parthis lib. 8.

Nec puer aut senior lethales tendere neruos
Segnis, et a nulla mors est incerta sagitta.

Et Sen. Epist. 36. *Si in Parthia natus esset, arcum infans statim tenderet; si in Germania, protinus puer tenerum hastile vibraret; si auorum nostrorum temporibus fuisset, equitare et hostem communem percutere didicisset. Hoc singulis disciplina gentis suae suadet et imperat.*

1, 15, 6. Ἐλάφυς μὲν οὖν καὶ δορκάδας) Lampr. *Ferarum diuersarum manu sua multa occidit millia, ita vt Elephantos occideret*

Et haec fecit saepe spectante populo Romano. Et paulo post: *Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, vt elephantum conto transfigeret, et orygis cornu hasta transmitteret: et singulis ictibus multa millia ferarum ingentium conficeret.* Verum hoc Lamprid. quod incredibile, ...arum minuunt, quae refert noster scriptor, et Dion: καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἄρκτους τε ἑκατὸν αὐτὸς μόνον ἄνωθεν ἀπὸ τῆς περιβολῆς τῆς κρηπῖδος ἀκοντίζων, ἀπέκτεινε, et c. Similes narrationes vid. apud Dion. l. 18. Amm. Marcell. lib. 31.

1,15,8. Καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν et c.) Peritia iaculandi, quae summa fuit in Commodo, adeo vt Parthos Numidasque sagittiferos superarit, hoc loco ab auctore describitur: quod scilicet ne quidem telum vllum ab eo fuerit emissum, (cuius) vulnus non esset lethale, idque tanta cum velocitate, vt collum transisse ut euitasse vix oculis obseruare liceret. Simile quid de Parthis Luc. 28.

-- -- *Et a nulla mors est incerta sagitta.*

...ualem etiam iaculandi peritiam et emittendi sagittam eleganter describit Senec. in Herc. Fur. v. 990.

-- -- *quo se secus inuergit furor*
Vastum coactis flexit arcum cornibus,
Pharetramque soluit, stridet emissa impetu
Arundo, medio spiculum collo fugit vulnere relicto.

Eius dexteritatis in iaculando etiam fuit Domitianus, test. ...uct. l. 12. c. 19. *Armorum nullo, sagittarum vel praecipuo tenebatur. Centenas varii generis feras saepe in Albano secessu conficientem spectauere plerique, atque ita ex industria quarundam capita figentem, ut duobus* (ictibus) *quasi cornua effingeret. Nonnunquam in pueri procul stantis praebentisque pro scopo dispensam dextrae manus palmam, sagittas tanta arte direxit, vt omnes per interualla digitorum innocue ...aderent.* Quod etiam Aurel. Sextus in hanc sententiam: *sagittarum tam doctus fuit Domitianus, vt inter patentes digitos extentae manus viri procul positi iacula transuolarent.* Simile quid audiui a ...le dignis et αὐτόπταις factum de duce Brundevvizensi, qui suis pedissequis ac pueris honorariis imperauit: inter digitorum extensorum ...interualla retinerent dalerum Imperialem, quem sumto sclopo mi...ore, e patentibus digitis globulo innoxie exemit. Quod vero no...er hoc loco σκοπὸν vocat, in Domitiano apud Sueton. vocatur *scopulum*, verum mendose, vt autumant comment. ibid. estque signum ...gittarii, seu propositum, ad quod collimare solet. Videtur Veget. ...nc vocem sumere tanquam origine latinam, lib. 2. vbi refert, sa...ttariis, funditoresue ponere solitos pro scopo, hoc est signo, sco...os, id est, fruticum seu straminum fasces. Scaliger autem lib. I. ...: Plaut. hanc vocem deducit a Graeca: *Graecum verbum,* inquit, ...έπειν (vnde scopus dicitur) *primo suo significatu nihil aliud quam ...gere denotauit. Periti enim sagittarii, postquam intenderunt, haud ...ius amittunt, quam teli mucrone punctum obtexerint, cuius mucronis ...tectu scilicet inumbrauerint puncti visionem. Idcirco ad eam primum ...ercitationem vox est deducta.*

1,15,9. Τότε εἴδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάσαμεν) Potest hu...s sententiae duplex esse sensus. Vidimus ea, quae in *scripturis* ...irabamur, id est, quae in libris et historiis obseruabamus. Quae

significatio apud Lucian. de hist. conscrib. (T. 2. p. 671. vlt.) πρὸ τοὺς ἔπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει μισθὸν τῆς γραφῆς. vel vt vult Politianus, tum temporis vidimus, quae in *picturis* mirabamur. Scilicet depicta fuere, vt etiamnum hodie fera animalia, aulaeis intextae tales commissiones, quas ex relatu aliorum tantum habebant cognitas, non ex inspectione oculari, quemadmodum tale quid de gladiatorum decertationibus Plin. lib. 37. c. 7. *Pingi autem gladiatoris munera, et in publico exponi coepta, a C. Terentio Lucano, isque auo suo, a quo adoptatus fuerat, triginta paria in foro per triduum dedit, tabulamque pictam in nemore Dianae posuit.*

ibid. Εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν φονεύων) In vanum hoc videtur ab auctore nostro adduci, talia fuisse edita, quae antea nunquam audita, vel visa: cum Mart. lib. 8. Epigr. 26.

Quod tua Roma nouas vidit Germanice tigres?
Delicias potuit nec numerare suas.

Et Capitolinus de Antonino Pio referat, qui ante Commodum, *eum omnia ex toto terrarum orbe cum tigribus exhibuisse.*

1, 15, 11. Ἀκμαὶ μηνοειδεῖς) describitur figura cuspidum sagittarum. erant μηνοειδεῖς, id est, lunae figuram habebant, erant corniculatae, instar lunae, in cornua flexae ac falcatae. mutuata est significatio a lunae specie, quae tum dicitur μηνοειδὴς, quando triduana exilia extendit cornua, seu in cornua curuatur. dicitur autem sagittae cuspis corniculata, falcata, vel, vt cornua sunt auersa ab hastili respicientia feras versus, qualibus etiamnum vtuntur venatores, qui damas conficiunt, vel vt teli acies in conuexum protenditur, non in concauum vel sinum, quae figura huic loco conveniens, vt colligere licet ex sequentibus, vbi narratur Commodum istiusmodi telis resecasse ceruices ferarum, quod minus commode per priorem fit figuram, commodius per hanc postremam, cum facilius haec penetret, et ad motum velocem aptior.

ibid. Ἔτι περιθεῖν αὐτάς.) Ferae concitatae celeres ictus vix sentientes, quibus collum transierant sagittae lunatiles, cursum continuabant. neque haec superant veri fidem, cum instrumenta motus, spiritus scilicet vitales, aliquamdiu motum continuare possint, non exhausti vno temporis momento. quod colligunt medici e motu cordis anguillae exsecti. Simile quid memini inter historias a nonnullis narratum, de quodam pirata, qui interceptus cum suis sociis naualibus hoc vnum suppliciter petiit, vt sociorum singuli vitae redonarentur, quos capite truncus cursu praeteriisset. Largitum hoc supremis eius votis: stans capite truncatur, cursum intendit, quem vsque ad postremos ἀκέφαλος continuasset, nisi a carnifice ac lictoribus adstantibus in terram fuisset detractus.

1, 15, 14. Εἶχεν χάριν ἀνδρείας) Re vera nullam prae se ferebant fortitudinem, quum Commodus homo foret ignauissimus, et si quisquam alius timidus. ei enim pleno amphitheatro peridromus fuit exaedificatus, per quem in orbem decurrere posset, ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne et de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius peritiam quam fortitudinem ostentaret, vt inquit noster scriptor supra. Nisi in gratiam scriptoris dicamus illa, quae a Commodo gerebantur, non quidem profecta fuisse ab

animo forti, sed tamen prae se tulisse aliquod simulacrum, aliquam speciem fortitudinis.

I, 15, 15. Ὅπλα τε ἀναλαβὼν ἐμονομάχει) Lampr. *Gladiatorum etiam certamen subiit, et nomina gladiatorum recepit eo gaudio, quasi acciperet triumphalia. Ludum semper ingressus est: et quoties ingrederetur, publicis monumentis indi iussit*; et alibi: *inter cubicularios gladiatores pugnauit, lucentibus aliquando mucronibus.*

I, 15, 16. Μέχρι τραυμάτων προεχώρει) dissentire videtur hic Dion. qui Imperatorem saepius vltra vulnera processisse narrat, καὶ μέντοι καὶ ἐμονομάχει, οἴκοι μὲν, ὥστε καὶ φονεύειν τινά. ἐν ξυρῷ τε ἑτέρων, ὡς καὶ τὰς τρίχας ἀφαιρῶν, παρέτεμνε τῶν μὲν ῥῖνα, τῶν δὲ οὖς, τῶν δὲ ἄλλό τι. ἐν δὲ τῷ κοινῷ ἄνευ σιδήρου καὶ αἵματος ἀνθρωπείου. Loca facili conciliantur negotio, scilicet noster auctor loquitur de publicis spectaculis, in quibus non vltra vulnera processit, Dion vero de priuatis exercitiis, quae in domo gladiatoria fiebant, vel etiam in aula.

ibid. Ὑπεικόντων ἁπάντων, καὶ τὸν βασιλέα οὐ τὸν μονομάχον ἐννοούντων) Multos interfecit claua, qui spongiis veluti lapidibus cum illo pugnabant, ad modum pugnae Herculis, cuius nomen et schema assumserat. alios pugnata falsa pugna tanquam victor, per galeam, quam gerebat, est exosculatus, vt auctor est Dion. rationem subiicit noster scriptor, potius eum spectabant et verebantur tanquam principem, quam vicissent eum tanquam gladiatorem. Idque prudenter. Quod si enim vt gladiator passus fuisset vel minimum iniuriarum, de hoc ipso vt Imperator postea sumsisset poenam.

I, 15, 19. Τοῦ δὲ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅπερ σέβουσι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρον ἡλίου.) Dubium hic occurrit, de quo Colosso loquatur noster scriptor. Videtur illud explicare Lampr. in Comm. *Colossi caput demsit, quod Neronis esset, ac suum imposuit.* Verum sic falsus Lamprid. Fuerat enim aliquando, sed iam non erat, verum Solis, vt paret ex nostro scriptore aliisque. Neronis namque Colossi iam erant combusti et disiecti, vt colligitur ex Plin. lib. 35. c. 7. vbi scribit, Neronem principem iussisse colosseum pingi in linteo 120 pedum incognitum ad hoc vsque tempus. Ea pictura cum peracta esset in Marianis hortis, accensa fulmine cum optima hortorum parte conflagrauit. Hic igitur Neronis colossus, qui ex pictura in linteo constabat, non potuit fuisse temporibus Commodi, vt scilicet capite Neronis demto suum imposuisset, quum idem conflagrauerit Plinio viuente, qui scripsit T. Vespasiano imperante. Deinde alius Neronis Colossus, quem ex aere in Zenodoto illius imaginem repraesentantem fabrefactum tradit Plin. lib. 34. c. 7. non poterit superfuisse. cum enim Nero hostis senatus fuerit iudicatus, qua ratione eius statuae in integrum fuissent reseruatae? Praeterea in Vespasiano solis venerationi dicatum hunc Colossum, septem radiis insignem, quorum singuli pedum 22. et semis tradunt Victor, Torrent. ad Suet. Casaub. in notis ad Spartian. Ab Adriano vero hoc fuisse factum, testis est Spart. in eius vita: *Colossum stantem atque suspensum per Detrianum Architectum transtulit de eo loco, in quo nunc templum vrbis est, ingenti molimine, ita vt operi Elephantes 24 exhiberet. Et quum simulacrum post Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, soli conseruasset, aliud tale Apollodoro architecto auctore facere lunae molitus est.* Si itaque soli ab Adriano huiusmodi Colossus dicatus fuit, demto Neronis vultu, non potuit, qui post Adrianum regnauit, demto

eidem Colosso Neronis capite, suum imposuisse. Nisi cum Marc. Donato existimemus, scriptorum loca optime inter sese conciliari posse, idque hoc pacto. Verba Spartiani de Adriano ita sunt intelligenda, quod non demserit caput Neronis in consecratione, sed tantum radios apposuerit et addiderit, illam soli consecrans. non enim dicit Spart *demsit caput*, vel, aliud imposuit, sed *vultum* mutauit Quod fieri facile posse, radiis additis, cuiuis manifestum: verba autem Lampr. in Commodo tum ita intelligenda forent, quod Commodus caput Neroniani Colossi additis radiis in consecratione soli facta, demserit, et suum imposuerit, idque Dion confirmat lib. 19. καὶ μηδεὶς ἀπιστήσῃ καὶ γὰρ τῷ κολοσσῷ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, καὶ ἑτέραν ἑαυτῷ ἀντιτιθεὶς, *idque mihi omnes credent facilius, si intelligant, eum, abscisso Colossi capite, sui capitis imaginem reposuisse.* Videtur autem obstare Victor, qui caput solis a Vespasiano impositum scribit. Igitur non potuit mansisse Neronis caput vsque ad tempora Adriani. Dicimus itaque ad hunc locum, Colossum a Vespas. collocatum fuisse in via sacra, et soli dicatum, effigie solis, non ablato capite, sed tantum parum refecto, cum ante specie figuraque Neronis fuisset. Vnde Suet. in Vesp. c. 18. *Colossi refectorem ait insigni corgia io magnaque mercede a Vespas. donatum* Forte etiam nonnullis placebit haec responsio, si dicamus, post Vespasianum caput Neronis repositum fuisse, itemque post Adrianum, atque ita vera forent Lampridii verba supra cit.

ibid. Ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ ὡς εἰώθασι βασιλικὰς καὶ πατρῴας προσ) emendandi Herodiani codices hac parte corrupti: ac tollenda negatio, vt Casaub. emendat: ὑπογράψας τῇ βάσει αὐτοῦ ὡς εἰώθασι et c. Hoc enim vult Herodianus: basi Colossi omnes titulos fuisse subscriptos a Commodo, quos vel eius pater vsurpasset, vel Imperatores caeteri, illo excepto, *Germanicus*, cuius loco scripsit, *victor mille gladiatorum.* Hanc lectionem confirmat Lampr. in Comm. *Et titulum more solito conscripsit.* Dion. ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτῷ ἐπωνύμοις καὶ τοῦτο: *adscripsit consuetis cognominibus et hoc.*

ibid Μονομάχους χιλίους νικήσαντος) huc respicit illud Lampr. *Item postea tantum palmarum gladiatoriarum confecisse, vel victis retiariis, vel occisis, vt mille contingeret.* Et paulo post: *Titulum more solito subscripsit, ita vt illum gladiatorium et effoeminatum non praetermitteret.* Hic per *gladiatorium* intelligo, victorem mille gladiatorum. per *effoeminatum*, Amazonium, vt supra demonstrauimus. Dissentit Dion., qui aliter refert eius basis titulum: μόνος νικήσας δωδεκάκις, οἶμαι, χιλίους. ita quidem Xiphilini codices: sed sine dubio vitiose: itaque vox δωδεκάκις vel penitus inducenda; vel scribendum, vt apud nostrum scriptorem, νικήσας μονομάχους οἶμαι χιλίους.

1, 16, 6. Διπρόσωπον δὲ αὐτῷ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα et c.) Ianum hic bifrontem, noster describit. Ita Ouid. 1. *Iane biceps anni tacite labentis origo.* Huic Iano gemino templum dicitur aedificasse Numa, Seruio teste, inter Argiletum iuxta theatrum Marcelli, cuius portae duae, belli tempore apertae, in pace clausae. *Erat igitur sacellum totum ex aere constitutum, quadrata quidem dimensione tantaeque amplitudinis, quanta Iani integri statua poterat aenea quinque pedalis capi, capite duntaxat bifrons, portae vtrinque aeneae, quae pacis tempore claudebantur, vocabaturque Ianus geminus.* De hoc Ouid. I.

Fast. *Omnis habet geminas hinc atque hinc ianua frontes.* Loquitur de prisco illo iam, de quo etiam noster auctor. Hic postea translatus est ad forum transitorium Domitiano coeptum, Neruae perfectum. Quod Seruius docet, cum in haec verba scribit: *Captis Faliscis, ciuitate Thusciae, inuentum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor; fuerat enim bifrons apud Theatrum Marcelli. Vnde, quod Numa instituerat, translatum est ad forum transitorium, et quatuor portarum vnum templum institutum.* Fuere et alii Iani quadrifrontes, de quibus Vict. Martian. atque alii. Reddit vero rationem noster auctor, cur Ianus dicatur bifrons, quia scilicet initium et finem anni respicit. Quae ratio similis isti, cur dicatur quadrifrons, quod quatuor anni respiciat tempora, vel quod quatuor contineat elementa. Vtrumque apud Ouid.

Quicquid vbique vides, coelum, mare, nubila, terras,
Omnia sunt nostra clausa, patentque manu.
Me penes est vnum vasta custodia mundi,
Et ius vertendi cardinis omne meum est.

Alia poterit deduci ratio ex Martiale, Ianum fuisse varium, quod variis linguis loqueretur. Epig. 2. lib. 8.

Fastorum genitor, parensque Ianus,
Victorem modo cum videret Istri,
Tot vultus sibi non satis putauit,
Optauitque oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni,
Terrarum Domino, Deoque rerum
Promisit Pylias, quater senectam.
Addas, Iane, tuam, pater, rogamus.

Alii putarunt Bifrontis Iani pecuniam ideo impressam, quod post acceptum hospitio Saturnum mitiore viuendi ratione inuenta, hominibusque e feris factis mansuetioribus, duplicis vitae Deus atque auctor habitus sit, cum vtraque sub illa fuisset, vt testatur Plutarchus in vita Numae hoc pacto: ὁ γὰρ Ἰανὸς ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνυ εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ἐκ τοῦ θηριώδους καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίαιταν, καὶ διὰ τοῦτο πλάττουσιν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν. Quandoquidem hic tantum coniecturis agunt scriptores, et nobis liceat quoque rationem notare, cur Ianus fuerit vel bifrons vel quadrifrons. Cum veteribus hic Deus sit antiquissimus, cui prima vota faciunt, et ad quem omnia referunt, necessum est eum Deum omnia scire et intueri, tam praesentia, quam futura, vt suis queat benedicere, neque a nemine decipiatur, vel exsibiletur. Iam quid est aliud omnia scire, quam oculos habere quaquauersum, id est, versus omnem mundi partem. Ita Ianus quadrifrons, respiciens quatuor mundi plagas, ita bifrons intuitus ea simul, quae a fronte et a tergo. quam nostram coniecturam videtur confirmare illud Pers. Sat. I. *O Iane, a tergo quem nulla ciconia pinsit.* Id est laudo tuas fortunas, o Iane, quod etiam a tergo habeas oculos, ne quis te possit pone irridere, vel subsannare, vel etiam alio quoquo modo decipere.

1, 16, 8. Ὁ Κόμμοδος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου, ὡς ἔθος, προελθεῖν et c.) Quod etiam in iuuentute fecisse testatur Lamprid. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit.* Dion: ὁ γὰρ Κόμμοδος ἀμφοτέρους ἀνελεῖν ἐβούλετο τοὺς ὑπάτους, Ἐρύκιόν τε Κλάρον καὶ

Σύσσιον Φλάκκον, καὶ ὕπατός τε ἅμα, καὶ Σεκούτωρ ἐν τῇ νυμηνίᾳ ἐκ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, προελθεῖν. καὶ γὰρ τὸν οἶκον τὸν πρῶτον παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν ὤν, εἶχε.

In eo tamen Dion diſſentit a Lampridio, quod Commodum referat in vicinia gladiatorum habuiſſe domicilium, Lampr. vero dicat, eum cohabitaſſe iis. niſi ita dicamus Commodum iis conuixiſſe, quod maximam temporis partem apud eos eſſet, et iisdem praeceptis et moribus cum eis vteretur. Ita autem Dion conſentit cum noſtro ſcriptore, quod noſter non dicat, eum cohabitaſſe gladiatoribus, verum in animo habuiſſe e ludo gladiatorio prodire, quod non pugnat cum Dione, quum nihilominus aliud potuerit habere domicilium ſeorſim. Eum autem inter gladiatores verſatum, immo ex eorum fuiſſe ordine et numero, vel hinc conſtat, quod ei ſingulis diebus fuerint annumerata de pecunia gladiatorum decies ſeſtertium. Id vero, quod noſter ſcriptor hoc loco vocat μονομάχων καταγώγιον, hoc Dion, τὸ χωρίον, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, nominat.

1, 16, 9. Ὅσα σεβαστῇ, πλὴν τοῦ πυρὸς) Hoc loco videtur eſſe ellipſis alicuius vocis, quae ſubintelligenda, ne ſententia ſit ſuſpenſa. ſubintellige igitur πλὴν τοῦ πυρὸς προπομπεύοντος, *Excepto igne*, id eſt, ignis praelatione. Ea enim, quae alicui honoris cauſſa praeferebantur, dicebantur προπομπεύειν, vt noſter ſcriptor obſeruat in Feſto Peſſinuntiae Deae: ὕλης τε ἢ τέχνης θαύματα, τῆς θεοῦ προπομπεύει. tali modo inſignia Imperii ſeu principatus dicebantur προπομπεύειν, vt ſupra de ſorore Commodi Lucilla: καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς. Cur vero hoc in loco mentio fit ignis? quia inter ſymbola principatus refertur. ita loco ante citato: μενόντων τῇ Λουκίλλῃ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων. et poſtea ſubiungit: καὶ γὰρ ἐπὶ θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς. Principatus igitur olim fuere inſignia, lictores, faſces laureati, et ſi quid praeterea; poſtmodum vero inter noua principatus inſignia fuere Diadema, Purpura, ignis. Diadema originem ab exteris ſumſit principibus, primo ab Aureliano vſurpatum. Purpurae vſus in quo, vel quando inceperit, etiamnum incertum eſt. Ignis origo multo magis ignoratur: tamen a temporibus Antoninorum vſurpatum, vt colligere eſt ex noſtri ſcriptoris loco. Adde illud de Pertinace lib. 2. οὔτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι, *quum in ſenatum veniret, neque ignem ſibi paſſus praeferri, neque aliud vllum principatus inſigne attolli:* de Nigro paulo poſt: καὶ προπομπεύοντος τοῦ πυρὸς εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας τὸν Νίγρον ἄγουσι· lib. 7. de Quartino: καὶ πυρὶ πομπεύοντα ὀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν. Ad quem morem videtur reſpexiſſe Capitolin. in duobus Maximis. *Deinde*, inquit, *ipſum Tycum ex ſuis ſibi ducem atque imperatorem fecerunt: quem quidem et purpura circumdederunt, regioque apparatu ornarunt.* Hic ſub *regio ornatu* comprehendit *ignis praelationem.* Herod. enim hunc Tycum: Quartinum appellat lib. 7. „*mirum tamen, neminem Latinorum Graecorumque ſcriptorum tam inſignitam rem expreſſiſſe*, inquit Lipſ., *quis igitur ille ignis? non e carbonibus, non e ligno, nec prunae Bathyllus: lampas tantum fuit.* Quod notat Lipſ. ex M. Antonino in libris ſuis vitae: ὅτι δυνατόν ἐστι ἐν αὐλῇ βιοῦντα μήτε δορυφορήσεως χρήζειν, μήτε ἐσθήτων σημειωτῶν, μήτε λαμπάδων καὶ ἀνδριάντων τοιῶνδέ τινων, καὶ τοῦ ὁμοίου κόμπου. Deſcribit ac recenſet inſignia

omnia principatus, et *posse*, ait, *eum*, *qui in aula viuat*, *carere veste insigni purpuraque*, *item lampadibus*, *et certis statuis*, *similique luxu.* Romani igitur, *vt suos imperatores quasi pro Diis habuerunt*, *ita eis quasi Deorum quem cultum exhibere voluerunt*, *nimis sane hac in parte superstitiosi et illi*, *qui deferebant*, *et quibus deferebatur. vt igitur in Deorum cultu adhibitae lucernae*, *fasces*, *sic in Imperatorum pompa. Qui mos a Persis Romam videtur traductus. Illi enim suos reges tanquam arcanum quoddam Vestae venerabantur*, *vnde eos adorabant ac non sine genuflexione salutabant.* Xenoph. lib. 8. paed. huius rei facit mentionem: καὶ πῦρ ὄπισθεν τοῦ ἅρματος ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἵποντο φέροντες. post quem ignem secutus est Cyrus. " Si liceat coniecturam instituere, mihi verisimile fit, ignem solitum praegestari, non fuisse flammam quandam in lampade, quae in acerris ponebatur, vt ipsae acerrae praegestabantur. Et cum hic mos videatur desumtus a sacrificiis Deorum, ex eo magis confirmatur, quod in iis acerris vsi sint. Quodque huic sententiae lucem adfert: ignem, quem Persae sacrum et aeternum vocabant, argenteis altaribus praeferri consueuisse ante Persicum agmen, de qua Agath. lib. 2. Hist. et Procop. lib. 2. belli Persici. et Ammianus Marcellinus lib. 23. ignem coelitus lapsum apud Persas sempiternis foculis custodiri, cuius portionem exiguam, vt faustam praeiisse quondam Asiaticis regibus, ex aliorum fide commemorat.

1, 17, 7. Γραμματεῖον ἐπὶ τοῦ σκίμποδος) inuenta tabula interficiendorum forte in lecto Commodi. Simile de Domitiano Dion. l. 67. ἤκουσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτοὺς ὁ Δομιτιανὸς ὑποπτεύσας, ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύρινον δίθυρον ἐσγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ᾗ ἀνεπαύετο, ὑπέθηκε, καὶ αὐτὸ παιδίον τι τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτοῦ μεθ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶχεν, οὐκ εἰδὸς, ὅ, τι φέροι, et c.

1, 17, 8. Περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα) Antiqui isti mores, quibus soliti puerulos formosos, quos habebant in deliciis, exosculari, idque duplici modo: prior est, qui fit prehensis auribus, quam exosculationem Graeci vocant, χύτραν, vt scribit Iul. Pollux. Ratio Delrioni ad Sen. haec videtur, vt pueri tandem ea ratione desuescerent dolore aurium, oscula frequentare, quia saepe turpia, cum libidinis fierent suspicione. Verum falsus in hac coniectura, cum inter blanditias vetustatis hic osculi genus referatur, quo solebant pueri, aut parentes alios, vel amantes sese, alterius auribus prehensis, osculari, quod illi ideo χύτραν vocabant, seu ollam, quia erat similitudo quaedam. vt enim caput ollae, ita aures ansarum formam referre videbantur. ita Pollux l. 10. c. 24. λαβοῦσα τῶν ὤτων, φίλησον τὴν χύτραν, *Ollam prehensis osculator auribus.*

Neque hoc solum inter pueros, verum et meretrices vsitatum. Plaut. Paenul. Act. 1. sc. 2. Milphio seruus meretrici:

Sine te exorem, *sine te prendam auriculis*, *sine dem suauium.*

Et Asin. *Prehende auriculis*: *compara labella cum labellis.*

Etiam pueri vice versa talia parentibus dabant. Tibull. lib. 2. El. 5.

Et foetus matrona dabit, *natusque parenti*
Oscula comprensis auribus eripiet.

Est tale igitur blandimenti genus, quale esse solet bucculas prendere, vel barbam parentis, quod de Diana gremio insidente parentis Iouis notat Callim. in Hymn. Dian. Alter modus est, quando ora leuiter et summatim tangebant, et est illa consuetudo, qua blandientes solebant puerorum maxillas prehendere, deinde manum ad os referre, Virg. lib. I. Aeneid.

Olli subridens hominum sator atque deorum
Oscula libauit natae.

Ad quem locum Seru., vt notat Salm. *Sane multi nolunt ita intelligi, vt summum osculum filiae dederit, id est, non pressim, sed summa labella contingens: sed ita aiunt, tum hilarus Iupiter vultus natae libauit, id est, contigit, scilicet vt nos solemus cum blandimentis quibusdam sinistram maxillam contingere liberorum, ac deinde ad nostram maxillam referre. Ergo libauit merito, quia partem vultus, non totos contingeret, vt oscula dixerit quasi minora et teneriora filiae ora, vt ora diminutiue oscula.* Ad quod blandimenti genus refertur illud Suet. in Galb. c. 14. *constat Augustum, puero adhuc salutanti se inter aequales, apprehensa buccula dixisse, καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ.* Idem in Augusto c. 94. *Osculum delibatum digitos ad eos retulit.* Scilicet Suauioli loco Iupiter digitos ad os pueri porrectos suo mox ori admouit, vt etiam hodie a nimium officiosis fieri solet, qui manum, qua eius, cui obsequium deferunt, vestimenti partem aliquam attigerunt, admotam labris osculantur. Locus est etiam Apul. miles. 6. *Tunc Iupiter perpressa Cupidinis buccula, manuque ad os relata, consuauiat.* quo refer illud Callimach. in Hym. Dianae. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας, φῆ δὲ καταῤῥέζων, *tunc pater annuit cum risu. Dixitque eam demulcens.*

1, 17, 1. Γράφει, ὅσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι.) Lampr. *destinauerat et alios quatuordecim occidere, quum sumtus illius vires Romani imperii sustinere non possent.* Et paulo post: *multos praeterea parauerat interimere, quod per paruulum quendam proditum est, qui tabulam e cubiculo eiecit, in qua occidendorum erant nomina scripta.* Haec omnia eleganter noster scriptor prosequitur.

1, 17, 2. Ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία, εἵποντο δὲ Λαῖτος καὶ Ἔκλεκτος.) *Cubicularios suos libenter occidit, quum omnia ex nutu eorum semper fecisset. Electus cubicularius quum videret eum tam facile cubicularios occidere, praeuenit eum, et factioni eius mortis interfuit.* Lamprid.

1, 17, 16. Συντίθενται φθάσαι τι δράσαντες ἢ παθεῖν) ita Dion: ὁ γὰρ Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἀχθόμενοι αὐτῷ δι' ἃ ἐποίει, καὶ προσέτι καὶ φοβηθέντες, (ἠπείλει γὰρ σφίσιν, ὅτι ἐκωλύετο ταῦτα ποιεῖν) ἐπεβούλευσαν αὐτῷ. *Nam Laetus et Electus, qui ei infensi erant, partim quod versaretur in huiusmodi rebus, partim quod ipsum timerent (quippe minabatur eis, quod haec se facere prohiberent) in eum coniurauerunt,* et paulo post: διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὅ τε Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἐπέθεντο αὐτῷ, κοινωσάμενοι καὶ τῇ Μαρκίᾳ τὸ βούλευμα. *His permoti rebus Laetus et Electus, in eum coniurant, communicato cum Martia consilio.* Lampr. *His incitati, licet nimis sero, Quintus Aelius Laetus praefectus, et Martia concubina eius, inierunt coniurationem ad occidendum eum.*

Ibid. Ἀρέσκει δὴ δῦναι φάρμακον δηλητήριον τῷ Κομμόδῳ et c.) Lampr. *Primum ei venenum dederunt*, et quidem Martia, quae solita erat porrigere poculum, quod videtur innuere Dion; καὶ ἔπιεν ἐν μέσῃ τῇ ἀγωνίᾳ καμὼν, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν, ἀμυστί *Bibebat defessus in medio certamine, capiebatque poculum vini dulcissimi, refrigerati de manibus mulieris.* Clarius hoc patet ex alio Dionis loco: ἐν γοῦν τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἔτους ἡμέρᾳ, ἐν τῇ νυκτὶ, τῶν ἀνθρώπων ἀσχολίαν περὶ τὴν ἑορτὴν ἐχόντων, φάρμακον διὰ τῆς Μαρκίας ἐν κρέασι βοείοις αὐτῷ ἔδωκαν, *Itaque postremo die anni, quum homines in eo die festo celebrando essent occupati, venenum ei noctu per Martiam dant in carnibus bouinis.* In hoc dissentit noster a Dione, quod dicat in calice oblatum venenum, Dion autem in carne bouina, id est, in cibo.

I, 17, 24. Ἀλλὰ πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου et c.) Eodem fere modo Dion: Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνήθη παραχρῆμα ὑπό τε τοῦ οἴνου, ὑπό τε τῶν λουτρῶν, οἷς ἀεὶ ἀπλήστως ἐχρῆτο, φθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξέμεσέ τι, κἀκ τούτου ὑποτοπήσας αὐτὸ, ἠπείλει τινὰ, οὕτω δὴ Νάρκισσόν τινα γυμναστὴν ἔπεμψαν αὐτῷ, καὶ δι' ἐκείνου λουόμενον αὐτὸν ἀπέπνιξαν, *Quum autem subito non posset interire, propter vinum, quod largiter bibere, et propter balneas, quibus vti abunde semper consuerat, iamque vomere inciperet, ac suspicatus, id quod erat, minaretur; Narcissum athletam, ad eum interficiendum mittunt, lauantemque eius opera suffocant.* Lampr. *Primum ei venenum dederant: quod quum minus operaretur, per athletam, cum quo exerceri solebat, eum strangulauerunt.* Aurelius Victor: *Commodum quidem primo occultatius veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo: cuius vis frustrata per cibum, quo se casu repleuerat; cum tamen alui dolorem causaretur, auctore medico principe factionis in palaestram perrexit, ibi per ministrum vngendi, nam forte is quoque e consilio erat, faucibus quasi arte exercitii brachiorum modo validius pressis, expirauit.* Ita veteres fasti Graeci: Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, *Commodus repente expirauit, suffocatus in domo Bestiani consanguinitate ei iuncti.* Tertull. in Apolog. *Vnde qui faucibus eius exprimendis palaestricam exercent?* Allusit Tertullianus, vt obseruat Herald. in Apolog. commem. et ad artem eius, qui Commodum confecit, et ad artis exercendae rationem, quia fauces premere palaestritarum quoque erat: quod etiam in hoc argumento ἄγχειν Graeci dicunt. Lucian. περὶ γυμνασίων. οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ, ἄγχουσι καὶ λυγίζουσιν.

I, 17, 26. Τοιούτῳ μὲν τέλει βίου ὁ Κόμμοδος ἐχρήσατο, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα et c.) Consentit Aurelius Victor: *Commodum veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo.* Parum dissentiunt veteres fasti Graeci: ἄρξας ἔτη ιβ. *cum regnasset annos duodecim.* et Dion: Κομμόδῳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο, ἔτη δώδεκα, καὶ ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα ἄρξαντι. *Hunc exitum Commodus habuit, quum regnasset annos XII, menses IX. dies XIII.*

ibid. Κάλλει εὐπρεπέστατος) Ita ante noster dixit, τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, σώματος συμμετρίᾳ. Aliter, immo e contra Lampr. *vultu insubido, vt ebriosi solent.* Fortassis, quia alias formosus, ebrietate nimia vultum sibi contraxit foedum. aut si hoc minus placet, dicendum, scriptorem nostrum, iuuenilem Commodi aetatem respe-

xiſſe, Lampridium, virilem: nihil quippe mutabilius, nihil marceſcit celerius decore. Secundum illud Varronis: *quem puerum vidiſti formoſum, hunc vides deformem in ſenecta.*

Ew. Hochedelgebohrnen haben mich durch einen Ihrer ehemaligen Schüler, deſſen Brief ich nicht gleich finden, dahero auch mich nicht ſogleich auf ſeinen Namen beſinnen kann, (ihm bitte ich aber meine Empfehlung zu verſichern,) den erſten Theil Ihres Herodians überſchickt. Ich danke gehorſamſt für das geneigte Angedenken und vortrefliche Geſchenk: werde auch nächſtens das Werk in unſern gelehrten Zeitungen rühmlichſt anzeigen. Erſtaunt bin ich über Ihren Fleiſs und dabey angewandte Mühe. Ihre ſchon längſt rühmlichſt bekannte Gelehrſamkeit zu loben, wäre wol zu ſpat, da ich noch als Schüler Ihre erſten akademiſchen Schriften mit Nutzen geleſen habe. Nur beſorge ich, es möge manchen die zu gelehrten und weitläuftigen Erläuterungen, ſo nützlich und lehrreich ſie auch den meiſten ſeyn werden, und die beſtändigen Abkürzungen der angeführten Bücher, beſchwerlich fallen. Doch verzeihen Sie meiner Freyheit. Ich hatte ehemals in meinem, wiewol ſehr fehlerhaft gedruckten, Böckler-Scheidiſchen Ex. Strasburg 1694 ein paar flüchtige Gedanken beygeſchrieben. Ietzo habe ich keine Zeit zu prüfen, ſetze ſie aber unverändert hieher, und überlaſſe es Ihnen blos, ſie nur anzuſehen, auch völlig zu verwerfen, weil mir, da ich an Sie ſchreiben wollte, es erſt wieder eingefallen iſt. An Vergleichung, Unterſuchung u. dergl. war alſo gar nicht mehr zu gedenken. Lib. II. c. 1. p. 61. Lin. 4. εἴλις an εἰλ.? cf. Dorville ad Charit. p. 664. (Auch erinnere ich mich, in einer Note ad Ariſtoph. Nubes davon gehandelt zu haben.) — Ib. lin. 12. ἐκραιπαλ. forte ἐγκραιπαλόντες, at pag. 100. kommt das erſte Wort wieder vor. S. 67. II. 2. §. 17. παρατάξ. vertit Politian. *virtutem.* forte reperit πράξεων, vt c. III. §. 4. S. 68. II. 2. fin. περιειλημμ. an περιειλημμένοι. ſic poſtea reperi in edit. Sartorii Ingolſt. v. ad p. 61. — S. 87. II. c. 7. §. 5. ἔς τε τον — ἐβλασφ. conf. Hemſterh. ad Ariſtoph. Plut. p. 456. — S. 90. II. 8. lin. pen. fort. καὶ τί πρακτέον, ἡγ. S. 94. II. 9. §. 3. poſt ἐρπάσαι ſupplet Steph. διενοήθη, quod durum eſt. fort. excid. ἐῤῥίφθαι ἐθέλει ἁρπάσαι. II. 9. S. 96. §. 11. ἐπαμύναι gloſſam redolet, poſitum explicandae cauſſa formulae ἐπὶ — φόνῳ, quod eſt venire ad caedem puniendam, vindicandam: v. Hemſterh. ad Plutum, et mox pag. ſeq. lin. 1. et 18. S. 146. III. 8. lin. vlt. poſt φιλίαν additur Νίγρε in edit. Baſil. S. 169. III. 14. διαλαμπ. v. Morum ad Iſocr. p. 14. — Dieſs mag genug ſeyn, zum Prüfen oder Verwerfen; beſonders aber zur Bezeugung meiner dankbaren Hochachtung, mit der ich verharre

Ew. Hochedelgebohren

Erlangen,
den 13. Oct. 1788.

ergebenſter Diener
Gottlieb Chriſtoph Harleſs.

IRMISCO VIRO DOCTISSIMO ATQVE CELEBERRIMO RECTORI SCHOLAE PLAVIENSIS S. D. P. MESSERSCHMID.

Simulac litteras TVAS inopinas, quibus me muneratus es, acceptas perlegi, ſtatim cum TVVM, tum meum TRILLERVM conueni. Promiſſi ſui optime memor, multa collocutus eſt mecum de fratribus TVIS, et oratore ſacro, et pictore, quos ambo optime noſſe affirmat, TE vero minime. In primis de pictore fratre narrat, ſuum ab eo vultum expreſſum fuiſſe. Poſt tot tantosque ſermones commemorat, permulta ſuper Herodianum promta ac parata eſſe. Ideo de ſella ſurgit, arceſſit Boecleri Herodianum et mihi in manus dat. Peruoluo eum nec vllam paene reperio paginam, annotationibus vacuam, ita vt totum margo deſcriptum eſſet et liber in forma quadruplicata componi poſſet. Tamen ſuam inpraeſens vicem dolet, quoniam, partim propter officia decanatus ordinis ſui, partim propter inſtans rectoratus munus, quod ſuſcipere, quamquam aetate prouectus, qua re ſemper gloriatur, coactus eſt, impeditur, quominus, quod pollicitus eſt, ex voto praeſtare poſſit. Ego vero, quoties inſtrumentum nouum interpretor, ex Herodiano illud, niſi explicare, ſaltem illuſtrare, ſtudeo: quae collegi, ex plagellis meis excerpſi, et mitto ea TIBI conditione, vt quaedam fortaſſe reperturus ſis, quae haud TIBI inſuauia fore ſpero. Quod reliquum munera TVA erudita mente, quam poſſum, veneror grata, in quibus quaedam fuerunt, quae iam habeo, vt, de fiducia, et de oratione concinna, formas concinnitatis, trutina, cet. et, vt Herodianum quam proxime efficias, ex animo opto. Vitembergae apud Saxonas, a. d. I. Octobr. CIↃIↃCCLXXV.

Matth. XXIII. 30. XXVII, 6, 24. *αἷμα*, caedes. cruenta, nex L. II. *βασιλείῳ καὶ ἐμφυλίῳ αἵμασι μιανάντες τὸν ὅρκον*, imperatorum et tribulium caede polluentes ſacramentum. i. e. *ἐπεξελθεῖν τοιούτου βασιλέως αἵματι*, vlciſci talis imperatoris caedem. l. e. *ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντες καὶ ἐμφυλίῳ καὶ βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιάναντες* qui iusiurandum violaſtis et ciuili imperatorioque ſanguine polluiſtis dextras. I *ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν*, ciuium caede Romam impleuerunt. II. *ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι*, vlciſci imperatoris caedem. VI. *τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης*, contemtione principum ad caedem vſque aucra.

Ἀμάρτυρος I. *ἐγὼ δ' ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστόν τε καὶ ἀμάρτυρον*, rel. ego vero non quidem acceptam ab aliis, aut incognitam aut teſtibus egentem hiſtoriam ſcribendam ſuſcepi.

Ἀμφότεροι graeci libenter de duobus ſingularibus dicunt. Severus apud Herodian. III. de ſe et Albino ita loquitur: *ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μεῖζον, εἰ καὶ τὸ πιστὸν ἐτήρει τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς*, haberet maiorem partem, ſi fidem ſeruaſſet, vbi vos vtrique noſtrum honorem diuiſiſſetis. III *καὶ οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο. ἀλλὰ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν.* Numquam

confentiebat vterque, fed id, quod alteri gratum, alteri iniucundum erit. Matth. XV, 14.

Matth. XIV, 22. ἀναγκάζων. Permoueo, perfuadeo, acriter incito, impello. IV. τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ᾽ αὐτῶν σκέψασθαι τὸν Ἀντωνῖνον ἠνάγκασαν, φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον. Dum ludere fe putant, eo impulerunt Antoninum, hominem fua natura iracundum et caedis ftudiofiffimum, vt perniciem illis infidiasque moliretur.

Matth. XI, 28. XVI, 45. Ἀναπαύω, ceffare facio moleftias corporis et animi. VIII. παντοδαπῆς οὖν ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, αἰφνιδίως ἀναπαυομένου τοῦ Μαξιμίνου, cet. Quum igitur exercitum vbique maeftitia et inopia premeret, repente cum fub tentorio quiefceret Maximinus. Etiam de mortuis vfurpatur. — Ὁ μὲν οὖν (Μάρκος) νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο, exfpirauit. III. βασιλεύσας δὲ ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο. Poftquam octodecim annos imperium tenuiffet Seuerus, deceffit, fucceflforibus liberis adolefcentibus. Interdum additur vox βίου. III. VII. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, finiit vitam.

Ἀνασταυροῦν non rurfus cruci affigere fignificare, Herodian. III, bis probat.

Ἀνέῳγε. Paffiua fignificatio huius praeteriti afferitur ab Herod. IV. Πυλίδας ἔχων καὶ θύρας ἀνεῳγυίας oftiola habens et ianuas apertas, v. Olearium de Stilo N. T. p. 289, edit. Schwarz.

Ἀνὴρ nomen honoris in allocutionibus. VI. ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι λόγους, Cuperem, o commilitones, fermonem ad vos facere confuetum. Abundat III. πόλις πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, vrbs multitudine fagittariorum florens. *Maritus* I. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, maritum fuum. IV. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα mulieres omnes, quas maritorum aut parentum dignitas honeftat. Ioh. IV, 16. 17. 18. 1 Cor. VII. 2. 3. 4. 10. 11.

Ἄνθρωπος Infans Io. VII. 22. 23. XVI. 11. Commodus de fe dicit, I. ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν με ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο πορφυρὶς, ὁμοῦ δέ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα. Quum primum prodiiffem ex vtero, regia me excepit purpura, et fol infantem me fimul et regem vidit.

Ἀντικεῖσθαι dicuntur res quoquo modo oppofitae. VI. Afia Europae ex aduerfo fita. IV. Chorus feminarum ex aduerfo puerorum generoforum ftans. Caftra ipfa inter fe oppofita ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα.

Ἄνωθεν II. — ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχὴν μὴ περιϊδεῖν αἰσχρῶς ἐῤῥιμμένην — a maioribus relictum imperium, turpem in modum defpiciam. IV. ἐθάῤῥει δὲ αὐτῷ, θεραπεύοντί τε αὐτὸν ἄνωθεν καὶ πολλὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ εὐεργεθέντι. Confidebat vero ei, quia eum inde a multis annis coluerat, multisque ab eo beneficiis cumulatus erat. Ἄνωθεν V. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ ὄφλημα κληρονομίας εἰληφότες, ἀποχρῶνταί τε καὶ ἐνυβρίζουσιν, ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ κτήματι. Hi fcilicet homines tamquam debitam haereditatem adepti abutuntur ea, et conuiciantur, tamquam proprie a multis iam annis (a maioribus) poffeffo patrimonio. VIII. ἀφῖκτο δὲ αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία πεμφθεῖσα ὑπ᾽ αὐτῶν κατ᾽ εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν. Venit vero ad eum Ger-

EXCVRSVS SVPER LVSV VERBORVM AD VARIA HERODIANI LOCA.

(Vid. Tom. I. Excurf. ad 1, 4, 7, pag. 836.)

Is lufus vniuerfe cernitur in vocabulorum, vicine ftantium, imilitudine qualicunque, vel quoad litteras, vel quoad fonum, vel quoad fententiam, tenetur que, apud Noftrum naxime, rebus tribus, *primum* figuris quibusdam f. fchemafi rhetoricis, *deinde* fyntaxi et compofitione aliqua in unctis verbis, *denique* concinnitate.

Ac primum genus, e rhetorum figuris, et ipfum eft uplex, tum fimplex, tum mixtum, quorum illud conftat na figura tali, hoc multis fimul, quod poftremum confit tiam fimul e concinnitate. Exempla, quae fubiicimus, em hanc et diuifionem confirmabunt.

Simplicis quidem generis eft hoc in fimiliter finiente, ὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας 6, 1, 2. cf. Ern. rhetor. . 345.

E mixto autem genere funt ifta. Nam a) paronomafiam Ern. rhet. §. 344. e.) habent fimplicem quidem illa καιρὸς καιρος 1, 4, 7., addita in adiectiuo vna fyllaba, — fed oncinnitatem etiam, membra que fimilia et compar illud, arte nominatum, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν 1, 15, 12, e., mutatis in αἰχμῇ et ἀκμὴν litteris, — τούτῳ - τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλήστῳ τε ζήσας πάντων ἐπιθυμίᾳ, καὶ χρησάμενος — ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ 3, 12, 26. praeter concinnitatem, tum paronomafiam in adi. ἀπλήστῳ et πίστῳ, ademta littera et mutata vocali in poftr. adi., tum fuper polyptoton in verbi modo, ἐχρήσατο et χρησάμενος.

b) polyptoton (Ern. rhet. §. 343.) autem fimplex faunt, in fubft. ἀνθρώπων — τοῖς ἀνθρώποις 1, 12, 6. it. τὴν χην ὁμοίαν τῆς τύχης 3, 4, 7. e.

in pron. αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν 8, 8, 2. — fed, per fpicionem, αὐτοῦ καὶ Κρόνον αὐτὸν 1, 16, 3. p. 678. m.

in verborum genere et modo, συγγέγραπται —, συνέγραψα 1, 2, 9. c. 10. e. it. ἐγίνετο —, γενομένης λ. 1, 16, 16. fq. ἐγίνετο —, γενέσθαι 3, 4, 18. it. βούλεσθαι —, ἐβούλετο 15, 17. it. σώζεσθαι —, σώζειν 8, 3, 5.

fed polyptoton vna cum dilogia f. πλοκῇ f. antanaclafi, Ern. rhet. §. 341.) in fubft. γένους — τῷ ὑστέρῳ γένει 5, 1, . p. 30. m. it. τὸ — ὄνομα — τῷ — ὀνόματι 7, 10, 12

it. in fubft. et verbo, οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος — τῶν ἑκάστοτε ρυμένων 6, 3, 1.

it. in verbis duobus, ὃν κοινωνὸν — ποιησάμενος —, δεσμὸν — ἐποιήσατο 1, 8, 6.

at ſimul e concinnitate, νοῆσαί τε ὀξὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς 2, 9, 2. e.

c) paregmenon (Ern. rhet. §. 344.) porro ſimplex videas in his, in ſubſt., δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πράγμασιν 2, 9, 3. e.

it. in ſubſt. et verbo, τὸ ἔργον κατέργασαι 3, 12, 12. it. συσκευὴν — ἐσκευάσθαι ib. 21. it. στρατηγοί τε — κατελέγοντο, ἔκ τε — Ἰταλίας λογάδες 7, 12, 2. it. τῷ τε κεράμῳ βάλλοντες — καὶ λίθων βολαῖς λ. ib. 11.

it. in adv. et verbo, δυσφόρως — φέρουσα 1, 8, 9. it. φοράδην φερόμενος 3, 14, 6.

it. in verbis duobus, ἃ — τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον 3, 2, 18.

at mixtam parecheſin, (Ern. rhet. §. 344.) e ſimilibus quidem initiis, in ſubſt., ᾄδομεν — θέας — θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις 3, 8, 17.

it. in ſubſt. et verbo, γράψας — γραμματεῖον 1, 17, 4. θύσας — θυσίας 2, 6, 18. it. ἐν ἀρχῇ ἄρξαι 8, 8, 17.

it. in verbis duobus, ἀνεῴχθη ſ. ἀνῴχθη —, ἀνοίξας 3, 3, 11. e. it. ἀπαγαγεῖν —, ἀπαχθέντες 3, 14, 4.

tum e ſimilibus mediis vel ſolis, vel ſimul cum initiis, in adi. et ſubſt. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας 3, 6, 10. e.

it. in ſubſt. et verbo, περιτετάχισο — τάχα 3, 1, 14. it. καμάτων —, οὓς ἐκάμετε 3, 6, 7. e. it. τιμῇ — ἐτιμήσαμεν ib. 12.

it. in verbis duobus, ſimul et e concinnitate, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ 5, 5, 2.

* προσποιούμενος — ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. in quo et paronomaſian ſumas.

Ad hanc e rhetoricis figuris partem retulerim etiam,

a) οὔσῃ φύσει e Codd. lectione 1, 12, 1. e. pro quodam ſimiliter finiente,

b) ἔπατ᾽ ἐπιδόσεσι e Cod. lectione ib. 9. p. 495. m. pro parecheſi aliqua,

c) πλεῖστον δὲ πλῆθος — ἤθροιστο 4, 11, 7. pro eadem parecheſi et ſimul paronomaſia,

d) οὐκ ἄλλος, ἀλλ᾽ αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. pro parecheſi et paregmeno aut polyptoto, it. οὐκ ἄλλον, ἀλλ᾽ ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. 5, 5, 2.

* ἑνὸν αὐτοῖς αὐτοὺς σώζεσθαι 8, 3, 5. e. Bg. Vs. p. 951. m.

e) πλεῖστα πάντων ἐγχαρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα 2, 1. 11. pro epanodi forma, cf. Ern. rhet. §. 343., quanquam per me hoc poſtremum referetur et ad *tertium* deinde genus.

Alterum genus, e ſyntaxi, complectitur copulata inter ſe per internam coniunctionem, h. e. notionem ac ſententiam, ſiue iuncta affinia ſibi, quoad ſenſum. Habet id genus prodit que vel nullam copiam, vt in ſubſt. cum verbo, μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος 8, 2, 10.

vel aliquam, in adi., ἐν ἡλικίαις — διαφόροις ἐχ ὅμοια — τὰ ἐπιτηδεύματα 1, 1, 10. vbi διάφορα et ἐχ ὅμοια ſunt ſynonyma tamen, quanquam externa ſpecie diuerſa, et locus hic ſimul tenet concinnitatem, atque, e ſuperiori partitione, exemplum hoc pertinet ad formam mixtam.

it. in adi. et ſubſt., πόλις, ἰδίᾳ δήμε πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. vbi adi. pars ineſt iam in adiuncto ſubſt., ſufficiebat que pro eo aliquod ex his, πλήρης, εὔπορος, ἄφθονος, ἀκμάζεσα.

it. in ſubſt. et verbo, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν λ. 1, 5, 26. e. it. πλεῖσον — τε δήμε συνέθει δρόμῳ 2, 2, 8. it. καταλαβὼν — οἰμωγήν τε καὶ πένθος — παῖδας — θρηνέντων 3, 4, 13. it. πρὸς βασιλέας τὸ τίμιον, ἐς αἰδεῖσθαι 2, 10, 3.

it. in phraſi et privo verbo, κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἐκ τε ὧν πεπόνθεσαν λ. 6, 7, 7.

Referantur huc et illa

a) in verbis duobus, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν 1, 3, 11. it. βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέρεσιν λ. 4, 2, 11.

b) in ſubſt. et verbo, ſ. in formula e ſubſt. cum praep. et in verbo privo, μετὰ δέες — διῄει ὁ ςρατὸς, ἐλπίζοντες λ. 8, 1, 15.

* ὑπὸ δέες καὶ ἀγνοίας εκ ᾔδει τὸ λ. 7, 5, 10. e lect. vulg.

Tertium denique genus, e concinnitate, praeter illud exemplum ſupra mixtum paronomaſia 1, 15, 12. φθάσας λ., continet membra paria, in quibus et ipſis, fortuito tamen, excidit ſcriptori aliquid e rhetoricis figuris, vt in ſubſt. τὸ μὲν ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως —, τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως λ. 1, 1, 2. p. 8. ſq. per ſimiliter finiens, it. ib. 5. p. 19. — 23.

it. in adi. et ſubſt. ἐπιμηκέςερον — τὴν ἀρχὴν, — πρόσκαιρον τὴν δυναςείαν ib. 6. it. θυγατέρες μὲν — πλείες, ἄῤῥενες δὲ δύο 1, 2, 1. it. τὰς πλέτε περιβολαῖς λαμπρὰς, κοσμίες δὲ τὸν τρόπον καὶ σώφρονας τὸν βίον ib. 3. — ἔτε — χρημάτων πλῆθος — ἀνταρκὲς —, ἔτε δορυφόρων φρερὰ ἱκανὴ λ. 1, 4, 10.

it. in ſubſt. cum praep. κισσὸν μὲν — ἀντὶ καυσίας —, θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρε 1, 3, 7.

it. ſimul cum verbo, οἱ ἐξ ἀνάγκης δελεύοντες, — οἱ μετὰ παθες ὑπακούοντες 1, 4, 13.

it. in ſubſt. cum verb. et adv. θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθηρηκότων 3, 1, 15. vbi in relatis ad ſe ſubſt. τὴν τέχνην et τὴν ἀλκὴν modo habetur ſimiliter finiens aliquod, ſed in comparatis adv. τὴν ἀρχὴν et ὕστερον nil tale et tantum ſynonymicus ſenſus.

Huius tertii autem generis exempla plura vel ſimilia his, vel alius formae reperientur in Ind. *Obſeruat.* v. *compar.* et *concinnitas.*

TABVLA CHRONOLOGICA IN HISTORIAM HERODIANI.

Anni V. C.	Conſules	Anni Chriſti	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expanſi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hiſt. Herod.
932	Praeſente et Condiano	180	Commo-	Com- 1	1
933	Commodo Aug. III. et Burro	181	dus impe-	modi 2	2
934	Mamertino et Rufo	182	rav. poſt	3	3
935	Com. Aug. IV. et Victorino II.	183	Marcum	4	4
936	Marullo et Aeliano	184	an. 13.	5	5
937	Materno et Bradua	185		6	6
938	Com. Aug. V. et Glabrione II.	186		7	7
939	Criſpino et Aeliano	187		8	8
940	Fuſciano II. et Silano II.	188		9	9
941	Silano et Silano	189		10	10
942	Com. Aug. VI. et Septimiano	190		11	11
943	Aproniano et Bradua	191		12	12
944	Comm. Aug. VII. et Pertinace	192		13	13
945	Falcone et Claro	193	Seuerus	Seueri 1	14
946	Seuero Aug. II. et Albino Caeſ.	194	poſt Per-	2	15
947	Tertullo et Clemente	195	tinacem,	3	16
948	Dextro II. et Priſco	196	et Did.	4	17
949	Laterano et Rufino	197	Iulianum	5	18
950	Saturnino et Gallo	198	ann. 18.	6	19
951	Anullino II. et Frontone	199		7	20
952	Seuero et Victorino	200		8	21
953	Fabiano et Muciano	201		9	22
954	Seuero Aug. III. et Ant. Aug.	202		10	23

Anni V. C.	Confules	Anni Chrifti	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expanfi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hift. Herod.
955	Geta et Plautiano II.	203		11	24
956	Cilone et Libone	204		12	25
957	Anton. Aug. II. et Geta Caef.	205		13	26
958	Albino et Aemiliano	206		14	27
959	Apro et Maximo	207		15	28
960	Ant. Aug. III. et Geta Caef. II.	208		16	29
961	Pompeiano et Auito	209		17	30
962	Fauftino et Rufino	210		18	31
963	Gentiano et Baffo	211	Antoni-	Antoni- 1	32
964	Afpro et Afpro	212	nus Cara-	ni Ca- 2	33
965	Anton. Aug. IV. et Balbino II.	213	calla poft	racallae 3	34
966	Meffalla et Sabino	214	Severum	4	35
967	Laeto II. et Cereali	215	ann. 6.	5	36
968	Sabino II. et Anullino	216		6	37
969	Praefente et Extricato	217	Macr. a. 1.	Macrini 1	38
970	Macrino Aug. II. et Aduento	218	Elagaba-	Elaga- 1	39
971	Antonino Aug. II. et Sacerdote	219	lus ann. 6.	bali 2	40
972	Anton. Aug. III. et Comazonte	220	leg. 4.	3	41
973	Grato et Seleuco	221		4	42
974	Anton. Aug. IV. et Alex. Caef.	222	Alexan-	Alex. 1	43
975	Maximo II. et Aeliano	223	der ann.	2	44
976	Iuliano II. et Crifpino	224	14.	3	45
977	Fufco II. et Dextro	225		4	46
978	Alexand. Aug. II. et Marcello	226		5	47
979	Albino et Maximo	227		6	48
980	Modefto et Probo	228		7	49
981	Alex. Aug. III. et Dione II.	229		8	50
982	Agricola et Clementino	230		9	51
983	Pompeiano et Feliciano	231		10	52
984	Lupo et Maximo	232		11	53
985	Maximo II. et Paterno	233		12	54
986	Maximo III. et Vrbano	234		13	55
987	Seuero et Quintiano	235		14	56
988	Maximino Aug. et Africano	236	Maximi-	Maxi- 1	57
989	Perpetuo et Corneliano	237	nus an. 3.	mini 2	58
990	Crinito et Pontiano	238		3	59
991	Gordiano Aug. et Auiola	239	Gordian.	Gord. 1	60

CHRONOLOGIA IN HERODIANI HISTORIAM, EX EDIT. PATAV. AD SINISTRAM QVIDEM, SED AD DEXTRAM COMPARATA ILLA EX REIMAR. EDIT. DION. CASS.

A. V. C. Ab obitu Marci Aurelii Imperatoris.
933. Decimo fexto Kal. April. M. Au-
Ch. 180. relius Antoninus Philofophus in Pannonia mortuus eft, hominibus ingens fui defiderium relinquens.

Huic fucceffit

Aur. Commodus Antoninus, qui Bruttio Praefente II. et
V. 934. fufcepto in Pannoniis Imperio, reli- Sex. Condiano Coss.
C. 181. cto que Marcomannico bello Romam proficifcitur. Perennium, Italicum hominem, militaris difciplinae peritiffimum, Praetorianis praeficit. Hic, vt erat diuitiarum auidiffimus, omnia in fe trahens, Imperatorem in exitium paternorum amicorum concitat, Lucilla etiam, Commodi forore, faevitiam eius irritante, quae, muliebri aemulatione accenfa, per Quadratum nobiliffimum adolefcentem Senatorios Viros aduerfus Imperatorem folicitat, quorum vnus, ftricto pugione Commodo exitium intentans, deprehenditur.

V. 938. Imperator, odio in Senatum ac-
C. 185. cenfus, facta Perennio poteftate quaeftiones exercendi, tum coniuratos omnes, tum Lucillam ipfam, fororem fuam, fupplicio affici iubet.

V. 940. Perennius, fublatis praecipuis Vi-
C. 187. ris, rebus nouis ftudet, et, Imperium affectans, Commodo parat infidias, fed, iis detectis, iuffu Imperatoris vna cum filio occiditur.

V. 935. Petronio Mamertino et Corn. Rufo Coff.

V. 941. Maternus ex defertore Latronum
C. 188. Dux nouis Imperatorem infidiis petit. Primo enim prouincias vaftat,

deinde consilium init occidendi per fraudem Principis. Sed, proditus a sociis, temeritatis poenas luit.

Per idem tempus pestis Italiam, et praesertim Romam vastabat. Quare Commodus, suadentibus medicis, Laurentum secessit.

Fames quoque Cleandri, Praefecti militum, maleficio oritur, rerum necessariarum penuriam ex consulto inducentis, vt occasionem largiendi captet. Quare a populo ad necem flagitatus, Equites Principis immittit in turbas. Vnde mox in Vrbe tumultus et pugnae. Tandem Cleander accitus ab Imperatore obtruncatur. V. 942. duobus C. 189. Silanis Coss.

V. 942. C. 189. Commodus, tot periculis irritatus, crudelis et suspicax fit, bonosque Viras vitans, vili Assentatorum turbae se dedit.

V. 943. C. 190. Commodus, repudiato paterno cognomine, Herculem se Iouis filium iubet appellari, deposito que Imperatorio cultu leonis pellem substernit, manu que clauam gestat, simul purpureas sibi auro que intextas vestes circumdat, non sine omnium irrisione. Commodo VI. et Petrenio Septimiano Coss.

V. 944. C. 191. Romae conflagrant Palatium atque Aedes Vestae vsque ad Palladium, quod vix seruatum, item Pacis Templum ac magna pars Vrbis.

Commodus iaculandi et pugnandi scientiam publice ostentare instituit. Et insano studio foedis que rationibus amorem et peritiam rei gladiatoriae prostituit. V. 945. Commodo VII. et Pertinace II. Coss.

V. 945. C. 192. Commodus Primores Senatus, conscripto eorum catalogo, parat occidere. Qui fatalis occidendorum catalogus cum in manus Marciae concubinae peruenisset; ea, se quoque neci destinatam videns, adscitis in

consilii societatem Electo cubiculario et Laeto militum Praefecto, venenum in potu offert Commodo, mox Narcissum quendam immittit in cubiculum, qui luctantem adhuc cum veneno Imperatorem suffocat, cum imperasset an. 13.

Successit ipsi Kal. Ianuar.

V. 946. C. 193. Heluius Pertinax ex Praefecto Vrbis ab Electo cubiculario Commodi et Laeto Praetorii Praefecto vocatus ad Imperium, et mox a Senatu confirmatus. Initia Principatus laeta, magna spe futurorum, celebrantur, solis Praetorianis inuidentibus, qui, conspiratione facta, in aulam furentes ingruunt, et ministris Imperatoris perterritis ac dilabentibus, eum obtruncant, cum imperasset menses 2. d. 28.

V. 946. Soss. Falcono et Erucio Claro Coss.

Eo interfecto milites e castris venale Imperium proclamant, donec Iulianus quidam licitatur Principatum, scalis que in castra receptus, Imperator acclamatur, multum detestante et increpante Populo, qui vindicem Imperii Nigrum, tum Syriae Praesidem, optat.

Quo cognito Niger, in spem erectus occupandi Imperii, pro suggestu ad milites disserit casum proiecti opem que implorantis Imperii, statimque Imperator consalutatur.

Sed dum Antiochiae in Syria ludis vacat: Seuerus, genere Afer, Pannoniis Illyricis que exercitibus Praefectus, a militibus (his) Imperator declaratus, faustis que acclamationibus exceptus, Romam festinat. Cuius inopinato aduentu terretur Iulianus, mox que Senatus decreto interficitur, Seuerus autem Imperator declaratur.

Hic itaque rebus in Vrbe ordinatis, et Albino, qui tum Britannicis praeerat exercitibus, communicato in ſpem imperio, aduerſus Nigrum copias educit.

V. 947. Seuerus apud Cyzicum aduerſus
C. 194. Aemilianum, Nigri Ducem, pugnat, mox, expugnata Tauri montis munitione, Ciliciam ingreditur, commiſſo que ad Iſſicum ſinum atroci praelio, Nigrum cum omni exercitu fugat. Qui mox repertus interficitur vna cum propinquis et amicis.

V. 947. Seuero II. et Cl. Albino Coſſ.

V. 948. Rebus Orientis ex ſententia ge-
C. 195. ſtis, Seuerus de bello aduerſus Al-
V. 949. binum cogitat, miſſis que, qui By-
C. 196. zantium expugnarent, ipſe interim profectionem accelerat.

V. 948. Scapulo Tertullo et Tincio Clemente, Coſſ.
V. 949. Domitiano Dextro II. et Val. Meſſala Coſſ.

V. 950. Seuerus Albinum apud Lugdunum
C. 197. Galliae acri praelio adoritur, ac demum vincit, crudeliter que vſus victoria, caput Albini Romam mittit patibulo praefigendum, reditum que maturat.

V. 950. Cl. Laterano et Rufino Coſſ.

V. 951. Romam reuerſus, in amicos Albi-
C. 198. ni et Optimates deſaeuit, populo que interim ludis tum aliis, tum ſaecularibus delinito, ipſe, participato filiis Imperio, Orientale bellum molitur.

V. 952. Bellum in Orientem transfert ad-
C. 199. verſus Barſemium Atrenorum Regem.

V. 952. Corn. Anullino et Auf. Frontone Coſſ.

V. 953. Armeniam ingreditur Seuerus;
C. 200. eiusque fidei Armeniorum Rex et Abgarus Osroënorum vltro ſe permittunt, muneribus, auxiliis et obſidibus miſſis. Inde Seuerus Arabiam Felicem vaſtat.

V. 953. Seuero et Auf. Victorino Coſſ.

V. 967. Inde in Thraciam venit, progreſ- V. 968.
C. 214. ſus que Pergamum et Ilium, Achil-
lis memoriam veneratur. Hinc Aſia
omni Bithynia que et reliquis regio-
nibus pertranſitis, atque vbique re-
bus compoſitis, deuenit Antiochiam,
vbi aliquamdiu moratus, Alexan-
driam contendit.

V. 968. Alexandriae tumulum Alexandri Laeto
C. 215. donis ornat; mox conuocatam in II. et Cerea-
campum Iuuentutem omnem exercitu li Coſſ.
que circumdatam ex improuiſo hor-
ribili ſtrage contrucidat. Cui cau- V. 969.
ſam dedere dicteria et ſcommata, ab
Alexandrinis in Antoninum, Romae
agentem, iacta.

V. 969. Antoninus, Parthici cognomen af- C. At-
C. 216. fectans, mirifica fraude Artabanum, tio Sabino et
Parthorum Regem, circumueniens, Corn. Anelli-
eius Regnum populatur; mox in Me- no Coſſ.
ſopotamiam reuertitur, territus que V. 970. Brut-
praeſagiis de ſui morte ad magicas tio Praeſente
artes conuertitur. et Meſſio Ex-
tricato Coſſ.

V. 970. Antoninus Imperator prope Carras,
C. 217. Meſopotamiae vrbem, occiditur a
Martiali Centurione, iuſſu Opilii
Macrini.

Ipſe que

Macrinus eligitur Imperator, qui
mox bellum aduerſus Parthos parat.

V. 971. Triduana pugna cum Artabano, V. 971. Ma-
C. 218. Parthorum Rege, feliciter geſta, at- crino et Ad-
que Antonini monte nunciata, foedus uento Coſſ.
cum eodem Rege init, atque Antio-
chiam proficiſcitur; vbi dum luxu
Principis auctoritatem emollit, ex-
ercitus indignari coepit, necem que
eius animo agitare. Quare milites
Romani Baſſianum, ſacerdotem So-
lis in Phoenicia, Antonini, vt puta-
batur, filium, ex Soaemide, Mam-
maeae ſorore, genitum, in caſtra re-
ceptum, Imperatorem acclamarunt.

Igitur Macrinus aduersus rebellantes educit exercitum: sed, segnius pugnantibus suis, ipse fuga elabitur, Romam que, opem imploraturus, iter aggreditur. Verum, Chalcedone repertus, vna cum Diadumeno filio, quem iam Caesarem fecerat, interficitur, cum imperasset an. 1. m. 1. d. 28.

Igitur

M. Aur. Antoninus Heliogabalus, — ita enim deinceps vocatus Bassianus, — rebus in Oriente ordinatis, Romam contendere statuit. Cum que hyemandum esset Nicomediae; insana et muliebri luxuria foedari coepit. V. 971. Antonino Elag. et Coclatino Aduento Coss.

V. 972. C. 219. Heliogabalus Romam venit, et ad Helaeagabali sui, scilicet solis, caeremonias et insanos ritus totam Vrbem conuertit.

V. 974. C. 221. Heliogabalus suasione Maesae, auiae suae, Alexandrum, Mammaeae filium, Caesarem creat, qui Mammaeae matris cura egregiis studiis educatur. Hinc studia militum in eundem Alexandrum, quae matris artibus magis accenduntur, adeo, vt vtrique insidiaretur Heliogabalus et Alexandrum publico arceret. V. 974. Grato et Seleuco Coss.

V. 975. C. 222. Tandem, militibus postulantibus, Heliogabalus Alexandrum adducit in castra; ibi que necem intentans studiosis Alexandri militibus, vna cum Soaemide matre interficitur.

Imperator autem declaratur solus

Alexander Seuerus, Mammaeae filius, cui Maesae auiae et Mammaeae matris studio, 16 ordinis Senatorii Viri Assessores et Consiliarii assignantur, quorum consilio ac suffragio accedente omnia geruntur. finit hic Dio.

V. 978. Alexander ſalutaribus legibus Rempubl. inſtituit,
C. 225. in hoc vno reprehendendus, quod manſuetudine nimia et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi ſui ſententiam matri obſequeretur.

Caeterum incruentum geſſit Imperium, et neminem indemnatum occidi paſſus eſt.

V. 987. Tredecin iam annos imperauerat, cum affertur
C. 234. nuncius de Artaxerxis, Perſarum Regis, molitionibus, qui Artabano, Parthorum Rege, interfecta, regno que Perſis reſtituto, Romanam quoque potentiam laceſſebat.

Itaque Alexander, tentata primum per literas et legatos pace, demum Antiochiam profectus, tripertitum exercitum contra hoſtes immittit: ſed, altera manu, quae Parthis imminebat, internecione deleta, reliquis varia calamitate imminutis, Antiochiam reuertitur, Perſis quoque, victoribus quidem, ſed attritis, domum redeuntibus.

V. 988. Inter haec nuncius adfertur de incurſione Ger-
C. 235. manorum in Illyricum. Ergo, relictis ad Orientem praeſidiis, in Germaniam peruectus, Rhenum ponte iungit, Germanis que Mauros et Orientales ſagittarios opponit; per quos cum ambigue res gereretur: pacem ab hoſtibus emere tentat, indignante exercitu.

Interim Maximinus Thrax, Tyronum Praefectus, votis militum Imperator acclamatur, eductis que aduerſus Alexandrum Tyronibus, et caeteris quoque militibus ad ſuas partes accedentibus, Alexandrum vna cum matre obtruncari iubet.

Imperauit Alexander, iuxta communem ſententiam, an. 13. d. 9. Tamen Herodianus 14 annos ei tribuit.

Caeterum Maximinus initio ſtatim Imperii omnia ad tyrannidem vertit.

Germanis magno exercitu bellum intulit, eos que magna vi adortus, quamuis intra paludes et ſyluas deliteſcentes, profligauit. Inde in Pannoniam reuerſus, Sirmii hyemauit, dire interea per ſuos Praefectos tum in Vrbe, tum alibi, graſſatus.

V. 989. Quare alienatis a Maximino omnium Gentium
C. 236. animis, Afri primum rebellandi occaſionem arripiunt, occiſo que Procuratore Carthaginis, Gordianum, Africae Procons., Imperatorem creant.

Quod vbi Romae vulgatum eſt: vniuerſus Populus, abolitis Maximini honoribus, Gordianum filium que ipſius Auguſtos declarat.

Mox Senatus literas ad Prouinciarum Rectores mittit, vt Gentes ad defectionem impellat.

V. 990. His cognitis Maximinus profectionem in Italiam
C. 237. edicit, vno que tantum die interiecto, iter aggreditur.

Dum in itinere Maximinus eſt: Capellianus, Numidiae Praefectus, inſtructo aduerſus Gordianum exercitu, commiſſoque ad Carthaginem praelio, ambos Gordianos occidit. Cuius rei fama magnopere conſternati Romani, Maximum Pupienum et Clodium Albinum Imperatores creant; cum que huic Senatus electioni aduerſaretur Populus: Gordiani nepote, puerulo adhuc, Caeſare creato mitigatur.

Poſt haec ingens Romae tumultus, ac paulatim ciuile bellum ortum eſt, in quo, confiictantibus inter ſe militibus Praetorianis ac Populo, tandem, eruptione militum facta, omnia incendio ac direptione turbata ſunt.

Inter haec Maximinus cum exercitu Italiae fines attigerat, ſuperatis que nemine reſiſtente Alpibus, Aquileiam obſidebat. Sed Aquileienſes Ducibus Criſpino et Menephilo fortiter reſiſtebant.

Quare oppugnantes doliis, pice refertis, grauiter vexati, ac demum rerum omnium penuria afflicti, repente conſilium occidendi Maximini capiunt. Ingruentes que medio die, ipſum cum filio obtruncant, capitibus Romam miſſis. Qua re cognita obſeſſi, ad amicitiam ab obſidentibus prouocati, omnia liberaliter iis ſuppeditant.

Inde Maximus Pupienus, qui tum Rauennae in apparando bello occupabatur, Aquileiam profectus, exercitum in prouincias caſtra que propria dimiſit. Ipſe vero cum ſtipatoribus ac auxiliaribus Germanis Romam reuerſus eſt.

V. 991. Romae igitur Maximus et Balbinus magna mo-
C. 238. deſtia et grauitate imperabant, cum repente, inter ludos Capitolinos, milites, indigne ferentes, datos ſibi a Senatu Principes, veſano quodam motu ad Regiam concurrunt, ipſos que Imperatores, inter ſe aemulatione poteſtatis diſſidentes, impetu

corripiunt, ludibriis que vexatos ad postremum occidunt, cum imperassent ferme annum vnum.

Mox Gordianum, 13 annorum puerum, Caesarem iam, vt diximus, a Senatu creatum, Imperatorem declararunt.

GENEALOGIAE IN HERODIANI HISTORIAM EX EDIT. PATAV.

Aelii Adriani, ex quibus Adrianus Imperator.

Aelius Marillinus, primus in hac familia Senator.

T. al. P. Aelius. Vxor Vlpia, amita Traiani Imperatoris.

T. P. Aelius Adrianus, Afer, cuius origo, vt aliqui volunt, ab Adria oppido, a quo mare dictum Adriaticum, vnde maiores ipsius in Hispaniam migrarunt, Scipionum tempore. Senator et Praetor Romanus; obiit A. C. 87. Vxor Domitia Paulina, Gadibus orta et Romam traducta.

P. Aelius T. F. T. N. Adrianus, Rom. Imperator, natus Romae nono Kal. Februarii A. C. 77. Tutores habuit Vlpium Traianum Imperatorem consobrinum eius patris et Caelium Tacianum. Vxor Iulia Sabina Augusta, neptis Traiani ex sorore.

Paulina Augusta, nupta C. Iulio Seruilio Vrso Seruiliano, qui fuit Cos. ex Kal. Iulii A. V. 859. cum Surano II. Cos., — Cos. II. cum L. Fabio Iusto ex Kal. Iul. A. V. 863. — III. Cos. cum C. Vibio Iuuentio Vero A. V. 866. — Legatus Pannoniae sub Traiano.

Seruiana, Fusco Salinatori nupta.

Seruianus Fuscus Iunior, interfectus ab Adriano auunculo magno cum auo nonaginta annorum, ipso existente annorum 18. A. C. 136. Dion in Adriano et Spartianus.

Aur. Anton., ex quibus Anton. Pius Imper.

T. Aurelius Fuluus e Gallia Transalpina Nemausensi oriundus.

⋮

T. Aurelius T. F. Fuluus Cos. cum Imp. Domitiano XI. A. V. 837. — Cos. II. cum A. Sempronio Atratino A. V. 841. Fuit etiam Praefectus Vrbis, homo tristis et aeger.

⋮

T. Aurel. Fuluus Consularis, cuius vxor fuit - - -

⋮

T. Aurelius T. F. T. N. Fuluius Boionius, adoptatus ab Aelio Adriano Imp. dictus que Imp. Caes. T. Aelius Adrianus Antoninus Aug. Pius.

Vxor Annia Galeria Faustina Augusta, Annii Veri filia, amita M. Aurelii Antonini Philosophi. Vide Annios Veros.

Arrii Antonini.

T. Arrius Antoninus Cos. cum P. Mario Celso II. ex Kal. Iulii A. V. 821.

T. Arrius T. F. Antoninus Cos. cum T. Flauio Sabino II. A. V. 848. vir bonus et qui Neruam miseratus fuit, quod imperare coepisset. Scripsit epigrammata arguta et Graeca. Plin. epistolarum 4. — Vxor Bouina Procilla.

⋮

Arria Fadilla, quae secundum nupsit Iulio Lupo, Consulari viro, ex quo nata est

⋮

Iunia Fadilla, nupta T. Numidio Quadrato, quem grauiter persecutus est Adrianus.

⋮

T. Numidius Quadratus Cos. cum L. Aur. Vero III. A. V. 919. — Vxor Annia Cornificia, soror M. Aur. Antonini Philosophi.

⋮

Numidius Quadratus, ob coniurationem occisus a Commodo.

Eius filii et filiae.

T. Aurelius Antoninus. T. Aur. Fuluius. Ambo mortui ante patris Imperium.

Faustina Maior, nupta Lamiae Sillano.

Faustina Minor, vxor M. Aurel. Philos. Imp. Vide ibi.

Annii Veri, ex quibus M. Aurel. Philosophus et L. Aurel. Commodus Imperatores.

M. Annius Verus, primus Senator, Praetore Hispano ex Succubitano municipio ortus.

⋮

M. Annius Verus Pollio Cos. cum M. Plautio Siluano A. V. 833. cum a Vespasianis, patre et filio, Censoribus in numerum Patriciorum ascitus fuisset A. V. 826. Praefectus etiam Vrbis. — Vxor Rupilia Faustina, Rupilii Boni Consularis filia.

Annia Galeria Faustina, Augusta, vxor Antonini Pii Imperatoris.	M. Annius Verus Praetor obiit. Vxor Domitia Caluilla, C. Caluisii Tullii Cos. filia et Catiliae.	M. Annius Libo Cos. cum L. Nonio Asprenate Torquato secundum A. V. 880. Christi 130. — M. Libo. Annia Faustina.

M. Aurel. Antoninus Philosoph. Imp. Adoptatus a Pio Aug. Imp. Imperium accipiens post Pii obitum, L. Verum ad Imperii partem asciuit. Vide inf. — Vxor eiusdem L. Veri 1. Ceionia, soror L. Aelii Veri, in Imperio Collegae repudiata.	Annia Cornificia, nupta T. Numidio Quadrato, supradicta ex familia Anniorum Ant. 2. Faustina minor, filia T. Antonini Pii. Huius morositatem et delicta maritus patienter tulit. Ex ea nati sunt

L. Verus Caeſ., qui et Veriſſimus, exſecto ſub aure tubere obiit.	M. Antoninus, quadrimus periit, cum eſſet vno partu cum Commodo editus.	L. Aelius Aurel. Commodus Rom. Imper., turpis, crudelis et impurus.	Lucilla Auguſta, matre nihilo melior, fratre Commodo nihilo continentior, nupta ⋮	Fauſtina Auguſta.	Fadilla Auguſta, nupta Antiſtio Burrho. ⋮ Iunia Fadilla nupta 1. Maximino Iuniori. 2. Iunio Toxotio.	† . . . Auguſta.

1. L. Aelio Vero Imp. Vide ib.

2. M. Aurel. Claudio Pompeiano, (durante luctus tempore ex priore marito,) qui Coſ. cum Cn. Claudio Seuero II. A. V. 925. interfectus a Commodo quaſi a latronibus, vt vult Lampridius, vel, ſecundum Spartianum, arceſſitus eſt ad Imperium a D. Iuliano, quod recuſauit, ſenem ſe et luminibus debilem praetendens.

Filii

Laetus Pompeianus, interfectus a Baſſiano Caracalla Imp. Matrem vero huius Lucillam Commodus frater conſtuprauit et occidit.

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. cum Lollio Auito A. V. 861. ſub Seuero et Antonino (Carac.) Impp. Coſ. II. A. V. ....

⋮

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. A. V. 983. ſub Alexandro (Seu.) Imp. Coſ. II. cum Gordiano Imp. A. V. 993.

Ceionii Commodi, qui L. Verum Caesarem et Lucium Verum Imperat. habuerunt.

L. Verus ex Hetruria vel Fauentia oriundus.

⋮

L. Ceionius Commodus.

⋮

L. Ceionius Commodus Caesar Verus Cos. cum Sex. Vituleno Ciuica Pompeiano A. V. 888. quo etiam ab Imperatore Adriano in filium et successorem in Imperio adoptatus est, et dictus L. Ael. Verus Caes., magnae auctoritatis apud Adrianum, infirmae (autem) valetudinis. Obiit Kal. Ianuarii ex sanguinis fluxu A. Chr. 137 vel 138. — Vxor Domitia Lucilla, Nigrini, viri Consularis, filia.

⋮

L. Aelius Verus, Rom. Imperator, consors M. Antonini Philosophi, adoptatus iussu Adriani. Dictus L. Aelius Aur. Caesar Pii Aug. filius, missus a M. Antonino socero ducibus Cassio et Narcio de Parthis triumphauit. In reditu ex bello Germanico sedens apud fratrem in curru inter Altinum et Concordiam subito apoplexia correptus, post triduum moritur A. Chr. 172. — Vxor Lucilla Augusta, M. Antonini Imp. filia, de qua supra.

Ceionia, vxor M. Antonini Philosophi Imp., ipsi ex Adriani voluntate desponsata, sed mox ab eo repudiata.

Heluii, ex quibus Pertinax Imperator.

Cn. Heluius, Trib. Mil., caesus in pugna contra Magonem, fratrem Hannibalis. Liu. 30.

⋮

L. Heluius Lamia vel Mantià, homo deformis, de quo Cic. 2. de Orat. Plin. 35, 4. etc.

⋮

P. Heluidius vel Heluius Succeſſus, libertinus. Vxor...., quae, filium comitata in Germaniam, ibidem obiit.

⋮

P. Heluius Pertinax, Imp. Rom. Pertinax dictus a patre ex continua lignariae negotiatione, quod eam pertinaciter exerceret.

Vxor Flauia Titiana, filia Fl. Sulpitiani, quem Praefectum Vrbis ſuo loco fecerat. Habuit et Cornificiam concubinam.

C. Heluius, Aedilis Pleb. et Praetor A. V. 555. Galliam obtinuit.

C. Heluius Cinna ſep. Trib. Pl., caeſus in funere C. Iulii Caeſaris a plebe per errorem nominis, cum Cor. Cinnam Praetorem exiſtimarent eſſe.

Heluius Blaſio, D. Bruti comes, qui, rebus deſperatis, cum ille mortem ſuam lamentaretur, in conſpectu eius gladio incubuit.

Heluius Rufus, gregarius miles ſub Tiberio.

Heluius quidam, occiſus a Claud. Sen. de morte Claudii.

M. Heluius, Aed. Pleb. et Praet. A. V. 556. Hiſpaniam vlteriorem accepit. Liu. 32.

P. Heluius Pertinax, Caeſar appellatus a Senatu eodem die, quo mater Auguſta. Sed pater reſpondit: Cum meruerit. Poſt obitum patris Flamen eſt factus. A Caracalla interſectus, quod eſſet Imperatoris filius.

Didii, ex quibus Didius Iulianus Imper.

Sex. Didius.

T. Didius.

T. Didius, T. F. S. N. Cos. cum Q. Caecilio Metello Nepote A. V. 656. triumphum egit de Macedonia.

Q. Didius, Praet. Syriae sub Antonio.

A. Didius, missus a Claudio Imp. in Britanniam.

. . Didius Scaeua, vir militaris, interfectus in Capitolio, irruentibus Vitellianis.

Didio Secundo rescribit Traianus ff. 8. tit. 22.

. . . Didius.

Annia Procilla.

P. Didius, Mediolanensis in Insubria.

P. Didius Seuerus.

. . Didius, Trib. Pl., legem Didiam tulit A. V. 640.

M. Didius, floruit circa A. V. 602.

Didia, Cic. ad Attic. 13.

. . Didius, Praetor Iberiae, interemtus a Sertorio.

C. Didius, bello ciuili dux Caesarianus.

Didius Gallus.

C. Didius Geta, Praet. post Suetonium Paulinum.

C. Didius Celer. Vxor Iunia Marcellina.

C. Didius Concordianus.

. . Didius.

Didia Ililana.

Didia.

Petronius Didius Seuerus, cuius vxor fuit Clara Aemilia, filia M. Saluii Iuliani ex Saluiorum familia, quae antea maritum habuerat Nummium Albinum ex Nummiorum familia.

Petronius Didius Iulianus, Imp. Romanorum, educatus Romae apud Domitiam Caluillam, matrem Marci Imp., vel Domitiam Lucillam, matrem L. Veri Imper. Nominatus est, ratione adoptionis, M. Saluius Iulianus, Imper. vero creatus nominatus est Imper. Caes. M. Didius Seuerus Iulianus Aug. Pontif. Max. etc. — Vxor Manlia Mallia Scantilla.

Didius Proculus.

Didia Clara Augusta, — quod posterius nomen ipsi post obitum patris abrogatum est, sed concessum patrimonium, — nupta Cornelio Repentino.

Pescennii.

. . . . curator. Aquini.

⋮

Annius Fuscus. Vxor Lampridia.

⋮

Pescennii meminit Cic. ad Terentiam vxorem.

C. Pescennius Niger, vel Nigerius Imp., nominatus ab exercitu Syriaco, quem duxit A. Chr. 194., interemtus in suburbano quodam prope Antiochiam ab equitibus Seueri A. Chr. 195. cum extra Vrbem imperasset annum vnum. — Vxor . . . cum liberis a Seuero interemta.

Clodii Albini.

Ceionius Postumius, Adrumetinus, vir modicae fortunae, qui tamen sancte vixit. — Vxor Aurelia Messalina.

D. Clodius Ceionius, Albinus dictus a patre, quod, natus 7 Kal. Decembris, ita candidus statim toto corpore fuerit, vt linteamen, quo exceptus est, vinceret. A Seuero in consortem Imperii ascitus, cum ille exercitum contra Pescennium (Nigrum) duceret A. Chr. 194., legationis munere fungens in Britannia.

Victo Pescennio, primum insidiis petitus a Seuero, quibus detectis exercitum contra eum duxit, vario que Marte pugnatum est. Tandem circa Lugdunum in Galliis fusis suis copiis ipse saucius ac semiuiuus ad Seuerum ductus est, eius que caput abscissum, palo circumlatum, et, Romam missum, publice patibulo affixum est.

. . . ad summas dignitates a Senatu euectus.

Ceionia, soror, cuius meminit Seuerus in literis ad Albinum scriptis.

Septimii, ex quibus orti ſunt Seuerus, Baſſianus Caracalla Antoninus Geta, Heliogabalus et Alexander Seuerus.

M. Septimius Macer, Leptinus ex Africa.

M. Septim. Geta. Vxor Fulvia Pia, filia Fuluii Pii.

M. Agrippa, Conſularis.

M. Seuerus, Conſularis.

L. Septim. Seuerus Pertinax, Rom. Imper., natus Lepti in Africa A. Chr. 146.

Imperator a militibus creatus apud Carnutum in Pannonia, cum Germanico exercitui praeeſſet. Huius vxores fuere

M. Geta, cuius vxor ...

M. Seuerus, interfectus a Baſſiano Caracalla patruele.

Septimia, nupta ...

... filius.

1. Martia Otacilla Severa Auguſta, filio Baſſiano.

2. Iulia Domna Pia Felix Auguſta, Emeſena Syra, quae, mortuo marito, nupſit 2. privigno Baſſiano, ſupra cuius interfecti corpus iacens, Antiochiae ipſa ſibi mortem conſcivit. Ex hac nati ſunt

huius ſoror fuit Iulia Maeſa, cuius poſteros vide in Alex. Severo.

M. Aur. Antoninus Baſſianus Caracallus Imp., natus Lugduni A. Chr. 189. et luſtrico die nominatus L. Septimius L. F. M. N. Baſſianus. Vxores eius

Septimia maior, nupta Prolio, qui fuit Coſ. cum Aetio affine A. V. 944.

Septimia minor, vxor Aetii, Coſ. cum Prolio.

Antoninus Geta Imp., natus Mediolani A. Chr. 190., dictus L. Septimius L. F. M. N. Geta.

1. Plautilla, fil. Plautiani, quam in Siciliam relegatam interemit.

Antoninus, infans mortuus.

2. Iulia Domna, nouerca ſua.

3. Iulia Soeme, quae et Symiamira et Semea dicta, concubina et necata cum filio.

M. Anton. Baſſian. Varius Heliogabalus vel Alagabalus Auitus, Rom. Imp.

Alexandri Seueri genus.

Iulius Baſſianus, ſacerdos Solis.

- Iulia Domna, vxor Septimii Seueri.
  - Baſſianus M. Aur. Antonin. Britann. Caracalla Imp.
  - Septimius Geta, Caeſ. frater.
- Iulia Maeſa, vxor Iulii Auiti Lupi.
  - Iulia Mammaea, vxor Varii Geneſii Marciani.
    - M. Aurel. Alexander (Seuer.) Imp.
  - Iulia Soemia, vxor Varii Marcelli.
    - M. Aur. Anton. Elagabalus Varius Auitus Lupus, haeres ſacerdotii Solis, Imp. Simulatus eſt Baſſiani Caracallae ex Soemide filius.

      Vxores eius
      1. Iulia Cornelia Paula Auguſta, repudiata, quam etiam priuatam vitam agere coegit.
      2. Iulia Aquila Seuera Auguſta, Virgo Veſtalis, repudiata.
      3. ....Claudii Seueri, et M. Antonini neptis, cuius maritum Pomponium Baſſum interemit ex gente Pomponia.

Opilii vel Opelii.

M. Opelius Macrinus Seuerus Rom. Imp., natione Maurusius, humili loco natus A. Chr. 165., cuius parentes ignorantur propter obscuritatem.

Filium statim consortem Imperii fecit, eum que Antoninum nominauit. Caeterum fuit homo fastuosus, arrogans et sanguinarius, et in domesticos tam serus, vt serui sui eum non Macrinum, sed Macellinum dicerent, quod macelli specie domus eius cruentaretur.

Vxor Nonia Celsa, ex Noniorum gente.

⋮

M. Opelius Diadumenus, natus in patris villa A. Chr. 203., Diadumenus nominatus, quod, cum nasceretur, diadema Triuiae in capite haberet. Puer fuit omnium speciosissimus. Vna cum patre in vico Archelaide in Bithynia occisus.

Maximini.

Micaea vel Micaba, ex Gothia oriundus. Vxor Ababa, ex Alcanis genita.

⋮

C. Iulius Maximinus, Rom. Imp., natus in vico Thraciae A. Chr. 173., in prima pueritia pastor et opilio in montibus Thraciae fuit. Propter robur et vastitatem corporis, cum cursu pedes ipse aequaret currentem Seueri equum, receptus est inter custodes corporis eius. In die saepe vini Capitolinam amphoram bibit, et 40. vel 60. libras carnis comedere potuit etc. Imperator ab exercitu ex tyronum Tribuno salutatus A. Chr. 236., filium in collegam assumsit et Caesarem nominauit.

Trucidauit vltra 4000. hominum. Vxor

1. Paulina Augusta, ex qua natus

⋮

C. Iulius Maximinus Verus, Imp. Rom. vna cum patre creatus et occisus.

2. Calpurnia, vidua Quarcini Maurorum Tribuni, ab ipso interfecti, sancta et venerabilis femina.

Metii, qui Gordianos patrem, filium et nepotem ex filia Impp. produxerunt.

Metius Curtius, Sabinorum dux contra Romulum ob raptas Sabinas acriter pugnauit A. V. 22. ex Liu. 1.

Metius Geminius, dux Tusculanorum victus et caesus singulari certamine a Manlio Torquato adolescente, bello Latino A. V. 413.

Metius Pomposianus, de quo Domitianus dicere solitus erat: vellem tam formosus esse, quam sibi Metius videtur. Relegatus in Cyrnum, deinde occisus ab eodem, quod habere Imperatoriam genesin vulgo ferebatur. Hunc in Conf. electum Victor affirmat a Vespasiano.

Metius Marullus V. C. Cn. Pompeii domum sibi propriam fecit, et posteris reliquit. Genus suum retulit ad Gracchos.

Metius Suffetius, Albanorum dux, ob perfidiam ab Hostilio Tullo rege quadrigis distructus A. V. 89. ex Liu. 1.

P. Metius, satelles Saturnini, Tr. Pl., per quem Memmium, virum acrem et integrum, fuste percussum interemit.

C. Metius tempore Ciceronis, ad Att. I. 16.

P. Metius Tarpa, ea, quae in scena recitanda erant, prius indicabat. Hor. in arte.

Metius Celer, quem euntem in Syriam ad legionem, a Domitiano promissam, prosequitur carmine Statius Sylu. 5.

Metius Cadus, relator sub Domitiano.

P. Metius Rufus, Cos. cum L. Turpilio Dextro A. V. 977.

⋮

Metius Marullus V. C.

⋮

M. Metius Marullus, Vir Consularis. Vxor Vlpia Gordiana, quae ex Traiano originem duxit.

⋮

M. Antoninus M. F. Gordianus, Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 158., Cos. cum Bassiano Caracalla A. V. 965. ex Kal. Maii, Cos. II. cum Alex. Seuero A. V. 981., Procos. Africam obtinuit, vbi Imp. a militibus proclamatur.

Vxor Fabia Orestilia, Annii Seueri filia, Antonini Pii Imp. proneptis. — Huius liberi fuere

Metia Faustina, nupta Iunio Balbo, Viro Consulari.

M. Antoninus Gordianus II. (seu) iunior, Rom. Imp., natus Romae A. Chr. 192.

Ex quibus nati sunt

M. Antoninus Gordianus III., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 226. Interfectis Pupieno et Balbino, imperare coepit A. Chr. 239. Cum exercitum in Persidem duxisset, superato que Sapore, Persarum rege, multas vrbes recepisset, interfectus est apud Ctesiphontem in Persidis finibus A. Chr. 247.

Vxor Furia Sabina Tranquillina Augusta, Misithei, Praetorio Praefecti, filia.

Gordiana.

Pupieni Maximi.

. . . .

P. Maximus, Plebeius et nouus homo, faber ferrarius, vel, vt alii volunt, rhedarius aut vehiculorum fabricator. Vxor Prima . . . .

Pinarius Valens, quem nepos ex fratre ſtatim, vt Imp. factus eſt, ad Praefecturam Praetorii ſubuexit, quod puer in ipſius domo educatus eſſet.

M. Clodius Pupienus Maximus P. F. Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 175., a Senatu multum dilectus, et a populo timori habitus. Electus in Imp. ex S. C. contra Maximini tyrannidem, mortuis Gordianis, patre et filio.

. . . .
Quatuor maſculi fratres et 4 femellae ſorores Pupieni interierunt omnes in annis pubertatis.

Balbini.

Balbus Cornel. Theophanes, qui per Pompeium ciuitatem meruit, cum eſſet patriae ſuae nobiliſſimus et hiſtoriae ſcriptor.

Balbinus, proſcriptus a Triumuiris, quem Coſ. poſtea factum ſcribit Appianus in 4.

P. Caelius.

⋮

Balbus, proſcriptus a Triumuiris.

⋮

Balbus periit cum patre proſcripto. Appian. in 4.

Balbinus quidam notatur apud Hor. Serm. l. 1. Sat. 3.

P. Caelius Balbinus P. F. Vibullius Pius Coſ. cum L. Ceionio Commodo Vero Caeſ. A. V. 890. Filii fuere

D. Cael. Balbinus P. F., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 179. Genus ſuum retulit ad Balbum Cornel. Theophanem ex Hiſp. Coſ. II. cum M. Clodio Pupieno Maximo A. V. 980., occiſus vna cum Pupieno a Praetorianis. — Vxor . . . .

P. Caelius Balbinus, Coſ. cum Baſſiano Caracalla Imp. A. V. 966.

NOVA ADDENDA ET EMENDANDA AD TOMVM TERTIVM.

B. p. 18. l. 20. Nr. 2. (e Chryfoft., vnde notionem duxerit Nofter,) „κατορθῦν —

C. p. 33. l. 27. *deceſſum.* Caeterum in aliud ad v. εὐφρ. in MS. tempus, praef. p. impf., cf. 4, 11, 1. e. 4, 13, 6. e. — p. 34. l. vlt. μηνύσαντες. Sed pron. omiſſum in MS. vitiofe, forfan ob pr. litteras. — p. 36. l. 22. 3, 8, 10. et in formam MS. 3, 6, 19. πᾶσά τε ἡ πόλις —, καὶ λ. vbi — ib. l. 29. cf. 4, 15, 7. i., par — p. 42. l. 5. A. al. Sed mox idem MS. diferte nobiscum in accentu αὐτός τε, vt 4, 11, 9., cf. tamen 4, 13, 11. — p. 47. l. 7. πεποικιλμένος e regione trium vocum vulg. τιμ. πεποικιλμένοις κεκοσμημένος. — ib. l. 43. *balt.* Sed illam pr. copulam τὲ omiſſam quoque a P. videas, fed per libertatem, quia in tota pr. §. 9. fumferat participia, recte tenentibus copulam illam tacite rel. MSS., cum requiratur a v. finito πρ., quod ita copulatur cum v. finito ἐπεδιδ. §. pr. i., fed in MS. Ba. omiſſa fit aut per vim librarii, (cogitantis copulare hanc §. 10. cum pr., ob praecedentia participp.) aut per lapfum intra vicinitatem.

D. p. 53. l. 43. cf. 3, 15, 2., procul — p. 60. l. 9. i) Ms. Ba. παρ' — p. 64. l. 6. Ve. Βασιανὸς fic vbique. *Zan*, vt — ib. l. 36. Stp. Th. e Plutarch., quem et alibi Nofter imitatur.

E. p. 69. l. 1. ἑκάστου ee) ἔτους — ib. l. 9. ee) MS. Ba. ἑκάστου τοῦ ἔτ. v. N. f) — p. 74. l. pen. χαριδωτὸς, — p. 77. l. 35. rel. Caeterum corona haec forte eadem, quae 5, 5, 4. plenius picta.

F. p. 84. l. 7. d) MS. Ba. tacite δέ τινὲς cum Stp. al. cf. 3, 7, 8. i. Add. et 5, 2, 5. — p. 87. l. 6. „L. Par. 2. et Pat. v. N. — p. 89. l. 12. refpiciens in Th. 1, 1671. — p. 90. l. 7. Bs. 1. R. it. 2. L. — ib. l. 10. b) Punctum in MS. Ba. — p. 92. l. 44. πορφύραν 6, 8, 12. 3, 7, 8. e. aut alia occafione 6, 8, 12., quod — p. 94. l. 4. alibi, cf. 2, 8, 1. et 5, 3, 26. i., amans — p. 95. l. 6. i) ἑαυτοὺς, ὡς ἂ —

G. p. 105. l. 10. e) τὲ MS. — p. 106. l. 10. Bud. it. ad 2, 2, 17. p. 51. e. ex Aefch. Dem. — p. 108. l. antep. *auf* das *ſchändlichſte* — p. 112. l. 18. cf. 4, 10, 1. Caeterum per totam §. hanc non valent illae diftinctiones maiores poft ὠδοιπ. et τυχ., quoniam princeps enunciatio e v. finito ὡδ. inftructa eft duabus aliis e genere caufae et modi,

fed diuerfis, vna e nominat. particip., altéra e gen. confq., per τὲ copulam, cf. 3, 3, 11.

H. p. 113. l. 1. Πραίτωρ — magno elemento — p. 114. l. 10. fupra 2, 13. 16. e., cum — p. 116. l. 34. cf. 4, 7, 14. cum — p. 126. l. 5. Διαδουμενιανὸν i) καλ —

I. p. 131. l. 10. τε λ. Ms. — ib. l. 11. cf. 5, 4, 3. 5, 1, 5. x) — p. 137. l. 41. Latine que — p. 138. l. 12. literae, οι et — p. 140. l. 7. vitio 2, 8, 15. 1, 9, 1. p. 329. e.

K. p. 150. l. 47. cf. 1, 9, 6. e. 1, 16, 7. e. 4, 2, 8. qui — p. 151. l. 6. m) Ms. Ba. ἃς — p. 152. l. 29. dum Nofter in τῷ πρ. σχ. refpicit §. 5. fqq. at Bg. negligentiam P. recte deferit, tum Stp. — p. 156. l. 36. Bg. a P. liberius — p. 158. l. 5. σύγκλητος καὶ τὸ — p. 160. l. 45. ifta, e Cafaub. Ex.

M. p. 184. l. 44. p. 28. et 2, 10, 11. i.) fed — p. 185. l. 8. alibi, cf. 2, 2, 5. e. Cort. — p. 191. l. 24. poft ἀνδρ., quia —

N. p. 202. l. 8. δεῖ. πρὸς τὸ μὴ λ. v. N. — ib. l. 38. copula, in Ms. Ve. elapfa ob fq. affinem voculam τὲ, Bg. — p. 203. l. 5. παμπλ. MS. Ve. mendofe. — p. 205. l. 42. pagina (§. 21.) declinationem —

O. p. 209. l. 36. Bg., qui eo ipfo nec exprimere potuit oppreffum v. ἦν, cf. 7, 15, 6. — p. 215. l. 14. decernit, deinde etiam — ib. l. 44. τίθαι. Ita in MSS. duo ifta omittuntur vel per gloffam, vel ob fimile pr. ὅσα. — p. 219. l. 27. Suid. (1, 864. m. βοτάνη, — ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες λ.) Hes. — p. 223. l. 17. τὰ θέα, fc. θύματα, cf. Koen. — ib. l. 38. fubft. ἔργα f. πράγμ., per — p. 224. l. 9. cf. 5, 5, 10. c) —

P. p. 226. l. vlt. cf. 2, 15, 9. de — p. 230. l. 36. cf. 6, 1, 16. fqq. 6, 9, 9 fq. 17. e. cum — p. 239. l. 14. capiatur, vtrinque — ib. l. 18. οις et ος, cf. 3, 11, 6. ἀγγ., vt — p. 240. l. 22. in v. ἐκβεβ. cum ας —

Q. p. 255. l. 24. λοπ. Sed fingas etiam, elapfo augmento ε ob pr. ς non diffimile, reliqua mutata effe a librario ftulto. — ib. l. 31. Nofter, quanquam in vicino ἐν τῷ ϛρατ. exprimens, cum illo loco variarit —

R. p. 258. l. pen. pro §. 12. τὸν νε. — p. 260. l. 24. ὑπερφ., in vicinia cum pr. §. non variatum,) tum — ib. l. 30. A. e. Herdt. 1, e. Dem. — p. 266. l. 42. nihil in illam per γ fcripturam, allatam ad 1, 11, 10. a Sch., — p. 267. l. 30. ex 7, 12, 7. vel ex aliorum vfu, quo de v. ib., vt et de ὀχ., continente fimul p. contento. — p. 272. l. 32. ὀλ.., ni P. ceperit fuum gradum p. pofitiuo, quo de fupra.

S. p. 273. l. 22. cf. 4, 2, 12.) quo — p. 274. l. 23. κοσμ. 1, 2, 6. vbi — p. 275. l. 25. ὁ μὴ) — p. 276. l. 16. cf. 5, 11, 6., cum — p. 281. l. 6. cf. 4, 15, 14. 20.) at — ib. l. 10. cf. 5, 8, 7. — p. 283. l. 12. Vlpianus fuit, tractari —

T. p. 293. l. 27. praep., (fyn. cum adu.) cf.

U. p. 307. l. 1. ἐποίει. — p. 311. l. 5. cf. 6, 1, 19. i) — ib. l. 15. alibi, cf. 5, 5, 21. e. poſt — p. 312. l. 6. l) Ἀρτάβανον τὸν — p. 315. l. 3. cf. 6, 1, 8. e.

X. p. 323. l. 25. infra 6, 6, 13. ταῖς — p. 330. l. 6. A. al. et tacite MSS., cf. — ib. 8. Ba. ὁ δ' ἐδὲν λ. — p. 331. l. 26. ſupra 2, 11, 7. et pro illis 6, 7, 5. τὴν Ῥωμαίων προθεσιν ἀρχὴν,) phraſi — p. 332. l. 7. in N.) ᾗ προσύχ. — p. 333. l. 28. m. κηρ., hic —

Y. p. 341. l. 42. cf. 5, 7. 6. πρεσβ. (cum — p. 343. l. vlt. ratione et variato cum pr. §. per ſexum et numerum,) vnde — p. 350. l. 34. ἔτε μένειν.

Z. p. 355. l. 17. perſ. (explendo ſubſt. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, ςρατῶν, ςρατευμάτων ſ. ἐχθρῶν,) ſine — p. 356. l. 25. variationem 2, 4, 9. τὸ — p. 358. l. 11. dictis" ſcil. 6, 3, 5. ſqq., conflatis — p. 366. l. 15. cf. 4, 7, 14., non —

Aa. p. 369. l. 39. cf. 6, 2, 12. 5, 8, 7. — p. 372. l. 43. cf. 5, 8, 16., variante — p. 373. l. 2. τῆς τε ςρατιᾶς —

Bb. p. 391. l. 4. τινες uu) ἀγγέλλοντες — ib. poſt l. 5. in Var. L. uu) Hoc accentu cum Stp. tacite etiam MSS., cf. 5, 2, 5. — p. 393. l. 5. cf. 4, 13, 11. b) — p. 394. l. 16. τῷ ἄλλῳ ςρ. — p. 396. l. 29. gradiendo, progrediendo.

Cc. p. 403. l. 4. Vs. circumretitos — p. 406. l. 6. παντ. βαλλ. καὶ — p. 408. l. 23. cf. 6, 1, 7. e. et in eod. nom. 4. 10, 13. i. In — p. 410. l. 45. depellendi, 6, 2, 6. 15. (ταῖς — p. 411. l. 41. cf. 6, 1, 21., elapſum —

Dd. p. 430. l. 13. in compoſ. al., vt alibi, — p. 432. l. 13. κρέαττονος, τῷ θεῷ. —

Ee. p. 444. l. 5. ὅτε μὴν — p. 445. l. 37. explerat. cf. 7, 9, 12. ἕκαςος —

Ff. p. 455. l. 41. Men. p. 49. b. c. 50. a. — p. 460. l. 14. manifeſtam — p. 464. l. 5. ᾔετο —

Gg. p. 475. l. 41. alibi, cf. 6, 1, 18, conuenit —

Hh. p. 481. l. vlt. aor. 2. cf. 4, 15, 10. — p. 482. l. 40. aliquam ib. 6. per vnum fid ſt. ἄν., non — p. 485. l. 37. adu., cf. §. 10. 2, 3, 15. Add., ſed — p. 485. l. 9. praecipue per copiam γεν. — ib. l. 14. p. ἐν. 6, 2. 7. (omiſſo adi. ἄλλαις ſ. λοιπαῖς,) ſed — ib. l. 17. diſcedens in

rel. per copiam ſyn., ad — p. 490. l. 15. cf. 5, 6, 21. (in quo v. reſpicit Noſter non tam rem memoratam diſerte in §. pr., ſed oblique latentem ibi tamen,) et omiſſum — p. 491. l. pen. 1, 5, 12. et Seuerum 2, 9, 2. e. 2, 11, 2. ſqq. 2, 14, 3. 3, 6, 21. ſq. 3, 8, 14. et Caracallum 4, 7, 6. ſqq. 13. 4, 13, 15. 4, 14, 8. 10., quartum proponit — p. 494. l. 26. cf. 5, 2, 5. aut in regione tertia ſtatim que poſt praep., vt 4, 7, 1. ὑπό τε τῆς μητρ. λ. cf. 5, 5, 2. i. vel — ib. l. 39. cf. ib. p. 18. i. et infra 7, 3, 2. Sed —

Ii. p. 506. l. 9. Ἑλλήνων, cf. in ἀκ. καὶ μ. (3. Abr. ad Ae. 2, 1. e. ſed de — p. 508. l. 10. v. N. ſed προσκαλεσ. mendoſe Bs. 1. R. z) — p. 511. l. 10. Ael. V. h. at in al. accentum πορῶαν Ioſ. 2, 412. l. 12. ſed in ſqq. ib. m. et e. rurſus noſtro accentu. Sed —

Kk. p. 518. l. 39. oppreſſo pron. recipr. bis, ἑαυτὸν ad v. σωζ., ad v. πρ. autem ἑαυτῷ, quocum —

Ll. p. 531. pen. Ell. p. 85. i. 381. i.; ſiue — p. 542. extr. tanti" cf. Boecl. in Exc. ad 7, 2, 20. Add.

Mm. p. 546. l. 2. γένος, βάρβαρος l. τό — p. 550. l. 10. cf. 3, 4, 2. 3, 1, 7., ſecus — p. 554. l. vlt. variat per numerum cum — p. 555. l. 10. al. cf. 4, 14, 13. l) — p. 559. l. 1. LIBER —

Nn. p. 564. l. 7. cf. 4, 7, 6. a) — p. 567. l. 24. Ve. et Vi. 1, 15, 14.) —

Oo. p. 581. l. 40. τῆς μ. Sed Ms. omiſſus art. forſan ex 7, 1, 13. 6, 8, 8. e. 6, 7, 24. e. 14. 11. 10. e. quem tolerat tamen noſtro cap. §. 10. et 13. — p. 586. l. 44. Lat., poſt cuius verbi ſyllabam ſimilem copula excidit in Ms. — p. 587. l. 24. variat. 4, 11, 11. μηδενὸς — p. 588. l. 35. ἐμπιπτούσας, (quod particip. hic oppreſſum,) tum — p. 590. l. 27. *nemoroſae*, qui tacet de hac notione pro ſolo et fundo, cf. —

Pp. p. 593. l. 2. ἕλη — ib. l. 8. ἐποιοῦντο· — p. 596. l. 78. adu. Caeterum ad adi. neutr. hic ſupplebitur ſubſt. γένη ſ. μέρη — p. 597. l. 37. cf. 6, 6, 3.) dum — p. 598. l. 23. mutatum, cf. 6, 8, 1. vt — ib. l. 40. confuſis ο et οι — p. 600. l. 9. τέναγος" v. N. — p. 606. l. 25. *captiuos*,) per — p. 608. l. vlt. in Var. L. et Exc. in rem aliam ad p. 900. Add.

Qq. p. 610. l. 21. τῶν οἰκείων, de — p. 611. l. 19. vt 3, 9, 7. e. (aut e quarto in tertium, cf. 6, 8, 7. p. 494. ὡς ὑπὸ τῆς τε λ.) ſed — p. 616. l. 31. cum ἡττ. (ad analog. iſtorum ap. Suid. ſine auctore et loco 2, 83. i. ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν, — ἢ νικηθεὶς ἀπ. victus *abiit*, ſuperatus *diſceſſit*; vbi et mox ſolitarium, ἡττημένος, ὁ νενικημένος,) ſeruans — p.

618. l. 21. cf. ib. in contrariam partem 6, 8, 7. 7, 1, 20. et 1, 16, 1. — ib. l. 27. aliud, cf. 7, 1, 12. ſq. e P. — poſt p. 618. pone numeros paginae 619. p. 61. — p. 623. l. 39. pro aor. 1., vt in cod. v. 6, 9, 6. Sed — p. 624. l. 13. G. Th., ſed per variat. cum 4, 13, 19. ἐν ῷ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τȣ̃ πατρὸς, in quo quidem ordine apparet, vocab. μον. eſſe latioris notionis, ſed formulam ἄνευ λ. anguſtioris, et prius per eam magis definiri. Et ſic ap. Iuu. 15, 26. ſolus *enim* hoc *Ithacus* nullo *ſub* teſte *canebat*. — ib. l. 32. ὁδεύοντας —

Rr. p. 637. l. 4. Ve. (vbi, quod ſerius vidi, διὰ μάχης καὶ λ. per vitioſam praep.) vt in —

Ss. p. 641. l. 6. ἔθνη καὶ κατὰ — p. 644. l. 7. δὴ αὗται Ms. Ba. — ib. l. 8. Ba. ἤτοι γε — p. 645. l. 6. ἐς τε — p. 650. l. 10. cf. 2, 9. 4. e. — ib. l. vlt. ὠμ., dum Bg. iterum ſeuere. — p. 656. l. 10. *bona*, cf. Cic. Or. p. leg. Manil. c. 8. e. ſ. 21. m. regno *patrio* atque *auito*,) it. per —

Tt. p. 660. l. 3. Vs. quidem naturâ foecundiſſima — ib. l. 23. Bg. Ms. (e P.) hunc — p. 661. l. 5. ſequi, tanquam ſi — p. 665. l. 9. cf. 4, 11, 5., ſed — ib. l. 44. τὸ, cf. 5, 6, 18. i. i. Add., 6, 2, 3. — p. 667. l. 30. cf. 7, 1, 21.) in ambiguo relinquens, quo caſu poſitum ſubſt. ὄν., nominatiuo, pendente a v. ſubſt., an accuſatiuo, per ellipſ. pr. κατὰ, cf. 7, 1, 21. p. 571. e., mutans — p. 670. l. pen. *negotiis*," ſimile quid ferente Suida, neſcio, an hinc, 1, 768. m. ἐν πράξεσι μεγ. ἐξεταζόμενος, maximis *in* rebus *ſpectatae* virtutis *vir*.

Uu. p. 678. l. 3. v. N. et quoad accentum 7, 4, 4. — p. 683. l. 10. formulam, cf. 2, 9, 1. — ib. l. 23. ſicut — p. 685. l. 8. ἔνδοξος λ. —

Xx. p. 691. l. 8. πάντες — p. 692. l. 9. pro mero — ib. l. 25. τȣ̃ δὲ μελλ. et ſe ipſe per variat. 618, 13. τȣ̃ παρόντος κινδύνȣ τὸ μέλλον προελόμενος. — p. 699. l. 24. et 2, 15, 13. e., vbi — ib. l. 30. cf. 6, 8, 7. ἐχ. — p. 700. l. 5. δορυφόρων per additum quidem artic., ſed Ba. προιόντ. ſic, ſine punctis diaereſeos, at rel. προϊ. — p. 701. l. 5. m. et in ſyn. praep. 6, 9, 4. r) —

Yy. p. 712. l. 46. cf. 3, 12, 21. ἠπαγ. etc. ſed in ed. merum typothetae vitium, a correctore non animaduerſum, qui forte cogitabat valere pro δέλτοις ſ. διπτύχοις, dum — p. 715. l. 46. Noſter per copiam ex — p. 720. l. 8. ſq. 7, 3, 6., ſed — ib. l. 26. pr. περὶ, et per hoc v. compoſ. va-

rietur cum alio compoſ. 1, 5, 1. ἀπασχολ. ſed cum ſimpl. 1, 1, 1. i. ἀσχολ. Tum —

Zz. p. 725. l. 13. διασκεδαννύντες φήμην τινά, ὡς — p. 727. l. 18. cum adi. primo eiusdem — ib. l. 38. colluuiei *hominum*, rel., fortaſſis hinc, cf. — p. 731. l. 4. Ms. Ve. per — p. 735. l. 12. cf. 5, 2, 11. 6, 6, 3., tamen —

Aaa. p. 745. l. 4. n) Ms. Ba. nihil variat. *Mart.* nec Mss. rel. ſed comma hic — p. 746. l. 2. προσεποι- — ib. l. 13 dixerim, ſed nobiscum diuidens — ib. l. 24. ν ἐφ. cf. 7. 7, 7. Niſi, — p. 749. l. 6. denique mendoſe per — p. 752. l. 5. ὑμετέρας m ἐν —

Bbb. p. 760. l. 11. analog. 3, 11, 12. per adiuncta ad v. ἐκπλ.) deſertum — p. 762. l. 4. κίνδυνον — ib. l. 21. facile elapſam, ob — ib. l. 25. cf. 6, 8, 7. ad — p. 763. l. 5. cf. 7, 3, 6., ſed — p. 764. l. 20. στρατιωτικῆς, (fortaſſis per ellipſ. ſubſt. ἦθος, cf. 2, 3, 22. p. 93. e.) vbi — p. 766. l. 19. τῶν ἐργ., (ob quod adiunctum ſubſt. expleas ad adi. neutr. aliud ſubſt. γένη,) ſed in — p. 767. l. 16. cum §. 12., ſed cum — p. 768. l. 33. Noſter (per *communicationem* rhetoricam iterum) videtur —

Ccc. p. 769. l. 6. y) αὐτοῖς Ms. Ba. per lenem, vt αὐτὰς A. al. v. N. — ib. l. 34. ὑποστρώσαν αὑτὰς — p. 773. l. 17. ſ. μόριον, — p. 775. l. 11. ἐπιτηδ. ſed — p. 783. l. 8. i) Ms. Vi. „τε deeſt. *Loc.* vt Ms. Ba. —

Ddd. p. 785. l. 3. μεγίστην τὲ καὶ γενν. — p. 786. l. 3 ἐμπειρίᾳ τὲ πολ. — p. 790. l. 26. ἀξιόχρεως, hic vt in neutr ſuppleas ſubſt. στράτευμα ſ. πλῆθος. — p. 793. l. 5. g) ἀπαί δευτοι· ἅ τε Ms. Ba., cum ſupra dediſſet ſemper vna voce et inclinato accentu cum Stp. — p. 794. l. vlt. ſuerunt, ſed dè ὡς ἐκ. ἐδύν. non variato 3, 2, 11.

Eee. p. 802. l. 32. *vxores* et — p. 802. l. 4. ſic (mero aſpero, ſine vocali) eſt — p. 803. l. 9. i) Ms. Ba. ὅ τε κατ. — ib. l. 10. iuncta ὅτε in A. — ib. l. 12. Ba. v. N. ſed ἐν mendoſe deeſt in Par. et Pat. — p. 804. l. 30. in ζ. ἐξ tum 1, 17, 10. in caſum pron., ac — commodatum ad pr. caſum, pro ἣν ἐπεφ. — p. 810. l. 5. Par. 2. cum Pat. — p. 813. l. 3. animi (cf. 7, 1, 25.) et gentis — p. 816. l. 20. videtur, vt vix —

Fff. p. 817. l. 3. ἐξωκείλη. Ms. — p. 820. l. 14. ἐπα πτας, et pro hoc et illo 1, 5, 22. vnis per tria ſubſt. ſimul, tum in — p. 827. l. 10. cf. 6. 7, 15., deinde — p. 829. 37. hinc 3, 668. m. „χαρ. —

Ggg. p. 833. l. 19. (cf. 6, 7, 16. et comparat. — p. 836. l. 9. ξιφήρας προελθ. Ms. Ve. — p. 837. l. 7. τινὸς, ἅ τε καὶ — ib. l. 9. sq., sed peccante Pat. in ἅ τε, quod et Leisn. corrigebat in marg. in ἐς, tum τινὸς — p. 841. l. 24. §. 8. cf. 2, 12, 7. 5. 3, 13. — p. 842. l. 34. Stp. τὴν x βασ., — p. 845. l. 1. βουλευτήριον —

Hhh. p. 849. l. pen. libero adu. *quoque*, hic — ib. l. vlt. *adeo*, cf. 4, 12, 7. p. 995. e. Sed — p. 850. l. 6. Ox. et Ed., pro — ib. l. 7. v. N. Mox in nom. propr. Γαλλ. consensus, praeter Ms. Ba., v. ad §. 10. — p. 854. l. 7. a) Punctum in Ms. Ba. — p. 862. l. 16. aut rei —

Iii. p. 865. l. 8. forsan ob punctum — ib. l. 46. M. p. 88., seruante Bg. synthesin in v. ἠθελ. plur. post subst. dupl. numeri ὁ δημ. λ. — p. 868. l. 21. *gehen*, (cf. 1, 7, 10. p. 891. e.) pro — p. 873. l. 4. *Loc.* vt ἀλβ. Ms. Ba.

Kkk. p. 881. l. 3. στρατιῶται zz. κεκλ. — p. 884. l. 7. Ba., cf. §. pr. i. 7, 6, 13. — p. 885. l. 11. Nr. 4. Caeterum omissa Ms., tum v. φυγ., tum praep. ὑ., sine causa idonea. — p. 887. l. 22. suum, cf. 4, 14, 18., at — p. 891. l. 15. αὐτοκτενοῦντε λ. it. —

Lll. p. 897. tit. EXCVRSVS ad 7, 9, 12. et sic iterum p. 898 — 900. — p. 900. l. vlt. add. sic:

Corollarium ad 7, 2, 20.

Boeclerus in Nota ad καὶ ποιήσειν ἔμελλεν dedit haec, de quibus cf. supra p. 542. „Capitolinus 15. haec non sine nota et reprehensione exscribit, *quod fecisset, si vixisset, vt* Herodianus *dixit Graecus scriptor, qui ei,* — Maximino, — *quantum videmus, in odium Alexandri plurimum fauit.* Sinistrum hoc et absurdum de Herodiano iudicium esse, iam Casaubonus ad illum locum animaduertit. Scilicet *minusculi* illi scriptores, vt ipsorum nunc stilum imiter, sicut congestione rerum historiam illorum temporum deficientem vtiliter sarcire putandi sunt, ita ab iudicii ciuilis grauitate et artibus historiae mirum quantum absunt. Herodianum fauere Maximino, odisse Alexandrum, nemo ex eius historia vel lynceis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in omni narratione grauissime detestatur, laudem militarem, qua vna praecellebat, non tacuit, item que Alexandri, quem optimi principis elogiis constanter honestat, quaedam secius quam opus erat gesta annotauerit: id vero est ab eo vel maxime ex officio Historici factum, quod Capitolinus

non intellexit. Confidera initium capitis feq. 5.: videbis, quanta diligentia militarem Maximini laudem a ceteris rebus diftinguat: imo eam ipfam ceterae infamiae comparatione deprimat Nofter." Quae quidem horum duumuirorum, Boecleri et Cafauboni, difputata videntur mihi fufficere ad purgandum Herodianum. — p. 908. l. 5. Ox. 1. et Par. 2. pro — p. 911. l. 13. πρὸ fq. cf. Virg. Ae. 3, 692. *Sicanio* praetenta *finu* iacet *infula*, et Pind. —

Mmm. p. 918. l. 3. p. 367. Caeterum vsque ad καθήκεν modo, inde ab ὄρη, excerpfit Suidas, tacente Kuft., 1, 125. e. cum quadam varietate. — p. 920. l. 1. ἀποῤῥογώτας — p. 921. l. 9. ad 5, 3, 10. Ind. Polb. et cum —

Nnn. p. 930. l. 15. τοῖς πλ. it. in vulg. copula vna γῆς ἢ ποτ., nifi quod, vt alias, ἢ mutauit in καὶ, dum Ms. Ba. aliam addit, τὲ quidem, relatam ad ἢ, diremtum hic interuallo, de quibus valebunt, quae diximus ad vicinius ftantia τὲ ἢ fupra 1, 10, 11. 1, 15, 7. 3, 8, 13. Caeterum — p. 932. l. 13. cum et alibi habeamus fimplicitatem in repetito verbo eodem, cf. 7, 5, 1., et maneant — p. 935. l. 15. Schell. Caeterum, quam copulam τὲ, feruatam a Ms. Ba. diferte, fed a rel. tacite, tum a P. mutatam libere in δὲ, omifit Bg., eam reftituemus olim per feueram, *vini* que *praefertim.* — p. 938. l. 35. ftultiffimus, cum — p. 941. l. 8. faepe, cf. 1, 13, 15. 7, 3, 17. — ib. l. 9. voce, cf. ib. 9. — ib. l. 12. fuo, cf. 8, 1, 6., nec dirimens quid in Ms. aliud tempus, e gloffa vel lapfu, cf. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i., defertus — p. 943. l. 22. in med., (quod, relatum ad duces §. prioris, refoluatur per Lat. auxiliaria *iubere*, finere, *curare*,) quoque —

Ooo. p. 945. l. 7. διαλεξομένυς, xx εἰ ἄρα — ib. poft l. 8. xx) διαλεξαμέν. Bss. al. cf. 1, 9, 20. i. — ib. l. 23. τάφρε, cf. Iul. Caef. b. Gall. 1, 38, 4. *flumen* Dubis, *vt* circino *circumductum*, paene *totum* oppidum *cingit*, et in προβ. — ib. l. antepen. ἐν σχ. (variatum ordine cum proximo 6, 7, 15. e.) et in adu. — p. 946. l. 26. modo, infra 8, 5, 14. συνεκέκλειστο, fine Var. L., tum ap. Thuc. — p. 957. l. 18. δὲ, cf. 7, 2, 5. et 4, 12, 3., fuftinetur —

Ppp. p. 962. tit. leg. pro 926. — p. 965. l. 9. ἐν λόγοις, — ib. l. 33. etc. tum 1, 10, 8. i. in Bg. ad coni. ἐπεὶ, variatam cum compof. §. pr. — p. 969. l. 1. ἔνδον — p. 973. l. 35. πολ. ἐλ., cf. 5, 1, 14. tum refoluens —

Qqq. p. 977. l. 5. πυλῶσι fed — p. 979. l. 28. e pr. cf. 7, 6, 18. i.) — τῆς γεφ. — p. 983. l. 8. ad v. ἐπ., vt τῷ ϛρατοπέδῳ, fpreuit — p. 986. l. 4. αὐτῶν. κα λ. — ib. l. 27. ὥϛε, cf. 8, 2, 7., vt — p. 990. tit. leg. pro 690.

Rrr. p. 996. l. 14. ὁρμισάντων ἔξω — ib. l. 40. omiffum, hic vt iungantur cum difcrimine, opinor, ifta fubft., vt fint λοχ. minus quid, fed φα. maius, aut λοχ. vniuerfa quaedam pars exercitus, at φ. praecipua pars exercitus ea, quae clypeis iunctis incedit, dicta illa *teftudo*, quam noftro Gr. φα. appellat Lipf. Poliorc. Op. T. 3. p. 26. i., nil memorans ib. nec in de Milit. Rom. fuper iunctis hic *cohort.* et *phal.* nec G. Th. aut Schell. Lex. In fq. — p. 999. l. 16. τοῖς π. it. fine periphrafi hic cum 1, 12, 16. — p. 1002. l. 3. κᾆν — ib. l. 7. mendofe, fed accentum in τὶ fervante cum Stp. etiam Ms. Ba. tacite. i) — p. 1003. l. 41. produximus, (5, 4, 4. p. 101. e.) tamen — p. 1006. l. 18. Codd., cf. 4, 15, 12. δ' ἐκτεῖν., confufis —

Sss. p. 1011. l. 16. aliter ad 2, 3, 7. e. 2, 13, 13. — p. 1013. l. 7. cf. 2, 10, 4. 4, 12, 4. 3, 6, 10. — p. 1014. l. 2. proxime. 7, 1, 20. 7, 3, 6. — p. 1017. l. 5. δεδουμένας — p. 1022. l. 35. fibila,) cui —

Ttt. p. 1027. l. 15. σπανίζοντες τῶν — p. 1028. l. 32. χρημάτων — p. 1033. l. 41. paff. σ. (hic per fibilum, cf. 8, 3, 2. e.) Hfy. — p. 1037. l. 17. φόνον — p. 1040. l. 39. de fuo per copiam iunctis —

Uuu. p. 1042. l. 27. καλ., olim reftituendum, cf. — p. 1044. l. 30. μεσῶσα," cum — p. 1052. l. 12. αὐτοί τε ἤξίεν· καὶ — p. 1053. l. 28. fenatui, 8, 8, 14. 17., ficut — p. 1054. l. 29. *Romanus*, cf. recenter collecta ad 1, 2, 3. Exc. p. 785. e. — p. 1056. l. 9. contra 8, 5, 19, e. a) —

Xxx. p. 1060. l. 5. Ms. Ba. breui elemento ἀκ. refert, tum edd. — p. 1061. l. 29. δῆμοι (plene hic adiuncto, fecus ac 2, 11, 11.) Bg. — p. 1065. l. 28. aliam 8, 5, 22. — ib. l. 34. variat., fine gen., vt pro — p. 1068. l. 17. vbi, (variato adiuncto ad verbale περ.) P. deferit — p. 1069. l. 11. cf. 8, 5, 19. e. it. — p. 1070. l. 32. Herodiano," qui in vicinia non variat in adu. ὥσπ.

Yyy. p. 1073. l. 41. vncis) φωνῇ — ib. l. 44. fuo τὰ ϛενάγη cum — p. 1077. l. 5. etc. it. 3, 8, 12. g) — p. 1080.

l. 9. ille 8, 4, 22., omittens ſimiliter pron., reſtitutum iam a me, ſed ſeruans — p. 1083. l. 3. ἐστι τῆς — ib. l. 4. Ba. cf. 3, 6, 7., ſed — p. 1087. l. 27. *fuit*, ſed in Gr. κριν. Nou. T. Act. 13, 27. — ib. l. 40. adu., alio ordine hic poſitum cum adi., reddit — p. 1088. l. 5. τύχῃ· ſed Ms. —

Zzz. p. 1092. l. 46. τὄτο, vel potius acc. τὸτο, vt 8, 2, 14. πάντα ἄχον δ. Φρ. ἄνδρες δύο, qui acc. pendet a ſolo v. ἔχ. Caeterum — p. 1094. l. 6. rel. ſed nobiscum in accentu Bc. 2. at ἀεὶ — p. 1095. l. 8. Ba. „ἐκέλευσε — p. 1098. l. 41. primam. (in Ms. vel elapſam ob ſqq. litteras, vel vi extruſam e gloſſa, ante aliam ſq. τὲ, cf. 7, 11, 18. e.) tum — p. 1101. l. 14. θριαμβεύοντες, εὐφημ. —

Aaaa. p. 1105. l. 4. ſtellula * αὐτοῖς v. N. — ib. l. 5. ἀποζωσθῆεν, ἐκείνω ἅ τε (diuidendo hic, cf. 7, 9, 11.) παρόντες — p. 1106. tit. CAP. VIII. A. — p. 1110. l. 8. *ſatis* libere, —

Bbbb. p. 1121. l. 34. adi. αὐλ., in cuius vocali variatum cum 7, 5, 6. — p. 1122. l. 6. diuidendo, cf. §. 3. et 7, 9, 11. — p. 1132. l. 11. quam §. 16. o) — p. 1134. l. 24. ἀρχῆς afferentis aliam τῆς ἀρχ. τῶν Ῥωμ. —

Dddd. p. 1167. l. 23. τότε, it. 7, 11. 6. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, vbi v. N. — ib. l. 30. genus, per —

TESTIMONIA ET IVDICIA DE HERODIANO.

Praebemus horum primo Graecum e Photio, qui fubiecit ad Summario in libros fcriptoris. Sed textus Graecus cum mihi fcribendus fuiffet ex edit. Boecleri, vbi videbatur vitiofus: operam beneuolam Beckii Lipfienfis adii, vt illum textum conftitueret, quod beneficium nouum et hic gratiffimo animo profiteor et agnofco. Verfionem autem, e regione ftatim a me adiunctam, non fubiectam, vt apud Boeclerum, quanquam pro feueritate noftra liberiorem, reliqui tamen, additis modo per vncos, quae omiffa, aliquot in locis, quorum vncorum primus ille ab initio ftatim non eft nofter, fed alius, Boecleri forte. Semel porro eam verfionem, ad vocabulum ὑπερμεγέθης, correxi, in vnco addens verius Latinum, quod Photius illo Graeco fuo refpexiffe videretur loca Noftri duo 6, 8, 2. et 7, 1, 6. vbi laudabatur Maximinus διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος. Denique femel ad Graeca Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, Lat. *Gordianum* olim *Proconfulem* aduerbium aliis elementis edendum curaui, quod iftud adu. non tantum non effet in Graecis, fed quoque contra fidem hiftoriae et narrationis apud Noftrum, qui quippe cum maxime illum Proconfulem prodit 7, 5, 2. fq. — Quae Beckii venit fchedula die XIII. Dec. 1793., cum attuliffet plura nec reticenda: fub textum Gr. per notulas praebui ipfa benigniffime ab Illo miffa, aliis correctis a me ftatim, quae in Boecl. Graecis deprauata monftrabat Beckii diligentia.

E Photii Bibliotheca. Cod. 99. p. 272. fs. ed. Schotti.

Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι η΄.

Ἀνεγνώσθησαν Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι ὀκτώ. ἄρχεται, ἐξ οὗ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε, καὶ διέξεισιν, ὅπως τὲ Κόμμοδος a) ὁ Μάρκου υἱὸς ἐβασίλευσεν, ὅπως τὲ, τῶν πα-

Herodiani Hiftoriarum libri VIII.

Legimus Herodiani hiftoriarum libros octo. Incipit a Marci (Aurelii Antonini Philofophi) Rom. Imperatoris exceffu, pergit que porro narrare, vt Commodus Marci filius imperium adeptus, a paternis

a) Κόμοδος ed. Scott. Rhotom. 1653. fol.

τρώων ἠθῶν ὑπὸ τῶν κολάκων ἐκδιαιτηθεὶς, ὕστερον ὑπὸ Μαρκίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου συσκευασθεὶς, ἀνῃρέθη.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ, πρεσβύτης καὶ καλὸς τὰ ἤθη· ὃν οἱ στρατιῶται, ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, εἰσδραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ κτείνουσιν οἰκίᾳ.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν χρήμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μετ᾽ οὐ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῃρέθη χερσίν.

Ὅπως τε Νῖγρος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος ἔτι Ἰουλιανοῦ, εἰς μοναρχίαν ἤρθη.

Καὶ Σευῆρος δὲ, ἀνὴρ ἀγχίνους τε καὶ πόνοις δεινὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἄλλως, ἀνῆλθέ τε εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν, καὶ Νῖγρον μάχῃ νικᾷ καὶ ἀναιρεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀντιστατοῦν ἢ μάχαις βιαίοις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἦρξε προϊὼν, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς Βρεττανοὺς b) διαχειρίζων πόλεμον.

Καὶ ὁ Ἀντωνῖνος, ὁ τῶν αὐτοῦ παίδων πρεσβύτερος, σπονδὰς πρὸς αὐτοὺς θέμενος, ἀναχωρεῖ, καὶ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν Γέταν, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ Ἰουλίας τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς κόλποις τοῦτον ἀναιρεῖ, καὶ εἰς ὠμότητα καὶ αἰσχρότητα ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικήσας,

moribus, aſſentantium opera, degenerarit, tandem que a Marcia pellice, et Laeto atque Electo; paratis inſidiis exſtinctus ſit.

Pertinax hinc imperium tenuit, grandaeuus iam honeſtis que moribus. Quem milites, modeſtiae nomine exoſum, in curiam eius irrumpentes, obtruncant.

Hinc Iulianus a militibus non diu poſt emtum pecunia imperium, ipſorum iugulatus manibus, amiſit.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir, ſuperſtite etiamnum Iuliano, ad imperium euectus eſt.

Hunc Seuerus, vir ſolers tolerandis que laboribus exercitus, et alioquin aſtutus, imperii nactus habenas, pugna victum ſuſtulit, et obſtantia quaeque partim validis praeliis, partim callidis artibus ſuperauit. Verum in ſubditos inſolentior redditus eſt (poſtea,) et morbo exſtinctus, dum Britannos bello aggreditur.

Antoninus inde, filiorum eius natu maior, foedere cum his inito, reuertit; ſocium que imperii vel inuitus ſumſit Getam fratrem, quem poſt paulo in Iuliae vtriusque matris ſinu interemit. Hic crudelitate omnique turpitudine vincere omnes contendens, dum circa Syriam

b) Βρεττανοὺς et in marg. Al. Βρεταινούς.

περὶ Συρίαν διάγων, ἐπιβελεύεται. Μακρῖνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβελὴν παρασκευάζων c), δεδιὼς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνειν ἀγωνισάμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἀνῄρητο Ἀντωνῖνος, βασιλεύει Μακρῖνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλητὴς, καὶ ἐδ' ἐγκράτειαν ἀσκῶν, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιεικής. τῆς δὲ Μέσης, ἥτις ἦν Ἰελίας ἀδελφὴ, δύο θυγατέρας ἐχέσης, Σοαιμίδα καὶ Μαμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἐχέσης d) παῖδα ὀνόματι d) Βασιανὸν, τῆς δὲ Ἀλεξῖνον· οἱ ἐξ Ἀντωνίνε λαθραίαις μίξεσιν ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικὸν, μικρᾶς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύεσι στρατοπέδῳ τὸν Βασιανὸν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἡττηθεὶς Μακρῖνος, καὶ φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τε καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδόνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι διανοέμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τε Ἀντωνίνε, ἐπὶ τέτῳ ἀπεσταλμένοι, τέμνεσί τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίζεσιν.

Ἀντωνῖνος δὲ, ἕως μὲν ἐπείθετο τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιεῖται καὶ τὸν Ἀλεξῖνον f) υἱόν θ' g) ἅμα καὶ Καίσαρα, εἰς Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, ἐδεμίαν αἰσχρότητος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβελεύει δὲ καὶ

versatur, insidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipse,) et praeuertere conatus, comparauit.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignauus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maesa, quae Iuliae soror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Bassiani nomine, alteri vero Alexinus, furtiuo vterque concubitu ex Antonino, vt ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occasione, Bassianum in castris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc missi fuerant, antevertunt, caput que resectum reuertentes asportarunt.

Atque ipse quidem Antoninus dum matri paret, modeste satis imperauit, et Alexinum in filium adoptatum Caesarem creauit, imposito ei Alexandri nomine. Verum postquam adulatoribus se commisit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαμμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννῆσθαι, et in marg. γεννηθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεκόπη. ὁ δὲ τούτους τιμωρήσασθαι διανοηθεὶς, ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνῃρέθη.

Ἐβασίλευσέ τε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας ἔτη ιδ, καὶ τό γε ἐπ᾽ αὐτῷ καλῶς τε καὶ ἐπιεικῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἱμάτων ὅλως, τῆς δὲ μητρὸς Μαμμαίας, ὥς φησιν, ἥ τε φιλοχρηματία καὶ τὸ μικρόλογον εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμίνȣ ἀναῤῥηθέντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμῖνος ἐπὶ ἔτη τρία ἐμβριθῶς καὶ τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρχοντα h) ὑπ᾽ αὐτȣ̃ κατασταντα, καὶ ὅμοιον ὄντα τοῖς τρόποις, οἱ ἐκεῖσε στασιάσαντες καὶ ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, καὶ ὀγδοηκοστὸν ἄγοντα ἔτος, χειροτονȣ̃σι καὶ ἄκοντα βασιλέα. καὶ ἡ Ῥώμη περιχαρῶς αὐτȣ̃ τὴν ἀνάῤῥησιν δεξαμένη, πάσας τȣ̃ Μαξιμίνȣ τιμὰς καθεῖλε. συναναεῖπον δὲ αὐτῷ καὶ υἱὸν Γορδιανȣ̃ Γορδιανὸν βασιλέα. Μαξιμίνȣ δὲ παρασκευαζομένȣ πρὸς πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἅμα τῷ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) καταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει τῶν ὅλων γεγονὼς, βρόχῳ ἀνεπαύσατο τȣ̃ βίȣ. ὁ δὲ παῖς τῆς πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατȣ́μενος k) ἀναιρεθεὶς, ἠφανίσθη.

ſit. Quin et Alexandro inſidiari cum coepiſſet, a militari manu prohibetur, quos ipſe punire propterea meditatus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae filius annos imperauit quatuordecim, recte ſane atque clementer, quantum quidem in ipſo fuit, et ſine vllo omnino ſanguine. Sed matris Mammaeae, vt hic refert, pecuniarum cupiditate ac ſordibus factum eſt, vt vterque, Maximino electo, militari ſeditione necatus ſit.

Maximinus poſt hunc annos fere tresărociter ac tyrannice imperauit, homo faſtuoſus (vegrandis) moribus que ſaeuus. Quamobrem Africae Praefectum ab ipſo conſtitutum, moribus ſimilem, milites ibi aegre ferentes atque in Imperatorem inſurgentes, Gordianum *olim* Proconſulem, iam octogenarium, Imperatorem creant vel inuitum. Cuius mox Roma libentibus electionem animis accepit, honores que omnes Maximino ademit, Gordiano inſuper Gordiani filio in Caeſarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui iam vna cum filio Carthaginem occuparat,) in ſummam rerum omnium deſperationem ſe adductum, laqueo vitam abrupit. Filius vero commiſſa dein cum Maximino pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Verſionis notatur: Non recte Χαλκηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et erat in Boecl. textu, a me ſtatim correcto.) k) In textu eſt: τῆς — μάχης κροτουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθει τούτων ὑπεραλγήσαντες, καὶ δεδιότες καὶ μισοῦντες Μαξιμῖνον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ Βαλβῖνόν τε καὶ Μάξιμον. καθ᾽ ὧν στάσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεγειρομένης, συμβασιλεύει τούτοις καὶ Γορδιανὸς, ἀπόγονος Γορδιανοῦ τοῦ πρώτου, κομιδῇ παῖς, θυγατρὸς υἱός. καὶ Μαξίμου ἐξιόντος κατὰ Μαξιμίνου, ἀναιρεῖται Μαξιμῖνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μάξιμον ἡ κεφαλὴ, εἶτα 1) πρὸς αὐτὴν Ῥώμην. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται στασιάσαντες, ἐξάγουσι τῶν βασιλείων Βαλβῖνον καὶ Μάξιμον, καὶ πᾶσαν αὐτοὺς αἰκίαν αἰκισάμενοι, ἀναιροῦσι, μόνον ἀνειπόντες βασιλέα Γορδιανὸν, περὶ ἔτη τρισκαίδεκα γεγονότα· ἐν οἷς καὶ ὁ ὄγδοος τελειοῦται λόγος.

Ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφὴς καὶ λαμπρὸς καὶ ἡδὺς, καὶ λέξει χρώμενος σώφρονι, μήτε ὑπεραττικιζούσῃ καὶ τὴν ἔμφυτον ἐξυβριζούσῃ χάριν τοῦ συνήθους, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν ἐκλελυμένῃ, καὶ τὴν ἔντεχνον ὑπερορώσῃ γνῶσιν. οὔτε δὲ περιττολογίαις ἐστὶν σεμνυνόμενος, οὔτε τι τῶν ἀναγκαίων παραλιμπάνων. καὶ ἁπλῶς ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀρεταῖς οὐ πολλῶν ἐστι δεύτερος.

1) εἶτα καὶ πρὸς λ.

Romani hic incredibili dolore ex horum interitu percuſſi, ſimul metuentes atque odio Maximinum proſequentes, Imperatores renunciant Balbinum et Maximum. In quos vt rurſum militaris excitata eſt ſeditio, imperauit vna cum eis et Gordianus, Gordiani maioris ex filia nepos, admodum adhuc puer. Maximo poſt adverſus Maximinum profecto, interfectus a ſuis militibus Maximinus eſt, allatum que caput eius ad Maximum et inde Romam (ipſam.) Nec longo interiecto tempore tumultuantes denuo milites, palatio educentes Balbinum et Maximum, omnibus contumeliis cruciatibus que affectos interimunt, et vni Gordiano tredecim circiter annos nato imperium mandant. Hoc libri octaui extremum eſt.

Scriptoris huius dictio clara eſt atque perſpicua, quin et iuçunda: vocibus autem vtitur temperatis, neque ſupra modum Atticis, quibus natiua illa communis ſermonis gratia quodammodo violetur: nec rurſus in humilitatem quandam ita demiſſis, vt artem omnem illae fugiſſe videantur. Adhaec nec ſuperuacaneis tumet, neque neceſſarium quid omittit: ſed, vt vno verbo abſoluam, omnibus hiſtoriae virtutibus paucis ſane cedit.

Latinorum autem porro ſunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12. e. T. 1. p. 703. *quae* qui *diligentius* ſcire *velit*, legat — *de Graecis*, Herodianum, *qui* ad *fidem* pleraque *dixerunt*, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 56. *vt* Herodianus *dicit* Graecus *ſcriptor*, qui *ei*, (Maximino,) *quantum* videmus, *in* odium *Alexandri* plurimum *fauit*, (quo de cf. ad Noſtr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec *ſunt*, quae *de* Maximo *ex* Herodiano *Graeco* ſcriptore *magna ex parte* collegimus. — *Tanta* eſt autem *hiſtoricorum* inter *ſe* errantium *imperitia* vel *vſurpatio*, vt *multi* eundem *Maximum*, quem *Pupienum*, velint *dici*, quum *Herodianus* vitae *ſuae* temporum *ſcriptor* Maximum *dicat*, nos *Pupienum*, — it. p. ſq. m. *vt* Herodianus *dicit*. (quo de recte Caſaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non eſſe auſim affirmare.")

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. ſq. *Herodianus* Graecus *ſcriptor* haec *praeteriens*, Diadumenum *tantum* Caeſarem *dicit* puerum *a* militibus *nuncupatum*, et *cum* patre *occiſum*, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum ſuſceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. *ἀναίματον imperium* eius, — *vt* Herodianus *Graecus* ſcriptor *refert* in *libris* temporum *ſuorum*, (quo de cf. ap. Noſtr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. *amiſiſſe* illum *exercitum* dicunt *fame*, frigore *ac* morbo, *vt* Herodianus *auctor* eſt *contra* multorum *opinionem*, (cf. ap. Noſtr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) iſtud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet *Dexippus*, nec *Herodianus* tacet, — *Titum* tribunum *Maurorum*, etc. (quo de cf. ad Noſtr. 7, 1, 21. Exc. p. 888.)

Sed recentiorum poſui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obſeruat. II. l. 3. c. 12. p. 141. Vt Thucydidem Demoſthenem que eius aemulum transſcripſit Criſpus Romanae Hiſtoriae facile princeps: ſic et in hiſtoria paris cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demoſthenem eſt imitatus.

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hiſt. Eccl. — Poſt ſcriptores ſacros Principes lectione digniſſimos cenſeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

ſcripſit hiſtoriam pauciorum quidem, quam Dio Caſſius, annorum, ſed admodum iudicioſam et elegantem, a Commodo, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990."

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo hiſtoriarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non* idem *fuit* in *Herodiano* ſtudium *veritatis* inquirendae: *nec* fere *poteſt* eiusdem *Principis* virtutes *ac* vitia *recenſere.*" — Bonus vir hic vix inſpexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Voſſio de Hiſtoricis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Hiſtoriarum libros octo, eos exorſus ab exceſſu M. Aurelii Antonini Philoſophi, ac deſiit in morte Balbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teſte eſt elegans, perſpicuus, ac talis plane, vt vix Hiſtoricorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam ſtuduit: niſi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obſeruatum politiſſimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expoſitionis Suetonii, (— quam non potui conſulere, vt verba ipſa inquirerem, et an auctorem fundum ve ſuae ſententiae ac ſuſpicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de ſupra —) Similiter Trebellius Pollio in xxx Tyrannis, (— vbi prorſus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno." (de quibus ſupra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus perſimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res geſtas ab Antonino et Commodo ordiens, vsque ad Gordianum nepotem deſcribere conatus eſt, et conciones apte ſuis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, hiſtoriam ſuam conſulatibus diſtinguere; quod in hiſtoria eſt neceſſarium. (Nec *perſimilis* Noſter Thucydidi, et cauſas habuerit, quare ſcriberet ſua ratione hiſtoriam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum ſingulorum actiones et geſta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, ſed breuibus (partim.) Acumine, breuitate et ſententiarum grauitate Salluſtio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia ſcripſiſſet:

inter graecos hiſtoricos, qui latina memoriae mandarunt, principem locum procul dubio obtinuiſſet.

ib. „Deg. Whear Relect. h. — quorum (imperatorum) vitas et res geſtas politiſſimus ac iudicii non vulgaris auctor, Herodianus, diſerte et eleganter octo libris deſcripſit. Eum igitur ſi cum ſuperioribus biographis ſuo tempore coniungat lector noſter: Commodi imperatoris aliorum que ſeptem, qui eum ſunt ſecuti, vsque ad Gordianos, hiſtoriam pleniorem, longe que illuſtriorem habiturus eſt. Siquidem in eo ſcriptore negotiorum perſonarum que varietatem multam, multam rerum nouitatem deprehendet, crebra in vtramque partem fortunae, ceu vacillantis, exempla habebit, conſilia admirabilia et conſiliorum inopinatos euentus obſeruabit, graues pro tempore ſententias, et plenam vbique dignitatis, plenam ſuauitatis orationem comperiet, denique copioſam quandam ad inſtruendos mores ſupellectilem — ita Politianus — inibi inueniet, et tamquam ſpeculum humanitatis agnoſcet, in quod inſpicere omnis vita poterit, vnde ea capere atque haurire documenta queat, per quae vel publicis, vel priuatis rationibus conſulatur. Legat igitur, cenſeo, ſiue graece, ſiue latine hunc auctorem. Nam haud ſcio, vter maiorem laudem mereatur, Herodianus ne, quem in lingua ſua vbere vena fluere non negauerim, an Politianus, qui Herodiani ſcripta tanta felicitate interpretatus eſt, vt non transtuliſſe, ſed ipſe compoſuiſſe videri poſſit.“ (Quod poſtremum iudicium in comparando Scriptore et Interprete quam et nimium et imperitum!)

COMMENTARIVS DE TRIBVS CODD. MANVSCRIPTIS.

Hi codices *) quomodo mihi reperti ſint et cogniti tractando, vt oſtendam: primo ſingulos perluſtrare placet, deinde comparare eosdem inter ſe, id que per quaedam capita ſumma, partim ex ordine elementorum, partim e partibus grammaticae vulgaris ſolennibus, denique in partem vtramque, quoad vel bona, vel vitia. Quarum quidem animadverſionum obſeruationum que pertinebunt ad ſcribendi genus externum aliae, aliae ad internum.

I. *Scribendi genus externum*

complectitur haec, compendia ſcribendi, ſimplices duplices ve litteras, non modo conſonas, ſed et vocales, it. maiusculas vel breues, porro accentus, ſpiritus, puncta diaereſeos et critica, praeterea formam contractam vel minus, dein diſtinctiones, tum iuncta vel ſeiuncta vocabula, denique laeuitatem cum iota ſubſcripto. Poſt haec huc referimus et vitia ſcripturae, non illa ambigua.

Compendia ſcribendi

in Ms. Vindob. non vidimus, per ea quidem, quae Illuſtris a Locella excerpſit, tum in Ms. Ven. apud Zanettum modo pauca, ea que vulgaria, obuia illa in editionibus, quoad conſonas quidem, ϑ, ϛ et χ, ſed quoad vocales ſyllabas que, praeſertim Μακρῶ[illegible] 4, 14, 5. pro ος, it. μὲν ib. 16. pro μὲν, et τῶν 5, 6, 22. p. τῶν.

Sed ex Ms. Bau. excerpta dedit Martinus non tantum illa priora vulgaria tria per conſonas duplices, et aeque vulgare illud ȣ, pro ου, verum etiam alia haec, quae ſubiecimus potiſſimum ex ordine librorum Herod., partim et e Martini explicatione.

κατ' ȣ λάμβανεν 1, 3, 1. p. κατελάμβανεν

τὸ ἀν ινον 1, 4, 3. τὸ ἀνθρώπινον

πορφύρ 1, 5, 14. πορφύρα

μεγαλοφϛόν 1, 5, 27. μεγαλοφρόνων

αὐτ 1, 8, 16. 1, 13, 13. αὐτὸν

ὑπερέβαλ 2, 6. 10. ὑπερεβαλεν

κελευσάντ 3, 12, 23. κελευσάντων, it. ἑαυτ 4, 4. 15. ἑαυτῶν

*) De ipſis Codd. in praef. T. I. dictum.

φιλάνος 4, 3, 6. φιλάνθρωπος, vbi tamen omiſſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

ξίφ ου 4, 4, 5. ξίφου

νεολαί 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

ὅτε 6, 7, 2. οὔτε

μὴ τι 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ̃' 7, 11, 1. λαβών

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλεῖστον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δὴ, quam δὲ legere malim" (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel *Duplici* littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd., (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3, 9, 11. etc. ſed rurſus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλὸν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλὸν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit" quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προσβάλλειν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλειν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλειν. — it. διέβαλεν 6, 1, 18. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4. e.

ἐπιστέλλειν 3, 1, 5. i. pro ἐπιστεῖλαι rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15, e.

ἀπαγγελόντων 8, 3, 17. e. — ἀγγέλοντες 8, 6, 3. ſed recta et ſine Var. ἀγγέλλοντες ib. 13. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

ſed ἀσχάλλων 1, 9, 22. etc. ſemper, etſi edd. Ald., e Codd. et ipſae ductae,. interdum ferunt per vnum λ modo,

πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco poſtr. Mart. „ſed eſt in margine, γρ. πολλὴν"

ὅλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ὅλως" quod et diſerte fert Ms. Ve., ſed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per conſonas has et reliquas praebebimus deinde ad ſubſt. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris conſonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐῤῥιμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. ſed rectum et ſine Var. ἐῤῥιμμένας 8, 8, 19. i.

προσαραχθῇ 1, 4, 8. p. vulg. προσαῤῥαχθῇ,

περιδεραίοις 4, 2, 6. tacite ſic cum Stp. al. per Codd., ſed diſerte in Ba. ſaltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242., p. edd. Ald. al. περιδεῤῥ.

πλασσάμενοι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασσάμ.

quibus ſtatim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13. p. 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα, ſed ſine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. ſine Var. quoque, vt ſemper πράττειν et ἡττᾶσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. ſed πίσσα et πίσσῃ ib. 27. et 30. ſine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. ſq. ſine omni Var., it. θαλάσσης 3, 4, 4. e. θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. ſed et ſine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. ſolus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum propriorum*, quorundam ſaltem tum per hoc genus, tum ſimul per aliud,

λεκίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λεκίλλα, quo loco Var. notarat Martinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 13. p. vulg. Σύλλα, ſed σίλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπέλιανὸς 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλιανὸς. vulg.

γαλλικιανὸς 7, 11, 6. 10. sq. p. vulg. Γαλλικανὸς, et sic

ἰλλυρίδος 6, 7, 4. e. ἰλλυρικὰς 2, 9, 1. etc. semper

καπετωλίῳ 1, 9, 4. etc. sed καπιτωλ. 8, 8, 5. i.

μηνόφιλος 8, 2, 14. e. p. vulg. Μηνίφιλος.

μαξίμῳ 7, 9, 7. vbi Mart. „per errorem" p. Μαξιμίνῳ, vt in rel. locis recte,

κόμοδον 1, 2, 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδον, partim adeo, dum hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. semper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. sed μαμαῖα 5, 8, 4. 6, 1, 10. 20. p. vulg. Μαμμαία.

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γαννμήδ.

ἀννίβαν 4, 8, 14. i. p rel Codd. tacito Ἀννίβ., quod et in ed. Stp., al. sed in Ald. Ἀνίβαν, e Cod aliquo haud dubie,

Μαικίννας 7, 11, 6. sine Excerptis ap. Martin., vbi μαικίν. Ald. elemento breui,

πεσηνῦντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πεσννῦς,) sed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, vt in Stp." quae semper Πεσσιν. habuit,

Βασιανὸς 5, 3, 7 vbi Zan. ad Ms. Ven. „sic vbique" vt Ba. βασιαν. it. ib. 12. sed ad vulg. Βασσιανὸς 3, 10, 9. i. nil notarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17 p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4. 4, 7. p. vulg. Γέταν.

Μαῖσα 5, 3, 2. i. „sic vbique *Zan.*" ad Ven., vt et Ba., modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18. 22. 5, 7, 1. 5, 8, 7 m. pro vulg. Μαισὰ, sed 5, 5, 1. e. μαίσης Ba., at Μέσης Ve., p. vulg. Μαισῆς,

Σοαιμὶς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., sed ad 5, 8, 16. sq. Mart. „σοεμίδα, sed αι super ε adscriptum est."

μήδειαν 6, 5, 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434. et ib. 2. e. μηδεία, p. vulg Μηδία,

Γαλατείας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quanquam tacente Mart., per elementum saltem breuius tenuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m „γαλατίας" in qua simpl. vocali conspirabant ib. et rel. Codd. cum edd.) qui ib. mox καππαδόκειαν, et ib. §. 3. i. καππαδόκιαν, p. vulg. Καππαδοκίαν, mox tamen ib. Λαοδίκεια vulg. refert, at ib. e. βηρυτίων, p. vulg. Βηρυτίων, nil variando vel antea, vel ib. f. in Ἀντιοχεία, cf. 3, 2, 21., nec in Βιθυνίαν ib. 17. sq. nec in Νικομήδειαν 5, 5, 3.

τίγρντα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγριδα, ſed Τίγριδος 2, 8. 13, i. ſine Var., vt Τίγρητα 6, 5. 3. p. 378.

τίβριν 5, 8. 18. e. p. vulg. Θύβριν, ſed ſine Var. Θύμβριδος 1, 11, 10. i.

Ἀλβῖνον 7. 10, 6. p. 823. ſic et porro Loc. „et Ms. Ba. ἀλβῖνον, p. vulg. Βαλβῖνον, it. ib. 7. p. 828. 13. i., — ſed ad vulg. Βαλβ. 7, 12, 5. i. Loc. „ſic eſt h. l. in cod. Vi. etiam" vbi Ms. Ba. ἀλβ., — at 8, 6, 4. i. Βαλβῖνον cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 13. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. ſed ib. 11. i. Ba. iterum ἀλβ.

Simul de *Punctis Diaereſeos*,

quae et ſupra deſiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent

διαδουμενιανὸν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδουμενιανόν,

πλαυτιανὸν 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλαυτιανόν, quam ſcripturam poſter. tenuit §. pr. et ſemper in rel. locis,

κυντιανὸν 1, 8, 11. p. 305. ſed Ms. Ve. Κυντινιανόν, at Ms. Vi. Κυϊντινιανόν, tum Ald. al. Κυιντιανόν, p. Stp. al. Κυϊντιανόν,

Ἀκυληίαν 8, 2, 3. ſic tacite Codd. omnes, it. ib. 6. 8, 3, 2. 8, 5, 13. ſed 8, 6, 10. diſerte Ba. ἀκυληΐας, rel. Ἀκ. it. 8, 7, 1. Ba. ſed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diſerte ἀκυληΐσιοι.

διπετὲς 1, 11, 2. i. ſed Mss. Ve. et Vi. διϊπετές, p. vulg. διοπ., tum διπετῆ 5. 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διοπ., quod et tacite ſequuntur rel. Codd.

προυπάρχα 1, 4, 10. p. 111. Ms. Vi. p. vulg. προϋπάρχ.

προιὼν 1, 14. 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd., it. 2, 4, 18. 3. 9. 18. i. 3, 11, 4. ſq. 5. 5, 16. i. 7, 6, 16. m. ſed ib. 3. e. clare Ba. προιόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ." quod, reſpiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προϊόντ.

Πομπηιανὸς 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. ſine Var. it.

Πομπήιον 3, 7, 18. i. m. ſed

ῥωμαικῶν ib. i. e. p. vulg. Ῥωμαϊκ., quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis*,

quale ſignum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδευμένας 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδουμένας ſic Zan." quo de v. Not.

Vocabula per ι et ε fcripta.

Horum adi. quidem αὔλεος habemus quater, fed femel αὐλίοις 7, 5, 6., et vtrumque fine Var.

Sed in fubft. magna inconftantia per Codd. obuerfatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba., cf. 1, 4. 16. ἀσθενίας, p. ἀσθενείας, fed ad 1, 7, 5. e. τριγονίας Martin. „Ms. Ba. τριγενείας, tamen fuper ε a fcriba Iota notatum eft etc.“ et fic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1, 15, 5. e. p. 644. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1. 5. e. 2, 3, 17. i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. e. 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2, e. 9. p. 434. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 668. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11, 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8, 8. p. 1113.) 7, 5, 5. e. 7, 11. 15. i. — fed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1, 7. p. 494., fed folus Vi. 3, 3, 1. p. 523. fecus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitiofa eft in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 3, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. fed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 319. 7, 6, 7. p. 704. — et in fubft. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4, 7, 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — fed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3, 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum fubft. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. χῶραν dant rel. Codd. χώραν,) cf. fupra Μαῖσα, — fecundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. σῖτον Ba. fed σῖτον Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3, 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14. p. 26. 7. 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7, 6, 19. i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. fq.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m. — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (φθάσαι) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. δρᾶσαι Ba. fed δράσαι rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

2, 9, 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. 11, 11. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8. p. 736 — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1. p. 57. 5, 8, 9. p. 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, 11, 5. p. 690. 7, 4, 10. p. 662. — 3, 11, 11. p. 696. 7, 5, 11. e. — vel particip., per ſing. 7, 10, 15. i. — ſimul per plur. 1, 10, 4. p. 385. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9, 11. i. 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μήϑ' ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — *μὴ δὲ*, v. in iunctis et ſeiunctis, — *μηδ'* 1, 10, 8. e. etc. — *μὴδ'* 2, 1, 4. e. ſed *μὴ δ'* 5, 7, 4.

ſeparatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter *πὲρ*, quod cum aliis vocibus ſine interuallo vllo copulant Codd., aut ita ſcriptum in Excerpt. praebetur, vt non liquido dignoſcatur interuallum. cf. Ind. in *πὲρ*,)

ὅπȣ ποτ' 1, 6, 14. p. 209. — *ὅ τι ποτ'* 2, 1, 4 p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

τοῖς ποτὲ 5, 1, 14. p. 27 clare Cod. Ba. ſed clam rel. — *πȣ ποτε* 5, 4, 16. p. 114. ſed *πȣ̃ ποτε* Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — *καί ποτε* 4, 4, 6 p. 851. — *μὴ ποτὲ* 4, 6, 10 i. ſed clam Mss. rel. *μήποτε* cum Stp.

ȣ̓δεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. ſed *μὴ δὲ μίαν πῶς* Ve. et *μηδεμίαν πως* Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter *οἷόστε*, quod cum Stp. ſemper ſic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21. i. et in iunctis,) ſecundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo poſt nullum accentum ſ. praepoſitionem ſine accentu,

ἔς τε 2, 7, 5. i. — *ἕς τε* 4, 6, 8. i. — *ἔν τε* 7, 5. 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

poſt accentum autem alium, atque adeo poſt vocabulum oxytonum, in

ἅτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct. Lat. vtpote, rel. ſed Ms. Ba. ἅ τε 7, 9, 11. p. 793. — ἅ τε 3, 8, 3. p. 1105. ib. 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8, 7. i. — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 8, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4, 20. m. — πρός τε 1, 2, 9, p. 51. ſq. 4, 11, 5. p. 977. — πρὸς τε 1, 3, 13. Ba. ſed πρός τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9 p. 981. 5, 2, 6. p. 42. Add. ſed

ἰδών τε 4, 13, 11. p. 1014. — mox ἐπιστάς τὲ, — ſic ἀνιών τε 5. 6, 21. p. 211 ſ d ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθών τε 7, 8, 5. m. mox ἀνελθὼν τέ,

poſt vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἅτε, vna editum voce, vt nos quidem ſcribimus, etſi per ſe ortum e duabus.) in quo genere Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τὲ cum accentu, vt

μεγάλων τὲ 1, 1, 4. p. 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — ſed ἔργων τε ib. 1. p. 2. cum Mss. rel. — φθόνῳ τε 3, 2, 13. e. Add. ſolus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p. 997. Add. — συγκαλέσας τὲ 1, 4, 1. p. 90. ſed Vi. τε ſine accentu, — μερίσαι τε 1, 17, 3. p. 707. it. κρύψαι τε 2, 1, 1. p. 1.

poſt proparoxytonum, vbi Ba ſolet reclinare, vt

φράσεώς τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἔπεμψέ τε 3, 7, 2. m. — mox χρήματα τὲ, — θεραπεύοντι τὲ 4, 13, 5. i. ſed §. pr. φέροντά τε,

poſt periſpomenon, vbi inconſtans in τὲ accentus obſeruatur, vt

ἦν τὲ 5, 5, 4 p. 136. ſed Ve. ἦν τε,

ἐθνῶν τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p 54. etc. — ὑμῖν τὲ 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχρῆν τε 1, 9, 16 cum Vi. — βοηθεῖν τὲ 2, 7, 5. e. Add. ἑορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τὲ 1, 4, 19. p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5. i. cum Vi. — ἐκαθέν τε 3, 3, 6. p. 529. ſed mox πᾶσαν τὲ, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1. i. 5, 4. 9 p. 105. it. 18. e. καλῶ τὲ ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. etc.

poſt properiſpomenon, vbi Ms. Ba. frequentiſſime accentum in τὲ tenet, vt

παρεῖχε τὲ 1, 3, 9. m. 1 6, 19 i. — λαῖτον τὲ 1, 16, 12. i. ſed λαῖτόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τὲ 2, 3, 7. p. 65 ſed mox ἄνωί τε, — ἐκαθὲν τε 3. 3, 6. p 529. ſed mox πᾶσαν τὲ, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τὲ 3, 11, 2. e.

παρωρμᾶτό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τὲ 4, 11, 5 p. 976. ſed ἐσθῆτι τε Vi., qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4, 12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τὲ, cf. 5, 6 21. p. 213. 5, 8, 2. p. 242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδοῦναι τὲ 5, 4, 17. m. — ἀπαγγεῖλαί τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. ſed πρῶτοι τὲ ib 13 e. — καπῆλθέ τε 4, 8, 1. i. ſed ὄρχούς τὲ ib. 12, e. — ἐπαινοῖ τε 7, 4, 14 i. 7, 5, 10. i. ſed πλῆθος τὲ 7. 12, 14. i — δηλῶσαί τε 7, 6, 13. i. ſed ib. e. p. 718. τοῦτο τέ, at Ve. τοῦτο τε, ſed ἀπαγγελεῖλαί τε ib. 14. e. tacite tres Mss. cf 8, 6, 4. p. 1053. etc.

ſimilis inconſtantia porro in pron. infinito per omnes priores rationes, primo quidem in diſſyllabo, poſt nullum accentum, vt

ὥς τινὰς 3, 11, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — ἄ τινες 4, 1, 9. i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἔν τινι 5, 4, 21. i.

poſt alium accentum, et poſt oxytonum

λαβὼν τινὰς 1, 3, 11. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393. αὐτὸν τινὰ 5, 1, 12. p. 18. ὀρχηστὴν τινὰ 5, 7. 12. p. 235. οὐδέ τινα 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, 11. p. 629.

γάρ τινα 4, 3, 4. p. 836. γάρ τινι 7, 2, 13. i.

δὲ τινὲς 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18. i. Add. — δέ τινες 2, 5, 5. i. Add. 2, 10, 13. i. 2, 14. 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p. 37. 6, 5. 14. i. Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i. 8, 3. 19. i. 8, 4. 6. i.

δὴ τινὰ 4, 4, 16. i Add. 6, 2, 12. i. — δή τινες 7, 1, 25. i. ἤ τινὰς 4, 1, 3. e. ἤ τινὰ 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων 1, 10, 15. i. — καί τινα 6, 4, 14. i.

μὲν τινες 3, 10, 11. p. 676. 4, 8, 11. p. 924. — μέν τινος 6, 9, 10. i.

μὴ τινὲς 8, 1, 2. p. 902. — μή τινες 8, 4, 8. p. 982.

μὴ δέ τινα 7, 8, 12. i. — μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 688. μή τέ τινος 6, 5, 16. i.

ἀπό τινος 4, 2, 22. i. 6, 8, 1. e. — διά τινος 3, 12, 12. p. 717. διά τινα ib. 17. e — ἐπί τινα 5, 4, 13. e. ἐπί τινος 7, 5. 6. e. — μετὰ τινὸς 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρός τινα 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

ſimul que cum copula

ἅ τέ τινες 4, 2, 16. p. 827. ſed Mss. rel. clam cum Stp. ἅ τε τινὲς,

ἐξοχάς τέ τινας 5, 3, 11. p. 71, ſed rel. Mss. tacite cum Stp. ἐξοχάς τε τινάς,

poſt paroxytonum

ὥςπερ τινὸς 1, 8, 5. p. 283. νέον τινὰ 1, 17, 24. cum Mss. rel. — τοιαύτην τινὰ 2, 9, 4. i. — ἄλλα τινὰ 4, 15, 6. p. 1046. cum Ve. ſed ἄλλα τινα Vi. — φήμην τινα 7, 6, 21. p. 725. m. Add. — δόλον τινὰ 8, 8, 11. i.

†† θέας τινῶν 3, 8, 17. i. καίτοι τινῶν 6, 1, 15. p. 295. ἐσίας τινῶν ib. 18. p. 300. ἀγγελάντων τινῶν 6, 9, 4. p. 517. 7, 10, 9. p. 831. — ὀλίγων τινῶν 7, 11, 12. i.

poſt proparoxytonum

ἄκριτόν τινα 2, 14, 7. i. 3, 11, 2. p. 684. 3, 12, 14. i. — Πάτροκλον τινὰ 4, 8, 10. e. — ἐγένοντό τινες 6, 4, 30. p. 370. cf. 7, 8, 5. p. 749. 8, 3, 20. i. 8, 4, 9. p. 984. — ὑποβάλλοντος τινὸς 7, 10, 13. p. 837.

†† γενόμενοι τινῶν 7, 7, 5. i. tres Codd. tacite cum Stp.

poſt periſpomenon,

ἓν τινὸς 1, 6, 1. i. 1, 8, 5. i. 3, 13, 16. i. 4, 10, 13. m. — αὐτῶν τινὰς 1, 4, 17. e. 7, 1, 26. p. 580. cf. 4, 12, 7. p. 995. 5, 7, 14. e. — αὐτοῖς τινας 7, 10, 14. p. 839. — περιελῶν τινα 3, 11, 6. p. 690. — τιμῇ τινι 4, 3, 3. i.

†† αὐτῶ τινῶν 1, 12, 2. e. — ἡμερῶν τινῶν 7, 6, 1. i.

poſt properiſpomenon,

ἆχέ τινα 1, 15, 14. e. 6, 4, 13. e. 8, 7, 17. i. — τοιαῦτά τινα 3, 6, 17. 3, 13, 13. 4, 9, 6. 4, 14, 19. 6, 2, 7. 6, 4, 1. 10. 7, 5, 17. 7, 8, 21. 8, 3, 6. 16. ſed τοιαῦτα τινὰ 2, 9, 4. ſolus Ba. vt 4, 11, 1. ſolus Vi.

†† ἐπακῦσαι τινῶν 3, 5, 12. e.

porro in pron. hoc monoſyllabo, cum maſc., tum fem., tum neutr., per ſuperiores rationes, poſt nullum accentum,

ἅ τις 3, 4, 13. i. Ms. Ba. diſerte, ſed 4, 5, 5. i. clam tres Mss. cum Stp., it. 7, 8, 17. etc.

ἅ τι 4, 6, 7. e. ſic cum Stp. tres Mss. tacite, it. in ἅς τι 6, 1, 11. p. 286. — ὃ τι 7, 1, 21. e. cum Stp. tacite Ms. Ve. et Vi.

poſt accentum aliquem, primo que poſt oxytonum,

μηδέ τις 8, 7, 17. ſic cum Stp. tres Mss. tacite, — it. μή τις 1, 6, 18. p. 217. — δέ τις 6, 8, 1. 7, 1, 21. i. ſed diſerte Ba. 7, 8, 3. p. 746.

ἀεί τι 3, 13, 15. ſed tacite Mss. rel. cum Stp. ἀεὶ τὶ,

δέ τι 4, 2, 2. i. Mss. tres clam cum Stp. ſic, it. 4, 6, 10. m. 4, 12, 5. i. 6, 1, 14. i. ἐδέ τι ib. 4. i.

δή τι 4, 13, 2, i. ſolus Ba.

ἥν τις 2, 13, 14. p. 405. tres Mss. cum Stp. clam, — it. ἄν τι 3, 6, 8, 578. πολύ τι 3, 4, 11. m. ſolus Ms. Ve. tacite cum Stp. ſed Mss. tres ſic cum Stp. 3, 7, 8. p. 601. 5, 1, 3. p. 4.

cum que copula,

πολλή τέ τις 1, 12, 2. i. Mss. tres tacite cum Stp., it. 7, 3, 5. i. μόνον τέ τις λ.

poſt paroxytonum,

τοιάδε τις 4, 9, 3. i. tres Mss. tacite cum Stp.

ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. Ms. Ba. ſed Mss. rel. cum Stp. clam ἑτέρα τὶς, at πόλις τὶς 4, 2, 17. i. tres tacite cum Stp.

ἀπεικάσαι τίς 4, 2, 15. i. Ba. ſed rel. Mss. ἀπεικάσαι τὶς cum Stp. clam, ſic et in Ba. συνωμοσία τίς 7, 1, 11. m. p. 555. — tamen ib. §. ſq. i. Μάγνος τὶς tres Mss. tacite cum Stp., it. ib. §. 13. i. τοιαύτη τὶς, it. 7, 3, 6. p. 618. τοσαύτη τὶς, it. 7, 8, 14. i. 8, 6, 17. i.

μόνον τὶς 3, 6, 4. e. diſerte Ba., ſed rel. Mss. quoque ſic cum Stp. ſed tres clam ſic cum eodem ib. 11. p. 581.

ἔτέ τις 8, 6, 17. p. 1069. tres Mss. clam cum Stp. it.

μέρος τὶ 8, 4, 23. i. cf. 6, 1, 13. e. ſed

συνέβη τί 1, 8, 5. e. Ba., at Mss. rel. συνέβη τὶ clam cum Stp. tum

ὥσπέρ τι 2, 13, 12. p. 401. tres Mss. tacite cum Stp., at 8, 2, 6. p. 928. ſic cum eodem tantum Ve. et Vi. — ἀδέναί τι 7, 8, 3. e. Ba. ſed rel. iterum cum Stp. clam ἀδέναι τὶ,

πλέον τί 2, 6, 18. p. 191. Ba. ſed Vi. πλέον τι, — vt πάνυ τι 3, 11, 6. i. Add. tres Mss. tacite cum Stp.

μέγα τὶ 1, 10, 8. p. 395. tres Mss. clam cum Stp., ſed cum eodem ſic μέγα τι 4, 14, 6. p. 1026. — at μέγατι 7, 11, 18. e. ſolus Ba. pro rel. Mss. cum Stp. μέγα τὶ, — tum μέγά τι 8, 1, 6. i. vnus Ba., ſed rel. cum Stp. iterum, vt ante.

ἔτέ τι 4, 9, 11. p. 952. ſic cum eodem clam Mss. tres.

denique poſt proparoxytonum,

τετράγωνόν τι 4, 2, 12. p. 821. tres Mss. tacite cum Stp. — 4, 8, 10. e. p. 922. ἐποίησέν τι Ba. diſerte, ſed rel. cum illo ſimili accentu.

δημόσιοι τί 2, 7, 3. p. 208. Ba. ſed δημόσιοι τὶ Vi., vt φθάσωσι τὶ 3, 2, 10. p. 513. tacite Ve. et Vi. cum Stp. at Ba. diſerte φθάσωσί τι,

ὠνησάμενός τις 2, 10, 8. p. 313. tres Mss. clam cum Stp. it. 3, 6, 3. i.

porro poſt periſpomenon,

ἦν τις 1, 10, 2. i. tres Codd. cum Stp. tacite, it. 4, 13, 2. i. 5, 3, 2. 6, 4, 4. i. it.
αὐτῷ τις 4, 8, 11. i.
ὁρῶν τι 4, 13, 11. p. 1014. — ἦν τι 7, 10, 14. i.

post properispomenon autem,

τοσαῦτα τις 3, 15, 6. tres Mss. clam cum Stp., it. 4, 2, 6. i. Add.
μεῖζόν τι 1, 10, 3. i. tres similiter cum eodem, it. 3, 13, 6. i. 3, 15, 4. i. 4, 4, 5. e. it. δοκῶσαί τι 4, 1, 1. m. sed sic diserte Ba. 1, 17, 16. p. 728.
ἐρῶντας τί 7, 6, 15. e. solus Ba., sed rel. cum Stp. ἐρῶντάς τι.

praeterea in pron. pers., per easdem rationes, post oxytonum

πρός με 2, 3, 12, i. 3, 11, 10. p. 695. tres Mss. clam cum Stp., it. 3, 6, 6. e. Ve. et Vi. pro Ba. πρὸς ἐμέ, — δή μοι 1, 4, 8. i. tres,
μέν σε 1, 6, 12. i. Add. tres cum Stp. tacite, it. δέ σοι 3, 11, 11. i. 7, 5, 13. i.
ἐπί σοι 1, 9, 11. p. 353. diserte Ba. sed rel. Mss. ἐπί σοι cum Stp.
σύν σοί ἤ 1, 6, 18. p. 217. diserte Ba., sed σύν σοι rel. cum Stp.
πυκνά σε 1, 6, 18. p. 218. soli Mss. Ve. et Vi. — γάρ σε 1, 9, 9. i. tres clam cum Stp., it. γάρ με 2, 10, 4. p. 305.

post paroxytonum autem,

πανηγυρίζων σοι 1, 9, 8. i. Ba. et Ve. clam cum Stp, sed nudum σε Vi. — περιόντος μοι 1, 5, 6. tres, it. 2, 3, 16.
βία με 5, 1, 3. i. tres tacite cum Stp., — it. ὄντα με ib. 10. p. 14. cf. 2, 1, 22. p. 29. 1, 5, 8. i.

sed post proparoxytonum

αἰώνιόν σοι 1, 6, 19. p. 219. tres cum Stp. clam, it. 3, 11, 10. p. 695. — sed ib. 11. diserte Ba. διαδεξάμενός με, vt rel. clam, et tres iterum tacite 2, 5, 13. e. — it. ἐπεβούλευσέ μοι 4, 5, 7. m. — it. τὸ μέτριόν με 5, 1, 5. m.

porro post perispomenon,

νῦν σοί 3, 11, 10. i. tres clam cum Stp.

denique post properispomenon,

ἐπῆλθέ μοι 4, 5, 10. i. tres cum Stp. tacite, it. εἶναί μοι 1, 5, 5. i. 10. p. 151. it.
ὁρᾶτέ με 1, 4, 2. i.

post emo in encliticis verbis duobus illis, per rationes easdem, primo quidem post accentum nullum,

ὡς φατὲ 4, 3, 17. e. tres Mss. tacite c. Stp. — ὡς φασι 3, 4, 15. p. 551. ſic Mart. e Ba., vt rel. clam, — ſed ὥς φασιν 6, 9, 12. m. tres tacite,

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

δέ φασὶν 7, 9, 20. i. tres clam, — ſed ὥς τινες φασὶν ib. 9. i. diſerte Mart. e Ba., pro Stp. et tacito Mss. rel. ὥς τινὲς φασὶν,

porro poſt periſpomenon,

γȣ̃ν φασὶν αὐτὸν 2, 1, 15. i. ſolus Ba. per alius ordinis lectionem, pro Stp. et rel. Mss. clam γȣ̃ν αὐτὸν φασὶ, ſed ἐκεῖ φασι 3, 4, 5. i. diſerte Ms. ſed rel. clam cum Stp. ἐκεῖ φασὶ,

at in verbo ſubſt., poſt nullum accentum, (praeter ἐςθ᾽ ὅτε 4, 7, 8. 6, 1, 18. i. tres c. Stp., it. εἰσὶ δ᾽ 1, 1, 3. 7. 3, 14, 14. p. 764. it. 2, 13, 10. p. 395. ἐςι δὲ Ba. c. Ve. ſed ἐςὶ δ᾽ Vi.)

ȣ̓δ᾽ ἐςιν 2, 13, 11. p. 398. ſolus Ms. Ve. tacite c. Stp., dum rel. faciunt aliud genus, cf. deinde; ſed 1, 10, 12. p. 405. omnes Mss. c. illo Stp.

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

ȣ̓δέν ἐςιν 2, 13, 11. p. 398. Ba. ſed Vi. ȣ̓δὲν ἐςιν,

γάρ ἐςι 4, 2, 1. i. tres clam, it. 5, 3, 19. i. 8, 7, 8. p. 1083. — γάρ εἰσι 8, 1, 14.

ὅπέρ ἐςι 7, 6, 4. i. Ba. ſed rel. cum Stp. clam ὅπερ ἐςὶ,

porro ſimul cum pron. infinito

δέ τις ἐςὶ 5, 3, 10. m. tres tacite c. Stp.

it. ſimul poſt copulam

γενναιότατοι τέ εἰσι 2, 9, 15. i. ſolus Ba. dum rel. c. Stp. faciunt genus aliud ſq. mox μεγάλοι εἰσὶ,

poſt paroxytonum,

ἔθος ἐςὶ 1. 5, 2. tres c. Stp. clam, it. κράττȣς ἐσμὲν 2, 13, 10. i. — τιμωρίαν ἐςὲ ib. 14. e. — ἀίδιȣ εἰσὶ 5, 1, 13. e.

tum poſt proparoxytonum,

σύνεδρός ἐςι 1, 5, 17. e. tres tacite, it. 2, 10, 18. p. 331.

porro poſt periſpomenon,

τιμῇ ἐςιν 4, 2, 17. m. Mss. tres clam, it. 4, 15, 18. 8, 6, 16. e.

Spirituum ratio

vniuerſa, vt in Cod. Ba. deſit lenis et aſper ſuper ρρ. cf. 1, 13, 11. 1, 15, 12. tum in Ve. lenis in vocabulis nominum propr., a magno incipientium elemento, vt Αλεξάνδρῳ 6, 9, 1. 7, 1, 1. — Ωκεαν. 7, 2, 20.

dubia, maxime in pron. dem. αὐτ. et recipr. αὑτ., quo de cf. Ind. Var. et infra in *Pronom.*

praua porro, per asperum pro leni, in adi. 2, 4, 1. p. 101. 2, 6, 3. p. 161. Ba. it.
in adu. 2, 7, 14. i. et
in verb. 2, 6, 19. p. 195. — 2, 2, 23. i. 2, 15, 4. e. 3, 6, 7. p. 577. 8, 7, 8 p. 1083.
in subst. 5, 1, 6. p. 8. solus Vi.
it. per lenem contra pro aspero, in subst. 3, 6, 11. i. — 2, 8, 16. p. 258. (non vero 2, 7, 1. e. 3, 6, 15. i. 3; 8, 10. e. 5, 2, 9. i. 13. e.) — 3, 14, 19. i. 6, 5, 3. p. 378. 7, 2, 10. e. 11. i. 13. e. 14. p. 599. 8, 7, 1. e. it.
in adi. 3, 14, 10. i.
tum lenis in contractis, vt adi. τἀληθῆ 4, 12, 7. i. 4, 14, 8. m. a tribus Mss. adhibitus, it.
in pron. κἀμοὶ 2, 10, 4. i., sed καμὲ 5, 1, 5. i. Ba., pro rel. c. Stp. κᾀμὲ, — κἀκεῖνος 3, 6, 8. i. tres clam, etc. v. Ind. ἐκεῖν. per casus omnes, sed diserte Ba. et Vi. 2, 5, 13. i. it. Ba. 6, 1, 4. i.
in adu. loci illis, κἀκεῖ 3, 4, 9. tres clam, it. κακεῖθεν, vbi v. Ind., it. κἀκεῖσε 4, 8, 15. — tum illo τὠπίσω 3, 4, 19 e. 5, 6, 17. p. 201.
in verbis, quorum accentus non est simul sub initium, vt
πρȣβάλετο 2, 11, 9. p. 346. diserte Ba., sed rel. clam, sed tres clam c. Stp. πρȣ̓βάλλετο 8, 1, 6. p. 908.
πρȣδώκατε 2, 13, 13. e. diserte Ba., sed tacite rel.
πρȣκαλεῖτο 4, 5, 6. e. tres c. Stp. clam, it. 4, 14, 13. 7, 1, 11. i. sed diserte Ba. 6, 8, 16. i. it. Ba. et Ve. 6, 9, 10. p. 524. at Vi. πρȣ̓καλ.
πρȣνοήσατο 7, 6, 9. i. tres clam,
πρȣ̓χόντων 7, 10, 6. p. 820. tres tacite c. Stp.
πρȣχώρει 1, 15, 16. p. 667. diserte Ba. it. 4, 4, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. sed πρȣ̓χ. 7, 9, 1. e. Ba. et Vi. c. Stp. clam,
πρȣ̓χώρησεν 1, 14, 15. p. 620. tres tacite c. Stp. it. 7, 6, 16. i. sed 7, 2, 9. i. diserte Ve. πρȣχωρ.
in copula κἀν (p. καὶ ἐν) 4, 14, 19. e. tacite tres c. Stp. — at κἂν (p. καὶ ἂν) 1, 13, 16. p. 578. tres diserte, at 4, 4, 15. sic modo Ba. it. 4, 5, 15. i. sed tacite tres 4, 6, 3. 8, 4, 23. i.
quo pertinet etiam

Spiritus simul cum *Accentu*

in contractis aliis partibus orationis, et adeo
in adi. πρȣ̃πτον 4, 12, 14. e. tres Mss., it. 7, 4, 4. p. 653. sed iidem πρȣ̃πτω 8, 3, 10. p. 957.
in subst. τȣ̃νομα 2, 4, 13. p. 117. Ba. et Vi. sed Ve. c. Stp. τὸ ὄνομα,
in verbis, quorum accentus stat simul ab initio, vt

πρȢβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. clam c. Stp., pro al. lect. Ve., cf. poſt,

πρȢθηκεν 3, 8. 8. i. tres tacite c. Stp., ſed contra πρȢθεσαν 8, 6, 6. i. cum eod.

πρȢλεγον 2, 14, 9. i. tres c. eod. clam,

πρȢπεμπε 2, 13, 21. p. 422. Ba. clare, ſed rel. pariter πρȢπ. ſed 3, 1, 10. i. omnes c. Stp. tacite πρȢπ.

πρȢτρεπεν 3, 12, 10. omnes ſic clam c. Stp. it.

πρȢχοντα 2, 1, 20. p. 27. ſed 2, 10, 9. e. diſerte Ba. et Ve. clam ſic c. Stp. at Vi. clare πρȢχ., tum 7, 5, 10. p. 680. tres πρȢχ. tacite c. Stp.

quae res ducit ad

contractam formam vel *ſolutam*

aliam; primum

in adi. κρέττονα 1, 6, 20. p. 221. clam Ms. Ve. et Vi. c. Stp. ſed Ba. κρέττω, — 1, 10, 10. p. 399. εὔνοον tacite Ve. c. Stp. ſed Ba. diſerte εὔνουν, et Vi., per vitium quanquam, ἔγνοουν,

in ſubſt., per acc. plur. tert. declin. βασιλέας 2, 4, 8. e. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba. βασιλεᾶς, it. 2, 6, 19. e. 7, 10, 3. e., at βασιλέας 8, 8, 2. e. tres tacite c. Stp. it. ἀμφορέας 5, 5, 16. p. 154.

in verb. (praeter illud ſuperius in accentibus κρέμασθαι 1, 14, 1. p. 586. clam Ve. et Vi. c. Stp. ſed Ba. κρεμᾶσθαι,)

συνεῖναι 2, 9, 15. p. 294. Ve. et Vi. tacite c. Stp. ſed Ba. συνιέναι

ἔῤῥιπτον 4, 15, 6. e. Vi. c. Stp. clam, ſed ἐῤῥίπτουν Ve. et ἐρρίπτουν Ba. — ἐῤῥίπτει 5, 6, 21. p. 212. Ve. et Vi. tacite c. Stp. at Ba. diſerte ἔῤῥιπτε, nihil tentando in vulg. lect. alterutra 2, 9, 9. p. 286. 3, 12, 25. p. 729. 4, 6, 2. e. 7, 7, 6. p. 733.

προεχώρει 1, 15, 16. p. 667. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba. προυχώρει, it. 4, 4, 4. 5, 8, 9. p. 251. ſed προεχώρει 3, 15, 12. i. tres tacite,

προεχώρησεν 6, 1, 20. p. 304. Ba. diſerte, vt rel. clam, ſed 7, 2, 9. p. 592. Ba. et Vi. clam c. Stp. at Ve. προυχ.

προεπόμπευον 5, 6, 20. e. tres tacite,

προεκαλέσατο 6, 8, 16. i. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba diſerte προυκαλέσ.

προύβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. tacite c. Stp. at diſerte Ve. προέβησαν,

dum nihil tentatum in ſupra poſitis verbis ad *Spiritus.*

Diſtinctiones ſeu *Interpunctiones*

ſequantur, quarum ratio eſt haec, primum maxime in Ms. Ba., per inconſtantiam ſubinde conſpicuam, vt

commata, pro ſignis ſ. vncis parentheſis, vtrinque, vel cola ſ. puncta in apice litterarum, nulla 1, 5, 2. p. 137. ſed ib. 4. p. 143. cf. 1, 2, 2. p. 34. 1, 6, 12. p. 205. ib. 14. p. 209. 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 7. p. 347. 1, 12, 12. p. 506. 1, 13, 11. p. 556. 2, 5, 9. p. 141. etc.

cui ſtatim hic adiungimus, omnino nulla parentheſis ſigna ibi reperiri, nec monitum a Mart., quid eorum loco adeſſet, 1, 6, 11. p. 204. 1, 8, 11. p. 305. 2, 5, 9. i. etc.

cola vero frequenter deprehenduntur, vt

adeo poſt ſingulas deinceps voces 3, 12, 22. e. 6, 6, 4. e. 7, 8, 11. e. it.

poſt membra breuia, 1, 4, 21. p. 134., interdum inepta 2, 5, 12. p. 148. 2, 15, 8. i. 3, 14, 18. e. 4, 12, 1. p. 987. 5, 8, 20. e. — nominatim in particip. aut adi. 1, 1, 4. p. 13. 1, 4, 18. p. 126. 4, 11, 12. m. etc. aut verb. finit. in μὲν et δὲ 1, 2, 1. 4, 6, 10. m. etc. it. aliter 4, 6, 2. e.

ante coniunctiones et adu. 8, 3, 14. p. 963. ib. 15. e. (ſed comma 7, 1, 19.) — 8, 6, 11. e. ſed comma 7, 2, 12. e. at punctum 7, 9, 15. e.

pro puncto interrog. (quod tamen tenetur 1, 17, 10. p. 721., et quo abſente non monitum tamen a Mart., quid aliud eſſet ibi 1, 6, 4. e. 7, 3, 2. e.) 2, 13, 20. p. 419. 3, 12, 12. p. 23. 4, 10, 12. e. 4, 11, 10. e. 5, 1, 11. p. 15. 7, 3, 3. e.

punctum, praeter alia loca, rectum 4, 6, 10. i. — ſed prauum 4, 4, 9. e. 8, 6, 18. p. 1071. etc. — multum deinceps poſt ſingulas voces 5, 3, 14. p. 79. — obſcurum 3, 12, 21. p. 725.

commata rurſus, inepta quidem, in vniuerſum 1, 1, 3. p. 11. 1, 10, 4. p. 336. 4, 1, 3. p. 797. 6, 1, 16. i. — nominatim poſt ἂν (praeter rectum 1, 9, 3. m.) 1, 1, 1. p. 4. ib. 5. p. 18. 1, 5, 2. i. 1, 6, 14. p. 209. 4, 4, 9. p. 855. 4, 5, 5. p. 869. 4, 9, 9. p. 949. 4, 14, 16. p. 1036. 5, 4, 13. e. 7, 9, 3. e.

non bene omiſſum ante gen. conſq. 1, 4, 13. e.

non male contra poſitum 3, 12, 21. p. 724. — it. poſt verb. 4, 11, 5. e.

vniuerſe adhibitum aliquod, vel nullum, bene, male, diſſentiendo item a rel. Mss. 1, 1, 1. p. 13. ſq. 1, 2,

2. p. 33. 35. ib. 3. p. 38. 8. p. 51. 1, 9, 21. p. 373. 1, 12, 9. p. 496. 1, 13, 15. p. 574. 2, 9, 5. p. 274. 3, 13, 16. e. 4. 2, 12. i. 6. 7, 16. e. 6, 8. 7. p. 494. 7, 2, 15. p. 603. 7, 3 4. p. 614. 7, 4. 1. e. 7, 5, 13. e. 7, 10, 14. i.

nominatim in adu. temp. 4, 9, 12. i. 3, 15. 1. i. 4, 11, 3. p. 973. ib. 12. m.

porro in Ms. Ve. colon in membris verborum 8. 4, 29. p. 1015., pro commata rel. — contra comma 5, 3, 8. p. 67. pro colo Ba. — tum

in eodem, Ve. ſolo punctum interrog. 4, 14, 12 p. commate Ba. diſerto, ſed puncto mero Vi. tacito c. Stp.

deinde in Ms. Vi. cum Ve. comma modo duplex 1 3, 12. p. 81. pro colis Ba. — ſed nullum comma ib. p. ſq. pro Ba. aliquo,

poſtremo 4, 14, 4. p. 1025. colon in Ve. et comma in Vi. pro puncto Ba.

Caeterum de his diſtinctionibus ſingulis, ſuo ſub nomine, etiam conſuli poteſt Ind. Obſeruationum.

Iuncta vel *Seiuncta*

vocabula, primum *more* aliquo ſcribendi, per orationis partes ſolennes.

adi. et coniunctio δηλονότι 2, 10, 15. e. Mss. tres clam c. Stp.

adi., nominatim numeralia et copula ἑκκαίδεκα 8, 4, 2. tres ſimiliter, (it. τεσσαρεσκαίδεκα 5, 3, 7. e. etc. — τεσσαρεσκαιδέκατον 6, 1, 15. i. 6, 6, 2. i. — τρισκαίδεκα 1, 17, 26. m. — ὀκτωκαίδεκα 3, 15, 7 i.) ſed 5, 7, 7. p. 228. modo Vi. at ἑκκαιδέκατον Ve. et ἑξκαιδ. Ba.

adi. et adu. μέντοι 1, 8, 8. tres, it. 1, 9, 15. 3, 8, 15. 6, 7, 24. 8, 8, 2. it. vbi edd. diuidunt 1, 13, 8. 7, 8, 5. — ſed μέν τοι 6, 1, 2. p. 273. Ba.

ὅπως δή 4, 6, 2. Ba. ſed rel. c. Stp. ὁπωσδή clam,

πώποτε 3, 10, 13. e. tres clam, it. 3, 15, 5. e. ſed Ba. diſerte ib. 7. e. 4, 8, 19. i. (vtrinque in Add.) cf. infra in *neg.*

τοίνυν 1. 12, 17. e. etc. tres tacite, it. vbi edd. diuidunt 6, 7, 6. i.

art. poſtpoſitiu. et copula ἅτε (p. coniunct. Lat. *utpote*) — ἅ τε v. ſupra in *Accent.* in *copula* τὲ, poſt *oxyton.*

— praepoſitiu. et copula ὅτε 1, 13, 4. i. Ba. pro ὅ, τε Stp, rel. it. 2, 7, 4. p. 211. ſed ὅ τε 2, 8, 6. p. 243. — τό τε 3, 8, 10. etc. Ba. diſerte, pro Stp. et rel. τό, τε,

quod ap. Ba. contra 4, 5, 3. cf. et ὅ τι in ὅϛις. — praepositiu. et adi. τηνταχίϛην 2, 7, 5. e. 2, 8, 18. p. 260. 3, 12, 14. e. Ba. ſolus, at idem τὴν ταχ. 1, 9, 20. i. 1, 13, 6. i. vt clam rel. c. Stp.

τοπλεῖϛον 3, 15, 5. i. Ba. ſed τὸ πλ. 1, 13, 4. i. 2, 2, 3. i. 6, 6, 4. e. c. rel. et Stp.

τοπρότερον 8, 7, 5. i. ſolus Ba. in lect. al. rel. Mss.

τὸ τελευταῖον 1, 12, 11. p. 502. tres tacite, ſed diſerte Ba. 6, 5, 22. e. pro Stp. et Mss. rel. τοτελευτ. tacite,

ταπλεῖϛα 4, 7, 11. p. 908. 3, 14, 6. Ba. ſed idem τὰ πλ. ib. 12. m. ſic et

τὰ πρῶτα 1, 16, 10. p. 697. ſed ταπρῶτα 3, 10, 5. p. 669. 7, 9, 21. m. pro rel. τὰ πρ. tacito c. Stp.

coni. et adu. διό περ 7, 8, 16. i. tres c. Stp. it. 1, 1, 10. p. 31. 6, 5, 15. i. — ἅπερ 8, 3, 12. e. c. Stp. tres tacite, — it. ἐπεάπερ 1, 10. 8. 1, 12, 12. p. 506. etc.

ἅ ποτε 1, 7, 9. p. 256. tres c. Stp. ſic, it. 2, 8, 18. p. 261. 4, 1, 9. e.

coni. et copula ἅτε 1, 9, 12. etc. pro Lat. *ſiue*, tres tacite c. Stp. — at ἅ τε — ἅ τε 7, 10, 13. p. 837. diſerte Ba. ſolus,

copula et coni. καίτοι 1, 9, 18. etc. — καίτοιγε 4, 10, 1. e. tres c. Stp. clam.

neg. et adi. ἐχόμοια 1, 1, 10. p. 31. Ba. ſolus, p. ἐχ ὅμ. rel.

neg. et adu. ἐχήκιϛα ſ. ἐχήκιϛα 1, 1, 1. p. 6. Ba. p. rel. ἐχ ἧκ.

ἐδέποτ᾽ 1, 15, 8. i. p. 649. Ba. diſerte c. Stp. et rel. tacite, — ἐδὲ ποτε 1, 4, 12. p. 115. c. Stp. at ἐδέποτε Mss. rel.

ἐδέπω 1, 3, 12. p. 81. 1, 13, 12. p. 533. 5, 6, 16. p. 196. tres tacite c. Stp.

ἔτοι 7, 1, 21. p. 574. Ba. ſolus, it. ἔτοι γε 7, 4, 1. i. — ſed ἔτοιγε 2, 10, 12. e.

ἐκέτι 1, 6, 22. p. 226. etc. tres tacite c. Stp. — it. μηκέτι 1, 10, 3. e. etc.

μὴ ποτὲ v. ſupra in *Accent.* dict. enclitic., vbi et

μή πως, ſed μήπως 2, 15, 3. p. 460. tres clam c. Stp.

μή πω 1, 4, 8. p. 106. Ba. ſolus, ſed 2, 6, 19. p. 196. diſerte μήπω tres, ſed Stp. μή πω,

neg. et copula μὴ δὲ 6, 2, 9. m. Ba. et Ve. ſed 1, 4, 17. i. Ba. it. 2, 10, 11. e. etc. — μὴ δ᾽ 5, 7, 4. i. ſed μηδ᾽ 2, 1, 4. e. — μὴ δέ τινα 1, 13, 14. p. 571. — contra μηδὲ 7, 6, 16. e. 8, 3, 10. m.

. ὀὐδέ 4, 14, 14. m. etc. — οὐδέ τις 2, 3, 19. p. 88. — οὐδὲ γὰρ 6, 6, 10. i. Ba. diserte

μή τε — μή τε 7, 1, 20. i. diserte Ve., pro Ba. dis rto et Vi. tacito μήτε λ. — sed μήτε — μήτε 3 8. 19. e. tres clam, cf. 3, 10, 15. i. p. 681. et supra in *Accent. particular. neg.* — μήτε γὰρ 4, 15, 19. i. Ba. diserte, μήτέ τινα 2, 6. . p. 166. Ba. diserte, sed μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 688.

neg. et pron. οὔτιγε 3, 13, 14. i. Add. c. Stp. et tac. rel.

οὐδεμίαν 4, 13, 15. p. 1019. Ba. diserte c. Stp. at μὴ δὲ μίαν Ve. sed μηδεμίαν Vi., quorum et rel. 8, 5, 2. i.

οὐδετέρων 3, 7, 7. Ba. sed Ve. οὐθ᾽ ἑτέρων, at Vi. c. Stp. οὐ θατέρων, — tum οὐδετέρῳ 4, 4, 4. tres clam c. Stp. — at 7, 12. 6. i. οὐδ᾽ ἑτέρους diserte Ba sed rel. c. Stp. clam οὐδετέρους.

praep. et adu. περί που 1, 1, 5. p. 18. tres clam c. Stp. it. 5, 7, 7. p. 228. 7, 5, 3. p. 669.

praep. et copula ἔς τε 7, 4, 2. p. 6?8. tres tacite c. Stp., proprie quidem, Lat. *et ad*. — sed ἔς τε (p. adu. seu coni. Lat. *donec*) 4, 9, 11. p. 952. diserte Ba. sed rel. ἔστε, quomodo tres tacite c. Stp. 6, 5, 22. i. it. Ve. et Vi. 7, 10, 13. p. 837. — obscure 3, 12. 22. i. Ba., vtrum diuisum c. Ald. al., an iunctum c. Stp. et clam Mss. rel.

praep. et adi. διὰ παντὸς 2, 4, 13. p. 116. tres clam c. Stp. vt 8, 7, 9. m. vbi Ba. διαπαντὸς,

ἐπέκεινα 2, 8, 13. i. etc. tres clam c. Stp. sed ἐπ᾽ ἐκεῖνα 3, 4, 18. e. Ba.

ἐπιπλέον 8, 8, 14. p. 1126. tres tacite c. Stp., vt contra 8, 6, 7. p. 1057. ἐπὶ πλ.

ἐπιπλεῖστον 3, 9, 15. i. Ba. it. 6, 2, 20. p. 337. — sed c. rel. tacite et Stp. ἐπὶ πλ. 1, 6, 14. p. 209. 3, 7, 6. i. 4, 2, 5. i. 6, 1, 3. p. 292.

ἐπιπολὺ 1, 15, 13. p. 659. Ba. diserte, at 1, 11, 11. i. tres clam c. Stp., etc. sed ἐπὶ π. ib. 5. i. tres similiter, it. 3, 14, 6. e. sed Ba. diserte 3, 14, 10. i. et 7, 2, 14. p. 600.

κατἀξίαν 3, 11, 10. e. Ba. it. 2, 3, 15. p. 82. sed idem diserte, vt rel. clam κατ᾽ ἀξ. ib. 23. p. 96. it. tacite 2, 4, 5. p. 107. 2, 5, 13. p. 151. 2, 9, 9. e.

κατολίγον 2, 4, 10. i. Ba. diserte, it. 3, 3, 11. p. 533. 3, 9, 18. i. 5, 3, 21. p. 88. 8, 4, 4. p. 977. — sed κατ᾽ ὀλ. 1, 8, 10. p. 300. tacite, vt rel., c. Stp. it. 6, 8, 3. vt

R

κατ' ὀλίγους 1, 10, 6. p. 392. 2, 7, 10. i. 2, 9, 9. p. 285. — et ἐπ' ὀλίγον 3, 7, 13. e. — it. πρὸς ὀλίγον 4, 1, 9. p. 805.

praep. et subst. ἐξανάγκης 1, 4, 12. i. Ba. it. 6, 3, 8. m. p. rel. ἐξ ἀνάγκ.

ἐξαρχῆς 5, 1, 3. i. 7. i. idem, et

διαφροντίδος 8, 7, 15. e. nec tamen δι' ἡδονῆς 6, 3, 8. i. etc. sed idem

μεθημέραν 1, 13, 15. p. 574. 5, 4, 13. i. 7, 3, 9. p. 624. 8, 2, 13. p. 941.

praep. et pron. ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. p. 628. diserte Ba. c. rel. tacite et Stp.

ἐπ' ἀλλήλες 1, 12, 12. p. 513. tres diserte, p. vulg. ἐπαλλήλοι, qua vna voce contra tres clam c. Stp. 2, 7, 9. p. 223. it. 4, 15, 13. c. Ba. diserte, sed clam rel. c. Stp. ἐπ' ἀλλ. — it. πρὸς ἀλλήλους 3, 3, 3. p. 526. tres tacite, it. 6, 2, 19. i. — et παρ' ἀλλήλοις 3, 2, 15. m. — cf. 1, 14, 13. p. 617. ἀλλεπαλλήλων Ba. et Vi.; pro Ve. et Stp. ἐπαλλ. sed 1, 17, 22. p. 737. tres ἀλλεπαλλ. p. vulg. ἐπαλλ.

παρ' αὐτά (p. adu.) 3, 11, 17. e. tres tacite c. Stp.

pron. et adu. οἱαισδήποτε 1, 8, 17. e. Ba. diserte, sed rel. clam c. Stp. οἵαις δή ποτε, — it. οἱαισδὴ 1, 10, 4. p. 386. p. rel. c. vulg. οἵαις δὴ, — sed ὅ τιδὴ 3, 2, 10. p. 512. p. rel. c. Stp. ὁτιδὴ,

τοιάδε 1, 5, 4. e. etc. tres clam c. Stp. — sed τοιοῖς δε 4, 12, 15. i. diserte Ve. pro rel. τοιοῖσδε c. Stp.

τοῦδε 2, 2, 19. p. 53 tres tacite c Stp. at τόνδε 3. 3. 11. p. 534. Ba. diserte, it. τήνδε 1, 16, 5. p. 682. cf. ὅδε Ind.

ἧπερ 3, 10, 13. i. tres tacite c. Stp. it. ὅπερ 2, 9, 5. p. 275. it. οἵπερ 1, 1, 5. p. 16. 8, 6, 12. e. it. οἷπερ 7, 9, 14. m. et ἅπερ 1, 6. 26. i. etc. v. πέρ Ind.

οἷόνπερ 3, 8, 3 p 617. diserte tres, sed οἷάπερ 8, 8, 7. p. 1010. clam c. Stp.

pron. et copula οἷόςτε 1, 6, 21. i. etc. tres clam c. Stp. sed οἷος τε 1, 7, 4. p. 241. 7. 10. 16. m. 7, 11, 14. p. 861.

pron. et pron ὅτι 3, 11. 13. i. diserte Ba pro rel. c. Stp. tacito ὅ, τι, — sed ὅ τι Ba diserte 2, 13, 10. p. 395. tum ὅ, τι 2, 1, 4. p. 6. 2. 5, 13. p. 481.

subst et adi. κομιδῇνέοι 1, 1, 9. p. 30. Ba. p. κομιδῇ ν. rel. c. Stp.

verb. et adu s. coni. ἴσθ' ὅτε 4, 7, 8 p. 905 Ba. diserte, p. rel. ἴσθ' ὅπη c. Stp. sed 6, 5, 7. ἴσθ' ὅποι Ba. iterum,

Iuncta vel *ſeiuncta*

vocabula autem per *vitium*, in partibus orationis hisce,

adi. et ſubſt. μεσηγηνῶν 3, 9, 5. i. Ba. p. μέσην γῆν,
coni. et ſubſt. ἅπλα 7, 8, 7. i. Ba. p. ἃ ὅπλα,
coni. et adu. ἤδη 1, 10, 15. p. 414. Ba. p. ἂ δὴ,
praep. et adi. ἐπ' ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba. p. ἐπὶ λόγοις,
praep. et adu. ἐπιμετρίως 1, 13, 16. p. 578. Ba. ſed Ve. et Vi. ἐπὶ μετρίως,
praep. et pron. ἔπασε 1, 13, 5. i. Vi. p. rel. tacito c. Stp. ἐπὶ σὲ,
pron. et ſubſt. γεναδαίμονα 1, 17, 8. i. Vi. p. rel. c. Stp. τινα δαί.
ſubſt. et praep. γενεᾷ 2, 11, 16. i. Ve. p. γῇ, ἐν λ.
ſubſt. et ſubſt. εὐδαιμονγάστριον 1, 6, 2. p. 186. Ba. ſed rel. εὔδαιμον γάστριον, p. vulg. εὐδ. γαστρὶ,
verbo vno et adu. λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. p. λάθοι ἂν,
verbo vno et art. ἡσυχάζουσα 5, 6, 18. p. 203. Ve. p. ἡ χρυσίζουσα,
verb. dupl. 2, 5, 8. ἐνθουσιασμένω Ba. ſed Ve. ἐνθουσιασμένῳ, at Vi. ἐνθουσιασμένων, p. ἐνθουσιᾷν, μένων λ.

tum rurſus

adu. ἔπει τ' 1, 12, 9. p. 496. Ba. p. ἔπειτ', it. ἄκον τί γε 2, 13, 10. p. 394. p. ἀκοντί γε,
pron. et art. ἕκαστος τοῦ 2, 13, 18. e. Ba. et Ve. p. Vi. et vulg. ἑκατοστοῦ,
ſubſt. vno ἐπὶ βουλῇ 3, 12, 11. e. Add. Ba. p. ἐπιβ. it. 2, 6, 3. e. πρὸς ταύτην Ba. et Ve. ſed Vi. πρὸς ταυτὴν, p. προστάτην,
verb. 2, 11, 18. p. 360. θέα ταράξαν Ba. ſed Vi. θέᾳ ταράξαν, at Ve. θέᾳ ταράξει, p. διαταράξαν,
ἢ βούλετο 3, 9, 14. e. p. rel. ἠβούλ.
παρά σου 1, 6, 18. p. 218. Ve. et Vi. p. Ba. et Stp. παρούσα,
παρ' ὧν 1, 4, 14. p. 121. Ba. p. rel. παρὼν,
ἐπὶ τοῦτο 7, 1, 14. p. 561. idem, p. rel. ἐπιστοῦτο,
σὺν αὐτῷ 3, 1, 5. e. idem, p. rel. συνεστὸς,
καθ' ἑώρων 4, 15, 14. p. 1054. Ve. p. rel. καθεώρ.
†† ἔστη δὲ 1, 11, 10. p. 447. p. vulg. ἔστησε,
†† ἀπαλᾶν 3, 10, 15. p. 682. tres recte, p. vulg. ἀλλ' ἦν,

quibus addamus, vbi iungendo ſimul, ſimul ſeiungendo peccatum, vt in

παρ' αὐτῷ 4, 8, 1. i. Ba. et Vi., p. Ve. et Stp. recto παρὰ τῷ, it.

ἐπ' ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba., p. recto rel. ἐπὶ λόγοις.

Laeuitas in ſcribendo

videri poteſt pertinere etiam ad *ſcribendi* genus *internum*, quo de poſtea demum. Atenim ita eſt mixtum confuſumque; vt et huc referatur. Habet autem circiter quinque haec,

ν ἐφελκυστικόν,

quod primo in pron. neutr. τοιοῦτον, ſequente vocali, ſeruatur ſemper in Codd., et quidem clam c. Stp. 1, 7, 9. p. 256. 1, 14. 8, p. 408. 2, 6, 15. p. 184. 2, 11, 11. p. 305. 4, 13, 13. p. 1018. 4, 15, 13. i. 6, 5, 8. p. 384. 6, 7, 10. e.

it. ante conſonam, diſerte a Ba. 1, 16, 15. i. it. a Ve. et Vi. 4, 4, 19. i. ſed clam c. Stp. 1, 15, 17. i. 5, 7, 12. i. 7, 11, 19. i. ſed

omittitur ante conſon. a ſolo Ba. 5, 2, 6. i. 5 4, 23. i. 6, 1, 20. p. 304.

tum in τοιοῦτον ante vocalem ſeruatur a tribus clam c. Stp. 4, 8, 10. e. 4, 12, 5. p. 992. diſerte que a Ba. 4, 13, 2. i.

it. ante conſon. 1, 9, 19. p. 367. ib. 23. e. 3, 1, 2. i.

ſed ante eandem ab eodem Ba. omittitur 2, 5, 16, i. 6, 9, 15. et

contra obtruditur 1. 8, 5. e.

deinde in adi. dat. plur. κρείττοσιν, ante vocalem adimitur a ſolo Ba. 5. 1, 14. p. 27.

it. in particip. 7, 2, 11. p. 593., ſumta alia voce, incipiente cum conſ.,

tum in ſubſt. plur., ante vocal., nullum tacite in tribus 7, 5, 5. e.

ab iisdem additum in aſſumta voce noua 4, 2, 1. p. 806.

ademtum autem ante voc. diſerte a Ba. 4, 14, 6. e.

ſed ante conſon. ibidem ablatum ab eodem 2. 15, 3. p. 462.

contra additum 4. 1, 3. p. 798., — etiam a Ve. 8, 2, 4. e. — it. a Vi. 1, 9. 16. e.

denique in verb. ſing. tert. perſ., ante voc., nullum in Vi. 2, 2, 4. m. p. 35.

ademtum vero a Ba. ſolo 6, 5, 11. e.

additum contra in alia voce, cum ſtetiſſet in vulg. lect. ante conſon., a tribus 2, 11, 2. p. 336. 8, 6, 18. p. 1071. — a duobus, Ve. et Vi. 7, 7. 7. p. 734. — ab vno Ba. 3, 6, 16. p. 586. 3, 13, 4. p. 734. 4, 4, 11. i.

tum in verb. plur tert. perf., ante vocal., ab eodem Ba.
vel additum 3, 14. 12. vbi vel nullum,
vel ademtum 4, 2, 15. e.
porro in verb. plur. tali, ante confon., nullum in tribus 2, 2, 4. e. etc.
additum vero a Ba. vno 1, 6, 17. e.
fed, ante confon., in verb. fing. tert. perf., ademtum a folo Ba. 7, 9, 24. p. 807.
contra adiunctum a duobus, Ve. et Vi. 2, 5, 14. p. 152. — fed ab vno Ba. 1, 6, 19. e. 1, 7, 12. e. 2, 3, 25. i. 3, 15. 4. i. 4, 8, 10. e. — ††.7, 8, 3. p. 746. — it. a folo Vi. 1, 2, 2. p. 34.
denique, fumta voce, quae inciperet a confona, cum ftaret illud ν ἐφ. in vulg. lect. ante vocal., a) demtum eft, vt adeo darentur verba fine ν ἐφ., fequente conf., et quidem a tribus Codd. in verb. plur. 1, 17, 18. e.
fed in verb. fing., a duobus, Ba. et Vi. 1, 2, 7. p. 50. — fed a Ba. 1, 11, 12. p. 453. 3, 2, 16. m. 1, 14, 14. p. 619.
b) additum contra aut feruatum a Vi. ib., loco poftr., in verb. fing., vt proinde ftaret ν ἐφ., fequente conf.

s ἐφελκυστικόν,

quod liceat fic appellari, in adu., primum proprio, οὕτως, ante confon. prolato a Vi. 2, 1, 23. p. 30. 2, 3, 15. p. 82. (p. rel. οὕτω ante conf.)
quod, ante vocal., diferte tenent Ba. c. Stp. 2, 13, 13. i. vt 8, 4. 21. Ve.; fed tres tacite 1, 1, 5. p. 19. 1, 5, 20. e. 1, 7, 7. e. 2, 1, 8. e. 2, 5, 12. e. 14. e. p. 81. 2, 6, 22. i. 2, 9, 13. i. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 0. p. 386. 3, 6, 9. fq. p. 579. 3, 8, 20. i. 3, 13, 8. p. 740. 4, 14, 5. i. 5, 5, 3. e. 5, 8, 2. e. 6, 2, 1. 7, 8, 17. 8, 7, 1. i.
vt οὕτω, ante confon., praebet diferte Ba. 2, 8, 3. p. 238. 2, 12, 11. e. fed tacite c. rel. ib. 9. i. 1, 4, 14. e. 1, 10, 12. p. 405. 1, 12, 11. i. 1, 13, 10. i. 1, 16, 10. i. p. 696. 2, 1, 22. e. 2, 3, 2. p. 61. 2, 4, 18. i. 2, 9, 14. p. 291. 15. p. 293. 3, 2, 13. p. 516. 3, 6, 12. p. 582. 3, 15, 15. i. 4, 3, 19. m. 4, 5. 16. 4, 9, 8. e. 5, 2, 2. i. 5, 3, 2. p. 59. 6, 7, 16. i. 7, 5, 1. i. 19. e. 8, 3 1. i.
improprio deinde, ac pofito p. praep., μέχρις, quod, ante confon., affert folus Vi. 1, 1, 5. p. 18. 2, 10, 4. p. 306., (pro rel. μέχρι ante confon.) — fed, ante vocal 2, 6, 22. e. Ba. et Vi. diferte, at tres clam 1, 3, 6. p. 70. 1, 5, 19. e. 2, 7, 7. m. 3, 7, 14. e. 3, 14, 12. m. 4, 3, 15. e. 4, 12, 3. e. 6, 2, 5. m. 20. e. 6, 4, 9. i. 7, 3, 10. i.

it. μέχρι, quod, ante vocal., retinet c. Stp. ſolus Vi. 7, 2, 20. p. 609. (p. rel. μέχρις ante vocal.) — ſed ante conſon. diſerte Ve. et Vi. 1, 15, 14. i. at clam tres ib. 16. p. 667. 1, 1, 7. i. 1, 3, 9. i. 1, 8, 5. i. 1, 12, 15. i. 1, 16, 5. i. 2, 10, 15. p. 326. 3, 11, 12. m. 4, 3, 9. m. 4, 6, 1. e. 5, 6, 3. p. 168. 6, 9, 10. i. 7, 8, 12. e. 7, 11, 3. p. 847.

ι ἐφελκυστικὸν,

(vt in adu. οὕτωσὶ, ap. Noſtrum non vſurpatum,) non tam in illo pron. τουτὶ omnium 2, 1, 23. p. 30. cum in hoc potius vocalis mutetur, non littera acceſſerit, — quam in neg. οὐχὶ 3, 6. 14. itidem omnium Codd. cum vulg. edd., ſemel modo a Noſtro adhibitum, pro aliorum locorum οὐχ et οὐ.

Syncopen

in extruſa e verbo littera 1, 12, 4. p. 480. ἐνεπίπλασαν Ba. et Vi. p. Ve. c. Stp. ἐνεπίμπλ. it. 5. p. ſq.

Apoſtrophum,

quem noſtri Codd., vt in eo per ſcriptores omnino omnes eſt certi nil, ita pro libidine tractant,

in adu. quidem, cum tollunt 3, 9, 18. i. Ba. et Vi. — ſed et ſtatuit Ba. 3, 14, 6. e.

in aduerſatiua, cum adhibet idem Ba. 1, 12, 14. p. 512. 8, 3, 15. m. p. 965.

in coni. tolerando ἵν' 8, 8, 14. e.

in copula, nominatim illa δὲ, quam mutat in δ', ante aſperam aut lenem vocalem, 2, 13, 10. p. 395. Ve. et Vi. ſed Ba. 1, 7, 6. p. 246. 1, 15, 12. p. 658. 1, 16, 13. i. 1, 17, 1. i. 12. i. 14. i. (non item ib. 21. i.) 25. i. 2, 1, 9. i. 15. p. 21. (vna cum Ve.) 2, 7, 6. i. 2, 14, 7. i. 2, 15, 5. i. 3, 3, 9. i. 3, 5, 9. i. 3, 7, 12. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 9. i. 13. m. p. 718. 18. i. 4, 9, 17. i. 5, 8, 14. i. 6, 2, 10. i. 6, 9, 12. i. 8, 5, 9. i. 8, 7, 9. i. 20. p. 1098.

tolerans idem 5, 3, 6. e. in pr. plene δὲ ἡ, et omnino ante vocales vtriusque generis 4, 1, 2. i. 6, 8, 13. i. 6, 9, 10. p. 526. 7, 3, 5. i.

afferens contra, pro δ' vulg., plene δὲ 1, 2, 2. p. 34. vna c. Vi. it. 1, 2, 10. m. ſed ſolus Ba. 3, 7, 12. i. 16. e. 3, 8, 13. p. 628. (non item ib. e. p. 630.) 4, 8, 18. e. 21. i. 4, 10, 2. m. 4, 14, 7. i. 4, 15, 12. m. 6, 3, 8. p. 345. 12. m. p. 351. 6, 8, 15. i. 16. i. 17. i. 7, 2, 8. p. 590. 7, 3, 12. i. 7, 11, 3. i. 8, 7, 13. e. p. 1090.

quanquam tolerat praeterea δ' ante vocal., vna cum rel. et edd. 1, 12, 12. i., etiam, vbi variant edd. 4, 5, 7. i. 4, 4. 8. i.
tum in copula alia, dum τ' ponit pro τὲ 2, 3, 22. i. 2, 8, 13. i. 7, 8, 3. i. p. 744.
ſed contra τὲ pro τ' 5, 5, 20. m. p. 159. 8, 2, 12. m.
cf. ſupra ἅτε 8, 8, 14. p. 1122. p. ἅτ',
it. ἔτε 4, 9, 11. m. p. 952. cum rel., p. ἔτ' vulg.
in neg., vbi Ba. ὀδὲ mutat in ὀδ' 1, 12, 13. p. 510., — contra ὀδ' in ὀδὲ 3, 14, 14. i. 6, 2, 3. p. 313. non item 8, 8, 14. p. 1125. etc.
μηδ' mutat in μηδὲ 3, 2, 1. i. — contra μηδὲ in μηδ' 2, 1, 4. e. p. 6. (vbi ſecus rel. Codd.) — ſeruans rurſus μηδ' 1, 10, 8. e. p. 396. 3, 13, 11. m. p. 745. 5, 7, 4. m.
μήτ' mutat in μήτε ante voc. 3, 11, 13. p. 697.
vt μήτε in μήθ' 3, 10, 15. i.
in praep., vbi ἐπὶ praebet Ba. p. ἐπ' 4, 8, 16. p. 930. 7, 8, 21. e. 25. i. 7, 12, 18. m. — it. διὰ p. δι' 6, 5, 11. i.
contra ὑπ' p. ὑπὸ 7, 2, 4. m.
ſed κατὰ p. κατ' 5, 2, 11. e. 7, 5, 4. e. 8, 7, 10. p. 1085.
— at κατ' p. κατὰ ante vocal 5, 3, 13. e. ſolus Vi
†† in pron., vbi vulg. et Ms. Ve. lectionem ἄλλ' ἢ mutant Ba. et Vi. in ἄλλο ἢ 1, 13, 2. p. 529.

Ordinem alium,

quem tamen potius damus inferius in ſingulis orationis partibus, ſeparatim tractatis, cum pertineat ad *incertum* ſcribendi *genus* partim, et modo ſubinde ad lacuitatem. Nunc quidem monemus paucis de

Iota ſubſcripto,

omnino nullum in Cod. Ba. per ſe reperiri, quanquam vel Martinus, vel nos in Var. Lect. dederimus, ſed tamen in eodem Cod. ſubinde eſſe ſuſpicionem, adfuiſſe aut a librario lectum eſſe *iota poſtſcriptum*, quod confuſum cum aliis litteris, nominatim ν et ς, tum non raro in Not. monuimus, tum infra etiam docemus, praeſertim in dat. et abl. Secundum haec producimus alia, quam ſuperiora,

Vitia ſcripturae,

quoad ſunt aperta, cum alia haberi queant et pro *gloſſis*, quo de genere *ambiguo*, ſint ne *vitia*, an *gloſſae*, peculiaribus agimus locis, per partes orationis, aut in *comparatione* Codicum *praecipua*.

Sed horum ipsorum Vitiorum Scripturae cum esset magna diuersitas: digessimus ea in classes et capita summa. Itaque comparent talia vitia,

quoad *accentus*,

in art. ὁ δὲ Ms. Ba. 2, 4, 8. i. p. ὃ δὲ,
in pron. relat. 1, 1, 8. m. p. 26 ἧ, p. ἣ,
— — infinito τίς, p. τὶς, quo de cf. supra in *Accentuum* ratione et 1, 8, 5. e. 1, 10. 1. i. 4, 2, 15. i. 7, 1, 11. m. p. 555. (cf. tamen contra ib. 12. i. 13. i. 7, 3, 7. p. 618.) 7, 6, 15. e. sed contra 7, 8, 3. e. p. 746.
— in verb. προδίδοιεν p. προὐδίδοσεν 3, 2, 10. p. 513.

quoad *addita elementa*,

vel vna, tum in media voce, vt θυσίας 2, 6, 18. i. p. θύσας, it. θεώμενος 5, 7, 10. e. p. θέμεν. — tum in fine, vt χῶν 8, 4, 11. p. 989. Ve. p. χῶ,
vel duo, vt εὐενεξία 6, 3, 2. m. p. 341. Ba. p. εὐεξ.

quoad *distinctiones*,

quo de cf. supra in iisdem, per inepta cola et puncta

quoad *confusa elementa*,

qualis *confusio* contigit primo in *voculibus*,
αι et ω, 8, 7, 17. i. οἴεσθαι Ve. p. οἰέσθω,
α et ω, 7, 12, 3. e. ἂς Ve. p. ὡς,
α et αι, 7, 5, 1. e. ἀναπέσειεν Ve. p. ἀναπάσαιεν,
η et α, 6, 5, 1. i. συνηλεγμένης Ve. p. συναλ. — it. 3, 13, 9. p. 741. πλάρεας p. πληρ. it. 7, 5, 16. e. sed Ba. 3, 15, 14. e. 4, 5, 5. e. 10. m.
η et ω, 3, 1, 14. p. 500. πεποιημένη Ba. p. πεποιημένω,
οι et η, 2, 10, 13. p. 322. τοῖς Ba. p. τῆς, it.
οι et α, 4, 3, 3. m. ὠκοιῦτο p. ὠκα.
ȣ et ω, 3, 15, 11. m. p. 782. ἴσως Ba. p. ἴσȣς, cf. 6, 1, 7. i.
ῳ et ῃ, 1, 10, 16. τῷ 1, 10, 16. i. Vi. p. τῇ,
ω et ια, 2, 10, 11. m. ἐφόδω Ba. p. ἐφόδια,

tum α et αι, 7, 6, 8. i. στρατιώτας Ve. et Vi. p. στρατιώταις, sed Ve. 7, 9, 23. i. ταῖς — τιμαῖς p. τὰς τιμὰς,
α et οι 1, 4, 12. p. 115. ἀνύποπτα Ba. p. ἀνύποπτοι,
α et η 1, 17, 24. p. 745. ἀκμηστὴν Ve. p. ἀκμαστ. — it. Ba. κατάγε p. κατῆγε 5, 6, 13. e.
ε et αι 5, 8, 16. sq. p. 264. sq. σεμίδα p. σαιμ. cf. 5, 6, 18. i. 5, 7, 6. m. p. 226. sed Ve. 5, 5, 1. e. — at Vi. 2, 10, 9. e. πρέχεται p. πρέχετε, cf. sic in fin. 2, 10, 3. i. p. 303. Ba.
ε et η, 1, 12, 3. p. 476. σωτέριον Vi. p. σωτήρ.

ε et οι, 1, 9, 8. i. σὲ Vi. p. σοὶ,
ι et α, 2, 11, 14. m. ἀποτάνειν Ba. p. ἀποτίν., it. 7, 11, 15. i. sed Ve. 6, 6, 9. i. κρίττονος p. κρέττ.
ι et η, 3, 14, 8. i. αἰφνηδίω Ba. p. αἰφνιδ. et sic in adu. αἰφνηδίως 3, 3, 9. et per totum Herodi., cf. 1, 13, 10. p. 552. 2, 6, 19. p. 196. 4, 15, 7. e. 5, 7, 6. p. 226. 8. 6, 14. e.
ι et οι, 2, 15, 7. p. 467. 3, 14, 4. e. ἀρθροίτιδος p. ἀρθρίτ.
υ et α, 7, 4, 13. e. πελέκυς p. πελέκας,
υ et η, 7, 6, 11. p. 711. πυκτοῖς Ba. p. πηκτ. it. ἠρτημένων 8, 4, 14. p. 994. sed Vi. 3, 14, 14. e. παρηρτυμένοι p. παρηρτημ. et Ve. πεπηρωμ. 8, 4, 27. p. 1010. p. πεπυρωμ.
ο et α, 1, 17, 6. i. συγκαθεύδον Vi p. συγκαθεύδειν,
ο et η, 6, 5, 15. p. 593. ὅσον Ve. p. ὅσην,
ο et ου, 7, 6, 9. i. τὸ Ba. p. τοῦ,
ο et ω, vel init. vocis, vt ὁπλισμένες 2, 13, 8. e. Ba. p. ὡπλ. — vel in med. cf. 2, 8, 16. p. 258. 4, 11, 5. e. 5, 2, 2. e. 6, 1, 11. e. 6, 5, 11. p. 387. 7, 11, 1. p. 844. 4, 12, 7. i. sed Ve. 4, 14, 4. p. 1025. 4, 12, 9. p. 998. 7, 5, 10. e. p. 680. 8, 4, 29. p. 1015. at Vi. 1, 12, 8. e. p. 490.

porro α et ε 1, 13, 11. p. 556. πάντες Vi. p. πάντας, sed Ba. 6, 1, 7. e. 8, 3, 10. m. p. 957. it. simul cum Ve. 5, 7, 11. e. 8, 7, 10. m. 22. e.
α et ο 1, 17, 9. p. 718. Vi. it. 2, 3, 22. i. τοῖς p. ταῖς, sed Ba. 5, 7, 4. i. 7, 1, 24. e. 7, 2, 12. p. 597. 7, 4, 10. p. 661. 7, 9, 10. i. sed cum Ve. 8, 4, 4. p. 978. at tres Mss. ib. 8. e.
α et υ 1, 2, 9. p. 53. ἀπὸ Ba. et Vi. p. ὑπὸ, cf. infra in verb. *gloss.* aut *vitiis*,
ε et ι 1, 13, 4. i. ὅ, τι Vi. p. ὅ, τε, sed 1, 14, 7. p. 604. Ba. ὅτι p. ὅτε,
ε et ο 4, 13, 15. p. 1019. ὑπώπτευεν Ve. p. ὑπώπτευον, cf. 8, 4, 12. e. 17. i. 30. p. 1017. sed init. 4, 7, 9. e. ἐπτήσας p. ὀπτ. tum Vi. 1, 11, 12. p. 453. ἄχον p. ἄχεν,
ε et υ 4, 12, 8. m. νεκάα Ba. p. νεκυίᾳ,
ι et υ 2, 10, 10, p. 3˙4. βαρβάρες p. βαρβάροις, cf. 7, 8, 7. i. οἱ p. οὐ, it. ib. 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e. tum Ve. 8, 6, 10. e. sed cum Ba. 8, 5, 11. e.

sed deinde in *consonis*, dum miscentur cum iis *vocales*,
α cum κ 7, 7, 2. Ve. ἐναίνητον p. ἐνκίνητον,
ι cum ν s. iota postscriptum cum ν finali, αὐτῶι s. αὐτῷ p. αὐτῶν 2, 6, 18. p. 191. Ba. (vt Ve. 7, 5, 10. p. 680.) —

it. γέτταν p. Γέτᾳ 4, 3, 11. e. — τῇ — μαμαίᾳ p. τὴν Μαμμαίαν 6, 1, 20. e. — it. cum Ve. τὴν — ἀρχὴν p. τῇ ἀρχῇ 6, 2, 21. e. — ſed ſolus Ve. 7, 9, 7. e. ἑτοίμῃ p. ἑτοίμην,

ι cum ν alias in fine, ὅσοι p. ὅσον 4, 15, 9. i. Ba. ſed Ve. et Vi. 1, 4, 12. e. κἂν p. καὶ,

ι cum ρ 1, 7, 9. p. 254. αἰθμίαι Ve. p. ἀρθμ.

ι cum ς ſ iota poſtſcriptum cum ς finali, τῆς — ἡδείας σκιᾶς 1, 12, 3. e. Mss tr. p. τῇ ἡδείᾳ σκιᾷ, ſed Ba. cum Ve. 6, 4, 8. e. εὐρώπης p. Εὐρώπῃ, cf. 7, 1, 20. i. tum ſolus Ve 6, 3, 2. e. 8, 4, 28. p. 1013. vt ſolus Ba. 6, 8, 7. p. 495.

ι cum ς alias in fine, παντοδαποῖς p. παντοδαπῶν 5, 3, 15. p. 80. Ba.

ο cum ς ſ. σ, vt ὀχήματος p. σχήμ. 2, 1, 15. p. 21. Ba. et Ve.

υ et ν, tum in fine, τετουχωμένον p. τετρυχωμένου 4, 15, 20. p. 1061. Ve. it. Ba. οὗ p. ὃν 5, 3, 3. e. — tum in med. 8, 7, 16. i. οὕτω p. ὄντων Ba. ſed Ve. σπουδαὶ p. σπονδαὶ ib. 18. m.

α et η, ſimul per addita Vi. ἐλθῆναι p. ἐλθεῖν 2, 13, 20. p. 420.

porro dum miſcentur inter ſe *conſonae* ipſae,

β et φ 3. 7, 4. p. 597. et 11. i. ἀπόφασις p. ἀπόβασ. Ba. it. 4, 11, 5. p. 976. βαβαῖς p. βαφ.

γ et κ 4, 3, 20 m. ἀγγάλας p. ἀγκάλ. ſed κλαγκῇ p. κλαγγῇ 4, 15, 2. i. — ἐκκαμένα p. ἐγκαμ. 3, 12, 10. i.

γ et τ 2, 6, 3. i. γὲ p. τὲ, ſed contra 5, 1, 3. p. 5.

δ et φ 1, 12, 17. e. δέροντες p. φερ. Vi.

θ et ν 8, 7, 12 e ἐγκεχαριτμένα Mss. tr. p. ἐγκεχαρίσμεθα,

θ et χ 1, 16, 5 p. 682. λαχόντι p. λαθ. Mss. tr.

κ et ν 6, 2, 7. p. 322. ἐκτραφεὶς p. ἐντρ. Ba.

ν et ρ 3, 15, 12. e. τὴρ p τὴν,

ν et ς 1, 5, 8. e. τῆς p. τὴν,

ξ et ρ 4, 14, 6 e. δόξασι p. δόρασι,

π et σ 5, 2, 3. e. ἀποπεσᾶσθαι p. ἀποσεσ. Ba. et Ve.

π et φ 4, 12, 11 i. ἐπίσανται p. ἐφίσ. Ba.

σ et θ ſ. σθ 1, 9, 16 e. διολέσαι p. διολέσθαι Vi.

σ et τ ſ. στ 1, 6, 5. i. ἀπολαύσουσι p. ἀπολαύσουσι Ba.

τ et ς 5, 8, 10. p. 625. ἐπανέστρεψε p. ἐπανέτρεψε, it. 5, 8, 3. p. 243.

cf. de *ſimplici* et *duplici* littera ſupra. Tum

quoad *confusa* elementa *bina*

mul, per *consonas*, vt κατεςάθη 3, 6, 19. i. p. κατεσκάφη Ve. et Vi.

per *vocales* porro, 7, 5, 1. i. ἐπιγνῶσαι p. ἀπογν. Ve. — it. προσετέθησαν 7, 12, 11. e. p. προσετίθεσαν, τριγενάας f. τριγωνάας 1, 7, 5. p. 244. p. τριγονίας Ba. it. τιμία 1, 11, 7. e. p. τομίαι, — it. ὑπέρησε 2, 3, 25. i. p. ὑπήρασε, sed ὑμᾶς 8, 7, 15. e. p. ἡμᾶς Ve. it. κολάσεως 8, 3, 15. m. p. κελεύσ.

dein per *vocales* et *consonas* simul 6, 2, 9. e. ἀμοιρέμενον Ve. p. αἰωρέμ. — sed Ba. ἠπάγετο 6, 5, 13. p. 390. p. ἐπάχετο, — it. ἀγωνιτὶ 2, 14, 2. e. p. ἀκον. — it. εὐθυμίας 7, 3, 12. p. 632. p. εὐθηνίας, it. ὑπημελᾶτο 2, 10, 5. p. 308. p. ἐπλημμελ. — sed ὄλλως 8, 4, 24. i. Vi. at Ve. ολως, p. ἄλλως,

it. aliter, potissimum in finibus verbb., ἄναι 8, 1, 2. e. Ve. p. ἄεν, it. ἠνάχετο 8, 5, 9. p. 1028. p. ἠνάχοντο, sed 7, 1, 7. p. 552. ἀπεσκευάσαντο p. ἀπεσκευάσατο, it. 6, 9, 15. p. 532. βασιλεύσαντος p. βασιλεύοντα, sed Ba. 5, 4, 10. i. συμμίξαντες p. συμμίξαντα, it. συκοφάντες 5, 2, 4. i. p. συκοφάνται, it. ταφὴν 8, 5, 18. e. p. ταφὰς, sed Ve. 8, 6, 11. e. ἃς p. ἣν, it. ἐλευθέρους 1, 10, 4. p. 386. p. ἐλευθέρων, sed cum Vi. 8, 4, 14. p. 994. cf. de Ba. 3, 6, 19. p. 589. 5, 3, 15. p. 80. et αὐτοῖς p. αὐτῶν 8, 3, 16. p. 966. it. αὐτὸν p. αὐτοὺς 5, 4, 18. e. 5, 8, 12. p. 255. — sed ἐκάνους p. ἐκάνῳ Ve. 8, 5, 23. per confusum ς et iota postscriptum, quo de supra, — vt ἄλλῳ p. ἄλλον 3, 7, 19. p. 614. quatenus confusa ν et iota postscr.

it. nominatim in praep. πρὸ et πρὸς, tum separatim stante 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 7, 5, 11. e. 7, 6, 11. i. tum in verbo 5, 5, 10. p. 146. Ve. at Vi. 1, 5, 19. e. 1, 10, 8. i. sed Ba. 7, 11, 8.

porro per *vocales* et *consonas* simul, sed *additas*, τὴν p. τὸ Vi. 1, 16, 4. e. — it. ἔγνοεν p. εὔνοον 1, 10, 10. p. 399. it. Ba. γενέσθαι p. ἐλέσθαι 7, 5, 11. p. 683. — ἀδρία p. ἀέρι 8, 3, 20. e.

praeterea per *consonas* et *accentus*, in superiori 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα p. ἐγκεχειρίσμεθα Mss. tr. it. Ba. ἀκριβῶς p. ἀκρίτως 6, 1, 16. p. 297.

tum per *vocales et accentus*, ἐγγεγυμνᾶσθαι p. ἐγγεγύμνασθε Vi. 2. 10, 10. i — συνάκις 5, 6, 12. i. p. συνάκις Ba. et Ve. sed solus hic ταῖς p. τὰς 7, 9, 23. i. it. ἐπιστρέφει p. ἐπιστρέφῃ 7, 8, 16. i — χεῖρον p. χειρῶν Ba. 4, 7, 7. i. it. ἐκεῖνον p. ἐκείνων 6, 5, 3 e. sed αὐτὸν p. αὐτῶν 5, 3, 13. e. Vi. at Ve. 7, 2, 14. p. 599. — τῆς p. τὴν 1, 5, 8. e. Ba. it. τὸ p. τῷ 2, 10, 15. p. 326.

it. addendo simul ἁρπαγείων p. ἁρπαγῆς Ve. 7, 9, 22. e — μαθόντα p. μαθὼν Ba 3, 2, 2. ni. — ἡ ὁρμὴ p. ὁρμῇ 1, 15, 11. p. 656. Vi.

porro per *vocales* et *consonas* et *accentus* πίστευσον p. πιστεῦσαι 7, 5, 11. Ba. — it. αὐτὸν p. αὐτῷ 2, 8, 12. p. 252. sed coet 4, 11, 6. e. 4, 2, 6 e. 6, 2, 16. i. — it. cum Ve. ὃν p. ᾧ 7, 1, 9. e. — τῷ p. τὸν 7, 7. 4. p. 731. Ve. solus, — ἐπιμαιν 2, 6, 9. p. 172 Vi. p. ἐπιμαίν, quatenus quidem confusa; utentur; et iota postlcr.

it. quatenus ς et ν in fine, τοὺς p. τῶν 1, 3, 12 e. Mss. tr. sed Ba. 3, 8, 13. p. 629. — it. ἣν p. ἃς 7, 5, 3. p. 669.

it. per varias rationes alias, nominatim addendo, ὡς p. ἃ 7, 3, 12 p. 631. Ba — it. ἐπεβάλλοντο p. ὑπέβαλον 8, 4, 9. p. 984. — κατασκευάσας 5, 6, 13. i. Ve. sed Ba. κατασκευάσαι p. κατεσκεύασε,

sed aliter πᾶσι p. πάσαις 4, 8, 2. Ba.

it. omittendo πέσαι p. πταῖσαι 5, 6, 18. p. 203. Ve. et Vi.

praeterea, per *vocales* et *consonas* plures. Ba. πάθους p. πλήθους 7, 9 15 i. sed πλῆθα p. πάθα 7, 11, 9. p. 854. — it. 8, 5, 18. e. ταφὴν, sed Ve. et Vi τροφὰς,

†† ὑπερυρίση p. ὑπερτρέχειν 6, 5, 17. i. Ve.

†† πάλαι p. πάντων 3, 7, 19. p. 613. Ve. et Vi.

πάνυ p. πάλιν 3. 14, 9. i. Ba.

†† λυθέσας p. λύσσα 8, 4, 3. e. Ve.

ὡς p. νῦν 4. 14, 14. i. Ba. et Ve.

καὶ p. ὡς 2, 13, 6. p. 386. Ba.

καὶ p. οὐ 2, 4, 1. e Mss. tr.

tum vitia *plura* deinceps *in vicinia*, primo diuersa, sed affinia trium Mss. 1, 11, 11. e. sq

sed unius modo Codicis, Ba. 2, 10, 11. p. 319. tum quoad accentum γεννάια, pro γενναῖα, tum confusis vocalibus ἐφόδι, p ἐφόδι, — it. 4, 11, 5. p. 976. confusis tum consonis β-βαῖς p βαφ. tum vocalibus ἑόρταζε p. ἑώρτ. cf. 6, 8, 3. e 16. i.

it. Vi. συνεβάλλετο δέ τινος p. συνεβάλλοντο δέ τινες 1, 14, 11. i.

it. Ve 7, 8, 24 i. in τ..ᾶτο p. ἔποι. et mox omissa καὶ copula, sed contra addita τὲ et περιςήσαντες p. παραςήσασθαι 7, 12, 7. e.

porro vitia *ambigua*, vt nescias, quae propriae litterae sint confusae 1, 5, 27. i. Ba. μεγαλοβο.

it. 8, 2, 4. e βουλομένας p. βουλομ., vitium ου et α, an ο et ου, it. υ et λ,

it. 2, 8, 18 e. ςρατοπέδου p. ςρατοπέδων,

sed *ambigua* alia, vt dubites, qui litterae confusae sint, et sit ne vitium duplex, an triplex, 8, 7, 17. p. 1095. ἐκέλευσε Ba. et Ve. p. ἐκελεύεσθε. it. ὑπώπτευε 4, 12, 7. i. p. ὑποπτεύων, it. ποιοῖντο 7, 2, 10. e. p. ἐποι.,

it. Vi. ἀργασμένης p. ἐργασαμένης 3, 4, 4. e.

Sequuntur

Vitia e diuisione,

vbi simul habetur quaedam confusio *litterarum*, it. *accentus*, vt

κατά γε p. κατῆγε 5. 6, 13. e. Ve.

ἐπιθῆ τε p. ἐπιθῆται 1, 6, 3. e. Vi.

ὑπήντα τε 4, 11, 4. p. 975. Ba. et Ve. p. ὑπήντετο,

ἐπὶ τῦτο p. ἐπιςᾶτο 7, 1, 14. p. 561. Ba.

ὁδεύειν, τὰς 7, 3, 9. p. 624. p. ὁδεύοντας,

ἐπέθεόν τε 6, 7, 19. i. Ve. et Vi. sed B. ἐπεὶ δὲ ὄντες p. ἐπιθέοντες δὲ,

τάς τε 4, 12, 7. p. 995. Ve. sed Ba. τῶ, τε p. τότε,

it. simul addendo πρὸς ταυτὴν 2, 6, 3. e. Vi. sed Mss. rel. πρὸς ταύτην p. προςάτην.

vel omittendo 2, 13, 10. p. 394. ἄκον τί γε Ba. p. ἀκοντί γε,

porro

Vitia e coniunctione,

per confusas simul *litteras*, it. *accentus*, vt μάζονος 1, 10, 8. p. 395. Ba. et Vi. p. μᾶζόν ἦν,

ἤδη p. ἀ δὴ ib. 15. p. 414. Ba.

ἀφορῶντος 5, 6, 17. p. 202. p. ἀφορῶν τε,

συνελθόντες 7, 4, 8. i. p. συνῆλθον εἰς,

ἀκολυθήσεται 7, 5, 16. e. Ve. et Vi. p. ὀ κολασθήσεται,

διεγέροντες 8, 4. 25. e. Ba. p. τὲ ἐγέρ.

it. per addita simul, διεκτάνοντες 4. 15, 12. m. Ve. p. δ᾽ ἐκτάν. λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. ex λάθοι ἂν,

it. per omissa simul, μὲν 5, 1, 16. i. p. δὲ ἐν,

ἅπλα 7, 8, 7. i p. ἀ ὅπλα,

ἑαυτὲς p. ἐς αὐτὲς 8, 5, 3. e. Ve.

quo de vtroque genere vitiorum cf. ſupra in *Scribendi Genere e iunctis et ſeiunctis*, vbi et ad extrema dedimus

Vitia ſimul et e *coniunctione* et e *diuiſione*.

His accedat

Vitium quoad *ſpiritum*

ſimul, in illo οὕτω p. ὄντων Ba. 5, 3, 3. e.

Recenſemus nunc

Vitia per *omiſſa* elementa,

quae et ipſa ratio eſt multiplex, vt cum videas deeſſe *vna* elementa, vel initio, vel media in voce, vel in fine,

id que tum vocales, ἐπῦσα 1, 13, 7. p. 543. p. ἀπ. Ba. it.

ὠνόμενος p. ὠνούμ. 1, 6, 26. p. 231.

ς p. ὡς 7, 9, 20. i.

tum conſonas, ἐρκλᾶον 7, 11. 15. e. Ba. p. ἐργκλ. — ἐκεχάρητο 5, 3, 12. p. 73. p. ἐγκεχάριστο, quod recte extat 2, 5, 4. p. 132. — ἐλεχθήσεται p. ἐλεγχθ. 1, 1, 2. e. 3, 12, 11. e. 4, 13, 3. m.

εὔενδροι p. εὔδεν. 7, 2, 8. p. 590.

ἄχεσθαι p. ἄχθεσθ. 1, 4, 2. i.

ἀμέπτως p. ἀμέμπτ. 6, 2, 1. e.

ἀντωνίυ p. ἀντωνίνυ 1, 7, 6. p. 247. — καμάτω p. καμάτων 4, 14, 10. e. — μέγα p. μέγαν ib. 14. p. 1035. 5, 1, 8. p. 11.

μονομάχυ p. μονομάχυς 1, 15, 19. e. ξίφυ p. ξίφυς 4, 4, 5. e.

ὡ δὲ p. ὡς δ. 1, 10, 5. i.

it. ſimul per confuſas vocales, ὁ p. ὡς 1, 17, 1. m. p. 702. 4, 7, 6. p. 902. 4, 12, 4. p. 990.

it. ſimul per accentus, οἱ p. οἷς 7, 8, 11. p. 758.

χρόνυ p. χρονίυ 8, 5, 21. i.

ἡγεμόνων p. ἡγεμονιῶν 7, 5, 4. e. Ve. et Vi.

διὰ p. δίχα 7, 3, 14. i. Ve.

porro *bina* elementa, itidem init. aut med. aut fine, in quibus et ipſis occurrit quaedam litterarum confuſio, vt

τελμημένα p. τετολμημ. 2, 13, 11. i. B. — λυσαι 6, 2, 8. m. p. 323. p. κωλύσαι ſ. κωλῦσαι,

it. Ve. 3, 9, 1. m. p. 640. καὶ τὰ βαρβάρων p. καὶ κατὰ βαρβ.

it. Vi. 4, 12, 4. p. 991. ἀνδρέαν p. ἀνανδρ.

μετεχεύονται p. μετοχετεύονται 1, 3, 4. e. Ba.

it. Vi. 1, 8, 12. p. 314. ἐπιπέμφθαι p. ἐπιπεπέμφθ.

ὑποσχίσι 4, 13, 6. i. p. ὑποσχίσεσι Ba. it. 8, 3, 8. i.

χρῆμα p. χρήματα 1, 9, 2. e. it. 2, 15, 9. p. 471. — πρό
p. πρόκρισιν 2, 3, 12. p. 74. — πά p. πάσης 6, 4, 11. i.
tria adeo elementa 7, 7, 7. p. 734. Ba. εἰκήσει p. εἰκήσειν.

Sed vitiorum talium aliorumque recenſio fieri poteſt etiam per partes orationis, vt ſint vitioſe

Adiectiua omiſſa

tum alia vniuerſe Ba. 3, 6, 10. p. 579. 7, 5, 18. p. 693. 7, 11, 15. p. 862.
it. Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 14, 17. p. 768.
tum nominatim πάντων 2, 4, 13. i. Ba. it. πάντα 7, 1, 3. p. 545. 8, 2, 2. i. — ſed πάσης 4, 15, 10. i. cum Vi.

Aduerbia addita

nominatim δὲ 4, 3, 10. e. Ba. ſed

Aduerbia omiſſa

tum alia vniuerſe Ba. 2, 4, 17. i. 3, 5, 6. p. 564. 3, 8, 1. e.
it. cum Vi. 3, 12, 13. i. 21. e.
it. cum Ve. 3, 10, 8. 5, 3, 8. p. 67. 6, 3, 6. m. 8, 5, 17. p. 969.
it. Mss. tr. 1, 3, 5. e. p. 63. 1, 4, 8. p. 104. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 13, 14. p. 748. 8, 6, 7. p. 1058.
tum alia nominatim, et quidem e ſerie elementorum, ἀεὶ 6, 2, 7. e. Ba. 7, 1, 15. e. Mss. tr. — ἀλλὰ 3, 11, 4. e. Mss. tr. — γὰρ 3, 5, 3. i. Ba.
δ' 3, 12, 18. p. 721. Vi. — 5, 4, 22. m. p. 121. Ve. — 6, 1, 16. i. Ba. et Vi.
δὲ Ba. 2, 5, 6. p. 135. 2, 13, 16. i. 7, 2, 5. i. 8, 3, 10. i. ſed Ve. 6, 1, 20. e.
καὶ, p. Lat. *etiam*, Ba. 1, 6, 17. i. 1, 17, 6. p. 712. 2, 2, 22. i. — cum Vi. 1, 10, 3. e. 7. 9, 5. i. — ſed Vi. 1, 12, 7. i. et Mss. tr. 1, 3, 12. p. 82.
μὲν Ba. 3, 12, 16. m. 7, 2, 13. i. — οὖν Mss. tr. 2, 2, 10. i.
ὡς poſt οὐχ οὕτως 2, 3, 14. p. 81. Mss. tr. — ſed ante particip. 1, 11, 12. p. 453. it. Ba. cum Ve. 6, 3, 6. e. non item 8, 8, 15. p. 1127. etc.

Articuli omiſſi

tum vnius litterae ἡ Ba. et Vi. 2, 3, 7. e. 2, 6, 10. p. 174 — tum alius caſus Vi. 4, 13, 15 i. — Ve. 7, 9, 20. e. ſed 4, 14, 16. i. Ba. c. Ve.

Coniunctio omiſſa

nominatim ἂν Ba. cum Ve. 2, 3, 23. p. 96.

Copula addita

nominatim καὶ 6, 6, 9. i. Mss. tr. ſed Ba. 7, 4, 12.

Copula omiſſa

eadem, varie, ante ἄν τι 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 5, 22. p. 94. 6, 1, 6. p. 277. ſed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 3, 5, 9 p 567. Vi. — intra duo ſubſt. 1, 1, 3. p. 11. Ba. et Vi. — ſed Ba. 4, 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. ſed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim τὲ, tum *mutata*, in art. τοῖς 4, 4, 2. m. Ba. — ſed in adu. γὲ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 8. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omiſſa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. ſed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc ſolo 7, 5, 1. p. 665. — ſed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro δὲ a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim οὐ *additum*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — ſed ante adu. 2, 3, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in καὶ copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomen

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. μηδὲ 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 8. e.

Praepoſitio

tum *mutata* in aliam vocem 2. 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *ſubſtituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in ſubſt. compoſito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omiſſa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — ſed Vi. 2, 13. 21. i.

Pronomen demonſtratiuum (αὐτ.)

omiſſum obliquo caſu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — ſed Ba. 4, 15. 6. i.

prolatum alio *caſu* 1, 11, 5. p. 433. 3, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4. i. — 8, 3, 16 p. 966.

ſimul que alio *numero* 4, 9. 12, e. Ve. et Vi.

ſed alterum ſyn. τοῦτο *omiſſum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 8, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

τὶ *omiſſum* Ba. 8, 2, 6. m. ſed Ve. ac Vi. 8, 8, 3. p. 1105.

Pronomen perſonale

omiſſum Ba. 1, 4. 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Pronomen reciprocum
mutatum, praeter ſpiritum, quoque in caſu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. poſtpoſ.)
mutatum, ἃ in ὧς 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio *caſu*, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — ſed 5, 3, 3. e. Ba. tum alterum ſyn., *omiſſum* per ſe, ὅσοι 5, 2, 4. i. — ſed ſimul cum adi. 5, 6. 21. p. 214. Mss. tr.

Subſtantiuum vniuerſum
omiſſum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — ſed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8. 5. i Vi.
it. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2, 21. i. Ba. ſed *nomen* hoc propr. *mutatum* in pron. demonſtr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum
omiſſum vniuerſe 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. ſed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.
it. nominatim verb. ſubſt. ἦν Vi. 7, 3, 6. p. 618.
mutatum, quoad *genus*, vt med. in act. 6, 8, 10. Ve. — act. in paſſ. 8, 4, 3. p. 976. Ve.
it. quoad *modum*, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.
it. quoad *modum* et *tempus* ſimul, vt opt. praeſ. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus
omiſſus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12, 14. m.
mutatus, quoad *modum*, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praeſ. act. in act. praeſ. indic. Ba. 2, 12, 10. e. ſed Ve. 2, 11, 18. p. 360.
praebitus, quoad modum, inf. praeſ. act. pro opt. praeſ. 8, 1, 2. e. Ve.
it. inf. praeſ. act. pro ind. praeſ. act. Ba. 3, 12, 15. i. — ſed cum Ve. 4, 9, 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.
it. inf. a. 1. act. pro a. 1. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — ſed cum Ve. ib. 12. i.
it. inf. med. praeſ. pro praeſ. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.
it. inf. med. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.
it. inf. paſſ. a. 1. pro particip. a. 1. paſſ. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium
mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.
ſed quoad caſum, in paſſ. 8, 3, 10. p. 957.

it. quoad modum, particip. praef. act. in act. impf. ind. 4, 12, 7. p. 995. cum Ve.

praebitum, in paff. praef. pro inf. paff. praef. et fexu mafc. 1, 3, 15. e. Ve. et Vi.

it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6, 13. i. Ve.

it. quoad genus et modum, particip. praef. act. pro ind. praef. paff. 3, 13, 13. e. Ba.

omiſſum, Ba. 7, 1, 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7, 11, 18. e. — fed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compofitum

aliud, quoad praepofit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. — fed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omiſſa duo,

per varias orationis partes, vt adu. compofitum, ex art. et adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.

adu. καὶ (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.

art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.

copula καὶ et adi. 3, 1, 8. i. — fed Mss. tr. 7, 1, 22. p. 575.

copula eadem et particip. 3, 7, 16. i. Ba.

pronom. relat. et verb. finit. 2, 6. 11. i. p. 177. cum Ve.

pron. idem et particip. 1, 3, 13. i. Ba.

particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omiſſa tria

per tota membra, e praep., art. et fubft. 1, 8, 8. p. 293. Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.

it. e. fubft., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.

it. e fubft., copula et art. 2, 15, 11. i.

it. e pron. dem., art. et fubft. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omiſſa quatuor

per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — fed cum Ve. 3, 12, 15. m.

Omiſſa quinque

Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — fed Ba. 3, 13, 6. i. 4, 8, 13. e. 6, 7, 7. p. 451.

Omiſſa ſex

Ba. 3, 6, 16. e. — fed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omiſſa ſeptem

Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Omiſſa octo

Ba. 5, 5, 11. m.

Omiſſa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — ſed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omiſſa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — ſed cum Vi 2, 2, 21. i.

Omiſſa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omiſſa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 620.

Omiſſa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — ſed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omiſſa nouendecim

Ba. 8, 2, 16. p 944. 8 4, 6. e. ſq. — ſed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures verſus, it.

Omiſſa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omiſſa vlterius

per ſeptem verſus Ba. et Vi. 3, 9, 3. ſq.

Sed omnium extremum vitium eſto in

Transpoſitis elementis

per verb. μένων p. νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur perſequi illa, quae ſupra dicebamus dubia, eſſent ne

Gloſſae, an *Vitia*,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Gloſſae, an *Vit.* in *diſtinctionibus*

aliis ad adu., Ba. 3, 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939. 4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *ſcriptura*

Mss. *ambigua* ſ. *duplici*, tum in Ve quidem ſupra vocabula quum ſcribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7. 5. 17. p. 691. — tum in Ba., vbi ſemel modo ponuntur talia elementa numerorum ſupra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum ſcriptae ſupra voces ſingulas ſingulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

ſubſt. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.
verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p. 717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4. p. 978.

vel per compendium expreſſa alia vox, itidem in
adi. 2, 7, 8. p. 221.
adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.
ſubſt. 4, 4, 14. e.
verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipſum in
adi. 4, 10, 7. e.
ſubſt. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.
verb. 7, 8, 23. p. 774. —ſemel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Gloſſae, an *Vit.* in *litteris* commutatis

ſingulis, nominatim ι et ν, Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e. 4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — ſed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e. Mss. tr.

ι et ς, Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p. 837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. — 5, 5, 1. e. Mss. tr.
ν et ς, Ba 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p. 82. Mss. tr.
ν et υ, Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. — 7, 9, 4. i. Ve. ſed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *omiſſis*,

tum vna littera δ' 3, 12, 18. i.
tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m. 3, 7, 19. e. ſed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21. p. 215.

Gloſſa, an *Vit.* in *ſeiunctis*

Ba. ἢ τοῖς p. ἤτοι 8, 1, 9. p. 913.

Gloſſae, an *Vit.* in *lect.* diuerſa

Ms. Ba. et Vi., per omiſſum et tranſpoſitum art. 2, 11, 15. p. 475.
it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11. e. p. 154.

Gloſſae, an *Vit.*

per orationis partes ſingulas, in
adi. ſyn., Ba. 4, 8, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 4, 11. m. p. 548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. ſed cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m. ſed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

adi. alio caſu, Ve. 5, 6, 19. i.
adi. alio caſu et ſexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.
adi. alio gradu, comparat. pro ſuperlat. Vi. 5, 5, 15. p. 153.
it. ſuperl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss. tr. 4, 12, 5. p. 992.
adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5, 16. p. 395.
adi. alio numero, plur. (ſenſu adu.) pro ſing., 2, 2, 7. m. 6, 5, 5. e.
adi. alio ſexu, neutr. plur. (ſenſu adu.) pro maſc. plur., Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.
it. commun. pro fem., intra ſubſt. diuerſi ſexus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.
contra fem. p. commun. et ſimul per accentum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.
adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2, 5, 10. p. 143. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 13, 20. p. 420. Mss. tr.
adi., pro ſubſt., Ve. 8, 2, 8. e.
adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.
adi. omiſſo, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba. cum Vi. 4, 15, 10. i.
it. poſtremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p. 136. 138.
adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.
nominatim adu. γὲ pro copula τὲ Ba. 1, 15, 7. p. 649.
it. adu. ὡς pro praep. ἐς Vi. 1, 11, 8. e.
adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi. 2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13, 20. p. 420.
it. ſimul in adu. ſimpl. ſ. priuum, Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.
it. ſimul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.
adu., mutato in adu., tum affine, Ba, 1, 4, 8. p. 106. 4, 7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i. 6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.) 4, 9, 9. i. ſed cum Vi. ib. 12. i. — it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19. i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss. tr. 4, 7, 2. p. 895.
tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p. 275. ſed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it. Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἢ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.
it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.
adu. mutato nominatim ἔτι in verb. ἔστι 2, 13, 16. i. Ve.
it. δ' in δὲ Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τὲ 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8, 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. sed cum Vi 3, 10, 12 e.)
it. δὲ in μὲν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τὲ Ba. , 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7. 2, 1. i. 7. 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — sed cum Vi. 4, 11, 5. i — 2, 10, 15. i. Ve. sed cum Ba. 4, 14. 5. i.
it. δὲ in δὴ Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — sed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodosi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. sed Ve. 5, 4, 16. p. 114.
contra δὴ in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δὲ 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i. 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4. 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i 6, 6, 8. i. — sed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim δὲ addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 8, 13. p. 505. — it. secundo post neg. οὔτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omisso in oratione med., in apodosi aut parenthesi, Ba. 5, 4, 10. p. 114. — sed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.
adu. nominatim δὴ addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omisso varia ratione et notione, pro Lat. *igitur*, post τὲ init. 1, 5. 3. i. Ba. — pro Lat. *scilicet*, post coni. ὅτι 6, 4. 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — post pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — post subst. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — post verb. 4, 7, 2. i. Ba. sed cum Vi. 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. post subst. Ba. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim μὲν addito, ante ἂν 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γὰρ 7, 11, 2. — it. post alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — sed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

adu. nominatim ἂν addito, poſt μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omiſſo, poſt μὲν 2. 15 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7. 7. 13. i.) — it. poſt ὁ 3, 7, 12. i. — it. poſt τὲ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7, 5. i.)

adu. porro omiſſis his, e ſerie elementari, ἂν 1, 5, 16. i. Ba. et Vi. — ἄρα, poſt ὅτι 8, 3, 4. i. Vi. — γὰρ, poſt τὲ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — ἤ 2, 15, 3 p. 460. Ba. — καὶ (p. Lat. *etiam*) 1, 17, 5. i. 2, 6, 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio caſu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6, e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato τὸ in copulam τὲ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — ſed τῷ in pron. dem. αὐτῷ 5, 7, 7. i. Ba. at τῶν in αὐτῶν 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et ſubſt. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omiſſo, eo que vno, tum in vniuerſum, Ba. 2, 3, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20. i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante ſubſt. loci Ba. 1, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8. 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. ſed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et ſubſt., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et ſubſt. 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. ſed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante ſubſt. rei vniuerſae, Ba. 1, 13, 6. p. 541. ſed cum Vi 2, 3. 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante ſubſt. perſ., vel vniuerſae, vel nom. proprii, Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. ſed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro. Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3. 9. i. (ſecus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) ſed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12. 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. ſed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia ſyn., Ba. 2, 6, 1, i. ſed cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. 1, 1, 1. p. 4. — nominatim ἀ, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

2, 15, 13. e. (contra οἳ ante τινὲς in εἰ 7, 6, 3. p. 699.) — nominatim ἅτε, τι in ἔτι τε 3, 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominatim porro ὡς in copulam καὶ 7, 2, 10. e. Ba.

coniunct. omiſſa, nominatim ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba.
it. ἅτε ante particip. 5, 4, 14. e.
— addita, nominatim ὡς, ante particip. Mss. tr. 3, 1, 2. p. 488.

copula, nominatim καὶ, mutata in κἂν 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in ἢ 3, 6, 3. m. p. 573.
it. addita, intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiſſa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — ſed intra inf. duos 1, 12, 5. p. 482. Ba. — tum in membro ſecundo 8, 3, 16. i. Ve.
it. transpoſita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata in γὲ 1, 15, 7. p. 649. Ba. — it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it. in δὲ, vniuerſe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6. m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e. 4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2, 10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. — Ve. 5, 3, 26. i. — ſed nominatim in particip. ſecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1, 6. p. 550. Ba. ſed cum Vi. 5, 5, 3. i.
it. mutata nominatim in pron. infin. τὶ, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et Vi. 7, 1, 5. i.
it. mutata et contracta ſimul in vocem vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.
praebita pro δὲ, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2, 19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. τὸ Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.
addita, vniuerſe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p. 295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p. 1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p. 569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7. p. 877.
nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. Ba. et Vi. — ante ἢ, ſequens interuallo, Ba. 8, 2, 7. i. — ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 7, 11, 13. m. ſed cum Vi. 4, 7, 12. i.

nominatim, sequente τε, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17, 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλεμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omissa, vniuerse, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 3. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — sed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante καὶ, interuallo sequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. sed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. sed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante καὶ vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. sequente δὲ, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. sequente ἢ, Ba. 3, 8, 13. p. 630.

it. sequente τὲ iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 836. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. sed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

negante copula f. adu. pro alia fyn., Ba. 1, 2, 4. e. compof. quidem vtr. — fed comp. pro fimpl. 1, 15, 5. p. 643. Vi.
— adu. οὐ mutato in art. οἱ et coni. εἰ Ba. 7, 8, 7.
— — omiffo ante verb., Mss. tr. 1, 11, 14. e. — fed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.
praepofitione cum alio cafu, Ba. 1, 4, 12. e. 1, 10, 16 e. 2. 13. 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14, 3. p. 752. 4, 12, 14. e. 8, 2, 7. e. fed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — Ve. 4, 10, 13. i. (fecus ib. 9 p. 967.) — fed cum Vi. 2, 15, 3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7, 9. e.
— addita. Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599. fed cum Ve. 4, 12, 11. e. — f. repetita Ve. et Vi. 8, 1, 2. p. 902.
— mutata in fyn. adu., εἰς in ὡς 1, 11, 8. e. Vi. fed Ba. 4, 13. 16. i.
— — in aliam praepofit., per fe ftantem, Ba. 2, 13. 5. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 10. p. 473. 7, 10, 1. i. fed cum Vi. 4, 15, 17. i. fed cum Ve. 3. 4, 28. p. 1013. 8, 6, 8. i. — Ve. 1, 2, 9. p. 53. 1, 12, 17. p. 519. fed cum Vi. 2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss. tr. 1, 9. 1. p. 331.
it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nominatim πρὸ in πρὸς, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et Vi. 1, 16. 7. i. 3, 8, 12. i.
— omiffa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. — ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22. p. 406. (fecus 7, 3, 10. i.)
it. ante fubft, Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9, 1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 842.
it. ad verb 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.
pronom. declarat., f. qualitatis τοιουτ. mutato in pron. quantit. τοσουτ., Ba. 1, 17, 9. p. 719.
— dem. (αὐτ.) alio cafu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba. 1. 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3. i. 6, 4, 4. e. 8, 4. 27. p. 1010. — 3, 11, 14. e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.
— — alio cafu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191. 6, 8, 16. i. fed cum Ve. ib. 10. p. 501.
— — alio fexu, Ba. 1, 16, 6. p. 685. 1, 17, 17. m. p. 730.

pron. dem. alio ſexu et caſu, Ve. 7, 10, 15. p. 841. — Ba. 6, 1, 4. i. ſed cum Ve. 7, 1, 5. e.
pron. dem. (αὐτ.) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss. tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et Vi. 3, 15, 9. i.)
— — nominatim datiuo affinitatis mutato in gen vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.
— — omiſſo gen. affinitatis 3, 13, 7. i.
pron. dem. (οὗτ.) alio caſu, Vi. 4, 8, 12. i.
it. ſimul al. ſexu Ba. 3, 2, 16.
mutato in al. dem. αὐτ. Ba. 1, 7, 7. i. — it. in al. caſum et numerum 1, 17, 1. p. 703.
pron. dem. (ἐκειν.) alio caſu, Ve. 8, 5, 23.
it. ſimul al. ſexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.
pron. infinit. τὶ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.
mutato in adu. τοὶ 7, 3, 10. e.
praebito contra pro hoc eodem adu., Vi. 1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula τὲ 2, 6, 18. p. 191. Ba. ſed Mss. tr. 6, 8, 9. e.
omiſſo poſt coni. ἀ, Ve. 8, 8, 3. p. 1104.
it. poſt adi. πολὺ 3, 4, 11. p. 548. Vi. et Ba. ſed ſoli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7, 8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14. p. 599.)
— — τινὰ neutr. addito, poſt pron. τοιαῦτα 4, 11, 1. i. Vi.
pron. neg. alio caſu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.
pron. perſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμῖν in ἡμ. aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16. p. 1037. ſed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.
pron. poſſeſſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμετερ. in ἡμ., Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. ſed cum Vi. 6, 3, 10. p. 348.
pron. poſſ mutato in caſum al. Vi. 3, 12, 5. m. ſed et addito ſimul per caſum eundem cum ſubſt., Ba. ib.
pron. recipr. (αὑτ.) mutato in pron. dem. lenis ſpiritus (αὐτ.) tum poſt praep. καθ', mutatam in κατ', Ba. 1, 4, 18 p. 127. 1, 8, 16. e. (ſecus 1, 17, 26. e.)
tum extra praepoſit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16, 12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1, 3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

11, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 550. ſed cum Vi. 1, 14. 5. e. 18. e. 1, 16, 7. p. 689. 1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11, 13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.

it. ſimul alio caſu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato ſimiliter in pron. lene (αὐτ.) Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710. ſed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve. 8, 4, 10. m. p. 986. ſed cum Vi. 3, 2, 7. m. — Vi. 3, 1, 7. e.

it. ſimul alio caſu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et Vi. 7, 5, 8. m. — Mss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato in alium caſum, Ba. 4, 4, 15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.

ſed in ſyn. (αὑτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e. 3, 1, 7. e. ſed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.

et ſimul in alium caſum, Ba. 1, 8, 2. i. p. 268. (contra vt ſeruet Ba. tum aſper. αὑτ. 2, 7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum aſper. ἑαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e. 2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p. 570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἑαυτ.) omiſſo, poſt aliud pron. αὐτ., Ba. et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. poſtpoſ.) mutato, in caſum alium, Ba. 3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.

it. in coni., οἳ in εἰ, Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. — it. ante τινὲς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὃς in ὡς 1, 8, 13. i.

it. praebito contra ὃς pro ὡς 6, 8, 2. p. 487.

it. cum neg. adu., ὃς μὴ, mutato in coni. et neg. adu., ὡς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6, 17. i.)

it. cum adu. mutato in vnum adu. ὅ περ in ὅθεν, Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

pron. nominatim ἑκαστ. alio caſu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.

— — ἀλλ. alio caſu, Mss. tr. 7, 10, 6 p. 821. ſed omiſſo, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

ſubſt. alio, per elementa ſimili, Ba. et Vi. 8, 7, 20. e.

— — compoſito, pro ſimpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. ſed cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.

— ſyn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4, 11, 6. e. ſed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879. ſed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr., Ba. 2, 9, 1. p. 263. ſed contra Vi. ib. 12. i.

ſubſt. alio accentu, Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio caſu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752. 4, 2, 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p. 149. 13, i. 6, 1, 7. p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6, 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. ſed cum Vi. 1, 17, 24. p. 745. — it. cum Ve. 2, 13, 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4. m. 13. i. ſed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.

it. ſimul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. ſed cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in caſu temporis, mutato gen. in acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — ſed contra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

ſubſt. alia declinatione, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 3, 12, 1. i. 24. i. ſed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.) — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1, 6. e. ſed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3, 14, 4. p. 753.

it. ſimul alio caſu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

ſubſt. alio numero, ſing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7, 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624. 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5, 18. e. ſed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1, 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss. tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro ſing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p. 635. ſed cum Vi. 2, 12, 2. e, — Vi. 6, 4, 11. e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

ſubſt., nominatim nom. propr., alia ſcriptura, Ba. 8, 2, 14. e.

— alio ſexu, Ba. 5, 6, 8. p. 185.

— duplici ſ. ſubſt. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11, 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. ſed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in ſolum adi., Ba. 7, 10, 12. e. 8, 2, 8. e. — ſed in adi. ſ. pron. cum art. ib. 10. p. 936.

tum ſubſt. cum adi. in duo ſubſt. in regimine 7, 5, 11. p. 683.

ſubſt. omiſſo, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. — Ve. et Vi. 1, 11, 14 i. — Mss. tr. 2, 10, 10. p. 317.

verbi littera alia init., Ba. 6, 2, 10. p. 327.

— — omiſſa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394. — Ba. et Vi 1, 12, 4. ſq. p. 480. ſq. (non item 8, 5, 3. p. 1021. it. 4. e.) — ſed addita, Ba. 4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p. 983. 3, 3, 5. e. etc.

verbo finiti temporis omiſſo, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i. — 8, 4, 4. i. ſed Vi. 7, 3, 6. p. 618. — Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.

verbi infinitiuo, nominatim εἶναι, omiſſo, Mss. tr. 5, 8, 8. i. ſed addito 7, 8, 12. e.

verbo priuo pro phraſi, ſimul que alio verbi modo, Ba. 6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1, 13, 5. i.

— alio, per elementa ſimili, partim ſyn., Ba. 7, 9, 12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 11. e. 3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8, 5, 15. e. ſed cum Ve. 2, 10, 4. e. ſq. — it. cum Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve. 4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. ſed cum Vi. 1, 13, 1. e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4, 3, 4. e.

nominatim in verb. ἐβούλετο pro ἐβουλεύετο, vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi. 5, 8, 8. e. 1, 13, 1.

— alio, ſimpl. pro compoſ., Ve. 6, 7, 24. e. ſed cum Ba. 7, 2, 12. i.

— — compoſ. 2, 5, 8. e. p. 140. Ve. et Vi.

— — bis compoſ. pro ſemel compoſ. Ve. 4, 15, 12. m. p. 1052. ſed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.

— — compoſ., nominatim e praep. certa, Ba. 3, 9, 17. e. ſed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21, e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11, 11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336. — Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba. 4, 5, 14. p. 880. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10. p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2. e. 7, 6, 16. e.

nominatim e πρὸ et πρὸς, Ba. 1, 4, 4. 1, 5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

9, 6. p. 520. 7. 8, 4. e. 5. p. 748. 7, 11, 8. m. 7, 12, 19. e. ſed cum Vi. 1, 16, 17. i. 3. 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10, 16. e. — Ve. 3, 3, 1. p. 523. — Mss. tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 163. 7, 5, 14.

verbo alio compoſ. eiusdem thematis, ſed alius praep., Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12, 15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4, 3, 3. e.

— — compoſ. eiusdem thematis et eiusdem praep. Ba. 3, 12, 20 i. 4, 4, 12. i.

— — compoſ. alius thematis, ſed eiusdem praep. Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo ſyllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9, 7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12, p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p. 480. cf. tamen 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia ſ. alio themate, Ba. et Ve. 3, 13, 9. i. p. 741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p. 937. cf. 1, 14. 4. p. 593. 7, 9, 17. i. — 4, 2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 990.

nominatim in verb. contractis, pro non contr. 4, 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. ſed Ba. contra 5, 6, 21. p. 212. (non item 6, 8, 12. e. 8, 5, 18. p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto, Ve. 7, 12, 10. e.

— tempore plusq. perf. tert. plur. per formam al., non contractam, Ba. 4, 13, 16 i. cf. ib. 10. m. 2, 12, 2. m. 8, 6, 3. i.

it. in vocali alia ſyllabae penult. Ba. 1, 13, 10. p. 552. 1, 15, 2. e. 3. 4, 17. i. 19. p 556. 6, 7, 7. p. 451. ſed cum Vi 6, 9, 5. e. (non item 7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2, 10. p. 592. 7, 4, 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e. p. ſq. 7, 9, 23. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7, 10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis, 8, 5, 20 e. 8, 6, 1. e.

† ſimul alio tempore, Ba. et Ve 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora ſimul, ſimul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

med. Ba. 1, 4, 8, p. 104. sed cum Ve. 4, 11, 4. p. 975. (non item 8, 7, 22. m.) — it. Ba. cum Vi. 2, 15, 9. p. 471. 4, 1, 7. p. 803.
it. inf., Ve. 6, 9, 2. e. sed cum Vi. 8, 7, 4. p. 1077.
contra med. pro act., Ba. 1, 5, 11. e. 1, 8, 16. p. 324.
† simul per compos. aliud 8, 4, 9. p. 984.
† simul que per numerum alium, plur. pro sing., Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524.
it. inf., Mss. tr. 2, 9, 7. p. 281. sed Ba. et Vi. 3, 5, 2. e. Add.
tum med. pro pass., Ba. 4, 8, 19. i.
it. inf. 3, 14, 17. i. p. 766. sed Ve. et Vi. 5, 5, 6. e.
it. particip. med. fut. pro fut. pass., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 399.
it. perf., Ba. 3, 9, 10. i.
porro pass. pro act., Ve. 7, 12, 12. e. sed Vi. 3, 10, 10. i.

verbi alio genere et tempore simul, aor. 2. act. pro aor. 1. pass., Ba. 2, 13, 1. e.
sed aor. 1. med. pro plusq. med., Mss. tr. 2, 11, 12. e.

verbi alio modo, (vbi similiter eamus per tempora et finita et rel. sed et per genus simul, ponentes quidem vbique sine nomine genus act.)
praes. pro inf. praes., aut contra, Ve. 6, 2, 6. i. — Ba. et Vi. 2, 3, 7. e.
inf. praes. pro praes. opt., Ba. 6, 1, 13. e.
particip. aor. 1. pro inf. aor. 1. Ba. et Ve. 4, 11, 11. m.
imperat. aor. 1. med. pro med. inf. aor. 1., Ba. 4, 5, 15. m.
it. impf. pro particip. praes., Mss. tr. 1, 6, 3. i. — it. pro part. aor. 2. 2, 1, 19. e.
porro praes. indicat. pro coni. praes., Ba. 5, 5, 12. e. p. 149.
it. pro opt. praes. 8, 5, 15. e. 2, 3, 17. p. 84. — it. cum Vi. ib. 20. e. — Vi. 1, 4, 10. e. — Ve. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e.
it. contra opt. praes. pro ind. praes, Ve. 6, 9, 12. e.

tum coni. praeſ. pro opt. praeſ., Ba. 3, 11, 13. i. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e. 7, 9, 3. e. ſed cum Vi. 2, 13, 14. p. 405. 3, 2, 8. m.
contra opt. praeſ. pro coni. praeſ. Ve. et Vi. 4, 13, 8. p. 1011. 7, 6, 1. e.
it. aor. 2. coni. pro opt. aor. 2., Ba. 1, 8, 4. e. 3, 12, 6. e. 4, 13, 8. e.
ſed contra opt. pro coni. 4, 9, 9. p. 949.
porro fut. ind. pro fut. coni. aut aor. 1. coni. 5, 5, 9. p. 143.
contra coni. fut. pro ind. fut. 1, 9, 11. e. — Ve. 4, 15, 15. e.
it. fut. med. ind. pro med. fut. coni. Ve. 5, 8, 6. e.

verbi modo per formam aliam opt. aor. 2., Ba. et Vi. 1, 9. 3. e. — ſed opt. praeſ. aliam Ba. et aliam Ve. pro vulg. ind. praeſ. 6, 9, 12. e.

verbi ſimul modo ac genere, praeſ. ind. paſſ. pro praeſ. act. ind., Vi. 2, 10, 8. p. 313.
particip. praeſ. act. pro praeſ. ind. med., Ba. et Vi. 1, 16, 7. p. 687.
part. praeſ. act. pro ind. impf., Ba. 8, 4, 12. p. 991.
impf. ind. pro inf. praeſ., Ve. 4, 15, 6. m. p. 1045.

verbi numero, vniuerſe, plur. pro ſing. 5, 3, 22. e. Ba. et Ve.
nominatim magnarum perſonarum 1, 5, 11. e. Ve.

verbi numero, cum ſubſt. plur. neutr., ſing. pro plur. 4, 1, 7. e. Ba. — ſed Mss. tr. 5, 7, 7. p. 228.
it. cum ſubſt. plur. collectiuo maſc. 2, 6, 15. p. 185. Ba.
ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. plur. neutr. 3, 2, 15. e. Ba. — ſed cum Vi. 1, 4, 12. p. 613. — Ve. 8, 7, 1. i. (dum ſeruatur ſing. ib. e. 7, 9, 25. p. 807.)
ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. collect. ſing. maſc. 1, 14, 13. e. Ve. cum Vi. it.
cum ſubſt. dupl. perſ. ſing. 5, 8, 19. e. 8, 7, 10. e.
ſed Ba. cum Ve. poſt ſubſt. plur. it. collect. ſing. tum ſubſt. tum pron. 8, 6, 13. p. 1071.
it. cum maſc. ſubſt. ſing. collect. ſed maſc. perſ. plur. tum particip. tum adi. Ve. ſing. et plur. verb. ſimul, 8, 5, 9. p. 1028.

it. cum ſubſt. ſing. collect. ſolo, Ve. dupl. verb. numero, ſing. et plur. 8, 4, 12. e. (dum poſt collect. ſing. ſubſt. aut poſt ſubſt. dupl. perſ. ſeruatur plur. verb. 8, 4, 25. 8, 5, 26. 8, 6, 1. i. 8, 7, 22. e. aut, poſt coll. ſubſt. perſ. ſing., adeo ſimul verb. et ſing. et plur. 7, 10, 16. e. 7, 11, 11. 8, 4, 29. m.

verbi tempore alio, (vbi rurſus aſſerimus finitum tempus ſimul cum reliquis, it. genus vniuerſum,) praeſ. pro impf., Ba. 3, 1, 11. e. 5, 2, 2, i. 7, 11, 11. i. — cum Vi. 4, 11, 1. e.

it. in med., Ba. 7, 12, 2. i. — Ve. et Vi. 1, 9, 1. p. 330.

praeſ. inf. pro aor. 1. inf. 2, 9, 11. i. Mss. tr.

it. in med. 6, 3, 9. e.

praeſ. inf. pro fut. inf., Ba. 3, 1, 5. i. — cum Ve. 4, 10, 8. e.

praeſ. particip. pro particip. aor. 1. 7, 1, 24. e. p. 579.

praeſ. part. pro part. aor. 2., 2, 6, 7. i. 2, 10, 17. e. 3, 6, 18. i. 6, 5, 11. i. — it. in med., Ve. et Vi. 4, 13, 13. e. — Ba. 3, 4, 11. e.

praeſ. part. pro part. fut. 8, 6, 15. e.

praeſ. part. paſſ. pro part. perf. paſſ., Ba. et Ve. 8, 4, 28. i.

impf. med. pro praeſ. med., Ba. 4, 13, 6. e. — Ve. 4, 12, 14. i.

impf. pro aor. 1., Ba. 1, 10, 10. e. 2, 14, 12. i. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. 8, 2, 12. i. — cum Vi. 2, 9, 17. i. 3, 6, 4. i. — Ve. 5, 3, 3. m. — Mss. tr. 2, 13, 21. p. 422.

impf. ſeu aor. 2. pro aor. 1. 4, 15, 10. m.

impf. med. pro aor. 2. med., Ba. 1, 15, 16. p. 667. — Ve. 6, 7, 19. e.

impf. particip. med. pro aor. 2. med., Ba. 3, 4, 11. e. — Ve. et Vi. 4, 13, 13. e.

impf. paſſ. pro plusq. paſſ., Ba. 5, 3, 8. i.

impf. ſ. aor. 2. paſſ. pro eodem plusq. paſſ. 3, 11, 4. i.

aor. 1. opt. pro opt. praeſ. 3, 14, 10. e.

aor. 1. pro impf., Ba. 1, 17, 9. i. 3, 1, 8. i. 3, 6, 18. e. (coll. 3, 7, 5. e.) 3, 12, 7. p. 713. 8, 5, 1. i. (coll. 8, 6, 7. e. 17. m.) — cum Vi.

2, 14. 4. p. 431. — cum Ve. 6, 2, 20. p. 337. 6, 9, 6. e.

aor. 1. inf. med. pro inf. praeſ. med., Ba. et Vi. 3, 12, 2. i.

contra vero Ba. 2, 14, 9. p. 441.

aor. 1. inf. med. pro inf. fut. med., Vi. 1, 8, 11. e. 2, 6, 15. e.

ſed contra, Ba. et Vi. 1, 12, 9. p. 493.

aor. 1. particip. med. pro particip. praeſ. med., Ba. 4, 2, 3. i.

it. pro fut. part. med., Mss. tr. 1, 17, 15. m. 8, 4, 8. e.

aor. 1. pro plusq., Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

aor. 2. pro praeſ., Ba. 8, 4, 23. e.

it. per particip. 2, 1, 7. e. 3, 8, 13. e. etc. — 2, 15, 13. e. it. in med. 2, 3, 17. p. 84.

aor. 2. pro impf. 3, 4, 3. e. Ba. et Vi. — Ba. 3, 2, 19. m. 3, 7, 1. e. 4, 9, 14. m. p. 955. 6, 1, 18. i. 7, 1, 15. m. 8, 4, 18. e. — Ve. et Vi. 1, 12, 13. e.

it. in med., Ba. et Vi. 3, 14, 18. e. — Ve. 7, 12, 4. i. ſed cum Vi. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. p. 1019.

it. in med. ſ. paſſ., Ba. 4, 9, 15. p. 958.

aor. 2. pro aor. 1., Mss. tr. 1, 1, 3. p. 12.

it. in paſſ. 2, 13, 6. p. 386. — Ba. 5, 8, 18. e. ſed cum Vi. 2, 6, 9. p. 173.

perf. med. pro praeſ. med., Ba. 4, 2, 8. e.

it. pro aor. 2. med. 2, 5, 1. e.

plusq. paſſ. pro perf. paſſ. 8, 4, 27. p. 1009.

fut. inf. pro praeſ. inf., Ba. et Ve. 3, 13, 3. p. 732. — Ba. et Vi. 8, 8, 8. p. 1113.

fut. particip. pro part. praeſ., Ba. 3, 12, 2. e.

fut. part. ſ. aor. 2. pro part. eodem praeſ. 8, 3, 17. e.

fut. part. pro aor. 1. part., Ve. 1, 8, 11. p. 308.

verbi participio, al. ſyn., Ba. 3, 12, 22. m. p. 726. ſed cum Ve. 7, 11, 5. p. 849.

— — praebito pro adi., Ba. 7, 10, 14. p. 859. it. pro ſubſt. cum copula τέ, Mss. tr. 6, 9, 8. p. 522.

— — mutato, nominatim verbi ſubſt. in adu. 4, 15, 14. p. 1054.

verbi participio mutato, quoad casum, nominatim temporis, pro abl. in gen. 2, 14, 5. i. — contra autem soli Ba. 7, 3, 6. p. 618.

sed quoad casum vniuersum, aor. I. act. dat. pro acc. I, 6, 16. p. 214.

aor. I. pass. gen. pro dat. 3, 5, 8. e.

aor. I. med. nominat. sing. pro acc. 3, 11, 11. p. 695. — it. gen. pro acc., Mss. tr. 2, 6, 20. e.

aor. I. act. plur. gen. pro acc., Ba. 3, 12, 23. p. 727.

perf. pass. plur. gen. pro acc., Ba. et Vi. I, 15, 11. e.

— — mutato, quoad numerum, sing. pro plur. praes. gen., Ve. 2, 7, 7. e. — perf. pass., Mss. tr. 4, 15, 14. p. 1055.

contra plur. pro sing., nominat. praes. pass. cum subst. collectiuo, Ve. et Vi. I, 12, 14. i.

it. acc. act. 3, 3, 5. e.

it. vniuerse acc. neutr. pass. (cum art. pro subst.) Ba. et Vi. 2, 6, 10. p. 175.

— — — quoad numerum et casum simul, perf. pass. nominat. sing. pro abl. plur., Ba. et Ve. 5, 2, 10. i.

it. praes. nominat. plur. pro acc. sing., Mss. tr. I, 5, 13. e.

— — mutato sexu, masc. pro fem. act. 4, 2, 9. e. Ba. et Vi. — it. med. s. pass. 8, 4, 4. p. 978. Ba. et Ve.

masc. pro neutr. med. I, 5, 2. i. Ba. et Vi.

it. in plur. 5, 9, 10. i. Ba.

— — omisso, nudo 7, 6, 10. m. Ba. et Vi.

— — — , vno e duobus, Ba. 4, 14, 5. e. — cum Ve. 5, 2, 10. i.

— — — cum art., Mss. tr. 6, 3, 3. e.

Venimus ad secundam partem censurae de Codd. nostris, quae attingit potissimum

Scribendi genus *internum*,

stylum quoque dixeris, quo vsus est librarius inter exarandum, ita, vt pro libidine et ingenio poneret alia, quam quae adhuc in editis erant, interdum que sic, vt videretur

vera dediſſe atque meliora. *Gloſſas* in vniuerſum auſi ſumus appellare, quidquid huius generis reperiſſemus.

Vt vero et hic copiam ingentem non ſineremus confuſam: ſeparauimus totum genus in formas duas, quarum vna complectitur gloſſas manifeſtas, altera prope lectiones veras. A poſtrema incipiemus, vbi dubitamus, vtrum ſit

Gloſſa, an *Vere*

detur librarii res; quae et ipſa multiplex, per orationis partes diffunditur has:

Gloſſa, an *Vere*

adi. addatur Ba. 1, 15, 11. i.

adu. addatur, vniuerſe 1, 12. 9. p. 496. Ba. ſed cum Vi. 2, 12, 8. i. 3, 10, 11. p. 676.

— addatur, nominatim γάρ, in interrog. 1, 17, 10. i. Ba. et Vi.

it. poſt δὲ interuallo 3, 5, 2. p. 560. Ba.

— omittatur idem γάρ 7, 11, 3. p. 846.

— add. nominatim δὲ, ad ſeriem iuuandam, 3, 8, 13. p. 628.

it. in altero membro ſubſt. 2, 11, 9. p. 347.

it. in parentheſi, ib. 16. i.

it. in altero verbo finito, 2, 9, 6. p. 278.

it. in altero particip. 2, 1, 2. p. 3. Ba. et Vi.

— — nominatim δὲ καὶ in alt. partic. 7, 11, 9. m. p. 855. Ba.

— — — δὴ, poſt καὶ 1, 10, 10. e.

— — — καὶ (pro Lat. *etiam*,) ad ſubſt. 1, 12, 10. i.

it. ante μᾶλλον 8, 2, 10. i.

art. addatur, vniuerſe 8, 6, 17. e. — Vi. 2, 5, 11. e. — nominatim ante adi. et ſubſt. 6, 5, 16. p. 594. — it. intra adi. et ſubſt. 5, 3, 9. e. Add., 7, 12, 2. p. 869. — cum Vi. 2, 3, 9. i. 2, 5, 8. p. 139.

it. nominatim ὁ ante nom. propr. perſ. 7, 1, 1. i. Ve. ſed Ba. 7, 11, 3. p. 846.

it. nominatim ad ſecundum pron., Ve. 7, 8, 17. i.

it. nominatim ad duo ſubſt. in primo, Ba. 1, 9, 2. p. 335. 2, 14, 10. e. 3, 4, 19. p. 556. 4, 6, 6. e. — cum Vi. 3, 7, 8. e. 7, 9, 16. e.

it. in ſecundo 2, 1, 12. e. (coll. §. 6.) 5, 4, 14. p. 112. 5, 6, 20. e. 6, 7, 9. e. 18. p. 477. 8, 1, 9. i. — Mſs. tr. 8, 6, 11. i.

it. nominatim ſecundus in vicinia, Ba. 2, 2, 8. e. 8, 8, 21. e. — cum Vi. 1, 17, 2. 3, 2, 5. i.

6, 6, 11. i. — Vi. 2, 5, 11. i. — Mss. tr. 7, 1, 9. e.

copula nominatim καὶ addatur, ante fubft. primum, fequente fubft. alio cum καὶ, 2, 5, 3. p. 128. Ba. et Vi.
it. mutetur in pr. ἐξ 2, 8, 10. p. 247. Mss. tr.
— — τὲ addatur, vniuerfe 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. — nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. i. Ba. et Vi.
— — — omittatur 2, 3, 20. e. Mss. tr.
inf. verb. addatur 3, 7, 19. p. 613. Ba.

Secunda forma vagatur per partes orationis has, atque adeo

Gloffa manifefta in

adi. (vbi et intelligimus pron. quaedam,) addito 7, 3, 7. e. 7, 6, 6. p. 703. Ba. fed Mss. tr. 7, 4, 5. i.
— omiffo 2, 13, 5. e. 5, 6. 20. e. Ba. fed Mss. tr. 1, 13, 12. p. 563. 3, 14, 17. p. 768.
— repetito 7, 11, 2. e. Ba.
— mutato in adu. 3, 10, 3. i. Ve. et Vi. fed Ba. 8, 1, 16. i. it. in affine particip. 8, 7, 4. i. Ve. fed Ba. 7, 10, 14. p. 839.
— alio, vel affini, vel minus, partim fyn. 2, 2, 16. e. 2, 4, 7. m. 4, 2, 15. e. 4, 8, 14. p. 928. 5, 1, 14. p. 24. 7, 12, 13. e. — Ve. 7, 10, 13. p. 836. — Mss. tr. 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i.
nominatim in fimpl. pro compof. 3, 11, 14. p. 699. Ve. — contra vero comp. pro fimpl. 1, 9, 1. i. Ba. it. 2, 3, 23. e. fed cum Vi. 2, 9, 18. i.
adi. per alium cafum, 8, 3, 12. p. 960. Ba. cum Vi.
— — — gradum, pofit. pro compar. 6, 9, 16. e. Ba.
— pro fuperl. 4, 9, 6. e. Mss. tr.
fed contra fuperl pro pofit. 6, 6, 3. p. 417. Ba. et Vi.
adverbii alio gradu, vniuerfe Ve. 5, 1, 16. p. 29. 8, 4, 10. i.
fimul mutato in affine adi. ib. 13. m.
fed fuperl. mutato in compar. Ba. 8, 3, 3.
adu. praebito pro adi. Ve. et Vi. 3, 10, 3. i.
— — δὲ, it. μὲν nominatim pro τὲ, cf. in copula,
— — alio, vniuerfe, fyn. plerumque, et vel affini, vel minus, Ba. 4, 5, 3. e. 4, 7, 8. m. 5, 4, 4. p. 100. 7, 3, 6. p. 618. 8, 4, 14. p. 994. — cum Vi. 2, 2, 13. i. 19. i. p. 53. — Vi. 3, 12, 13. i. — Mss. tr. 1, 3, 10. p. 299.

adu. addito, vniuerſe, Ba. 4, 9, 5. p. 945. 8, 2, 5. i. — nominatim ἔτι 2, 13, 8. p. 389. 7, 10, 14. i. ſed Mss. tr. 1, 5, 9. i.

— nominatim ἀλλὰ, addito, in loco dub., Ba. 2, 5, 8. p. 138. — ſed poſt neg. 4, 10, 5. e. Mss. tr. — it. omiſſo poſt eandem 3, 11, 4. e.

— — γὰρ addito poſt τὲ, Ba. 6, 8, 16. i. — ſed mutato in δὲ, 1, 3, 15. i. cum Vi. at Mss. tr. 1, 6, 21. i.

— — δ' addito, ad ſeriem, poſt lectionem aliam, Ba. 4, 8, 4. i. ſed
mutato in ἂν, cum Vi. 1, 13, 9. i.

— — δὲ addito, in enunciat. ſingular. Ba. 2, 13, 12. p. 401.
it. ad ſeriem, vniuerſe 3, 5, 9. p. 568.
— ſed poſt lectionem al. 1, 14, 12. i. 5, 2, 5. p. 39.
it. in membro altero 1, 17, 7. i. ſed cum Vi. 1, 15, 18. m.

— — — mutato, nominatim in γὰρ 2, 10, 5. i. p. 307. Ba.
it. in καὶ, ſimul que transpoſito 7, 12, 9.
it. in ἂν 2, 13, 3. i.

— — — omiſſo, in med. periodo 5, 4, 16. p. 114. — in parentheſi cum Vi. 4, 13, 2. m. — in dub. loco 5, 8, 15. e. Ba. — addito ſimul καὶ in ſq. 1, 12, 13. i. Mss. tr.

— — δὴ, addito, poſt μὲν 7, 1, 1. i. — it. intra ἀλλὰ et καὶ 5, 6, 6. e. (non item 6, 3, 10. p. 229.)

— — καὶ, (pro Lat. *etiam*) addito, poſt δέ τινες 6, 9, 8. i.
— it. in med. oratione ſ. periodo 1, 10, 13. i. 3, 2, 16. e. — cum Vi. 1, 14, 11. p. 656. 2, 6, 22. p. 204. 2, 13, 1. e. 3, 9, 18. 4, 14, 16. p. 1036. — Mss. tr. 1, 12, 11. p. 500.
it. intra adi. et ſubſt. 4, 7, 14. e.
nominatim poſt καὶ ὅτι 3, 15, 11. i. Ba.
it. poſt ἀλλὰ 3, 4, 16. p. 552. 3, 6, 22. e. p. 594. 6, 8, 5. e. p. 493. non item 1, 3, 1. p. 57. 6, 5, 9. i. 8, 2, 9. immo omiſſo 1, 10, 3. e. 1, 12, 14. p. 512.
it. omiſſo poſt δὲ Ve. 8, 2, 16. i. — it. poſt δὲ remotius 1, 12, 7. i. Vi.
it. poſt ὅτε tertium 1, 9, 12. p. 355. Ba.

post ἔτι δὲ 7, 1, 11. i.
post ἤδη 7, 5, 17. m.
post pron. dem. 7, 9, 5. Ba. cum Vi.
adu. nominatim ἄν, addito, post μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. it. in participp. pluribus, Ba. 8, 8, 15. p. 1127. 18. i.
mutato autem in τὲ 7, 9, 27. i.
— — ὡς, addito, ad feriem, post omiſſa alia 3, 13, 6. e. Ba. et Vi. (niſi pro coniunctione habeas,)
praebito autem pro pr. εἰς 4, 13, 16. i. Ba.
adu. mutato, in adi. plur. neutr. (p. adu.) 2, 6, 22. p. 201.
it. in aliud adu. affine, (p. praepoſit.) 2, 10, 4. p. 306. Vi. ſed Ba. et Ve. 7, 2, 20.
it. in formulam ſyn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. Ba. et Vi.
nominatim τοίνυν in pron. inf. τινὰ 6, 2, 7. i. Ba.
adu. repetito cum mutatione 7, 10, 13. p. 837.
art. addito, ad ſolum adi. 2, 10, 13. p. 322. Ba. et Vi. it.
ante praep. 3, 4, 5. e.
ad particip. maſc. plur., Mss. tr. 2, 8, 4. p. 239.
nominatim ὁ ad nom. propr. perſ. 8, 3, 4. i. Ba. ſed cum Ve. 4, 14, 5. i.
vniuerſe ad ſubſt. quaelibet 7, 12, 7. e. 8, 2, 7. p. 929. 8, 3, 9. p. 955. 8, 5, 15. p. 1035. 2, 10, 7. p. 311. 1, 17, 19. e. ſed cum Vi. ib. 26. i. 1, 14, 9. e. 2, 8, 14. p. 255. 2, 9, 6. i. 3, 2, 8. e.
nominatim ad ſubſt. perſ. cuiuscunque 3, 8, 13. e. 3, 12, 25. e. 8, 8, 17. i. — Vi. 2, 5, 10. i. — ſed ad ſubſt. nom. propr. perſ. 1, 8, 9. p. 297. 6, 7, 10. e. p. 463. 7, 9, 1. i.
nominatim ad ſubſt. perſ. poſt art. alium 8, 3, 14. coll. 5, 6, 3.
praecipue ad ſubſt. nominum loci 5, 5, 1. e. 2, 14, 14. m. ſed cum Vi. ib. 13. i. 3, 2, 11. p. 515. 1, 5, 17. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
— omiſſo, ante particip. 8, 6, 10. i. (ſecus 8, 7, 5. i.)
— — — adi. et ſubſt. 3, 9, 18. 6, 2, 3. p. 312.
— — — ſubſt. rei vniuerſae 1, 14, 7. i. 8, 4, 27. p. 1011. 7, 9, 7. e. — Ve. ib. 20. e. — 7, 8, 4. i. Ba. cum Vi.
— — ſubſt. loci tum vniuerſi, tum nom. propr. 8, 3, 14. i. Ba. it. 1, 15, 2. i. 5, 5, 12. i. 8, 7, 16. i.

art. omiſſo, ante ſubſt. perſ. cuiuscunque 4, 9, 10. i. 6, 3, 14. i. ſed cum Vi. ib. 2. m. 2, 15; 2. m. p. 457. 4, 6, 10. e.

ſed nom. propr. 7, 2, 1. e. Ba. et praecipue in nominat. ὁ 3, 10, 1. i. 3, 12, 10. e. 4, 12, 4. p. 990. 4, 13, 13. p. 1017. (non item §. pr. e. it. 18. i.) 8, 8, 10. i. ſed cum Vi. 2, 6, 18. i. — it. cum Ve. 7, 9, 21. i. — Vi. 3, 11, 7. i.

nominatim ante ſecundum ſubſt. nom. propr. 2, 2, 4. m. — it. ante ſecundum ſubſt. vniuerſum, cum Vi. 5, 7, 9. e. — 1, 17, 3. e. 2, 6, 10. p. 174. — Ba. 1, 6, 3. p. 193. 2, 7, 4. i. p. 209. 5, 3, 7. p. 65. 6, 1, 2. m. 6, 4, 7. e. 7, 2, 5. i. 8, 6, 17. i.

ante ſubſt. primum, ſeruato tamen altero art. in ſecundo ſubſt. 5, 3, 19. i. Ba. cum Vi.

÷÷ ante ſubſt. aut transpoſito 8, 8, 13. e. ſed Vi. 2, 15, 11. p. 475.

— — duplici in vicinia 2, 9, 2. p. 265.

— — ſimul cum adu., ὁ δὲ 4, 15, 21. i. cum Ve.

— mutato, in pron. dem. 3, 3, 11. p. 534. — Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.

— — ſecundo in aliam formulam 2, 2, 16. i. (dum ſaepe nil tentatum in art. 7, 9, 24. e. — 7, 2, 5. i. coll. 5, 3, 7. — 8, 7, 20. i. coll. 4, 10, 6. e. p. 964. — 3, 5, 1. e. coll. 3, 9, 1. e. — 7, 2, 4. 8, 6, 11. e.)

coniunct. plena, ſine apoſtropho, 4, 9, 11. m. Mss. tr. it.

— alia 2, 6, 5. p. 165. 2, 13, 6. i. ſed Ba. 8, 3, 13. i.

— addita 1, 8, 12. p. 311. cum Vi. — 2, 13, 13. e. Mss. tr. ſed Ba. 8, 1, 6. i. 8, 6, 3. e.

— mutata in aliam cum ordine alio 3, 5, 9. i. Ba. et Vi.

— omiſſa, nominatim ὡς ante particip. 1, 11, 12. p. 453. Mss. tr. it.

— — ſimul cum verbo finito 7, 11, 12. m.

copula, nominatim καὶ, addita, ad feriem, poſt omiſſa 3, 6, 16. p. 586. — it. poſt addita 7, 2, 14. p. 600.

— — — — ante τὸ καὶ 2, 10, 10, p. 317. Ve. — ante τὸ γὰρ 8, 5, 18. i. Vi. — ante ἃ δὲ 1, 14, 14. m. Ba. cum Vi. it.

— — — — poſt adi. 2, 6, 16. p. 187. ſed Ve. 4, 10, 5. e. — ante adi. 1, 14, 9. p. 608. Ba. ſed Ve. 6, 1, 14. i.

copula, nominatim καὶ, addita, ante ſubſt. 3, 15, 13. e. 5, 2, 10. i. — 4, 8, 21. p. 938. — 4, 12, 15. i. — ſed cum Vi. 3, 6, 22. p. 593. — intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi.

— — — — in pluribus participp. 4, 6, 2. m. 5, 8, 13. p. 256. 8, 7, 1. p. 1073. 8, 8, 18. i. — cum Vi. 2, 8, 1. i. 3, 9, 6. p. 647. — Ba. cum Ve. 6, 5, 22. p. 406. — Mss. tr. 3, 3, 1. p. 533. it.

— — — — nominatim ante neg. adu. οὐδέποτε 1, 4, 12. p. 115.

— — — mutata, in δὲ, cum transpoſit. 1, 8, 3. e. Ba. cum Vi. ſed cum Ve. 2, 2, 8. i. — in τὲ 1, 12, 14. p. 512. Ba. ſed cum Vi. 2, 6, 10. p. 174.

— — — omiſſa, intra caſus diuerſos 1, 15, 15. p. 665. — intra ſubſt. duo 1, 10, 15. p. 414. cum Ve.

— — — — poſt δὲ 7, 1, 11. i. ſed Ve. 8, 2, 16. i.

— — — — cum alia mutatione 2, 2, 8. i. Ba. cum Ve.

— — — tranſpoſita, in locum poſteriorem 5, 1, 8. i. 6, 7, 9. i. — ſed in priorem 1, 12, 7. i. 5, 8, 11. i. it. cum Vi. 3, 6, 14. p. 583.

copula, nominatim τὲ, addita, in enunciat. ſingul. 2, 13, 12. p. 401. Vi.

in particip. ſecundo 3, 12, 11. m. p. 716. cum Ba. — it. in primo 1, 17, 18. m.

in nou. lectione 2, 12, 10. e. Ba.

ante γὰρ 3, 3, 10. i. 4, 7, 9. i.

— — — addita, ad ſeriem iuuandam, poſt omiſſa aut aliter 3, 14, 10. i. ſed cum Ve. 3, 15, 13. i. — cum Vi. 1, 3, 13. i. 2, 3, 18. p. 413.

— nominatim ante καὶ vicinum, 1, 2, 9. p. 54. 2, 9, 1. e. 4, 13, 10. 12. 7, 11, 18. p. 865. 8, 6, 6. e. 8, 8, 1. i. — cum Ve. 5,

6, 14. i. — cum Vi. 1, 4, 16. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 5, 6, 14. m. — Mss. tr. 7, 9, 22. e. — ſed ante καὶ, interuallo ſequens 3, 10, 4. i. Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata, in δὲ, ſimul que transpoſita, 1, 14, 15. i. — cum Vi. 1, 5, 26, i. 2, 2, 11. i.

it. in καὶ nominatim poſt adi. 2, 13, 8. p. 389. 3, 5, 9. p. 569. i, 8, 5, 15. p. 1035. — poſt pron. ὅσα 5, 3, 26. i. — poſt pron. neg. μηδὲν 1, 9, 19. i. — poſt pron. rec. ἑαυτ. cum Vi. 1, 17, 9. p. 719. — poſt ſubſt. ib. 18. e. ſed cum Vi. ib. 20.

— in μὲν 4, 1, 5. i. 5, 1, 9. i.

— in art. τὰ 8, 5, 15. m.

— — — omiſſa, ante ἐν 7, 2, 7. i.

ante καὶ vicinum 1, 13, 15. p. 574. 2, 1, 9. i. 2, 6, 8. i. 3, 1, 14. i. 3, 6, 19. p. 589. 4, 15, 13. i. 7, 2, 14. p. 599. 8, 2, 13. e. — cum Vi. 2, 7, 4. p. 213. — Vi. 2, 5, 15. p. 155. ſed ante καὶ, interuallo ſequens 6, 1, 21. i. — cum Vi. 2, 5, 4. p. 132. 4, 4, 19. e. — Vi. 1, 13, 5. i. — Mss. tr. 2, 3, 1. i.

— (ſequente τὲ,) in primo membro, 7, 2, 14. p. 600. Mss. tr. — it. in ſecundo, Ba. 8, 8, 17. i.

— cum ordine alio 7, 3, 16. i.

— ſimul cum pron. dem. 8, 7, 7. e.

interiectione, omiſſa ante vocatiu. 6, 3, 5. i.

negatiuo adu., compoſ. οὐδὲ, pro ſimpl. οὐ, 6, 6, 10. i.

— — repetito, pro ἢ 6, 1, 4. i. Ve.

— μήτε mutato in οὔτε 2, 11, 2. p. 336. Mss. tr. — it. μηδὲ in μὴ 4, 12, 3. Ba.

ſimpl. μὴ mutato in οὐ 6, 8, 14.

— pron. οὐδεμίαν mutato in ſyn. aut diuiſum Ve. μὴ δὲ μίαν, aut iunctum Vi. μηδεμίαν 4, 13, 15.

participio, act. nudo, allato pro affini ſubſt. 8, 3, 15. p. 965., it.

— paſſ. nudo praeſ. pro inf. paſſ. praeſ. 1, 3, 15. e.

— — — pro part. paſſ. perf. 2, 5, 12. e. Ve. it.

— — perf. neutr. pl. pro maſc. plur. 1, 13, 11. e.

participio, aor. 1. act. pro med. particip. praes. 3, 12, 18. i. Ba.
— perf. act. forma non contracta, Mss. tr. 1, 16, 12. p. 700.
— mutato act. praes. in affine subst. 1, 8, 9. p. 296. Ba.
— — in adi. 4, 9, 14. p. 955.
— perf. in adi. 2, 6, 12. p. 179.
pass. aor. 1. — — 6, 1, 1. aliud Ba., aliud Ve. et Vi.
— quoad casum et numerum, masc. act. praes. gen. sing. in acc. plur. 2, 14, 7. p. 437. Ba.
— quoad numerum, pass. praes. neutr. sing. cum art. in plur. 2, 6, 10. p. 175. cum Vi.
— addito s. suppleto, nominatim ad art., pass. 2, 4, 16. i. sed act. 3, 8, 15. e.
tum ad subst., act. 4, 9, 14. p. 955. — nominatim particip. verbi subst. 2, 12, 6. e. 8, 2, 6. i. — ib. 7. p. 930. e.
— omisso, rei aut pers., 4, 14, 5. e. 3, 9, 16. e. sed Mss. tr. 2, 8, 1. e. 4, 13, 1. e.

praepositione, al. syn., vniuerse, Ba. 2, 13, 21. p. 422. 3, 15, 15. m. p. 787. 4, 13, 12. p. 1016. — cum Ve. 2, 12, 10. i. — cum Vi. 3, 12, 2. e. 7, 6, 15. p. 720. 8, 6, 6. i. — Mss. tr. 1, 4, 7. p. 104. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25.
nominatim ἐς pro εἰς 1, 5, 1. e. 1, 11, 9. i. 3, 7, 5. e. (cum toleretur ib. i. εἰς) 3, 13, 8. p. 740. 4, 3, 1. 5, 2, 9. i. 7, 6, 4. p. 701. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 2, 1. 8, 6, 6. e. 15.
sed contra εἰς pro ἐς 1, 12, 17. e. 1, 13, 13. p. 569. 2, 8, 12. e. 3, 1, 7. e. 4, 2, 22. e. 4, 5, 10. e. 6, 5, 22. i. 6, 9, 4. e. 8, 5, 19. p. 1041. (cum toleretur ἐς 8, 4, 11. e.) 8, 6, 17. e. 8, 7, 7. p. 1081. (cum §. 1. e. retineatur ἐς) 20. p. 1098. (cum tamen in pr. toleretur ἐς) 22. i. — sed cum Ve. 4, 15, 10. e.
— mutata, nominatim ἐς, in syn. adu. (pro praep.) ἕως 5, 3, 12. p. 75.
— addita s. suppleta 2, 11, 16. e. Mss. tr. ad verb. — sed ad subst. 2, 15, 3. p. 459. it.
— — s. repetita 4, 14, 14. p. 1035. Ba.
— omissa, ad adi. 6, 9, 14. p. 531. Ve. — sed ad subst. 8, 8, 13. p. 1121. Ba. — it. ad subst. secundum 3, 10, 14. e. cum Vi.

praepositione, data duplici vni verbo 4, 3, 5. m. Ba.
pron. dem., nominatim ἐκεῖν., rei addito per gen. ad adi. 2, 9, 5. i. — sed omisso perf. ad verb. 6, 9, 11. e.
— — — τουτὶ addito ad subst. 3, 12, 5. e.
— — — ταῦτα mutato in τοιαῦτα 4, 5, 17. i. Mss. tr. it.
— — — τούτῳ (τέλει) in τοιούτῳ, Ba. et Vi. 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — contra
— — — τοιούτῳ in τούτῳ 1, 13, 12. i. Ba. (non item 4, 13, 18. i. 7, 9, 21. i. 8, 5, 26. i. 8, 8, 20. i.) it.
— — — τοιαύτην in τοιαῦτα 2, 9, 4. i.
— — — τοιαῦτα in αὐτὰ 7, 4, 1. i. cum Vc.
— — — neutr. τοιοῦτο pro τοιοῦτον 2, 5, 16. i. 6, 9, 15. — contra autem τοιοῦτον pro τοιοῦτο 1. 8, 5. e. — sed Ve. et Vi. 4, 13. 2. i. (non item hic Ba., qui potius seruat τοιοῦτο),
pron. dem. f. quantit. nominatim neutr. τοσοῦτο pro τοσοῦτον 5, 2, 6. i. 5, 4, 23. p. 123. 6, 1, 20. p. 304. 7, 12, 16. i. (non item 1, 7, 9. p. 256. 5, 7, 12. i.)
pron. dem., αὐτ. nominatim, alio sexu, fem. pro neutr, 1, 17, 9. p. 717. cum Vi.
— — — — addito, eodem casu ad subst. 2, 3, 1. i. Mss. tr. sed Ba. 3, 13, 4. p. 734.
it. ad verb. 1, 9, 15. p. 360. 2, 2, 13. i. — sed Mss. tr. 2, 9, 9. p. 285.
— — — omisso, per gen., ad subst. vniuersum 3, 1, 15. i. Ba. cum Vi.
— — ταύτῃ — (pro adu.) mutato in formulam syn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. cum Vi. (non item 1, 17, 9. i. 4, 1, 4. i.)
— infinit. τινὸς — addito, 7, 2, 17. i. Ba. — sed Mss. tr. 7, 11, 5. i.
— — neutr. τὶ — omisso, ante subst. 8, 2, 6. p. 928. Ba. — sed post pron. οὐδὲν 6, 2, 13. i.
— — masc. rei τινὰ — — et mutatis aliis 8, 8, 11. i.
— perf. μὲ simpl. nominatim, mutato in syn. ἐμὲ compos. 3, 6, 6. e.
— — ὑμᾶς — omisso ad verb. 4, 14, 18. i.

pron. relat. gen. nominatim ἕ, (pro adu.) addito 4, 13, 13. p. 1018. cum Ve.

— — ὅ — fecundo omiffo, ad verb., 4, 11, 11. e. cum Vi.

— — οἳ καὶ — mutato in καὶ ὅσοι 4, 14, 4. i. Ba.

— relat. infinit. f. compof. nominatim ὅϛις pro relat. priuo, 2, 8, 12. p. 251.

fubft. al. fyn. 1, 7, 9. p. 254. 1, 15, 5. p. 642. 4, 7, 1. i. 6, 9, 10. e. 7, 12, 2. p. 869. 4. e. 8, 2, 1. e. (contra 2, 13, 6. p. 386.) 8, 4, 25. i. — cum Ve. 2, 10, 17. i. 5, 6, 22. m. — cum Vi. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — Ve. 2, 13, 6. p. 386. (cf. contra 8, 2, 1. e.) 5, 3, 12. p. 75. 6, 8, 1. i. fed cum Vi. 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i. 12. e. — Vi. 4, 3, 13. e. — Mss. tr. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 8. e. 2, 5, 15. p. 156. 4, 2, 1. e. 15. p. 825. 4, 7, 11. e. 5, 3, 12. p. 73. 5, 6, 14. e. p. 192. 7, 3, 12. e. p. 633.

— repetito 4, 4, 11. i. Ba. fed Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.

— al. et al. numero fimul 4, 4, 7. m. Ba.

— mutato in fyn. formulam e praep. et fubft., per gen. 7, 10, 5. p. 818. — fed per abl. 1, 1, 9. i. Mss. tr.

— — in adi. 7, 4, 1. m. p. 644. Ba. cum Vi. it.

— al. cafu 1, 17, 24. p. 743.

— al. fexu 5, 6, 8. p. 184. Ba.

— compof. pro fimpl. 2, 1, 11. e. 4, 14, 8. m. — cum Ve. 1, 8, 11. i. — Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524. — Ve. 6, 8, 1. i.

it. contra fimpl. pro comp. 3, 6, 22. i. 5, 3, 21. i. Ba.

— praebito fyn. pro particip. praef. act. 1, 8, 9. p. 296.

— concreto pro abftracto 4, 11, 13. e. 6, 4, 13. e. — cum Vi. 1, 1, 8. p. 26.

— primitiuo pro diminutiuo 2, 1, 2. m. p. 2. 7, 5, 6. e. 8, 6, 17. e. Ba.

— addito, rei, per dat., ad verb. 5, 8, 16. p. 264.

it. perf. vniuerfae 7, 11, 10. i.

— — perf. vniu., per appofitionem, eodem cafu 6, 1, 11. i.

— omiffo, rei, 1, 13, 15. e. Mss. tr.

— — perf. vniu. 7, 3, 2. e. Ba.

it. in appofitione 4, 4, 15. m. Ve.

— duobus, in appofitione, interruptis per copulam f. coni. ἤ, 4, 2, 1. i. (non item 3, 15, 7. p. 776.)

ſubſt. nominatim

Nominum Propriorum,

in quibus illa rerum ſ. locorum tum adduntur 4, 13, 8. i. — tum mutantur, et quidem duo ſubſt. in regimine in caſus eosdem, per appoſitionem 6, 7, 4. e. — ſed priuum ſubſt. τὴν Ῥώμην in appellatiuum τὴν πόλιν 2, 14, 1. p. 426. — at Mss. tr. 1, 13, 5. e.

ſed illa perſ. tum mutantur, in ſyn. proprium 4, 8, 14. p. 928. Ba. — in diuerſum vocabulum, οἱ Ῥωμαῖοι 6, 6, 10. i. in pron. dem. ἐκεῖνοι, Ba. ſed Vi. in adi. γενναῖοι, tum nominatiuus perſ. omittitur, Νίγρος poſt ὁ δὲ 3, 2, 21. i. Ba. cum Vi.

tum gen. idem Περσῶν additur 6, 2, 17. Mss. tr. ſed Ba. 6, 4, 10. i. — contra omittitur ib. 9. e. Vi. — additur Ῥωμαίων 4, 8, 19. m. Ba.

ſed γορδιανῦ 7, 10, 1. i. per *Gloſſam*, aut *Vere.*

verb. al., ſyn., vel ſimili per elementa, vel minus, Ba. 2, 3, 5. i. 2, 10, 10. e. 3, 7, 2. i. 6, 3, 10. m. 13. m. — cum Vi. 2, 1, 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. — Ve. 2, 11, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. — Mss. tr. 3, 15, 8. e. 4, 9, 15. p. 957.

verb. al., ſimpl. pro compoſ., Ba. 1, 2, 2. p. 56. 1, 11, 11. p. 450. 1, 15, 15. p. 664. (ſecus 7, 11, 12. e.) 4, 3, 15. p. 844. 5, 8, 15. e. 6, 5, 11. e. 6, 8, 13. i. 16. i. 6, 9, 12. e. 7, 10, 15. p. 481. 7, 11, 18. p. 865. 7, 12, 7. m. p. 876. 8. e. 8, 4, 1. i. — cum Ve. 3, 3, 5. m. 4, 15, 7. i. 8, 8, 18. — cum Vi. 2, 13, 12. p. 401. — Ve. 6, 7, 24. e. 7, 9, 1. e. ſed cum Vi. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — Mss. tr. 4, 9, 10. p. 951.

e qua claſſe *Gloſſarum* ſint ne, an ex ſuperiore *Gloſſ.* aut *Vit.*, dubitetur forſan magis minus ve in his, Ba. 2, 12, 10. i. 5, 1, 13. i. 5, 3, 24. i. 5, 4, 10. e. — Ba. cum Ve. 7, 2, 12. i. ſed cum Vi. 2, 4, 18. p. 123. 3, 12, 20. m. p. 723. 8, 7, 19. e.

contra compoſ. pro ſimpl., Ba. 1, 6, 9. 5, 8, 16. p. 261. 18. e. 6, 4, 11. p. 368. — Ve. cum Vi. 6, 3, 9. p. 346. — Mss. tr. 1, 16, 10. p. 697. 2, 3, 12. p. 76. 2, 8, 3. i.

in qua claſſe dubites ſimiliter, ac in priore, de his, Ba. 3, 12, 20. e. 4, 15. 12. e. 6, 7, 10. p. 462. 7, 11, 13. e. — Ba. cum Vi. 3, 13, 7. m. p. 739. — Ve. cum Vi. 1, 13, 17. p. 582. — Mss. 1, 15, 9. e. 2, 2, 1. m. 2, 8, 4. p. 239. 2, 13, 8. p. 390. 7, 9, 7. p. 784.

verbi modo et tempore ſimul, plusq. finit. periphraſt. pro particip. praeſ. act. 5, 2, 5. p. 38. Ba.
— — — particip. fut. act. pro inf. aor. 1. act. 4, 13, 6. p. 1009.
— — — impf. ind. med. pro opt. praeſ. med. 7, 2, 10. e.
verbi numero, plur. pro ſing., cum ſubſt. plur. neutr., Mss. tr. 1, 14, 2. e. 2, 6, 21. i.
verb. priuo pro phraſi 7, 5, 10. e. Ba. ſed cum Vi. 7, 11, 11. e.
contra autem 8, 7, 5. Ba. — ſed Mss. tr. 1, 17, 18. e.
verbi rectione alia, pro nudo acc. per praep. et acc. 7, 10, 4. i. Ba.
— repetitione 4, 2, 23. e. Mss. tres, — ſed Ve. 8, 6, 4. p. 1052.
— tempore alio, praeſ. inf. act. pro inf. act. aor. 2. 3, 14. 2. m. p. 750. Ba.
praeſ. particip. act. pro part. aor. 1. act. 1, 12, 2. m. 2, 10, 1. i. — cum Vi. 7, 6, 17. m. — Mss. tr. 1, 12, 12. e.
it. part. med. pro part. aor. 1. med. 1, 13, 12. p. 562. Ve. — ſed Ba. 8, 8, 11. i.
it. part. act. pro part. aor. 2. act. 1, 12, 16. e. — ſed Mss. tr. 3, 2, 20. i.
praeſ. part. paſſ. pro part. perf. paſſ. 2, 9, 6. p. 278. Ba. — ſed Ve. 2, 5, 12. e.
impf. act. pro aor. 1. act. 2, 3, 6. e. Ba. cum Vi. ſed cum Ve. 2, 5, 14. p. 152.
it. pro aor. 2. act. 7, 9, 14. e. 7, 11, 9. e. Ba.
aor. 1. act. pro impf. act. 4, 11, 9. e.
it. pro perf. act. 4, 2, 3. p. 810. cum Vi.
aor. 1. act. particip. pro part. praeſ. act. 8, 7. 22. e. Ve. — ſed med. 8, 8, 11. i. Ba.
aor. 2. act. particip. pro part. praeſ. act. 7, 2, 18 e. Ve. — ſed med. 2, 3, 17. p. 84. Ba. cum Vi. — it. pro part. perf. 1, 14, 11. p. 612. Ba. cum Vi.
— inf. nominatim, aliud per verbum. 5, 6, 18. i. Ba.
— — — ἄνευ, addito 2, 5, 10. i. Mss. tr. — ſed omiſſo 5, 2, 10. e. Ve. (non

item ib. 13. e. 5, 8, 16. e. 7, 6. 20. e.)

verbi inf. nominatim, πιᾶν addito 1, 17, 18. e. Mss. tr.

Prodeunt nunc

Glossae in *Ordine alio* e que *Transpositis*,

qui locus quam maxime prodit libertatem atque adeo licentiam libidinem que librarii, in Codice mouentis loco suo, quidquid placuisset et quacunque de causa, quam causam per Notas vbique edidimus, hic quidem contenti hoc, vt amplum et hoc genus per formas certas et classes subiiceremus, id que ipsum per orationis partes solennes. Est ergo

Glossa per *Ordinem* et *Traiectio* in *adiectiuo*

(quo nomine et complector pronomina quaedam, formam adiectiuorum induta,) vno 7, 11, 2. m.

dupl. 4, 2, 17. m. 4, 9, 11. m. Ba. sed Vi. 1, 14, 9. p. 608. vicine quidem stante, — at per copulam diremto 3, 8, 9. e. Ba.

Glossa per *Ordinem* in *adi.* vel *subst.*

1, 2, 6. e. 4, 5, 16. i. 4, 10, 4. e. 6. p. 964. 5, 8, 16. p. 263. 7, 11, 18. p. 866. — cum Vi. 3, 7, 18. i. 3, 11, 9. i. — Ve. 7, 5, 17. i.

it. in *adi.* aut *verb.*

tum finiti temporis 6, 7, 11. p. 464. (secus 6, 5, 15. p. 393.) 7, 12, 5. e. — tum particip. 3, 12, 21. p. 724. 4, 3, 11. e. — cum Ve. 5, 3, 12. p. 75. — Vi. 6, 1, 20. p. 303.

Glossa per *Ordinem* in *adu.*

vniuerso, dum locatur in prius 2, 14, 9. e. 8, 5, 3. p. 1022. — cum Ve. 8, 8, 17. p. 1130. — cum Vi. 2, 1, 16. p. 23. — it. ante coniunct. Ba. 5, 3, 18. e. 6, 3, 12. p. 351.

sed in posterius 2, 12, 11. p. 376.

nominatim vero καὶ (p. Lat. *etiam*) in prius 2, 14, 9. e. Vi.

— — μὲν, in prius 6, 8, 10. i. Ba. — sed 2, 2, 4. m. cum Vi. — sed in posterius 4, 8, 11. i. Ba.

— — δὲ, in prius et regionem secundam 6, 7, 10. p. 462.

— — ὀλίγον, in prius 2, 11, 2. p. 337.

nominatim ante vel post adi. 3, 1, 10. p. 496. — 2, 12, 11. e. οὕτω,

nominatim porro

in *adu.* aut *verb.*

tum finito 8, 4, 21. p. 1000. Ve. — tum particip. 6, 5, 22. p. 406. cum Ba; at solum Ba. 4, 4, 7. i. 9. p. 855. 5, 3, 2. i.

Gloſſa per *Ordinem* in *articulo*,

qui locatur vel in prius 5, 1, 12. p. 20. Ba. — ſed in poſterius 1, 2, 7. e. cum Vi.

Gloſſa per *Ordinem* in *copula*

nominatim τὲ, poſt omiſſa 4, 3, 5. e. Ba. — in prius, ante art. in med. periodo 7, 3, 2. — it. in regionem ſecundam 7, 5, 4. i. — cum Vi. 3, 9, 7. — ſed poſterius 4, 8, 21. p. 938.

Gloſſa per *Ordinem* in *neg.*

nominatim μὴ in prius 3, 22, 13. e. Ba. et Vi.

Gloſſa per *Ordin.* in *pron.*

nominatim dem. (αὐτ.) per gen. perſ. pro recipr. αὑτ. poſt ſubſt. 3, 7, 11. m. Ba. cum Vi. — ſed poſt ſubſt. 3, 9, 20. i. Mss. tr. (cum nihil tentetur 3, 10, 6. i.)

— — per alios caſus, in prius, ante adu. καὶ 6, 7, 9. i. Ba.
it. poſt ſubſt. 6, 3, 11. e. — cum Vi. 1, 17, 6. i.
it. ante verbum 5, 7, 8. p. 230. Ba.
ſed poſt verb. 1, 8, 7. e. 1, 10, 15. p. 413. 3, 8, 9. i. — cum Ve. 7, 8, 5. p. 749.

— — (ἐκαν.) ante ſubſt. et adi. 3, 2, 13. i. Ba. — ante ſubſt. et art. 8, 6, 16. e. cum Vi.
it. ante verb. 4, 11, 10 p. 981. 6, 8, 15. p. 507. Ba. — cum Vi. 2, 5, 13. i.

— infinit. τὶς, in prius, ante verb. 7, 9, 2. i. 7, 10, 2. i.

— perſ., ante verb. 2, 10, 4. p. 306. Ba. — poſt verb. 2, 1, 19. m.

— recipr. (ἑαυτ.) ante praep. et ſubſt. 7, 5, 8. e.

— dupl. dem. 1, 4, 17. p. 125. 2, 7, 3. i. 4, 9, 5. i.

— et adu. 2, 2, 19. p. 53. cum Vi.

Gloſſa per *Ordinem* in *ſubſt.*

vniuerſe vno, 2, 14, 9. p. 443., alium Ba., alium Vi., in poſterius tamen vtrinque. — it. Ba. 3, 9, 15. e. — ſed in prius 3, 5, 6. p. 564.

— dupl. 3, 1, 14. i. 3, 8, 5. i. — Vi. 2, 2, 6. e.

nominatim in dupl. in regimine, Ba. 1, 9, 18. p. 366. 7, 6, 8. i. — cum Ve. 7, 10, 12. e. — cum Vi. 2, 9, 7. i.

— — — copulato per ἢ 5, 5, 18. e. Ba. — it. per καὶ 4, 12, 15. i. 5, 7, 9. e. 7, 3, 16. i. 7, 5, 9. 7, 10, 6. p. 820. 13. p. 837. — cum Vi. 8, 8, 1. i.

Gloſſa per *Ordinem* in *ſubſt.* aut *verb.*

tum finiti temporis 7, 7, 7. p. 734. Ve. et Vi. — tum inf. 4, 14, 12. e. Ba. et Ve. — tum particip. 3, 5, 6. e. 4, 10, 1. e. p. 960. Ba.

Gloſſa per *Ordinem* in *verb.*

vno, vniuerſe, tum finiti temporis, in prius, 2, 12, 7. e. 3, 13, 16. e. 6, 8, 7. m. p. 494. 7, 1, 12. i. 7, 6, 21. e. — cum Vi. 2, 6, 5. p. 165. 4, 5, 17. e.
tum inf. 2, 6, 14. e. 6, 2, 3. p. 312. Ba. — ſed cum Vi. 1, 9, 12. e.
tum particip. 8, 4, 11. p. 989. Ba.
in poſterius vero, tum finiti temp. 2, 2, 7. p. 38. 5, 14, 16. i. 5, 8, 11. p. 254. 7, 3, 12. p. 632. — cum Vi. 1, 16, 6. p. 684. 2, 8, 6. p. 243. 3, 12, 11. i. — Mss. tr. 8, 6, 10. p. 1060.
tum inf. 5, 6, 4. p. 174. 7, 12, 13. p. 883. 8. 3, 10. e. Ba.

dupl., tum temporis fin. et inf. 3, 14, 10. i. 6, 6, 9. i. p. 431. — cum Ve. 6, 9, 6. — cum Vi. 1, 15, 17. p. 670. 2, 3, 20. e.
tum inf. et inf., copulato per ἢ 4, 15, 9. p. 1049. Mss. tr.
tum inf. et particip. 3, 15, 8. p. 778. Ba.

nominatim participii, vnius, locati in prius, ante ſubſt. 7, 1, 26. p. 581. — cum Vi. 3, 10, 14. i. it. — cum Ve. 6, 2, 9. e.
ante verb. finit. 1, 13, 11. p. 559.
ſed in poſterius 3, 5, 6. e. 3, 14, 17. p. 768. — cum Vi. 1, 17, 24. i. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
dupl. 8, 7, 22. e. Ba. — cum Vi. 2, 9, 6. e.

Tranſimus ad genus aliud, quod liceat appellari *multiplex* genus *Gloſſarum*, pertinens vel ad priua duo ve vocabula, ſed illa quocunque modo alio tentata a librario, vel non ad vocabula vna aut bina, ſed ad plura, et ipſum quoque varium, partim que conſtans e formis, iam tractatis. Quod genus vniuerſum videmur recte diuidere in tres claſſes haſce, vt

prima ſit in ſingulis vocibus, per

Gloſſam in *mutatis*

pluribus *litteris* verbi, nominatim participii pro finito verbo 5, 8, 12. p. 255.

Gloſſam in *Ordine*

adu. cum mutatis 3, 11, 1. i. cum Vi. it.
copula τὲ — 2, 6, 10. p. 174.
verb. priui et totius enunciationis 2, 1, 4. p. 6. Ba.
— — cum mutatis et omiſſis 5, 6, 11. e. cum Ve.

niſi locus penultimus referatur iam ad claſſem ſequentem, quam *ſecundam* facimus ex his, vbi plura vocabula tentantur, et quidem *duo*,

art. cum ſubſt. mutantur in pron. et adi. 1, 14, 19. p. 635. Ba.
gen. nom. propr. perſ. cum adi. appellatiuo ſic mutatur, vt gen. quidem abeat in adi., ſed adi. in adu. 6, 4, 9. e.
formula e ſubſt. et verb. inf. commutatur cum alia longiori 1, 14, 19. p. 634.
formula e ſubſt. et particip. itidem, ſed cum repetito verb. ib. 18. p. 633.
adu. additur, ſed ſubſt. mutatur in ſyn. 7, 10, 14. i.
ſubſt. additur et copula, ſed e ſubſt. duobus in regimine vnum mutatur in ſyn. 7, 7, 13. e.

tria porro, dum trium vocum formula ſubſtituitur alii quatuor vocum 4, 5, 3. e. ſimul per al. adu. ſyn. ſed contra alii trium alia quatuor 8, 2, 7. p. 928., it.
quinque vocum membro aliud totidem vocum 5, 4, 2. p. 97.
tota enunciatio mutatur in aliam 1, 17, 12. i. Mss. tr. it.
— — e verbo finito in gen. conſq. 8, 8, 13. i. Ba.
— — breuior dilatatur cum mutatis ib. 9. i.
— — contra longior contrahitur in breuiorem cum verbo mutato 4, 12, 8. e.

deinde per

Gloſſam in *Ordine*

formulae totius per *tres* voces 2, 2, 6. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. 8, 5, 3. i. ſed per *quatuor* 3, 13, 8. e. tum per *quinque* 7, 1, 4. e. cum Ve., porro
art. vnius et addito vno art. per ſubſt. duo in regimine 6, 7, 10. p. 460. Ba.
ſubſt. cum mutatis aliis 8, 8, 11. i.
ſubſt. duorum in regim. cum addito art. 3, 5, 1. e. — 4, 6, 7. i. — 6, 2, 14. e.
adi. et ſubſt. cum poſtpoſito ſ. addito nouo art. 6, 6, 4. p. 422.
verb. et ſubſt. cum addito verbo finito 5, 6, 7. i.
— — — cum additis duobus pron., iunctis per copulam 5, 8, 16. p. 261.

adi. duorum cum omiſſa copula 6, 1, 6. p. 277.
totius membri per *quatuor* voces cum omiſſis 7, 9, 20, p. 803.
duarum enunciationum totarum cum mutatis 7, 5, 17. p. 691. Mss. tr.
praeterea per

Gloſſam in *additis*

pluribus 2, 6, 19. p, 196. Mss. tr.
et ſimul cum mutatis 2, 13, 8. p. 389. Ba. it. 8, 2, 6. p. 928.

Gloſſam in *omiſſis* ſimul,

in praep. al. cum omiſſis 3, 15, 15. i.
it. in verb. mutato finito in particip. ſ. adi. affine 4, 14, 17. ſq. Ve.

Gloſſam in *omiſſis* et *mutatis* ſimul,

in praep. omiſſa et mutatis rel. 4, 15, 9. i. Ba.
in ſubſt. et copula omiſſa et in ſyn. ſubſt. 8, 5, 19. i.

Gloſſam in *additis* et *omiſſis* ſimul,

4, 15, 21. 7, 3, 6. e.

Gloſſam in *omiſſis* et *alio* in *ordine* ſimul,

5, 2, 5. i. Mss. tr. ſed Ve. 5, 6, 17. p. 202.

Gloſſam in *rectione* cum *mutatis*,

art. cum praep. et gen. ſubſt. conuerſo in pron. dem. et dat ſubſt. 6, 9, 1. i. Mss. tr.
tertia autem claſſis in

Gloſſa cum *vitio* ſ. *deprauata*,

quae et ipſa continet vel ſingula et vna vocabula, vt in copula *καὶ* 5, 8, 2. p. 242. addita,
ſubſt. 4, 10, 4. e.
verb. 8, 8, 3. p. 1104. — 3, 15, 14. e. — 3, 7, 4. i. 3, 12, 11. e. 4, 1, 7. p. 803. 7, 10, 13. p. 837. 7, 11, 17. i. — Ve. 4, 3, 12. e. — Mss. tr. 1, 9, 18. p. 365.
tum adu. addito *δ'* 4, 8, 4. i. Ba. it.
ſubſt. — 3, 4, 18. e.
vel plura vocabula, praeſertim addendo et mutando 1, 16, 5. p. 682. 6, 8, 16. i. — cum Ve. 8, 7, 11. e. — Vi. 1, 13, 7. p. 544. — Mss. tr. 2, 13, 6. p. 386.

Hoc tanquam mare emenſus turbidum, verto me ad alia, ſed illa varia, nec ad caput vnum e ſuperioribus reuocanda, quae proinde dicam

Miſcella et *Ambigua*,

in quibus primo ponatur
Gloſſa in diſtinctione 4, 4, 11. i.

Vitiata, ſubſt., per additam vocal. et prauum accentum, Vi. 1, 8, 7. p. 289. συμβελίων (p. συμβελιῶν) loco vulg. συμβέλων.

Omiſſa aut addita ambigue, nominatim καὶ 3, 7, 18. i. Ba. 6, 1, 23. i. 7, 8, 10. i. 1, 9, 1. i. — it. τὲ 4, 15, 18. m. — it. ὡς 3, 4, 9. i.

Gloſſa ne mera, an e ſeparatis, praep. mera mutata in praep. cum art., ἐν τῇ p. ἐπὶ 2, 14, 12. p. 451.

Gloſſa e marg. in textum recepta, cum ſimul vulg. lectione ſeruanda, in ſubſt. 8, 2, 11. e. — in verb. 6, 3, 12. p. 351. cum Ve.

Adiicimus quaedam Gloſſarum genera per Corollaria,

I. *ſubſtituendo* vulgaria *exquiſitis,*

adu. δὲ pro γὰρ 1, 13, 15. i. cum Vi. it.

ſubſt. concreti pro abſtracto, cf. in vtr. ſupra et 1, 1, 8, p. 26.

verb. 1, 5, 19. p. 165. Ba.

omiſſo pron. ἕκαστον poſt καθ' ἕνα 2, 10, 9. e. Mss. tr. it.
— neg. adu. ante neg. pron. 4, 10, 13. e. Ba.
— art. intra adi. et ſubſt. 3, 7, 12. p. 605.

addito ſubſt. ad adi. ellipt. 2, 10, 10. i. Mss. tr. it. — ad verb. elliptic. 4, 2, 8. e.
— verb. ſ. particip. ad art. ellipt. cum adu. 2, 4, 16. i. Ba. — it. ad art. cum praep. 3, 8, 15. p. 635.

mutato caſu, gen. adi. poſt pron. τὶ in acc. 2, 1, 2. p. 4. — it.
— — gen ſubſt. (notione partis) 1, 17, 18. p. 731. cum Vi.
— — acc. in alt., ad adi. 5, 3, 13. i. cum Ve. (non item mox ib.) it. — ad verb. paſſ. 3, 11, 17. i. (non item mox.)

mutato adi. (cum ſubſt.) in adu. 2, 4, 8. i. Ba. (non item 3, 6, 11. p. 581.)
— ſubſt. gen. et neutr. adi. in caſum eundem ſ. in ſubſt. et adi. caſus eiusdem 1, 12, 9. p. 492. 1, 13, 12. p. 564. (non item 2, 2, 8. i.)
— particip. cum art. (ad gen. ſubſt. perſ.) in merum particip. et gen. in nominatiuum 1, 17, 5. e. Mss. tr.

mutata formula e verbo finito cum copula et adi. in duo adi. ſ. in particip. et adi. 4, 14, 17. e. Ba.
— — ſubſt. duob. in regimine, (vbi gen. perſ. nom. propr. nudus ſtat intra art. et ſubſt.) in aliam formulam ordinis logici, e praemiſſo art. et ſubſt. ſed poſtpoſito gen. 7, 11, 1. p. 843.

mutata formula eadem hac in aliam ordinis quoque logici, vbi praemittitur art. et fubft., fed et poftponitur gen., addito infuper art. altero 3, 5, t. (non item mox ib.) 6, 2, 14. e. (non item ib. 17. i. 19. i. 21. e.)

— — e fubft. duob. in regimine, ordinis per fe logici, vbi praemittitur cuique fubft. aliquis art., fed poftpofito gen. perf. nom. propr. articulus eodem cafu, quem habet iam fubft. praemiffum, in aliam formulam ex ordine quidem logico, fed mutato articuli fecundi cafu, vt art. fiat quoque gen., quo ftat nomen propr. 2, 2, 16. i.

— — e fubft. duob. in regimine, vbi gen. perf. nom. propr. nudus ftat intra art. et fubft., in aliam ex adi. et fubft., vt e gen. perf. plur. fiat adi. affine per cafum eundem cum fubft. 1, 10, 10. i. Vi.

pofito pron. poffeff. ad fubft. primum (quod habet fecum pron. poff. in gen.) per cafum eundem, fed repetito eodem pron. per cafum eundem ad fubft. fecundum, quod proprie nudum ftat 3, 12, 5. Ba., cum Vi. mutet tantum cafum primi pron., et adeo gen. in eundem cum fubft.

mutato ordine pron. recipr. (ftantis intra adi. et fubft.) in ordinem logicum, vt veniat demum poft adi. et fubft. 3, 7, 11. e. Ba. et Vi.

— — verbi f. particip. (ftantis similiter) in ordinem eundem logicum 3, 5, 6. e. Ba.
it. verbi f. particip. (ftantis intra duo adi.) in ordinem logicum hunc, qui habet praemiffum verbum ante inf. cum acc. 3, 12, 21. i. (non item 3, 14, 2. m. p. 750.)

— — phrafis f. formulae totius (vbi turbatior eft ordo omnium membrorum) in ordinem logicum certe aliquem 5, 3, 1. e. Ve.

II. *fubftituendo* vulgaribus *exquifita*,

omiffo fubft. ad adi., facta que adeo ellipfi, 4. 2, 12. i. Ba.
mutato adu. in adi., quod ftet cum fubft. in eodem cafu 2, 5, 10. p. 143. Ba. cum Vi.

— adi. et fubft. in duo fubft. in regimine 7, 5, 11. p. 683. Ba.

— — — — in adi. neutr., in figuram que meriſmi f. appofitionis 3, 12, 21. m. p. 724. cum Vi.

mutato casu subst., quem regit verbum, in alium 2, 14, 10. p. 445. cum Ve. (ni lapsus hic subsit librarii,) it.

— — — simul que praep. in aliam ib. 12. p. 451. Ba.

mutata formula e subst. duob. in regimine, (stantibus ordine logico sic, vt primum subst. sit nudum, sed secundum expressum genitiuo subst. cum art.) in aliam hanc, cum post subst. primum ponitur art., eo que casu ac sexu, quem id primum subst. habet, sed genitiuus pers. nom. propr. destituitur articulo 4, 7, 4. e. Ba. (ni et hic librarii error inciderit.)

mutato ordine art. (stantis ante subst. et adi.) vt stet art. intra adi. et subst. 8, 6, 16. e. Ba. cum Ve. (non item 8, 7, 2.)

— — — stantis ad subst. duo in regimine, quae, instructa quodque art. suo per ordinem logicum, inuertuntur ita, vt subst. gen. cum art. veniat intra art. et subst. alterum s. primum 2, 9, 7. i. Ba. cum Vi.

— — verbi s. particip., quod, locatum ante subst. et adi., ponitur intra subst. et adi. 4, 10, 1. e. Ba. (non item 7, 9, 11. p. 793.)

III. *substituendo* vulgaribus *exquisitiora*,

adi. et subst., quae, stantia eodem casu et numero plur. sic, vt adi. sit ante art. et subst., mutantur in casum numerum que diuersum, et quidem plur. adi. in sing., a quo adeo regatur alter gen. plur. subst. 3, 1, 12. p. 499.

it. sic, vt casus subst. transeat in gen. plur. 4, 6, 10. i.

art. cum adi. et subst., dum praemissus art. ante adi. et subst. mutatur ita, vt, transposito s. praemisso art. cum subst., postponatur adi., id que instructum nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

IV. *substituendo* exquisitis *exquisita*,

formulam, e praep. cum pron. dem., (acc. sing.) stantem intra art. et particip. masc., mutando in aliam e nulla praep. sed ex art. neutr. plur. (praepos. τὰ) cum gen. pron. dem. sing. 2, 15, 13. p. 480. Mss. tr.

ordine mutato, dum intra art. et subst. stat gen. alius duplex, qui quidem praemittitur, postposito illo altero art. cum subst. 1, 2, 7. e. Ba. cum Vi.

it. praemisso gen. vno tantum subst. cum art., vt alterum subst. cum art. postponatur 7, 10, 1. i. Ba.

πεπόνθεσαν 6, 7, 7. p. 453. Ve. Vi. ſed ἐπεπόνθεσαν,
ἐδεδοίκεσαν 8, 1, 16. (ἐδεδία 1, 3, 11. 2 18. e.)
καθεστήκει 8, 4, 5.
παρεστήκεσαν 7, 10, 9. e.
ἑστήκεσαν 7, 11, 4. i. — ἑστήκ. 4, 11, 7. p. 980.
f. paſſ. καθῆσο 1, 8, 8. p. 292.
ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. e. Ve. Vi. ſed Ba. ἀνεώγνυντ
μεμήσητο 3, 6, 10. p. 580. — κεκόσμητο 3, 9, i. — βεβέλευτο 6, 5, 10. i. — τεθρύλλητο 1, 6. i. — κεχαραγώγητο ib. e.
πεπίστευτο 7, 9, 7. p. 784. Ba. cum Vi. ſed V ἐπισ.
ἤθροιστο 4, 11, 7. Mss. tr.
προκατέληπτο 8, 5, 14.
προεκεκένωτο 2, 7, 3. p. 209. Ve. Vi. ſed Ba. π κεκεν.
διαβέβλητο 7, 1, 6. i. Mss. tr.
διατέτακτο 1, 9, 6. e.
ἀπεκέκλειντο 8, 3, 2. e.
συνεκέκλειστο 8, 5, 14. e.
κατεσκεύαστο 5, 3, 8. p. 67. — παρεσκεύαστο 8, 3, 1.
κατεκέχρηντο 8, 4, 22. e.
κατέστραπτο ib. p. 1001.
κατερήραπτο 8, 2, 11. p. 938.
περιέφρακτο 3, 3, 2. e. Ve. Vi. ſed Ba. παραπέφ
παρηγεγύμνωτο 3, 9, 10. p. 650. Mss. tr.
καταλέλειπτο 3, 4, 13. i.
ἐδεδέλωντο 1, 13, 15. p. 573. Ve. ſed Ba. cum V δεδέλ.
ἐτέτακτο 3, 7, 8. p. 601. Ve. ſed Ba. cum Vi. τέτα
ἐλελύπηντο 6, 6, 5. e. Ve. Vi. ſed Ba. λελύπ. — tame
ἐτετρύχωντο ib. 9. p. 433. ſq. Mss. tr.
προστέτακτο 8, 4, 17. p. 996.
ἐντέθραπτο 5, 5, 4. p. 133.
ἐντέταλτο 1, 9, 23. p. 377.

g) verba *habentia* duplex *augmentum*,

impf. med. ἠνέχοντο 8, 5, 9. p. 1028.
plusq. paſſ. ἐξεπτόηντο 5, 4, 1. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. ἐξηπτ.

h) verba *habentia* augmentum *deprauatum*,

ſyllabicum illud aut temporale, Ba. 2, 8, 6. p. 243. 4, 1 5. p. 977. 5, 2, 2. e. 5, 3, 12. p. 73. 6, 1, 11. p. 28 7, 10, 4. e. — Ve. 7, 6, 12. e. 7, 8, 24. i.

Sequi iam poterit promissa supra

Comparatio Codicum *inter se*

nostrorum; quae ipsa opera, in se multiplex, tamen videur ad quaedam reuocari posse capita praecipua spectanti

I. corruptelas,

ut sit Ba. quidem corruptus magis quam Ve., in particip. 3, 1, 5. e. — in noua lectione 4, 12, 7. i.

magis, quam Vi., in verb. 3, 15, 14. e. sed

magis, quam Ve. et Vi., 3, 2, 10. m. p. 513. 4, 5, 15. m. p. 880., cf. omissa et haec 4, 3, 11. e. 20. e. 4, 4, 5. e. 4, 7, 6. p. 902. 7. i. 4, 8, 2. 4. i. 4, 10, 4. 4, 11, 5. p. 976. sq. 4, 12, 8. 4, 14. 6. e. 14. p. 1035. 5, 6, 8. p. 184. 5, 8, 16. p. 264. 6, 1, 8. p. 281. 11. e. 16. p. 297. 6, 2, 1. e. 2. 8. 7, 1, 14. p. 561. 7, 3, 9. p. 624. 7, 4, 10. p. 661. 13. e. 7, 7, 11. m. 7, 8, 11. p. 758. 7, 9, 10. i. 12. m. 15. i. 19. e. 20. e. 7, 11, 1. p. 844. 2. 8. 9. 15. i. e. 18. e. 8, 2, 7. p. 930. 8, 4, 6. e. 8, 5, 15. p. 1035. 21. i. 8, 6, 14. e. 8, 7, 8. p. 1083.

non vero ita corruptus, quam rel. 2, 5, 12. p. 149. 2, 6, 19. e. 3, 5, 2. i. 4, 9, 12. p. 953. 5, 6, 18. i. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 7, 5, 4. e. 16. e. 8, 5, 18. e.

sed Ve. corruptus minus, quam Ba. 4, 5, 15. sed

magis, quam Ba. 7, 4, 1. i. et

magis, quam Ba. et Vi. 1, 17, 24. p. 743. 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 13. p. 151. 2, 9, 7. p. 281. 2, 11, 16. i. 18 p. 360. 2, 12, 7. e. 18. p. 360. 3, 11, 17. p. 700. 3, 13, 9. i. 4, 3, 12. i. 4, 7, 9. e. 4, 12, 9. p. 998. 4, 13, 8. p. 1011. 15. p. 1019. 4, 14, 4. e. 17. 4, 15, 14. m. 5, 3, 25. m. p. 92. 5, 4, 12. p. 109. 22. m. p. 121. 5, 5, 11. m. p. 142. 5, 6, 7. p. 179. 18. p. 203. 6, 2, 9. e. 6, 3, 2. e. 10. p. 348. 6, 4, 11. i. 6, 5, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 10. i. 6, 9, 3. 7, 1, 7. p. 552. 7, 3, 14. i. 7, 5, 1. i. e. 10. e. 16. e. 7, 6, 12. 7, 7, 2. e. 4. p. 731. 7, 8, 16. i. 24 i. 7, 9, 22. e. 23. i. 7, 10, 4. e. 7. 12, 7. e. 8, 1, 2. e. 8, 2, 4. e. 8, 3, 15. i. 16. i. 8, 4, 3. 11. p. 989. 28. 8, 5, 3. m. 23. 8, 7, 15. e. 17. i. 18. m.

dum Vi. corruptus per se 1, 3, 2. i. 1, 5, 19. e. 27. i. 1, 6, 8. e. 1, 8, 7. p. 289. 12. p. 314. 1, 10, 8. i.

10. p. 399. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 3. p. 47
8. e. 17. e. 1, 13, 4. i. 11. p. 556. 12. e.
14, 11. i. 1, 15, 11. e. 1, 16, 4. e. 1, 17, 8.
9. p. 718. 2, 3, 22. 3, 14, 9. i. etc. ſed
minus, quam Ve. 1, 5, 14. i. 1, 17, 24. p. 725. a
magis, quam Ba. 3, 1, 14. p. 500.
magis, quam Ba. et Ve. 2, 8, 13. i. 5, 1, 15. i.
2, 15. e. 6. 7, 15. p. 470. 6, 8, 9. p. 499.
11, 13. e. 8, 3, 4. i. 8, 4, 30. e.

tum vt ſit corruptus Ve. cum Ba. 2, 1, 15. p. 21. 2, 3, 23.
96. 2, 13, 18. e. 21. e. 3, 11, 17. p. 703.
5, 15. m. p. 880. 4, 11, 4. p. 975. 4, 14, 14.
5, 8, 14. p. 238. 6, 4, 2. p. 357. 8, 5, 11. e. 8
7, 10. p. 1086. 17. m. ſed
Vi. cum Ba. 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 9. p. 53. 1, 5
16. i. 2, 2, 13. p. 47. 2, 6, 19. e. 2, 11, 18. p
360. 2, 13, 16. p. 409. 3, 1, 11. i. 14. i. 15. i
3, 2, 1. p. 504. 3, 6, 3. e. 3, 7, 19. e. 3, 12
12. e. 21. e. 4, 8, 1. i. 5, 3, 18. e. 8, 6, 6. i. a
magis Ba. et Ve., quam Vi. 4, 12, 7. m. 5, 6, 13. i. e
magis Ba. et Vi., quam Ve. 4, 8, 1. i. 6, 1, 16. i.
partim autem Ms. triplex 1, 11, 11. e. ſq.

praeterea vt ſit corruptus potiſſimum in lectione noua Ba.
3, 15, 14. e. 4, 10, 4. e. 4, 12, 1. e. 5, 3, 15.
p. 80. 8, 3, 20. e.

II. lectiones, vel vulg., vel nouas,

vt Ba. ſolus ſeruet vulg. recte 4, 12, 4. i. 6, 1, 8. p. 281. 7,
5, 4. p. 672. 8. m. 11. p. 683. 7,
7, 7. p. 734. 8. p. ſq. 8, 1, 2. m. p. 902.
non male 3, 10, 3. i.
falſo 2, 10, 2. p. 302. 4, 4, 19. i.
deſerat vero vulg. male 5, 2, 10. i.
afferat porro lect. aliam ambiguam 8, 2, 7. i.
— non ſatis commodam 2, 6, 3. i.
— remotiorem a litteris vulg. 4,
13, 7. p. 1010.
— meliorem, immo et veram 1,
13, 3. e. p. 534. 3, 12, 21. e. 4,
6, 2. i. 5, 1, 1. e. 6, 2, 3. p.
312. 7, 5, 16. p. 690. 7, 9, 6. m.
7, 11, 14. p. 861. 17. i. 7, 12, 19. e.
8, 1, 3. i. 8, 4, 14. p. 994. 8, 6,
10. p. 1060. 8, 7, 5. i.

aliam bonam, nominatim addita copula καὶ 7, 11, 8. i. — it. mutata τὲ in art. 7, 7, 7. p. 734.
— per nouum verbum 4, 15, 12. e.

porro vt Ve. solus retineat vulg. bonam 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 7. p. 50. 1, 5, 26. i. 1, 6, 21. e. 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 1, 10, 3. e. 4. i. 8. p. 395. 13. i. 1, 11, 14. i. 1, 12, 4. p. 480. 5. i. 7. i. 9. p. 492. p. sq. 1, 13, 2. p. 529. 4. p. 536. 9. p. 608. 11. e. 15. p. 573. 1, 14, 1. i. 2. e. 3. i. 5. e. 9. i. e. 11. sq. 13. p. 617. 14. m. 17. p. 630. 632. 19. e. 1, 15, 11. e. 1, 17, 3. e. 5. i. m. 8. p. 715. 9. p. 717. 719. 10. i. 18. bis, 20. m. 24. i. p. 743. 26. i. e. 2, 1, 2. p. 3. 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 2, 2, 6. e. 11. i. 18. i. 19. p. 53. sq. 2, 3, 6. e. 7. e. bis, 8. i. 9. i. 17. p. 84. 20. e. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12. i. 13. p. 117. 18. i. m. 2, 5, 3. e. 4. p. 134. 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 5. p. 165. 9. e. 10. p. 175. bis, p. sq., 16. p. 187. 19. p. 195. 197. 22. e. 2, 7, 3. p. 208. 4. i. 9. p. 223. 2, 8, 1. i. 10. p. 248. 16. e. 2, 9, 5. p. 274. 6. p. 276. 278. sq. 15. e. 17. p. 296. sq. 18. i. 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2, 12, 2. i. e. 8. i. 2, 13, 8. p. 390. 12. p. 401. 14. 16. p. 409. 18. p. 413. 19. i. p. 416. 2, 14, 4. p. 431. bis, 9. p. 443. 10. i. 12. e. 13. i. 2, 15, 2. i. e. 6. e. 9. p. 471. 10. m. 12. m. 3, 1, 2. p. 488. 7. p. 494. 11. i. 14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 5. i. 8. m. e. 11. m. 21. i. 3, 3, 2. m. 3, 4, 3. e. 5. p. 541. 11. m. 15. i. 3, 5, 2. e. 9. i. 11. i. 3, 6, 3. e. 4. i. 14. i. m. 22. p. 593. 3, 7, 11. m. 18. p. 610. 19. e. 3, 8, 5. i. 11, i. 12. i. 13. p. 628. 3, 9, 1. i. 6. m. 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 11. e. 12. e. 14. i. e. 3, 11, 6. p. 690. 9. i. 17. i. 3, 12, 2. i. e. 7. p. 713. 11. i. m. 11. p. 715. sq. 12. p. 717. 21. p. 724. sq. 26. i. 3, 13, 6. i. 7. m. 3, 14, 18. e. 3, 15, 1. e. 9. i. 14. e. 4, 1, 6. m. 7. p. 803. 4, 2, 3. i. 9. e. 4, 4, 19. e. 4, 5, 17. e. 4, 6, 10. e. 4, 7, 12. i. 4, 8, 1. i. 19. i. 4, 10, 2. 6. e. 4, 11, 5. p. 976. 11. e. 4, 12, 1. i. 4, 15, 10. i. 5, 3, 13. i. 18. e. 19. i. 5, 4, 18. e. 5, 5, 3. i. 5, 7, 9. p. 231. 6, 1,

5. e. 16. i. 6, 2, 9. 6, 3, 2. p. 341. 6, 4, 9. e. 6, 6, 3. p. 417. 11. i. 6, 9, 4. p. 517. 7, 4, 1. i. 7. p. 658. 7, 6, 10. e. 15. i. 17. 7, 8, 7. i. m. 7, 9, 5. i. 7. i. 16. e. 7, 11, 11. 8, 3, 12. p. 960. 8, 6, 4. e. 6. i. 8, 7, 19. m. 8, 8, 8. p. 1113.

vulg. dubiam 2, 13, 8. p. 391.

— vitiosam 1, 14, 16. p. 627. 2, 13, 16. p. 410. 2, 14, 9. p. 442. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

afferat vero aliam nouam non bonam satis 6, 5. 1. i.

non omnino prauam 6, 9, 2. e. 7, 12, 10. e. 11. i. bis, cf. 5, 2, 10. e.

bonam 4, 10, 5. e. 7, 5, 17. p. 691. 8, 4, 20. 8, 5, 3. i.

dein vt Vi. solus conferuet vulg. 2, 6, 22. p. 201. 2, 7, 10. p. 225. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 1. e. 2, 10, 2. i. 4. e. sq. 13. e. 17. i. 2, 11, 16. i. 2, 12, 7. e. 10. i. 2, 13, 18. e. 21. p. 424. sq. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 3, 1, 10. i. 14. i. 3, 10, 8. 3, 12, 15. p. 720. 3, 15, 13. i. 4, 3, 12. i. 4, 5, 15. p. 880. 4, 10, 8. e. 4, 11, 11. m. 4, 12, 7. i. 11. e. 15. i. 4, 13, 13. m. 4, 14, 5. i. bis, 14. i. 16. i. 4, 15, 7. i. 10. e. 21. 5, 2, 3. e. 10. p. 47. 5, 3, 2. i. 7. i. 8. p. 67. 12. p. 75. 23. p. 90. 26. i. 5, 4, 1. i. 16. p. 114. 22. i. 5, 5, 2. e. 11. p. 146. 12. e. 20. p. 159. 5, 6, 11. e 12. i. 13. i. e. 17. e. 22. 5, 7, 7. p. 227. sq. 14. p. 238. 6, 2, 18. p. 335. 21. e. 6, 3, 2. e. 12. p. 351. 6, 4, 2. 8. i. e. 6, 5, 18. p. 400. 22. p. 406. 6, 6, 7. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. i. m. 6, 9, 6. 12. e. 7, 1, 4 e. 7, 2, 10. e. 14. i. 20. 7, 4, 1. i. 7, 5, 10. i. 7, 6, 2. i. 18. i. 7, 8, 5. p. 749. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 12. e. 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 3, 15. 8, 4, 4. p. 977. 8, 5, 11. e. 8, 6, 8. i. 18. e. 8, 7, 10. m. 11. e. 16. m. 17. m. 22. e. 8, 8, 1 i. 5. p. 1105. 17. p. 1130. 18. i.

vulg. dubiam 7, 4, 10. i.

— stultam vel saltem non satis bonam 2, 10, 13. e. 4, 15, 20. m. 21. 5, 3, 25. 5, 4, 4. e. 5, 5, 4. e. 11. e. 7, 11, 5. i.

afferat autem aliam lect. ambiguam 1, 13, 5. i. 8. p. 547. 1, 10, 10. i. 16. i. 2, 2, 18. i. 2, 11, 16. p. 355. etc.

aliam corruptam 3, 5, 9. e.
— meliorem aut veram 2, 11, 13. p. 351. 7, 8, 20. 8, 1, 13. e.
— non neceſſario, per gloſſam etc. 1, 9, 8. i. 1, 11, 8. e. 2, 2, 11. m. etc. 3, 5, 5. i. 13. i. 3, 7, 2. e. 3, 10, 4. p. 667. 3, 12, 2. p. 709. 3, 14, 12. m. 4, 2, 6. m. p. 813. 4, 8, 12. i. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. p. 1006. 6. i. 5, 5, 15. p. 153. 6, 1, 20. p. 303. 6, 2, 3. p. 313. ſq. 7, 3, 6. p. 618. 7, 7, 4. p. 731. 8, 3, 7. i. 8, 5, 18. i. 8, 6, 14. e.

tum vt Ve. cum Ba. retineat vulg. 3, 7, 2. e. 3, 8, 15. p. 634. 3, 12, 18. i. 7, 7, 4. e. 8, 5, 18. i.

consentiat vero et in lect. nouis, partim per gloſſam, partim per gloſſam aut vitium, aliter ve, 1, 8, 11. i. 1, 10, 13. i. 2, 13, 21. 2, 14, 10. p. 445. 12. e. 3, 3, 5. m. (8, 8, 18.) 4, 11, 4. p. 975. 11. m. 4, 12, 11, e. 4, 13, 16. p. 1020. 4, 14, 12. e. 14. i. 5, 3, 22. e. 5, 7, 14. p. 238. 6, 4, 8. i. 6, 6, 7. m. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. p. 501. 6, 9, 5. e. 6. 7, 1, 5. e. 7, 2, 12. i. 7, 6, 2. i. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 4, 4. p. 978. 8, 5, 11. p. 1031. 8, 6, 8. 18. p. 1071. 8, 7, 10. p. 1086. 16. m. 17. p. 1095. 8, 8, 17. m. 18. m.

it. in noua lect. vera 5, 5, 11. e. — ſaltem meliori 2, 11, 16. p. 355. 5, 4, 4. e.

ſed idem Ve. cum Ba. conueniat partim modo, diſſentiens in quibusdam, etiam adeo in aliis lect. vitioſis, 1, 10, 15. p. 414. 2, 10, 2. i. 2, 12, 10. i. 2, 13, 10. p. 395. 11. m. 3, 7, 7. i. 3, 11, 17. i. 3, 13, 9. i. 4, 5, 15. e. 4, 15, 12. m. 5, 2, 10. i. 5, 3, 8. p. 67. 5, 4, 4. p. 102. 5, 5, 12. e. 5, 6, 11. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 3, 12. p. 351. 6, 9, 12. e. 7, 1, 9. e. 7, 2, 10. e. 7, 6, 18. i. 7, 12, 3. e. 8, 8, 1. — 2, 10, 4. e. ſq. 5, 6, 17. e. 6, 3, 12. p. 351. 8, 7, 4. e. 8, 8, 3. e. — 2, 13, 21. p. 424. 4, 12, 7. m. p. 995. 15. i. 5, 3, 26. i. 5, 4, 16. p. 114. 5, 6, 13. i. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 2, 9. e. 7, 4, 1. i.

ſimiliter Vi. cum Ba. ſeruet vulg. bonam 3, 10, 4. p. 668. 4, 7, 9. e. 4, 8, 5. e. 4, 15, 6. p. 1045. 5, 5, 11. p. 146. 5, 7, 12. i. 6, 1, 14. i. 6, 9, 14. p. 531. 7, 6, 21. m. 7, 7, 2. e. 15. 7, 9, 5. i. 20. e. 7, 10, 13.

p. 836. 8, 1, 9. p. 912. 8, 2, 16. i. 8, 3, 16. i. 8, 7, 17. i.

afferat quoque meliorem, quam vulg. 1, 4, 18. p. 128. 1, 14, 16. p. 627. 1, 17, 10. i. 2, 8, 18. p. 260. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

— etiam veram, quoad fcripturam 1, 11, 2. p. 422

conueniat porro in lect. rel., per gloffam etc. 1, 1, 8. p. 26. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — 1, 2, 2. p. 34. 8. p. 50. — 1, 3, 13. i. 1, 4, 1. i. 16. i. — 1, 5, 2. i. m. 7. 2, 2, 18. i. — 1, 5, 26. i. 2, 2, 11. i. — 1, 5, 17. i. 1, 4, 9. e. 1, 17, 26. i. 2, 9, 6. i. 3, 2, 5. i. 8. e. 3, 7, 8. m. 6, 6, 11. i. — 1, 6, 21. e. 1, 12, 9. p. 493. — 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 11, 6. p. 690. — 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 2, 14, 10. i. — 1, 10, 3. e. 4. i. 1, 16, 12. i. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. m. — 1, 10, 8. p. 395. 2, 5, 10. p. 143. 3, 3, 2. m. — 1, 10, 13. 2, 6, 22. e. — 1, 11, 14. i. 1, 12, 5. i. 7, 8, 7. m. — 1, 13, 2. p. 529. 9. i. 11. e. 15. p. 573. 1, 14, 1. i. 5. e. 17. e. 1, 16, 7. p. 689. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 7, 9. p. 223. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e. 10. m. 3, 9, 1. i. 3, 12, 7. p. 713. — 1, 14, 11. p. 612. 2, 3, 6. e. 2, 9, 17. i. — 1, 14, 13. p. 617. 2, 9, 18. i. 6, 6, 3. p. 417. — 1, 14, 19. e. — 1, 15, 17. p. 670. 1, 17, 24. p. 742. 2, 6, 5. p. 165. 2, 9, 6. e. 3, 10, 14. i. — 1, 15, 18. m. 2, 1, 2. p. 3. 2, 9, 6. p. 278. 3, 8, 13. p. 628. — 1, 16, 6. i. 7. i. 3, 8, 12. i. 6, 9, 4. p. 517. 2, 9, 17. p. 297. — 1, 17, 2. m. 9. i. 4, 10, 6. e. 5, 3, 19. i. — 1, 17, 3. e. 4, 6, 10. e. — 1, 17, 5. m. 8. p. 715. 9. p. 716. fq. 719. 18. 20. m. 24. p. 743. 26. e. 2, 8, 10. p. 248. — 2, 1, 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. 3, 15, 1. e. 6, 1, 5. e. — 2, 2, 13. i. 19. p. 53. — 2, 3, 7. e. 20. e. 2, 13, 14. m, 3, 2, 8. m. — 2, 3, 9. i. 2, 14, 13. i. 7, 9, 16. e. — 2, 3, 17. p. 84. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12. e. 13. p. 117. 18. m. 2, 13, 12. p. 401. 8, 7, 19. m. — 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 2, 7, 4. — 2, 5, 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 9. e. 10. p. 174. fq. 16. p. 187. 2, 8, 1. i. 3, 6, 22. p. 593. 3, 9, 6. m. — 2, 9, 5. p. 274. 2, 12, 2. i. — 2, 9, 15. e. 2, 15, 12. m. — 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 19. i. — 2, 12, 2. e. 11. i. 4, 1, 6. e. — 2,

13, 8. p. 390. 11. p. 398. 16. p. 410. 2, 14, 4. p. 431. bis, 3, 4, 3. e. 3, 14, 18. e. — 2, 15, 2. i. 5, 7, 9. e. — 2, 15, 9. p. 471. 3, 5, 2. e. 4, 1, 7. p. 803. — 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — 3, 5, 11. p. 570. 3, 6, 14. p. 582. ſq. 3, 7, 11. m. 18. m. 3, 9, 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 14. e. 3, 11, 9. i. 3, 12, 2. i. 21. p. 724. 3, 15, 9. i. — 4, 2, 3. i. 7, 6, 17. m. — 4, 5, 17. e. 4, 11, 11. e. 5, 5, 3. i. 7, 6, 15. i. 8, 3, 12. p. 960. 8, 8, 8. p. 1113.

conueniat etiam adeo in lect. vitioſa et corrupta 2, 2, 13. m. p. 47. 2, 3, 8. i. 2, 15, 2. e. 3, 1, 11. i. 3, 2, 1. m. 3, 15, 14. e. ſed

partim modo, (diſſentiens vel in diſtinctione, vel alias,) 1, 2, 10. 1, 5, 11. e. 3, 1, 7. p. 494. 3, 10, 10. i. — 2, 2, 4. p. 35. 4, 7, 14. e. — 1, 12, 4. p. 480. 7. i. 9. p. 492. 1, 14, 2. e. 3. i. 9. p. 608. 12. 14. m. 1, 15, 11. e. 1, 17, 6. i. 12. p. 700. 2, 2, 6. e. 13. i. 2, 6, 9. p. 172. 2, 7, 3. p. 208. 2, 10, 4. p. 306. 2, 12, 8. i. 10. e. 2, 13, 1. e. 12. p. 401. 18. p. 413. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 12. i. 3, 1, 7. e. 14. i. 3, 2, 11. m. 3, 4, 5. p. 541. 11. m. 3, 5, 9. i. 3, 7, 8. p. 601. 3, 9, 18. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 11. i. 18. i. 4, 2, 8. e. 4, 8, 19. i. 6, 1, 16. i.

vt porro Ve. et Vi. ſeruet vulg., ſit que corruptus minus, quam Ba., in his 1, 4, 1. i. 3. i. 12. e. 2, 10, 3. i. 7. m. 18. e. 2, 11, 2. p. 337. 9. p. 346. ſq. bis, 13. i. 16. i. 2, 12, 5. p. 368. 2, 13, 10. p. 394. 397. 17. i. 19. p. 416. bis, 20. p. 420. 21. p. 422. 2, 14, 2. bis, 7. i. 9. p. 441. 12. p. 448. 451. 14. m. 2, 15, 5. i. 11. p. 474. 476. 13. e. 3, 1, 5. e. 8. i. 10. p. 496. 12. e. 14. i. 3, 2, 10. p. 512. ſq. 11. i. m. 13. i. 15. e. 16. bis, 19. 3, 3, 2. e. 3. i. 6. i. 9. i. 10. i. 3, 4, 9. i. 11. i. m. e. 16. m. 17. m. 18. e. 19. i. e. 3, 5, 3. i. 6. m. e. 8. e. 9. p. 566. 568. ſq. 3, 6, 10. i. 12. i. 16. e. 18. i. m. 19. i. m. 22. p. 592. 594. 3, 7, 2. i. 4. i. m. 12. ter, 13. m. bis, 16. p. 608. bis, ſq. 18. i. m. 19. p. 613. ſq. 3, 8, 1. 4. e. 9. i. m. e. 10. p. 625. 13. p. 627. ſq. 629. ſq. 15. e. 3, 9, 2. i. 5. i. 10. i. 11. e. 14. e. 15. e. 16. i. m. 17. e. 3, 10, 9. m. 3, 11, 4. i. 10. m. 11. m. 13. m. 18. m. 3, 12, 2. e. 5. e. 6. e. 7. m. 8. i. 9. i. e. 10. 11. e. 13. i. m. 15. i. 16. i. 17. m. 18. p. 721. bis, p. ſq. 19.

20. i. 21. i. e. 22. m. 23. m. 25. e. 3, 13, 4. m. 7. i. 8. p. 740. sq. 11. m. 14. e. 16. e. 3, 14, 2. m. bis, 3. m. 4. i. e. 7. i. 8. i. 9. i. e. 10. i. m. 11. e. 12. e. 13. e. 14. i. 16. i. 17. i. m. ter, 19. 20. e. 3, 15, 2. m. 4. i. 8. p. 778. sq. 11. m. 12. e. 13. i. e. 14. e. 15. e. 4, 1, 3. p. 798. 5. i. 6. m. 7. e. bis, 4, 2, 3. i. 5. i. 10. i. 12. i. 15. e. bis, 17. m. 4, 3, 1. 3. e. 5. m. 10. e. 11. e. 15. p. 843. sq. bis, 19. i. 20. e. 21. m. 4, 4, 3. i. 5. e. 7. bis, 9. e. 10. i. 11. 12. i. 14. m. e. 15. 18. m. 4, 5, 3. e. 5. e. 6. i. 9. e. 10. bis, 14. m. 16. i. 4, 6, 2. m. 6. e. 7. i. 10. i. 4, 7, 1. i. m. 2. i. 4. e. 6. m. e. 7. i. 8. m. 9. i. bis, 4, 8, 2. 4. i. 7. e. 9. i. 10. e. 11. i. 13. e. 14. bis, 16. i. m. 17. i. 18. e. 19. i. m. 20. i. 21. i. e. 4, 9, 3. m. 5. i. bis, m. 7. e. 9. i. m. 10. i. 11. m. bis, 12. e. 14. m. 15. e. 17. i. 4, 10, 2. i. e. 4. e. bis, 5. i. 6. i. e. 7. m. 8. i. 12. e. 13. e. bis, 4, 11, 1. 5. m. bis, 6. e. 9. e. 13. e. 4, 12, 3. 4. ter, 6. e. 8. m. bis, 11. m. e. 14. i. m. 15. m. 4, 13, 2. i. 3. m. 5. i. 6. ter, 7. m. 8. i. e. 10. bis, 13. m. 16. i. bis, 4, 14, 1. i. 4. i. 5. e. 6. m. e. 7. i. 8. bis, 10. e. 14. m. bis, 16. m. 18. i. e. 4, 15, 2. m. 6. i. 7. e. 11. m. 12. e. 13. i. 16. i. 19. i. 5, 1, 3. p. 5. 8. i. m. 9. 10. e. 12. e. 13. i. 14. p. 24. 27. 16. i. 5, 2, 2. bis, 3. i. 4. ter, 5. p. 38. sq. 6. i. 9. i. e. 11. bis, 5, 3, 2. m. 3. 4. i. 5. i. 6. e. 7. m. 8. i. 9. e. Add., 11. i. 12. p. 73. 75. 15. p. 80. 19. i. 21. i. m. 24. i. m. 25. i. 26. i. e. 5, 4, 2. m. 4. m. 9. e. 10. i. e. 14. ter, 17. m. 18. m. 19. e. 23. p. 123. 5, 5, 1. p. 130. bis, 9. p. 143. sq. 12. i. 13. ter, 18. e. 20. p. 159. 5, 6, 3. p. 167. 4. p. 174. 6. e. 7. i. 8. p. 184. 16. p. 195. 20. e. 21. p. 210. 212. sq. 22. i. 5, 7, 1. i. 2. i. m. 4. sq. 7. i. 8. i. 9. e. 10. e. 14. m. 5, 8, 2. p. 242. 3. m. 8. e. 9. i. e. 10. e. 11. i. m. 12. m. e. 13. p. 256. 14. i. 15. m. e. 16. p. 261. sq. 264. 17. 18. ter, 19. m. 6, 1, 2. i. m. 4. m. 6. m. 7. i. m. bis, e. 8. m. 9. i. bis, 10. i. 11. i. e. bis, 12. i. m. 13. e. 14. m. 15. e. 16. m. 18. i. bis, 20. p. 304. sq. bis, 21. i. 23. i. 24. i. 6, 2, 1. i. 2. 3. p. 312. bis, p. sq. 5. i. 7. i. m. 8. m. 10. p. 325. ter, 327. 14. e. 15. i. 16. i. 19. i. 21. i. 6, 3, 5. i. 7. e. 8. m. bis, 10. p. 348. 11. e. 12. p. 351. 13. m. 14. i. 15. i. 6, 4,

2. i. 4. e. 7. e. 9. i. 10. i. 11. i. m. 13. e. 6, 5, 3. m. e. 5. e. 7. i. 11. p. 387. ter, p. sq. 12. p. 389. 13. 15. p. 393. 16. p. sq. 395. 18. i. e. 22. i. e. 6, 6, 1. p. 411. 2. p. 415. 4. p. 419. 422. 5. e. 8. i. 9. p. 434. 10. i. p. 434. m. p. 436. 6, 7, 2. p. 444 3. e. 4. i. e. 7. p. 451. 9. i. e. 10. p. 460. 462. bis, p. sq. 11. p. 464. 16. p. 473. 17. i. e. 18. p. 477. bis, p. sq. 6, 8, 2. i. bis, 3. e. 5. e. 7. p. 494. ter, p. sq. 11. p. 503. 13. i. e. 14. i. e. 15. p. 507. 16. i. m. ter, 17. 6, 9, 4. e. 6. i. 8. i. 10. e. 11. e. 12. i. m. 13. p. 529. 15. i. 16. e 17. i. 7, 1, 1. i. 3. m. bis, 6. p. 550. 10. i. 11. i. 12. i. 14. p. 561. 15. m. 16. i. 18. i. e. 20. m. 21. p. 570. 574. 22. i. p. sq. 24. p. 579. 26. e. 7, 2, 1. i. e. 4. m. 5. i. e. 7. i. 8. p. 588. 590. 9. m. 10. m. bis, 11. p. 594. sq. 596. 12. m. 13. p. 598. bis, p. sq. 14. i. bis p. 599. p. sq. 15. i. 17. i. 19. i. 7, 3, 2. e. 6. ter, 7. e. 8. i. e. 9. p. 624. bis, 10. i. m. 12. i. m. bis, e. 13. p. 635. 16. i. 17. m. 7, 4, 1. i. e. 8. m. 10. p. 661. 12. i. bis, 13. e. 7, 5, 3. p. 669. 4. i. e. 5. e. 6. e. bis, 7. i. 8. m. e. 9. e. 10. i. e. 11. p. 683. ter, 12. p. 685. 18. p. 693. 7, 6, 3. p. 699. 4. p. 701. 6. m. 7. m. bis, 8. i. 9. i. 11. p. 710. sq. 12. i. 13. e. 15. e. 21. e. 7, 7, 4. p. 734. 8. e. 11. m. 15. i. 7, 8, 3. e. bis, 4. e. 5. m. 7. i. m. 11. m. e. 12. i. 13. i. 18. p. 769. bis, 21. e. 22. e. 23. p. 774. 25. i. 27. i. 7, 9, 1. i. 2. i. bis, 5. i. 6. i. 7. p. 784. bis, 786. 8. e. 10. i. 11. p. 793. 12. i. m. 13. e. 14. e. 15. m. 17. e. 19. e. 20. i. bis, m. 21. m. 22. i. 24. p. 807. 7, 10, 1. i. ter, m. 2. i. 3. e. 4. i. e. 5. m. 6. p. 820. 7. p. 828. 8. i. 12. e. 13. i. p. 837. bis, 14. i. m. bis, 15. i. m. p. 841. 7, 11, 1. m. bis, 2. 3. i. 5. p. 849. 7. e. 8. m. 9. m. ter, e. 10. i. m. 11. i. m. 12. m. e. 13. i. m. 14. i. 15. i. e. bis, 17. i. 18. m. bis, p. 866. sq. bis, 7, 12, 2. i. bis, m. 3. m. 5. e. bis, 6. i. 7. p. 876. 8. m. 9. i. 10. i. m. 11. e. 13. i. m. p. 883., e. 16. i. 18. e. 8, 1, 3. i. e. 6. i. 7. e. 9. i. m. p. 913. 16. i. 8, 2, 1. 2. i. bis, 6. p. 928. 7. i. bis, m. bis, 8. p. 933. 10. i. m. bis, 11. i. e. 12. bis, 13. m. 14. e. 16. i. 8, 3, 3. 4. i. 8. m. 9. p. 955. 10. i. m. e. 13. i. 14. i. m. 15. m. 16. p. 965. sq. 17. e. 20. e. 8, 4, 1. 4. i. m. bis, 8. p. 983. 11. i. e.

12. m. 14. m. bis, 18. e. 23. m. e. 25. m. bis, e. 27. i. m. p. 1010., e. 28. p. 1013. 30. m. 8, 5, 1. 3. p. 1021. 9. i. m. 11. m. 13. m. 15. i. m. bis, e. 19. i. bis, m. e. 21. i. 8, 6, 1. m. 3. m. bis, e. 6. m. e. bis, 7. e. 10. i. e. 14. e. 15. i. e. 17. m. e. bis, 8, 7, 1. m. e. 3. i. e. bis, 5. i. m. bis, 7. e. bis, 8. p. 1083. bis, 9. i. m. 10. m. e. 13. m. 15. e. 16. i. 20. m. bis, 22. i. m. 8, 8, 3. p. 1104. 5. i. m. 7. i. 8. e. 10. i. e. 11. i. 13. i. e. 14. m. p. 1122. 15. m. ter, 16. i. 17. i. bis, 18. i. 21. e.

ſeruet porro vulg. dubiam 1, 4, 4. e. 2, 10, 2. p. 302. 2, 13, 8. p. 391. 4, 5, 1. e. 7, 11, 17. i. 8, 6, 17. e.

— non bonam 3, 6, 11. i. 3, 7, 19. p. 613. 4, 12, 1. e. 4, 14, 11. i. 4, 15, 18. 5, 1, 1. e. 6, 5, 2. p. 375. 6, 7, 19. i. 7, 1, 24. i. 7, 3, 14. p. 638. 7, 6, 8. i. 10. i. 7, 7, 7. p. 734. 7, 9, 6. m. 7, 10, 2. p. 812. 4. m. p. 815. 7, 11, 3. p. 846. 8. i. 14. p. 861. 7, 12, 19. e. 8, 4, 9. p. 984. 14. e. 8, 5, 18. e. 8, 7, 5. i.

deinde vt Ve. et Vi. conſentiat in ſcriptura lectionis, quoad accentum 2, 6, 19. p. 196. vel litteras 3, 2, 4. p. 507. ſed

in lect. aliis ſ. nouis, per gloſſam etc. 1, 1, 1. p. 4. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — 1, 8, 2. p. 268. 1, 9, 1. p. 330. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. m. — 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — 1, 12, 14. i. 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — 1, 13, 1. e. 17. p. 582. 6, 3, 9. p. 346. — 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i. — 1, 17, 15. i. 2, 5, 8. e. 2, 6, 7. p. 169. 2, 10, 10. i. 3, 2, 7. m. 3, 3, 5. e. 3, 6, 3. m. 3, 8, 4. p. 620. 6, 2, 7. e. — 3, 10, 3. i. 3, 15, 9. i. 4, 5, 11. i. 4, 9, 14. p. 955. 4, 13, 2. i. 13. e. 6, 3, 9. m. 10. p. 348. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 6, 8, 1. m. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. ſq. 8, 3, 14. p. 963. 8, 5, 1. p. 1019. 8, 7, 4. e.

it. in lect. noua non mala 7, 3, 14. p. 637. — etiam vera 4, 4, 19. i.

partim vero tantum 2, 5, 14. p. 152. 2, 13, 10. p. 395. 8, 1, 2. m. — 4, 13, 8. m.

praeſertim in lect. praua 1, 3, 15. e. 1, 6, 18. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 15, 1. e. 2. e. 3, 13, 9. i. 4, 9, 12. i. 5, 6, 18. p. 203. 7, 5, 4. e. 7, 11, 14. p.

861. — it. in vario vitio 3, 5, 2. i. 3, 6, 19. i. 7, 5, 16. e.

diſſentiat porro in noua lect. vitioſa 8, 4, 24. i. — et alias, vt 5, 5, 11. p. 146.

tum vt Ve. et Vi. diſſentiat a Ba. cum in diſtinctionibus, tum in ſcripturae partibus pluribus, vt in ſpiritu, in accentu, in ſeparatim ſcribendis vocibus, in litteris vnis et dupl., quorum omnium exempla petentur e claſſibus ſupra propoſitis,

porro vt Mss. tres conueniant, interdum ex parte tantum, in gloſſis, vniuerſe 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i. 6, 9, 10. p. 525. — 1, 4, 7. p. 101. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25. — 1, 4, 12. p. 115. 2, 13, 21. p. 422. 4, 7, 14. e. — 1, 5, 14. e. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 5. p. 483. 8. e. 1, 13, 5. e. 1, 16, 12. m. 2, 5, 15. p. 155. 4, 7, 11. e. 7, 3, 12. e. — 1, 6, 3. p. 187. 1, 9, 18. p. 365. 1, 16, 8. i. 2, 5, 8. e. 2, 10, 19. e. 2, 11, 2. p. 336. 3, 15, 17. i. 4, 3, 15. p. 844. 4, 9, 15. p. 957. 6, 9, 11. i. — 1, 12, 3. p. 474. 11. p. 500. 12. e. 3, 2, 20. i. — 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. 6, 4, 3. i. — 1, 15, 9. e. 1, 16, 10. p. 697. 2, 8, 3. i. 3, 15, 8. e. 4, 9, 10. p. 951. 5, 8, 7. p. 247. 7, 9, 7. p. 784. — 1, 17, 4. 8, 6, 3. e. — 1, 17, 18. e. 2, 5, 10. i. — 2, 5, 13. p. 155. 2, 6, 5. e. 21. i. 2, 9, 9. p. 285. 7, 11, 5. i. — 2, 10, 10. i. 6, 2, 17. i. — 2, 11, 12. e. 15. e. 2, 15, 3. i. 3, 1, 2. p. 488. 3, 3, 1. m. 3, 5, 11. p. 570. 3, 9, 20. i. 4, 3, 8. e. — 4, 9, 6. e. 4, 12, 5. m. — 4, 10, 5. e. 4, 15, 9. m. p. 1049. — 7, 1, 9. e. 8, 6, 11. i. — 7, 6, 4. e. 7, 11, 12. m.

in gloſſa nominatim ex addito ν ἐφελκ. 8, 6, 18. p. 1071.

in gloſſa multipl. 1, 13, 6. p. 542. 2, 6, 19. p. 196. 2, 11, 18. i. 2, 15, 13. p. 480. 7, 5, 17. p. 691. 7, 6, 3. e.

in gloſſ. praua 1, 17, 22. p. 737. 4, 15, 14. e.

— — noui plane verbi 2, 2, 1. p. 32.

— — non mala 1, 9, 20. p. 369. 1, 11, 14. e. 1, 12, 1. e.

porro in gloſſa aut vitio 1, 5, 13. e. 2, 14, 5. i. 4, 15, 14. p. 1055. — 1, 5, 19. p. 165. 26. i. 4, 3, 4. e. — 1, 9, 1. p. 331. 2, 5, 12. e. 2, 6, 7. p. 168. 2, 7, 4. p. 211. 2, 15, 3. i. — 1, 13, 13. p. 568. 2,

15, 8. e. 5, 5, 1. e. — 1, 13, 15. e. 1, 17, 5. e. 4, 13, 9. i. 7, 10, 6. p. 820. — 2, 3, 20. e. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e. — 2, 6, 5. p. 165. 22. p. 203. 2, 7, 11. i. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 7. p. 281. 11. i. 6, 3, 9. e. — 2, 13, 6. p. 386. 20. p. 420. 4, 15, 10. m. 14. m. 15. p. 1056. 6, 3, 11. p. 350. — 5, 3, 12. p. 73. 8, 7, 20. e. — 6, 3, 10. e. 6, 9, 8. p. 522. 7, 6, 13. e. 8, 4, 8. e.

tum in vitiis, vniuerſe 2, 4, 1. e. 2, 5, 3. p. 129. 2, 6, 20. e. 3, 1, 15. e. 3, 10, 9. p. 672. 6, 8, 9. e. 8, 7, 12. e. — — in praep. 1, 7, 9. p. 258. 7, 5, 14. i. — — in omittendo 1, 3, 5. p. 68. 1. 4, 8. p. 104. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 11, 4. e. 7, 1, 15. e. — 2, 2, 10. i. 2, 3, 15. e. 2, 8, 1. e. 2, 10, 9. e. 3, 2, 4. i. 4, 13, 1. e. — 5, 6, 21. p. 215. 7, 1, 22. p. 575. — 1, 8, 8. p. 293.

praeterea in noua lect. bona 1, 1, 1. p. 2. 2, 2, 17. p. 51. 2, 8, 10. p. 247. 3, 11, 13. p. 697. 7, 4, 6. e.

it. in noua lect. vera 1, 6, 19. e. 3, 2, 11. e. 3, 6, 15. m. 3, 10, 15. m. 5, 4, 23. p. 124. 7, 1, 17. e. 7, 6, 16. m. 8, 6, 10. p. 1060.

deinde in lect. vulg. dubia 1, 9, 10. e. 17. p. 364. 20. p. 368. 1, 10, 1. e. 4. p. 388. 1, 13, 3. p. 531. 2, 2, 13. i. 2, 3, 20. p. 90. 2, 5, 13. p. 151. 2, 6, 18. p. 193. 2, 7, 8. p. 222. 10. p. 226. 13. i. 2, 8, 15. i. 2, 13, 8. p. 391. 4, 1, 9. p. 805. 5, 8, 8. i. 7, 8, 10. i.

it. praua 4, 2, 14. i. 4, 15, 6. e. 5, 5, 11. p. 146. 5, 8, 9. p. 251.

inſuper in ſcriptura 7, 11, 5. p. 849. — ſed partim modo 4, 9, 11. m. 4, 13, 15. p. 1019. — 1, 8, 11. p. 305.

conſentiant autem tres Mss. in lect. rel. modo ex parte 1, 3, 12. p. 82. 1, 6, 2. p. 186. 1, 8, 2. p. 268. 10. p. 299. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 13. i. 14. p. 513. ſq. 1, 13, 7. p. 544. 10. p. 551. 16. p. 578. 1, 14, 2. e. 1, 16, 5. p. 682. 10. p. 697. 1, 17, 5. e. 12. i. 16. p. 728. 22. p. 737. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 138. 10. p. 142. 15. p. 155. 2, 6, 5. e. 19. p. 196. 2, 9. 18. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 10. p. 395. 21. p. 422. 3, 6, 4. e. 3, 8, 3. 4, 14, 4. e. — 3, 13, 9 i. m. 3, 14, 17. p. 768. 4, 2, 23. 4, 4, 6. m. 4, 9, 11. m. 15. 4, 13, 15. m. 4, 15, 9. i.

5, 5, 4. p. 136. 5, 6, 14. i. 6, 1, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 9, 1. i. 10. p. 524. 7, 1, 9. e. 7, 2, 14. p. 600. 7, 5, 12. p. 685. 17. 18. p. 691. 7, 9, 18. e. 7, 11, 11. m. 7, 12, 7. e. 8, 1, 13. m. 8, 2, 8. i. 8, 3, 15. 8, 4, 12. sq. 24. i. 28. p. 1015. 29. m. 8, 6, 4. p. 1052. 8, 7, 11. e. 22. e. 8, 8, 3. p. 1105. 9. i.

it. in noua lect. vera 2, 2, 17. p. 51. 4, 13, 11. e.

Placet nunc addere quaedam super Codices nostros per Corollaria alia, in

I. *lectiones* ineptas *eminenter*,

quales sunt Ba. 1, 5, 27. i. 1, 12, 9. i. 1, 15, 7. e. p. 649. 11. p. 655. 1, 16, 5. p. 682. 2, 2, 20. i. 2, 3, 22. p. 93. sq. 2, 10, 3. p. 303. sq. 4. p. 306. 3, 3, 9. p. 531. 11. p. 534. 7, 5, 11. p. 683. — cum Ve. 1, 10, 7. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7, 10. p. 225. 3, 2, 13. p. 516. 3, 11, 17. p. 703. — cum Vi. 1, 10, 8. p. 395. 2, 2, 13. p. 47. 2, 4, 5. p. 107. 2, 9, 15. e.

sed Ve. 1, 10, 4. p. 386. 1, 14, 7. p. 605. 2, 3, 12. p. 77. 2, 5, 12. p. 149. 2, 9, 7. p. 281. 3, 5, 2. 3, 11, 17. i. — cum Vi. 1, 13, 1. 2, 2, 19. e. 2, 15, 2. e.

denique Mss. tr. 1, 6, 2. e. 1, 11, 11. e. 2, 3, 14. p. 81. 2, 4, 1. e. 2, 11, 18. p. 360.

II. *lectiones* vulg. *seruatas*,

cum vulg. retinet Ba. ineptam 2, 15, 2. e. sed noua Ve. et Vi. tamen et ipsa est corrupta,

it. cum Mss. tres sustinent vulg. 1, 13, 5. p. 538. sq. quam critici pro glossemate habuerunt.

III. *lectiones* nouas *insigniter*,

quales praebent Mss. tr. 1, 6, 19. e. 2, 3, 20. e. 3, 2, 11. e. 7, 1, 17. e. — it. Ba. 4, 15, 18. e. — sed cum Vi. 1, 4, 18. p. 128.

IV. *lectiones vtiles* in *futurum*,

quas intelligo sic, vt e praebitis, quanquam vitiosis, tamen olim reperiri fieri que possit melior, si non vera; quemadmodum ipse iam his vsus sum interdum ad corrigendum atque excipiendum. Eo referentur illae Mss. tr. 1, 9, 20. p. 369. 4, 2, 21. e. — it. Ba. 4, 5, 1. e. 4, 15, 20. p. 1061. 6, 7, 19. i. 7, 11, 8. i. 8, 5, 18. e. — sed 2, 5, 8. p. 138. quam Ba. cum Ve., vtilior Vi.

V. lectiones *natas* ex *aliis*,

quales fuerint hae, e Ba. quidem Vi. 1, 5, 11. e. 27. i. 3, 15, 14. e. — it. Ve. 5, 6, 13. i. 7, 4, 1. i. 8, 4, 28. p. 1012 — et vtriusque Ve. ac Vi. 1, 3, 15. e. 5, 6, 18. i.

VI. lectiones *plenas* vel *minus*,

quo loco comprehendo non tantum hoc, quod *lacunas* explent Mss. tr. 2, 2, 23. et Ba. 4, 4, 6. p. 851., non item 2, 5, 3. p. 151. 7, 2, 14. p. 600. — qui adeo Ba., pro vna voce, modo lacunae fignum f. fpatium inane tenuit 2, 13, 8. p. 391.

verum maxime ifta, quod non funt plena Excerpta Codicum, vt Ve. 1, 1, 1. p. 4. 4, 2, 8. e. — quod que ipforum Codicum alius alio copiofior eft parcior ve in praebendis lect. aliis, veluti Ve. 2, 8, 18. p. 260. exhibet modo vnam partem lectionis verae, verbum quidem, at Ba. cum Vi. alteram quoque, cafum pron., tum idem Ve. per fupplementum e gloffa 2, 4, 2. p. 102. pauciora addit, quam Ba. et Vi., porro contra non omittit quaedam Ve. idem, vt rel. tamen faciunt, 3, 9, 3. i., nec Vi., vt Ba. cum Ve., 2, 6, 11. p. 177. 2, 9, 18. e. nec Ve. cum Vi., vt Ba., 3, 15, 15. i. p. 787. cf. caetera fupra in loco de *Omiffis*.

Corollarium peculiare

damus hoc, quod videat, quomodo habeant fefe Codices noftrates

I. ad Ms. Schotti,

qui quidem confentit cum Ba. 1, 2, 2. p. 35. m. 3, 5, 9. p. 568. m. 5, 8, 8. p. 250. m. 7, 10, 8. p. 829. m. — — cum Vi. 2, 14, 9. p. 442. e.

fed partim modo cum Ba. et Vi. 4, 13, 2. p. 1006. m. — — cum Mss. tr. 2, 6, 22. p. 203. m.

difcrepat contra a Mss. tr. 1, 10, 4. p. 387. 14. p. 411. i. 2, 3, 25. p. 99. 2, 13, 22. p. 425. i. 2, 14, 12. e. p. 452. 4, 3, 15. p. 843. e. 4, 12, 6. p. 994. 4, 15, 9. p. 1048. e.

et fic, vt faciat cum Pol., e gloffa 2, 11, 4. p. 339. i.

porro ita, vt mendofior fit, quam noftri Codices, per haec loca 1, 8, 8. e. 2, 2, 20. e. 4, 8, 7. p. 917. m. 4, 9, 12. p. 953. e. 8, 4, 18. p. 997. m.

atque adeo alius effe debeat, quam aliquis e noftris. Enimvero vbi terrarum lateret adhuc, nondum fciebam, quum haec confignarem.

Tum

II. ad Suidam

comparati Codices noftri, deprehendebantur fic, vt Suidas

a) feruaret vulg. cum Ba. 1, 14, 15. p. 620. e. Add. — — cum Ba. et Vi. 7, 1, 7. p. 552. i. — — cum Ve. 4, 7, 2. p. 897. — — cum Ve. et Vi. 3, 6, 19. p. 590.

m. 4, 7, 1. p. 894. m. 4, 8, 21. p. 928. m. — — cum Mss. trib. 4, 6, 12. p. 892. e. 4, 7, 2. p. 897.
etiam vulg. vitiosam cum Mss. trib. 7, 9, 7. p. 784. m.

b) haberet vulg., a librario suo deprauatam, cum Mss. tenerent clam sanam 7, 7, 13. p. 741. m. — it. 1, 17, 24. p. 743. e.

c) teneret alias lect., quam Mss., 1, 14, 16. p. 625. e. 3, 1, 14. p. 500. e. 4, 7, 1. p. 893. e. 6, 1, 11. e. p. 289. e. 7, 1, 8. p. 553. e. 10. p. 555. m. 7, 10, 8. p. 829. e. 7, 12, 5. p. 873. m. 8, 2, 6. p. 928.

d) consentiret in noua lect., vel partim, cum Ba. 2, 9, 2. p. 265. i. — — cum Ba. et Vi. 2, 7, 3. p. 208. e.
vel plane, cum Ba. 7, 6, 7. p. 705. i. 7, 8, 21. e. p. 772. m. — — cum Mss. trib. 7, 4, 6. e. p. 656. e. sq.

COMMENTARIVS DE EDITIONIBVS HERODIANI.

In hac de editionibus Herodiani commentatione res a me agetur ſic, vt *primo* afferam, quas alii habuerint, et quid de iis ſtatuerint, *deinde* quas ego tenuerim, et quales inuenerim eas tractando.

Igitur in Fabric. biblioth. Gr. T. 7. p. 11. haec ſunt. „VIII. A Grammatico Herodiano hauddubie diuerſus *) fuit Herodianus, qui Hiſtoriam Caeſarum dictione eleganti et perſpicua ſcripſit. Nam et aetas, qua vixit, et vitae genus aperte vtrosque diſtinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum, A. C. 180. defunctum, gratioſus fuit: Hiſtoriae ſcriptor longe poſt vixit, vltra annum nempe 238, in quo eius tela Hiſtoriae deſinit, licet in calce libri ſecundi ait, ſe LXX annorum res tradere conſtituiſſe. Alter ille Grammaticam docuit, neque aliam, quam vmbraticam vitam duxit: at ſcriptor Hiſtoriae l. 1. c. 2. teſtatur, ſe, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενον, ea, quibus ipſe interfuerit, exponere. Laudatur ab Euagrio Scholaſtico l. 5. Hiſt. Eccleſ. c. vlt. et Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Seuero c. 52. et 57. et in Antonino Diadumeno c. 2, a Iulio Capitolino in Maximo et Balbino c. 15. atque in Albino c. 12, vbi eum *ad fidem pleraque dixiſſe* tradit, et in duobus Maximinis c. 13., quo loco notat, eum *Maximino in odium Alexandri plurimum fauiſſe.* Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt, alii temporum et annorum notationem omiſſam, alii, vt Tillemontius **), non orationes modo ex ingenio attributas iis, quos loquentes inducit, quod ipſi eſt cum aliis Hiſtoricis commune, ſed Epiſtolas quoque.

*) Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. et Sigonium in indicio de Hiſtoricis Romanis ſecuti, a quibus recte diſſentit Hanckius l. 2. de Rom. rerum ſcriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus quidam iunior, belli dux ſub Iuſtiniano, de quo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani ſtatua Codini Origines CPol. n. 75. Combefiſii faſciculum rerum CPol. p. 7. etc.

**) Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p. 614. Tout le caractere de l'Hiſtoire d'Herodien, qui eſt fort orateur, porte à croire, que les lettres et les harangues, qu'il raporte, ſont de luy même et non pas de ceux, qu'il fait parler. adde notam 6. in vitam Maximini I. p. 635. ſq.

Exſtat Herodiani *Hiſtoria Romana* ab exceſſu Marci Antonini vsque ad Gordianum nepotem, qui Maximino ita) ſucceſſit, deſcripta *libris* VIII., quos legit etiam Photius, atque ab iudicio ſcriptoris et dictionis amoenitate commendat Codice XCIX.

Prodiit

Graece Venet. apud Aldum 1503. fol. vna cum Scholiaſte Thucydidis, et Xenophontis ac Gemiſti Plethonis de rebus Graecorum.

Louanii 1525. 4. ſeparatim.

Baſileae 1530. forma minore.

Latine ex verſione praeclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII., quam incerta et parum credibili fama aiunt quidam eum Georgio Tiphernati ſurripuiſſe.

Bononiae 1493. fol.

Argentorati 1513. 4. ex aedibus Schurerianis.

Lugd. 1551. 1559. 12.

Antvverp. 1566. 12.

atque ſaepius inter caetera Politiani opera. Venet. 1498. fol. Pariſ. 1512. fol. Lugd. 1537. 8.

Graecae et Latine cum Politiani verſione

Venet. 1524. 8.

Baſil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.

Cum H. Stephani notis in margine et locorum quorundam verſionis Politiani emendatione. Pariſ. 1581. 4. Lugd. 1611. 8. In Pariſienſi editione a Stephano additi libri duo primores Zoſimi, antea inediti.

Cum H. Stephani notis, Erici Memmii et Andreae Schotti emendationibus, notis que Frid. Sylburgii, in tomo tertio ſcriptorum Hiſtoriae Romanae minorum. Francof. ex officina Wecheliana 1590. fol.

Francof. 1630. 8. et Lond. 1639. 8. cum Danielis Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus diſtincta, cum argumentis, notis et indice latino Ioannis Henrici Boecleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Graecus.

Oxoniae 1678. 8. et 1704. 8. cum notis breuibus Variorum.

Patauii 1685. 8.

Pauli Voëtii in Herodiani Marcum et Commodum notae. Vltraiect. 1645. 12.

Gallice Herodianus per Io. Colinium, e latina Politiani verſione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis.

Interprete Iac. Contesio, Vintemilieo Rhodio, Consiliario in parlamento Diuionensi. Lugd. 1554. fol. His, qui eius reprehenderunt dictionem, respondit in libello, qui inscribitur *Remonstrance aux censeurs de la langue Françoise.* Recusa illa versio Paris. A. 1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Paris. 1675. 12.

Noua Mongaulti, e Graeco, cum notis. ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Augustae Vindel. fol.

Recusa versio et recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petro Rabo, Roterodami 1683. 8."

Idem Fabric., pertractans Scriptores in Photii Bibl., T. 9. p. 406. ,, XCIX. Herodiani ἱστορικοὶ λόγοι ή, *Historiarum libri* VIII., qui itidem exstant, de quibus — nunc iuuat addere, quod tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos insignis ille scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239., exhibet V. D. Io. Vignolius in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Seueri Aug. cap. 10. vide Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203.

Versionem Herodiani Politianus in Epistola ad Andream Magnanimum, lucubrationi illi praefixa, testatur dictatam a se pauculis diebus sic deambulante. Innocentii VIII. Epistolae binae, quibus et Politiano et patrono eius Laurentio Medici gratias pro Herodiano, tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3.

Nouam *Germanicam* versionem eiusdem scriptoris perspicuam et elegantem nuper e Graeco dedit vir doctus nescio quis, excusam Halae Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, siue, qui sub illo latet nomine, D. Christiani Frid. Hunoldi.

Nec minus elegans de Graeco *Gallica* L. Mongaulti, eiusdem, a quo Epistolas Ciceronis erudite in Gallicum sermonem versas habemus, post priorem Anni 1700. editionem recusa est Paris. 1712. 8.

At interpres Germanicus in Bibliotheca nouissima obseruationum et recensionum, quae Halae Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. coepit, sect. 4. p. 156. sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuos nimiam que omittendi licentiam reprehendere non dubitat.

Castigauerat etiam simili nomine Politianum H. Stephanus. Nihilo minus Io. Henr. Boeclerus A. 1644. S.

maluit Herodianum dare cum Politiani verſione ſincera, reiectis H. Stephani interpolationibus. *Cuius*, inquit, *cenſura quam non ſit aequa et erudita, non vno ſpecimine oſtendimus ſuo loco.*

Tan. Fabri Epiſtola ad Io. Frid. Gronouium, qua plura Herodiani loca illuſtrantur, et quae in poſterioribus Argentoratenſibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum Balth. Scheidii locupletiſſimo Graeco indice adiuncta legitur, eſt inter Epiſtolas Tan. Fabri, iunctim editas Salmurii A. 1674. 4. T. I. Epiſtola 75.

In editionibus Graecolatinis Oxonienſibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Graecum recognita deprehenduntur, adiunctis breuibus notis.

Sine notis Graece et Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolſtad. 1668. 8.

Ab hoc ſcriptore — quem accuratioris curae et exquiſitae artis nomine Curtio in Latinis Boeclerus comparabat, Wagenſeilius Salluſtio — diuerſus eſt Herodianus, cuius mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro ſeptimo Theophylacti Simocattae: alius item, ad quem Rhetoris Libanii Epiſtolae. "

Porro Fabricius ib. T. 13. p. 608. e., producens Scriptores Gr. ex Aldi Officina, modo ſic „Herodianus cum ſcholiaſte Thucydidis, Xenophontis que et Gemiſti Plethonis ἑλληνικοῖς. Venet. 1503. fol."

ſed p. 620. m. inter Scriptores Gr. ex Officinis Stephanorum „Herodianus cum Politiani interpretatione, huius que partim ſupplemento partim examine H. Stephani et emendationibus et locorum quorundam expoſitionibus: et libri primores duo Zoſimi primum Graece editi, cum Lat. Verſ. 1581. 4. H. S. — Hiſtoriae Romanae ſcriptores Graeci Xiphilinus et Herodianus Graece et Latine, et ſex Latini ſcriptores Hiſt. Auguſtae et Ammianus Marcellinus cum Pſeudo Feneſtella de Magiſtratibus ſacerdotiis que Romanorum et Pomponio Laeto de Rom. Magiſtratibus, ſacerdotiis et legibus 1544. 8. quatuor Volum. R. S. — Varii Hiſtoriae Rom. ſcriptores partim Graeci partim Latini in vnum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt — Volumine ſecundo Xiphilinus et Herodianus Graece et ſeorſim — Herodianus ex verſione Politiani."

ib. p. 621. e. „Conciones ſiue Orationes ex Graecis Latinis que Hiſtoricis excerptae, Graecis quidem Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Polybio, Arriano, He-

rodiano. — (p. 622. i.) Ex Graecis excerptae interpretationem Latinam adiunctam habent nouam vel recognitam ab H. Stephano praefixis argumentis, et indice in ſua cauſarum genera digeſtas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

ib. p. 634. e. inter Scriptores Gr. Frid. Sylburgio curante editos. „Sed hoc loco non praetereunda ampla et accurata Sylburgii collectio *ſcriptorum Hiſtoriae Romanae*, Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus. — (p. 635. i.) Sed *tertius* Tomus —, quo Graeci ſcriptores continentur hoc ordine: — (ib. p. m.) Herodiani ſuorum temporum hiſtoria, decem Imperatorum res geſtas continens, a morte Marci vsque ad initium Gordiani III, h. e. ab anno vrbis 932. vsque ad ann. eiusdem 990. p. 463."

Quibus illico adiungimus, quae manu b. Leisneri ad finem ed. Ald. 2. ſignata reperimus. „Editionibus Herodiani a Fabricio commemoratis addi poſſunt

1. Henrici Stephani, cum eiusdem notis in margine et locorum quorundam verſionis Politiani emendatione, cui editioni additi etiam ſunt libri duo primores Zoſimi Lugd. 1624.
2. Ingolſtadienſis 1593. quae fere ad Baſileenſem expreſſa eſt.
3. Herodianus eſt etiam inter varios hiſtoriae Romanae ſcriptores partim graecos partim latinos in Vol. 2. qui ſunt editi 1568. 8. H. S.
4. Idem Herodianus eſt inter Hiſtoriae Rom. ſcriptores 1544. 8. quatuor Volum. editos a R. S. v. Fabric. B. G. Vol. 13. p. 620."

Tum in Chriſtoph. Saxii Onomaſtico Literario habentur haec, p. 256. m. „Erotianus, vel Herodianus, Gloſſarii Hippocratei auctor" — p. 316. e. „Herodianus, Apollonii Dyſcoli Fil. Alexandrinus, Grammaticus Imperatori M. Aurelio" — p. 364. m. „Herodianus, Alexandrinus; diuerſus ab Herodiano, Dyſcoli F. —, Grammaticus et Hiſtoricus inſignis, res in orbe Romano geſtas ab obitu M. Aurelii Aug. vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. ſtilo perſecutus eſt. Maximino eum fauiſſe in odium Alexandri, neſcio quam vere, ſcribit Capitolinus, in Maximinis duobus c. 13. (nil deinde aſſerentis in editiones Noſtri, niſi p. ſq. i.) — Nouae Herodiani editionis a Io. Frid. Leisnero, Rectore Scholae Thomanae Lipſienſis, apparatae, verſionis que ſimul Bergleri promulgandae ſpem fecerunt auctores Nou. Act. Lipſ. 1760. Maio menſe, p. 244. quae fortaſſis morte viri doctiſſimi, a. 1767. extincti, decollauit."

Praeterea Introductio in Linguam Graecam, Auctore Io. Ern. Imm. Walchio, edit. ſecund. Ien. 1772. p. 68. m. §. LXXII. tenet iſta. „Sub Valeriano imp. anno Chr. 238. vixit Herodianus. Hiſtoriam ſui temporis libris VIII. ſcripſit, ſiue res Romanorum geſtas a morte Marci Antonini vsque ad Gordianum iuniorem. Editiones huius ſcriptoris habemus

Bononienſem 1493. fol.
Aldinam 1503. fol.
Florentinam apud Philipp. Iuntam 1517. 8.
Venetam 1524. 8.
Henrici Stephani 1581. 4.
Balth. Scheidii, Argentorat. 1662. 8.
Oxonienſem 1699. 8. et
Edimburgenſem Io. Patoni 1724. 8.

Dictio eius laudem habet perſpicuitatis, elegantiae, et naturalis cuiusdam fluminis. Quanquam non negandum eſt, eam attico dicendi genere paullo eſſe fuſiorem. Merito quoque temporum notationis paullo ſtudioſior eſſe debuiſſet.“

Inſuper D. I. G. Hauptmanni Notitia Breuior Auctorum Veterum Gr. ac Lat., ed. Gerae et Lipſ. 1779. p. 122. m. ſect. CXXI. fert haec. „Herodianus Alexandrinus, vltra annum 228. vixit. Scripſit *hiſtoriarum libros octo*, quibus res imperii poſt Marcum, vsque ad tempora Balbini et Maximi, i. e. hiſtoriam aetatis ſuae, complectitur. Habemus huius operis editiones

Graecas Venet. 1503. fol.
Florent. 1517. 8.
Ven. 1524. 8.
Louan. 1525. 4.
Baſ. 1530. 12.

Gr. Lat.
Ven. 1524. 8.
Baſ. 1535. 8. ac ſaepius
Par. 1581. 4.
Lugd. 1611. 8.
nec minus ob indicem locupletiſſimum inprimis commendabilem et Io. Boecleri animaduerſionibus ornatam, indicem autem elaborauit Balth. Scheidius, Arg. 1662. 1672. 1694. 8.
Oxon. 1678. 1699. 1704. 8.
Pataui 1682. 8.

Vertit *Lat.* Angelus Politianus. v. Krausii *noua litter.* 1719. p. 64. — 68.

Habemus etiam interpretationes *Germanicas*, quarum

Hieron. Boneri prodiit Aug. V. 1530. Francof. 1565. 8. Hamb. 1660. 8.

I. H. Zopfii inscribitur: Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum erstenmale aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt mit einer Vorrede vom Menantes. Halae 1719. 8. cf. Verm. Bibl. 16. St. 3. N. Crit. Beytr. P. 10. p. 217. sqq.

Optimam G. A. Detharding instruxit, cum praef. Lud. ab Hollberg L. B. baroniae Hollbergensis Hafn. 1747. 8. Hollbergius ipse Danicam antea dederat. Schr. d. Altd. D. Ges. p. 131. sq.

Gallice verterunt

Io. Colinius Lugd. 1541. 1546. 8.
Iac. Contesius ib. 1554. f. Paris. 1580.
Boisguilbertus ib. 1675. 12.
Mongaultus ib. 1700. 8. 1712. 12.

Belgice Petrus Rabus Roterod. 1683. 8.
Italice non nominatus Venet. 1529. 8.
Anglico carmine C. B. Stapletonus Lond. 1652. 4.

Illustrarunt Dan. Pareus, Paulus Voëtius, Boeclerus cet, Quantam vtilitatem hic scriptor adferat, multi significarunt ac iam Photius de eo iudicauit, quod dictionem prae se ferat claram, perspicuam, iucundam, quod vocabulis vtatur temperatis, neque supra modum Atticis, quod neque superuacaneis tumeat, neque necessarium aliquid omittat, quod que, singulis historiae virtutibus, paucis cedat. v. Schurzfleisch. *epp. arc.* T. 1. ep. 196. p. 314."

Ex Harlesii V. Cl. et D. autem Introduct. in Lingu. Gr. exsignarat olim mihi nescio quis sic. „Herodianus floruit a. Ch. 238., diuersus vero est ab Herodiano, Dyscoli filio, de quo supra. Noster in publicis officiis se versatum esse, ipse testatur l. 1. c. 2. fin. — Res ab imperatoribus Romanis gestas, ab obitu M. Aurelii vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. L. VIII. exposuit. — Saepius editi sunt libri illi: nos vero potiores, quae manus doctorum hominum medicas expertae sunt, editiones recensebimus.

Princeps est Aldina, cum Xenophontis Omissis, Venet. 1503. fol.

Sequuta est Florentina apud Phil. Iuntam 1517. 8. cum elegantissima, at non vbiuis fida interpretatione An-

geli Politiani, quae Bononiae 1493. fol. primum lucem viderat,

cum eadem Politiani interpretatione aliquantisper mutata a Stephano, qui emendationes atque expoſitiones addidit, idem que Zoſimi L. II. primus vulgauit. Pariſ. 1581. 4.

cum H. Stephani notis, Erici Memmii, et Andr. Schotti emendationibus, notis que Fr. Sylburgii, in tomo Sylburgii tertio ſcriptorum hiſtoriae Rom. minor. Francof. ex officina Wechel. 1590. fol.

Commoda eſt editio, capitibus diſtincta, cum notis tum criticis, tum in primis hiſtoricis Io. Henr. Boecleri Argent. 1644. 8. recuſ. 1662. et 1672. 8. quibus poſterioribus edd. acceſſit Index graecus Balth. Scheidii copioſiſſimus, in quo etiam de varietate et veritate lectionis interdum diſputatur.

libri VIII. recogniti et illuſtrati, Oxoniae 1699. 8. gr. et lat. Editio Stephani, cuius quoque emendationes in textum receptae ſunt, eſt fundus. Textui ſubſtratae ſunt notae breues Stephani, Memmii, Sylburgii et editoris, qui praecipue Herodianum cum aliis ſcriptoribus hiſtoricis contulit.

gr. et lat. per Ioh. Patonum, Edinb. 1724. 8.

Nouam editionem cum Bergleri interpretatione paraturus erat I. Frid. Leisnerus, at illo 1767. fatis intercepto, Irmiſchius V. Cl. Scholae Plauianae rector, cura Herodiani ſuſcepta, nouam recenſionem inſtituet, atque meliorem dabit et contextum et commentarium.

Hiſtoricis optimae notae adcenſendus eſt Herodianus, qui fidem in primis et libertatem retinuit: in Alexandro tamen et Maximino fides vacillare videtur criticis, qui praeterea diligentiorem temporum notationem in eo deſiderant. — Dictione vtitur clara, perſpicua et iucunda, nec eloquentiae caret laudibus, praecipue in concionibus, quas more aliorum hiſtoricorum immiſcuit, et quae ab breuitate, acumine et ſententiarum grauitate commendantur. Atque Boecler. in praefat. ad ſuam editionem, Schirach. alii que eum Dioni Caſſio praeferunt. — Pro Herodiano dixit et ſpecimen dedit verſionis Berglerianae I. Frid. Leisner in proluſ. de Herod. etc. — Zanetus et Bongiouanus in indice bibliothecae graecae S. Marci, Venet. 1740. fol. contulerunt codd. Mss. cum ed. Stephani vsque ad dimidium cap. XII. lib. IV. atque farraginem variarum lectionum ſatis amplam exhibuerunt. Has ſub examen vocauit, atque alias obſer-

vationes, quae tum ad emendandum, tum ad explicandum Herodianum valere possent, egregias addidit Frid. Andr. Stroth. "

His Latinis accedant, quae praebuit Iuglerus V. D. quondam, nunciata primum per litteras Luneburg. d. 4. Sept. 1774. „Sonst ist es mir recht verdrüſslich, daſs uns bey neulicher Unterredung nicht der Herodian eingefallen ist, dessen Ausgabe von Deroselben gelehrten Bemühungen erwartet wird. — Vor wenigen Tagen sahe ich hier Ioh. Chr. Franckii Biblioth. nouiss. Obseruat. ac Recensionum Halae 1719. 4. worinn mir p. 156. defectus et naeui quam plurimi in Politiani versione Herodiani, und p. 164. Obseruatio historica de variis editionibus Herodiani vorkamen. Es kann seyn, daſs Ihnen diese Stellen entwischt sind; deswegen zeige ich sie an. Vielleicht haben sie bey Dero Vorhaben einigen Nutzen. — (et d. 17. Nou. ei. an.) Zum Herodian — erfolgt hierbey eine getreue, von mir revidirte, Copie aus Franckii Bibl. nouiss. etc. — Es wird mir angenehm seyn, wenn Ihnen diese Blätter einigermaſsen nützen können." — Iam ad libellum, alia manu exaratum, Iuglerus allcuerat in fronte „Bibl. nouiss. Obs. ac Rec. cura Ioh. Christoph. Franck, I. V. D. Halae Magd. 1718. in 4." it. „ex Sectione IV. p. 156." Dein sequebantur haec:

De Defectibus ac Naeuis, quibus Herodiani Versio, ab Angelo Politiano adornata, quam plurimis scatet, Obseruatio Critica; ac de variis editionibus Herodiani Obseruatio Historica.

p. 156. Mireris fortasse, lector, quid sit, quod, cum tot summae eruditionis Viri extiterint, qui ANGELI POLITIANI operam, quam Herodiano in latinum transferendo praestitit, egregiam prorsus ac cedro dignam iudicauerint, nunc demum surgat, qui hominis elegantissimi laudibus detrahere, et versionem tot eruditorum elogiis decantatam virgula censoria perstringere non erubescat. Quam friuolae obtrectationis ne temere incurram suspicionem, scias velim, plane cum iis me consentire, qui POLITIANVM politissimi interpretis munere functum existimant. Tam enim natiuum vbique decus, tanta sermonis castitas elucet, vt non tam transtulisse Herodiani pulcherrima opera, quam latinitate reuera donasse, immo

de nouo propemodum ſcripſiſſe, dicendus ſit. Quam laudis partem, ſicuti nemo eſt, qui POLITIANO demere auſit; ita negari e contrario haud poteſt, virum quantumvis Graece doctiſſimum, compluribus locis hominem ſe, erroribus obnoxium, oſtendiſſe. Atque id iam pridem Henricus Stephanus in ſuo examine Interpretationis Politiani commonſtrauit. Neque ipſe Politianus tam ineptus rerum ſuarum aeſtimator fuit, vt omnis erroris expertem p. 157. ſe putauerit. Teſtatur epiſtola ad Andream Magnanimum ſcripta, hoc ſibi munus interpretandi Herodianum leuioris quaſi operae fuiſſe, vtpote qui pauculis diebus dictauerit ſic deambulans. Quae cum ita ſint, quid mirum, ſi interpretationi ſuae habenas ita laxauit Politianus, vt in latino eius ſermone Graecum Herodiani agnoſcere ii demum poſſint, qui magnum in Graeca lingua progreſſum fecerunt, atque adeo verſionis ſubſidio facile carere poſſunt? Quid mirum, ſi quibusdam in locis ſenſum plane contrarium reddidit interpres? Imo quid mirum, ſi feſtinanti Politiano longe plurima exciderunt, quae apud Herodianum non parui ſunt momenti? Vsque eo tamen Viri huius autoritas atque ſingularis opinio nonnullos perduxit, vt eius neque errata animaduertere, neque lacunas explere voluerint, ſatius exiſtimantes, mutila appoſuiſſe orbi hominis, quem ſumme venerantur, opera, quam adiectione vnius alteriusque verbuli, ſeu litterulae immutatione, religionem violaſſe.

Nota eſt omnibus Editio Herodiani, quae cum Interpretatione Angeli Politiani, Notisque et animaduerſionibus IO. HENRICI BOECLERI, vt et Graeco indice Balthaſaris Scheidii, Argentorati 1694. tertia iam vice in lucem prodiit. Vtvt praeclariſſima Boecleri in rem litterariam merita extare, quam lubentiſſime fatear; illud tamen abs me impetrare vix poſſum, vt credam, accurato ſatis fidelique ſtudio eum in edendo Herodiano verſatum eſſe. Eruditas quidem eius atque vtiles annotationes, quas in fine libri adiecit, nemo non agnoſcit, quippe ad illuſtranda ea, quae obſcuriora videri poſſent, multum lucis afferentes. Neque id vituperio dignum iudico, quod interpretationem Politiani genuinam et primigeniam, nec ſuperfluis Philologorum interpolationibus contaminatam Boeclerus exhibuerit. Hoc tamen non aeque probandum putauerim, quod nimia interpretis fiducia fretus, ea fere neglexit, quae p. 158. ad integritatem Verſioni tot locis mutilae conciliandam facere poterant. Quodſi religioni duxerit editio-

nis huius auctor, quae deerant, quae ſane permulta erant, ipſi Politiani inſerere interpretationi, ſaltem in margine Politiano omiſſa adponere, aut in Animaduerſionibus, quas prolixas dedit, ſuo quemque loco defectum notaſſe, per fuiſſet aequum. At eiusmodi quid factum nullibi deprehendimus.

Omiſſis leuioribus, ſeu verbis ſingulis, nihil tamen momenti in Graeco Herodiani non habentibus, ea nunc potiſſimum loca perſtringemus, vbi integra commata, immo integrae etiam periodi deſunt. Libro I. Herodiani, cap. 6. num. 10. pag. 16 ſermo eſt de Pompeiano, Commodi imperatoris affine. Graeca ſic habent: *Πομπηιανὸς δὲ, ὃς πρεσβύτατός τε ἦν ἁπάντων, (καὶ κατ᾽ ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ,) συνῴκει γὰρ τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κομμόδου.* Quae ſatis putavit Politianus hoc modo reddidiſſe: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi ſororem natu maximam in matrimonium habebat.* Vtut ſenſum integrum interpretatio habeat, Graeco tamen ex aſſe non reſpondet. Quidni ita potius: *Pompeianus,* qui et aetate reliquos anteibat, *et affinitate iunctus ei erat*, nam Commodi ſororem etc. Lib. I. cap. 8. num. 11 p. 24. vbi de conſpiratione Quadrati diſſeritur, extant in Graeco Herodiani haec verba: *ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς) Κυϊντιανὸν ὄνομα*, Politianus interpretatur: *etiam adoleſcentem quendam, Quintianum nomine, ſibi adiunxit.* Atque adeo praetermittit momentum non leue, quod et ipſe Quintianus ex ordine ſenatorio fuerit. Quin ita breuis fuit interpres, vt Lib. I. cap. 11. num. 12. p. 36. Graeca verba: *Καὶ λυσαμένη τὴν ζώνην (ἐπαφῆκε τῇ πρώρᾳ τῆς νεώς,)* duobus verbulis complexus ſit; nempe, *Zonam recinxit*, cum tamen addendum fuiſſet: *eamque prorae iniecit.* Quippe res agebatur virginis Veſtalis, tali ratione innocentiam ſuam probaturae. Et eo de loco quid tandem iudicauerit lector, qui eodem Libro, cap.
p. 159. 16. num. 2. p. 53. extat, cuius quam lacera ſit interpretatio, vbi Graeco cum Textu eam contulerimus, manifeſtum fiet. Ita tamen nos comparabimus, vt a Politiano omiſſa, id quod ante factum eſt, circello ſemper includamus. Graeca ita ſonant: *σέβουσί τε τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοι, εἰς Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας (ἐπιχώριον) ἀναφέροντες· φασὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, (κατελθόντα εἰς γῆν) γενέσθαι ξένον· (δεδιότα δὲ τὴν τοῦ παιδὸς δυναστείαν), παρ᾽ αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας), Λάτιόν τε κληθῆναι, (ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν.)* Haec Politianus ita: *Hunc*

diem Romani feſtum agunt, ad Ianum, vetuſtiſſimum Italiae Deum, referentes: cuius etiam Saturnum ipſum, ab Ioue filio pulſum, fuiſſe hoſpitem praedicant, et quod ibi latuiſſet, nomen Latio inditum. Quis, niſi hoſpes in Graeca lingua, crediderit, Graeco Herodiani factum eſſe ſatis? Et Boeclero tamen ita haec interpretatio placuit, vt ne verbulo quidem inſignes eius defectus notauerit. Neque, quod mirum eſt, Editio Scheldoniana, quae Oxoniae 1699. Boecleriana in reliquis paulo accuratior prodiit, hunc locum emendauit. Hoc autem modo reddendus erit locus: *Hunc diem Romani feſtum agunt, ad vetuſtiſſimum Deum,* Italiae *indigenam,* referentes: *cuius etiam Saturnum ipſum,* ab Ioue *imperio* pulſum, *cum in terram deſcendiſſet,* fuiſſe hoſpitem praedicant: *veritumque filii potentiam,* abſconditum *apud* eum latuiſſe. *Vnde et nomen illi Italiae loco impoſitum,* Latiumque *appellatum* fuiſſe, *Graeco vocabulo in vernaculum deflexo.* Iſtuc ergo aduerte oculum, Lector, et vide, quam bonus etiam Homerus nonnunquam dormitet. Neque proxime ſequentia Politianus ſine apocope praetermiſit: *διὰ ταῦτά τοι καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προεορτάζουσι (θεῷ τῷ λαθόντι). Quocirca etiam nunc Romani ſaturnalia prius concelebrant.* Quibus addendum erat *Deo, qui latuit.* At Politianus id neque vidit, neque Boeclerus ſuppleuit. Oſcitante enim vno, oſcitat alter. Quare nec mirum, quod cum Politiano integras p. 160. etiam periodos tranſilire Boeclerus non dubitauerit. Cuius rei ſpecimen videſis in fine Lib. I. cap. 17. num. 25. pag. 60. Ibi enim Narciſſus ad occidendum Commodum mercede conductus, qua ratione caedem patrauerit, oſtenditur. Ὁ δὲ, inquit Herodianus, *εἰσδραμὼν παρειμένον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ μέθης, ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον, φονεύει.* De hoc vero Politianus ne apicem dedit. Facile tamen ſupplere Boeclerus lacunam potuiſſet hoc modo: *Hic irrumpens, illum et veneno et crapula languentem conſtricto gutture interficit.* Haec de Primo Herodiani Libro monuiſſe ſufficiat.

Nunc ad ſecundum pergamus librum, vbi non pauciora fortaſſe deprehendemus, de quibus Politiani interpretatio ſilet. Cap. 4. num. 16. p. 77. Pertinacis in delatores iniquos animaduerſio laudatur, et cui bono id fecerit Imperator, his verbis declaratur: *(τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε) ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, προνοούμενος.* Quae Politianus: *Cauens, ne cui de vanis criminibus periculum conflaretur.* Ita quoque Editio Scheldoniana. At Graeco conuenientius hoc eſt:

Cauens, ne cui *iniuria fieret*, *aut* de vanis delationibus periculum *conflaretur*. Neque Cap. 7. num. 4. p. 86. integra redduntur auctoris verba, Ἐκ δὲ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, οἵτε στρατιῶται (σφαλέντες τῶν ἐλπίδων) ὑπηγανάκτουν etc. Haec Politianus, compendii ſtudioſus, interpretatur: *Quare cum milites habebat infenſos*, tum etc. Pari modo Scheldoniana. Plenius ita: *Huius* vero patrati cauſa, cum milites habebat infenſos, *quippe ſpe ſua fruſtratos*, tum etc. Eodem capite num. 5. p. 87. ita differit Herodianus: ἦν δὲ ὁ Νίγρος τῶν μὲν (πρὸ πολλοῦ) ὑπατευσάντων. (Καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο,) Συρίας ἡγεῖτο πάσης. Politiano interprete latina ſic habent: *Is Niger conſulatum geſſerat; ac tum Syriae praeerat vniuerſae.* Quae omiſſa ſunt, neque Boecleriana editio neque Scheldoniana compenſauit: quod ita tamen facile peragitur: *Is* Niger *iam pridem* conſulatum geſſerat; *ac tum temporis, cum ante dicta*
p. 161. *Romae gererentur*, Syriae praeerat *vniuerſae*. Sub fine eiusd. Capitis num. 16. vbi Niger editis aſſidue ſpectaculis Antiochenum vulgus ſibi adiunxiſſe dicitur, haec verba negligit interpres: περὶ ἃς (θέας) μάλιστα ἐσπουδάκασι, i. e. *quorum* (ſpectaculorum) *ſummo ſtudio tenentur.* Eadem praetermiſit Scheldoniana. Cap. 8. num. 15. p. 92. iſta leguntur Herodiani verba: Ὁ δὲ (Νίγρος) δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο καὶ (ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσει) χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε etc. Quae interpres ita: *Quos ille ampliſſimis affectos muneribus gratiisque actis dimittebat.* Quidni ita potius: *quos* ille ampliſſimis affectos muneribus gratiisque *de ſua propenſa voluntate*, *de que iis*, *quae pollicerentur*, actis, *dimittebat.* Sed de his cum in Boecleriana, tum in Oxonienſi altum eſt ſilentium. Cap. 14. num. 7. p. 114. Seuerus in Oratione ad ſenatum Romanum inter alia pollicetur, βαθυτάτην εὐδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν, *ſe ſummam felicitatem ciuibus exhibiturum.* Quod cum Politiano neglexit Boeclerus, et Scheldoniana Editio, quae meliora tamen ſperaro iuſſerat, omiſit. Cap. 15. Quod vltimo capite, num. 10. verba πρὸς τὸν Ἀλβῖνον, *aduerſus Albinum*, omiſſa ſint, id vero, ad Tertium progreſſurus Librum, ne quidem moror. Varia autem in Tertio, quem dixi, libro rurſum deprehendimus, quorum cognitinoe Politiani interpretatio lectorem fraudat. Sic Cap. 3. num. 11. p. 128. vbi de expugnatione munimenti, quod in Tauromonte extitit, ſermo eſt, ratio ſubiicitur, cur munitio aquarum impetum ſuſtinere haud potuerit. Ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τοῦ ῥεέθρου, (ἅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, πᾶν ὤφθη·)

τὸν δὲ τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν. Haec Politianus hoc modo: *fundamentis loco emotis, iter ſibi torrens patefecit.* Ecce, lector, quanta verborum compendia! quam rotundum latium! quae enim duorum viginti verborum ambitu complectitur Herodianus, ea Politianus ad ſeptem vocabulorum redigit paucitatem. Quam Boeclerus ſilentio approbat. Sed ne diſpendio ſit hoc loco compendium, vereor. Malim itaque ſic reddere: *Fundamentis* fluuio cedentibus, *quippe quae feſtinanter ac minime accurate extructa eſſent, totum oculis patuit* (np. propugnaculum) factaque torrens apertura peruium fecit *locum.* Politiani verſionem etiam hic Editio Scheldoniana ſequitur, id quod deinceps monere ſuperſedeo. Cap. 6. num. 9. p. 137. ita loquitur Seuerus: καὶ Νίγρῳ μὲν πολεμοῦντες, οὐχ οὕτως εὐλόγους ἄγομεν αἰτίας ἔχθρας, (ὡς ἀναγκαίας.) Quam periodum altero quaſi membro truncat interpretatio Politiani; particulae enim οὕτως reſpondere debebat ὡς, hoc modo: *Nam* cum bellum aduerſus Nigrum geſſimus, non ita ſane ſpecioſas inimicitiarum cauſas habebamus, *vt neceſſarias.* Verum vltima haec Politianus omittit. Cap. 8. num. 4. p. 145. de Seuero ita dicitur: Ἀλβίνου φίλους φονεύσας, (τάς τε οὐσίας αὐτῶν δημεύσας) ἐς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο. Politianus: *Supplicio de Albini amicis ſumto continuo Romam proficiſcitur.* Inſerenda fuiſſent: *bonisque ipſorum publicatis.* Capite decimo num. 10. p. 154. qua ratione filium natu maiorem Seuerus corrigere voluerit, indicatur. ἠγάγετό τε αὐτῷ γυναῖκα, *deditque ei vxorem*, (γάμῳ σωφρονίσαι θέλων) *matrimonio eum moderatum redditurus;* quae verba vltima in verſione Politiani deſunt, inſignem matrimonii laudem continentia. Cap. 14. num. 10. p. 169. Seuerus Imperator pontibus occupaſſe fertur paludes Britanniae, eum in finem, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, (ῥᾳδίως τε αὐτὰ διατρέχοιεν,) καὶ ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑστῶτες μάχοιντο, vbi, quae circello incluſa ſunt, Politiano videntur πλεονάζειν, revera tamen non ſuperflua, ſi ita reddideris: *vt ſtare in tuto milites facileque per eas diſcurrere poſſent*, atque in ſolido *proeliari.*

Deſcendimus ad quartum Herodiani librum, cuius cap. 2. num. 19. p. 119. verba extant Graeca: ἅρματά τε περιέρχεται (ὁμοίᾳ συνταξίᾳ), quae Politianus: *currus item circumaguntur.* His vero ſubiicienda erant: *Decenti ſimiliter ordine.* Id enim Graeca poſtulant. Capite 3. num. 9. p. 181. Herodianus ſcribit: ὡς στασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς (ἐν ἅπασιν οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων,)

p. 162.
p. 163.

ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπειρᾶτο. Quae interpres ita vertit: *Sed quum diu fruſtra mater discordantes inter ſe germanos redigere in gratiam ſtuderet* etc. Quis non videt, duo integra commata hic excidere, hunc tamen in modum inſerenda: *ſed* quum diu fruſtra mater discordantes inter ſe germanos, *in omnibus ſuis factis, et quidem leuiſſimis etiam in rebus,* redigere in gratiam *ſtuderet* etc. Eodem Capite num. 15. vbi ſermo eſt de diuiſione prouinciarum, τῶν δὲ ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας, (Λιβύης τε τὰ παρακείμενα,) Ἀντωνίνῳ παραδοθῆναι. *Tum ex gentibus ad meridiem habentibus, Mauros, Numidasque,* (adde quae Politianus omittit) *et eam* Libyae partem, quae adiacet, *Antonino concedens.* Cap. 5. num. 10. p. 188. Antoninus de inſidiis a Geta fratre ſibi paratis ita militibus loquitur: Ὅπερ ἐγὼ (προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ) συνεὶς, ἠμυνάμην (ὡς) πολέμιον. Politianus ita: *Sed ego re praecognita vltus hoſtem ſum;* melius: *ſed* ego *magna prouidentia et ſolertia* re praecognita, vltus *tanquam* hoſtem *ſum.* Neque ex eadem Oratione Baſſiani veretur Politianus notabile momentum praetermittere. Eſt illud num. cit. cap. vbi Graeca ſic habent: Μάρκος αὐτὸς φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν ὄντος γαμβροῦ, quae Politianus: *Marcus ipſe, philoſophiae ſimulator ac manſuetudinis, Lucii, generi ſui, contumeliam non pertulit.* Haec quidem bene: ſed quae ſequuntur, criminationem Baſſiani magis illuſtrantia, ἀλλ' ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπεσείσατο, *ſed per inſidias eum e medio ſuſtulit,* ea ab interprete negliguntur. Lacuna non minima etiam obſervatur ſub finem capitis noni. Ibi enim, dum crudele in Alexandrinos Caracallae facinus deſcripſit, ita concludit Herodianus: Τοιαῦτα δὴ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπάρας εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, i. e. *Quum autem talia aduerſus illam vrbem perpetraſſet, inde mouit, atque in Antiochiam venit.* p. 164. Quem locum integrum cur absque interpretatione Politianus praetermiſerit, vix diuinando aſſequi poſſum.

Sed haec ſpeciminis loco attuliſſe ſufficiat. De reliquis, qui ſuperſunt, libris, ne huius inſtituti modum excedam, in praeſenti nihil moneo. Poteſt enim Lector ex iis, quae in medium producta ſunt, ſatis perſpicere, quantis defectibus Politiani haec Translatio, caetera tam elegans, abundet. Optandumque adeo eſſet, vt, qui typis poſthac exſcribendum curaturi ſunt egregium auctorem, id ſerio agerent, vt integra Politiani interpretatio, neque tot lacunis oppleta, Graeco Herodiani accederet.

Non alienum ab hoc loco, neque Lectori iniucundum fore exiſtimo, ſi de Editionibus Herodiani variis pauca adiecerim, quippe quod fruſtra de iis Graeca Fabricii Bibliotheca, (cui non recte hoc obiici, patebit volentibus comparare,) Voſſiique hiſtoria ſcriptorum Graecorum, conſulatur. Prodiit 1) Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in fol. 2) Graece cum eiusdem Politiani interpretatione, Venetiis 1524. in 8. et Baſileae 1549. in 8. 3) Graece et latine cum Stephani Annotationibus, Memmii Animaduerſionibus, Schotti emendationibus ſcripturarumque varietatibus, denique Friderici Sylburgii Annotationibus, tomo III. hiſtoriae Romanae ſcriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in fol. quae Herodiani Editio vna eſt omnium praeſtantiſſima. 4) Sine notis Ingolſtadii 1608. in 8. 5) Cum Stephani annotatiunculis in quosdam locos, et examine interpretationis Politiani, Lugduni 1611. in 8. 6) Cum Danielis Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia principum ſpectant, Francof. ad Moenum 1630. in 8. 7) Cum Boecleri notis et Animaduerſionibus, Argentorati 1644. in 8. 1662. cum prolixo Balthaſaris Scheidii indice; ac denique 1694. cum eodem indice. 8) Graece et latine cum Notis, Oxoniae, e Theatro Scheldoniano, 1699. in 8. 9) Gallice, cum animaduerſionibus, p. 165. in 12. Paris 1712. 10) Neque praetereunda eſt Translatio Germanica, quae nouiſſime prodiit Halae Magdeburgicae 1719. in 8vo. (cum praef. Chr. Frid. Hunoldi, alias Menantis.)

Addit his Iuglerus aliam, quae iam nota erit, interpretationem Germanicam Ge. Aug. Dethardingii Hafniae et Lipſiae 1747. in 8. prodiiſſe.

In Catal. Bibl. Bunauianae T. I. p. 191. memorantur:

Herodianus Graece, vna cum Xenophontis Omiſſis et Gemiſto Plethone, Venet. ap. Ald. 1503. f.

— — et cum Politiani interpr. et huius partim ſupplemento, partim examine Henr. Stephani, vtroque margini adſcripto. Eiusdem Stephani Emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam emendationes. Hiſtoriarum, Herodianicas ſubſequentium, libri II. nunc primum editi Graece, excudebat H. Stephanus 1581. 4.

Pauli Voet, Icti, in Herodiani Marcum et Commodum, Imperatores, Notae, Vltrai. 1645. 12. Libellus plag. 10. olim abs me Hamburgi in auctione quadam librorum visus.

E vernaculis autem hominibus et popularibus sumsimus, etiam in exemplum incuriae, M. Beniam. Hederich's Kenntniſs der vornehmſten Schriftſteller ed. Viteb. 1767. e p. 607. „Herodianus, I. I. C. 238. gel., ſo fälſchlich mit dem Herodianus, dem Grammatiker, vom Sigonius und andern verwechſelt wird, lebte die meiſte Zeit an dem kaiſerlichen Hofe; daher er denn auch eine um ſo viel genauere Erkenntniſs und Einſicht in die Geſchichte dieſer Zeiten leicht erlangen können. — Er hat VIII Bücher von der römiſchen Hiſtorie, nemlich von dem M. Aurelius Antonin an, bis auf den Tod des Balbins und Maximus geſchrieben, welche ediret ſind

griechiſch vom Aldus 1503. fol. ingl. zu Löwen 1525. 4.
griech. u. *lateiniſch* ✝✝ zu Bonon. 1493. f.
zu Florenz 1517. 18.
✝ zu Ven. 1524. 8.
mit Stephans Noten zu Paris 1581. 4.
✝ mit Politians Verſion zu Vened. 1524. 8.
zu Baſel 1549. 8.
mit Stephans, Memmius, Schottus und Sylburgs Anmerkungen T. 3. Hiſtoricorum Sylburgii Frankf. 1590. f.
mit Pareus Speculo bonorum et malorum principum daſ. 1630. 8.
mit Böcklers Anmerk. zu Straſsb. 1644. 8. 1662. u. 1694. 8.
zu Oxf. 1699. 8.
zu Edimb. 1724. 8.
deutſch von Ge. Aug. Dethardíng zu Copenh. u. Leipz. 1747. 8."

Porro Hamberger zuverläſſige Nachrichten von den vornehmſten Schriftſtell. 2 Th. S. 540. „Herodianus, um das I. 238. Photius Bibl. Cod. 99. Le Nain de Tillemont hiſt. des Emp. T. 3. p. 260. et al. I. A. Fabric. B. G. l. 5. c. 7. Vol. 7. p. 11. Biographia Britannica Vol. 2. p. 88. I. G. de Chaufepié Nouv. Dict. hiſt. et crit. h. v. Allgem. Welthiſt. Th. 13. p. 564. — Leben und Schriften. — Herodianus, ein Griechiſcher Geſchichtſchreiber, wird mit dem Sprachlehrer gleiches Namens von einigen verwechſelt. Dieſer

ſtand bey dem Kaiſer Marcus Antoninus in Gnaden, und der Geſchichtſchreiber lebte noch nach dem I. 238. Iener war ein bloſser Sprachlehrer, und dieſer bekleidete öffentliche Ehrenämter, wie er ſelbſt von ſich ſaget. Er hat die Geſchichte der Kaiſer von des Marcus Antoninus Tode an bis auf den iüngern Gordianus, ſo wie er ſie ſelbſt geſehen und gehöret, und in ſeinen Aemtern zu erfahren Gelegenheit gehabt hat, in *acht Büchern* beſchrieben. Photius lobt ſie wegen der bezeigten guten Beurtheilung der Dinge und des angenehmen Vortrags: doch wünſchen andere, daſs Herodianus die Zeitrechnung weniger möchte aus der Acht gelaſſen haben. — Ausgaben.

Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri VIII. Graece, cum Xenophontis Omiſſis. Venet. apud Ald. 1503. fol.

— hiſtoriae libri VIII. Gr. et Lat. ex interpretatione Ang. Politiani. — Florent. per Phil. Iuntam 1517. 8.

— hiſtoriarum libri VIII. Graece pariter et Latine ſeorſim. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Aſulani ſoceri, menſe Septembri, 1524. 8.

— hiſtoriae. Graece. Louanii, ap. Theodoric. Martinum, 1525. 4.

— hiſtoriae. Gr. et Lat. Baſil. Henr. Petri, 1535. 8.

— hiſtor. lib. VIII. cum Angeli Politiani — Excudebat H. Stephanus, A. D. 1581. 4. — Auſser der Aldiniſchen und andern Ausgaben wird von dem Stephanus auch ein *vet.* — *codex*, ohne Zweifel — angeführt, da er jenen bisweilen entgegen geſetzt wird.

— hiſtor. libri VIII. Gr. et Lat. cum H. Steph. Not. — in Sylburgii ſcriptor. hiſtor. Rom. T. 3. Frf. 1590. fol.

— hiſtor. libri VIII. cum notis et animadu. Io. Henr. Boecleri. Secunda editio — Argent. imp. et typ. Ioſ. Staedel 1662. 8. — Dieſes iſt eine bequeme und gute Ausgabe, wo der Herodianus in Capitel und kleinere Abſchnitte eingetheilet iſt. Die Anmerkungen des Boeclers ſind hiſtoriſch, und mit critiſchen vom Stephanus und Sylburg vermiſchet. In dem Indice iſt ebenſalls Critic mit angebracht. Die Ueberſetzung iſt des Politianus, aber ohne die Aenderungen des Stephanus. Sie iſt 1672 neu gedruckt.

— hiſtor. libri VIII. recogniti et illuſtrati. Oxoniae, e th. Scheld. 1699. 8. — Der Text iſt hier nach des Stephanus Ausgabe gemacht, und deſſelben Verbeſſerungen darein genommen. Die Ueberſetzung iſt Po-

litianus, welche der Herausgeber, wenn ſie ihm zu redneriſch ſchien, etwas abgeändert hat. Unter dem Texte ſtehen einige Anmerkungen des Stephanus, Memmius, Sylburgs und des Herausgebers, worin der Herodianus mit den ſcriptoribus hiſt. auguſtae, dem Dio und Zonaras verglichen wird. Der Herausgeber hat eine andere Eintheilung in Capitel gemacht, als die in der Straſsburgiſchen Ausgabe iſt.

— hiſtoria Gr. et Lat. per Io. Patonum. Edinb. 1724. 8.

— libri octo de imperio poſt Marcum: vel de ſuis temporibus: Angelo Politiano interprete. Am Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratiſſime A. D. 1493. pridie Kalen. Septembris Bononiae quam pulcherrimis his caracteribus impreſſit. fol. — Von den Bewunderern und Tadlern dieſer Ueberſetzung kann nachgeſehen werden Menkenii hiſtoria vitae Politiani p. 148 — 160.

— Römiſche Hiſtorie in VIII. Büchern — überſetzt von G. Aug. Detharding. Copenhag. u. Leipz. — 1747. 8."

Poſt haec ſuppeditamus, quae ipſi reperimus adſcripta in plagula ante Polit. Vers. Antwerp. a Grimmelio, Conrectore quondam et collega mihi Scholae noſtrae. „Herodianus, ſcriptor Gr., vixit ſec. III. a Chriſto nato. — Editiones.

Herodiani Röm. Hiſt. — 8. Halle.

— — — von Detharding. Copenh. u. Leipz. 1747. 8.

1503. fol. Herodiani a Marci Principatu hiſtoriae, et Enarrationes antiquae in Thucydidem, additae Georg. Gemiſti ſ. Plethonis de pugna Mantinea. Venet. apud Ald.

1517. 8. Herodiani hiſt. lib. VIII. Gr. et Lat. ex interpret. Ang. Polit. Accedunt — Flor. per Phil. Iuntam.

1524. 8. Herodiani hiſtor. libri VIII. Gr. et Lat. — Venet. in Aedibus Aldi.

1581. 4. Herodiani hiſtor. l. VIII. Gr. et Lat. — per H. Steph.

1611. 8. Herod. hiſt. l. VIII. it. Zoſimi hiſt. lib. 2. Gr. et Lat. per H. Steph. Lugd. (ſic in bibl. Menken. P. I. p. 139. Nr. 1474.)

1624. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. cum Lat. Ang. Pol. eiusque examine et emend. H. Steph. — Lugd.

1639. 8. Herod. — Gr. et Lat. ex edit. Dan. Parei, Lond.
1662. 8. Herod. — Gr. et Lat. cum Not. I. H. Boecl. Argent.
1678. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et Lat. cum Not. Var. Oxon.
1685. 8. Herod. Gr. et Lat. Patau. c. Tab. Geogr.
1694. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et L. cum Anim. I. H. Boecl. et Ind. Graeco-Lat. Balth. Scheid. Argent.
1704. 8. Herod. — Gr. et Lat. Oxon.
1724. 8. Herod. — Gr. et L. per Io. Paton. Edinb.

Lat. Herod. hiſt. ex interpr. Ang. Pol. Colmar. 1523. 8.
— — — — — — Pariſ. 1539. 8.
— — — — — — — ex offic. Rob. Steph. 1544. 8.
— — — — — — Cordub. 1557. 8. (quo ordine hae Lat. fuerunt et in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1470. ſqq.)

Herodiani hiſtoriae de Imperio poſt Marcum vel de ſuis temporibus l. VIII. Ang. Polit. interprete, Antwerpiae ex offic. Chriſtoph. Plantini 1566. 12.

Hiſtoire d'Herodien, traduit du Grec en François avec des Remarques Paris. 1700. 12.

Frid. Otton. Menckenii hiſtoria vitae et in litteris meritorum Ang. Pol., ortu Ambrogini, Lipſ. 1736. 4.

Wern. Iac. Clauſii Angelus Politianus. Magd. 1718. 8.

Monita et Exempla Ethico-Politica, ex Herodiani libris excerpta a Dan. Pareo, Lond. 1638. 8. (it. in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1477.)

Ex Herodiani ſcriptis Excerpta de Magno Verbo Gr. apud Chr. Wechelum 1542. 8. (it. in bibl. Menk. l. l. Nr. 1480.)

Paul. Voet. Notae in Herod. Marc. et Comm. imper. Vltrai. 1645. 12."

Quibus cognitis nondum acquieſcens ego, vbicunque haberem, qui bibliothecas inſpicere poſſent, eos per litteras adii, vt mecum communicarent, quae reperiſſent. Dein etiam efficiebam, vt mihi mitterentur libri ipſi, vt cognoſcerem penitius, per aliquod ſaltem tempus, aut etiam diutius retinerem, ſi operae pretium erat, aut denique per multos annos, quod in primis contigit in libris e bibl., quae Cizae ſeruatur, Scholae cathedralis. Omne hoc negotium fortaſſe non iniucunde cognoſcetur per epiſtolas aliorum, hic ſubiectas.

„Vir Doctiſſime

„Literis Tuis quod non ſtatim reſpondi, ignoſce occupationi meae, quae vix tempus relinquit epiſtolis ſcribendis. Herodiani edendi curam ad Te veniſſe, gaudeo: et recte a Te omnia adminiſtrari video. — Ex editionibus, quas deſideras, nulla Tibi opus eſt, praeter Stephanianam; quam et Tibi ſequendam arbitror maxime et pro baſi novi textus. Nam poſt eam qui edidere, nihil noui dedere, niſi fortaſſe vitia operarum noua. Eam a me accipere potes. Tomum Collectionis Sylburgianae III. habui ipſe, ſed iam non comparet. Forte et ipſum Leiſnero dedi, ſicut editionem Ingolſtadinam; in qua quod ſcriptum eſt de Codice Veneto, id a me eſt: et, ni fallor, varietates, quae ſunt in ſpecimine edito a Teupolo, eo in loco adſcripſi, ad quem pertinent. Editione Parei Tibi opus non eſt. Textus eſt vitioſus, nulla a Pareo correctione, et notae ſunt politicae, quos et Aphoriſmos Politicos ex Herod. exceptos appellat. Editionem Edinburgenſem non vidi. Sed Edinb. edd. vulgo tantum textum Gr. habent, repetitum ex aliqua ſuperiori editione. Voëtianas notulas habui: ſed et ipſae non comparent; nec ſunt tanti. Oxonienſis textus vnde ſit, non memini. Si eſt Stephanicus, id exemplum accommodari operis typogr. poteſt. Si otium eſſet, facile a me impetrares, vt aliquid de meo darem. Sed nullo modo poſſum iam ſcriptorem hunc curioſius tractare: nam iuuenilia, quae ad illum notaui, non ſunt huius aetatis ac temporis. Ceterum fortaſſe aliquid aut plus otii erit, cum Tua erunt abſoluta, licebit que aliquid addere de meo. — Habeo et ed. Aldinam maiorem a. 1503. ſed ab ea nil diſcrepare puto minorem. Itaque ea Te arbitror carere poſſe. Vale. Scr. d. XV. Sept. (1770.) Tui ſtudioſiſſimus I. A. Erneſti."

„Vir Clariſſime atque Doctiſſime

„Quo maiori ſemper deſiderio flagrabam legendi aliquando Herodianum beati Leisneri doctrina emendatum et illuſtratum, dolebam que hoc opus Viri morte eſſe interruptum: eo maiori afficiebar laetitia, cum ab Erneſtio potiſſimum Tibi Viro Graecarum et Latinarum literarum in primis gnaro hoc muneris eſſe traditum ex Te audirem; quem in primis ſpei noſtrae reſponſurum eſſe ſcio. — Quod vero me rogas, vt et ego, ſi poſſim, Te adiuuem mea qualicunque ope, id eſt, monendo de libris Herodiani, qui in Bibliotheca ſenatoria aſſeruantur: Te non latere puto, nil manu exaratorum apud nos latere, alioquin enim eorum

facultatem Leisnero concessam esse credes. Audiui tamen ad nostram Bibliothecam pertinere versionem Bergleri latinam a Leisnero iam vsurpatam, sed mihi nondum, vt suo loco reponerem, redditam. Nec dubito Virum beatum, quae eius erat diligentia, comparasse multos libros typis impressos; sed si hos desideras scito, senatoriam Bibliothecam habere Aldinam 1524. Louaniensem 1525. H. Stephanianam 1581. Dan. Parei 1627. et Lond. 1639., Boecleri Arg. 1644. et cum Indice Scheidii 1694. praeterea reperies apud nos Paulli Voigtii notas in Marc et Comm. 1645. 12. Vltrai. Nihil scribo de libris obseruationum et emendationum variarum, quarum saltem eas, quae ante Leisneri mortem sint scriptae, adhibitas esse credo. — Lipsiae d. X. Noub. 1770. M. Carol. Aug. Thieme."

Cuius amico beneficio, quum vnam Louaniensem missam huc cupiuissem, hanc deinde contuli. Sed audiamus porro.

„Ich bin selbst in der Bibliothec gewesen. Hier sind die Auflagen, die vom Herodian vorhanden seyn. Haben Sie etwas davon nöthig, so schmeichle ich mir, von denen H. H. Consistorialen alles zu bekommen.

Herodianus ex edit. Dan. Parei, Frf. 1627.
— — — I. H Boecleri, Arg. 1644.
— — — Basil. 1549. (8. per Henr. Petri.)
— Hist. fol. Venet. 1503.
— — — Basil. 1533.
Sylburgii T. 3 scriptorum hist. Rom. fol.

Ausser diesen Auflagen habe ich nichts weiter im Catalogo gefunden. — Zeiz, am 29. Sept. 1770. M. G. W Strauss."

Ex quibus, cum ad me venissent, seruaui modo
Ald. f. Ven 1503. fol.
Sylburg. T. 3. 1590. fol.

interea d. 10. Sept. Lipsia missis a Leisneri Filio, praeter Patris Mss. in Herodianum et Bergleri Versionem, quoque Editionibus Herodiani his,

Aldi. Ven. 1524. 8.
Basil. 1549. 8. per Henr. Petri,
— ap. Io. Valderum 12.
Ingolst. 1593. 8.
Lugd. 1624. 8.
Patau. 1685. 8.
Boecleri 1694. 8. et
Oxon. 1704. 8.

Quo ipſo tempore et ab Erneſtio venit Herodianus ex recenſ. H. Steph. 1581. 4., mutuus quidem, et poſt mortem ipſius in auctione redemtus. Non ita multo poſt et a Reiskio binae editiones,

Baſil. 1543. 8. et

— 12. poſt mortem ab vxore doctiſſima d. 10. Dec. a. 1774. dono mihi conceſſae.

Ipſe autem cum tenuiſſem iam, aut comparaſſem vndecunque praeterea has editiones,

Ingolſt. 1608. 8. dono Wunderi, diſcipuli tum e coetu meo,

Parei 1639. ex Erneſtii b. auctione coëmtam,

Boecleri 1662. 8. (vt reperi demum d. 14. Aug. 93., acceptam, dono, an pretio, non adſcripſeram, a Schlottero b. Schleiz. Rect.)

Oxon. 1678. 8. pecunia emtam,

Edinb. 1724. 8. poſtremam quidem hanc per munificentiam Caſparis Fritſchii, bibliopolae Lipſ. aequiſſimi et mihi amiciſſimi: his paratis praeſentibus que copiis vtebar ſic, vt, adhibito ſocio e diſciplinae meae alumnis aliquo, compararem cum Stephaniana Aldinas, Baſileenſes, Parei illam et Boecleri, it. Oxon., excerpens inde Var. L.

Interea tamen, dum haec agebantur et alia ad parandam Herodiani editionem nouam, non deſii cognoſcere, an quid editionum alibi lateret, vel etiam ad explicandum illuſtrandum ve textum ſcriptoris. Hinc epiſtolae, quae ſequuntur.

„Wie ſteht es denn mit Dero Herodian? Faſt hätte ich ein wenig über Dero Beutel diſponirt. Herr Bibliothecar Dasdorf beſitzt handſchriftliche Anmerkungen über ihn, welche er rühmt, und manches, das er mir daraus vorlas, gefiel mir auch ſo, daſs ich wünſchte, E. H. möchten Gebrauch davon machen können. Dasdorf erboth ſich, Ihnen dieſelben zuzuſchicken. — Wollen Sie dieſe im Original, oder Abſchrift? Von wem ſie ſind, wiſſen wir nicht; auch ſind nicht alle Anmerkungen beträchtlich; nur vieles. — Dresden, am 10. Merz 1778. — M. Stemler.“

Quam epiſtolam praemiſi certa de cauſa reliquis his.

„Eine unerwartete Begegniſs veranlaſſet mich E. H. von einer Entdeckung Nachricht zu geben, die Ihnen unbekannt zu ſeyn ſcheint, und doch nicht gleichgültig ſeyn kann. In dem Catalogo der von dem ſel. Hofrath und Geh. Referendario Becker zu Dresden nachgelaſſenen und nunmehr feilgebotenen Bibliothec, einer gar vortreflichen

Sammlung der besten Editionen von Auctoribus classicis, finde ich p. 55. 650. praelectiones in Herodianum manu erudita conscriptae, maximam partem historicae et criticae. Sollte das etwa wohl der berglersche Commentarius seyn? Finden Sie wohl für gut, bey der Witbe um Communication dieses Ms. Ansuchung zu thun? Denn die Auction selbst soll erst zu Ende dieses Jahres vor sich gehen. — Leipz. d. 7. Ian. 1774. — D. Reiske."

„Irmischio S. P. D. Stemler.

„Longe sane iucundissimum est, V. Cl. pietatis Tibi meae declarandae speratam diu nunc offerri occasionem. Omni igitur, qua fieri potest, celeritate — rescribo litteris Tuis, M. scr. Praelect. in Herod. Historicum nullius fere esse pretii. — Dresdae. Id. Oct. 1774."

„Die geschriebenen Anmerkungen über den Herodian im Beckerischen Catalogus habe ich um 12 gl. weggehen lassen. — Alles, was nur auf der hiesigen Churfürstl. Bibl. ist, Versionen, Editionen, will ich Ihnen hier nach einander herschreiben.

I. Ausgaben, wo das griech. u. lat. beysammen steht, sind folgende hier:

a. e Theatro Scheldoniano, Oxon. 1678. gr. 8. 288. S. sauberer, klarer Druck. Die Noten sind sehr sparsam, aber einige geben doch Varianten an, etc. Abbreviaturen sind in ihr, wie in den übrigen, häufig.

b. die bekannte Scheidische von 1662.

c. Herodiani Histor. l. VIII. ab Ang. Politiano quondam latine versi, nunc a variis mendis castigati et notis brevioribus illustrati — ich sehe aber keine — studio Danielis Parei. Frf. ad M. 1627. 266. S. gr. 8.

d. Herodiani l. VIII. hist. cum Aug. Pol. versione et huius partim supplemento — Lugduni 1624. 8. Der Herodian geht bis S. 321.

e. Basileae 1563. per Henr. Petri cum indice et Pol. vers.

f. Herodi. l. VIII. postremum nunc diligentiori cura castigati, per Henr. Petri 1549. kl.8. 647. S. Vt e dedicatione elucet: studio Politiani, a quo etiam sequens,

g. in der Vorr. steht 1493. Vermuthlich durch einen Druckfehler; denn zu Ende folgt: Excussum 1543. Vielleicht herrschte auch damals schon der Kniff, um ein verlegen Buch einen neuen Titel zu machen, damit es nun reissend weggehe. Ausserm Titelblatte ist alles gleich.

h. kl. fol. 1581. excudebat H. Steph. cum emendat. — Die leidige Pol. Verſ. prangt auch hier und Zoſimus iſt mit an. Der Ort iſt nicht genannt.

II. Verſionen

A) lateiniſche, alle von Politian, aber von verſchiedenen Iahren,

1. Herodiani de Romanorum Imp. vita poſt Marcum vsque ad Gordianum Nepotem l. VIII. Ang. Pol. Interprete. Quibus Chronologia, Genealogia et Geographica Imperii Romani deſcriptio adiecta ſunt. Patauii 1585. 8. 278. S. (hic quidem anni numerus per emendationem erat ſcriptus ſupra numerum, primo ſcriptum 1685.)
2. ei. Pol. verſ. 1544. ex offic. Rob. Steph. 8. 181. S. klarer Druck.
3. 1493. fol. a Polit.

B) franzöſiſche

1. L'hiſtoire d'Herodien, Excellent Hiſtoriographe. Translatée du Grec en Francoys de Vintemille Rhodien 1554. à Lyon. gr. fol. 104. S.
2. Hiſtoire Romaine, eſcrite par Herodien, traduit du Grec en françois par Monſ. de Bois Guilbert. Par. 1675. 8. 175. S.
3. Hiſtoire d'Herodien, traduit du grec en françois, avec des remarques ſur la Traduction par Monſ. l'Abbé M . . . . Par. 1712. 2 Bogen Vorrede, Text 325. Remarques von S. 329 - 363. 8.

C) deutſche,

1. von Boner, Augsb. 1532. 77 Blätter, fol. grober Druck.
2. Herodianus, der fürtrefl. griech. Geſchichtſchreiber, — erſtlich durch den Hochgelehrten Angelum Politianum in latein bracht, nachmals durch Hieron. Boner verdeutſcht, Frf. 1569. 163 Blätt. 8.
3. Herodiani Röm. Hiſtorie in 8 Büchern — von Georg. Aug. Detharding, Cop. u. Leipz. 1747. 456 S. 8.

Auſſerdem iſt nichts weiter hier. — Weil ich wöchentlich mit dem H. Bibliothecar Müller zu Wittenb. Briefe wechſelte: ſo erkundigte ich mich, was vom Herodian auf ſeiner Bibl. wäre, und ich will ſeine Nachricht wörtlich hier einrücken."

„Was wir hier auf der Bibl. für Ausg. ben des Herodians haben? Nicht mehr, als folgende fünfe. Die beyden erſten ſind in 4. und die 3 letztern in 8.

1. eine aus dem 16. Jahrh. Da das Exemplar defect ist: so kann man weder locum noch annum davon melden. Sie ist pur griechisch.
2. vom H. Steph. Par. 1581. mit Polit. Vers. u. Steph. Anmerk.
3. Basileae, per Henr. Petri 1549. auch mit Pol. Vers.
4. eadem 1563.
5. die beste des Scheidii cum not. Boecl. et ind. copiosiss. Scheid. Arg. 1662. Auch diese hat dem gr. Texte gegen über Politiani Version, welche nicht schlecht ist, ob er gleich mehrmals etwas ausgelassen.

Ausserdem haben wir auch eine franz. Uebers. von Jaques des Contes de Vintemille, Rhodien, à Lyon, par Guillaume Rouille 1554. Diess Exemplar hat der iüngere Iustus Ionas gehabt." So weit mein Wittenberger Correspondent. — Dresd. d. 15. Febr. 1775. — M. Wilh. Chr. Stemler."

Cui, quondam discipulo meo egregiae indolis ac doctrinae, nunc in Thuringis, opinor, oratori eximio, Dresda digresso, cum alius meorum, Scheibnerus nomine, eandem in vrbem veniens, successisset minus in fortuna, quam in pietate et officio erga me: placuit huic ad superiora Stemleri quaedam adiungere.

„Wo ich die Edd. mit Ihrer Angabe völlig gleichlautend befunden, mach' ich also nach Ihrem Befehl keine weitere Erinnerung, und bemerke blos Abweichungen.

I. a. e Th. Sch. 1678. — Alles nach Ihrer Angabe. Nur steht ferner hinein geschrieben: Ce livre a été aussi inprimé à Offone avec des notes en 1700. mais sans aucune augmentation tant pour le texte, que pour les notes, et l'on n'y a changé, que l'année.

b. die bek. Scheidische.

c. ed. Dan. Par. — Die Anfangsworte der Vorrede: Iocasta — Breuiarium P. I. fängt sich an: Imperator Marcus — est occisus. — Im ganzen Prooemio sind keine marginalia, und die von Ihnen angegebenen: exornatae et compositae orationis: stehen in der ed. Lugd. 1624. In beyden Edd. aber sind die marginalia nach genauer Vergleichung verschieden, z. E.

ed. Fcf. ad init. l. I.	Marci filius Verissimus moritur.
ed. Lugd.	Complures Marci filiae, mares duo.

d. ed. Lugd.

e. ed. II. Petri 1563. klein 8. schlechter Druck. S. 597.
f. und g. beyde sind klein 8. und unstreitig die von 1549. von der 1543 abgedruckt, denn sie treffen Seite auf Seite mit einander überein, und ich habe bey einigen verglichenen Seiten keine Abweichung, weder unter sich, noch von der 1563 gefunden. Die Schrift ist in beyden cursiv, — so wie in der 1563. hingegen grofs. — Die Lettern sind stumpf, und viele Compendia. In der von 1543. ist der Text mit einer rothen dünnen Linie eingefafst, und in der Mitte der gr. Text von der Version unterschieden. — Der Text ist ohne Capp. u. §§., nur tituli Orationum gr. et latini. — Die Unterschrift der Praef. in der 1549: Basil. Calendis Aug. a. Sal. 1549. — in der von 1543: Bas. Cal. Mart. a. S. 1543. — Der in beyden folgende Brief des Angelus Pol. ist allerdings in beyden unterschrieben:

Pridie Nonas Maias a. S. M. CCCC. XCIII.

Nach der ed. von 1563. wo steht M. D. XCIII. halt' ich iene Zahl M. CCCC. XCIII. für Druckfehler.
h. ed. H. Steph. 1581. gr. 4. nicht klein fol.

Nebst diesen habe ich ietzt gefunden
i. ed. Aldi Manutii ab a. 1503. fol. Herodiani a Marci Principatu historiarum libri octo etc. — Am Ende des ganzen Buches: Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M. D. III. Ald. Man. Rom.
k. Eine Aldinische ed. von 1524. 8. Die Vers. Ang. Pol. ist angehängt. Herodiani historiarum libri VIII graece pariter et lat. — Am Ende: Venetiis in Aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIIII.

II. Versiones

A) 1. Eine lateinische vom Ang. Pol. von 1493. kl. fol. ohne besonders Titelblatt. Die Initialbuchstaben klein in einem leeren Quadrat. Sehr sauber gedruckt, ohne Seitenzahl und nur mit Abtheilung der Bücher und vielen Randglossen. Der Band ist einen Finger stark, und enthält:
   a) Polit. Brief ad Magnanimum: Efflagitaui — Fesulano prid. Nonas Maias a. S. M.CCCCLXXXXIII.
   b) Praefat. ad Innocent. VIII.
   c) den lat. Text, an dessen Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratissime anno Domini M. CCCCLXXXXIII. pridie Kalen. Sept. Bononiae quam pulcherrimis his

characteribus impressit. Laus Deo — ein Buchdruckerstock.

Diese edit. beweist wohl die Richtigkeit der Zahl MCCCCLXXXIII. in der ed. von 1543 u. 1549. und ist wohl vielmehr in der von 1563. die Zahl M.D.XCIII. ein Fehler.

2. eine lat. des A. Pol. von 1685. kl. 8. Herodiani de Romanor Imp. — quibus Chronolog. — adiecta sunt. Pataui M D.CLXXXV. (Sic claris nec dubiis numeris, vt ap. Stemler. supra.)

3. eine lat. des A. Pol. von 1544. 8. ex offic. Rob. Steph. Paris.

B) 1. L'histoire — de Vindemille (sic) Rhodien — der Text mit Abtheilung der Bücher und Capp. ohne Seitenzahl.

2. Histoire Romaine — par Monf. *du* Bois Guilbert etc.

3. Histoire d'Herod. — Par. 1712. etc.

C) 1. der fürtreffliche Griechische Geschichtschreiber Herodianus den der Hochgelehrt A. Pol. in das Latein, u. Hieronymus Boner in nachvolgendt Teutsch pracht, etc. in fol. — Am Ende: gedruckt in — Augsb. — M.D.XXXII.

2. Diese nämliche edit., Titel und Text unverändert. — Nur ist sie älter, denn am Ende steht: gedruckt in — Augsb. — M.D.XXXI.

3. Herodianus, der fürtreffliche Gr. Geschichtschreyber, — erstlich durch den Hochgel. etc. — durch Hier. Boner verteutscht. gedruckt zu Frf. am M. 1565. 8.

4. Die von Detharding."

Iam, cum in Praefatione editionis meae ad Tom I. professus essem p. XVI. e. deesse mihi adhuc tres editiones, quas libenter cognoscerem: per Suikertum redemtorem operis accepi d. 6. Febr. 1789. scidulam hanc, manu ipsa Illustris Heynii scriptam.

„Herodian. Iunt. 1517. 8. ist blos die lat. Version Politiani.

Boecleri 1640. ist allem Ansehen nach ein Irrthum. Die erste ist 1644. Diese habe ich auch vor mir: und die Dedication selbst ist 1644.

Die in Stephani Scriptt. Rom. 1568. hat nichts voraus. Auf allen Fall will ich sie dem Hr. R. mittheilen."

Fuerunt que alii, qui et ipsi e longinquis terris harum trium aliquam offerrent. Verum, quoniam sumtus cauebam

alios, praeter iam factos, nec vllo restitutos mihi pacto: contentus manu paratis illis superioribus editionibus, ad quarum pleniorem descriptionem et quasi picturam nunc progredior, facturus simul censuram de iisdem. Sequor autem primo quidem seriem annorum, quibus quaeque prodiit. Igitur

1503. fol. Ald. titulus est hic.

,, Ξενοφῶντος παραλειπόμενα, ἅπερ καὶ ἑλληνικὰ ἐκάλεσε.

Γεωργίου γεμιστοῦ καὶ πλήθωνος, ἐκ τῶν Διοδώρου, καὶ Πλουτάρχου, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν μαντινείᾳ μάχην, ἐν κεφαλαίοις διάληψις.

Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.

Σχόλια παλαιὰ, καὶ ξυνοπτικὰ ἐς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς.

Xenophontis omissa: quae et graeca gesta appellantur.

Georgii Gemisti: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi historiis de iis: quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt: per capita tractatio.

Herodiani a Marci principatu historiarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Enarratiunculae antiquae: et perbreues in totum Thucydidem: sine quibus auctor intellectu est *quamdifficillimus*. "

Subiectum est signum solenne Aldi, intra figuram quadrati oblongi per duas lineas, anchora circumuoluto delphino, cum mediis his

ALDVS *MA. RO.*

Sequenti pagina Praefatio Aldi Graeca vnius paginae.

Ἄλδος ὁ ῥωμαῖος Γυίδῳ τῷ Φερετρίῳ οὐρβινέων ἡγεμόνι, εὖ πράττειν

Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, παρ' ἰουλίου πολυδεύκους ἐγράφη πρὸς κόμμοδον παῖδ' ἔτι ὄντα, περιόντος ἔτι μάρκου τοῦ πατρὸς, ὃς τά τε ἄλλα, καλὸς, κἀγαθὸς ἦν ἀνὴρ, καὶ φιλόσοφος. λ. quod Pollucis dictum tractans deinde amplius, et ad laudem Guidi referens, postremo dono ei offert hos libros, finiens sic: ἔρρωσο. Ἐνετίῃσιν ἀνθεστηριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα α. φ. γ.

Deinceps sine numeris in paginis sequuntur libri nominati Graece modo, in pagina que penultima extremus versiculus hic

,, Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M.D.III. "

et in paginae tergo ſ. pagina vltima, vacua illa tota, iterum ſuperius ſignum Aldi.

Ibi Herodiani textus (incipiens cum titulo: Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρωτον.) habet 1) elementa bona et acria, in nominibus propriis non ſibi conſtans, modo maiuſculis quippe adhibitis, modo breuibus, vt Λȣκίω βήρῳ — Λȣκίλλῃ — πομπηϊανῷ,

2) compendia ſcribendi multa, in articulis, praepoſitionibus, ſed non omnibus vtrinque, it. in coniunctionibus ſ. adu., vt μὲν et γὰρ, quod et ipſum eſt interdum plene ſcriptum, it. in extremis vocum ſyllabis vel vnis, vel duabus, it. in totis vocibus, vt ἄιον p. ἄνθρωπον ad 3, 12, 22. e.

3) vitia ſua, quae per occaſiones prodidi in opere in Var. L., in quibus haec ſunt maxima, quod omittuntur verſiculi integri et plures,

4) nimis frequentia commata, et ſemper ante copulam καὶ,

5) ſigna („) et ſemel vnius vnci (,) in margine ſiniſtro, in Herodiani ſententiis, orationibus, (in his tamen nec ipſis ſemper.) cum breuioribus, tum longis, (quae et ſeparantur a reliquo textus corpore, ſaltem ab initio, non vero ſemper in extremis, vbi ſeries interdum eadem, vt ſub initium per verſus ſingulares praefigitur orator, veluti Δημηγορια τȣ βασιλεως Μαρκȣ, elementis quidem grandibus, ſine vllo accentu,) porro in deſcribendis moribus populi cuiusdam, vt Syrorum 2, 7, 13. etc. it. vbi nemo deſideret, vt 3, 8, 13. m. ſq. niſi quod ibi Seueri mores pinguntur aliqui,

6) nullas ſectiones minores in capita et §. §. ſed

7) lectiones ſuas bonas, de quibus etiam per totum Herodianum vidimus, hauddubie ducta e quodam Codice Ms., non tamen e Bauaro, quanquam cum hoc ſaepe conuenit numero, nec modo per lectiones, ſed quoque per ſcripturam, diſtinctiones et accentus, v. c. in litteris ſimpl. ἀσχάλων 1, 9, 22. i. it. in ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. — it. in ſerie eadem iunctis, 1, 1, 10. ὁχόμοια, it. ὡσὰν 8, 1, 3. e. etc. contra etiam in ſeiunctis ȣ̓ δὲ 1, 2, 3. p. 41. etc. it. ȣ̓ δὲ πώ ποτε 3, 14, 6. tum ἅ τε 8, 2, 11. vt Ba. 7, 9, 11. ſed ἅτε 8, 8, 3. — etiam adeo in omiſſo articulo 2, 15, 2. i.

1524. 8. Ald. (in b. Erneſtii Catalog. bibl. p. 157. Nr. 2348. malo numero anni, „Ald. 514.") cui titulus:

„Ηρωδιανȣ ιςοριῶν βιβλία. η.

Herodiani hiſtoriarum lib. VIII. graece pariter, et *latine.*“

Subiicitur inſigne Aldi iterum, ſed ſine quadrata figura, et nudum, et modo cum medio vtrinque nomine AL DVS.

A tergo pagina eſt vacua. Sequens pagina habet loco praefationis pauca nec totám paginam complentia.

„Franciscus Aſul. Lectori. S.

„vARIOS caſus, multiplices que fortunae luſus ex antiquorum ſcriptis recognoſcere — contigiſſe. *Vale.*“

A tergo rurſus nil, et duae poſt plagulae inanes. Cum noua, per numeros, non Romanos, ſed vulgares, et modo in aduerſa paginae parte, ad dextram que, ſequitur Gr. textus, (inchoans cum p. 1. et titulo: Ηρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας, βιβλίον πρῶτον.) qui fert

1) litteras minores, quam in Ald. 1., interdum obtuſiores ſordibus que plenas, ac pari inconſtantia in nom. propr.

2) compendia non tot, quot in Ald. 1., ſed tantum in articulis, nec tamen ſemper, it. in γὰρ, δὲ et καὶ, etiam in aliis vocabulis et ſyllabis,

3) eadem ſigna illa („), eosdem titulos Δημηγορία etc.

4) cumulata commata quoque, nec tamen vbique eandem diſtinctionem,

5) nulla capita et §. §. vsque ad p. 92. in cuius tergo extremo, in verſu adhuc, quo finit Gr. textus „τέλος.“ —

„Venetiis in aedibus Aldi menſe Septembri M. D. XXIIII.“

Tum in media pagina ſolum titulum: „Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.“ a tergo iterum nihil, ſed in p. 2., loco praefationis rurſus per 9 verſus:

„Franciſcus Aſul. Lectori. S.

„qVoniam ſaepe accidit, — cumulo. Vale.“ in quo indiculo per verba „atque adeo diligenter conferat“ ſeries conſtructionis laborat, pro inf. *conferre.*

Poſt que tergum vacuum cum p. 3. „Angelus Politianus Andreae Magnanimo. S.“ ad paginae tergum vsque medium: „Anno Salutis. M. CCCCXCIII.“ Dein p. 4. „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — praefatio in Herodiani hiſtoriam e graeco in latinum converſam.“ quae finit in paginae tergo extremo. Tum p. 5. „Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum — liber primus e graeco tralatus, Angelo Pol. inter-

prete, ad Innocentium VIII. Pon. Max. Prooemium" quae Verſio finitur in p. 97. tergo extr. „Finis. — Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Aſulani Soceri, Menſe Septembri. M. D. XXIIII."

6) ſcripturam interdum illam vnius ſeriei, vt μεταπάσης 1, 10, 5. i. Add., ed. Ald. 2. p. 8. e. ſed p. 22. a tergo i. l. 7. ad 2, 7, 6. i. προπολλȣ cum A. 1.

7) vitia ſua alia, quam Ald. 1., in quibus, praeter illud ſupra in fronte tituli et nomine Gr. Herod., et hoc, quod voces vnae diſtrahuntur, vt p. 47. aduerſa med. μέ χρι, it. ib. lin. prr. totae miſcentur ακαὶ᾽παλῶν, pro καὶ ἀπαλ. Quorum vitiorum alia dedimus ſubinde in Var. L. cf. 3, 2, 11. i. vbi p. 32. b. l. 4. quoque καὶ χαθαιρέσα λ. cf. 3, 3, 2. i. 6, 2, 3. p. 313. 6, 6, 5. p. 425. 8, 7, 8. i. tum adeo 7, 5, 8. p. 676. omiſſa pr. ἐξ, etc.

8) lectiones alias, quam Ald. 1., tum per ſcripturam, vt 3, 3, 2. i p. 32. b. l. pen. ῥαδίως ſine iota, it. 3, 4, 2. e. αὐτὴν per lenem, it. 4, 4, 9. p. 854. αὐτὸν, ſed 7, 1, 11. p. 555. in πρȣκαλέσατο cum leni, porro 3, 8, 5. i. addito καὶ ante ὥσπερ,

9) lectiones tamen easdem cum Ald. 1., (quippe ex hac ducta Ald. 2.,) tum alibi, cf. in opere, tum 6, 9, 10. p. 525. omittit duo παρεκάλεσέ τε, ſed 8, 4, 28. p. 1012. conſentit cum lect. Ms. Ve. γυμν.

10) lectiones vitioſas, quae et in Ms. Ba. p. 48. b. e. δύνασθαι p. δύνασθε ad 4, 5, 9. e.

525. 4. Louan. cuius titulus:

„Ηρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri octo. Quos Angelus Politianus elegantiſſime latinos fecit. Louanii apud Theodoricum Martinum Aloſtenſem. An. M. D. XXV. Menſe Februario."

Tunc, ſine praefatione, Lib. I. cum titulo eodem antea, (qui titulus in Ald. alius,) ſine capp. et §. §., modo in pag. ſiniſtra Ηρωδιανȣ et in dextra βιβλίον α. — In fine l. 1. ſubſcripta: „Ηρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας βιβλίον πρῶτον" et ſic in rel. libris, (quorum in fine ap. Ald. nil fuit,) vt in l. 8. „Ηρωδιανȣ τ. μ. μάρκον βασιλείας τέλος."

Sequuntur „Index eorum, quae in libris Herodiani continentur — Caeſarum Herodiani breuis vita et Sententiae elegantiores ex hiſtoria Herodiani excerptae."

Textus, ductus ex Ald. 1., habet a) orationes ſep ratas, praefixis illis: δημηγορία τȣ̃ βασιλέως Μα κȣ, ſed

b) ſine ſignis („),

c) compendia quidem, nec tamen magna,

d) nulla ſigna parentheſis, (quae nec in vt Ald.)

e) ſcripturam eandem, ἀρκτῶα, κακᾶθεν, ſin iota, it. ἀσχάλων, per ſimpl. litteram, porro i iunctis τηντάχίστην, οἰακδήποτε, ſed et contra οἵα δή, vt ἐπιπολὺ et ἐπὶ πολὺ,

f) eadem vitia, vt 1, 8, 7. i. μελόντων p. μεν. it. quod omittit quaedam cum Ald. 1., vt 17, 9. p. 718.

g) alia ſua vitia, ȣ̓χ ἐλεγχθησ. 1, 1, 2. e. σώφρο νας 1, 2, 3. e. δώρυσαμ. 1, 5, 2. i. etc.

h) aliam accentuum rationem interdum, vt 1, 2. p. 10. καλκαάν τε, ſine accentu, pro Ald vtr. τὲ, it. 1, 2, 3. e. ἑαυτήν. Ῥασα λ. pro A. 1 ἑαυτὴν, Ῥ.

i) alias quoque diſtinctiones, (v. c. 1, 1, 1. p 5. poſt ἀριθμ. nullum comma, ſed ib. 2. p. 9 poſt καρπ. punctum, pro commate A. 1.) qua interdum communes habet cum Baſ. 1. cf. 1, 1 5. e. p. 24.

k) alias lectiones, vt ab init. textus Gr. „βασι λέας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτὼ" pro A. 1. βασιλέας βι βλίον πρῶτον.

††† Baſil. 16. (quam ſine anno nominaui in opere Bs. 1. Leisn.) cui titulus:

„Ηρωδιανȣ̃ ἱστοριῶν βίβλια (ſic) η.

Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores, hiſtoriarum lib. VIII.

Baſileae apud Ioannem Valderum."

A tergo nihil, ſed p. ſq. textus Gr., per numeros vtriusque paginae a 1 — 441. vbi poſt verſus 7. finito textu, ſeparatim ſtat „Τελος."

Textus, incipiens cum titulo: „Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρωτον." habet

1) nulla capp. et §§. ſed ſub initium noui libri cuiusque elementum maius, quadrato incluſum, tum in fine librorum nil ſubſcriptum, interdum autem vacuum quod ſpatium paginae, vt l. 1. et

2. p. 69. 142. non vero l. 3. p. 210. vbi eadem in pag. infit iterum l. 4.
2) modo ab initio feparatas orationes, non item in fine femper, cf. p. 11. e. 16. m. 20. l. 4. ne quidem ab init. cf. p. 18. e. 31. i. m. fed vtrinque p. 78. m. 80. i. 83. i. 86. e. etc.
3) litteras minores, vt in Ald. 2.
4) pauca compendia, vt in eadem, fed et peculiaria p. 218. m. ad 4, 3, 2. m. πειρωμ. it. p. 252. l. 5. ἐν. ad 4, 12, 7. e.
5) fcripturam itidem eandem, v. c. ἀσχάλων,
6) vitia communia cum Ald. 2. fed et fua, (quae manus aliqua interdum correxit, ita que, vt non liceret agnofcere vitium vetus, cf. 8, 7, 4. i. p. 432. l. 3.) p. 26. l. 7. 148. m. σοφισμ. ad 3, 2, 7. e. p. 153. e. τὴν τύρων p. τύρον ad 3, 3, 6. p. 529. cf. 5, 3, 5. i., tum addendo 6, 5, 17. i. it. fimul omittendo p. 219. e. ad 4, 3, 8. m. p. 838., etiam quoad accentus, cf. p. 14. l. 4. ad 1, 5, 8. fed et alia, cf. p. 252. e. l. antep. et ftatim in titulo fupra.
7) diftinctionem interdum ex vtr. Ald., fed faepius ex Ald. 2. it. communem cum Ms. Ba. vt 3, 3, 8. e. — at peculiarem 3, 14, 17. p. 768. ib. 19. m.
8) conftantiam maiorem, quam Ald. 2., in nom. propr. elementis maiusculis, cf. p. 26. i. et l. 6. fqq.
6) lectiones, quam Ald. vtr., alias, per fe non pravas, cf. p. 252. l. 5. ad 4, 12, 7. e.

† Bafil. 16. (quam fine anno appello in opere Bs. 1. Reisk.) titulus:

„Ἡρωδιανȣ̃ ἱςοριῶν βιβλια (fic fine accentu) η. Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores Hiftoriarum libri VIII. — Bafileae."

A tergo nihil, fed in fq. textus Gr. cum pag. numero 3 — 443. (auctiori adeo, quam in pr. Baf. 1. Leisn.) vbi, vltra mediam pag., finito Gr. textu „Τελος."

Qui textus, incipiens cum titulo: „Ἡρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον" ductus que ex Ald. fed et e pr. Baf. 1. Leisn., tenet
1) nullas fectiones in capp. et §. §. fed initio librorum elementa maioris moduli, inclufa fimiliter quadrato, tum in fine eorundem librorum nil fub-

ſcriptum, ſed ſpatium aliquod vacuum pagin
cf. p. 71. 144. 212. etc. interdum et anguſtius,
p. 268.
2) orationes pariter ſeparatas, hoc eſt, nec ſe
per in fine, cf. p. 13. e. 18. m., nec ab initio ſe
per, cf. p. 19. m. e. 20. e. 22. i. 33. i. m. ſed vtri
que p. 80. ſq. m. 84. e. 88. etc.
3) elementa minora, vt Baſ. 1. Leisn., ſed purio
fere,
4) compendia pauciora, interdum tamen eadem,
5) ſcripturam aliam, plenamque, vt in ἀσχάλλων,
6) conſtantiam multo maiorem in maioribus nom
num propr. litteris, vt p. 28. i. Λουκίῳ Βήρῳ, et
quem honorem tributum videas et aliis, vt Βαρβ
ροις p. 5. i. 8. i. contra p. 22. e. βαρβάρων, it. Β
σιλέαν p. 15. i. Βασιλέα p. 26. i. contra p. 7. m. βα
σιλέα, etc., tum p. 33. m. παῖδες et p. ſq. m. e. ſe
p. 35. τῷ Παιδὶ τοῦ Περενν. p. 41. m. Ἴλῳ τῷ Φρυγί, i
p. ſq. e. ſed ib. i. τοῦ Μαρκίου ἐς Μῦθον, p. 44.
τῆς πόλεως Βασιλικοῖς κτήμασι, et mox βασιλικῶν πρ
ξεων, it. p. ſq. i. τὴν Πόλιν, p. 78. m. Βασιλεύσων,
93. e. Τυραννίδος, p. 112. e. τοῖς Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασ
ſed p. ſq. i. Ἰλλυρικοῦ, cf. p. 33. m. etc.
7) ſimilem inconſtantiam in punctis diaereſeo
Πομπηϊανὸς p. 20. m. 22. i. p. 28. m. e. Πομπηιανῷ
p. ſq. m. Κυιντιανὸν, ſed p. 32. i. Διΐ,
8) vitia eadem, quae Baſ. 1. Leisn., vt p. 19. m
πίνον (p. πίνων,) p. 22. i. περὶ (p. παρὰ,) p. ſq. e
ἀπολαύσειεν (p. ἀπολαύσειαν,) p. 28. m. μελλόντων
μεν. etc., in opere notata vbique, cf. p. 41. i. a
1, 11, 2. p. 422. vbi Var. L. b) debuit eſſe B. 1. R
— it. in omiſſis aliquot 1, 12, 8. p. 489. — it. i
addito δὲ 7, 11, 18. p. 865.
9) vitia Baſ. 1. Leisn. correcta, vt p. 32. e. φέρω
(p. φέρον,) ad 1, 9, 7. p. 347. cf. 5, 4, 1. e. —
ſed in lectionem non veram 1, 8, 1. p. 266.
10) vitia peculiaria, vt αὐτῷ p. αὐτῇ p. 130. l. 9
ad 2, 12, 7. p. 371. it. καὶ pro δὲ p. 252. l. 6. ad 4, 11, 15
i. cf. ad 5, 6, 2. e. 6, 7, 2. e. p. 444. 6, 8, 16. p. 508
Add. — it. in omiſſis vnis vocibus pluribus ve 3
2, 7. e. 6, 6, 4. p. 420. 6, 3, 13. i. 7, 10, 9. e. it
4, 3, 11. e. p. 841. vbi in Var. L. y) iterum debui
ſcribi B. 1. R.

11) lectiones alias, vt cum Ms. Ve. 5, 4, 1. e. tum per se non malas, plenum τȢτο p. τȢτ' 3, 6, 5. i. et δὲ p. δ' 4, 4, 8. i. porro τοσȢτο p. τοσȢτον 5, 7, 12. i. et ϛρατῶν p. ϛρατιωτῶν 8, 5, 5. e. etiam
12) per distinctiones alias, de quibus in opere subinde, cf. 4, 12, 1. p. 987. 5. 3, 23. p. 90. Add. — sed veriorem et adeo cum Ms. Ba. 4, 6, 2. i.

Omnino haec ed. profuit, vt in Bas. 1. Leisn. correcta a manu alia, per liquorem atrum crassius saepe, agnoscerentur, qualia essent ab initio.

1549. 8. Basil. (quam in opere vocabam Bs. 2. Leisn.) Eius titulus

„Ηρωδιανȣ ιϛοριων βιβλια η.
Herodiani de Imperatorum Romanorum praeclare gestis l. VIII. Graeci et Latini. Et propter prima discentium linguas studia, ita disposuimus vt Graeca Latinis e regione exacte per omnia respondeant, conferri que sine vel negocio vel impedimento possint.
Postremum nunc recognitione diligentiori castigati. Basileae, per Henrichum Petri.“

A tergo „Catalogus Imperatorum.

	An.	Men.	D.
„M. Antoninus Verus	19	1	33
L. — Commodus	13	0	40
Aelius Pertinax	0	6	88
Iulianus	0	7	107
Seuerus Pertinax	18	0	517
Cassianus Antonin. Caracalla	7	0	188
Macrinus	1	0	323
M. Aur. Ant. Heleogabalus	4	0	244
Alexander	14	0	358
Maximinus	3	0	283
Gordianus	6	0	305
Maximus et Albinus			321
Gordianus iunior, nepos Gordiani eligitur.			357.“

(Quem catalogum dedimus, vt volentibus posset conferri cum annorum, quibus imperarunt, ratione, a nobis inita in opere.)

Sequitur sine numeris paginarum epistola.
„Reuerendissimo — D. Ioanne Rodolpho Stoer, — Ioannes Huoberus Basiliensis Medicus, bene agere.“

E qua quidem epiſtola (vt paginarum ſummus nominat titulus) quanquam per ſe digna, quae tota ſcribatur, tamen potius haec, quae Leisneius b. in chartula ante ed. Baſ. 1. exſignauit, mutata in partibus ſerie.

„Prodiit Herodianus Baſil 1549. per Henr. Petri editore Io. Huobero Baſileenſi medico. Is in praef. ad Stoerium, Abbatem, Nunc, inquit, caſtigatior et integrior exit, quam ant. hac vnquam, ex codice, quem nobis ſuppeditauit vir eruditus Ioan. Phriſius Tigurinus. — Putat ibidem, fuiſſe hunc Herodianum Alexandrinum, Grammaticum, Apollonii etiam Grammatici et filium et diſcipulum. Floruiſſe ſub M. Antonino principe. Scripſiſſe de arte grammatica, teſte Suida: praeterea imperatorum hiſtoriam ſtilo perſecutum eſſe, quae ad nos tamen non ex omni parte integra peruenerit. Qua in re errat. — Illud probandum, quod dicat, in hiſtoria neque prudentius, neque eloquentius ſcriptum graeca lingua extare. Nam 1) ſcatere eum grauibus ſententiis,

2) admirabilia habere conſilia, et illorum euentus,

3) plenam que maieſtatis et ſuauitatis eſſe orationem,

4) denique ſcripſiſſe maxima cum fide er libertate, quae ſuo tempore acta ac geſta eſſent, non ex aliorum commentariis rurſus repetitam ac collectam hiſtoriam,

5) non paruam eo tempore acta cum his temporibus ſimilitudinem habere.“

(Quem ille *codicem*, a Phriſio ſuppeditatum, vſurparit, debuit plenius edere. Facit autem profeſſio iſta ſane aliquam fidem huic editioni.)

Iſta epiſtola finitur pagina quarta „Vale, Baſileae Calend. Auguſti, anno Salutis M. D. XLIX.“

Noua pagina tenet, ſine numeris iterum, epiſtolam: „Angelus Politianus Andreae Magnanimo ſuo S.“ finientem in pagina tertia init. „Vale — Anno ſalutis, M. CCCC. XCIII.“

Dein „Index eorum, quae in hoc opere tractantur“ qui eſt Index rerum, in hiſtoria Herod. narratarum, e ſerie alphabeti, ſed ille breuior, comple-

ctens quippe modo 7 et ½ paginam, cui adiicitur ,, Finis. "
A tergo nil, quam ,, Chartarum ſeries" de more veterum typographorum, h. e. numerus *bogarum* ſequentium, per elementa alphabetica.
Noua pagina exhibetur ,, Librorum Elenchus," (non indignus lectu,)
,, Herodianus Alexandrinus Apollonii Grammatici filius, quindecim imperatorum Romanorum res ſeptuaginta annis geſtas, octo libris deſcripſit: quorum

Primus, continet hiſtoriam Commodi[1] imperatoris.

Secundus, Pertinacis[2], Iuliani[3], Nigri[4].

Tertius, Seueri[5].

Quartus, Antonini[6] et Getae[7] fratrum.

Quintus, Macrini Opilii[8], Antonini[9] Heliogabali.

Sextus, Alexandri[10].

Septimus, Maximini[11], Gordiani[12].

Octauus, Maximi[13] (ſic correxerat forte b. Leisn. pro Maximini) et Albini[14] collegarum:

poſtremo Gordiani[15]. "

A tergo ,, Imperatorum ſynonyma" ſ. pleniora nomina, per octo verſiculos, vacua poſt pagina finiente.
Porro ,, Octo librorum Herodiani argumenta" per paginas 9. et lineas 9. in qua et clauſula (de qua infra ad Sylb. Opus) ,, Ex peſſimo genere ne catulum habendum: — S. Aur. Victor. "
Deinde paginae duae chartae vacuae. Quam excipit ,, Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — Praefatio. in Herodiani Hiſtoriam, e Graeco in Latinum conuerſam" per 7 paginas cum lin. 4., finita, ſine die anno que.
Nunc demum inchoatur textus Gr. et Lat.: ,, Ηρωδιανȣ της μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν, βιβλίον πρῶτον. Herodiani Hiſtoriae de imperio imperatorum poſt Marcum, vel de ſuis temporibus liber pri-

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete" ſectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „Ἡρωδιανῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας τέλος. Herodiani libri octaui et vltimi finis. — Baſileae per Henrichum Petri, Anno M.D.XLIX." Poſt in tergo paginae medio tabula, ligno inciſa, eſt, oſtendens e nubibus, ad ſiniſtram quidem, caput, ore efflans ignem, ſed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum ſuper flammas, ſpeciem habentes fulminum, ſubtus ſtante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab vtroque latere cingitur fruſtis ſaxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros ſingulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Verſ.

2) habet capita minora, vt in noſtra editione, ſed ſine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) ſeparatas orationes, ab initio quidem, cum δημηγορια etc., maiores ſaltem, ſed non in fine, vt breuiores vna ſerie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Verſ. ſubinde ſecta apparet in minores partes, ſpatio relicto aliquo inani; vnde §. §., quae in hac ed. deſunt, poſtea oriri potuerunt, cf. p. 6. ſqq. Etiam adeo ſectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae ſ. praefixae ſubſtantiuis, vt p. 4. m. ἐπιμελείας, it. in verb. p. 62. m. ἐπιτρέψαι, cf. 9° p. 9:s p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correcta partim aliena manu, vt p. 5. m. ἦξαν p. ἦρξ., p. 18. l. 3. ποτ p. πόθον, l. 4. καθ' αὐτὸν, p. 31. m. πρόνιαν, cf. omiſſis, additis, tranſpoſitis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum δὲ p. καὶ 3, 3, 1. p. 523. 6, 7, 11. e. 7, 10, 12. p. 835. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiares 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8. e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Baſ. 1. vt 8, 2, 8. i.

7) diſtinctiones alias, cf. per totum opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.
8) ſcripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus conſtantiorem, cf. p. 39. Αὐγ. Βήρ. etc. ib. e. Πομπηϊανῷ, it. p. ſq. e. ſed p. 41. e. Κυιντιανὸν, it. p. 62. i. ἐπιπολὺ et ib. e. ῥᾳδίως per iota.

†1543. 8. Baſil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, ſed vitioſum accentum Β'ίβλια;
2) Catalog. Imperatorum;
3) Epiſtolam ad *Stoer*, ſed finientem ſic „Vale Baſileae Calendis Martiis, An. ſalutis M.D.XLIII."
4) Epiſtolam Ang. Pol. ad Andream Magn. cum fine eodem, quo prior „Vale — Anno ſalutis, M. CCCC. XCIII."
5) Indicem prioris, poſt ſtatim, omiſſis ſupra poſitis,
6) Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, ſed finem ſimiliter ſine die et anno,
7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, ſed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρωδ. — τέλος. Herod. — finis." ſed tunc „Baſileae excudebat Henrichus Petrus, Menſe Martio. Anno M. D. XLIII." Denique a tergo eadem figura, ligno inciſa, quam in priori ed. effinxi.

Sed textus ipſe in vocibus deprauatiſſimus, (vt ſufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum diſtinctionibus ex Ald. 1., vnde et habet alia, vt accentus, in ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i.

In anni autem iſtius 1543. numero ipſe exiſtimo ineſſe typographi et bibliopolae fraudem illam, quam ſupra Stemlerus innuebat, ſed hactenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae ſe ferebat Baſ. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quo vel editio ſecundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

let ad rem, quoniam, cum repetita Praefatione Politiani vetere, ſimul debuit vetus iſtius numerus aetatis ſeruari; vt fit hodie in repetitis editionibus. Et Leisneri illam, quam dico, priorem eſſe, res ipſa loquitur ac vincit, quoniam ex illa ſunt, praeter ſupra monſtrata, omnia ducta, et non e tam vitioſa, qualis eſt Reiskii, mihi ſaepe vocata, oriri facile potuit melior, alias que adeo lectiones, non contemnendas, continens. Immo, quid hoc, quod eiusdem vitia tenet vetera? Sane accidere ſolet, vt edant ſimul priſca vitia, haec que nouis adaugeant. Et hoc cadit in illam Reiskii. Verum, cur quoque habet iſtius bona et peculiaria?

Quod ad 5, 3, 18. p. 84. vulg. πλασαμένη, vbi Leisn. praebuit πεπλασμένη, ſic in nota ſcribebam „ego quidem arbitror, lectionem iſtam (ed. Leisn.) ortam non tam e pr. τε, quam e Bs. 2. R. πλασμένη, quod vitium aliquis correxerit, addito augmento:" eo videor nunc vineta mea ipſe caedere, et iam ibi cogitaſſe, priorem eſſe Reiskianam. Fuit que ſane aliquando haec mea quaedam opinio et ſuſpicio. Quam ſi, quae antea attuli argumenta in contrariam partem, non ſatis refellere videantur: facilis ſum in hoc genere, muto que talum atque ſententiam, et poſtea ſumo, Reiskii illam prius prodiiſſe et vere 1543. Id que reſpiciens, caui mihi iam eo, dum antea, vbi incepi producere in conſpectum cenſum que illam, numeris iſtius praefigebam binas crucis figuras, quibus ſolenne eſt mihi indicare res aut praecipuas, aut ambiguas.

1581. 4. H. Steph. titulus eſt

„Ηρωδιανȣ
ἱςοριῶν βιβλία η.
Herodiani
hiſtor. lib. VIII.

Cum Angeli Politiani interpretatione, et huius partim ſupplemento, partim examine Henrici Stephani: vtroque margini adſcripto.
Eiusdem H. Stephani emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam expoſitiones.
Hiſtoriarum Herodianicas ſubſequentium libri duo, nunc primum Graece editi."
Tum inſigne Stephani, arbor, plena fructibus, in cuius ramis quibusdam mediis globuli, ſed fracto in vno ad dextram faſcia habet dictum: *Noli altum ſapere.*

Ex arbore, ad finiſtram et dextram, decidentes in aëre pendent ramuli, quorum aliquot et humi iacent, ad radices arboris, e tellure eminentes. A dextra vir quidam, philoſophus Graecus, vt videtur, pallio amictus, et exſertis brachiis, dextra ſurſum monſtrat illam ſententiolam.

Subtus: „Excudebat Henricus Stephanus
Anno M. D. LXXXI.“

Poſt tergum vacuum epiſtola: „Nobiliſſ. — Philippo Sidneo, H. Steph. S. D.“ implens binas paginas.

Tum „H. Stephani Praefatio in ſuum examen interpretationis Politiani“ quatuor complens paginas.

Dehinc quadripartita paginarum ratio:

„In quosdam locos annotatiunculae, quibus aut reſtituuntur aut exponuntur, Autore H. Steph.“	Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον.“	Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum, vel de ſuis temporibus, lib. VIII. Angelo Politiano interprete Liber Primus. Prooemium.“	Interpretationis huius partim ſupplementum, partim examen, Autore H. Steph.“

a pag., aduerſa et auerſa, 1 — 182. qua media vacua relicta, excipit pagina vna „H. Stephani quaedam eos in locos de quibus lectorem ad ſuas Annotationes remittit: donec eas non in hos ſolum ſed alios etiam quam plurimos edat“ ſecta in duas partes pagina.

Pone vacuum iterum paginae vnius tergum ſequitur Zoſimus Gr. et Lat. per lib. 1. et 2. a pag. 1 — 79., vbi finitur editio haec ſine adiectis vllis.

Iam textus Gr. habet haec. 1) elementa grandia, quadrato quidem incluſa, at ornatiori et lemniscis, et auiculis, et vuis, baccis, floribus, etc., id que ad initium Prooemii ſ. libri 1. et librorum caet.

2) ſectiones minores duplicis generis, quarum vnum, vt prima poſt prooemium ſectio, tenet ſub initium litteram grandiorem, ſed ſecundum, per totum librum diffuſum, elementum magnum quidem, at non ita altum.

3) ſententiarum lumina intra ſpatium breue vacuum, quod dirimit Gr. et Lat., ſignata per inuerſum elemen-

tum *L*, fed non ita inclinatum, at rectum potius, (ㄱ) vt tamen interdum deficiat, cf. p. 9. e. 45. m. 82. l. 9. 89. e. 92. m. etc. vbi et nos dum omifimus in opere.

4) orationes maiores faltem feparatas initio et fine, verum minores vna ferie textus pergentes, tamen vt vtraeque teneant binos vncos, („) intra fpatia illa textus et verfionis locatos; nifi quod hi vnci per incuriam in parte extrema longioris orationis defunt, vt p. 9. i., et adeo fub initium et per totam oratiunculam p. 13. e. cf. p. 20. vbi et longior adeo non feparatur, fed p. 28. l 10. breuior vncis caret, it. p. 31. e. fed in extrema iterum parte longior p. 33. i. tum in prima p. 43. e., 47. e. fq. porro tota breuior p. 55. m. quae tamen in fine feparatur. Haec hactenus.

5) elementa minora, fed vtique bona, acuta, pura,

6) compendia pauciora et planiora,

7) conftantiam fummam in litteris nom. propr. maiufculis, non item in iungendis aut diuellendis vocibus, modo v. c. μήπως, modo μή πως, etc.

8) vitia et leuiffima et pauciffima, vt p. 55. m. σοφισμ. per ἰ cum leni pro accentu, it. ἐσπουδ. p. ἐσπ. 2, 10, 15. p. 326. Add., tum prauo compendio 5, 4, 22. p. 121. fed fine comp. τὸν p. τῶν p. 113. e. ad 5, 3, 8. e. cf. p. 12. m. ad 1, 8, 12. p. 315. — it. ὅτε p. ὅτι p. 115. e. ad 5, 4, 1. p. 96. porro γνωμη fine accentu p. 175. ad 8, 5, 14. p. 1035.

9) alias diftinctiones, quam in editis prioribus, de quibus vbique in opere,

10) alias lectiones, quae non funt ex edit. prior. nec Codd., fed ab ingenio Stephani, de quibus etiam fuis locis in opere, vbi et de ei. coniecturis, non ftatim in textum receptis, quanquam verifimis, vt p. 76. m. ad 3, 10, 15. p. 682. ἀπαλῶν p. vulg. ἀλλ' ἦν.

Caeterum Stephanus 1) fubinde fignum fuum breuis crucis (┼) fupra interuallum duorum vocabulorum fecerat, futurae Notae, et faciendae eo loco, quo Notas reliquas dedit poft p. 182. vbi tamen deinde nil comparuit, vt p. 163. l. 10. ad 7, 10, 16. e.

2) nullibi profeffus, vnde fumeret textum fuum, nec e quo Cod. Ms.

3) dedit textum aliquando, congruentem cum Ms. Ve. p. 7. l. 4. ad 1, 5, 16. i. it. cum Ms. Vindob. p. 20. e. ad 1, 13, 7. p. 544. it. cum Mss. tribus noftris, contra ed. priores l. l. ad §. 8. p. 546.

4) dicit, ſe addere quaedam „ex vet.“ nimis vage, cf. 1, 3, 5. p. 68. m. 1, 6, 3. p. 187. m. 1, 15, 16. p. 668. e. 4, 3, 15. p. 843. e.

5) nominatim 4, 7, 11. p. 908. dicit ad vulg. ἅρματος „quidam lib. ὀχήματος“ quod, in edd. non repertum, ſed modo in Mss. noſtris, faciat, vt credatur interdum inſpexiſſe Codices, quos hic appellat *libros*.

1590. fol. Sylb. quae editio continetur in opere, cuius titulus:

„Romanae Hiſtoriae Scriptores Graeci Minores — Herodianus, — Pars noui nunc, pars emendatiores in lucem exeuntes; addita Graecis ex aduerſo interpretatione Latina; Adnotationibus item, et gemino rerum verborum que Indice ampliſſimo, Graeco ac Latino:

Opera et ſtudio Friderici Sylburgii Veterenſis.

Tomus tertius.“

Tum inſigne Wecheli, equus alatus, ſupra cornu copiae duplex, intra ſe erectum habens Mercurii caduceum alatum, circa quem ſerpentes duo inuoluti, ad cuius finem fere, ab vtroque latere ſiglae duae nominis Wechel., infra que has e circumfuſis nubibus manus duae, ſeſe cum caduceo ſimul inuicem prehendentes.

Dein „Francofurdi

Apud Andreae Wecheli heredes,

Claudium Marnium et Io. Aubrium;

An. Chr. MDXC.

Cum S. Caeſareae Maieſtatis priuilegio.“

In tergo paginae deinceps „Auctores qui citantur in hoc Romanae hiſtoriae volumine: — Auctores quorum ope Sylburgius vſus in ſuis Notationibus (veteres et) recentiores;“ tum „Summa Priuilegii.“

Noua deinde in pag. epiſtola dedicatoria, vt ſqq. pagg. inſcribitur: „Generoſo — Antonio Fuggero, — Fridericus Sylburgius S. P. D.“ e qua, pag. auerſa extr., adiicimus iſta. „Praeterea quia non ſatis erat noua et apte digeſta repraeſentare, id etiam in primis allaboratum eſt, vt quam emendatiſſima darentur omnia. Quamobrem omni ſtudio, magno labore ac ſumptu, conquiſita et collata ſunt bona cuiusque auctoris exemplaria, tam manuſcripta quam typis expreſſa. Congeſta item

quae a criticis, vel ad Latini, vel ad Graeci textus expolitionem ſparſim *notata* reperiebantur. Ad quae vt ex meo quoque penu multa paſſim adieci, ita duos — Indices appoſui: — Exteriora etiam operi adhibita ſunt ornamenta; talis nempe charta, tales typi, talia item cetera, vt operis argumento, quoad eius fieri poſſet, reſponderent.“ — porro pag. ſq. vltra medium „Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, kal. April. anni a Seruatore nato MDXC.“ Iam in auerſa pag. „Fridericus Sylburgius lectori. S. (e qua praefatiuncula, ad ſq. modo pag. mediam producta, pertinent haec ib. p. med.) — „In Herodiano ſecutus ſum nouiſſimam editionem Henr. Stephani: conſului tamen etiam vetuſtiores; Venetam, Aldi; ac Baſileenſem vtramque, Ioannis Walderi, et Henrici Petri. Praeterea V. C. Erricus Memmius per Ioannem Opſopoeum nobis communicauit quas in vtrumque textum, Graecum et Latinum, doctiſſimorum Graecae linguae in Pariſienſi academia profeſſorum habebat animaduerſiones: quarum partem H. Stephani, partem meis adnotationibus interſerui, partem in Indices reieci, prout loci ferebat commoditas. Nouiſſime omnium e libro m. ſ. quasdam emendationes et ſcripturae variationes ſuppeditauit Andreas Schottus, laborioſus vetuſtatis rimator. (et e p. ſq. i.) — Interpretum verſiones intactas reliqui, praeſertim Politiani, — ; — pauca quaedam, quae manifeſtum habebant vitium, corrigere non ſum veritus. In ceteris ſicubi diuerſum ab interpretib. ſentirem, in Notationum libello meam expoſui ſententiam. — in Herodiano, Stephani adnotationibus, per ſingulas paginas cum textu propagatis, Memmianas, meas et aliorum interſerui, modo nota quapiam diſtinctas, modo vncis incluſas; vt a Stephaneis poſſent diſcerni. — In Latino textu quae pendulo et graciliori charactere ſunt exarata, — in Herodiano, ab interprete omiſſa ſignificant. Vncis quae incluſa ſunt in Latinis interpretationibus, a Graeco textu abſunt: in — Graecis auctoribus quae his ſignis ſunt incluſa, et ipſa vel ab exemplari aliquo abſunt, vel omnino ſunt ſuperflua. Aſteriſci crucis ve nota quib. eſt praefixa, de iis vel in Nota-

tionibus, vel in Indicib. aliquid adnotatum eſt. — Vale.“

Tum p. 453. „In Herodianum Praefatio Friderici Sylburgii.

„Dionem Herodianus ſequitur, ſuorum temporum ſcriptor; vt et Iulius Capitolinus in Alexandro atque in Maximo ac Balbino appellat, et ipſemet Herodianus in prooemio de ſe teſtatur. a Marci enim fine exorſus, Auguſtam hiſtoriam vsque ad Gordianum tertium deduxit; ſexaginta circiter annorum hiſtoriam complexus. Ac quamquam Dionem annis exceſſit perpaucis, tamen nec veritatis laude, nec dicendi genere, illo multum habetur inferior; immo in multis Dione putatur accuratior. Fuit autem genere Alexandrinus, Apollonii grammatici, cognomento Difficilis, filius; grammaticus et ipſe, artium que minutiſſimus ſciſcitator; ac multa ſcripſit; vt partim Ammianus Marcellinus, partim Suidas memoriae prodiderunt. In huius porro ſcriptoris editione, etſi H. Stephanus magiſter meus, tam diligentem nauauit operam, vt ſpicilegii laudem pene omnem omnibus praeripuerit; tamen ab aliis quoque doctrina et iudicio praeſtantib. viris animaduerſa ſunt, quib. auctor hic non vulgariter vel corrigitur vel illuſtratur. Inter hos prima laus debetur Errico Memmio, viro vt dignitate, ita etiam eruditionis iudicii que laude clariſſimo. Is enim a duobus Graecae linguae in Pariſienſi academia inſtauratorib. eximiis adiutus, Graecum pariter Latinum que textum plurimis in locis interpolauit; eas que notationes nobis per Ioann. Opſopoeum cum aliis quibusdam, ad iuvandam vtilitatem publicam, benigne communicauit. Quae adnotationes quibus in locis cum Stephaneis congruebant, a me ſunt praeteritae; vbi autem aliquid habebant peculiare, Stephaneis ſunt additae; nonnusquam etiam ad noſtras Notationes ſpeciales vel ad Indicem reiectae ſunt, provt videbatur commodius. Collecta inſuper, et huc congeſta ſunt, quae a ceteris criticis, Turnebo, Leopardo, Hartungo, Caſaubono, aliis ve obſeruata et Notationum libris prodita fuerunt. A me quoque collata ſunt nonnulla; etſi non magni fortaſſe ponderis, tamen aliquam profundi-

oris cogitationis ansam acutioribus praebitura. Inter quae vt discrimen teneatur, Memmianis in fine apposita est littera *M:* meis, interdum *S.* littera, interdum *Gr.* adscripta, alicubi etiam, vbi nostra Stephaneis adiicienda erant, vncis ea vtrimque hoc modo [ ] sunt inclusa. Et quoniam Stephanus e paginis ad paginas subinde lectorem remittit, earum quoque numeros in exteriore margine visum est adscribere, ne longo quaerendi labore quisquam defatigaretur. Adhaec quia Stephanus Adnotationes quasdam editioni suae in fine seorsum apposuerat, eas quoque suo quasque loco inserere libuit, ad iuuanda legentium commoda. Verum *multas ille passim in margine promisit, quas tamen in fine non exhibuit*, sed *in aliud tempus distulit.* De ceteris quae Stephaneae editioni sunt peculiaria, ipse Stephanus partim in Praefatione, partim Notationum initio monet. Haec tibi lector indicanda existimaui. Tu cuique quas hac in parte debes gratias, si factis non potes, animi saltem voluntatis que propensione referre memineris. Vale. Francof. XIII. Kal. Aug. a Chr. MDLXXXIX."

Qua finiuntur ista pag. 454. init., eadem subiicitur quaedam pars „ex Praefat. H. Steph. ad Ph. Sidneium, Virum Gener." quae erat in Stp. ed. pag. sine numero tertia extr. sq.

Dein p. 455 — 458. repetitur „H. Stp. Praefatio in suum examen interpret. Pol." — p. 459. quoque „Ang. Politiani ad Innoc. VIII. Praefatio — *Quum* —" partim tamen modo, ad p. 460. i. vbi sequitur „Angelus Pol. Andreae Magn. suo S." epistola illa *Efflagitari* — tota cum fine „a. Salutis MCCCCXCIII."

Post, extr. pag. 460. ad 462. med. „Herodiani librorum argumenta" quae supra in Bas. 2. L., sed omissa clausula ista ex Aur. Vict.

Secundum quae Noster ipse productus p. 463. „Ηρωδιανου της μετα Μ. β. [ἱστοριων] βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον πρωτον. Προοίμιον." Latina autem Vs. vt ap. Stp. supra, — ad p. 622. i., finem faciente, media in pag., figura, ligno incisa, grandiore et arbitraria.

Interponitur p. 623. Zoſimus totus et alii Graeci cum Vs. Lat. vsque ad p. 893. med., vacuo relicto rel. ſpatio. Tum a tergo (p. 894.) „Imperatorum etc. Series Chronologica. — Ex Antiquitatibus Conſtantinopolitanis; Palatinae bibliothecae libro. (unde tantum in Herodianum cepimus Latinam, non item Gr., ſeriem, ob diuerſos partim annos)

M. Antoninus	imperauit	annos	XIX,	5671.
Commodus	—	—	XIII,	5684.
Heluius Pertinax	—	menſ.	VI,	—
Seuerus	—	ann.	XVIII,	5702.
Antoninus	—	—	VII,	5709.
Macrinus	—	—	II,	5713.
Alexander	—	—	XIII,	5726.
Maximinus	—	—	III,	5729.
Gordianus	—	—	VI,	5735. "

vsque ad p. 898. i., vbi ſequitur rurſus alia „E lib. qui Temp. computatio inſcribitur, (vnde iterum modo Lat. excerpimus)

M. Antoninus	imperauit	annos	16	5673.
Commodus	—	—	12	5683.
Seuerus	—	—	18	5703.
Ant. Caracallus	—	—	7	5710.
Ant. alius, Heliogab.	—	—	4	5714.
Alexander Mamaeae	—	—	14	5727.
Maximinus	—	—	3	5730.
Gordianus	—	—	6	5736."

vsque ad p. 900. i. vbi med. iterum eadem figura lignea.

A p. 901. — „In Romanae Hiſtoriae Graecolatinum ſyntagma Notationes Frid. Sylburgii (ad p. 944. vltra med. duabus ſectis columnis, in alios, dein) In Herodianum.

„Herodiani quoniam m. ſ. exemplar nanciſci haud licuit, propterea ex impreſſis optimae quaeque editiones a nobis fuerunt comparatae. Inter quas etſi Stephanea integritatis nomine principem locum iure ſibi vidicat, tamen ceteras quoque interdum conſuluiſſe non poenituit. Quemadmodum igitur in textu ſupra, ita hic in (ſic damus pro *inhicita*) notationibus ad Stephaneam editionem adhibebitur primum Aldina minor; quae octaua forma prodiit anno Chr. 1524: deinde

duae Basileenses; altera Henrici Petri, eadem forma; altera, Ioannis Walderi, forma enchiridii. His addentur Henrici Memmii aliorum que doctorum virorum notationes, quae supra in textui adiunctis scholiis minus commode poni posse videbantur; tum ea quae postea se quasi per spicilegium obtulerunt, vel ab aliis, vel a me ipso deprehensa, ex quo numero sunt quae diligentissimus antiquitatis instaurator Andr. Schottus ex Hispaniis ad me nuper misit, e vet. m. s. codice deprompta."

Hae notae, nunc incipientes, finiunt p. 952. fere extr. vbi succedunt aliae in alios, vsque ad p. 970. m.

Post vacuum spatium p. sq. est praefatiuncula ad Indices, qui, coepti, eadem pagina longius trahuntur, sed numeris diuersis, Graecus tenens eosdem serie superiori numeros vsque ad 1052. sed Lat. inde nouos ad 69, vltra medium.

Tergum deinde habet Addenda et Corrigenda „Candido Lectori Salutem" vnius paginae, nec illius plenae. Insequens pag. rursus inanis, sed a tergo claudit insigne illud Wecheli superius.

Iam, praeter Indicem Gr., tripartita serie sectione que per paginam quamuis constantem, nec modo explicationibus verborum et phrasium, sed et correctionibus atque coniecturis in certa loca, — maxime spectandus hic textus, a pag. 463. inde, qui gerit 1) elementa minora quidem, at Stephaneis maiora tamen, acria, munda,

2) compendia eadem,

3) praecipuum hoc, vt cuiusque paginae versus, intra textum Gr. et Lat., numerentur per denarios,

4) initio Prooemii et nouorum librorum clementa grandiora, Stephaneis simillima,

5) sectiones pauciores singulorum librorum, ita, vt modo post Prooemium vna teneat litteram magnam, sed reliquae Stephani veniant in serie textus Gr., paululo quaeque diremta interuallo,

6) sententias in margine Gr. indicatas per figuram manus, cuius digitus post pollicem longius porrigitur, id que extra et intra orationes,

7) orationes has et ipſas, in capite et calce, modo illo interuallo paruo ſeiunctas, at inſtructas in margine Gr. iſtis vncis („) aut (“);

8) parentheſis ſigna eadem cum Stephano ( ),

9) peculiare aliquod nouae ſectionis ſignum, habens figuram litterae vel numeri 9 maioris, ſed in capite prope toto oppleti nigro colore, vt p. 503. l. 30. 508. l. 9. 511. l. 41. quae figura et in Vs. Lat.

10) diſtinctiones alias interdum, quas indicamus in opere;

11) vitia nec eadem Stephani, nec alia, quod meminerim, magni momenti,

12) lectiones easdem cum Stephano, praeter pauculas, in opere productas, vt cum ad 8, 5, 8. e. pro καὶ deligitur τὲ cum ed. Ald. et Baſ.

Caeterum Sylburgius 1) lectiones textus ſaepe tantum memoriter profert, cf. ad 2, 7, 1. e. p. 206. m.

2) correctiones et coniecturas vero interdum easdem cum Codd. noſtris, vt cum Bau. 3, 12, 25. e. 7, 7, 7. p. 734. m. 8, 3, 16. p. 966. i. 8, 4, 23. p. 1003. e.

3) ſupra iam ipſe monuit de vocibus quibusdam, in Gr. textu incluſis vncis longioribus ( ), quae viderentur abeſſe poſſe, de quibus cf. in opere, praeter titulum p. 1. Var. L. a), quoque 5, 6, 5. p. 175. 8, 7, 7. p. 1081. etc.

1593. 8. Ingolſtad. (ad quam, in opere dictam Ing. 1., b. Erneſti, quondam poſſeſſor, in plagula pura ante frontem „in Bibl. D. Marci eſt Codex Mss. n. CCCLXXXIX. Herodiani, cuius ſpecimen eſt ap. Theupolum p. 187.) Ei titulus:

„Ηρωδιάνου Ιςοριων βιβλια η.

Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.

Cum Interpretatione Latina.“

Tum inſigne quadrati maioris, per angulos ornati varie, ſed continentis latum circulum duplicem, cum ſententia, elementis grandibus circumducta, *Sapiens Dominabitur Aſtris.* et intra fines circuli interioris triplicis que figuram matronae, coronato cum capite, ſolutis in humero vtroque crinibus, ſolis imagine radiantis in pectore ſummo, veſte pendula et fluctuante cum lemniscis, tenentis ſiniſtra quidem manu pateram latiorem cum ſtipite tamen ſ. manubrio, dum e patera ſurgit fumus, — ſed dextra ſceptrum, — et pedibus ſtantis in globo

coelesti, in quo efformatas videas lunam, duabu zonis s. fasciis stellulas, et solem radiatum.

Post scribuntur: „Cum gratia et priuilegio Caesar Maiest. Ingolstadii
Excudebat Dauid Sartorius.
Anno M. D. XCIII."

A tergo vacua est pagina, sed sequens tenet „Imperatores, quorum res gestae ab Herodiano describuntur (ex ordine deinceps, subter se quisque) Commodus. Pertinax. Iulianus. Seuerus. Antoninus et Geta. Macrinus. Pseudoantoninus. Alexander. Maximinus. Maximus et Balbinus." cum numero 1. pag.

In auersa pagina incipit Gr. textus „Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλειας ιςοριων βιβλια οκτω. Βιβλιον πρωτον. Προοιμιον" e regione Vers. Pol. „Herodiani Historiae de imperio post Marcum, libri VIII Liber Primus. Prooemium." cum numeris p. 2. — 401. vltra medium, in fine Gr. „Τελος" sed Lat. „Cum facultate superiorum." subiecta figura, ligno incisa, per quadratum partim, (in medio cum capite viri) cui extremo affixae aliae figurae acuminatae binae. In tergo paginae „Errata (deinceps vna serie et) -- Paucula alia omissione vel permutatione accentuum et literarum commissa, facile Lector ipse emendabit."

Textus exterior quidem prae se fert 1) formam Stephanei per sectiones et litteras initiales, et typos eiusdem moduli minimi, verum per longe paucissima compendia,

2) orationes similiter separatas, vel minus, et distinctas vncis („in Gr. sed in Vs.") qui vnci et omissi pariter interdum, vt p. 108. e. sq. initio orat. it. p. 126. m. init. et fine, etc.

3) diuersa, vt p. 4. e. init. sectionis ΤΩΙ cum iota, p. Steph. nudo ΤΩ,

4) distinctiones saepe alias, quam Steph. cf. per opus,

5) praeter Notas nullas, vitia quoque, aut Steph. vt p. 14. l. 5. ad 1, 5, 5. e. ἀκριβῶς cum iota, aut alia, cf. praeter Errata illa, ab editore ad calcem data, p. 88. e. ἅρπάζαν, etc. per opus interdum notata, cf. 4, 3, 3. i.

6) lectiones plerasque Steph., tum veteres, tum ab eo propositas per coniecturam, quas adeo in textum receptas reperias, cf. 4, 5, 12. i. 7, 8, 8. e. 8, 8, 18. i. saepenumero cupidius et temere, sed et cum deprauatione, cf. per opus et 7, 1, 16. p. 565. it. ib. 21. p. 573.

quemadmodum et emendationes Steph. ad Vers. Pol. statim recipiuntur in Vs. vt p. 17. e. ad 1, 6, 3. p. 190.

sed vt Stp. coniecturae quaedam, receptae quamvis, tamen vncis in Gr. includantur, vt 4, 15, 19. e. at 7, 10, 3. e. partim modo, quo videatur editor inclinasse potius ad partes emendationes que Sylburg.

7) lectiones peculiares, vt 8, 7, 22. p. 1101. ὑπαντᾶτο p. edd. et Mss. ὑπήντετο, per se quidem non male e forma contracta, — sed omisso pron. ad 8, 8, 2. p. 1104. αὐτὴν, hauddubie ob pr. simile αὐτῶν.

Caeterum b. Ernesti in Prooemio tantum p. 2. ad marginem Gr. alleuerat ter Var. Lect. e Ms. Ve. et Theupolo.

1608. 8. Ingolstad., in opere mihi Ing. 2., cum priori eadem, etiam adeo quoad paginas, harum que numeros, praeter haec

1) extrema in titulo: „Ingolstadii.
Ex Typographeo Adami Sartorii.
Anno M.DCVIII.“

2) quod typi sunt obtusi, et pluria compendia, quam in pr. cf. p. 10. l. 2.

3) aliae distinctiones interdum, cf. per opus,

4) inconstanter suscipiuntur coniecturae Steph., etiam cum deprauatione, cf. antea in 1. nr. 6., sed minus ad 4, 5, 12. i. p. 874.

5) lectiones deliguntur e Bas. 2. et nominatim e Bas. 2. Leisn., cf. 8, 8, 3. p. 1105.; sed simul etiam e Steph. ib. 7. p. 1111.

6) vitiis laborat suis, tum omittendo 3, 2, 5. p. 508. 4, 12, 11. e. 8, 5, 3. p. 1022. tum aliter 2, 1, 22. i. παύσεσθαι p. παύσεσθε e Bas. 1. cf. p. 2. l. 6. p. 8. l. vlt.

quanquam communia habet quoque cum priori, vt p. 10. l. 12. σὲ p. τὲ, cf. ib. l. 16. p. 14. l. 5. it. 2, 2, 22. p. 57. 4, 12, 12. i.

7) correctior comparet in partibus, vt 4, 14, 8. e. vbi iota ſeruat adeo contra Steph. in ἀποβ., cf. 6, 1, 5. i. vbi editor correxit prioris vitium, ſeruatis iſtius omiſſis tamen.

8) lectionem aliam, quam vulg., retulit, per ſe non malam, 7, 8, 6. οἶμαι p. οἴομαι, vna cum Boecl. 2. — it. cum Ing. 1. e voluntate Steph. 2, 2, 9. p. 42. 5, 4, 8. p. 105. — it. veram 3, 11, 6. p. 691.

1624. 8. Lugdun. cum titulo logiori, fere e titulo ed. Steph.:

„Ηρωδιανȣ ἱϛοριων βιβλια η.
Herodiani Hiſt. Libri VIII.

„Cum *Ang. Politiani* interpretatione; et huius partim ſupplem., partim examine *H. Stephani:* nec non eiusdem emendationibus quorundam Graeci contextus locorum, et expoſitionibus, ad calcem Operis.

„Adiecti ſunt etiam *Zoſimi Comitis* Hiſtoriarum Herodianicas ſubſequentium libri duo, ab eodem *H. Stephano* Graece primum editi.

„Nouiſſimae huic Editioni acceſſerunt 1. margini adſcriptae, quae ſenſum hiſtoriae capiunt, annotationes. 2. *Gnomologia*, ex Herodiano et Zoſimo diligenter collecta. 3. Nominum et Rerum Index."

Tum figura, ligno inciſa, non plene quadrilatera, ſed partim rotunda et anguſtioris ſpatii, amplectens circulum tripliccm, diuerſae latitudinis, intra quem muſca, opinor, expanſis alis omnibus cum ſtellulis, (niſi eſt potius papilio,) ſubtus iacente informi beſtiola, denſique corporis, e cuius latere vtroque eriguntur pedes cancrini quinque, (araneae in ſpeciem,) quorum vltimi latiores, cancri brachia denſiora aequantes, contingere vtrinque videntur volucrem ſuperiorem, ſubſcripto vno verbo: „MATVRA."

Sub his „Lugduni,
Sumptibus Petri Ravaud, via Mercatoria ad Sancti Petri vexillum.
M. DC. XXIV."

Huius pagina auerſa eſt vacui ſpatii. In ſqq. pag. 5½ Dedicatio illa ed. Steph. ad Phil. Sidneum tota, tum pag. 7½ etiam illa ed. Steph. Praefatio, praeter ſectionem vltimam ap. Steph. Dein in reliquo paginae ſpatio figura, ligno inciſa, fere vt in vtr. Ingolſt., ſed latior.

Paginam a tergo inanem excipit Noſter, poſt figuram, ligno inciſam, totius prope paginae longitudine:

Subter ſeſe deinceps ſcribuntur haec. „Ηρωδιανȣ της μ. Μ βασιλειας ιστοριων βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρῶτον. Herodiani Hiſtoriae de imperio poſt Marcum, vel de ſuis tempp., Libri VIII.

„Angelo Politiano Interprete.

Liber Primus

Προοιμιον. Prooemium.“

ſequente Gr. textu et Lat. e regione cum p. 1 — 321. finita, tum Zoſimo p. 322 — 470. per 6 lineas cum ſolo vocab. „Finis“ et figura illa iterum lignea.

Deinde ſine numeris in fronte per pag. 17½ H. Steph. Annotatiunculae non tantum in Herodianum, vt in calce ed. Steph., ſed etiam in Zoſimum, vnius hae paginae et dimidiae, cum figura rurſus lignea iſta.

Poſt habetur, iterum ſine numeris „Interpretationis huius partim ſupplementum, partim examen. Aucthore H. Stephano“ per paginas 36½ cum vacuo ſpatio reliquo.

Inde, rurſus ſine numeris, „Gnomologia ex Herod. et Zoſ. diligenter collecta“ Latine tantum, et e Zoſ. modo binis ſententiolis, per pag. 8½ cum ſpatio vacuo.

Denique „Index rerum magis notabilium hoc opuſculo contentarum“ Latinus tantum, ſine numeris per pag. 29½ cum „Finis“ et figura illa lignea quartum.

Pag. ſequenti media, intra quadratum amplum, per latera varie exornatum leguntur:

„Lugduni
„Ex Typographia
Claudii Cayne.
MDCXXIV.“

Iam porro in textu conſpiciuntur Gr. haec: 1) Prooemium, incipiens per litteram grandiorem in figura quadrilatera, diſſectum eſt in tres partes, ſecus ac in ed. Steph.

2) ſectiones reliquae, vt ap. Steph.

3) textum intra Gr. et Lat., loco numerorum Sylb. per decades, ſiant per paginam quamque elementa quatuor A B C D, non aequo intervallo, inde a pag. 2; ſicut p. 1. modo A.

4) orationes ſeparantur quaedam, non tamen minores, cf. p. 13. e. D., nec adeo maiores, cf. p. 14. e. D., deſtitutae omnes vncis illis in margine

(„), vt ſententiae ſuo aliquo inſigni et veluti hedera ſuſpenſa.

5) typi fere aequant Stephaneos magnitudine, non item acie, ſed

6) compendia habent aut eadem cum Steph., aut alia, et adeo maiora, vt p. 9. D. l. 4. 16. l. vlt. 18. l. vlt. 111. B. l. 6. 136. B. l. 5.

7) diſtinctiones pluries Steph., quam Ing., ſed aliae etiam, quam Steph., interdum ex Ald. it. Baſ. 2. R. it. Baſ. 1. — it. adeo cum Ms. Ba. 8, 8, 10. e. p. 1118.

peculiares porro non ineptae, vt colon in periodo compoſita, v. c. 7, 9, 8. p. 786.

8) vitia, communia illa cum Baſ. 1. R. aut 2. Leisn. ad 7, 9, 7. p. 780. Var. L. u), ſed et propria, vt p. 10. B. l. 7. it. ad 8, 4, 24. i. 30. p. 1017. it. in omiſſis, tum art. 7, 9, 15. it. δὲ 8, 8, 19. i. et ſubſt. πρέσβας 8, 3, 6. i. tum pluribus vocibus ad 6. 6. 2. p. 415. — it. in male transpoſitis 6, 9, 7. i. — it. in confuſis litteris 5, 8, 18. e. p. 266.

9) ſcripturam peculiarem, dum ſola haec editio dividit ἐπὶ πλέον 8, 8, 14. p. 1126. — ἐχθυμ. 1, 10, 5. p. 390. cum iota,

10) lectiones alias, vel ex aliis edit., vt cum Ing. 2. ad 3, 15, 18. m. it. cum Baſ. 2. Leisn. ad 5, 6, 5. i.

vel proprias, non per ſe malas, 1, 2, 5. p. 47. 2, 6, 13. e. 2, 12, 7. e. 5, 5, 12. p. 148. 6, 6, 10. e. p. 437. 8, 2, 2. m. p. 924. 8, 5, 10. e. 8, 7, 1. p. 1073. — in quibus et quaedam fuerint e lapſu operarum, vt ſunt aut videntur hae p. 153. A. l. 5. γένοιτο p. γένοιντο, (quo de tetigi ad 4, 1, 4. p. 799. demum in Nouis Add.) it. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 8, 11. i. — vt cum Ms. Ba. adeo 6, 5, 16. p. 395. 6, 9, 6. p. 520. — ſemel denique e Steph. monito forte p. 58. l. pen. ad 2, 2, 12. i.

Caeterum editor ſtellulas illas (*), futurae Notae ſigna, tum omittit, vt p. 260. i. ad 7, 2, 11. p. 595. it. p. 261. e. ad 7, 3, 2. i. et p. 263. i. ad 7, 3, 10. i. (quibus tamen locis ad calcem editor e Steph. ſubiecit Notas; in qua calce tamen ad ſecundum locum male habet numerus 262, pro his veris „261. Scribo γνω-

μένων. — 262. Scribo καὶ λ.") — tum contra ſignum poſuit illud p. 237. D. l. 1. ad 7, 10, 16. e. vbi nil Notae ad calcem; quo de genere Steph. obliuionis, vel profeſſionis, aliis rebus impeditae, ſupra etiam Sylburgius.

1627. 8. Parei, (in opere prima dicta et Par. 1.) qua de, cum non amplius in manibus eſſet, coactus ſum dare ſola haec, quae olim comparando in liturariis meis exſignabam. Titulus fuit:

„Ηρωδιανȣ τῆς μ. M. βασιλείας ἱϛοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Herodiani Hiſtoriae de ſuis temporibus libri VIII.
E graeco quondam in linguam latinam conuerſae ab Ang. Politiano: nunc vero a variis mendis caſtigatae et notis brevioribus illuſtratae:
ſtudio et opera
Danielis Parei, Philip. Filii, Dau. Nepotis.
Francofurti ad Moenum
Typis Ioh. Friderici Weyſſii,
Impenſis Gulielmi Fitzeri,
Anno ∞ IↃ CXXVII."

(Manu adſcripta erant haec. „TS. Reineſius D. — Editioni Londin. a. 1637. apud Thom. Harper, impenſis Sam. Browne, acceſſit Speculum Principum bonorum et malorum ex Herod. l. VIII. excerptum. — Edit. Baſil. Graeco-Lat. curata a Ioh. Huobero Med. ib. a. 1549. in 8. — Ioh. Henr. Boecleri cum Indice luculento philologico D. Balth. Scheid. Argentor. ap. Ioſ. Städel in 8. 1661. — Mentio Herodiani apud — Capitol. in Clodio Albino p. 325. et Alex. Mammaea p. 573. — Lamprid. in Ant. Diadumeno p. 292. — Euagr. l. 5. hiſt. eccl. c. vlt. — Phot. Biblioth. c. 99. — Capitol. in Diadum. ſuis: Herodianus ſcriptor graecus.")

Tum Dedicatio: „Praecellentiſſimo Viro Henr. Altingo Salutem dicit Daniel Pareus." Poſt varia, quorum ſumma eſt ſolatium in calamitate e veteribus ſcriptoribus, enumeratis que, quos legerit, ediderit et illuſtrarit commentario libello, pergit ſic. „Eandem medicinam mihi polliceri viſus ſum ex lectione accuratiſſimi ſcriptoris Herodiani, qui hiſtoriam ſui temporis annorum ſexaginta a Marco Imperatore vsque ad Gordianum III. eſt perſequu-

tus. In eo quippe obſeruaui, imperii ſceptra non eodem fortunae nutu volui, ſed variis ac repentinis interſtitiis inquietari, nihil que adeo hodie contingere, quod non et olim ſubierit Deorum illa purpurata natio. In tantum igitur placuit Romanae hiſtoriae autor ille, vt e manibus non ante depoſuerim, quam et Graecum iuxta ac Latinum textum probe excuſſiſſem, in capita ordine digeſſiſſem, notis que breuioribus illuſtraſſem, id que in priuum duntaxat meum vſum. Quam quidem opellam meam vbi amicorum alter et alter forte viderunt, perſuadere ſeſe mihi ſtuduerunt, vt ſic concinnatam hiſtoriam Herodiani publici quoque iuris facerem: quo laboris huius cuicuimodi fructus ad plures quoque derivaretur. — Neapoli ad Moganum. a. d. XXVIV. Aug. Anno ∞IↃCXXVI.“ Sequitur „Ang. Politiani ad Innocent VIII. — Praefatio“ ſine ſubſcripto, niſi per Ms. „prid. Non. Mai. a. 1493. Andreae Magnanimo ſuo verſionem ſuam commendat et vt excudi eam procuret, rogat, e ruſculo Feſulano. Extat in edit. Baſil. Huoberi a. 1549.“

Dehinc „Praefatio ad Lectorem (vt in fronte paginarum ſqq. modo inſcribitur, a me repetita, quoniam eſt veluti Epitome ſ. Compendium Herodiani.) — Lectori Beniuolo S. — In Herodiani hiſtoriis videbis rerum caſus admirandos, et vices obſeruatione digniſſimas. M. Ael. Antonius Philoſophus orbis defenſor, ſpeculum virtutis, bone Deus, quam perniciosum humani generis hoſtem, quam profundum vitiorum gurgitem et genuiſſe, et reliquiſſe hic legitur? An non Commodus hic, paternas virtutes abiecit, opt. illius exemplis proculcatis, ſpecimina ipſe propoſuit malitiei et dedecoris? quibus non ſolum militem, verum etiam Senatum populum que Romanum ita infecit, vt ciuilem et vtilem Principem Pertinacem ob virtutem exoſum haberent, ac parricidio extinguerent? Mali autem praecipitium quam ſit obuium, oſtendit ruina illa, qua vulgus non ſolum, ſed ſanctiſſ. et doctiſſ. viri prolabi videntur. Didius Iulianus aequi ſacerdos, iuſti doctor, legum cuſtos, cauponatur imperium, id que ſanguine luiturus. Neque

eſt quod quis exiſtimet, peccatum numeroſitate correctorum facile corrigi poſſe, poſtquam inoleverit; cum inſida illa imperii et ſimulata rectorum ſocietas vel optimos corrumpat ambitione, fomenta tyrannidis ſubminiſtret, diuaricet que imperia: proſcriptionum denique et parricidiorum proponat interdum exempla: quod ipſa Albini, Peſcennii tempora loquuntur: et Seueri Principis, qui Caracallam, immitem catulum, poſt ſe relinquens, (hic quidem feries laborare videtur: ſed ab alia manu ſcripta haec corrigere non potui, libro ipſo abſente,) cuius venenum ſuperare potuit, fratricidium in Geta nequiuit, immo edocuit. qui certiſſ. hoc eſt, Sceleratas acquirendi regni et tyrannidis artes, tanquam adminicula ſucceſſionis in vſum traduci: quae licet perdurare diu nequeant, paruo tamen tempore, et priuatis et publicis rebus, ſummam eam que perennem calamitatem infligunt: dum ſcelus ipſum foeditatis ſuae affectatores et admiſſarios habeat, qui omnem florem, omnem odorem virtutis conſpurcare nitantur, quo factum, vt neque Macrini ad ſumma adſpirantis animus, neque Diadumeni generoſa indoles exerere ſeſe potuerit: quando luxu perditus miles, et imperioſus, Baſſiani indulgentiam, in Heliogabalo monſtro rediuiuam, amplectebatur: ac quam ipſa diuinitas diutius tolerare non poſſet, portentoſam pecudem laetiori animo perferre, (hiſtoricorum more, opinor, p. imperf. priori) quam inſequentem omnibus numeris abſolutum et imperatoriis virtutibus perfectiſſimum Principem Alexandrum. Correptione enim offenſum vitium, virtutis lenimen non moratur: ac faſtidio medicinae, medicum ipſum perdere cupit. Tantam vero pertinaciam iuſtitiae oculus vt edomaret, Vltio diuina praeſto fuit: quae duos illos Maximinos Senatui, militique carnifices immiſit, Gordianum oſtenſum rapuit, Pupienum Balbinum que committit; poſtremo puerum Gordianum imperio praeficit, tutoribus gubernatoribus que ſubiectum, initia certe horrendi exitii, quod paulo poſt Rempublicam Romanorum ferme totam inueſtit ac peſſundedit.“ Sic finitur ſine ſubſcripto.

mium (p. *Septimum*) Seuerum, Antoninum (rursus p. *Antonium*) Caracallam, Heliogabalum, et Maximinum, etc.“

Qua pag. 8 dixi, finiebant haec modo „Daniel Pareus. Phil. Fil. Dau. Nepos.“

Nunc prioris ed. eadem Praefatio: „Lectori Beneuolo S. (sed finis alius pag. sequentis lin. 6.) — pessum dedit. Tantum est. Vale, et Herodiani Historias magni aestima.“

Statim post „Summarium Herodiani, ex Photii bibliotheca p. 102. 103.“ Latine tantum, finiens cum pag. sq.

Noua pag. habuit (cum fronte priorum pag. „ad Lectorem“) partem modo Epistolae Ang. Politiani ad Andr. Magnanimum „Efflagitari — post edentur, (et a med. pag.) Eiusdem Polit. Praefatio ad Innocent. VIII. — Cum Romae — anxietas (post quam partem iterum istius additum modo) Vale“ vacuo relicto paginae spatio inde a medio fere.

Tum noua pag. coepit his: „Innocentius Papa VIII, dilecto filio, Angelo Pol. Salutem et Apostolicam benedictionem. — Herodianum — Datum Romae — die 16. Aug. M. CCCC. LXXXVII.“ —

Dein in media pag. „Augustinus Maffeus, Ang. Politiano. S. D. — Cum esses Romae — euigilabit. Vale.“ quae finiebant pag. sq.

Tum „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. (partim modo a principio) — Herodianus suorum temp. — prodiderunt.“

Eadem pag. med. „Ex Praefatione H. Stephani ad Phil. Sidneium (ex media tantum) Duos ad te — complectatur.“ quae excepit in sq. pag. med. „Eiusdem H. Steph. Iudicium de Interpretatione Ang. Politiani. (proprie ex H. Steph. „Praef. in suum examen Interpret. Pol.“ principium modo) — Quantus — fraudauerit.“

Tandem a tergo tria in laudem Herodiani testimonia, quae infra exhibeo, nunc accedens ad nouam pag., cuius frons ornata parallelogrammo, ligneo, varie exsculpto, ramis foliatis, floribus, cinaris cum calathis, etc. Sub qua figura

„Ηρωδιανȣ της μετα Μάρκον βασιλέιας ἱστοριῶν βιβλίον πρῶτον.	Herodiani Hiſtoriae de imperio Rom. Imperatorum poſt Marcum, Liber primus,
Προοιμιον.	Prooemium."

quod, coeptum elemento grandi in quadrato, ſine vllis ſectionibus, continuo pergit vsque ad p. 3. init., poſt quae „Breuiarium Libri primi" fortaſſis idem cum illo ed. prioris, longius quidem, vt ad finem paginae modo praebeantur quatuor verſus textus Gr. ac Lat., qui textus tenet deinceps eadem illa prioris ed. 1) ſectiones cum numeris Rom., 2) marginalia, continentia illa tum argumenta hiſtorica, vt p. 3. e. „I. Marci filius Veriſſimus moritur" per mera adeo nom. propr. vt p. 6. „Ptolemaeus, — Antigonus, etc." it. p. 23. m. „Feſtum Matris Deûm" p. 26. e. „Lauri odores contra peſtem valent" p. 33. i. „Sacra via" tum e moribus vt l. 2. p. 50. e. „Beneficiorum memoria" p. ſq. m. „Sella non facit Imperatorem: ſed res geſtae. — Memoria iniuriarum tenax" p. 60. e. „Sub iniuſto Imperatore omnia in peius ruunt: licentia militum gliſcit" p. 71. m. „Miles probatur labore, mollitie" — p. 72. m. „Roma ἑστία Imperii" — l. 3. p. 87. m. „Byzantium" — l. 7. p. 219. i. „Tyrannorum res lubricae" — l. 8. p. 248. i. „Oratio legati" p. 261. i. „Oratio Maximi" — 3) orationes cum titulis, Δημηγορία λ. ſed non omnes diſſectas, cf. p. 7. 9. nec ſeparatas minores, cf. p. 11. ſect. XI. extr. nec longiores ab init. cf. p. 12. — 4) ſectiones textus interdum breues admodum, vt XXII. p. 18. XXIX. p. 21. et ſolum in Vs. cf. p. 26. 28. 33. — 5) finem quidem librorum ſemper ſine ſubſcriptis, at interuallum ad ſequentem impar, et quemque librum cum ſuo aliquo Breuiario, vsque ad p. 266. qua inchoata deſinunt textus vterque cum „Τέλος. — Finis."

Relicta pagina dein vacua, attexitur „Index rerum memorabilium in Herodiano per 6½ pag. litteris minutiſſimis, quae pag. vltra medium inanis habet modo „Finis."

A tergo nihil, ſed in pag. noua titulus alius: „Principum bonorum et malorum Speculum, ſiue Monita et Exempla Ethico-Politica: Quae virtutes et vitia Prin-

cipum ſpectant. Ex Herodiani Hiſtoriarum ſui temporis Libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo.

Londini,
Venalia proſtant apud Sam. Brown,
Anno M.DC.XXXVIII."

Poſt tergum vacuum rurſus „Aphorismi Ethico-Politici. Ex Herodiani Hiſt. ſui temp. Lib. I. Prooemio." a p. 3 — 49. extr. qui Aphorismi, vt nomen fert, ſecti in particulas, maiores, minores, cum numeris Rom. Latinas res producunt cum verbis interdum Gr. Herodiani.

Quam paginam ante dixi hos Aphorismos finiſſe, ſequuntur aliae duae, vbi titulus „Ad Lectorem" et eadem quae ſupra „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. — Ex Praef. H. Steph. — Eiusdem H. Stp. Iudicium rel."

Claudit inane tergum paginae. Tum in mundae papyri plagula Erneſti haec atramento ſcripſerat. „Solebant vett. m. Principes nouis Principibus gratulari per publicas legationes, id quod diſcimus exemplo Pertinacis p. 53. Nigri p. 65. — ad p. 32. *de templo pacis.* ad Numae tempus refert Clemens Stromat. L. V. p. 234. ed. Sylb. d. huic ſententiae aduerſatur Tertullianus, qui Numae tempp. nulla templa fuiſſe ait. Certius itaque autoribus Suet. in Vit. Veſp. c. 9. Plin. XXXVI. 15. Veſpaſiano Iudaeorum victori tribuitur. de cuius ſplendore cf. Ioſeph. Bell. Iud. L. VII. c. 24. Plin. l. c. von Seelen de Dea Pace. Progr. Lubec. 1718. ed. p. 7. 8. Procop. L. IV. de bello Goth. dr. νεὼς κεραυνόβλητος. — Solebant recens creato imperatori ſ. regi praeferre ignem. cf. p. 65. §. 30. — NB. Steph. ibi legi vult: ἑκάστε. v. c. I. 17. Herodianus (ſequebatur vox per compendium, mihi quidem non explicandum) dicit ἑκάσθεν p. ἑκάστε. ita ap. Aelian. V. H. XIV. 33. — Sueton. in Aug. c. 24. Diſciplinam milit. ſeueriſſime rexit, ne legatorum quidem cuiquam niſi grauate, hibernis que demum menſibus permiſit, vxores inuiſere."

Iam textus Gr. 1) litterae ſunt minores, vt Steph., nitidae que
2) cum compendiis fere iisdem,
3) ratio reliqua correctior in vniuerſum, quam prioris Par., cuius vitia non omnia fert, at alia, in-

terdum a manu b. Ern. correcta, vt λύσεσθαι p. λησ. p. 17. sect. XXI. l. 3. ad 1, 8, 12. p. 311. it. p. 21. in extritam prelis litteram τ adscribendo, ad 1, 9, 21. p. 374. it. p. sq. e. affigendo ς in fine ἀβάτου 1, 10, 6. p. 392. it. p. 23. m. pro ἀρχῇ formando χ ad 1, 10, 11. i. it. p. 27. i. allinendo scite ν ad τῶ 1, 12, 5. p. 481. ib. p. m. p. τιμῦς fingendo η ib. 8. p. 488. sed mox intacto ἀθρίζων p. οι ib. p. 492. etc. qualem indulgentiam (incuriam enim nolim dicere, sed potius properationem in legendo) b. Viri, atque adeo Iuuenis adhuc, in opere tetigi alias, cf. 3, 11, 16. 3, 15, 2. i. 8. p. 778. 10. p. 781. 12. p. 784. 4, 1, 2. i. et, quod demum nunc reperi, in omissis quatuor vocibus 3, 4, 17. p. 553. Add.

tum in vitia communia cum priori 1. cf. vniuerse 1, 7, 7. m. p. 248. 2, 4, 6. e. 3, 8, 6. p. 622. 3, 15, 14. i. 4, 1, 9. p. 805. f), 4, 15, 8. p. 1047. 6, 4, 2. i. 7, 8, 5. p. 749. Add. — it. per confus. particip. aor. 1. et fut. 1, 4, 8. p. 106. vel contra 4. 1, 9. p. 805. d), — it. per repetitum vocabulum 6, 3, 15. i. — it. per omissa 1, 1, 5. p. 16. 1, 6, 24. p. 228. 1, 8, 8. p. 291. 1, 14, 7. p. 603. 2, 10, 17. p. 330. 4, 2, 2. i. 3. i. 5. e. — plura 7, 1, 14. p. 560.

quae quidem editor ipse correxit, non bene 1, 6, 21. p. 224. sed stultius 3, 4, 4. p. 539.

sed in vitia propria cf. vniuerse 1, 10, 15. p. 413. i.), 2, 11, 16. p. 355. 2, 14, 7. p. 440. 3, 9, 17. p. 657. 4, 1, 9. p. 804. 4, 2, 15. e.) 4, 12, 8. p. 997. — it. per omissa 1, 11, 2. p. 421. 2, 10, 15. i. 3, 1, 8. p. 494. 3, 3, 5. p. 528. — it. per spiritum subst. 3, 1, 11. p. 497. — it. per accentus 1, 3, 1. e. 1, 14, 14. e. Add. in τίνα.

porro in vitia aliunde, quam e priori 1., vt ex Ald. 3, 2, 2. p. 505. z), it. e Steph. per vet. lect. 1, 5, 23. e. it. e Bas. 1. R. 1, 10, 10. e. Add., it. e Bas. 2. 1, 9, 2. p. 333. 1, 11, 9. p. 445. 1, 12, 3. e. 2, 14, 9. i. 3, 1, 4. i.

quo et referri possunt, quae separatim sequuntur

4) lectiones vitiosae, per parenthesin quidem ineptam, 1, 10, 15. k) e Bas. 2. R. aut Lugd. — it. per confusa, vt δὴ p. δὲ 2, 11, 12. p. 351. e Bas.

2. — it. propriae, in δὲ p. τὲ 6, 6, 2. p. 415. -
it. per ordinem alium 2. 11, 13. p. 351. — alit
7, 4, 5. p. 654. — etiam magis, quam prioris
cf. 5, 7, 7. i.

5) lectiones per se quidem non vitiosae, at for
per errorem operarum tamen, vt 1, 8, 7. p. 28
e Bas. 2. L. sed e Bas. 2. alterutra 1, 10, 10.
399. 2, 12, 7. p. 371. 9. p. 375. 3, 2, 2. b),
12, 9. e. 5, 3, 18. p. 84. — it. propriae 2, 12,
m. δὲ p. δ', it. in augmento nullo med. 4, 1, 3. p. 79

6) lectiones correctiores, quam prioris 1., vt 1,
4. p. 143. 1, 6, 8. e. 18. e. 1, 8, 1. p. 266. 11.
303. 305. 15. p. 321. 1, 10, 14. p. 410. 15.
413. h), 1, 13, 10. p. 554. 2, 13, 10. p. 395. 3,
11. p. 515. l) et o), 3, 5, 13. e. — etiam, qua
Ald. 1, 9, 5. p. 336. k), e Bas., — etiam, qua
Ald. et Bas. 1, 14, 4. p. 592. ib. 3. p. 590. vbi i
Var. L. debuit esse „Par. 1." — etiam, qua
Steph. et Bas. 2. 2, 13, 10. p. 394. h), secus
14, 2. p. 427. l)

7) lectiones aliae, quam prioris 1., per se non ma
lae, vt in tempore verb. 1, 12, 18. p. 524. 3, 1
5. i. — it. aliter 3, 7, 14. e. 5, 3, 20. p. 87. —
nec tamen ita elegantes 8, 8, 8. p. 1114. — etiam
quam Bas. 1, 13, 8. p. 546. e Steph. aut Sylb.

8) lectiones communes cum priori 1., e Sylb. cum
stellula (*) 8, 8, 3. p. 1105. — sed quam omne
ed. al., per se bonae 5, 2, 2. i. 5, 3, 4. p. 61. ib
22. p. 89. — etiam adeo verae 5, 8, 9. p. 251. e
ex coniectura Sylb. — it. quoad distinct. 1, 8, 14
e. — quoad scripturam, vocales 1, 7, 8. e.

9) lectiones aliae, quam prioris 1., quoad externam
scribendi formam, vt quoad distinct., aliunde au
propriae, per se non malae 1, 2, 1. e. 1, 11, 12.
p. 452. 3, 12, 22. e. 6, 8, 11. p. 502. — non ita
bonae 5, 5, 2. p. 131. 6, 5, 17. i. 6, 8, 9. p. 497
— immo stultae 2, 7, 8. e. Add., 3, 7, 19. p. 613.
— sed bonae, cum Ms. Ba. 1, 17, 10 p. 721. h)
Add. — quoad accentus 1, 4, 10. i. 1, 10, 2. i. 4.
p. 385. 3, 3, 11. i. — it. in diction. enclit. 1, 17,
16. p. 728. 21. p. 735. Add. — quoad spiritus, in
verb. 8, 1, 6. p 908. Add. vbi debuit esse Par. 2.
— it. in subst. 1, 5, 17. p. 163. — quoad simpl.
consonas 2, 12, 4. p. 366. cum Ms. Ba.

10) lectiones aliae, quam in ed. aliis omnibus, quoad distinct. 2, 11, 9. p. 348. — per glossam, in subst. Μαξιμῖνον p. pron. αὐτὸν 7, 10, 2. i. — aliter, per se bonae 6, 5, 9. p. 385. — non item 1, 14, 16. p. 625. 2, 11, 16. p. 355.

Caeterum huius margini alleuerat b. Ernestii manus subinde quaedam, 1) vt iuuenilia, non hic repetenda; p. 203. e. 210. m. sqq. 230. i. — 2) obscurius, quam vt praestem, me vere vidisse, p. 213. i. (ad 7, 1, 22. p. 574. sq.) „amicitia fucosa in vita fugienda, turpissima. — Ouid. 1. de arte Am. (1, 585.) tuta frequens que via est, per amici fallere nomen. Tuta frequens que licet sit via, crimen habet. et Pers. sat. 5. (116.) talem hominem sic alloquitur; pelliculam veterem retines et fronte politus Astutam retines pauido sub pectore vulpem" qui vers. postr., clare scriptus, habetur hodie sic, Astutam *vapido* seruas *sub* pectore *vulpem.* — 3) coniecturas Steph. aut Sylb. p. 25. e. (ad 1, 11, 12. e. p. 458.) p. 26. e. (ad 1, 12, 3. p. 476. m.) p. 97. i. (ad 3, 5, 8. p. 565. e.) „δι'" — aut suas p. 129. (ad 4, 2, 14. p. 823. m) — 4) Var. Lect. editt. p. 137. m. (Ald. ad 4, 5, 15. p. 880. e), — it. p. 159. i. „al. addunt ἠπάγετο" 4, 15. 21. e. vbi nulla est Var. L. et verbum id modo a Par. hac omissum vitiose. — 5) correctionem aut syn. p. 208. i. „χιλίαρχον" 6, 9, 13. p. 529. vbi ad vulg. χιλιάρχην non est Var. L. vt alibi. — 6) versionem p. 96. m., iam praebitam a me ad 3, 5, 4. p. 562. i. — 7) notulas in res aut phrases, quarum partem in opere iam exhibui, vt p. 38. e. ad 1, 17, 1. p. 703. m. it. p. 87. e. ad 3, 1, 14. p. 502. m. it. p. 106. e. ad 3, 8, 18. p. 638. m. it. p. 111. i. ad 3, 10, 7. p. 670. e. it. p. 114. m. ad 3, 11, 17. p. 703. i. it. p. ead. 114. e. ad l. 1. §. 18. p. 706. m. it. p. 122. ad 3, 14, 13. p. 763. m. it. p. 127. m. ad 4, 1, 4. p. 800. e. it. p. 130. m. bis ad 4, 2. 16. 19. p. 826. e. 829. m. it. p. 143. i. ad 4, 8. 19. p. 936. e. it. p. 162. e. ad 5, 2, 4. p. 34. e. it. p. 188. i. ad 6, 2, 1. sq. p. 309. e. it. p. 221. e. ad 7, 5, 6. p. 674. e. it. p. 235. e. ad 7, 10, 4. p. 816. e. it. p. 250. i. ad 8, 3, 19. Exc. p. 1142. i. — partem vero, serius repertam, hic modo ostendo, adscriptam in Addendis, vt pag. 39. m. ad 1, 17, 5. p. 710. m. it. p. 63. m. ad 2, 7, 13. p. 232. m. it. p. 79. e. ad 2, 13, 18. sq. p. 415. e.

Idem que Ern. femel, improbaturus Verf. Pol., d fecuit crucibus atro pennae colore p. 111. m. fe XXXIV. i. ad 3, 10, 9. p. 671. e.
Denique hoc etiam tardius vifum, vt, quanquam co ftans haec ed. in elementis magnis, nomini propr conceffis, tamen dederit p. 95. e. τῶν — Βαρβάρων a 3, 4, 18. e. fed p. 109. e. ad 3, 9, 19. p. 659. τοῖς βαρ it. p. 13. m. ad 1, 6, 23. e. etc., hauddubie fum illo primi loci honore e Baf. 1. R.

1644. 8. Boecleri, quam in manibus habitam, nefcio vnd fic comparatam tunc in liturariis reperi.
„Ηρωδιανου ιστοριων βιβλια η. — Herodiani Hift. l. VII — editi cura Io. H. Boecleri Argentorati ex Officir Io. Phil. Mülbii. — M. DCXLIV."
Poft Dedicationem fuit Praefatio, in qua nihil, vnc textus deriuatus, fed modo „adiecimus Notas Animaduerfiones, — contextum in capita diftinximu propter opportunitates, aliis iam faepius declarata — breuiarium fingulis paginis praefiximus, — Ind cem fubiunximus."

Deinde „De Herodiano" e Photio Excerpta, G et Lat. Sed textus 1) diuifus in capita tantum, nc item in §. §.

2) lectiones alias habuit, quae non in ed. Steph., p. 8. 1, 4. vbi Steph. pergit eadem ferie, contra

3) copulat, quae funt apud Stp. feparata, vt p. 1 1, 4. it. p. 14. 1, 5., mox faciens nouum caput pr Stp. ferie eadem. Sic

4) etiam orationes, quas Stp. fegregat, vna feri iungens

5) geffit vitia grandia, p. 5. 1, 2. omiffa καὶ σοφοὶ it. p. 25. 1, 8. omiff. συλληφθὰς,

6) p. 17. 1, 6. fuit ὁρίσαντα ad 1, 6, 16.

7) p. 9. 1, 4. feruatur Steph. ed. προσαραχθ., vt ta men manus aliena corrigeret ad voluntatem Stp. in ma gine προσαρρ. ad 1, 4, 8. e.
Poft libri 8 finem fequuntur Notae, (quae auctae fur in edit. Scheid., maxime animaduerfionibus quibusda in textum et lectiones,) et tandem „Index rerum Lat.

Scripferam praeterea haec, per comparatas cum e Stp. duas Boecl., hanc et fequentem.

H. Stp.	Bc.	Noua
προοίμιον.	omiſit	omiſ. etiam.
ἔτι καὶ	om. καὶ	— etiam.
ἐντευξόμ.	ἐντεξ.	etiam.
τὸν ἀπὸ τῆς	ὑπὸ	ἀπὸ.
γῆς σεισμοὺς,	ſine commate	cum commate.
φθορὰς,	φθοράς·	etiam.
δυναστείαν·	δυναστείαν.	etiam.
ἦρξαν·	ἦρξαν.	etiam.
p. 2. αὐτῷ	αὑτῷ	etiam.

Vnde intelligitur indoles eius amplius, partim que vitioſa, partim diverſa ſaltem.

Quae nunc praebeo, reperta in peculiari ſcida, fortaſſis ſunt e Praefatione.

„Infauſta vero illa et infeſta omni truculentiae publicae genere tempora *Herodianus* orditur, et per ſeptuaginta circiter annos pertexit: *Dioni*, et *Tacito*, non contextu tantum operis, ſed pragmaticae grauitatis comparatione adiungendus. In hoc clariſſimis proſtituta monumentis tyrannorum ingenia, facinora, fata; tyrannidis conſilia, momenta, pericula; dominationis inſtrumenta et dehoneſtamenta, magiſtri et miniſtri; virtutis bonique moris exilia ac exitia; turpitudinum non praemia minora quam certamina; adulationis artes ac vafiamenta; ſeruitutis ſpectacula et genera; haec, inquam, omnia in Herodiano, tali tradita ſcriptione viſuntur, quae lectoris animo ciuilis ac interioris prudentiae genium vltro poſſit conciliare.“

Neque tamen haec tantum materies Herodiani paginas occupauit. quippe ſicut *Tacitus* in annalibus ſuis *pauca de Auguſto et extrema* repetendo pleraque imperii Auguſtei momenta eſt complexus; ita *Herodianus* noſter, dum Marci Antonini vltima exequitur, vniuerſam boni moderatique Principis ac Principatus formam egregio artificio deſignauit. Iam vero Alexander Mammaeae, ſatis copioſa expoſitione, quippe cum tredecim annis regnauerit, vtique eſt ad praeclari imaginem imperii deſcriptus: adeo plane nihil deſideratur eorum, quae vel ad educationem Principalis ſobolis, vel ad normam imperatoriae virtutis, vel ad temperamentum ſingularis poteſtatis, vel ad diſciplinam aulae, vel ad conſilia publicae tranquillitatis creduntur pertinere. Quid de Pertinace dicam? cuius Principatus ſolo tempore minor eſt optimi cuiusque Principis regi-

mine. id quod etiam de Maximo et Balbino, in hac historia memoratis, potest affirmari. Sed et Alexandri Seueri imperium, licet tyrannidi propius fuerit; tamen multa habet bonis Principibus imitanda, praesertim in re militari: cuius laude incomparabilem Seuerum Herodianus censet.

Notitiam huius viri haud magnam ex antiquitate habemus. praeter enim *Capitolini*, *Lampridii*, *Pollionis* breuissima elogia, quibus nihil ferme quam nominatur, vix licebit aliquid memoratu dignum, quod certo ad Nostrum pertineat, reperire. Potissimum ergo laudis ex se habet, et nobilissimo historiarum opere, quod nunc denuo publicamus. Vixit sub Principibus, quos descripsit, Dioni σύγχρονος, ac, vt arbitramur, in scribenda historia aemulus. Quod si quis vtrumque velit comparare, *Dio* sane amplitudine argumenti, copia expositionis, frequentia pragmaticae informationis praecellere videbitur; sed stili tersissima et temperatissima venustas, οἰκονομίας historiae concinnitas, sententiarum opportunitas et elegantia, iudicii ciuilis grauitas et aequabilitas, compositionis vniuersae competentia in *Herodiano* longe longeque eminebit. Cumque grandiorem stilum ac Thucydidis imitationem, iudicio Photii, sibi proposuerit *Dio*, tamen interdum nescio quam negligentiam et inaequalitatem praefert: *Herodianus* ex diuerso eximiae curae similitudine venustissimi operis telam pertexit; vt non absurde, si quid iudico, *Curtianis* inter Latinos *curis* comparari queat. Quapropter bonarum litterarum studiosis saepius pro Latinae eloquentiae temperamento *Curtium*; e Graecis Historicis, eiusdem venustatis ergo, *Herodianum* solebam commendare. Neque fortasse melior rectiorque comparationis iniri ratio potest. Vniuersim rectissime iudicauit de *Herodiano Photius*, quod in omni laude Historici vix cuiquam concedat. id quod prolixius ostendere, nunc non vnas ob caussas supersedemus. Fuit autem (nec enim id omiserim) non ex iis, qui prudentiam ciuilem e lectione tantum et studiis sibi compararunt; sed in dignitatibus publicis et aulicis versatus ipso actu exercitas ingenii vires ad historiam scribendam conuertit. Neque incomperta tradidit; sed sui temporis historiam certo idoneoque instructu aggressus, omnia ad veritatis fidem praesidia habuit. Nam quod nonnulli in rebus Alexandri et Maximini fidem

eius ſuſpectant, non magnis id videntur de cauſſis facere, ſicut in Notis oſtendimus. Argumentum, quod delegit, quam ſit memorabile, veriſſima praedicatione in prooemio operis ipſe ſatis declarauit. Qui eum *βιογράφοις* aggregant, valde errant: quis enim non videt, et conſilium et formam non alterius niſi pragmatici operis eſſe, iuſtae que hiſtoriae? Vnde etiam a Latinis ita citatur, quod *Hiſtoriam temporum ſuorum* ſcripſerit. Ceterum loco praefationis amplioris, *Excerpta Photii ex Bibliotheca* huc tranſtulimus: vt et *hiſtoriae ſummam*, et *hiſtorici elogium* vno conſpectu cognoſcere Tibi liceat, Lector Beneuole, cuius iudicio et fauori mea ſtudia permitto.

1662. 8. Boecleri, (emta mihi, neſcio amplius vnde, et in opere dicta Boecl. 1.) tulit pro fronte aeneam tabulam formae octauae, vbi a ſiniſtra in ſummo ſolaris orbis pars, emittens radios, e regione coelum obductum atris nubibus, vnde pluuia delabitur cum fulmine in mare, an tellurem, obſcurum, — intra has regiones erecti montium duorum apices, quorum in ſiniſtro Pegaſus innititur poſterioribus pedibus, reliquam corporis partem in aëre tenens, ſed caput retro ſpectans, — ſubtus arbores quaedam, quarum binae altius ſurgunt, — tum feminarum trium media ſedet, ſupra pedes vtrâque manu tenens faſciam latiorem, inſcriptam Ηρωδιανȣ ἱϛορικοὶ λογοι Η, alia ad ſiniſtram ſtat, manu tenens cornu copiae, prope faſciam illam, ſed alia, ad dextram, et ipſa ſtans, erigit verſus ſedentem manus vacuas, gerens in ceruice laruam, — ſub pedes ſedentis pedamentum latius finit in duas oblongas et cylindratas formas albi coloris, in quarum ſiniſtra leguntur 'Ηρετὴ δ' ȣ̓δὲν φέρει βροτοῖσιν εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει. ſed in dextra Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε. Dein in margine extremo tabulae, ad ſiniſtram „Ioan. Walter. inuentor." ad dextram „Matth. Küſell ſc."

Poſt tergum inane „Ηρωδιανȣ ἱϛοριων βιβλια η. — Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. cum Notis et animaduerſionibus Io. Henr. Boecleri.

Secunda Editio.

Acceſſit

Index Graecus locupletiſſimus, qui ſimul et Lexici

Graeco-Latini, et Latino-Graeci, et Phraseologias, et passim commentarii loco esse poterit, Autore Baltasare Scheidio, — Argentorati Impensis et typis Iosiae Staedelii

CIↃIↃCLXII."

Pone aliud vacuum tergum Dedicatio „Viris Nobilissimis — S. P. D. Io. H. Boeclerus — Argentorati d. XIV. Sept. an. Chr. CIↃIↃCLXII." quatuor paginarum.

Dein praefatio Ad Lectorem, vt secunda et tertia paginae ferunt in fronte, post primam „Beniuolo Lectori S. P. D. I. H. B. Anni sunt decem et octo, cum Herodianum scriptorem elegantissimum, nostris quibusdam notis et animaduersionibus — edidimus — Accuratioris quidem curae exquisitae que artis nomine Curtio eum (Herodianum, in cuius laude consumitur multa pars praefationis) in Latinis comparasse, nondum nos poenitet — Contigit tanto scriptori dignus interpres Ang. Politianus. cuius primam editionem Bononiensem anni 1493 hic secuti sumus, reiectis, quae Stephanus interpolandi caussa addiderat. Cuius censura in Politianum quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco. — Adiunxit autem huic secundae editioni nostrae luculentum et vberrimum Indicem — Balthasar Scheidius, — videbatur." exeunte sic fere pagina.

Tum „Photii Excerpta, (Graece, duabus paginis, in sqq. 3½ Lat. Versio, deinde) A. Politiani ad Innoc. VIII. — Praefatio in Herod. — Cum Romae — vindicentur. (sine anno subiecto, ante mediam pag. finiens, post quam) — Ioanni Frid. Gronouio — S. P. D. Tanaquillus (ridere solebat b. Christius Lips. femininum hoc nomen, volens potius pro eo *Tanaquidus*) Faber. (quae epistola, inscripta „De Herodiano" continens que emendationes Herod., per paginas 9½ exit in medio vacuo, et in noua pag. med. habetur sententia Gr. „Ὡς γὰρ — ἐπαινέσαι. Apud Lucianum. —") Tandem, post tergum inane, incipit Noster cum noua pag. per textum Gr. et Lat.

„Ἡρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.	Herodiani Historiae De Imperio post Marcum, vel de suis tempp. libri VIII. Ang. Politiano interp.
Βιβλίον πρῶτον.	Liber primus."

Supra textum, per lineam et figuras typographicas e glandium arborearum genere ſeparantur haec, inde a ſiniſtra numerus longior „I. — marginalia — Lib. 1. Cap. 1.“ ſed in rel. pag. per ſolam lineam numeri maior cum minore „I. 1. (librum et cap. deſignantes) — marginalia — 2“ minor numerus, paginam innuens, ſicut intra textum vtr. numerus breuior, minimas (§. §. ſ. paragraphos) terminans ſectiones, quarum maiores, illae librorum et capitum, elementis modo inchoantur magnis, non maximis.

Marginalia, quae dixi, non ſunt illa Parei, et ne quidem ex eiusdem Breuiariis, quanquam complectuntur quoque argumenta hiſtorica, ſed tantum cuiusque paginae, ſummo ingenio ſane confecta.

Poſt quemque librum breue eſt tantum ſpatium, breue ornamentum typographicum, aut etiam nullum, et ad finem textus, deſinentis p. 362. med., etiam modo figura anguſta, ligno inciſa.

Sequuntur p. 363. „Io. H. Boecleri in Herodianum Annotata, (pertinentia ad res hiſtoricas, criticas item, prolatis coniecturis Steph. et Sylb., probatis, reiectis, etiam Schotti, ſed vt ſtomachus aduerſus Steph. emineat, multo que magis inde a p. 461. e. vbi incipiunt) — „Animaduerſiones in Examen verſionis Pol., quod H. Stephanus adornauit“ productum ad p. 468. per 6 et vltra paginas, nil tamen pro Pol. faciens.

Tum annexus „Index in Herodianum“ Lat. rerum ſententiarum que cum quibusdam tamen vocibus Gr., vt „ἀμνηςία ſedandis — tumultibus promiſſa, (tenens que adeo ſub capite plures;) — inſignia Principatus —, σύμβολα τῆς βασιλείας, etc.“ per 50 pag. ſectae columnae, ſatis que plenus, vt modo deſideretur Iulia Mamaea et Iul. Domna.

Veniunt in aduerſa pag., poſt typographicas ſeries tres variarum figurarum et lineam vnam „Nomina eorum, qui in Notis laudantur vel adducuntur“ duplici ſerie per duas et dimidiam pag., ſub qua media „Errata, quae paſſim irrepſerunt, typographica, facile per ſe emendabit Beneuolus Lector. — Finis.“

Relicta tota plagula duarum pag. vacua, nouam inchoat „Promptuarium Herodiani, ſeu Index Herodiani abſolutiſſimus, e quo Lector Studioſus ad ſuum vſum depromere poterit Omnia eius vocabula Graeca, ſecundum naturalem ipſorum ſeriem, ad faciliorem

cuiusuis analysin in sua principia, posita, cum eorum genuinis significationibus Latinis, et Accidentibus Grammaticis, item phrasiologia, et elegantioribus sententiis: additis interdum omnibus locis, in quibus per totum autorem occurrunt: item variis Lectionibus, et nostra expositione: vt passim et Commentarii et Concordantiarum vsum praestare possit. Accessit in fine locuples Index Latinus, vt pro duplici Lexico, et Graeco-Latino, et Latino-Graeco, vtentibus inserviret. Autore Baltasare Scheidio" qui horum nil mentitur, cum, post vacuum tergum, et in noua pag. „Praefatio Autoris Huius Indicis Ad Lectorem" (per 10 pag. et fere dimidium) — Perscriptum Argentorati XII Calend. Sept. An. MDCLXII., (et per binas pag.) Catalogus Siglarum praecipuarum, quas Barb. abbreviaturas vocant: quibus in hoc Indice, breuitatis causa, vsi sumus, (*A.* vel *Acc.* Accusatiuus, etc.) duplici serie iterum, subiiciatur ipse „Index Herodiani Graecus, qui simul et Lexici et Phraseologias, et passim commentarii vicem praestare poterit, Autore Balt. Scheidio" a pag. 1 — 542. carens tamen vel sic et vocabulis Gr. et locis quibusdam. Dein sine numeris paginarum „Index Latinus Herodiani, (immo Versionis Polit. per 81 et dimid. pag., triplicis seriei in quauis) — Finis. Deo Gloria. (Insigne typographi rotundum, cuius rami duo, nexi in summo et extremo ligamentis s. vittis, vnus sinister inanis, alter dexter cum pomis raris, illigati habent fasciam latam, in que cuius lateribus auersis, supra, infra, ad sinistram legimus — *In* — *Spe.* — ad dextram, inuerso ordine, infra, supra — *In Si* — *Lentio.* quae ambiunt stipitem erectum, vtrinque hamatum cum sibila littera $, typographi Staedelii nomen signante, sub quibus linea dirimit) MDCLXII."

Ita tractata edit. huius forma externa, accedamus ad interiorem, vbi praemiserimus haec. Boeclerus in Annotatis p. 423. m. ad 3, 10, 5. „Egit de spectaculis eiusmodi gallorum praesertim certantium Nobilissimus Caspar Barthius aduers. l. 2. c. vlt. quod ad oram *Codicis sui* amice mihi donati opportune annotauerat Amplissimus vir Io. Georgius Styrzelius" nec tamen per totum Herod. producens aliquid inde.

Textus igitur Gr. 1) distinctus ille in capita et §. §, sed has non semper idoneas, vt statim v. c. §. 2. in

prooem. (vnde ſaepe in opere alios §. §. numeros appoſuimus,) cum typis minoribus, nitidis, acribus, et compendiis paucis,

2) ducitur quidem ex edit. Steph., non tamen ſimul ſuſceptis eius coniecturis omnibus, ſed quibusdam modo, velut ad 7, 8, 8. e. αὐτοῖς p. αὐτῆς;

3) nec per diſtinctiones eiusdem omnes, ſed alias, de quibus in opere paſſim, cf. 8, 4, 9. e. de colo e Sylb. vel Lugd.

4) retentis ei. vitiis in verbis ſingulis, additis item aliis, de quibus etiam per opus, ſed nominatim per omiſſa plura ad 7, 5, 1. p. 665.

5) habens lectiones peculiares 1, 9, 1. p. 331. — etiam vitioſas 1, 12, 14. p. 513. 1, 13, 11. p. 556.

594. 8. Boecleri, olim poſſeſſio b. Leisneri, cuius ſignata tum in charta pura ad calcem, tum in marginibus per edit., dedimus iam in opere, locis quaeque ſuis. Haec, carens tabula illa aenea prioris ed., et inſcripta

„Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία η. — Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. — cum Notis et animaduerſionibus Io. Henr. Boecleri.

Tertia Editio.

Acceſſit Index Graecus locupletiſſimus (caet. vt in ed. pr.) — Argentorati, Impenſis et typis Ioſiae Staedelii

CIↃ IↃ CXCIV.“

habet porro reliqua prioris ed. omnia illa, Dedicationem quidem et Praefationem, Photii Gr. et Lat., tum Epiſtolam Fabri, cum loco Luciani, deinde omnia externa textus vtriusque a pag. 1 — 362. eandem, ſed tum aliam typographicae artis figuram ligneam, poſt vero rurſus omnia, per numeros eosdem paginarum, etiam per Indicem, cuius modo vltimae pag. numerus, pro 542, deprauatus in 524. Caetera omnia paria, praeter annum ſub inſigni Staedeliano „MDC.XCIV.“

Sed, cognita quippe mihi perpetuo vſu per opus, oſtendit, praeter caetera textus Gr. communia cum priori ed., 1) elementa obtuſiora, papyrum que deteriorem ac debiliorem,

2) eadem cum priori vitia, 3, 4, 19. i. 4, 5, 11. i. 7, 12, 8. p. 877. e. etiam per omiſſa, ſed noua pluria, quaedam etiam e Baſſ. it. e Lugd. vt 4, 8, 17. i., (et in propriis, vt hic ſtatim tangantur, plura in Ind. et in

Annotat., vbi v. c. p. 378. m. in Procop. loco deſit totus verſus,)

tum, in exemplum vitiorum peculiarium, καὶ p. μετὰ ad 5, 1, 8. p. 11. ſed καὶ omiſſum 6, 7, 17. p. 476. cf. 1, 4, 18. p. 127. Add. καθ' αὐτ. — quo et referantur, quae ſeparatim ſequuntur,

3) lectiones ambiguae, propriae, vt 5, 4, 9. p. 105. d), 2, 9, 10. i. 1, 17, 7. p. 713. 1, 14, 4. p. 596. cum Lugd.

4) lectiones ambiguae, communes cum ed. priori 6, 5, 21. p. 403. b), it. 5, 5, 16. i. 6, 1, 12. p. 291. 6, 9, 7. e.

5) cum priori ed. autem diſtinctiones habet easdem, interdum vitioſas, vt 1, 4, 18. p. 126. ſed

6) diſtinct. alias, quam prior, etiam peiores, vt 8, 4, 9. e. 6, 6, 1. p. 412., ſed et meliores, etiam quam Steph. 1, 9, 21. p. 373.

7) aliam, quam prior, ſcripturam, ſed raro, vt 8, 8, 16. m. Καισ. pro prioris καισ. — it. per accentus, vt αἰδῶ 4, 13, 10. p. prioris αἰδῶ, it. cum Lugd. 8, 6, 16. e. ἐστὶ p. prioris ἐστι nudo, — it. praeſertim nobiscum ad 8, 7, 16. e. p. 1094. Add. — it. per ſpiritus 6, 7, 16. p. 473. in ἀρυσ. p. prioris aſpero ἁρ.

8) lectiones meliores, quam prior, 7, 9, 24. p. 806. c), 8, 4, 27. p. 1010. a) πετυρ., etiam, quam Steph. it. maxime 7, 1, 3. p. 545. i) e Sylb. coniectura.

9) lectiones meliores, quam aliae ed., cum priori ſimul, vt 7, 8, 8. e. e Stp. coniectura, ſed 7, 9, 6. m. cum Baſ. 2. L. p. 783. et adeo cum Ms. Ba.

10) lectiones peculiares et alias, quam al. ed. omnes, per ſe non male 2, 8, 11. p. 250. 4, 9, 13. e. — aut cum Ing. 2. 7, 8, 6. m., p. 750. — it. cum eadem et Baſ. 2. L. 8, 8, 3. p. 1105. — it. cum Bc. 1. e Pat. 1, 17, 20. p. 734. Denique etiam in Verſ. Pol. aliud, quam aliae ed. Lat., praefert ad 1, 15, 19. e. p. 675. i.

1678. 8. maior. Oxon., mihi ex auctione bibl. b. Ioecheri Lipſ. coëmta et dicta in opere Ox. 1., tenuit haec in fronte:

„Ἡρωδιανου ἱστοριων βιβλια η'. — Herodiani Hiſtoriarum libri 8. — Recogniti et notis illuſtrati“ deinde tabulam aeneam illam cum theatro Sheldoniano, tunc „Oxoniae — E Theatro Sheldoniano — Anno 1678.“

Poſt tergum vacuum „Praefatio (tota hic exſcripta.) — Herodianus, vt innuit Martinus Hankius de Romanarum rerum ſcriptoribus, Romanam ſui temporis hiſtoriam libris 8. ſcripſit. Eam a M. Aurelii Antonini, qui cognomen Philoſophi ſuſtinet, obitu, ſiue ab anno Vrbis 932, Chriſti 180, orditur: et in initio imperii Romani, poſt Maximinum, a Gordiano ſuſcepti, anno Vrbis 990, Chriſti 238, terminat. — Ex Graeco Latinam Ang. Politianus fecit: declaratam dederunt H. Stephanus, Erricus Memmius, Andr. Schottus, Frider. Sylburgius, Daniel Pareus, Io. Henr. Boeclerus. — Prodiit Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in f., Graece, cum eadem interpretatione, Venetiis 1524. in 8.: Baſileae 1549. in 8.: Graece et Latine, cum Stephani annotationibus, Memmii animaduerſionibus, Schotti emendationibus, ſcripturarum que varietatibus, Sylburgii notationibus, tomo 3. hiſtoriae Romanae Scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in f., cum Stephani et annotatiunculis in quosdam locos, et, partim ſupplemento, partim examine interpretationis Politianae, Lugduni 1611. (ſic) in 8.: cum Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia Principum ſpectant, Francofurti ad Moenum 1630. (ſic) in 8.: cum Boecleri notis, Argentorati 1644. in 8. — Cum itaque Herodianum ſecunda iam vice (quo et pertinere videtur ſuperius *Recogniti*) Oxoniae exhibeamus, operae pretium erit noſtram methodum explicare, et quid in hac editione praeſtiterit *praelum Sheldonianum*, exponere. — Quoad textum, ſecuti ſumus exemplaria H. Stephani, qui ſi quando a codicibus manuſcriptis diſſentiat, emendationem ſuam alieno charactere (?) fatetur, vel varias lectiones a latere adiicit. Nos ipſius plerumque emendationes — vbi verborum ſenſus id requirebat — nulla habita characteris ratione, ipſi textui inſeruimus, vt editio haec vltra iuſtam molem ne margine quidem excreſceret. — Eodem conſilio latinam verſionem A. Politiani elegimus; quem, quoties ſententiarum elegantiae intentus hiſtoricum vel oratorem potius agit quam interpretem, pro verborum et ſenſus exigentia paulo immutauimus. — Stephani, Memmii, aliorum que annotationes, quas ſuis bene

auxit Sylburgius, vbi textum clariorem reddunt, vel Tyronum captui magis expoſitum, ad paginae partem infimam ſubiecimus. — Poſtremo, Zonaram, Dionem, vt ac (ſic) Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores reuoluimus, vt — ſi quibus in locis Herodiani hiſtoria aliter tradatur — in hac editione, ſine temporis diſpendio, multorum ſententias eadem pagina exhiberet. In omnibus breuitati ſtuduimus, huic rei potiſſimum intenti, vt Authoris textus correctior et purior potius prodiret quam commentariis onuſtus.“

Sic finitam ſtatim excipit poſt medium tergi „Herodiani Vita Ex eodem Mart. Hankio — (pag. que ſq. med.) Iudicia de Herodiano, (vsque ad tergum extr. poſt quod) Index Rerum“ per ſeriem duplicem, valde ieiunus, vsque ad tergum iterum med.

Deinde noua in pagina poſt initium inane „Ηρωδιανȣ της Μετὰ Μαρκον Βασιλέως ἱςοριῶν — Βιβλιον Πρωτον. — Herodiani Hiſtoriae De Imperio Rom. Imperatorum poſt Marcum Liber Primus. — Προοιμιον — Prooemium.“

Poſt quae noua inſcriptio in ſummo „Herodiani (et in ſq. pag. e regione) Liber 1.“ cum numeris 2. 3., finito que Prooem. Gr. et Lat. linea dirimit „Breuiarium Libri Primi“ e Par. ed. aut Baſ. 2. L. et quidem cum Par. 2. p. 3. mendo ſtatim in principio „Imperator Marcus, ſemel, (p. ſenex) in Pannoniis, morbo correptus“ — cum pag. 4. ſub textum vtrumque, diviſis columnis, incipiunt poſt lineam Notae per numeros vulgares, quo ablegant iidem in textu Gr. partim ſupra vocum regionem eminentes, partim intra vocum interuallum ſtantes.

Tum pergit textus in fine librorum vel continuo, vel cum vacuo, vsque ad pag. 288. vbi finitum linea dirimit a Nota, et in media inani pag. „Finis.“

Iam textus 1) in prooemio, coeptus elemento grandi, ſed eo nudo, continuus eſt in Gr. et Lat. ſed

2) per libros, quorum primus modo incipit maiore elemento, at reliqui iterum grandi, ſectiones aliae, quam Stp. et Boecleri, in Gr. praefixos ferunt numeros Gr. ex alphabeto, ſed Lat. Vs. Romanos; vt orationes ſeparantur cum titulis Δημηγορία etc. maiores ſaltem,

3) typi autem ſunt minores, nitidi acuti que, cum compendiis quibusdam, etiam magnis, vt p. 16. ſect. XIX. e.

4) vitia porro pleraque communia cum Par. 2. aut 1., etiam in omiſſis, cf. 1. 6, 24. p. 228. k), 4, 9, 7. i. 5, 1, 8. p. 494. (habens tamen et propria, vt ib. 9. e.) quibuscum et

5) conuenit in ſcriptura ſaepe, v. c. in ἀνδρίας 1, 7, 8. e., it. in iota ſubſcripto, vt 3, 4, 19. p. 556. b), it. in litteris ſimpl. cf. 2. 12, 4. p. 366. m), cf. 3, 14, 11. e. ſed in diſtinctionibus variat, ex variis ſumens, it. in accentibus, vt 3, 3, 11. e Bs. 2. L., quos et praecipuos tenet, cf. 1, 10, 2. i. 8, 4, 9. p. 984., etiam pravos, vt ϛρατιῶτας p. 71. e. ad 2. 8, 18. p. 261. Add., non tamen p. pr. 70. ſect. XXIX. e. ad §. 8. ib. p. 245. etc. it. ϛρατιῶται p. 65. l. 10. ad 2, 6, 16. i. Add., nec tamen ib. e. et p. pr. ſect. XXII. e. etc. cf. quae ſupra ad Par. de vitiis,

6) lectiones vero et coniecturas Stp. non ſequitur omnes, cf. 1, 3, 5. p. 68., ſed aliquas tantum, vt 5, 2, 5 i. 5, 7, 6. i. 5, 8, 8. i. 7, 5, 12. p. 685. it. 8, 8, 18. i. cum Par. — tum omnino in lectiones cf. ſupra ad lect. Par., in primis Par. 2.

7) lectiones denique ambiguas habet vel ex ſe, cf. 5, 4, 21. e. — vel aliunde, cf. 8, 5, 10. e Lugd.

1685. 8. minoris Patau., peculium Leisnerorum, tum filii, Auguſti, tum b. patris, cuius in margine illita plumbo extantia quaedam, vel in textu eodem plumbo correctu, vt p. δ' i. να med. λ' m. λα' i. m.

Habet praecipua multa, et ſtatim titulum, charta in pura medium poſitum, Ἡρωδιανȣ̃ Ἱϛορικοὶ Λόγοι Ὀκτώ. tribus verſibus deinceps, diuerſis que elementis.

Vacuo poſt tergo, alius titulus: „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱϛοριῶν βιβλία ὀκτώ. (ſex rurſus verſibus deinceps, elementis que aliis vbique.) Cui acceſſere Genealogia, Chronologia, et Geographica Imperii Romani Deſcriptio. — (Deinde figura lignea, puer nudus, tenens manu vtraque ſtipites floreos, ad brachia inclinatos, ſedens que ſic, non vectus, in ceto vel delphino. Sub his) — Patauii, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. (denique ſubter lineam terminantem) CIↃ IↃ CLXXXV. Superiorum Permiſſu."

Inane tergum pagina ſequitur, vbi „Typographus Studioſae iuuentuti Felicitatem, (pro Praefatione, in qua, praeter laudes Herodiani, repetit, quid afferat, Chronolog., Geneal. et Geogr., cum mero) Vale.“

Nouam paginam occupant duo de Herodiano teſtimonia „Ex Gerardo Io. Voſſ. de Hiſtoricis Gr. — (et) ex Suida.“

A tergo reperitur Superiorum ille Permiſſus Itala lingua „Noi Reformatori dello ſtudio di Padova — dat. li 31. Dec. 1684.“

Tum charta geographica, diptychum longum „Imperii Romani Geographica deſcriptio ad Herodiani Hiſtoriam.“

Tandem ſolus Gr. textus „Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον Βασιλείας ἱςοριῶν, Βιβλίον πρῶτον. Προοιμιον.“ non modo cum Gr. numeris, paginas indicaturis, ab α — ρος'. cum fine „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μ. Μ. Βασ. τέλος“ ſub eo que ornamentum typographicum e ramis et floribus, — ſed etiam cum Gr. titulis capitum „Κεφάλαιον Πρωτον, etc. — contra autem pro titulo per paginas nihil.

Porro textus Gr. 1) praeter ſectiones librorum et capitum continuus vbique, ſine §. §., nec orationes diſtinguens, et modo ſententias per vncos dupl. („), cf. γ med. δ m.

2) elementis longe minutis, nec tamen obtuſis, per initia librorum maximis, iis que ſemper duobus, vno tamen tantum intra quadrata florea, ſed per capitum principia magnis,

3) compendiis inſtructus non paucis, at inconſtanter, vt in μέν.

Poſt textum Gr in noua pag. med. praemittitur primus quis titulus „De Vita Romanorum Imperatorum.“ poſt que tergum vacuum alter longiſſimus hic deinceps variis elementis. „Herodiani De Rom. Imperatorum Vita poſt Marcum vsque ad Gordianum Nepotem. Libri VIII. Ang. Politiano Interpr. Quibus Chronologia, Genealogia, et Geographica Imperii Rom. deſcriptio adiecta ſunt. (parallelogramma, cuius medium caput humanum cum galea ambiunt rami cum floribus. Sub hoc) Patauii, M. DC. LXXXV. Ex Typographia Seminarii Opera P. Ant. Brigoncii, (linea ſecans) Superiorum Permiſſu.“

Deinde iterum illa ſuperiora „Typographus — Felicitatem. — per binas paginas, — teſtimonia duo

iterum, — Itala illa eadem, — charta geographica eadem, — post. ornamentum aliud typographicum, quam ante Gr. textum, — Herodiani Historiae de Imperio Imperatorum post Marcum, vel de suis tempp. Liber Primus, E Graeco translatus, A. Politiano interprete. Caput Primum. Argumentum (e Boecl. ed., leuiter mutatum in partibus, cuique capiti deinde praemissum porro) pergente textu sine §. §. sed orationibus, maioribus quidem, expressis alio elementorum charactere, librum autem quemque claudente figura vbique alia typographica e ligno, a pag. 1. — 251. vbi „Finis" in media pag., subter que figura iterum lignea.

A tergo statim „Index rerum apud Herodianum praecipue memorabilium" alius, quam Boecl., p. 232 — 247., tum in med. pag. „Finis" post que rursus lignea figura.

Aduersa tum pag. habet modo sub initium „Impr. Fr. Oliuerius Tigius Inquis. Gen. S. offic. Pad." Dein „In Herodiani Historiam Chronologia" p. 249. — 260. exeunte. Porro cum noua p. 261. „In Herodiani Historiam Genealogiae" ad p. 278. it. Denique in med. „Finis."

Redimus ad textus Gr. conditionem reliquam, quam cognouimus sic, vt 1) textus sit conflatus vndique,

2) habeat vitia tum communia, e Par. aut Bas. 2. L. cf. 1, 10, 11. e. 6, 5, 9. p. 385. r), 8, 4, 16. i. it. in omissis, vt 4, 5, 3. p. 867. z), 7, 7, 6. e. it. ἐν omiss. p. ϱνέ. l. 9. cum Par. ad 7, 9, 20. p. 803. l) Add., — etiam propria, cf. per opus et p. ϱνδ'. l. 7. et 9., correcta etiam a Leisn., it. ϱμϑ'. l. 5. et antep. it. ϱνζ'. init. ad 7, 10, 13. p. 837. Add.

3) scripturam inconstantem, vt in elementis nom. propr. 1, 3, 1. e. cf. Βασιλέα et βασιλέα eadem p. ς. e. — it. in iunctis 8, 7, 9. — it. in iota subscr. subst. 5, 5, 2. p. 131. u), — accentus partim ex Ing. aut Ox.

4) distinctiones ducat etiam vndique, (frequentans maxime colon, etiam in fine capitum, it. commata ante καὶ cum Ald.) vt e Bas. 2. L. 1, 3, 5. p. 67. — ponens tamen et de suo, cf. 7, 12, 18. melius que, quam ed. rel., cum que Ms. Ba. 1, 5, 6. p. 70. cf. 5, 5, 2. p. 131. s); — sed male 6, 6, 2. p. 415. s), cf. 7, 11, 15. e. sq.

5) quoad lectiones, aliunde ſumens iterum, non ſemper e Stp. cf. 1, 3, 5. p. 68. — ſed et e Sylb. coniect. cum Par. 5, 8, 9. p. 251. — it. e Baſ. 2. L. etc. 8, 8, 3. p. 1105. ib. 8. p. 1113. — it. e ſolis Par. 5, 3, 22. p. 89. — it. ambiguas quidem, aut e Baſ. 2. L. 3, 7, 1. e. it. e Par. 6, 5, 9. m. p. 385. p), aut de ſuo 7, 11, 6. p. 852. — vitioſas vero e Par. 2. 6, 6, 2. p. 415. r), cf. 7, 4, 5. p. 654. — it. per gloſſam 7, 10, 2. i., etiam adeo cum Ms. Ba. 3, 14, 12. e. p. 762.

Caeterum, praeter parentheſes Steph., adhibuit alias, vt p. ϱλβ́. 5, 6, 12., et cum Ald. 1. in fine librorum verſus, in figuram trianguli ſ. pyramidis conformatos.

1704. 8. mai. Oxon., et ipſa poſſeſſio Leisnerorum, ſed patris maxime, cuius manus per totam eam conſpicua, non neglecta nobis per opus. Quae nondum adhibita ſunt, ea potius ſimul dabimus inferius.

Habet haec editio primo eadem fere in fronte, quae ſuperior Oxon. „Ηϱωδιανȣ ιςοϱιων βιβλια ή. Herodiani Hiſtoriarum libri 8. Recogniti et Notis illuſtrati.“ Sed nunc lineam, ſub ea que formam theatri Sheldoniani diuerſam, non modo minus aedificium, ſed et alias res in circuitu. Tunc ſubter tabulam aeneam minoris moduli alia linea ducta ſegregat reliqua haec. „Oxoniae, E Th. Sheld. An. Dom. MDCCIV. Impenſis G. Weſt et Ant. Peiſley, Bibliopol. Oxon.“ A tergo inani ſequitur Praefatio eadem prorſus, etiam in illis „Cum itaque Herodianum ſecunda iam vice Oxoniae impreſſum exhibeamus“ deinde caetera eadem, etiam p. 3. in Breuiario mendum iſtud *ſemel*, reſpondentibus ſibi cum pagina quaque textus Gr. verſibus cunctis, (fere quidem, cf. tamen p. 64. ſq.) non item Vs. Lat. cf. p. 10. e. 12. e., ſed mutatis locis interdum textus vtriusque, vt ſtet ad ſiniſtram Lat., ad dextram Gr. p. 10. 12. in hac que edit. deinde ſemper poſtea, a tergo quidem paginarum, cum in ſuperiori Ox. inde a pag. illis nominatis ſtet Gr. ad ſiniſtram, Lat. ad dextram, ſed contraria ex parte iterum p. 94. — 174., mutatis rurſus partibus cum p. 176. — 226., dein collocatis rurſus aliter textibus a p. 230. — 262., denique contra iterum cum p. 266. ad finem p. 288. qui et ipſe ſimilis eſt illi ſuperioris Ox.

In qua ſimilitudine, quae intercedit his duabus ed. etiam in aliis, tamen ſecunda (ſic enim in opere appellata Ox. 2.) 1) correctior comparuit, quoad accen-

tus, vt p. 65. l. 9. in στρατιῶται ad 2, 6, 16. i. et στρατιώτας, it. aliter p. 53. l. 4.

2) deprauata magis p. 35. fect. XLV. i. ad 1, 14, 6. i. νεὸν, p. prioris νεῶν, ib. §. fq. p. 603. it. p. 47. i. l. 2. (pr. l. 4.) p. 51. f. VII. l. 7. ad 2, 2, 13. e. p. 77. l. 13. it. p. 277. m. ad 8, 5, 9. e. it. quoad lect. et omiff. artic. τῇ e Baf. 2. L. p. 283. e. ad 8, 7, 11. e.

3) deprauata aeque 1, 14, 7. p. 603. in τὲ omiffo e Par., fed per fe p. 36. m. in δᾶξας p. δᾶξαι ad ib. §. 14. e. cf. p. 78. fect. XXXVII. l. 7. omiff. τήν τε ad 2, 11. 1. p. 335. Add. it. om. ἐν ad 2, 9, 8. i.

4) easdem lectiones retinens cum fuperiori e Par. 2. ad 1, 1, 5. i. 2, 12, 2. m. p. 364. it. e Boecl. aut Pat. 2, 13, 10. p. 395.

5) cum fuperiori Stp. coniecturas negligens ad 2, 13, 16. i. 18. m. p. 413. — it. cj. lectiones ad 1, 3, 5. p. 68.

6) fola tamen tacite Stp. coniecturam fufcipiens ad 7, 1, 5. i.

7) difcrepans a fuperiori in diftinction., dum retinet fidelius p. 260. m. comma poft αὐτὸ e Baf. 2. L. ad 7, 11, 16. m.

8) cum fuperiori conueniens in alia lectione, quam ed. rel. p. 154. l. 5. addito καὶ ad 4, 7, 12. p. 909. cf. alias 5, 4, 21. et praefertim p. 47. l. 4. Ox. 1. fed 2. l. 2. in ἁλίξαντες p. vulg. ἁλισ. ad 2, 1, 2. p. 2. Add.

9) difcendens a fuperiori in lectione peculiari, per fe ambigua p. 283. m. ad 8, 7, 9. i.

1724. 8. Edinb., donum Cafp. Fritfchii Lipf. bibliop., quod gratus et hic memoro, cui titulus

„Ηρωδιανȣ ιστοριων βιβλια η. Herodiani Hiftoriarum libri. Ad optimorum codicum fidem fummo ftudio recogniti et emendati. Praemiffa eft M. Antonini Philofophi Vita, a Io. Xiphilino confcripta. (Tum ligneum ornamentum typographicum, volucres duae, expanfis alis, per capita aduerfus fe aperto roftro fpectantia, quae volucres ftant fupra hominis caput alatum vndique, diremtae apice f. ftipite floreo, vt videtur, fed circumdatae caule floreo cum pomis. Subtus linea terminans) Edinburgi: In aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamentaria. M.D. CC. XXIV."

Poft tergum liberum in noua que pag. vncos ( ) in fummo et parallelogramma latum varie que compofitum

„Ioannes Patonus Lectori beneuolo S. — Exhibemus tibi L. B. nobilem in primis Scriptorem Herodianum, qui res ſui temporis, id eſt, Hiſtoriam Imperatorum Romanorum, ab exceſſu M. Aurelii Antonini ad initia Gordiani Tertii, ſtylo ſimul grauiſſimo atque elegantiſſimo complexus eſt. Is cum merito ſuo maximi ſemper habitus, atque in Scholis noſtris vſu receptiſſimus eſſet; neſcio tamen qua ſiue docentium incuria, ſiue Typographorum hac in parte ceſſatione effectum eſt, vt propter exemplorum inopiam, ac proinde caritatem, minus iam quam decuerat tyronum manibus verſetur. Huic demum vt incommodo occurrerent qui apud nos Graecas litteras ſumma cum laude ac eruditione profitentur, mihi auctores fuerunt, vt Hiſtoricum, non magis rerum magnitudine ac varietate, quam orationis nitore atque vbertate praeſtantiſſimum, noſtratium praelis ſubiicerem. Quod mihi et facile perſuaſum eſt. Quo autem pacto rem exequutus ſim, paucis accipe. Ac primo quidem Textum ipſum ad optimorum codicum, Aldi praeſertim Manutii, Hen. Stephani et Fr. Sylburgii, fidem exegimus: niſi quod eiusdem H. Stephani emendationes nonnullas, eas nimirum quae veris proximae videbantur, Oxonienſis editionis exemplum ſecuti, inſeruimus. A latere adiuncta eſt pulcherrima ac Latiniſſima Ang. Politiani interpretatio. (Deinde de Polit. Vs. a ſe mutata e Steph. et cur M. Antonini vitam adiecerit, cum clauſula mera) Vale.“ vacuo relicto ſpatio rel. paginae.

In noua per numeros cum punctis Romanos i - xxviii „Herodiani Vita ex Mart. Hankio (prima pag., ſed ſecunda cum tertia) Iudicia de Herodiano (ex ed. Oxon., in quarta) Imperatorum hoc Volumine contentorum Series. Ex Io. Xiphilino. M. Aurelius Antoninus Philoſophus Pag. V. (vsque ad xxviii. Gr. et Lat.) Herodiani Hiſt. M. Ael. Aurel. Commodus. — M. Antonius Gordianus. III.“ cum numeris vulgaribus paginarum editionis, verum non omnino iuſtis.

Poſt vitam Marci e Xiph. noua pagina inchoatur poſt vacuum ſpatium nouo parallelogrammo typographico et nouis numeris vulgaribus pag. 1 — (cum titulo Lat. „Herodiani Liber 1. rel.“) 313. non plenam cum ſolo „Finis“ et in aduerſa parte per integram pag.

„Catalogus Librorum, qui proſtant venales apud Io. Paton, Bibliop. in ar. Parliam.“

Ipſe textus inde a p. 1. concinit cum Oxon. per externa quidem, etiam per praemiſſa Breuiaria, (in primo p. 3. e. adeo cum mendo iſto *ſemel*,) it. per ſectionum minorum Graecos alphabeti numeros, omnino que per elementa initiorum, tum media in compendiis, quorum et plura alia que adhibuit.

Reliqua textus Gr. ratio 1) conformata eſt ad *tres* illos, quos nominabat Patonus in Praefat. *codices* in vniuerſum,

2) per diſtinctiones fere ad Ald., quae tamen deſeruntur quoque, vt ad 4, 8, 5. ſq. vbi illae tenent punctum poſt ὑποδ. et comma poſt φκλ., ſed punctum vtrinque Ox. 2., tum Ox. 1. punctum cum colo, at Ed. cola duo p. 169. m., vbi et mox poſt φέρειν vitioſum comma cum Ox. 1.

it. p. 145. e. ad 3, 14, 9. e. vbi poſt μαχ. habent Ald. cum Stp. punctum, it. Ox., tamen Ed. colon e Pat. p. οθ'. m. id que cum Ms. Ba., quocum id et fert p. 154. m. ad 4, 2, 6. m. p. 813. poſt κοσμ. pro commate Ox. Stp. et Ald. it. Pat.

denique ad 8, 8, 18. i. poſt ἐξεβ. pro Ald. commate, p. 313. l. 8. colon cum Ox.

3) per vitia (praeter propria, vt p. 3. e. ἑκότως, ad 1, 1, 10. i. ſed p. 292. i. ſect. II. e. ἐλπιζον ad 8, 1, 16. i. p. ἤλπ. cf. 2, 4, 11. p. 113.) ad Stp. cf. 4, 2, 5. p. 837. Stp. p. 89. e. τὰς — ἐπαινουμένοις Ed. p. 157. e. non vero ad Ox., quoad nunc (d. 6 Aug. 93.) conferre potui, quanquam olim notans talia, quarum vtriusque vitia, ſupra memorata, deprehendi ſublata; ſed tamen, quod poſtridie reperi, ad Ox. 2. 1, 12, 12. p. 507.

4) per ſcripturam ad Ox., quoad accentus, partim quidem, ſed, quoad alia, ad Stp., vt in κομιδῆ 1, 1, 9. e. p. δῆ Ox.

5) per lectiones rel., vndique collectas, non ad Stp. 8, 5, 8. e. nec ad eius coniecturas, cf. 2, 13, 16. i. 3, 6, 11. i. at tamen 5, 7, 6. i. 7, 2, 15. p. 603. 7, 11, 6. i. Add., 8, 6, 5. 7. e. 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. 2. i. 5. i. 16. e. 17. p. 1095. 8, 8, 18. i. — id que a ſola Ed. 7, 11, 15. i. — vt ad ej. lectiones veteres ve 1, 1, 5. p. 16. ſeruato art. it. adi. καινὰς 1, 3, 5. p. 68. — it. a

ſola ad Sylb. coniecturam 7, 11, 3. p. 846. cum Ms. Ba. et cum parentheſi Bg.

ductis aliis lectionibus tum mendoſis 4, 3, 5 i. b) ex Ox. — tum ſaltem ambiguis, ex iisdem, ib. 7. i. 7, 1, 8. p. 553. 8, 5, 10. t), — ſed ſimul cum Ms. Ba. 6, 5, 18. e. — denique ex ſe ſolum 1, 3, 13. e.

1759. 12. Hal. titulus „Ἡρωδιάνȣ ἱϛοριῶν βιβλια οκτω. Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. ad exemplar H. Stephani excuſi. — (Ornamentum ſ. inſigne typographicum e variis rebus, inclinata tabula teres ſ. ſcutula cum protome, i. e. capite laureato, collo que ac pectore dimidio, circum quae varii generis res et inſtrumenta, rami foliati, caules florum, pauonis ſpeculum, Mercurii caduceus ſine alis, tuba, alia, quae non intelligi volebant. Sub his linea multiplex e ſerpentino genere cum initio et fine circulari, poſt quam) Halae, Impenſis Orphanotrophei, MDCCLIX.“

A tergo vacuo, poſt ornamentum aliud typographi, varie compoſitum, textus ſolum Graecus „Ἡρωδιανȣ τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱϛ. βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρωτον. Προοιμιον“ a p. 1. — 246. numerorum talium vulgarium, vbi pagina fere extr. nil, niſi paruum ornamentum, compoſitum in lineam rectam cum pendulo cirro.

Inde a pag. 2. titulus in faſtigio: „Ἡρωδιανȣ ἱϛοριων βιβλιον Α. — Η.“ intra finitos libros et inceptos ſpatium breue, vel vacuum, vel cum tenui ornamento; vnum prooemium in fronte cum elemento grandi, libri omnes, vt et capita horum, cum non ita longo.

Nullae §. §. ſed ſeries in prooemio et capitibus ſeiunctis vna; orationes tantum maiores inſtructae ab initio et in fine vncis duobus iisdem („).

Typi minuti, acres, puri, ſine omni compendio, ſeruatis per textum vitiis Steph., vt p. 154. l. 20. ad 5, 3, 9. i. πρὸς τὸν ἐπιχωρίων, it. p. 110. l. 2. ad 3, 12, 13. i. vnde Excerpta e Mss. emendabant.

Per quam quidem conditionem cenſuram que editionum ad textum conſtituendum Gr. nullae valere poterant, praeter Ald., Steph. et Sylb., raro caeterarum vna atque altera lectio, nec Ald. cum Steph. vbique, quod illae quidem vitioſae eſſent per omiſſa, ſed haec ſuſpecta ob Codices non nominatos et ob lectiones, per ingenium arbitrium que ſine auctoritate librorum et Codicum intromiſſas.

Itaque in editione recentiore quid actum ſit, audiamus
unde, quoniam ipſe comparare eam ne nunc quidem vo-
, ſubiiciens hic Erfurtiſche gelehrte Zeitung zwey und
eyſsigſtes Stück 1782. S. 250.

„Baſel. Bey Ioh. Schweighäuſer kam dem Tittel (ſic)
ch ſchon im vorigen Iahre heraus: Ἡρωδιανȣ ἱϛωριων (ſic)
βλια οκτω. Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. recogniti et no-
illuſtrati. 477 S. in 8. 1 Rthlr. Eben zu einer Zeit,
ɔ uns von mehrern Orten her zu einer neuen Bearbei-
ng des Herodian Hoffnung gemacht wurde, erhalten wir
eſe Ausgabe, die nichts geringers als die Berichtigung
s äuſserſt fehlerhaften Textes, und zugleich auch An-
erkungen verſpricht. Schon ſeit, wer weiſs wie vielen
hren hat — Hr. Irmiſch — ſich zu dieſer Arbeit gerü-
t. — Nach der Zeit hat auch Hr. Rector Wolf eine Aus-
be des Herodian verſprochen, wo der Text in einer
uen Geſtalt erſcheinen, und bloſs mit kurzen Anmerkun-
n zum Beweiſe der geänderten Leſearten, nebſt dem
ronologiſchen Datum am Rande, begleitet ſein (ſic)
llte. Und, iſt Rec. anders recht unterrichtet, ſo iſt dieſe
ısgabe, bey der auch Handſchriften gebraucht ſind, be-
its unter der Preſſe, und ſoll in der nächſten Meſſe fer-
; werden. Ungeachtet dieſer Arbeiten liefert man uns
er einen Abdruck des Herodian, mit Politians lateiniſcher
eberſetzung, wovon wir itzt dem Leſer Nachricht geben
ollen. In der kurzen Vorrede, bey der ſich ſo wenig als
f dem Tittelblatt Iemand zum Herausgeber bekennt,
ird geſagt, daſs man den Stephanſchen Text gewählt
ıbe, doch wären häufig auch die Emendationen dieſes
elehrten, die er nur auf den Rand ſtellte, in den Text
rückt; damit, dachte der Recenſent, vielleicht der Au-
r einigermaſsen korrekter der Iugend in die Hände gege-
n werden könnte. Aber was ſagt der Herr, warum er
e Marginalkonjekturen des Stephanus aufgenommen?
t, heiſst es, editio haec vltra juſtam molem ne margine
ıidem excreſceret. — *Eodem conſilio*, fährt er fort, la-
ıam verſionem Ang. Politiani elegimus etc. Recenſent
öchte wohl wiſſen, was hier *eodem conſilio* heiſsen ſolle,
ıd worauf das *eodem* gehe. Wir wollten, dieſe Verſion
äre nicht beygefügt, ſo wäre dann die Ausgabe weniger
eucr, und der Iüngling brauchte ſich etwas nicht zu kau-
n, was er doch nicht nützen kann. Denn ſo vielen
erth für den Verbalkritiker dieſe Verſion immer hat, ſo
ſie doch zu paraphraſtiſch; als daſs ſie der Anfänger als

Hülfsmittel zum Verſtehen gebrauchen könnte. In den un
term Text ſtehenden Noten, die weder ganz kritiſch, noc
ganz exegetiſch, noch auch eigentlich hiſtoriſch ſind, ſon
dern mehr eine Art von occaſional remarks, finden ſic
auch aus den Sylburgiſchen Anmerkungen Excerpten un
kurze Stellen aus den gleichzeitigen Geſchichtſchreibern
dem Dio Caſſius, Zonaras, den ſogenannten Scriptoribu
hiſt. aug., beſonders wo dieſe vom Herodian abweichen
Boeclers Noten ſind, wie es ſcheint, faſt gar nicht ge
braucht: was aber weit mehr zu verwundern iſt, ſo ſchein
der H. von den Hülfsmitteln, die man neuerlich zur Be
richtigung des Textes bekommen hat, gar nichts zu wi
ſen. Daher kömmt es, daſs man allenthalben noch die a
ten widerſinniſchen (ſic!) Fehler wiederholt antrift, (ſic
wie gleich in der Vorrede des Autors K. 1. ἐγών (ſic, ho
eſt ſane *widerſinniſch*) τε πάλαι für ἔργων, und am End
dieſes Kap. οὗτω (ſic) γὰρ οἱ μὲν τὴν ἡλικ. πρ. für τούτων γὰ
Weit eher läſst ſich ἐπιμηκεστέρον (ſic) ἔσχον τὴν ἀρχὴν ertra
gen, und Stephans Verbeſſerung, ἐπιμηκεστέραν, iſt unnö
thig, wenn man nur ἔχειν τὴν ἀρχ. für ἄρχειν nimm
Auſser dieſer Stephanſchen Konicktur, der der H. beytrit
iſt beym ganzen Proömion nichts angemerkt, als daſs z
den Worten ἐν τῇ ἡμεδαπῇ zu verſtehen ſey γῇ. Das wuſ
nun wohl jeder Anfänger. In den folgenden Worten: καὶ
πολλοῖς βαρβάροις liegt vielleicht (?) noch ein Fehler, wie
wohl hier keine Varianten ſind. S. 10, K. 2. iſt richtig (?
μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ſtatt μ. τῆς ἄλλης επ., (ſic) wie biſhe
geleſen wurde, in den Text geſetzt, aber ohne alle An
zeige in der Note. Auf eben derſelben Seite ſteht πέπο
ρακται für πέπρακται, und dergleichen Druckfehler giebt e
in groſser Anzahl. Im 3. Kap. wird die Meynung de
Steph. gebilligt, der δεδιὼς entweder in ἐδεδίει verwandeln
oder vor das Particip. ein Wort einſchieben wollte. Bey
des ſcheint dem Rec. gleich grundlos: man muſs nur di
Periode, ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰς bis μετοχετεύονται, nicht vor ſic
beſtehend, ſondern als den Vorſatz anſehen, wovon οἷα δ
ἄνδρα u. ſ. w. der Nachſatz iſt. Die Partikel δὴ behält dan
ihre eigene Kraft, ergo dico, nach der ſie in einer länger
Wortfolge den Nachſatz ankündigt. Von ῥᾷστα aber bis με
τοχ. muſs in einer Parentheſe eingeſchloſſen werden. S
giebt, nach unſerm Gefühl, das Ganze einen guten Sinn
und bedarf keines Emendirens. Etliche Zeilen weiterhi
hätte, ſtatt der dürftigen Erklärung von καυσία, etwas übe
den *Antigonus*, der hier gemeynt wird, geſagt werde

sollen. Das ist aber der pessimus morbus interpretum, vt multa ex obscurioribus taciti transiliant, wie Bacon sagte. Im 5. Kap. steht noch τὴν ἀναφορὰν ἔχαν, (sic) wo es offenbar ἔχα (sic) heissen muss. Kap. 6. steht auch noch ἀπέχα τὴν ἐπιθυμίαν, (sic) für ἐπέχα, wie schon Steph. vermuthet hatte. Weiterhin lesen wir ἔπαχε (sic) τὸν νεανίσκον. S. 48. muss συντήριον wahrscheinlich (?) in σωτήριον verwandelt werden. Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken (?) Schotts Konjektur, καὶ ταῖς — ἡδέαις σκίαις (sic) aufgenommen werden sollen. Denn wer hat je ἐνώδια (sic) τῆς σκιᾶς gesagt? S. 56. oben lese man ἀποταμὼν für ἀποτεμών. S. 62, ἔφερεν (sic) für φέραν. S. 72, ἐκᾶθεν für ἐκαστε, (sic) was die blosse Grammatik verlangt. (?) Diess sind Proben von des Herausg. Behandlungsart im ersten Buche: und nicht besser sieht es in den übrigen Büchern aus. Mit Erwartung schlug Rec. die Stelle im 1. K. 2. B. nach, wo das Ἀρισταῖον den Gelehrten so viel zu thun gemacht hat. Unser H. läst jenes Wort im Texte stehen, und sagt in der Note mit einer ruhigen lakonischen Kürze: Legunt alii, nescio qua fide, προιμαῖον. Wie viel weiss der Leser nun mehr, als vorher? — Den Gebrauch dieser Edition, die doch, so lange es noch keine bessere giebt, immer ihre Käufer finden muss, (?) würde es sehr befördert haben, wenn man die Boeclerische Kapitelabtheilung beybehalten hätte, nach der der Schriftsteller gewöhnlich citirt wird, und die sich auch in dem kleinen Hallischen Abdruck findet. Anstatt dieser hat es dem H. beliebt, die alte wieder hervorzusuchen, die in einigen Ausgaben des vorigen Iahrhunderts üblich war, und die alles in kleinere Abschnitte theilt. Uebrigens wird Jeder, der diesen Herodian mit kritischen Augen betrachtet, bemerken, dass wir dadurch weder in Ansehung der Lektion, noch der Erläuterungen des Textes, um ein Grosses weiter gebracht sind, und dass Herodian immer noch der Autor ist, der, wie Appian — doch freylich ist dieser noch weit verderbter — die Hand eins oder mehrerer erfahrnen Kritiker erwartet, eh er zum Gebrauch der Schulen passend seyn kann, wozu er sich sonst durch vielerley Eigenschaften qualificirt. I. I."

Cum de editione praedicata Wolfii V. Cl. nihil in liturariis notassem: nihil inde potui hic proferre. Transeo ad illam

1791. 8. Lipſ. cuius inſcriptio

„Ηρωδιανȣ ιϛοριων βιβλια οκτω (ſub quibus ſecans linea) Herodians Lebensbeſchreibung der römiſchen Kaiſer, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern, in acht Büchern. Herausgegeben für Schulen, nebſt einem vollſtändigen Wortregiſter. (ſubter alia linea terminans) Leipzig, 1791. bey Iohann Ambroſius Barth."

Auerſa vacua excipit in vacuo paginae nouae medio ſtans vocabulum „Vorrede. — Schon vor mehr als acht Jahren faſste ich als Lehrer der griechiſchen Sprache auf dem Waiſenhauſe zu Halle die Idee auf, den Herodian, welcher daſelbſt in den Klaſſen eingeführt war, ſo, wie er jetzt erſcheint — einige kleine Aenderungen abgerechnet — für die daſige Schule zu bearbeiten. Dieſe Idee ward Entſchluſs, als das von dem Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike für Schulen herausgegebene griechiſche Leſebuch erſchien. — Den Herodian auf eine ähnliche Art für Schulen zu bearbeiten, ſchien mir keinen geringen Nutzen zu verſprechen. —

Ich theilte meinen Wunſch der daſigen Buchhandlung mit, und der Vorſteher derſelben, dem dieſer Vorſchlag gefiel, war ſogleich bereit, nach Abſetzung der noch vorhandenen Exemplare von der alten Edition, eine zweckmäſsigere Ausgabe für Schulen zu veranſtalten. Die Beſorgung derſelben wurde mir übertragen. Vorzüglich war ich nun darauf bedacht, das weſentlichſte Stück eines ſolchen Buchs — einen zweckmäſsigen Index auszuarbeiten, und ſodann einige kritiſche Noten da, wo es der Text erfordern würde, hinzuzufügen. —

Für den Lehrer hat, wie ich glaube, Herr Irmiſch hinlänglich geſorgt, und dieſes Buch mag daher — für Lernende beſtimmt ſeyn. —

Das Wortregiſter —, ſo wie auch die Noten unter dem Texte, iſt in unſerer Mutterſprache ausgearbeitet worden. — Es iſt dabei die möglichſte Kürze beobachtet worden, ohne jedoch etwas Weſentliches zu übergehen. — Die Seiten, wo jedes Wort zu finden iſt, habe ich nicht anführen wollen, um dadurch einigen Raum zu erſparen. Dagegen habe ich es mir zur Pflicht gemacht, bei der Ausarbeitung deſſelben die Bedeutungen der Wörter, ſo viel als möglich war, ſo zu ordnen, wie eine aus der andern mir zu folgen ſchien. Fleiſs iſt nicht dabei geſpart worden; aber gleichwohl kann es möglich ſeyn, daſs hie und

la noch ein beſtimmterer Ausdruck hätte gewählt werden können. —

Die Abſchnitte ſind mit einer kurzen Anzeige des Inhalts verſehen worden. — *Auch* — iſt zugleich das Iahr, in welchem dieſe oder jene Begebenheit ſich ereignete, oder ein Kaiſer regiert hat, mit angemerkt worden.

Auf Kritik des Textes iſt ebenfalls mit Rückſicht genommen worden, aber freylich nur da, wo der Text es nothwendig erforderte. Alles anzuführen, was Sylburg, Stephanus, Reiske, Stroth u. erſt neuerlich Herr Irmiſch von Varianten, Vorſchlägen u. Verbeſſerungen mitgetheilt haben, würde bei einem ſolchen Buche ſehr unzweckmäſsig geweſen ſeyn. — Für mich war es hinreichend, das Nützlichere und Zweckmäſsigere, was die Sprachkenntniſs befördern kann, hier mitzutheilen. Beſonders habe ich die Conjecturen des Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike — dabei zu Rathe gezogen; und von der groſsen Ausgabe des Herrn Rector Irmiſch die vier erſten Bücher dankbar mit zu benutzen geſucht. —

Auch iſt in den Noten mancher hiſtoriſche und geographiſche Umſtand mit berührt; zu bekannte Oerter aber und was im Texte ſelbſt hinlänglich erklärt wird, übergangen worden. Dagegen habe ich zuweilen von einer ſchweren Form, wo ſich das Zeitwort nicht leicht errathen läſst, unter dem Texte einen Wink gegeben, aber ſie nicht erklärt, um dadurch den Iüngling zu veranlaſſen, das Wort ſelbſt in dem Index aufzuſuchen, und ſeine Selbſtthätigkeit dadurch in Spannung za erhalten. In Rückſicht der Sprachregeln iſt dieſes auch zuweilen mit der Grammatik des Herrn Trendelenburgs geſchehen. —

Für Korrektheit des Textes iſt, ſo viel mir bei der Entfernung des Druckorts möglich war, geſorgt worden. Auslaſſungen von ganzen Wörtern, die den Sinn entſtellen könnten, wird man, ſo viel ich beim Durchleſen habe bemerken können, gar keine finden, und Buchſtaben habe ich nur ein paar angetroffen, nämlich Seite 1, Zeile 9, wo ſtatt ἐν: μὲν, und S. 11, Z. 25 für οὐδὲ: οὐδεὶς muſs geleſen werden. — Die übrigen ſind gröſtentheils Accentfehler. — Deſſau den 18ten Mai 1791."

Die einmal gewählte Mutterſprache mag auch von mir hier bey fernerer Anzeige und Beurtheilung dieſer Ausgabe folgen, die ich deſto ſorgfältiger und lieber anſtellen werde, e mehr Unbefangenheit der bis ietzt ungenannte und

unbekannte Herr Herausgeber gegen mich und meine Ausgabe geäuſsert hat.

Die vorher im Auszuge gelieferte, zweckmäſsige und zur Einſicht der Beſchaffenheit des Buches und der Bearbeitung deſſelben wohl abgefaſste Vorrede hat auf der erſten Seite keine Seitenzahl, erſtreckt ſich aber dann mit Römiſcher von IV — X, beynahe zu Ende, vor dem in einem leeren Raume eine Queerlinie liegt von ungleicher Breite.

Dann oben herein auf einer neuen Seite in der Mitte einer kleinen Leere eine ſchmale Figur, eine ſchiefliegendes Viereck mit einem Parallelogramm zu beyden Seiten, woran in gerader Richtung angehängt Figuren, die einem zuſammen gelegten Regenſchirme ähnlich ſind, eine kurze Spitze, einen länglich runden und ungleich breiten Streif oder Bauſch und einen dünnen Stiel haben.

Hierauf der bloſse Gr. Text „Ηρωδιανου της μ. Μ. βασιλειας ἱςοριων βιβλια ὀκτω. Βιβλιον Πρωτον. 1. Προοιμιον.“ unter ihm aber Anmerkungen. Erſt auf der folgenden Seite fangen Zahlen an, die von 2 — (mit der Ueberſchrift Ηρωδιανου ἱςοριων zur linken, zur rechten aber Βιβλιον Α. Β. Γ. u. ſ. w. nach dem Gr. Alphab.) bis 314. fortgehen, wo, nach 8 Zeilen, in der Mitte des übrigen leeren Raumes eine einzelne gerade Linie gezogen liegt.

Nun auf einer neuen Seite „Wortregiſter“ wovon, auch erſt auf dem Rücken, die Ziffern 2 — 142 laufen, nach der Mitte aber im leeren Raume wieder eine gerade, doch kürzere, Linie gezogen iſt.

Endlich auf der folgenden Seite „Druckfehler. (mit) Seite — Zeile.“ worunter auch die beyden, ſchon in der Vorrede angezeigten, mit ſtehen.

Ohne kleinere Theile und vorgeſetzte Zahlen für Paragraphen geht im Texte alles fort, das Προοιμιον bis S. 4. zwo Zeilen. Dann kommen iedes Buches gröſsere Abſchnitte, die ſonſtigen Boecleriſchen Kapitel, mit Römiſchen Zahlen an der Stirne, und einem kurzen Deutſchen Inhalte, der iedem Abſchnitte angemeſſen, z. B. „II. Lob der Regierung des Marcus Antoninus Philoſophus, welcher nach Chriſti Geburt von 161 — 180. den römiſchen Staat beherrſchte. (wo alſo die Iahrrechnung mit angegeben, wie) V. Kommodus übernimmt 180. n. Chr. Geb. die Regierung; Anrede an das verſammelte Heer. (und im erſten Buche noch ein Mal) XVII. Commodus wird durch Gift aus dem Wege geräumt. N. Chr. Geb. 193.“ Die

ſte Iahrzahl hatten wir in unſerer Ausgabe nicht, aber die
veyte auch S. 57. an der Spitze des 3ten Kap., und über
·m 17ten Kap. vielmehr 192. Das zweyte Buch fiengen
ir mit 193. an, welche Iahrzahl in dieſer Leipz. Ausgabe
. 58. vorkömmt bey „II. Pertinax wird vom Volke und
ndlich auch von den Soldaten als Kaiſer anerkannt. N. Chr.
ieb. 193." bey welchem Kapitel ſie auch bey uns noch
ortgeführt iſt, und durch das ganze zweyte Buch, da es
n der neuen Ausgabe nur noch S. 72. ſteht „VI. die Sol-
aten bieten das Reich feil; Iulian kauft es auf eine
chändliche Art an ſich. N. Chr. Geb. 193." u. S. 86. folgt
chon „X. Severus verſucht in einer Rede die Soldaten in
ein Intereſſe zu ziehen. Sie rufen ihn zum Kaiſer aus.
N. Chr. Geb. 194." welche Zahl wieder S. 93. „XII. Iu-
ian wird auf Befehl des Senats 194. n. Chr. Geb. ermordet,
und Severus zum Alleinherrſcher erklärt." Bey uns ſtand
dieſe bey Anfange des 3ten Buchs bis zum 4ten Kap., das in
der Leipz. A. S. 112. alſo bezeichnet wird „IV. Niger wird
in einer entſcheidenden Schlacht, n. Chr. Geb. 196. über-
wunden, u. ſ. w." Dieſe war bey uns S. 585. über dem 6ten
Kap. bis S. 608. über dem 7ten Kap., wo in der neuen A. S. 121.
„VII. Das Heer des Albinus wird von den Truppen des Seve-
rus völlig geſchlagen, und erſterer n. Chr. Geb. 198. ermor-
det" (bey welchem Tode wir S. 615. nur 197. hatten, und 198.
erſt S. 622. über dem 8ten Kap.) worauf erſt S. 144. wieder eine
Zahl folgt „XIV. Severus rüſtet ſich n. Chr. Geb. 210. zum
Kriege gegen die Brittannier, u. ſ. w. (wo bey uns S. 750.
nur 207., doch auch S. 770. wie in der L. A.) S. 147. XV.
Severus ſtirbt 211. nach Chr. Geb. u. ſ. w." Eben dieſe
wurde fortgeſetzt im 4ten B. bis S. 851. über dem 4ten
Kap., und S. 986. über dem 12ten Kap. ſchon 217, da
in der neuen A. S. 182. ſteht „XIII. Antoninus wird —
ermordet. N. Chr. Gab. 217." die auch bey uns noch
über dieſem Kap. und ferner im 5ten B. bis zu Ende des
2ten K. Mit dem 3ten S. 57. fängt 218. an, wie in
der L. A. S. 197. wo S. 217. der Abſchnitt VIII. — 224.
(bey uns S. 239. nur 222. bis im 6ten B. 1. K. S. 300.)
S. 224. II. — 237. (bey uns S. 308. nur 229.) S. 246.
IX. — 238. (bey uns S. 511. nur 235., auch im 7ten B.
1. K.) S. 260. V. — 239. (bey uns S. 664. nur 238. bis
im 8ten B. durchaus, dagegen) S. 301. V. Maximinus —
nebſt ſeinem Sohn 240. n. Chr. Geb. — ermordet, —
S. 311. VIII. Die römiſchen Soldaten — ermorden 238.
n. Chr. Geb. die beyden Kaiſer, u. ſ. w." bey welches

Rückkehr von der vorher gehenden Zahl 240 zu der unſrigen nichts in den Anmerkungen, auch nirgends, woher dieſe Zeitfolge entlehnt worden, die auch von jener in der Allgemeinen Geſchichte des H. Hofr. Heyne 4. Th. abgeht, wenigſtens zum Theile.

Wir kehren zurück, und zwar zu dem Aeuſsern des Textes, der von kleinen guten Lettern und ohne alle Abkürzungen iſt. Nur die Bücher haben einen groſsen Anfangsbuchſtaben, die Kap. aber einen etwas kleinern. Selbſt die Sätze, die in unſrer Ausgabe, als kleinere Abtheilungen, durch beſondre Zahlen angezeigt worden ſind, haben einen etwas gröſsern Anfangsbuchſtaben, auch andre Sätze, die bey uns nicht beziffert ſind, z. B. S. 41. Z. 3. v. E. (1, 14, 4. p. 595.) u. ſ. w.

Die Reden, mit dem Texte in gleicher Reihe, ohne Abſätze fortlaufend, ſind durch zwey Häkchen, oder ſo genannte Gänſefüſschen bemerkt, und zwar durch („) im Anfange und am Rande, aber am Ende durch umgekehrte ("), die auch etwas über der Zeile hängen. Doch ſind ohne ſie die in den Text vom Geſchichtſchreiber eingewebten kleinen Reden, z. B. S. 214. VII. Z. 8. ff. (5, 7, 2. — 4.) S. 245. Z. 9. (6, 8, 14. ſq.) u. ſ. w.

Die Anmerkungen weiſen durch gemeine Zahlen in den Text, ſo, daſs ſie durch jedes Kapitel nach ihrer Folge gehen, von 1 — 12, u. ſ. w.

Auſser den zu Ende verzeichneten Druckfehlern ſind uns nur folgende Kleinigkeiten aufgeſtoſsen, S. 3. Z. 3. v. E. ῥαδυμότερον (im Index richtig ῥᾳθυμ.) — S. 10. N. 3. Z. 1. τι ſt. τε, — S. 16. N. 3. τά — S. 32. Z. 9. αὐτον — S. 41. XIV. Z. 1. ff. durch die üble Lage des Papyrs getrennte Wörter, ingl. S. 48. — S. 174. N. 4. Z. 2. Alexanders, ſt. Antonins od. Caracalla, — S. 195. II. Z. 10. ein Komma, ſt. Punkt, wenigſtens nach Steph. — S. 222. N. 6. Z. 1. wo das Gr. ἀναίμακτον vor Imperium entwiſcht ſcheint, — S. 227. N. 4. wo ſ. vor ἀνακτ. entfallen, wie auch S. 283. N. 9. Steph. vor ὅσα, — S. 295. Z. 15. auch der Buchſtabe ο aus dem ἐντροσφ. — S. 259. N. 4. Z. 2. οἰκετὰς ſt. οἰκέτας.

Die Schreibart iſt meiſt mit Steph. übereinſtimmend, und daher in manchen Stellen ungleich, als in *Theilung der Wörter*, ἐπὶ πολὺ S. 32. Z. 5. u. folg. S. Z. 12. ἐπιπολὺ, etc. — ἅ τι S. 1. Z. 3. v. E. (mit uns getheilt,) S. 2. Z. 1. ἔπερ, — folg. S. Z. 1. περί πα, — eb. Z. 5. τῶν τε, S. 17. Z. 10. f. οἵ τε u. ἥ τε — S. 33. Z. 15.

τις, — S. 34. XII. Z. 5. τέ τις, — S. 310. Z. 4. u. 3. . E. ὅ τε u. ἤτε, — S. 309. Z. 3. u. 2. v. E. ἄτε u. ἅ ε — S. 276. Z. 12. u. S. 303. Z. 9. οἵτε, vergl. S. 301. . 3. S. 217. Z. 3. — S. 288. Z. 12. αἵ τε — S. 302. . 17. αἵτε etc. — S. 17. Z. 19. S. 19. Z. 6. οἷος τε (1, , 21. i. 1, 7, 4. p. 241.) — S. 30. Z. 3. τοιόν δέ τι (anders, als Stp. 1, 10, 10. p. 401.) — τοιάδε S. 13. Z. 1. So auch in der *Accentart*, z. B. S. 2. Z. 2. τε bloſs, auch mit uns S. 8. Z. 7. 1, 3, 9. p. 77.) — σύν σοι S. 7. Z. 11. (mit uns 1, 6, 18. p. 217.) — ἔν τινὸς (mit Stp.) S. 20. VIII. Z. 1. S. 21, Z. 10. S. 34. XII. Z. 5. 1, 8, 1. i. 5. i.) — πολλή τέ τις S. 34. XII. Z. 5. (anders wir 1, 12, 2. i.) — συστρατιώτην μέ S. 13. Z. 8. — eb. Z. 1. παραδθέντα με (1, 5, 8. i. 14. p. 158.) — S. 4. II. Z. 9. υἱόν. — S. 16. Z. 17. ἀκὸς· — S. 14. Z. 1. πορφυρίς· — τρώσαι S. 23. Z. 3. für Stp. τρῶσ. (1, 8, 12. p. 315.)

Eben ſo in den *Unterſcheidungszeichen*, die wir hier ſogleich mit bemerken, inſofern ſie zur Kritik des Textes gehören. Und von dieſen *Diſtinctionen* nun weichen einige von den Stp. ab, oder nicht. So iſt z. B. vor dem Anfange der Reden ſtets ein Colon genommen worden für Stp. Comma, S. 9. IV. Z. 6. S. 13. Z. 2. etc., aber auch in andern Fällen, S. 1. Z. 3. v. E. (1, 1, 2. p. 7.) S. 3. Z. 6., (1, 1, 5. p. 21.) anders, als wir, aber doch auch bisweilen mit uns, als S. 1. Z. 3. v. E. ein Comma nach ὡς. Als Belege davon, daſs entweder die *vorigen* Zeichen der Art ſind beybehalten, oder *neue* dafür gewählt worden, mögen noch folgende Stellen nachgeſehen werden, S. 52. Z. 21. (1, 17, 26. e.) S. 195. Z. 3. v. E. (5, 2, 1. p. 37.) S. 197. N. 10. (5, 2, 14. p. 55.) mit Anmerk., nach Gedike, wo aber, zur Sicherheit und Deutlichkeit, wir mit Bergl. ein Comma nach ἤδη geliefert, wie Stroth auch wollte. — S. 235. Z. 16. (6, 5, 16. p. 395.) S. 247. Z. 15. (6, 9, 11. i.) S. 271. Z. 3. (7, 8, 8. p. 753.) S. 288. Z. 18. (8, 1, 6. p. 909.) — S. 211. Z. 3. v. E. (wie bey uns 5, 6, 12. p. 191.) S. 226. Z. 1. (6, 2, 9. i. nach γράμμ.) S. 227. Z. 9. (6, 2, 20. p. 337.) ohne Anmerk., nach Stroth, — S. 231. Z. 20. (6, 4, 8. i.) S. 239. Z. 1. (6, 7, 4. c.) S. 262. Z. 6. (7, 5, 10. e.) mit dem Ms. Ba.

Endlich das *Iota* am Ende nach unſrer Art, als κομιδῇ S. 3. Z. 3. v. E. S. 4. II. Z. 3., auch im Anfange, z. B. τρῆχον, etc. — ῥᾶστα, doch nicht ſtets, wie im Index, bey

ῥᾳθυμία S. 29. Z. 7. — ῥᾳθυμ. S. 83. Z. 12. S. 89. Z. 18. S. 94. Z. 12. S. 106. II. Z. 2. S. 192. Z. 14. S. 206. V. Z. 13. — oder in der Mitte, ἀνανδρίας S. 80. Z. 7. — S. 94. Z. 11. ἀνανδρίαν, ingl. S. 161. Z. 18. (20. ἀνδρείας) S. 180. Z. 13.

Nun die *Lesarten*, mehr nach der Kritik und zur Berichtigung des Textus, als nach der Auslegung und Erklärung, in welcher letztern ich bey dem Herausgeber offenbare Uebereinſtimmung mit mir angetroffen, (ohne oder mit meinem Namen, S. 1. N. 1. S. 13. N. 5. S. 14. N. 8. S. 16. N. 3. 4. S. 19. N. 6. S. 21. N. 3. S. 24. N. 3. S. 32. N. 6 e. S. 36. N. 6. S. 39. N. 7. 8. S. 40. N. 10. etc. S. 46. N. 5. S. 84. N. 4. S. 88. N. 5. S. 132. N. 2. S. 149. N. 5. S. 170. N. 7. S. 178. N. 5. — auch im 3ten Bande, den der H. doch nicht zu beſitzen ſchien, S. 275. N. 1. zu 7, 9, 9. i.) ſo wie ich bey deſſen Kritik mich freute die Beſcheidenheit und Vorſichtigkeit zu finden, die *andre* bisher an mir mit Tadel belohnen, da nämlich der H. nicht ſo hitzig gleich das *Alte* verwirft, und das *Neue* aufhaſcht, was etwa Muthmaſsungen oder Handſchriften anbiethen, bey welchen letzten der H. beynahe zu ſchüchtern geweſen.

Aber beyde Aehnlichkeiten mit meinen Geſinnungen, Grundſätzen und Verfahren müſſen in mir die Begierde rege machen, den ſo gründlichen Gelehrten auch namentlich zu kennen; und ich ſtehe nicht an, ihn hierdurch um ſeine nähere Bekanntſchaft zu erſuchen.

Hier ſchon wird er mich ganz, als ſeinen Freund, erkennen, wenn ich ſeine Kritiken nach einander kurz bemerke, und zwar über die *alten* Lesarten ſowohl, als über die *neuen*.

Die *alten* ſind auf verſchiedne Art beybehalten worden,

1) ohne alle Anmerkung, die aber bey gewiſſen Stellen doch nöthig ſchien, S. 1. Z. 2. das ſtrittige ἐνίων (1, 1, 1. p. 2.) — S. 2. Z. 4. (1, 1, 3. p. 12. wegen der Mss.) — S. 3. Z. 6. (1, 1, 5. p. 21.) das ἐν πολλοῖς βαρβάροις, das in der Erfurt. Recenſ. oben *grundlos* bezweifelt, aber vom H. im Ind. unter ἐν unſtreitig durch „*bei* — *unter*“ mit mir erklärt worden, — S. 3. Z. 9. (1, 1, 6.) wider die Veränderungen des ἐπιμηκέστερον, — S. 3. Z. 15. (1, 1, 9. i.) wegen des ἔτω, das in der Erf. Rec. ſo miſsfiel, freylich, weil die Mss. anders laſen! — S. 3. Z. 16. (1, 1, 9. p 29.) wo aber freylich der H. die Gloſſe der Mss. ſo lichtvoll mag gefunden haben, daſs er hier, wie an andern derglei-

en glossirten Stellen, sich ganz still verhält, z. B. S. 4. Z. (1, 1, 11. i.) eb. 4. III. Z. 4. (1, 3, 1. e.) u. s. w. — 7. Z. 2. (1, 3, 3. i.) über das Particip. δεδιὼς, zumal ohne renthese, welche der Erf. Rec. beliebte, nach altem Fu-, — S. 7. Z. 11. (1, 3, 5. p. 68.) über das Stp. καινᾶς, S. 10. Z. 19. (1, 4, 11. p. 113. sq.) über die Stp. Praep., — S. 11. Z. 16. (1, 4, 18. e. p. 129.) wegen der fehnden copula τὲ, etc. — S. 16. Z. 19. (1, 16, 13. e. p. 98.) über das ἀπέχει, das freylich der Ind. zu unterstützen heint, — S. 17. Z. 5. (1, 6, 16. p. 214.) über die zusamen stofsenden verschiedenen Casus der participp., des acc. nd dat. — S. 17. Z. 21. (1, 6, 21. e. p. 224.) über den sf. fut. des Stp., wo wenigstens nützlich von dem Gebrauhe und Verstande des aor. 1. konnte erwähnt seyn, — S. 2. Z. l. (1, 8, 12. p. 310.) über die unschädliche Kürze nd Ellipse, — S. 26. Z. 4. (1, 9, 10, e.) über λήσας und ινθάιαν, welche tempp. verbb. es bey sich habe, — S. 27. . 16. (1, 9, 21. i.) über das fehlende und von mir schon ufgenommene pron. τὶ, — S. 35. Z. l. (1, 12, 9. e. p. 496.) ber die neue Lesart des Ms. Ba. — S. 36. Z. 18. (1, 12, 3. i.) über Rsk. Vermuthung, — S. 38. Z. 8. (1, 13, 3. . 531. sq.) über das verb. καθισ., mit und ohne ἐν, zumal, a doch der Ind., augenscheinlich hieher zielend, hat „καθ. — ἐν ἐσχ. κινδ." — S. 39. Z. vorl. (1, 13, 11. p. 558.) über die Lesart des Ms. Vc. wenigstens zum Gebrauhe des neutr. und masc. — S. 43. Z. 15. (1, 14, 16. p. 624.) von ὑπεστρωνν. und der Bedeutung der pr. ὑπὸ, wohin wieder der Ind. in dem V. ὑποστρ. offenbar zielt, — S. 50. Z. 15. (1, 17, 4. p. 708.) über das ἐκᾶθεν, worüber die Erf. Rec. sich auch ereiferte, der Ind. aber wiederum sich richtig ausdrückte, — S. 53. Z. 13. (1, 17, 24. p. 743.) über ..., — S. 65. Z. 23. (2, 3, 25. p. 99.) über ἐυφημ., zumal, da der Ind. eine ganz andere Lesart hat „ἐυφημιδὰς" ohne ς, wenn das nicht etwa vom Setzer wegblieb, — S. 71. Z. 18. (2, 5, 13. p. 151.) von τῶν mit dem adv. ἐυπρεπ. — S. 76. VII. Z. 9. (2, 7, 3. p. 208.) über die nicht unbedeutende Lesart des Ms. Ba. — S. 96. Z. 26. (2, 13, 8. p. 391.) wo das alte διαβολίας im Texte und Ind., nur das von mir aufgenommene, wenigstens, als Var. Lect. oder Conjectur, in einer N. Statt fand, — so wie auch schon S. 88. Z. 9. (2, 10, 9. p. 314.) andrer Muthmafsung ἐυανδρ., da im Ind. v. προίχ. auch nur „ἀνδρείᾳ" ohne pr. ἐν, hieher ganz gewifs gehörig, — S. 108. Z. vorl. (3, 2, 13. e.) wo zwar Stp. Zusatz unnöthig, doch aber nicht eine beliebige

Erinnerung von der Bedeutung des Gr. ablat., weil auch der Ind. nur die gemeine im W. καθαιρ. angiebt, — S. 110. Z. 15. (3, 3, 3. p. 526.) wo wider Sb. und Str. etwas zu erinnern, auch mit guten Auslegungsregeln, — S. 115. Z. 4. (3, 4, 18. e.) wo zu ὑπ' ἐκεῖνα füglich die Var. Lect. ἐπ' ἐκ. sich anschmiegen konnte, weil der Ind. von allen diesen schwieg, — S. 181. Z. 18. (4, 12, 11. e.) wo, wider die Zusätze andrer, gute Gelegenheit war von Auflösung des genit. durch eine schickliche praep., weil auch im Ind. von γραμμ. nichts stand, — S. 207. Z. 11. (5, 5, 7. i.) wo wenigstens von Str. Σήρων zu erwähnen, — S. 213. Z. 15. (5, 6, 20. p. 208.) wo, wider Stp., wenigstens zu τίμιον von zween adi. mit einem Subst. ohne copula etwas zu sagen, — S. 225. Z. 21. (6, 2, 6. p. 319.) wo πᾶσαν mit ὁλοκληρ. ohne copula zu untersuchen, — S. 226. Z. 1. (6, 2, 18. p. 335.) wo vom angefochtnen καὶ zu reden, — S. 234. Z. 3. (6, 5, 5. e.) wo, wider Stp., das praes. μάχεσθαι, mit dem vorhergehenden fut. ἔσεσθ., zu retten, — ingl. eb. Z. 10 (6, 5, 8 p. 384.) der plur. ὅσα nach dem sing. τοῦτον, — ingl. S. 235. Z. 8. (6, 5, 15. i.) der plur. ἐκεῖνα, — ingl. eb. Z. 20. (6, 5, 17. p. 397.) die Zusammenfügung von εἰς ὃν καὶ ὅπου, — ingl. S. 239. Z. 2. (6, 6, 12. p. 439.) das καὶ αὐτὸς, mit dem zunächst vorherstehenden nomine propr. — S. 242. Z. 5. (6, 7, 18. p. 478.) zu zeigen, dass κατὰ σκοποῦ stehe durch eine Weglassung des Vergleichungswörtchens ὡς oder ὥσπερ, da im Ind. davon nichts ist, — S. 244. Z. 18. (6, 8, 10. p. 501.) von αὐτὸν, wider die Aenderungen andrer, — S. 246. Z. 16. (6, 9, 4. p. 517.) bey πρόεισι, dass andre dafür πρόσεισι belieben, wie auch eb. Z. 3. v. E. (6, 9, 6 p. 520.) προκαλ. für προσκαλ., verglichen mit 1. 4, 4. — S. 249. Z. 10. (7, 1, 5. p. 548.) bey αὐτὴν, dass dieses pron. für das pron. *solus* stehe, und für *bloss*, wovon der Ind. nichts erwähnt, — S. 254. Z. 13. (7, 2, 13. i.) wie ἐπὶ — τινὶ ἔλει mit dem folg. εἰς τὸ ἕλος bestehen könne, — S. 261. Z. 14. (7, 5, 6. p. 673. sq.) dass nicht nur αὔλαιος, sondern auch αὔλιος richtig, welches der Ind. nicht kennt, — S. 262. Z. 10. (7, 5, 11. p. 683.) ob ἢ entfallen, und vor dem zweyten ἢ höchst nothwendig. — S. 270. Z. 7. (7, 8, 3. p. 745.) ob wiederum die zwey adi. τηλικ. — ἐντολμ. mit *einem* subst. bestehen, — S. 270. Z. 14. (7, 8, 5. p. 748.) bey προσελθ. wenigstens das προελθ. zu berühren, auch — S. 272. Z. 11. (7. 8, 18. p. 768.) das ἱκετηρίους für ἱκετηρίας, — auch S. 279. Z. 14. (7, 10, 8. i.) bey ἐκείνης das ἐκείνους, — S. 284. Z. 1. (7, 11, 17. i.)

enigſtens, was das paſſ. ὁπλιζ. mit dem acc. bedeuten
nne, wovon der Ind. ſchweigt, — eb. Z. 6. (7, 11, 18.
865) mit anzuzeigen die nicht unrechte Var. ἀπεστραμμ.
- S. 291. Z. 20. (8, 2, 8. p. 932. ſq.) wie mit dem plur.
ωργ. der ſing παρᾶχε ohne Aenderung zu vereinen, —
ch S. 296. Z. 1. (8, 3, 21. i.) das ἐφαντ. mit dem folg.
ι. βαλ., wenn ia vorher S. 295. Z. 4. v. E. (8, 3, 19. p.
1.) zu Βέλιν nichts angeführt werden ſollte, — S. 298.
6. (8, 4, 12. p. 990.) wenigſtens, daſs μὲν für μὲν οὖν gel.
; — und S. 299. Z. 10. (8, 4, 20. e.) ἐπάλξεων von ἀπο-
κχ. abhän en könne, wie der H. ſonſt den caſus von der
aep im Zeitworte auch mit mir herleitet, z. B. S. 85. N.
S. 192. N. 3. S. 210. N. 1. S. 219. N. 5. — daſs S. 302.
3. (8, 5, 8. i.) nach einer Ellipſe richtig ſey, — auch
S. 307. Z. 3. (8, 6, 12. e.) ἐκκλησ. χωρίῳ, — ib. VII. Z.
(8, 7, 1. p. 1073.) nichts zu verſetzen. ſondern nur ἅ τε
trennen, wie es der H. ſonſt getrennt liefert, (obgleich
ey ihm eb. Z. 9. auch wieder folgt ἅτε,) verglichen was
ben bey der *Schreibart* angeführt worden, — S. 307.
II. Z. 6. (8, 7, 2.) daſs τῇ φωνῇ auch ohne Zuſatz zu dul-
en, wovon im Ind. nichts enthalten, — S. 310. Z. 10.
8, 7, 20. e.) bey ἀρχὴν wenigſtens die Var. αὐλὴν zu be-
ihren,

2) ohne alle Anmerkung, ſelbſt unrichtige, oder
och höchſt zweifelhafte, wo doch Muthmaſsungen anzu-
ühren, wenn gleich nichts entſchieden werden kann, als
14. Z. 19. (1, 5, 23. e.) wo ich ſtatt ἔχειν ſchon ἔχει auf-
ahm, — auch eb. Z. 20. (1, 5, 24. Exc. p. 880. wegen
ἔτων,) — in l. S. 17. Z. 15. (1, 6, 19. e.) ſt. ἀρχόντων
chon ἀρχομένων, — auch S. 23. Z. 16. (1, 8, 16. p. 323.)
. κωλύειν ſchon κολάζειν, das der Ind. ganz verſchweigt, —
uch S. 43. Z. 13. (1, 14, 15. e.) ſt. κελεύσας ſchon κελεῦσαι,
— eb. Z. 16. (1, 14, 16. p. 625.) bey φέρειν, — eb. Z.
7. (p. 627.) bey καὶ, — S. 45. Z. 10. (1. 15, 7 p. 649.)
egen der Zuſammenſtellung von τὲ — ἢ, — S. 59. Z. 24.
2, 2, 13. p. 46.) bey οἷς μὴ, — S. 64. Z. 21. (2, 3, 19.
) wo ich ſt. ἔχων auch ſchon lieferte ἔχει, — S. 72. Kap.
I. Z. 7. (2, 6, 3. p. 160.) wo ich ſchon verkündigt, daſs ἐθρή-
ν ſt. ἐτήρει künftig von mir geliefert werde, — S. 113.
. 20. (3, 4, 9. p. 545.) von ὑπὲρ λοιπῆς, — S. 114. Z. 1.
3, 4, 17. e.) über ἤγαγε — S. 124. Z. 1. (3, 7, 18. p. 610.)
o ich ſt. αὐτοῦ ſchon αὖ τοῦ abdrucken lieſs, — S. 153. Z.
0. (4, 2, 12. p. 821.) zu ἐκ μόνης, wo doch der Ind. in v. με-
χ. nur die Conſtruct. mit dem bloſsen gen. anführt „ἄλλ..

υλ. ἐδ." nichts aber von der mit der pr. ἐκ — S. 160. Z. 1 (4, 4, 19. i.) wo ich ſt. τοσέτων χρημάτων πλῆθος auch ſcho τοσῦτον lieferte, — auch S. 162. Z. 10. (4, 5, 12. i.) αὐτὲς ſchon wiederum αὖ τὲς — S. 180. Z. 2. und S. 18 Z. 8. (4, 12, 1. i. 4, 14, 3. i.) wo ſt. Αὔδεντος auch ſcho bey mir geändert ſteht Ἀδέεντος — auch S. 188. Z. 19. (15, 6. p. 1046.) ſt. ὀξυτάτων ſchon ὀξυτάτας — auch S. 19 I. Z. 3. (5, 1, 1.) wo ſt. des zweyten πρὸ τέτε von mir i der N. ſchon die künftige Lesart nach Gründen angegebe worden, — S. 201. Z. 14. (5, 3, 25.) wo für τὴν - πο φύραν χλαμύδι περιβ. ſchlechterdings anders geleſen werde muſs, — S. 205. Z. 24. (5, 4, 23. p. 124.) wo διώξοντε ſchon in διώξαντες von mir verwandelt worden, — S. 20 Z. 5. (5, 5, 4. p. 135.) ὑφάσμασι ſich ſchwerlich behaupte kann, — S. 208. Z. 7. (5, 5, 11. p. 146.) προσιὼν ſchon i προιὼν bey mir übergegangen iſt, — auch eb. Z. 9. (p. 147 καλλιεργῶν in καλλιερῶν, wo der Ind. ſich half durch Ang bung beyder thematum, — auch eb. Z. 17. (5, 5, 13. 151.) ἱερεργῦντας in ἱερεργῦντες, — S. 209. Z. 15. (5, 20. p. 160.) das οἱ μὲν unleidlich, — S. 216. Z. 10. (5, 13. p. 236.) das βαςάσας eben ſo ſehr, wozu ich in der N meine Aenderung ſchon vorbrachte, der Ind. aber nich hinlänglich ſeyn dürfte, — S. 218. Z. 12. (5, 8, 9. p. 25 wo ich ſt. προαγορεύσεσιν ſchon προσαγ. ändern lieſs, — 219. Z. 14. (5, 8, 15. p. 260.) das τὲς δὲ kaum ſich erha ten wird, wozu ich auch ſchon in der N. Vorſchläge ve rathen, — eben ſo S. 223. Z. 2. (6, 1, 15. p. 295.) be καίτοι, wovon der Ind. nur die gewöhnlichen Bedeutunge führt, — S. 241. Z 5. (6, 7, 13. i.) wo der Zuſammen hang nicht berichtigt iſt, — S. 245. Z. 3. v. E. (6, 8, 1 e.) bey πορείαν kein Zweifel dem H. aufgeſtoſsen, — auc nicht S. 249. Z. 2. (7, 1, 3. p. 545.) bey δυσμένειαν, da ich ſchon mit δυσγένειαν vertauſcht, — noch auch eb. Z. 2 (7, 1, 8. e.) bey εὐγενὲς, wo ich Zweifel und Hülfsmitte in der N. vortrug, — auch S. 250. Z. 25. (7, 1, 16. p. 565 wegen ἐπιμέλειαν πεποιημένες, welche, an ſich gute Redens art, der Ind. v. ποι. unbemerkt lieſs, — S. 251. Z. 5. (7 1, 20. i.) wo bey der Conſtruct. κρίσει - μεταδὲς auch di Schwierigkeit abzuändern, auch — eb. Z. 14. (7, 1, 2 p. 573.) die bey πυρὶ πομπεύοντα, — ingl. S. 257. Z. 15. (7 3, 13. p. 634.) die bey καλλωπίσματος, — ingl. eb. Z. 18 (7, 3, 14. p. 637.) die bey ὄψις, — auch eb. Z. 19. (p 638.) im v. ἀνατιθ. — auch S. 262. Z. 1. (7, 5, 10. p. 678. bey ἀγροίας, — eb. Z. 15. (7, 5, 12. p. 685.) wo ich di

ganze Stelle nach einander schon verbessert abdrucken liess, — S. 271. Z. 10. (7, 8, 10. i.) wo ich für καὶ πως Vorschläge gethan, — S. 273. Z. 3. (7, 8, 23. e.) von mir das ὂν schon in ἰὼν umgeschmolzen erscheint, — auch S. 274. Z. 11. (7, 9, 7. p. 783. sq.) καθοπισμένος in καθωπισμένος, — S. 278. Z. 5. f. (7, 10, 2. p. 811. sq.) musste der Zusammenhang gerettet werden, — eb. Z. 11. (7, 10, 3. p. 815.) nach aller Wahrscheinlichkeit mit mir das δύο sich darstellen, — eb. Z. 15. (7, 10, 4. p. 815.) das ἴσων zur Veränderung sich reif finden lassen, — auch S. 280. Z. 11. (7, 10, 13. p. 836.) das πάλαι,. — S. 282. Z. 4. (7, 11, 5. p. 849.) ist für βελομένων schon gegeben βουλευομένων, — eb. aber Z. 18. (7, 11, 8. i.) st. καί πως die Berichtigung aus meiner N. zu holen, — S. 291. Z. 3. v. E. (8, 2, 10. i.) wo für δὴ schon von mir δὲ geliefert wird, — S. 297. Z. 3. v. E. (8, 4, 10. p. 986.) wo für καὶ παραπεμπ. Vorschläge geschehen, — S. 303. Z. 11. (8, 5, 18. e.) für πρὸς τροφὰς schon ταφὰς bey mir da steht, — auch S. 306. Z. 1. (8, 6, 10. p. 1061.) das οἷς in der N. von mir schon besorgt, — ingl. S. 308. Z. 3. (8, 7, 5. i.) der zweyte art. ὁ vor τὴν nach Bedürfniss schon eingeschoben, — auch S. 309. Z. 19. (8, 7, 16. e.) st. ἀεὶ τε der richtigere Accent ἀεί τε schon bedacht worden.

Wozu ich noch insbesondre anschliesse S. 35. Z. 4. (1, 12, 3. e.) das τῆς τῶν δένδρων ἡδέιας σκιᾶς, wovon in der Erf. Rec. zwar eines Theils es recht lautete „wer hat je ἐνώδια (so) τῆς σκιᾶς gesagt? (aber doch andern Theils unrecht.) Ein paar Zeilen darauf hätte *ohne Bedenken* Schotts Konjektur, καὶ ταῖς - ἡδέιαις σκίαις (so) aufgenommen werden sollen.“ Aber der dortige Censor war so eilfertig, dass er nicht einmal auf eine andere Lesart dachte. Was er nachher gethan, als meine Ausgabe hervor getreten, weiss ich nicht. Doch, er lese die N., die vor der meinigen steht, (denn diese wird er vor Leidenschaft ganz nicht eines Blicks würdigen wollen,) wo Leisn. und Reisk. gar deutlich mit Bergl. den sing. τῇ - ἡδέιᾳ σκιᾷ vorschlagen, welcher sing. dann, wenn die Mss. nichts angeben, und nach Coniecturen entschieden werden soll, auch dort mehr wägen muss, nach der dem dortigen Censor doch wohl nicht fremden Regel, *dass* man *ändre* und *wähle* nach *den* von *der* alten *Lesart* noch vorhandenen *Ueberbleibseln*, und *dieienigen* Buchstaben *vorziehe*, welche *ihr* am ähnlichsten *sind*. Nun, diesem Grundsatze gemäss, habe ich auch in der N. die Bergl. Muthmassung unterstützt und mit

Vorzug empfohlen. Weil aber doch Schott und Sylb., als Kenner, in dem kritischen Fache auch einige Achtung verdienten: so edirte ich damals noch nichts, und das wieder nach einem Canon der Kritiker, welcher verbeuth, bey vielfachen möglichen Lesarten und Coniecturen zu iäh zu seyn, und lieber unterdessen die alten unangetastet stehen, und die Muthmaſsungen nur in den Noten vorkommen zu lassen. Wenn aber doch endlich man für die wahreste sprechen soll: so ist es allerdings die Bergl. nach dem ersten Grundsatze.

3) ohne einige Anmerkung dieienigen, die nicht so *fein* sind, als andre, z. B. S. 203. Z. 2. (5, 4, 4. p. 102.) wo die alte, βαλάντια χρημάτων, μέγα δέλεαρ προδοσίας, wie ich denke, der von mir schon gegebenen χρημάτων μεστά, μέγα δέλ. πρ. nachstehen muſs, — auch S. 207. Z. 6. (5, 5, 4. p. 136.) die στεφάνη ἐπικείμενος der künftigen στεφάνην ἐπ. — ingl. eb. Z. 7. (p. 138.) iener λίθοις ποικίλοις τιμίοις der zukünftigen ποικίλην — und S. 312. Z. 8. (8, 8, 8. p. 1114.) die διὰ - τὸ ἔπαρχον - γεγονέναι der auch schon von mir aufgenommenen ἔπαρχος —

Hieher möchte auch gehören S. 6. III. Z. 4. (1, 3, 2. i.) wo ich αὐτῷ finde, nicht bloſs nach den Ausgaben von Ald. und andern, sondern auch selbst nach Ms. Ba., der aber in den so genannten *spiritibus* sehr unbeständig ist; und es beweiset die Ald. Lesart weiter nichts, als daſs sie aus einem ähnlichen Ms. abgedruckt worden sey. Doch vielleicht ist diese Lesart bey dem H. mit unter die Druckfehler zu rechnen, da Stp. mit mir αὐτ. hat.

4) ohne einige Anmerkung, nach unrichtigen *Unterscheidungszeichen*, oder wo doch andre vorzuziehen, als S. 165. Z. 13. (4, 6, 10. i.) wo für das Comma nach ἔργον wir ein Punkt gewählt, nach angegebenen Gründen, — S. 313. Z. 4. v. E. (8, 8, 18. i.) wo vor ἔχοντες der Zusammenhang kein Punkt zu verstatten scheint, sondern nur das von uns beliebte Comma, verglichen mit dem obigen bey der *Schreibart*, besonders nach S. 52. Z. 21. und S. 195. Z. 3. — Denn iene bey S. 154. Z. 3. (4, 2, 16. p. 827.) und S. 253. Z. 3. (7, 2, 2. p. 582.) mag unentschieden bleiben.

Wir wollen lieber ein neues Feld betreten von den beybehaltenen alten Lesarten

5) mit Anmerkung, wo nur Uebersetzung vorkömmt, ohne sich dabey über zweifelhafte Nebenumstände erklärt zu haben, als S. 13. N. 4. (1, 5, 7.) ohne Widerlegung

:r Var. im pron. — S. 20. Z. 3. N. 10. (1, 7, 10. i.) wo
on der Distinction nichts erwähnt, — S. 29. N. 7. (1,
), 8. i.) wo über den *spiritus* des pron. nichts enthalten,
— S. 30. N. 9. (1, 10, 12. p. 407.) — S. 34. Z. 1. N. 12.
1, 11, 14. p. 462.) wo freylich im Deutschen eine praep.
von) nöthig war, aber im Ind. weder v. ἱϛορ. noch v. το-
:τ. etwas wegen der Ellipse steht, — S. 34. XII. Z. 3.
. 1. (1, 12, 1. p. 470.) wo auch im Deutsch. die praep.
ıentbehrlich, — S. 38. Z. 9. N. 1. (1, 13, 3. p. 534.)
'o über, ὅσον ἀδίκω die Frage war, welche tempora verb. es
ey sich hätte, — S. 39. N. 6. (1, 13, 8. p. 547.) — eb.
. 8. (1, 13, 10. p. 554.) — S. 41. N. 1. (1, 14, 1. p. 585.)
— S. 45. N. 2. (1, 15, 7. p. 649.) — S. 46. Z. 6. N. 5.
1, 15, 13. p. 660.) wo über das zu setzende Comma gut
ezweifelt wurde, — S. 80. N. 2. (2, 8, 5. i.) wegen des
icht wiederholten pron. — S. 94. Z. 15. N. 1. (2, 12, 5.
. 368.) bey ὅπως χρήσεται, ohne dabey über den ind. fut.
u handeln, — S. 94. Z. 1. N. 3. (2, 12, 7. e.) ohne Er-
vähnung der Var. — eben so S. 101. Z. 14. N. 5. (2, 14,
2. p. 451.) — auch S. 111. Z. 3. N. 3. (3, 3, 5. p. 528.)
— oder der Coniecturen andrer, wie S. 150. Z. 3. v. E.
N. 2. (4, 1, 4. e.) S. 194. N. 8. (5, 1, 14. p. 25.) S. 201.
N. 4. (5, 3, 22. p. 89.) S. 229. N. 9. (6, 3, 11. p. 350.)
. 241. N. 5. (6, 7, 13. i.) S. 271. N. 7. (7, 8, 14. p. 764.)
. 275. N. 4. (7, 9, 9. p. 788.) S. 282. N. 3. (7, 11, 6. i.)
. 309. N. 3. (8, 7, 14. i.) S. 312. N. 4. (8, 8, 13. i.) S.
313. N. 5. (p. 1120. sq.) — — So auch überhaupt, wenn
von den Mss. eine andre Lesart aufgetragen wird, z. B. S.
35. N. 5. 6. (1, 12, 11. p. 498. 500.) S. 37. N. 10. (1,
12, 16. p. 517.) S. 40. No. 10. (1, 13, 12. p. 563.) S. 42.
N. 5. (1, 14, 11. i.) S. 43. N. 7. (ib. 15. i.)

6) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch eine Art von Bestimmung, als Angebung der Ellipse, S. 21. N. 2. (1, 8, 5. p. 283. sq.) S. 31. N. 2. (1, 11, 3. p. 424.) S. 43. N. 8. (1, 14, 18. p. 633.) S. 52. N. 7. (1, 17, 22. i.) S. 81. N. 5. (2, 8, 13. i.) S. 90. N. 2. (2, 11, 2. p. 337.) S. 102. N. 2. (2, 15, 3. p. 461.) S. 117. N. 5. (3, 5, 11. i. p. 570.) S. 266. N. 7. (7, 6, 18. i.)

7) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch zugleich Beurtheilung angebracht worden ist, S. 48. N. 6. (1, 16, 7. i.) S. 93. N. 8. (2, 11, 16. p. 355.) S. 212. N. 5. (5, 6, 16. p. 195.) S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. i.)

8) mit Anmerkung, wo, nebst Ueberſetzung, zu gleich andrer Coniecturen oder Lesarten beygefügt wor den, theils ohne Beurtheilung S. 29. N. 6. (1, 10, 6. p 391.) S. 83. N. 3. (2, 9, 3. p. 268.) S. 100. N. 2. (2 14, 7. p. 438.) S. 103. N. 4. (2, 15, 13. p. 480.)

theils mit Beurtheilung S. 6. N. 5. (1, 2, 10. p. 56. S. 13. N. 5. (1, 5, 10. p. 151.) S. 24. N. 1. (1, 9, 1 p. 331.) S. 25. N. 1. (1, 9, 4. p. 338.) S. 28. N. 1 (1, 10, 1.) S. 90. N. 1. (2, 11, 1. p. 334.) S. 100. N 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 116. N. 4. (3, 5, 9. i) S. 153 N. 5. (4, 2, 14. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 1. i.) S. 275 N. 7. (7, 9, 12. p. 794.) S. 285. N. 3. (7, 12, 7. e. S. 289. N. 4. (8, 1, 11.)

wobey S. 5. N. 5. (1, 2, 9. p. 52.) vom H. nich ausdrücklich angegeben worden, daſs in dem alten Text doch ein Comma nach γῆς ihm gefallen abdrucken z laſſen, vermuthlich, um mit Bergl. die ſo genannte *Ap poſition* oder nähere Beſtimmung in dem folg. ἔθνη β. an zudeuten, welcher Nachſatz daher, wie bey Bergl., auc im Texte nach βαρβ. auch ein Comma erhalten,

überdieſs iſt S. 166. N. 1. (4, 7, 2. p. 897.) ſtat meines ſchon im Texte aufgenommenen ἐυφυὴς, (worau Bergl. ſo offenbar zielte,) doch das alte beliebt worde mit dem Zuſatze „ἐυθὺς wird hier als Adv. mit ἦν ver bunden, wobey aber noch οἷός τε ergänzt werden muſs" welches zwar Stroths Vortrag auch war, aber aus eine eben ſo ungewiſſen Stelle (3, 13, 9. p. 742. ſq.) beſtä tigt. Mir ſcheint die ganze angenommene Ellipſe in de gegenwärtigen Stelle deſswegen unſchicklich, weil da verb. ἦν doppelt dabey vorkömmt, νοῆσαι τὸ κρινόμενον οἷός τ ἦν ἐυθὺς ἦν, auch wenn man nach der natürlichen Ordnun ſetzt, οἷός τε ἦν ἐυθὺς ἦν νοησ. τὸ κρ. Oben, an dem ander angezeigten Orte, war ſie erträglich, weil nur οἷαν τε nö thig, und ein inf. allein dabey. Bey dieſen Schwierig keiten, und da mir keine ähnliche Stelle aus einem ä tern Griechen, noch auch aus Lamb. Boſ. Ellipſ. p. 529 e. ſqq., bekannt iſt, würde ich doch lieber das alte Ret tungsmittel Sylburgs anwenden, der ἐυθὺς, als ein Adiect. annahm.

theils mit einer misbilligenden und widerlegende Beurtheilung, als S. 1. N. 1. (1, 1, 2. p. 9.) S. 91. N 3. (2, 11, 4. p. 339.)

worunter ſich beſonders auszeichnet S. 4. N. 2. (1 2, 2. p. 35.) „μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, — *mit derjeni*

gen Sorgfalt, *die er sonst in andern Fällen anzuwenden pflegte*, d. i. *mit der ihm eigenen*, *gewöhnlichen Sorgfalt*. Viele erklären ἄλλης durch πάσης, πολλῆς, μεγάλης, es scheint aber, wie auch Irmisch annimmt, nicht nöthig zu seyn." Dazu muſs ich hier nothgedrungen noch etwas beyfügen. Der H. drückt sich sehr gelind aus, wenn er sagt, Viele *erklären* ἄλλης durch u. s. w., scheint auch durch meine nicht bloſs *angenommene*, sondern weitläuftig *bewiesene* Erklärung von der Wahrheit derselben überzeugt zu seyn, das vielleicht der Censor oben in der Erf. Zeitung doch noch nicht ist, der daselbst jäh entschied „S. 10. Kap. 2. ist *richtig* μετὰ πολλῆς ἐπ. statt μ. τῆς ἄλλης ἐπ. — in den Text gesetzt —" Freylich, weil es bey niemand stand, als in den Oxf. und Ed. Ausgaben, als entlehnt aus Stp. Anmerkung, — und nicht einmal in einem Ms., da, nach kritischen Regeln zu handeln, das πάσης des Ms. Ba. vorgezogen werden müſste, wenn anders der gemeine Text fehlerhaft und *widersinnig* wäre, das er aber nicht ist, wie ich bewiesen habe. Nun, da der würdige H., mit dem ich mich hier so gern beschäftige, den Ton gleichsam angegeben hat zu der alten beyzubehaltenden Lesart: so wird doch wohl endlich das lärmende Geschrey wider die unschuldige Alte und Matrone, und zugleich wider mich und meine bescheidene Kritik sich stillen und legen wollen!

Nunmehr zurück zur Sache, daſs die alten Lesarten beybehalten sind

9) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung zwar, doch mit Beurtheilung, und zwar ohne den Urheber der Conjectur anzuführen, oder mit Benennung desselben S. 269. N. 6. (7, 7, 11. p. 739.) S. 274. N. 2. (7, 9, 5. p. 784.) S. 275. N. 5. (7, 9, 9. p. 790.) S. 278. N. 1. (7, 10. 1.) S. 31. N. 3. (1, 11, 2. p. 422. sq.) — auch bey Widerlegung S. 79. N. 10. (2, 7, 14.) S. 162. N. 6. (4, 5, 13. i.) — namentlich von mir, in beyden Fällen, S. 83. N. 5. (2, 9, 15. i.) — S. 68. N. 2. (2, 4, 16. i.) — auch S. 125. N. 2. (3, 8, 3. p. 617. sq.) mit Aufnehmung der von mir vorgeschlagenen Interpunction.

mit bescheidner Unbestimmtheit, S. 87. N. 1. (2, 10, 4. p. 306.) S. 99. N. 6. (2, 13, 21. p. 422.) S. 141. N. 1. (p. 3, 13, 1. i.) S. 146. N. 4. (3, 14, 13. e.) S. 153. N. 5. 6. (4, 2, 14. e.-15. p. 825.) S. 154. N. 8. (4, 2, 21. i.) — S. 187. N. 6. (4, 14, 16. p. 1036.) S. 191. N. 8. (4, 15, 20. p. 1061.) S. 228. N. 2. (6, 3, 3. i.) S. 259.

N. 4. (7, 4, 7. p. 658.) S. 265. N. 3. (7, 6, 12. p. 714.) S. 279. N. 2. 3. (7, 10, 6. sq. p. 821. 825. sq.) S. 290. N. 6. (8, 1, 13. p. 919. sq.) — auch im Widerlegen S. 22. N. 5. (1, 8, 10. p. 299.)

blofs durch Anzeige einer Ellipse, nach allerley Theilen der Rede, als praep. S. 31. N. 2. (1, 11, 2. p. 422.) — pron. S. 144. N. 2. (3, 13, 14. p. 747.) — S. 301. N. 2. (8, 5, 5. i.) — subst. S. 126. N. 3. (3, 8, 13. p. 627.) S. 152. N. 2. (4, 2, 8. e.) S. 298. N. 8. (8, 4, 12. i.) — S. 183. N. 1. (4, 13, 7. p. 1010.) S. 291. N. 2. (8, 2, 7. p. 931.) — verb. S. 151. N. 3. (4, 1, 9. p. 805.) S. 169. N. 3. (4, 8, 6. e.) S. 190. N. 7. (4, 15, 19. e.) — — auch beym Widerlegen S. 47. N. 2. (1, 16, 3. i.)

10) mit Anmerkung, namentlich wider den Politian, mit oder ohne Ueberfetzung, S. 262. N. 6. (7, 5, 12.) S. 266. N. 4. (7, 6, 13. i.) S. 281. N. 2. (7, 11, 3. p. 846.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. p. 1056., welche Stelle zur Distinction gehört.) — auch nach ihm S. 255. N. 2. (7, 3, 3. i.) S. 262. N. 6. (7, 5, 12. i.) S. 283. N. 7. (7, 11, 14. p. 859.) S. 298. N. 9. (8, 4, 14. i.)

11) mit Anmerkung, ohne Ueberfetzung, bey einer alten, doch nicht richtigen, Lesart, durch Annahme einer Ellipse, S. 271. N. 4. (7, 8, 8. e.)

12) mit Anmerkung, ohne Ueberfetzung und Beurtheilung, auch mit einiger Zweydeutigkeit und Unvollständigkeit, S. 93. N. 9. „ἐπὶ τὴν μεσημβρ.) πρός. Steph." wo (2, 11, 16. p. 357.) der Lefer, der unfre Ausgabe mit der ganzen Var. Lect. nicht vor fich hat, denken kann, Stp. wolle πρὸς ftatt ἐπὶ lefen, da er fie vielmehr einfchieben und lefen will, ἐπὶ τὴν πρὸς μεσημβρ., wie die Mss. durch eine Gloffe ausdrücklich aufdringen.

13) mit Anmerkung, auch ohne Ueberfetzung und Beurtheilung, wo aber zu wenig Coniecturen oder Lesarten angegeben zu feyn fcheinen, S. 48. N. 5. (1, 16, 5. e. bey ἴθα,) nur θεῷ, das unähnlichere, nicht auch unfer ἴδα, — S. 97. N. 3. (2, 13, 10. p. 395.) — S. 121. N. 10. (3, 6, 23. i.) — S. 154. N. 9. (4, 2, 21. p. 831.) — S. 175. N. 1. (4, 10, 6. p. 964. bey νῦν) nur ἔπω, nicht auch die ähnlichern ἐχ und μὴ, — — wohin

14) auch zum Theile noch einige von folgenden Stellen gehören, wo aber doch meiftens nur eine einzige Var. oder Coniectur vorfiel, und nur *ein* Urheber angeführt wurde, S. 29. N. 5. (1, 10. 4. e. p. 388.) S. 41. N. 3. (1, 14, 4. e. p. 596.) S. 77. N. 7. (2, 7, 6. i.) S. 78. N. 8. (2

, 10. p. 226.) S. 80. N. 3. (2, 8, 8. p. 245.) S. 89. N. 6. 2, 10, 13. p. 322.) S. 98. N. 5. (2, 13, 20. p. 420.) S. 03. N. 3. (2, 15, 11. p. 476.) S. 109. N. 5. (3, 2, 15. p. 18.) — S. 112. N. 4. (3, 3, 11. p. 534.) — S. 137. N. . (3, 11, 17. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 3. e.) S. 173. N. 3. 4, 9, 10. p. 951.) S. 177. N. 1. (4, 11, 1. p. 971.) S. 78. N. 4. (4, 11, 5. p. 976.) S. 216. N. 4. (5, 7, 13. p. 37.) S. 219. N. 7. (5, 8, 16. p. 261.) S. 222. N. 4. (6, , 11. p. 286.) S. 241. N. 6. (6, 7, 16. p. 472.) S. 250. I. 1. (7, 1, 16. p. 564.) S. 251. N. 2. (7, 1, 17. e.) S. 268. N. 1. (7, 7, 8. i.) S. 271. N. 6. (7, 8, 11. p. 758.) S. 272. I. 10. (7, 8, 20. i.) S. 280. N. 5. (7, 10, 10. p. 832.) S. 93. N. 7. (8, 2, 16. e.)

15) mit Anmerkung, und mit oder ohne Ueberſe-zung, wo der H. für eine Lesart oder Coniectur *geneigter* ſt, als für die andre, mit oder ohne Benennung des Urhe-ers, und mit oder ohne Anführung der Urſachen, S. 32. N. 7. (1, 11, 4. p. 429.) S. 35. N. 4. (1, 12, 7. i.) S. 55. N. 3. (2, 1, 5. e.) S. 60. N. 3. (2, 2, 17. p. 51.) S. 63. N. 7. (2, 3, 12. e.) S. 91. N. 4. (2, 11, 6. p. 342.) S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) S. 116. N. 3. (3, 5, 8. p. 565.) S. 143. N. 3. (3, 13, 9. p. 742. ſq.) S. 211. N. 4. (5, 6, 8. p. 185.) S. 233. N. 2. (6, 5, 3. p. 377.) S. 244. N. 5. (6, 8, 11. p. 502.) S. 256. N. 4. (7, 3, 10. p. 607.) S. 257. N. 6. 7, 3, 15. p. 641.) S. 298. N. 7. (8, 4, 11. p. 989.)

wozu wir noch die Stellen beſonders abſetzen, wo der H. mehr zu unſrer Coniectur ſich neiget, S. 118. N. 1. 3, 6, 3. i.) S. 120. N. 9. (3. 6, 21. p. 590.) S. 142. N. 2. 3, 13, 3. i.)

auch noch dieienigen, wo das *beſſer* oder *wahrſcheinli-cher* beſtritten werden kann, S. 84. N. 9. (2, 9, 7. p. 281.) wo ſelbſt Gedike ſich nachher ändert, — S. 199. N. 2. (5, 3, 11. e.) — S. 213. N. 5. e. (5, 6, 16. p. 195. 198. e.) — S. 220. N. 1. (6, 1, 1. i.) wo Ged. eben das thut, — S. 299. N. 12. (8, 4, 26. p. 1006. ſq.) wozu die bisherige Note vom H. künftig, nachdem meine Note beherzigt wor-den, ganz wird umgeändert werden, wie ich hoffe, und dafür eine philologiſche erſcheinet, die den feinern Ge-brauch des Gr. particip. ἐλ. erkläre.

Nun mögen hier einen Platz finden

16) die Anmerkungen, die zwar Var. oder Coniecturen angeben, aber doch nichts entſcheiden, oder durch ein *beſſer* u. ſ. w. eine andre vorſchlagen, und zwar bey *alten* Lesarten, die unrichtig beybehalten wurden, S. 106. N. 4.

(3, 1, 15. e.) wo ich ſchon die wahre geliefert, — auch S. 108. N. 4. (3, 2, 11. e.) — auch S. 117. N. 6. (3, 5, 11. e.) — ingl. S. 119. N. 3. (3, 6, 9. e.) — ingl. S. 127. N. 4. (3, 8, 16. p. 635.) — S. 135. N. 3. (3, 11, 6. p. 691.) — S. 202. N. 1. (5, 4, 3. p. 99.) — S. 266. N. 6. (7, 6, 16. p. 721. wozu aber der Ind. v. ὕφις. eine richtige Anmerk. hat.) — S. 268. N. 1. (7, 7, 7. p. 734.) — S. 283. N. 8. (7, 11, 14. p. 861.) — S. 297. N. 6. (8, 4, 9. p. 984.) u. S. 298. N. 10. (8, 4, 14. p. 994.)

wobey ich noch einige beſonders anhänge, wo ohne Urſache und Wahrheit ein *beſſer* u. ſ. w. beygefügt, S. 195. N. 2. (5, 2, 1. p. 37.) — S. 196. N. 7. (5, 2, 10. i.)

17) die Anmerkung, die ein *beſſer* enthielt bey einem Theile der Stelle, aber den übrigen bedenklichen Theil nicht verſorgte, S. 197. N. 9. (5, 2, 12. i.)

Es folgen nunmehr die *neuen* Lesarten, die

18) mit Anmerkungen vom H. in den Text gehoben worden ſind, wovon ich nachſtehende Gattungen und Claſſen anführe,

A) wo nur ein kranker Theil geheilet worden, nicht aber auch der andre, und alſo nebſt dem alten beybehaltenen etwas neues hervortritt, S. 82. N. 12. (2, 8, 18. p. 260.) wo zwar αὐτοῖς gewählt, aber nicht auch gleich, wie von mir, ἐδήλȣ, ſtatt ἐδίδȣ,

B) wo eine alte Lesart, nur aus den gedruckten Ausgaben, aus Ald. u. ſ. w., ἐνθȣσιασμένος, beybehalten, mit einer, freywillig angenommenen Bedeutung begleitet, und dagegen die weit ſichere Coniectur, die Reiske und Bergl. hatten, ἐνθȣσιῶν, μένων λ., nur überſetzt angebracht wird, S. 70. N. 3. (2, 5, 8. p. 138.)

C) wo einige Kleinigkeiten zu berichtigen ſind, S. 54. N. 1. (2, 1, 2. p. 2.) wo die neue Lesart ἀλήσαντες dem Ms. Ba. zugeſchrieben wird, das doch vielmehr ἀλήσ. mit dem *leni ſpiritu* angab, — S. 75. N. 8. (2, 6, 18. p. 191.) „πλέον τι, welches Steph. hat“ nicht im Texte ſchon, ſondern nur noch in ſeiner Note, als Coniectur, — S. 102. N. 1. (2, 15, 3. p. 460.) „θαῤῥῶν ἤ) *Reiske* hält ἤ für überflüſſig und lieſst ſtatt deſſen: δή“ welches *mein* Vorſchlag war, nicht ſo S. 170. N. 7. (4, 8, 11. p. 923. e.) ſondern Stroths Ueberſetzung.

So ſteht auch S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) nachdem im Texte Z. 3. v. E. geliefert worden Ἐπεκάλει „1. Ἀπεκάλει γὰρ ἀμφ.) Einige Handſchriften leſen hier: ἐπεκάλει λ.“

doch, nach den verſchiednen beygefügten *caſibus* das ... te auch 'Επεκ. heiſsen muſs.

D) nach den Quellen, woraus ſie hergeleitet wor-... n, 1) aus meiner Ausgabe allein S. 63. N. 8. (2, 3, 13. ... 77. ſq.)

2) aus meiner Ausgabe, oder aus meinen Mss. oder ... s andern Coniecturen S. 120. N. 5. (3, 6 15. p. 585.) wo ... is „Ven. Cod." werden muſs „in 3 Codd." — S. 124. ... 6. (3. 7, 19. p. 613.) wo auch aus „in *einigen* Handſchrif-... n" es richtiger wird „in *dreyen* H." — S. 136. N. 5. ... 3, 11, 13. p. 697.) — S. 140. N. 9. (3, 12, 21. p. 725.) — S. 141. N. 10. (3. 12, 26. e.) — S. 153. N. 3. (4, 2, ... 4. i.) — S. 164. N. 1. (4. 6, 2. i)

3) nur aus unſern Mss. oder andrer Coniecturen S. ... 3 N. 6. (2, 3, 12. p. 76.) S. 64. N. 10. (2, 3, 17. p. 84.) ... 69. N. 2. (2, 5, 3. p. 128.) S. 92. N. 6. (2, 11, 9. p. ... 47.) S. 161. N. 1. (4, 5, 1. e.) S. 183. N. 3. (4, 13, 11. ... 1015.) worüber ſich noch hier und da Zweifel erregen ... aſſen, wie ſchon in meinen Not. geſchehen; daher ich alle ... dieſe Lesarten nicht aufgenommen habe.

4) nur nach den Coniecturen andrer, — S. 184. N. ... 4. (4, 13, 13. i.) nach Stp. — S. 218. N. 1. (5, 8, 8. i.) wo nur ſtand „Nach Steph. Vorſchlage" wo nach meiner Ausgabe, (die aber im dritten Bande vom H. nicht ſcheint gebraucht zu ſeyn) auſser Reisk., auch Ms. Vi. das ἄναι weg liefs, — S. 264. N. 2. (7, 6, 8. i.) „nach Steph. Vorſchlage" wo nach meiner Ausg., nebſt Ged. u. Stroth, auch Ms. Ba. den *dat.* τοῖς ϛρατ. ſtatt des *accuſ.* τὰς ϛρ. angab, und das mit Recht, wie ich ienen auch deſswegen ſchon lieferte, — S. 174. N. 5. (4, 9, 14. p. 955.) „ſo lieſst Stroth nach der Ven. Handſchrift" wozu auch, ſchon nach meiner Angabe, Ms. Vi. trat, und doch nur auf den Wink *des* beſtändigen *Gloſſators*,

vorzüglich nach Gedike S. 162. N. 4. (4, 5, 11. i.) wo doch die Mss. anders *gloſſirten*, — S. 185. N. 1. (4, 14. 6. p. 1027.) wo auch ſchon Leisn. das vorſchlug, — S. 186. N. 2. (4, 14, 8. p. 1028.) wo auch, nach meiner Anzeige, Ms. Ba. beyſtimmte, wahrſcheinlich aber, als *Gloſſator*, — S. 194. N. 11. (5, 1, 17. p. 30.) wo auch meine Ausg., natürlicher Weiſe, dieſelbe Interpunction beſorgte, — S. 210. N. 3. (5, 6, 5. p. 176.) wo die Sache noch ſtrittig ſeyn kann, — S. 281. N. 2. m. (7, 11, 3. p. 846.) wo zwar, auch nach meiner zukünftigen Lesart. der *accuſ.* in den beyden *participp.* gewählt worden, doch mit Bey-

behaltung des alten γὰρ, welches dann nicht Statt findet, sondern mit Bg. sich muſs verwandeln laſſen,— S. 296. N. 2. (8, 4, 4. p. 977.) nicht ganz nöthig. — eben so S. 300. N. 13. (8, 4, 29. p. 1015.) — ingl. S. 308. N. 2. (8, 7, 8. p. 1082.) aber — S. 312. N. 2. (8, 8, 9. i.) mit Bg.

Noch die neuen Lesarten

19) mit Anmerkung, ohne den Urheber zu nennen, S. 312. N. 3. (8, 8, 10. i.) zu frühzeitig, und wo meine Zweifel wider den Stp. Vorschlag vielleicht nicht ganz unwichtig, — endlich

20) ohne Anmerkung, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 3. p. 476.) nach meiner Ausg. mit Mss. das ganz nothwendige σωτήριον, — S. 64. Z. 3. (2, 3, 14. p. 81.) das eben so gewiſſe ἔχει mit mir und den Ingolſt. Ausg. — S. 311. Z. 13. (8, 8, 3. p. 1105.) das *Palliativ* des Stroths und Sylb. ἱκανοί.

Als Zugabe, mag

21) ſtehen S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) „χρημ. ἀφειδῶς ἐχ. — Statt ἔχειν wäre hier dem Zuſammenhange gemäſser: δώσειν zu leſen, wie es auch Polit. überſetzt hat" aber nur frey, daſs alſo keine andre Lesart zu machen; wie auch die alte, im praeſ. ἔχειν, recht erhalten worden, wider den Stp., deſſen Muthmaſsungen

22) bisweilen ganz nicht berührt werden, und das mit Recht, auch wenn die Mss. halb zuſagen, S. 98. Z. 8. (2, 13, 18. p. 413.)

wo auch Sylb. nicht gehöret wird, eben ſo gut, ingl. S. 308. Z. 12. (8, 7, 7. p. 1081. ἡμερ.) — — ſo wie

23) Steph. Parentheſen weggelaſſen worden S. 22. Z. 13. (1, 8, 10. p. 298.) wo, wegen einer ganz neuen Conſtruction, ſie noch bleiben konnten, — aber auch, wie von mir, S. 8. Z. 7. (1, 3, 9. i.) — — Endlich ſind

24) die Lücken des Textes theils gelaſſen worden, mit den bey Einigen gewöhnlichen Puncten ..., wie S. 25. Z. 1. (1, 9, 4. p. 338.) mit einer Anmerk. begleitet, — auch S. 159. Z. 1. (4, 4, 6. p. 851.)

theils weggeblieben S. 61. Z. 12. (2, 2, 23. p. 59.) ohne Anmerk. — auch S. 254. Z. 22. (7, 2, 14. p. 600.)

Von den Anmerkungen über die Sachen berühre ich nur S. 113. N. 2. (3, 4, 5. i.) wo Herodian mit Grunde, auch von andern, eines hiſtoriſchen Irthums beziehen wird. — Von den chronologiſchen Fehlern des Schriftſtellers oder Textes, die der H. nicht gerügt, haben wir an ſeinem Orte geredet.

Und ſo wäre denn, in einer zwar biedern, doch eundſchaftlichen Beurtheilung, ohne Milzſucht und alle, eine förmliche Recenſion von dieſer Leipz. Ausabe beendigt.

Sie mag zugleich zweyerley abgeben, — erſt eine eantwortung des unwahren Gerüchtes, das die Recenſenen von mir verbreitet, als wenn ich ſteif und feſt nur bey em Alten geblieben. — Eine kritiſche Hartnäckigkeit ollte mich dazu verleitet haben!! — dann eine vorläufige Anzeige, von welcher Art der Text ſeyn werde von der leinern Ausgabe des Herodians für die Schulen, zu deren Bearbeitung ich mich in kurzem anſchicken werde.

Cum re mutanda mutamus et linguam. Pergimus quippe ad aliam editionum omnium ſeriem, ex aetate quidem, qua prodiere, iterum, at cum aliis indiciis.

1503. fol. Ven. Ald. Gr., quae eſt apud Fabric. bibl. Gr. T. 7. p. 12. breviori, quam ſupra oſtendimus, titulo, it T. 13. p. 608. c. it. ap. Hamberg. p. 540., ſed multo breviori adhuc ap. Walch. l. l. p. 68. ſed pleniori in recenſione Grimmelii, — habetur que adhuc hodie in biblioth. Lipſ. Acad. et Ciz.

1517. 8. Florent. Iunt. Gr. L., quae eſt longiſſimo titulo ſupra ap. Grimmel. et in catal. biblioth. Menken. P. 1. p. 139. Nr. 1469. it. ap. Hamberg. l. l. p. 540. ſed breviori ap. Walch. l. l. p. 68. et breviſſimo ap. Hauptmann. p. 122. et Hederic. Not. 2.

1524. 8. Ven. Ald. Gr. L., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. breviter indicata, it. ap. Walch. p. 68. Hauptm. p. 122. Hederic. Not. 2., Frank. et in Praef. Ox. ſed plene ap. Hamberg. it. ap. Grimmel. e catal. bibl. Boerneri Theol. Lipſ. p. 100. Nr. 1462. — hodie adhuc in biblioth. Lipſ. Acad. et Senat.

1525. 4. Lovan. Martin. Gr., breviter nominata a Fabric. bibl. T. 7. p. 12. it. Hauptm. p. 122. et Hederic. Not. 2., plenius vero ap. Hamberg. l. l. — adhuc hodie in bibl. Lipſ. Senat. et Wittenb. Acad., manca illa in recenſione ſuperiori.

1530. ſedec. Baſil. Walder. Gr., nobis dicta Baſ. 1. ſ. Leisn., occurrens modo ap. Sylb.

††† ſedec. Baſ. Gr., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. et Hauptm. p. 122., nobis vocata Baſ. 2. ſ. Reisk. e bibl. Stieglitz. Lipſ. Senatoris, in cuius catalogo

p. II. N. 287. „Herodianus gr. Baſ. ſ. a." i. e. ſine anno, quem vnde Fabricius nouerit, neſciens ego, tamen ex eodem, fidem habens viro, alias vero et rerum talium haud imperito, ſupra et hic ad priorem Baſ. Walder. praefixi.

1535. 8. Baſ. Gr. L., ſic quidem ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. et Hauptm. p. 122. ſed ap. Hamberg. nominata ſimul „Henr. Petri" quae adeo ſit princeps ſequentium, in quarum proxima nil Praefatio habet de aliqua praegreſſa.

1543. 8. Baſ. per Henric. Petrum, Gr. L., ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. — hodie in bibl. Dresd. Elector.

1544. 8. Pariſ. Robert. Steph. Gr. L., quae modo ap. Fabr. l. l. T 13. p. 620. m., non ſeparatim, verum in Hiſt. Rom. ſcriptoribus Gr. et Lat., editis quatuor Voluminibus, ſed, in quoto horum ſit, non indicantibus Fabricio et Leisnero ſupra in recenſione poſt Ald. 2.

1549. 8. Baſ. Henr. Petri, Gr. L., breuibus ap. Fabr. l. l. T 7. p. 12. m. Hederic. Not. 2. Frank. et in Praef. Ox. — hodie in bibl. Dresd. Elect. Wittb. Acad. et Ciz.

1563. 4. Baſ. Gr. L., breuiter ap. Fabr. l. l. ſed in ſuperiore recenſione Scheibneri e bibl. Dresd. I. e. „ed. H. Petri 1563. *klein* 8." qua forma *octauo* etiam vidimus ſupra in bibl. Wittb. Acad., vt forte ap. Fabr. ſit error typothetarum.

1568. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., pleno titulo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m. nec ſeparatim edita, ſed inter Hiſt. Rom. ſcriptores Vol. 2., quod, cum Leisn. in calce ad Ald. 2., monuit quoque Strothius in Specim. I. p. 13. m.

1581. 4. Pariſ. H. Steph. Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo (cum Hederic. N. 2.) ſed T. 13. p. 620. m. longiori, tum breviſſimo ap. Walch. l. l. p. 68. m., pleno autem ap. Hamberg., porro ſine Steph. adeo nomine ap. Hauptm. p. 122. e., denique per mirum titulum ap. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. 100. Nr. 992. „ex interpr. Ang. Pol. *cum eiusd.* et H. Steph. Annot." quales *Politiani* nullae ibidem aut vsquam extitere. — Habetur nunc in bibl. Dresd. et Wittb.

1581. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., in catal. bibl. Woogian. Lipſ. a. 1771. p. 115. Nr. 1813. ſic prodita „In

octauo. — Herodiani Hiſtor. L. VIII. et Zoſimi Hiſtoriae nouae Libri II. graec. lat. ex ed. H. Stephan. 1581. exc. H. Stephan.“ E forma quidem libri coniicias, merum textum Gr. et Lat. fuiſſe ex illa priori, ſine Notis omnibus; et forte tantum eſt repetita illa ſupra 1568. ſeparatim que.

590. fol. Francof. Sylb. Gr. L., non ſeparatim edita, ſed in Scriptor. Hiſt. Aug. Sylb. T. 3., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo, it. T. 13. p. 635. m., Hamberg. Hederic. l. l. Frank., ſed longiori in Praef. Ox. — hodie in bibl. Ciz.

593. 8. Ingolſt., exc. Dau. Sartorius, Gr. L., olim in bibl. b. Erneſtii, nunc in noſtra,

608. 8. Ingolſt., ex typographeo Adami Sartorii, Gr. L., quoque nunc in bibl. noſtra, ſed reperta Plauiae hic ap. noſtrae diſciplinae Wunderum, Virum Graece Latine que doctiſſimum, vt alibi iam profeſſi ſumus ac veriſſime, cognita eadem Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. breui titulo, it. Frankio.

611. 8. Lugd. ſumtib. Petri Ravaud. Gr. L., breui tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. it. ap. Haupt. p. 122. e. et Frank. it. in Praef. Ox. ſed alio in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1474.

624. 8. Lugd. Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit. it. in recenſ. Grimmel. e bibl. Boerner. Lipſ. theol. p. 100. Nr. 1463., quam nos ſupra recenſuimus.

627. 8. Francof. Dan. Parei, Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit., ſed breuiori in recenſ. Thiem. e bibl. Lipſ. Senat. et Strauſſ. e bibl. Ciz., quam et ipſam ſupra tractauimus.

1630. 8. Frf. Dan. Parei, Gr. L., breui titulo ap. Heder., ſed pleno aliquo ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. (cui cognitam Frankius non recte negabat,) ſed pleniori in Praef. Ox., — auctior illa priori et cum Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

1637. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., per hunc anni numerum ap. Reineſium quidem in fronte ſuperioris an. 1627., ni fuerit numerus nunc ſequentis

1639. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., quae, noſtra poſſeſſio e bibl. b. Erneſtii, ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breui tit., it. ap. Thiem. e bibl. Lipſ. Sen. et in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.

1644. 8. Argentor. Boecl., Gr.L., non plen. tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 406. e. Frank., Hederic., Strauff. e bibl. Ciz. Thiem. e bibl. Lipf.

1661. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Reinef. in fronte Parei, nifi numerus iterum vitiatus pro fq.

1662. 8. Arg. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. breui tit., it. Heder. Not. 1. et Frank., longiori autem in recenf. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1476., fed pleniori ap. Hamberg., qui cum Hauptm. laudabat, pro ratione temporum, non ferentium meliorem, non item bene ap. Walch. l. l. et in recenf. e bibl. Wittb. nominata *Scheidii*, cuius modo fuit Index, vt ipfe Boecl. in Praef. teftatus. — hodie in bibl. Dresd. et Wittb. Acad.

1672. 8. Arg. Boecl., Gr. L., quae e pr. repetita, ficut Hamberg. iudicat, vbi breuiter modo indicata, vt ap Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. et Hauptm.

1678. 8. mai. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. vtr. breui tit. it. Hauptm. et in recenf. Grimmel. — nunc in bibl. Dresd.

1682. 8. Patau., Gr. L., modo ap. Hauptm., nifi eft error anni pro fq.

1685. 8. Patau., Gr.L., fola Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breuibus memorata, it. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1475.

1694. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. paucis nominata, it. Heder. Not. 2., Hauptm., Frank. et Grimmel.

1699. 8. Oxon., Gr. L., pleno fere tit. ap. Hamberg. et Frank., fed breui ap. Walch., Hauptm. et Heder. Not. 1. et 2. — Fuit in catal. bibl. Becker. Dresd. p. 55. Nr. 48.

1704. 8. Oxon., Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. breuiter, it. Hauptm. et Grimmel., cuius Praefatio plane convenit cum illa 1678. in his „fecunda iam vice" neque adeo prioris 1699. meminit. — Fuit in catal. bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1478.

1724. 8. Edinb. Patoni, Gr. L., ap. Hamberg. breui tit. it. Grimmel., fed breuiori ap. Walch. et Heder. Not. vtr. — Fuit quoque in bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1479.

1759. 12. Hal. Saxon., Gr. fine Not. mea illa fupra, it.
1791. 8. Lipf. Gr. fed cum Not. German.

Finit feries editionum, quoad textum;

I. mere Graecum

1503. fol. Ven. Ald.
1525. 4. Louan.
1530. fedec. Bafil. duplex.
1759. 12. Hal.
1791. 8. Lipf.

II. Gr. et Lat.

fol. 1590. Frf. Sylb.
† 4. 1563. Baf.
1581. Parif. Steph.
8. 1517. Flor. Iunt.
1524. Ven. Ald.
1535 Baf.
1543. Baf. per Henr. Petr.
1544. Parif. R. Steph.
1549. Baf. Henr. Petri.
1568. Parif. H. Steph.
1581. Parif. H. Steph.
1593. Ingolft.
1608. Ingolft.
1611. Lugd.
1624. Lugd.
1627. Frf. Parei.
1630. Frf. Parei.
† 1637. Lond. Parei.
1639. Lond. Parei.
1644. Argent. Boecl.
† 1661. — —
1662. — —
1672. — —
1678. Oxon.
† 1682. Patau.
1685. —
1694. Arg. Boecl.
1699. Oxon.
1704. —
1724. Edinb. Paton.
† 1781. Baf. cf. fupra Ephemer. litter. Erfurt.

III. mere Lat.

fol. 1493. Bonon., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. i.; male pro Graeco-Latina iactata ap. (Walch. et)

Heder. Not. 2. — adhuc in bibl. Dresd. Lipſ. Acad.

fol. 1498. Ven., ap. Fabr. l. l.
1512. Pariſ., ib.
4. 1493. Bonon., in bibl. Lipſ. Acad.
1513. Argent. Schurer., ap. Fabr. l. l.
8. 1523. Colmar., in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 15 Nr. 1470.
1537. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1539. Pariſ., in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1471.
1544. Pariſ. Rob. Steph. in recenſ. e bibl. Dres et in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1472.
1557. Cordub., ib. Nr. 1473.
1585. Patau., in recenſ. ſuperiori e bibl. Dresd. niſi error in anno pro ſq.
1685. Patau., ib.
12. 1551. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1559. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1566. Antw., cuius titulus plenus „Herodiani H ſtoriae de Imperio poſt Marcum: Vel De ſui temporibus, Libri VIII. Angelo Politiano ir terprete, — (inſigne typogr., figura quadrat extra variis rebus conſtans, pomis, floribu vuis ſ. ſpicis, intra quae faſcia lata, circum ducta in formam circuli, cum ſententia: La bore et Conſtantia. in cuius medio circinu diuaricans, vno pede ſemicirculum ſecans.) — Antwerpiae. Ex officina Chriſtophori Plan tini. CIↃIↃ. LXVI." quondam poſſeſſio Grim melii, deinde mea, producta ſubinde in opere
1576. Antw., ex off. Chriſtoph. Plantini, ſic pro dita in catal. bibl. Chriſtii Lipſ. P. 2. p. 591 i., niſi eſt error in anno pro pr.

IV. Gallic.

fol. 1554. Lugd. (Lion) Jaques des Contes de Vintem. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123 m. — in bibl. Dresd. et Wittb.
1580. Lugd. Cont. de Vint., repetita prior, ap Fabr. l. l.
8. 1541. Lugd. Colin., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e.
1546. — — — — — vtraque etian ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4.
† 1675. Pariſ. Boisg., ſic prodita in recenſ. e bibl Dresd.

1700. Paris. Mongault., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1712. Paris. par l'Abbé M...., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. e.

12. 1675. Paris. Boisg., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. (quae est forte illa antea per signum crucis notata an. 1675.) it. ap. Hauptm. p. 123. m.

— 1700. Paris., in recens. superiori Grimmel., forte illa, quae ap. Hauptm. l. l. eadem forma, eod. anno tribuitur Mongolto.

V. Anglic.

4. 1652. Lond. Stapleton. sed tantum carmine Anglico, supra ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4. e.

VI. Ital.

8. 1529. Ven., ap. Hauptm. l. l.

VII. Belgic. s. Batau.

8. 1683. Roterod., ap. Hauptm. l. l. et Fabr. l. l. T. 7. p 13. i. cui aliam addemus deinde in Supplement. e Schulz.

VIII. Moscouit. s. Moscuens.

8. 1774. de qua in liturariis habui tantum, nescio, vnde „in die Russische Sprache übersetzt Herodians Röm. Geschichte in 8. 1774."

IX. German.

fol. 1530. Aug. Vindel. Boner., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. i.

† 1532. — — — in recens. super. e bibl. Dresd.

8. † 1565. Frf. Hier. Boner., ap. Hauptm. l. l.

1569. — — — in recens. sup. e bibl. Dresd.

1660. Hamb. — — ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1719. Hal. Sax., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. m., Frank. et Hauptm. l. l. quam ipse tenens, sic pingo. — In plagula auersa habetur aenea tabula, formae octauae, vbi imago aedificii, in consecratione imperatorum Rom., fumantis iam. — Seq. pagina „Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum ersten mahl aus dem Griechischen ins Teutsche übersetzet Nebst einer Vorrede von *Menantes* Mit Königl. Preuss. Allergn. Privilegio. — (Separat linea modo) Halle im Magdeburgischen 1719. In

Verlegung der neuen Buch-Handlung" — Post Praefat. („Vorrede — Halle d. 3. Febr. 1719. — Christian Friedrich Hunold, Iur. V. Doct. Sonsten Menantes") et Praemonita (Vorbericht, sine die et nomine quo ad finem,) quae vtraque Versionem collaudant, sub textu reperias modo *tres* omnino Notas, in quibus prima valde ridicula, p. 41. 63. 74.

1747. Hafn. et Lips. Detharding, ap. Hauptm. l. l. qui *optimam* iactabat, recte negante et culpante contra Strotho subinde per opus, quam et ipsam possidens, sic trado. — Prima pag. obtinet titulum: „Herodiani Röm. Historie in acht Büchern. — Linea dirimens — Nebst einer Vorbereitung Herrn Ludwig von Holberges Freyherrn der Baronie Holberg. — Linea alia separans — Ueberfetzt von Georg Aug. Detharding. — Linea tertia similis — Copenhagen u. Leipzig, bey Otto Christoph Wentzel, 1747." —

Noua pag., post auersam prioris, incipit Holbergii egregiam bonarum que rerum ac sententiarum plenam Dedicationem, in qua fatetur, antea neminem e Gr. in Danicam conuertisse linguam Herodianum, — alia Praefationem eiusdem, et ipsam eximiam, super Versiones vniuersas et suam Herodiani hanc praecipue. Inde, fere extrema, excerpo tantum haec. „Ich übergehe den Nutzen, welchen die alten Griechischen und Röm. Historien bey sich führen. Man lernet unter andern auch den Unterschied daraus, welcher unter den Geschichtschreibern der damaligen und gegenwärtigen Zeiten befindlich ist. Herodianus hat in einer kleinen Schrift die merkwürdigen Begebenheiten beschrieben, die in einer Zeit von 60 Iahren geschehen sind, und welche kaum in 20 Folianten Raum finden würden, wenn sie in der Schreibart, deren man sich gegenwärtig bedienet, sollten abgefafst werden. Die Ursache besteht darin, dafs die Alten nichts anzeichneten, als was nöthig und wichtig war: da im Gegentheile die meisten von unsern heutigen Geschichtschreibern sich nur befleifsigen, grofse Bücher zu schreiben."

„Was aber meiner Bemühung vielleicht einigen Vortheil schaffen möchte, solches ist die Vorbereitung, welche ich zu meinem Autor hinzugethan habe, und die zum bessern Verstande der Geschichte der Röm. Kaiser etwas

beyträgt. Ob es mir darin beſſer, als andern, gelungen, welche die rechten Urſachen des Wachsthums des Röm. Staats ausfindig zu machen geſucht haben, ſolches will ich dem Publico überlaſſen, u. ſ. w."

In noua pag. „Vorbericht des Ueberſetzers" cuius haec ſunt potiora, e pag. tertia. „Die Römer hatten ihren verbeſſerten Geſchmack den Griechiſchen Schriftſtellern zu danken; und man weiſs, wie viel noch gegenwärtig die geſitteſten Völker dieſem Mittel, Tugend und Artigkeit zu befördern, ſchuldig ſind. Dieſen Abſichten zu folge, hatte der Herr Baron von Holberg einen Schriftſteller zu wählen, der durch einen lehrreichen Inhalt, durch eine männliche Art zu denken, und durch einen muntern und blühenden Ausdruck, auch in der Ueberſetzung ſelbſt, den Leſer an ſich zu ziehen fähig wäre. Ein Verfaſſer von dieſer Art iſt ohnſtreitig der Herodian, welchen alle Kunſtrichter als einen der vollkommenſten pragmatiſchen Geſchichtſchreiber rühmen, und den ſie auch zum Theil, ſeiner blühenden Schreibart wegen, mit dem Röm. Curtius vergleichen. —"

„Um noch ein Wort von dieſer Deutſchen Ueberſetzung zu ſagen, ſo habe ich dieſelbe auf Verlangen vieler Liebhaber übernommen, welche dieſen Griechen nach derienigen Art im Deutſchen zu leſen gewünſchet, nach welcher die Holbergiſche Feder denſelben im Däniſchen mit dem gewohnten Beyfalle geliefert hat. Gleichwie ich mich demnach hauptſächlich bemühet, den Herodian ſo viel möglich, *treu* und *nach* der *Grundſprache* (de quo dubitabat Strothus) zu überſetzen: ſo habe ich mich hiernächſt auch verbunden gehalten, gewiſſermaſsen auf das Muſter der Däniſchen Ueberſetzung zu ſehen. — Geſchrieben Altona, den 28. März 1747. G. A. Detharding."

Cum pag. alia, non ſignata illa quidem numero primo, ſequitur ipſa diſputatio Holbergii, inſcripta „Von den Urſachen, wodurch die Stadt Rom und der Röm. Staat zu einer ſolchen Macht und Gröſse gelanget, (finiens p. 152. med., tum in noua pag. nouus titulus,) — Herodiani Römiſche Hiſtorie von dem Zuſtande des Kayſerthums nach dem Marcus Aurelius oder Geſchichte der Zeiten, die er ſelbſt erlebet hat. In acht Büchern abgefaſſet, (ornamentum typographicum, ſub quo linea dirimit haec vltima) — Im Iahr 1747."

Poſt auerſam pag. vacuam noua ſine numero primo inſtructa apparet alio rurſus titulo, poſt quem libri ſinguli.

habentes illi ſectiones quidem, ſine numeris tamen, moleſtiſſimo more, cum prior *Menantis* ſingulis in libris tulerit non capita tantum, ſed et capiti cuiuis praefixum aliquod argumentum (*Innhalt.*) — Sub textu autem ſimiliter rarae Notae, omnino que ſeptem, p. 174. 205. 303. 321. 352. 372. 417.

De tertia verſione Germanica

8. 1784. Frf. habui in liturariis primo iſta „Leipz. Polit. Zeitung den 5ten May 1784. Oſtermeſſe — Herodians Römiſche Geſchichte, überſetzt von Cunradi. 8. 15 gl. (et in catalogo librorum iſtius mercatus Lipſ. paſchalis ipſo p. 819.) — Herodians Lebensbeſchreibung der röm. Kaiſer von Kommodus bis auf Gordian den jüngern in acht Büchern aus dem Griechiſchen von I. Gottl. Cunradi 8. Frankf. a. M. bey Ioh. Chr. Herman." denique ex epiſtola b. Tromleri d. 25. Ian. 1785.
„Eben da ich Ihre letzte ſo werthe Zuſchrift beantworten will, leſe ich in den Gel. Gött. Anz. 84. S. 1424. unten am Ende, unter dem Titel *Frankfurth* folgendes: Fleiſs und Kenntniſs des Originals erkennt man in einer Ueberſetzung des Herodianus, Lebensbeſchreibung der römiſchen Kayſer von Ioh. Glieb Cunradi, Lehrer am Paedagogium zu Kloſter Bergen, bey I. C. Hermann 1784. 8. Des Ueberſetzers Einſicht und Sprachkunde iſt uns noch von ſeinem ehemaligen hieſigen Aufenthalte rühmlich bekannt: er gedachte ſeinen Schriftſteller mit hiſt. Anmerkungen zu begleiten, und dieſe Geſchichte zu ergänzen; es war aber den Abſichten des Verlegers nicht gemäſs. — Ohnfehlbar iſt Ihnen dieſe Ueberſetzung ſchon aus dem Meſscatal. bekannt, oder haben ſie ſchon ſelbſt."

Ego vero tum quidem hanc verſionem nondum tenens poſt tamen nactus ſum a quodam meorum olim diſcipulorum. Libri titulus habet ſic. „Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griechiſchen proſaiſchen Schriftſteller unter der Aufſicht des Herrn Kirchenrath Stroth. (intra duas lineas) Sechſter Theil. (ſub his) Herodian. (ornamentum typographi, tum ſub linea dupliciter ducta) — Francfurt am Main 1784. bey Iohann Chriſtian Hermann."

A tergo libero in nova pag. „Herodians Lebensbe-
hreibun : der römischen Kaiser, von Kommodus bis auf
ordian den jüngern; in acht Büchern. (linea simplex) —
erdeutscht durch Iohann Gottlieb Cunradi, Lehrer am
edagogium zu Kloster Bergen. (typographicum ornamen-
m aliud, dein iterum sub linea ducta dupliciter) Frank-
rt am Main 1784. bey Iohann Christian Herman."

Post tergum vacuum rursus in pag. alia „Vorrede. —
einer ersten Idee nach wollte ich den *Herodian* nicht
os übersetzen, sondern mit den andern Schriftstellern,
e uns Nachrichten von der Reihe römischer Kaiser, de-
n Leben *Herodian* beschrieben hat, gegeben haben, ver-
eichen und aus ihnen ergänzen, um eine möglichst voll-
indige Lebensbeschreibung dieser Kaiser zu liefern. —
mußste ich mein Vorhaben aufgeben und überlasse die
ebersetzung allein ihrem Schicksal."

„*Herodian* ist zwar nicht wie *Xenophon* elegant und
nreissend, nicht so sachenreich, körnicht und philoso-
isch wie *Thucydides*, doch immer, in Original und
eberſetzung, eine angenehme, lehrreiche und nützliche
ectüre, so schlecht auch manchmal seine Sprache und so
rt und rauh zuweilen seine Perioden sind."

„Wegen der Entfernung von grofsen Bibliotheken
be ich weder mehrere Ausgaben vergleichen, noch an-
rer Hülfsmittel mich bedienen können, als der *Boecleri-
ıen* Ausgabe."

„Nur selten und in höchst nöthigen Fällen, habe ich
ıe andere Lesart, als die des gewöhnlichen Textes an-
nommen, und es alsdann in einer Note angezeigt."

„Herr Hofrath *Heyne*, mein Gönner und ehemaliger
ehrer, hat mir einen neuen Beweis seiner fortdauernden
tigen Gesinnung gegen mich, durch die Erklärung ver-
hiedener dunkler und korrupter Stellen, gegeben, wo-
r das Publikum und ich Ihm Dank schuldig sind."

„*Treu übersetzen* ist meine erste Regel gewesen.
itte ich sie weniger beobachten, aber auch das eigen-
ümliche, obgleich etwas rauhe Kolorit verwischen wol-
ı, so würde, wenn ich die langen Perioden öfter zer-
nitten und eine andere Wendung genommen hätte, die
berſetzung weit fliefsender u. runder geworden seyn.
iechische Wortfügungen, denke ich, sollen mich nur selten
chlichen haben. Doch bin ich weit entfernt zu glau-
ı, dafs man nicht einige, auch wohl Fehler anderer

Art finden sollte, deren lehrreiche Verbesserung ich n Dank erkennen werde. — der Uebersetzer."

In noua pag sine numero primo, post ornamentu typographi „Herodians Geschichte der römischen Kais nach dem Markus Antoninus Philosophus. In acht B chern. (sub linea simplici) — Erstes Buch. Vorrede. (p. 3. e.) Erstes Kapitel. — N. C. G. 179 - 180. K ser *Markus* (Aurelius Antoninus Philosophus) hatte me rere Töchter und zween Söhne."

Noch ein Mal muss ich doch die Sprache ände und mich in eine Art von Recension einlassen.

Nach der Vorrede folgt, auf einer frischen Sei ohne Zahl, unter einem breiten Buchdruckerstocke, „H rodians Geschichte der römischen Kaiser, nach dem M kus Antoninus Philosophus. In acht Büchern. (un einer gezogenen Linie dann) — Erstes Buch. Vorred die sich endigt, wo bey uns, auch nach Boeclern, d sen Kapitel, der Zahl und Bezifferung nach, verlas worden sind, (weil der H. die Vorrede mit nichts zeichnete,) auch die kleinern Abtheilungen in §§.

Die grössern Reden sind nicht immer im Anfa abgesetzt, und am Ende gar nicht. Vor gewissen Ka teln steht die Zeitrechnung „Erstes Kap. (1, 1, 2. bey uns noch keine Iahrszahl stand) — N. C. G. 1 180. — Viert. K. (1, 5, 1.) N. C. G. 180. — (und erst S. 47. wieder, zu Ende des) Sechz. K. — N. G. 193. (1, 17, 26. und eben jene Zahl nochmals S. 64. 2ten Buche zu Ende des 5ten Kap. bey der Ermord des Pertin.) N. C. G. 193. nach einer dreymonatlich Regierung (2, 5, 14. hernach wieder erst S. 86. Ende des 12ten K. mit uns 2, 12, 12. bey der Ermo Iulians, nur) N. C. G. 194. (bey uns nur 193., a in jener Zahl mit der obigen Leipz. Ausgabe, und auch im 3ten B. S. 105. m. 114. m. 134. e. 137. m., d S. 148. bey der Ermord. des Geta) N. C. G. 211." wir 212. hatten 4, 4, 7., jene Leipz. aber keine Zah 158., mit welcher der H. S. 172. e. (auch mit u wieder übereinkommt durch 217., welche wieder wird S. 174. m. beym Anfange der Regierung Macr wo die Leipz. Ausg. nichts hatte S. 195., mit welc S. 197. der H. von neuem sich vereinigt S. 185. e., v derholend auch S. 192. m., ingl. S. 205. m. (Leipz. S. 217.) S. 210. i. (L. A. S. 224. m. die beym Anfange 7ten B. und der Reg. des Maximins nichts vorsetzt,)

. aber 238. S. 233., zu ihr S. 301. wieder ſtoſsend S. ;4. in der Zahl 240., die auch behalten iſt S. 291., wo ne Leipz. Ausg. in das 238. zurück fiel.

Die Anmerkungen, die nur durch ein oder mehrere ernchen in den Text verweiſen, betreffen theils die *ıchen*, theils die *Lesarten*, theils den *deutſchen Aus- uck* oder *Worterklärungen*. Die *erſtern* ſind, gegen e Leipz. A. (S. 31. Z. vorl.) zahlreicher S. 27. * 32. * .. A. S. 37. zu Ende S. 47. z. E.) S. 42. * 86. (L. A. 96. Z. 1.) 91. (L. A. S. 100. N. 1. S. 149. Z. 22.) 9. 150. (L. S. 160. L. 12. S. 165. Z. 13.) 154. 158. ** .. S. 169. Z. 5. S. 171. Z. 1.) 159. 225. (L. S. 241. Z. ı. welche dagegen den H. in andern überwiegt S. 98. . 4. S. 104. N. 3. S. 128. N. 1. ſq. S. 129. N. 3. S. 147. . 6. S. 163. N. 8. S. 164. N. 2. S. 170. N. 9. S. 177. . 2. S. 193. N. 5. S. 232. N. 5. S. 207. N. 3. S. 223. . 8. S. 237. N. 4. S. 270. N. 3. S. 288. N. 2.) — — er auch mit jener (S. 32. N. 5. 6.) ſehr übereinkom- end, S. 27. ** und ***. 29. * (L. A. S 34. N. 2. S. 52. N.) 46. * 67. (L. A. S. 75. N. 9. S. 78. N. 7.) 70. 74. (L. S. 82. N. 1. S. 98. N. 4.) 89. 100. (L. A. S. 109. N. 6. 112. N. 1.) 103. * 112. (L. A. S. 122. N. 2. S. 127. N.) 118. 119. (L. A. S. 128. N. 1. S. 131. N. 8.) 122. 7. (L. S. 137. N. 8. S. 150. N. 2.) 141. 149. (L. S. 159. 5. S. 162. N. 5. 6.) 152.*. und ***. 158.*. und *** ff. .. S. 169. N. 4. — 6. S. 172. N. 1.) 161. 165. (L. 177. 2. — — wovon einige nur ſo genannte *Citata* andrer hriftſteller enthalten, und zwar in bloſsen Ziffern, S. . 123. 152. ****. — — andere nur Bezüchtigungen der erodianiſchen Irrthümer oder Widerſprüche mit ſich lbſt S. 32. (bey uns 1, 13, 2.) S. 94. (2, 15, 12. i.) S. 3. ** (3, 4, 5. i. L. A. S. 113. N. 2.) S. 152. ** (4, 5. , L. S. 162. N. 6.) — — eine einzige aber S. 159. (4, 12. e. L. S. 170. N. 8.) eine andre Urſache eines alten ebrauches oder Aberglaubens, warum nämlich bey Ver- ennung der Todten zu den Winden gebetet und dieſe ttlich verehrt worden, davon auch in unſrer Ausgabe n andern andre Urſachen angeführet werden, deren ige ſich vielleicht mit einander vereinigen laſſen.

Der Anmerkungen über den *deutſchen Ausdruck* ſind r folgende S. 53. (2, 2, 20. i.) S. 78. (2, 10, 1. i. für elches *hoffiren* wir aber doch noch ein feineres haben, *feln*,) — S. 257. (7, 9, 3. p. 780. vergl. mit einer ähn- hen Erklärung von mir 1, 2, 9. p. 54. i.)

wozu ich noch dieienigen beyfüge, wo der Ausdru
S. 10. Z. 9. (L. S. 13. N. 5.) S. 15. Z. 1. (L. 18. N. 5.)
158. Z. 6. und ** von dem in der Leipz. A. (S. 169. N. 4
verschieden ist,

und (welches hier vielleicht auch am rechten Or
steht) ohne Anmerkungen, im Texte selbst S. 200. Z. 4.
E. (L. 214. N. 1.) S. 202. Z. 4. v. E. (216. N. 6.) S. 22
Z. 15. mehr nach Politian (6, 7, 21. e. L. A. S. 242. N. 7
— S. 246. Z. 4. (7, 5, 4. e. L. S. 261. Z. 8.) — S. 247.
8. (7, 5, 12. i. L. S. 262. N. 6.) 257. 9. K. Z. 7. (27
N. 1.) 260. Z. 4. v. E. (277. N. 9.) 266. Z. 4. u. 2. v.
(285. N. 1. f.) 268. Z. 13. (286. N. 5.) 270. Z. 5. v.
(289. N. 3.) 271. Z. 7. (289. N. 5.) 273. Z. 9. v.
(292. N. 6.) 274. Z. 7. v. E. (293. N. 2.) 275. Z.
(294. N. 4.) 278. Z. 4. (297. N. 3.) 281. 5. K. Z. 4. (30
N. 1.) 291. Z. 12. v. E. (311. N. 1.)

obgleich sonst der Ausdruk mit jenem in der L.
ziemlich harmonirt, nicht nur in den Anmerk. und
Uebersetzung zugleich, S. 127. (L. S. 137. N. 8.) — so
dern auch in der Uebersetzung ohne Anmerk., S. 8. Z.
v. E. (L. 11. N. 6.) S. 13. Z. 14. (L. 16. N. 3.) S. 17.
21. (L. 21. N. 2.) S. 18. Z. 5. (L. 21. N. 3.) S. 19. Z.
24. (L. 23. N. 7. 9.) S. 28. Z. 7. (L. 33. N. 7.) u. f.
ingl. S. 34. Z. 11. 17. (L. 39. N. 7. sq.) — S. 36. Z. 9.
4. N. 12.) S. 40. Z. 19. (L. 46. N. 6.) etc. S. 55. zu E.
63. N. 4. 5.) S. 57. Z. 15. (L. S. 65. N. 11.) S. 61. Z
(L. 68. N. 1.) S. 80. Z. 1. (L. 88. N. 5.) S. 85. Z. 11. 17.
94. N. 2. 3.) S. 91. Z. 4. 18. (L. 100. 1. 4.) S. 101. Z.
(L. 111. N. 3.) S. 126. Z. 10. (L. 136. N. 4.) S. 127.
13. 16. (L. 137. N. 7. 8.) — S. 128. Z. 7. (L. 138. N.
S. 137. Z. 7. v. E. (L. 148. N. 2.) S. 148. Z. 2. (L. 1
N. 1.) S. 170. Z. 5. u. 2. v. E. u. folg. S. (L. 181. sq. N
4. 5. etc.) — S. 185. Z. 9. f. (L. 197. N. 11.) S. 188. Z.
18. (L. 201. N. 4. 5.) 190. Z. 3. v. E. (L. 204. N. 5.)
Z. 9. (206. N. 2.) eb. Z. 8. v. E. (207. N. 3.) 194. Z
v. E. (208. N. 7.) 204. Z. 4. f. (218. N. 2.) 206. Z
(221. N. 2.) 213. Z. 5. f. (227. N. 1.) u. eb. Z. 1. (
N. 6.) 216. Z. 17. (231. N. 3.) 218. Z. 8. v. E. (234 N
3.) 222. Z. 7. (237. N. 5.) eb. Z. 16. (238. N. 7.)
Z. 8. (L. 239. N. 9.) S. 225. Z. 7. (L. 241. N. 5.) 227
6. ff. (243. N. 2.) 228. Z. 10. ff. (244. N. 4.) 230. Z.
(L. 247. N. 3.) 239. Z. 6. ff. (254. N. 4.) 241. Z.
(256 N. 3.) 242. Z. 4. v. E. (257. N. 5.) 244. Z. 1. (
N. 1. f.) S. 245. Z. 6. (L. 260. N. 5.) — eb. 5. Kap. Z.

L. 261. N. 3.) S. 248. 6. Kap. Z. vorl. (L. 264. N. 1.) S. 254. Z. 2. 13. (L. 270. 1. ſq.) 256. Z. 4. v. E. (273. N. 11.) 258. Z. 11. v. E. (275. N. 4.) 263. Z. 5. v. E. (281. N. 1.) 264. Z. 9. (282. N. 3.) 268. Z. 4. (286. N. 4.) 269. Z. 4. v. E. (288. N. 1.) 273. Z. l. (293. N. 8.) 274. Z. 8. Z. 4. v. E. (eb. N. 1. f.) 278. Z. 8. N. 5. 281. Z. 7. (300. N. 14.) eb. Z. vorl. (301. N. 2.) 283. Z. 1. (302. N. 4.) 285. Z. 16. (305. N. 1.) 288. Z. 6. (307. N. 1.) 289. Z. 11. v. E. (309. N. 3.)

Endlich die Anmerkungen, die den Text, deſſen *Lesarten* und Berichtigungen angehen. Ich wähle zu

I) die Lücken, (1, 9, 4. p. 338.) wo der H. S. 20. ſq. keine Muthmaſsung vorbringt und nur „mit *Politian* — überſetzt" hingegen die Leipz. A. S. 25. N. 4. mehr wagt, — eben ſo (4, 4, 6. p. 851.) S. 148. (L. 158. N. 4.) bey welcher letzten nur der H. im Texte die üblichen Verräther der Lücke .... beybehielt, — aber (2, 2, 23. p. 59.) mit der L. A. S. 61. m. zwar auch im Texte ſo wenig, als in den Not., Zeichen davon ſtecken lieſs, aber doch den geplünderten Satz und Gedanken ſelbſt durch *ein* einziges *Zeitwort* ergänzet, — aber (7, 2, 14. p. 600.) wo die L. A. S. 254. Z. 22. mit dem H. S. 239. Z. 26. auch keine Kennzeichen der Lücke angiebt, läſst er nur καὶ weg, wenn er es nicht für *etiam* annahm „zwar *auch* viele *Römer*" und ſetzt noch dazu dieſes adi. *viele*, das ſchon in dem vorhergehenden mit lag, πολὺ — πλῆθος, wodurch er alſo doch heimlich eine Lücke zugeſtand. — — Dann nehme ich

II) die Anmerkungen vor, wo gehandelt wird a) über eine ganze Redensart, als (4, 8, 3. e.) über ἀκόνων — τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφείας S. 157., wo, nach der von ihm beliebten Erklärung, die Anmerk. damit ſich endigt „Die Stelle ſcheint aber doch corrupt zu ſeyn" welche Verdorbenheit weder von ihm geheilet wird, noch auch wirklich vorhanden iſt. Ich habe S. 913. m. die Schwierigkeit ſchon gehoben, und der Leipz. Herausgeber S. 168. N. 1. hat einen Theil meines Vorſchlags gebilliget, durch Ergänzung des Wörtchens ἕνεκα, der auch in der folg. N. die gleich darauf ſtehenden Worte mit Stroths Erklärung in gröſseres Licht ſetzte.

b) über einzelne Wörter, als (1, 11, 4. p. 429.) wo S. 27. **** „περι ὁδῶν — giebt keinen bequemen Sinn und iſt undeutlich; (nicht ganz, nach meiner Anm. daſelbſt) ich wollte lieber mit Kaſaub. ὅρων oder ὁρίων leſen" wofür

der Leipz. H. S. 32. N. 7, „wahrſcheinlicher, wie auch Caſaub. meint, muſs hier π. ὅρων — geleſen werden“ und wenn etwas zu ändern, (das aber die Mss. nicht angeben) freylich dieſes zweyſylbige ὅρων eher, als ὁρίων, das dem alten ὁδῶν nicht ſo ähnlich. Aber unſer H. hatte gleich in dem Texte des Caſaub. Vermuthung ausgedrückt S. 27. Z. 5. „entweder *der* Grenze — *wegen*“ und doch in einer andern Zahl, als der Schriftſteller gegeben hatte. *Treuer* dagegen der Leipz. l. l. „*wegen* der *Gränzen*.“

welcher letztere auch S. 55. N. 3. bey dem ἀριστέον (2, 1, 5.) nach den Vorräthen meiner Ausgabe, mehr liefern konnte, als unſer H. S. 48. „vielleicht iſt das Wort corrumpirt, u. ſ. w.“ Das alte Wort war freylich auch in der Ueberſetzung beyzubehalten.

zuletzt S. 97. Z. 3. * „hier hat ſich *wohl* der Abſchreiber verſehen und ſtatt ἀκμὴν oder ἰσχὺν noch einmal ἀρχὴν geſchrieben, (nicht bloſs *wohl*, ſondern *ſicher* u. L. A. S. 106. N. 4.) — hier iſt wahrſcheinlich — von den Abſchreibern (dem *Abſchreiber*) ein Fehler begangen worden, *der* ſtatt ἀκμὴν oder ἀλκὴν zu ſchreiben, noch einmal ἀρχὴν geſetzt *hat*.“ Dafür muſste ſogleich mit mir, was auch Reiske errieth, in den Text genommen werden ἀλκὴν, aus Gründen, die meine Anm. vorgetragen. Aber unſer H. konnte wiederum in ſeinem Texte für „die *Kräfte*“ auf die eigenthümliche Zahl des Schriftſtellers verfallen „die *Kraft*, die *Stärke*.“

Denn das heiſst *treu* und *ſtreng* überſetzt, nicht, wie es in alten und neuern Zeiten ſchon Sitte war, wenn man nur *überhaupt* den Sinn einer Stelle ausdrückt, ſondern auch *auf* das *nächſte* und *ähnlichſte*. Aber mit unſern deutſchen und auch andern Ueberſetzern ſtreite ich gar nicht wegen der *Treue* und *Strenge* im *Ueberſetzen*. So, wie ſie es gemeiniglich machen, zeigen ſie nicht nur, daſs ſie den wahren und richtigen Begriff davon nicht haben, der nicht auf *Freyheit* und *Abweichung* verleitet, ſondern ſie geben auch Anlaſs, daſs die Leſer, zumal die iüngern, die die Sprache zugleich aus der Ueberſetzung, wenigſtens bisweilen, lernen wollen oder könnten, nur oberflächlich und flüchtig ſie lernen, und, durch andrer Beyſpiele gereizt, eben ſo *untreu* und *nachläſſig* überſetzen. Aber die Sache iſt die, daſs man gar nicht mehr wiſſen mag, es ſey ein Unterſchied, ob man ein *Ueberſetzer*, oder ein eigener *Schriftſteller* ſey, welcher letztere nach Belieben und Gutdünken ſchreiben kann, da der erſte ſich an ſein Urbild anſchmie-

gen mufs, fo eng und nah, als nur möglich. Doch das nur im Vorbeygehen.

Aber nun, wo ift denn das, was der Herausgeber in der Vorrede oben verfprach „H. Hofrath *Heyne* — Erklärung verfchiedener dunkler und korrupter Stellen, — wofür das Publikum — Ihm Dank fchuldig"? — — Vergebens habe ich gefucht, auch, um zu fehen, wie jener grofse Kenner der beyden gelehrten Sprachen diefe oder iene Stelle erklären und verbeffern würde.

Mehr, als was ich vorher ausgezeichnet, fteht nicht unterm Texte in Anmerkungen. Hat der H. im Texte andre Erklärungen gleich angebracht, als die gewöhnlichen, und diefe H. Hofr. Heynen zu danken: fo würde es für den lehrbegierigen Lefer eine Labung geworden feyn, in einer Anm. die Verbefferung und richtigere Erklärung zu finden.

So müfste man fich erft die Mühe auferlegen, neben meiner Ausgabe, die alles enthält, was mir von andern damals und bisher bekannt war, des H. Ueberfetzung von Zeile zu Zeile durchzugehen, um iene Neuigkeiten zu finden.

Ob ich zu der *ganzen* Vergleichung und Prüfung für ietzt Zeit genug habe, weifs ich nicht gewifs. Um doch *einigen* Verfuch gemacht zu haben: fo will ich die Anm. der Leipz. Ausg. noch einmal zu Hülfe und zur Begleitung nehmen, und wenigftens in den zweifelhafteften Stellen nachforfchen, was der H. *verbeffert* und *richtiger überfetzt* hat, und nach welchen andern und beffern Muthmafsungen er es gethan.

Alfo S. 3. v. E. 3. Z. bey 1, 2, 2. p. 35. *ἄλλης ἐπ.* faft nur, wie Polit., wo die L. A. S. 4. N. 2. richtigere Ueberfetzung ftand. — S. 4. zu E. bey 1, 2, 9. p. 51. läfst fich aus der freyen Ueberfetz. auch nichts errathen, L. A. S. 5. N. 5. — aber S. 5. Z. 1. beynahe glauben, dafs, wie L. S. 5. N. 6., auch der H. mein *ἔτι* für *ἐπί* beliebt habe 1, 2, 10. m.

Aber S. 5. 2. Kap. Z. 6. ift zu 1, 3, 3. i. wegen des particip. *δεδιὼς* nur fo viel zu fehen, dafs der H. den Zufammenhang gemacht ohne Parenthefe, — dafs er S. 7. Z. 3. v. E. zu 1, 4, 10. p. 109. mit dem alten *ἀκρασίαν* zufrieden gewefen, — S. 8. Z. 4. bey 1, 4, 11. p. 114. nur einen allgemeinen Sinn ausgedrückt, — aber S. 8. Z. 5. v. E. zu 1, 4. 18. p. 129. ein Verbindungswörtchen (*und*) eingefchaltet, — auch S. 10. Z. 15. zu 1, 5, 14. e.

Bey 1, 5, 24. p. 172. wird S. 11. Z. 12. τέτων durch eine freye Uebersetz. übergangen, — eb. Z. 28. bey 1, 5, 26. i. vielleicht nur das alte καλυθὲν befolgt, -- auch S. 13. Z. 15. bey 1. 6, 13. e. auch vielleicht das ehemalige ἀπέχα, wenigstens nach der Aehnlichkeit mit dem Ind. der L. A. — und bey S. 14. Z. 7. eben so 1, 6, 19. e. das, obgleich unrichtige, ἀρχόντων, — aber bey S. 18. Z. 4. v. E. zu 1, 8, 10. p. 299. L. A. 22 N. 5. συνεδρίας unbestimmt gegeben, — und S. 19. Z. 8. bey 1, 8, 12. p. 311. vermuthlich nur die alte Lesart behalten, — auch so S. 20. Z. 1. bey 1, 8, 16. p. 323. das κωλύαν wieder.

Ferner S. 20. 8. Kap. bey 1, 9, 1. p. 331. scheint die zweyte Lesart vorgezogen zu seyn, welche die L. A. mit eben der Uebersetz. 24. N. 1. angab, — S. 22. Z. vorl. würde man bey 1, 9, 20. p. 368. sq. denken, der H. hätte mit den Mss. es gehalten, wenn er nicht in der Vorrede sich das verbeten hätte, — und S. 23. Z. 8. bey 1, 9, 21. i., im Zusatze des τὶ, mit dem Steph., — und mit Begl. eb. Z. 9. (eb. p. 373.) — aber sicher S. 24. Z. 2. ist das mit Stp. geschehen 1, 10, 1. i. L. 28. N. 1.

Zu 1, 10, 4. e. L. 29. N. 5. kann nichts dienen S. 24. Z. 19. — aber Z. l. dazu, dass eb. 6. p. 391. L. eb. N. 6. das alte ταχέως gefallen, wiewohl in andrer Ordnung, nach Polit. — und S. 25. Z. 7. dazu, dass man glauben mag, 1, 10, 8. p. 396. sey für ἀσήμως etwas anders gelesen worden, — ingl. S. 26. Z. 3. dazu, dass 1, 10, 14. p. 411. μέρος nicht missfallen, — auch eb. Z. 9. bey 1, 10, 15. p. 414. die alte Lesart nicht, — noch auch eb. Z. 16. bey 1, 10, 16. e.

Aus S. 30. Z. 1. 3. leuchten die richtigen Lesarten hervor bey 1, 12, 3. p. 476. 479. — nicht so eb. Z. 16. bey 1, 12, 7. i. L. S. 35. N. 4. — aber S. 31. Z. 4. als wenn 1, 12, 10. p. 497. ein Verbindungswörtchen eingeschoben worden, welches Ms. Ba. vortrug, — aber vielleicht nur nach Politian, — welchem S. 33. Z. 7. der H. bey 1, 13, 3. e. L. 38. N. 1. zu folgen scheint, — aber einer andern Lesart eb. Z. 10. bey βαρβάρων eb. 4. p. 536. — ohne Polit. aber eb. Z. 16. f. der alten bey 1, 13, 5. p. 538. sq. — dagegen mit ihm eb. Z. vorl. bey 1, 13, 7. p. 543. sq. in der zerrissnen Construction und Periode, — so auch mit ihm S. 34. Z. 23. bey 1, 13, 11. e. in λελωβ. wo er scheinen könnte, nach dem Ms. zu lesen.

Ganz nichts ist wahrzunehmen S. 36. Z. 11. bey 1, 14, 4. p. 596. von κεκοσμ. L. 41. N. 3. — aber S. 37. Z. 24.

daſs, nach der deutſchen Conſtruction auch, 1, 14, 15. p. 622. der inf. κελεῦσαι richtiger, — und eb. Z. 27. bey §. 16. eb. p. 624. ſq. mehr auf ἐπιτρωνν., aber hernach gänzlich auf ἔφεος gezielt worden, — dagegen S. 42. Z. 5. nach der alten Scheibe gleichſam bey 1, 16, 5. e. L. 48 N. 5. — eb. aber Z. 8. bey §. 7. i. L. eb. N. 6. nach einer andern.

Und ſo weit eine Vergleichung mit *dem* ganzen *erſten* Buche. Die mit den übrigen Büchern muſs ich abkürzen, und nur folgendes aus dem *zweyten* auswählen, und, wie ich oben ſchon wollte, vorzüglich nach Angabe der Leipz. A. — S. 53. Z. 12. bey 2, 2, 17. p. 51. vielmehr πράξεων bedacht L. A. 60. N 3. — S. 56. Z. l. bey 2, 3, 17. p. 84. mehr mit L. S. 64. N. 10. γενόμενα, — S. 62. Z. 5. bey 2, 5, 3. p. 128. mit L. S. 69. N. 2. das καὶ weg, — S. 62. Z. 3. v. E. minder nach L. S. 70. N. 3. in der alten, als in der neuen Lesart, — aber S. 64. Z. 3. v. E. bey 2, 6, 3. p. 160. das alte ἐτήρει ausgedrückt, — S. 67. Z. 12. mit L. S. 75. N. 8. τε weg bey 2, 6, 7. p. 169.

S. 69. Z. 15. mit L. 77. N. 3. nach dem alten bey 2, 7, 6. i. — aber S. 70. Z. 13. mit Stp. φήμη L. 78. N. 8. zu §. 10. eb. p. 226. — S. 74. Z. 6. nach L. S. 82. N. 7. im neuen ἐδήλε 2, 8, 18. p. 260. — S. 75. Z. 12. ſollte man glauben, es ſey 2, 9, 5. i. nach meiner Muthmaſsung geleſen worden L. 84. N. 5. e. — aber S. 76. Z. 1. iſt zu §. 7. p. 281. ſicher mit Gedike beliebig geweſen L. N. 9. eb. — S. 78. Z. 3. v. E. bey 2, 10, 4. p. 306. ungewiſs, was beliebte L. 87. N. 1. — aber S. 80. Z. 10. bey §. 13. p. 322. mit Stp. ὅτι gewählt L. 89. N. 6. — und S. 81. Kap. XI. Z. 2. mit andern ἐνσαλ. L. S. 90. N. 1. — auch eb. Z. l. zu §. 4. p. 339. ἐκτησ. L. 91. N. 3. — ingl. S. 82. Z. 9. zu §. 6. p. 342. τοσέτε L. N. 4. eb. — aber S. 82. Z. 22. ſcheint bey 2, 11, 9. p. 347., dem Ausdrucke nach, das ſubſt. ϛρατ. beybehalten L. 92. N. 6. wiewohl das bloſse μισθοφ. auch ſo gegeben iſt unten S. 95. Z. 3. v. E. zu 3, 1, 5. e. Warum nicht gleich das einfache *Söldner?* wo es auch der L. A. nicht beyfiel S. 105. N. 2. — aber S. 85. Z. 4. v. E. bey §. 16. p. 355. nichts ergänzt, und τε καὶ weg, auch darauf freylich, auf gute Art, durch Verwandlung der ganzen Redensart in ein bloſses *adiect.* (*mittägig*,) die ſtrittige Sache gehoben L. 93. N. 8. 9.

Bey 2, 13, 10. p. 395. wird S. 87. Z. vorl. wenigſtens die alte Lesart nicht befolgt L. 97. N. 3. — dieſe aber S. 90. Z. 1. bey §. 21. p. 422., dem Ausdrucke nach wiederum, L. 99. N. 6. — nicht ſo S. 91. Z. 8. bey 2, 14. 7. p. 438.

L. 100. N. 2. — noch S. 93. Z. 3. bey 2, 15, 3. p. 460. L. 102. N. 1. wo das alte ἢ weg, ſchlechtweg, — aber gleich darauf, vielleicht mehr aus Polit. überſetzt, als φήμη gewählt, — S. 99. Z. 7. zu 3, 2, 11. e. gleich richtiger für καὶ eine *Coniunction*, aber verſteckt in das ſynon. *um*, L. 108. N. 4. — S. 102. Z. 22. zu 3, 3, 11. p. 534. wenigſtens nicht das alte behalten L. 112. N. 4. wo aber das *paſſiuum* im Deutſchen nur Statt findet, wenn nicht eine *copula* vorher noch aufgenommen wird, — S. 107. Z. 20. mit Stp. ὅπως zu 3, 5, 9. i. L. 116. N. 4. geleſen, — auch S. 108. Z. 9. zu §. 12. eb. p. 570. L. 117. N. 6.

Unbeſtimmt S. 108. Z. 4. v. E. bey 3, 6, 3. i. L. 118. N. 1. — auch S. 109. Z. 7. v. E. bey §. 9. eb. L. 119. N. 3. — aber ganz deutlich das alte χοίροις S. 110. Z. 7. v. E. bey §. 15. p. 584. L. 120. N. 5. — wieder unbeſtimmt S. 111. Z. 10. v. E. bey §. 21. p. 590. L. 120. N. 9., ingl. S. 112. Z. 1. eb. §. 23. i. L. 121. N. 10. — bey S. 115. Z. 5. u. 8. iſt 3, 7, 19. p. 611. das erſte καὶ weg und p. 613. das alte πάλαι noch da, L. 124. N. 6., deren Weiſung S. 125. N. 2. zu S. 115. Z. 4. v. E. nicht benutzt worden bey 3, 8, 3. p. 617., obgleich die freye Ueberſetzung den Sinn nicht verfehlt, wo es genauer ſo heiſsen müſste, *damit* das Volk *ſehen* möchte, *welche* (eigene) Rache *er* (ſchon) bewieſen, *und* (auch zugleich) ſeinen *Zorn* gegen *jene* (Freunde des Albins.) — S. 118. Z. 10. bey 3, 8, 16. p. 635. nur der Sinn überhaupt angegeben, L. 127. N. 4.

Bey S. 124. Z. 5. v. E. iſt die ſichre Verbeſſerung ἀπαλᾶν 3, 10, 15. p. 682. L. 134. N. 6. nur von weitem, durch *wollte*, gezeigt, doch dabey das adv. ἑκάστοτε weggeblieben, — auch S. 126. Z. 5. v. E. die gewiſſe Aenderung zu 3, 11, 13. p. 697. L. 136. N. 5. wieder nur fern ſichtbar, — auch S. 131. Z. 8. bey 3, 12, 21. p. 725. L. 140. N. 9. — ingl. S. 131. zu E. bey §. 26. eb. p. 730. L. 141. N. 10. — aber S. 132. Z. 5. f. bey 3, 13, 3. nur das Alte merklich, und etwa zu ἅπασι ergänzt worden τρόποις nach L. 142. N. 2. oder vielmehr πράγμασι, worinn das „*vor* allen *Dingen*" liegen möchte, doch vielleicht ohne Sprachgebrauch, und nur nach *dem* Freydenker *Politian*, — auch ſo S. 133. Z. 3. ff. bey 3, 13, 9., zum Theile wenigſtens, im übrigen aber „und *ſagte*, da *ſie* ſo *groſse* Reichthümer *bey* ſich *hätten*, (das iſt beym Herod. der Nachſatz τοσαύτης — περιουσίας, weil der H. immer die Sätze und Glieder verſetzt,) *wäre* es *nicht* nö-

thig, *ſich* anders woher *Geld* und *Truppen* zu *verſchaffen*" dem ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι πλεῖστον λ. ein *tropiſcher* Verſtand beygelegt, und auf die Söhne des Severs dieſes gezogen; welches bisher zwar niemand beygefallen, und mit dem Zuſammenhange nicht ſtreitet, aber doch zweyerley Bedenklichkeiten haben möchte, erſt *wegen* der *Bedeutung* des οὐκ ἔσεσθαι, („wäre *es* nicht *nöthig*" zumal mit dem inf. ἐπ., das nach dem Lat., *eſſe inſidiandum*, etwa genommen worden, oder für das *compoſitum* ἐξέσεσθαι, *non* licere *inſidiari*, das freylich auf *non* opus *eſſe* oder *fore* hinaus läuft,) — dann aber vorzüglich *wegen* der *tropiſchen* Bedeutung *des Zeitworts* ἐπιβ., das zwar den *accuſat.* der Sache bey ſich hat, aber doch meiſtens auch den Nebenbegriff von *ſchlechtrer* Art, und daher *trachten* heiſst, *ſtreben* nach etwas *heimlich* oder *unrechtmäſsig*; wovon die erſte Bedeutung hier allenfalls mir mehr beliebte, als dem Herodian eine ganz neue anzuhenken, als wenn es hier bedeutete, *ſchlechtweg* nach etwas *trachten*, ſtreben, ſich zu verſchaffen ſuchen, und ſo viel, als das Lat. *appetere*, affectare, u. ſ. w.

S. 135. zu E. iſt bey 3, 14, 13. e. offenbar Stroths Vorſchlag, L. 146. N. 4. — aber S. 138. Z. 15. bey 3, 15, 11. nur Polit. befragt, — S. 141. Z. 3. v. E. wieder Sylb. — und Steph. S. 143. Z. 10. v. E. zu 4, 2, 14. i. L. 153. N. 3 — aber S. 146. Z. 5. v. E. bey §. 21. eb. nach Sb. und L. 154. N. 8. eines von zweyen *adv.* weg, — S. 152. Z. 2. die alte Sache geſchützt bey 4, 5, 11. i. L. 162. N. 4. — S. 153. Z. 10. v. E. weg πάσης, ohne Noth, bey 4, 6, 2. i. L. 164, N. 1. — Bey S. 155. Z. 8. f. zu 4, 7, 2. p 897. L. 166. N. 1. nicht nur die alte Lesart εὐθὺς ausgedrückt, von weitem, als ein *adiect.*, ſondern auch für den Caracalla auf der unrühmlichen Seite, und ſo auch das folgende Glied εὐθίκτως, welches letzte wenigſtens die Wörterbücher nur von der guten Seite kennen.

Bey S. 158. Z. 3. zu 4, 8, 6. p. 916. L. 169. N. 3. der Periode zerſchnitten, und folglich ein ander Hülfswort (*muſsten*) zugeſetzt, — auch bey S. 160. Z. 4. zu §. 16. eb. p. 930. nach L. S. 171. N. 10. wovon aber der Wink auf ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ nicht bemerkt, — S. 162. Z. 4. v. E. bey 4, 9, 10. p. 951. das vormalige προὔπαρξ. mit Recht erhalten. L. 173. N. 4. — aber S. 163. Z. 15. bey §. 14. p. 955. weggelaſſen das ἔξωθεν, welches L. 174. N. 4. zum Theile nach meiner Erklärung behielt, wo aber der Sinn der Stelle

im ganzen verkannt ſcheint, und vielmehr dieſer ſeyn möchte. Die Rede iſt nämlich von *der* iungen *Mannſchaft* der *Alexandriner* §. 13. τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολαίαν, und auch von ihren Aeltern oder ſonſtigen Einwohnern in Alexandria, eb. καὶ ἄτινες ἄλλως παρῆσαν. Beyderley Menſchen waren von den Soldaten des Antonins rings um eingeſchloſſen. Die letztern metzelten alſo *von auſsen* nieder, wer da war, *in dem* äuſsern *Kreiſe*, die Volksmenge ſo gut, als die iunge Mannſchaft. — Eb. Z. 16. iſt das von L. 174. N. 5. beliebte πίπτοντας auch ausgedrückt, ohne Noth, da es füglich nach der alten Lesart noch beſtehen kann, *zogen* alle *vorkommende* an *ſich* and *warfen* ſie *hinein.* — S. 164. Z. 7. bey 4, 10, 6. p. 964. nur die vorige Lesart mit ihrem *Widerſpruche* nicht nach L. 175. N. 1. geändert, ſondern durch eine nicht richtige Erklärung der Redensart, εὐάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς, geſtützt „*Die* übrigen *barbariſchen* Völker, *welche* jetzt *unter* der *Herrſchaft* dieſer *beiden* Reiche *ſtünden*, würden *dann* leicht *im* Gehorſam *zu* erhalten *ſeyn*, wenn *jedes* Volk *und* jedes *Heer* ſeinen *eigenen* Regenten *hätte.*" Denn jene Redensart wird, nach dem Sprachgebrauche, nie geſagt *von* ſchon *unteriochten* oder *Unterthanen*, die man *leicht* im Zaum und *Gehorſam* erhalten *kann*, ſondern von denen, welche noch nicht bezwungen, beſiegt und unteriocht worden, aber *leicht* es *werden* können. Es iſt alſo der Verſtand dieſer Stelle unſtreitig durch eine *Verneinung* zu berichtigen, entweder durch das Ged. ἔπω, oder vielmehr durch das Rsk. ἐχ, oder endlich durch das von mir vorgeſchlagene, dem alten νῦν eben ſo nahe und ähnliche, μή, damit der *Widerſinn* wegfalle auf dieſe Art etwa: *Denn* die *übrigen* barbariſchen *Völker*, welche *bis ietzt* nicht *unter* den *Reichen* derſelben (der Römer und der Parther, und alſo *unter* dieſen *beyden* Reichen) *begriffen*, würden *von* ihnen *leicht* zu *bezwingen* ſeyn, *weil* ſie *nach* Völkerſchaften *und* nach *verbündeten* (vereinigten) *Staaten* nur *regiert würden.* Denn ſo muſs erſtlich das partip. ἀρχομ. aufgelöſst werden, im Begriffe der *Urſache*, nicht der *Zeit*, dann das Griech. κατὰ nicht vergeſſen ſeyn, daſs es von der *Art* und *Weiſe* gelte, nach welcher etwas eingerichtet iſt. Endlich kann bey der, auch vom Bergl. gewählten, *einſachen* Verneinung füglich, wie von mir geſchehen, das *adverb. temporis*, z. B. ἔτι, das ſo oft fehlt, ergänzet werden, nur in Gedanken. Das iſt, nach der ſtrengſten Kritik, das leichteſte und kürzeſte Hülfsmittel; und ſo wird nur *ein* Wörtchen abgeändert,

ὂν, das man auch nicht einmal beyzubehalten gemüſsigt ist. Daſs ich überdieſs bey dem particip. auch ein *adverb. restringendi* eingeſchoben, *nur*, *μόνον*, dient nur zur genauern Beſtimmung, und muſs ja ſehr oft von auſsen herbey geholet werden, nicht nur bey den heidniſchen Schriftſtellern, ſondern auch bey den heiligen im Neu. Teſt.

S. 166. Z. 1. bey 4. 11, 5. p. 976. iſt Steph. Muthmaſsung recht verwieſen L. 178. N. 4. — S. 172. Z. 5. bey 4, 13, 7. p. 1010. die Stroth. Ellipſe nach L. 183. N. 1. benutzt, — aber nicht die eb. von Nr. 2. zu §. 8. p. 1011., ſondern Z. 8. gegeben „*dieſer* Tempel *iſt* ziemlich *weit* von der *Stadt* entfernt, *ſo* daſs *es* beynahe *eine* kleine *Reiſe* mir *iſt*" als wenn *μικρᾶς* fehlte; und doch ſtand dabey *πολὺ*, welches der H. daher einſchränkte, und nicht ſtreng nahm. — Eb. Z. 8. iſt zu §. 11. unſtreitig L. 183. N. 3. vorgezogen, und mit Recht, und Z. vorl. eb. bey §. 13. i. freylich nach dem Deutſchen ein *compoſ. verbum* zu nehmen geweſen, ohne daſs man das eigentlich genommene errathen kann, — aber S. 174. Z. 3. v. E. bey 4, 14, 6. p. 1027. nichts behalten, weder von L. 185. N., noch vom Gr. Texte das alte *ἔξωθεν*, und eine Ueberſetzung geliefert faſt nur nach Polit. — S. 175. aber Z. 3. zu §. 8. nach L. 186. N. 2. — und eb. Z. 5. v. E. nach L. eb. N. 4. bey §. 14. p. 1035. nicht verfahren, ſondern nur kurz mit *Flüſſe*, dagegen das ganze Glied *περὶ τοῦ παντὸς δὲ* entriſſen, da doch L. eb. N. 5. gute Geburtshülfe leiſten konnte, — die freylich nicht ſo ſichtbar daſelbſt S. 187. N. 6. zu des H. S. 176. Z. 4., der bey §. 16. i. einem wieder etwas aufgiebt zu errathen, darüber ich für ietzt nicht nachſinnen will, weil ich noch viel anders vor mir ſehe, und zwar — gleich noch in der folg. 5. Z. bey p. 1037., wo der H. das Comma nach *ἡμέτερον* und auch das particip. *ὂν* weggelaſſen, und auch den Fingerzeig der L. A. S. 187. N. 7. — eben ſo nicht den von S. 188. N. 2. zu ſeiner S. 177. Z. 2. bey uns 4, 15, 3. p. 1042., das ich hier überhüpfe, weil ich mehr *Kritiker*, als *Ausleger* und *Dolmetſcher* für ietzt ſeyn mag. So iſt — eb. Z. 13. bey §. 6. p. 1046. durch eine Verwandlung der *ſubſt.* in *adi.* nicht zu erkennen, was H. las, — ergänzt aber S. 179. Z. 6. und 8. mit L. 190. N. 2. bey §. 19. 2. — und Z. 12. f. bey §. 20. p. 1061. ſq. bringt er wieder ein Räthſel vor dem, der es Luſt hat aufzulöſen, ohne von L. S. 191. N. 8. etwas zu genieſsen.

Nun kommt mein dritter Band daran, von dem ich wahrſcheinlich muthmaſse, daſs der H. ihn nicht beſeſſen

hat. Denn gleich im Anfange des 5ten Buch. S. 180. wird durch eine andre Wendung das zweyte πρὸ τέτε übergangen, das schon Stroth bezweifelte, aber mit Gewaltthätigkeit an der praep. πρὸ, die er wegstrich, ohne auf ein gelinderes Rettungsmittel zu denken, und weil auch er die Lesart des Ms. Ba. nicht kannte. — Ich gehe also auch hierbey vorzüglich dem Leitfaden der L. A., und nur bey strittigen Puncten, nach. — S. 184. Z. 4. ist weder die Stp. Coniectur nach L. 195. N. 3. angenommen zu 5, 2, 5. p. 38. noch Polit., der doch das Mal scharf sah, aber durch *eine* schiefe *Construction* den H. dahin mag verleitet haben „*Wenn* auch *einige* verborgen *blieben*, durch *das Mitleid* derer, *die* sie *verschwiegen*, so *lebte* man *doch das Iahr über* — *ohne alle Furcht* u. s. w." Da muss ich nun nothwendig zugleich mit in der Auslegung und Uebersetzung hülfreiche Hand anbieten; und da ich auch für den, mir sonst unbekannten, Herrn H. ein freundschaftlicher Geburtshelfer seyn will: so wird mein ohnmasſsgeblicher Vorschlag vielleicht nicht ganz missfällig werden. — Recht ist nach ἀνεσκολοπ. ein Punkt angenommen, aber nicht so recht die darauf folgende Periode zerschnitten, die, von πᾶσα bis ἐβασίλευσε ausgedehnt, nebst dem Hauptsatze, πᾶσα ἥ τε Ῥωμαίων πόλις καὶ σχεδὸν ἡ ὑπὸ Ῥωμαίοις οἰκεμένη-ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ εἰκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν, nur noch mit *einem* Nebensatze angefüllt, καθαρθείσα πονηρῶν ἀνθρώπων, der aber mehrere kleine Glieder hat, durch *genitiuos participiorum* ausgedrückt, welche insgesammt von dem *substant.* ἀνθρώπων abhängen, wovon das letzte Glied, δὲ δι᾽ εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, noch mit einer Bestimmung oder Ausnahme oder Einschränkung versehen, ἅ τινες καὶ ἔλαθον, die durch ein *Punct* nach ἐξωσθέντων nicht darf getrennt werden, sondern nur durch ein *Comma*. — Wenn man nun das so oft in die Mitte gesteckte τέ, das hier nach dem zweyten Worte steht, in Gedanken nach πᾶσα setzt, oder, nach *logischer* Ordnung mit andern Sprachen, gleich an die Spitze und vor πᾶσα hin: so ist zuerst die Verbindung der gegenwärtigen Periode mit der vorhergehenden besorgt. — Und wenn man hierüber das Hauptglied von zweyen *Subiectis*, πᾶσα ἡ Ῥ. πόλις καὶ σχ. ἡ ὑ. Ῥ. οἰκεμένη, mit dem ἐβίωσαν verbindet, das ist, mit den ins enge gezogenen Theilen, der *Copula* und dem *Praedicato*, weil es für ἦσαν (die *Copula*) βιῶντες (das *Praedicatum*) gilt, und den *pluralis* ἐβ. mit dem *singulari* ἡ πόλις — ἡ οἰκεμ., als einem doppelten *collectiuo*, vereinigt: so ergiebt sich folgender Sinn, *Und* die ganze

Stadt Rom, *und* beynahe *der* ganze *unter* den *Römern* ſtehende *Welttheil* (Erdſtrich, das *ganze* Römiſche *Reich*, — denn das *adi.* πᾶσα muſs freylich in der Ueberſetzung wiederholt ſeyn, da es im Griech. *vor* beyden *Subiectis* ſich befindet, —) *von* böſen *Menſchen* (Böſewichtern) gereinigt, — *deren* (davon) einige *hingerichtet*, andre *vertrieben* wurden, *und* einige, *wenn* ſie *in* verborgen *blieben*, aus *Furcht* ſich *ruhig* hielten, — *lebte* in *völliger* (aller, in der gröſsten) *Sicherheit* (Furchtloſigkeit, *ohne* alle *Furcht*) u. ſ. w. — Freylich hätte bey dem dritten Gliede und *particip.* ἡσυχ. der Schriftſteller eigentlich ſetzen ſollen, τῶν δὲ, εἰ καὶ ἔλαθον. Aber er verſchmiſs ſein τινὲς, das in τῶν δὲ mit lag, und zugleich dieſe *copula* δὲ: in den einſchränkenden Satz mit, und täuſchte wiederum, wie 1, 17, 27., die Ausgeber, Leſer und Ueberſetzer, daſs ſie mit εἰ δὲ einen neuen Satz, eine friſche Periode anfiengen.

Bey S. 184. Z. 7. iſt zu 5, 2, 6. i., ſelbſt mit Bg., aus Polit. das μόνον, wovon ich oben erwähnte, ergänzt, und — eb. Z. 8. v. E. mit Sylb. und L. 196. N. 7. zu §. 10. p. 47. vermuthlich der *plural.* gewählt, aber das *adi.* πολλῷ weg, (wie 198. Z. 3. v. E. bey 5, 6, 16. p. 195.) oder mit in *beſetzt*, — ſo auch eb. Z. l. bey §. 12. i. das τὴν μνήμην vermuthlich mit in das einfache Zeitwort gezogen, und — S. 185. Z. 7. bey §. 14. p. 55. L. 197. N. 10. das πρὸς ἀλλήλους weg, und alſo unkenntlich, wozu es gezogen würde. — aber S. 186. Z. 6. v. E bey 5, 3, 11. e. L. 199. N. 2. das ἄνω βλέποντες weg, — S. 189. Z 9. v. E. bey 5, 4. 3. p. 99. das alte προθυμίᾳ wahrſcheinlich behalten, wenigſtens nach dem Index der L. A., vergl. S. 202. N. 1. — bey 197. Z. 5. v. E. iſt zu 5, 6, 8. p. 184. ungewiſs, was beliebt worden, aber ſichtlich πάντα weg L. 211. N. 4. — und eben ſo ſichtlich 198. Z. vorl. zu §. 16. p. 195. nach L. 212. N. 5. nicht nur ὁ θεὸς, ſondern auch αὐτὸς ergänzt, für die deutſchen Leſer freylich.

S. 202. Z. 10. v. E. iſt bey 5, 7, 13. p. 236. dem βαστάσας fein ausgewichen, und darauf Z. 8. p. 237. das beybehaltne ὑπόστασις mit dem Ind. der L. A. gegeben, — S. 204. Z. 2. bey 5. 8, 8. i. L. 218. N. 1. freylich, im Deutſchen wieder, das ἄνω übergangen, — aber 206. Z 2. zu 6, 1, 1. L. 220. N. 1. δηλαδὴ auch übergangen — S. 207. Z. vorl. bey §. 11. p. 286. L. 222. N. 4. ungewiſs (ob γενικῶν oder συγγεν.) — eben ſo 213. Z. 11. bey 6, 3, 7. i. L. 228. N. 2. — und 214. Z. 15. bey §. 11. p. 350, und bloſs nach L. 229. N. 9. — aber 217. Z. 6. v. E. bey 6, 5, 3. i.

L. 233. N. 2. das alte ἀρχντῷα, -- 225. Z. 15. bey 6, 7, 16. p. 472. das Gedik. τότε L. 241. N. ohne Noth beliebt, — auch 226. Z. 16. zu §. 21. p. 483. nach L. 242. N. 7. — aber 228. Z. 7. v. E. bey 6, 8, 11. p. 502. das vormalige νοῦντα L. 244. N. 5. behalten.

S. 235. Z. 5. v. E. zu 7, 1, 16. p. 564. Stp. Wille nicht befriedigt, L. 250. N. 1. — aber dagegen des Ged. 236. Z. 4. nach L. 251. N. 2. zu §. 17. e. p. 567. weil *keine* Mss. *an* diesen *Ufern* und Klippen *waren*, — 241. Z. 2. zu 7, 3, 3. i. das καὶ eingeschoben L. 255. N. 2. — zu §. 10. p. 627. bey S. 241. Z. 3. v. E. nach L. 256. N. 4. mit Ged. — aber zu §. 14. p. 636. sq. ist S. 242. Z. 10. ff. v. E., δὲ, statt τὲ, nach πένθος, und im übrigen freye Uebersetzung (viel nach Polit.) beliebt worden, doch so, dass ὄψις, als ein *nominativ*, und πενθ., als ein *accusat.* hervorsticht, und im Ganzen ein guter Verstand und ein von dem vorhergehenden verschiedener Satz, nicht nach Bg., aber mit mir in *post obsidionem* p. 637 m. — S. 242. Z. vorl. zu §. 15. e. ist mit Recht beym Alten geblieben L. 257. N. 6. — auch 244. Z. 14. bey 7, 4, 7. p. 658. L. 259. N. 4. — ingl. 247. Z. 8. zu 7, 5, 12. i. L. 262. N. 6.

S. 249. Z. 8. v. E. zu 7, 6, 8. i. L. 264. N. 2. konnte im Deutschen nichts anders seyn, als der neue *dativ*. — aber 250. Z. 11. bey §. 12. p. 714. richtig nach dem Alten verfahren L. 265. N. 3. — mit Polit aber eb. Z. 15. zu §. 13. p. 716. L. 266. N. 4. — S. 252. Z. 11. v. E. bey 7, 7, 8. i. L. 268. N. 2. gar kein Verbindungswörtchen, wie oft, wenn auch eigentlich im Texte eines vorhanden. — 253. Z. 6. zu §. 11. e. p. 739. L. 269. N. 6. räthselhaft, ausser dass ein *adiect.* dazu gekommen „*dem* ganzen *Senat*“ — eben so 254. Z. 4. v. E. bey 7, 8, 8. e. L. 271. N. 4. — 255. Z. 3. zu §. 10. p. 757. καὶ weg, — wie τὲ καὶ 256. Z. 7. bey §. 20. i. L. 272. N. 10. — und wiederum καὶ 257. Z. 6. u. 4. v. E. zu 7, 9. 5. i. L. 274. N. 2. — auch 258. Z. 9. v. E. bey §. 9. p. 789. sq. L. 274. N. 5. weg vielmehr ἀξιόμαχον, als ἰσοῤῥ. — aber unbestimmt 259. Z. 3. bey βαρείας §. 12. p. 794. L. 275. N. 7. — sehr klar mit Polit. eb. Z. 5. sq. bey καταπρ. eb., L. 276. N. 7. e.

S. 261. Z. 3. bey 7, 10, 1. m. L. 278. N. 1. das zweyte Γορδιανῦ weggebrennt, — aber eb. Z. 12. bey §. 3. e. mit uns deutlich δύο zugesetzt, — dagegen verkürzt eb. Z. 5. v. E. bey §. 6. p. 821. L. 279. N. 2. — unbestimmt eb. Z. l. bey §. 7. p. 825. sq. L. eb. N. 3. — aber 262. Z. 11. v. E. bey §. 10. p. 832. ein ungewisser Zusatz zu τεῤῥος. L.

80. N. 5. — 263. z. E. unbeſtimmt zu 7, 11, 3. p. 846. L.
81. N. 2. m. — aber 264. Z. 5. mit uns §. 5. p. 849. ohne
., doch mit L. 282. N. 3. eb. Z. 9. bey §. 6. i. wo im
Deutſchen eigentlich die *praepoſit.* nicht kann beurtheilet
werden, — eb. Z. 11. v. E. bey §. 8. nichts neues zu fin-
en, — aber deutlich 265. Z. 13. daſs zu §. 14. p. 859.
ach L. 283. N. 7. ohne Noth geändert worden, — eb. Z.
5. f. nicht zu beſtimmen bey §. 14. p. 861. L. eb. N. 8. —
igl. aus dem Deutſchen eb. Z. 11. v. E. zu §. 15. i. L. eb.
I. 9. — auch eb. Z. 4. v. E. zu §. 17. i. doch mit Polit.
n v. ὡπλισμ. — aber 266. Z. 3. zu 7, 11, 18. p. 865. unbe-
immt, wenigſtens nach L. 284. N. 10. Index, — 266. Z.
. zu p. 867. nichts zu finden, auch des Polit. Zuſatz nicht,
- aber mit dem 267. Z. 13. zu 7, 12, 7. e. L. 285. N. 3.
- nicht ſo eb. Z. 5. v. E. zu §. 11. p. 879. ſondern mit
ergl. bey δώματα, wie oben S. 32. Z. 5. zu 1, 12, 16.
. 517.

S. 270. Z. 3. v. E. zu 8, 1, 11. m. L. 289. N. 4. mehr
ach dem alten κοιναῖς, — 271. Z. 9. bey §. 13. p. 919. ſq.
. 290. N. 6. nichts beſtimmendes, — aber 272. Z. 9. bey
2, 7. p. 930. L. 291. N. 2. mehr mit Stp. und Bergl. —
. Z. 6. v. E. ff. bey §. 8. p. 932. ſq. nichts zu erkennen,
s der alte *ſingular.* im παρῆχε, — aber ſichtlich 273. Z.
zu §. 16. p. 944. L. 293. N. 7. das Polit. und Sylb. παραῤῥ.
- 276. Z. 5. v. E. nichts, als im Deutſchen die Benen-
ung *Belis*, nach Scheid 8, 3, 19. p. 1139. i. — aber 277.
. 6. v. E. zu 8, 4, 4. p. 977. deutlich das vormalige πυλίσι,
ich Sylb, vorgezogen dem Gedik. L. 296. N. 2. — aber
78. Z. 13. bey §. 9. p. 984. L. 297. N. 6. mehr das rich-
ge Stp. ὑπερβ. — dagegen eb. Z. 7. v. E. bey §. 11. p. 989.
. 298. N. dem Ged. gefolgt, und zwar mit Weglaſſung
licher Worte. — 279. Z. 1. ff. zu §. 14. p. 994. nichts,
s etwa der richtige *ablativ.* στεφάνοις mit uns, L. 298. N.
ſq. — 280. Z. 13. bey §. 26. p. 1007. L. 299. N. 12.
var das ἑλόντες übergangen, doch Ged. Vorſchlag, —
er eb. Z. 20. zu §. 27. p. 1010. merklich das alte Stp. πε-
ρωμ., auch nach dem Index der L. A. — eb. Z. 6. v. E.
kenntlich bey §. 28. p. 1013. was bey ἐφ' ἑαυτ. beliebt,
- aber offenbar 281. Z. 1. bey §. 29. p. 1015. nach L. 300.
. 13. und Gedik. verſetzt, — eb. Z. vorl. bey 8, 5, 5. i.
var das ſubſt. ὀργῇ ausgedrückt, aber vermuthlich weil es
vorhergehenden §. im Deutſchen nicht angebracht war,
301. N. 2. — 282. Z. 6. v. E. bey §. 12. i. ſtatt τέ
lenn" wahrſcheinlich beliebter Freyheit wegen, — eben

so dagegen eb. Z. 3. bey §. 13. p. 1033. ἰπὰ weggeblieben, — aber 283. Z. 12. v. E. ist bey §. 18. e. dem alten πρὸς τροφὰς dadurch noch die letzte Hülfe angethan, daſs es in die Mitte hinauf verrückt wurde, zu νόσῳ, zu dem es sich freylich allenfalls noch schickt. Aber dahin wollte vielleicht Herodian es nicht gezogen wissen, sondern zu dem nächst vorhergesetzten Gliede, weil er es eben an dieses ankettete. — 285. Z. 15. zu 8, 6, 5. der Steph. *plur.* θεὰς ausgedrückt, — und eb. Z. 15. das ὤνιον recht zum folg. gezogen, auch nach der Forderung der L. 305. N. 1.

S. 286. Z. 7. f. ist zu 8, 6, 10. p. 1060. sq. die Sache bey οἷς mit Gewalt entschieden und durch Wegschaffung nicht nur dieses *pronom.*, sondern auch mit *bloſser* Verwandlung des vorhergehenden *particip.* ὁδοιπ. in das *tempus finitum*, weil Stroth wenigstens nicht befragt wurde, — 287. Z. 22. bey §. 17. e. der strittigen Sache mit χωρίῳ ohne *praepos.* ausgewichen durch eine freye Redensart, wo da *an* dem *Orte* doch noch Statt fand, und der Kritiker immer noch in Ungewiſsheit gelassen wurde, was beliebte, weil im Deutschen die *praeposit.* unerläſslich, — so wie eb. Z. 6. v. E. bey 8, 7, 1. p. 1073. das im Deutschen vermiedene τὲ des Stp. Versetzung unnöthig macht, — dessen Will aber eb. Z. 3. v. E. freylich im Deutschen bey §. 2. i durch Zusatz des *pronom.* „*nach* ihrer *Sprache*" muſs befriedigt seyn, — 288. Z. 15. ist bey §. 6. p. 1080. mit Recht das Alte wider Stroths Zumuthung behalten.

S. 288. Z. 4. v. E. zu 8, 7, 8. p. 1082. sq. ist der L. 308. N. 2. Lesart nicht beygefallen worden, aber vielleicht der Strothischen, wiewohl wiederum weggeräumt wenigstens καὶ νῦν, — 289. Z. 5. v. E. ist zu §. 16. e. das πρὸς τι χράων *nach* unsrer *Interpunction* zum Nachfolg. gezogen auch sichtbar das του ohne *Circumflex*, aber das πρὸς τὰ κ λὄντα unmerklich, — auch 291. Z. 14. f. bey 8, 8, 3. p. 1104. e. sq. das ἐφεδρεύειν αὐτοῖς und auch εἰ, wofür, nach dem Deutschen nämlich, bloſs Polit. geliefert wird, und ὑπώπτευον, μή (τινι) δόλῳ ἀποσφαγῶσιν, und auch mit ihm weggelassen ἅτε παρόντες. — 292. Z. 8. bey §. 9. i. kann nach L. 312. N. 2. gegeben seyn: doch ist das Hintertheil des Schiffes zerstückt, — eb. Z. 12. zu §. 10. i. ist mit Recht der *plural.* αὐτῶν wider Polit. und L. 312. N. 3. behalten, — eb. Z. 1. bey §. 14. p. 1122. mit Polit. und Berg. nach ἐξέλκσι ein Comma angenommen, auch darauf das ἀποσκωπτ. τὰς λ. im Stp. und Bergl. Sinne gut gegeben mit „*als* vom *Senat* erwählte *Kaiser*" 293. Z. 1. — w

Z. 7. v. E, bey §. 18. i. durch die freye Zerfchneidung der Periode, freylich die Stp. Zugabe entbehrlich.

So wäre denn auch diefe fo fchwerhältige Recenfion auf der kritifchen Seite vollendet. — Weil aber der Herr I. oben in der Vorrede felbft einige Winke zur Verbeffe- ung feiner Arbeit annehmen zu wollen fchien: fo will ich hier noch eine Zugabe beyfügen, die auf *Auslegung* und *Ueberfetzung* gerichtet ift und Bemerkungen enthält, die ich zugleich bey kritifcher Durchgehung feines Werkchens niederfchrieb.

Ohne Tadel ift es, wenn in den Text gleich einige erläuternde Sachen oder Perfonen, mit oder ohne Ein- chlufszeichen, eingefchoben worden, um dem ungelehr- en Lefer eine Erleichterung zu verfchaffen, S. 3. Z. 8. v. E., S. 5. Z. l. (L. A. 7. N. 3.) 25. Z. 17. (L. 30. N. 8.) 6. Z. 9. v. E., S. 39. Z. 7. v. E., was ich in meiner N. zu , 15, 9. p. 651. m. auch ergänzte.

Zu berichtigen aber möchten etwa folgende Stellen eyn, eb. S. 39. Z. 3. „eine Gallerie rings *um* das Amphi- heater" wenigftens „*rings* im *Amphith.* herum" nach er Zeichnung, die ich bey 1, 15, 5. p. 642. m. einrücken iefs; weil fonft der Lefer fich die Sache *aufser* dem Am- hith. denken möchte. — 41. Z. 13. bey 1, 15, 19. p. 673. *und* auf *die* Bafis *die* kaiferlichen *und* väterlichen Titel: *her* anftatt u. f. w." wo im Griech. das erfte geläugnet wird, ἐχ ὡς λ. und das *aber* den Mifsverftand nicht genug iebt. — 156. Z. 2. ff. „er liefs *fein* blondes *Haar* lang *her- bhängen* und es nach Art der Germanier fcheeren" wofür s nach 4, 7, 4. e. auch fchon nach Stroths N. ganz anders ünftig lauten wird, befonders mit Bergl. Beyftand. — 83. Z. 2. f. bey 8, 5, 15. kann nach eben dem verändert verden.

Dafs viel gut getroffene Stellen beym H. anzutreffen, wird niemand läugnen, z. B. S. 213. Z. 3. v. E. zu 6, 3, 8. Aber mir ahndet doch, es werden einige Kenner des Griech. Textes fich des Urtheils, oder wenigftens des Ge- lanken, kaum erwehren können, dafs der Herr Verfaffer ls *ein* Deutfcher *Politian* gerühmt werden müffe, weil r fich *durchaus* zu frey verhalten. Von der Art ift, dafs S. 292. Z. 1. Herodians befonders aufgetragener Gedanke , 8, 7. p. 1110. in die Erzählung verwifcht worden; das reylich der Gefchichtfchreiber bisweilen felbft thut, wie b. §. 14. e. p. 1126. wo der H. auch willkührliche Verän- lerung mit ἀλλὰ vornahm.

So viel, als man vom Urbilde treffen oder beybehalten kann, eine zuverläſſige Anforderung! So würde ich bey 4, 7, 14. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, ſtatt des H. 157. Z. 2. ff. „Und eine ſolche Stärke und Erduldung der ſchwerſten Arbeiten war auch in einem kleinen Körper etwas bewundernswürdiges“ mehr in der *Ordnung*, in der *Kürze*, und in dem *Wortſpiele* und rhetoriſchen Oxymorum, und endlich in *einzelnen Wörtern*, mich genähert haben, etwa ſo, *Denn* es *war* in *einem* an (von) *Länge* (Gröſse, Statur) *ſehr* kleinen *Körper* eine *ſo* groſse *Erduldung* (Index der L. A.) *ſchwerer* Arbeiten *bewundernswürdig*.

Daſs der H. hier und da nicht ſo richtig trifft, als der in der Leipz. Ausg., beweiſe ich, der Kürze wegen, nur aus S. 33. Z. 9. L. 38. N. 2. zu 1, 13, 4. wo οἴχεται das nicht bedeutet, was der H. dachte.

Und wie der H. zu frey handle, beſonders durch Weglaſſung einzelner oder mehrerer Worte, wird er ſich ſelbſt überzeugen, auſser S. 217. 5. K. zu Anfang gleich 6, 5, 1., auch, bisweilen in Vergleichung mit dem Leipz., als S. 6. Z. 18. (1, 3, 12. e. τοῖς ὅπλοις) — 7. Z. 16. (L. 10. N. 3. 1, 4. 7. e.) eb. Z. 5. v. E. (§. 9. p. 108. ἑνὸς) — 8. Z. 6. (L. 10. N. 5. §. 12. p. 115. διατελοῦσιν) — eb. Z. 18. (§. 14. p. 121. τῇ ἐμῇ μ. χαρ. τὰ μεγ.) — eb. Z. 23. (§. 18. i.) — 9. 4t. K. Z. 2. (L. 12. N. 1. 1, 5, 1. p. 136.) — 16. Z. 16. (L. 20. N. 10. 1, 7, 10.) — 25. Z. 4. (L. 29. N. 7. 1, 10, 8. p. 395.) — 26. 10t. K. Z. 6. (L. 31. N. 2. 1, 11, 2. p. 421.) — 34. Z. 5. f. (L. 39. N. 6. 1, 13, 8. 547.) — 40. Z. 7. (1, 15, 11. p. 656. ὁρμῇ τοῦ βελ.etc.) eb. Z. 16. f. (L. 46. N. 5. 1, 15, 13. δι' αὐτὸ τοῦτο) — 45. Z. 3. (1, 17, 8. e. παῖζον) — eb. Z. 3. v. E. (1, 17, 16. i.) — 85. Z. 4. (L. 94. N. 1. 2, 12, 5. p. 368. τοῖς πραγμ.) — 94. Z. 10. (L. 103. N. 4.) — 127. Z. 10. L. 137. N. 6. — 138. Z. 9. L. 148. N. 4. — 184. Z. 7. L. 196. N. 4. — 195. Z. 5. v. E. L. 209. N. 9. — 196. Z. 4. v. E. L. 210. N. 1. — 197. Z. 7. L. 210. N. 2. — 204. e. ſq. L. 219. N. 6. — 237. Z. l. L. 252. N. 2. — 276. Z. 7. L. 295. N. 6. — 278. Z. 13. u. 6. v. E. L. 297. N. 6. 298. N. 8. — 292. Z. 5. u. v. E. Z. 7. 5. (L. 312. N. 6. 313. N. 5. 8, 8, 8. p. 1113. πρωτευ. ἀξ.) — 293. Z. 11. (8, 8, 15. ἀφικνου.) — eb. Z. 9. v. E. (§. 17. p. 1130. wo αὐτοὶ einen beſondern Nachdruck und Empfehlung ihrer Sache hatte, — ſie hätten den Gordian gewählt, — *welchen* die *Römer* ſelbſt *erzwungen*.)

Mutato rurſus ſermone, ſubiicimus

Supplementa quaedam

ad res propoſitas, vt quaedam proferamus, vel tardius reperta, vel ſupra non ita commode dicenda. Igitur

I. ad *Codices*

noſtros, quos ſupra deſcripſimus, in libello inſcripto „*Ueberſicht* der *Oerter*, wo die bekannteſten griechiſchen Schriftſteller gelebt haben; und Grundlage zur Geſchichte der *Bibliotheken*, wodurch jene in *Handſchriften* ſind erhalten worden; entworfen von *Friedrich Eckard*, — Gieſen — 1776." reperiuntur, (praeter p. 15. m. „zu Rom — 137 — 61. — *Herodianus*, aus Alexandria, — p. ſq. i. — 240. Herodianus") quoque p. 42. m. „Zu Venedig — Der *Markusbibliothek* ſchenkte 1469. der Cardinal Beſſarion 533 Handſchriften, — 1740. erſchien das Verzeichniſs aller — 657 — Griechiſchen Handſchriften, durch Ant. Maria Zanetti und Ant. Buongiovanni, in folio. Hierin ſind folgende weltliche Schriftſteller, — (p. 45. e.) *Herodian* 389." qui numerus conſentit cum illo allato a nobis bis, in fronte Excerptorum e Codd. et ad calcem Excerpti e Cod. Ven., vbi tamen et praemittitur „Codex CCCXC" quae conciliare non poſſum.

II. ad *Editiones*

porro repetimus haec, 1) ex Oxon. Praef., vbi ponebantur — Lugduni 1611. in 8. — quae nulla reperta eſt nobis, ſed 1624. 8. vt ſupra iam dedimus, — it. Parei — Francofurti ad Moenum, 1630. in 8. — quae, e noſtra quidem recenſione et e loco prodito, quo excuſa, potius habuit annum 1627.

2) e libro, qui inſcribitur „*Bibliothek* der griechiſchen Literatur — von Ioh. Chriſto. Fried. Schulz — Gieſſen — 1772. (p. 115. e.) — *Herodian:* Leben: ums Iahr Chr. 238. — Schrift: Geſchichte der Kaiſer, von Mark Antonins Tode an, bis auf den jüngern Gordian, in VIII. Büchern. — Ausgabe: von I. H. *Bökler*, 8. 1672. — Ueberſetzungen: Lateiniſch, von Angel. Politian, Straſsburg 1513. 8. Teutſch, von Holberg (?) Koppenhagen 1747. 8. Holländiſch, von Coornheert, Arnheim 1614. 8."

3) ex epiſtola Tromleri „d. 22. März 85. In den Erf. gel. Z. d. I. S. 48. leſe ich, daſs Hr. Seliger an der groſsen

Schule zu Potsdam eine Bibliothecam Gr. Puerilem, und darin auch den Herodian zweckmäſsig bearbeitet, herausgeben will. Die gel. Welt zweifelt faſt, daſs Sie mit Ihrem Herodian noch ans Licht treten werden.“ Haec ne postrema, an et plura fuerint in Ephemeridibus illis, ignoro, quoniam Erfurtenſem plagulam, ſextam numero anni nominati, non amplius inter caeteras reperio. Sed hoc ingenue fateor, adhuc de *Seeligeri* (qua ratione ſcriptum nomen prodidit Index Erfurt. Ephem. illius anni) Bibliotheca mihi innotuiſſe nihil. — Nec

4) nouimus, qui alii particulas Graeci Herodiani ſeparatim editas tractarint, praeter Gesnerum et Strothum in Chreſtomathiis Graecis, quorum duumuirorum operas iam per opus ſuis adhibuimus locis. — Nec

5) ſcimus alios, qui Herodianum Notis illuſtrarint, praeter eos, quos opus continet ipſum, in cuius hoc Tomo quarto et conſpiciuntur nominatim Voëtii illae in primum Noſtri librum Notae, quarum de pretio facile iudicium erit lecturis. — Tum

6) excerpimus ex epiſtola b. Strauſſii „Zeiz, — d. 12 Febr. 1771. Am letzten Sonnabend bekam ich auch die beyden Bücher aus der Bibliothek unſeres Stiftes. Bald hätte ich die Auſſ. Baſ. 1549. nicht geſendet. Es iſt nur Politiani Verſion. Aber den Verdacht der Undienſtfertigkeit zu vermeiden, ſende ich dieſen *Folianten* mit. Vielleicht kann er Ihnen in anderer Abſicht dienlich ſeyn.“ Qualem huius et anni et formae non meminimus ſupra memoratam, ne in ipſius Strauſſii recenſione librorum Cizenſ. biblioth. ſuperiore; vbi adeo et alia nominata „fol. Baſil. 1533.“ Res non viſa mihi eſt tanti, vt ſuper ea ſcriberem ad Fratrem meum. Fuerit error, pro Bonon. 1493. etc. — Sed

7) ex alia epiſtola eiusdem Strauſſii „Reichenbach am 17. Nov. 1774. Herodian iſt nur mit der Vorrede des Menantis herausgegeben worden. Der ſel. Senior in Hamburg, D. Fr. Wagner, nebſt zween andern, nachherigen geſchickten Schulmännern, Hr. Zopfen, Direct. in Eſſen, und Hr. Fend — wo der geweſen iſt? — das kann ich jetzt nicht ſuchen, — hat die Ueberſetzung gefertiget. Es ſteht auf dem Titel zum erſtenmal. Aber man hat eine deutſche Ueberſetzung, deren Verfaſſer Boner heiſst, wel-

he noch im 16. Iahrhunderte gefertiget ift: diefe ift aus er lateinifchen Ueberfetzung des Herodians. Wagner ber hat fie aus dem Griechifchen zuerft überfetzt." — Quae vere dicta funt, et ipfa Menantis Praefatio p. 11. fq. onfirmat, in primis „ich finde alles, was ich darinnen gelefen habe, mit einem deutlichen — Stylo vorgetragen."

III. *Leisneri Notata*

n fronte Oxon., quae fic habebant.

„I. Confultum foret, Herodianum ita edere, vt, quibus Confulibus quidque geftum fit, in margine notetur.

II. Ad Herodiani varia loca cf. 1) Vignolii diff. de anno primo Imperii Severi Alex. — Io. Vignolius in diff. 2. Apolog. de anno primo Alexandri Seueri Aug. c. 10. exhibet tabulam chronologicam accuratam annorum fexaginta, quos Herodianus perfequitur ab anno Chrifti 180. ad 239. — v. Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203. per I. A. Fabric. Hamb. 1716. fol.

2) Numismatum Antiquor. Sylloge Londin. 1708.

3) Witzleben in diff. de tribus antiq. numis Plautillae, Caracallae et Gallieni Hal. 1740.

4) Raymundi Duellii Lucubratio epift. ad Io. Ant. de Boxadoras p. 27.

5) Diff. Ph. a Turre de Beleno, quae eft in Monum. vet. Antii p. 282.

III. De verfione Politiani v. ipfe Politianus in epiftola ad Andream Magnanimum et Innocentii VIII. epiftolae binae, quibus et Politiano et Laurentio Medici gratias agit pro Herodiano. Leguntur inter Politiani epiftolas VIII, 2, 3.

IV. Interpres Herodiani Germanicus, Menantes f. Hunoldus, cuius certe eft praefatio, Herodiano germanico praemiffa, (qui tamen, vt ante e Strauffio recordamur, habet alios interpretes,) in bibliotheca noviffima obferuationum et recenfionum, quae Halae Sax. latine in 4. edi a. 1718. coepit, fect. IV. p. 156. fq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuulos, nimiamque omittendi licentiam reprehendere non dubitat. (Quae et ipfa vera funt

adeo, vt, poſt Leisneri comparationem Politiani cum Berglero, in Proluſione inſtitutam, ne verbum quidem in Politianum faciamus, nec inquiramus, vnde et quando coeperit eius verſio expleri, cuius rei veſtigia compluria ſunt in verſione ad latus poſita in ed. II. Steph.)

V. Herodiani cuiusdam mentionem facit Inſcriptio apud Pignorium de Seruis p. 246. et Pitiſcum ad Sueton. Claud. 44. p. 721.

VI. Meminit et Herodiani Procopius Hiſt. Arcan. c. 5. v. Mascov. *G. d. D.* T. II. A. 19. p. 131. et *Allgem. W. Hiſt.* P. XII. p. 511."

Quibus

IV. *Adiumenta quaedam*

ad Herodianum alia et locis iſtius certis profutura haec a me adduntur, per titulos librorum nunc quidem ſolos, vt aliis copia fiat introſpiciendi. Sunt ergo

1. Bibliotheca Bremenſ. Faſc. 1. p. 93. de Aeſculapio Pergami culto (ad 4, 8, 8. ſq.)
2. Comparatio Iuliae cum Iocaſta Act. Erud. 1699. p. 349. (ad 4, 9, 5.)
3. Walſechi de Elagabali Tribunitia Poteſt. v. Act. Erud. P. 3. 1712. p. 187. et
4. Helagabali anni imperii ἕκτος an τέταρτος Act. Erud. 1716. p. 123. (ad 5, 8, 19.)
5. De Elagabali imperii tempore Act. Erud. 1712. p. 187.
6. De bello ab Alexandro contra Artaxerxem moto Act. Erud. 1702. p. 489. (ad 6, 2. ſqq.)

V. *Miſcella quaedam*

ad certa Herodiani loca illuſtranda,

1. e Camerarii Operis horarum ſubciſiuarum, ſecundum quidem centuriarum ib. ordinem, — 1, 8. Minima quaeque interdum maximum auxilium contra hoſtes praebere, p. 65. e. de animalculis in obſidione adhibitis „Idem accidit Seuero Imperatori, vt refert Herodianus in expeditione contra Atrenos l. 3." (3, 9, 10.

e Vers. Pol. tantum,) — 1, 65. Subditos plerunque imitari Principum mores p. 295. sqq., non laudato quidem Nostro 1, 2, 8. at in poëtarum locis etiam illo Claud. p. 297. m. nec 3, 96. p. 357. e. sqq. — 1, 77. Clamorem militarem in praeliis magnam efficaciam ad terrendos hostes habere p. 352., rursus non tacto Nostri loco 2, 10, 12. e. nec 4, 15, 2. at more tamen Parthorum p. 354. e. — 1, 80. Leuissimam occasionem saepius ad maximas res perficiendas ducem se praebere p. 369. m. „At Seueriani, vt apud Herodianum legimus" sine numeris 3, 3, 9.—13. e Pol. — 1, 83. de laniенis improuisis p. 388. e. „Eodem modo teste Herodiano, Parthis improuisa clades etc." sine numeris iterum 4, 11, 7. sqq., re etiam narrata modo breuiter ad sententiam que. at praeterita simili Alexandrina 4. 9, 13. — 1, 93. Simultates inter amicos et consanguineos esse grauissimas p. 426. sqq., non memoratis illis inter Caracallam et Getam, it. Elagabalum et Alexandrum, quanquam perstrinxisset pessimos illos binos.— 1. 48. de Romanorum virtutibus et vitiis p. 216. e. — 2, 52. Plebeios et ex humili genere ortos, si ad dignitates et honores peruenerint, — plerumque ambitione insolenter se efferre, etc. p. 219. sqq. et 222. m. „Similis historia de Cleandro extat apud Herodianum rel." sine numeris 1, 12, 8. sqq. maximam partem e Pol. — 2, 89. de mira gallinaceorum natura et pugnacitate, non producto Nostri exemplo 3, 10, 5.

2. ex veteri Excerpto „Historia et Commentationes Academ. Elector. Theodoro-Palatinae T. 2. P. 1. Tract. 2. de inscriptione Romana, Moguntiae reperta, quae deleto Commodi imper. nomine insignis est: auctor Andreas Lameius. — „Dio Cassius und Lampridius erzählen, daſs man mit den Statuen und andern Werken dieses Kaisers, nach dessen Tod, unbarmherzig umgegangen sey, und der letztere setzt hinzu: et nomen eius, alienis operibus incisum, iussu Senatus erasum esse. Davon ist gegenwärtiger Stein ein Beweis. Der Name Commodi ist ausgekratzt." Quae referantur ad 1, 14, 17. p. 631. m. et 2, 6, 15. p. 183.

3) e litteris Longolii, Rect. „Curiae ad X. Cal. Iunias (1771.) Gruteri Inscriptt. excussi omnes; nec tamen inde aliquid, quod ad Herodianum facere videatur, nisi p. CCLXII. n. 2.

L. AVRELIO COM
MODO. VICTORI
IVVENES. NEPES
INI
DIANENSES
AERE CONFLATO
L. D. D. D.

An vero, quod tu forte ambis, VICTORI μονομαχων χιλιων, in me haud fufcipio." Quaerebatur quippe de loco 1, 15, 19. e.

4) e libello ,,Philol. Bibl. Götting. 1770. 1. B. 1. St. S. 63. Ueber den Kaften des Cypfelus. — ἡ ἀνωτάτω χώρα, die hinterfte fchmale Seite. So pflegen z. E. die Griechen den Theil eines Landes, der dem Meere am nächften liegt, τὴν κάτω, und den, der davon am entfernteften ift, τὴν ἄνω χώραν zu nennen" quibus firmantur dicta ad 8, 2, 7. e. p. 931. m.

INDEX

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

praef. οἱ προφύλακες ἤγγειλαν, - εἶναι λ. renunciarunt 8, 1, 9. — simul c. dat. perf. ἐντέλλεταί τινι λ., ἀγγεῖλαι τῷ - , ἥκειν λ. qui nunciaret ipsi, adsit - 3, 12, 14. c. coni. et adiuncto temp. κατὰ τὸ περίορθρον ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι λ. nunciantibus 6, 9, 4. sed simul c. dat. perf. ἦκόν τινες ἀγγέλλοντες τῷ - , ὡς λ. nunciantes 6, 5, 14. †† in dupl. rect., c. acc. rei et simul c. coni. νίκην - ἀγγέλλοντες, ὅτι τε ἄρα λ. 8, 6, 13. Pass. de perf. τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος, multitudini ei, quae nunciabatur, 6, 5, 3. At de re, οἷς περ ἀγγελλομένοις λ. 3, 11, 6. — † τὰ κατὰ Ῥώμην ἀγγελθέντα 7, 8, 12. quae nunciata sunt Romā, s. Romae gesta s. Romae gesta esse. c. praep. p. adu. τούτων παρ' ἐλπίδα ἀγγελθέντων, nunciatis 8, 6, 14. c. dat. perf. ἀγγέλλεσθαί τι τῶν - ἐκώλυεν αὐτῷ 1, 12, 12. †† De perf. in nominat. c. nominat. particip. ἀγγέλλεται αὐτὸς - προσιὼν, nunciatur is accedere 2, 12, 1. ἠγγέλλετο ἐπιὼν αὐτὸς, nunciabatur adventare is 4, 14, 2. † ἠγγέλθησαν (οἱ στρατιῶται) ἀφικόμενοι λ. nunciatum est, eos venisse 2, 13, 6. simul c. dat. perf. ἐπεὶ ἠγγέλη αὐτῷ - κατειληφὼς τὴν Ῥώμην ὁ Σεβῆρος, vbi nunciatum ipsi fuit, occupasse Rom. Seuerum 3, 1, 2.

ἄγγελμα, propr. τὰ - κρυπτὰ ἀγγέλματα, mandata 7, 6, 11.

ἄγγελος, de perf. abf. ἄγγελοι ἧκον, nuncii 1, 7, 2. 6, 7, 4. 1, 9, 21. † c. adiuncto ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο 8, 6, 18. vbi ἀ. sint honestioris loci, v. κηρ.

ἀγείρειν, phyf. de perf. c. acc. perf. ὅτι πάντα ἔθνη - στρατὸν ἀγείροι, colligerent 8, 5, 15. c. syn. τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀθροίσας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας, copiis coactis 3, 14, 7. Pass. c. praep. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias congregari aduersus se 1, 10, 6. post syn. στρατὸν ἐπ' αὐτ. ἀθροισθῆναι.

ἀγέλη, phyf. de anim., per oppressum gen., διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, λ. greges 7, 2, 9. scil. pecudum, qui gen. aliquis latet in pr. λείας.

ἀγεννής, impropr. s. moraliter, de animo, c. adiuncto, ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν, ignauum 4, 13, 5. ignobilem, non excelsum. c. acc. ellipt. νεανίσκον, τὸ σῶμα οὐκ ἀγεννῆ 7, 6, 11. non inualidum. †† ἐκ συνειδήσεως ἀγενοῦς 7, 1, 8. p. vulg. εὐγεν.

ἀγεώργητος, phyf. pass. de re s. loco, c. subst. affini fem., et c. adiuncto syn. γῆν - ἀγεώργητον καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, incultum solum 2, 4, 12.

ἀγκάλη, propr. ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 5, 20. intra vlnas.

ἁγνεύειν, moraliter, de Vestali, casta esse 5, 6, 3. sq. explic. παρθενεύεσθαι, vivere sine venere.

ἀγνοεῖν, de perf. propr. abf. ἐπιστῆναι αὐτῷ ἀγνοοῦντι, ignaro 6, 8, 15. sc. τὶ τούτων, ignoranti quid horum. c. adu. βιοὺς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, quemadmodum non ignoratis 2, 2, 13. ἠγνόουν πῶς χρήσονται τῷ πράγματι 5, 4, 16. † c. praep. ὑπὸ νηπιότητος ἀγνοοῦν - παιδίον, inscius 1, 17, 8. nisi ibi est abf., ignorans, quid teneret in manibus. c. acc. rei, ἀγνοοῦντος ταῦτα, ignorante haec 1, 9, 19. 1, 12, 12. 2, 12, 3. 5, 12, 18. †† ἀγνοοῦντα τὸ, ignorantem 6, 8, 11. qui recte sic legit, p. vulg. καὶ νοοῦντα. c. neg. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ λ. haud ignorantes 4, 11, 14. 7, 8, 12. 16. simul c. adu. οὐδὲν ἧττον ὑμῶν ἀγνοοῦντά με

-χιβαθὴς, phyſ. de re, τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἐπισφαλοῦς ἐσομέ-νου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀγχιβα-θὲς, altitudo, profunditas.
-χίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας 7, 10, 7. ſolertia, acumen. ὅ περ ἐγὼ προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνεὶς ſagacitate 4, 5, 11.
-χίνοος ſ. ἀγχίνους, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώ-μης ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, acumen ingenii in illo (Seuero) 2, 14, . i. q. pr. merum ſubſt., per abundantiam gen. τῆς γν. af-finis.
-χίσης, Anchiſes, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, ſc. υἱὸν, 3, 9.
-ν, phyſ. de hominibus, c. acc. perſ. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, ἄγων καὶ τοὺς παῖδας, ducens ſecum 3, 10, 1. 2, 2, 11. ἵππον καὶ τοξοτῶν πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δύναμιν ducens 7, 9, 7. — τοξότας συμμάχους ἤγαγεν adduxit 3, 9, 4. ſed c. praep. ἄγων τὸν ςρατὸν σὺν αὐτῷ, duc. 3, 8, 4. τὸν ςρατὸν ἄγων ἐπ' αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris cauſa et in pompa, εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὸν ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. ἐς τὸν νεὼν ἤγαγον (αὐτοὺς) dedu-xerunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάν-τας ἤγαγε, reduxit 3, 4, 17. an pro ἀνήγ. ſ. ἐπανήγ. Porro c. dat. perſ. ſimul ὑμῖν ἀγόμεν ἄνδρα, adduc. 2, 2, 16. †† c. v. alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens ferens 6, 2, 14. diripere, pecudes abigere, ſed res vtenſiles; pecunias, rel. portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc. rei, τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed im-propr. c. acc. perſ. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, adduc. 1, 8, 4. μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, ὅτι (αὐτὴ) μὲ ἐπὶ τοῦτο ἤγαγε 5, 1, 10. euehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον (αὐτὸν οἱ ςρα-τιῶται,) οὔ τι βουλόμενον, adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei, ἔνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere, ſtudere, ſeruare. c. adu. et praep. δείξαντες, ὅτι ἄρα καὶ εἰρή-νην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίςασθε 6, 3, 12. ſq. opp. καὶ τὰ πολεμικὰ κατορθοῦτε. c. dat. perſ. ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ θεῷ, agitant 1, 16, 5. agere, i. celebrare, inſtituere. c. praep. et adiuncto, ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ad exitum de-ducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, λανθάνων ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 3, 11, 13. Porro Paſſ., phyſ. de perſ. c. adu. et praepp. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἄγε-σθαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντας, ἐξ ἀνατολῶν ἀπό τε μεσημ-βρίας εἰς Παίονας, abduci 7, 3, 9. adduci. impropr., c. praep. et dat. rei ſ. modi, οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἢν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, θαυμαςὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci 2, 4, 11. Denique Med. de perſ. c. acc. perſ. dupl., ὁ Κόμ-μοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κριςπίναν, vxorem duxit 1, 8, 9. ſibi *du-cere*, proprie, it. c. acc. perſ. vno ἠγάγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it. ἀγαγέσθαι βασιλίδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἠγά-γετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γά-μον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perſ., alteri vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἠγάγετο αὐτῷ γυ-ναῖκα, dedit 3, 10, 10. at de matre 6, 1, 19.
-ωγοὶ, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. gen. rei, ὕδατος, ductus aqua-rum 7, 12, 7. aquaeductus.

ἀγὼν, propr. c. gen. rei, ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελουνου cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. abſ. οἱ ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διῒ Καπετωλίῳ, ludos 1, 9, 4. ἐπιλεσεν ἐπινίκιον ἀγῶνα 3, 8, 16. impropr. c. praep. ὁρῶ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. ſolicitudo, angor, cu negotium, labor, it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ποιεῖ ταῦτα, ſolicitudinem ib. 13.

ἀγωνίζεσθαι, med. de perſ. in bello, c. praep. μετ᾽ ἀγαθῆς ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17. ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὑ τοῦ Ἀντωνίνου ib. 15. i. q. pr. et ſqq. §. ὑπὲρ αὐτοῦ μάχεσθ. c. adu ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. †† δύμις πρὸς τὸ συςάδην καὶ ἐξ ἀντιςάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, confligendum ib. 6.

ἀγωνιςὴς,[a] in ſcena, τῶν ἐνδόξων ἀγωνιςῶν, actores 1, 9, 6. hiſtri

ἀδακρυτὶ, propr. c. verbis, ſine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.

ἀδεὴς, de re, c. adiuncto, τὸ κρύπτον πρότερον διὰ φόβον μῖσ ἀδεὲς καὶ αὐτεξούσιον γενόμενον, ſecurum 7, 7, 3. – abſ. ἀδεεραν - τὴν ἔφοδον tutior. 6, 5, 16. †† neutr. pro adu. ἀδεέςε ἑκάτερος βιώσεσθαι προςδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perſ. c. iuncto, εὐθυμότερος καὶ ἀδεέςερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.

ἄδεια, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προσχήματι ἐλευθερ ἀδείας τε εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ſecutas ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε 5, 1, 10. 5, 2, 5. ἐν ἀδ. ἀναιμωτὶ βιωσ. ſecure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιωσ. 2, 17. †† ἄδειάν τε καὶ ἀμνηςίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18. abſ. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, impunitatem 1, 10, 4. post δεσμῶν ἐλθέντας ἀφιέντες, e carceribus ſceleratos. †† ὅσα πρότερον ἐπεὶ ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προσελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, δίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. *licentia*, (cum aeque valeat *ſecuritas*, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἄδεια, libertas et vacui a metu, poena, vindicta,) it. in hoc. ὑπηρετούσης ἀδείας τε ἐξουσίας, 6, 1, 11. vbi ſaltem in partem dr. malam.

ἀδελφὴ, proprie, abſ. 1, 8, 8. 17. ſed ἰδία 1, 3, 6. πρεςβυτάτη 1, 8, — c. gen. perſ. ἡ πρεςβυτάτη τῶν Κομμόδου ἀδελφῶν 1, 13, 2.7. Sic

ἀδελφὸς, 1, 11, 5. 3, 4, 13. 3, 15, 4. 4, 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐσιάζον οἱ ἀδελφοὶ 3, 10, 5. an per emphaſin, i. e. ii, qui fratr erant, et, vt tales, non debebant diſſidere, at ſolebant, more fratrum; ſed ἀδελφοῖς γνησίοις 3, 6, 4. c. gen. pe τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 13, 7.

ἄδενδρος, propr. de re, χῶραι ἄδενδροι arboribus vacua 7, 2, poſt diverſum τῶν πεδίων et ſq. opp. ταῖς ὕλαις, qualia lo (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) ſunt et vall convalles, colles et montes interdum.

ἀδεῶς, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ſecure 2, 3, 19. licenter 7, 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κελευσθεῖσιν, libere 4, 12,

ἄδηλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, i certa ſpe 2, 9, 1.

Ἀδιαβηνὸς, Adiabenus, habitans Adiabenen, regionem prope A ſyriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 5.

ἀδικεῖν, abſ. δοκεῖ τὸ νικῆσαν, pars victrix iniuriam intuliſſe put tur 4, 5, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad i iurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praeſ. ſed proprie in h ὡς μὴ - δόλῳ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, quod non dolo vi lantes ſedus iniurii fueritis, 4, 14, 18. vbi videtur eſſe c. a

iuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, sed propulsatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. perf. et nominat. modi, it. c. adu. πίςει γνώμης, ὅτι μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει ποτὲ, quod neminem vltro esset laesurus, 2, 4, 5. quod ἑκ. tractabat Bg. pro adu. c acc. rei s. modi, pr. κατὰ oppressa, φόνος ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam insontium hominum 7, 7, 6. s. etiam hominum, qui nihil deliquissent; vbi proprie deest prior acc. pers. μηδένα s. τινὰ, et hominum, qui nulla re s. nullo modo quenquam laesissent s. iniuria affecissent. c. vtr. acc. tali, rei ac pers., simul, γέροντος, μηδὲν αὐτοὺς ἀδικήσαντος, seni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipsos laesisset. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et iusiurandum temerauerat, 4, 15, 17. s. erga fedus - inique fecerat, s. erga - deliquerat, s. in fedus - peccarat. Tum Pass. c. adiuncto modi s. abl. modi, τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (caussis, temporibus) iniuriam accepisse (laesa esse) putatur 4, 5, 4. abs. συκοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων ἀνῃρεῖντο, ab iis, quos laeserant (a laesis) 7, 7, 5. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laesa numina 7, 4, 1. †† ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέςησαν, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laesae, s. quia laesae erant) 8, 7, 17. per synthesin, pro ἀ., ἀδικούμενα, ἀπ.

ἀδικία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniustis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδίκων φόν.

ἄδικος, proprio sensu ac forensi, de re, c. subst. fem. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων iniustam 2, 3, 23. τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. s. iniustas res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἄδικον (ἐςὶ) τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, iniustum est 5, 6, 9.

ἀδίκως, c. verbis, c. adiuncto, οὓς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους ἀνῃρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abs. τοῖς ἀδ. κατακριθεῖσι, iniuste 7, 6, 7.

ἀδόκιμος, de pers. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. s. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus.

ἀδοξία, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male gesto.

ἀδόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδ. τελευτῆσαι, inglorie 1, 10, 8.

Ἀδούεντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3.

ἀδρανία, c. adiuncto (et gen. pers.) οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli.

Ἀδριανὸς, Adrianus, imperat. Rom. 1, 7, 6.

ἀδύνατος, pass. de re, neutr. c. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, διαχειρίζεσθαι, se non posse - 5, 12, 2. ἦν εὑρίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 13. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non possunt 4, 11, 14. scil. ἐςὶ, sed ἦν, non poterant, potuerant.

ἀεὶ, sensu vulg., de temp. continuo nec interrupto, stans in med. post adi. κρυερὰν ἀ. καὶ συννεφῆ λ. semper 1, 6, 3. in enunc. extr. συνόντες ἀ. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 8. — sed ante verb. ἀ. φαίνεται λ. semp. 3, 14, 15. assidue 7, 1, 15. — cf. per situm alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † φιλεῖ - ἀ. λ. plerumque 1, 2, 8. εἰωθότων ἀ. λ. alias 4, 15, 15. identidem 6, 4, 3. semp. 6, 7, 22. †† sensu alio, τὸ πλῆθος -, ἀ. - διαιρούμενον, semp. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula *quouis tempore*, vel illo

φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem f. caufam indicante, χρήματα ἤθρ., εἰς τὸ ἐπιδόσεσιν ἀποσῆσαι τὸ στρατιωτικὸν 1, 9, 2. προσποιουμένη, ἀθροίζειν αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, fq. ἰδίᾳ ἐθησαύριζε, 6, 1, 17. †† At impropr. ἱστορίαν μετὰ πόσης ἀκριβείας ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, collegi, 1, 1, 4. Tum Paff. de re, ad belli vfum maxime, πλῆθος τῶν βαρβάρων ἤθροιστο, congreg. 4, 11, 7. 7, 4, 9. c. adu. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται 6, 5, 7. c. praep. πλῆθος ἀνθρώπων, ὅ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροιστο 3, 4, 11. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤθροιστο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de perf. 7, 11, 10. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν στρατὸν, ὅς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡπλισμένοι 6, 8, 10. στρατοῦ, ὑπὸ Νίγρου ἀθροιζομένου 3, 3, 7. κελεύει, στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, *adunari*, 1, 10, 5. (fq. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς,) it. δύναμιν ἀκούσαντες ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias comparatas 5, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν ἠθροίζοντο, delectus habebatur, 6, 3, 2. †† δυνάμεως, ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος 6, 3, 5. Sed partim extra bellum, ὁ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σύγκλητον, conuenire iuffo, 2, 12, 5. it. de re, ξύλων ἀθροισθῆναι πυρὰν κελεύει, ftruere 4, 8, 12. † οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. perf. τὰ πανταχόθεν ζῶα ἠθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipfi 1, 15, 9. — c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῷ στρατῷ ἠθροίζετο, colligebantur, 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικὰ, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα 7, 3, 13. † θεάματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν 1, 9, 4.

θυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζε, animi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, fed ἦσαν οἱ στρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8. triftitia, moerore, *Unmuth*, f. *Muthlofigkeit*. Sic et

θύμως, διέκειτο ὁ στρατὸς, (poft πταίων τῆς ἐλπίδος,) deiecto animo erat, 8, 5, 1. erat anxius, triftis, fine animo.

θυρος, phyf. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις, intra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς θύρας οἰκιῶν.

θύρειν, phyf. de perf. c. adu. παιδίον, ἄλλως ἀθύρον, ludibundus, 1, 17, 7. εὑρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθύρον οἴκοι, ludentem, 7, 10, 15.

ἰγαῖος, Aegeus, ἤπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9. fcil. πελάγει.

ἰγιαλὸς, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος τὸν περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, littus, 4, 9, 17. fed abf. 3, 4, 4. 8, 5, 11.

ἴγλη, phyf. de Commodo, αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. nimbum.

Αἰγύπτιος, de perf. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.

Αἴγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.

ᾄδειν, propr. de perf. c. acc. rei et praep. ᾄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν λ. canunt 4, 2, 10.

αἰδεῖσθαι, med. de perf. c. acc. perf. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, reueritus, 3, 6, 7. fq. οὓς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de fententia Seueri, violando promiffo et iureiurando contemnere, non cogi-

dem, it. 5, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. fed φθείροντες ἀλλήλους, ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 13, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης 2, 6, 22. poft difertum φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10. 2, 13, 16. cf. difertum φόνῳ 2, 9, 11. — c. gen. perf. ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6.

μάσσεσθαι, paff. propr. de re, δεικνὺς τὴν χεῖρα ᾑμαγμένην, cruentam, 7, 11, 10. cruentatam.

Αἰμιλιανὸς, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος 3, 2, 2. 5.

Αἰνείας, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, fc. υἱὸν, 2, 3, 9.

αἱρεῖν, phyf. de perf., c. acc. rei f. loci, τὴν Ἀκυληΐαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἷλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλπίζων, ῥᾷστα αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Paff. impropr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ᾑρημένους, quos creaffet, 8, 7, 6. †† fenfu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ᾑρημένου, quum voluiffet, 5, 5, 2. Denique Med. de perf. phyf. c. acc. rei et praep. ὅπλα ἐφ᾽ ὑμᾶς αἱροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. fed trop. c. acc. perf. dupl. αἱροῦνται βασιλέα Ἀδούεντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱὸν αὐτοῦ στρατηγήσοντα εἵλοντο, dederunt 7, 9, 10. c. adu. ὃν οὕτως ἄρχοντα εἵλεσθε, optaftis, 2, 13, 13. it. ᾑροῦντο ἐκεῖνον μᾶλλον ἄρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, elegiffe, 3, 4, 20. εἰ τὰ παρόντα ἕλοιο, malueris, 7, 5, 12. fuppletis μᾶλλον et τὰ πράγματα, vbi tamen procedat aeque *elegeris*, eligas. c. inf. et adu. ἑλέσθαι σε δεῖ σήμερον, σώζεσθαι λ. *eligendum* tibi eft, 7, 5, 11. — Rurfus pro velle f. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον ὑποστῆναι αἱρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον, *cum* nollent *fufcipere*, 8, 8, 19. c. adu. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis f. potius, i. malens. c. inf. fimul, ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeoptans - potius, 5, 3, 23.

αἴρειν, phyf., de perf., c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἄραντες, fignis fublatis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellebant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, auferunt, 5, 9, 20. hoftes milites. † de animante, c. praep. et acc. perf., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, fublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. fola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἄρας, profectus, 8, 7, 1. Sed impropr. de fortuna, c praepp., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἄραι, fc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. euehere, tribuere honores, opp. fq. καὶ πάλιν ῥίψαι. Tum Paff., phyf., de re, c. praep. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι - ἐάσας, attolli, 2, 3, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrentur cum affixa imagine. ὡς σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. perf. et ç. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, cum erectum fuiffet, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος. fuggeftum fibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggeftus eft, 4, 2, 18. in aedicula confecrat, imperat. Sed impropr., de perf.,

λεῖσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro fubft. ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipf. fubft. ἔργῳ f. πράγματι.
σχρῶς, moral., ἐῤῥιμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησάμενος 2, 10, 8. ὀλοφυρόμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20.
σχύνη, paff. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut fqq.
ιτεῖν, propr. de perf. c. acc. rei, ᾔτουν τὸ ἄγαλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppreff. acc. perf. αὐτοὺς, vt in fqq. locis; ᾔτησε γραμματεῖον, petiit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἄνεσιν αἰτήσαντες, trium dierum petito fpatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἑκάςῳ ςρατιώτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προσεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perf. συμμάχους αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, depofcebant 1, 12, 11. τὸν ἔπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Paff. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hoftibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipf. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.
αἰτία, fenfu vulg., moral. caufa, c. gen. rei, αὕτη πρώτη καὶ μεγίςη αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 1. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιάδε τὶς ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 3. † μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν 5, 5, 6. fc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἴ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς 1, 6, 8. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ὁρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abf. τοιαῦταί τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, εἰς μῖσος παρώξυνον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλεῖςον μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκεύουσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν ἐξ αἰτ. τοιᾶςδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro caufa, an crimen f. culpa, per loca fqq. ἐκ ταύτης τῆς αἰτ. ὑπηγανάκτουν 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας 5, 8, 14. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις caufis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτ. ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, caufas 5, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τινῶν μεγίςαις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem fenfu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incufabant, 6, 7, 8. fed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτὴ, Veftalis) crimen ftupri fuftinebat, 1, 11, 12. ftupri accufabatur, — 2) vulgari fenfu, pro caufa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 25. εἴ τις βραχεῖαν αἰτ. εἶχε μίσους πρός τινα 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἴχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppreffo illo gen. rei f. formula fyn. τότε δοκῶν καὶ εὐλόγους ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. fcil. e pr. εἰς τὸ μὴ φείδεσθαι αὐτῶν f. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, f. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φειδ. λ. Proprie quidem eft fem. adi. illius mox αἴτιος.
αἰτιᾶσθαι, phyf. med. de perf. c. acc. perf. ᾐτιᾶτο τὴν μητέρα, ἐρῶν λ. incufabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

μοφόρος, propr. de perf., ἀναμίξας τῷ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων, aftatorum; I, 10, 14. i. q. pr. δορυφόρων.

ν, tempus vniuerfe, εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα, aeuum, I, 4, 18. οὕτων ὕςερον ἐπὶ πλεῖςον αἱ. ἀπολαύσεις, temp. I, 6, 14. Sic et

νιος, de re, in finit. mafc. c. fem. fubft. εὐνοίας πίςις αἰώνιος, empiterna. 8, 7, 18. αἰώνιον πίςιν, aetern., 1, 6, 19. εἰρήνης ἰωνίου ἐλπίδι, fempit. 4, 11, 2. αἰώνιον ἔχων τὴν μνήμην τοῦ λεστηκότος, aet. 2, 3, 19. †† αἰωνίους αὐτὰς, τὰς θέας, ἐκάλουν, aeculares *ludos*, 3, 8, 18.

ρεῖν, phyf., de perf., c. acc. rei et praep. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς ἰσπίδας καὶ τὰ δόρατα, attollere (de milit.) 2, 6. 19. paff. impropr., de perf. c. abl. rei, ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, fublatum, 6, 2, 9. fpe fufpenfum effe, i. teneri, fpem habere, fouere.

αιρος, propr. de re, ἀκαίρου παῤῥησίας, intempeftiuus, 1, 9, 14.

άλυπτος, paff., de re, phyf. ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, aperto, 3, 2, 22.

ατασήμαντος, paff., de re, propr. ἵνα (τοῦτο) μὴ ᾖ ἀκατασήμαντον 3, 11, 19. vt ne effet fine fignatis litteris.

κερδής, de re, c. adu., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδὲς ἤδη, minus lucrofum, 6, 8, 9.

κινδύνως, ἤλασαν εἰς ἀρχῆς μῆκος, fine periculo, 1, 4. 11.

κίς, phyf., c. gen. rei f. inftrum., δᾶδες, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, cufpides, 8, 4, 30.

κμάζειν, phyf., de plantis, c. adu., πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, vigentia, 1, 7, 4. impropr. tum de perf., c. acc. rei, pr. κατὰ oppreffa, νεανίσκον, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα 7, 6, 11. aetate vigentem. c. adu. fimul ἀνδρὸς, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος 2, 15, 7. opp. fq. πρεσβύτην καὶ ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον. — tum de rebus, de hominum aetate, νεότης ἀκμάζουσα, in flore conftituta 1, 3, 3. ἡλικία ἀκμάζουσα, viuida, 6, 1, 11. αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενόμενον παιδικὰ αὐτοῦ, florente, 3, 10, 11. † c. abl. modi f. aetatis, δύναμιν ἄγων, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, florentes, 7, 9, 7. tum de hominum animo, ὀρέξεις ἀκμαζούσας, vigentes, 6, 1, 12. de tempore, ἡμέρας ἀκμαζούσης, meridie ipfo, 2, 5, 3. νυκτὸς - intempefta nocte, 2, 1, 12. ἀκμάζοντος θέρους, adulta 5, 6, 13. it. — de fegete, τῶν λη̈ίων ἀκμαζόντων, adultis, 7, 2, 7. de vrbe, πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα, florens, 8, 6, 6. Aquileia. — c. abl. modi f. rei, πόλιν εὐδαίμονα, πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. πόλις - πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, flor. 3, 9, 7. † c. praep. τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμαζούσας, πόλεις, flor. 3, 2, 16. de morbo et pefte c. adu. οὐδὲν ἧττον ἡ νόσος ἐπὶ πλεῖςον ἤκμασε, viguit, 1, 12, 6. † fimul c. abl. loci, per pr. ἐν oppreffam, μάλιςα τὸ πάθος τῇ πόλει ἠκμ. ib. 1.

ἀκμαῖος, phyf. de perf. c. acc. ellipt., ἦν τὴν ἡλικίαν, integer aeui 5, 3, 13. (i. q. 7, 6, 11.) abf. τοὺς ἀκμαιοτάτους (αὐτῶν) ἐπιλεξάμενος, vegetiffimos 2, 14, 10. de milit.

ἀκμαςής, de perf. νεανίαν τινὰ, γενναῖόν τε καὶ ἀκμαςὴν, vegetum, 1, 17, 24.

ἀκμή, propr. c. gen. rei f. inftrum. φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, aciem, 1, 15, 12. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, cufpides, ib. 11. i. q. ἀκίς. impropr., in opp. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, - οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vige-

δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 5, 11, 17. ὥ περ ἀκούσαντες, cum audiuissent 3, 5, 21. τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, 7, 2, 15. † in contracta oratione et c. nominatiuo particip. f. adu. ὧν ἀκούει παρὼν, ἀπομιμνήσκοντες, illorum, quae coram audit, 1, 4. 4. p. τούτων, ἃ ἀκ. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3. post praelectam ab aliis epistolam, aut, post lectam a se ipso, pro cognoscere, videre. †† διαφόρως ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5, 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χώραν μόλις ἀκούουσι, de Italorum regione inaudiunt 6, 7, 10. aliquid de Italia audiunt. in opp., c. praepp. ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα 1, 2, 10. †† c. acc. perf. participii, pro inf., et quidem particip. praef. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen et fq. particip. aor. ἀμφιεσάμενον, quale et 3. 14, 8. δύναμιν ἀκούσαντες - ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπείπερ ἤδη αὐτὸν ἐπιστησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ††† c. praef. f. fut. inf. diserto ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 18. Tum Pass., de re. in opp. νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι 4, 4, 16. c. adu. mero φόνος, εὐθέως ἀκουσθεὶς, μεμίσηται, simul atque audiatur, 4, 5, 3. statim cum audita est. — de perf. ἀποκρινόμενος, ὡς μηδ᾽ ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur, 5, 2, 7. propter submissam vocem. † cum nominatiuo fut. particip. (pro inf.) πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. sic aor. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, quam intelligeretur imperium suscepisse, 3, 11, 20. — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, fando audiuerant, 1, 15, 7. δρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος προστρέχει 4, 13, 11.

ἄκουσμα, phys. de perf., c. opp., πᾶν, ὅ περ ἐκεῖνος δι᾽ ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. — it. forsan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6, 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείσων τὸν δῆμον εὐφραίνειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatris.

ἄκρα, phys. c. gen. rei f. loci, ἣν πόλις ἐπ᾽ ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατειλῆφθαι τὰς ἄκρας (αὐτῶν, τῶν Ἄλπεων) summa iuga, 8, 1, 15. haudddubie fem. adi. ἄκρος, per ellipf. subst. μέρος, etc.

ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθηρᾶτο, intemperantia, 1, 3, 3. c. gen. rei f. perf. οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1, 4. 10.

ἀκράτητος, pass. de re, trop. c. subst. fem. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, impotente, 1, 8, 4. immodica.

ἀκρίβεια, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἱστορίαν ἤθροισα, religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.

ἀκριβὴς, de re, Neutr. pro subst. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἡ ἀκρ. † c. praep. aut abs. ἡ σύγκλητος συνελθοῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἰδέναι περὶ τοῦ Μαξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον 7, 1, 19. — pro adi. ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8, 17. tum neutr. p. adu. φήσας, ἀκριβέστερον καθ᾽ αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

ἄκων, de perf., abf. ἡδοναῖς καὶ ἄκων ἐδούλευεν, inuitus, 1, 17, 22. 3, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀπέτεισεν, 1, 24. c. adiuncto, αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος 6, 1, 13. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἔξοδον, non fponte, 6, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, inu. 6, 1, 22. † ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non fponte, 1, 8, 14. ἄκοντα καὶ οὐδὲν προειδότα, inu. 7, 1, 21. †† c. opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες ὑπακούοιεν, velint, nolint, 3, 12, 15. †† ἄκοντες (μὲν), ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, quamuis inuiti, 7, 4, 4. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, 8, 6, 2.

ἀλάβαστρον, propr. εἰς κάλπην ἀλαβάστρου λ. alabaftri, 3, 15, 16. pro adi. c. fubft.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, infolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβάρων f. βαρβάρῳ φερομένος ἀλαζονείᾳ 6, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεύεσθαι, med. οὔτε ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 7, 3.

ἀλαζὼν, de perf. φύσει ὢν, gloriofus, 6, 2, 15.

Ἀλβανὸς, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανὸν, Albanus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβῖνος, ἦρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρεττανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in fqq. rel. eius defcriptio; cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3, 7, 1, 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγεῖν, de perf. c. praep. ἐπὶ et dat. rei, ἐπὶ βασιλέως ἀποβολῇ, dolere, 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. fimul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 13, 4. πάνυ ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. fimul c. particip. pro inf. λανθανόντως ἤλγουν τὸν βασιλέα καθῃρημένον 8, 7, 6.

ἀλγηδὼν, in rectione verbi prioris, c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem, 1, 5, 5.

ἁλεία, phyf. pifcatio, 3, 1, 11.

ἀλεκτρυὼν, propr. ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, gallinaceorum, 5, 10, 5. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria*, ap. Iffum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. §. 4. 4, 3, 15. 4, 8, 16. fed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξανδρεὺς, Alexandrinus, incola prioris vrbis Cil. τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει 4, 8, 18.

Ἀλέξανδρος, Alexander, ὁ Μακεδὼν 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphrales, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρειαν, †† idem, imitatione expreffus, ὁ Ἀντωνῖνος, (Caracalla) ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom, cognomine Seuerus, Mamaeae fil. μετονομάζεται ὁ Ἀλεξιανὸς, καὶ Ἀλέξανδρος καλεῖται 5, 7, 5 fqq.

Ἀλεξιανὸς, Alexianus, l. l. et 5, 3, 7.

ἀλέω, propr. c. acc. rei et abl. modi f. inftrum. σῖτον ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, tritico molito 4, 7, 9. Caracalla, in caftris.

ἀλήθεια, veritas, a) hiftorica, δόξῃ, τῆς ἀληθείας μείζονι 1, 1, 3. — c. opp. ὥς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera. — b) vniuerfa, ὑμέτερον ἡ ἀλ. ἔργον, εὑρεῖν τὴν ἀλ. 3, 12, 13. 4, 5, 8. † φῆμαι μείζους ἐδίδοντο, ἐξ ὑποψίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς

λεχθεῖσιν, 2, 1, 23. † c. gen. rei, κνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύψαι τὴν ἀλ. 1, 10, 4. i. q. sq. τὸν ὄντα, veram perſonam, verum hominem, in larua latentem.

ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 5, 3, 18.

ἀληθής, verus, a) hiſtorice, de re, c. ſubſt. fem., in opp. ἡ τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, 1, 18. b) moraliter, pro ſincerus, abſ. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera 1, 7, 5. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ, 8, 7, 5. ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλαστον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. ſeparatim, eodem ſenſu primo, Neutr., p. ſubſt., ſine artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri, 1, 1, 4. c. artic., oppreſſa κατὰ praep. p. adu. in opp. πάντας ἀνῄρει, ὡς μὲν προσεποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. reuera, 3, 8, 13. vere. Plur., abſ. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιστεύσαντες εἶναι, vera 5, 4, 1. c. adiuncto, ἃ πεπάντα ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἤ, ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, στρατιώτου, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτούς, ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν, θεσπίζοντας, veritatem, 4, 12, 7. — —

ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισίν, vere, 8, 3, 21. ſq. opp.

ἁλίσκω, per tempora perf. et aor. ſenſu paſſ. phyſ. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei ſ. modi, τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, captum, 3, 6, 18. de perſ., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων, ἢ ἁλόντων, captorum, 3, 7, 15. — c. praep. Δαρεῖον ἁλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκτῴων, fuiſſe captum, 3, 4, 5. ſed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἰληφθε ῥᾳδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, eſtis capti, (Praetoriani, a Seuero circumuenti,) 2, 13, 10. αἰσχρῶς καὶ ἐφυβρίστως ἑαλωκότες, capti ib. 20. e. c. abl. rei ſ. modi, ὑπεῖκον, σοφίσματι ἑαλωκότες ib. 20. i. ſed abſ. παρέσχεν αὐτῷ, ἁλῶναι, vt deprehenderetur, 1, 8, 13. vel i. q. pr. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων capi, comprehendi. ††† ſenſu forenſi, c. praep. ἁλόντα ἐπ' στάσεσι λ. reum ſeditionis, 3, 10, 11. deprehenſum, conuictum — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis ſ. rei ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, capti ſumus, 1, 6, 12. ἁλόντας πόθου τοῦ λ. captos, 1, 12, 9. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, captum, 5, 6, 4. occupatum eſſe, ſentire, habere. Sed †† paſſ. phyſ. in bello, de perſ., c. adu. οἱ βάρβαροι - ῥᾷστα ἁλίσκονται, capiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἁλισκομένων κοινωνία, praedae, 1, 10, 3. per ellipſ. ſubſt. χρημάτων rerum captarum.

ἀλκή, c. gen. perſ. θαυμάζειν ἐστὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθῃρηκότων, vires, 3, 1, 15. robur.

ἀλλά, ſenſu vulg. a) ſolitarium, initio orationis aut reſponſionis, ὁ δέ, Ἀλλ' αὐτός τε, ἔφη, λ. atqui, 2, 3, 10. ὅ περ ἰδὼν Ἀντωνῖνος, - Ἀλλὰ πρὸς δύο, ἔφη, λ. 3, 12, 23. † in reditu ad priora, poſt parentheſin, ὁ δὲ Ἰουλιανός, - ἀλλ' οὐδ' - Ἰουλιανὸς λ. ſed nec 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in tranſitu ad alia ſubito, ἀλλὰ, τί λ. 2, 13, 15. † in tranſitu ſimplici, ἀλλ' οὐδ' λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione tacita, ἐπεβούλευε - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ' at 2, 3, 4. in apodoſ adeo, p. attamen, ſ. tamen, - vel praeſertim negatiua quauis

in membris duobus, οὐ f. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12. 8, 3, 5. 7, 8, 6. οὐκέτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. fed potius, 2, 3, 12. - οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18. 2, 6, 15. 1, 15, 8. †† ἐλέγετο στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ τοὺς ἐξοχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καὶ, vel, ut οὐ - δὲ, pro *non* tam - *quam potius*. Porro pro ἀλλὰ καὶ, quod καὶ male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις λ. 1, 5, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8, 5. ubi diferte in pr. eadem §. οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 5, 4, 16. 6, 5, 9. 8, 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel poftpofitum, ut πλὴν ἀλλὰ, quo de v. in πλὴν, vel praepofitum, ex ordine elementari fic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, fed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut noftratium *aber allein*, pro una qua adverf. v. c. *fed*, et pro mero ἀλλὰ, ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. §. pr. μέχρι μὲν οὖν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8, 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν· ἀλλὰ γὰρ λ. fed 1, 15, 17. μηδέ τις - ἀπέστησαν. ἀλ. γ. 8, 7, 18. - †† praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8, 9. ubi οὐ §. 7. ††† interpofitis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὖν - συντελοῦσιν ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 2, 16. ubi μὲν praeced. §. 14. - B) ἀλλ' ἢ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐνθύμως μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, *nifi* quia putaret, 4, 15, 16. ††† cum pron. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μεριζάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 5, 10, 12. nil aliud faciens, quam partiens f. quam ut partiretur f. nifi ut rel. ††† αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, *fed* 5, 5, 2. - C) ἀλλὰ καὶ, dupliciter pofitum, vel folitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in transitu ad rem aliam, non illam femper maiorem maioris ve momenti; ap. Bg. *quin etiam* 1, 12, 4. *etiam* 6, 4, 14. - fed intra periodum ἤρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. *immo* 6, 1, 5. *atque etiam* 6, 3, 10. †† negat. οὐ μόνον oppreffa in primo membro, οὐκέτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καὶ, vtrum *quoque*, 1, 14, 13. - ὡς μή τινα προσιέναι, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, ut *non* modo *non* accederet quisquam, *fed et* rel. 3, 11, 4. - vel praemiffa negat., in una enunciatione, ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, *fed* 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. verum etiam 1, 12, 14. fed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 3, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8, 5. D) ἀλλὰ μὴ, fed *non*. in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, non vero, 8, 3, 21. E) ἀλλὰ μὴν, *at vero*, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro fimpl. adverf. ut fupra ἀλλὰ γὰρ. initio orationis f. refponfionis, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, λ. *atqui*, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὴν καὶ, i. q. fupra ἀλλὰ καὶ, ab initio enunciationis, *quin et* 2, 4, 5. 4, 9, 15. *fed et* 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, *quin et* 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compofitam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relativa, *attamen*, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' οὐ, initio enunciationis, *fed haud*, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. fupra ἀλλὰ μὴ,

3. τοὺς μὲν ἀλ. πάντας αὐτοῦ ςρατηγοὺς - τὸν δὲ λ. *caet.* 3, 7, 11. — Sed in plur. pro vulg. Lat. *alii*, οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὑτῶν σώζειν, aliena, 8, 3, 14. εἴ τι Σύλλα - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοὺς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum ſing. maſc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, alium, 1, 15, 8. Commodus in feriendo, ſcil. ἢ ἐκεῖνον ſ. ἐκεῖνα, quae in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἴς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, caeteris, 1, 7, 12. — Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. alia, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, caeteram, 4, 8, 13. μετὰ τῆς ἀλ. ἐπιμελείας, reliqua, 1, 2, 2. μ. τ. ἀλ. εὐδαιμονίας, caetera, 2, 11, 16. - it. de perſ. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 13. - ſed τὰς ἀλ. ἐπιςολὰς, caeteras, 4, 12, 14. ſq. opp. Dein Neutr. ἄλλῳ σοφίσματι, alio, 2, 13, 21. praeter prius. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδ' ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκόντιον 1, 15, 8. quam in pr. §. memoravit; οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σχῆμα, δείξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ 4, 4, 17. aliud penſitato dimidium, ſ. dimidium aliud, quam pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο ςρατιωτικὸν, *caet.* 8, 7, 20. Denique plur., de re, †† ἔρη, οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales nulli, 2, 11, 16. πλεῖςα ἄλλα τῆς πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias, 1, 17, 22. alio tempore, per ellipſ. χρόνων ſ. καιρῶν. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀςράκων. '7, 12, 11. *al.* vel *reliqu.*, vt ἀλ. ἐθνῶν, *caeteris*, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, caeterae, 2, 10, 15. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, caetera, 4, 5, 7.; †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, ςρατιωτικὸς δὲ λ. caeteroquin, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ φαῦλος λ. alioquin, 3, 4, 15. p. adv., oppreſſa pr. κατὰ, Lat. *caetera*, it. *caeterum*.

ἄλλοτε, ſolitarium, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, prius *nunquam*, 2, 10, 4. non alias, non unquam.

ἀλλότριος, propr. maſc. de perſ., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ſq. ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ, alienum, 5, 7, 4. non propinquum. ſed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex *alienis* calamitatibus, 4, 4, 18. aliorum, - Neutr. plur. παῦσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. 6, 3, 11. oppreſſo gen. χρημάτων, ut Lat. *aliena*, i. alienae ſ. aliorum res. - Sed impropr., c. gen. rei, tum de perſ. χάριτος ἀπρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, alienus a - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propenſus, inimicus, peroſus. - c. opp. φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. ſq. εἴς τε τὸ φιλάνθρωπον - ἐπιῤῥεπής. - tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, aliena, 1, 15, 14. ἅπερ - σωφροσύνης ςρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομίζετο 3, 8, 9.

ἀλλοτρίως, impropr., de animo, διάκεινται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, alieno animo ſunt, 7, 8, 16. alienati ſunt ab -, oderunt. - it. c. adiunctis, φύσει ἀλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειντο 7, 10, 2.

ἄλλως, a) de *cauſa*, c. relato ſ. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, ſq. ἀλλ' ἢ οἰόμενος, haud *alia* de *cauſa*, niſi quia 4, 15, 15. - ſed abſ. εἴ τινες ἀλ. παρῆσαν, aliud agentes, 4, 9, 13. alia de cauſa, ſpectandi gratia. - †† τὸ παιδίον, ἀλ. ἄθυρον, forte, 1,

ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† sq. καὶ, pro Lat. *etiam*, et alio casu subst., ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, simul cum vita et imperium, 5. 5, 1. - ††† τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, simul cum, 2, 3, 18. ubi ob v., compos. c. pr. σὺν, poterat ἅμα abesse. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαρραλέῳ εὔελπι, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, composita ordinata *que*, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. *cum*, pro copula mera *et* (quo et tendit Eg. *que*) s. praeter s. praeterquam, nostrat. *nebst* s. *ausser*. — C) infinitivi, de pers. aut re, in universum, ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac, 5, 2, 9. - it. in v. v. motus, ἅ. τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. 3. 2. 10. simulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἅ. δὲ τῷ παραδραμεῖν τὸ περίοδον, *simul* autem *ac*, 7, 4, 10. - in v. v. sensuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἅ. τῷ ἐπιφανῆναι πάντες εὐφήμησαν, simul atque, 2, 5, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. simul sequente, τὸ ἐνεχθὲν ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει διαβολὴν, simulac ad aures accidit, statim afferre rel. 4, 5, 3. ἅμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως - ἤρξατο, simul enim ac imper. susceperat, statim, 7, 1, 14. - †† simul particula καὶ, pro *etiam*, sequente, et verbo finiti temporis, ὁ κρατήσας ἅμα τῷ σεσῶσθαι καὶ δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. *cum* salute *etiam* gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - simul *et* admirationi sunt *et* referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. supra in ἅμα c. subst., *praeterquam*, quod - *etiam*. - Tum sine abl. A) sequente καὶ copula mera, c. verbis, intervallo, ἐχρῆν, ἅμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περέννιον λ. *simul* Commodum - *et* Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἔκλεκτος ἦν - τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκώς. ad audendum simul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. simul et perag., ut 3, 13, 13. recto Eg. ordine, σωφρονίζειν αὐτοὺς ἅ. καὶ συνάγειν λ. emendare ipsos simul et conciliare. - c. subst. ὑποζυγίων ἅ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguam lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀναίσθητον ἅ. κ. ἀχάριστον, sensus expers *et* ingratum, 2, 5, 15. 8, 8, 20. *atque* 2, 9, 2. - B) †††† ἅμα τε sequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι, quin simul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8.

ἅμαξα, propr. τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, plaustris, 4, 6, 2. ignominiae ergo.

ἁμαρτάνειν, moraliter, de pers. abs. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando s. quum peccabat. it.

ἁμαρτεῖν, de pers. c. adv., τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰςπράττων, ἐφ' οἷς ἡμαρτήκεσαν εἰς αὐτὸν, *pro* iis, *quae* peccassent *in* ipsum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ λ. - Sed pass. de re, abs. συγγνώμην τῶν ἁμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5.

ἁμάρτημα, c. adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. sc. ἐστὶ, non id deliqui s. commisi. †† μὴ εἴς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, vitium, 6, 1, 11. - ἁλόντα ἐπὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - sed simul c. adiuncto, παραμυθησάμενος ἀσέβημά τε καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, delict. 5, 6, 4. Heliogab., nubens Vestali; ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασί τε καὶ τολμήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, pecc. 2, 13, 14. Praetoriani ob caedem Pertinacis. - sed abs. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμ. τὴν ἀλήθειαν, delict. 4, 9, 4. de dicteriis et scom-

ἀμέριμνος, moral. de re, paſſ., c. maſc. ſubſt. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, ſecura vita, 3, 7, 11. ab hoſte externo. ſed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμέριμνον βίον μεταχθέντας, ſec. vit. 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, ſecura ab iniuria tyranni, - at maſc. c. ſubſt. fem. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φρουρὰν οἰομένων, ſecuram, 3, 5, 9. ab hoſte externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. p. ſubſt. τὸ ἀμέριμνον ὠνούμενος, ſecuritatem, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνεύχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον 5, 7, 3.

ἀμερίμνως, moral. βιοῦν, ſecure, 4, 5, 15. de civibus.

ἀμνημονεῖν, propr. de perſ. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, oſtendendo, eorum, quae accepiſtis, non immemores vos eſſe, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.

ἀμνηστία, propr. c. gen. rei, πάντων ἔξω, oblivio, 8, 7, 18. ſed abſ. ὑπισχνεῖται ἀμνηστίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἀ. 3, 4, 17. ſed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἀ. ἄνεσίν τε πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἀ. συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτηθέντων 8, 3, 5.

ἀμοιβαῖος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν, mutuam, 1, 4, 6.

ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, an actione, τεύξεσθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium, 1, 9, 12. ἀ. ἐξαιρέτου τεύξ. remunerationem, 7, 1, 24. ſed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μεῖζον, in viciſſitudine beneficiorum, 2, 5, 14. † ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.

ἄμπελος phyſ. ambig. τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσιν, qui vitem non sererent, 8, 2, 8. an de vinea. ſed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14. it. ἀμπέλους ἐξέκοπτον (ὁ στρατὸς) vites, ib. 12.

ἄμπωτις, phyſ. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione, 3, 14, 11.

ἀμυντήριος, phyſ. neutr. c. gen. perſ. ἀμυντήρια Φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. ſc. ὅπλα, tela, ſicas, cf. §. pr.

ἀμύνω, phyſ. c. dat. perſ. ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. perſ. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ulciſci, 4, 5, 12. ἠμυνάμην τὸν ἐχθρὸν, ultus ſum, ib. 13. it. ἠμ. (αὐτὸν) ὡς πολέμιον ib. i. it. μήτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulciſci, 2, 6, 2. tum abſ. ἄνανδρον τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἄρχειν ἔργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, ſed propulſatur, 6, 3, 9. praec. ἄρχειν ἀδίκων ἔργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνοιντο, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προσβάλ. λ. ſed c. acc. rei, οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, perſecutum eſſe, 4, 13, 15. ſ. ultum. †† in opp. εὔλογον (ἐστὶ) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι (αὐτὸ) μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι, propulſare (ſc. a ſe) 4, 5, 5.

ἀμφήριστος, trop. paſſ., de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. τὴν ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐῤῥιμμένην, καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, principatum - ancipitem, 3, 6, 10. controverſum adhuc; de quo adhuc certatur, qui nondum eſt occupatus et arreptus.

ἀμφίβολος, trop. de re, maſc. ſ. c. ſubſt. f. ἀμφιβόλῳ τύχῃ, dubii eventus, 7, 5, 11. πολέμου ἀ. τύχῃ, belli fortuna, quae dubia et anceps eſt, 8, 3, 10. † αἰσχραῖς τε καὶ ἀμφιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

poſſetis expaveſcere. — Porro per coniunctiv. praeſ., diſtractum, ὁπηνίκα δ' ἂν - καταδῆται 2, 3, 15. 2, 12, 7. ὡς ἂν - ποιῇ 2, 7, 10. — it. aor. 1. ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ 3, 1, 5. — it. aor. 2. ὅπ. ἂν ζῶσιν 2, 13, 8. — †††† c. particip., diſtract. ὡς ἂν - πεμφθέντων 5, 4, 13.

ἀνὰ, c. acc. loci, ἡσυχίαν εἶναι ἀνὰ τὰ βασίλεια, in palatio, 5, 12, 13. † ἡ φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ ςρατόπεδα 5, 4, 1. de loco, an perſ., ſed utrinque Lat. *per*.

ἀναβαίνειν, phyſ. de perſ. c. praep. alia, εἰς τὰ δωμάτια, adſcend. 1, 12, 16. — ſed impropr. ἐξ εὐγενείας, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἀναβάντας ἐπὶ τοῦτο, huc evectos, 8, 7, 10. adeptos imperium.

ἀναβιβάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et praep. alia, καθέντες κλίμακα, τὸν Ἰουλιανὸν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν, adſcenſum praebuerunt, 2, 6, 14. milites, ſiverunt adſcendere, evexerunt, exceperunt.

ἀναβοᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. alia, εἰς οἰμωγὴν, exclamare, 1, 14, 17.

ἀναβολὴ, impropr. abſ. μηδένα διδοὺς καιρὸν ἀναβολῆς, cunctationi, 2, 11, 1. οὐδὲ καιρὸν εἶναι ἀναβολῆς, dilationi, 1, 17, 16.

ἀναγινώσκειν, impropr. de perſ. c. acc. rei ſ. ſcripti, ταῦτα ἀναγνοὺς, quibus lectis, 4, 15, 20. — † ὁ δὲ ἀναγνοὺς, cum legiſſet, (τοῦτο, τὸ γραμματεῖον) 1, 17, 14. — it. Paſſ. de re, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιςολῆς, lecta, 5, 2, 1. τὸ γραμματεῖον πέμπει αὐτῷ ἀναγνωσθησόμενον, legendum, 1, 17, 14.

ἀναγκάζειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et ſq. inf. ἠνάγκασαν αὐτὸν, ὀλέθρια σκέψασθαι, coëgerunt, 4, 9, 6. — Paſſ. c. adiuncto ταῦτα ἐπράττετο, ἄκοντος τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, coacto, 6, 1, 22. — it. c. inf. et adv. ὅθεν αὐτὸς ἠναγκάζετο, μένειν οἴκοι, cogebatur, 3, 15, 1.

ἀναγκαῖος, trop. de re, ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, ſc. ὁδὸν, neceſſar. 4, 4, 6. — c. opp. οὐχ οὕτως εὐλόγους αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας 3, 6, 10. — it. Neutr. εὕροι ἂν ὁμοῦ καὶ εὔλογον, καὶ ἀναγκαῖον 4, 5, 5. ſq. inf. — ſed abſ. c. artic. μή τι τῶν ἀναγκαίων διαφθείρῃ, ne quid neceſſarium, 1, 17, 8. ſc. πραγμάτων, ſ. γραμμάτων. † c. dat. rei, περὶ τὰ τῇ βασιλείᾳ ἀναγκαῖα 6, 1, 13. — †† τὰ ἀπὸ θαλάττης τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν, res neceſſarias, 8, 2, 7. vitae neceſſitates, ſc. χρήματα.

ἀνάγκη, moral. c. verbo, ſq. inf. ἐγένετο, ἀπονέμεσθαι λ. neceſſe fuit, 1, 8, 9. — ſed eodem oppreſſo, ἀνάγκη (ἐςὶ ſ. γίνεται) τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. — it. c. dat. perſ. ſimul, ἀνάγκη ἦν ὑποκινουμένοις συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν 8, 6, 2. — Tum gen. in oppoſ. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν τὴν ἔξοδον, πλὴν τῆς ἀνάγκ. αὐτὸν καλούσης, vocante neceſſitate, 6, 7, 11. v. καλ. — it. c. praep., εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης, neceſſitate coacti, 3, 4, 16. it. οὐ γάρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, neceſſitate, 1, 4, 12. †† τῶν μὲν δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. τῶν δ' ἐξ ἀν. κατορθουμένων, rebus moleſtis et arduis bene gerendis, 6, 5, 8. — † τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ἔχουσιν, neceſſitate, 8, 3, 15. — † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀν. τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praeſentem imperii ſtatum neceſſe erat, 8, 7, 5. — it. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης, αὐτῷ γνωρισθέντας, neceſſitate, 3, 8, 4. — Porro Dat. οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, τῇ δὲ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti neceſſitate, 2, 2, 22. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει, συνεζευγμένος, neceſſitate, 3, 10, 14. — ἀ.

ἀναθαῤῥεῖν, trop. de perſ. c. adv. ἤδη ἀνεθάῤῥησαν (ὁ ϛρατὸς) receperunt animos, 8, 2, 1. poſt timorem.

ἀνάθημα, phyſ. templorum, εἴ τι πολυτελὲς ἀν. τίμιον, donarium, (praelatum Elagabali deo in pompa) 5, 6, 20. πέμπουσι τῷ θεῷ (ej. Elag.) ἑκάϛου ἔτους πολυτελῆ ἀναθήματα 5, 3, 9. †† ϛέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis, 8, 7, 4. ††† c. gen. loci, ναῶν ἀναθήματα ἐχωνεύετο, (a Maximino) 7, 3, 13. ††† c. gen. materiae, τὸ τέμενος, (Pacis) ἀναθήμασι κεκοσμημένον χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου 1, 14, 4. ††† in ſignis caſtrenſibus, τὰ τῶν ϛρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένα, ornamentis, 4, 7, 12.

ἀναθορέω et ἀναθόρω, phyſ. de perſ. c. gen. loci, ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, exſilire, 2, 1, 15. † ἀναθοροῦντα τοῦ σκ. 2, 6, 10. Var. L. ἀναθορόντα.

ἀναθυμίασις, phyſ., c. gen. rei ſ. loci, τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχύτητος, quarum vaporibus craſſis, (per hendiad.) 3, 14, 15. evaporatione, exhalatione.

ἀναιμωτὶ, propr. act. βασιλεύσαντα, ſine ſanguine, 6, 9, 15. ἄρξειν 2, 8, 15. 6, 1, 15. ſed in bello, ἀγαπῶν, τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀν. ἀπολαβεῖν 4, 15, 20. ſine nova pugna. †† c. adiuncto, ἀν. τε καὶ ἀκονιτὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, (Severum, Praetorianis deceptis) 2, 14, 2. ††† paſſ. ἐμοῦ κρατοῦντος ἐν ἀδείᾳ τε καὶ ἀν. πάντες βιώσονται, incruente, 5, 1, 9.

ἀναίρεσις, phyſ., c. gen. rei ſ. perſ. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, ſublationem, 4, 15, 16. † ſimul c. praep. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι 7, 9, 16. ſed impropr., tum paſſ. de praeterita et facta iam re, c. gen. perſ. διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀν. caedes, 2, 6, 1. interfectio, 2, 13, 1. 4, 9, 5. nece, 4, 13, 4. 4, 15, 20. 5, 3, 4. 7, 1, 10. tum act. de re adhuc futura et facienda, abſ. τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ᾔτουν πρὸς ἀναίρεσιν, nec. 6, 9, 8. ſed c. gen. perſ. διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, caed. 3, 2, 10. †† ſimul c. adv. θηρίων - συϛαδὸν ἀναιρέσεις, beſtias interficiendo, 4, 7, 2. caedes, comminus factas.

ἀναιρέω, impropr. act. de perſ. c. acc. perſ. ἀναιροῦσιν αὐτὸν, interficiunt, 3, 12, 25. i. q. §. pr. φονεῦσαι, it. 8, 5, 22. cf. 6, 9, 14. † τοὺς τὸν Περτίνακα ἀνῃρηκότας, interfectores Pertinacis, 2, 13, 2. ἀνελόντες αὐτὸν, cum occidiſſent, 2, 1, 1. it. c. abl. modi, τὴν νεολαίαν παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, trucidant, 4, 9, 13. at c. adv. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀφειδῶς ἀνῄρουν 1, 12, 15. 4, 6, 12. †† per alios, ſ. ſinere, iubere, interfici, ἀνεῖλεν αὐτοὺς, occidit, 3, 5, 10. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, occidens, 3, 15, 8. it. c. praep. τούτου τὸν ἀδελφὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνῃρήκει 4, 13, 3. it. c. adv. ἀφειδῶς ἀνῄρει πάντας 3, 8, 13. †† per ludum, de imperatoribus, θηρία ἀναιρῶν 4, 11, 15. it. c. abl. modi, ἐλάφους ἔβαλλε - πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν 1, 15, 6. it. c. adv. θηρίων ἑκατοντάδας ἀνεῖλε πολλάκις, 3, 8, 15. Tum Paſſ. impropr. abſ. τί ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀνῃρημένων, barbaros interimi, 7, 3, 2. vel proprio ſenſu perf. ſ. imperf. ſi *interficiebantur*; quo ſenſu dr. et praeſ. τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας. peremtorum, 3, 10, 12. tum πάντες ἀνῃροῦντο 4, 6, 1. ἀνῃρημένον ἰδόντες 1, 13, 10. 8, 8, 19. † ὡς - εἴη ἀνῃρημένος 7, 6, 21. †† aor. 1. pro praeſ. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 12, 9. 6, 1, 21. ſed et proprio ſenſu αὐτὸς ἀνῃρέθη, interfectus eſt, 7, 8, 12. it. c. abl. modi, φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς, interfectus, 4, 8, 11. interemtus, peremtus. it. c. praep. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτι-

πλίας, aſſumta armatura, 2, 6, 19. Sed ✝✝ cum acc. rei alio, ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, ſi aſſumſiſſet ſtipatorum habitum, 1, 10, 14. Maternus, veſtitum et arma. ſimul c. adv. τῷ Ἀντωνίνῳ, (Caracallae) ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, habitum aur. induto, 4, 12, 11. Denique c. acc. perſ. τὸν στρατὸν ἀναλαβόντες, exercitu aſſumto, 3, 15, 17. 7, 2, 1.

ἀναλογίζεσθαι, med. moral. de perſ. c. praep. alia, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, reputantes, 2, 1, 8. cogitantes.

ἀνάλωμα, phyſ. ſine caſu, πάντα προσεκεκένωτο τῇ Κομμόδου ἀφειδέσι καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασι, ſumtibus, 2, 7, 3.

ἀναμένειν, phyſ., de perſ., c. inf. pro acc. rei, οὐκ ἀναμενόντων τῶν στρατιωτῶν πολιορκηθῆναι, exſpectantibus oppugnationem, 5, 4, 9. ſed c. acc. perſ. et nominativo modi, τρέμων - ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα, exſpectabat, 6, 9, 12. ſed ſine caſu, οὐκ ἀναμείνας, ſq. ὑπήντετο αὐτῷ, haud ſe continens, 4, 11, 4. it. c. opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας ἠθέλησεν, exſpectando, 3, 11, 1. 4, 13, 1.

ἀναμίγνυμι, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἀναμίξας τῷ πλήθει, ſi immiſcuiſſet ſe, 1, 10, 14. ſc. ἑαυτὸν, ſe conferens inter.

ἀνανδρεία, trop. abſ. ἀνανδρείας φέρει διαβολὴν, timiditatis, 2, 8, 4. ſed per aliam ſcripturam, ἀνανδρίας ψόγος, opp. ἀνδρείας, 4, 5, 6. it. 2, 12, 4. ſed c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν, ſc. τοῦτο, 4, 12, 4.

ἄνανδρος, trop. de perſ. ſine ſubſt. c. adiuncto, μάτην ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, imbelli, 5, 4, 13. femineus; ignavus, timidus, haud virilis; it. ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν 4, 13, 3. ſed c. ſubſt. ἄνανδρον καὶ ἄθλιον πρεσβύτην 2, 12, 11. Neutr. de re, ἄνανδρον (ἐστὶ) τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, imbelle, 3, 6, 9. ſed pro ſubſt. c. gen. perſ. αὐτοῦ τὸ ἄπιστον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, imbellem animum, 3, 6, 12. imbelliam.

ἀνάνδρως, trop. in bello, οὐκ ἀν. ἡττήθησαν, ut imbelles, 6, 6, 10. per ignaviam, deficiente fortitudine. c. adiuncto, ῥαθύμως τε καὶ ἀν. τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, timide, 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥαθ. προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, ignaviter, 8, 5, 5. ſed extra bellum, ἀν. προὐδώκατε (αὐτὸν) ignav. 2, 13, 13. de Pertinacis occiſoribus, ignobili ratione, turpiter, ſine vera fortitudine. ὁρῶντες ἐσθῆσιν ἁπαλαῖς ἀν. κοσμούμενον, haud quaquam viriliter, 5, 8, 2. mulieroſe.

ἀνανεόομαι, med., phyſ., de perſ. c. acc. rei, τὸ τεῖχος ἀνανεώσασθαι, reparare, 8, 2, 12. reſtituere. ſimul c. dat. perſ. Κομμόδου αὐτοῖς τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀνανεώσεσθαι, ſe inſtauraturum, 2, 6, 15. opp. praec. ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλεν. Sed impropr. c. acc. rei, ὡς ἂν τὴν μάχην ἀνανεώσαιντο, redintegrarent, 4, 15, 16. iterum incipere. ſed ſimul c. dat. perſ., Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πᾶσαν - ἀρχὴν, inſtaur. 6, 2, 6. Περσ. τὴν βασιλείαν — ib. 17. εἰ τὴν βασ. τῷ γένει ἀνανεώσαιτο 5, 3, 22. it. de memoria, tum rei, ἐνίων (ἔργων,) πάλαι γεγονότων, μνήμην ἀνανεώσασθαι, renovare, 1, 1, 1. de hiſtoricis. tum perſ., ſimul c. adv. τὴν μνήμην αὐτοῦ παντοίως ἀνανεώσατο 4, 8, 2. conf. 2, 6, 15.

ἀνανήφειν, propr., de perſ. μὴ, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ἀνανήψῃ, ſeſe colligeret, 1, 17, 24. poſt ſomnum aliquem, cf. §. pr. i. et 20. expergefieret ac ſobrius fieret iterum.

ἀνανταγώνιστος, phyſ. de perſ. paſſ. c. ſubſt. fem., δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, invictus, 3, 15, 7. ſed de re, ποίησιν ἀρχὴν

8, 11. c. adv. κατ᾽ ὀλίγον ἀνέπειϛε τὸν νεανίσκον, ὀλέθρια βουλεύσασθαι, adduxit, ut, ib. 10. Sed impropr. de rebus, c. acc. perſ. ἀνέπειθε - αὐτὸν ὀνείρατα, impellebant, 2, 9, 4. ſed ſimul c. praep. et c. adiuncto, ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμάτων καινοτομίαν τὸ Μακρίνου μῖσος 5, 4, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς, quae impellerent, 6, 2, 16. it. ἔτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. Tum Paſſ. de perſ., impropr., c. praep., εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς ἀνεπειθόμην, adducerer, 2, 8, 3. † ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη καὶ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, impulſus eſt, 1, 12, 9. it. c. adv. εἰκότως ἀναπεισθεὶς 2, 7, 9. it. c. abl. modi, τούτοις ἀναπεισθέντες 2, 6, 16. χρήμασιν - illecti 6, 7, 17. ſed propr., verbis, c. praep., αὐτὸν ἀναπεισθῆναι ὑπὸ τῶν παίδων, perſuaſum a, 3, 2, 7. ſq. ἐπιϛειλάντων καὶ δεηθέντων. c. abl. modi, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεὶς, adductus, 4, 13, 6. impulſus, 8, 3, 8.

ἀναπέμπω, phyſ., de perſ. c. acc. rei et praep. ἡ Ἀκυληΐα τὰ ἀπὸ θαλάττης ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, ſurſum mittebat, 8, 2, 7. ſed Paſſ. c. praep. et inf. ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν εἷς τῶν χιλιαρχόντων ἀναπέμπεται, ἀποκτεῖναι πρεςβύτην., mittitur, 2, 12, 11.

ἀναπεπταμέναις, phyſ. de re, πύλαις, patentibus, 2, 11, 11. paſſ. apertis, ab ἀναπετάννυμαι, per ſync., pro ἀναπεπεταμέναις, potius, quam ab ἀνίπταμαι.

ἀναπηδᾶν, phyſ. de perſ., c. praep. alia, ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, ſubſilientes, 7, 12, 11.

ἀνάπλεως, de perſ., impr., c. gen. rei, πλείςων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως (αὕτη, ἡ Μαισὰ) referta, 5, 3, 5. abundans, dives.

ἀναπνεῖν, de perſ., impropr., c. praep., ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος πάντες ἀναπνεύσειαν, reſpirarent, 2, 1, 8. fierent tranquilli poſt tyrannidem ſ. liberati a tyranno; atque adeo de animo: ſed magis de corpore, abſ. μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς ϛρατιώτας ἀναπνεύσαντας ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, reſpirantes, 2, 11, 2. vbi refecti eſſent corpore, vires corporis recepiſſent.

ἀναποδίζειν, phyſ. de perſ., c. praep. al., ἔθεε πρὸ τοῦ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω, currebat ante currum receſſim, (Heliog.) 5, 6, 17. cedens, gradiens.

ἀναπτὰς, impropr., de perſ., cum praep. al., εἰς οὐρανὸν ὁ πατὴρ, ſubvectus, 1, 5, 17. Marcus, poſt mortem, cum evolaſſet, ſurſum volaſſet, ut animus et genius, ab ἀνιπτάω ſ. ἀναπτάω, ἀνίπτημι ſ. ἀνάπτημι.

ἀναπτοέομαι, paſſ. de perſ., abſ. ἀνεπτόηντο πάντες, arrecti erant animis, 2, 7, 12. commoti, impleti ſpe, fiducia, deſiderio, cupiditate.

ἀνάπτομαι, paſſ. de re, phyſ., c. adv. et praep., πάντα ῥᾷϛα ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς, accenduntur, 4, 2, 21. ſed abſ. δᾶδας, αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, incenſae, 8, 4, 31.

ἀνάρμοϛος, phyſ. de re et animanti, paſſ., μέρεσι σώματος ἀναρμόϛοις, incongruentibus, 1, 14, 2. deformis, non habens rationem ſ. proportionem cum rel. corpore ac rel. membris, diſſimilis quoad vel formam, vel certe magnitudinem.

ἀνάρπαϛος, paſſ., de perſ., phyſ., πλείϛους ἀναρπάϛους ἐποίει, abripiendos curavit, 7, 3, 8.

ἀναῤῥῆξαι, phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. loci, τὰς δημοσίας ἀποθη-

ees, 6, 2, 7. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἐθνῶν, Oriental. ib. 18. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. πταισμάτων, in Oriente, 6, 8, 8. †† ἔθνη, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (fub) Orientem, 8, 5, 15. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀν. res in Oriente, 6, 7, 8. ††† τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, oriental. 2, 1, 9. 3, 11, 17.

νατολικοὶ, abf. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, Orientales, 3, 4, 10. fc. ἀνθρώπων f. ἀνδρῶν. it. 3, 2, 4. fed c. opp. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων 3, 4, 5.

νατρέπειν, phyf. de perf. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος - τὰς αὐτοῦ τιμὰς ἀνατρέπουσι, evertunt, 7, 7, 4. everti iubent ftatuas, i. q. §. pr. κατεσπῶντο. impropr. ὥσπερ τινὸς πονηρᾶς τύχης ἀνατρεπούσης αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα (μερίδα τῆς ψυχῆς) fubvertente, 1, 8, 5. corrumpente; it. ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, fubvertit, 2, 4, 11. fed Paff. de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, fubvertatur, 3, 12, 13. impediatur, irritum reddatur.

νατρέφεσθαι, paff. de perf., c. adv., παιδὶ, κοσμίως καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, educato, 5, 8, 3. it. c. praepp. ἐκ παίδων σὺν αὐτοῖς (τόξοις τε καὶ ἵπποις) ἀνατρέφονται, enutriuntur (Perfae) 6, 5, 9. ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ ἐκ πατέρων (παίδων) ἀνατραφεὶς, educatus, (Albinus) 2, 15, 2. ὑπὸ ταῖς μητράσι καὶ τῇ μάμμῃ ἀνετρέφοντο, educ. (Heliog. et Alex. Sev.) 5, 3, 7. †† ἀνατραφεὶς ὑπ' αὐτοῖς, educ., 6, 4, 4. imperator Alex. Sev. a civibus, inter quos educ. Sed Med. c. acc. perf. et praep. τὸν Κόμμοδον ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, educavit, 1, 2, 2. fed c. acc. hoc folo, τὸν υἱὸν, ὃν αὐτοὶ ἀνεθρέψασθε, educaftis, 1, 4, 8. filium imperatoris amici eiusdem. †† σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, educaviffent, 6, 9, 5. imperatorem milites, ut 6, 4, 4.

ατρέχειν, phyf. et fimul trop., ἡ ναῦς ἀνέδραμε, navigium fubvectum eft, 1, 11, 1. retro vectum, in aquam e limo. fed phyf. de perf., c. praep. εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, reverfus eft (celeriter) 4, 5, 17. recurrit, imperator Carac. e fenatu. at μὴ ἀναδράμωσιν ἐπὶ τὸ ςρατόπεδον, recurrerent, 2, 13, 21. Praetoriani exauctorati e campo.

αφαίρετος, phyf. paff. de re, ἀναφαίρετα κτήματα ψυχῆς, quae auferri non poffent, 1, 2, 4. non auferenda, eripienda.

αφέρειν, impropr., de perf., c. acc. rei et praep. τὰ πλεῖςα τῶν γινομένων οὐκ εἰς ἐκεῖνον ἀνεφέρομεν, imputabamus ipfi, 2, 10, 6. attribuere, tribuere, adfcribere, facta et orta ab illo putare. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, conferentes in, 1, 12, 11. τὰς αἰτ. τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἁμαρτήματα ἀνέφερεν ὁ δῆμος, referebat in 1, 14, 13. derivare, quaerere in re. εἰς θεὸν ἀναφέροντες (αὐτὴν, τὴν ἑορτὴν,) referentes ad, 1, 16, 2. ab eo ortum, inftitutum putare et dicere. γυναῖκα, ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον, quae referebat ad 5, 6, 5. derivare, repetere, deducere, reducere. ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, refer. 2, 3, 9. Paff. de re, c. praep., προσηγορίας, ὧν αἱ πλεῖςαι εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο, referebantur in, 1, 14, 17. referebant Commodi cognomina ad Herculem, defumta erant ab eius attributis.

αφθεῖσαι, v. ἀνάπτομαι.

αφορὰν ἔχειν, i. q. pr. privum v. paff. ἀναφέρεσθαι, abf. τὰ πρότερον ὑμῖν κατορθωθέντα εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀν. ἔχει, referuntur ad, 1, 5, 23. tribuuntur, tribuenda funt, eius fapientiae. Sed c. gen. rei, χρηςότης - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀν. εἰς αὐτόν τινα ἔχει

maieſtate virili, ſ. pulcritudo faciei virilis. Sed moraliter, maxime de animo, extra bellum, de imperatore, in pugna cum beſtiis, θηρίων μάχας, - τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, fortitudinis, 1, 13, 17. 1, 15. 5. 14. 1, 17, 27. de Commodo. †† de Caracalla, in caede fratris, ὁ κρατήσας δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο 4, 5, 6. opp. pr. ἀνανδρίας. † de athletis, ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος 3, 8, 16. Severus in ludis pro victoria. Sed in bello, de perſ., vel imperatoris ducis que, vel militum rel., c. ſubſt. aliquo, τὴν δόξαν ἀνδρείας ἀποίσεσθε 1, 5, 24. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ϛρατιῶται πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρέται, virtutis, 2, 10, 3. ἀνδρείας τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ϛρατιώταις ἔργῳ διδοὺς 3, 6, 22. †† intercedente praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει ἐφόδια 2, 10, 11. ἤμβλυνεν (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, generoſos ſpiritus, 6, 5, 19. Sed c. adi. καταφρονήτας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. 7, 8, 6. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις ἐπεδέδεικτο 2, 9, 12. it. per praep. εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψοιτε 1, 5, 9. τὴν ἀρχὴν δι᾽ ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο 2, 15, 12. τῇ συνήθει χρώμενοι ἀνδρείᾳ 3, 6, 16. † οἱ δοκοῦντες ἀσθενέςεροι (πολλάκις) καθεῖλον τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μείζονος 8, 3, 11. At c. verbis ſolis, οἳ μόνοι ἀνδρείᾳ τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε 3, 6, 14. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται 3, 7, 6. τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ γεγονότα χειρωσάμενος ἀνδρείᾳ, Severus Albinum, 3, 7, 19. it. ſimul per praep., τοῦ μετὰ ἀνδρείας ἄρξοντος, fortiter, 2, 10, 15. δι᾽ ἀνδρείαν ἐπιτήδειος δοκῶν ες τὸν παρόντα πόλεμον, Maximinus, 6, 8, 9. †† ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, fortitudine, 2, 10, 9. ubi malunt alii εὐανδρίᾳ. ††† cum gen. vel rei, τῶν ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία 6, 3, 8. πιςεύοντες τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων τε καὶ σωμάτων, virtuti, 2, 10, 18. ὅπλα ἐῤῥιμμένα σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ᾽ οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιῃρημένα, vi pugnandi, 8, 4, 28. - vel perſ. οὗ τῆς ἀνδρείας - μνήμη λ. 2, 10, 7. μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, Maximini - milites, 6, 8, 5. 7.

ἀνδρεῖος, moral. de perſ., extra bellum, c. praep. καίτοι δοκοῦντα πρὸς πάντα ἀνδρεῖον, fortis (Pertinax) 2, 3, 2. plenus fiducia et hilaritate. Sed ſuperlat., abſ Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον λ. fortiſſ. 1, 14, 17. at c. gen. perſ ὁ Κόμμοδος ὑποσχόμενος, τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν 1, 15, 1. Sed Neutr. de re, ἀποκτεῖναι (αὐτοὺς, τοὺς πρέσβεις) ἀνόσιον καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, virile, 6, 4, 12. magnum, animo dignum magno. Tum in bello, c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile factum, 6, 8, 3. ſed c. opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα, ſq. explic. ϛρατηγικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, fortia, 1, 2, 9. at c. gen. rei, τὰ ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων φοβερὰ προςαγορεύουσι, fortia facta, 7, 8, 15. Sic et

ἀνδρείως, in bello, κατορθωθέντα, fortiter, 1, 5, 23. παραταξάμενοι 5, 1, 8. ἀντισχόντες 6, 5, 22.

ἀνδριάς, phyſ. c. gen. perſ. ἔςησεν ἀνδριάντας αὐτοῦ (ſ. αὑτοῦ) κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ſtatuas, 1, 14, 18. ſed oppreſſo hoc gen. ἀνδριάντων ἀναςάσεσι (αὐτοῦ) 2, 15, 9. † τὸν ἀνδριάντα καθελοῦσα ἡ σύγκλητος 1, 14, 19. in pr. τὰς εἰκόνας λ. ſed cum diſcrimine, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο 7, 7, 3. εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμουν 7, 5, 19. ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέςησεν 4, 8, 14. ſed oppreſſo rurſus gen. αὐτοῦ

ἀνέπω, v. ἀνειπεῖν.

ἀνεπιστρόφως ἄρξας 7, 10, 7.

ἀνέργαστος, phyf., paff. de re, c. fubft. fem. εἰκόνα Ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, infectam, 5, 3, 11. non laboratam manu et arte hum.

ἀνέρχεσθαι, med., de perf. phyf. A) in aulam, c. praep. ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, receffit, 2, 14, 4. e templo, poft facra facta, imperator, it. 4, 1, 8. fed ἀνελθε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, abi in, 3, 11, 14. de eo, qui iuffus a Plautiano occidere imperatores, it. ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, profectus, (fc. illac, ἐκεῖ, ἐπ' αὐτὴν, τὴν αὐλ.) 3, 12, 1. fq. εἰσῆλθε μὲν διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας λ. B) in urbem, εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, proficifci, 5, 4, 23. de Macrino. C) in templum, de imperatore, facrorum caufa, εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, falutatis fanis, 1, 7, 12. ingreffus, 2, 14, 4. 5, 8, 7. 4, 8, 20. D) de imperatore, ad orationem habendam, tum in folium imperatorium, in fenatu, ἀνελθὼν εἰς τὸν βασίλειον θρόνον, cum confcendiffet (Severus) 3, 8, 11. fed c. adiunctis aliis fimul, c. nominat. particip. f. modi, it. c. adv., ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασ. θρόνον, ἔλεξε λ. confcendit dixitque (Pertinax) 2, 3, 11. tum in fuggeftum campeftrem, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἔλεξε λ. confcenfo tribunali, 6, 3, 4. fed ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, confcenfo trib. 7, 8, 5. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ β. cum confcendiffet trib. 2, 13, 7. βήματος, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, confcenfo eo, 1, 5, 4. — †† oppreffa hac praep. et cafu alterutro, βήματος κατασκευασθέντος, ἔλεξε τοιάδε ἀνελθὼν, confcendit dixit que, 2, 8, 1. βήμ. ἀρθέντος, ἀνελθὼν ἔλ. τ. cum confcendiffet, 2, 10, 2. E) in murum, ὁ δ' ἀνελθὼν, qui ut adfcendit (Iulianus, fc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ τεῖχος, ad milites in caftris, ut imperator fieret) 2, 6, 15. fed in urbe obfeffa, ἔνδοθεν οἱ στρατιῶται, ἀνελθόντες ἐπί τε τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις, confcenfis turribus, 5, 4, 4. F) hoftili animo, fimul c. adv. ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασίλεια, adierunt, (Praetoriani, occifuri imperatores binos) 8, 8, 6. †† de animanti, ἀετὸς ἀφίεται, σὺν τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα, adfcenfura, 4, 2, 22.

ἄνεσις, trop. cum praep., πᾶσα δέδοτο συκοφάνταις ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, licentia - ad, 7, 3, 4. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, libertatem feftorum et oblectationum, 2, 7, 16. f. otium, tempus. Sed c. gen. rei, τοῖς στρατιώταις ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων, remiffionem, 7, 12, 5. veniam. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης, vacuo a pugna die, 8, 5, 19. remiffio, libertas, vacuitas, quies; †† c. gen. temporis, τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἄνεσιν, petito fpatio, 7, 4, 6. tempus, noftrat. *Frift.*

ἄνετος, paff. de re, trop. c. fubft. fem. ἐξουσία, libera, 1, 10, 12. fenfu bono, in ludis folennibus, f. fumma. fed malo, de Praetorianis, τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, folutae licentiae, 2, 4, 9. nimia, immodica. it. c. adiuncto, ἄνετον καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν 2, 5, 2.

ἄνευ, poftpofitum gen. fubft., χαλινῶν ἄν. fine frenis, 7, 9, 13. — fed praepof. ἦσαν ἄν. τῶν ὅπλων, inermes, 2, 2, 22. 7, 11, 9. — †† πένθος δημόσιον ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, fine armis, 7, 3, 14. † ἄν. ὑπηρεσίας μόνοις ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας ἄγεσθαι λ. fine minifteriis, ib. 9. ἄν. μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. fine, 2, 15, 8. ἄν. πολέμου καὶ μάχης εἶχεν, citra, 3, 6,

ἀρίςοις, viris ſenatorii ordinis, 1, 2, 3. ſed c. praep. ἄνδρες δύο ἀπὸ ὑπατείας, viri conſulares, 8, 2, 14. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου, duorum ſenatorum, 7, 11, 1. ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, viris ex ſenatorio ordine rel. 7, 7, 10. ††† per utr. rationem ſimul, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ, ἀπὸ ὑπατείας μὲν λ. ſenator quidam, 7, 11, 6. Pro quo pron. τὶς et alias redditur. ἀνὴρ, φιλοσόφου Φέρων σχῆμα, *quidam* philoſophi geſtans habitum, 1, 9, 7. †† πόλεμον ἐγεῖραι πρὸς ἄνδρα μηδεμίαν εὔλογον πανεσχημένον αἰτίαν, adverſus *eum*, qui rel. 3, 5, 6. ubi variatur pro praec. diſerto pron. αὐτόν. — Porro pro ἄνθρωπος a) univerſe, οἷα ἄνδρα πολυίςορα, ut *hominem* rel. 1, 3, 5. 1, 8, 2. 2, 3, 3. 3, 5, 9. 7, 12, 15. 8, 7, 11. 8, 8, 19. b) in opp. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων, 3, 1, 10. ἀνδρ. καὶ κτηνῶν 4, 15, 13. c) in contemtu, Φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, hominem (Plautianum) 3, 12, 24. ubi et varietur pro pron. αὐτῷ et ἄνθρωπον §. 22. ††† c. ſubſt. eiusdem caſus, et quidem a) ſubſt. loci, ἄνδρα, τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, *homine* quidem Italo, 1, 8, 2. † Σεβῆρος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος Λίβυς, Severus, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, *vir* Perſa, 6, 3, 10. b) c. ſubſt. appellativo, † ἀνδρῶν τοξοτῶν, ſagittariorum, 3, 9, 7. † ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones, 6, 3, 5. †††† ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, militum pugnaciſſimor. 2, 15, 1. quo et referam δύναμιν ἄγων μεγίςην τε καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, virorum, 7, 9, 7. †††† τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, marito, 1, 8, 9. quo et pertineat γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα λ. virorum, 4, 2, 5. †††† quoad ſexum, c. opp., τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις πρέπειν, viris, 5, 5, 9. †† ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, virilia facere videretur, 5, 6, 3. †††† alio ſenſu, de aetate, τὰ ἀνδρῶν διδάσκοντες, virorum officia, 5, 7, 11. τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζεν αὐτὸν, virilibus gymnaſiis, ib. 9.

ἀνθέλκειν, de perſ., phyſ. cum acc. perſ., ἀνθελκόντων αὐτὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἐραςοῦ, dum utrinque trahunt frater rel. 1, 11, 5. ſed impropr., oppreſſo caſu perſ. οἵ τε κόλακες καὶ οἱ θεράποντες - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες καὶ ἀνθέλκοντες, in diverſa trahentes, 3, 10, 7. ubi vel abſ. vel c. praep. ſc. αὐτοὺς, trah. ad ſe et ſuam quique partem, vel ad diverſas voluptates et oblectationes, quas quique ſubminiſtrabant. ſed c. praep. aperte, νεανίας ἕκαςοι τῶν κολακευόντων ἀνθεῖλκον πρὸς αὐτοὺς, hinc inde adulatores in diverſa trahebant, 3, 13, 14. it. c. acc. rei, ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐῤῥιμμένην, ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου Φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, trahebat, 3, 6, 10. ἕκαςος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνθεῖλκεν, (item) 8, 8, 7. it. paſſ. et ſimul c. adv. κἀκείνους (hoſtes) ἀνθελκομένους ἀεὶ πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, diſtractos, 6, 5, 16. converſos, coactos ire ac ſe vertere.

ἀνθίςημι, phyſ. in bello, vel ſaltem hoſtili animo, de perſ., c. dat. perſ., μηδενὸς αὐτῷ ἀνθεςῶτος, reſiſtente, 4, 11, 11. 7, 2, 6. ὡς μηδὲ δύνασθαι ὑμῖν ἀντιςῆναι, obſiſtere, 2, 10, 11. 8, 8, 10. it. c. adv. οἳ γενναίως ἀνθεςήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, obſiſtebant, 5, 4, 16. Sed ſine caſu tali, μήτε ἀνθεςῶτός τινος, reſiſtente, 6, 5, 16. τοὺς ἀνθεςῶτας βαρβάρους, reſiſtentes, 7, 2, 13. adverſantes, 7, 4, 13. μηδενὸς ἀντιςῆναι τολμῶντος, reſiſt. 2, 6, 19. ſed c. adiuncto, μηδένα εἶναι τὸν ἀνθεςῶτα, μηδὲ κωλύοντα, qui obſtet, 2, 8, 7. οὔτε ἀντιςῆναι, ἢ κωλῦσαι ἐτόλμων, obſiſt. 2, 11, 11. — †† τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεςῶτας, τε-

men tum locorum, ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι 1, 7, 4. — it. per praep. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρ. 2, 11, 6. τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἀνθρ. 5, 6, 8. †† τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. 2, 7, 10. τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρ. 5, 6, 12. † τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρ., τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρ. δριμύτεροι λ. 3, 11, 17. † ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. †† per adv. οἱ ἐκεῖσε ἀ. γενναιότατοι 2, 9, 15. tum temporis, per praep. οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρ. 1, 14, 7. 1, 8, 16, 1, 17, 26. 1, 4, 18. — †† per adv. (ſimul) πιστευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρ. 1, 14, 10.

νθυπατεία, ſenſu Rom., κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, proconſulatum, 7, 5, 3. Gordianus, in Africa, et de eodem ſq.

νθυπατεύειν, abſ. τὴν τοῦ ἀνθυπατεύοντος οἰκίαν, proconſulis, ib. 2. pro ſubſt.

νίημι, de perſ. phyſ., c. acc. animantis et inf., τοὺς ἵππους - ἀνέντες ἐκείνους νέμεσθαι, paſtum dimiſſis, 4, 11, 10. ſinentes. ſed impr. c. dat. perſ., oppreſſo acc. rei, γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς (αὐτὸ,) pro balneo conceſſit, 1, 12, 10. ſed, c. utr. caſu, τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς (militib.) ἀνῆκεν, remiſit (Maximin.) 6, 8, 16. condonavit; it. Paſſ. particip. c. praep., ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ἀνειμένος, ſolutior, (Niger) 2, 8, 16. demittens, commitens, ſe, ſe dedens, deditus, amans, at de re, οἱ στρατιῶται ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικὸν, remiſſiore, 5, 2, 11. molliore. † cum dat. perſ. εὐθυμότερος γενόμενος, ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ φροντίδος, laxatis curis, 6, 6, 13. ab ipſo, a ſe reiecta, neglecta, omiſſa. †† neutr. abſ., ſed per opp. τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ φοβερὰ προσαγορεύουσι, (milites Carthaginienſes,) τὰ δ' ἀνειμένα καὶ ἐκβεβακχευμένα, ὡς ἥμερα, δι' ἡδονῆς ἔχουσι, diſſoluta, 7, 8, 15. vita diſſoluta, mollis, ignava, ſc. ἔργα ſ. potius ἤθη, ſ. ἐπιτηδεύματα.

νιμάω, phyſ., paſſ. de re, πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ, hauſtam (e puteo ſ. fonte, a militib.) 2, 10, 10.

νίστημι, phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέστησεν, excitavit, 4, 8, 14. erigi, ſtatui iuſſit, i. q. in ſq. loco, c. praep. εἰκόνας τε καὶ ἀνδριάντας ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστῆναι ἐκέλευσε, poni, ib. 2.

νίσχειν, phyſ. de re, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, cum ſolis ortu, 3, 4, 8. ſole oriente, 4, 15, 1. cum ſole oriente, 8, 1, 11.

νιὼν, v. ἄνειμι.

Ἀννίβας, Hannibal, Ἀννίβαν τὸν Λίβυν 4, 8, 14. Caracalla laudabat maxime.

νοδος, phyſ., de loco, c. praep., φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, ſepto clivo, 7, 10, 9.

νοια, trop. δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, amentiae, 1, 8, 12. per loquentiam vanam ſine facto.

νοίγειν, de perſ., phyſ., c. acc. rei ſ. loci, τὰς πύλας ἀνοίγειν ἠξίουν, portas aperiri poſtulabant, 8, 6, 3. μή πως ὁ δῆμος ἀνοίξῃ τὰς π. aperirent, 8, 6, 8. ἀνοῖξαι τ. π. ut aperirent, 8, 3, 1. τὰς π. ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, aperiri, 8, 6, 4. ἀνοίξαντες τὰς π. portis reſeratis, 5, 8, 14. 8, 7, 3. portis apertis, 7, 12; 9. ἀνοίξειν τ. π. patefacturos, 5, 3, 20. ſed c. adv. ἀνοίξαντες αἰφνιδίως τὰς π. apertis p. 7, 11, 18. οὐ πρότερον ἀνοῖξαι τ. π. ἤθελον, ape-

11. τὸ ποτὲ ῥεῖθρον οὕτω στερρὸν γίνεται, ὡς ἵππων ὁπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, refiftat, 6, 7, 16. it. c. praep., εὐψυχέστερον τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, refiftere corruptioni rel. 1, 12, 3. tum de perf., cum dat. rei et adv. Σεβῆρος, πόνοις ἀντέχων ῥᾷστα, fufficiens, 2, 9, 2. tolerans, perferens, perferre valens. feu c. praep. et abl. modi. ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς (milites Severi) φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ καὶ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, fufficerent ad, 3, 6, 22.

ντὶ, in comparatione et quadam opp. A) c. gen. rei. κισσὸν μὲν περιτιθεὶς - ἀντὶ καυσίας λ. θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρου φέρων, pro, 1, 3, 7. 1, 16, 8. ταύταις (ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice, 1, 11, 10. μισθοφόρους κατασησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, pro, 2, 11, 9. μετειληφότων α. πολέμων εἰρήνην 8, 2, 11. 8, 7, 8. εἰρήνην α. πολέμου ἑλόμενος 8, 3, 8. B) c. gen. perf. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro, 1, 4, 9. 1, 14, 15. 1, 15, 19. 2, 10, 2. †† εἰ ἔμελλον ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone dominum, 1, 10, 15. φίλῳ α. ἐχθροῦ χρῆσθαι, amicum fe ex inimico illum habiturum, 4, 15, 19. per hanc quidem Lat. praep. ob v. adiunctum, dum ambigua fit altera horum fqq. locorum, ἐχθρὸς μὲν α. φίλου, πολέμιος δὲ α. οἰκείου γενέσθαι, pro, 3, 6, 11. φίλον α. πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4.

Ἀντίγονος, Antigonus, Alexandri M. fucceffor, Bacchum imitatur, hederam circa caput et thyrfum in manu gerens, 1, 3, 7.

ντιδίδωμι, trop. de perf., c. acc. rei, et opp., καὶ μικρὰ λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι μεῖζον, redditio maioris, 2, 3, 14. v. infra v. εὐχαρις. fed paff. de re, c. adv., τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν, id, quod redditur, ib. 15. opp. pr. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθόν.

ντίδικος, de perf., propr., fenfu forenfi, c. praep., ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, adverfarios, 7, 7, 7.

ντίδοσις, propr. c. gen. rei, νομισμάτων ἀντιδόσεσιν εὐφραίνουσιν αὐτοὺς 1, 16, 7. mutua donatione.

ντικαταλλάσσεσθαι, impropr. de perf., c. rei et gen. et acc., et nominatim c. gen. pretii, μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, nundinantur, (Germani) 1, 6, 25. vendunt, dant, concedunt. fed χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, qui comparaffet (fibi, Iulianus) 2, 6, 20. emere, ut pr. §. 18. ὠνησάμενος τὴν ἀρχ.

ντίκειμαι, phyf. med., de re vel perf., c. dat. ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, oppofiti fibi ifti exercitus, 4, 3, 13. cum dat. perf., vel c. dat. rei f. loci de *caftris*, e regione f. contra iacens f. fitus; — fed de re, loco f. terra, c. dat. loci, Ἀσίας, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης, oppofitum, 6, 4, 8. 6, 2, 4. 2, 14, 14. adverfam, 2, 8, 12. tum fine cafu tali, ἀπὸ Βρεττανίας, ἐς τὴν ἀντικειμένην Γαλλίαν, oppofit. 3, 7, 2. adverf. 3, 15, 17. 4, 3, 11. cum relato opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ (μέρει,) ex adverfo, 4, 2, 9.

ντικρὺ, phyf., c. gen. loci, τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione, 1, 14, 18.

ντιλαμβάνεσθαι, med., impropr., de perf., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων, capefferent, 2, 7, 12. fufcipere.

ντιλέγειν, impropr., de perf., c. adv., τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φά-

ιτυπὺς, phyf. de perf., in bello, c. adiuncto, ἐπέθεον πρὸς τὴν ευςαδὸν μάχην ἀντιτυπεῖς καὶ ἰσόῤῥοποι, obnixi, 6, 7, 19. fed extra bellum, de rebus, c. adv., τὸ ποτὲ ῥεῖθρον ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ σεῤῥὸν γίνεται, durum, 6, 7, 16. at fine adv., ἐγνωκόσιν ἄβατα καὶ ἀντιτυπῆ τῶν τόπων, quae folida loca, 7, 2, 11. fcil. μέρη.

ντώνιος, Antonius, Augufti aemulus, 3, 7, 18. 3, 13, 8.

ντωνῖνος, Antoninus Pius, 1, 7, 6. fed Severi filius, alias Caracallus f. Caracalla, (quo nomine nunquam ap. Noftrum reperitur,) per totum libr. 3. et 4. it. 5, 3, 23. 5, 4, 1. fq. 4. fq. et difserte Ἀντωνίνου τοῦ Σεβήρου παιδὸς, 5, 7, 6. denique Maefae filius, Baffianus alias et vulgo Heliogabalus, 5, 3, 7. 12. 23. 25. quae poftr. loca duo indicant caufam, quare nominet Nofter hic eum potius, it. 5, 4, 1, 4. fq. ubi §. 2. τὸν νέον Ἀντωνῖνον, f. §. 9. fqq. et deinceps per lib. 5. rel. cum 6, 1, 1.

νυπέρβλητος, paff. de re, impropr. c. fubft. fem. fex., ἀνυπέρβλητον χάριν, infuperabilem, 2, 3, 15. immenfus, magnus, eximius, praecipuus.

νύποπτος, paff. trop. de perf., οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες ἀνύποπτοι, fufpecti non funt, 1, 4, 12. de quibus non eft fufpicio, non fufpicatur imperans odium et infidias erga fe.

νύω, phyf. de perf. c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, perficere, 2, 10, 4. fed c. folo cafu tali, ἱκανώτατος, (Severus) ἀνύσαι καὶ τὸ χρειῶδες λ. efficere, 2, 14, 9. cum, in oppugnanda urbe, τὰς φάλαγγας, πολλάκις προςβαλούσας, ἀνύειν οὐδὲν, proficere, 8, 2, 4. non expugnare, non cogere ad deditionem; fed praeter τὸ πλεῖςον τῆς ὁδοιπορίας ἀνύσας, emenfus, 4, 11, 4., nominatim c. acc. *viae* f. *itineris*, a) abf. ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, confecto, itinere, 3, 10, 2. 7, 12, 17. b) cum adiuncto quodam 1) modi quidem, tum nominat. particip., πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, conficiebat, 5, 6, 17. tum abl., ἀνύσας πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει 3, 8, 5. fed 2) praep. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμα τοῖς παισὶ 3, 14, 7. ἀν. τὴν ὁδοιπορίαν μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, cum confeciffet, 1, 7, 3. ἀν. τὴν ὁδὸν μετὰ πολλῆς σπουδῆς 6, 7, 12.

ἄνω, phyf. intra artic. et fubft. pro adi., εἰς τὴν ἄνω γῆν, fuperiori terrae, 8, 2, 7. pro termino *a quo* fumta ripa alterutra fluvii marisque, unde motus fit verfus interiorem continentem.

ἄνωθεν, phyf., de loco, c. praep. ἄνωθεν ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, fuperne, 1, 15, 5. 8, 2, 2. fed abf. ἀν. κατηκόντιζεν 1, 15, 6, 3, 3, 1. 3, 9, 9. 7, 12, 4. defuper 8, 4, 26. ††† ἀν. ἐπάλξεων ἀπομαχόμενοι, defuper e, 8, 4, 20. ubi gen. poteft pendere a praep. in v. ἀπ. †† ἀπὸ ἵππων τιτρώσκοντες αὐτοὺς, μεγάλως ἀν. ἔβλαπτον, ex equis vulnerando ipfos maiorem in modum defuper affligebant, 4, 15, 4. pro ἄνωθεν ἀπὸ λ. vel in fummis corporum partibus, in capite. †† φρυγάνων ἀν. ἐπιβληθέντων, farmentis fuperiniectis, 8, 4, 11. Sed impropr., de tempore, abf. θεραπεύοντι αὐτὸν ἀν. dudum, 4, 13, 5. a multis annis; ἀποχρῶνται ὡς ἀν. ἰδίῳ κτήματι, inde a maioribus, 5, 1, 13. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ ἀλλὰ κοινὸν τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἀν. more maiorum, 8, 7, 11. antiquitas; inde ab omni tempore. †† poft fubft. et artic., εὐνοίας τῆς ἀν. benevolentiae priftinae, 3, 12, 21. fic per adi., ut intra artic. et fubft., τῆς ἀν. εὖν. At c. praep., faltem fequente illa in membro fq., κατ᾽ εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἀν., ἐξ οὗ περ λ. 8, 6, 12. antiquitus,

ςρατιώτας ἠξίουν γνωρίσαι καὶ ἀνειπεῖν εὐφημῆσαί τε λ. postulabant, 8, 6, 4. Porro simul c. inf. praes. et aor. 1., ἠξίουν, διαιρεθῆναι - ἔχειν - παραδοθῆναι, postulab. 4, 3, 11. sed simul c. inf. praes. et perf. πρωτεύειν ἀξιῶν - γεγονέναι - ἔχειν, postulans, 8, 8, 8. ††† alia notione, c. inf. praes., et propr. c. acc. et inf., τὸν Ἰουλιανὸν - Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, Commodum *censent* vocandum, 2, 6, 16. decernunt. ††† rursus alia, c. inf. praes. mero, νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes, 4, 15, 10. ††† alia porro, c. acc. pers., sed sq. inf. aor. 1., ἀξιῶσαι αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι λ. rogarent (ipsum), ut - 3, 5, 8. ἠξίουν αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι, ipsum rogarunt, ut, ib. 12. †††† alia denique, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίςην ἠξίουν, succurrere (ipsum) optabant, 2, 7, 5. cupiebant.

ἀξίωμα, trop. munus reip. A) civium, abs., οὐδ᾽ ἔςιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. dignitas, 1, 10, 12. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων, 7, 3, 7. 7, 10, 6. † ἕτερος, ςρατηγικὸς τὸ ἀξίωμα, dignitatis praetoriae, 7, 11, 6. sed c. gen. pers., γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς μεταδίδωσιν 4, 2, 5. B) imperatoris Rom., abs., καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίςῳ σχήματι, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sed c. adi., παντὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, (Plautianus,) summae dignitatis, 3, 11, 4. †† c. gen. pers., τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξ. dignitatem (Pertinax, procedens ad Praetorianos, se invadentes) 2, 5, 8. ubi pro decoro, s. pro gravitate et maiestate; nostrat. quoque *Würde* s. *Anstand.* ††† alio sensu, abs. προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine auctoritatis, 2, 1, 20. cum propter sapientiam et honestatem sis in honore, et pareant verbis consiliis que tuis alii; vel de munere et magistratu inter senatores eminentiori. — †† c. gen. pers. Μάτερνος, μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισεν, ὡς μηκέτι λῃςῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, auctoritatem, 1, 10, 3. opinionem ac speciem, qua puteris et videaris magnus, praestans, fortis, potens atque terribilis.

ἀξίωσις, trop. munus reip., abs. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, ii, qui alicuius dignationis essent, 3, 15. 13. sed c. adiuncto, τοῖς ἐπ᾽ ἀξιώσεως (οὖσιν) ἢ πλουσίοις, in dignitate aliqua constitutis, 2, 2, 5. οἱ μὲν δημόται - οἵ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. τῶν ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ (ὄντων,) qui dignitate et hon. pollent, 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ τινι ἦσαν, qui in dignitate aut hon. aliquo constituti essent, 4, 3, 3. ††† τῶν ἐν ἀξ. τινὶ ἢ πράξει καθεςώτων, qui in dignitatis aliquo gradu aut officio publ. constituti essent, 5, 2, 3. ubi sit modo Lat. *auctoritas*, nostrat. *Ansehen*; it. in hoc. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι δοκουσῶν, quae maioris dignationis existimantur, 4, 2, 9. etiam propter maritorum aut patrum munera publ. cf. §. 5. Sed τῶν ἐν ἀξιώσεσιν, honoratioribus, 1, 9, 6. sc. ὄντων, καθεςώτων, λ.

ἄοπλος, ut ἄνοπλος, propr. de pers., cum opp., ὡπλισμένοι ἀόπλους ἀναιροῦσιν, inermes, 4, 9, 13.

ἀόρατος. phys. pass. de re, c. adiuncto, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρυπτὸν καὶ ἀόρατον σέβουσι Ῥωμαῖοι, nemini videndum, 5, 6, 7.

ἀπαγγέλλω, phys. de pers. c. praep. περὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, renunciat (Macrinus Caracallo praesenti, ore) 4, 12, 15. sed c. adv. et simul acc. c. inf. ἰατροὶ εἰσιόντες, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσιν ἑκάςοτε, renunc. 4, 2, 7. at c. solo acc. et inf. οἱ

opp. praec. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, abstrahere, curare, efficere, persuadere, ut non susciperet; ἡ μήτηρ αὐτὸν ἀπῆγε τῶν αἰσχρῶν ἔργων, (Alexandrum Sev.) abducebat a 5, 7, 9. †† τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ἀπῆγεν ἑαυτὸν, abducebat se ipsum (Commodus) 1, 13, 15. cogitationem et amorem omittere et opprimere rerum honest. sed simul c. adv. πολὺ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, abducens (Caracalla) se ipsum ab iis, quae dicta sunt, 4, 3, 8. non amans, sed negligens, sq. opp. ἐραστὴς εἶναι. Sic Pass. quoque impropr. de pers. c. gen. rei, ἀπαχθέντες τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, abducti (Severi filii) a, 3, 14, 4. abstracti, separati, semoti, alio abducti, ut ne frui possent.

ἀπαίδευτος, propr. pass. de pers., c. gen. rei, πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, (οἱ Καρχηδόνιοι) imperiti, 7, 9, 11.

ἀπαίρω, phys. de pers. c. gen. loci, ἀπᾶραι τῆς Βρεττανίας, discedere ex Britannia, 3, 15, 15. sc. τὸν δρόμον s. τὴν ναῦν, cf. §. 17. διαβάντες τὸν Ὠκεαν. vel pron. ἑαυτὸν, se tollere, amovere. — ἀπάρας τῆς Ἰταλίας, discedens Italia, 4, 7, 2. 4, 8, 15. 7, 6, 1. † τῆς Ῥώμης ἀπῆρεν, Roma proficiscitur, 6, 4, 3. † ἀπάρας τῆς Συρίας, ἐλθὼν εἰς, cum, profectus e Syria, venisset rel. 5, 5, 3. †† abs. ἀπάρας, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, inde Antiochiam venit, 4, 9, 17. sc. αὐτῆς, τῆς πόλεως, digressus ex ea s. inde.

ἀπαιτεῖν, impropr., de re, πλείους δυναστείας, ἢ ὁ χρόνος ἀπῄτει, exigebat, 1, 1, 8 quam intra brevius tempus esse solent; sed c. adv. τῆς ὥρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαιτούσης, postulante, 5, 5, 3. quia ob tempus anni s. hyemem non consentaneum fuit, ultra progredi; it. τῆς χρείας ἀπαιτούσης, necessitate exigente, 6, 3, 12. si necesse est. †† simul c. dat. pers., τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας, ὡς ἑκάστῳ ἀπῄτει τὸ χρειῶδες, ut cuique necessitas postulabat, 3, 10, 2. pro cuiusque utilitate s. necessitatibus fieri debuit. †† de pers. c. acc. rei, et adiuncto; δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς λ. poenas exacturus, ulturus que rel. 4, 14, 2. expetiturus, sumturus.

ἀπαλείφειν, impropr. de pers. c. acc. rei et praep., εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψοιτε, deleveritis, 1, 5, 19. finire, opprimere.

ἀπαλλαγὴ, trop. c. gen. pers., ὑπερήδοντο ἐπὶ τῇ Ἀντωνίνου ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati essent, 5, 2, 2. liberatio a Caracallo, s. potius discessu eius e vita, decessu, morte, caede, nostrat. *Hintritt.*

ἀπάλλαξις, trop. c. gen. rei, πάθους τυραννίδος ὠμῆς, liberatio a, 7, 5, 12.

ἀπαλλάσσειν, trop. de pers., c. acc. pers. et gen. rei, ἀπαλλάξας τὸν στρατὸν τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, exercitu soluto commoratione, 4, 15, 21. cum liberasset a commor. vel liberavit, et nostrat. *erlösen.* Sed Pass. de pers. c. gen. rei, ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, solverentur (liberarentur) commoratione, 1, 7, 1. †† πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala spe - liberabor, 2, 1, 17. med. me liberabo, vel potius p. pass. ἀπαλλαχθήσομαι. sed simul c. adv., ὅπλων καὶ πολέμων πάλαι ἀπηλλαγμένοι, armis soluti (Itali) 2, 11, 6. ab Augusto, cf. §. 9. πόνων ἀνέπαυσε, καὶ τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε. it. c. gen. pers. et adv., ὡς ἂν θᾶττον αὐτοῦ (τοῦ γέροντος) ἀπαλλαγείη, eo liberaretur (patre Caracallus) 3, 15, 4. †† sine casu quo tali, at post nominat. particip. c. adv., in notione alia, βαλλόμε-

praepp. πρὸ ἁπάντων, in primis, 4, 1, 10. ſc. πραγμάτων, ante omnia, ſc. negotia reliqua; ϛασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, omnibus, 4, 3, 9. ſq. ἔργων, quod ſuppleatur, aut πράγμασι.
ασχολέω, phyſ., de re, c. acc. rei et praep., τῆς συνεχείας τῶν ϕυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη, avocante, 7, 2, 11. trahente, recipiente, occupante. ſed trop., de perſ., c. acc. perſ. et praep., ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπησχόλουν, occupatum tenebant, 1, 5, 1. occupare in -, dare quid negotii, quod agat, curet, cogitet; facere, ut quid agat.
ατάω, trop. de perſ. c. acc. perſ. et abl. modi, εὑρίσκετο, καὶ τοὺς ϛρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, decepiſſe eo, quod, 2, 7, 2. ſed oppreſſo acc. tali perſ., ἀπατῆσαι (ἐμὲ) βούλεσθε, decipere, 2, 1, 22. quod pron. latet in pr. μοῦ.
ατεὼν, trop. de perſ., c. ſubſt. pro adi. τυράννου ἀπατεῶνος, fraudulenti, (Maximini) 8, 3, 10. ἄνδρα ἀπατεῶνα, veteratorem, 3, 5, 9. Severum.
άτη, trop. c. adiuncto, ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, fraude, 4, 14, 18.
έδρα, v. ἀποδιδράσκω.
ειθὴς, trop. de perſ., c. dat. rei, ἀπειθεῖς αὑτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, minus dicto audientes, (milites) 2, 4, 10. non obedientes. ſed de re, c. ſubſt. fem., abſ. αἴτιον ἀπειθοῦς καταϛάσεως, effreni ſtatus, 2, 6, 22. contumacis, non obſequentis; i. q. ſq. nunc ſubſt. privum.
ειθία, abſ. ἀπειθίας ὑποσχὼν τιμωρίαν, detrectationis, 3, 11, 11.
εικάζειν, trop. de perſ., c. acc. perſ. et dat. rei, ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον καλαῖς εἰκόσι Διονύσου, aſſimulaſſes, 5, 3, 14. ſed c. rei et acc. et dat., ἀπεικάσαι τὶς ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυκτωρίοις, poſſis comparare, 4, 2, 15.
ειλεῖν, propr., de perſ., c. inf. et ſemper futuri temporis, abſ. ἀπειλῶ, κολασθήσεσθαι λ. eminor, 2, 13, 18. ἀποκτενεῖν ἀπειλοῦντες, minitantes necem, 6, 8, 13. ἠπείλει, ἐκκόψειν λ. minabatur, 7, 2, 20. ſed c. adv. ὡς ἀπειλεῖν ἑκάϛοτε, ἀποκτενεῖν, minitaretur, 3, 10, 15. ἀεὶ ἀποκτενεῖν ἠπείλει, minab. 4, 12, 4. ἠπείλουν, ἀποκτ. 7, 10, 11. †† impropr. partim, in bello, Σύροις ἀπειλεῖ, minitari, 6, 2, 3. bello minari, invaſurum videri vel profiteri, nunciare; †† c. opp. ὀργῇ πάντα πράττων, καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, (Caracallus) minitando, 4, 3, 8. poenas, damna, mala denuncians. ††† impropr., de re, cum acc. rei, ἐβούλετο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ ϕόβον ἀπειλεῖν, (Commodus), terrorem minari, 1, 14, 19. incutere terrorem per ſpeciem minacem.
πειλὴ, propr., de verbis, abſ. μετὰ πάσης ὀργῆς τε καὶ ἀπειλῆς ἐπιϛέλλει τοῖς ἡγουμένοις, minarum, 1, 10, 5. ſed c. gen. perſ., δεδιὼς αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς 3, 11, 1. † impropr. c. praep. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, manuum geſtibus minabundus, 7, 8, 21. manuum motibus minacibus.
πειμι, ab εἶμι, phyſ., de perſ., c. adv. ἀπιέναι ὡς ποῤῥωτάτω τῆς Ῥώμης, diſcedatis, (Praetoriani relegati) 2, 13, 18. ὡς ποῤῥ. ἀπῄεσαν, receſſerunt, 4, 13, 10. verecundiae ergo. ſed c. praep., ſimul que c. adiuncto, πάντας ἀποϛῆναι κελεύσαντες, εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abire, 1, 17, 21. † ſimul c. nominativo particip. εἰς τὸ ϛρατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, pergere, 2, 2, 4. pro fut. — †† τοὺς ϛρατιώτας (transfugas) διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς

κελεύει, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἤδη, ὑποδέχεσθαι λ. ire et. 4, 4, 18. abs. ὡς ὁ δῆμος ἀπελθεῖν ἠθέλησαν, abire, 7, 11, 18. redire a castris ad urbem, i. q. sq. ἀπιόντας.

ἀπέστη, v. ἀφίστημι.

ἀπεστραμμένος, v. ἀποστρέφω.

ἀπετμήθη, v. ἀποτέμνω.

ἀπέχθεια, moral. c. praep. et opp., τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας - ἀπεχθείᾳ τινὶ ἢ εὐνοίᾳ, odio, 3, 2, 13. Sic et sqq.

ἀπεχθής, pass. de pers., c. dat. pers. et adiuncto, ἤδη καὶ βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, odiosus, 3, 11, 6.

ἀπεχθῶς, pass. ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, infensi eidem, 1, 12, 11. cum infensi essent ei, inimici, non benevoli, odissent; πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπ. ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. odio habens. πάλαι ἀπ. πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum infenso in eum animo essent, 1, 9, 15. cum adv. al. simul, ἀπ. πάνυ πρὸς αὐτὴν διέκειτο, infesto animo erga eam erat, 3, 10, 14. †† simul c. adiuncto, ὡς καὶ φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπ. πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, καὶ (αὐτοῖς) ὠργίζετο. cum inimico in illos esset animo, 7, 10, 2. πρὸς τοῦτον ἀπ. προσέκειτο λ. erga hunc inimico animo affectus erat, 7, 9, 5. quae phrases omnes sunt pro v. privo ἀπεχθάνεσθαι.

ἀπέχω, phys., de re, c. gen. loci et acc. intervalli s. modi, ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui est ab urbe, 8, 4, 2. — sed c. acc. tali, at c. gen. rei, ὄχθαις, αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντος ἀφόδου, aberant a, 3, 9, 15. Sed impropr., tum de pers. c. gen. pers. et acc. modi, Μαρκίαν, ἡ οὐδὲν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, distabat a, 1, 16, 9. differebat, non aliter habebatur s. tractabatur. †† de re, c. acc. rei, τὰ ἐνταῦθα - ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, arcent, 1, 6, 13. nisi leg. ἐπέχ. — Tum Med. impropr., de pers., c. gen. rei, πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, abstinebat (se) ab, 4, 7, 10. non utebatur; sed c. adiuncto, et quidem abl. modi, ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων. τούτων γὰρ ἀπείχετο, Φοινίκων νόμῳ, his abstinebat, (Heliog.) 5, 6, 21. non adhibebat, proiiciebat, distribuebat; — sed c. praep. οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπραττεν, ἀπείχετο. nihil crudelitatis omittebat, 3, 10, 13. c. neg. non abstinebat se, i. adhibebat, exercebat.

ἀπῄει, v. ἄπειμι.

ἀπηνέγκατο, v. ἀποφέρω.

ἄπιστος, pass. s. act., moral. de pers., τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει (Alexander Sev.) infidum, 6, 9, 1. cui non credi potest ob mendacia, s. qui non servat fidem, nec facit promissa et debita officia; διέβαλλε τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, ὡς ἀπίστους, (Severus) 2, 9, 10. Sed c. praep. μήτ' (ἐμέ τις) ἄπιστον πρὸς τὸν φίλον ἡγείσθω 3, 6, 3. ἄπιστον γενόμενον περὶ τὸν φίλον 7, 1, 24. † c. subst. fem. ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ χρησάμενος, (Plautianus) 3, 12, 26. — † neutr. de re, p. subst. c. gen. pers. αὐτοῦ τὸ ἄπιστον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, infidum eius animum, 3, 6, 1?. perfidiam; ††notione alia, de re, c. adiuncto, ἄπιστα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia, 7, 8, 6.

ἀπίστως. moral. act. προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum, 1, 13, 14. p. v. privo ἀπιστεῖν, diffidebat, nemini fidebat s. credebat, de omnibus male suspicabatur, nostr. war mistrauisch gegen.

ἄπληστος, trop. pass., de re, c. subst. fem., ἀπλήστου μανίας καὶ ἐπιθυμίας, inexplebili, 6, 3, 11. ἀπλήστῳ ἐπιθυμίᾳ 3, 6, 7. ἀντ-

ποιήσει 1, 8, 4. ἄπληστον ἐπιθυμίαν, insatiabilem, 2, 6, 21. nimius, vehemens.

ἀπλήστως, moral. ἐῤῥωμένους εἰς λ. insatiabiliter, 3, 13, 14. vehementer.

ἁπλοϊκώτερος, trop. de perf. c. acc. rei ellipt. τὴν γνώμην, simpliciorem, 2, 13, 4. non acute cernens, nec fraudem videns, facile credens, unde sq. αὐτῷ πιστεύσας. Sic et

ἁπλούστερος τὸ ἦθος, simplicior moribus, 7, 10, 7. opp. pr. ὧν ἐν ὑπολήψει φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας.

ἀπὸ, in termino loci phyf., c. verbis, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex, 1, 14, 7. ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου, ab, 5, 6, 7. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀ. τῆς ἀνατολῆς, ex 6, 7, 17. ἀπὸ τῆς Ἀκυληΐας ὁδοιπορήσαντες, ab A. 8, 6, 10. ἀ. τῆς Ῥαβέννης ἄρας, Ravenna, 8, 7, 1. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, ex ib. 21. — † ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων - μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα - ἔδειξε, ab 1, 15, 9. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλέπουσαν διῆκον, a 2, 11, 16. † τὰ χρειώδη, ἅ περ ἀ. τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a 8, 6, 8. † Μαισὰ ἦν τις ἀπὸ Ἐμέσου πόλεως, ab 5, 3, 2. ἦν - τὶς Μαξιμῖνος - ἀπό τινος κώμης, ex 6, 8, 1. †† οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, ex 2, 15, 10. — † τὰ σκέλη σκέπων πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab 5, 3, 12. — † εὐθὺς ἀφ' ἑστίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, a 3, 15, 8. Sed c. solis subst. vel rei, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, ex 1, 14, 7. ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀ. τῆς Ῥώμης, ab urbe (Roma) 2, 13, 18. vel perf., λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας ἀνδράσιν, ex 8, 5, 11. — Sic et intercedente artic. † πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν θεάτρων λ. a 5, 7, 12. † τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, sagittarii Orientales, 8, 1, 3. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις λ. Italiae civitates, 8, 7, 3. bene per gen., sed et per adi. iterum *Italae* urbes. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης, reditibus maritimis, 3, 1, 11. f. reditus e mari. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου - τὰ ἀ. τῆς θαλάττ. copiam rerum e continenti - a mari res, 8, 2, 7. Tum in termino nec physico, nec loci, sed rerum, αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μετοχετεύονται, a 1, 3, 4. † ποταμοῦ, ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν, a 1, 11, 7. τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθὲν, a 1, 16, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἀναπνεύσειαν, ab 2, 1, 8. †† nominatim dignitatis, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, senator quidam, deposito nuper consulatu, 7, 11, 6. *a* f. *ex* consulatu *veniens*, discedens *nuper*, sc. γενόμενος, functus consulatu nuper; ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατ. μὲν λ. duo viri consulares, 8, 2, 14. τινὶ τῶν ἀπὸ ὑπατείας καὶ φίλων λ. quendam ex Consularibus et amicis, 7, 1, 21. Ubi simul terminus alius, i. e. personae, et quidem nominis appellativi, ut in his, ἡ σύγκλητος ἐψηφίσατο αὐτῷ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων, a 3, 9, 22. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν, a se, 7, 5. 19. Sed nominis propr., τὶς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, a 3, 5, 11. πάντα τὸν ἀ. τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον λ. ab 1, 1, 5. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, inde a 1, 11, 9. †† τὴν ἔνδοξον - ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχὴν, inde a 2, 8, 3. ††† ἀπὸ Ἥρωος - μέχρι Δαρείου λ. inde a 6, 2, 5. Porro nominis dignitatis, tum universae, ἐκπέμπουσι πρεσβείαν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν πρω-

τελέντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex 8, 7, 3. tum praecipuae, τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων, ſenatu univerſo, 7, 1, 11. omnibus e ſenatu, ſ. ſenatorio ordine, ſ. ſenatorii ordinis viris, ſ. ſenatoribus omnibus; τῆς τῶν ἀ. συγκλήτου, ſenatorii ordinis, 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀ. συγκλ. duorum ſenatorum, 7, 11, 2. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλ. βασιλέας, ſenatorios imperatores, 8, 8, 14. ſc. ἐπιλεχθέντας ſ. ἀναδειχθέντας, cf. 8, 6, 4. ††† alia in notione, cauſae quidem, ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας, prae 1, 3, 3. ἀ. μέθης, ex ebrietate, 2, 1, 3.

ἀποβαίνειν, phyſ., de perſ. c. gen. loci ſ. animantis, diſerto vel oppreſſo, τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες, ab eq. deſcendentes, 6, 5, 9. τ. ἵ. ἀπέβησαν 4, 11, 6. ἀποβεβηκότες (αὐτῶν) εἱςήκεσαν, relictis illis, ib. 10. ἣν ἀποβῶσιν αὐτῶν, deſcendant ex 4, 15, 9. Sed Med. trop. de re, neutr. particip. p. ſubſt., τὸ ἀποβησόμενον, eventus, 2, 8, 6. id, quod eventurum eſt, i. q. ἀπόβασις.

ἀποβάλλειν, impropr., de perſ. c. acc. perſ., ϛρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα, ᾤοντο ἀποβεβληκέναι, amiſiſſe, 4, 13, 15. πατέρα ἧττον - ἀποβαλόντες, amiſſo, 2, 6, 3. τοῦ ϛρατοῦ τὸ πλεῖστον ἀποβαλόντι, cum amiſiſſet, 6, 6, 4. ſed c. acc. rei, ἀποβαλόντας κτήματα, amiſſis, 7, 12, 13.

ἀπόβασις, impropr., abſ., ποιοῦται τὴν διαβολὴν ἡ ἀπ. eventus, 3, 7, 11. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως, inopinatus ev. 8, 3, 22. ἃ περ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. quoad eventum. ſed c. adiuncto, τὰ γοῦν ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην ἐπιςώσατο, eventu ſuo, 1, 14, 12. at c. gen. rei, ἡ ἀπ. καὶ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν 3, 7, 4. καραδοκήσας τὴν ἀπ. τῆς μάχης 3, 7, 10. †† alio ſenſu phyſ., ὁ ϛρατὸς, ἀπόβασιν ποιούμενος, eſcenſione facta, 3, 9, 17. quum e navibus in terram eſcendiſſet.

ἀποβλέπειν, phyſ., de perſ., c. praep., ἔθεε πρὸ τοῦ ἅρματος, εἰς τὸν θεὸν ἀποβλέπων, reſpiciens (Heliog.) 5, 6, 17. i. q. ſimpl. † ἐπηρίκα ἂν ςῶσιν, εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, adſpicientes, (Praetoriani Severum) 2, 13, 8. exſpectantes, quid dicturus eſſet et facturus, etiam exſpectantes ab eo aliquid boni. ſed impropr. c. adv., χρήματα, εἰς ἃ μάλιςα ἀποβλέπουσιν, ſpectant, (milit. Praetor.) 5, 8, 6. exſpectant, appetunt.

ἀποβολὴ, impropr., c. gen. perſ., ἀλγεῖν ἐπὶ τοιούτου βασιλέως ἀποβολῇ, amiſſione, 4, 14, 8. iactura.

ἀπογινώσκεσθαι, paſſ., impropr., de re, τὴν ἀπεγνωσμένην, (ὁδὸν vel ἐπιβουλήν.) deſperatas (inſidias, viam, rationem) 4, 4, 6. — ſed de perſ., ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, perditis, 1, 16, 10. deſperatis, gladiatoribus.

ἀπόγνωσις, impropr., abſ. ἔργον, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, deſperatione, 7, 5, 15. ſed per praepp., μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες οἱ Μαυρούσιοι, deſperatis ſimiles, 3, 3, 6. cum deſperatione, deſperatis animis; ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in deſperat. 2, 13, 21. 3, 4, 13. 7, 5, 1. 7, 9, 9. 7, 12, 9. ἐν ἀ. ἦσαν 8, 5, 16. — † ὁ ... ντες τὸν Ἰουλιανὸν - ἐν ἀ. (ὄντα) 2, 12, 6. † ἐν ἐσχάτῃ ἀπ. ἦν 2, 11, 12. † c. adiuncto, ἦσαν οἱ ϛρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπ. 3, 3, 8. †† c. gen. rei, ἐν ἀ. πάντων γενόμενος, in deſperatione omnium rerum, 7, 9, 20. i. q. ante 2, 11, 12.

ἀπόγονος, phyſ. de perſ. maſc. ſexus, c. gen. perſ., ἐκείνου, nepos, 8, 8, 17.

ἀποδεδρακότας, v. ἀποδράω.

r. adiuncto, οἱ στρατιῶται, δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες, τοῦ τείχους ἀπεδίωκον (αὐτοὺς,) a m. repulerunt, 7, 11, 17.
ἀποδοκιμάζεσθαι, trop., paff., de re, ἡ σκέψις ἀπεδοκιμάσθη, confilium elt improbatum, 4, 5, 21. reiectum.
ἀποδόσις, phyf., c. gen. rei, περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι, de perfolvendis pecun. 7, 4, 11. cf. §. 6.
ἀποδιδράσκειν, phyf., de perf., c. adv. et praep., αὐτὸς Ἀρτάβανος, ἵππῳ ... , ἀπέδρα μόλις μετ' ὀλίγων, effugit, 4, 11, 9. e Caracalli laniena. fed c. adiuncto, ἀποδρὰς ᾤχετο, fugâ elapfus, 5, 4, 10. Macrinus, e pugna. tum abf., οὐδεὶς, ἀποδεδρακότας τοὺς φύλακας, aufugiffe, 3, 5, 13. a munitione defendenda, cf. §. pr. καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν.
ἀποδύρεσθαι, med., c. coniunct. vel abfol., ἀποδυρόμενος -, ὅτι λ. plorans, 6, 9, 12. at c. praep. et adv., περὶ τῆς συνεδρίας χαλεπῶς ἀπωδύρετο, quefta eft, 1, 8, 10.
ἀποδύω, phyf., de perf., c. acc. rei f. veftitus, fed acc. perf. oppreffo, vel e pr. repetendo, ἀποδύσαντες (ὑμᾶς,) ἐσθῆτας, exutos veftibus, 2, 13, 17. ubi exuerint. fed Med. c. folo illo acc., ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, depofito, 1, 14, 10. cum exuiffet, fq. opp. ἀμφιέννυτο λ.
ἀποζωννύω, phyf. de perf. c. acc. perf., Σεβήρου, ὃς τοὺς - ἀπέζωσε, exarmaverat, 8, 8, 4. Praetorianos difcingi a militibus iuſferat. Sed τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι ὑμᾶς, ut recingant vos, 2, 13, 17. it. Paff. μετὰ τὸ ἀποζωσθῆναι, poftquam recincti fuiffent, ib. 21. τόπῳ τῶν ἀπεζωσμένων, exauctoratorum, 2, 14, 10. fed c. abl. modi, εἴ (μή) τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν, exarmarentur, 8, 8, 3.
ἀποθανὼν, v. ἀποθνήσκ.
ἀπόθετος, phyf. paff. de re, ἐπιστολὰς ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, reconditis, 3, 8, 12.
ἀποθέωσις, trop. abf. τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, confecrationem, 4, 2, 1. relationem in numerum deorum.
ἀποθήκη, phyf. de loco, cum gen. rei, τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναῤῥῆξαι, armamentaria, 7, 11, 14. i. q. priv. ὁπλοθήκη.
ἀποθνήσκειν, propr. de perf., abf. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, mortuo (violenter) 3, 15, 8.
ἀποίσεσθαι, v. ἀποφέρω.
ἀποκαθίστημι, phyf., de perf., c. acc. rei, τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες, reftitutis, 2, 6, 17. cum reftituiffent, milites.
ἀποκαλεῖν, propr. de perf. c. acc. perf. dupl. appellativo, et c. adv., τοὺς ἡλικιώτας εἰκότως ἂν καὶ συμφοιτητὰς τῶν λ. ἀποκαλοίην, appellaverim, 1, 5, 11. fed c. abl. modi, Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες καὶ τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) 7, 10, 15. tum Paff. c. praep. et nomine propr., τὸν Ἰουλιανὸν, - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι, Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, cenfent vocandum, 2, 6, 16.
ἀποκαλύπτειν, phyf. de perf. c. adv. et acc. rei, τότε - ὅπλα, detegere, 7, 4, 10. opp. pr. §. 8. κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν.
ἀποκάμνω, phyf. vel trop., de perf. et milit., c. adv. et adiuncto, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾶστα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε, laffefcere, 4, 15, 15. opp. pr. ἐνθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει, laffefcere, animum amittere, cedere.
ἀποκαρτερεῖν, de perf., trop., cum adiunctis modi et praep., ... ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς εἴτε ἑκοῦσα λ. ἀπεκαρτέρησε

ἀπολαμβάνειν, phyf., c. acc. et perf. et rei, it. adv. τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀναιμωτὶ ἀπολαβεῖν, fi recipiat, 4, 15, 20.

ἀπόλαυσις, de actu, phyf. abf. τὰ χρηστὰ, ἅμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, fimul cum ufu, 2, 3, 18. fruitione. † c. gen. rei, τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἀπόλαυσις γλυκεῖα (ἐςὶ,) a rebus iucundis fuavis fenfus exfiftit, 6, 5, 8. vel eorum, f. ex iis, quae cum voluptate peraguntur f. libenter, fenfus fuavis eft f. percipitur. † μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐξουσίας, κοινὴν καὶ ἀκώλυτον ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι (τούτων) uni terra et uno imperio communem nec prohibitum utriusque ufum futurum (iftarum rerum,) 4, 10, 10. fi fiat una terra et unum imperium (Romanum et Parthicum,) Romanos et Parthos communiter et libere fruendi iftis rebus habituros effe occafionem; utrosque iftis fruituros effe. fed de re, τὸ ἀπολησόμενον - κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλ. παρέξει, utilitatem, 2, 8, 6. fructum, commoda, bona.

ἀπολαύω, phyf. de perf., cum gen. rei, ὡς ἀπολαύσειαν τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, perfruerentur, 1, 7, 1. ἄλλοι ἀπολαύουσι πηγῶν τε θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων λ. fruentur, 1, 6, 5. trop. †† ἤθελε τοὺς παῖδας - διαίτης - χρηστῆς ἀπολαύειν, gustare, 5, 13, 3. frui, ufurpare, uti, adhibere vivendi rationem. — εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες, potiti, 6, 5, 6. fruiti, nacti, habentes. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, potieris, 7, 5, 16. frueris, confequeris, tenebis, i. q. pr. κοινωνὸς γένῃ. fed cum adv., χρὴ ὑμᾶς καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τούτων (εἰρήνης λ.) ἀπολαύειν, frui, 8, 7, 9. ὁ Ἀλβῖνος - πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τιμῆς, potitus, 3, 7, 20. τῶν ἐκεῖσε καὶ ἔσεσθαι ἐπὶ πλεῖστον αἰῶνα ἀπολαύσεις, perfrueris, 1, 6, 14. urbanis deliciis, bonis urbis.

ἀπολείπειν, impropr., de re, c. tripl. cafu rei, c. modi et acc. ellipt. et abl., fed gen. loci, τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ (κατὰ) πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας, cedentes, 4, 3, 15. diftantes, differentes, diverfas. fed c. gen. rei et acc. illo modi, τὰ Δομιτιανῷ τετολμημένα, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος οὐδὲν ἀπολείποντα, ab - nihil diftantia, 1, 3, 10. †† fed c. gen. perf. et dupl. illo cafu modi, acc. ellipt. et abl., fimul c. praep., σωμάτων μεγέθεσι, - καὶ ἐν τῇ συςάδην μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόντες, cum nobis (Bg. leg. ἡμῶν) fint inferiores, 2, 10, 17. ††† c. gen. eodem perf., fed cum modi diverfo cafu, tum acc. illo ellipt. tum gen. rei, τοῦ ἐμπείρου καὶ γενναίου πολὺ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπέλειπον, peritiâ - longe Illyricianis erant inferiores, 3, 4, 3. ubi gen. ille rei par eft pr. abl. per ellipf. particul. χάριν f. ἕνεκα, Lat. *quoad*. Tum paff. eadem et notione et rectione, de perf., c. gen. perf. et dupl. modi cafu, acc. ellipt. et abl. rei, οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, concedunt, 3, 7, 6. diftant, differunt a. fed tantum c. abl. rei, et gen. perf., καρτερίᾳ ψυχῆς - οὐδενὸς ἀπελείπετο, nemine erat inferior, 3, 8, 14. †† ὡς μηδενὸς - ἀπολείπεσθαι (τούτοις, τοῖς λόγοις,) nemini effet fecundus, 1, 2, 4. †† c. gen. perf. et c. dupl. cafu modi, primum cum illo acc. ellipt., fed praeterea, pro abl. rei, c. particula et praep., ὅσον εὐγενείας χάριν πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, quod ad nobilitatem attinet, multum a patriciis aberat, 2, 3, 1. quoad nobilitatem, pro nobilitate, τῇ εὐγενείᾳ. † de re et loco, c. abl. rei et gen. loci, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) δυνάμει χρημάτων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, concedit, 7, 6, 2.

λέως σχήματι ἐπιβάντες, εἰς τὸ ἀριστεῖον ἀπέπεμψαν, miferunt, 2, 1, 5. fed c. acc. perf., ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, ablegavit, (milites) 5, 2, 6. post διέλυσε - τὰ στρατόπεδα, ut post λύσας τὴν δύναμιν, 6, 6, 8. tum τὸ στρατιωτικὸν ἀπ. εἴς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, dimifit, 8, 7, 20. Sed minus honorifice, οὓς μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπ. ablegavit, 7, 1, 7. fimul cum gen. loci, τὴν θεραπείαν πᾶσαν τῆς βασιλείου αὐλῆς ἀπ. ex aula ablegav. ib. 10. at cum acc. perf. dupl., uno appellat., altero modi, γυμνοὺς ἀποπέμπειν (ὑμᾶς,) dimittere, (exauctoratos Praetor.) 2, 13, 17. τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν ἀπράκτους, dimif. 6, 4, 7. — Tum Med., c. acc. perf., τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο, dimif. (Commodus) 1, 6, 21. 1, 17, 1. at c. adv. temporis, ἠγάγετο γυναῖκα, ἣν μετ' ὀλίγον χρόνον ἀπ. repudiavit (Heliog.) 5, 6, 2. dimifit, ib. 5.

ἀποπληξία, phyf., Κόμμοδος - τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, apoplexia, 2, 2, 12. minus ictus fanguinis (*Blutsturz*,) quam repentina totius corporis refolutio cum ftupore, *Schlag* f. *Schlagfluss*, credo, ob adiunctum ὅτι αἰφνιδίως τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης 2, 1, 6. cf. 2, 2, 13. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς.

ἀποπληρόω, impropr. de perf. c. acc. rei, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, implere, 2, 7, 2. facere, dare.

ἀποπνίγειν, phyf. de perf. c. acc. perf., τινὰ πείθουσι, εἰσελθόντα τὸν Κόμμοδον ἀποπνῖξαι, ftrangulare, 1, 17, 24. compreffa gula necare, i. q. §. fq. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον φονεύει. fed Paff. c. praep., ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγεὶς, διεφθάρη, fuffocatus, (Commodus) 2, 2, 13.

ἀπορία, impropr., c. gen. rei, ξύλων ἦν ἀπ. καὶ νεῶν, penuria, 8, 4, 9. διά τε νηῶν καὶ σχημάτων ἀπορίαν, defectum, 8, 5, 13. — it. de animo, c. adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, anguftia, 8, 5, 10. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ τε καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, defperatione, 2, 12, 5. de Iuliano. fed c. gen. rei fimul, τελευτήσαντος τοῦ Ἀντωνίνου, (Caracallo,) ἐν ἀφ. τε ἦν ὁ στρατὸς καὶ ἀπ. τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret, 4, 14, 1. ignoratione rerum agendarum.

ἄπορος, phyf. paff. de re, c. fubft. fem. fex. et dat. perf., ἦν ἡ διάβασις (τοῦ ποταμοῦ) τῷ στρατῷ 8, 4, 4. difficilis.

ἀπορρήγνυμι, phyf. de re et loco, paff. c. praep. κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρωγότας, praecipitia, in profunditatem - abrupta, 8, 1, 13. propr. divulfa, feparata a reliquis terris f. faxis, per fummam profund. f. c. fumma profunditate, i. habentia fummam prof. f. praecipitia, prope quae eft vacuitas fummae profunditatis, f. vallis profundiffima.

ἀπόρρητος, phyf. paff. de re, c. fubft. fem. fex., ἐπακοῦσαι ἀπορρήτων ἐντολῶν, fecreta, 3, 5, 8. c. ἀπορρήτους ἐντολὰς 3, 11, 9. ἐπιστολὰς - 3, 8, 12. ἀγγελίας - 3, 11, 14. † δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορρήτων 3, 5, 3. ubi Bg. dat *ipfis* mandata *fecreto*; videatur legiffe in adv. ἀπορρήτως, pro quo legas adi. ἀπορρήτους. — Tum Neutr. γράμματα ἀπόρρητα, arcanas, 7, 6, 13. et cum adiuncto, ἀπ. καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, arc. ib. 11. fed abf. τὰ ἀπ. καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ βασιλέως ἤρευνα, arc. ib. 12. it. magis pro fubft. ἐπακοῦσαι τινῶν ἀπορρήτων, fecreta, 3, 5, 12. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀπ. fecretorum, 4, 12, 7. fupplendo tamen et in his illo pr. fubft. ἐντολῶν.

ἀποῤῥιπτέω, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὴν πορφύραν ἀπεῤῥίπτει, reiiciebat, 6, 8, 12. it. c. acc. perſ. et praep., τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτουν, abiiciebant, 8, 5, 18. ſed impropr., c. acc. rei, ἀποῤῥιπτοῦντες εἰς τοὺς ὑπερέχοντας πολλὰ χαρίεντα, iacientes, 4, 9, 4. extrudere, loqui, uti.

ἀποῤῥίπτειν, id., phyſ., c. acc. rei, τοὺς θώρακας καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, abiic. 8, 4, 27. ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, abiectâ chlam. 5, 4, 12. 3, 7, 8. ſed impropr., c. praep. ſimul, ὡς εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν βλασφημίας, iacerent, 8, 5, 3. 7, 8, 21. Tum paſſ., phyſ., de re, τὰ σώματα, ἃ τὰ εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἀπεῤῥίφθη, abiecta ſunt, 5, 8, 18. ſed impropr., c. adiuncto, it. c. gen. rei, τὰ φαῦλα καὶ ἀπεῤῥιμμένα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν μεταττόμενος, abiectum cibum ac potum, 4, 12, 4. contemtum, ſpretum ab aliis quoque. at de perſ., ἡ πρεσβῦτις, ἑλομένη - μᾶλλον ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι, abiecta, 5, 3, 23. contemta, ſine honore vivere et in contemtu.

ἀπόῤῥοια, phyſ., c. gen. rei, μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν, poſtquam torrens defluxiſſet, 3, 3, 12. poſt defluxum.

ἀποσείειν, phyſ., de anim., c. acc. perſ. et adiuncto, τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν καὶ ῥίψαι, excuſſiſſe, 2, 9, 7. Paſſ., impropr., vel phyſ., de re aut perſ., ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, depuliſſe, 5, 2, 3. remotum, depulſum eſſe; — ſed Bg. paſſ. formam cepit p. Med. Quod eſt de perſ. c. acc. rei, ἕκαστος, ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχ. ἐπικείμενον, depuliſſet, 8, 6, 18. ſed phyſ., de anim., c. acc. perſ., οἱ ἵπποι αἵ τε κάμηλοι τοὺς ἐπιβάτας ἀπεσείοντο, excutiebant, 4, 15, 8. at de homin., in bello, τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, amoliri, 6, 3, 9. ſed aliter, c. praep., τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσείσατο, a ſe dimovit, 7, 1, 7. †† ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπ. amolitus eſt (caede) 4, 5, 15.

ἀποσημαίνεσθαι, med. phyſ., de perſ. c. acc. rei, τὰ γράμματα ἀποσημηνάμενος, obſignatas, 4, 12, 10. cum obſignaſſet.

ἀποσκευάζεσθαι, med., impropr., de perſ., c. acc. perſ., ὁ Περτίνακος, ἀποσκευασάμενος πάντας, λ. ſublatis e medio, 1, 9, 1. per caedem a ſe removens, cf. 1, 8, 4. 17. amoliri, 1, 17, 3. it. 2, 5, 2. 4, 3, 2. 5, 8, 16. 6, 8, 10. † δεῖν αὐτὸν ἀποσκευάσασθαι, e medio *tolli*, 4, 12, 9. ſine neceſſitate per paſſ., cum modo ſubaudiendum poſt v. ἀπ. adhuc ſemel pron. αὐτόν. † at cum adiuncto, εἰ δύναιτο ἀπ. λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, amoliri, 3, 5, 7. ἀποσκευασάμενος τὸν Πλαυτιανὸν, amolitus (Caracalla) 3, 13, 5. — †† ſed c. diſerto abl. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, amoliti ſunt, 2, 10, 7. †† ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, ad amoliendam illam moleſtiam, 5, 2, 14. abſtractum pro concreto, Macrinum imperatorem ſibi moleſtum et odioſum. Sed de caede potius, quam leni ratione, quae valet in ſqq. his, c. acc. perſ. et adv. εὐθέως τοὺς φίλους - ἀπεσκευάσατο, amolitus eſt, 7, 1, 7. ſqq. ἀπέσφαξεν et ἀπεσείσατο. ſed c. acc. rei, ἀνεχώρει, ἀποσκευασόμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, exoneraturus (Caracalla) 4, 13, 9.

ἀποσκώπτειν, propr. de perſ., c. adv. ἐπὶ τὸ χαριέντως καὶ μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad ſcite et iocoſe dicteria iacienda, 2, 10, 14. ſed c. acc. rei et praep. ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἡνίοχον, cavillatus eſt, 4, 6, 10. ὅτι εἶεν πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκώψαντες, fuiſſe cavillatos, 4, 9, 3. at cum adv. quoque, εἰς τοῦτον δημοσίᾳ πολλάκις ἀπέσκωπτε καὶ μέχρις αἰσχρᾶς

βλασφημίας, cavillabatur, 4, 12, 3. sed c. praep. sola, ὡς ἀποσκώπτειν ἐς αὐτοὺς, iocarentur, 8, 5, 3. sq. ἐνυβρίζειν τε τῷ λ. εἴς τε αὐτὸν ἀπορρίπτειν βλασφημίας. tum †† c. acc. perf. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας, irridendo vocitantes senatorios imperatores, 8, 8, 14.

ἀποσοβεῖν, de perf. phyf. c. acc. perf. τοὺς ἐντυγχάνοντας, abigere, 1, 2, 5. sed impropr. c. gen. loci, τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ ἀπεσόβει τῆς βασιλείου αὐλῆς, abegit ab, 5, 7, 10.

ἀποσπάω, phyf., de perf. c. acc. perf. et gen. loci, ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑστίας λ. postquam avulsisset (Heliog.) 5, 6, 3.

ἀποστάντα, v. ἀφίστημι.

ἀπόστασις, impropr., c. gen. perf., ἐγένετό τις καὶ Ὀσροηνῶν τοξοτῶν, defectio, 7, 1, 21. Λιβύης 8, 1, 1. 7, 12, 20. cf. 5, 3, 5. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποστάσεις στρατιωτῶν 6, 4, 13. sed abs. αἰτίους τῆς ἀποστάσεως λ. 6, 9, 8. 7, 1, 22. 24. 7, 4, 1. sq. εἰ πᾶν τὸ ἔθνος εἰς ἀπόστασιν ἀναπείσαιεν 7, 5, 1.

ἀποστρέφεσθαι, phyf. de perf., pass. s. med., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, - ἀποστρέφεσθαι (ἕκαστον, πάντας,) averterent se, 3, 11, 5. — πάντες ἀπεστράφησαν, καὶ ἀπῄεσαν, aversi sunt, 4, 13, 10. οὐκ ὀλίγοι ἀποστραφέντες ἀνεχώρησαν, aversi, 2, 5, 14. toto corpore convertentes se. † ἀπεστραμμένον παίει ξιφιδίῳ, aversum, 4, 13, 11. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπεστραμμένους, καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, aversos, 7, 11, 18.

ἀποσφίγγω, phyf., de perf. c. acc. perf. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον φονεύει, constricto gutture, 1, 17, 25. i. q. §. pr. ἀποπνίξας.

ἀποτέμνειν, phyf., de perf. c. acc. rei, τοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, capite demto, 1, 15, 10. per alium, it. τ. κεφ. ἀπ. caput amputatum, 1, 13, 9. τέμνας ἀποτέμνει τὴν κεφ. abscindit, 1, 9, 10. at ipsi aliqui τοῦ Ἰουλιανοῦ τὴν κεφ. ἀποτέμνουσι, amputant, 5, 4, 5. τὴν κ. ἀπέτεμον, capite truncarunt, ib. 21. τ. κ. ἀποτεμὼν, caput abscissum, 7, 1, 23. et Pass. cum nominat. perf. et acc. ellipt. αὐτὸς τὴν κεφ. ἀπετμήθη, capite mulctatus est, 1, 10, 15. capite truncatus est, 3, 4, 14.

ἀποτίθεσθαι, med., phyf., de perf., c. acc. rei et adv. οὔτε τὰς φαρέτρας ποτὲ ἀποτιθέμενοι, deponentes, 6, 5, 9. sed sine adv. φαρ. καὶ τόξα ἀποθέμενοι, depositis, 4, 11, 6. ἀποθέμενος ξίφος, deposito, 3, 5, 11. cum opp. τὴν χλαμύδα, ἠμφιέννυτο τὰ λ. 4, 7, 4. at c. praep. ἐκείνην (τὴν κάλπην) ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, reposuerunt, 4, 1, 7. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι μνήματα (αὐτὴν, τὴν κόνιν,) reposituri, 3, 15, 16.

ἀποτίνειν, trop., de perf., c. acc. rei, ὄφλημα, solvere, 2, 11, 14. χρήματα, ὅσα ἀπαιτοίη, ἀποτίσαι, soluturum, 4, 15, 19.

ἀποφέρεσθαι, med., trop., de perf. c. acc. rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, reportat, 4, 5, 6. †† c. gen. vel abl. modi, τούτων (τούτῳ s. τούτοις) τὴν δόξαν πίστεως - ἀποίσεσθε, auferetis, 1, 5, 24.

ἀποφορά, phyf. c. gen. rei, εὐωδίᾳ τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, exhalationis, 1, 12, 5.

ἀποχράομαι, med., trop., in malam partem, de perf., c. dat. rei, τῇ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ, abutens 1, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, ἧπερ ἀπ. 3, 10, 13. † ἀποχρῶνται (αὐτῇ τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἰδίῳ κτήματι, abutuntur, 5, 1, 13. sed μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑπηρεσίᾳ, postquam abusus fuisset, 3, 5, 10, male uti.

ἄπρακτος, phyf. act. de perf., universe, cum adv., οὐ πανταπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν (Severus) re infecta, 3, 9, 14. sed abs.

7, 6, 21. ἐπιςειλάντων, ὅτι ἄ. nimir. 6, 7, 4. ſq. βοῶντες, ὅτι ἄ. 8, 8, 17. it. c) poſt alia verba cum eadem coniunct., δεί-ξαντες, ὅτι ἄ. 6, 3, 12. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄ. 8, 8, 2. †† d) in his, δεδιότες, μή πως ἄ. λ. ne forte, 2, 2, 8. 2, 15, 3. διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, 5, 4, 16. ubi capio p. ſcilicet.

Ἀραβία, Arabia, τὴν εὐδαίμονα Ἀρ. 3, 9, 5.

ἀργία, trop. bono ſenſu, c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, remiſſione, 7, 5, 5.

ἀργὸς, phyſ. de re et loco, c. ſubſt. fem. ſex. it. adv. et adiuncto, ἀγεώργητόν τε καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, ſoli vacantis, 2, 4, 12. ſcil. γῆν ſ. χώραν.

ἀργύρεος, phyſ. de re, c. opp. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, argentea, 5, 6, 21.

ἀργύριον, phyſ. de metallo non cuſo, in opp. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χρυσῷ κεκοσμημένα, argento, 2, 13, 19. 5, 3, 8. ſed cuſo, τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξατο, pecunia, 2, 13, 12. τῷ πλεῖον ἀργύριον δώσοντι, plus pecuniae, 2, 6, 7. ἑκάςῳ δώσων τοσοῦτον ἀργ., ὅσον λ. tantum argenti, 2, 6, 15. it.

ἄργυρος, de met. non cuſo, in opp. ἀναθήμασι χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis argenteis, 1, 14. 4. ſed abſ. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, argento, 4, 7, 4. tum de cuſo, in opp. θησαυροὺς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους, argenti, 2, 6, 11.

ἄρδην, phyſ. c. adiuncto, καὶ ἐκ θεμελίων μέλλουσαν ἀπόλλυσθαι πατρίδα 8, 3, 5. prorſus, penitus, plane.

ἀρέσκειν, neutral., c. inf., oppreſſo αὐτοῖς dat. perſ. pron., ἀρέσκει, δοῦναι φάρμακον, placet, 1, 17, 17. 2, 2, 1. ἤρεσκε, λ. placebat, 4, 3, 13. p. ſtatuere, conſtituere, agnoſcere pro bono, utili, neceſſario, de mente et intelligentia potiſſimum. at de voluntate praeſertim in ſqq. locis, c. dat. perſ. diſerto et nominativo rei, ἤρεσκε τῷ δήμῳ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, placebat, 6, 1, 5. delectare, approbari, voluptatem et laetitiam excitare in animo. — Sic et Med., de perſ. c. abl. rei, λέγων, - μήτε ἀρέσκεσθαι τοῖς πραχθεῖσι, non placere ſibi facta illa, 4, 15, 19. non probare ſe, non probari ſibi, non delectari ſe, non ſe gaudere, illis factis; οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δήμου ἠρέσκοντο, et offendebantur illis acclam. 8, 8, 2. ubi nominativus perſ. praeibat ςρατιῶται, — qualis caſus abeſt neceſſario in pr. locis per inf., it. in hoc — †† ἐμὲ - μὲ, οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat, haud probaſſe, 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. me illis, quae iſte faciebat, non delectatum, gaviſum. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνοις ἠρέσκετο, Syrorum texturae ſolae ei placebant, 5, 5, 7. ubi nominativus perſ. pron. αὐτὸς repeti debet e §. 5. αὐτῷ, et opp. §. pr. ἐμυσάττετο, delectabatur ipſe. †† c. adv. οἷς περ καὶ ὁ Σεβῆρος ἀγγελλομένοις οὐ πάνυ τι ἠρέσκετο, nec ipſe admodum probabat, 3, 11, 6., ubi per ordinem turbatum, pro οἷς περ ἀγγ. καὶ ὁ Σεβ. οὐ λ., comparet nominativus perſ. diſertus, (*quibus* quidem *nunciatis* nec *Severus* ullo *valde* delectabatur *pacto*) ut in his, οὐ π. τὶ τῷ πραχθέντι πάντες ἠρέσκοντο, nec factum probabant, 8, 6, 1. facto iſto delectabantur; οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο, nulla re delectabantur, 3, 10, 6. ſq. explicat.

ἀρετὴ, moral. univerſe, ὅσα, - ςρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, virtutem, 1, 2, 9. facultatem, peritiam. † cum gen. rei, λόγου ἀρετῇ, virtute orationis, 1, 1, 3. artificio, pulcritudine, praeſtantia. †† c. praep. ἄνδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, in-

9. f. c. adiuncto, *συμβουλεύουσι - ἡμῖν - τὰ ἄρ. καὶ σωτήρια* 2, 2, 13. utiliſſima †† p. adv. *αὐτὸς. ὡς ᾤετο, ἄριστα βεβούλευτο*, optime, 6, 5, 10. ſed c. adiuncto aut in opp. *διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄρ. καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέστατα* 5, 5, 1. ubi vel ſyn. vel prudentiſſime, ſapientiſſ., decentiſſ.

ἀρκεῖν, neutr. de perſ. c. praep., *παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι*, ſatisfaciant, 7, 8, 10. ſufficiant. it. de re, c. dat. perſ., *σῖτον ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ*, quantum ſatis erat, 4, 7, 9. ſufficiebat. Sed Med. de perſ. c. abl. rei, *τοῖς βασιλείοις ἀρκούμενον γράμμασι*, contentum, 1, 9, 21.

ἄρκτος, phyſ. impropr., de coeli plaga ſ. regione, abſ. *τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν*, ſub ſeptentrione, 1, 6, 16. *τῶν ὑπ' ἄρκτῳ ἐθνῶν* 2, 9, 17. 6, 7, 14. de Germania. ſed c. opp. *ὁ Ταῦρος διακρίνει τὰ τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα* 3, 1, 9. *ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ* 3, 7, 16. 3, 14, 3. de Gallia.

ἀρκτῷος, phyſ. de perſ. c. opp. *τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν - τοὺς ἀνατολικοὺς*, ſeptentrionalibus, 3, 4, 5. tum Fem. de re, *ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς* 1, 15, 9. de German. † *τῆς ἀ. θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν λ.* 2, 11, 16. Neutr. c. gen. loci, *τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς κατοικοῦντας*, ſeptentrionales terrae partes, 1, 2, 9. ſq. opp. *τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς λ.*, per ellipſ. ſubſt., quod expreſſum locis his, *διῴκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη* 4, 7, 2. Pannonia, Dacia, Moeſia; ſed de Perſia 6, 5, 2. † ſed in opp. *τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς - τὰ ἀρκτῷα*, res ſeptentrionales, 6, 7, 8. per ellipſ. ſubſt. *πράγματα*, de German.

ἅρμα. propr., abſ. *ἅρματος ἐπιβαίνων*, vehiculum, 4, 7, 11. it. c. artic. *τοῦ ἅρμ. ἐπιβ.* currum, 4, 12, 11. 5, 6, 16. i. et e. ſq. §. †† *τὸν θεὸν ἐπιστήσας ἅρματι, χρυσῷ πεποικιλμένον* ſ. *πεποικιλμένῳ*, curru - variegato, 5, 6, 15. †† *ἅρματα περιέρχεται* 4, 2, 19. in conſecratione, at in circo *ἁρμάτων ἡνιοχείας λ.* 1, 13, 17.

Ἀρμενία, Armenia, Aſiae maj., *τῆς Ἀρμ.* 3, 2, 11. 3, 9, 2. *ἐν Ἀρμ.* ib. 3. *δι' Ἀρμ.* 6, 5, 11. Hinc

Ἀρμένιος, abſ *ὁ Ἀρμ. ἀπεκρίνατο*, Armenius, 3, 1, 4. per ellipſ. ſubſt. *βασιλεὺς*, et i. q. ib. praec. *τὸν βασιλέα Ἀρμενίων*, et *ὁ τῶν Ἀρμ. βασιλεὺς* 3, 9, 3. ſed p. adi. *τοξοτῶν Ἀρμενίων* 1, 2, 2.

ἁρμογή, phyſ., c. gen. rei, *χειμάῤῥους διέστησε - αὐτοῦ (τοῦ ἐρύματος) τὰς ἁρμογὰς*, compages, 3, 5, 11.

ἁρμόζειν, de perſ., act. et phyſ. c. acc. rei et adiuncto, *συμπηγνύντες αὐτὰ (τὰ ξύλα) καὶ ἁρμόζοντες*, 7, 2, 8. ſed de perſ. neutr. trop. c. dat. rei, *οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ*, convenire, 7, 4, 4. parem habere animum cum eo crudelem; ſimiles eſſe ſibi animo crudeli. it. c. dat. perſ. *ἀπρεπέστερον, ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν*, conv. 1, 13, 17. 3, 13. 3. it. ſimul cum inf. *ἁρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι*, conveniens eſſe ſibi, 4, 10, 4. it. de re diſertiu., abſ. *ἁρμόζοντα εἶναι γάμον ἱερέως τε καὶ ἱερείας*, congruens eſſe connubium, 5, 6, 4. i. q. merus inf. *ἁρμόζειν γάμον λ.* congruere, ib. 11. ſed ſimul c. adv. *εἶναι, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει*, conveniret, 2, 3, 7. 3, 6, 15. ſed ſine adv. *οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον* 4, 10, 11.

ἁρπαγή, phyſ., de actu, extra bellum, c. gen. perſ., *πόλεμον γενέσθαι περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς*, raptu, 1, 11, 4. paſſ. ſed act. *τὴν Διὸς ἁρπαγὴν*, raptionem, ib. 6. at cum gen. rei, *ἐφείδετο - οὔτε χρημάτων ἁρπαγῆς*, pecuniis diripiendis, 7, 9, 22. ſed abſ. *ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο*, inter rapiendum, 5, 6,

τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, ib. 20. tum fimpliciter Ἀρτάβανον, fine artic. 6, 3, 10. it. 4, 11, 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, 11, 4. bis, it. 4. 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθυαῖος ib. 16. 4, 10, 11.

Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεύς, 6, 2, 3. fed Ἀρτ., ἀνὴρ Πέρσης, 6, 3, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. fed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βάρβαρος ib. 8. 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14. 21. 25. 6, 6, 8.

ἀρτάομαι, paff. trop. de re, c. gen. rei et adv. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως, pendet a 4, 14, 14. fervatur, fervari poteft per rel.

ἄρτι, phyf. abf. τῆς μειρακίων ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.

ἄρτος, propr., ἄρτον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum fq. defcript.

ἀρτύομαι, paff. phyf. de re, c. adv. et praep. ἀμπέλων, πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, vitium, compofitarum, 8, 4, 14.

ἀρύομαι, med. phyf. de re, c. acc. rei oppreffo, τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας, haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut e pr. τὸ ῥεῖθρον, aut e fq. ὕδωρ, aut fuppleri adv. ἐκεῖθεν, referendum vel ad pr. τὸ ῥεῖθρον, vel ad §. 14. ποταμῶν.

ἀρχαῖος, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 5, 13, 8. veteris aevi; τοὺς ἀρχαίους ναούς τε καὶ σηκούς, priftina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant fimulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ Καρχηδόνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad fenfum de perf. Neutr. de re iterum, ἀρχαῖον τοῦτο πάθος, vetus morbus, 5, 2, 14. μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. menfium nominibus, quotquot antiqua effent, abrog. †† fubft. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφῆκεν, in priftinum ftatum, 2, 4, 14. fc. τὸ ἔθος. Sed de perf. θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας, vetuftiff. 1, 16, 2. Ianum.

ἀρχαιότης, propr. λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, i. antiquorum temporum, fcriptorum, librorum.

ἀρχή, phyf. initium, c. gen. rei f. temporis, ἦρος ἀρχῇ, initio, 1, 10, 11. it. c. gen. rerum al., per praepp. ἐν ἀ. νέας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέξειν καὶ εἴσοδον ἀριστοκρατίας, init. 2, 14, 6. παῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. fed c. adi. fimul, γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑστέρῳ γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e praepp., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et fubft. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 3. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ ἄρξαι, ab initio, 8, 8, 17. — it. c. opp. ὕστερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 23. it. fimul c. adv. εὐθέως ἐν ἀ. λ. ftatim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἀ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppreffa pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν 1, 16, 5. fub initium anni. fed fine cafu illo, c. opp. θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθηγησαμένων, qui primi exftruxerunt, 3, 1, 15. initio.

ἀρχή, imperium, A) pro imperii adminiftratione et modo vel tempore imperandi, (*die Regierung* f. *das Regiment.*) in utr.

partem, c. gen. perf. εὐφρανεῖ ἡ τοῦδε ἀ. ὑμᾶς, (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 5. 1, 3, 6. principatum, 2, 4, 4. † μετὰ τὴν Μάρκου ἀ. imperium, 6, 1, 15. f. imperii tempus, i. q. μετὰ τὸν Μάρκον in titulis librr. Herodi. † διέβαλλε τοῦτο τὴν ἀ. 6, 1, 18. ubi gen. αὐτοῦ e fq. petatur, it. in illo τὴν τῆς ἀ. εὐταξίαν λ. 2, 4, 9. fed c. adi. τῆς ἡμέρου ἀ. ἡ φήμη ib. 4. τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀ. (αὐτοῦ,) mite illud (f. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro fubft. et adi. pr. vel per ellipf. fubft., ἦθος, ἔθος, γένος, *mitem* et *placidam* imperii *rationem* ac *modum*. — Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ - δίκας πονηρᾶς ἀρχ. ὑποσχόντες 8, 5, 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte focio regni et Caefari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. §. 4. tum πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὖσαν ἐπιστρεφῆ καὶ κόσμιον, λ. 7, 8, 16. †† ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀ. παρόντες πάθοιεν 2, 6, 5. ubi et fit abftractum pro concreto, p. imperatore, ut noftr. *die Regierung* p. *die Regenten*. † c. gen. perf. τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον, Romani principatus, 8, 7, 8. B) pro poteftate ac dominio, (die Herrfchaft,) abfol. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, imperium, 2, 11, 8. c. gen. perf. μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἀ. poft inftitutum apud Romanos principatum, 8, 2, 11. † c. gen. rei f. loci, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀ. ὠνησάμενος, (Iulianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυαίους τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆς παραλῦσαι 6, 2, 3. C) pro poteftate vel dignitate f. honore imperantis, (*Regierung*, Regiment, *Reich*, Thron, *Krone*) abf. ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, imper. 2, 8, 6. ἐπεὶ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀ. 2, 10, 7. τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους ἐπὶ πλεῖστον παρέμεινεν ἡ ἀ. regnum, 6, 2, 20. — ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν λ. 1, 4, 11. περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀ. 1, 8, 9. ἐκβληθέντα τῆς ἀ. regno, 1, 16, 3. τῆς ἀ. παραλυθείη, imper. 5, 8, 10. 6, 2, 18. ἄξιον τῆς ἀ. 2, 10, 15. ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο ἀ. 2, 7, 9. τῆς ἀ. ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. 7, 9, 24. τὴν τῆς ἀ. φροντίδα 2, 15, 6. τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀ. 3, 14, 17. μή τις ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ 1, 6, 8. 1, 9, 5. ἐπεβούλευε τῇ ἀ. ib. 1. 3, 11, 7. † γενόμενον ἐν ἀ. 6, 1, 11. τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν 2, 1, 8. 3. 15, 18. ὑποδέξεσθαι τὴν ἀρχὴν 7, 5, 4. παραλαβὼν τὴν ἀ. 2, 9, 6. 7, 1, 2. 14. τὴν ἀ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. 2, 3, 3. ἐγχειριεῖν τὴν ἀ. 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. ὠνησάμενος τὴν ἀ. 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. τὴν ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀ. 2, 6 22. μνᾶται τὴν ἀ. 2, 7, 11. 3, 7, 10. εἰς αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἀ. 4, 5, 2. τὴν ἀ. εἰς αὐτὸν μετάγειν 7, 1, 12. τὴν ἀ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι 2, 8, 15. τὴν ἀ. βεβαιῶσαι 7, 1, 4. μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀ 3, 10, 12. — it. c. adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς σῆς ἀ. προασπίζει 1, 6, 18. τῆς οὕτω βεβαίας ἀ. 2, 10, 13. ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος 6, 2, 16. — † τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀ. ὄνομα 7, 10, 12. προσκτήτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ 1, 5, 13. οὔτε ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιστον χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. ἠθέλησαν, dominatum, 2, 6, 8. ἐρριμμένην τὴν ἀ. ἁρπάσαι ib. 10. τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιϊδεῖν ἐρρ. 2, 8, 3. οὐ παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀ. ὑφαρπάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐρρ. καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, ἑκάτερος ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, principatum, 3, 6, 10. †† τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, 8, 7, 20. it. c. praep. ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀ. 2, 7, 1. ἐπὶ τὴν ἀ. καλεῖσθαι 2, 9, 9. ἐπὶ τὴν ἀ. ἦγον (αὐτὸν,) 7, 1, 21. ἐπὶ τὴν ἀ.

ἐληλυθότες 8, 8. 20. †† in periphrasi per artic. plur. neutr., ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. sc. πράγματα, p. τὴν ἀ. ut diserte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ. ὑπεδέξατο 5, 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἀ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto syn., οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ λ. sq. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, principatus, 8, 7, 11. 2, 8, 6. τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀ. καταλῦσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium ambo gerentes pari honore, 3, 15, 15. ubi ἀρ. de potest. s. dignit., sed τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; σοὶ τῆς ἀ. παραχωρῶ, sq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7, 10, 4. it. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀ., οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομόσασθαι τὴν ἀ. καὶ παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. pers. περὶ τῆς ἀ. τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔρριπται, imperio Romano, 2, 9, 9. †† μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν §. 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi et praec. ὅπλα - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥωμαίων βασιλέα syn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D) pro magistratu universo s. munere, abs. τὴν ὕπατον ἀρχὴν, Consulatum, 2, 3, 9. imperium consulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. †† τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. sq. καὶ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. pers. τὴν τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος 7, 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei s. loci, ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πιστευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8, 3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχ. in Syriae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magistratu, de pers., ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε, magistratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος 8, 6, 18. F) pro rebus s. negotiis imperatoriis, (*Reich* s. *Reichsgeschäfte,*) absol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἀ. ἑαυτῷ ἐνεχείρισε 1, 8, 2. τῆς ἀ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀ. διοίσοντα ib. 12. G) pro terra imperantis, (nostr. quoque *Reich,*) abs. φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀ. προυβάλετο 2, 11, 9. i. e. †† νείμασθαι τὴν ἀ. 4, 3, 10. coll. §. 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νείμ. it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. sed διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum subiectis terris ipsis; it. 6, 2, 5. (6, 3, 10.) σ. Πέρσαις τὴν ἀ. ἀνεκτήσατο ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. — it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἀρκτῷ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας, imper. 1, 6, 16. terras ad sept. s. septentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο πάσης, - πολλὴ δὲ ἦν καὶ μεγίστη ἀρχὴ τότε, provincia, 2, 7, 7. sqq. terris ipsis, sed et ὑπ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, *imperio*; e quo capias et pro syn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum gen. pers. μισθοφόρους καταστησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀ. 2, 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἀ. ὅρους 6, 2, 3. cf. ib. 14. (τῇ Περσῶν ἀ. ib. 4. et οὐ τὴν ἀ. ib. 5. it. τῇ Παρθυαίων ἀ. ib. 17.) 21. 6, 5, 18. τὸ στρατιωτικὸν, ὃ φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀ. 2, 9, 1. 1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ. ἀ. 1, 4, 20. ὡς τὰ στρατόπεδα φρουροίη τὴν ἑκατέρου ἀ. 4, 3, 13. — † simul utr., c. gen. pers. et abs. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας, τήν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρθυαίων, ἃς συναχθείσας - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν ἀνανταγώνιστον 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἀ. Ῥωμ. εἰς ἑαυτὸν μετάγ. 3, 5, 2. H) pro incolis terrae, (*Reich* s. *Staat,*) ἔδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀ. τυραννουμένην 1, 10, 1.

sine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et simul propr. et impropr. c. gen. pers. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, praefuerunt sibi et subiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve s. pers. it. c. praep. et c. particip. nominativo s. modi, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εὐταξίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant. 8, 8, 1. Sed sine casu tali, οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἄρξαι, imperare, 8, 8, 17. at c. praep. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. ἐάσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἦρξε, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμωτὶ - 6, 1, 15. - ἄρξειν 2, 8, 15. sed simul c. gen. temporis, μετρίως ἄρξας τοσούτων ἐτῶν, imperans, 6, 4, 4. B) de praeside provinc., c. gen. rei loci ve s. pers., ἦρχεν αὐτῆς (τῆς Βρεττανίας) πάσης, praeerat, 2, 15, 2. it. cum adv. simul, πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐθνῶν, rector, 7, 5, 3. † simul c. adiuncto alio, τοῦ ἔθνους ἐπιεικῶς πρότερον -, ὅτε ἰδιώτευεν, qui praefuisset, 8, 7, 21. at c. praep. ἐξ οὗ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας 8, 6, 12. †† c. dat. pers. simul, ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeesset, 2, 7, 14. † sed sine casu, in opp., ὁ Νίγρος, γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officiis, 3, 4, 15. C) de belli duce, c. gen. pers., σὺν τῷ στρατῷ, οὗ ἦρχεν, cui praeerat, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum solo adv. ἀνεπιστρόφως ἄρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως,) 7, 10, 7. Denique Pass. de pers., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον, quod matris imperio subiectus esset, 6, 8, 7. regeretur a; τὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συστήματα ἀρχόμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro subst., cives, parentes, (*die Unterthanen,*) et quidem A) de imperatore, abs. ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, subiectorum, 1, 4, 11. 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν 2, 5, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. sq. syn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπηκόοις 2, 4, 11. ap. Bg. eodem Lat. *subiectis.* B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. de Plautiano, sed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους φιλάνθρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. e. τοῖς ἐπάρχουσι λ. C) de praeside provinc. Pertinace, εὔνοιαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12.

ἄρχων, trop. de pers. part. separatim, pro subst., A) c. artic., abs. ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα 1, 4, 10. sed c. gen. pers., Ῥωμαίους καὶ τὸν ἄρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) sine artic., abs., ὃν ἄρχοντα εἵλεσθε, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. i., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. συστρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχ., ᾤοντο ἀποβεβλῆκέναι 4, 13, 15. it. c. adi., σώφρονα καὶ κόσμιον ἄρχ. ἀνεκάλουν 1, 4, 21. p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σεμνὸν καὶ ἤπιον ἄρχ., καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα, ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario sensu, a) de imperatore, abs. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22 τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, imperantes, ib. 21. b) de imperantibus minoris dignitatis, nominatim α) magistratu, c. gen. pers. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπομνύνται, Romani magistratus, 4, 2, 8. Consules. sed c. adi. simul, πάντας τοὺς Ῥωμ. ἄρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγεμόνας, ἢ ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, magistratus, 4, 4, 1. civiles urbani que, vel etiam provinciales rerum civilium forensium que. β) de praefect.

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, difiricto, 2, 15, 3. sed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. 1, 1, 1. 8, 8, 5. at c. formula adv. fimul, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur, 1, 8, 12.

ἀσωτεία, trop. c. gen. perf. τῇ Κομμόδου ἀσωτεία, luxu, 2, 7, 3. — † per fimpl. vocalem, abf. ἐν ἀσωτίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἄτακτος, paff. phyf. de perf. f. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος, - τὸ δ' ὑμέτερον, εὔτακτον λ. incompofita, 4, 14, 16. tum abf. ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, tumultuofiores, 3, 7, 13. in pugna, extra ordines; † τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν - ἀτακτότερον μάχεσθαι, minus ordinate, 6, 5, 6. p. adv. i. q. fq.

ἀτάκτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ὡς ἔτυχον ἀτάκτως εἰσῄεσαν, fine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, tranquillitate, 2, 1, 15.

ἅτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5. quippe f. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντικαταλλαξάμενον, ut qui comparaffet, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 5, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 11. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3. 14. fed c. fubft. (verum oppreffo particip. v. fubft.) ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ, ἅτε ἀδελφῇ (οὔσῃ) utpote forori, 1, 13, 2. ἅτε φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 5, 8. — Sed fimul c. aliis particulis, tum poftpofitis, et quidem caufali, c. particip., ἅτε γὰρ ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, ἐδεδίει λ. 2, 6, 18. utpote *enim* f. nam, *ut* rel., *nam*, quoniam *emerat* rel. — c. adi. ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνῳ γὰρ, ἅτε πρεσβυτέρῳ, fc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adverfat. et fubft., ἅτε δὲ ἀνὴρ πρεσβυγενής, caeterum ut vir, 2, 15, 1. fc. ὤν, fed, quoniam erat; ἅτε δὲ νεανίας, atque ut, 3, 13, 14. fc. ὄντας. tum praepofitis, nominatim adverfat. c. fubft., ἀλλ' ἅτε ἀνὴρ, fed, ut vir, 3, 11, 17. fc. ὤν. — it. c. particip. ἀλλ' ἅτε πολὺ ἔχων, fed ut qui haberet, 3, 12, 7. † fimul c. particula, ἅτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praefuiffet, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phyf. c. gen. rei, et praep. ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 13.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconfummata, 1, 9, 22. fed alia notione, c. fubft. fem. fex., ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι; non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellipf. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφὴν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνῶσ. *non* iniucundam *cognitu*.

ἀτίθασσος, de anim., c. opp. ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. perf. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὑτῶν καὶ ἀτιμίαν νομίζοντες, ignominiam fuam et contumeliam, 2, 4, 9.

7. at trop. c. abl. rei f. modi, εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι, cumularent, 7, 5. 1. Tum Paſſ. de re, trop., ἐπεὶ Ῥωμαίων ηὔξατο τὰ πράγματα, cum creſcerent, 1, 11, 8. τὸ μῖσος καὶ ἡ στάσις ηὔξετο, gliſcebat, 4, 4, 1. it. c. adv. τὸ δεινὸν ἑκάστοτε - (eod. Lat.) 7, 12, 6. τῆς Φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, cum proveheretur, 2, 6, 22. ſed phyſ. et partim de perſ. οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα, copiae (militares) auctae, 5, 4, 6. it. c. praep. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ ηὐξήθη ὑπὸ τοῦ Μαξιμίνου, aucta fuerat, 7, 2, 4.

αὐτάρκης, trop. de perſ., c. inf. ὁ δῆμος (ἐστὶ) χορηγῆσαι λ. ſuppetit populo facultas ſubminiſtrandi, 1, 6, 9. ſufficiens eſt ad ſ. poteſt ſubminiſtrare, noſtrat. *vermögend*; αὐτάρκεις ἐσομένους, ἀντιστῆναι λ. 8, 8, 10. † καταλιπὼν τινα δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο, ἔσεσθαι λ. copiis, quantas ſufficere putabat, 6, 5, 15. quantas ſatis fore arbitrabatur, 6, 7, 11. ſed abſ. Φρουρὰν καταλιπὼν - αὐτάρκη, cuſtodes ſufficientes, 3, 2, 21. it. de re, πρόφασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, ſufficiens, 1, 8, 16. αὐτάρκη τιμωρίαν, ſatis ſupplicii, 4, 15, 20. γένους πλῆθος αὔταρκες, quantum ſatis eſſet, 8, 4, 9. ſed c. dat. rei, τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν λ. idoneam, 4, 3, 15. ἃ - οὐδ᾽ αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ᾤετο, id quod - nec ſatis ſuae cupiditati putabat, 7, 3, 12. it. c. praep. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. ſufficiens ad 1, 6, 1. † οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, ſufficit tyrannidis incontinentiae, 1, 4, 10. ſq. ſyn. οὔτε ἱκανὴ λ. it. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν ἀφειδῶς, ſufficiente data copia ad 3, 13, 7. c. coni. τοῖς μὲν πάντα αὐτάρκη ἦν, εἰ καὶ λ. omnia adfuiſſe, ſuffectura, 8, 6, 7.

αὐτάρκως, trop. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ſatis, 3, 14, 17.

αὐτεξούσιος, trop. de re, τὸ μῖσος, αὐτεξούσιον γενόμενον, liberum, 7, 7, 3.

αὐτίκα, impropr. de temp., τεθνάναι, actutum, 3, 11, 11.

αὐτοκρατορικὸς, trop. de re, τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα, abſoluti, 7, 10, 12. vel imperatorii.

αὐτοκράτωρ, trop. ſenſu Rom. pro ſubſt., c. adi. νέου αὐτοκράτορος, imperatoris, 1, 7, 2. i. q. pr. τοῦ βασιλέως. it. abſ. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6. it. c. verbis variis, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς 3, 1, 2. 6, 9, 11. ἀνεδείχθη 8, 8, 21. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα 1, 5, 16. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσι 2, 6, 16. 4, 4, 19. 5, 8, 20. 6, 8, 11. 8, 8, 16. — ἀνεῖπε 2, 8, 9. 6, 8, 10. ἀποδεῖξαι 2, 9, 16. 2, 12, 9. 3, 15, 10. ἀναδείξας 2, 12, 5. προσεῖπεν 3, 12, 18. it. per plur. αὐτοκράτορσιν ἡμῖν 8, 7, 9. 8, 8, 1. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, Caeſares, 3, 9, 1, 8, 6, 4. 13. ἐποίησαν 7, 10, 6. τοὺς νέους α. 4, 1, 7. †† Sed p. adi. c. adiuncto, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, imperatoriam, 1, 3, 3.

αὐτομολεῖν, phyſ. de perſ. de bello, c. adi. πολλοὺς καὶ αὐτομολοῦντας Φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, transfugientes, 5, 4, 2. ſed abſ. εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομολήσαντες Ῥωμαίοις ἐδούλευον, transfugae, 7, 2, 3. i. q. ſq. ſubſt.

αὐτόμολος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. εἴ τινες Παρθυαίων αὐτόμολοι ἠκολούθησαν αὐτῷ, transfugae e Parthis, 6, 7, 17. abſ. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος 5, 4, 7. 18.

10. ſq. 8, 5, 22. it. quinquies et ultra 2, 5, 6. ſqq. 2, 9, 10. ſqq. 3, 5, 9. ſq. 4, 13, 3. ſqq. E) in opp. et relatione, ſive manifeſta, ſive minus, ἀναπείϑει νεανίσκον τινὰ, - τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορϑώσεσϑαι, 1, 8, 11. 3. 1, 4, 6. 1, 9, 2. 1, 10, 14. cf. 1, 1, 2. 4, 11, 9. 4, 13, 3. 6, 3, 2. 7, 3, 2. it. c. particulis disiunctivis, αὐτὸς μὲν 7, 8, 24. 5, 2, 13. 5, 4, 5. 1, 9, 18. αὐτοὶ δὲ 6, 9, 11. 5, 4, 5. poſt οἱ δὲ λ. Quo et pertinet, ubi dr. de perſ. principe, ne nominata illa quidem in praeced. 2, 8, 8. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ λ. aut poſt nominatam eam cum aliis et poſt ἐκεῖνος de alia perſ., αὐτὸς δὲ 3, 13, 8. cf. 7, 10, 2. it. cum dr. de duce, opp. exercitu, τὰ ϛρατόπεδα - αὐτὸς 6, 7, 11. 6, 5, 15. 8, 7, 20. αὐτοὶ - τοὺς ϛρατιώτας 8, 6, 4. it. opp. parte exercitus, σκοποὺς - αὐτός τε 8, 1, 3. vel opp. ducibus minoribus 8, 2, 5. tum per alia relata, τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ 8, 6, 7. αὐτοὺς - πάντας δὲ 2, 13, 4. κάλπην - αὐτοὶ δὲ 3, 15, 17. αὐτοῖς τε καὶ ὑποζυγίοις 8, 5, 9. † αὐτὸς δὲ 5, 6, 23. Heliog. opp. in praeced. aut deo ej. aut ludicris miſſilibus; † αὐτοὶ - ἄλλος 8, 3, 13. †† τὸν ϛρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσϑαι 8, 5, 13. ubi opp. πόλις, latens in v. act. πολιορκ. — †† opp. pron. relat. c. rel. enunciationis partibus, ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν λ. 7, 1, 23. ἀποκτείναντα, ὃν αὐτὸς λ. ib. 24. niſi ibi eſt pro *ſua* ipſius *manu* ſ. *in* propria *perſ.*, ut vulgo dr. † αὐτὸν σὺν τῷ παιδὶ 8, 5, 22. αὐτὸν καὶ τὸν παῖδα ib. 3. αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 8, 4, 25. † τοῖς τε υἱοῖς ἑαυτοῦ αὐτός τε 1, 9, 2. † αὐτός τε - καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ λ. 1, 10, 14. F) in opp. et relat., ubi per ſe abeſſe potuit, ut poſt proximum nomen perſ., οἱ ϛρατιῶται - τὰ μὲν ὅπλα - αὐτοὶ δὲ λ. 2, 13, 5. ὁ Σεβῆρος - αὐτὸς δὲ 3, 13, 2. ὁ δὲ βάρβαρος - αὐτὸς δὲ 6, 4, 7. cf. 6, 9, 11. 7, 10, 13. e. it. poſt v. aliquod, in quo per ſe iam lateat, ἔπεμψε - αὐτὸς δὲ 3, 6, 21. cf. 6, 5, 15. Quo et referas G) ubi cum perſonis verborum, ut a) prima, αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς 1, 4, 6. p. ἐγὼ, it. 2, 15, 12. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, - ὡς δ' αὐτὸς εὔχομαι λ. ut autem ego opto, 3, 12, 4. σὲ - καὶ αὐτοὶ - ἑαλώκαμεν 1, 6, 12. 7, 5, 14. b) ſecunda, οὐ καταπροΐξῃ αὐτὸς μεϑύων - νηφούσης γυναικὸς 1, 17, 10. † ὃν αὐτοὶ ἀνεϑρέψασϑε, ipſimet, 1, 4, 8. † χρὴ - αὐτούς τε - καὶ πᾶσι λ. 2, 3, 24. pro ὑμᾶς, it. 1, 4, 14. c) tertia, ἀπῆγεν αὐτὸν, - αὐτὸς ἀνεδέξατο 1, 8, 3. — ὁ Κόμμοδος -, ὅπλα τε αὐτὸς φέρων - τῶν λοιπῶν μονομάχων 1, 16, 8. cf. 1, 17, 1. 2, 5, 3. 4, 11, 11. 6, 7, 11. 7, 10, 15. — Ea que ratione reſpicit H) remotius aliquod ſubſt. perſ. ſ. rei, ut αὐτὸς 3, 8, 3. 3, 13, 8. αὐτοῦ 3, 1, 15. 3, 3, 11. 8, 4, 12. αὐτοῖς 2, 5, 7. αὐτοὺς 7, 10, 2. I) ponitur poſt ſubſt. diverſi generis, αὐτοῖς 6, 5, 9. poſt ἵππων et τὰς φαρέτρας, it. τὰ τόξα, it. αὐτῶν 4, 11, 10. e. K) tum de multis, αὐτοὺς 7, 11, 17. tum de paucis, atque adeo de duobus modo, αὐτῶν οὐδετέρῳ 4, 4, 4. 5, 8, 14. 7, 10, 11. 8, 8, 9. L) copulatur c. pronn. a) ſecum, in ſumma vicinia, ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipſorum illam ipſam, 8, 8, 2. b) c. aliis pronn. α) c. pron. perſ. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν, noſtram ipſorum, 2, 1, 18. ſed per intervallum, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. 1, 4, 14. αὐτὸς - ἐγὼ 2, 3, 10. ſed per longius, ὑμᾶς - αὐτοὺς λ. 2, 5, 10. β) c. pron. demonſtr. vario, tum δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipſo) fine 1, 15, 13. *ob id ipſum*; tum αὐτήν τε ἐκείνην, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, et (eam) ipſam, et fratrem eius, 3, 13, 7. γ) c. pron. relat., αὐτὸν, ὃν λ. illum ipſum, quem 2, 13, 15. ſed ἐν

αὐτός λ. 7, 1, 24. δ) c. pron. infinito, τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipsum, quicunque rel. 5, 1, 12. ad *ipsum* aliquem, *qui* rel. ε) c. pron. recipr. s. possess., τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ - ἐναντίον, ipsa sibi 4, 14, 16. αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis, 8, 4, 28. — † simul cum opp. αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ, ipsemet sibi, 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. ipsum sibi, 5, 5, 2. M) copulatur c. adi., eodem casu, ἐν μέσοις αὐτοῖς, in medio sui, 2, 6, 19. N) ponitur per notiones peculiares a) pro recipr. pron., ἐπεὶ εὗρεν, αὑτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, se morituram, 1, 17, 9. p. αὑτὴν s. ἑαυτὴν, it. αὑτοῦ τὸ ὄνομα, suum nomen, 2, 4, 13. πάντας αὑτῷ παρακεχωρηκέναι, in suam ditionem concessisse, 4, 11, 13. cf. 1, 10, 8. it. παρεῖναι αὑτῷ, sibi, 2, 6, 11. circa se 7, 1, 8. it. per praepp., πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὑτοῦ λ. 6, 9, 2. a se; δῆλον τινὰ εἶναι κατ' αὑτοῦ, contra se, 8, 8, 11. †† ἦν τὴν ὄψιν τῶν κατὰ αὑτὸν ὡραιότατος, eius aetatis, 5, 3, 13. vel suae; δεδιὼς, μή τι καὶ περὶ αὑτοῦ νεωτερίσειεν, in se, 1, 13, 13. τοὺς περὶ αὑτὸν δορυφόρους, suis satellitibus, 1, 2, 5. 2, 7, 9. θαῤῥῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὑτὸν σπουδῇ, erga se, 5, 4, 22. cf. 2, 8, 11. e. μὴ φέροντα τὰς εἰς αὑτὸν ὕβρεις, propriarum contumeliar. 4, 13, 4. πείθειν, εἰς αὑτὸν τὴν ἀρχὴν μετάγειν 7, 1, 12. it. τὸν ὑπ' αὑτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα 8, 7, 6. a se; τὴν περὶ αὑτῶν μνήμην 2, 3, 18. sui memoriam; ὕβριν αὑτῶν, suam, 2, 4, 9. ἐπ' αὑτοὺς, adversus se; 1, 10, 6. 3, 14, 8. ὡς αὑτοὺς, ad se, 1, 11, 8. sq. b) pro pron. demonstr. οὗτος s. ἐκεῖνος, in illo αὐτὸν, ὃν 2, 13, 13. tum et ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, locuto illo, 1, 9, 12. παρὰ γνώμην αὐτοῦ, illius, 1, 13, 10. ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius, 1, 16, 11. quod rogabat, it, αὐτοὺς, illos, 2, 2, 10. αὐτὰ, illa, 2, 4, 13. cf. 2, 5, 14. αὐτῆς 2, 6, 22. e. it. 5, 1, 12. in αὐτόν τινα λ. — c) pro pron. demonstr. Lat. *idem*, c. artic., τῷ αὐτῷ ζήλῳ, pari, 3, 3, 3. οὐδὲ γὰρ μία οὐδ' ἡ αὐτὴ - θανάτου αἰτία, neque enim una eadem que, 2, 2, 14. καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς, iisdem, 4, 1, 3. τὰ αὐτὰ ἀνενεγκών, eadem, 2, 15, 9. tum per praepp. A) sine artic., ὑπέσχε (ἐπ.) κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν, eodem tempore, 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ s. χρόνου, sed †† ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, illico, 3, 11, 17. sc. χωρία, *ad* eadem *loca* s. ad *ipsa* illa *loca*, nostrat. *auf* der *Stelle*. B) c. artic., κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, eodem tempore, 2, 6, 12. κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους 7, 11, 1. ὡς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. sc. χωρίον, *eundem* in *locum*, eodem; it. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti, 6, 5, 22. † plene, c. subst. aliquo, συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ πεδίον, in eundem campum, 4, 15, 11. †† de pers., εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων κάλλους σώματος λ. in unum, 5, 3, 14. ubi valeat tamen eadem ellips. subst. χωρίον. d) pro adi. Lat. *solus*, οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, eius fortunam, 7, 1, 5. ubi Bg. leg αὐτοὶ c. Mss. O) per singularia quaedam a) in gen., c. praep. τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo, 3, 4, 2. sed c. subst. ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, sibi amicis, 2, 1, 24. pro quo alibi dat., cf. 1, 13, 11. † ἃ πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι στρατηγοῦντος, quae hoc duce perpessi sunt, 2, 2, 2. quae *ab* eo *passi sunt*, exercitum *ductante*, s. cum adhuc dux esset exercitus. λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ, ἢ γραφέντα, dicta ab ipso, 1, 2, 5. i. q. τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ 2, 4, 1. †† νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipsi percuti permisit, 2, 15, 9. qui

Bg., mutans gen. in dat. αὐτῷ, rexit ad v. ἐπ. pro nummos cum eius imagine; b) in dat., c. v. paff., tanquam dat. obiecti, συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (fuiffe) 1, 7, 9. cf. 8, 6, 12. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν 5, 4, 5. fed tanquam dat. auctoris, ἀνάξια τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων 2, 5, 6. vita et rebus, ipfi ante actis, i. ab ipfo; θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum, non prius ipfis (ab ipfis) vifarum, 2, 11, 18. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, patrata ipfi (ab ipfo) caede, 4, 4, 8. 5, 5, 1. fed tanquam dat. commodi f. ufus, βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος, cum tribunal ipfi erectum fuiffet, 1, 5, 4. aut incommodi, ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα υἱὸν, corrumperent fibi, 5, 7, 11. c) in dat. c. fubft., p. gen. ὅπως παιδεύσειεν αὐτῷ τὸν υἱὸν, ipfi, 1, 2, 2. qui Bg. cepit pro pr. dat. commodi; fed οἱ παῖδες αὐτῷ λ. filii eius, 1, 9, 11. † τοὺς παῖδας αὐτῷ λ. liberi fui, 3, 2, 9. ubi et p. αὐτ. tum ὁ βίος αὐτῷ, vita eius, 2, 5, 4. †† d) in dat. ambig. αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν, fibi fpem ad falut. male comparatam, 1, 3, 2. προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις, provocantibus adulatoribus eius appetitus, 6, 1, 12. qui Bg. p. gen. cepit, trahens ad fubft. remotum τὰς ὀρ. potius, quam ad proxim. τῶν κ. e) †† nominativ. c. inf., φήσας, αὐτὸς λ. fe, 1, 8, 11. 1, 10, 14. f) †† per fynefin, αὐτὰ ὑμνούντων, haec, 1, 13, 17. poft fubft. duo fem. fex. ἡνιοχείας λ. it. ἀθροίζειν αὐτὰ 6, 1, 17. fcil. χρήματα, quod latet in pr. adi. φιλοχρήματον. — ††† fumitur αὐτὸς de perf. pro parte eius, atque adeo a) de animo, αὐτὸν ἐλύπει et ἐτάραττον 1, 5, 8. et 12. 6, 2, 16. fed et b) de corpore, τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ei, 1, 7, 9. pro fq. τὴν κεφαλήν. ††† divellitur αὐτὸν a fuo v. δεῖσθαι 2, 15, 7. ut reliqua de Severo aptius cohaereant. †††† poftponitur participio, prius ponendum, ὡς, τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας, ἔτι περιθεῖν αὐτὰς 1, 15, 11. p. ὡς αὐτάς, τῶν κ. ἀφ., ἔτ. π. — †††† in formulis per neutr. fing. acc. c. praepp. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, eo progreffum 2, 3, 3. e. ad id progr. 7, 5, 4. e. ἐ. τ. ἐλθόντες, eo usque evecti, 5, 1, 16. ἐ. τ. ἤγαγε, huc usque evexit, ib. 10. (εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt, ib. 14.) ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc evectos, 8, 7, 10. p. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 7, 1, 6. 21. 8, 8, 19.

τοσχέδιος, Mafc. de re, αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα, extemporalis, 7, 4, 8. † ἄρτον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, temere factum, 4, 7, 9. fq. explic. Sed c. fubft. fem. fex. ἐξ αὐτοσχεδίου ὑπηρεσίας, extemp. 7, 8, 25. opp. pr. ἐκ προνοίας. αὐτ. παρασκευῆς 2, 8, 10. σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. Neutr. ὅπλοις αὐτοσχεδίοις 7, 12, 2. in quibus omnibus valet p. fubito factus.

τοῦ, p. adv. loci, *ibi* 5, 3, 8. per ellipf. pr. ἐπὶ et fubft. τόπου f. χωρίου.

τοῦ, abf. *Gen.* fing. poft fubft., τὰ ἴδια ἁ. fua ipfius, 1, 14, 5. τὴν ἀριστείαν ἁ. fua ipfius facinora, 7, 2, 15. fed c. art. χρήματα - τὰ ἁ. opes fuas, 2, 11, 15. τῇ βασιλείᾳ τῇ ἁ. fuo imperio, 4, 3, 15. † ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ ἁ. fuis fortunis, 6, 2, 10. fc. χρήματα f. χωρία, i. q. pr. τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις. fed cum praep. τῶν πρὸ ἁ. γενομένων βασιλέων, ante fe, 1, 17, 26. τῇ καθ' ἁ. θανατηφόρῳ, quae ipfi (fibi) erat peftifera, 4, 12, 14. fc. ἐπιβουλῇ. Dat. abf. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, fibi, 1, 2, 3. † ἐπεὶ ἁ. τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, fibi, 1, 3, 2. c. pron. alio, αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ

ἀφαρπάζειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei, τὰς ζώνας λ. ἀφαρπάσαντες, cum deripuiſſent, 2, 13, 19. i. q. pr. περιαιρεῦσι.

ἀφασία, propr. αὐτὸν καταλαμβάνει, ſtupor, 1, 9, 12. noſtrat. *Betäubung*. ſed impropr. ὁ ςρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθειςήκει, 8, 4, 5. in dubitatione, noſtrat. *Verlegenheit*; ὁ ςρατὸς πᾶς ἐν ἀ. ἦσαν 8, 6, 1. it. c. adiuncto, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, ſtup. 2, 12, 5. ἐν ἀφ. ἦν ὁ ςρατὸς καὶ ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, incertus erat, 4, 14, 1. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀ. ὁ δῆμος ἦν, angore, 7, 10, 1.

ἀφειδὴς, de re, paſſ. c. adiuncto, ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis et profuſis, 2, 3, 22. ἀφ. καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασιν, largis ac immenſis, 2, 7, 3. quaſi quibus non parcitur.

ἀφειδῶς, propr., contra perſſ., c. v. v. interficiendi, διεχρήσατο πάντας, citra delectum, 1, 8, 17. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνῄρουν, nihil parcendo, 1, 12, 15. 3, 8, 13. nemini parcentes, 4, 6, 12. φονεύων, ſine venia, 1, 13, 14. 7, 1, 20. † ἐκόλασε 3, 4, 16. — ſed c. aliis v. v., ὑμῖν προσεφέρετο, inclementius, 5, 1, 4. Sed de rebus, c. v. ἔχειν A) cum gen. rei, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀ. ἔχων, nullam rationem habens, 7, 3, 7. ἔχων χρημάτων, nullis parcens opibus, 1, 6, 26. nullis parcendo op. 2, 6, 10. χρ. ἔχειν, pecuniis dandis minime parcum futurum, 6, 7, 21. † τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, ὡς ἀφ. καὶ δαψιλῶς τοῖς ςρατιώταις χορηγεῖν (αὐτὴν,) ut affatim et largiter rel. 3, 13, 10. neutiquam parce; μιᾶς ἡμέρας ἀ. ἐκχέας πάντα, largiter, 4, 4, 18. διὰ τὰς τῶν χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀ. προσεφέρετο αὐτοῖς, neutiquam parce, 4, 7, 6. †† ἀ. πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, incaute, 5, 8, 8.

ἄφεσις, c. gen. rei, ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς ςρατείας ὄντες, qui iam etiam prope emeriti erant, 7, 11, 3. qui iam prope dimittendi erant, prope aberant a dimiſſione, erant propinqui dimiſſioni.

ἀφήγησις, abſ. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγωρεῖν, in enarrationibus, 1, 1, 1.

ἀφηνιάζειν, impropr., de civibus erga imperantem, c. adv., οὐδέποτε ἀφηνιάζουσιν, imperia detrectant, 1, 4, 12. τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφηνίαζον, ἢ ἐςασίαζον, recuſabant, 2, 4, 5. ſq. opp. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν. At de filiis erga patrem, cum opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, habenas excutiebant, 5, 13, 14. † de milit. erga imperator. c. praep. ἀφηνιάζοντες ἤδη πρὸς ἀλλήλους αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, iam contumaciores, inter ſe rel. 5, 2, 14. qui Bg. comma poſuit poſt adv. ††† de re, c. gen. rei, δεδιὼς, μὴ νεότης - μαθημάτων καλῶν - ἀφηνιάσῃ, detrectaret, 1, 3, 3.

ἀφθονία, impropr., cum gen. rei, ἦν ὕδατος λ. abundantia, 8, 2, 16. ἀφθονίαν ποτοῦ παρεῖχε λ. magnam copiam, ib. 8. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, cop. 8, 5, 7. † ὤνιον παρέχοντες πάντων τῶν ἐπιτ. ἀφθονίαν, cop. 8, 6, 6.

ἀφθόνως, impr. χαρίζεσθαι, affatim, 6, 1, 17.

ἀφίημι, de perſ., phyſ. c. acc. perſ., τοὺς καθειρχθέντας - ἀφιέντες 1, 10, 4. dimittere, abire ſinere. † impr. c. acc. rei et praep., τέλη πάντα καταλύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐλεύθερον ἀφῆκεν (αὐτὰ,) remiſit, 2, 4, 14. reſtituit. Paſſ. phyſ. de anim. c. praepp. ἐκ τοῦ κατασκευάσματος, ὥςπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, ἀετὸς ἀφίεται, dimittitur, 4, 2, 22.

ἀφικνεῖσθαι, med. phyſ. de perſ., abſ. μαθόντες ἀφικνουμένους (αὐτούς,) illos venire, 8, 8, 15. ὡς οὖν ἀφίκοντο οἱ ἀγγελιαφόροι 3, 5, 12. ὅταν ἀφίκηται 3, 12, 13. veniat, adven., οἱ δὲ ἀφικόμενοι, illi vero, ubi venerunt, 6, 9, 14. † ἀφικόμενοι δὲ οἱ πρέσβεις ἔλεγον, porro ut illuc pervenerunt leg. 8, 3, 4. ὁ δὲ ἀφίξεται, veniet, 3, 12, 12. † c. opp. πρότερον ὤφθη - παρὼν βασιλεὺς, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, adventurus, 2, 11, 5. Sed cum dat. perſ., ἀφῖκτο αὐτῷ καὶ Γερμανῶν συμμαχία, venerant, 3, 6, 12. at c. adv., πρεσβεῖαι πανταχόθεν ἀφικνοῦντο, adveniebant, 2, 4, 6. ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4, 8, 9. Porro c. praep. a) una tantum, τὶς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, illorum, qui a Sev. venirent, 3, 5, 11. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνεῖται, pervenit, 3, 4, 12. εἰς Ἀντ. ἀφίκετο, venit, 4, 9, 17. 6, 4, 5. ὡς δὲ ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥώμην, venerunt, 4, 1, 5. ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως ἐς τὴν Γαλλίαν, cum perveniſſent, 3, 7, 5. — † αὐτοὶ, νικηφόροι δὴ - εἰς τὴν Γαλλ. ἀφίκοντο, tanquam victores pervenerunt, 3, 15, 17. † μέλλοντα εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, cum ſit venturus, 5, 5, 9. † ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰσέπεσόν τε εἰς τὴν πόλιν, venerunt, 8, 6, 16. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ὡς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, venit, 5, 5, 14. † ἐπεὶ ἠγγέλθησαν ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, eos veniſſe, 2, 13, 6. †† οὐκ ἐς κωλύμην αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι, eos venturos ad prohibendum, 8, 8, 12. ἀφικνεῖσθαι ἐπ' ὀλέθρῳ λ. venire, ib. 14. ὁ δὲ ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, venit, 1, 17, 15. 2, 1, 12. b) cum dupl. praep., σὺν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, intravit, 2, 14, 1. διὰ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, venit, 4, 8, 15. †††† ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος - ἐπενέγκηται, veniens, 6, 7, 3. vel rediens, redux domum; quo ſenſu et valeat in illis antea 4, 9, 17. 6, 4, 5.

ἄφιξις, phyſ., c. gen. perſ., κηρύττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν, adventum, 1, 7, 2. ſed c. praep. ſui v. affinis, et quidem a) una tantum, de perſ. c. gen. perſ., ἡ Σεβήρου εἰς τὴν Ῥώμην ἄφιξις ἐν τῷ συγγράμματι δεδήλωται, profectio, 3, 1, 1. adventus, 8, 1, 1. 7, 12, 20. οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφ. 2, 1, 18. ſed b) c. dupl., de re, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν (αὐτοῦ, Palladii,) 1, 14, 7.

ἀφίστημι, phyſ., A) de re ſ. loco, c. adv., τὴν Ῥώμην, οὐ πολύ τι ἀφεστῶσαν, diſtantem, 2, 15, 5. οὐ π. τι ἀφειστήκει τὸ χωρίον, aberat, 6, 8, 17. it. ſimul c. gen. loci, ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς πολὺ, diſtabat, 4, 13, 8. at de perſ. c. adv. dupl., οὐ τοσοῦτον ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, diſtantes, 4, 13, 13. B) alio ſenſu, itidem phyſ., de perſ., c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi, ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη, deſtitit, 1, 16, 11. abſtitit, abiit; πάντας ἀποστῆναι κελεύσαντες, ſq. εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abſiſtere, 1, 17, 21. de primo actu motu que e loco; 4, 13, 9. ἀποστάντι, abſiſtens, 4, 12, 12. 3, 5, 12. ſed c. adv. ἀποστὰς ἐκεῖθεν, decedens, 8, 5, 13. ἰδιαίτερον ἀποστάντα, abſiſtens, 5, 5, 8. it. c. gen. loci, τῶν χωρίων - ἀπέστησαν, deſerunt, 1, 10, 6. locis abſceſſerunt. ſed ſimul c. adv. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι τοῦ στρατοπέδου ἀποστῆναι, a caſtris diſcederent, 7, 11, 19. — C) rurſus alio ſenſu, de perſ. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας 5, 4, 3. illos, qui defecerant; † c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi, ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, defecerunt, 8, 7, 17. †† c. gen. perſ., ἀναπεῖσαι τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους, ἀποστῆναι Μακεδόνων, ut deficerent a Mac. 6, 2, 19. D) alio porro ſenſu, c. abl. rei

f. modi, εἰς τὸ ἐπιδόσεσι - ἀποστῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, ut abalienaret milites, 1, 9, 2. fc. αὐτοῦ f. ἀπ' αὐτοῦ, ad detectionem ab eo impelleret. it. c. adv. fimul, τὰ ἔθνη ἀποστήσαντες ῥαδίως μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, provinciis ad defectionem facile impulfis, 7, 7, 13. it. c. gen. perf. diferto, πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποστῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, ad folicitandas ad defectionem (ab eo) provincias, ib. 9. †† Med., fenfu illo fecundae claffis et litterae, de perf., c. gen. loci, κελεύει, ἀφίστασθαι Ῥωμαίους Συρίας, ut relinquerent Romani Syriam, 6, 4, 8. difcederent ex rel.

Ἀφόβως, neutral., διαβὰς τὴν γέφυραν, intrepide, 7, 2, 1.

Ἄφοδος, phyf., de actu, cum praep. et hoftili animo, τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Ctefiphontis aditu, 3, 9, 15. fed fine hoc animo, tamen c. militibus, μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι, de profectione Romam, 2, 10, 13. proficifci Romam, 2, 8, 17.

Ἀφορᾶν, phyf., de perf. cum praep., ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ, fpectans, 5, 6, 17. fed cum abl. rei f. modi, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, intuens, 4, 5, 17. fed impr., οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, λ. refpicientibus, 7, 1, 5. reputantibus, cogitant. †† τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατιωτικοῦ) ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀφορῶσαν, κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, fpectantem, 6, 5, 1. i. q. fq. βλέπουσαν, tendentem, proficifcentem.

Ἀφόρητος, paff. de perf., c. abl. rei f. modi, ἦν ὑπεροψίᾳ καὶ ὕβρει, intolerabilis, 1, 9, 15. fed c. adv. μάλιστα ἀ. ἦν, ἀποσκευασάμενος λ. 3, 13, 5.

Ἀφορμὴ, impr. c. inf. ὡς ἂν - ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι, ἁρπάζειν λ. occafionem, 1, 8, 4. fed abf. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾷστα κινεῖσθαι, de caufis, 1, 3, 15.

Ἀφοσιόομαι, med., de perf., c. acc. rei, μετὰ τὸ τὸν ὅρκον ἀφοσιώσασθαι, cum iureiurando perfunctus fuiffet, 2, 9, 6. praeftitiffet; ἀφοσιωσαμένους τὰ πρὸς ἐκεῖνον, iuftis omnibus perfolutis, 4, 14, 11. defuncti fumus f. eftis officiis erga illum, praeftitimus, praeftitiftis officia.

Ἀφρικανὸς, Africanus, Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν, (αὐτὸν, Γορδιανὸν,) 7, 5, 19.

Ἀφροδίτη, Venus, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης (fc. υἱὸν,) 2, 3, 9.

Ἄφρων, de perf., ἄφρονα νεανίαν, ftolido, (Heliog.) 5, 7, 1.

Ἀφυλάκτως, c. adiuncto, ἀπροσδοκήτως καὶ ἀφ. ἀνῃρέθη, incautus, 4, 13, 12. ἀ. καὶ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, incautos, 6, 5, 5.

Ἄχαρις, de re, cum dat. perf. οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν τοῖς λ. non iniucundam, 1, 11, 14.

Ἀχάριστος, de perf. act. αὐτοῦ, ὡς ἀχαρίστου, κατηγόρει, ingratum, 1, 9. 1. fed de re, cum fubft. fem. fex. ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς λ. inofficiofas, 3, 6, 6.

Ἀχθῆναι, v. ἄγω.

Ἄχθομαι, paff. f. med. de perf. c. praep. ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ λ. f. ὡς ὁρ. Lat. *gravari*. it. c. nominat. particip., p. inf. ὁ στρατὸς ἤχθετο, λιμοῦ πιεζόμενος, aegre ferebat, quod rel. 8, 1, 1[illegible]. it. c. adiuncto, οἱ στρατιῶται ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, indignabantur et aegre ferebant, 5, 8, 1.

Ἀχιλλεὺς, Achilles, ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον 4, 8, 10. Caracall. it. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. et 4, 9, 5.

B.

adv. βαλλόμενοι πανταχόθεν, iaculis infestati, 6, 5, 22. at c. abl. instrum. βαλλομένους λίθοις καὶ δόρασι, τόξων τε πλήθει, dum petuntur, 8, 2, 4.

βάρβαρος, vel ὁ βάρβαρος pro substant. s. absol. rex Parthorum 4, 11, 1. 4, 14, 12. sed rex Persar. 6, 4, 7. 6, 2, 8. 12. 6, 3, 1. 6, 7, 1. Tum plur. οἱ βάρβαροι, finite et aperte, Germani 1, 6, 23. sq. 4, 7, 5. 7, 1, 16. 8, 1, 6. opp. Romanis. 7, 2, 6: 14. 7, 3, 2. 7, 8, 23. 7, 9, 7. sed Parthi 2, 1, 9. 4, 10, 1. 4, 11, 2. 5. 11. sq. 4, 14, 18. 4, 15, 3. sq. 3, 9, 19. 3, 15, 6. at Persae 6, 6, 9. sq. 6, 5, 3. 6, 4, 14. 6, 5, 1. 4. 15. 16. at de Parth. et Pers. 6, 3, 12. tum Britanni 2, 4, 5. 3, 14, 2. 12. 17. sq. 3, 15, 12. † τῶν πρὸς τοὺς βαρβ. μετρίως ἐφρόντιζεν ib. 2., deinde Mauri, Μαυρουσίων τῶν βαρβ. 7, 9, 3. denique accolae Istri 1, 6, 23. sq. 15. ubi opp. Roman. Sed infinite, oppositi Britannis, οἱ λοιποὶ β. 3, 14, 13. forte Germ. et Asiatici. it. Parthis, Παρθυαίων καὶ τῶν προςχώρων β. 6, 2, 20. 10. porro Romanis † ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται 1, 15, 4. † ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ βαρβάρων, πάσχουσι 7, 12. 6, 7, 1, 26. † μὴ μόνον κατὰ Ῥωμαικῶν στρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια 3, 9, 1. ubi in sqq. Armenii, Atreni et Parthi. † πόλεων ἁλώσεις, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις 1, 1, 5. † οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνοντα 1, 15, 15. Commodum gladiator., de hostib. Roman. universis, vel tantum de German. cf. 2, 10, 10. † opp. Italis et Graecis, Ἰταλιῶται, Ἕλλησι πολεμήσαντες καὶ βαρβάροις 2, 11, 7. 7, 1, 26. †† τοὺς στρατιώτας, ὅσοι - διαδεδράκεσαν - πρὸς τοὺς βαρβ. 3, 4, 17. opp. Rom., forte incolae trans Tigrim; ††† χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico (Heliog.) 5, 3, 15. forte Phoenicum; — ὁ δὲ (Ἀρταξέρξης) βαρβάρων φερόμενος ἀλαζονείᾳ, barbara insolentia, 6, 3, 11. †† c. praep. πολλὰ κατὰ Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν β. ἐγείρας τρόπαια 2, 1, 9. χειρωσάμενος τοὺς κατὰ τὴν ἀνατ. β. 4, 10, 1. ††† c. adv. οἱ ἐπέκεινα β. ulteriores illi barbari, 4, 15, 9. Parthi, it. et de aliis 6, 2, 19. sed τοὺς ἐπ. β. ulterioribus barb. 2, 9, 1. trans Rhenum et Danubium sitis. † tum μαχιμώτερα ὕστερον γενέσθαι - τὰ τῶν ἐπ. (ὑπ' ἐκεῖνα) β. illic barbari, 5, 4, 18. sc. φῦλα s. γένη s. ἔθνη, p. masc. μαχιμωτέρους ὕσ. γεν. τοὺς ἐπ. βαρβάρους, trans Tigrim s. Transtigritani.

βάρβαρος, p. adi., de pers. c. abl. et acc. rei s. modi, φύσει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, barbarus, (Maximinus) 7, 1, 4. tum de re, c. opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, barbarum, 4, 10, 11. cum Parthorum regina. Sed plur. rursus de pers. οἱ Παίονες, καὶ ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, barbari, 8, 6, 1. οἱ γειτνιῶντες σατράπαι τε καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, barb. 5, 3, 9. opp. Phoenicibus pr. τῶν ἐπιχωρίων, forte Persae et Arabes, sed et Parthi; at αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, barb. 1, 6, 16. Germ. — Tum Fem. de re, c. subst. fem. sex., et opp. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις οὐκ ἐπαινουμένης, βαρβάρου δὲ μᾶλλον εἶναι δοκούσης, luxus - barbaricus, 5, 2, 10. de Macrino, Antiochiae luxuriose vivente, at incertum, de quibus barbaris; it. θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας καὶ βαρβάρου γῆς 3, 8, 15. sed τὰ - μάχη τῆς β. γ. 6, 5, 2. et τὴν βάρβαρον γῆν, barbarorum regionem, 6, 4, 13. de Persia. †† ἐξήει τῆς βαρβάρου, de barbaro solo, 3, 15, 12. sc. γῆς s. χώρας. Denique

ποιεῖν, imperio, 1, 16, 13. 2, 5, 6. 8, 8, 1. D) poteſtas, cum gen. perſ., τὰ ἔθνη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις, imperiis, 4, 10, 6. Rom. et Parthorum. E) utrumvis, dignitas ſ. poteſtas, εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ β. μᾶλλον ἁρμόζει, imperium, 2, 3, 7. περὶ βασιλείας ἤδη ἐβουλεύετο, de regno, 1, 10, 7. it. κοινωνὸν τῆς β. imperii, 1, 8, 6. principatus, 2, 12, 5. 3, 9, 1. it. τῶν τῆς β. συμβόλων, princip. 1, 8, 7. imperatoria inſignia, 5, 4, 16. imperii 5, 6, 20. it. τὰς συνήθεις ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. it. τῆς β. ἱδρυμένης 5, 12, 15. βεβαίας β. κοινωνία, princip. 3, 6, 4. it. βασιλείας ἐπιθυμίαν, imperii, 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. cf. 2, 1, 20. 5, 3, 22. 3, 11, 21. 4, 14, 5. 1, 5, 2. 4, 2, 20. †† ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν 7, 8, 9. ſed c. adiuncto ſyn., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προστάτην, princip. 2, 7, 5. προσεκήρυττον ὤνιον τὴν βασ. ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχ. princ. 2, 6, 7. — † παραλαβόντος τὴν ἀρχ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς β. ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ubi Bg. utr. per unum Lat. *imperium*; ſq. diſerte ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία λ. cf. 8, 7, 11. 5, 3, 1. it. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασ. ἥ τε ἀρχὴ λ. 2, 8, 6. it. cum gen. perſ., Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχ., — τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον λ. 2, 9, 6. †† de imperio non Rom., τῶν βασιλείαν παραλαβόντων 1, 3, 5. βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι 4, 5, 16. †† per peraphraſin ex artic. neutr. plur., ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς β. μετέωρα ᾖ, imperium, 2, 12, 7. (cf. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον λ. 2, 9, 3.) ſed c. adiuncto ſyn., Ῥωμαίους, ὧν ἐστιν ἡ ἀρχὴ, ἑαυτῷ τὰ τῆς β. ἐγκεχειρικέναι, ſummam rerum, 4, 15, 18. † οὕτω τὰ τῆς β. ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ 3, 15, 15. ubi β. de dign. ſed ἀ. de poteſtate. F) de rebus negotiis que imperii, τὴν β. ἀμέμπτως διῴκησε, imperium, 6, 2, 1. τὰ τῇ β. ἀναγκαῖα 6, 1, 13. G) de finibus ſ. terris imperii, ἠξίουν διαιρεθῆναι τὴν β. 4, 3, 11. poſt νείμασθαι τὴν ἀρχήν. † c. adv. τῆς ἐπέκεινα βασ. πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι 4, 11, 13. c. adiuncto, τῇ Παρθυαίων ἀρχῇ ἐπιθέσθαι, Πέρσαις τε τὴν β. ἀνανεώσασθαι 6, 2, 17. H) per loca ambigua, † προσελθεῖν τῆς β. 4, 13, 7. ubi leg. forte τῆς βασιλείου, οἰκίας ſ. αὐλῆς. † c. gen. perſ. τῇ β. τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν — τὴν Ἀντιόχειαν λ. ſuo imperio, 4, 3, 15. forte p. imperii terris et portione; † τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore potieris, 7, 5, 16. qui Bg. cepit praep. cum ſubſt. per periphraſin meri ſubſt. vel adi. βασιλικῆς ſ. ſubſt. βασιλέως, ut tamen procedat p. dignitate. ††† τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς β. ad ſtipandum imperium, 2, 14, 10. forte per abſtr. p. concreto, imperatoris; it. in his 1, 16, 13. it. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς 1, 1, 5. † τῶν κατὰ Συρίαν καινοτομῆσαί τινα περὶ τὴν β. 6, 4, 13.

βασίλειος, Maſc. de perſ., οἱ βασίλειοι ἱππεῖς, principis equites, 1, 12, 13. ſed de re, τοῦ βασιλείου θρόνου, ſolio imperatorio, 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. 3, 8, 11. 4, 5, 2. τὸν βασίλειον οἶκον, imperat. 3, 10, 9. τῶν βασιλείων καμάτων 1. 8. 3. Fem. c. ſubſt. fem. ſex., de veſtimento, ἡ βασίλειος πορφυρὶς, imperat. 1, 5, 14. τὴν βασίλειον πορφύραν 2, 8, 10. 4, 1, 6. tum de loco, τῆς βασιλείου οἰκίας, imperatoriis aedibus, 1, 16, 8. τῆς βασ. σκηνῆς 6, 9, 1. ἡ βασίλειος ἑστία, imperii lar familiaris, 2, 10,

18. τῇ βασιλείῳ ἑςία, imperatoria aula, 2, 3, 1. τὴν βασίλειον ἑςίαν, principis domum, 1, 6, 8. 1, 15, 17. τῇ β. ἕδρα, imperatoria sede, 1, 9, 6. τῆς βασιλείου αὐλῆς, regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. τῇ β. αὐλῇ, 2, 12, 8. 3, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † 5, 8, 7. sq. syn. ἐν τοῖς βασιλείοις. †† τὴν βασίλειον αὐλὴν, aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia. † τὴν β. α. aulam Palatinam, 1, 7, 12. Palat. aul. 2, 3, 25. aul. principalem, 1, 13, 13. imperialem aul. 2, 1, 2. 2, 6, 7. 2, 4, 18. †† τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν - οὐκέτι ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. † 3, 11, 14. pro quo ἐν τοῖς βασιλείοις ib. 20. et τῆς βασιλικῆς οἰκίας 3, 12, 1. 5, 6, 7. 7, 10, 16. ††† de aliis, οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii ministri, 2, 5, 4. † τῆς βασιλείου μνήμης προεςὼς, erat imperatori a memoria, 4, 8, 11. † τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν, imperii appetitionem, 1, 9, 24. p. βασιλείας ἐπ. 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. † οἱ τὴν β. φρουροῦσιν ἀρχὴν, qui principale custodiunt imperium, 8, 7, 20. tum in plur. τὰς μεγίςας τῶν βασιλείων πίςεων, maxima imperii munia, 5, 7, 14. τὰς βασιλείους θυσίας, imperatoria sacrificia, 1, 5, 4. 2, 6, 18. facta sub initio suscepti imperii, et ad imperium feliciter suscipiendum atque administrandum, a βασιλεία, sed a βασιλεὺς, quae imperator facit. denique *Neutr.* βασιλείῳ μιάναι τὰς δεξιὰς αἵματι, imperatorio sangu. 2, 5, 10. 2, 9, 10. ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, imperatorio habitu, 1, 14, 16. τοῖς βασιλείοις γράμμασι, imp. litteris, 1, 9, 21. τὰ βασίλεια μνήματα, imperatorum monumenta, 3, 15, 16. † Sed plur. c. artic. p. subst., per ellips. subst. δώματα, s. οἰκήματα, c. gen. pers., Κτησιφῶντα, ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, sedes regia, 3, 9, 16. τοῖς βασιλείοις τοῦ Ἀρταβάνου, regiae Art. 4, 11, 4. sed in rel. de imperatore Rom., et quidem Romae, c. gen. loci, σπευδούσης τῆς Μαίσης εἰς τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια Ῥώμης, aulam Romanam, 5, 5, 1. sed abs., προσελθόντι τῶν βασιλείων, palatio, 3, 12, 12. p. τῆς βασιλικῆς οἰκίας ib. §. 1. et §. 18. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. ἐν τῇ τῶν β. εἰσόδῳ, in regiae vestibulo, 4, 2, 3. τῶν β. ἐδίωξεν, palatio, 6, 1, 19. 21. † φερόμενος δι' ὅλων τῶν β. per totam regiam, 4, 4, 9. † μόνος ὑμῖν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκυήθην, in aula, 1, 5, 14. ἐπεισῆλθον τοῖς β. in imperatoris aedes, 2, 5, 3. ἐν τοῖς β. in aedibus (imperatoriis) 4, 6, 1. in palatio 3, 11, 20. pro τὴν βασίλειον αὐλὴν ib. 14. it. 5, 3, 20. it. 5, 8, 7. post syn. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. † in aula, 8, 8, 14. post τῆς βασιλείου α. tum εἰς τὰ βασίλεια, in aulam, 2, 6, 19. in Palatinam aul. 5, 8, 20. in imperatoriam domum, 2, 14, 4. 4, 1, 8. regiam, 4, 3, 1. 4, 4, 9. 8, 8, 6. in palatium, 3, 8, 7. 3, 12, 12. sq. 17. in imperatoriam aulam, 4, 5, 17. †† τὰ β. διελόμενοι, regia divisa, 4, 1, 4. Caracalla et Geta, unum Romae domicilium, ibi per spatium descriptum; et de iisdem ἑκάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ β. ἀνεχώρησε, in suam regiam, 4, 3, 21.

βασιλεὺς, propr. de pers. masc. sex., abs. ἐπὰν κελεύσῃ βασιλεὺς, rex, 6, 5, 7. Pers. 4, 10, 4. Parthor. c. gen. pers., ὁ Περσῶν β. 6, 2, 3. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 9, 1. ὁ τῶν Ἀρμενίων β. ib. 2. et ὁ Ὀσροηνῶν β. ib. 4. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων 4, 10, 2. sed c. adi., μέγας β. Ἀρταξέρξης 6, 4, 8. at Parthor. 4, 14, 14. 5, 1, 8. 6, 2, 3. it. alio ordine, βασιλέως μεγάλου, 4, 10, 4. et c. artic. ὁ μέγας β. Ἀρτάβανος 3, 9, 18. † πάντες οἱ γειτνιῶντες

σατράπαι τὲ καὶ βασιλεῖς βάρβαροι 5, 3, 9. prope Phoeniciam. — at c. adv. ſimul, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ β. 2, 8, 13. Tum Romanorum per Latt. alia, abſ. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ β. ᾖ, imperator 1, 6, 14. princeps 1, 17, 15. 2, 11, 5. 3, 2, 9. τοῦ β. 1, 9, 12. 1, 14, 8. 1, 17, 6. 4, 10, 4. 7, 6, 12. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non poſſunt, 4, 11, 14. ſc. ἐςὶ, vel *imperatoris*, Caracallae, *non poterant*, ſc. ἦν. tum τὸν βασιλέα, 1, 13, 2. 2, 13, 8. 8, 7, 6. ſed c. adi., αὐτὸς ὁ β. 7, 2, 12. τοιούτου β. 1, 3, 13. 2, 9, 14. 4, 14, 8. † τοιοῦτον - τὸν β. 1, 7, 11. χρηςοῦ β. 8, 3, 5. — † βασιλέα χρηςὸν 2, 13, 12. ἐμοὶ, βασιλεῖ νέῳ 1, 5, 24. κελεύσαντι τῷ νέῳ β. 3, 12, 25. β. σώφρονι, 1, 13, 17. ἐπιεικῆ καὶ μέτριον β. 1, 2, 5. ἄριςον β. 1, 4, 14. ἀγαθὸν β. ib. 21. Θεασόμενοι τὸν νέον καὶ εὐγενῆ β. 1, 7, 4. † ſimul c. gen. perſ., τὸν εὐγ. καὶ Ῥωμαίων β. 1, 15, 15. β. εὐγενέςατον 2, 3, 3. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον β. (Praetoriani) 2, 6, 19. πρεσβεῖαι - ὡς πρὸς β. ὁμολογούμενον ἐςέλλοντο 2, 8, 12. † ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ β. ἡ τύχη - οὐκ ἐπείςακτον 1, 5, 13. † ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ β. ib. 15. de imperatoris filio. †† εἰ δὴ ἔμελλεν αὐτὸν ἀντὶ λῃςοῦ δεσπότην ἕξειν καὶ β. 1, 10, 15. † δίδωσι - ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χρηςὸν 2, 2, 18. πατέρα, οὐ β., ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. †† τὸν β., οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων 1, 15, 10. † per formulas ſolennes, αὐτὸν βασιλέα προσηγόρευσαν 2, 3, 6. αὐτὸν προςεῖπε β. 5, 5, 1. αὐτὸν ἀνεῖπον β. 7, 8, 26. αὐτὸν αἱροῦνται β. 4, 14, 3. αὐτὸν β. ἀποδείξειν 5, 3, 23. Sic et *Plur.* abſ. ὅπερ εἰώθασι βασιλεῖς λ. 1, 17, 23. μόνος βασιλέων λ. 1, 2, 6. 1, 10, 11. τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. 2, 6, 19. 7, 10, 3. — it. c. adi. εὐγενέςερος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων β. 1, 17, 26. πράξεις πολλῶν β. 2, 15, 12. δύο ὄντων β. 8, 7, 16. Porro per ſingularia, †† cum gen. rei, ἠξίουν, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι 7, 10, 12. † c. adv. et praep. ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα ὄντα 1, 7, 5. † c. ſola praep. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄρα ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας 8, 8, 2. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας ib. 14. ſed † c. ſolo adv., ἔργον, ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον 8, 4, 4. † προςκυνήσας, ὡς ἤδη βασιλέα 3, 11, 18. ſc. ὄντα, cf. 3, 12, 15. οὐκ ἐσομένῳ βασιλεῖ, ἀλλ' ἤδη ὄντι. †† abſ. σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, o princeps, 1, 13, 3. ſororis allocutio; † c. ſubſt. alio, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ ςάσεως διηγούμενος, regum fratrum, 3, 13, 8. p. adi. βασιλικῶν. at τῶν εὐπατριδῶν β. τὸ εὐγενὲς, patriciorum imperatorum, 5, 1, 14, 16. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν, ſenes imperatores, 8, 8, 6. — †† δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, reges, 1, 6, 16. per contractam formam in acc. plur. p. βασιλέας in locis rel. Sed c. opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, - κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων, regum, 1, 1, 3. it. τυράννων καὶ β. βίους ib. 5. ubi ſunt imperatores *boni*. † μηδὲ τὸ τῶν β. ὄνομα ταραττέτω, imperatorum, 3, 11, 12. it. 3, 12, 17. ſq. 23. de duobus modo, patre ac filio, Severo et Caracallo, cf. δύο βασιλέας ib. 2. it. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας 15. et τοὺς β. ἀμφ. 20. ſed ſolum ἀμφοτέρους 3, 11, 20. † ἀπρεπέςερον. ἢ βασιλεῦσιν ἥρμοζεν, principibus, 3, 13, 3. duobus Severi filiis; — at de Maximo et Balbino βασιλέας, 7, 10, 3. 8, 8, 6. 15. — †† πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόῤῥητα ἀγγέλματα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιςέλλεται, qualibus arcana mandata principum ſignificantur, 7, 6, 11.

ρείῳ 5, 8, 13. εἴ τι σχῆμα βασιλικὸν περιέκειτο, ſi quid aliud inſigne imperatorium, 5, 4, 13. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, pecuniae principalis, 1, 6, 19. βασιλικῶν συμβόλων, imperatoriis inſignibus, 2, 3, 5. βασιλικοῖς συμβόλοις 2, 8, 10. κτήμασι, principal. 1, 11, 15. τοῖς β. κτήμ. imperator. 2, 4, 13. β. φαλάροις, imperialibus, 2, 9, 6. προαστείοις, imperator. 3, 13, 2. τὰ βασιλικὰ γράμματα διακομίζειν 3, 5, 8. †† p. adv. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio faſtu, 3, 5, 4. more imperatoris, imperatori vicinius ſimilius que, quaſi ipſe imperator.

Βασιλικῶς, ὑποδεχθεὶς πανταχοῦ, regaliter, 1, 7, 3. ut dignum imperatore.

Βασιλὶς, p. ſubſt. de perſ. ἀγαγέσθαι βασιλίδα, reginam, 4, 10, 4. ſq. explic. καὶ βασιλέως θυγατέρα. ſed de re ac loco, βασιλίδα πόλιν, urbem rerum dominam, 1, 9, 4. reginam urbem, regiam, imperatoriam, i. ubi imperator Rom. habitat, noſtrat. *die Hauptſtadt* ſ. *die* Kaiſerl. *Reſidenz.*

Βασίλισσα, p. ſubſt. perſ. γεγένητο, imperatrix, 1, 7, 6. εἶναι θέλουσα μόνη, Auguſta (Mamaea) 6, 1, 20.

Βάσις, phyſ. p. actu, ἡ χώρα τοῖς πεζοῖς τὴν βάσιν εὔπαγῆ παρεῖχεν, greſſum, 6, 5, 12. ſed p. re, ac loco, c. gen. rei ſ. ſtatuae, ὑπογράψας τῇ βάσει (αὐτοῦ, τοῦ ἀγάλματος) οὐ προσηγορίας λ. baſi, 1, 15, 19. fulcimentum ſ. pes ſtatuae, ubi ingreditur veluti et nititur ſtatuae pars ſuperior.

Βασκαίνειν, trop., quaſi de perſ., c. acc. rei et ſq. explic., ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, invidit, 2, 4, 11.

Βάσκανος, p. adi. de quaſi perſ. c. ſubſt. fem. ſex., ὥσπερ πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, invida, 1, 8, 5.

Βασσιανὸς, Severi imperatoris filius, τὸν πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, Baſſianus, 3, 10, 9. vulgo Caracalla. ſed alius, Soaemidis filius, Heliogabalus vulgo, 5, 3, 7. 12.

Βαστάζειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei et dat. perſ. τὰ ὅπλα βαστάζων ἑαυτῷ, portans, (Caracal.) 4, 7, 11. † βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν λ. 4, 2, 11. ſublatum in humeros ferunt, ſ. cum ſuſtuliſſent in humeros. †† c. acc. perſ. et gen. rei ſ. loci, ἕτερον τῆς σκηνῆς βαστάσας, a ſcena translatum, 5, 7, 13.

Βαφὴ, phyſ. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, coloribus, 4, 11, 5. ſed πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς ἀσχήμοσιν, tincturis, 5, 6, 24. Heliog.

Βέβαιος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ſex., φιλίας βεβαίου, conſtantis, 8, 7, 18. ſed *Fem.* βεβαίας βασιλείας, ſtabilis, 3, 6, 4. — at c. adv. τῆς οὔπω βεβαίας ἀρχῆς, ſtab. 2, 10, 13.

Βεβαιόω, trop. de re, cum acc. rei, et dat. perſ. cum vel ſine praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιον σοι πίστιν καὶ εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, tibi apud ſubiectos ſtabilivit, 1, 6, 19. — ſed de perſ., c. acc. rei, βεβαιοῦν αὐτὰ, (τὰ ἐπὶ γῆς) ſtab. 1, 5, 19. τὴν ἀρχὴν - βεβαιῶσαι (ἑαυτῷ et αὐτοῖς) 3, 5, 2. ſed cum praep., δι᾽ ὠμότητος τὴν ἀρχ. β. 7, 1, 4. at c. abl. rei ſ. modi, τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς β. firmare, 4, 15, 19. ἔργῳ β. τὰ δόξαντα, confirmare, 6, 8, 15.

Βεβαίως, phyſ. στῆναι, firmiter, 2, 9, 7. trop. ἡ ἀρχὴ παρὰ μηδενί πω β. ἱδρυμένη, firmiter, 2, 8, 6. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ β. ὀχυρώσασθαι ib. 15.

βλίον, propr. ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, libellum, 7, 8, 5. non adeo denfum ab oratione brevi. † c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, in fuperiore libro, 4, 1, 1.

ιθυνία, Bithynia, Afiae minoris regio, 4, 3, 13. 3, 2, 17. fq.

ος, phyf., cum vel fine artic., τέλει βίου, vitae, 1, 17, 26. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. τέρμα βίου 2, 2, 15. τὰ πλεῖστα τοῦ β. διέτριβεν ἐν τοῖς προαστείοις, ut plurimum vitam degebat, 5, 13, 2. ἀνεπαύσατο τοῦ β. defiit vivere 3, 15, 5. 6, 1, 9. fed τοῦ β. ἀνεπ. 7, 9, 20. τὸν βίον μετήλλαξε 1, 2, 2. 3, 15, 18. fed μετ. τὸν β. 4, 4, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν β. qui agunt vitam, 1, 2, 9. † δι' ἐπιδρομῆς τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν β. πορίζονται, ad vitam, 1, 6, 25. an victum; quo fenfu et valeat 2, 3, 22. 2, 9, 2. †† cum adv. τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, cum illas vitae fedes elegiffent, 3, 4, 20. Sed c. gen. perf., μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ β. αὐτοῦ 4, 12, 8. ἔδει τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον ib. 5. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ β. 1, 2, 10. 5, 3, 3. Tum moraliter et civiliter, vitae vivendi que ratio ac genus, abfol., ἀθλιότητα βίου 2, 3, 22. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προῄρηται, cum vixiffet, 2, 5, 16. vel per hendiad. p. βίου προαιρέσει. †† σώφρονας τὸν β. γαμβρούς, vitae fobriae, 1, 2, 3. — fed ἄνδρα, - τὸν β. σώφρονα, vita fobrium, 2, 2, 16. per ellipf. pr. κατὰ, p. abl. illo βίῳ σωφρονεστάτους 6, 1, 3. fed c. adi., στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ β. ἐραστής 4, 3, 8. β. σώφρονος 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. † ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρ. 3, 14, 4. † τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρ. διαβεβλημένων 2, 6, 10. τῶν ἐπὶ φαύλῳ β. δ. 6, 1, 12. † σκληρῷ β. καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος 2, 9, 2. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ β. actâ vitâ, ut dictum eft (fupra) 5, 8, 19. τίνι β. ἐχρήσατο 7, 1, 1. At c. gen. perf., ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ β., ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον λ. 5, 2, 11. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ β. ἐκείνου 7, 8, 15. τοὺς στρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως β. 5, 7, 1. ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος 2, 7, 8. † ἐζήλου ταῦτα ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) β. οὐκ ἐμιμήσατο 5, 2, 8. σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν β. 5, 6, 1. οὐ τὸν διαβεβλημένον β. οὐκ ἀγνοεῖτε 7, 8, 16. † συστρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ β. (αὐτῶν) ᾤοντο ἀποβεβληκέναι, (ὁ στρατός,) convictorem, 4, 13, 15. † τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν 5, 1, 3. † τὰ τοῦ β. ἁμαρτήματα 1, 14, 13. abf. vel ἐκείνου e pr. †† τυράννων καὶ βασιλέων βίους παραδόξους 1, 1, 5. †† c. dat. perf. p. gen., ὁ βίος αὐτῷ - ἐπῃνεῖτο, vita eius, 2, 3, 4. Porro vitae ftatus f. conditio, ἐν μακαρίῳ β. βιώσεσθαι, beato rerum ftatu, 2, 4, 17. εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ β. 3, 7, 11. ὑμῖν εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ παρέξει (ταῦτα) βίον 8, 7, 13. †† Tum vita ampliffimae notionis, pro rebus geftis etiam, c. gen. perf., ὑπόθεσιν ποιούμενοι τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου β. 2, 15, 11. et hinc †† vitae defcriptio, biographia, liber, c. praep., τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ' αὐτὸν βίῳ 2, 9, 5. — ††† τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν β. vitam humanam, 2, 5, 1. homines, in vita conftitutos, f. viventes, abftr. p. concr., homines, fc. reliquos, praeter Praetorianos.

ιόω, phyf., de perf. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν, ad vivendum, 3, 13, 7. fed c. adv. ἀμερίμνως β. 4, 5, 15. βιώσας τὰ πρῶτα εὐδαιμόνως, cum vixiffet, 7, 9, 21. ἐνδοξότατα β., ὅσοι πρὸς τὰ πολεμικὰ 3, 15, 5. it. c. praep. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἀμέμπτως βεβιώκεσαν 6, 9, 5. † ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ εἰκόνι ἐλευθερίας

O o

5, 6, 23. - it. de re, ἀςέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, per diem perpetuo conſpiciebantur, 1, 14, 1.

βοᾶν, propr. de perſ., c. nominat. particip. ſ. modi, ἐβόα, πάντα ὑπείκειν, ὑπισχνούμενος, clamabat, 2, 6, 11. ſed c. adiuncto per copulam, ἐπελθόντες πανδημεὶ ἐβόων, καὶ τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, vociferabantur, 1, 12, 11. at cum praep. et coni. βοῶντες πρὸς δῆμον, ὅτι λ. clam. 8, 8, 16. it. c. inf. perf. ἐβόα, - ἐκπεφευγέναι 4, 4, 9. 14. at c. fut. † ἐβόων καὶ ἠπείλουν, ἀποκτενεῖν αὐτοὺς 7, 10, 11. ſi non eſt, ut 1, 12, 11. ſed cum acc. rei et adv. τοιαῦτα κάτω παρεςῶτες ἐβόων, ὡς ἐξάκουςα εἴη, talia cum clamore dicebant, ut 8, 3, 6. μέχρι τινὸς τοιαῦτα διαφόρως βοῶντες προσέμενον, vocif. 6, 9, 10. † ἐβόων διάφορα, οἱ μὲν λέγοντες λ. οἱ δὲ βλασφημοῦντες λ. cl. diverſa, 2, 2, 7. cum acc. rei ſ. c. adv. pro illo loci pr. Tum in bello et pugna ineunte, c. abl. rei ſ. modi, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίςῃ κλαγγῇ βοήσαντες, ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμ. maximo clamore vociferantes, 4, 15, 2. †† c. adv. et adiuncto, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, καὶ, συνεχῶς βοῶντες, ἐπείγουσιν, clamantes, fatigant, ut 2, 8, 3. cf. 2, 7, 5. 8. ſq.

βοή, propr., populi in concione, c. gen. perſ. et praep., διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, inclamatione, 2, 7, 9. ſed abſ. †τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον - καὶ μέχρι βοῆς θρασύ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem, 7, 8, 12. † τοῦ δήμου ἑκάςοτε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλαις βοαῖς, clamorib. 5, 2, 6. ſed militum, poſt orationem ducis, πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς β. ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. † ipſius imperatoris oratoris, μεγάλῃ βοῇ ἔλεξε τοιάδε, magna voce, 2, 13, 9. ταῦτα εἰπὼν μ. β. 4, 5, 17. — †† in bello, c. gen. perſ. et opp., οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, clamorem veſtrum, 2, 10, 12. Romanorum ſub pugnam, baritum; †† ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι δὴ βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis ſonum multitudinis exaudiri, 6, 9, 4.

βοήθεια, impropr., de perſ., in tumultu, c. gen. perſ., τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, auxilio, 2, 5, 5. ſed in bello, c. gen. loci, δεῖσθαι χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ad ſuccurrendum regioni, 3, 14, 2. defenſionem. †† εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, ſi indigeat, auxilia pollicebantur, 2, 8, 13. qui Bg., facto commate poſt v. δ., cepit β. in acc. plur. et de perſ., pro militibus et copiis auxiliaribus, cum poſito contra commate poſt β., fit gen. ſing. et de re.

βοηθεῖν, phyſ. de perſ., cum dat. perſ., ἄπεισι βοηθήσων Ῥωμαίοις, abire ad auxilium ferendum Romanis, 2, 7, 11. opitulaturum; — ſed εἴ τινες ἠκολούθησαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant ipſum auxiliaturi, 6, 7, 17. c. eodem caſu, vel minus, et abſ. ut, praeter adv., in hoc, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίςην ἠξίουν, ſuccurrere (ipſum) quam primum optabant, 2, 7, 5. ubi tamen e pr. τὸ πλῆθος vel Ῥωμαίων repetas dat. pron. ἑαυτοῖς.

βοηθὸς, trop. de perſ., θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus, 3, 6, 16. faventibus, ſecundantibus.

βολὴ, phyſ., c. gen. rei, hoſtili animo, διεφθείροντο ὑπὸ τῆς τῶν λίθων συνεχοῦς βολῆς, iactu, 1, 12, 18. † βάλλοντες αὐτοὺς λίθων βολαῖς, iactibus, 7, 12, 11. † c. praep. μή που καὶ λίθων τις βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων - γένοιτο, coniectus, 2, 6, 19. niſi praep. pendet a v. γίν. Sed honoris ergo, τὸν βασιλέα ςεφα-

inf. aor. 1. 3, 9, 1. pro quo §. sq. ἠθέλησε, 5, 14, 3. sq. §. θέλων, tum §. 9. ib. sed βουλόμενοι λ. cum vellent, 2, 1, 1. †† εἴτε ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισὶν, ἢ βουλομένοις λ an ita voluerint vidisse, ne, 8, 3, 21. cf. 4, 4, 8. 4, 9, 2. † βουλόμενος κωλῦσαι λ. dum conatur, 7, 7, 8. † προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι λ. se velle, 7, 6, 14. sed per alia tempora, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, λ. ut velitis, 2, 1, 22. ἐβούλετο λ. 1. 13, 1. 8, 8, 10. † 1, 17, 3. post syn. ἤθελεν. †† οὖς ὁ δῆμος οὐκ ἐβ. ἄρξαι. noluisset, 8, 8, 17. c) c. inf. aor. 2. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ βούλεται λ. quasi vellet, 4, 10, 3. βουλόμενος λαβεῖν λ. cupiens, 3, 6, 7. 7, 11, 3. d) c. tempore utr. in vicinia, ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν, ut nec amplius vellet, ἀλλὰ γὰρ μετοικισθῆναι ἐβούλετο, 1, 15, 17. ††† μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, solus esse cupiens in exerc., ac neminem circa se esse potiorem, 7, 1, 8. in dupl. rectione, primum cum nominativo et inf., deinde c. acc. et inf. Denique c. acc. rei, ἕκαστος, ὃ βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, quam vult personam, 1, 10, 12. ἐξουσίαν, ὃ βούλεται αὐτὸς, κτήσασθαι, quod vellet, 4, 11, 11. πάντα, ἃ ἐβούλετο, quae volebat, 3, 5, 10. ὅσα ἕκαστος ἐβ. quantum vellet, 8, 6, 8. πάντα δώσειν, ὅσα βούλονται, quae vellent, 2, 6, 11. † τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε; quodnam argumentum vultis? 3, 12, 12. † οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατηνέχθη, non ad quas volebat, 3, 9, 14. πρόφασιν εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae volebant, 5, 3, 1. †† de re, c. dat. pers. et nominativo rei, ὁ θώραξ σοὶ τί βούλεται; quid lorica sibi vult? 3, 12, 23. quid lorica tibi vult; quid lorica tua sibi vult; quid indicat lorica, qua tu indutus es; cur tibi est lorica; cur s. quo consilio indutus es lorica?

βραδύνειν, de pers. phys. c. adiuncto modi, ὡς - ἑκόντα (αὐτὸν) βραδύναντα, quasi de industria cessasset, 3, 7, 10. in adventu cum exercitu ad pugnam; trop. c. praep., ὁ πατὴρ ἐπὶ πολὺ νοσῶν, καὶ πρὸς θάνατον βραδύνων, ad mortem tardus, 3, 15, 3. cunctans, s. mori cunctans, s. tardius mori; ἐθαύμαζον, ἐπ᾽ ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1, 16. tarde me interficere.

βραδὺς, propr. neutr. p. adv., βραδύτατα τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινόμενος, tardissime, 5, 2, 7.

βραδυτὴς, propr., c. adiuncto, μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας, tarditatis, 3, 4, 13.

βραχὺς, phys. de re, ἐξοχάς τινας βραχείας, exiguas, 5, 3, 11. βραχυτάτου κατασκευάσματος, minima, 4, 2, 22. βραχύτατον (οἴκημα) brevissimo, ib. 14. sed trop. εἴ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, vel exiguam, 7, 7, 7. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτίαις ἀνῃροῦντο, ob minimas, 4, 6, 5. † neutr. p. subst. s. adi. ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις ῥᾶστα κινουμένῳ (τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,) minimis momentis, 4, 8, 18. per ellips. subst. πράγμασι s. αἰτίοις etc.

Βρεττανία, Britannia, 3, 14, 1. 4. 3, 15, 15. 2, 15, 10. 1. 3, 7, 2. 3, 8, 4.

Βρεττανοὶ, Britanni, 3, 7, 6. 9. 3, 14, 8. 3. 9. 11. 7. 3, 15, 17.

βρέχεσθαι, pass. phys. c. praep. de anim. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, καίτοι ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, quamvis equus mergeretur, 7, 2, 13. sed de pers., ἑαυτοῖς, (German.) ἐς γόνυ βρεχο-

Γανυμήδης, Ganymedes, fabulosus ille, 1, 11, 4. sq.

γὰρ, notione A) causae; praeter alia vulgaria, (2, 3, 13. 2, 5, 12. 2, 14, 14. 4, 8, 17. 4, 14, 13. 6, 2, 17. 6, 5, 19. 21. 7, 1, 10. 7, 7, 7. 7, 8, 26. 8, 2, 16. 8, 3, 5. 8, 5, 14. 8, 7, 6.) in parenthesi, cum signis solitis uncis que, *nam* 1, 6, 11. 1, 10, 10. enim 1, 9, 15. 5, 4, 4. sq. sed sine his signis, remotiorem quam respiciens enunciationem, 2, 2, 20. 2, 14, 3. tum post ellipsin totius enunciationis alius 1, 13, 10. porro in oratione infinita, οὐδὲ γὰρ - ἔσεσθαι λ. neque enim rel. 8, 4, 24. cf. 7, 12, 15. 6, 2, 10. † cum particip. 7, 11, 3. minus ponitur, quam c. sq. v. finito ἦλθον λ. sed post praep., κατὰ γὰρ καιρὸν, λ. quo enim tempore, 2, 9, 6. μετὰ γὰρ Δαρεῖον λ. post Darium enim, 6, 2, 18. tum post secundam ab initio vocem, μὴ προχωρούσης γὰρ λ. haud procedentibus enim rel. 4, 4, 6.— Porro post alias particulas, a) ἅτε γὰρ 2, 6, 18. utpote enim, s. nam, ut rel, post punctum: at post comma et in parenthesi, *ut* maiori *enim*, 5, 3, 12. b) καὶ γὰρ αὐτοὶ λ. *nam* et *ipsi* 1, 6, 12. 1, 8, 8. ubi tamen et p. privo γὰρ, ut Lat. *etenim*, valeat, it. καὶ αὐτὴ γὰρ, *nam* et *ipsa*, 1, 17, 8. ubi divellitur, una voce interposita, at duabus, καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι, ac omne quidem vulgus, 7, 7, 2. *etenim* omne *quidem* v., cf. in parenthesi iterum continuo, καὶ γὰρ μεσημβρίας λ. etenim rel. 1, 17, 1. cf. infra in καί. c) τῇ μὲν γὰρ λ. quippe 4, 5, 6. *nam* calamitatem *quidem* rel. cf. de γὰρ, post μὲν, semper in Lat. per *nam* ab initio enunciationis ponendum, ὁ μὲν γὰρ πατὴρ λ. nam pater quidem, 1, 5, 17. 2, 10, 14. 5, 1, 13. 7, 8, 18. 8, 4, 22. — Sic et d) in τε γὰρ, quo de in τε v. Tum praepositum aliis particulis, a) ἐβούλετο γὰρ δὴ λ. volebat nimirum, 1, 14, 19. nam *sane* rel. b) ἐκείνοις γὰρ καὶ ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν λ. illis enim et insidiari, 2, 2, 6. ubi καὶ fit p. *etiam*, vel γὰρ καὶ p. pr. καὶ γὰρ, et Lat. *namque*; cf. κινδύνων γ. καὶ μειζόνων λ. pericula enim et maiora, 2, 3, 2. 6, 1, 23. B) notione alia, a) adversativa, in ἀλλὰ γὰρ, ὥσπερ λ. verum enimvero, quasi rel. 1, 8, 5. p. Lat. sed *enim*, at *enim*, verum *enim*, et p. priva aliqua advers. it. ἀ. γ. verum 7, 8, 9. post praeced. neg. οὐ §. 7. et 8, 7, 18. post neg. μηδὲ §. pr. b) post pron. interrog., τίς γὰρ λ. quis enim 3, 12, 23. vel, ut Lat. *quisnam*, in affectu et commoto animo, p. quis *tandem*. c) an pro δὲ, sensu advers., ἐπεκάλει γὰρ λ. obiiciebat autem 3, 5, 2. 8, 3, 18. 8, 4, 22. 8, 7, 6. C) per Vs. Bg., ἀρχῇ. ἐσομένην γὰρ σώφρονα λ. imperio; quod sobrium futurum rel. 2, 2, 9. ubi simul in pron. desierit; sed omittit 4, 12, 5. ἔφη γὰρ ἄρα λ. pro *nam* sane rel. cf. 8, 6, 17.

γαστήρ, propr. absol. de femina et matre, ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν, simul ac ex alvo prodii, 1, 5, 24. utero, sc. τῆς μητρὸς, sed de anim., ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, supra alvum, 7, 2, 13. at impropr., ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γ. urgente alvo, 4, 13, 9. stimulatus ab alvo s. coactus intestinis, s. iis, quae erant in alvo, excrementis; sq. τὰ ἐνοχλοῦντα. †† ὅσοι τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μετροῦσι, ventre, 1, 6, 2. voluptatibus ventris ac gulae, edendi bibendi que.

γὲ, sensu restringendi, definiendi magis et explicandi, Lat. *quidem*, solitarium, post adi. πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου, certe cum esset rel. 1, 17, 24. saltem s. scilicet; it. post adv. ὡς γε λ. ut quidem, 2, 4, 15. † εὖ γε, ὦ Κόμμοδε, euge, 1, 17, 10.

praefecto exercitus minore, εἰς τοῦτον, ὡς μηδὲ στρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, - ἀπέσκωπτε, strenuum, 4, 12, 3. † Ἀλέξανδρον (Macedon.) καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίστους ἥρωας, fort. 4, 9, 5. tum de militibus gregar., γενναίων στρατῶν μαχομένων, validis exercitibus, 3, 7, 7. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, fort. 7, 9, 7. † χρὴ ἄνδρας γενναίους εὔχεσθαι μὲν λ. 6, 3, 7. † λογάδας, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίστατο 2, 13, 21. — †† fem. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας δυνάμεως, valida multitudine, (manu militum,) 3, 7, 13. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, γενναιοτάτῃ οὔσῃ καὶ μεγίστῃ, validissima, 6, 5, 16. 4. B) quoad corpus, de duce, ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, fortis, 4, 7, 13. Caracalla, quoniam in pr. de re corporea sermo; de militib. gregar., μόλις ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων στρατιωτῶν φερόμενα λ. validissimis, ib. 12. τοὺς Γερμανοὺς, - γενναίους ἐπιλεξάμενος, validos, ib. 3. †† c. acc. rei ellipt. (κατὰ) τὰ σώματα γενναιότατοι καὶ μεγάλοι, corporibus validissimi (Illyriciani) 2, 9, 15. † universe, νεανίαν τινὰ, - γενναῖον καὶ ἀκμαστὴν λ. fortem, 1, 17, 24. Sed C) de anim., ἵππῳ γενναίῳ ἐποχούμενος, generoso, 3, 4, 12. † μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον λ. 2, 9, 6. †† λέοντας καὶ παρδάλεις, ὅσα τε ζῶα γενναῖα, λ. fortia, 1, 15, 6. quae non fugiunt ac timent, sed stant, se opponunt, habent que animum pugnandi, invadendi ac laedendi. Tum D) de rebus non animatis, γενναίων πόνων, ingentium laborum, 4, 7, 14. 2, 11, 2. Sic Neutr., vario sensu, c. subst. τέλος γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, consummationem praeclaram, 3, 11, 10. ubi tamen de re turpi ae caede alterius; ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, praeclara viatica, 2, 10, 11. † μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, egregie facta, 4, 14, 10. fortia, imperat. et ducis, Caracalli; †† γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, validis, 3, 1, 8. † γενναίῳ καὶ μεγίστῳ τείχει ib. 14. τ. μ. καὶ γενναίῳ 3, 9, 7. At cum pron. †† διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, magnum, 4, 4, 5. in malam part. iterum. cum adiuncto et praep. simul, μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολεμεῖν παρέχοντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, nullam alacritatem, 6, 7, 24. †† cum artic., pro subst., c. adi. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποστῆναι, vestram alacr. 2, 10, 17. † c. gen. rei, ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ τῶν πόνων γενναῖον, in laboribus alacritas, 2, 14, 3. fortitudo, i. animus voluntas que et patientia in laboribus suscipiendis ac persequendis; sed † abs. nisi c. opp., τὸ μὲν πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ τῶν Ἀντιοχέων πλήθει,) τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. fortitudine, 3, 4, 3. † p. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς τῆς μάχης ἦρξεν, fortissime, 7, 2, 12.

γενναίως, de pers., οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γ. αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, fortiter, 2, 9, 9. moraliter, (c. generoso contemtu rerum iniucundarum et iucundarum, laborum, voluptatum,) s. bellico sensu, ut in sqq. locis, de duce aut militibus, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γ. εὐτρέπιζεν, strenue, 2, 14, 14. γ. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. 3, 3, 1. 3, 9, 9. ἀντέχειν γ. fortiter (e muris) 8, 3, 9. sed in pugna, γ. μάχονται, strenue, 4, 15, 9. γ. ἀνθεστήκεσαν, fort. 5, 4, 14. stren. 7, 4, 10. graviter, 7, 6, 11. γ. κατορθοῦτε 6, 3, 12. †† ἴωμεν, τῇ συνήθει χρώμενοι προθυμίᾳ τε καὶ ἀνδρείᾳ, γενν. ἐπ' αὐτὸν, eamus, consueta utentes alacritate et fortitudine, strenue in eum, 3, 6, 16.

γεννᾶσθαι, propr. pass. de pers. in opp. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεν-

πάσαις γεραίρει (αὐτὸν) εὐφημίαις, ornat, 2, 2, 21. uti, proferre de f. erga, nostrat. *beehren.*

Γερμανία, Germania, 8, 7, 21.

Γερμανικὸς, Germanicus, fubft. nomen viri, Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Germanicum, Neronis fratrem, 4, 5, 13. alias *Britannicus* dictus, fub Claudio vivens. Sed adi. de populo, τὰ πρὸς τὸν Γερμανικὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, Germanicum bellum, 6, 7, 12. bellum contra Germanos. † Titulus imperatorum, ἀντὶ Γερμανικοῦ λ. pro Germanico, 1, 15, 19. in ftatua.

Γερμανοὶ, fubft., populus, οἱ Γ. γειτνιῶντες, Germani, 1, 3, 12. 4, 7, 4. bis. † τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα 7, 2, 20. (1. 5. 10. 13.) πάντας τοὺς ἐπέκεινα Γερμανοὺς, ulteriores Germanos, 4, 7, 3. trans Danubium, cf. §. 2. † εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο, in Germaniam, 6, 7, 11. ad f. contra Germanos, (cf. 5. 7. 9. 14. 17. 22. 24.) εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingreffus, 6, 8, 8. Germanos invadens, aggreffus, ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverfus Germanos tranfitur. 7, 1, 13. 16. †† p. adi. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τὶ πλῆθος ἐπήγετο λ. Germanorum equites magno numero fecum ducebat, 8, 1, 5. qui Bg. ceperit pro gen. dupl. cf. 8, 4, 6. Γερμανοὶ δέ τινες, it. 8, 6, 12. 8, 8, 3. 10. fq. 15. 19.

Γέρων, de perf., ea que certa aliqua, ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, fenis, 3, 15, 4. Severi, it. 8. fq. fed φείδεσθαι γέροντος, λ. feni, 7, 5, 9. Gordiano patri.

Γέτας, Geta, 4, 4, 7. fed ὁ Γ. 4, 3, 15. fic Γέτα ib. 12. fed τῷ Γ. ib. 14. fq. at femper τὸν Γέταν ib. 4. 13. 4, 4, 19. † τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου,) τὸν Γ. καλούμενον, qui Getas vocabatur, 3, 14, 17.

Γέφυρα, propr. τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας λ. pontis, 7, 1, 16. (λύσαντας τὴν γέφυραν ib. et §. fq. cum 8, 4, 4. fq.) τὴν γ. ζεύξας ib. διαβὰς τὴν γ. 7, 2, 1. γεφύραις διαλαμβάνειν τὰ ἑλώδη χωρία 3, 14, 10.

γεφυρόω, phyf. de perf., c. acc. rei f. fluenti, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, quo pacto fluvium ponte iungeret, 8, 4, 8. fupra fluvium conftruere pontem e lignis, navigiis, cupis; γεφυρώσας τὸν ποτ. pofiquam pontem impofuiffet flumini, 7, 1, 13. εἴτε ῥεῖθρον γεφυρῶται (ἔδει,) five flumen ponte iungendum, 4, 7, 6. — †† ξύλων ἀπορία καὶ νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρῶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. quae iuncta oporteret f. deberent flumen inftruere ponte; per tropum; ut dicantur ligna et navigia facere pontem in flumine. †† paff. de re ac fluvio ipfo, τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, γεφυρωθέντα (αὐτὸν, τὸν ποτ.) εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν ᾤετο 6, 6, 13. fluvium navigiis occupans his inter fe colligatis eum (fluvium) ponte inftructum putabat facilem tranfitum militibus praebiturum.

γεωργέω, phyf. de perf. c. acc. rei f. loci a) eodem, unde eft compofitum, ἡ Λιβύη, πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, multos habebat agrorum cultores, 7, 4, 9. multos habebat, qui terram f. agrum colerent, b) c. fyn. δοὺς ~ χώραν γεωργεῖν, conceffis agris ad colendum, 6, 4, 11. dans, concedens iis agros ad col. c) c. fimili, τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσιν, iis, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. d) oppreffo cafu loci, πρὸς οἶνον μάλιστα πολύγονον γεωργοῦντες, vini praefertim fecundum folum colen-

18. † πρεσβύτην, ἐν ἐσχάτῳ γήρα παραφρονοῦντα 7, 8, 9. † πρεσβύτῃ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι 2, 5, 9. it. c. gen. perf. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι ib. 14.
γηράσκειν, trop. de re vel perf. τὰ ἐκείνων (Ἑλλήνων) γηράσαντα, illorum ftatus fenio confectus, 3, 2, 15. fc. πράγματα, res, fenio confectae, resp., civitates fingulae, vel vires opes que pecuniariae et militares, it. urbes. caftella, terrae, agri, vaftati, debilitati, exhaufti; f. decrefcere, minui, debilitari, viribus, opibus, privari, f. cum amififfent vires, opes, auctoritatem.
γίγνεσθαι, de perf., cum nominativo dupl. et praep., θεατὴς καὶ ἀθλοθέτης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, fit, 1, 9, 5. eft; - it. c. dat. perf. τοιοῦτος στρατὸς ὀχληρὸς ἐκείνοις γίγνεται 6, 7, 18. - fed de re, φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν — γίγνεται, oritur, 3, 2, 4. † τὰ πλεῖστα τῆς χώρας - ἑλώδη γίγνεται, maior pars regionis paludefcit, 3, 14, 11. paludofa fit, fc. μέρη, pleraque regionis loca paludofa fiunt; † cum praep. ἱππασία περὶ τὸ κατασκεύασμα ἐκεῖνο γίγνεται, fit, 4, 2, 18. Nominatim particip., ἵνα μὴ, γιγνόμενον (τοῦτο,) ᾖ ἀκατασήμαντον, ne, quod geritur, 5, 11, 19. fi id fiat, fc. caedes; fed c. artic. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, ei rei, 4, 15, 10. ei, quod fiebat, vel fuppl. fubft. πράγματι, rei, quae fiebat, honefte, p. exonerationi alvi. † βουλόμενον κωλῦσαι τὰ γιγνόμενα 7, 7, 8. ea, quae fiebant, fc. πράγματα. † c. opp. ὅσῳ τὰ γ., ὡς φαῦλα, μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα λ. quanto praefentia, ut mala, magis odiofa funt, 2, 5, 17. quae in praefens fiunt.
γιγνώσκειν et γινώσκειν, de perf., phyf. c. acc. rei, et adiuncto, ἑαυτοῖς, δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, ipfis — fcientibus, 7, 2, 11. fed et trop., de animo, ταῦτα ὑμᾶς ἐγνωκότας λ. reputantes, 2, 3, 24. haec cum fciatis, cognoveritis, audiveritis ex me; ὡς ἔγνω τὴν τῶν Παιόνων γνώμην, cognovit, 2, 9, 17. † ἔγνωσαν μὲν τὰ διαγγελθέντα, intellexerunt rem omnem, 7, 8, 3. fq. οὐδέ τις - εἰδέναι τι προςεποιεῖτο. † c. adv. fimul tacito, ἀρετῆς πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν (τότε,) ὅτε λ. quas cognoverunt, quando rel. ib. 8. † c. particip. acc. perf. p. inf., ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, λ. ubi populum quietum effe intellexerunt, 2, 6, 6. quiefcere. Sed fingulatim aliud particip., c. acc rei, γνοὺς ταῦτα, cum intellexiffet haec, 3, 6, 1. † c. praep., γνόντες (ταῦτα) ὑπὸ φήμης, quod intellexiffent, 7, 10, 9. †† alio fenfu, c. adv. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως, felici potius confilio, quam prudenti, 3, 7, 4. fc. τοῦτο f. οὕτω, feliciter magis ftatuentes ita, quam prudenter f. confulte, decernentes; †† rurfus alio fenfu, c. acc. rei et praep., ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσεσι χάριν γιγνώσκων, gratias agens, 2, 8, 14. Sed Paff. fenfu primo fupra, trop. de animo, de re, c. abl. rei f. modi, ἐγνώσθη ἡ ἐπιβουλὴ παραδόξῳ τρόπῳ, innotuere infidiae, 1, 9, 4. cognita eft, detecta. †† c. rectione dupl. οὔτε τὴν ὕλην, οὔτε, τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, neque quoad materiam, neque artificum quis fecerit, nofcitur, 1, 11, 2. primo cum acc. rei ellipt. deinde cum pron. et per ellipf. pronn., pro plenis rectis que his, οὔτε δὲ ἐγνωσμένον ἐστὶν αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) κατὰ τὴν ὕλην, οὔτε ἐγνωσμένον ἐστίν τινι, ὅστις τεχνιτῶν ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα, neque *ipfum fimulacrum*, quoad *materiam*, neque, *quis* artificum *id* fecerit, *notum eft*. † de perf. c. dat. perf. et adv. οὐδεὶς τῶν κἂν μετρίως ἐκείνῳ γνωσθέντων, eorum, qui et noti fuiffent, 4, 6, 3. †† Med-

de perf. c. adv. et dupl. rectione, c. pron. et coniunct., *συγγνώσῃ, τίνα τὸ κίνδυνον ἐφύγομεν, καὶ ὅτι μὴ σκῆψις πρόσεστι λ.* cognofces, 2, 1, 23.

γίνεσθαι, med. A) per formam paff., de re, c. dat. perf., *τὰ ἐκείνων Μακεδόσιν εὐάλωτα καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται*, illorum ftatus Macedonibus expugnabilis - factus eft, 3, 2, 15. it. c. praep., *εἰ τοῦτο ἐξ ἐπιβουλῆς οἴεσθε γεγενῆσθαι*, factum (effe) 2, 5, 12. † *τὴν γέφυραν, - ἔργον μέγα - ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων*, factum, 8, 4, 4. Sed, alia notione, de perf., c. dupl. nominativo tum fubft., *Φαυστῖνα ἡ μήτηρ βασίλισσα γεγένητο*, fuit, 1, 7, 6. fq. fic fyn. *οὖσα*, vel Fauftina mater eius et ipfa nata erat (tanquam) imperatrix: *οἱ - συνωμόται - γενενῆσθαι λ.* fuiffe, 4, 14, 4. *αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι*, quod auctores defect. fuiffent, 6, 9. 8. 8, 3, 5. — tum adi., *ὁ μὲν - στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν*, qui bonus miles fuiffe exiftimaretur, 4, 12, 1. † it. c. praep. *εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἔδοξαν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι*, fuperiores viderentur fuiffe, 6, 6, 9. it. c. dat. perf., *αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ᾽ ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι*, fuiffe, 5, 5, 2. B) forma med. a) de re, c. nominativo uno f. fubft. rei privo, *τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται*, in fugam verfi funt orientales, 3, 4, 10. fuga fit f. oritur; it. 1, 12, 13. *εἴ τις γένοιτο μεταβολή*, fiat, 2, 3, 20. *ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι*, fieri, 7, 9, 16. *πολλὴ φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ.* fuit, 1, 12, 2. 6. *τοσοῦτος ἐγέν. φόνος, λ.* facta eft, 4, 9, 17. exftitit, 7, 7, 6. *ἐγέν. ἀπόστασις*, oborta eft, 7, 1, 21. 6, 4, 13. *γεγόνασι συμβολαί*, fuerunt, 7, 2, 17. *γενομένης συμβολῆς*, orto, 3, 7, 6. *μάχης καρτερᾶς γενομ.* commiffo, 3, 2, 19. 7, 12, 10. † *ἰσορρόπου δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς μάχ. γενομ.* cum anceps diu effet pugna, 1, 11, 5. (ubi adv. ἐ. π. cohaeret c. pr. adi. ἰσ. vel c. v. γεν.) *προδοσίας γενομ.* proditione facta, 1, 10, 15. — fed c. adv. *συμβολαὶ - πολλάκις ἐγίνοντο τροπαί τε τῶν λ.* fiebant, 3, 14, 18. † *ἑκάστοτε τῷ τείχει ἐγίν. προσβολαί*, fieb. 7, 12, 4. † *πολλῶν σχεδὸν ἑκάστης ἡμέρας γενομένων προσβολῶν*, cum fierent, 8, 4, 19. † *τοῦ ἔργου ἅπαξ γενομένου*, re femel peracta, 8, 6, 2. † *ἐνίων, (ἔργων) πάλαι γεγονότων*, quorundam olim geftorum, 1, 1, 1. † *τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον* 4, 6, 10. haec vero fuit poftrema et non unquam facta res, f. poftremum autem et non unquam patratum facinus hoc fuit. — Per praepp. a) *μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων ἐπὶ τῇ πομπῇ γένοιτο*, oriretur, 2, 6, 19. b) *γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περεννίου*, facta inquifitione, 1, 8, 17. c) † *ἐν προσχήματι ἐλευθερίας - ἔργα πολέμου - ἐγίνετο*, facinora edebantur, 7, 7, 8. — *γενομένων φόνων ἐν τῇ Ῥώμῃ*, fi fiebant caedes, 7, 3, 2. — *ἔργων μεγάλων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων*, rerum, - geftarum, 1, 1, 4. d) *μάχαι καρτεραὶ γίνονται κατ᾽ ἐκεῖνα τὰ χωρία*, praelia exfiftunt, 3, 2, 5. *γεγόνασι ἀκροβολισμοὶ καθ᾽ ἕτερα χωρ.* exftiterunt, 3, 7, 5. *συνέβη, μὴ τὴν σύνοδον μόνον κατ᾽ ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην ὁμοίαν*, fieri, 3, 4, 7. *γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον*, accepta clade, 3, 2, 11. facta; — † *τούτων κατὰ Συρίαν γενομένων*, haec dum in Syria fiebant, 3, 3, 7. † *ἐγένοντό τινες κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ καὶ διοσημίαι*, exftitere 1, 14, 1. †† e) *τὸ ἄγαλμα, γενόμενον ἐν ταῖς - ἐκβολαῖς*, delatum ad oftia, 1, 11, 10. cum veniffet, f. *cum* effet *in* f. ad oftia, †† f) *περὶ στόμαχον - τοῦ φαρμάκου γενομένου*, cum ad ftomachum venenum fe infinuaffet, 1, 17, 23. veniffet, f. cum

esset ad; †† sed c. praep. et adv. simul, διό περ εἰκότως ἐν ὀλίγαις τε καὶ ἐξαιφνης διαδοχαῖς οὐκ ὀλίγοι γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, exstiterunt, I, 1, 10. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus, 6, 6, 9. conflictibus in Media saepe factis, s. qui in M. saepe facti sunt. Sed c. dat. pers. κίνησις μεγάλη πᾶσι - ἐγένετο, exstitit, 6, 3, 5. it. c. adv. Ἰλλιῷ καὶ Ταυταλῳ πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι, bellum ibi gestum (esse) I, 11, 4. Sed c. subst. et adi. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος καταφλεχθῆναι, μέγιστον - γενόμενον τῶν - ἔργων, quod maximum fuit, I, 14, 4. τὸ μῖσος, ἀδεὲς - γενόμενον, odium, securum iam redditum, 7, 7, 5. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum disparuisset corpus, I, 11, 6. τῇ διαίτῃ, στρατιωτικῇ γενομένῃ, 5, 2, 12. victus, qui militaris erat s. esset; † αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁδοῦ, cum repentinum obvenisset hoc in Italiam iter, 7, 8, 25. fuisset; πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20. notum fieret; εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο πολιορκία, longior fieret, 8, 2, 15. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, talis fuit, 7, 1, 18. † στερρὸν γίνεται τὸ ποτε ῥεῖθρον, durum fit, 6, 7, 16. sed simul c. adv. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀργὴ τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio populo oborta (est) 7, 12, 1. sed simul c. praep. etiam, ἤδη καὶ τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν φευγόντων, iam etiam caede divulgata, 1, 4, 10. cum nota esset facta. et c. praep. sola. καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης, cum lethale vulnus in iugulo factum esset, 4, 13, 12. † At simul cum dat. pers. αὕτη πρώτη - αἰτία τῷ μειρακίῳ μίσους ἐγένετο, haec prima caussa odii adolescenti exstitit, I, 8, 14. † πρὶν ἔκπυστα τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα.) antequam res innotescat populo, 5, 12, 15. nota fierent; quibus in locis duobus pron. sunt loco subst. Per duplex subst., alterum in subiecto, alterum in praedicato. et simul c. dat. rei, it. c. adv., ἐπὶ θάτερα κρημνὸς βαθὺς τοῖς ὕδασι πόρος γίνεται, fit, 3, 3, 2. † τὸ μήτε - ἐπεξιέναι τινὰ - ἀρχηγὸν - καὶ ἐς τὰ ἐπιόντα ἐγένετο ἀεὶ, fuit, 2, 6, 22. † ὅ περ αὐτοῖς καὶ μάλιστα γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. † τοιοῦτον τέλος ... μὴ πρότερόν τινι ἐγένετο, fuit, 5, 11, 2. †† ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν καὶ τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι προσδοκήσας, non iniucundam cognitionem etiam posteris fore sperans, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu. ††† c. coni. τῆς παρ' ἑτέροις ἐσομένης εὐδαιμονίας, εἴ περ γένοιτο, tanquam apud alios futura felicitate victoriae, si contingat, 8, 3, 12. si quidem s. si tamen ea felicitas contingat, s. id fiat; ††† sq. inf. ἐπεὶ - ἀναγκη ἐγένετο, τὴν πρεσβείαν ἀπολύεσθαι, λ. necesse fuit, 1, 8, 9. Separatim particip. cum artic. tum praes., τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae fiebant, 2, 10, 6. it. cum praep. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο, delectari se ea re barbarorum, 4, 11, 7. iis, quae fiebant a barb., — tum aor. 2., ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat, 3, 3, 15. κρύψαι τὸ γενόμενον βουλόμενοι, cum celare factum vellent, 2, 1, 1. id, quod f. er., πάντες ἰδόντες τὸ γεν. conspicati facinus, 4, 13, 13. ὡς - τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ut, quae gererentur, spectarent, 3, 4, 11. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γεν. ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, res gestas, 7, 2, 15. ὡς ἐπύθετο τὰ γ. audita ea re, 8, 6, 1. ea, quae facta erant. - tum fut. ἐκδικοι τοῦ γενησομένου ἔργου, ultores patrandi facinoris, 7, 4, 11. — b) de pers. Per notionem vulg., c. subst. et adi., ὁ στρατὸς ἐπα-

principalib. officiis verſatus, 1, 2, 10. †† τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuiſſent aut cultores ſenis, 3, 15, 9. eorum, qui eſſent ſ. fuiſſent in honore aut ſervitio ſenis, i. in amore et aeſtimatione ſenis, et ſervi ipſius; ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας γενόμενος, vigente aetate, 6 8, 2. in vigore aetatis conſtitutus; τὰς θυγατέρας, ἐν ὥρᾳ γενομένας, filias maturas, 1, 2, 3. quae ſ. ſi aetate nubili erant, ſ. in aetate matura conſtitutae erant ſ. verſatae; γενόμενος ἐν ἀπογνώσει, redactus ad deſperat. 3, 4, 13. 7, 12, 9. in deſperatione conſtitutus, 7, 9, 9. 20, 2, 13, 21. ἐν δέει γενόμενος, cum in metu eſſet, 5, 8, 13. ἐν ταραχῇ γεν. in perturbatione conſtitutus, 6, 9, 1. † ſimul c. adv. ἅπαξ ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in deſp. conſtituti, 7, 5, 1. †† βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, cupiens adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum, 5, 5, 11. †† ſimul c. gen. temporis, p. adv., ἐτῶν τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec in armis fuerunt, 6, 6, 11. †† ὡς ἐντὸς τοῦ ἐρύματος γένοιντο, ut eſſent intra, 3, 2, 11. † τῷ ϛρατῷ, - ἔξω μάχης γεγονότι, qui extra pugnam fuerat, 3, 7, 9. †† Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, qui noſtra aetate fuit, 6, 2, 20. † εὐγενέϛατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante ſe imperatorum, 1, 17, 26. eorum imperatorum, qui ante ſe erant. Per notionem Lat. *naſcor*, c. acc. temporis et adv., περὶ ἔτη γεγονὼς λ. annos natus circiter rel. 5, 3, 7. 8, 8, 21. 5, 7, 7. ſed c. adv. alio, ἄνδρα, εὖ γεγονότα, virum natalibus clarum, 7, 5, 4. v. εὖ. † ſed ſimul c. praep., ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα. a maioribus generoſum, 3, 5, 5. † τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις εὖ γεγονότων, apud ipſos nobilibus, 7, 4, 5. †† Per notionem Lat. *venio*, non tamen ſumme neceſſariam, c. adv., ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam eſſet, 1, 7, 4. ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. cum ibi eſſet, 6, 4, 5. At c. praep. a) εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γένοιντο, ubi Romam perveniſſent, 4, 1, 4. ſi Romae eſſent; γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ, cum veniſſet A. 3, 3. 5. cum perveniſſet A. 5, 1, 2. ut A. pervenit, 6, 6, 5. dum eſſet A. 8, 7, 7. † ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ, cum eſſent ad caſtra, 2, 2, 11. † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, cum perveniſſet in hoſtil. regionem, 7, 2, 6. γενομένων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, cum perveniſſent in campum, 8, 2, 3. b) ἐπὶ ταῖς ὄχθαις γενόμενος, ubi ad rip. pervenit, 4, 7, 2. c) γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, cum veniſſet in Italiam, 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, poſtquam ad initium ſ. pervenit, 2, 9, 7. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt, 3, 15, 13. †† καθ' αὐτὸν γενόμενος, ſecum ſolus, 4, 12, 14. cum eſſet ſecum ſ. ſolus; d) εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum, 3, 5, 8. τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum apud ipſos eſſent, 5, 4, 20. e) ἐπεὶ ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ, ubi pervenit ad fl. 8, 4, 2. ἐπεὶ πρὸς τῷ ϛρατοπέδῳ ἐγένοντο, ubi ad exerc. pervenerunt, 2, 13, 6. γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει, ubi ad mur. pervenerunt, 5, 3, 24.

Γλαβρίων, Glabrio, viri nomen, 2, 3, 8.

γλυκύς, de re, propr. ἡ ἀπόλαυσις, ſuavis, 6, 5, 8.

γλῶττα, phyſ., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, linguâ proferebat, 2, 9, 18. ore. it. cum adiuncto, τὰ διὰ φωνῆς καὶ γλ. προφερόμενα, linguâ, 7, 8, 4.

γνήσιος, phyſ. de perſ., οὐ μόνῳ τὶς υἱῷ γνησίῳ μεταδίδωσιν, legiti-

γνώμην προχωροίη, ex ſententia, 2, 3, 21. 3, 9, 3. βιώσεσθε κ. γν. ἐν τοῖς οἰκείοις, ex animi veſtri ſententia, 8, 7, 14. e voto. — Pro eadem, extra ſe exſerente, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γ. ſine auctoritate veſtra, 5, 1, 15. volunt., conſil. it. c. gen. perſ. διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, conſilio, 6, 8, 7. πάντα ἐπράττετο τῇ γν. τῶν πατρῴων φίλων, conſil. 1, 6, 1. † per verba adeo, in concilio. τοῦ πλείςου γνώμης, ex plurium mente, 7, 10, 6. ſuffragio, vulgo voto, noſtrat. *Stimme.* † alio ſenſu, c. gen. perſ., γνώμῃ θεῶν ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, volunt. 1, 14, 10. decreto, conſilio; it. de hominib., ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γν. ἡ τύχη, conſilium, 6, 5, 10. poſt ἄριςα βεβούλευτο. † ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γν. ἔκρινεν, conſilium, 3, 7, 4 poſt pr. γνόντες - εὐβούλως. † ὁ δῆμος, οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γν. volunt. 4, 9, 1. †† ἐπεὶ τὴν γν. αὐτοῦ (αὐτ.) ταύτην ἀνήνεγκε πρὸς Μαρκίαν, conſilium hoc ſuum, 1, 16, 9. i. q. ſq. §. τὴν βούλησιν λ. †† c. opp. οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, κεκόσμητο νίκῃ, conſil. 3, 9, 21. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 5, 4, 23. Ἀλεξάνδρῳ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 6, 6, 4. †† ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς φιλίαν περιήγετο, volunt. 4, 15, 14. it. per praep. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, contra illius ſententiam, 1, 13, 10. — c. adiuncto, βίᾳ καὶ παρὰ γν. τοῦ δήμου ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, praeter voluntatem, 2, 6, 18. † ἀσχάλλων καὶ παρὰ γν. ἔσχε περὶ ἔξοδον, praeter animi ſui ſententiam, 6, 3, 1. ††† μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μισεῖσθαι 8, 5, 15. una mente et animo; †† per acc. ell. παύσασθαι (ὑμᾶς χρὴ) ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γν. διῃρημένους, mentibus et ſententiis, 4, 5, 15. — †† c. adiuncto alio. τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γν. περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, ſtudio et animo, 4, 12, 12. cupiditatem et mentem ſ. animum, i. cogitationem; †† c. gen. perſ. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, nec animum, nec intentionem, 4, 5, 11. mentem, ſententiam, modum cogitandi, quo frater quis utitur, quo quis reputat, ſe fratrem eſſe, noſtrat. *Geſinnung*, et per cognationem hanc interiorem debere ſe fratri officia quaedam peculiaria.

γνωρίζειν, de perſ. phyſ. c. acc. rei, γνωρίζεις τὴν Κομμόδου χεῖρα, noſti, 2, 1, 23. agnoſcis; γνωρίσασα τὴν τοῦ Κ. χ. cum cognoviſſet, 1, 17, 9. agnoviſſet; † trop. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρόπον, non ignaris eius ingenii, 2, 14, 4. non ſcientium; †† c. acc. perſ. γνωρίσαι τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, ut agnoſcerent, 8, 6, 4. acciperent, approbarent etiam pro imperator. Sed Paſſ. phyſ. τὸ γένειον ἀποκειράμενος, ὡς μὴ γνωρίζοιτο, agnoſceretur, 5, 4, 12. deprehenderetur, quis eſſet; — †† trop. c. dat. perſ., praep. et adv. it. opp., πάντας τοὺς Ἀλβίνου φίλους, εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης αὐτῷ γνωρισθέντας, ipſi familiares, 3, 8, 4. noti eſſent, fautores, benevoli; ut minus quid, quam pr. φ.

γνώριμος, trop. paſſ. de re, c. adv. et dat. perſ. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον ἴσως ἐςὶν ὑμῖν πάλαι γνώριμον, nota, 2, 8, 2. ſed c. adiuncto, ἡ φήμη ἔκπυςα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς ςρατιώταις, vulgaret et notificaret, 2, 7, 10. nota fac.

γνῶσις, trop. paſſ. c. praep., ἐν συγκλήτῳ γν. οὐκ ἄσημος, fama nominis, 7, 5, 12. notitia; it. Θαρρῶν γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 2, 15, 3. notit. apud ſ. inter Rom. Sed act. οὐκ ἄχαριν ἔξοντα

πίναξι ib. 11. At c. gen. perf. ἐν αἷς ἦν καὶ τὰ τοῦ Μακρίνου γράμματα, illae de Macrino litterae, 4, 12, 11. fed c. gen. tali alio, ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγουμένων, δηλοῦντα, ὅτι λ. litterae ducum, 6, 2, 2. †† τοιούτοις αὐτοῦ γράμμασιν ἐντυχὼν, tales c. ab ipfo litteras legiffet, 4, 10, 11. † fimul c. praep. προστιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, litteras Gordiani ad pop. 7, 6, 21. cf. ib. 6. Sed pecul. fenfu, nominatim mandata imperatoris, praeter aliqua e prior. loca, ἐκπέμψας γράμματα λ. emiffis litteris, 1, 6, 23. codicillos, noftrat. *Befehle* f. *Ordre*; fed alius generis, ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, per litteras, 3, 11, 19. † ἐνετείλατό μοι φόνου σοῦ οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, litteris, 3, 12, 5. †† c. gen. perf. ἐπιστολὰς προκομίζων ἀπορρήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, litteris, 3, 8, 12. fcriptis, chartis, noftrat. *Scripturen* f. *Papyren.*

γραμματεῖον, phyf. libelli genus, λαβὼν γρ. τούτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας λ. fumto libello, 1, 17, 1. 7. fq. 12. 14. 2, 1, 23. tum generis alius, γραμματεῖον ᾔτησε, τοῦ φόνου φέρον τὰς ἐντολὰς, 3, 11, 18. 20. 3, 12, 5, 10. † γράψας γραμματεῖον, libellum, 1, 17, 4. fcribendo implens libellum, et, pro γραφὴ, fcriptura, f. materia.

γραφὴ, phyf. libellus f. res, ibi fcriptae, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν, fcripturam, 1, 17, 9. fed tabula pictarum rerum, παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, in pictura, 5, 5, 11. 14. 1, 15, 9. † εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. τὰς μάχας δημοσίαις ἀνέθηκε γρ. 3, 9, 21. γρ. ποικίλαις 4, 2, 13. † figurae formae quo rerum fingulae, c. gen. rei, τὰ σώματα στίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων, notis, 3, 14, 13. τοῦ σώματος τὰς γραφὰς, picturas, ib. 14.

γράφω, phyf. de perf. vulgari not., λαβὼν γραμματεῖον, ὅσους χρὴ φονευθῆναι, fcribit, 1, 17, 1. abf. vel c. acc. perf., fupplendo pron. ἐκείνους. Sed cum acc. rei, γράψας γραμματεῖον, cum fcripfiffet libellum, ib. 4. fcripfiffet in libello nomina. † pecul. de hiftorico, πράξεις βασιλέων συνάξαντι γράψαι, ἃς αὐτὸς οἶδα, fcribere, 2, 15, 2. † c. praep. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui fcripferunt, ib. 13. Sed alia not., c. acc. rei, εἰκόνα μεγίστην γράψας, picta imagine, 5, 5, 11. curans pingi. Tum Paff. prima not., de re, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognita fcriptura, 2, 1, 24. fcripta, ea, quae fcripta effent; it. c. praep. et opp., λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, ab ipfo fcripta, 1, 2, 5. τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων 2, 4, 1. Sed in not. alia, ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κελεύσας 7, 2, 15. pingi. Sed de perf. c. particip. modi, τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν ἐγέγραπτο, depictus erat, 5, 5, 11.

γυμνάζειν, phyf., fenfu bellico, de perf. et duce, cum acc. perf. et adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν, exercens, 6, 4, 5. ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς στρ. οὐ διέλειπεν, exerc. 7, 1, 15. † Paff. vel med. τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαί τε καὶ γυμνάζεσθαι, ut exercerent fe, 2, 11, 17.

γυμνάσιον, phyf. de actu, fenfu bell., τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ, καὶ σκώμματα λ. exercitia, 7, 8, 11. ἐπὶ τὰ συνήθη γ. προελθόντα 6, 8, 11. fed extra militiam, c. gen. perf. et adiuncto, ἡ μήτηρ αὐτὸν παλαίστραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, virilibus gymnafiis, 5, 7, 9. fed abf. ἐσπουδακὼς περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus, 4, 3, 5. Rurfus ali-

— sed de certa perſ. qua, ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διωκεῖτο, a mulieribus, 6, 1, 2. Maeſa et Mamaea; † ὁρῶντες τὸ μὲν πρῶτον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, muliere, 5, 8, 2. † οὐ καταπροίξῃ αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικός, mul. 1, 17. 10. de concubina. Tum de nupta c. gen. perſ. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικὶ, uxori, 1, 8, 9. † c. adi. τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, ἡ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικός, nupta uxore, 1, 16, 9. ſed abſ. ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο, ux. 1, 8, 9. 3, 10, 10. 5, 6, 2. γυναῖκα ἐδεῖτο ib. 3. τῷ θεῷ γυναῖκα ἐζήτει ib. 6. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσι, matronae, 4, 2, 5. † ἐπέτρεψε, γυναιξὶ συνοικεῖν, mulierem, 3, 8, 9. Sed c. relato aliquo, πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπῃ καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται, mul. 6, 5, 7. de Perſis, ad bellum gerendum; πολλὴ οἰμωγὴ κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν καὶ παιδίων, mul. 7, 9, 19. πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶν ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν ἀπομαχόμενοι, uxor. 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, mul. 3, 9, 19. †† παῖδας καὶ γυν. εἰσκομίσαντες, famulis et ancillis importatis (intra caſtra) 5, 3, 26.

Δ.

Δαδουχία, de actu vel inſtrumento, phyſ. in pompa et honore, ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει μετὰ παντοδαποῖς δαδουχίας, cum multis facibus, 1, 6, 19. δαδουχίαις ἐτίμων τὸν βασιλέα, taedarum geſtationibus, 4, 8, 19. *Vortragung* der *Fackeln*.

δαιμόνιος, c. ſubſt. fem. ſex., de quaſi perſ., ὑπό τινος δαιμονίου τύχης τειχισθέντος, forte quadam divinitus, 1, 9, 12. ſorte quadam divina; † de re, c. adiuncto, et opp., οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana, 4, 12, 5. cf. §. 9. et v. θεῖος.

δαίμων, de re, κατά τινα δαίμονα συνήντηται τῇ Μαρκίᾳ, quadam forte, 1, 17, 8. i. q. 1, 9, 12. divinitus, vel caſu quodam ſ. fortuito, noſtrat. *durch* einen *Glückszufall*, ſ. *durch* einen *Zufall*. — Sed de perſ. apertius, εἴ τε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, Manibus id vaticinatis, 4, 12, 9. geniis.

δᾷς, phyſ., in urbe oppugnanda, ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δᾷδας ἐπέβαλλον, λ. faces, 8, 4, 30.

δάκνεσθαι, med. propr. de anim. παρδάλεως -, φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξασθαι, iamiam morſuram, 1, 15, 12. laniaturam, ab antiq. δήκω.

δάκρυ ſ. δάκρυον, propr., μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, lacrymabunda, 1, 16, 10. μ. δ. ταῦτα λέγουσα, cum lacrymis, 4, 3, 20.

δακρυῤῥοέω, phyſ. de perſ. trop. προπηδήσας τῆς σκηνῆς δακρυῤῥοῶν, lacrymans, 6, 9, 1. i. q. ſq.

δακρύω, de perſ. phyſ. τῆς Ῥώμης ἀπῄειν, ἐπιστρεφόμενος ἀεὶ καὶ δακρύων, lacrymans, 6, 4, 3. τοιαῦτά τινα λέγοντος αὐτοῦ καὶ δακρύοντος 3, 12, 7. δακρύσασα ἀπέστη 1, 16, 11. ſed c. praep. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ,) ὡς δακρυσάσῃ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ παιδὸς φόνῳ, quod fleviſſet, 4, 6, 6.

6, 5. 6, 2, 15. 6, 4, 5. 6, 6, 13. 6, 7, 12. 6, 8, 15. 7, 2, 18. 7, 5, 3. 9. 7, 6, 4. 19. 7, 11, 10. 12. 8, 3, 4. 8, 4, 6. 8, 8, 14. it. *porro* 4, 2, 14. 4, 8, 21. 4, 11, 10. 4, 15, 18. 5, 1, 9. 5, 3, 22. 5, 4, 8. 5, 5, 20. 5, 6, 8. 23. 5, 8, 2. 17. 6, 3, 4. 7, 5, 6. 7, 11, 10. 7, 12, 9. 8, 5, 4. 8, 5, 7. 8, 6, 15. 8, 7, 7. † *porro autem* 8, 4, 23. it. *tum* 3, 10. 9. 4, 4, 17. Sed in contraria re, per Latt. varia, privum aut duplex, etc. ut *at vero* 3, 2, 12. 4, 9, 11. 4, 12, 12. *enim vero* 6, 7, 1. 8, 4, 26. *verum enim vero* 6, 3, 7. *caeterum* 6, 5, 8. 16. 8, 3, 22. 8, 8, 21. *contra* 7, 8, 16. e. 8, 5, 3. 8. *tamen* 1, 6, 8. 2, 14, 9. 6, 5, 12. m. 7, 5, 18. m. 7, 7, 14. — in parentheli, sine uncis, Βησιςσ. δ' ἦν λ. autem 1. 2, 2. τὴν δὲ λ. 1, 11, 3. Φαρ. δὲ λ. 4, 2, 15. Βιταλ. δὲ λ. 7, 6, 9. sed c. iisdem 1, 5, 4. 1, 8, 12. 1, 15, 2. 11. 3, 11, 17. 1, 17, 12. 14. 2, 1, 23. 2, 6, 12. 4, 10, 2. 4, 1., 2. 7, 1, 21. 7, 7, 8. in oratione aliena, οὐ παύσῃ δὲ, ἔλεγον, λ. 1, 6, 9. ubi in indignatione, *non* desines *vero*, s. *non* vero *desines*. † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός γε, ἔφη, ἐγὼ λ. sed is rel. 2, 3, 10. † ὁ δὲ εἰσελθὼν, Ἥκω σοὶ, ἔφη, λ. is autem ingressus, rel. 3, 12, 4. — in iudicio historici αὐτάρκης δὲ λ. suppetit autem rel. 1, 6, 9. — †† in transitu ad rem ipsam et v. c. epistolae argumentum, κελεύει δὲ αὐτῷ, λ. iubet autem rel. 4, 12, 8. ἔλεγε δὲ τὰ γράμματα λ. significabant autem rel. 6, 2, 9. it. in episodiis 1, 11, 1. it. in moribus alicuius 2, 7, 15. in reditu ad rem, post parenthesin aut episodium, 1, 11, 7. 5, 3, 6. † Ἰουλιανῷ δέ τινι -, δοκοῦντι δὲ -, ἐζωμένῳ δὲ 2, 6, 9. ubi postr. δὲ p. igitur, s. inquam; it. † κἀμοὶ δὲ δι' εὐχῆς ἐςι, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ, - νῦν δὲ - ἀγχγεῖν, nunc tamen 2, 10, 4. — B) iunctum secum in vicinia et deinceps, 1, 1, 6. sq. 1, 2, 1. sq. 1, 4, 21. 1, 8, 12. 1, 11, 3. 4 - 11. 1, 12, 1. 8 — 10. 15. sq. 18. sq. 1, 13, 1. - 4. 8. sq. 1, 14, 1. 3 - 6. 3, 1, 4 - 8. 3, 9, 1. - 9. 3, 13, 14. 4, 5, 15. sq. 5, 2, 8. C) μὲν - δὲ vario sensu, a) adversandi s. opponendi, τῆς μὲν ἀληθείας ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιςα δὲ λ. 1, 1, 1. sq. 1, 2, 1. 1, 3, 3. 1, 14, 15. †† καὶ πάντων μὲν τοῦτο ποιούντων, ἐκεῖνος δὲ πλείονι θρησκείᾳ ᾠκειοῦτο αὐτὸν, et quamvis omnes idem facerent, ipse tamen rel. 3, 11, 8. †† in extr. enunciat. τούτου τὸν ἀδελφὸν - ἀνῃρήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, tantum delatum, sed minime redargutum, 4, 13, 3. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, sed non laud. 5, 1, 12. 8, 4, 11. †† πλὴν, τοῦ ἔργου ἅπαξ γεγονότος, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen, 8, 6, 2. †† μεταπέμπεται τὸν Κλέανδρον, οὐδὲν μέν τοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, sed suspicantem, 1, 13, 8. ††† μὲν oppresso in pr. membro, ζητούντων τοὺς δράσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων 2, 6, 2. 3, 7, 5. e. 3, 14, 16. e. 5, 3, 19. 5, 4, 15. b) sensu distribuendi aut distinguendi, πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείςων δὲ τετρωμένων, multis caesis, plurimis vero sauciis, 6, 6, 9. it. cum artic. ὁ μὲν οὖν - ὁ δὲ ςρατὸς λ. 5, 4, 14. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ λ. 1, 1, 6. τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. 1, 3, 12. 1, 4, 21. 1, 5, 8. 3, 8, 12. sq. † μέρη μὲν - τὰ δὲ λοιπὰ λ. 1, 10, 4. †† oppresso μὲν in pr. membro, πλείςους τῶν βαρβάρων ὅπλοις ἐχειρώσατο, τοὺς δὲ λ. 1, 6, 24. κελεύει δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περέννιος, οἷα δὴ μεμηνότα - πυρὶ παραδοθῆναι 1, 9, 14. c) sensu copulandi simpliciter, vel amplius describendi, νεανίσκον τινὰ, Κυΐντιανὸν ὄνο-

rel. 3, 15, 9. οὐδεὶς δὲ, neque quisquam 4, 6, 3. † οὐδέπω δὲ 5, 6, 16. - μηκέτι δὲ, neque amplius 8, 5, 21. e) post negat. aliter, μὴ πιστεύειν δὲ - μηδὲ - neve crederent - nec 8, 3, 10. ubi p. porro, vel mod. divulsum, p. sq. †† f) separatim, ἀνέστησε γὰρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις, immo potius 7, 3, 4. †† g) non loco positum suo, h. e. praemissum in enunciatione, cum pertineat demum ad sq. vocem et enunciat., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ, θαρρῶν λ. 1, 9, 22. p. θαρ. δ' ὅμ. it. ἀφειδῶς δὲ, nullis que rel. 2, 6, 10. ubi pertinet ad sq. inf. ὑπερβ. it. καθέντες δὲ verum demissis rel. ib. 14. ubi pertinet demum ad sq. acc. τὸν Ἰουλ it. ὡς μὲν - ὡς δὲ, ut vero 3, 10, 11. †† quo et referuntur loca (saltem de Lat. Vs. et severo ordine) ista post εἰ supra. h) stans ante voc., ut adv. ἔοικε δὲ ἄρα 1, 16, 1. 5, 3, 1. pro advers. it. ante οὖν, cf. supra, et 2, 9, 5. Sed praesertim in δὲ καὶ, solenni in transitu ad rem aliam, παρεῖχε δ. κ. praebebat autem et 1, 2, 5. 1, 8, 16. 1, 14, 9. 1, 17, 22. 2, 2, 3. 5, 8, 6. 6, 7, 9. 7, 2, 12. 17. 7, 6, 6. autem - etiam 2, 13, 21. vero et 8, 2, 16. vero etiam 6, 1, 16. (sed in rel. locis Bg. negligentior) vero. 1, 15, 15. autem 1, 17, 5. 4, 8, 14. etiam 1, 14, 18. 3, 1, 4. 3, 6, 18. 23. 4, 6, 4. 4, 7, 4. 5, 6, 13. 7, 3, 7. 8, 7, 21. quoque 3, 6, 20. 3, 8, 11. 4, 7, 3. εἰ δὲ καὶ - τὶς λ. quodsi quis etiam 7, 8, 14. it. in med. orat. καλούντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν λ. vocantibus ipsum et 5, 3, 1. ubi diremtum una voce, ut 3, 5, 9. 4, 7, 6. 6, 1, 14. 7, 1, 21. 7, 8, 23. 8, 6, 12. 8, 7, 9. 8, 8, 3. sed duabus voc. εἴδομεν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θέας λ. vidimus etiam sub illo 5, 8, 17. διεσκέδασε δὲ ὁ Ἀντωνῖνος καὶ φήμην, dissipavit vero Ant. et famam 5, 8, 11. τοὺς δὲ πλείστους αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, plurimos autem illorum etiam occidit, 7, 1, 10. †† ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ubi proprie comma post δὲ valet; †† ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ τὰ λ. ut autem barbarae etiam rel. 8, 7, 15. ubi potius καὶ ad sq. pertineat, ut 8, 4, 19. — ††† ἐπιστέλλει δὲ καὶ λ. mittit ergo cum rel. 2, 13, 3. leg. Bg. δὴ cum Ms. ἔτι δὲ καὶ 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. et ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον 1, 3, 8. 7, 1, 11. v. in ἔτι. G) Per copulata adhuc quaedam, δὲ - δὲ, que - etiam 8, 5, 9. autem - tamen 7, 5, 18. autem - que 8, 1, 13. οὔτε δὲ - δὲ - atque nec - sed 2, 11, 11. μὲν - δὲ - δὲ - dein - que 4, 11, 1. δὲ - μὲν - δὲ 3, 12, 6. 3, 15, 2. 5, 7, 2. 6, 4, 7. δὲ - μὲν - δὲ - δὲ 2, 6, 9. 2, 7, 6. sed de καὶ - δὲ v. in καὶ, ut de τὲ - δὲ in τέ. † H) post nomen propr., Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur, 7, 9, 2. πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληΐαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine, 8, 2, 3. quo utr. loco pro τὲ valeat. †† I) Pro caussali, sed per loca non omnia satis certa, 1, 2, 5. i. 1, 4, 11. i. 1, 6, 9. i. 1, 7, 7. 1, 11, 6. i. 1, 14, 5. i. 2, 10, 15. 2, 15, 5. i. τὸν δὲ τόπον λ. cum enim locum rel. 3, 3, 11, e. 3, 6, 5. i. 3, 13, 14. m. ἅτε δὲ λ. 3, 15, 11. 4, 4, 15. i. 4, 9, 4. i. 4, 10, 7. i. 4, 12, 13. 4, 14, 6. i. 4, 15, 9. i. 19. i. 5, 1, 6. i. 5, 2, 6. i. 8. i. 9. i. 5, 5, 16. i. Ῥωμαϊκὴν δὲ λ. Romanam enim 5, 5, 6. οὐδέπω δὲ λ. nunquam enim 5, 6, 16. 6, 2, 16. τὸ δὲ βάρβαρον λ. quippe barbari 6, 3, 13. ἀκριβὲς δὲ εἰπεῖν λ. certum enim 7, 1, 19. 7, 2, 10. i. 8, 6, 5. K) Pro illativa Lat. igitur, rel. τοιαῦτα δὲ 1, 4, 14. talia igitur; αἰφνιδίως δὲ λ. repente itaque 1, 6, 7. 1, 13, 1. τοῦτο δὲ λ. hoc igitur 1, 11, 3. πέμψαντες δὲ λ. missis ergo ib. 9. cf. 1, 15, 2. 1, 17, 18. 2, 13, 3. Καίτοια δὲ λ. quare Caes. 2, 15, 5. 3, 7, 5. 3, 9, 3. 8. 19. 3, 12, 8

ἴδω, cuius tempora tantum e med. ſunt, moral. de perſ. abſ. ὅθεν δεδιότες ἀπηχέστερόν τε αὐτῷ, metuentes, 7, 10, 11. prae metu, ne eſſet ſeverus et in ſe; †† ſed cum adiuncto, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat, 1, 3, 11. timebat et ſperabat, vel metuebat et ſuſpicabatur, noſtrat. *er* fürchtete *und* erwartete *nichts gutes;* ſq. coni. neg. δεδιέναι προσεποιεῖτο, μὴ λ. ſolicitum ſe ſimulabat, ne 1, 6, 8. metuere; δ. δέ σε οὐ χρὴ, μὴ λ. vereri, ib. 18. †† δεδιὼς (ἦν,) μὴ λ. anxius agebat, (erat) 1, 3, 3. ſed ſine ellipſi illius v. ſubſt., δεδιὼς γὰρ, μὴ λ. veritus, 2, 13, 21. in notione cauſae, *quia* enim *metuebat*; metuens 7, 1, 5. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita, 1, 17, 8. metuens 5, 7, 1. 6, 1, 11. ††† c. dupl. rect., c. hac coni. et ſimul c. acc. rei, δεδιὼς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, veritus populi motum, ne quid rel. 1, 13, 13. credo, pro his, veritus, ne populus, per motum et tumultum aliquem, etiam contra ſe quid moliretur. †† ſimul c. adv., τοῦτο μάλιστα δεδιότες, μὴ λ. id potiſſimum veriti, ne 2, 2, 8. Sed c. acc. rei mero, ἕκαστος, τὸ καθ' αὑτὸν δεδιὼς, ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. ſc. μέρος, χρῆμα, πρᾶγμα, de ſuis rebus, commodis, vita; timens vitae periculum et vulnera; δ. αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς, veritus, 3, 11, 1. 3, 12, 11. 1, 16, 4. 2, 12, 4. † c. adiuncto, ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant, 8, 1, 16. Sed c. acc. perſ. et adv. εἰκότως ἐδεδίει τὸν δῆμον, verebatur, 2, 6, 18. †† c. inf. δεδιότες -, τὴν - τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne poenam ſuſtinerent, 5, 4, 10. πάντας, οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τι δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, aut, ne paterentur, metuere, 7, 4, 7.

δείκνυμι, phyſ., de perſ. c. acc. rei, δεικνὺς τὸ ξίφος λ. oſtentans, 7, 11, 10. τὸ γραμματεῖον δεικνύντος, oſtendente, 3, 12, 10. δεικνύντες τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου ἀνεσκολοπισμένην, oſtentantes, 8, 6, 16. † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, prae ſe ferens, 1, 13, 2. c. adv. ſimul, ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν, oſtentare, 1, 14, 14. † c. dat. perſ. ſimul, τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα φονεύων, Ῥωμαίοις ἔδειξε (αὐτὰ,) oſtend. 1, 15, 9. δείξαντες αὐτῷ τὰ νομίσματα, cum oſtendiſſent 1, 9, 18. ††† c. acc. perſ. oppreſſo, δεικνύντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον) τοῖς ὄχλοις, oſtent. 7, 10, 15. †† Sed trop. c. dat. eodem et c. coni. Ῥωμαίοις - δείξετε, - ὡς λ. oſtendetis, 4, 14, 18. it. c. ſola coni. δείξαντες, ὅτι λ. oſtend. 6, 3, 12. ὑμῖν -, δείξασιν, ὅτι λ. oſtendendo, 1, 4, 7. †† ſimul c. praep. φιλοτιμησαμένης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν ἑνὶ δεῖξαι, ὅτι λ. oſtendere, 1, 13, 12. — tum Paſſ. de re, phyſ. c. adv. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων μνήματα δείκνυνται, monſtrantur, 4, 1, 7. it. c. praep. πίνακες κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δείκνυται, repraeſentatur, 4, 2, 2. ſed trop. c. adv. et abl. modi, ὅ περ ἔργῳ καὶ ὕστερον δέδεικται, comprobatum eſt, 2, 14, 9.

δεικνύω, id. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐξοχάς τινας καὶ τύπους δεικνύουσιν, oſtendunt, 5, 3, 11. ſimul c. dat. perſ. βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, oſtenderunt, 5, 4, 4. ſed c. acc. perſ. τὸν παῖδα τῷ στρατῷ ἐδείκνυσαν ib. Sed trop. †† cum acc. rei, ἵνα αὐτὸς, οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἴδῃ, ut (is. populus) qualem (erga Albinum) oſtenderit (Severus) excandeſcentiam ſuam, videat, 3, 8, 3. †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε χρημάτων πλήρη, demonſtrabat, 3, 13, 9. ſc. verbis, i. e.

δρου, propr. τῇ τῶν δένδρων σκιᾷ, 1, 12, 3. harum f. earundem arborum, laurorum; δένδρων ςοίχοις ἴσοις 8, 4, 14. δένδρα πάντα ἐξέκοπτον ib. 13. τῶν καρποφόρων δ. ἐκκεκομμένων 8, 5, 8.

δεξιόομαι, med. phyf. de perf. c. acc. perf. et adv. it. praep., de amicis, ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ᾗ μάλιςα Ῥωμαῖοι δεξιοῦνται ἀλλήλους, benigne fe excipiunt, 1, 16, 7. dextras fibi invicem porrigunt; it. de imperatore, τοὺς προςιόντας δεξιούμενος, benigne excipiens, 1, 2, 5. cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτοὺς,) eos benigne complectens, 2, 14, 3. †† trop. αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιωσόμενος, comiter excepturus (Severus Praetorianos) 2, 13, 6. † ὑπήντετο αὐτῷ, δεξιούμενος νυμφίον τῆς θυγατρὸς, benigne excepturus 4, 11, 4.

δεξιὸς, phyf. de re, Neutr. ἐν τῷ δεξιῷ (μέρει,) a dextra 4, 2, 5. opp. pr. ἐν τῷ λαιῷ, it. ἐν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν, a dextro It. latere, 8, 1, 12. opp. fq. ἐν τοῖς λαιοῖς. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιὰν, dextra, 7, 5, 10. fc. τὴν χεῖρα, it. μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, dextras 2, 5, 10. 2, 13, 16. Sed trop. de perf. Mafc. φήμη περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, commodo 2, 7, 8. obfequente, facili, humano. †† Neutr. c. artic. p. fubft., c. adv. et gen. dupl., tum perf. tum rei, τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν τῆς πρὸς μὲ τιμῆς, nimia benignitas veftra in me ornando 2, 3, 12.

δεξιῶς, trop. τούτων αὐτῷ προχωρησάντων, profpere, 3, 9, 21.

δέομαι, med. a) p. rogare, de perf. c. gen. rei, συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam poftulabat, 2, 3, 7. c. praep. τῶν παίδων ἐπιςειλάντων καὶ δεηθέντων ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, liberis, per epiftolas rogantibus, 5, 2, 7. it. c. inf. συγκαλέσας τοὺς ςρατιώτας, ἐδεῖτο προμαχεῖν λ. convocatos milites rogabat, ut rel. 6, 9, 5. ἐδ. φείσεσθαι γέροντος λ. obfecrans, parcerent rel. 7, 5, 9. fimul c. gen. perf. διέπεμπε, τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι, mittebat militibus fupplicatum, ut rel. 2, 11, 17. † c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, μένειν θαῤῥαλέως, rogabat, ut 8, 3, 8. † fimul c. praep. τὰ πρῶτα ἐλιπάρει, καὶ προςπίπτουσα, μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, μήτε καθυβρίσαι λ. rog., ut 1, 16, 10. c. adiunctis folis, ἐδ. καὶ ἐλιπ. ἀπελογεῖτό τε, φάσκων, orabat, 3, 12, 20. † τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ὀκνηρὸν, implorantibus et rogantibus, 2, 8, 4. abf. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, rogantibus 2, 7, 11. b) p. defiderare, cum gen. rei, de perf. δώσειν πάντα ὑπισχνεῖτο, ὧν δέοιντο, quae vellent, 6, 9, 2. † πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν, ὅσων δέονται, quibus indigerent, 6, 7, 21. †† defre, trop. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, maiore defper. indigens, 7, 5, 15. c) p. opus habere f. indigere, (quamquam et prior notio in loca convenit fubiecta quaedam,) c. coni. et inf. οὕτως εἴωθεν, ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ, ςρατὸν συλλέγειν, fi quando opus fit 3, 1, 5. fed c. gen. perf. ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, fe egere, 2, 8, 14. δ. ἀνδρὸς εὐγενοῦς λ. indigere, 2, 15, 7. † c. praep. ὁρᾶτέ μοι τὸν υἱὸν, δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κυβερνησόντων, 1, 4, 8. † fimul c. gen. rei, δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ τοῦ ςρατοῦ παντὸς, opus effe, 6, 7, 6. fed c. praep. δ. χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας 3, 14, 2. †† ᾔδει, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος πρὸς πᾶσαν τὴν ἤπειρον, fibi opus effe, 2, 14, 14. p. inf. fuperiorum locor. † μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, indig. 3, 8, 6. †† fed c. gen. rei mero, μηκέτι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων δεηθεισῶν ἢ τειχῶν ἢ ὅπλων, haud am

plius Italiae civitatibus murorum aut armorum indigentibus, 8, 2, 11. ſimul de re ſ. loco et ſimul de perſ. ſ. incolis. †† παραπέμπειν τὸν οἶνον τοῖς δεομένοις, indigentibus, 8, 4, 10. vel deſider. ſ. rogant. †† οἱ σατράπαι ἐπέστελλον συνηδόμενοι αὐτῷ, καὶ εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, et, ſi indigeat, auxilia poll'cebantur 2, 8, 13. quae Bg. commata oſtendunt ſubſt. β. in acc. plur., cum, poſito commate poſt β, hic gen. pendeat a v. δ.

δέος, c. adi. μέγα τὰς πόλεις κατελάμβανε, metus, 2, 11, 6. μετὰ δέους πολλοῦ διῄει ὁ στρατὸς 8, 1, 15. ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες 3, 8, 6. ἐν δ. πολλῷ γενόμενος 5, 8, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δ. ἦν 7, 9, 8. — c. alio ſubſt. ἡ σύγκλητος - δέει καὶ κολακείᾳ ψηφίζονται λ. 4, 11, 14. τοῖς βαρβάροις οὐκ ἐπανόδου πόθον, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι 1, 6, 15. ſed c. adiuncto magis ſyn., ἐν φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες λ. 3, 4, 3. ἔκπληξιν καὶ δέος - ἐνέβαλε 2, 14, 1. †† ταῦτα δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ 2, 3, 13. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγῶνος λ. metu, 7, 5, 10. Sed c. gen. vel perſ. †† τὴν δορυφόρον φρουρὰν διὰ δέος τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ob metum Severi, 2, 12, 9. vel rei, πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. δέει τῆς παρουσίας τοῦ τοιούτου βασιλέως 1, 3, 13. 1, 13, 1. δ. τῆς τοῦ βασ. ὀργῆς, formidantes imperatoris iram, ib. 10. metu irae imper. †† δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum, 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. † δ. τῶν τετολμημένων 2, 5, 15. ††† c. v. aſſini, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν πεπειραμένων, futura formidabit, metu rel. 1, 5, 26. cogitatione et recordatione eorum, quae experta ſunt iis ſ. experti ſunt. Porro c. praepp ἐπεὶ - οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, cum - neque ullus metus impenderet ex Britannia, 2, 15, 10. τοὺς στρατιώτας, διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, metu Severi, 3, 4, 17. ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat et ipſe Alexander iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. erat vero et ipſi metus Alexandro de rel. c. coni. μήτε εἰσαγαγὼν τὸν στρατὸν, μήτε εἰσελθὼν, ἢ διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. prae metu, ne 6, 5, 18.

δέσις, phyſ. c. gen. rei et praep. ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium mutuo nexu, 8, 4, 14.

δέσμιος, paſſ. de perſ. c. ſubſt. δεσμίους ἀπάγοντι βασιλεῖς, vinctos, 1, 6, 16.

δεσμὸς, phyſ. ἅ περ - μὴ παρενεχθήσεσθαι διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra, 8, 4, 11. † τοὺς καθειρχθέντας, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, vinculis eximentes, 1, 10, 4 vinculorum liberos, ſolutos vinculis ſ. catenis. ſed trop. c. gen. rei. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο, vinculo benevolentiae, 1, 8, 6. affinitatem hanc ſecum vel cum eo fecit vinculum benev. firmiſſimum, effecit, ſtuduit efficere, ut affinitas iſta eſſet vinc. rel. affinitatem iſtam adhibuit pro praeſidio optimo, certiſſimo confirmandae ac conſervandae ben. ſ. illam cum eo affinitatem *putavit* vinculum, praeſidium benevolentiae ſervandae firmiſſimum, optimum, certiſſimum.

δεσμωτήριον, propr. de loco, c. praep. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσιν, ὄντα) δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, carceres, 1, 10, 4.

δεσποτεία, univerſe, de civibus, c. adiuncto e praep. et forſan etiam c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν - πάντων - διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, (omnium, poſſeſſionum, agrorum) perpetuam dominii ſecuritatem, 2, 4, 13. ſecurum dominium omnium in perpetuum, vel perpetui dominii in omnes agros ſecuritatem;

dum Bg. διὰ π., pro adi., rexit ad fubft. alterum ἀμ. noftrat. *Eigenthum* f. *Eigenthumsrecht*. Sed nominatim et praecipue, c. gen. rei eodem et adiuncto fyn. fubft., ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασιλείαν, dominium in omnia, 2, 8, 6. noftrat. *Herrfchaft*.

δεσπότης, refpectu a) civium, c. adiuncto fyn., ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, ἅτε βασιλεὺς καὶ δ. dominus, 3, 2, 6. futurus; it. εἰ δὴ ἔμελλον ἀντὶ λῃσοῦ δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν καὶ βασιλέα 1, 10, 15. fed de iam facto imperatore, οὐ παύσῃ, ὦ δέσποτα, πίνων λ. domine, 1, 6, 4. 3, 12, 4. ††† τίνα, ὦ δέσποτα, ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, domine, ib. 12. qui Bg., pro plur. δέσποται edd. quarundam, fervat fing., recte iunctum c. v. plur., ubi, praefentibus pluribus, ad unum tamen praecipue oratio convertitur, cf. Virg. Ae. 9, 258. 525. Sed fine exclam. ποθεῖν μὲν δὲ, τέκνον καὶ δέσποτα, τὴν πατρίδα, o fili et domine, 1, 6, 12. b) muneris, a fuperiore quo mandati, c. gen. perf., tum de legatis, τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, fui domini, 6, 4, 12. tum de praefecto provinciae f. fatrapa, Ἀρταξέρξης, τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Ἀρτάβανον ἀποκτείνας, fuum dom. 6, 3, 10. c) fervorum, abf. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pro dominis, 7, 4, 13. in relat. tacita ad τῶν οἰκετῶν §. pr. 10. et 7. e. cf. ib. §. 8. fed † c. opp. et relat. diferto, δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, domin. 5, 2, 4. d) rei poffeffae, ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι, δεσπότην εἶναι, domin. 2, 4, 12. pro ὥςε εἶναι δεσπ. αὐτῆς, τῆς γῆς, vel in dativ. δεσπότῃ cum MSS., poffefforem, noftrat. *Herr f. Eigenthümer*.

δεύεσθαι, paff. phyf. de re, c. abl. modi et adv., δᾷδας, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, imbutas, 8, 4, 30. illitas, oblitas.

δευτερεῖος, neutr. fine artic. p. fubft. ἡ πόλις, φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν πόλιν περὶ δευτερείων, de fecunda palma, 7, 6, 2. τὰ δευτερεῖα, fc. μέρη, fecundis partibus, loco, ordine.

δεύτερος, propr. de perf. ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in fecundis Confularibus, 3, 11, 3. p. ἐν τοῖς δεύτερον ὑπ. qui fecundum Confules fuerunt, f. habuerunt titulum, dignitatem et commoda Confulis fecundum f. eius, qui iterum Conful fuerat. — Fem. de re, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, ad fecundum confulatum, 7, 10, 7. † οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum fecundum, 1, 15, 7. repetitum fecunda vice, immiffum poft iactum primum inanem. †† p. adv. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, fecundo confulatu functus, 2, 3, 9. fc. κατὰ et μέρος τοῦ χρόνου, functus confulatu fecundum, fecundo, iterum; it. φοβηθεὶς, μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ἐπιςείλῃ, iterum, 4, 13, 1. †† alio fenfu, c. relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, altero die, 2, 6, 5. τῆς μὲν πρώτης καὶ δ. ἡμ. fecundo 7, 8, 2. 8, 7, 7.

δέχεσθαι, paff. phyf. de perf. c. praep. εἰς τὸ ςρατόπεδον ἐδέχθησαν, recepti funt, 5, 4, 6. Sed Med. c. acc. perf. φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι, accipere, 8, 3, 4. intra urbem; † τὰς πύλας ἀνοιγειν, δέχεσθαί τε φίλους λ. recipi, 8, 6, 3. it. ὡς δὲ, ἀνοίξαντες τὰς π., ἐδέξαντο αὐτούς, acceperunt, 5, 8, 14. † c. abl. modi, πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο (αὐτὸν,) portis patentibus excipiebant, 2, 11, 11. † c. praep. ἀνοίξειν τὰς π., καὶ δέξεσθαι τὰν τὸ γένος (βασιλικὸν) ἔνδον, recepturos (effe fe) intra caftra, 5, 3, 23. †† in bello et pugna, δεξάμενοι τοὺς βαρβάρους, ἐμά-

qualem igitur, 6, 1, 1. τούτῳ μ. δ. 3, 12, 26. τοιοῦτος μὲν δὴ, talis scil. 1, 14, 17. 7, 1, 25. 1, 9, 23. e. 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. 8, 8, 20. τοιούτῳ μ. δ. huiuscemodi 4, 11, 12. 6, 2, 12. τοσαῦτα μ. δ. 1, 11, 14. post subst. Γέτας μὲν δὴ, ac Geta quidem 4, 4, 7. igitur G. quidem; τέλος μ. δ. finis quidem 2, 5, 16. finis nempe 6, 9, 15. 6, 7, 17. 3, 4, 15. 3, 7, 20. 5, 4, 24. 2, 13, 22. αἰτίας μ. δ. 7, 4, 1. — post praep. κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν, ac in Cappadocia quidem 3, 3, 3. igitur in C. quidem; post adv. ὅπως μὲν δὴ λ. quomodo igitur 3, 15, 18. 5, 1, 1. οὕτω μ. δ. ita nimirum 3, 9, 21. in quarta a princip. regione - post praepp. εἰς τὸ αὐτὸ δὴ συνιόντων, in unum ergo convenientibus, 5, 3, 14. παρὰ τοσοῦτον μὲν δὴ λ. tantum scilicet 5, 4, 23. ††† post copulas - in secunda a princip. regione - παρηγγέλθη τὲ δὴ λ. 1, 5, 3. denunciatum *que* est *igitur* s. *adeo;* καὶ δὴ τοῦ δωματίου προελθὼν, atque etiam cubiculo egressus 2, 5, 8. et *igitur* s. atque *adeo.* B) pro Lat. *scilicet*, rel., in explicando, a) extra ironiam, - in med. oratione, - post omnes orationis partes, - stans secunda a princip. regione, - post artic. τοῦ δὴ Φοιν. ἔθνους λ. videlicet 2, 7, 7. post eundem pro pron. relat. θεοῦ, ᾧ δὴ καλλιερῶν ἐγέγραπτο 5, 5, 3. cui quidem s. scil.; δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν 5, 4, 14. 5, 5, 13. ἡδοναῖς, αἷς δὴ λ. quibus scil. 1, 17, 22. † ἃ δὴ μικρὰ λ. id quod minutum 7, 3, 12. post pron. demonstr., λαβὼν γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν λ. 1, 17, 1. sumens libellum unum scilicet horum, qui rel.; ἦν παιδίον - νήπιον τούτων δὴ τῶν λ. ex istis nimirum, qui ib. 5. — post subst. θρησκείας δὴ χάριν, quasi religionis causa, 5, 3, 17. — post participp. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita scil., ne 1, 17, 8. — † τὸν υἱὸν αὐτοῦ, στρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux scil. esset exercitus, eleg. 7, 9, 10. post coni. ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut scil. 1, 17, 7. ἵνα δὴ μὴ λ. ne scil. 4, 13, 8. 5, 6, 3. post ὅτι nominatim - in verbis - tum affectuum, δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod scil. 1, 9, 22. 3, 2, f. 5, 8, 10. 7, 12, 7. 5, 1, 10. 6, 6, 1. tum dicendi et simil. ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. quasi 4, 10, 3. 6, 4, 8. quasi scilicet 2, 1, 6. 3, 12, 12. quod nimirum 4, 9, 5. quod videlicet 6, 1, 24. 6, 9, 4. 7, 1, 6. post ὡς praecipue, - pro tanquam, - in variis verbis, ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam scil. 1, 17, 1. (7, 9, 21) ib. 15. quasi scil. 2, 13, 6. 3, 12, 2. 4, 7, 1. 4, 13, 8. 11. 5, 4, 8. 6, 6, 7. 6, 8, 11. 7, 4, 11. 7, 9, 8. 7, 12, 3. nominatim in v. v. dicendi et simil. φασὶν, ὡς δὴ λ. 7, 9, 20. 8, 3, 19. quasi scilicet 3, 7, 9. quasi videlicet 7, 3, 17. 7, 6, 15. in tertia a princip. regione, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut militaris scil. 4, 12, 4. διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. ne scil. 6, 5, 18. in quarta — γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο δὴ λ. per quas fedus inibat *iam* 2, 12, 5. qui Bg. cepit iterum p. adv. temp. †† μεμνημένοι, ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους δὴ λ. ut pares 3, 15, 11. b) per ironiam, pro Lat. eodem, - post subst. ἡσυχίαν δὴ παρεσκ. quietem scil. 1, 17, 21. πρὸς γάμον δ. tanquam ad 5, 6, 7. εἰς προῖκα δ. ib. 11. post verb. κομισθέν τε τὸ ἄγαλμα συνῴκισε δὴ τῷ θεῷ, maritavit scil. deo, ib. 12. 4, 7, 2. † πρέσβεις ἔπεμψε δὴ λ. tanquam legatos misit, 6, 4, 7. post adv. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam scil. diis nub. 5, 6, 12. † ἐζήλου δὲ ταῦτα, ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam Marci studia, 5, 2, 8. tertia in regione, ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scil. deo,

de hiſtorico. ſimul c. dat. perſ. δηλώσαντες αὐτῷ τα - ſignificantes, 7, 6, 18. † σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, tibi ut indicarem, 3, 12, 6. †† ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πραττομένων τὶ αὐτοῖς ἐδήλου, cum ipſis communicabat, 2, 8, 18. it. † δηλώσαντες αὐτῷ (τοῦτο ſ. ταῦτα,) re indicata ei, 3, 12, 3. † ſimul c. coni. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, δηλῶσαι αὐτῷ (τοῦτο,) ſi quid - renunciet ſibi, 4, 12, 12. †† ſimul c. rei acc. et abl. modi, γράμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras ſignificans, 3, 8, 2. ſimul c. praep., γράμματα, δι' ὧν τὴν Λιβύων ἐδήλου σύμπνοιαν, ſcriptum, in quo ſignificabat, 7, 6, 6. ταύτην τὴν μάχην διὰ γραμμάτων τῇ συγκλήτῳ ἐδήλωσεν, ſignif. 7, 2, 15. †† τὸ πιστὸν ὑμῶν δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declaraſtis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν λ. ſ. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. — † c. pron. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, oſtendite, 2, 8, 8. p. praeſ., indicate. † ſimul c. praep., τίνι βίῳ ἐχρήσατο, τέλει τε ὁποίῳ, ἐν τοῖς προειρημένοις ἐδηλώσαμεν, in iis, quae iam dicta ſunt, declaravimus, 7, 1, 1. de hiſtorico. c. coni. δηλῶσαι, ὅτι λ. indicarent, 7, 6, 13. it. ſimul c. praep. διά τινος τῶν πιστῶν δηλῶσαι, ὅτι λ. ut ſignificem per aliquem, 3, 12, 12. — † c. adv. et caſu temporis, ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, ut declaravit etiam aetate procedente, 6, 1, 14. — Paſſ. de re, abſ. δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐτάραξε, ſignificata, 6, 7, 7. c. dat. perſ. ὡς ταῦτα ἐδηλώθη αὐτῷ, ut nunciata ſunt, 1, 10, 5. 5. 5, 2. ut ſignificata ſunt, 6, 6, 1. 2, 13, 1. c. adv. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος ἐδηλοῦτο, ſignificabatur, 3, 8, 20. cum praepp. †† ὡς εἰς τὴν 'Ρώμην ἐδηλώθη ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτὴ 7, 10, 1. in urbem Romam nunciata fuit. † τὰ ἐκ τῆς 'Ρώμης δηλούμενα Φανερὰ ποιῶν, quae Roma (ex urbe) nunciarentur, 2, 7, 10. †† ſimul c. adv. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἦθος μάλιστα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis declaratum eſt, 3, 5, 11. †† τὰ πραχθέντα ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ δεδήλωται, res geſtae in ſuperiore libro expreſſae ſunt, 4, 1, 1. de hiſtorico; De perſ. ††† abſ. ὁ δηλωθεὶς 'Αντωνῖνος, iſte Antoninus, 6, 1, 1. memoratus, ſupra dictus ſ. tractatus, deſcriptus. †† cum nominativo particip. ὡς - ὁ Καπελλιανὸς εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, Capellianum ingreſſum eſſe Carthaginem, ſignificatum, 7, 9, 20. p. acc. c. inf. †† de hiſtorico, c. praep. a) ſimul c. adv. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱστορίας δεδήλωται, ut in - declaratum eſt, 2, 1, 1. b) de re, ἡ ἐπὶ Νίγρον ἔξοδος ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι δεδήλωται, declar. eſt, 3, 1, 1. c) ſimul c. pron. ὁποίῳ ,τέλει ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, declaratum eſt, 6, 1, 1. d) c. adv. ſimul, ὅπως Σεβῆρος τὸν βίον μετήλλαξε, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεδήλωται, demonſtratum eſt, 3, 15, 18. — † ὅπως ὁ 'Αντωνῖνος ἦρξε -, δεδ. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, declaravimus, 5, 1, 1.

δήλωσις, impropr., non de actu, ſed de re ſ. libello, ἐκπέμπει (ὁ Σεβῆρος) δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει, λ. declarationem, 2, 13, 4. edictum, noſtrat. *Manifeſt.*

δημεύειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας, cum bona ipſorum publicaſſet (Severus,) 3, 8, 4. proſcripſiſſet. †† Paſſ. de perſ. μήτε ἄκριτόν τινα Φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, neque quenquam indicta cauſa capite aut bonis mulctatum iri, 2, 14, 7. publice ſ. publica auctoritate privatum iri bonis, ſ. libello publico, publice propoſito; neminem indemnatum occiſum aut proſcriptum iri, occidendum aut proſcribendum eſſe.

τὴν σ. 7, 6, 6. †† τὰ πρὸς τὸν δ. τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, τοῖς τε ὑπάτοις λ. ib. 21. ††† ἡμεῖς τε καὶ ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 2, 2, 16. — B) populus aliarum urbium, Antiochiae, τὸν λοιπὸν δ. 3, 4, 13. Alexandriae, ὁ δ. 4, 9, 1. Aquileiae, ἡ πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. ὁ πλεῖστος δ. τῷ τείχει - ἐφεστὼς, incolae plerique 8, 3, 7. C) plur., proprio fenfu, de pluribus, plurium urbium populis Romanae ditionis, c. gen. diferto loci, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις τῶν πόλεων διέφερε, populi 7, 3, 10. opp. ἢ τοῖς ἔθνεσι, ut fit plebs Italiae, non provinciae in formam redactae; fed abf. οἷς ἐπιφοιτῶσι τὰς λοιπὰς πόλεις πύλαι ἀνοίγνυντο, καὶ δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο. incolae, 8, 6, 10. ὁ Κόμμοδος, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, δήμοις ἑορτάζουσιν ἐπιφανεὶς, populis 1, 7, 3. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον τοὺς δήμους προσειπεῖν, populos 2, 11, 11. ὅ περ καὶ μάλιστα τοὺς δ. ἐλύπησε, populos 7, 3, 14. fq. §. 16. κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, it. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δ. τοῦτο ποιήσειν, omnes civitates 8, 1, 10. †† παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θέαμα, populo 1, 3, 9. Nero, de pluribus, an de uno populo ac plebe Romae, ut ὁ Κόμμοδος σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, in publicum prodibat, 1, 11, 15.

δημοσιακὸς, de re f. loco, οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ, publicum aerarium, 2, 7, 3. opp. pr. οἴκοθεν χρήματα.

δημόσιος, de re, Mafc. f. communis fexus f. abf. μόναις ταῖς δημοσίοις χρώμενοι, publicis 4, 1, 9. fc. εἰσόδοις. Sed Fem. iuftae formae, fing. pro adv. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, publice, 1, 12, 8. per ellipf. praep. et fubft., p. ἐν δ. χώρᾳ, it. δ. θέας ἐπέτειλεν 1, 15, 1. τὰ γράμματα δ. ἀποδόντες 3, 5, 12. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δ. ἀνασταυρωθῆναι 3, 8, 3. ὅσον δ. ὀφθῆναι 4, 1, 19. † δ. ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. †† εἰς τοῦτον δ. πολλάκις ἀπέσκωπτε 4, 12, 3. δ. πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων 5, 1, 5. †† c. opp. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν 1, 14, 14. τὰ μὲν γράμματα δ. ἀποδοῦναι, ἀξιῶσαι δὲ αὐτὸν, ἰδιαίτερον ἀποσπάντα, λ. 3, 5, 8. εὐωχίαις χρῆσθαι δ. τε καὶ ἰδίᾳ 5, 6, 12. ἰδίᾳ τε καὶ δ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. Sed c. fubft. fem., plur., cum adiuncto, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, publicis, 1, 2, 10. δ. ἀνέθηκεν εἰκόσι, publice pofitis, 2, 9, 5. δ. ἀν. γραφαῖς, publicatis, 3, 9, 21. † εἴ τινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, publica, 5, 5, 13. praeter curiam, alio in loco publico et templo. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων - ἀναῤῥῆξαι, publica, 7, 11, 14. quae publici f. communis iuris et totius populi et communis ufus. Neutr. cum fubft. λουτρὸν δημόσιον, publ. 1, 12, 10. πένθος δ. ἐνεποίησε 7, 3, 14. cum adiuncto f. adv. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἄνωθεν τὸ κράτος ἐστὶν, publice 7, 7, 12. τῶν δημοσίων θεάτρων, publicis 5, 7, 12. κόσμος δημοσίων ἔργων, publici operis, (aedificii) 7, 3, 13. χρήματα ἐκ δ. ἱερῶν καὶ τόπων, publ. 2, 11, 13. c. opp. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. † c. gen. perf. et adiuncto, τὰ κτήματα - οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, 2, 4, 13. † ἐποίησε δημόσια γράμματα πρός τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σύγκλητον 7, 6, 6. †† c. artic. p. fubft. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, reip. 2, 7, 1. fcil. πραγμάτων, negotiorum publ. †† c. opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, publica, 1, 14, 5. fc. ἔργα καὶ χρήματα, aedificia et ornamenta templi cum

pecuniis et mercibus aliorum, ibi depoſitis; † μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δ., καὶ εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικὰ, λ. publica, 7, 3, 12. pecunias et alias res, χρήματα ſcilicet vel χωρία, loca publ., templa.

δημότης, de perſ. unus e populo urbis alicuius, univerſe, πλεῖστοι τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιστα, plurimi ex vulgo, 3, 1, 7. τινὰς τῶν δ. quidam e populo, 7, 3, 14. poſt pr. τοὺς δήμους. c. opp. οἱ μὲν δημόται, - οἵ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, - plebeii, 2, 6, 5. τοὺς μὲν ἐξέχοντας ἐφόνευε, τοὺς δὲ δημότας ἐφυγάδευεν, plebeios, 7, 9, 23. † opp. militib. μηδενὸς τῶν δημ. populo nec - 2, 6, 19. cf. μηδ. † εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν ἢ δημοτῶν λ. ſi qui - ex populo, 7, 4, 10. ubi ſimul opp. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους §. 7. † γενομένης φυγῆς τῶν δ. in fugam verſa plebe, 7, 12, 10. pr. §. οἱ στρατιῶται, ſed ſq. §. 11. οἱ ὄχλοι, et §. 6. δήμου. †† ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν δημ. facinoroſi et viles homines de plebe, ib. 15. †† βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. turbae oppidanorum, 8, 3, 21. † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, plebeiis, 2, 4, 2. †† opp. imperatori, ex urbe abeunti, οὐδὲ τῶν δ. ἦν τις, ὃς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, ex popularibus, 6, 4, 4. civibus.

δημώδης, de re, p. adi. c. adi. et opp. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος λ. plebeia multitudo, 1, 4, 19. plebs, populus, i. q. δῆμος, in relat. tacita imperatoris mortui. † plur. c. artic. de perſ. παρὰ τοῖς δημώδεσιν εἶχέ τινα χάριν, apud plebeios, 1, 15, 14. plebem, i. q. τοῖς δήμοις, per ellipſ. ſubſtant. πλήθεσι, ὄχλοις, ἀνθρώποις, plebeios homines.

δημωφελὴς, neutr. c. artic. pro ſubſt. c. adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς, eius, quod publice prodeſt, 2, 3, 21. eius, quod prodeſt populo, publici commodi.

δηόω, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, ἐδῄου πᾶσαν τὴν χώραν, vaſtabat, 7, 2, 7. Sed Paſſ. de re ſ. loco, c. praep. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδῃωμένης, vaſtata, 8, 5, 8.

δήπου, ſ. potius duabus voc. δή που, in med. orat. μιᾶς δ. π. καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, certe, 2, 6, 5. igitur *fere* ſ. *forte*, cf. δὴ ſupra.

διὰ, phyſ. c. gen. rerum, p. acc. εἴ ποτε φοιτῴη δι' ἡλίου, in ſole, 1, 7, 9. + διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας λ. itinere 1, 10, 6. δι' ἐτέρων ὁδῶν, per 2, 13, 21. † περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζ. χώρας, cum permeaſſet agrum 3, 2, 12. δ. τῶν - ὀρῶν, per 3, 6, 22. δ. γῆς ἢ ποταμῶν, per 8, 2, 7. δ. μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per 1, 14, 8. 2, 9, 6. 7, 6, 21. δ. μέσης τῆς πόλεως 8, 8, 14. †† διὰ - Ἀσίας, per Aſ. 4, 8, 15. ſc. ἰὼν, λ. †† ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per 6, 8, 3. c. gen. perſ. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, per 2, 1, 3. διὰ μέσου πλήθους, per 7, 10, 15. cum gen. alia in notione, nec phyſ. ſemper, inſtrumenti veluti miniſterii et auxilii, cum gen. perſ. γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περεννίου, per 1, 8, 17. δι' ἐμπόρων λ. per 4, 10, 9. † δ. τῶν παίδων, per 3, 5, 10. ſ. propter; c. gen. rerum, tanquam veri inſtrumenti, διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis, 2, 6, 7. p. abl. τοῖς ὅπλοις. †† etiam in periphraſi, p. mero gen. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαῤῥοῦντες μάχῃ, haſtis gladiis que pugnare audentes, 3, 4, 19. fidentes pugna illa per haſtas et gla-

dios, f. quae fit haftis et gladiis; τὴν δ. δορ. συςάδην μάχην, haftis cominus pugnando 4, 10, 7. pugnam per haftas, comminus coniectas; τὴν δ. τόξων ἐμπειρίαν, fagittariae artis peritia ib. - qualiscunque inftrumenti, etiam non proprii, δ. γλώττης προΐετο, λ. linguâ, 2, 9, 18. τὰ δ. φωνῆς καὶ γλώττ. προφερόμενα, voce et l. 7, 8, 4. † τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus, ib. tum potius in notione modi, per gen. virtutum vitiorum ve, δ. σοφίας, folerter, 2, 15, 10. δι' ὠμότητος, crudelitate, 7, 1, 4. per alios rerum gen. δ. τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, liberorum caede, 5, 2, 10. πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. ὅσα διὰ δηλητηρίων καὶ δ. πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, venenis rel. 4, 5, 7. 8, 2, 2. δι' ἐπιδρομῆς λ. per incurfionem 1, 6, 25. δι' ἁρπαγῆς, per 6, 3, 14. † φορείῳ, ὅ περ δ. χρυσοῦ καὶ λίθων - πεποίκιλτο, auro, 5, 8, 13. τὴν εὔνοιαν δ. χρημάτων - οἰκειώσηται, pecuniis, ib. 6. δ. τοῦ πυρὸς - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, igne, 4, 2, 15. per ignem, ignis ope; δ. πολέμου κινδυνεύειν, bello, 6, 7, 23. † τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων 6, 3, 8. cum voluntate, fponte, libenter, opp. fq. ἐξ ἀνάγκης, at δι' ἀνάγκης προςέθεντο αὐτῷ, neceffitate, 3, 4, 16. opp. pr. ἐκ προαιρέσεως. † δ. π. ογράμματος - κελεύει, edicto publicato, 4, 9, 7. δ. δόγματος, ex fenatusconfulto, 7, 10, 8. † δ. γραμμάτων, litteris, 2, 10, 1. per litteras, 2, 15, 4. 7, 2, 15. †† per pron. relat. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν λ. quibus 1, 3, 6. γράμματα, δι' ὧν λ. litteras, per quas, 2, 12, 5. † fcriptum, in quo 7, 6, 6 ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει λ. declarat. qua 2, 13, 4. † τὶ καινὸν ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι λ. aliquid, quo 3, 13, 15. †† τὸ πιςὸν ὑμῶν - δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declaraftis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν f. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. ††† τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, fluvium, maxima alvei profunditate et latitudine defluentem, 8, 4, 2. ††† magis de caufa, ἀναγκαῖα, ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὔφορος, propter hyemis afperitatem, 8, 2, 7. alia notione, durationis f. continuationis, τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, tota hyeme, 8, 4, 3. † διὰ παντὸς, perpetuo, 8, 7, 9. 2, 4, 13. in omne *tempus*, in *perpetuum*, fcil. χρόνου, f. καιροῦ. ††† fimul c. v. aliquo, fere in periphrafi, p. mero v., τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, fperabam, 2, 1, 16. in fpe habui, exfpectavi; αὐτὸν ἀεὶ δ. τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore et admiratione habuiftis, 2, 2, 17. δ. φροντίδος ἔσχε, curavit, ut 3, 2, 9. fq. acc. c. inf. ut c. praep. et inf. ὑπὲρ τοῦ - ἡσυχάζειν, δ. φρ. ἕξομεν, ut - nobis curae erit, 8, 7, 15. ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, quidquid illi iucundum fuiffet, 4, 6, 4. *quod quidem* ille *in* deliciis *habuiffet*. † ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, quae obtinent per rapinas, 6, 3, 14. qui locus poftr. maxime pertinet ad fuperiorem notionem *modi*. † οἱ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἔργων φέρουσι δ. μνήμης, geftant in memoria, 2, 2, 19. in m. tenent f. habent, i. meminerunt, recordantur; † κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςὶ, etiam mihi in votis eft, 2, 10, 4. fq. acc. c. inf., habeo in votis, voveo, cupio. ††† δ. ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graffari et caede, 4, 4, 5. procedere, agere cum gladio et caede, uti ferro ac caede; potius, quam *per* ferrum, *gladium* et *caedem* tentare *viam*. διὰ c. acc., in notione *caufae* potius, quam *modi*, c. acc. perf. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας ἐχθροὺς 7, 11, 7. ob; c. acc. pron. demonftr. αἰτιώμενος.

ὅτι δι᾽ ἐκείνην ταῦτα πάσχει, ob illam, 6, 9, 12. ὡς δι᾽ αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, propter ipſos, 7, 3, 17. c. acc. rei, et quidem c. acc. pron. dem. δι᾽ αὐτὸ τοῦτο, eo (ipſo) ſine, 1, 15, 13. ob id ipſum; ſc. αἴτιον, ob id ipſum conſilium, ob hanc ipſam cauſam; διὰ τοῦτο, idcirco, 4, 5, 8. id propter; δ. ταῦτα, propterea, 1, 16, 5. c. acc. aliarum rerum et ſubſt. diſertorum, - pertinentium ad animi facultatem alterutram, - mentem quidem, διὰ τὴν παρ᾽ Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1, propter; δι᾽ ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter 7, 2, 11. (7, 12, 11.) δι᾽ ἐμπειρίαν τῆς λ. ib. ſed δ. τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, propter voluntatem 2, 3, 4. δ. δέος, ob 2, 12, 9. δι᾽ εὐλάβειαν, prae metu 5, 2, 5. δ. δυσθυμίαν, ex moerore 6, 6, 1. δι᾽ ἀμέλειαν ἢ δειλίαν, per 6, 7, 8. tum ad alia hominis, τινὰ ὑπ᾽ ἐκείνου δ. νεότητα ἐπλημμελεῖτο, propter 2, 10, 5. δ. τὴν ἡλικίαν, per aetat. 7, 10, 16. δ. γῆρας, propter 7, 9, 20. δι᾽ ἡλικίαν λ. 7, 11, 3. δ. μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος λ. pr. 6, 8, 2. διὰ τὸ προλαμβανόμενον κώλυμα δηλητηρίων, propter 1, 17, 23. porro c. acc. ſubſt. rerum promiſcue, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν δι᾽ ἀσφάλειαν, propter 1, 14, 4. † δ. τέχνην ἐπαινούμενα, artificio 4, 10, 9. δ. πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, propter 7, 12, 13. δ. σπάνιν χρημάτων, ob 2, 3, 22. δ. νηῶν - ἀπορίαν, propter 8, 5, 13. δ. πλῆθος πτωμάτων, prae 7, 9, 16. δ. τὴν τῶν σχημάτων - συγκομιδὴν, ob 7, 8, 24. δι᾽ ὀρτύγων μάχας λ. propter 3, 10, 5. δ. τὴν οὖσαν στάσιν λ. 7, 11, 7. δ. τὴν παροῦσαν - τῆς βασιλείας τύχην, pr. 8, 7, 5. δ. τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν, inſolentiâ 6, 6, 1. de fluviis, δ. βάθος τε καὶ πλάτος, propter 6, 7, 15. δ. τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, pr. 8, 4, 11. ††† c. inf. verborum, fere p. ſubſt. quodam, διὰ τὸ θανάτου - ῥᾳδίως καταφρονεῖν, mortis promto contemtu, 3, 3, 6. *eo*, quod *mortem* facile *contemnunt*; δ. τὸ τὰς ἐξόδους - προκατειλῆφθαι, quod - 7, 12, 14. ††† δ. τὸ ἔπαρχος τῆς πόλεως γεγονέναι, propter praefecturam urbis, 8, 8, 8. ubi, in exquiſitiore nominativo ſubſt. poſt praep. c. inf., quam vulg. acc. ἔπαρχον, manet ratio vertendae eius praep. cum inf. per cauſalem, vel dupl. illam noſtram, vel privam Bg., *eo quod* l. *quod* praefectus urbi *fuerat*. ††† ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι᾽ ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι᾽ εὐγένειαν διεδέξαντο, aut fortitudine - aut nobilitate generis 2, 13, 12. ubi in vicinia, quanquam in membro diverſo, eadem praep., eadem in notione cauſae, utr. caſum habet, et gen. et acc., ut διεξόδους ἐζένωται, ἢ διὰ κρημνοῦ, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρωγότος, ἢ διὰ πετρῶν τραχύτητα, aut per praecipitia - aut per rupium aſperitatem, 8, 1, 13. qui Bg. tamen legit in acc. etiam primum membrum, διὰ κρημνοὺς - ἀπερρωγότας.

Διαβαίνειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, oppreſſo tamen, αἱ λεωφόροι - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν (αὐτὰς,) ne quisquam transiret, 8, 5, 12. † μετὰ τὸ διαβῆναι αὐτὸν (αὐτὴν, τὴν γέφυραν,) poſtquam tranſiſſet, 7, 1, 16. it. διαβὰς ὁ στρατὸς, transgreſſus, 8, 4, 12. ſed c. eodem caſu diſerto, Ῥῆνον διαβαίνοντες, transgredientes, 6, 7, 5. διαβῆναι τοὺς ποταμοὺς, ut transgrederetur, 6, 4, 13. διαβὰς τὰ τενάγη, transgreſſus, 8, 7, 1. διαβάντες τὸν Ὠκεανὸν, transgreſſi, 3, 15, 17. † διαβὰς τὴν - γῆν λ. transgreſſus, 3, 9, 5. c. adv. ὡς διέβησαν (ὁ στρατὸς) ἀκωλύτως (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transierunt, 8, 2, 1. διαβὰς τοὺς ποταμοὺς ἀκωλ. transgreſſus, 4, 11, 3. † εὐμαρῶς καὶ ἀκ. δ. τὸν Ταῦρον 3, 3, 13. δ. ἀφόβως τὴν γέφυραν 7, 2, 1. c. praep. ἐπὶ Κυζι-

κον τὸν ςρατὸν ἐκέλευσε διαβαίνειν, transire, 3, 2, 1. διαβὰς ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν, cum tranfiffet ib. 12. εἰς τὴν - γῆν διαβῆναι, transire, 3, 5, 1. ††† Med. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν ἔμελλεν ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus, 7, 1, 13. 16.

ιαβάλλειν, trop. de perf. erga perf., c. acc. perf., fed oppreffo, (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, criminari, 1, 9, 15. it. cum adv. ὡς ἕτεροι διέβαλλον, infamabant, 3, 10, 11. cum accuf. eodem diferto, διαβάλλων τὸν ἀδελφὸν, obtrectans germano, 3, 15, 2. † cum nominativo adi. p. adv. τοὺς - πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, crim. 1, 8, 4. † fimul c. adv. et acc. perf. alio, διέβαλλε τοὺς -, ὡς ἀπίςους, crim. 2, 9, 10. †† in rectione dupl., c. adv. et c. inf. et acc. διαβάλλουσιν αὐτὸν, - ὡς καραδοκήσαντα - τὸν δὲ - τότε ἐπιφανῆναι, criminantur ipfum, quafi exfpectaffet, - tunc fupervenifle, 3, 7, 10. de perf. erga rem, f. c. acc. rei, διαβάλλοντες τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴςρου ὥραν, vituperantes, 1, 6, 3. — c. adv. δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων, traducens, 5, 1, 5. fq. καὶ διασκώπτων (αὐτὸ) εἰς ῥαθυμίαν. †† c. praep. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλεν (τοῦτο f. ταῦτα,) 4, 12, 4. traduxit haec pro imbellia, f. tanquam imbelliam. † de re erga rem, f. c. acc. rei, διαβεβλήκεσαν αὐτοῦ τὸ ἦθος αἱ πράξεις, infamaverant 3, 5, 9. † c. adv. fimul, διέβαλλεν ἐσθ' ὅτῃ τοῦτο τὴν ἀρχὴν, infamabat 6, 1, 18. Paff. de perf., c. opp. αὐτὸν, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, delatum, 4, 13, 3. c. praep. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob - male audiebat, 1, 17, 12. 1, 8, 10. ἦν τῶν ἐπὶ βίῳ - διαβεβλημένων, qui ob - male audiebant, 2, 6, 10. 6, 1, 12. unus ex - infamatis; τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις 1, 8, 17. ob - fufpicionem delatos. ††† c. inf. οὗτος διεβλήθη, συνάγειν χεῖρα λ. delatus eft, quafi 7, 1, 12. — ††† c. nominativo particip. perf. fed et nominat. rei, p. inf. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat, 1, 14, 14. quae *facere* domi *ferebatur*, dicebatur, culpabatur; † c. dat. perf. et c. adv., διαβληθέντας αὐτῷ ὡς ἀπαρεσκομένους, delatos fibi, quod 5, 6, 1. De re, abf. συνωμοσία τις διαβληθεῖσα, delata, 7, 1, 11. fcil. αὐτῷ f. πρὸς αὐτόν. † c. coni. et adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. ib. 6. dicebatur, cum infamia quadam vulgabatur; †† c. dat. perf. et praep. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν, nifi male audiffet ei mater ob avaritiam, 6, 9, 17. vel *matris* acta *ei* pro *avaritia* attributa effent *cum infamia*.

διάβασις, phyf., per aquam, c. adi. ἄπορος ἦν ἡ δ. τῷ ςρατῷ 8, 4, 4. τὸν ποταμὸν γεφυρωθέντα εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς ςρατιώταις παρέξειν, tranſitum, 6, 7, 13. abf. ὡς - τὰ ςρατόπεδα κωλύοι τὰς διαβάσεις, traiectiones, 4, 3, 13. †† c. praepp. verbi fui affinis, κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν, transitum, 3, 1, 13. c. gen. perf. πεφράχθαι τὰς διόδους ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum fuum transitum (per Alpes) 8, 1, 15.

διαβοάω, phyf. de perf. c. coni., διαπέμπουσί τινας - τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. qui proclament, 2, 2, 4. divulgent.

διαβόητος, paff. de re, phyf. c. praep. et adv. ἤδη τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν ἔνδοθεν φευγόντων, divulgatâ per - 4, 4, 19. † abf. communi fexu cum fubft. fem. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarunt eam fam. 5, 3, 21. Sed Neutr. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20.

διαγωνίζεσθαι, med. propr. de perf. c. praep. f. adv. ἐπὶ πολὺ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.
διαδέχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, imperio fuccedentibus, 1, 5, 2. fufcipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii fucceffor, 4, 2, 20. ἐπιλέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν, fucceffurum imperio, 2, 1, 8. † fimul c. praep. τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, per fucceffionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. perf. σοὶ αἵρεσις, τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεξάμενόν με, fuccedendo mihi, 3, 11, 11.
διάδημα, phyf. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. fafcia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον, (Parthorum) δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Perfarum imperium.
διαδοχὴ, trop. de imperio, c. gen. perf., oppreffo tamen, δεδήλωται ἡ δ. (αὐτοῦ,) fucceffio, 5, 1, 1. fed c. tali cafu diferto, ἡ Μακρίνου δ. 5, 2, 2. et fimul c. adi. Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα δ. 5, 1, 12. †† c. gen. rei f. dignitatis, τὰς συνήθεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro fucceffione imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, fucc. 1, 1, 5. Alia in notione, † c. praepp. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, fucceffionem, 1, 11, 9. vel feriem generis fui inde ab Aenea; demonftrantes, fe ortos ab eo per feriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis feriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis ferie, 1, 2, 3. †† οὓς ἐξ εὐγενείας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρᾶς διαδοχῆς, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine fucceffionis, 8, 7, 10. longa ferie.
διάδοχος, trop. de perf. c. gen. et perf. et rei f. dignitatis fimul, δ. αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, fucceffor, 3, 2, 6. fed c. folo gen. perf. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, fucc. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἔπεμψε 7, 9, 6. c. dat. perf. p. gen. vel abf., ut in fqq. locis, †† nifi quod c. fubft. eiusdem cafus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, fuperftitibus filiis fuccefforibus, 3, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, fuperft. fucc. fil. 4, 2, 1.
διαδραμέω, f. διαδρέμω, phyf. de perf. c. acc. rei f. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum curriculo pertranfiffet, 1, 7, 3. τὴν Παιονίαν δ. quum permeaffet, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὡς ἡ φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ στρατόπεδα, ut pervagata eft exercitus, 5, 4, 1. abf. ὡς διέδραμε φήμη τῆς νίκης, ut divulgata eft, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς φήμης, divulgatâ, 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapfo, 2, 6, 5. τῆς νυκτὸς δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, elapfis, 3, 8, 18.
διαδράναι, phyf. de perf. et milit. abfol. τοὺς στρατιώτας, ὅσοι διαδεδράκεσαν, qui effugerant, 3, 4, 17. diffug., fq. ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. §. 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, et §. 20. τῶν φυγάδων στρατιωτῶν. † de Germanis hoftibus, c. adiuncto, ἦσάν τινες, οἳ, διαδράντες πρὸς τὸ παρὸν, ἀνακεχωρήκεσαν δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, qui clapfi in praefens receflerunt metu rel. 1, 3, 13. ubi, facto poft v. δ. commate, fiet abfol., fed, omiffo eo, c. praep. fimul, non ftantes non exfpectantes hoftem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ ϛρατὸς προςῄει καὶ αὐτὸς, οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως πᾶς, προςποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, ſtudio, 4, 5, 5. nimio amore; † c. gen. rei, ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, affectione, 1, 7, 5. †† ſimul c. opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, ſtatus, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαθέω, phyſ. de perſ. abſ. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, διέθεον, diſcurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, diſc. 7, 7, 1. †† ἑλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαί τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari ſolent discurrere, 3, 14, 12. abſol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. perſ. ſ. loci, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη διαθέουσα πάντα ἔθνη καὶ ϛρατόπεδα, cum pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma poſt v. δ. ponens c. edd. quibusdam, cepit v. abſ. ut †† διαθέουσα ἡ φήμη, dimanans fama, 2, 7, 10.

διαιρέω, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, τὰς ἠπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, dividunt, 4, 3, 17. ſed de perſ. erga rem ſ. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελύκεσαν, ruperant, 8, 4, 4. it. erga perſ. ſ. cum acc. perſ. πρῶτον ἐμὲ φονεύσατε, καὶ διελόντες (ἐμὲ) λ. diviſae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi diviſiſtis; †† trop. erga rem, ſ. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, diviſa-ditione, 3, 8, 4. At Paſſ. de re, phyſ. c. abl. rei ſ. modi, ὅσα Αἰγαίῳ-ἔθνη διαιρεῖται, ſeparantur, 6, 4, 9. ἤπειρον διαιρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae ſeparatur, 6, 2, 4. † ſimul c. alio ablat. modi, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥεύματι, diviſas eſſe, 4, 3, 12. trop. et abſ. ἠξίουν, διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. §. pr. νείμασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de perſ. phyſ. cum abl. rei ſ. modi, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, diſcreti, 6, 7, 10. c. praep. διαιρεθέντες κατὰ λόχους λ. diviſi, 8, 4, 17. † ſimul cum adv. ἀεὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας διαιρούμενον. ſeparatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem-diſtractam ſ. coactam, ſe dividere ad ſ. contra; — † trop. c. oppreſſa κατὰ praep. παύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διῃρημένους, deſinere-mentibus et ſententiis ſeparari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; dividetis 4, 3, 18. i. q. ſqq. ſed trop. c. acc. rei ſ. loci, τὰ βασίλεια διελόμενοι, regia diviſa, 4, 1, 4. ubi diviſiſſent; διελ. αὐτὰ, eam partiti inter ſe, ib. 9.

δίαιτα, ſ. διαίτη, abſ. et univerſe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, veſtium et ornamentorum, etiam forſan in abſtinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; ſed c. adiunctis, c. gen. perſ. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, ἐπιϛραφείσῃ καὶ ϛρατιωτικῇ γενομένῃ, victus, 6, 2, 12. fere i. q. §. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤθη διεφθείροντο, urbanis deliciis ac victu, 3, 10, 4. vel per hendiad. p. τρυφερᾶς διαίτης. vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρηϛῆς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honeſtam, ſobriam uſurpare; †† ſq. explic. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ δ-

φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, 10, 4. Parth. et Roman.

διαιτάομαι, med. phyf. de perf. c. nominativo particip. f. modi, θηρῶντες διαιτῶνται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. *nudo*, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διῃτῶντο, victitabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter fufpicionem veneni accipiendi. † Alia notione forfan, τοῦ ςρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου, degente, 8, 6, 9. c. adv. fimul, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διῃτημένῳ, verfatum, 6, 9, 10. †† c. dupl. praep. ἠγανάκτουν, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod degerent, 5, 2, 13.

διάκειμαι, paff. phyf. de re, cum adv. πάσης μούσης ὄργανα, πανταχοῦ διακείμενα, difpofita, 4, 8, 19. pofita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, turribus, fed intra urbem diverfis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de perf., paff. aut med. †† ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ f. καθ' ἃ f. καθὼς, f. ἐν οἷς, *dolere* vos *ob* ea, *in* quibus *videtis* me *conftitutum*, f. ob eum modum, quo videtis me affectum, f. libere ob eum ftatum, in quo me videtis, f. videtis coniectum, noftrat. *über* den *Zuftand*, in *welchen* ihr *mich* verfetzt *fehet;* de debilitate corporis et animi. Sed de animo potiffimum, c. adv. ὁ ςρατὸς ἀθύμως διέκειτο, deiecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. fimul, πάλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum antea infenfo in eum animo effent, 1, 9, 15. inimice adverfus eum animati effent; — ἀπ. πάνυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infefto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi fimul, φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos effet animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ f. καθ' ἃ f. καθὼς λ. *pro* eo *enim*, ut *ipfe* affectus *fum* in *vos*, f. animatus fum, f. ex eo enim modo, quo ego aff. fum erga vos, f. ex animo enim, quo affectus fum, quem habeo rel., noftrat. *nach* der Gefinnung, *die* ich *gegen* euch *hege* f. *habe.* †† de perf. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςρεφῆ -, ἀλλοτρίως διάκεινται, erga noftrum imperium alieno animo funt, 7, 8, 16.

διακελεύεσθαι, med. de perf. c. inf. διεκελεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, 10, 11.

διακομίζειν, phyf. de perf. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικὰ γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, 10.

διακόσιοι, propr. de re, ἐν ἔτεσι περὶ που διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.

διακρίνειν, phyf. de re, c. acc. rei f. loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τά τε τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα, difcriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. perf. et adv. κἀκεῖ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus f. definiturus, oftenfurus erat imperatorem, f. uter, Niger, an Severus, imperator effet futurus f. manfurus. Tum †† Paff. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, διακριθεισῶν λ. difcretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de perf. c. adv. et pron. οἱ ςρατιῶται - οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ προπετέστερον φθεγξάμενοι, difcernebant, 4, 6, 12. difcrimen facieb.

διαλαμβάνειν, phyſ. de perſ. cum rei accuſ. et abl. ſed diverſae notionis, h. e. acc. loci, ſed abl. rei ſimpl. ſ. inſtrum., γεφύραις τὰ ἑλώδη χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων 6, 7, 13. c. ſolo acc. rei ſ. loci, ὡς ἂν πλεῖςον τοῦ πεδίου διαλάβοιεν, occuparent, 8, 1, 3. †† de re, c. acc. eodem, ἅπερ ὄρη ἐπιμηκέςατα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότα, λ. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.

διαλανθάνειν, phyſ. de perſ. in dupl. rectione, c. praep. et c. abl. nudo modi, διελάνθανον ἔν τε δρυμοῖς καὶ ἕλεσι, καὶ τῇ τῶν χωρίων γνώσει, fallebant in ſylvis ac paludibus, locorum que peritiâ, 3, 14, 19. deliteſcebant, lateb.

διαλέγεσθαι, med. de perſ. univerſe, c. dat. perſ., ſed oppreſſo, κατ᾽ ὀλίγους οἴκαδε μεταπεμπόμενος, διελέγετο (αὐτοῖς.) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo ſenſu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς κάτωθεν διαλεξομένους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere -, qui ex inferiore loco agerent cum illis, ſi rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβείαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ φιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῷ,) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτούς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς,) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβείαν ἔπεμπον, περί τε εἰρ. διελέγοντο (αὐτῷ.) de p. agebant, 5, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto ſimul ſ. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος (αὐτοῖς,) ὡς παντάπασιν ἔρριπται, de - diſſerens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προσίασι τῷ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὴ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῷ,) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. perſ. diſerto, varie, διελέγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter ſe, 8, 6. 9. milites amici, — ſed c. adv. ſimul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰδιαίτερον, ſe velle (etiam) colloqui cum e., 7, 6, 14. tum praeſertim de imperatore, ὡς διαλεχθείη τοῖς ςρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. ſub initium imperii. ſed ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipſos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλήν, καὶ τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθείς, in eandem ſententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.

διαλείπειν, trop. de perſ. cum nominativo particip. ἀσκῶν - τοὺς ςρατιώτας οὐ διέλειπεν, non deſtitit, 7, 1, 15. non intermiſit. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλιπών, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.

διαλλαγή, trop. abſ. ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.

διαλύειν, phyſ. de perſ. c. adiunctis, acc. perſ. et adv. τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ ςρατόπεδα, dimiſit, 5, 2, 6. ſq. καὶ ἑκάςους - ἀπέπεμψεν, diſſolvere. † trop. de re, c. acc. rei, νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finiit. — Sed Paſſ. phyſ. de perſ. abſ. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus eſt, 4, 3, 21. c. adv. et opp. τὸν ςρατόν, ὅς, ἅπαξ διαλυθείς, οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, diſſipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abſ. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. diſſoluto, finito.

διανέμειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis diſtribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. ſimpl., ſed per ellipſ. pr. κατὰ, adv. cogitavit; ſimul c. dat. perſ., acc.

rei oppreſſo, τοῖς ϛρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 13. — ſed διανείμας αὐτοῖς χρήματα, diviſis inter eos pecuniis, 7, 8, 22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὄχθης - τὴν πρόνοιαν, distributa, in quos viſum, orae cura, 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς λ. diſpertiens, diſpertitus. †† c. acc. perſ. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτούς, diſtributi per 2, 12, 2. ſeparantes ſe, ſeparatim euntes. ††† c. dat. perſ. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς ϛρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecunias, diſtribuendas militibus, 5, 8, 6. pro paſſ. ſ. med. per ellipſ. ὥϛε ſ. εἰς τὸ, ut diſtribuerentur. ſ. diſtribuerent.

διανήχεσθαι, med. phyſ. de perſ. abſ. ἐπεισπηδήσαντες (εἰς τοὺς ποταμοὺς) ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, tranare, 8, 4, 7. ſc. δι' αὐτούς.

διανθίζεσθαι, phyſ. paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, ϛέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾶ διηνθισμένος, floride diſtincta, 5, 3, 12. diſtincta diverſis locis, (et per totam coronam,) ſ. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de perſ. cum acc. rei et inf. ἅπερ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. ſimpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὥσπερ τὰ σώματα γενναιότατοι - εἰσὶ, οὕτω καὶ τὰς διανοίας παχεῖς, ingenio, 2, 9, 15. ſq. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phyſ. de perſ. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctaſſet, 5, 8, 15. 8, 1, 11. ὡς διανυκτερεύσων ἐν τῷ λ. ut qui eſſet pernoctaturus 1, 16, 12.

διαπέμπειν, phyſ. de perſ. abſ. διέπεμπε, τῶν ϛρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diverſas partes, diverſos, dimitt. c. acc. perſ. διαπέμπουσί τινας τῶν πιϛῶν, τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praepp. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν λ. miſit, 2, 9, 17. Paſſ. ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ὡς διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη, traiecerunt (navibus,) 8, 6, 11. cum adv. ſimul, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπορεῖν, trop. de perſ. c. adv. διηπόρουν, ποῖ ποτε ἄρα εἴη, haeſitabant, 5, 4, 17. neſciebant, ſolliciti erant et anxii.

διάπυϛος, paſſ. de re, c. dat. perſ. ἐπεὶ ταῦτα διάπυϛα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phyſ. de perſ., hoſtiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἵν' ἐπεισελθὼν ὁ ϛρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει,) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πόλιν διαρπάσαντες, cum diripuiſſent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ ϛρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed paſſ. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαϛηρίοις δόρατα ἢ ξίφη, πελέκεις τε, πάντα διηρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † οὐσίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διηρπάγησαν, direptae ſunt (a milit.) 7, 12, 15.

διαῤῥύειν, ſ. διαῤῥυεῖν, phyſ., paſſ. forma p. med. de re; trop. cum adv. et praep. πυρὸς ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, emanante, 1, 14, 4. erumpente.

διασκεδάζειν, ſ. διασκεδάω, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. πολὺ τοῦ ϛρατεύματος μέρος διασκεδάσας, κελεύει παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans, ib. 9. ſtudens conſequi longius temporis intervallum, quo impediretur ſ. impediret.

διατρίβω, phyſ. de perſ. c. adv. οἴκοι διατρίβοντες, commorantes, 8, 8, 14. ἔνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. ſimul cum modi aliquo particip. per nominativ. etc. ἔνθα διέτριβεν εἰρήνην ἄγων, degebat, 3, 9, 16. οἴκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 5, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna com. 8, 6, 11. 6, 3, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma comm. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν Κάῤῥαις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παίοσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἕλη διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† ſimul c. temporis aliquo adiuncto et caſu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non panc. Romae commoratus eſt, 3, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἱκανοὺς χρόνους ἐν τῇ Ῥ. cum commoratus ſatis diu fuiſſet Romae, 3, 9, 1. τὰ πλεῖστα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν προαστείοις διατρίβων, plerumque in - commorans, 1, 11, 15. τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea ſuppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in ſq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου ſ. ἔτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίψασα, ut quae habitaſſet, 5, 8, 7. — Etſi procedit quoque ſuppleviſſe praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείῳ διέτριψεν αὐλῇ χρόνου πολυστοῖς 5, 3, 3. καθ᾽ ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quo tempore - habitaſſet, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτῷ διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 3. — †† cum adv. loci et caſu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνου τινὰ, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. ſcil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατριβόντων, degentibus, 2, 5, 3. ſcil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, ſ. τὸν χρόνον.

διατυπόω, trop. de perſ. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυποῦντος, imaginante, 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτοῦ διατυποῦντων, adumbrantibus, 4, 3, 10. non mente tantum ſibi fingere, ſed et extra eam proponere, noſtrat. *entuwerfen.*

διαφέρειν, trop. de perſ. c. gen. perſ. et praep., ἐν διαίτῃ καὶ σχ... διαφέρουσιν ἀλλήλων, in victu - diſtantibus (a ſe invicem,) 4, 10, ... differentibus inter ſe. Alia notione, de re, c. adv. et adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ᾽ ἕνα φροντίς, eius, quod communiter intereſt, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro ſubſt., eius, quod communiter prodeſt, communis utilitatis ſ. commodi publici; cum dat. perſ. περὶ τῶν ἐκείνοις διαφερόντων σκέπτεσθαι, ſe, quod illius interſit, conſultare, 17, 16. de iis, quae ei proſint; † ſimul c. inf. ἐπεὶ μηδὲ τοῖς διαφέρει, ταῦτ᾽ εἰδέναι, nec ipſorum intererat, 2, 1, 4. ipſis proderat, utile erat. † ſimul c. adv. et acc. rei ellipt. ...

φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, - ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. percrebuisset, 1, 4, 19. 1, 7, 2 cum vagaretur, 2, 4, 1. f. divulgatâ, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6, 8. ὡς διεφοίτησε ταῦτα, vulgatis istis, 7, 7, 1. † cum praep. ἐπειδὴ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulgata est 2, 6, 1.

διαφορὰ, trop. c. gen. perf. et praep. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον δ. seditio, 8, 1, 1. Alio sensu forensi, ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, disceptatione, 7, 9, 5. lite.

διάφορος, trop. de re, masc. sex. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, diversis, 3, 12, 2. sed fem. sex. διάφορος γνώμη λ. discordia, 5, 2, 13. diversa sententia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης λ. divers. 1, 13, 5. ἡ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διάφοραι οὖσαι (αὗται, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum sint diversae, 2, 2, 15. † ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, in aetate - dispari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφόροις 4, 11, 5. color. diversis; διαφόροις ἐφόδοις - αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, div. 6, 5, 5. — δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum adiuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17, 22. † Neutr. ἐβόων διάφορα, diversa, 2, 2, 7. f. p. adv. sq. explic. i. q. sq.

διαφόρως - τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incusando modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo matrem eius, cf. §. 7. sqq.

διαφράττεσθαι, phys. pass. de re f. loco, c. abl. rei f. modi, ἐκέλευε τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, intersepire, 3, 1, 8. quasi Bg. p. med. ceperit.

διαχειρίζεσθαι, de perf. pass. vel med. trop. c. casu perf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, se non posse interficere 3, 12, 2. quo med. fit c. acc. perf. i. q. sq.

διαχρᾶσθαι, med. trop. de perf. c. acc. perf. τὴν ἀδελφὴν διεχρήσατο, interfecit, 1, 8, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat. particip. f. modi et adv. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς, μνησικακήσας δ. interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, cum venisset in Ital., quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. eum vero venientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας - διεχρήσαντο, interfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὴν ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi - interfecisset, 3, 11, 20. †† ἤλπισε, - αὐτὸν διαχρήσασθαι, fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησάμενος, illis interficiendis, 1, 8, 4. si illos interfecisset.

διβολία, phys. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν, pila, 2, 13, 8. genus iaculi Romani, utrinque cuspidati, ut utraque parte coniici posset, vel quod mucronis hamo et unco duplici vulnerat.

διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.

διδάσκαλος, propr. de perf. c. gen. rei, διδασκάλους πάσης παιδείας - μετεπέμπετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. perf. τοὺς δ. αὐτοῦ πάντας ἀπεσόβει λ. ib. 11.

διδάσκειν, propr. de perf., c. acc. et perf. et rei, διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga milit. sed de magistris legitimis, c. acc. rei solo, τὰ ἀνδρῶν δι-

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus f. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων λ. dedit, 2, 4, 13. ore, fcripto. ††† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, datâ - remiffione, 7, 5, 5. †† c. dat. perf. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις λ. vicos - incendendi data poteftate, 4, 11, 11. c. acc. rei, fed oppreffo dat. perf. ἄνεσιν πάντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἁμαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δοὺς (αὐτοῖς) ἀμνηστίαν, promiffâ 3, 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδένα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens, 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν λ. daturum, 2, 6, 15. — †† c. acc. rei folo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dediffe, 4, 15, 17. -τιμωρίαν - ib. 20. δίκην ἔδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13, 22. δοὺς, p. dedit et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. ††† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας (αὐτοῖς,) terga dediffe, 7, 11, 18. obtuliffe ad feriendum. †† c. perf. et dat. et acc. δοὺς αὐτῷ συνέδρους, datis ei affefforibus, 3, 14, 17. ad latus ponens f. conftituens. †† oppreffo cafu hoc utr. δώσειν ὑπισχνεῖτο (αὐτῷ αὐτὴν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4, 11, 1. oppreffo tantum dat. perf. πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου, δύναμιν δοὺς (αὐτῷ,) ὅσην λ. copiis traditis, quantas 5, 4, 3. D) de re, cum perf. et dat. et acc. διδωσιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri finit; † c. acc. perf. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη, dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perf. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, imponi ei debet ob facta fua; † c. dat. rei f. loci, τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, dediffe, 1, 11, 5. E) Paff. de perf. propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ στρατῷ φονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι, tradebantur, 8, 5, 18. coniiciebantur in fl. c. dat. perf. et opp. εἰκότως ἂν στέργοιτε οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα, datum, 1, 5, 16. fc. a fenatu, populo aut exercitu, extra familiam, ex privato loco, populo que ac folo peregrino, et a nemine, nifi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re, impropr. χρησμοί τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. edebantur, divulgabantur; it. φῆμαι ἐδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15. — †† βουλόμενος, πεῖραν δοθῆναι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5, 11. documentum f. fpecimen dari, fc. a fenatu et populo. c. dat. rei et adv. ὅθεν τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ, inditum fuiffe, 1, 16, 4. cum dat. perf. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδιᾶς, datur, 1, 10, 12. data, conceffa eft; ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei dupl. et c. inf. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Byzantium ut pagus in fervitutem Perinthiis dono datum eft, 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὥστε f. εἰς τὸ, et ad utr. nominat. κώμ. et δῶρ. partic. ὡς, p. tanquam f. pro. ††† ἠγάπων τὴν δοθῆσαν σωτηρίαν, conceffam, 2, 13, 20. τὴν δ. χάριν, collatam, 2, 15, 9. tributam, conceffam. ††† τοὺς εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας τῶν δοθέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipfis erant, privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter fuppletum dat. pron. αὐτοῖς, deeft fubft. πραγμάτων, fed, per enallagen generis, neutrum τ. δοθ. refertur ad pr. fubft. fem. τιμ. et ἐξ., p. δοθεισῶν. ††† πρὶν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14. fc. ὑπ' αὐτοῦ, fummam dandarum (ab ipfo) pecun. †† cum

δικαστήριον, propr. de loco, τὶς κληθεὶς εἰς δικ. iudicium, 7, 3, 5. — ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, in iudiciaria cellula, 7, 6, 12. praefecti praetor. ſed de imperatore, ἑαυτὸν δικαστηρίων ἀπείργων, a iurisdictione, 1, 11, 15. iudiciis. ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, in iure dicundo, 2, 4, 2.

δικαστὴς, propr. de perſ. δικασταὶ, οἱ λ. 7, 7, 6. iudices.

δίκελλα, phyſ. c. adiuncto, πελέκεις καὶ δικέλλας φέρειν, bipennes, 6, 7, 16.

δίκη, de re, abſ. δίκας ἀπαιτήσων, poenas, 4, 14, 2. c. adi. δίκην δοὺς τὴν προσήκουσαν, poenas, 2, 1, 19. δ. ταύτην ἔδοσαν λ. poenam 2, 13, 22. ἀξίας ὑπέσχον δίκας 1, 10, 15. c. gen. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, 1, 8, 12. δίκας πονηρᾶς ἀρχῆς ὑποσχόντες 8, 5, 26. — μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. ſimul c. adi. ἀκαίρου παῤῥησίας τοιαύτην ὑπέσχε δ. 1, 9, 14. οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. †† δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. ††† acc., omiſſa pr. κατὰ, c. eodem gen. rei, ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη.) ὄντα κοῖλα, δίκην νεῶν, - ἐπινήξεσθαι ἔμελλεν λ. inſtar navium, 8, 4, 11. πίτταν καταχέοντες, ὄμβρου δίκην, imbrium ritu, ib. 26. p. abl. adeo hoc, vel ſyn. *more*, vel pro acc. c. praep. *ad* inſtar, *in* morem, ſ. p. adv. ſimilitud. *velut* ſ. tanquam.

δίκτυον, phyſ. ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quaſi que circumretitos, 4, 9, 12. *et* quaſi *verriculis* ſ. *ſagena* circumſcriptos.

διὸ, intra periodum, poſt comma, in parentheſi, δ. καὶ μάλιστα λ. quo potiſſimum nomine, 1, 8, 2. unde 8, 4, 7. ab init. enunciat. δ. παρῆλθον, quapropter, 2, 8, 5. ex δι' ὅ, ſcil. αἴτιον, ob quam *cauſam*, ſ. χρῆμα ſ. πρᾶγμα, *ob* quam *rem* ſ. *quam* ob *rem*. διό περ λ. quapropter 1, 1, 10. 7, 8, 16. quare 6, 5, 15. *propter* quod *quidem*.

δίοδος, phyſ. p. actu transeundi, c. gen. perſ. τοῦ κωλύεσθαι ἕνεκα τὴν δίοδον τοῦ στρατοῦ, transitus, 3, 5, 2. cum gen. rei ſ. loci, ἐμπόδιον νομίζοντες πρὸς τὴν δ. τῶν ἑλῶν, transgrediendis paludibus, 3, 14, 15. in transitu per paludes. † p. loco ſ. via, quae transitur, c. adiuncto et opp. πεφράχθαι τὰς διόδους, ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, vias, 8, 1, 15.

διοιδαίνειν, trop. de re, c. adv. et praep. ἐντεῦθεν καὶ μάλιστα κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, intumuerunt, 7, 3, 16. i. q. §. ſq. ἀπηρέσκοντο, indignatione, odio et ira repleri. c. dat. perſ. et abl. rei ſ. modi, διοίδαινον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομία, intumeſcebant, 7, 8, 3. — †† de perſ. c. acc. rei ellipt. et adiunctis, οἱ στρατιῶται διοίδαινον (κατὰ) τὰς ψυχὰς, καὶ οὔτε - ἠρέσκοντο, ἐβαρυνοῦντό τε - καὶ ἠγανάκτουν, aeſtuabant animis, 8, 8, 2.

διοικεῖν, trop. de perſ., de imperio civili, c. acc. rei, — cum adiuncto temp. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, οἳ τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν εἰώθασιν, ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ, adminiſtrare, 2, 12, 7. † per ironiam, c. adiuncto ex nominat. particip. ſ. modi, διῴκει δὴ τὰ ἀγκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας λ. ordinabat (Carac.) 4, 7, 2. c. opp. ὡς χρὴ ἐκεῖνον μὲν τῇ ἱερωσύνῃ λ. εἶναι δὲ ἕτερον τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, qui adminiſtraret, 5, 7, 3. c. aliis verbis ſimul, fere ſyn. ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. ἡμεῖς διοικεῖν καὶ ῥιπτεῖν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχει-

ξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους — τὰς δὲ ςρατιωτικὰς λ. minifteria, 6, 1, 8. vel per hendiad. *negotiorum* omnium adminiftrationes. ††† οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον καὶ κεκριμένην διοίκησιν ὀνομάζουσιν, rerum adminiftr. 2, 3, 22. qui Bg. fupplet fubft. τῶν πραγμάτων, fcil. δημοσίων, pro quo et procedit explere τῆς ἀρχῆς, aut potius gen. pron. αὐτῶν, e pr. χρημάτων.

διοίσειν, v. διαφέρειν.

διολισθαίνειν, phyf. de perf. c. adiuncto, πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν ἢ δ. ne titubaret aut laberetur, 5, 6, 18. nutare et incipere cadere inclinari que ob fallens veftigium, noftrat. *fchwanken* f. *ausgleiten.*

διόλλυσθαι, med. f. paff. trop. de perf. c. praep. et adv. ἐχρῆν τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ διολέσθαι κακῶς, perire, 1, 9, 16. disperdi, difperire.

διόμνυμαι, med. propr. de perf. c. inf. κολασθήσεσθαι, iuro, 2, 13, 18. deiero.

Διονύσιος, Dionyfius, Sicil. tyrann., minor 1, 3, 5.

Διόνυσος, Bacchus, cui comparatur Heliogabalus 5, 3, 14. eum imitatur Antigonus 1, 3, 7.

διόπερ v. διὸ et περ.

διοπετὴς, phyf. de re, διοπετῆ αὐτὸν (τὸν λίθον) εἶναι, coelitus delapfum 5, 3, 11. αὐτὸ τὸ ἄγαλμα διοπετὲς (ἐςὶ,) 1, 11, 2.

διορίζεσθαι, paff. phyf., de re, c. adv. et abl. rei, δύο ταύτας ἀρχὰς, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, feparata, 4, 10, 5.

διορύττειν, phyf. de perf. c. praep. et acc. rei, πρὸ τῆς πόλεως τάφρους, ducere, 2, 11, 17. effodere.

διοσημία, phyf. ἐγένοντό τινες - διοσημίαι, prodigia, 1, 14, 1. oftenta Iovis f. coeli, in coelo f. aëre, coeleftia, fulgur, tonitru, procellofus imber, et ftellae crinitae, ut fq.

διότι, in med. periodo, fed init. enunciat. poft comma, ἀμελεῖται, διότι λ. 2, 7, 9. ideo, quod f. propterea, quod f. p. fimpl. quod f. quia.

διπλόος, trop. de re, διπλῇ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, duplici, 6, 7, 7. διπλῆν προάγουσαν ὑπατείαν, duplicem, 8, 8, 8.

διπρόσωπος, phyf. adi. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, bifrons, 1, 16, 6. biceps, de Iano.

δισσὸς, adi. de re, δισσὰ ἤγειραν τρόπαια, duo, 3, 7, 16.

δισχίλιοι, de re, δισχιλίας δραχμὰς, duo millia drachmarum, 4, 4, 17. ad 470 thaler. imperial.

διττὸς, trop. de re, διττὴν λέγουσι τῆς - προαιρέσεως τὴν αἰτίαν, duplicem, 3, 2, 5.

δίχα, cum gen. rei et adiuncto, μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων λ. citra 7, 3, 14.

διψάω, propr. de perf. abf. διψῶν, ἔπιεν, fitiens, 1, 17, 19.

διώκειν, phyf., extra bellum, hoftiliter, de perf. cum acc. perf. ἱππεῖς, διώξαντες αὐτὸν, confecuti, 4, 13, 13. perfec. et affecuti etiam. fimul c. gen. loci, τοὺς οἰκοφάντας τῆς πόλεως ἣν διώξας, exegerat (Pertin.) 2, 4, 16. †† fimul c. adv. γυναῖκα -, ἣν μετὰ ταῦτα τῶν βασιλείων ἐδίωξεν, expulit, (Heliog.) 6, 1, 19. exire iuffit f. coegit. in tumultu, διώκειν τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου, perfequi, 7, 11, 10. fimul c. praep. et adv. μέχρι τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν ἀκωλύτως οἱ ἱππεῖς διώκοντες τοὺς λ. in perfequendo, 1, 12, 15. † ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ ςρατιῶται προύβησαν, perfequendo, 7, 12, 10. cum adiuncto fyn. adv. ὁ

ἐν Σιρμίῳ, - τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae habetur, 7, 2, 19. — τὰ ἀπόῤῥητα καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα, quae haberentur 7, 6, 12. Etiam de perſ. μάλιςα οἱ ἀκοντιςαὶ - πρὸς - ἐπιτήδειοι δοκοῦσιν, videntur, 7, 2, 5. εἴ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, ſi qui viderentur illi eſſe amici rel. 6, 9, 14. ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος φίλου 7, 1, 22. amico putato. †† τὸν δοκοῦντα υἱὸν, adoptatum filium, 5, 7, 11. αὐτὸν - ἐς τὴν πόλεμον - ἐπιτήδειον δοκοῦντα 6, 8, 10. exiſtimatum. δοκοῦντες ἀσθενέςεροι, qui videbantur imbecill. 8, 5, 11. ὑμᾶς, φύλακας - δοκοῦντας βασιλέως, qui exiſtimamini 2, 5, 10. τοὺς δοκ. - ἡλικίᾳ σεμνοτάτους, qui viderentur 6, 1, 3. †† πάντων οὕτω τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν, omnia, quae olim habebantur gravia 5, 8, 1. vel de perſ. qui habebantur. †† ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίνου υἱός ἐςι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη. ſed opinione alterius ſi ium eſſe) videri, 5, 3, 10. ††† ſimul c. dat. perſ. de re, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶζον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, videtur (eſſe) 7, 8, 14. ἀποῤῥιπτοῦντες - πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λ. quae videntur (eſſe) 4, 9, 4. †† Alio ſenſu, p. Lat. paſſ. decerni ſ. cenſeri, vel act. placere, c. inf. ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, quam commemorare viſum eſt, 1, 11, 1. privatim, - ſed publice, ſenſu ſenatorio, πατέρα μὲν ἐκεῖνον δοκεῖν, videri 5, 7, 7. ἐδόκει, πάντας ἀπομεῖναι, viſum eſt, 4, 3, 14. ἔδοξεν - συνελθεῖν, viſum eſt, 7, 10, 3. †† c. dat. perſ. ſimul et nominat. c. inf. ἔδοξε τῷ Ματέρνῳ, καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, viſum Materno, tempus hoc idoneum eſſe, 1, 10, 13. c. acc. et inf. ἔδ. τοῖς φίλοις, προσαγαγεῖν τὸ μειράκιον λ. viſum eſt amicis, adducere rel. 1, 5, 1. 2, 1, 6. 3, 5, 7. 6, 4, 6. 6, 7, 20. 7, 8, 26. 8, 3, 1. 8, 4, 16. 8, 5, 20. ſimul c. adv. πρῶτον δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. viſum eſt, 2, 1, 8. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἔδ. αὐτῷ, λ. 6, 2, 8. — τὸ δὴ τελευταῖον ἔδοξε τοῖς ςρατηγοῖς, λ. 7, 12, 7. καί ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς. λ. 4, 3, 10. ††† Particip. neutr. c. artic. p. ſubſt. ἔργῳ βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα, ut re ipſa confirmarent, quae placuiſſent, (ipſis) 6, 8, 15. ſuam ſententiam, decretum, propoſitum.

δοκιμάζειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. ἐπιλεξάμενοι, οὓς ἐδοκίμαζον, probabant, 7, 10, 6. pro bonis, dignis, idoneis putabant ſ. habebant. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, τῆς ὄχθης - τὴν πρόνοιαν, diſtributa, in quos viſum, orae - cura, 1, 6, 23. iis, *quibus* viſum *eſſet* ſ. *placuiſſet*, vel potius, *iis*, quos *probaſſet*, dignos, idoneos, peritos, iudicaſſet, exploraſſet, noſſet ad eam rem. — Alia notione, τοὺς αὐτοῦ τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας ἐδοκίμαζε εὔνους λ. exiſtimabat, 5, 1, 6.

δοκίμιον, trop. de re, c. gen. perſ. ςρατιωτῶν κάματος (ἐςὶ,) ἀλλ' οὐ τρυφὴ, probatio 2, 10, 12. id, quo veri, boni, milites probantur, explorantur, diiudicantur, agnoſcuntur, noſtr. *Probe* ſ. *Probierſtein*.

δόκιμος, trop. paſſ. de perſ. abſ. τοῖς τῆς συγκλήτου δοκιμωτάτοις ἐπιςέλλει, lectiſſimos, 7, 6, 5. probatiſſimos ſibi, plane ſpectatae fidei atque amicitiae; unde ſq. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι καὶ συγγενεῖς. c. praepp. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους καλῶν πάντοθεν, probatiſſimos 1, 2, 2.

δόλος, moral. in malam partem, c. praep. φοβηθέντες, μή τις ἄρα δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι λ. dolus ad ulciſcend. 2, 6, 13. ſimul c. adiuncto e ſubſt. ſyn. οἰόμενος, δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σόφισμα, dol. 8, 8, 11. ſed c. ſolo ſubſt. tali, εἴ τι μετὰ παν-

θουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, ſubdole 2, 9, 15. ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, dolo, 4, 14, 18. ἀνῃρέθη, δόλῳ καὶ ἀπ. ληφθεὶς, per dolum, 7, 8, 12. ††† abſ. ὑπώπτευον, εἴ τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν, per fraudem, 8, 8, 3.

Δομετιανὸς, Domitianus, imper. Rom., Τίτον, τὸν Δομετιανοῦ (υἱὸν) 4, 5, 13. 1, 3, 10.

δονέομαι, trop. paſſ. de perſ. c. adv. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος εὐθέως ἐδεδόνητο, in motu erat, 7, 5, 19. commota erat ſ. eſt, commovebatur, ad iram et ſeditionem inclinabat.

δόξα, trop. ap. alios, ſ. ſenſu paſſ. abſ. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, gloriam, 1, 5, 20., ἵνα δόξαν ἄρηται, gl. 1, 9, 12. ſq. πρότερον ἄγνωστος καὶ ἄσημος ὢν, †† εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, gl. 7, 3, 1. c. adi. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην ib. 8. καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης - ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάμετε 3, 6, 7. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάστῳ δόξαν περιτίθησιν 5, 1, 11. cum adiuncto c ſubſtant. δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, laudem, 6, 3, 12. †† ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιστοῦτο, famam, 7, 1, 14. ††† φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίστῃ πλείους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, opinione de ſe optima 4, 3, 6. cum gen. tum perſ. τῆς Ῥωμαίων δ. καταφρονήσας, Romana maieſtate 6, 3, 10. gloria ſ. fama e rebus, bello geſtis. tum rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, glor. 4, 5, 6. † τούτων (τούτοις) τὴν δ. πίστεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρ. ἀποίσεσθε 1, 5, 24. †† τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, in fortitudinis ſpeciem 1, 13, 17. per ſpeciem, ſub ſpecie fort. quia ſpeciem haberent fortitudinis, quaſi fortitudo quaedam cerneretur per talia, vel gloriam, i. per laudem ſ. ob gloriam fortitudinis, quia ſ. quaſi haberent afferrent que laudem et famam fort. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης, glor. 3, 9, 1. †† ἡ ἐκείνου μνήμη - δόξαν ἀΐδιον φέρουσα - ἔργων λ. gloriam ob facta 4, 14, 10. c. praep. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gl. 7, 8, 8. ††† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, gloriam ingentem 4, 14, 18. laudum gloriam. — †† εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα, λόγων ἀρετῇ, - δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum ſpecie, veritatem ſuperante, 1, 1, 3. †† c. adiuncto ſyn. αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. gloria 3, 6, 12. vel potius *cultu* et *honore*, ut ſit δ. internum iudicium, ſed τ. externi huius iudicii boni effectus ac ſigna, et h. l. act.

δοράτιον, phyſ. de milit. univerſe, παρ' οἷς οὐδὲν πλέον δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, lanceas exiguas, 7, 8, 11. ἕκαστος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. ut ſit c. praep. — nominatim de Praetorian. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια λ. haſtilia 2, 1, 3. haſtas iuſtas; ut ſit i. q. primitiv.

δορκὰς, propr. δορκάδας - ἔβαλλε, capreas, 1, 15, 6.

δόρυ, propr. extra bellum, τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. haſtae 1, 15, 12. i. q. pr. ἀκοντίῳ, de Commodo, c. adi. it. τὴν κεφαλὴν δόρατι ἐπιμήκει ἐγκαταπήξας, haſta, 1, 13, 9. Sed de militib. περιβεβλημένοι δόρυ 3, 14, 14. Britanni. ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα - διηρπάζετο 7, 11, 15. a populo Rom. in tumultu. † τῇ διὰ δοράτων - μάχῃ 3, 4, 19. 4, 10, 7. pugna illa per haſtas. τὰ δόρατα διατεινάμενοι 2, 5, 3. αἰωροῦντες τὰ δ. 2, 6, 19. — †† c. adiuncto τὰς οἰβολίας καὶ τὰ δ. ἐπισείειν 2, 13, 8. cum adi. καταφράκτους ἀπὸ καμήλων - μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. δ. μ. ἀπείργοντες 7, 11, 17. c. gen. perſ. τοῖς ἐπιμήκεσι δ. τῶν καταφράκτων λ. 4, 15, 4. τοῖς δ. τῶν στρατῶν περιπίπτοντες 5, 6, 22.

δορυάλωτος, phyſ. paſſ. de perſ. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὅπλων δορυαλώτους εἶχε, captivos, 2, 13, 9. Praetorianos exanctorandos.

δορυφορεῖν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ϛρατιώτας, οἳ δορυφορεῖν εἰώθασι τοὺς βασιλέας, ſtipare, 2, 4, 8. comitari cum haſtis, per periphraſ. pro ſubſt. τοὺς δορυφόρους. ὡς μέλλοντας τὸν Σεβῆρον δορυφορήσειν, ut qui eſſent Severum ſtipaturi 2, 15, 4. † βασιλέα -, ὃν ἐχρῆν σώζειν καὶ δορυφορεῖν, λ. tueri ib. 12. c. adv. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, - ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, ſtipare ib. 16. Sed ſine caſu perſ. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, ut et ipſi ſtipatores fierent, 5, 4, 18. v. καλ. c. adv. ὑμᾶς τοὺς ἐνταυθοῖ δορυφοροῦντας, qui hic eſtis ſtipatores, 2, 2, 19. Paſſ. de perſ. et imperat. c. adv. πλέον τῆς συνηθείας δορυφορούμενος, comitatu ſtipatus, 2, 6, 18. comitatus.

δορυφόρος, phyſ. p. adi. ὡς ἔμαθεν - τὴν δορυφόρον φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, a ſtipatorum cuſtodia 2, 12, 9. qui Bg legerit gen. δορυφόρων. Sed plur. p. ſubſt., abſ. μόνοι οἱ δορυφόροι, praetoriani milites 2, 5, 1. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, ſatellitum 1, 4, 10. ſtipatorum 1, 10, 14. i. ubi mox dr. τῶν αἰχμοφόρων Praetorianorum ib. 10. cf. 3, 5, 8. 8, 1, 4. ubi ſunt et in bello et exercitu, ut c. adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, ſtipator. 5, 4, 14. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δορ. 7, 6, 3. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν φρορούντων δ. cuſtodibus corporis 8, 1, 22. σὺν τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχήν; ſtip. 8, 7, 20. τοὺς φυλάσσοντας τὴν βασ. αὐλὴν δορυφόρους. ſatell. 2, 1, 2. †† in quales periphraſes, p. mero δορυφ., cf. 2, 2; 19. 2, 4, 8. et v. ϛρατιώτης. c. gen. rei, τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς βασιλείας, ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. *ad hoc*, ut *eſſent* ſtipatores *imperii*. c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν δ. ſuis ſatellitib. 1, 2, 5. — †† de Parth. Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν δ., a ſuis ſtipator. 4, 11, 9.

δόσις, phyſ. c. adiuncto, νομὰς καὶ δόσεις μεγίϛας ὑπέσχετο, donativum ingens, 6, 8, 16. poſt σιτηρέσια, frumenta et cibaria univerſa, fuerint νομ. dona liquidorum, ſed δόσ. dona pecuniae.

δουλεία, trop. in civitate ſub imperante, cum opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, ſervitus, 2, 5, 19.

δουλεύειν, trop. ſenſu civili, de perſ. c. praep. et opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui ſerviunt, 1, 4, 12. cum dat. perſ. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, gentibus, quae - ſerviunt, 2, 9, 17. εἴ τινες Παρθυαίων Ῥωμαίοις ἐδούλευον, ſerviebant, 7, 2, 3. † de re ſ. loco, abſ. aut c. caſu eodem, it. c. nominativo modi, τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ut pagus, in ſervitutem 3, 6, 19. — ſenſu morali, c. dat. perſ. τοὺς ϛρατιώτας, τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους, ſervire, 2, 2, 9. tyranno, Commodo; μειράκιον μητρὶ δουλεῦον, ſerv. 6, 9, 10. obed., obſeq. c. dat. rei, θυμῷ δουλεῦσαι πεφυκώς, ad ſerviendum 1, 17, 14. Electus, - ſed Commodus c. adiunctis, abl. temp. et nominat. particip. ſ. modi, ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευεν, ſerviebat, ib. 22. non continere, opprimere.

δουλόομαι, trop. paſſ. ſenſu med. de re, c. acc. rei et adv. ἐδεδούλωντο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν νύκτωρ - σώματος ἡδοναὶ, ſubiugabant 1.

perſ. et rei, infinite, , ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήτω, quidquid (tandem) vobis facere voluero, 2, 13, 10. infinit. magis, c. opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα δρᾶσιν ἡμᾶς ο. οἰκέται, ea nobis faciunt, 1, 13, 4. ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, quae nobis facere rei, 2, 1, 19. Paſſ. de re, in malam part., infinite, τὰ δρασθέντα, facinora illa, 1, 13, 10. quae patrata eſſent, ſcil. ſibi ſ. a ſe, ὑφ' ἑαυτῶν ſ. αὐτοῖς.

δριμὺς, improp r., de re, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν λ. truculento 4, 5, 17. de perſ. c. praep. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας, acriores, 3, 11, 17. acutiores.

δρόμος, phyſ. de re, torrente, cum adi. χειμάῤῥους -, ἐμποδισθέντος αὐτῷ τοῦ συνήθους δρόμου, curſu, 5, 3, 10. de anim., in ludicro, abſ. παρδαλέως - ὀξυτάτῳ δρόμῳ τὸν - καταλαβούσης 1, 15, 12. Φθάνων αὐτῶν τὸν δρόμον ib. 6. - in bello, ἡ ἵππος πρὸς δρόμον ἐπείχετο 6, 5, 13. c. gen. anim. ὡς καὶ χαλινῶν ἄνευ - τὸν δ. τῶν ἵππων κυβερνᾶν 7, 9, 13. de perſ., in pompa, c. adi. τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιούτου δρ. προνοούμενοι 5, 6, 18. — πυῤῥιχίῳ δρόμῳ λ. 4, 2, 10. in itinere, ἐκπέμπει τοὺς προρευσομένους ὀξυτάτῳ δρ. 1, 9, 20. in bello, abſ. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν 4, 11, 10. †† abſ. πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ 2, 2, 8. concurrebat *curriculo*, ſ. p. adv. *celeriter*. εἰς τὸ στρατόπεδον δρ. ἀναχωρήσαντες, curriculo, 2, 5, 15. — διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρ. curr. 4, 4, 11. ††† τοῦ στρατοπέδου δρόμῳ φερόμενοι, ex caſtris curſu concitato acti, 2, 5, 3. qui Bg., addit pr ἐκ, ſumſit ſubſt. δρ. non cum gen perſ., ſed per ſe, p. abl. illo *curriculo* ſ. adv. *celeriter*.

δύνασθαι, med. phyſ. de perſ. c. inf., - ſimul et nominat. modi, εἰσιέναι δύνασαι μόνος, potes, 3, 11, 12. † ſimul et adv. modi, μὴ ῥᾳδίως συνεῖναι δυνάμενοι, poſſunt 2, 9, 15. ubi praec. εἰσὶ, in emphaſi, p. δύνανται. cum inf. ſolo, ἐπακοῦσαι, δύνασθε, poteſtis, 4, 5, 9. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, λ. eo, quod non poſſet, 2, 7, 2. χρῆσθαι (αὐτῇ, τῇ ὀργῇ) οὐ δυνάμενος, cum non poſſet 8, 5, 5. μήτε εὑρεῖν - δυναμένων, dum nec invenire poſſunt 2, 6, 2. ὀλίγων - ἀνθίστασθαι μὴ δυν. 6, 5, 21. cum non poſſent ſ. valerent. † ἀπείργειν τοὺς - οὐ πάνυ τι ἐδύνατο, non plane potuit, ib. 12. ubi adv. π. τὶ forte potius cohaereret c. v. et inf. μήτε τὴν Ἀκυλ. ἑλεῖν ἐδύνατο, poterat 8, 5, 13. ὅσα ἐδ. παρέχειν, quidquid poſſet rel. 8, 6, 6. ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, occultare ſeſe potuiſſent, 8, 2, 2. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, potuiſtis, 2, 13, 13. ὅσοι λαθεῖν ἠδυνήθησαν, potuerunt, 7, 9, 17. ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, poſſent 3, 5, 9. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι δυνηθῆναι, ut potuerit, 7, 9, 16. πρεσβεύειν οὐ δυνηθέντες, cum potuiſſent 7, 11, 3. τῶν φυγεῖν δυνηθέντων, qui potuerunt 6, 9, 14. φυγεῖν μὴ δ. qui non potuerunt 7, 12, 14. ποιῆσαι δυνήσεσθε, poteritis, 1, 4, 14. — τοὺς ἐπιστῆναι δυνησομένοις λ. qui poſſint 1, 9, 20. c. ſolo adv. ἔφευγον, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, poterat, 7, 2, 11. 7, 9, 12. τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες 7, 11, 12, ut poterant. †† de re, c. inf. ὅτι - τὸν ἀρθέντα ῥίψαι πόλιν ὀλίγη δύναται τύχης ῥοπή, quod poſſit 1, 1, 12. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae 7, 3, 13. quae poſſet. μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, non valente, 3, 3, 11.

δύναμις, phyſ. de re, corpore, ὅσοι - δυνάμεως μετρίως ἔχοντες λ.

virium nonnihil 4, 9, 16. nominatim de militibus, οὐχ ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου ϛρατὸς τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires, 3, 6, 13. — c. opp. ὡς - πλήθει, ἀλλ' οὐ δυνάμει, δοκεῖν νενικηκέναι, non robore, 6, 6, 10. c. gen. perſ. ſimul, ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, καὶ δυνάμει ϛρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει, robore exercitus, 2, 13, 10. 2, 15, 3. 2, 11, 12. impropr. c. adi. τὴν εὐωδίαν - κατεργάζεσθαι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος) δυνάμει κρείττονι, vi potiori, 1, 12, 5. c. gen. rei, ὃς ἦν αὐτῶν γένει καὶ δυνάμει λόγων προὔχων, eloquentia, 7, 5, 10. vi dicendi. de perſ. c. praep. ὁ Πέρσης ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, quantum potuit, 6, 5, 12. pro facultate ſ. viribus. Alio ſenſu, de perſ. cum adi. τὸ ἄγαλμα ἔϛησε θείᾳ δυνάμει τὸ σκάφος, ſtitit divina virtute lembus, 1, 11, 10. ſimulacrum divina vi ſua ſtitit navem, i. cohibuit. c. gen. perſ. πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἐξασθενούσης, Macedonum robore 6, 2, 19. potentia, viribus bellicis, pecuniariis et militaribus. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεϛώσῃ δυνάμει, potentia 1, 9, 22. γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, virtute, 1, 14, 10. vi, potentia. δεδιότες τὴν δ. τοῦ Σεβήρου, potentiam 2, 12, 4. †† Alio ſenſu, in munere publ. et imperio, c. adi. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, οὐ πολύ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀποδεούσης, potentia 5, 1, 3. †† abſ. ἕκαϛος πρὸς αὑτὸν τὴν δ. ἀνθεῖλκεν, ſummam potentiam 8, 8, 7. imperatoris unius. †† Alio ſenſu, c. gen. rei, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) καὶ δυνάμει χρημάτων, καὶ πλήθει τῶν κατοικούντων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, opibus 7, 6, 2. opum vi, i. multitudine, i. q. ſq. c. gen. perſ. et adi. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. — καὶ δύναμιν ϛρατιωτῶν ἀνανταγώνιϛον, copias militares invictas, 3, 15, 7. multitudinem militum. ††† πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam 3, 15, 9. vel exercitum. ὡς μηδεμίαν εἶναι δ. ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλον πλήθει ϛρατοῦ, μήτε μεγέθει σωμάτων, μήτε χρημάτων περιουσίᾳ, potentia ib. 11. †† Pro Lat. *exercitus*, de perſ., e notione illa pr. pro *multitudo*, - manifeſto quidem ex adiunctis variis, — A) adi. ἡ ϛρατιωτικὴ δύναμις παροῦσα πᾶσα, militaris manus 1, 6, 18. 7, 9, 4. B) ſubſt. προσελθούσης ἡμῖν τοσαύτης συμμάχου (pro συμμάχων) δυνάμεως, tantae auxiliares copiae, 3, 6, 14. ††† ἔπεμψε ϛρατὸν δυνάμεως ib. 23. per hendiad. *exercitum validum*; niſi potius leg. ϛρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, aut ϛρατόν τινα μέγαν. C) verbis ſimul aliis, πολλὴ αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις συνεσκευάσθη, ingentes - copiae comparatae fuerunt, 2, 14, 13. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας καὶ οὐ προηγωνισμένης δυνάμεως, multitudine 3, 7, 13. μετὰ πολλῆς δ. ἐλθόντα λ. cum ingentibus copiis, 5, 1, 8. δυνάμεως ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος, copiis congregandis rel. 6, 3, 5. — † Γερμανοὶ - πόλεις καὶ κώμας πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, multis cop. 6, 7, 5. δύναμιν ἀκούσαντες παμπλειϛην ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias 3, 14, 8. it. ib. 7. δύν. ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias 1, 10, 6. ἄγων ἐπ' αὐτὸν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δ. ἄλλην, copias 3, 1, 2. poſt ſyn. τὸν Ἰλλυρικὸν ϛρατὸν, δύναμιν παρασκευάζοντι ὡ πολεμήσουσαν, cop. 8, 6, 13. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δ. ἐμὲ χειροτονήσασαν μάθοιεν, Illyr. manum 2, 10, 16. ††† δύναμιν ἄγων μεγίϛην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, copias 7, 9, 7. D) ſubſt. alio, μετὰ πολλοῦ πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιὼν, cum magnis copiis et viribus 4, 14, 2. 6. per

hendiad. p. magna multitudine exercitus, noſtr. *mit* groſser *Heeresmacht* ſ. *Heeresmenge.* δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, cop. 1, 6, 8. exercitum et pecuniam. συνεκρότουν δύναμιν 1, 9; 3. poſt χρήματα ἤθροιζεν, ſed δύναμιν ἐπί σοι καὶ χρήματα ἀθροίζει, cop. ib. 11, ſq. ſyn. ςρατιὰν, E) cum gen. perſonae ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλλίαν, cum perveniſſent Severi copiae rel. 3, 7, 5. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δ. ſuas cop. 5, 4, 9. ſimul c. adiuncto, μέγα τι πλῆθος καὶ σχεδὸν ἅπασαν τὴν Ῥωμαίων δ. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε, cop 7, 2, 2. † ὁ Πέρσης σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, - οὐ προσδοκοῦντος τοῦ ςρατοῦ, - διέφθειρε τὴν δ. τῶν Ῥωμ. cum omnibus copiis superveniens, - nec opinante exercitu, - exercitum Rom. 6, 5, 21. πολύ τι πλῆθος ἑκατέρωθεν πεσεῖν, - τῶν δὲ βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε παροῦσαν δ. cop. 7, 2, 14. ἐννοῶν τὴν δ. Μαξιμίνου, λ. vires 7, 9, 9. F) c. praep. ὑπώπτευε τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δ., πολλήν τε οὖσαν καὶ μεγίςην, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, cop. 2, 15, 1. ubi ſimul c. alio gen. perſ. τῆς ἐν Ῥώμῃ δυν. αὐτῆς τετραπλασιασθείσης, cop. 3, 13, 10. πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος ςρατοῦ, τήν τε ὑπὸ Ῥωμαίοις δ. 7, 8, 22. Sed G) in notione eadem e contextu toto, - abſ. οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα, λ. copiae 5, 4, 6. ſq. ᾔδει, οὐ μικρᾶς δ. δεόμενος πρὸς λ. non exiguis viribus ſibi opus eſſe rel. 2, 14, 14. πλήθει δυνάμεως, λ. multitudine copiarum, 3, 7, 17. φοβηθεὶς, μὴ παντάπασι γυμνωθεὶς τῆς δ. λ. copiis, 5, 4, 12. δυν. μεγίςης διαφθαρείσης, λ. exercitu, 6, 5, 23. δύναμιν ἤθροισε λ. cop. 6, 6, 7. φθάσαι τὴν λοιπὴν δ. λ. cop. 7, 8, 27. †† λύσας τὴν δ. καὶ ἑκάςους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, cop. 6, 6, 8. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχειν δ. ἡγεῖτο, ὡς λ. tantas vires 1, 10, 9. καταλιπὼν τινα δ., ὅσην λ. cop. 6, 5, 15. ſq. ſyn. τῷ ςρατῷ, it. 6, 7, 11. δ. δοὺς, ὅσην λ. cop. 5, 4, 3. ἔχων δ. εὐνοοῦσαν λ. exercitum 7, 9, 24.

δυναςεία, trop. modus ſ. genus imperandi, c. gen. perſ. ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δ. μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, potentia 1, 1, 5. ſ. poteſtas imperatoria; † δεδιότα τὴν τοῦ παιδὸς δυναςείαν, territum dominatu filii 1, 16, 4. Iovis Saturnum. ſine caſu, at cum adi. παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναςείας τῷ Σεβήρῳ, cedere omni poteſtate Severo (Iulianum) 2, 12, 8. poſt ſyn. pr. §. τὴν ἀρχὴν et §. 5 τῆς βασιλείας. † c. ſyn. in vicinia, ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέςερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δ. 1, 1, 6. quorum *alii* quidem *longius* habuerunt *imperium*, alii *vero* brevis temporis *regimen* ſ. *principatum.* †† μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ εἰς πλείους δυναςείας, cum participes ſui habuerit Romanum imperium plurium principatus, ib. 8. diviſum *Romanorum* imperium *inter* plures *principatus*, i. imperium Rom. habuit plures principatus, ſ. principes; (abſtract. p. concreto,) imperium R. i. e. poteſtatem ſ. dignitatem imperatoriam inter ſe partiti ſunt plures deinceps principes ſ. imperatores. ὡς ἕκαςα - πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναςείας διηγήσομαι, ſecundum principatus, ib. 11. intervallum ſ. tempus imperii.

δυνατὸς, paſſ. de re, neutr. ὁ δῆμος τοὺς ςρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες. quantum poterat, 7, 11, 11. quantum poſſibile erat, quantum fieri poterat. Sed act. πόλιν, - οὖσαν δυνατωτάτην, potentiſſimam, 3, 1, 13. Byzantium, i. q. §. 10. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, ſimul et §. 12. γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεκτημένη; haec que potius, quam valens auctoritate atque gratia apud alias urbes ac gentes.

δυσφορεῖν, trop. de perf. c. acc. ellipt. modi, (κατὰ) μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ, non minus vobis, quam mihi, aegre esse, 1, 5, 5. aegre ferre, dolere, moerere, scil. ἐπὶ τούτοις. c. adiuncto, ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, aegre ferebant, 5, 8, 1. simul cum coni. ἀσχάλλων καὶ δυσφορῶν, ὅτι λ. ac. f. 1, 9, 22. c. praep. τὸν ςρατὸν, δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ λ. ae. ferentem, quod 3, 9, 12. indignantem ob id, quod.

δυσφόρως, trop. c. affini v., τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens, 1, 8, 9. ἤνεγκε, molestissime tulit, 6, 6, 1. c. adiuncto simul, χαλεπῶς καὶ δ. ἤνεγκε, graviter moleste que ferebat, 4, 13, 14. — † abs. δ. ἤκουσαν, minus libenter 5, 5, 2.

δυσχείμερος, phys. de re s. loco, masc. sex. c. fem. πᾶσα ἡ Καππαδοκία. λ. frigida 3, 3, 10. ἐν δυσχειμέρῳ χώρα, algida 6, 6, 3. neutr. τῶν δυσχειμέρων ὀρῶν, alg. 3, 6, 22.

δυσχεραίνειν, trop. de perf. c. praep., εἰ ἐπὶ τῇ τελευτῇ δυσχεραίνετε, morte doletis, 2, 5, 11. i. q. §. 1. ἀσχάλλ.

δυσχωρία, phys. μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, difficultatibus locorum 8, 2, 2.

δωδέκατος, propr. de re, τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) λ. duodecimum 5, 7, 7.

δῶμα, phys. μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων γένοιτο, de tectis, 2, 6, 19. ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, tecta 7, 12, 11.

δωμάτιον, phys., universe, τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo 2, 5, 8. Pertinax interficiendus, sed, fratre occiso, Caracallus προπηδᾷ τοῦ δ. e cub. 4, 4, 8. c. adiuncto, εἰσιέναι μέχρι τοῦ δ., ἔνθα ἀναπαύονται, cub. 3, 11, 12. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δ., ὡς δὴ καθευδήσων, cub. 1, 17, 1. † De eodem cubiculo; sine insigni, εἰς τὸ δ. εἰσήγαγεν (αὐτὸν) cub. 3, 12, 18. e contextu, (praeter 3, 11, 12.) et ex hoc c. gen. perf. ἐπιςὰς τῷ δωματίῳ αὐτοῦ, cub. ib. 2. i. q. sq. τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου. †† εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, in tecta 1, 12, 16.

δωρεὰ, propr. pro subst. c. opp. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν διανέμειν, non gratis 2, 11, 14. qui Bg. cepit p. adv. per ellips. p. κατὰ δωρ. dum p. subst. procedit aeque, *donum* tribuere. c. adi. ἔτυχον μεγάλων δωρεῶν, munera 1, 9, 18. 1, 10, 3. — abs. 8, 4, 25. † ἐπιδοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεὰς, magnificum donativum, 3, 6, 18 qui Bg. legit pro adv. potius adi. ut in loco sq. †† c. gen. rei, μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων οἰκειωσάμενος τὸ ςρατιωτικὸν, *magnificis* s. *magnis* donis *pecuniae*, s. *magnis* erogationibus *pecuniarum*, nostr. *Verehrung* s. *Geschenk* am *Gelde;* per periphrasin, p. Lat. uno *donativo* et Gr. ἐπίδοσις §. 2.

δωρεῖσθαι, med propr. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τοῖς ςρατιώταις πολλὰ δωρησάμενος, dato militibus magno donativo, 2, 14, 10. cum militibus multa donasset, sc. χρήματα, ut χρήματα δωρησάμενον (αὐτοῖς) pecunias largitus 1, 5, 2. quod neutr. pertinet ad pr. τὸ μειράκιον, ut Ms. masc. δωρησάμενος, per synesin ad pron. αὐτὸς, ibi latens, aut relatum ad pr. τὸν υἱὸν, aut extrinsecus sumendum ὁ Κόμμοδος.

δῶρον, abs. impropr. de urbe, τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, dono 3, 6, 19. p. ὡς δῶρ. s. εἰς δῶρ., tanquam *donum* s. pro *dono.;* propr. δώροις αὐτοὺς ἠμείβετο λ. donis 2, 8, 14. c. adi. οὔτε τίς ἐςιν, ὃς μὴ δῶρα ταῦτα ἔςατα πέμπει λ. munera 4, 2, 17. aromata. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, πεμφθέντα ἐκείνῳ, πολυτελέςερα, dona 3, 8, 12. c. adiuncto, χρήματα αὐτῷ

καὶ δῶρα - ἱκετεύων ἔπεμψε, dona 3, 9, 2. vel odores ſ. aromata, vel ſuppl. ἄλλα, *dona* alius *generis*, non pecuniaria. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις λ. 4, 11, 1. δώροις καὶ μεγάλαις ὑποσχέσεσι λ. 3, 15, 10. δ. καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς λ. muneribus, 6, 8, 6. — c. gen. rei, ut auctoris et quaſi perſ. τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἐμῆς φιλανθρωπίας ἕξετε, munus 2, 13, 16. p. ὡς δ. tanquam donum. †† τὰ τῆς τύχης δ. καὶ ἀναξίοις περιπίπτει, munera 5, 1, 11. † c. alio gen. rei, πέμπει (αὐτῷ) δῶρα πάσης ὕλης τε πολυτελοῦς καὶ τέχνης ποικίλης, mun. 4, 10, 2. munera rerum ex pretioſa materia et laboratarum vario artificio.

E.

Ἑάλωκα, v. ἁλίσκω.

ἔαρ. propr. τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, primo vere 7, 2, 19.

ἑαυτοῦ, per ſexum numerum que promiſcue, A) c. adi. τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια, conſuetam ſibi aulam, 5, 5, 1. κἂν ἕνα ἑαυτὸν βασιλέα τετηρῆσθαι, unum ſe 4, 4, 15. B) cum ſubſt., recto ordine, poſtpoſ. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, filiis ſuis 1, 9, 2. — † ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod eſſet civis *eius*, 3, 10, 11. †† c. adi. ſimul, εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, picta imagine ſui totius 5, 5, 11. *ein* groſses *Bild* von *ſeiner* ganzen *Statur.* — alio ordine, intra artic. et ſubſt. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ſuo marito, 1, 8, 9. ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις, ſui ipſius cognominibus, 1, 14, 17. τῆς ἑ. σωτηρίας, ſua ſalute, 2, 3. 2. εἰς τὴν ἑ. οἰκίαν, aedibus ſuis, 2, 8, 10. τῇ ἑ. ἀρχῇ, ſuo principatui, 2, 15. 10. εἰς τὸν ἑ. θάλαμον, ſuum cubiculum, 5, 6, 7. τὸν ἑ. δεσπότην, ſuum dominum 6, 5. 10. τὰ ἑ. στρατεύματα, ſuos exercitus, 6, 5, 1. τῇ ἑ. γνώμῃ, ſuo animo, 7, 4, 4. τὴν ἑαυτῶν φύσιν, ſuam naturam, 1, 14, 2. ὑπὲρ τῆς ἑ. σωτηρίας, pro ſua ſalute, 3, 2, 7. τοῦ ἑ. δεσπότου, ſui domini, 6, 4, 12. εἰς τὸ ἑ. καταγώγιον, ſuum diverſorium, 8, 8, 19. C) c. verbis, † ſimul c. pron. alio, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, ipſum ſibi, 5, 5, 2. per ſimplicem rationem. ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, ſe ipſum 1, 15. 18. ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, ſe 2, 10, 2. τὸ πῦρ - ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, - ſibi 2, 3, 5. — †† c. v. act. pro med. τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, ſibi ipſi 1, 8, 2. τὰ ὅπλα βαστάζων ἑαυτῷ, ipſe ſibi 4, 7, 11. — παρεῖχε τοῖς - ἑαυτὸν λ. ſe 1, 2, 5. 1, 3, 9. κουφίσας ἑαυτὸν, ſe ipſum 1, 4, 1. ἑ. ἀπείργων 1, 11, 15. 1, 13, 15. ἑ. ἐπιδόντα 1, 16, 10. 2, 7, 1. 2, 8, 16. ἐπιδῷ ἑαυτὴν 1, 3, 3. — κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, incluſi 2, 6, 6. per paſſ., quippe par act. c. pron. recipr. ὑπομνήσατε ἑ. 6, 3, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑ. cum immiſcerent ſeſe, 7, 12, 15. † intra duo v. κρύπτειν ἑαυτοὺς καὶ σώζειν, occultare ſeſe et conſervare 8, 2, 2. cum ad utr. pertineat. † in opp. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, ſibi praeeſſe 1, 1, 9. D) c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, retrorſum 5, 6, 17. E) c. praep. παρ' ἑαυτῷ θαπτέτω λ. apud ſe 4, 3, 19. τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, pro ipſo 7, 6, 11. χρήματα - εἰς ἑαυτὸν μετῆγε, in ſe ipſum tranſtulit 7, 3, 13. ad *ſe*, p. εἰς τὰ ἑαυτοῦ, et p. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον 5, 6, 7. † ſimul c. pron. alio, γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a ſe ipſis

8, 4, 28. †† εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ſeparatim 4, 1, 4. — καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, ſecum 2, 1, 8. καθ' ἑαυτὴν εἰποῦσα, ſecum 1, 17, 9. †† F) c. artic. ſimul, οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, ſuas res 3, 1, 16. τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέστατος, aetatis ſuae, 1, 17, 26. G) c. mero artic., ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ſuis frui 2, 3, 19. i. q. ſqq. τὰ ἴδια et τὰ οἰκεῖα. Sed ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, domi ſuae -, omnia ſua ſibi habentem, 5, 3, 4. ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, ſua 5, 1, 4. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, ſua 7, 8, 8. † alio ſenſu, de loco, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. i. q. ἐν τοῖς οἰκείοις §. 4. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, in proprias ſedes, 4, 15, 20. domum 6, 5, 8. ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, domum 5, 2, 6. (6, 6, 8.) εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, domum ib. 13. opp. pr. ἐν ἀλλοδαπῇ. ††† τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, capite demto, ſuum impoſuit, 1, 15, 19.

ἐάω, phyſ. de perſ. cum dat. quaſi perſ. et acc. rei dupl. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς -, εἴασαν (αὐτὰ) κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, reliquerunt 8, 5, 24. trop. c. inf. et acc. οὔτε ποτὸν - εἴα τὸν παῖδα προσφέρεσθαι, ſinebat 5, 8, 4. 6, 1, 12. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας λ. ſinant 6, 4, 9. οὔτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, paſſus 2, 3, 5. οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι, ſivit, 3, 15, 9. †† c. acc. perſ. et particip. p. inf. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, ſivit eum deliciis vacare, 1, 8, 2.

ἑβδομήκοντα, propr. de re, ἐτῶν ſeptuaginta 2, 15, 12.

ἐγγίνεσθαι, med. trop. de re, ἐγγινομένου χρόνου, interveniente 8, 5, 1. i. q. διαγεν. ſupra. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, interiici, 6, 7, 24.

ἐγγυμνάζεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. c. abl. rei, ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε, eſtis exercitati 2, 10, 9. θήραις ib. poſt ſyn. εἰθισμένοι. στρατόπεδα, πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, exercitus, - exercitatos 6, 5, 6. c. praep. εἰσὶ καὶ πρὸς τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, exercitati 7, 2, 12. † phyſ. aut trop. τοὺς στρατιώτας, - ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, ex. 2, 2, 9. poſt ſyn. εἰθισμένους.

ἐγείρειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι, excitare 8, 2, 12. † de quaſi perſ. ἅπερ ὄρη -, ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἤγειρεν, exc. 8, 1, 12. c. adv. τὴν γῆν ἐπιχέοντες, μέγιστον ἤγειρον ταχέως πολυάνδριον 4, 9, 14. τρόπαια, ἃ πολλάκις ἠγείραμεν, ereximus, 3, 6, 16. ſimul cum praep. τροπαίων, ἃ μετὰ Σεβήρου ἠγείρατε πολλάκις κατὰ βαρβάρων, excitaſtis 6, 3, 12. c. praepp. meris, - dupl. οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, - τοσαῦτά τις πρὸ αὐτοῦ ἤγειρε τρόπαια, ſtatuit, 3, 15, 6. — δισσὰ - ἤγειρον τρόπ., τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, erex. 3, 7, 16. ἐγείρας σὺν αὐτοῖς κατὰ - τρόπαια, cum erexiſſet 2, 9, 12. c. praep. una, κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια, erigere 3, 9, 1. excitare 3, 14, 3. κατὰ Γερμανῶν - ἐγείρας τρόπαια, qui erexerat 2, 1, 9. trop. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, excitare 6, 2, 9. † ſimul c. dat. rei ſ. perſ. ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὄλεθρον μέγαν ἤγειρε τῇ πόλει, excitavit 7, 11, 13. † ſimul cum praep. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν, excitavimus 4, 14, 13. trop. aliter, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, excitabant 1, 6, 6. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, (αὐτοῦ) τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας, qui excitarent 5, 1, 6. † cum acc. perſ. et praep. τὸν στρατὸν εἰς προθυμίαν ἐγείροντες, excit. 8,

ἐγχειρίζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. Ῥωμαίους ἑαυτῷ τὰ τῆς βασιλείας ἐγκεχειρικέναι, delegaſſe 4, 15, 18. ᾧ τὴν πρόνοιαν καὶ ϛρατηγίαν ἐγκεχειρίκει, commiſerat, 3, 2, 2. οἳ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ ἐγκεχειρίκεσαν, tradiderant 8, 6, 1. † ἐπεὶ τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, aſſumſit 1, 8 2. vindicavit, iniunxit. ἡνιόχοις τὰς μεγίϛας τῶν βασιλείων πίϛεων ἐνεχ. demandavit 5, 7, 14. τοῖς δούλοις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐν. delegabat ib. e. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις ἐνεχείρισαν τοῖς λ. delegarunt 6, 1, 8. † τοῖς - ἐγχειρίσαι πρόνοιαν τῶν ϛρατευμάτων πείθει, mandari 1, 9, 2. τῷ - ταῦτα (τὰ ἀνθρώπεια) ἐγχειρίσαι δεῖν, delegända eſſe 5, 7, 4. τῷ - ἐγχειριεῖν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, tradituros ſe 2, 6, 7. †† ἡμεῖς ἥκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 26. ubi v. poteſt c. dat. eodem pr. perſ. eſſe, vel ſine eo, ut in hoc, ὡς - τὴν ἀρχ. ἐγχειρίσαι (αὐτῷ.) ut imper. ei mandarent. 2, 9, 16. †† c. acc. perſ. et dat. rei, Φέρων μὲ πολλάκις, νήπιον ὄντα, ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίϛεσι, commendavit 1, 5, 9. — Paſſ. trop. etiam, ſed c. nominat. perſ. et acc. rei, et cum inf. ſimul; ἡμεῖς διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχειρίσμεθα, nobis diſpenſatio et adminiſtratio principatus una vobiscum demandata eſt 8, 7 12. cum acc. rei, ſine diſerto nominat. perſ. ἕκαϛος, ἣν ἐγκεχείριϛο Φρουρὰν λιπὼν, quisque, relicta ſtatione ſibi demandata, 2, 5, 4. quisque, quam demandatam habuerat, cuſtodiam relinquens, ſ. relicta cuſtodia, quam rel. ubi proprie rectio λιπ. Φρ., ἣν ἐγ. αὐτὸς, et in c[...]ma poſt ἐγ. locari poteſt. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturn. cuſt. demandatam habens, 3, 11, 12. cum ei nocturna cuſtodia demandata ſit. ὡς τὴν - τῶν ϛρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι (αὐτὸν,) ut militum praefectura ipſi mandaretur, 1, 12, 8. ubi, in obliqua oratione, c. acc. et inf., caſus perſ., pron. illius, uncis incluſi, in recta oratione nominativus, mutatus eſt in dat. et acc. rei in nominativum; quae eſt regula ad vertendum. — πλεῖϛα ἐγχειρισθεὶς (αὐτὸς,) plurima ſibi commiſſa habens, 2, 1, 11. etſi plurima demandata habens, ipſi demandata eſſent; — †† c. adv. et praep., τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, qui tunc ſummam rerum Romae ab ipſo demandatam habebat, 4, 12, 7. cui omnes Romae res gerendae ab ipſo demandatae erant; per periphraſin Praefecti urbis. †† c. dat. perſ. et nominat. rei, ἐκείνῳ ἐγκεχείριϛο ἡ θρησκεία, illi delegata erat religio, 5, 3, 12. † ὅπως μὴ, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, ἄλλῳ ἐγχειρισθῇ (αὐτὸ,) alteri delegaretur (id) 5, 12, 6. †† Neutr. particip. c. artic., abſol., οἱ μὲν ᾤκουν τὰ ἐγκεχειρισμένα, iniuncta, 1, 6, 24. mandata. ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐ. delegata 2, 3, 12. ποιούμενος τὰ ἐ. delegatum munus 6, 8, 5. † c. ſubſt. ſimul, τῶν πλείϛων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγ. τῆς Φρουρᾶς χωρία ἀνακεχωρηκότων. cum plerique in tabern. aut in ſuas quisque ſtationes receſſiſſent, 8, 5, 19. in demandata ſibi cuſtodiae loca.

ἐγὼ, c. verbo primae perſ. ſed diremtum, ὅ περ ἐγὼ - συνεὶς, ἠμυνάμην 4, 5, 11. 14, in tacita relat. et opp. cf. 3, 12, 6. ſed in manifeſta, ἐγὼ δ' 1, 7, 4. poſt οἱ πλεῖϛοι et εἰσὶ δ' οἱ §. 1, et 5. it. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖϛοι καὶ σχεδὸν πάντες 7, 8, 19. λέξων πρὸς ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμαι λ. ib. 6, 2, 13, 15. ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον λ. 5, 6, 5. †† μόνος ὑμῖν ἐγὼ λ. 1, 5, 14. ὑμεῖς τε - ἐγώ τε 2, 1, 17. †† bis eadem in §. et periodo, ἀλλ' αὐ-

σιν ἡμῖν 8, 7, 9. †† de uno, ἡμῖν δὲ χρὴ μέλειν τῶν 1, 5, 18. opp. §. pr. ὁ μὲν πατὴρ λ. ††† τὶς ὑμετέρων - ἡμῖν 3, 6, 3. — cum praep. παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν, apud nos ib. 10. — † ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ λ. 1, 13, 6. †† Κόμμοδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν, nobis mortuus eſt 2, 2, 12. p. ἡμῶν ὁ β.. noſter. Acc. de pluribus. πάντας ἡμᾶς ἠγάπα 1, 5, 7. 12. 2, 1, 19. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. ad nos 1, 2, 5. in manus et aures noſtras. †† ϛρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, adverſus nos 3, 6, 6. ſqq. diverſis perſ., τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, de militib. ſed et πρὸς με. †† εἰ δὲ τήν τε Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἡμᾶς χειροτονήσασαν μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, nos elegiſſe, noſtrum que nomen 2, 10, 16. † ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, nobis faciunt 1, 13, 4. 6. de ſorore Commodi et ipſo Comm., vel de una ſorore vel de pluribus ſororibus, cf. §. pr. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ λ. † προκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μάχην, nos 6, 3, 11. imperatorem, ſolum, vel cum exercitu, cf. ib. init. ἐπειράθην, et §. pr. ὑμετέρων et ἡμετέρας λ.

ἔδεσμα, phyſ. de re, c. opp. τὰ φαῦλα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν λ. vilem cibum 4, 12, 4. ξυλίνοις ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσιν, ligneis cibi - vaſis 4, 7, 8.

ἕδρα, phyſ. in theatro, τῇ βασιλείῳ ἕδρᾳ, ſede 1, 9, 6. ἐξαιρέτοις ἕδραις λ. ſedibus ib.

ἑδραίως, phyſ. ἑϛῶτες, ſtabiliter 3, 14, 10.

ἐδώδιμος, phyſ. neutr. de re, forte p. ſubſt. c. opp. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι - προσφέρεσθαι, eſculentum ullum 5, 8, 4. i. q. pr. ἔδεσμ.

ἐθελοκακέω, trop. de perſ. et milit. c. adiuncto vel abſol. εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷϛα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε, tergiverſari, 4, 15, 15. ſponte agere male, i. in pugna non ſtare et pugnare, ſed et ſe vertere in fugam.

ἐθελοντὴς, propr. de perſ. ἐθελονταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, 7, 8, 26. p. adv.

ἐθέλω, propr. de perſ. c. inf. praeſ. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, volebat 1, 14, 14. 3, 13, 3. 4, 12, 5. 5, 6, 23. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον 5, 4, 17. † βλέπειν γὰρ οὕτως ἤθελον, volebant, ib. 5. dicebant, putabant. Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, credentes 8, 3, 19. ſed c. inf. aor. alterutr. ἀποσκευάσασθαι πάντας ἤθελεν 1, 17, 3. ἐπιϛῆναι - 2, 14, 11. οὐ - ἀνοῖξαι - ἤθελον, vol. 2, 6, 14. συναπελθεῖν ἤθελον 1, 7, 1, 6, 9, 7. τοῦτον ἠθέλησεν οἰκειώσασθαι, voluit 2, 15, 3. 3, 5, 1. 5, 8, 9. ſtatuit 4, 7, 1. προκαταλαβεῖν ἠθέλησε, voluit 3, 1, 13. κτήσασθαι ἠθέλησαν, voluerunt, 2, 6, 8. 3, 15, 15. ἀπελθεῖν - 7, 11, 18. †† c. inf. diverſi temporis, praeſ. et aor. 2., ſimul, φεύγειν ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, noluit 2, 5, 6. †† c. adv. δρᾶσαί τι μᾶλλον - ἢ παθεῖν - ἠθέλησεν, patrare - potius, quam pati, voluit, 3, 11, 1. facere maluit, quam pati 4, 13, 1. † c. pron. οὓς ἠθέλησαν μερίσαι τὴν ἀρχὴν, quos voluerunt rel. 7, 10, 4.

ἐθίζω, de perſ. c. acc perſ. et dat. rei, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παλαίϛραις - εἴθιζε, adſueſaciebat 5, 7, 9. Paſſ. cum inf. νικᾶν - εἰθισμένος, (ὁ ϛρατὸς,) conſuetus 3, 9, 13. οἱ εἰθισμένοι λ. qui adſueti ſunt 2, 3, 22. εἰθισμένους λ. ſuetos 2, 2, 9. ſq. ſyn. ἐγγεγυμνασμένους, ut 2, 10, 10. † de anim. ἐπεισπηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, conſuet. 8, 4, 7.

ἔθνος, propr. de perſſ. c. gen. nominis propr. φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθ. gens 2, 7, 13. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθ. ἐδεδόνητο, omnis Africa, 7,

ἐθνῶν, οἱ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae 8, 7, 17. per synesin, p. ἃ ἀδικούμενα.

ἔθος, trop. publice vel privatim, abs. ὁ Κόμμοδος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου, ὡς ἔθος, (ἐςὶ l. ἦν,) προελθεῖν οἰκίας, ut mos erat, 1, 16, 8. c. dat. pers. ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ βάρβαροι, de more, 4, 15, 2. c. verbo simul dilecto, χρήματα δωρησάμενον, ὡς ἔ. ἐςὶ τοῖς λ. ut mos est rel. 1, 5, 2. ὥσπερ ἦν ἔ. αὐτῷ, ut erat mos ipsi, 3, 8, 5. simul c. inf. ἔθος δὲ ἦν αὐτῷ προσιέναι, usitatum autem ei erat accedere, 1, 17, 12. mos erat rel. 3, 2. 8. ἔθ. γάρ ἐςι Ῥωμαίοις, mos enim est rel. 4, 2, 1. † οἷς (ἑλώδεσι) ἔθος τοῖς μὲν βαρβάροις ἐννήχεσθαι λ. quibus paludibus barbari soleat innatare, 5, 14, 12. † c. solo inf. μετὰ - τοῦ ςρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐςὶ λ. quam fieri solet, 4, 5, 1. † cum inf. sed adi. solis, ἔθος γὰρ τοῦτο τυραννικόν, λ. mos enim is tyrannis, 3, 11, 19. †† c. artic. et praep. τὰ ἐξ ἔθους - διοικῆσαι, consueta officia 4, 12, 12. quae moris est s. mos, res consuetas. κατὰ τὸ ἔ. de more ib. 10. 3, 12, 1. — †† alio sensu, simul c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adsuescere illius habitus spectaculo 5, 5, 1. † τῷ τῆς Ἰταλίας ἔθει, Italiae deo, 1, 16, 5. qui Bg. legit θεῷ s. ἔδει.

ἔθω, trop. de pers., sine inf., cum accusativo rei, ὑπογράψας, οὐχ ἃς εἰώθασι (ὑπογράφειν,) προσηγορίας, non quos solent 1, 15, 19. ἐν χλαμύσιν, αἷς εἰώθασιν ὁρᾶσθαι,) ἑωρᾶτο, sagulis eorum 4, 7, 4. quibus solent, soliti sunt; αἰδῶ ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν (ἀπονέμειν,) τοῖς λ. quam solebant, 5, 1, 14. cum adv. οὕτω γὰρ εἰώθεν, (δύναμιν ἀθροίζειν,) ὁπηνίκα λ. ita enim solet, 3, 1, 5. τὸ παιδίον, εἰςδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει (εἰςδραμεῖν ἐκεῖσε,) ut solebat, 1, 17, 7. 7. 8, 2. Sed c. inf. ὅ περ εἰώθασι λαμβάνειν, solent 1, 17, 23. οἱ δορυφορεῖν εἰ. 2, 4. 8. 2, 12, 7. καὶ γὰρ μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, solebat 1, 17, 1. 17. 22. †† simul c. adv. ὥσπερ ἐκεῖνος εἰώθει - προϊέναι 7, 6, 10. Particip. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, ex iis, qui solent rel. 1, 12, 8. 3, 5, 8. solitorum. — cum adv. simul, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἀποκάμνειν, solitis 4, 15, 15. †† de re s. loco, c. inf. ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς πεδίον αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, adesse in campum, ipsos solitum excipere, 1, 5, 3. p. εἰς τὸ πεδ., εἰωθ. ὑπ. αὐτ.

εἰ, solitarium, de conditione, cum ind. εἰ - ἐτήρει si - servasset 3, 6, 8. c. opt. εἰ - μεταγάγοιεν 1, 11, 8. 12. 1, 12, 9. 2, 8, 6. 5, 3, 22. sq. 7, 8, 18. de modo vel tempore, cum opt. εἰ - ἀπολείψοιτε 1, 5, 19. 7, 8, 13. cf. εἰ δέοι et δέοιτο ib. εἰ τύχοι. † εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum, 3, 5. 8. εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γεν. ubi Romam pervenissent, 4, 1. 4. Cum aliis particulis, ex ordine elementari, A) εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. si enim 1, 1, 5. B) c. ind. εἰ δὲ - οἴεσθε, sed si 2, 5, 12. si autem - tum ab init. enunciat. εἰ δὲ καὶ - δυςχεραίνετε λ. quodsi etiam ib. 11. simul cum pron. εἰ δὲ καὶ - τις ὑμῖν διήγγειλε, quodsi quis etiam 7, 8, 11. † c. opt., in media oratione, εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, pugnae: Quodsi vero etiam rel. 8, 1. 6. p. εὐκ. δὲ, εἰ ῥ. λ. — † simul c. pron. in eadem orat. med., c. ind. εὐπρεπέςατος, εἰ δέ τι καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, οὐδενὸς ἥττων εὐςοχία, formosissimus: quodsi quid de fortit. etiam dicendum, 1, 17, 27. sed s. ac, si quid rel. p. si tamen, si alias, si quidem τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόν-

med. orat. c. opt. εἴ τις - φανείη, si quis 2, 13, 18. πλὴν εἴ τις - λογίζοιτο 4, 5, 5. † εἴ τινι δόλῳ λ. si per fraudem (quam) 8, 8, 5. εἴ τινα ἐκπέμποιεν λ. cum aliquem mittunt 3, 11, 19. εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. si qui 7, 4, 10. εἴ τι - λέγοιτο λ. si quid 2, 9, 15. 6, 3, 6. εἴ τι μέμφοιντο, si qua desiderarent, 6, 9, 2. εἴ τι τολμῷεν, si quod 8, 3, 3. c. ind. εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, si qui essent rel. 2; 1, 9. εἴ τινας περίκεισθε ἐσθῆτας, quibuscunque amicti estis vestibus, 2, 15, 17. εἴ τι - ἦν, si quid esset rel. 1, 15, 9. εἴ τι ὑποπτεύετε, si quid suspicamini, 2, 5, 12. e. sine v. diserto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἢ s. εἴη,) si quid sit rel. 2, 15, 13. e. †† per notiones singulares, ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τὶς, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. si etiam, etsi etiam, si vel maxime; c. opt. c. ind. δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο λ. populum, si qui relicti erant, 3, 4, 13. si quidem, si tamen, si alias; c. opt. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, si quis ita id appellare velit, 7, 8, 17. ἀπόπειραν ποιήσασθαι, εἰ δύναιτο λ. an posset 3, 5, 7. διαλεξομένοις, εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς, si forte possent persuadere (iis,) 3, 3, 1. †† p. ὅτι, Lat. *quod*, c. ind.; post subst. φθόνος - αὐτοὺς - παρώξυνεν, εἰ δὴ ἔμελλον λ. si 1, 10, 15. post adi. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, nihil mirum, si 2, 5, 11. cum opt. οὐ πάνυ τι δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι λ. si 7, 5, 18. rursus c. ind., post verbum, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, si 2, 8, 14.

εἰδέω, trop. de animo, universe, cum accusativo rei, μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ' εἰδέναι, scire, 2, 1, 4. πρὶν τὸ ἀκριβὲς εἰδ. priusquam sciret 7, 7, 4. nominatim particip. ἅ περ εἰδὼς, quod sciens, 1, 6, 26. 2, 8, 1. εἰδ. τοῦτο, hoc cum sciret, 3, 2, 9. cf. 1, 9, 21. 3, 11, 17. οὐκ εἰ. τὴν λ. ignarus 4, 9, 1. τὸ - οὐκ εἰδότες, ignorantes 4, 4, 10. τὴν - εἰ. scientes 7, 4, 4. οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, ignaris, quid ferrent, 4, 12, 10. †† ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - τὴν λ. apud vos gnaros rel. 5, 1, 3. †† c. dupl. rectione, tum acc. subst. rei, tum particip. p. inf. εἰδώς τε αὐτοῦ τὸν θυμὸν -, καὶ πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, gnarus que eius furoris, atque caussam ei probabilem datum iri, 4, 12, 15. †† c. particip. mero, p. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. εἰ. μισουμένην, sciens, eam - invisam, 7, 6, 6. — τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπῶντα τὸν λ. cum sciret, eum diligere - 1, 8, 9. ᾔδει γὰρ ἀλγοῦντας ἐπὶ τῇ λ. sciebat enim eos dolere rel. 7, 1, 10. 7, 6, 10. 8, 8, 11. ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν τὸν λ. sciebant insidiari 2, 2, 6. μόνην ᾔδ. ἐν τοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, norant sibi dari 7, 5, 1. ᾔδ. γὰρ αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, sciebant enim, illum - parsurum 7, 10, 2. †† c. pron. in orat. contracta, ὃν ᾔδει ἔπαρχον ὄντα, quem sciebat praefectum esse, 2, 1, 13. 7, 4, 4. 7, 6, 1. οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τὶ λ. quos sciebant passos esse rel. 7, 4, 7. † οὓς ᾔδ. ἐκείνῳ φίλους, quos sciebant ei amicos, 1, 13, 11. ubi suppl. particip. ὄντας, ni velis, esse c. dupl. acc. pers. et quidem in postr. cum subst. pers. †† c. inf. ὅ περ ᾔδ. πάλαι μὲν εὔχεσθαι, quod sciebant optari 7, 5, 1. e. †† cum praep. ἐκεῖνος ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει τὸ λ. nesciebat ib. 10. †† c. coni. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, ignarus 2, 12, 5. οὐκ εἰδότες, ὅτι λ. ignari 2, 3, 23. εἰδ., ὡς λ. scientes, rel. 8, 3, 15. ††† c. nominativo particip., p. inf. et acc. ᾔδει γὰρ, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος, sciebat, - sibi opus esse rel. 2, 14, 14. †† c.

εἶθ' v. εἶτα et εἶθ' v. εἴτε.

εἰκὸς, p. adi., trop., de re, cum inf., fine diferto v. fubft. ποθεῖν μέν σε τὴν πατρίδα, εἰκὸς, (ἐςὶ,) minime mirandum 1, 6, 12. verofimile eft, confentaneum, par, decens. it. c. adv., in orat. med. τὸν Ἀχῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς (ἐςὶ,) μνησικακήσας διεχρήσατο, ut videtur, 3, 7, 11. † neutr. plur. p. adv. ἤλπιζον - εἰκότα, verifimilia 8, 1, 16. verifimiliter, probabiliter, non fine caufa; i. q. iam fq. adv.

εἰκότως, trop. c. variis v. 1) affectuum, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰ. ἤλπικα, merito 1, 4, 6. ἐδεδίει τὸν δῆμον, iure 2, 6, 18. ἐταράττοντο, mer. 2, 11, 10. ἂν σέργοιτε αὐτοκράτορα, mer. 1, 5, 16. ἀγανακτήσας τότε εἰ. mer. 3. 3, 5. quo folo loco poftpofitur. — ὠργίζετο 7, 10, 2. 2) fenfuum, εἰ. ἐτιμᾶτο, mer. 2, 7, 16. — τὴν δειλίαν, εἰ. κατεγνωσμένην 7, 1, 14. 3) dicendi, ἂν καὶ συμφοιτητὰς ἀποκαλοίην, mer. 1, 5, 11. ἀναπεισθεὶς 2, 7, 9. poft βοῆς, quanquam et referatur ad claffem primam. †† εἰ. οὐχ ἑκόντα γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, mer. 1, 1, 10. qui locus pertineat ad claff. fecundam, et ad iudicium hiftorici.

εἴκω, phyf. de perf. in pugna, c. opp. ἐπ' ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶξαν, cefferunt 3, 7, 13. e campo et loco.

εἴκω, trop. de perf., med. particip., c. dat. perf. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, λ. fimilis 2, 2, 1. ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, fimiles 2, 6, 1. † abf. neutr. plur. ἐοικότα ἐλπίσαντες, verifimili fpe ducti 4, 9, 10. p. adv. i. q. fupra εἰκότα.

εἰκὼν, phyf. de re, in nummis, c. gen. perf., νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, imaginem 1, 9, 17. in ftatua. c. gen. rei, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅ περ σέβουσι Ῥωμαῖοι, εἰκόνα φέρον ἡλίου, effigiem 1, 15, 19. † c. gen. perf. ἄγαλμα, θεοῦ φέρον εἰκόνα, imag. 5, 3, 10. εἰκόνα ἡλίου ἀνέργαςον εἶναι θέλουσιν ib. 11. in picta tabula, εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, im. 5, 5, 11. abf. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ib. 12. ταύτην τὴν μάχην - γραφῆναι κελεύσας μεγίςαις εἰκόσιν ἀνέθηκε λ. 7, 2, 15. † εἶθ' ὅπου καὶ γένους ἴσμεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. †† c. adiuncto fubft. τὴν εἰκ. ὕςερον καθεῖλεν ὁ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, tabulam 7, 2, 16. in vexillis, c. gen. p. τὰ σημεῖα ἄραντες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταςήσαντες, imag. 2, 9, 17. orbiculos, in quibus imago infculpta et expreffa. abf. τὰς εἰ. ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι 8, 5, 22. in cera, κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, πάντα ὁμοίαν τῷ λ. im. 4, 2, 3. ἡ εἰ. ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντος πρόκειται ὠχριῶσα ib. 4. in larvis, c. gen. p. προςωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα (τούτων,) ὅσοι λ. im. omnium, qui ib. 19. in aëre, Ἀπόλλωνα, οὗ καὶ τὴν εἰ. ἔλεγόν τινες φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι, ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην. fimulacrum 8, 3, 20. †† in corpore, τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσιν, im. 3, 14, 13. ubi leg. γρ. ποικίλαις, ζώων παντ. εἰ. vel ζώων τε εἰκ. Pro ftatua, c. gen. rei, μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίςη, χαλκοῦ πεποιημένη, im. 2, 9, 8. c. gen. perf. προθέντες (ὑπὲρ τῶν τειχῶν) τὰς εἰ. Μαξίμου καὶ Βαλβίνου, ςεφάνοις καὶ δαφναις κεκοσμημένας, im. 8, 6, 4. †† ἐβούλετο - καὶ τὰς εἰ. αὐτῷ φόβον ἀπειλεῖν, imagines fuas 1, 14, 19. ubi dat. p. gen. αὐτοῦ et fq. τὸν ἀνδριάντα - καθεῖλεν ἡ σύγκλητος, ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, im. † c. aliis fubft. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαί τε πᾶσαι αὐτοῦ κατεσπῶντο, im. 7, 7, 3. τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰ. 4, 8, 3. τὰς μὲν τοῦ Μαξι-

7, 8. †† c. v. alio indicat. ſimul, οὐδ' ἐςιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ - ὑπάρχει παῖξαι, neque eſt -, cuius non liceat 1, 10, 12. οὔτε - τὶς - ἐςιν, ὃς μὴ - πέμπει, neque - eſt, quin mittat 4, 2, 17. - εἰσὶ δ' οἳ - παρέδωκαν, ſunt -, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. — οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὃς - ἐδέχετο, erat, qui - exciperet 1, 4, 20. 2, 8, 12. 6, 4, 4. 8, 6, 17. ἦσαν δέ τινες, οἳ - ἀνακεχωρήκεσαν, erant, qui receſſerant, 1, 3, 13. 2, 14, 9. † ἦν ἐν τῷ ςρατῷ χιλίαρχος, ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα ἦν 8, 3, 2. † c. adv. relativ. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ὅπου μὴ - ἐξέτειναν, quo non - protulerint 2, 11, 8. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηςος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae non particeps eſſet 8, 4, 21. †† c. artic. et particip. ἔτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα, ac praeterea multa (etiam) erant, quae ipſum impellerent ad 3, 11, 2. ἦν δὲ αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμ. λ. erant autem, quae ipſum impellerent, non parva ad 6, 2, 16. † c. pron. quantit. de perſ. τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου φόβος, ὡς λ. 7, 8, 4. it. de re, τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. †† c. pron. demonſtr. de perſ. τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοιοῦτος ἦν 7, 3, 1. †† de re, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν, ac ſtatus quidem Romanae civitatis animusque talis erat, 7, 7, 15. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, ac Romae quidem talis ſtatus rerum erat, 7, 12, 17. †† c. pron. interrog. οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid eſſet, quod exportaretur, 2, 1, 4. τί γὰρ ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀναιρουμένων, λ. quid enim proderat, barbaros interimi, 7, 2, 2. οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ φθεγξάμενοι, haud iam diſcernebant, qui fuiſſent locuti 4, 6, 12. — † c. adv. interrog. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque imperator fuerit 1, 6, 14. διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, ubi (tandem ſcilicet ſ. igitur) eſſet, 5, 4, 16. ſed c. adv. loci, de perſ. Κτησιφῶντι, ἔνθ' ἦν ὁ βασιλεὺς, ubi erat 3, 9, 18. it. de re, τὴν Ῥώμην, ἔνθα ἡ βασίλειός ἐςιν ἑςία, ubi eſt 2, 10, 18. Κτησιφῶντα - ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ λ. ubi erat ſedes regia 3, 9, 16. κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ubi erant Sev. reliquiae, 4, 1, 6. ὅτε ἦν νέος 5, 7, 11. οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, erant 7, 6, 3. εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν 8, 4, 22. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι 3, 12, 15. πολλῶν ἔνδον ὄντων, quod multi intus eſſent, 8, 5, 17. † c. adv. temp. ſimul, ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν 2, 12, 3. † c. praepp., ex ordine elementari, a) ἄνευ ὅπλων ὄντες, quia erant inermes, 7, 11, 9. †† b) c. gen. perſ. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν 1, 7, 6. e ſenatus *primoribus* ipſe *erat*; ubi tamen potior eſt ellipſis pron. εἷς ſ. τὶς, ut Lat. *unus ex* rel. ſed c. gen. rei, ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως 5, 1, 10. *me*, qui *ſum* ex *equeſtri* ordine *unus* ſ. *aliquis*: iterum ſupplendo pron. ἕνα ſ. τινά. Sic et ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex Senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. unus patriciorum e ſenatorio ordine; ſ. patriciorum, qui ſunt ſimul in ſenatu ſ. ſenatores ſ. inter ſenatores. † ὃ γὰρ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, λ. nam qui ſuppetebat unice ex praeterfluente fluvio potus, 8, 5, 17. †† εἴ τινες ἦσαν ςέφανοι χρυσοῖ ἐξ ἀναθημάτων, ſi quae eſſent coronae aureae in donariis, 8, 7, 4. ubi pr. ἐξ pendeat etiam e ſubſt. ςέφ. — c) c. ἐν et ſubſt. rei, trop. ſ. phyſ., de perſ. οἱ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vigetis, 6, 3, 12. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. cf. et v. ἀξ. - ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex

1, 17, 2. † ἦν παιδίον τούτων ἐν, τῶν λ. erat pusio ex istis nin itum, qui ib. 5. † ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων 6, 8, 7. v. supra; nisi hic est gen. modi, ut δύναμιν - πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copias, quae erant militum - 2, 15, 1. 5) dignitatis s. muneris, νεανίσκον τινὰ, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς, et ipsum senatorii ordinis 1, 8, 11. ἦν τῶν ὑπατευσάντων, erat e numero consularium, 2, 7, 6. ἦν τῶν εὐπατριδῶν καὶ ὑπατευκότων, erat patricius et consularis, 7, 1, 12. † εἰδότες, γένους ὄντα βασιλικοῦ, eum generis esse - 5, 3, 15. †† ἦν εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, erat quidam sub ipso tribunus, 3, 11, 8. quod adi. s. pron., ut et syn. τὶς, suppleri poterit etiam in pr. locis. †† οὐ πρότερον ἡ ναῦς ἀνέδραμε, πρὶν ἡ τὴν ἱέρειαν ἀνεχθῆναι τῆς θεοῦ. ἡ τις τῆς Ἑστίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11, 11. quae quidem Vestae erat, p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑσ. Cum dat. pers., de re, ἦν αὐτῷ δέος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat ipse iam - de 6, 7, 9. † it. c. alio adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. sc. αὐτῇ, τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, s. αὐτοῖς, cf. supra. ὡς ἔθος ἐςὶ τοῖς λ. 1, 5, 2. v. supra v. ἔθ. Βηλίσσιμος ἦν ὄνομα αὐτῷ, ei erat 1, 2, 2. cf. v. ὄν. ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα ἦν, cui erat 8, 3, 2. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα λ. 5, 5, 5. cum adv. οὔτε οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, neque domi erant ei 2, 7, 5. de pers. Λουκίλλα ἦν τῷ Κομμόδῳ ἀδελφὴ, Lucilla erat Commodo soror, 1, 8, 6. δύο ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ, erant (ei) 1, 13, 11. 5. 3, 6. sq. 4, 12, 1. † ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι λ. quorum erant ei 7, 6, 5. at c. adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν λ. esse 1, 5, 5. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri esset gratum, alteri odiosum erat, 3, 10, 6. ἦν αὐτῷ τις - φίλτατος, 4, 8, 11. 3, 14, 19. sq. τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare solitus erat, 4, 12, 13. ῥύεσθαι τὰ σώματα -, αὐτοῖς ἀγαπητὸν ἦν, ipsis optabile erat, 6, 5, 21. — simul c. praepp. κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςι, in votis est, 2, 10, 4. — βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ei erat in man. 1, 9, 7. Cum acc. rei ellipt. ἦν τὸ γένος Αἰγύπτιος, erat (genere, natione) Aegyptius, 1, 17, 11. conf. v. γέν. - Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine, 5, 3, 2. v. ὄν. τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. v. ἀξ. et ὄψ. ἦν τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, erat integer aevi, 5, 3, 13. v. ἀκμ. — Cum abl. rei s. modi, ἦν τῷ γένει Σύρος, erat genere Syrus, 3, 11, 17. φύσει ἦν ἀλαζὼν, cum natura esset gloriosus, 6, 2, 15. — † ἐξεῖπεν, ὅτι εἴη Ἀντωνίνου υἱὸς ἐςι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου (υἱὸς εἶναι) δοκοίη, illum A. filium esse natura, 5, 3, 19. Cum particip. nunc a) de re, per praes. cum perf. ἅ περ ἐςὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, quae sunt vobis grata, 2, 10, 4. per impf. c. praes. εἴ τινα ἦν χρήματα - ἀποκείμενα -, εἴτε ἀνακείμενα λ. 7, 3, 12. sq. de pers., per praes. c. perf. εἰσὶ πρὸς τὸ ἡγεῖσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, sunt - exercitati, 7, 2, 12. φήμη, ὡς ἄρα εἴη ἀνῃρημένος, quasi esset interfectus, 7, 6, 21. † βοῶντες, ὅτι ἄρα εἴησαν ἀπεκτονότες, οὓς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. per praes. c. aor. εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, sunt - examinati, 4, 5, 9. ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι ἄρα εἶεν - ἀποσκώψαντες, eos fuisse cavillatos, 4, 9, 5. - per impf. c. praes. ὃς ἦν αὐτῷ γένει προύχων, qui - anteiret, 7, 5, 10. - per impf. c. perf. ἦσαν - περιειλημμένοι, erant circumdati, 2, 2, 22. - per impf. c. aor. τὸ βιβλίον, ὅ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαντές τινες, libellum,

quem ei compofuerant, 7, 8, 5. τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες ἦσαν, itinera obfepferant, 8, 5, 10. ὅσοι ἦσαν εἰσρυέντες λ. qui penetrarant 7, 9, 17. - per interpofita, ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας, ex quo - ipfis praefuiffet, 8, 6, 12. - fed vicine, κινδύνων - ἦν καταφρονήσας, contemferat 2, 5, 2. ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα, quem fecerat 5, 4, 24. † τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος, quas devaftaverat 3, 6, 20. †† τοὺς - ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, exegerat et - imperaverat, 2, 4, 16. † per perf. et aor. fimul, ἦν τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκὼς, εὐδοκιμήσας δὲ λ. erat provectus, fed probatus 2, 7, 8. †† per impf. pofipof. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, dimiferat 7, 1, 21. † τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, vicerat 1, 3, 12. poft ἐκεχείρωτο plusq., pro quo plusq. aliquo valet illud v. impf. ἦν rel. c. aliquo particip. Singularia A) praefentis, c. particulis, a) ἔσθ᾽ ὅπῃ καὶ ξυλίνοις χρώμενος σκεύεσιν, alicubi (et) ligneis rel. 4, 7, 8. eft, *ubi*, i. q. adv. Bg., v. ὅπ. - τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ᾽ ὅπῃ καὶ τῶν γυναικῶν, virorum, interdum etiam mul. 6, 5, 7. 6, 6, 10. de tempore quidem, - at † de modo, διέβαλλεν ἔσθ᾽ ὅπῃ τοῦτο τὴν ἀρχὴν (αὐτοῦ,) infamabat *aliquatenus* ea res rel. 6, 1, 18. aliquo modo. b) ἔσθ᾽ ὅπου εἴδομεν λ. alicubi vid. 4, 8, 4. aliquando, interdum. c) ἔςι δ᾽ ὅτε καὶ - ἔφερεν λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ἔσθ᾽ ὅτε - quandoque 4, 4, 1. 5, 2, 13. 7, 3, 11. i. q. pr. B) praefentis et impf., pofiti c. adi. f. fubft. it. c. particip., at extra periphrafin fuperiorem pro plusq. a) fine copula aliqua, λίθος δέ τις ἐςὶ μέγιςος, - κάτωθεν περιφερὴς, - λήγων εἰς ὀξύτητα, eft -, - definens 5, 3, 10. ἱκανώτατος ἦν προςποιήσασθαι -, μήτε ὅρκου φειδόμενος, - ψευσάμενος λ. erat -, neque parcens -, mentiens 2, 9, 18. ἦν τις ἑκατοντάρχης -, ἀεὶ ταρεπόμενος αὐτῷ, erat -, femper illum affectari folitus 4, 13, 2. — † Μαῖσα ἦν τις ὄνομα, τὸ γένος Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμέσου, Maefa erat quaedam nomine, gente Phoeniffa, ab Emefa 5, 3. 2. b) c. copulis, ἦν δὲ τὸ γένος Αἰγύπτιος, - τολμῆσαί τε πεφυκὼς, erat (genere) Aeg. - ad audendum - natura factus, 1, 17, 14. † ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ ςρατιωτικαῖς εὐδοκιμήσας πράξεσι, πολλὰ δὲ ἐγείρας τρόπαια -, μόνος δὲ περιλειφθεὶς 2, 1, 9. cf. 6, 8, 1 - 3. ἦν δὲ τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας τε - ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. cf. 7, 5, 3. 4. 12, 1. 1, 10, 2. 1, 12, 8. 2, 3, 9. C) infinitivi, 1) quoad cafum, per nominat. legitimum, πεφύκασι - εἶναι φιλοσκώμμονες, natura funt dicaces, 4, 9, 4. ὅσοι ὑπηρέται - ἐδόκουν εἶναι, fuiffe 5, 8, 16. cf. 6, 1, 20. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, effe videbatur 1, 12, 3. † μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ςρατῷ 7, 1, 8. fc. ἀγενὴς, ignobilis. — †† pro acc. ἔδοξεν αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, vifum ei tempus hoc idoneum effe rel. 1, 10, 13. qui Bg. fine commate poft αὐτ. rexit fic, καιρὸς (οὗτος) ἔδοξε αὐτῷ εἶν. ἐπ. - πολεμικοῦ βίου ἐραςὴς εἶναι προςεποιεῖτο, bellicae vitae amator haberi affectabat 4, 3, 8. per gen. legitimum, αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐῤῥωμένης, quamvis videretur animi effe firmi 2, 3, 2. fed per obliquum, i. e. in gen. confq. τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum eiusmodi luxus - barbaricus (effe) exiftimaretur, 5, 2, 10. εἰρήνης εἶναι δοκούσης, quamvis pax effe videretur, ib. 13. — ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμφοτέρων εἶναι, ab eo, qui exiftimaretur pater amborum (effe,) 5, 7, 5. per dat. legitimum, εἶναι Ῥωμαίοις πεζὸν ςρατὸν λ. effe Romanis exercitum - 4, 10, 7. cf. 5, 3, 22. fed per obliquum, i. e. in praeced. iam dat., ἐπι-

ςέλλει τινὶ, πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων, qui fidiffimus videretur (effe ex amicis, 4, 12, 7. ἐχρῆτο - τοῖς - ἐπιλεχθεῖσι, πιςοτάτοις τε εἶναι δοκοῦσιν, qui effent fpectatae fidei, 5, 8, 5. cf. v. δοκ. per acc., in adi. et fubft. δύο ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίςας, effe 4, 10, 5. - in adi. folo, ἥροῦντο ἐκεῖνον, ἅτε χρηςὸν τὸ ἦθος εἶναι λεγόμενον, utpote qui effe diceretur placido ingenio, 5, 5, 5. in folo fubft. οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως, neque locum effe cunctationi, 1, 17, 16. - per obliquum, τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας εἶναι 5, 7, 6. v. δοκ. - ἐποίει τοῦτο - καὶ περὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φιλτάτους, qui ipfi cariffimi videbantur (effe,) 7, 6, 20. †† γῆν - ἐπέτρεψεν, - γεωργήσαντι δεσπότην εἶναι, dominum fieri, 2, 4, 12. p. ὥςε δεσπ. εἶν. †† τῶν - εἶναι τινὰ μνήμην, ullam futuram (effe) mention. 8, 7, 17. †† intra duo fubft. δόλον τινὰ εἶναι - καὶ σόφισμα 8, 8, 11. 2) c. artic. τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι 2, 14, 10. v. δόρ. - μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret fecuram vitam 3, 7, 11. ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνθεςῶτα, ex eo, quod nemo fit, qui obftet - 2, 8, 7. † τὸ - μήτε τὴν - ἀρχὴν εἶναι τὸν κωλύοντα, quod nec effet qui prohiberet - 2, 6, 22. †† per fubft. c. artic., Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, Maximini iuffionem effe, 7, 6, 20. 3) c. pron. relat. et tum indic. εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει, effe multos, quibus conveniret - 2, 3, 7. tum opt. εἶναι παρὰ Ῥωμαίοις - πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ' ἂν θυγατέρα, effe mult. ap. Rom., quorum alicuius deligere poffit filiam, 4, 10, 13. †† πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ τοῦ εἶναι, ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾶς ὄντα, ut aut fis, quod me nunc cernis effe, 3, 11, 11. 4) c. praep. ἐν cf. fupra 3, 7, 11. 4, 2, 9. e. cf. v. ἀξιωσ. it. 3, 2, 9. 2, 6, 9. 7, 1, 8. 7, 12, 19. 5) c. adv. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι, effe 3, 12, 15. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, ut nulla fit 3, 13, 11. 6) cum particip. - tum proprio, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους λ. iam eos effe - inclufos 4, 9, 12. - tum ftante p. adi. ὅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, quod fperabat - gratum fore 2, 10, 2. 7) per oppreffum ὥςε poft v. aliquod, τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἶναι, ut effent - 6, 1, 3. nifi defit pr. εἰς f. ἐς, cf. 2, 14, 10. 8) per redundantiam, οὐδὲν οὖν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil itaque eam latebat eorum rel. 5, 8, 8. D) participii, p. inf., praeter ἴςε ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12., quoque c. adv. temp. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾶς ὄντα 3, 11, 11. cf. 6, 1, 16. 7, 6, 1. 2, 1, 13. 3, 12, 2. — † ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. imbeciles effe 2, 10, 13. promifcue, etiam in notione praeter. f. perf. it. per fingularia Vs. Bg. ὁ ςρατὸς, ὀλίγος ὢν καὶ νησιώτης, λ. exercitus, exiguus et infularis, 3, 6, 13. quia eft - χρηςὸς ὢν καὶ φιλάνθρωπος λ. cum effet 4, 3, 6. fq. προυκαλεῖτο - 4, 8, 13. 4, 12, 5. † ὄντος γαμβροῦ, generi fui 4, 5, 15. 6, 1, 20. γηραιὸν ὄντα, fenem iam 1, 3, 1. 3, 15, 1. νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. συςρατιώτην ὄντα λ. commilitonem videlicet 6, 8, 10. 6, 7, 10. φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. qui erat. γυμνοὶ ὄντες, nudi 3, 14, 12. quia funt. ἅτε ὄντες μέγιςοι, utpote viri proceri 5, 4, 14. θυμοειδεῖς ὄντες, quod animofi effent 8, 1, 6. — φιλάργυροι ὄντες, avidi fcilicet pecuniae 6, 7, 22. ὄντος πολέμου λ. cum effet 1, 13, 1. δύο ὄντων βασιλέων, cum duo fint 8, 7, 16. ἀήθεις - ὄντας, minime adfuetos ei, 5, 5, 9. νεανίαις οὖσι, adolefcentibus adhuc, 1, 9. 2. 5, 3, 20. c. adv. fi-

mul, πρεσβῦτις ἤδη οὖσα, iam extremae fenectutis 6, 1, 9. ἔτι νυκτὸς οὔσης, adhuc nocte 7, 6, 16. fed abf. ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα, λ. equitatus, nimius 4, 15, 6. fq. ἐλυμαίνετο 6, 5, 12. — οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, fine probalili caufa 2, 8, 4. non praefente f. exftante caufa, f. fi non eft f. adeft caufa: μιᾶς γῆς οὔσης λ. una iam terrâ 4. 10, 10. fi una terra fit. ξύλων οὔσης ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. † οὔτε οὖν γεφύρας οὔσης, οὔτε νεῶν, cum nec pons adeffet, 8, 4, 5. πόλει, ἅτε οὔσῃ λ. utpote populofa 1, 12, 1. cum adv. τὴν ἀρχὴν, ἔνδοξον οὖσαν ἀεὶ, imperium, femper inclytum 2, 13, 12. fed abf. ἀρχ., οὖσαν λ. imperium, quia (eft) induftrium 7, 8, 16. - τὴν πόλιν, οὖσ. μεγίστην λ. quae magna (eft) 7, 9, 17. cf. 7, 11, 7. διάφοροι οὖσαι, cum fint diverfae, 2, 2, 15. fq. συντελοῦσιν. - μεγίστας οὔσας, ingentes fane, 4, 9, 17. †† Rurfus, τὸν πόλεμον, μέγιστον ὄντα, maximum utique 5, 1, 7. †† σύμβολα, ἐπιμήκη ὄντα λ. praelonga illa - 4, 7, 12. †† οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτῇ κατέλαβεν, fi enim, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. †† μικρὸς ὤν, parvus homo, 4, 9, 5. — †† fimul c. abl. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, natura hominem iracundum, 4, 9, 6. cf. v. φύσ. c. dat. perf. τῶν παίδων αὐτῷ πάντων πάνυ νηπίων, cum filii fibi fint 2, 15, 7. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipfis illo tantum fuppetente 6, 7, 3. † c. artic. p. pron. relat. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ - διοικοῦντος, nullo exiftente, qui adminiftraret 2, 9, 9. cf. 2, 6, 22. 2, 8, 7. † μηκέτι ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius effet, quo arcerentur, 5, 3, 12. † c. praep. (praeterquam, fupra) μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ, quod magnus effet agger 4, 15, 14. αὐτὸς ἐν ὅπλοις ὤν, ipfe que in armis erat, et - 7, 1, 15. † ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ λ. tumultu orto 1, 12, 12. c. adv. ἄλλως μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὤν, quamvis homo alioqui ingenio prius placido, 3, 3, 5. cf. v. ἀλλ. - πολέμου ἔνδον ὄντος, durante 3, 13, 12. πρεσβύτης ἤδη ὤν, fenex iam, 3, 14, 4. τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, cum fit 3, 13, 9. ††† Super particip. adhuc quaedam, a) expreffum ubi fit, etfi aeque abeffe queat 1, 5, 1. i. b) per Vs. Bg, ubi ab eo expletum 1, 2, 3. p. 41. fq. 1, 13, 16. i. fed ubi reddit per Lat. fubft. *homo* 4, 9, 5. 8, 2, 16. i. Singularia E) rectionis, 1) c. dupl. cafu, gen. fubft. et acc f. nominat. adi., αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐρρωμένης καὶ ἀνδρεῖον 2, 3, 2. δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copiae, quae multae erant militum que pugn. 2, 15, 1. 2) c. cafu quidem eodem, at diverfi generis, ut c. nominat. et fubft. et particip. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ - τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ - εὐδοκιμήσας λ. 2, 1, 9. it. c. nominat. adi. et particip. ἦν δὲ ἐκεῖνος - εὐγενέστατος μὲν -, ἔτι δὲ καὶ - τελέσας λ. 2, 3, 9. 3) cum cafu quidem eodem, at fubftantivi nudi et c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι, ii, qui alicuius dignationis effent (et affeffores rel.) 3, 15, 13. it. adi. et c. praep. ἦσαν - ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων, - erant pauci que et inermes 2, 2, 22. σκυθρωπός τε ἦν καὶ ἐν μεγάλαις φροντίσι, triftis et in - erat 7, 8, 1. †† τὸν πόλεμον, μέγιστόν τε ὄντα, καὶ ἐφ' ᾧ λ. bellum, maximum utique, et in quo rel. 5, 1, 7. F) notionis, a) pro effe velle f. imitari, fimul c. adv. (αὐτὸς, Casac.) εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν, continuo Alexander erat, 2, 8, 1. pro quo diferte Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. §. 10. b) pro vere effe, cum opp. ὡς μὴ ῥαδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, eum, qui revera eft, 1, 10, 12. c) c. pr. ἐν,

ut Lat. esse, pro inesse, i. consistere, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι 7, 9, 8. cf. supra c. praep. d) cum inf. pro compos. Gr. ἔξεστι et Lat. esse, p. licere, vel syn. Bg. οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν δίκην λ. nec inveniri potest poena 2, 13, 11. — †† simul c. particip. nudo et sine artic. ἕνα δὲ ἄνδρα (τὸν) τρεῖς καθελόντα βασιλέας, - οὐκ ἔστιν ἄλλον ῥαδίως εἰπεῖν, non possumus - commemorare 3, 7, 19. † ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο - οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ - τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non potest - festiva laetitia, 8, 6, 16. ἦν ἰδεῖν τοὺς λ. cernere erat 7, 3, 6. 8, 4, 28. e) p. posse, c. adi. εἰδὼς, ἀδύνατον ὄν, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. videns, impossibile esse, sed per meliorem Lat., fieri non posse, ut - vel non licere, licitum esse, fas esse. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον, fieri non poterat, ut invenirentur, (ut invenirent illos,) 4, 6, 12. ὁ δῆμος τοὺς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. ut licebat, fieri poterat. †† nominatim c. οἷόστε, et quidem abs., nisi c. coni. et c. nominat. pers. s. adi. et pron. ὡς ἕκαστος οἷόστε ἦν, ut quisque poterat, 1, 7, 4. † c. oppresso isto casu, sed e pr. membro repetendo, τοὺς ὄχλους ἔπειστε, τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἷόστε ἦν, quemque -, ut posset, 7, 11, 14. sed cum nominat. subst. pers. et inf. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷόστε ἦν, populus ne quidem opponere se valebat, 1, 12, 13. poterat. ἐπειδὴ - οὐχ οἷόστε ἦν προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. οὐδὲν οἷόστε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 6, 21. De v. ἐστὶ c. adv. ὅτε v. in hoc. G) per loca dubiae lectionis ἔστι δ' ὧν λ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. e qua lect. si parenthesis sumatur, ad verbum est, *sunt* vero s. *praeterea* quaedam, *quorum* rel., sed p. privo pron. τινῶν s. ἐνίων δε, (in quod pron. resolvitur alias formula illa e v. subst. et pron. relat.) non procedit ob pr. relat. ἃ λ. Itaque melius forsan leg. ἔτι δ' ὧν λ. *quae* vero *vidi* et *audivi*, praeterea *que* illa, *quorum* et *experimento* particeps *fui*, ea *conscripsi*. ἐστι δὲ ἐμοὶ 2, 13, 10. erat vulgo, pro quo rectius ἐστὲ δὲ ἐμοὶ, estis autem mei, i. in mea estis potestate; s. libere *in* mea est potestate arbitrio que. ὡς εἶεν σύνηθες 4, 12, 13. ubi leg. ὡς δὴ ἦν σύν. s. ὡς ἀεὶ σύν. τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ λ. 4, 15, 20. ubi leg. τοῦ τε στρατοῦ αὐτῷ λ. †† ὅσα τε ἦν οἰκίαις - tum, quaecunque essent in domibus 7, 11, 5. qui Bg. leg. c. pr. ἦν ἐν οἰκ. — Med. A) c. casu legitimo et nominat. - tum pers. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus esset superior, 3, 2, 6. cum adv. οἱ δὲ, (ἤδη μειράκια ἦστην,) erant 3, 10, 4. - in orat. obliqua, ἐλπίζων, τοὺς στρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. consensuros rel. 2, 8, 18. e. τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον, eo, quod nemo invenitur, dignus imperio futurus, 2, 10, 15 τοὺς Γερμανοὺς αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναι 8, 8, 10. sufficientes fore s. sufffecturos s. idoneos fore ad resistendum; — tum rei, ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τὶς ἐλέγετο ἔσεσθαι, talis dicebatur futurus (esse,) 7, 1, 13. in orat. obliqua, ἐξουσίαν - μερισθεῖσαν - ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι, ἤλπισε, imbecilliorem futuram speravit 1, 9, 24. 4, 3, 15. 4, 10, 6. 6, 5, 5. 8, 4, 24. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν) σώφρονα, quod sobrium futurum 2, 2, 9. †† c. praep. τίνα γὰρ ἔσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς; quam enim fore concordiam rel. 4, 10, 12. †† c. adv. δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam ullam fore externam, quae insidiari possit, 3, 13, 9. ubi ante inf. postr. et. deest ὥστε s. εἰς τὸ, *potentiam* s. exercitum *non* fore *extra* ad *insidiandum*.

secundum unum modo; τοὺς κ. ἕνα, aliquos privatim 7, 3, 10. singulos. †† cum pron. simul et in opp. ὧν καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, singuli 2, 10, 9. unusquisque, s. quisque pro se. Fem. de re, cum relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, uno ac altero die 2, 6, 5. — ἑνὸς σώματος ὑπὸ τ-ριφεγεία κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο, (unius corporis) in gl. bo capitis unius facies duas 4, 8, 4. — c. opp. diserto, μιᾶς ἡμέρας - ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα, uno die 4, 4, 18. c. adiuncto syn. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτία, neque una eadem que 2, 2, 14. abs. νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem et diem unum 1, 4, 18. μ. ἡμέρας διαλιπὼν, uno die 7, 8, 22. †† c. praep. πάντες, ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνεκάλουν, una voce 1, 4, 21. ἡγεῖτο - πάντων (ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ) Σεβῆρος 2, 9, 2. ὅτι - μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως μεμίσηται, summo animorum consensu 8, 5, 15. una mente. in opp. δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν, unum 4, 10, 5. †† ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, unam 5, 5, 20. Neutr. (praeter illud antea 4, 8, 4.) cum praep. et opp., ὑφ' ἑνὶ σχήματι θηλειῶν πολιτέλειαν καὶ ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, uno habitu 1, 14, 16. abs. aut in relat. πάντες ὑφ' ἑνὶ συνθήματι, signo dato (uno) 2, 13, 7. † τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει λ. signo dato 4, 11, 8. † per disertum opp. διάφοροι οὖσαι (θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, unum, 2, 2, 15.

εἰς et ἐς, sensu vulgari, p. *ad*, c. v. et subst. rei, maxime p. Lat. *ad*, universe, εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν 1, 4, 11. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, in 2, 5, 9. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας 5, 8, 19. 7, 5, 3. εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς 7, 10, 7. πάντας εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο 2, 4, 3. εἰς τέλος ἀχθῆναι 2, 4, 11. ἐς τέλος ἄξεις 3, 11, 13. ἤρθη εἰς - ἐλπίδα 2, 13, 1. εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ 7, 3, 1. νεανίας, εἰς - ὀρέξεις ὁρμωμένους 3, 13, 14. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς λ. 1, 6, 6. 8, 4, 25. εἰς ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι λ. 7, 8, 10. λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν ἠθροίζοντο 6, 3, 2. Pro Lat. *in*, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. μεγισθεῖσα - εἰς δυναστείας ib. 8. ἀστέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι 1, 14, 1. εἰς τὸ ἐκείνου - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλ' - κάτω λ. 3, 11, 5. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15, 2. cf. v. βλ. - ὁρῶν. ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου 3, 12, 11. τρίτον - ἐς τελευταῖον - περαιοῦται 4, 2, 14. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα 5, 3, 10. ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν 4, 7, 8. † Per formulas peculiares, partim in periphrasi, πιστεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. cum, *quoad* eventum, feliciter cedunt. εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντες 3, 10, 1. ad s. in aetatem - pervenientes. — ἐς φυγὴν ἐτράπησαν, in fugam versi sunt 1, 12, 17. verterunt se, ut fugerent. ἀναχωρούντων εἰς φ. fuga recedentibus 7, 2, 13. — εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam redire, 7, 12, 5. εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη, Romae innotuit 7, 10, 1. † Nominatim cum substant. loci, ἐλθεῖν εἰς τὸ - πεδίον λ. in campum 1, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὸ - μνῆμα, ad 4, 8, 21. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθ. Romam 3, 5, 4. 5, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὴν - χώραν, ingressus regionem 3, 9, 6. †† εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingressus, 6, 8, 8. εἰς γῆν ἔνευσαν, in terram 1, 6, 10. 4, 3, 10. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτὴν, humi, 1, 13, 2. 4, 4, 12. 7, 5, 8. θεάματα - ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. ἀθροι-

pron. perf. ὅτα εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ad nos 1, 2, 5. in manus et aures noſtras nunc viventium; μένει καὶ εἰς ἡμ. - εἰκὼν λ. ad nos usque 2, 9, 8. usque ad noſtra tempora, noſtram aetatem. b) c. diſerto vocabulo temporis, ἐς τὰ ἐπιόντα, in poſterum 2. 6, 22. εἰς τὸ παρὸν, in praeſens 1, 5, 20. 2, 5, 7. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad 2, 8, 1. εἰς δέκα ἔτη 2, 4, 13. usque ad, ſ. per, noſtr. *auf* εἰς τὸ ἔαρ. primo vere 7, 2, 19. Porro cum verbis laudis vel vituperii. εἰς ἀνδρείας δόξαν α. τὰ ὑμνούντων, in fortitudinis ſpeciem 1, 13, 17. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλε (τοῦτο,) 4, 13, 4. ob imbelliam, ſub praetextu imbelliae: εἰς ῥαθυμίαν, in ſocordiam 5, 1, 5. — εἰς Φιλαργυρίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. Praeterea c. adi., p. adv. diverſa notione, a) temporis, ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. in poſterum. cf. 1, 4, 18. † ſimul praemiſſo artic. perſ. τοῖς εἰς ὕστερον, ad poſteritatem 4, 14, 10. — ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας λ. quamdiu 2, 11, 7. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. quod et referas ad notionem b) modi ſ. intervalli, οὐ τοσοῦτον ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποί, quantum 4, 13, 15. εἰς τοὐπίσω τοξεύοντες, retrorſum 3, 4, 19. 5, 6, 17. τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, ad ſummum 1, 11, 8. εἰς τὸ ὁλόκληρον, in ſolidum 6, 9, 17. †† ἡ πίσσα - εἰς πᾶν ἐχεῖτο, undiquaque 8, 4, 27. † Tum c. ſubſt. rei, poſt adi c. artic. poſitum p. ſubſt. τὸ ὑμῶν τῆς σπονδῆς ἐπίλεκτον εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, ſtudium veſtrum eximium in (me) anteferendo 2, 3, 12. Porro c. adi. proprio, εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μεταβολή, in commune 2, 5, 20. ἦθος, εἰς τὸ Φιλάνθρωπον - πάνυ ἐπιῤῥεπές, ad humanitat. 6, 1, 14. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι, ob lucra 6, 8, 9. — Item c. ſubſt. rei, τὸ Σύρων ἔθνος εἰς καινοτομίαν τῶν καθεστώτων ἐπιτήδειον, ad 2, 7, 13. 4, 9, 9. cf. v. ἐπιτ. ἐς - γενναῖος, ad 2, 9, 2. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολάς, ad 7, 3, 7. νεανίσκον, πρόθυμον ἐς τὸν λ. 7, 6, 11. Porro cum ſubſt., quae habent partim praep. ſui verbi affinis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, in Ital. 1, 14, 7. v. ἀφ. - τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν - διάβασιν, in Aſ. 3, 1, 13. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον μεταβολὴν, ad frugalitat. 2, 5, 22. τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου, Romam proficiſci 2, 8, 17. in urbem Romam, cf. v. ἀφ. - τὴν εἰς τὴν Ῥώμ. ἔξοδον, Romam verſus 2, 11, 1. τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, in 7, 10, 9. τὰς εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους 7, 12, 8. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον, in urbem Romam 8, 7, 19. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, in ipſos 1, 11, 9. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα Φαίνεται, praeſagiendis futuris ſigna 2, 9, 4. — †† ὃ περ ἐστὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγνῶναι, ad dignoſcendas virgas 7, 6, 4. — ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, ad 2, 10, 11. 7, 5, 12. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad 2, 15, 3. τοῦτο μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε Φάρμακον, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. τὸ εἰς τὰ τολμώμενα εὔελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. †† μικρὰν - πρόφασιν τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae 5, 3, 1. Sed c. verbis, quae ex pr. εἰς eadem ſunt compoſita, εἰς τὴν Ῥώμ. εἰσήλασεν, Romam ingreſſus 1, 7, 12. v. ἐλαύν. - εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amph. ingreſſus eſt 1, 15, 15. v. εἰσέρχ. - εἰς Ῥώμην - εἰσῄεσαν, Romam ingreſſi ſunt 2, 12, 2. εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introduci ad 5, 12, 2. εἰς τὸ δωμάτιον εἰσήγαγεν, in cubiculum introduxit ib. 18. εἰσρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarunt intra C. 7, 9, 17. τοὺς εἰσρέον-

inter 6, 8, 2. τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας λ. in 6, 9, 2. ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἰς - χῶρον 1, 11, 3. καταφερ. - εἰς τὸ - καταφυγόντες, in 7, 11, 12. τῇ - εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, ad 8, 4, 22. κατελθὼν ἐς τὸ ἄςυ, in 1, 13, 13. v. κατέρχ. εἰς τὸ κόσμιον μετάγειν λ. ad 2, 4, 2. v. μ. - εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν, in 1, 14, 8. ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριςοκρατίας τύπον μετενεχθείσης λ. ad 6, 1, 5. † τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, ad 6, 2, 5. v. μεθις. - ἡ δυναςεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad 1, 1, 5. v. μετ. - τὸ πάθος - μετῆλθεν εἰς τὰς πόλεις, ad 3, 2, 16. μετοικισθῆναι εἰς λ. in 1, 15, 17. — εἰς τὴν Ἰταλ. παρεδύοντο, 1, 10, 6. παρεθάρσυνε - εἰς λ. ad 3, 12, 10. †† παρέχειν εἰς χρῆσιν λ. usui 8, 6, 6. παραχθέντος - ὀνόματος εἰς λ. in 5, 7, 5. παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, ingressus imperium 2, 7, 1. Φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, ad 1, 10, 15. ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad 4, 5, 10. τοὺς - ἐς πενίαν περιςήσας, ad 7, 3, 12. ἐς φιλίαν περιήγετο, ad 3, 15, 14. εἰς αὐτὸν - περιαγάγειν τὴν ἀρχὴν, in se 4, 3, 2. εἰς πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, ad 2, 10, 7. 2, 11, 9. προσελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν, in 7, 10, 16. εἰς τὰ - προϊόντα 2, 4, 18. εἰς εὔνοιαν προσεκαλεῖτο, ad 4, 3, 6. προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν, urbem ingressis 1, 10, 15. εἰς φαῦλα - προσαραχθῇ, ad 1, 4, 8. — τὴν κλίνην εἰς τὴν - ἀγορὰν προτιθέασιν, in 4, 2, 8. προύτρεπεν (αὐτὸν) εἰς τοὺς ἐλέγχους, ad 3, 12, 10. v. προτρ. ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο, in 1, 10, 4. v. προάγ. ἐς συμμ. προςηγάγετο 1, 3, 12. συνάγειν - εἰς φιλίαν, in 3, 13, 8. συνέρχεται - εἰς 3, 4, 4. v. συν. - συνιόντες εἰς 5, 5, 12. v. σ. συγκαλέσας - εἰς 7, 8, 5. † τὰ πλήθη - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, ad 7, 2, 4. εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad 2, 2, 15. — ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in 6, 5, 22. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες 8, 6, 17. ὑπηγάγετο - εἰς εὔνοιαν, ad 2, 14, 8. v. ὑπ. — Porro, ubi c. verbis eadem pr. εἰς repetita, 1) bis quidem, in eadem §. ἐπανελθὼν εἰς - εἰς λεπτότητα ἤσκημ. 1, 17, 1. 2, 3, 25. 2, 4, 18. 2, 7, 1. 6, 5, 15. sed vicinius εἰς τε - καὶ εἰς 2, 8, 10. 4, 8, 20. 8, 5, 7. at in summa vicinia, εἰς τὴν Ῥώμην εἰςήλασεν, εἴς τε λ. 1, 7, 12. 3, 13, 8. 5, 5, 9. 5, 8, 18. — † c. eodem v., ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, - ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια 2, 14, 4. c. v. simili, εἰς τὸ τοῦ Δ. τέμ. ἀνελθὼν, - ἐπανῆλθεν εἰς τὰ β. 3, 8, 7. κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ἀνελθών τε εἰς λ. ib. 11. φοιτῶντες - εἰς τὴν πόλιν, εἴς τε τὸν νεὼν ἰόντες 5, 3, 17. †† c. uno tantum v., at duobus subst. οὐκ εἰς τὴν - τύχην ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ - σπάργανα 7, 1, 5. — †† καταγαγὼν εἰς -, ἐς τετράγωνα ἔταξε λ. 8, 1, 5. ἐς βάθος - εἰς μῆκος 4, 15, 12. cf. 1, 13, 13. 4, 8, 9. 6, 5, 22. 8, 5, 3. — 2) ter, εἰς τὴν Ῥώμ. - εἴς τε - εἰς τὴν λ. 1, 7, 12. 3, 5, 16. 5, 6, 17. †† ἐς Ῥώμ. - ἐς τε - ἐς τὴν Ῥώμ. 8, 7, 19. sq. †† c. uno v., at duob. subst. ἐς κωλ. - ἐς ἀντιςρ. - ἀλλ' ἐς 8, 8. 12. — †† ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ -, ἐς τε - εἰς γῆν 4, 4, 12. 3) quater, ἐς αὐτὸ - εἰς φυγήν. εἰς δίωξιν δ. - ἐπεισελθεῖν -, εἰς τὸ 7, 2, 13. — Tum εἰς c. aliis praepp. in opp. a) ἀπὸ - εἰς 1, 6, 4. 7, 5, 8. — † ἀπὸ - ἐς - εἰς 3, 7, 2. b) ἐκ - εἰς 1, 11, 3. 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14. 6, 1, 5. †† ἐκ - εἰς -, ἐξ - εἰς 7, 1, 3. c) ἐκ - ἀπὸ - εἰς -, ἀπὸ - ἐς 4, 2, 22. ἐξ - ἀπὸ - εἰς 7, 3, 9. ἀπὸ - ἐκ - εἰς 6, 2, 4. sq. Per loca dubiae tum lectionis, τοὺς ἐλέφαντας - εἰς πομπὴν λ. pompae 2, 11, 18. tum classis, quoad notionem, ἰσχύαν ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, ad conscribendum 1, 1,

20. p. inf. sed amice, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσήλασεν, Romam intravit 3, 8, 5. simul c. alia praep. ὡς εἰς. εἰς τὴν πόλιν σὺν τῷ ςρατῷ, postquam intraverat urbem 4, 8, 20.

εἰσέρχεσθαι, phyf. de perf., universe, c. praep. eadem, ab antiquo act. εἰσελύθω f. εἰσελθέω, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amphitheatrum ingressus est 1, 15, 15. εἰς τὸ συνέδριον εἰσῆλθον, intrarunt 7, 11, 5. † simul c. nominat. modi, εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ingressum in 7, 9, 20. cum praep. al. εἰςῆλθε διὰ πάσης τῆς - οἰκίας, ivit 3, 12, 1. τὸν Λαῖτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰςελθόντα, ingressum 2, 1, 15. cum adv. ἀκωλύτως εἰςῆλθεν, intravit 3, 12, 18. cum adiuncto modi e particip. εἰσῆλθον, ἄγοντες τὸν λ. ingressi sunt 2, 2, 11. sed abs. ὁ δὲ. εἰσελθὼν, λ. ingressus 3, 12, 4. 4, 5, 2. 1, 1, 17, 24. Sed hostiliter, μήτε εἰςελθὼν, qui nec ingressus est 6, 5, 18. in hosticum. ὁ εἰς. ςρατὸς. ib. 20. qui intraverat exerc. 6, 6, 1. c. praep. εἰς Καρχηδόνα εἰς. Carthaginem ingressus 7, 9, 22. Med. ab antiquo act. εἰσελεύθω, amice, εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, curiam ingressurus 5, 5, 9. c. adv. μηδένα ἐκεῖθεν εἰς. introiturum esse 1, 17, 4.

εἰσκομίζειν, phys. de perf. c. acc. et rei et perf. πάντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας - εἰσκομίσαντες, importantes 5, 3, 26. in castra. Pass. de re, cum dat. perf. μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς - εἰσκομιζομένης, quod nec alimenta ipsis importarentur 8, 5, 9. Med. de perf. c. acc. rei et praep. μετὰ πολλῆς προνοίας τὰ ἐπιτήδεια εἰσεκομίσαντο, importaverant 8, 2, 15.

εἴςοδος, phyf., p. actu, de perf., amico sensu, c. adi. utr. sexus, ῥαδία ἡ εἰς. αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, aditus 1, 13, 2. ἐπιτελέσαντες τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. sed inimico, c. praep. f. adiuncto temporis, τὰ πρὸς τὴν εἴςοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, irruptionem 7, 2, 19. Sed p. re f. loco, c. praep. et gen. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰς τὸ ςρατόπεδον εἰςόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) eius in castra meatum 7, 12, 8. at c. solo gen. rei f. loci, ἦλθον μέχρι τῆς εἰςόδου τῆς συγκλήτου, aditum 7, 11, 3. 1, 8, 12. ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰςόδῳ, in regiae vestibulo 4, 2, 5. ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰςόδοις, ad portas urbis 2, 14, 4. ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους, aedium fores 1, 12, 16. c. solis adi. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰςόδοις, aditus 2, 5, 4. 4, 1, 9. ianuarum 8, 8, 13. † urbium, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰςόδοις, in portis 4, 8, 19. † regionum, τὰς εἰς. πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι, aditus 3, 1, 3. trop. c. gen. rei et adiuncto, τὴν ἀρχὴν παρέξειν καὶ εἴςοδον ἀριςοκρατίας 2, 14, 6. aditum, introitum, i. occasionem.

εἰςπηδᾶν, phyf. de perf. abf. εἰςπηδήσαντες, irrumpentes 7, 5, 6. in aedes f. diaetam.

εἰσπίπτειν, phyf. de perf. c. praep. eadem, εἰςέπεσον εἰς τὴν πόλιν, subito intrarunt urbem 8, 6, 16.

εἴςπραξις, trop. c. gen. rei, ἐποιεῖτο χρημάτων εἰςπράξεις, exactiones 7, 4, 3.

εἰςπράττειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὰ χρήματα, exigere 7, 4, 5. τιμωρίαν 7, 9, 24.

εἰσρέω, phyf. de re, c. praep. eadem, τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ ςρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, in castra fluentium 7, 12, 7.

εἰσρεῖν, phyf. de perf. c. praep. eadem, ὅσοι ἦσαν εἰςρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarant intra C. 7, 9, 17.

— τοῦ ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώπου, orientalibus hom 3, 8. 15. 7, 3, 9. ἐκ τῆς Ὀσροηνῶν χώρας, ex 6, 7. 17. F) de statu s. conditione, ὡς πολλοὺς - ἐκ πλουσίων ποιῆσαι πένητας, ex 7, 12, 13. cf. [illegible] G) de numero, [illegible] ἐκ [illegible] e multis 6, 6, 3. (ex mult. 7, 9, 17.) πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης [illegible] λ. 3, 2, 18. τινὲς ἐξ αὐτῶν λ. ex iis 5, 3, 18. † τὸ μὲν γένος ἐκ τῶν τῆς [illegible] ordinis [illegible] 1, 7. [illegible] ex senat [illegible] τοῦ γένους, apud posteros eius 6, 2, 20. sc. ὄντι, ap. eos, qui erant ex - H) de dignitate, ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου [illegible] 2, 15, 2. — ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex 3, 1, 10. 7, 7, 10. † ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, senatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. † ὅτι ἔχοιεν ἐκ τοῦ [illegible] βασιλέας, ex 6, 8, 2. I) de modo, ἐξ ἀντιπάλου - [illegible] collata acie 1, 10. 9. 5, 4, 6. v. [illegible] in acie s. solo ab [illegible] ἐκ πα[illegible]τάξεως ἀγωνίζεσθαι, acie ib. 9. ἐξ ἐπιβουλῆς - γεγενῆσθαι, insidiis de 2, 5, 12. 2, 7, 11. per insidias 4, 5, 15. ἐξ [illegible] ἢ Φυγῆς, incursando - fugiendo 6, 3, 14. ἐξ [illegible] 6, [illegible] 8. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. †† ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνε[illegible] una voce 1, 4, [illegible] † opp [illegible] ubi [illegible] ἐξ ἀληθοῦς [illegible] ἐξ εὐνοίας λ. affectu - benevolentia 3, 7. 5. † c. verborum inf. ἐκ τοῦ ἀρτάζειν λ. ex rapiendo 2, 3, [illegible] ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex eo, quod nemo sit 2. 8, 7. — ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ex eo, quod 6, 3, 9. . . . Sed c. verbis promissione, συνε[illegible]οντο - ἐκ τῶν λ. ex 1, 14, 11. ἐκ τῆς ἀποβάσεως - ἐτεκμήρατο, eventu ib. 12. τὸ ςρατιωτικὸν ἤθροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ ςρατοπέδων, de 3, 1, [illegible] ἐκ [illegible] καὶ κατέ[illegible] ἐξ - συμφορῶν, ex 4, 4, 18.) ἐξ ἑκατέρων τῶν ςοιχείων - ἐκέρδαινεν, ex ib. 12. τὸ αὐτοῦ ἦθος ἐκ τῶν ἔργων [illegible], factis 3, 5, 11. † ἕκαςος ἐπεφέρετο δοράτια ἐκ κυνηγετ[illegible], venabula 7, 9, 12. qui Bg. iunxit δορ. ἐκ κυν. †† ἐκ γὰρ ὧν δ[illegible] - ἤλπικα, pro meo affectu 1, 4, 6. pro eo, ut sum affectus. s. ex eo modo s. animo, quo affect. sum. Nominatim c. v. ἔχειν 5, 5, 9. 8, 3, 15. v. ἔχ. it. c. v. εἰμί, ubi v. Sed cum verbis, comp. s. e praep. alia, λεόντων ἐξ ὑπογαίων ἀνα[illegible]θέντων, ex 1, 15. 13. † ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἀπεδιδράσκει, ex Ant. 3, 4, 13. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex 4, 4, 18. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, ex 7, 4, 12. 2, 14, 12. [illegible], 7, 17. 1, 14, 11. c. verbis item, sed opp. alia praep. ἐξ οὐρανοῦ κατ. εἰς λ. coelitus 1, 11, 3. ex 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14 2, 4, 3, [illegible] 1, 5. 7, 1, 3. † c. alia praep. simul syn. ἐξ ἀνατολῶν - ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, ab 7, 3. 9. † ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4, 15, 10. ἐξ - σπαργάνων [illegible] λ. ex 5, 1, 10. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ λ. per 7, 5, 4. ἐξ εὐγενείας - ἐπὶ λ. a 8, 7, 10. K) Per loca alia dubiae classis, φόνον ἐξ ὠμότητος - [illegible]έπραξαν, ex crudel. 1, 4, 11. per s. propter. τυφὸς ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαρρυέντος, terrae motu 1, 14, [illegible] per s. propter. † τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, de nocte ib. 3. nocte, per noctem, noctu, s. de; †† τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti, propter 2, 2, 22. sc. οὔσῃ, per necessitatem, quae imponita a praes. mult. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, [illegible], 15. a l. ob quarum vapor. †† αὐθεμίαν πῶ ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον ἐκ τοῦ

Μακρίνου, nihil fufpicabantur de infidiis 4, 13, 15. infidias a M. i. e. inf. Macrini. †† διπλῆ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν -, ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο, cum ex eo, quod - tum ex eo, quod 6, 7, 7. fecundum - f. ob. †† ὑπάρχειν - ἀφθονίαν ἐκ - παρασκευῆς, ut adeffet copia magno apparatu 8, 5, 7. a f. ob †† ὃ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, ex, ib. 17. †† εἴ τινες ἦσαν ςέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis 8, 7, 4. e numero donariorum. †† διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praefentem imperii ftatum neceffe erat ib. 5. propter praefentem imperii formam, quae per neceffitatem tunc erat f. obtinebat. L) repetitum in vicinia, partim et diverfa notione, τὴν προςηγορίαν λαβεῖν - ἐκ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, a delapfo coelitus fimulacro 1, 11, 3. οὐκ ἐκ τῆς - οἰκίας, ἀλλ' ἐκ λ. ex 1, 16, 8. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ - ὑπηρεσίας, λ. non confulto, - fed minifterio 7, 8, 25. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλὰ ἐξ - ἀνάγκης λ. ex 8, 3, 15. τὸ - ἀσφαλὲς ἔκ τε τῆς - γνώμης, καὶ ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex voluntate - ex eo, quod 2, 8, 7. 6, 3, 9. †† ἐν αὐτῷ - τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας. ex iniuftis caedibus et qualibet de caufa 3, 8, 14. cupiditas pecuniae, quam fatiabat per iniuftas caedes, patratas f. quas patrabat ex quavis caufa; - οὐ γὰρ ὅμοιον - τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, quod a Perfis impenderet periculum, quale quod a G. 6, 7, 9. cf. ib. 7. 8, 7, 5. 1, 14, 5. ἐκ μικρᾶς προφάσεως - ἐξ αἰτίας τοιᾶςδε, exigua occafione - ex caufa 7, 4, 2. M) pofitum in periphrafi, a) p. adv. c. praep. alia fyn. opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - μετὰ πειθοῦς λ. neceffitate - obfequio - 1, 4, 12. neceffario; τῶν δι' ἡδονῆς λ. τῶν δ' ἐξ ἀν. λ. 6, 3, 8. † τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὰς, incurfus et rapinas, 7, 9, 3. † ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι λ. divinitus 6, 6, 9. a fuperiore, praeftantiore, potentiore natura; ἐκ τοῦ πλείςου μέρους λ. maxima ex parte 8, 2, 11. † πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπολλυσθαι 8, 3, 5. funditus. ††† ἐκ τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ††† θηρίων ἐξ ἀντιςάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, cum beftiis cominus decertando inftituebatur 1, 13, 17 pugnas cum beft. cominus inftit. f. quae cum beft. fiunt f. ineuntur cominus, fc. γινομένας. — b) p. adi. τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, ftatariam pugnam 4, 15, 9. ††† τὰ ἐξ ἔθους διοικῆσαι, confueta officia 4, 12, 12. c) p. gen. fubft. ὡς δή τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, aliquid ex cubiculi fupellectile fupervacaneum 2, 1, 2. aliquam fupellectilem cubiculi fupervacaneam, p. τῶν τοῦ θαλ. - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι λ. ex familia 2, 6, 16. familiae, it. gentile; ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν 2, 15, 2. e patriciis fenatoriis, cf. fupra de dignit. †† διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος λ. metu Severi 3, 4, 17. d) p. verbo, ἐξ ἀναγνώσεως ἔλεξε τοιάδε, legendo 7, 8, 5. legens, recitans. N) per fignificationes exquifitiores, a) ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς - ἀρχῆς - πάθοιεν, ex - 2, 6, 5. a - it. in fqq. locis, ἀρχὴν - λαβὸν ἐξ λ. orta de - 7, 11, 1. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, a principio 5, 1, 3. 7. b) τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de 8, 5, 22. c) οὓς ἐκ περιόδων χρόνου λ. redeunte tempore 1, 9, 5. ἐκ περιόδου, redeunte vice 3, 11, 12. fecundum f. per f. poft *quosdam* temporis *ambitus*.

ἕκαςος, Mafc. de perf. abf. κατ' ἀξίαν ἑκάςου, cuiusque 2, 3, 23. — eodem cafu c. nomine, vel fubft. ἑκάςῳ ςρατιώτῃ λ. unicuique

2, 6, 15. vel adi. s. particip. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, unumq. 7, 11, 14. e. - c. verbo, per casus deinceps singulos, partim divulsos a verbis suis, ἕκαστος - ὑποκρίνεται, quisque 1, 10, 12. 2, 3, 21. 2, 6, 5. unusquisque 8, 6, 18. — †† repetitum in vicinia, ἕκαστος, φθάσαι θέλων, - ὡς ἕκαστος οἷός τε ἦν, - ὑπήντων, quisque - quisque 1, 7, 4. ubi et simul per synthesin sing. c. v. plur., ut 2, 5, 4. cf. 2, 6, 15. ἑκάστῳ - ἀπονέμων, cuique 2, 4, 5. † ἔπεισε - τὸ σῶμα - ἕκαστον φράττεσθαι, λ. quemque 7, 11, 14. m. †† ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαστος - ἀπολωλότας 6, 7, 7. libero ordine, pro ἔκ τε ὧν ἑκ. ἐπυνθ. *suos quique domesticos.* †† c. pron. relat. eodem casu, οἳ λευχειμονοῦντες - θεῶν πατρίων ἕκαστοι προσεκόμιζον ἀγάλματα 8, 7, 4. — ὡς ἑκάστοις διετέτακτο, singulis 1, 9, 6. cuique 1, 10, 11. 8, 4, 17. — ἑκάστους - ἀπέπεμψεν, unumq. 5, 2, 6. quemque 6, 6, 8. — Per singularia quaedam, in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὑτοῦ, quisque, 1, 14, 5. τοιαῦτα - λέγων καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κοινῇ, singulis 8, 3, 16. †† c. pron. simul alio, καὶ πλήθει σύμπαντες καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον λ. et universi et singuli 2, 10, 9. cum gen. pers. ἕκαστός τε ᾤετο μάλιστα τῶν λ. quisque 5, 2, 3. πρὸς ἕκαστον τῶν λ. unumquemque 7, 6, 5. †† de duobus tantum, ἕκαστος - ἀνθεῖλκεν, uterque 8, 8, 7. pro ἑκάτερος. † simul c. gen. pers. ἕκαστοι τῶν κολακευόντων λ. hinc inde adulatores 3, 13, 14. Sed de re, tum Fem., c. subst. eodem casu, ἑκάστης ἡμέρας, quotidie 7, 3, 6. 8. 4, 19. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, apud quamque civitat. 2, 15, 11. tum Neutr. ἦρος ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9 5, 6, 13. χωρία ἕκαστα λ. singula 2, 15, 11. † c. gen. rei, ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, singula 1, 1, 11. †† ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις, ἁρπάζειν τε ἕκαστον, ὃ δύναται, λ. quod quisque vellet 4, 11, 11. qui Bg. sumserit pro masc. acc., post dat. τοῖς στρ. simul copulato, dum procedit et p. neutr.

ἑκάστοτε, c. variis v., semper 1, 17, 23. 3, 10, 6. quotidie ib. 15. 5, 2, 9. 5, 5, 16. 7, 12, 4. identidem 3, 10, 16. 4, 2, 7. subinde ib. et 5, 4, 7. assidue 2, 1, 14. 5, 2, 6. indies 7, 12, 6. † repetitum in vicinia 3, 10, 15. sq. sed bis 4, 2, 7.

ἑκάτερος, masc. de pers., c. gen. pers. ἡμῶν, uterque 3, 6, 10. 4, 3, 18. sed abs. τὴν ἑκατέρου ἀρχὴν, utriusque 4, 3, 13. ἑκάτεροι λ. utrique 2, 4, 8. † ἄδουσι δὲ ἑκάτεροι, utrinque 4, 2, 10. it. c. explicat. 1, 13, 10. sq. οἱ μὲν στρατιῶται - ὁ δὲ δῆμος. Sed de re Neutr. c. subst. rei, eodem casu, ἑκατέρου τοῦ πλήθους, utriusque 1, 13, 6. ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua.

ἑκατέρωθεν, proprie, de loco, cum gen. rei s. loci, τῆς κλίνης ἑ. καθέζονται, circa lectum utrinque 4, 2, 5. sq. explic. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. sed abs. ἑκ. τοὺς ἱππεῖς παρατάξαντες, utrinque 4, 15, 3. 5, 6, 18. sq. 8, 1, 5. sed impropr., de pers. ἑκ. πεσεῖν ἱκανοὺς, utrinque 1, 11, 5. 1, 12, 19. 2, 15, 11. 6, 6, 10. † πολὺ δέ τι πλῆθος ἑκ. πεσεῖν, sq. καὶ Ῥωμαίων μὲν -, τῶν δὲ βαρβάρων λ. 7, 2, 14. 3, 7, 15. 5, 4, 14. ὡς συνέβαλεν ἑκ. τὰ στρατεύματα 3, 2, 3. †† sq. praep. ἑκ. ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρμώμενοι, ex utrisque urbibus ib. 19. utrinque ex urbibus, i. ab utraque parte s. utrique illi exercitus, intra urbes istas excepti. ἀντιστρατοπεδευσάμενοι ἑκ. 3, 4, 8. παρορμώντων ἑ. τῶν στρατηγῶν ib. 3, 10, 7. †† ἑκ. γένους πλῆθος - ἔπειθεν, utrumque 8, 8. 9. †† συνέρχεται ἑ. ὁ στρατὸς, utrinque 3, 4, 4. a parte

diſſet ei 1, 8, 6. collocaſſet. Med. τὰς θυγατέρας ἐξέδοτο ἀνδράσι, nuptum dedit 1, 2, 3. 1, 8, 7.

ἐκδικέομαι, trop. de perſ. paſſ. c. caſu rei, εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν ἐκείνου φόνον, ad ulciſcendam caedem 2, 6, 13.

ἔκδικος, trop. de perſ. c. gen. rei, ἥκειν τοῦ φόνου, ultorem 2, 14, 6. ἔκδικοι τοῦ ἔργου 7, 4, 10.

ἔκδοτος, paſſ. de perſ. phyſ. c. adiuncto et v. affini, παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους, tradere ſe, ut dedititios, 5, 4, 17.

ἐκεῖ, propr., a) in loco, abſ. μή τις ἐκεῖ λ. illic 1, 6, 18. 1, 11, 4. 2, 10, 13. 4, 8, 16. in opp. et relat. ἐκ. ἡ Ῥώμη, ὅπου λ. ibi, 1, 6, 14. intra artic. et ſubſt., tum perſ. τοὺς ἐ. ςρατιώτας, illic milites 2, 8, 18. 2, 10, 8. τοὺς ἐ. βαρβάρους, illic barbaros 3, 14, 2. τῶν ἐ. ςρατοπέδων, exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. in Syria, cf. 3, 7, 7. tum rei, τὸν ἐ. βίου ἑλομένων, cum illas vitae ſedes elegiſſent, 3, 4, 20. vitam ibi deleg. † intra adi. et ſubſt. rei ſ. loci, τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, illic 7, 2, 19. poſt εἰς Παίονας. †† in contract. κἀκεῖ λ. ibi etiam 3, 4, 9. — b) impr., in locum, ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4, 8, 9. eo - ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. — †† ἐκ. γεν. cum iam ibi eſſet, 6, 4, 5. †† τῶν ἐ. συνελθόντων, hominibus, ibi congregatis, 4, 9, 7. †† intra duo v. ὡς ἂν σωθῇ ἐκ. φυλαχθεὶς, ibi 4, 4, 9.

ἐκεῖθεν, propr. a) ex loco, abſ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενοι, atque inde 2, 10, 18. inde etiam 3, 2, 20. 6, 4, 5. - in opp. κἀκ. - ἐπὶ λ. atque inde 1, 16, 12. ἐκεῖθέν τε - ἐπὶ λ. atque inde 3, 3, 6. 8, 5, 13. — ἐκ. - εἰς λ. illinc 4, 6, 21. † c. artic., ſed ſine ſubſt. τοὺς ἐκεῖθεν, illinc oriundi 4, 3, 14. ſc. γενομένους, iſtos, qui eſſent illinc, ex Aſia. † b) impr. οἱ τὰ ἐκ. ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. res, Romae geſtas, *illinc* nunciantes, vel, res, ibi geſtas, nunciantes *huc*. † intra artic. et ſubſt. πάντα τὸν ἐκ. χρυσὸν, omne indidem aurum 5, 6, 11. omne aurum inde, e templo, arceſſebat, vel omne aurum, *ibi* depoſitum, arceſſ. — †† μηδένα ἐκ. εἰςελεύσεσθαι, illuc 1, 17, 4.

ἐκεῖνος, Maſc. de perſ. a) ab init. enunciat., abſ. ille 1, 5, 7. † ἐκεῖνος μὲν οὖν, λ. qui quidem 7, 1, 22. ἐκεῖνός τε γὰρ λ. nam et ipſe 7, 4, 4. in opp. πάντων μὲν λ. ἐκεῖνος δὲ, ipſe 5, 11, 8. οἱ μὲν λ. ἐκ. δὲ λ. ipſe 7, 5, 10. b) in med. orat. συνωμότας γὰρ ἐκεῖνος λ. ille 1, 8, 11. 2, 3, 9. 3, 6, 16. ipſe 3, 8, 10. 5, 10, 13. 3, 13, 8. 4, 6, 1. e. 4. 10. 7, 9, 2. 4, 14, 14. 5, 1, 4. 5, 8, 15. 6, 1, 6. 23. 6, 9, 11. 7, 6, 16. 8, 5, 4. c) in enunciat. extr. ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ ἐκεῖνος, iſte 1, 8, 2. 1, 13, 8. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖνος, qui ubi aperuit 2, 1, 13, is 2, 12, 1. 7, 5, 18. † in contract. κἀκεῖνος λ. ipſe etiam 3, 6, 8. et ille 3, 10, 11. c. ſubſt. ἐκεῖνος μὲν ὁ ςρατὸς, qui quidem ex. 6, 6, 3. Genit. a) ab init. enunc. ἐκείνου - ἀσχοληθέντος, ſe diſtricto 2, 15, 3. 7, 6, 19. b) in med. or. τὶ ἐκ. παθόντος, ſi illi quid accidiſſet 5, 7, 1. 6. 5, 8, 4. in opp. ἀντ' ἐκ. ἡμεῖς καὶ ὁ δῆμος, pro illo 2, 2, 16. c) in orat. extr. ὧν εἶχον ἐπ' ἐκ. 2, 6, 15. 2, 8, 8. — †† in §. extr. 6, 8, 7. in opp. ſ. relat. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ. 3, 13, 6. †† in contract. τελευτήσαντος κἀκείνου, mortuo etiam illo, 2, 5, 13. d) cum ſubſt. alius caſus, ὡς ἐκ. φίλοι, 4, 6, 5. 8. ἐκ. ἀπόγονον, Gordiani illius 8, 8, 17. †† diſtractum a ſuo ſubſt. τὸ ὁμότ[illegible]του - ἐκ. 7, 8, 14. ἡ non pertinet ad ſubſt. proximum βίᾳ, ut Bg. *in proterva* il-

5, 3, 18. c. ſubſt. ἡ δ' εἰκὼν ἐ. λ. 4, 2, 4. 7, 6, 2. Gen. a) med. ſine ſubſt. in opp τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, illius honorem ſui contumeliam 1, 8, 9. τὸν ἑαυτοῦ λ. ἐκείνης δὲ ἔκγονον, ipſius 5, 7, 1. c. ſubſt. τῆς οὖν χειροτονίας ἐκ. λ. electione illa 2, 10, 8. τῆς νίκης ἐ. vict. illius 3, 4, 6. τῆς νυκτὸς ἐ. nocte illa 4, 5, 1. τῆς ἡμέρας ἐκ. 8, 5, 19. 8, 6, 16. — †† ante ſubſt. c. artic. ἐ. τῆς ἡμέρας, illo quidem die 6, 9, 3. ſq. opp. τῆς νυκτὸς λ. 7, 5, 5. † πολλῶν καὶ ἐξ ἐκ. τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amiſſis 6, 6, 4. b) in extr. enunc. ὑφαρπασάσης ἐκ. quod illa rapuiſſet 6, 1, 18. Dat. c. ſubſt. τῇ πόλει ἐκείνῃ, urbi illi 5, 3, 10. alio ordine, ἐν ἐ. τῇ π. in illa urbe 8, 7, 11. Acc. a) init. ἐκείνην μὲν λ. illam 4, 1, 7. ἐ. δὲ λ. eam que 5, 3, 22. b) med. c. praepp. μετ' ἐκ. poſt illam 5, 6, 3. δι' ἐ. ob ill. 6, 9, 12. † ante ſubſt. cum artic. κατ' ἐ. τὴν χώραν, in illa reg. 3, 14, 15. †† c. alio pron. demonſtr. ſimul, αὐτὴν ἐ. ipſam 3, 13, 7. ipſ. illam ſ. illam ipſ. — c) in extr. enunc. τὴν λίμνην ἐ. illam palud. 8, 7, 2. Neutr. Gen. ἐκείνου τοῦ ἔτους, illo anno 5, 2, 5. - Dat. ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, in illo loco, 2, 9, 8. abſ. ἐπ' ἐκείνῳ λ. ſupra illud 4, 2, 14. Acc. κατ' ἐκεῖνο τὸ χωρίον, in eodem loco 3, 4, 7. — †† per elliptic. rationem, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempeſtate 1, 14, 1. †† πιςευόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. ſc. μέρος. Plur. Nominat. μέγιςα ἐκεῖνα ὄρη - περίκειται λ. illi max. mont. 2, 11, 16. Gen. ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν, ab illis gentibus 2, 8, 12. - Dat. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις λ. in omn. nation. illis 3, 2, 13. Acc. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis ib. 3. περὶ ἐ. οὖν μάλιςα τὰ χωρ. in illis - locis 7, 2, 12. †† Per loca dubia, φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ, λ. metuens, ne 6, 5, 15. ubi, Bg. nil dante, aut neutrum plur. eſt p. ſing. τοῦτο, aut leg. nominat. ſing. ἐκεῖνος. †† ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. ex illo tempore 4, 3, 2. ſc. maſc. ſubſt. τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ, ſ. neutr. μέρους τοῦ χρ. ſ. καιρ. De ἐπέκεινα v. loco ſuo.

ἐκεῖσε, propr. in loco, abſ. μή τις ἐκ. προκαταλάβοι, illic 1, 6, 8. ibi 1, 11, 3. 2, 10, 16. 7, 7, 13. † in contract. κἀκεῖσε διοικήσας, ibi (etiam) 4, 8, 15. intra artic. et ſubſt. οἱ ἐκ. ἄνθρωποι, illic homines 2, 9, 15. τὸ ἐ. ςρατιωτικὸν ib. 1. militarem ibi manum; τῶν ἐ. ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. ſed ſine ſubſt., c. artic. τοῖς ἐκ. 2, 11, 5. illic hominibus ſ. eius loci incolis. in opp. τὰ ἐνταῦθα -, τῶν ἐκ. - ἀπολαύσεις, illis 1, 6, 14. rebus eius loci, bonis patriae, urbis Rom. deliciis. — Impropr., in locum, τῶν ςρατηγῶν ἐκ. καταφυγόντων, eo 3, 6, 18. in opp. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐ. συρρεόντων, illuc 8, 2, 10. †† ἕκαςος, ἃ εἶχεν, ἐ. ἐθησαυρίζετο, illic theſaurum condebat 1, 14, 5. vel *eo* condebat.

ἐκθειάζειν, de perſ. c. acc. rei ſ. perſ. ὡς τοὺς δὲ ἐκθ. ut pro divinitate haberent 1, 7, 9. ſc. αὐτὸ, ſc. τὸ πυροειδὲς, ut haberent id pro re divina quadam, pro indicio divinitatis; vel αὐτὸν, ut Commodum pro divina perſ. haberent, et pro ea, quacum communicatum quid divini. c. acc. perſ. diſerto, ἔθος Ῥωμαίοις, ἐκθ. βασιλέων τοὺς λ. divinitate donare 4, 2, 1. inter deos extollere, conſecrare; ſimul c. acc. rei ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τιμὴν - ἐκθειάσαντές οἱ παῖδες τὸν πατέρα 4, 3, 1. cum conſecraſſent hoc honore. trop. de re, c. acc. rei, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη - ἐκθ. αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπειθεν, divinitate donare 2, 4, 4.

ἑκουσίως, in opp. εἴτε ἑ., εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης λ. voluntate ſua 5, 8, 4.

ἐκπέμπειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. a) particip. fut. ἐκπέμπε τοὺς πορευσομένους, emittit qui proficiſcantur 1, 9, 20. ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς ςρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7 [illegible] artic. ἐκπέμπειν αὐτὸν, διοικήσοντα λ. mittere ad adminiſtrand. 1, 15, 1. ſimul cum coni. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἡ σύγκλ. σὺν ἐπιλέκτοις, ἵν' λ. miſit 8, 5, 11. c. aliis praep. εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ Φόνον, mittunt 3, 11, 19. ſq. † ἐκπέμπει τοὺς ἱππεῖς εἰς τὴν Ῥώμην, ſimul c. fut. ἀγγελοῦντας λ. mittit equites illos, ut nuncient populo Romano 8, 6, 1 [illegible] Bg. com ma poſt ἱππ. ponit. τὸν ςρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, miſit (ex urbe,) 3, 7, 5. πρεσβείαν πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, emittunt 2, 12, 10. it. c. acc. rei, γράμματα ἐκπέμπει πρὸς ἕκαςον, mittit 7, 6, 5. ſed c. acc. tali ſolo, ἐκπέμψας γράμμ. emiſſis litteris 1, 6, 23. ἐκπέμπει δήλωσιν, emittit 2, 13, 4. τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας, ἐξέπεμπε (αὐτὰς,) emittebat 2, 14, 13. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἐκπέμπει (αὐτὴν,) mittit 1, 13, 9. † τὸ σωμάτιον καταςήσαντες, ἐκπέμπουσιν, exportari curant 2, 1, 2. †† Alio ſenſu, non honorifico, c. acc. perſ. et c. acc. alio tali modi, γυμνοὺς ἐξέπεμπον (αὐτοὺς.) nudos ipſos dimittebant 2, 13, 19. i. q. §. 17. γυμν. ἀποπέμπειν. † ſimul c. gen. perſ. ſ. loci, ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, dimiſerat ab exercitu 7, 1, 21. † ſimul c. praep. αὐτὴν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, relegavit 3, 13, 7. εἰς Φρυγίαν ἐξ. (αὐτοὺς,) eos miſit 6, 4, 11. Paſſ. de perſ. c. adv. et praep. πρεσβεῖαι πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένας ἐξεπέμΦθησαν, mittebantur 7, 7, 10.

ἐκπεριέρχεσθαι, phyſ. de perſ. in bello, c. acc. perſ. et praep. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐκπεριελθὼν (αὐτὸν, τὸν ςρατὸν,) circumdatos 6, 5, 21. - ſimul c. ſyn. v., μὴ κυκλωθεῖεν, ἐκπεριελθόντων αὐτοὺς τῶν πολεμίων, circumvenientibus ipſos hoſt. 3, 3, 12.

ἐκπίπτειν, de perſ. phyſ. c. gen. loci ſ. anim. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ut ab equo deciderit 3, 7, 8. - ſed trop. c praep. τῶν εὐπατριδῶν Βασιλέων τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in ſuperb. prolabitur 5, 1, 14. ſuperbum fieri ſ. eſſe, ſuperbe agere.

ἔκπλεος, de re, abſ. τοῖς Ἀκυλησίοις πάντα ὑπάρχειν ἔκπλεα, ut Aquileienſibus omnia adeſſent affluenter 8, 2, 7. ſq. ſyn. καὶ ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, p. adv., propr, copioſa,

ἔκπληξις, trop. c. adiuncto ſyn. ὁ Σεβῆρος - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, ſtuporem 2, 14, 1.

ἐκπλήττειν, trop. de re, c. acc. perſ. et abl. modi, ἐμὲ ταῦτα - τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, obſtupefaciunt 2, 3, 13. ſq. ſyn. δέος τὲ λ. μηδέ σε τοῦ ἔγγου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω, terreat 5, 11, 12. terreto, ſq. ſyn. μηδὲ - ταραττέτω λ. - μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπλ. τὰ - terreant 7, 8, 12. terrento. de perſ. c. acc. perſ. et adv. οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς λ. ſe terrefacturum 2, 11, 18. ſq. ſyn. καὶ διαταράξειν λ. at ſine adv. ἐκπλήξαντες τοὺς λ. terrefaciendo eos rel. 6, 8, 15. Paſſ. de perſ. trop., abſ. ἐκπλαγεὶς ἐκεῖνος, territus, 1, 13, 8. ſq. ſyn. τὸν κίνδυνον φοβηθεὶς λ. - expavefactus 1, 17, 14. - ἐκπλαγέντες, exterriti 4, 4, 13. 7, 6, 20. † cum adiuncto e v. ſyn. ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς, expavefactus 2, 1, 13. ſed c. coni. et adv. et particip. modi, ὅθεν καὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ὁ ςρατὸς, συνεὶς, ὅτι λ. obſtupefactus 8, 6, 7. - c. abl. rei, μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῷ πλήθει τοῦ ςρατοῦ, neque percellerentur 8, 3, 12. τῷ παραδόξῳ

τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, quod ex cubiculo exportaretur, ib. 4.

ἐκφεύγειν, de perſ. phyſ. c. adv. et acc. perſ. παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγε τοὺς διώξαντας, tantum abfuit, quin effugeret perſecutores, 5, 4, 23. tantum non effugit perſecutos, i. prope, ſ. in tantum Macrinus non effugit, i. hactenus, ſcil. quatenus, vento uſus adverſo, reductus eſt reiectus que Chalcedonem, ſ. ad tantillum, per tantillum, Macrinus non eff. - trop. c. acc. rei, κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, ſe effugiſſe 4, 4, 9. τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, effugere 1, 9, 16. ἐκφυγὼν τὴν ἐπ. evitatis inſidiis 1, 11, 15.

ἐκφορεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, λ. 8, 1, 9. partim exportando, ex illa urbe et agris, aliorſum.

ἐκχέω, trop. de perſ. c. acc. rei et adv., it. cum caſu temporis, μιᾶς ἡμέρας ἀφειδῶς ἐκχέας πάντα (τὰ χρήματα,) effundens 4, 4, 18. profundens, abſumens. Paſſ. de re, phyſ. cum praep. et abl. rei ſ. modi ſ. inſtrum. τὰ τενάγη, ἃ ἑπτὰ στόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, effunduntur 8, 7, 1. ſe effundunt. ſed trop. c. adv. τὸ κρυπτὸν πρότερον μῖσος ἀκωλύτως ἐξεχεῖτο, effundebatur 7, 7, 3. ſe exſerebat ſ. oſtendebat, prorumpebat, declarabatur.

ἑκὼν, de perſ. abſ. μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει, ultro 2, 4, 5. 2, 8, 12. — αὐτὸν, ἑκόντα βραδύνοντα, de induſtria 3, 7, 10. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, ſponte 2, 4, 5. e. † περιθέμενος τὸ διάδημα ἑκόντων Παρθυαίων, volentibus Parthis 6, 2, 20. cum voluntate ſ. conſenſu Parthorum. - in opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες - ὑπακούοιεν λ. velint, nolint, 3, 12, 15. volentes. ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, ſponte 4, 13, 17.

Ἐλαιαγάβαλος, Elaeagabalus 5, 3, 8. deus Phoenicum, ut diſerte θεὸν Ἐλαιαγάβαλον 5, 5, 13.

ἐλάττων, de perſ. c. adv. ſ. quoad locum et conditionem, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, inferioribus 5, 1, 14. it. quoad numerum ſ. copiam, in opp. τοσοῦτον στρατὸν, πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττονα λ. multo minori 8, 3, 21. ſed c. ſolo abl. rei, πλήθει ἐλάττους εὑρέθησαν, pauciores (numero) 6, 6, 10. Sed de re, c. ſubſt. fem. et gen. perſ. in opp. πλεῖστα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, omnibus facultates habebat minores 2, 1, 11.

ἐλαύνειν, de perſ. phyſ. c. praep. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, per regionem - progreſſus 4, 11, 12. - trop. c. praep. tum de aetate, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, progreſſus ad 5, 8, 19. provectus ad 6, 1, 15. ſimul c. adv. temp. εἰς ἔτος ἤδη - ἐληλακὼς, provect. ad 7, 5, 3. ſed c. adv. modi, εἰς μακρὸν γῆρας ἐνδόξως ἐλάσαντι, provecto in 2, 5, 9. tum de dignitate, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς, provect. ad 7, 10, 7. cum praep. alia ſimul, et nominat. modi, ὅτι πρῶτος ἐξ εὐτελείας - εἰς τοσαύτην τύχην ἤλασε, quod - ad - evectus eſſet, 7, 1, 3. at cum adv. dupl. μάλιστα ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀκινδύνως ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. Paſſ. trop. de perſ. cum praep. ὑπὸ τῆς - ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, cupiditate agitatus 4, 4, 5. - ὑπὸ τῆς - συνέσεως ἐλ. 4, 7, 1. ſtimulatus a rel.

ἔλαφος, propr. ἐλάφους καταδιώκων ἔβαλλε, cervos 1, 15, 6.

ἐλέγχειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὴν αὐτοῦ μέλλησιν καὶ τὴν δειλίαν, coarguere 7, 1, 14. arguere, oſtendere - ſimul c. adv. et abl. modi ſ. inſtrum. νῦν αὐτοῖς τὸ ἄπιστον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις

ἃ ἤλπ. maiora iis, quae ſperav. †† ſed cum acc. ſubſt. rei et adv. ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰκότως ἤλπικα. ſpero 1, 4, 6. c. inf. a) praeſ. ὅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, ſperabat gratum fore 2, 10, 2. b) perf. ἤλπιζε, αὐτὸν - ἐμβεβληκέναι λ. 6, 5. 16. — c) aor. 1. ἤλπισε, αὐτὸν διαχρήσασθαι, ſperavit, fore, ut - 1, 10, 14. ἤλπιζε, προςάξασθαι τὸν δῆμον λ. ſperabat, ſe adiuncturum ſibi plebem 1, 12, 9. d) fut. ἐλπίζων, τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. ſperans, - conſenſuros, 2, 8, 18. 8, 1, 10. 8, 2, 5. 2, 4, 1. ἤλπιζεν, λ. 6, 4, 6. † οὕτω γὰρ ῥᾷςα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προςχωρήσειν, ita enim facillime ſperabat futurum, ut omnes ſibi adiungantur 2, 7, 11. qui Bg. adv. ῥ. copulat c. v. ἤλπ., at, ſi pertineat ad ſq. v. πρ., per ordinem e laevitate perverſum, p. nam ſperabat, futurum, ut ita facill. rel. Sic et διό περ καὶ ῥᾷςα πάσης εὐνοίας μεθέξειν - ἤλπικα, ſpero 1, 5, 10. ubi v. ἤλπ. praeterea eſt c. coni. ſ. adv. cauſali. † in med. orat. c. pron. relat. caſu acc. οὓς γὰρ ἠλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προςβολὴν, τούτους λ. quos enim ſperaverant ne unam quidem toleraturos invaſ. 8, 5, 2. p. nam eos, de quibus ſperaverant, eos non eſſe tolerat. rel. ἤλπισε λ. 1, 8, 12. 1, 9, 24. 1, 10, 10. ἐλπίσας λ. ſperans 2, 5, 7. 8, 3, 3. 1, 9, 12. — Senſu exquiſito, A) in bonam partem, c. inf. praeſ. ἐλπίζων, θεία προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, ſperans, ſe vocari - 2, 9, 9. cogitans, putans, ratus. †† c. praep. εἰς ὃν ἠλπίκεσαν, in quem ſpes omnes ſuas collocaverant 7, 10, 1. B) in partem deteriorem, a) e verbo ſyn. et particip. modi, τοιαύτας - ὑποτοπούμενος ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat 1, 3, 11. ſo *fürchtete* und *hoffte* er *zugleich*; vel, pro ſyn., metuebat et ſuſpicabatur, i. exſpectabat nil boni, cogitabat mala, triſtia exſp. et cogitabat, *fürchtete* und *erwartete* nichts *gutes*; ut prius verbum poſteriore magis definiatur, et iungatur proprium et impropr., it. vulgare et exquiſitum. it. ſimul c. acc. rei ſ. neutr. adi. ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant veriſimilia 8, 1, 16. b) poſt ſubſt. affine, c. inf. praeſ. πάλιν τε τυραννίδος ἦν δέος. ἐπεὶ τούτῳ χαίρειν τοὺς ςρατιώτας ἤλπιζον, quoniam ea re delectari milites intelligebant, 2, 6, 4. putabant ſ. metuebant. - it. c. inf. perf. μετὰ δέους οὖν πολλοῦ διῄει ὁ ςρατὸς, ἐλπίζοντες, τὰς ἄκρας κατειλῆφθαι, ſperans, 8, 1, 15. putans. c) abſ. cum inf. fut. ἀντιπάλους ἕξειν, ἤλπιζον, credebant 8, 8, 3. — Paſſ. ſenſu vulg. de re, c. adv. τοσούτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, μεγάλως ἐλπίζεται, maiori ſpe exſpectantur 2, 3, 17. vehementer, vehementius ſperantur, ſ. tanto certius ſ. confidentius exſpectantur.

ἐλπὶς, ſenſu vulg. c. gen. rei, ἡ τῶν χρημάτων ἐ. ſpes 5, 4, 2. τῇ τῆς βασιλείας ἐλπίδι 2, 7, 9. ἔχαιρεν εἰρήνης αἰωνίου ἐ. 4, 11, 2. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora ſperanda 2, 13, 1. ad ſpem maiorum rer. 6, 5, 24. c. gen. perſ. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπ. 2, 15, 5. τῶν μὲν ἀνατολικῶν - θραῦσαι τὴν ἐλπ. λ. 3, 2, 4. κωλῦσαι τὴν ἐ. τοῦ βαρβάρου 6, 2, 3. συνηδομέναις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, ſpei 4, 9, 10. cum verbis ſolis, ὁ ςρατὸς, πταίων τῆς ἐ. 8, 5, 1. σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ſpe 2, 7, 4. ἀρθεὶς ταῖς ἐλ. ſpe 3, 12, 16. ſed ſimul c. adi. πάσης ἐλ. μεῖζον ἦν προχωρ. 1, 10, 8. † παντὸς λόγου καὶ ἐλπ. θᾶττον λ. omni ſpe 3, 14, 7. repetendo adeo e pr. maſc. παντ. ſexum fem. πάσης. εἰ ἐξ ἀλόγου ἐλ. ἢ μείζονος ἐλπ. ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, inani ſpe ac ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλ. 2,

ϛρατιωτικὸν -, ἐμβαλὸν εἰς τὴν - χώραν, impetu facto in 6, 5, 11. — impropr. de perf., c. acc. rei et dat. perf. αὐτῷ ταραχὴν ἐνέβαλλε, iniecit 3, 7, 1. inſtillare, excitare in - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, incuſſit 2, 14, 1. Θάρσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς λ. iniiciemus 1, 6, 15. de re, τὸ - ἄλλῳ ἂν - Θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, addidiſſet 2, 3, 12. †† de perf. et re ſimul, c. acc. perf. et praep. ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν -, καὶ εἰς - φροντίδα ἐνέβαλεν, coniecerunt in 6, 7, 4.

ἐμβολή, phyſ. in bello, c. gen. perf. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, impetum 7, 9, 14. ἵν' ἐκδέχωνται τῶν πολεμίων τὰς πρώτας ἐμβολὰς, imp. 8, 1, 6.

ἐμβριθής, trop. de perf., in malam partem, c. adiuncto, ἐμβριθῆ καὶ Θρασὺν νεανίαν, ferocem 3, 11, 1. de re, Neutr. c. artic., p. ſubſt., et c. praep. τὸ ὑμέτερον - πρὸς τὰς μάχας ἐμβριθὲς λ. veſtram in pugnando vim 2, 10, 17.

Ἔμεσος, Emeſus ſ. Emeſa, ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, 5, 3, 2.

ἔμετος, propr. πολὺς ἐπιγίγνεται, vomitus 1, 17, 23. πολλοῦ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia eſſet vomitio ib. 24.

ἐμὸς, c. ſubſt. τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, meo patre 6, 3, 12. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον, animi mei 2, 8, 2. † οὐκ ἐμὸν (ἐϛὶ) τὸ ἁμάρτημα, non meum id delictum 2, 5, 12. †† c. verbo ἐϛὲ ἐμοὶ, eſtis mei 2, 13, 10. ſq. explic., in meâ poteſtate.

ἐμπαγ. v. ἐμπηγν.

ἔμπαλιν, phyſ. c. gen. perf. τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἔ. ἑαυτοῦ, currens retrorſum 5, 6, 17.

ἐμπαροινεῖν, impropr. de perf., c. abl. rei ſ. medi, oppreſſo dat. perf. πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες (αὐτοῖς,) inſultantes 8, 8, 14. per inſaniam veluti et contemtum adverſus eos adhibentes.

ἐμπειρία, phyſ. partim, c. gen. rei, et per adi. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, prae - peritia 1, 4, 8. τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πραγμάτων, experientia rerum 1, 1, 9. 8, 8, 8 δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, propter uſum 7, 11, 11. opp. pr. δι' ἄγνοιαν λ. ſine ſubſt. μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14. 10. μ. πολλῆς ἐ. λ. utpote pugnandi periti[illegible]ſimi 7, 11, 17. cum multa peri[illegible]ia. ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ λ. ob peritiam bellic. 7, 9, 7. διὰ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. διὰ τὴν ϛρατιωτικὴν ἐμπ. ob rei militaris experientiam 6, 8, 4. †† quod ſimpliciter δι' ἐμπειρίαν, propter exper. ib. 10. ††† c. praep. εἶναι Παρθυαίοις τὴν διὰ τόξων εὔϛοχον ἐμπ. ſagittariae artis (certam) peritiam 4, 10, 7. peritiam in ſagittis certo iaculandis.

ἔμπειρος, partim phyſ. de perſ. c. gen. rei, τοῖς νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. †† [illegible], ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, induſtria in rebus gerendis peritum, 2, 2, 16. induſtria in agendo praeditum. †† c. praep. περὶ Θυτικὴν ἐμπείρων, aruſpicinae periti 8, 3, 17. †† Neutr. abſ. c. artic., p. ſubſt. τοῦ ἐμπείρου, (gen. pro conſueto magis abl τῷ ἐμπείρῳ) - ἀπέλειπον, peritia 3, 4, 3. per ellipſ. partic. ἕνεκα ſ. χάριν, i. q. pr. τῆς ἐμπειρίας ſ. τῇ ἐμπειρίᾳ.

ἐμπείρως, trop. in opp. προπετῶς μᾶλλον, ἢ ἐ. τοῦτο ποιοῦντες, ſcienter 3, 1, 7. prudenter.

ἐμπήγνυσθαι, phyſ. de re, paſſ. c. dat. ſ. abl. rei, δᾶδας, αἳ ἐμπαγεῖσαι ταῖς μηχαναῖς, λ. infixae machinis 8, 4, 31. iniectae Forte Lat. *impingi.*

ἐμπορεύεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἡ Ἀκυληΐα τὰ - παρεῖχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, ad mercandum 8, 2, 7. p. παρεῖχ. τοῖς πλέουσ.; ὥςε ἐμπ. ſ. εἰς τὸ ἐμπ. ad ea emenda et iterum divendenda.

ἐμπόριον, propr. de loco, c. gen. loci, ἡ Ἀκυληΐα, ὥσπερ τι ἐ. Ἰταλίας, emporium 8, 2, 6.

ἔμπορος, propr. de perſ. abſ. τὰ ἀρώματα δι᾽ ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, per mercatores 4, 10, 9. in opp. οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

ἐμπρήθειν, phyſ. cum acc. rei ſ. loci, ἐνέπρησε κώμας, incendit 6, 5, 11. τὴν Τύρον πᾶσαν ἐνέπρησαν, incenderunt 3, 3, 6. τὴν πόλιν ἐμπρήσαντες, cum incendiſſent 3, 7, 16. ſed c. acc. rei merae, ἐμπρήσαντας τὰς θύρας ἱερῶν λ. poſtquam incendiſſent 8, 1, 9.

ἐμφαίνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. τοιαῦτα πλαγίως ἐμφαίνων, indicans 4, 4, 16. verbis, innuens.

ἐμφορεῖσθαι, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, cum ſe temeto largius invitarunt 4, 11, 5. paſſ. vel med. largiore vino ſe repleverint, ſ. uſi ſint. trop. χρηςηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis omn. inhiabat 4, 12, 0. indulgebat, adhibebat, conſulebat. τῶν ὀνειράτων ἐμφορηθεὶς, poſtquam ſomniis captandis ſe explevit 4, 8, 9. ſomnia plura ſ. ſaepe adhibuit et conſuluit.

ἐμφύλιος, propr. de re, Maſc. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου, bell. civile 1, 13, 1. 7, 7, 8. ἐμφύλιον πόλεμον, civ. 7, 12, 20. inteſtinum 7, 11, 13. in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων, civilium 1, 1, 5. c. ſubſt. fem. et c. adiuncto et opp. νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου τὸ καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων λ. victoriae civilis 3, 9, 1. victoria in bello civili. ſed c. mero adiuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, civil. 3, 7, 18. pugnis in bello civ. Neutr., de plur. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, civili ſangu. 1, 13, 5. civium. ſed de uno tantum, unius que Pertinacis, μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ - αἵματι, civ. 2, 5, 10. καὶ βασιλείῳ, καὶ ἐμφ. αἵμ. 2, 9, 10. — καὶ ἐμφ. καὶ βασιλικῷ αἵμ. 2, 13, 16. † in opp. οὔτε ἐμφύλια κατ᾽ ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων - τρόπαια, civ. 3, 15, 6. tropaea in bello civ.

ἐν, A) de tempore, c. ſubſt. vel nudo, vel inſtructo adi. ἔργων -, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, exiguo tempore 1, 1, 4. v. χρόν. ubi et valeat p. Lat. *intra*, ut in his, ἐν ἔτεσι διακοσίοις λ. annis ducentis ib. 5. v. ἔτ. it. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — ἐν ὥρᾳ γενομέναις 1, 1, 3. v. ὥρ. - ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, initio ib. 26. εὐθέως ἐν ἀρχῇ, ſtatim initio 3, 2, 5. v. ἀρχ. — ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. ἐν ἱερομηνίᾳ λ. die feſto 2, 2, 22. †† τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, inter foedera et pacem 4, 14, 2. ἐν εἰρ. βαθεῖα πόλεμον ἠγείραμεν, in alta pace ib. 13. ἐν εἰρ. tempore pacis 8, 3, 4. Nominatim de aetate, ἐν νεότητι, in adoleſcentia 1, 3, 5. ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ, in extr. ſenectute 7, 8, 9. † ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, in tempeſtate et ſalo 1, 4, 8. - †† Praecipuae c. pron. ſolo, ἐν ᾧ, dum 1, 8, 12. ἐν οἷς, dum 5, 1, 4. 8, 8, 13. B) de modo, conditione, fortuna, ἐν ὀρφανίᾳ, in orbitate 1, 3, 3. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, in calamitatibus 1, 4, 5. ἐν σχήματι νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. v. σχ. φράξαντες ἐν κύκλῳ, circumſeptos 2, 13, 8. ἐν ὅπλοις εἰσὶ, in ar-

12, 9. ἐκείνην ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, in templo 4, 1, 7. in templum, cf. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενα - μνήματα, in monumenta 3, 15, 16. ἐπιθεὶς αὐτὸν ἐν μέσῳ, in medium 4, 8, 12. ἱδρῦσαι ἐν τῷ νεῷ, in templo 5, 6, 21. κατακλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclusi (se includentes) castris 5, 8, 12. συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ λ. cum inclusissent se ipsos in sacellum 7, 10, 6. ††† K) ubi deest v. subst. vel syn., ὁρῶντες τὸν - ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει (ὄντα) in desperatione 2, 12, 6. cf. 3, 8, 6. ὁ στρατὸς, πάντων ἐν σπάνει (ὢν) 8, 5, 8. πολλὰ τὰ ὀρύγματα ἐν τῇ πόλει (ἦν,) 8, 2, 16. †† L) etiam post artic., et in periphrasi subst. aut adi. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ (ὄντες) ταραχθέντες, imperatorii ministri 2, 5, 4. οἱ ἐν ταῖς - πράξεσιν (ὄντες,) qui in officiis versarentur, 5, 5, 20. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν (ὄντων,) honoratioribus 1, 9, 6. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας λ. (ὄντας) 8, 3, 11. v. ὑπ. ††† τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις (ὄντας,) illius ministros 4, 5, 8. illos eius, qui erant in servis f. inter servos. τὴν ἐν μέσῳ (οὖσαν) νεολαίαν ἀναιροῦσιν, quae in medio erat, 4, 9, 13. διαδραμὼν, τὰς ἐν μ. (οὔσας) πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει (ὄντα) οὕτω παρεσκεύαστο, in urbe res 8, 3, 1. — ††† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, quae sunt f. fiunt inter f. apud homines, res humanas. †† τῶν ἐν ἀγορᾷ (ὄντων, πραττομένων λ.) οὐκ ἀπείρως εἶχε, rerum forensium 4, 12, 2. eorum, quae in foro aguntur. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (ὄντα,) omnia in urbibus 3, 3, 5. sc. χρήματα, bona, facultates, merces, quae erant in urb. it. 5, 9, 19. † πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους, quae in medio posita essent, 6, 5, 17. f. κείμενα. † τὰ ἐν Πάρθοις (ὄντα) λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. sc. χρήματα f. κτήματα, vastantes, diripientes, res, agros, homines, pecora, quae in Parthia erant. εὐμαρέστερον τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ (ὄντα) διοικήσεται, urbanae res 8, 7, 10. cf. 3, 10, 2. 4, 7, 1. e. it. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, post res, ad Cyzicum gestas, 3, 2, 17. sc. πράγματα. ††† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις, industria in rebus gerendis 2, 2, 16. v. ἀρ. M) c. subst. aliquo, a quo pendeat, f. post subst. a) abs. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν, in enarratt. 1, 1, 1. p. ἀλ., τῆς οὔσης ἐν ταῖς ἀφ., quae in narrationibus adhiberi potest et debet; i. q. apud; nisi cohaeret c. v. ὠλ. - ἔν τε συγκλήτῳ λ. γνῶσις καὶ τιμὴ, in senatu 7, 5, 12. ἔδωκε γράμματα ἐν πτυκτοῖς πίναξι, in plicatis libellis 7, 6, 11. litteras, quae scriptae erant non in apertis papyris, sed in complicatis. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in 7, 7, 7. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, in 7, 8, 8. gloria, quae parta per arma et fortitudinem in bello. nominatim de loco, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένων, summam rerum Romae 4, 12, 7. cui tunc omnes res, Romae curandae ab eo, demandatae erant; periphrasis Praefecti urbis; qui tunc Praefectus urbi constitutus erat ab ipso. ἀπὸ Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. quae sita in Phoenicia; sc. οὔσης, κειμένης. - τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. ipsi obstitisset, 8, 4, 24. v. ἄνθις. b) intra artic. et subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων, condiscipulos armorum 1, 5, 11. bellicorum studiorum, negotiorum, operum, nostrat. *Kriegskünste*, Kriegsdienste,

Kriegsgeschäfte, it. bellicarum rerum, nostrat. *Kriegssachen*; p. τῶν πολεμικῶν ἔργων, et τῶν ἐν π. γινομένων ἔργ. operum, quae in armis, sub armis, cum armis, fiunt, cum homines sunt induti armis; quae a militibus fiunt, operum militarium; it. rerum militarium: it. rei militaris; operum, quae in bello fiunt, operum bellicorum. conf. supra διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. ἐλογίζετο τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τινῶν εὐγένειαν. in senatorio ordine 2 3, 3. nobilitatem quorundam eorum, qui in senatu erant, quorundam senatorum. τῆς ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, in coetibus inclamatione 2, 7. 9. quae fiebat in coet., sc οὔσης, γινομένης. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. honore, qui tribuitur in dignitate imperatoria. nominatim de loco, τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione in - 1, 7, 1. sc. οὔσης, γινομένης, v. δ. - τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσι) δεσμωτήρια (ὄντα,) in iis carceres 1, 10, 4. † πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, viarum in orientem 3, 1, 8. obstructionem contra vias, in oriente quae sunt, et in orientem ducunt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis deliciarum 1, 6. 2. Romae deliciarum, nostrat. *die Annehmlichkeiten* in *Rom*; sc. οὔσης, v. τρ. - τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. Romae militibus, mil., qui Romae, ad Romam degunt, v. στρ. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. exercitum, Romae, ad Romam, versantem. τὸν ἐν Μηδίᾳ στρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. sc. ὄντα. - διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥ. (οὔσης) ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam Romae sacram v. 2, 9, 6. ἡ ἐν Ῥ. τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον διαφορὰ, Romae militum rel. 8, 1, 1. v. δ. - τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. in praefectura, quam in Syria obtinebat. τὰ ἐν Μυσοῖς καὶ Παίοσι στρατόπεδα (ὄντα,) Mysorum et Pannoniorum exercit. 5, 10, 2. — τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, comm. in M. 4, 15, 21. μετὰ τὸν ἐν Μεσ. αὐχμὸν, post Mesopotamiae aestum 6, 6, 5. cf. ib. 9. — πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, cum Aegypti Alexandria 7, 6, 2. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. — τὰ ἐν Ἰτ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. ††† N) c. adi. s. post adi., a quo pendeat, cf. supra τὸ ἀνθρώπ. ἐλεεινὸν ἐν λ. 1, 4, 3. it. 8, 5, 16. εὐπρόσφ ἐν λ. deinde in repetit. it. de loco, τοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτοις 1, 2, 2. in provinciis. — ††† p. subst. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ βίῳ ἐκείνου, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις 8, 8, 7. v. ἀκ. - τὸ ἐν ἡμῖν νέον, quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. nostram, meam iuventutem, sc. ὄν. †† O) c. adi. s. pron. demonstr. pers. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, in medio sui 2, 6, 19. πάντα - ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, in illo 2, 14, 5. ὑπερβαλλούσης ἐν α. φιλοχρηματίας 3, 8, 13. abundante s. excedente in eo avaritia. ἐν α. ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, in ipso ib. 14. †† P) c. subst. pers. vero, πρωτεύοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ, in senatorio ordine 2, 1, 20. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας, in exercitibus 2, 9, 9. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσούτῳ, in 4, 6, 12. ††† Q) per singularia quaedam, a) c subst. diversis, et loci et non loci, simul, ἐν ταῖς προόδοις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον - ἦθος ἐπεδείκνυτο, in procedendo et iure dicundo 2, 4, 2. in processibus s. progressibus et tribunalibus s. iudiciis. b) c. aliis praepp. simul syn. τέλη ἐπί τε ὄχθαις ποταμῶν - ἔν τε ὁδῶν πορείαις, ad rip. - in - 2, 4, 14. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera qui

dem parte - ex adverſo autem 4, 2, 9. ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια, cum in urbe ipſa, tum in ſuburb. 2, 7, 1. ἐτετρύχωντο ταῖς τε κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς, τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, cum illis in Media conflictibus, tum Parthico praelio 6, 6, 9. διττὰ ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, alterum in oriente, alterum ſub ſept. 3, 7, 16. ἠγανάκτουν, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod ipſi quidem in tabernaculis et peregrino ſolo degerent 5, 2, 13. c) per repetitam praep. eandem in vicinia, tum bis, οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in - 2, 3, 17. cf. 4, 13, 19. 1, 1, 5. 1, 7, 1. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 3, 2, 7. 3, 10, 2. 3, 14, 4. 4, 1, 4. 4, 2, 5. 4, 7, 1. 4, 8, 3. 5, 1, 8. 5, 5, 11. 20. 5, 8, 9. 12. ſq. 6, 6, 3. 6, 7, 1. 7, 8, 9. 7, 9, 9. 7, 10, 5. ſqq. 7, 12, 13. 8, 1, 12. 8, 5, 18. †† in quibus locis partim et diverſa fuit notione, ut in his quoque 2, 11, 16. συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς -, ἔν τε διαίτῃ - διαφερ. inter ipſos - in victu 4, 10, 12. 7, 5, 18. tum ter 7, 9, 8. 8, 1, 10. ſq. 8, 3, 1. ſq. diverſa etiam notiono ib. 16. tum quater 5, 5, 19. tum quinquies 3, 7, 18. ſq. d) quoad notiones, ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει λ. 7, 7, 2. propter - it. κτήματα, ἔν τε προσόδοις - τίμια, proventu 7, 12, 13. ἐν προσχήματι ἐλευθερίας, ſub ſpecie 7, 7, 8. ἐν σχήματι πρεσβείας, ſub ſpec. 8, 5, 1. τοῖς - τετολμημένοις ἐν φόνῳ λ. 2, 6, 22. per caedem - ἐν ἀσωτίαις - ἐβουλεύσαντο, in luxu 2, 5, 2. inter luxurioſas compotationes. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς λ. inter rapiendum 5, 6, 22. † ἐπιστολάς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασι 3, 8, 12. inter - it. 4, 12, 11. ††† εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις λ. inter ſubiectos 2, 3, 12. † πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, apud ipſos 3, 4, 20. cf. 3, 11, 3. 4, 10, 12. † ἐν εἰδόσιν ὑμῖν - μακρηγορεῖν, apud vos 5, 1, 3. οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος λ. quorum vulgus 6, 8, 7. Nominatim cum nominibus loci, et e Bg. Vs. ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Ilium 4, 8, 11. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, intra urbem Sirmium commorans 7, 2, 19. διατρίβοντι ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna 8, 6, 11. e) ubi et periphraſis valeat, pro gen. cf. ſupra Nr. m) ex 2, 3, 3. et Nr. n) ex 7, 8, 14. 8, 8, 7. et Nr. l) ex 4, 12. 2. f) per alia loca dubiae claſſis, ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς λ. in 2, 3, 14. noſtrat. *bey*. it. 1, 4, 3. 4, 4, 2. 4, 7, 14. g) per loca dubiae lect., ubi videatur pr. ἐν excidiſſe, ἐσχάτῳ καθέστηκας (ἐν) κινδύνῳ 1, 13, 3. ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις 4, 8, 19. ὅσα τε ἦν (ἐν) οἰκίαις δόρατα 7, 11, 15. 8, 6, 17. e. 6, 3, 3. 5, 2, 14. 4, 5, 4. 2, 9, 3. 8. 2, 7, 8. 0. 1, 12, 1. 1, 9, 6. e. De κἂν p. καὶ ἐν v. infra in κἄν.

ἐναγισμὸς, phyſ. παρασκευασθῆναι ἐναγισμοὺς παντοδαπούς, inferias 4, 8, 17. poſt ἑκατόμβας, in ſacrificio in honorem herois Alexandri, quae inferiae conſtiterint vel partibus victimarum, quae manibus ſecabantur, vel ſic dictis incruentis, libaminibus et ſuffitu.

ἐνάγειν, trop. de re, c. acc. perſ. et praep. it. c. adiuncto ſyn. ἐνῆγε δ' αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμ. καινοτομίαν τὸ Μ. μῖσος, inducebat 5, 4, 2. impelleb., incitab.

ἐναντιοῦσθαι, trop. med. de perſ. cum dat. perſ. et praep. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιουμένων, cum omnes eius libidini refragarentur 3, 15, 14. omnibus ei adverſantibus, repugnantibus,

in iis, quae volebat, p. πρ. ταῦτα, ἃ λ. sed abs. ἐδεδίει τὸν δῆμον, ὡς ἐναντιωσόμενον, ut adversaturum 2, 6, 18.

ἐναντίος, Masc. phys. in bello, de pers. c. artic. p. subst., in opp. τῶν ἐναντίων - οἰομένων λ. cum adversarii existimarent 3, 3, 9. i. q. sq. §. 12. τῶν πολεμίων, sc. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατιωτῶν. — Fem. trop. de re, c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, contrario consil. 1, 13, 5. Neutr. phys. de pers. s. re, c. dat. pers. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσως γένοιτ' ἂν ἐναντίον, multitudo - adversa 4, 14, 16. impedimento erit. Sed de re, c. artic., p. adv., in opp. μηδενὸς εὐφημοῦντος· τοὐναντίον δὲ - ἐβλασφήμουν, sed contra 2, 6, 20. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τὸ ἐναντ. μέρος s. χωρίον, e contraria parte, e contrario loco, s. altera ex parte, e contrario. †† Plur. p. adi. c. dat. pers. ἃ περ - Ῥωμαίοις ὄντα ἐναντία, adversa 3, 14, 20. dum Romanis erant adversa s. adversabantur, nocebant, impedimento erant, sylvae cum paludibus et locorum ignoratio. — †† c. artic. αὐτοὶ τἀναντία ἐφρόνουν, ipsorum contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus favebant s. studebant, sc. πράγματα s. μέρη, alii favere homini. † εἴτε δικάζοιεν, τὰ ἐναντία ἐφρόν. contraria sentiebant 4, 4, 1. faveb. aliis rebus aut hominib. † ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐν. ἐσπούδαζον, contrariis favebant ib. 2. personis et actoribus aliis.

ἐναργής, trop. de re, neutr. cum artic. (p. subst.) et gen. pers. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ λ. manifestum numen deae 1, 11, 13. praesentiam deae, s. praesens numen, s. praesentem deam, s. efficaciam, potentiam deae, s. efficacem, potentem deam; agnoverunt, deam esse praesentem atque efficacem, deam manifestasse se suamque praesentiam, efficaciam, potentiam et benevolentiam.

ἐνάρετος, moral. de re, cum subst. fem. δι' ἀνδρείας ἐναρέτου, fortitud. eximia 2, 13, 12. sed c. adiuncto, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχὴν, praeclarum imper. 2, 8, 3.

ἐναυξάνεσθαι s. potius ἐναυξεσθαι, trop. vel phys. pass. de pers. c. abl. rei, τρυφῇ, ἢ περ ἐναυξηθέντες, innutriti 2, 10, 12. educati, adsuefacti, s. obesati, obesi facti, saginati, obesi.

ἔναυσμα, impropr. de re, c. praep. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, fomites 2, 15, 3. incitamenta. — sed c. gen. rei, ἡ - σπουδὴ ἐναύσματα ἔριδος - παρεῖχε, faces 3, 13, 4. incit., irritamenta, caussas, ansas, occasiones.

ἔνδεια, phys. de re, cum gen. rei, ἐνδείᾳ ῥείθρων λ. indigentia 7, 12, 7.

ἐνδεῖν, trop. de re, neutr. c. dat. pers. οὐδὲν ὑμῖν ἐνδεήσει, deerit 2, 5, 13.

ἐνδείκνυμαι, trop. med., de re, c. adv. ὡς τὰ - ἐνέδεικτο, declarabat 2, 4, 15. indicab. - sed de pers. c. acc. rei, ἐνεδείκνυντο προθυμίαν λ. prae se ferebant 2, 10, 19. οὐδέν τι - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, prae se ferens 2, 5, 8. simul c. adv. οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο λ. ostentabat 2, 11, 5.

ἐνδέχεσθαι, trop. med., de re, ἐνδεχομένην πίστιν ἕξειν ᾤοντο, facile fidem inventurum arbitrabantur hunc rumorem 2, 1, 7. facilem fidem, forte nostrat. *allen* möglichen *Glauben*. τὰ λεγόμενα πιστεύσαντες καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ εἶναι, quae dicebantur, et fieri posse et vera credentes esse, 5, 4, 1. possibilia; c. adv. τὰ - διοικήσας, ὡς ἐνεδέχετο, ut licebat, 4, 8, 8. ut possibile erat, ut fieri poterat. ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδ., ἀνδρείως, quantum licebat, 6, 5, 22. qu. fieri poterat, s. quoad,

ἐνδιαιτᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. τῇ β. αὐλῇ πολλῶν ἐτῶν ἐνδιαιτηθεῖσα, in aula commorata 5, 8, 7. i. q. nunc ſq.

ἐνδιατρίβειν, phyſ. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. ἡμερῶν λ. immoratus Thyſtro 7, 6, 1. c. praep eadem eodemque gen. ὀλίγων ἡμερ. ἐνδ. τῇ Ἀκ. commoratus Aquileiae 8, 7, 19.

ἐνδιδόναι, trop. de perſ. c. acc. rei, τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον λ. indulgentes 1, 6, 1. dantes, concedentes.

ἔνδοθεν, phyſ. propr. p. adv. e loco, intra artic. et ſubſt. perſ. ſ. particip. ὑπὸ τῶν ἔνδ. φευγόντων, per eos, qui ex aedibus profugerant, 4, 4, 19. impropr. p. adv. in loco, c. opp. ἔνδοθεν μὲν - ἔξωθεν δὲ λ. interius 4, 2, 15. intus. abſ. ἔνδ. ἀνελθόντες λ. intus 5, 4, 4. poſt τοῖς τείχεσιν, intra muros.

ἔνδον, phyſ. propr. adv. in loco, abſ. ἦσαν, intus 2, 12, 3. in urbe, it. 8, 3, 17. it. ἔ. ἀπεκέκλειντο ib. 2. ſed, in domo, - ἔ. εἶναι, intus 3, 12, 15. in palatio, cf. §. 13. ἀνὰ τὰ βασίλεια. it. τὸ πεπραγμένον ἔ. 4, 4, 10. †† ſed ἔ. ἔμεινεν, domi 7, 8, 2. ubi reſpicitur praetorium ſ. domus aliqua ducis et imperat. Maximini, in urbe Thyſtro 7, 3, 9. e. 7, 2, 18. ſq. ſed opp. ſq. 7, 8, 5. πρὸ τῆς πόλεως πεδίον. †† τοῦ πολέμου ἔ. ὄντος, bello inteſtino durante 3, 13, 12. inter fratres, Caracall. et Get., vel in Roma urbe, (cf. 1, 13, 1.) vel ſaltem in Italia, opp. δύναμιν ἔξωθεν λ. §. 9. et 11. †† ὅσοι ἔ. κατελήφθησαν, intus 5, 8, 16. in caſtris, poſt τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας, Elagab., et poſt nominata diſerte caſtra §. 12. - 13. ubi διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ϛρατοπέδου, ubi niſi interfectus a militibus, ſumatur, illum inde aliqua diei parte prodiiſſe in praetorium et tentorium ducis inferioris, aut ſuum, quo ἔνδον referas. Sic - αὐτὸν εἶχον ἔ. tenebant intus 5, 3, 25. manifeſto innuitur tentorium tale, poſt nominata caſtra §. pr. † impropr. δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος ἔ. intra caſtra ib. 23. p. intro. ††† c. gen. rei ſ. loci, ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, iam eos eſſe militum ſuorum domi, incluſos, 4, 9, 12. eos eſſe intra arma incluſos, i. q. ἐντὸς 2, 13, 9. ††† Superl. ἦν τις, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, oriundus ex intimis Thracibus 6, 8, 1. ubi Var. L. τῶν ἐνδοτάτω ſ. c. iota ἐνδοτάτῳ redeat eodem, per ellipſ. ſubſt. et particip. μέρει, τόπῳ, χωρίῳ τῆς γῆς ὄντων, κατοικούντων, natione illorum in intima regione habitantium Thracum.

ἔνδοξος, trop. Maſc. de perſ. abſ. τῶν μονομαχούντων ἐνδόξου τινὸς λ. celebris 1, 15, 18. c. adv. τοῦ Μακεδόνος (Ἀλεξάνδρου,) ὡς πάνυ ἐνδ. illuſtris 5, 7, 5. c. aliis adiunctis, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τὲ καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι, ill. 1, 6, 18. τῶν ἐνδόξων ἀγωνιϛῶν, nobiliores actores 1, 9, 6. † πλείϛους ἀπέκτεινε τῶν ἐνδόξων τὲ καὶ πλουσίων, plurimos ex illuſtribus hominibus 5, 6, 1. ſed de re, πλείϛους τῶν ἐνδ. οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis rel. 7, 3, 12. i. q. §. pr. τῶν κρειττόνων. at c. ſubſt. fem. ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία, gloria fortitudinis 6, 3. 8. glorioſa eſt fortitudo. †† τιμὴ ἔνδοξος, honores inſignes 7, 5, 12. 4, 2, 5. inſignem ſ. illuſtrem honorem. — †† τὴν ἔνδοξον πορφύραν, inclytam illam purp. 1, 16, 7. quam Conſules induunt, celebrem ſ. notabilem, ob magnificentiam et praeſtantiam, et hinc magnificam, praeſtantem, excellentem, praeclaram, ſ. noſtrat. *herrlich* ſ. *prächtig*. γένους ἔνδοξον ἀρχὴν, generis initio clara, 5, 1, 17. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἔνδ. οὖ-

σαν ἀεὶ, imperium ſemper inclytum 2, 13, 12. cum adiuncto, τὴν ἔνδ. καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχ. illud glorioſum et praeclarum imper. 2, 8, 3. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδ. ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. — † ſuperl. τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, - τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους λ. illuſtriores 5, 7, 11. quosdam eorum valde illuſtres ſ. illuſtriſſimos, i. q. ſupra πάνυ ἐνδόξ. †† Neutr. plur. p. adv. c. gen. perſ. et adiuncto, ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, τῶν πώποτε βασιλέων, praeclariſſime omnium unquam imperat. 3, 15, 5.

ἐνδόξως, trop. εἰς μακρὸν γῆρας ἐ. ἐλάσαντι, glorioſe 2, 5, 9. ὅσοι Ῥωμαίων ἐ. ἐστρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν, qui apud Romanos inclyti fuerunt belli duces aut principes, 4, 2, 19. qui Romanorum ſ. inter Romanos glorioſe belligerarunt aut regnarunt.

ἐνδόσιμον, impropr. p. ſubſt. c. gen. rei, προθυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἐ. τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, invitamentum ad - 3, 6, 22. incitamentum; propr. cantilena incentiva et hortatoria ad aliquod opus. - abſ. τῷ θυμῷ τὸ ἐ. αὐτοῦ διδόντας, qui furori eius alimenta miniſtrarent 5, 1, 6. ſq. ſyn. formula, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας.

ἐνδότατος v. ἔνδον.

ἐνέγκω, ſ. ἐνεγκέω et ἐνεγκάω, trop. de re, c. acc. rei, πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν φορὰ, tulit, 1, 2, 7. protulit, produxit. ſimul c. praep. ſ. caſu temp. ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - πολλὰ ἤνεγκε, protulit 1, 1, 8. ὡς μεγίστην ἐνεγκεῖν δυσθυμίαν τῷ στρατῷ λ. (τοῦτο ſ. τοῦτο πρᾶγμα,) καὶ - ἀδοξίαν, ita, ut (haec res et calamitas) attulerit 6, 6, 4. excitarit, - pararit, contraxerit. ſed de perſ. c. acc. rei, Δουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, non tulit 4, 5, 13. ſimul c. adv. affini, χαλεπῶς καὶ δυσφόρως ἤνεγκε τὸ πραχθὲν, graviter moleſte que ferebat 4, 14, 14. † c. adiuncto al. ſyn. αὐτός τε δυσφ. ἤ. (ταῦτα,) καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς λ. et ipſe tulit (iſta, nunciata) moleſtiſſime 6, 6, 1. c. acc. perſ. vel c. acc. particip. perſ. p. acc. et inf. αὐτὸς ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα λ. non pertulit fratrem, illudentem rel. 4, 5, 12. vel non toleravit, fratrem illudere rel. Paſſ. de perſ., phyſ. abſ. πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, quam adduceretur 1, 11, 11. lectica, curru; arceſſi, iuberi venire.

ἐνέδρα, phyſ., in bello, de loco vel actu, δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεῦσαι, inſidias ſtruere 8, 2, 2. per latebras ſ. in latebris. - de loco vel perſ. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν - κρύφιοι εἶεν, an aliquae inſidiae - occultarentur 8, 1, 2. impropr. extra bellum, ὅσα - διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσε, quae omni genere inſidiarum intendit 4, 5, 7. † c. adiuncto ſyn. et forte etiam c. praep. ἐνέδραν καὶ σκευὴν ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, inſidias et dolum in ſe compoſitum putans 7, 5, 8.

ἐνεδρεύειν, trop., extra bellum, de perſ., abſ. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα, decipiens 3, 12, 18. inſidiando, inſidioſe, doloſe.

ἐνεθίζεσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, σκληρῷ βίῳ - ἐνεθισμένος, vitae inſuetus 2, 9, 2. adſuetus 2, 9, 2. adſuetus. — τῇ γραφῇ ἐνεθισμένοι, picturae iam inſueti 5, 5, 14. ὑγρῷ - ἀέρι ἐν. coelo inſ. 6, 6, 2.

ἔνειμι, trop. de re, c. dat. ſ. abl. perſ. ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, inerat ipſis 2, 7, 14. erat in - erat iis, habebant, amabant. - † alio ſenſu, c. dat. perſ. et inf. τὰ ἄλλα - ἐνεῖν

ὑμῖν - μαθεῖν, facile eſt 4, 5, 7. p. ſimpl. ἐςὶν ſ. ἔξεςιν, licet, poteſtis. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς λ. quid poſſent 2, 13, 20. licebat, poterant. †† Particip. nominatim, per eandem rectionem, ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι λ. cum liceat ipſis 8, 3, 5. †† ſine caſu, c. ſolo inf. ἐνὸν (αὐτοῖς) πιςεῦσαι λ. cum liceat ib. 10. — ††† Separatim praeſ. contractae formae, c. adv. ſ. coni., συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vaſa colligere eos quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. ὡς ἔνι μαλιςα σὺν τῇ ςρατιᾷ ἠπείγετο, quantum maxime poterat cum rel. 3, 2, 1. qui Bg. in poſtr. loco c. ὡς ἔ. iungit adv. μάλ., ut comma poſt μάλ. fiat, quanquam, tracto adv. ad ſq. v., ſtabit comma et poſt ἔνι. Quo facto, in primo loco adv. μάλ. iungetur adeo c. ſuperl. Sed in his praeſ. eſt p. impf. ἐνῆν.

ἕνεκα, cum gen. inf. τοῦ κωλύεσθαι ἑ. τὴν δίοδον λ. ut impediretur transitus 3, 3, 2.

ἐνεςὼς v. ἐνίςημι.

ἐνεχθῆναι v. ἐνέγκω.

ἔνθα et ἔνθ', phyſ. de loco, poſt punctum, ubi 1, 11, 5. 4, 2, 12. 5, 4, 21. 7, 2, 12. 8, 1, 9. † ibi que 7, 9, 16. poſt colon, ubi 3, 9, 16. it. poſt comma, ubi 2, 9, 7. 2, 10, 18. 3, 9, 18. 5, 12, 18. 7, 3, 9. 7, 6, 1. 12. 8, 2, 2. 8, 5, 20. 8, 6, 11. †† illuc, ubi 6, 5, 3.

ἔνθεν, impropr., de cauſa, poſt punctum, quapropter 8, 2, 9. unde 8, 7, 2.

ἐνθουσιάω, trop. de perſ., πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾶν, ne furerent (Praetoriani, caedem intentantes,) 2, 5, 8. prae ira; it. — ὁ δῆμος ἐνθουσιῶν, furibundus 7, 11, 15. - ſed prae dolore et ira, τὸν δῆμον -, διέθεον ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, lymphatis 2, 6, 1. — tum prae laetitia, ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει λ. furibundus 7, 7, 1. it. ὁ δῆμ., ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, ἐξεβακχεύετο, lymphatico 2, 2, 5. it. †† ὥσπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο, lymphati 8, 6, 17. ſq. συνηδόμενοι ἀλλήλοις. Sed de imperat. prae anxietate et timore, προπηδήσας τῆς σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, furibundus 6, 9, 1. †† de re, τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furorem inſanum 3, 11, 17.

ἔνι, v. ἔνειμι.

ἐνιαυσιαῖος, phyſ. de re, τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν, menſium anni, 1, 14, 17. i. q. ſq.

ἐνιαύσιος, de re, c. ſubſt. fem. τὴν ἐνιαύσιον πορφύραν, annuam, 1, 16, 7.

ἐνιαυτὸς, phyſ. abſ. εἰς αὐτὸν (Ianum) ὁ ἐν. ἄρχεται καὶ παύεται, annus 1, 16, 6. c. adi. ἐνιαυτοῦ μόνου λ. per annum unum duntaxat 5, 3, 1. σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν, per tot. an. 2, 7, 15.

ἔνιοι, Neutr. de re, ἐνίων, πάλαι γεγονότων, quorundam 1, 1, 1. ſcil. ἔργων, quod ipſum ſubſtant. pro illo adiectivo ferunt Mss..

ἐνίςημι, trop. de re, τῆς ἑορτῆς ἐνςώσης, inſtante 2, 2, 3. appropinquante.

ἐννήχομαι, phyſ. med. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei ſ. loci, ἑλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαι, quibus innatare 3, 14, 12. in quibus ſ. per quas paludes.

ἐννοεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἐννοῶν τὴν δύναμιν λ. reputans 7, 9, 9. cogit., perpend. it. c. acc. perſ. τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων, agnoſcentibus 1, 15, 16. reputantibus,

†† δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀποῤῥήτους ib. i. 3, 11, 9. sed cum gen. rei, γραμματεῖον, τοῦ Φόνου Φέρον τὰς ἐντ. ib. 18.

ντὸς, phyf. c. gen. loci, τείχους ἔμενον, intra 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. 3, 2, 11. 6, 2, 3. † ἐκ. σημείου λ. intra centef. ab urbe lapidem 2, 13, 18. †† c. gen. rei, f. quafi loci, αὐτοὺς, ὥσπερ σαγηνεύσας, ἐντὸς τῶν ὅπλων - εἶχε, intra arma ib. 9.

ντρέφεσθαι, trop. paff. de perf. c. dat. f. abl. rei, ἱερωσύνην, ᾗ ἐντέθραπτο, cui innutritus fuerat 5, 5, 4. - c. adiuncto temporis ex abl. μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, longo temp. in - poteft. innutrita 5, 3, 5. - fed e praep. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς, cum in pace - fuiffet educatus 6, 2, 7.

ντρεχὴς, trop. de perf. c. adv. γυνὴ καὶ ἄλλως ἐ. agilis 5, 8, 7. noftrat. *thätig*, vel verfuta, follers, noftrat. *gewandt*, callida, velocis ingenii, vel experiens; omnino *velox*.

ντρυφᾶν, phyf. de perf. c. dat. f. abl. rei, ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, profufis largitionibus ad luxuriam abuti 2, 3, 22. de militib. Praetor. p. uno Lat. *luxuriari*. c. adiuncto e cafu temp. Μακρῖνον, ἐνιαυτοῦ μόνου τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, imperio in deliciis acto 5, 3, 1. fed ex adv. ἤκουεν βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα (Albinum) τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio faftu ufurpare Caefaris appellationem 3, 5, 4. more imperatorio ufurpare Caefaris dignitate, ob eam que et in ea fplendidius vivere, vel fuperbius agere. ††. cum dat. f. abl. loci, Νίγρου, τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐντρυφῶντος, Antiochiae deliciis vacante 2, 14, 11. luxuriofe et in luxu deliciis que vivente, i. q. τρυφαῖς σχολάζειν ἐν τῇ Ἀντ. cf. 1, 8, 2. e.

ντυγχάνειν, de perf. phyf. abf. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα, obvium quemque 3, 3, 5. ἀποσοβεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας, accedentes 1, 2, 5. obvius 1, 12, 13. obvium quemque 4, 6, 12. trop. c. dat. f. abl. rei, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, ut infpiciat litteras 4, 12, 12. — Med., oppreffo tali cafu, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ, eorum, qui ad haec accedent 1, 1, 4. fc. ταύτῃ, τῇ ἱςορίᾳ, lecturorum eam, f. eorum, qui legent eam, qui in eam incident.

νυβρίζειν, de perf. trop. c. dat. f. abl. rei, ἀποχρῶνταί τε καὶ ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ f. βασιλείᾳ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, abutuntur per contumeliam - poffeffione 5, 1, 13. per hendiad. imperium male ufurpant et cum contumelia, iniuria et contemtu aliorum, f. imperium male ufurpant et illudunt ei, i. parvi id pendunt et nihili prae fuperbia. - phyf. abf. τὰ σώματα (αὐτῶν) παρέδοσαν σύρειν τε καὶ ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς,) trahenda per contumeliam 5, 8, 17. ut traherent ea et illuderent f. infultarent iis; ubi deeft ὥςε f. εἰς τό. ῥίψαντες τὰ σώμ. τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς) καὶ πατεῖν, illudere 8, 5, 24. † c. adiuncto ex affini fubft. σύροντες τὰ σώμ. καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίσαντες (αὐτοῖς) omni contumelia afficientes 1, 13, 11. omnem f. fummam contumeliam in iis exercentes f adhibentes. c. cafu perf. eodem, oppreffo quidem, et c. adiuncto, ἐνυβρίζουσα (αὐτῇ, τῇ γυναικὶ,) εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως λ. contumeliis afficiens 6, 1, 20. i. - c. diferto eo cafu, ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. ib. m. illudentem, illudere. ζῶσιν ἐνυβρίσαι, illudere 8, 8, 14. c. adiuncto modi, αὐτῷ ἐνύβρισεν, ἄνανδρον αὐτὸν καλῶν λ. ipfum per contumeliam appellaverat imbellem 4, 13, 5. contumelia affecerat, vocans f. vocando eum, f. verbis contumeliofis invaferat f. infe-

ἔξειμι, (ab εἶμι) phyſ. de perſ. c. coni. et adiuncto, πανδημεὶ πάντες ἐξίασιν, ὡς δὴ τῷ - ἀντιταξόμενοι, exeunt 7, 9, 8. ex urbe — Med. cum gen. loci, ἐξῄει τῆς βαρβάρου (γῆς,) decedebat de barbaro ſolo 3, 15, 12.

ἐξέλκειν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ., gen. loci et praep. αὐτοὺς - τῆς β. αὐλῆς ἐξέλκουσι μετὰ λ. ex aula protrahunt 8, 8, 14. qui Bg., commate facto, μετὰ λ. trahit ad ſqq.

ἐξεμεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ubi evomuiſſet 1, 17, 24.

ἐξέπειν ſ. ἐξειπεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. et coni. πρὸς οὓς - ἐξεῖπεν, ὅτι λ. quibus enunciavit 5, 3, 18.

ἐξέρχεσθαι, phyſ. de perſ. in bello, abſ. ἐκέλευεν, ἐξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, egreſſos 6, 9, 6. e caſtris. c. adiuncto e praep. μετὰ πάσης προθυμίας ἐξελθεῖν, egredi 5, 4, 9. ex urbe ſq. καὶ ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι. extra bellum, c. abl. modi, πάντας ἐξελθεῖν εἰρηνικῷ σχήματι, egredi 2, 13, 4. e caſtris, Praetorianos exauctorandos. c. gen. loci, τοῦ ἔθνους ἐξελθεῖν ἐκέλευσεν, provincia abſcedere 7, 9, 6.

ἐξετάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, εἴ τις τὴν αἰτίαν - ἐξετάζοι, examinet 4, 5, 5. inquirat, i. q. pr. λογίζοιτο, cogitet de - c. adiunctis, e nominat. adi. modi et ſyn. v. it. adv. loci, ἐν τῷ - οἰκίσκῳ, ἔνθα μόνος τὰ - ἠρεύνα τε καὶ ἐξήταζε, inquirebat 7, 6, 12. — Paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. εἰσί τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, examinati 4, 5, 9. - trop. c. praep. ἐν πράξεσι - ἐξετασθεὶς, in - verſatus 7, 5, 3. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν - πράξεσιν, ſpectatis in - 6, 1, 8. probatis, exploratis.

ἐξέτασις, phyſ. ſenſu iudiciali ſ. iuridico, γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας, inquiſitione 1, 8, 17. τῆς ἐξ. ἐπακοῦσαι, confeſſionem 4, 5, 9. examinationem per tormenta. - trop. de hiſtoriarum ſcriptorum iudicio in explorando vero et falſo, θαῤῥοῦντες, ὡς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ. οὐκ ἐλεγχθήσεται, quam accurate verum examinatum ſit 1, 1, 2. diligentia veri examinandi, inquirendi reperiendi que.

ἐξευρίσκειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκοντες, excogitantes 3, 13, 15. inven., reper.

ἐξέχειν, trop. de perſ. abſ. συνωμότας τῆς βουλῆς λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, quosdam primarios 1, 8, 11. eminentes, ubi et de med. p. 305. m. τοὺς ἐξέχοντας ἐφόνευε, eminentiores 7, 9, 23. opp. ſq. τοὺς δημότας. c. gen. perſ. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐξ. ex militibus eminentiores 2, 7, 10. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλήτου, primores Senatus 3, 5, 4. ſimul c. adv. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλ. qui eminerent in ſenatu 3, 8, 13. - c. praep. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξ. in exercitibus eminentiores 2, 9, 9.

ἑξήκοντα, propr. de re, ἔτεσιν, ſexaginta, 1, 1, 8.

ἑξῆς, phyſ. c. praep. et artic., p. adv. τὰ - ἐν τοῖς ἑξ. διηγήσομαι, deinceps 2, 15, 13. ὡς ἐν τοῖς ἑ. ἐροῦμεν, d. 1, 14, 12. in ſequentibus 4, 14, 4. 5, 3, 16. - c. adiuncto, τὰ ἑπόμενα ἐν τ. ἑ. λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20.

ἐξισοῦσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. ὡς μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ τινα ἐξισοῦσθαι, ut haud facile ei quisquam aequiparandus eſſet 7, 1, 26. exaequandus, exaequetur - de re, c. dat. rei, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex maximis urb. integra poſſet illi parti aequiparari 7, 12, 16.

τινὰς τῶν ἐθνῶν ἐ. ἐνεχείρισε, provinciarum 5, 7, 14. D) potentia, poteſtas Rom. imperatoris, abſ. μὴ πάλιν ἰοῦσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, potent. 7, 10, 4. τῇ τῆς ἐ. κοινωνίᾳ, poteſt. 2, 15, 5. c. adi. μετὰ σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐ. lic. 2, 9, 12. μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐ. uno imperio 4, 10, 10. c. adiuncto ſyn. τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, potent. 6, 8, 9. παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν - τῇ ἐ. χρώμενος, poteſt. 7, 1, 2. οὐχ οὕτω τῆς ἀρχ. ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐ. μνᾶσθαι, potent. 2, 9, 14. οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, poteſt. 8, 8, 7. c. adi. ſimul, σοί τε τῆς ἀρχ. παραχωροῦ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐ. ψηφιζόμενοι σοι διδόντες, poteſt. 2, 3, 10. cum adi. ſolo, ὑπὸ βασιλικῆς ἐ. lic. 5, 13, 14. βασιλικῇ ἐ. ἐντεθραμμένη, in poteſt. 5, 3, 5. † ſimul c. adiuncto e ſubſt. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασ. auctoritate et potentia 5, 1, 3. †† dub. claſſ. ποιησάμενος αὐτὸν (αὐτὸν) ἐπ' ἐξουσίαν, poteſt. 1, 9, 1. — c. adi. νεότης -, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον προσλαβοῦσα, poteſt. 1, 3, 13. ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις 1, 1, 10.

ἐξοχὴ, phyſ. c. gen. rei, εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, proiecturae 7, 12, 12. partes ſ. ſtructurae eminentes. cum mero adi. τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς περικείμενα, angulis 4, 15, 6. eminentias, noſtr. *Ecken*, Zacken, *Spitzen*. ἐξοχάς τινας βραχείας δεικνύουσιν, eminentias 5, 5, 11. eminentes e lapide ſtructuras ſ. partes.

ἔξοχος, trop. de perſ. c. gen. perſ. pro ſubſt., c. artic. τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, eminentioribus in ſenatu 2, 12, 10. ſc. ἀνδρῶν, it. στρατιωτῶν τοὺς ἐξοχωτάτους, praeſtantiſſimos quosque 7, 1, 16.

ἔξω, phyſ. de loco, c. gen. loci, τῆς πόλεως, extra urbem 4, 2, 11. 4, 6, 2. it. phyſ. ſed ſine notione loci, c. gen. rei ſimplicis, μείναντες ἐ. τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. τῷ στρατῷ, - ἐ. μάχης γεγονότι, ex. pugnam 3, 7, 9. ſed trop. ἀνὴρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεστὼς, vir, mentis compos, 3, 11, 17. extra mentem, extra ſe. ἐ. κολακείας - λ. citra adulationem 1, 4, 12. ſine ad. ἴσε, ἐ. πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας, extra 2, 7, 12.

ἔξωθεν, ph. de loco, abſ. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες λ. extra 2, 8, 10. in faſtigio, aut in alia domus externae parte. - μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἐ. ἐχέγγυον, ut nulla ſit externa potentia 3, 13, 11. extra urbem Romam vel Italiam. - τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἐφόνευον ἐ. 4, 9, 14. extra, i. in extrema parte et acie, in ſerie ultima et circulo extremo. †† καταφράκτους ἀπὸ καμήλων ἔξωθεν μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. - in opp. ἔνδοθεν - ἔξωθεν - κεκόσμηται, exterius 4, 2, 13. foris 5, 4, 4. extra urbem. - οἶκοι - ἔξ. 3, 13, 9. ubi Bg. ut ante §. 11. - intra artic. et ſubſt., p. adi. τοὺς ἐ. κινδύνους, externa pericula 2, 5, 10. - † c. gen. loci, εἴ τι τῶν πυλῶν ἐ. ἦν, extra portas 8, 4, 22.

ἐξωθεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et praep. it. adiuncto modi e particip. nominat. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι, protrudunt 3, 4, 11. - de re, c. acc. rei, τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, expellente 1, 17, 23. - Paſſ. de perſ. abſ. πονηρῶν ἀνθρώπων ἐξωσθέντων, expulſis 5, 2, 5.

ἐοικότα, v. εἴκω.

ἑορτάζειν, phyſ. de perſ. abſ. κελεύσας, πάντας - ἑορτάζειν, feſtum celebrare 5, 6, 12. in nuptiis, ut et ἑώρταζε, feſtum agitabat 4, 11, 5. ἑορτάζοντος βασιλέως, feſt. cel. 2, 13, 4. πάντων ἑορτα-

λιζα Σύλλαν, laudabat 4, 8, 14. Paff. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, laudatur, 5, 1, 12. - τὸ ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κολασθήσεται laudabitur 7, 5, 16. - c. praep. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, cum minime in laude effet 5, 2, 10. τὰ παρ' ἐκείνοις διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, quae commendantur 4, 10, 9. ὁ βίος αὐτῷ διὰ σωφροσύνην ἐπῃνεῖτο, laudabatur 2, 3, 4. - de perf. οὐδενὸς τῶν ἐπαινουμένων ἀτελέστερο, laudabilium 3, 8, 14. celebratorum, nobilitatorum, celebrium in hoc genere virorum. cum praep. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, celebres 4, 3, 5. † fimul cum nominat. modi vario, συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργὸς - ἐπῃνεῖτο, laud. 7, 2, 17.

ἔπαινος, phyf. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν - ἔχει λ. laudem referunt 5, 1, 12. laudum relationem habent, f. ad laudem referuntur.

ἐπαίρεσθαι, trop. de perf. paff. c. abl. rei, ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς ἐλπίσιν, in has erectus fpes 2, 8, 16. per has fpes incitatus f. inflatus. c. adiuncto, φύσει ὢν ἀλαζὼν, καὶ ταῖς - εὐπραγίαις ἐπ. elatus 6, 2, 15.

ἐπαιωρεῖσθαι, paff. trop. de re, c. dat. rei f. loci, ξίφος, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, impendentem 3, 2, 3. c. dat. perf. oppreffo, ξίφους ἐπῃωρημένου ἐμοὶ, gladio (mihi) impendente 4, 5, 14. fine cafu, in opp. κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, impend. 1, 9, 10. de perf. c. abl. rei, κούφοις ἐπαιωρουμένου (αὐτοῦ) ἐλπίσι, fpe - fubnixo 2, 9, 1. commotus, habens, fublatus, elatus.

ἐπακολουθεῖν, trop. de perf. c. dat. perf. cum dat. oppreffo, εὗρεν αὐτοὺς ἐπακολουθήσοντας (αὐτῇ) 1, 17, 9. infecuturos, fubfecuturos, feqūi, in libello, fcriptos poft fe.

ἐπακούειν, de perf. phyf. c. gen. rei, τῆς ἐξετάσεως ἐπακοῦσαι, exaudire 4, 5, 9. c. adiuncto modi e particip. αὐτὸν - ἀποσάντα ἐπ. τινῶν ἀπορρήτων, ut audiret 3, 5, 12. 8. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, aufcultabat 8, 3, 7. c. adv. περιεργότερον ἐπακοῦσαι τῶν βουλευομένων θελήσαντες, exaudire 7, 11, 5. — cum gen. tali mero, at in opp. ὃν ἐπάκουειν τε τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, exaud. 1, 5, 21. trop. c. dat. rei et adv. δεδιότες, μή πως - ὀκνηρότερον ἐπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. p. quo tamen ὑπακ. rectius Stp.

ἐπάλληλος, phyf. Mafc. de perf. ἐπάλληλοι πίπτοντες, alii fuper alios cadentes 1, 12, 14. c. fubft. fem. de re, τῆς ἐπαλλήλου - βοῆς, crebra inclamatione 2, 7, 9. ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει, iterata plicatura 1, 17, 1. ἐπάλληλοι - ἡδοναὶ, continuae 1, 13, 15. 1, 17, 22. τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν, contin. 1, 14, 13. † c. adv. οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, crebras 1, 1, 5. † de anim. τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis fuper alias cadentibus 4, 15, 13. Neutr. διὰ ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, multitudinem cumulatam 7, 12, 13. cum artic. p. fubft. διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra 8, 4, 11. vinculorum frequentiam.

ἔπαλξις, phyf. abf. τὰς ἐπάλξεις, pinnas 7, 11, 17. c. adiuncto, ἐπάλξεων καὶ πύργων, propugnaculis 8, 4. 20. 8, 2, 12. pinn. 5, 4, 4. cum gen. loci, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τείχους, pin. 3, 5, 1. — trop. ἐκ τοῦ τελευταίου κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, λ. pin. 4, 2, 22.

ἐπαμύνειν, phyf. de perf. c. dat. perf. τοῖς - ἐπ. δεῖν ἡγούμενοι, fuc-

currendum 5, 8, 16. cum praep. ſola, ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, ſuccurrit 6, 5, 12. locis ac terris, contra hoſtes irruentes, tentando hos arcere et repellere; unde ſq. ἀπείργειν λ. - trop. cum adiuncto et dat. rei, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπεξελθεῖν τῷ - φόνῳ, ulciſci 2, 9, 11.

ἐπὰν, c. coni. verbi, poſt comma, *ubi* 3, 10, 15. cum 4, 11, 5. quando 6, 5, 7. - poſt punctum, *ubi* 4, 2, 8. 18.

ἐπαναβαίνειν, phyſ. de perſ. c. dat. loci, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, conſcenſis domibus 7, 7, 7. ἐπαναβῆναι αὐτοῖς, (τοῖς δώμασι,) adſcendere (in ea) 7, 12, 11.

ἐπανάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. τὸν ςρατὸν ἄπρακτον ἐπανήγαγε, reduxit 3. 9, 12. - ſimul c. praep. τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, reſtituens 7, 6, 7. revocans, reduci ſ. redire iubens. τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε, redux. 6, 6, 4. † de re, partim trop. ἐπανάγοντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν τιμωρίαν, reducente 5, 4, 22.

ἐπαναπαύεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, εἰς ὕπνον κατεφέροντο, κατεχούσαις τε ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, requieſcebant 2, 1, 3. quieſcebant ſuper manibus, innixi ſ. incumbentes manibus, ſtantes inclinabant et demittebant caput in manus.

ἐπανατρέπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, et c. nominat. perſ. modi, πρῶτος - τὸ - ἐῤῥωμένον - ἐπανέτρεψε, ſubvertit 3, 8, 10. ſuſtulit, ademit, in culpa et auctor fuit, ut perderetur et amitteretur, negligeretur.

ἐπάνειμι, (ab εἶμι,) phyſ. de perſ. abſ. αὐτοὶ - ἐπανίασιν, regrediuntur 3, 9, 20.. ὁ ςρατὸς ἐπανιὼν, revertens 6, 6, 3. - cum praep. εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, quod non reverterentur 5, 2, 13. - trop. ἑκάςους - εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, redire 6, 1, 7. priorem vitae rationem et ſtatum ſuſcipere, et fieri rurſus, qui ante fuerant. Med. phyſ. de perſ. c. praep. ἕκαςος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῇσαν, revertebantur 4, 13, 16. p. ἐπανῄεσαν ſ. ἐπανῄεισαν.

ἐπανέρχεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἐπανῆλθον - οἱ σύμμαχοι, reverſi ſunt 8, 7, 21. τὸν - ςρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, reverti 6, 6, 2. e. ὡς ὀλίγους - ἐπ. ita ut - ſint reverſi ib. 3. ἐπανελθοῦσα ἡ πρεςβῦτις, reverſa 5, 3, 6. c. adiuncto modi e nominat. adi. οὐ - παντάπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν, rediit 5, 9, 14., ſqq. etiam particip. modi, ut c. tali ſolo particip. ὡς - θύσας - ἐπανέλθοι, ut reverteretur 4, 13, 8. c. adv. ὡς οἴκαδε μὴ ἐπανελθεῖν, ut non reverterentur 6, 4, 11. ſed ſimul c. adiuncto modi e particip. in his, ὁρίσαντα - ἐπ. οἴκ. redire 1, 6, 16. διώξαντες - πάλιν ἐπανῆλθον, abierunt 7, 11, 19. praeter adiunctum modi, c. praep. τῶν πρέσβεων ἀπράκτων πρὸς αὐτὸν ἐπανελθόντων, reverſis 8, 4, 1. nominatim c. pr. εἰς et ſubſt. loci a) propr. nom. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοπ. reverſus eſt in M. 4, 11, 12. 7, 2, 18. 8, 7, 20. ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Ἀντ., adire Ant. 6, 6, 2. — b) nom. appell. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, revertitur 4, 15, 20. 6, 5, 8. † ſimul c. adv. μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπ. 6, 9, 12. — εἰς τὴν βασίλειον ἐπανῆλθεν αὐλὴν, reverſus eſt 1, 5, 27. rediit 1, 13, 13. 2, 3, 25. receſſit 3, 8, 7. ἐπανῆλθον λ. 4, 3, 1. 4, 15, 10. 14. 8, 8, 19. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, reverſus 1, 17, 1. 2, 9, 6. προςέταξεν, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, καταβιῶναι λ. reverti et - 5, 3, 4.

ἐπανθεῖν, trop. de re, abſ. vel c. dat. ſ. abl. loci, ἴουλοί τε αὐτοῦ

κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, lanugo eius demiſſa genis eas quaſi floribus veſtiebat 1, 7, 10. lanugo, per genas ipſius ſerpens, efflorefcebat *ibi*, ſuppleto adv. ἐκεῖ ſ. αὐταῖς, vel lanugo eius proſerpens, proveniens, in genis efflorefcebat, p. ἐπὶ ταῖς παρ. ἤνθουν, commate figendo aut poſt ἴουλοι, et poſt παρ., et αὐτοῦ trahendo ad ſq. ταῖς παρ., vel commate faciendo poſt κατ., aut poſt τὲ, et poſt παρ. lanugo florebat in genis, erat in genis, eminebat, conſpiciebatur, tanquam flos et ornatus quidam.

ἐπάνοδος, phyſ. de actu, abſ. ἐπανόδου πόθον λ. remeandi 1, 6, 15. reditus. - οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπ. non relicto ipſi reditu 7, 1, 16. non ſuppetente ipſi reditu, ſ. quod non eſſet ei reditus, quod non data ei eſſet facultas redeundi, quod non poſſet redire. c. praep. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, reditum in urbem Romam 8, 7, 19.

ἐπανορθοῦσθαι, med. trop. de perſ. abſ. ὑπισχνεῖτο, ἐπανορθώσεσθαι, εἴ τι μέμφοιντο, emendaturum (ſe eſſe,) 6, 9, 2.

ἐπαρτᾶσθαι, paſſ. trop. de re, c. dat. perſ., ἐπιςάμενος, ὡς - ὄλεθρος αὐτῷ - ἐπήρτηται, ſibi impendere 3, 12, 11. ὁρῶ, οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα, mihi impendere 2, 3, 16.

ἔπαρχος, moral. c. gen. loci, τῆς πόλεως γενόμενος, qui praefectus urbi fuerat 2, 6, 12. τῆς Ῥωμαίων πόλεως καταςὰς, in urbis praefectura conſtitutus 7, 10, 7. † διὰ τὸ ἔπαρχος (ἔπαρχον) τῆς πόλ. γεγονέναι, propter praefecturam urbis 6, 8, 8. c. gen. perſ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν ςρατοπέδων, praeeſſe voluit exercitibus 1, 8, 2. fecit Praefectum exercitibus, militibus, Praetorianis, ſ. Praefectum Praetorio ſ. Praetorii. τὸν ἔπ. τῶν ςρ. praefectum exercitibus 1, 16, 12. οἱ ἔπαρχοι τῶν ςρ. praefecti ex. 5, 5, 20. † ὡς - τοῖς ςρατοπέδοις ἔπαρχον ἐπιςῆσαι ὀρχηςήν τινα λ. ut exercitibus praeficeret quendam - 5, 7, 12. τὸν ἔπ. τοῦ ςρατοῦ, praefectum praetorii 6, 9, 8. 8, 5, 25. - Et talis quoque intelligi debet in his, ubi ponitur abſ. per ellipſ. alterutrius gen. pr., αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι, tanquam praefecto 2, 2, 1. cf. 1, 16, 12. τοῦτο ἦν ὄνομα τῷ ἐ. praef. 5, 4, 4. cf. §. pr. - καίτοι ἔπαρχον ὄντα, quanquam Praefectus erat 1, 9, 18. cf. 1, 8, 2. Λαῖτον, ὃν ᾔδει ἔπ. ὄντα, quem ſciebat praefectum eſſe 2, 1, 13. cf. 1, 16, 12. ὡς ἔπαρχον, ut Praefectum 4, 12, 12. cf. §. 1. ἔπαρχον οὐ φαῦλον γενόμενον, praef. 4, 14, 3. cf. 4, 12, 1. δύο τοὺς ἐπάρχους καταςήσας, Praefectos 1, 9, 24. cf. 1, 8, 2.

ἐπάρχω, moral. de perſ. c. gen. loci, τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα, praefectus urbi 7, 7, 8. ſimul c. caſu ſ. formula temp., τῆς πόλεως ἐπάρχοντα τοσούτων ἐτῶν, urbi praefectum 2, 2, 17. particip. p. ſubſt. praeced. - c. gen. perſ. τοῦ ἐπάρχοντος τῶν ςρατοπέδων, praefecti cohortibus urbanis (Praetoriis) 3, 10, 10. — τοῖς ἐπάρχουσι τῶν ςρ. praefectorum exercitibus 5, 1, 3. ἦσαν αὐτῷ ἐπάρχοντες τοῦ ςρατοπέδου δύο, praefecti exercituum 4, 12, 1.

ἐπαφίημι, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. inſtrum. et praep. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, intorquens 1, 15, 11. iaciens, — ſed, oppreſſo acc. rei, c. dat. rei ſ. loci, ἐπαφῆκε (αὐτὴν, τὴν ζώνην) τῇ πρώρᾳ τῆς νεὼς, immiſit 1, 11, 12. applicavit, alligavit.

ἐπαχθὴς, moral. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, αὐτῷ καὶ ὀχλη-

tibus 5, 4, 13. impellentibus, quasi ipsi suis manibus agitarint currus, sed ut hortati sint aurigas, quo agitarent currus; vel accelerantibus, suis manibus, vel per aurigas et magistros publicorum curruum. - trop. τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος, maturare 3, 15, 8. simul c. adv. τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, accelerabant 4, 1, 4. - c. acc. pers. et sq. inf. it. simul cum adv., saltem c. adiuncto modi e particip. ἐμὲ καλοῦσι - καὶ συνεχῶς βοῶντες ἐπείγουσιν, ὀρέξαι λ. et assidue clamantes fatigant 2, 8, 3. qui Bg. nulla commata adiecerat post καὶ et β. cogunt, instigant. de re, c. praep. εἴ τι ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπείγοι, urgeret 8, 7, 16. - in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας, λ. festinato ministerio 7, 8, 25. c. adv. τὰ ἐνταῦθα, - προυργιαίτερα ὄντα καὶ μᾶλλον ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. - simul sq. inf. τότε ἡ χρεία ἤπειξε, λ. exegit 8, 2, 12. - abs. τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας λ. nuncium urgentem 3, 11, 14. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, si quid, quod urgeat, sit 4, 12, 12. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, iis, quae urgent, 4, 14, 11. διοικηθέντων - τῶν ἐπ. ordinatis rebus -, quae maxime urgebant, 5, 5, 1. διά τινα ἐπείξαντα, propter quaedam urgentia 3, 12, 17. † Pass. trop. de pers. c. adv. et praep. ὡς ἂν μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπείγοιτο, ne rursus Romam adigeretur 3, 14, 9. cogeretur ire s. venire. † c. praep. sola, aut etiam c. formula adv. κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, in medio itinere urgente alvo 4, 13, 9. stimulatus ab alvo, coactus alvum exonerare. αὐτοῦ, ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, illo compulso 1, 9, 12. - Med. et Pass. forma, sensu med. de pers. abs. ὁ στρατὸς - ἠπείγετο, pergebat 3, 2, 12. c. adiuncto vario, e particip. ὡς - ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, cum properarent 8, 8, 15. - simul c. praep. ἐν - ἐσθῆσι δαφνηφοροῦντες ἠπ. pergebant 2, 13, 5. - simul c. adv. ὀργῇ χρώμενος πλείονι μᾶλλον ἠπείγετο, festinabat 8, 4, 1. it. c. praep. et formula adv. ὡς ἔνι μάλιστα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπ. fest. 3, 2, 1. - sed c. mera praep. σὺν τῷ στρατῷ ἠπ. accelerabat 8, 2, 5. ἡλικία, ἢ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς - ἠπ. festinaret 8, 6, 17. - (simul c. adv. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἤδη - ἠπ. properabat 3, 15, 12.) - ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἠπ. prop. 2, 14, 10. 3, 9, 3. 2, 2, 2. 3, 2, 20. - sed c. acc. pers. properabat 2, 15, 10. pergebat 3, 14, 17. - p. alia praep. simul, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχ. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, contendebant 3, 4, 8. exercitus duo. †† εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο ἅμα τῷ πλήθει, contendebat 6, 7, 11. - sed c. acc. loci, σὺν τῷ στρατῷ εἰς τὰ - ἠπ. cont. 6, 5, 15. - sed cum una tantum praep. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπ. properabat 2, 11, 11, 3, 8, 4. εἰς τ. Ῥ. ἠπ. contendebat 3, 10, 1. εἰς τ. Ῥ. ἠπείγοντο, contendebant 3, 15, 15. festinabant 4, 1, 2. εἰς τὴν Ἀντ. contendebat 3, 2, 21. 4, 15, 21. εἰς τὰ βασίλεια ἠπ. properabat 3, 12, 17. i. ἠπείχθη εἰς Πέργαμον, perrexit Perg. 4, 8, 8. petiit 5, 2, 6. contendit 7, 6, 1. ὧν χάριν ἠπείγοντο, properarent 8, 8, 19. †† c. acc. rei alio s. cum inf. et adiuncto e nominat. adi. s. adv. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, festinaret 2, 8, 12.

ἐπειδὴ, notione a) temporis, in protasi periodi, c. aor. ind. ἐ. δὲ διεφοίτησεν λ. postquam 1, 7, 2. 2, 6, 1. it. in med. orat., τῷ δὲ Μαξ., ἐπ. ἀπηγγέλη λ. postq. nunciatum fuit 8, 3, 1. post particip. ἐ. πάντες συνῆλθον, postq. o. convenissent 1, 4, 1. — it. post. gen. consq. ἐ. διεφοίτησεν λ. postq. percrebuisset 1, 4, 19. — † ἐ. διεφ, λ. fama divulgatâ 7, 5, 17. qui Bg. enunciatio-

propr. quidem populi trans Tigridem et Euphratem; ſed 2, 9, 1. populi trans Rhenum et Iſtrum, it. τοὺς ἐπ. Γερμανοὺς, ulterior. Germ. 4, 7, 3. † τὰ τῶν ἐπ. βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ſc. γένη ſ. φῦλα, nationes ulteriorum barb., trans Tigridem, cf. §. pr. †† ſimul c. gen. loci, οἱ ἐπ. Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι, trans Tigrim - habitantes ſatrapae, 2, 8, 13. — b) Fem. c. ſubſt. loci, ταῖς ἐπ. ὄχθαις, ad eas ripas 3, 9, 17. ulterioribus ripis, Parthorum, Romanis oppoſitis, trans Tigrim, cf. §. 15. ταῖς Παρθ. ὄχθ. - τῆς ἐπ. βασιλείας πάντας λ. in ulteriore regione cunctos 4, 11, 13. ulterioris regni, trans Tigr. et Euphr., de Parthiae, ſed et aliis Aſiae regibus. c) Neutr. ſine ſubſt. τὰ ἐπ. μέχρις ἀνατολῆς, ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. Libyam exteriorem et Aegyptum.

ἐπενέγκεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. it. modi particip. ὅσον ἂν ἕκαςος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, attulerit 6, 7, 3.

ἐπέξειμι, (ab εἶμι,) trop. de perſ. c. dat. rei, τὸ μήτε τοῖς τετολμημένοις ἐπεξιέναι τινὰ, quod nec ulciſceretur quisquam 2, 6, 22.

ἐπεξέρχεσθαι, de perſ. phyſ. hoſtil. abſ. οἱ ςρατιῶται, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐπεξῆλθον, erumpunt 7, 12, 9. c. dat. perſ. ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, ἀνοίξ. τὰς πύλ. eruptionem facere 7, 11, 18. quibus in locis poteſt ſuppleri gen. loci αὐτοῦ, τοῦ ςρατοπέδου. Alio ſenſu, c. dat. rei, ἐπ. τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, perſequi 2, 6, 6. ulciſci - ultum ire 2, 9, 14. τῷ Περτίνακος φόνῳ, perſequi ib. 16. τῷ φόνῳ, ultum ire 7, 4, 13. - ſimul c. adiuncto, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπ. τῷ Περτ. φόνῳ, ulciſci et perſequi 2, 9, 11. - † ſine caſu, at c. praep. forte, δέον ἐπ. καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς λ. perſequi et ulciſci 6, 7, 24.

ἐπέρχεσθαι, de re, trop. abſ. νὺξ ἐπελθοῦσα λ. ſuperveniens 4, 15, 10. adveniens. - c. acc. loci ſ. perſ. ὡς διιπταμένη ἡ φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη, pervenit ad 2, 8, 12. audita eſt, percepta. - de perſ. phyſ., univerſe ſ. amice, c. acc. loci ſ. perſ. τὰ ςρατόπεδα ἐπελθὼν, exercitibus perluſtratis 3, 10, 2. de duce belli, it. cum luſtraſſet exercitus 6, 4, 5. ἐπ. ἕκαςον, perluſtrans 4, 9, 12. i. q. ἐπιὼν ib. 11. c. acc. rei ſ. loci aperto, ἐπ. πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, perluſtratis reliquiis 4, 8, 10. c. praep. τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ ςρατοῦ) δι' Ἀρμενίας ἐπελθοῦσαν, internâ peragratâ 6, 5, 2. - ſed hoſtil. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, ſuperveniens ib. 21. cum loci vel dat. ἐπῆλθον τῷ ςρατοπέδῳ, ad caſtra contenderunt 7, 11, 16. - vel acc. πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit 7, 2, 6. - c. dat. perſ. ἐπῆλθέ μοι, aggreſſus eſt me 4, 5, 10. - ſimul c. adv. ἐπελθὼν αἰφνιδίως τῷ Κ. aggreſſus Commodum 1, 8, 12. i. q. ἐπιπεσεῖν §. pr. - abſ. μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui ſupervenirent 8, 4, 8. ἐπελθόντες πανδημεὶ, aggreſſi 1, 12, 11. — Med. hoſt. c. dat. perſ. et adv. ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεται, ipſos oppreſſurum (ſe eſſe) 6, 5, 5. invaſur. aggreſſur.

ἕπεσθαι, v. ἕπομ.

ἐπέςη, v. ἐφίςημι.

ἐπεςραμμένος, v. ἐπιςρέφω.

ἐπέχειν, trop. de perſ., c. acc. rei, ςρατοπέδοις λ., ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἁρπαγὰς, ut cohiberent 7, 9, 3. impedir. - cum acc. perſ. oppreſſo, ſed c. abl. modi, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) δειλίᾳ λ. retinente 6, 5, 18. ſuadendo, monendo, dictis, abſterrendo. - de re, c. acc. perſ., nudo quidem, μεγίςη αὕτη συμφορὰ Ῥωμαίους ἐπέσχε, occupavit 6, 5, 23. invaſit, tenuit, ne-

vel in lectum. ἐ. βήματος ἀνελθὼν, conſcenſo tribunali 6, 3, 4. ſcandens in tribunal, conſcendens tribunal; p. ἐπὶ τὸ βῆμα, cf. 1, 5, 4. ἀράμενοι ἐ. τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. in humeros; ἐῤῥιμμένα ἐ. τῆς λεωφόρου, in platea abiectis 8, 8, 16. per enallag. caſus, gen. pro acc. C) in not. temporis, c. ſubſt. rei, ἐπὶ τῆς τυραννίδος, ſub 2, 4, 14. 2, 5, 1. ἐ. τῆς δημοκρατίας, in populari ſtatu 2, 9, 7. c. pron. demonſtr. ἐπ' ἐκείνου, ſub illo 2, 6, 15. ἐπ' αὐτοῦ, ſ. il. 3, 8, 17. †† c. adi. per ellipſ. ambigui ſubſt. εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias 1, 17, 22. ſc. καιρῶν ſ. πραγμάτων. D) per formulas extra notiones pr., c. artic. ſolo, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως, in aliqua dignitate conſtitutis 2, 2, 5. i. q. ἐν ἀξιώσει, v. ἀξ., ſc. οὖσι ſ. καθεςῶσι, iis, qui ſunt ſ. conſtituti ſunt in dign., per periphraſ. adi. Lat. *honoratis* ſ. honoratioribus, nobilibus; ut ſq. adi. ἢ πλουσίοις. cum verb. μεῖναι ἐπὶ τοῦ σχήματος, in eodem ſtatu 2, 1, 15. mentis et corporis, ſitu, cubitu, ſ. vultu, fronte et oculis placidis. — † μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, in benevolentia 3, 2, 10. — †† διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐ. γνώμης, in animo 2, 9, 18. †† diverſo et caſu et ſenſu in vicinia, ἐπὶ πολὺ κειμένων — ἐ. σχολῆς λ. per otium 1, 15, 13. in otio. ††† γεγυμνωμένους - αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a ſe ipſis 8, 4, 28. ni leg. ἀφ' ἑαυτ. — c. Dat. A) in loco, ſine v., poſt artic. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις - ὥραν, in ripis 1, 6, 3. ſc. οὖσαν. - τῶν ἐ. τ. ὄ. ςρατοπέδων (ὄντων) 7, 8, 8. τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐσθῆτος (οὔσης,) ſuper ea 3, 12, 22. — c. diſerto v., κειμένη ἐ. τῷ - πορθμῷ, apud fretum 3, 1, 11. — πρόκειται ἐπ' - πεδίῳ, in planitie 8, 1, 8. ἐ. θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. ἔμεινεν ἐ. τῇ - ὄχθῃ, in ripa 8, 4, 8. ἐ. τῷ ἄκρῳ, in extremo ib. 30. repetit. in vicinia, ἢ ἐ. τῇ - ἢ ἐ. ταῖς λ. ad - ad 2, 5, 4. τοὺς ἐ. ταῖς - τοὺς ἐ. τοῖς λ. in ripis et terminis 2, 2, 19. c. praep. al. ſyn. ἐπί τε ὄχθαις - ἔν τε - πορείαις, ad ripas - in tranſitu 2, 4, 14. τὸν μὲν - ἐ. τῷ - τὸν δὲ - ἐν K. ad - in 4, 3, 13. †† ἐπ' ἐκείνῳ - ἐπίκειται, ſupra illud 4, 2, 14. † ἐ. τέλει - προσέθηκε, in fine (litterarum) 3, 8, 2. † εἵποντο Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις λ. poſt hos 1, 17, 2. quod referas iam ad aliam claſſem p. acc. - B) in locum, ἀράμενον ἐ. τοῖς νώτοις 2, 9, 7. ſublatum in dorſum; ubi ſimul per not. alias, in pr. ἐ. τῆς δημοκρατ. et in ſq. ἐ. τῆς ἀγορ. - ἀνιὼν ἐπ' αὐτοῖς, in eas 5, 6, 21. ἐπ' αὐτῷ φέρειν, ad eam rem 6, 7, 16. — in locum alium, ἣν μὴ βίᾳ - ἐ. τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. - In quibus locis pro acc. per enallag. caſus, ut et in hoc, δύναμιν ἐπί σοι - ἀθροίζει, adverſus te 1, 9, 11. p. quo ἐπί σε 1, 13, 5. - C) in not. temporis, ἐ. τῇ πομπῇ, in deductione 2, 6, 19. τὰς ἐ. ταῖς ἐξόδοις νενομ. ἱερουργίας, in expeditionibus ſuſcipiendis 6, 4, 3. † τὰς νεν. ἱερ. ἐ. ταῖς - εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. qui Bg. ceperit in not. cauſae, p. ob. D) de conditione vel modo, c. ſubſt. ἐ. τηλικούτοις ἁμαρτήμασι λ. ob 2, 13, 14. †† repet. in vicinia, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ. λόγοις δοκιμ. ἐπὶ συντάξεσιν - καλῶν, in litteris - conditionibus 1, 2, 2. ob litteras - ſub ſ. per condit. cf. 1, 6, 24. et τοῖς ἐ. λόγ. ἐνδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine 6, 1, 8. 1, 6, 42. c. pron. ἐφ' οἷς, ἣν λ. quapropter 7, 5, 16. ſc. αἰτίοις ſ. πράγμασι. c. verbis, ἐ. μεγίςοις μισθοῖς λ. maxima mercede 1, 3, 5. ſub ſ. per. ἐ. ταύταις ταῖς συνθήκαις λ. ſub hac pactione 3, 12, 1. ἐφ' ἑτέραις ἐσελθὼν ἐλπίσιν, alia ſpe ib. 20. cum - ἐ. προφάσει, ſub praetextu 7, 1, 7. 7, 3, 6. ἐ. χρήμασι λ. pecu-

τὸν,) ad imp. 7, 1, 21. ἐ. τ. ἀρχ. καλεῖσθαι, ad imp. 2, 9, 9. — C) not. temporis, c. adi. et verbis, ἰσοῤῥόπου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15. 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 3, 15, 3. 5, 4, 16. ἐ. πλεῖστον αἰῶνα ἀπολαύσεις λ. longiſſimo tempore 1, 6, 14. *ad* ſ. *in* plurimum *tempus*. †† ἡ νόσος ἐ. πλεῖστον ἤκμασε, plurimum 1, 12, 6. †† ἐ. πλ. ἡμέρας, magnam partem diei 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. paulisper 3, 7, 13. paulum, ad breve tempus. εἰ καὶ ἐ. πλέον πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. — D) not. cauſae ſ. finis, it. modi, ſ. obiecti, extra locum phyſicum, c. adi. et inf. ἐπὶ τὸ ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad 2, 10, 14. c. acc. rei et verbis, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐ. φόνον λ. ad 3, 11, 19. ſq. ὡς ἂν - ἐπί τινα σπουδαῖα πεμφθέντων, magnis de rebus 5, 4, 13. ἐ. τοῦτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. ob. κατελθόντος ἐ. τὴν ἀκρόασιν λ. ad 1, 9, 6. προελευσόμενος ἐ. τὰς θυσίας, ad 1, 16, 12. †† προελθ. ἐ. τὰ λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad 1, 17, 7. mox ſq. alio caſu et ſenſu, ἐπὶ τοῦ σκίμπ. κειμ. αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. ἐ. τέλος ἀγαγεῖν, ad exitum 2, 10, 4. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, ſe in poteſtatem conſtituto 1, 9, 1. qui Bg. legit pron. aſper. αὑτὸν, p. vulg. ipſum, Commodum, redigens in poteſtatem ſuam. — E) nominatim cum acc. perſ. ſubſt., ſ. pron. in bonam partem, ἀνήνεγκε τὸ γένος ἐπὶ Τραϊανὸν, ad 1, 7, 7. in malam, ſenſu quo inimico ſ. hoſtili, ἐ. τὸν Νίγρον ἠπείγετο, ad 2, 15, 10. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adverſum utrique contendebant 3, 4, 8. adverſus ſe invicem, in pugna exercitus. ἐ. Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverſus 7, 1, 13. 16. στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adv. 1, 10, 5. ſq. ἐπί σε τὸν δῆμον - ὥπλισεν, adv. 1, 13, 5. ἐ. βαρβάρους ὅπλα λαμβαν. adv. 1, 15, 15. ††† ſeparatim, ἐφ' οἷς λ. ab init. 5, 7, 10. 5, 8, 15. 7, 5, 16. ſed in med. 1, 4, 2. 2, 10, 3. 5. 5, 4, 10. 6, 1, 7. 6, 6, 5.

ἐπίασι, v. ἔπειμι.

ἐπιβαίνειν, de perſ. phyſ., c. gen. loci, varie quidem, ut rei, ἐπιβὰς ὀχήματος, conſcenſo curru 5, 12, 17. θρόνου λ. 4, 5, 2. τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνοντι, currum conſcendenti 4, 12, 11. - ſimul c. adv. οὐδέ πω τοῦ ἅρμ. ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, currum conſcendebat 5, 6, 16. - it. c. gen. anim. σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, vehiculum - conſcendens 4, 7, 11. c. gen. urbium et regionum, εἰ μόνον Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, tigerimus 7, 8, 18. ingrediamur, noſtr. *betreten*. ἅμα τῷ τῆς Ῥώμης ἐπιβῆναι, ſimulac Romam ingreſſus eſt 3, 2, 10. intravit, noſtr. *eintreten* ſ. *einziehen*. it. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνος ἐπ. ſimul atque Carthaginem attigit 7, 9, 9. per enallag. caſus, p. acc. †† c. dat. ſ. ablat. loci, ut rei, οἱ ἵπποι, - τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per lapides - incedentes 1, 12, 18. *einher* ſ. *daher* gehen *auf* - ſ. treten *auf*. — trop. c. gen. rei, non loci, τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, ingredi 1, 3, 2. treten *in* - τοῦ δωδεκ. (ἔτους) ἐπιβαίνοντα, qui duodecimum ingrederetur 5, 7, 7. δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκὼς, dec. annum ingreſſus 5, 3, 7.

ἐπιβάλλειν, phyſ. de perſ. c. rei et dat. et acc. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, illo ſignis oculos intendente 7, 6, 19. ταῖς μηχαναῖς δᾷδας ἐπέβαλλον, machinis faces iniiciebant 8, 4, 30. in machinas iaciebant. c. dat. perſ. et acc. rei, σκεύη ἐπέβαλλον αὐτοῖς, coniecerunt in ipſos 3, 9, 10. † πορφύραν ἐπιβαλόντες (αὐτῷ,) purpurâ (ipſi) iniectâ 6, 8, 11. purpuram ipſi in-

dias latentes 1, 9, 18. i. q. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπ. 4, 4, 6. cf. ib. 3. εἰ τοῦτο ἐξ ἐ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, insidiose 2, 5, 12. 2, 7, 11. per insidias 4, 5, 13. †† ὡς τὰ τῆς ἐ. αὐτῷ οὐ προεχώρει, ut insidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. i. q. ante 4, 4, 6. †† c. adiunctis, ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐ. καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, insidias et dolum in se compositum putans 7, 5, 8. — τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, insidias 1, 9, 16. εἰς τὸ τ. ἐ. λαθεῖν, insidiis celandis 1, 10, 13. cf. ib. 15. πᾶσαν μανθάνει τὴν ἐ. 3, 5, 13. cf. ib. 9. δι' ἐπιβουλὴν, ob insf. 4, 4, 6. τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργε λ. 5, 8, 7. cf. 7, 1, 10. † cum praep. δεδήλωται - ἡ πρὸς τοῦτον ἐπ. 5, 1, 1. insidias contra ipsum; sed Bg. *antecedentes* insid. e vulg. lect. ἡ πρὸ τούτου ἐπ. † οὐδεμίαν πω ἐπ. ὑπώπτευον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de insidiis Macrini suspic. 4, 13, 15. qui Bg. iunxit ἐπ. c. praep., mutando hanc formulam in gen., etsi potest pendere praep. etiam a v. ὑπ., nullas *dum* insidias *suspic.* a *Macr.* †† cum gen. pers., tum auctoris, ἐκφυγὼν τὴν Ματέρνου ἐ. Materni insf. 1, 11, 15. cf. 4, 4, 14. † tum obiecti, οἳ καὶ τῆς ἐ. τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται, insidiarum adversus Anton. 4, 14, 4.

ἐπίβουλος, de pers., p. subst. σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο, insidiator 1, 13, 16. p. adi., de re, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα λ. insidias 4, 9, 6.

ἐπιγαμία, phys. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate, 1, 6, 11, per affinit. 4, 10, 5. cum praep. τὴν πρὸς αὐτὸν ἐ. 1, 8, 6. affinitatem cum eo.

ἐπιγίγνεσθαι, phys. de re; ἔμετος ἐπιγίγνεται, subsequitur 1, 17, 23. inseq., seq.

ἐπιγινώσκειν, phys. et moral. simul, de pers. c. acc. rei, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognitâ scripturâ 2, 1, 24. inspiciendo legendo que scripta, agnoscens, deprehendens, esse manum Commodi.

ἐπίγνωσις, phys. et moral. simul, de actu, c. gen. rei, διασχολουμένῳ ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15.

ἐπιγράφομαι, pass. phys. de re, c. dat. s. ablat. rei, τοῖς βασ. κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, inscribi 2, 4, 13.

ἐπιδείκνυσθαι, Pass. sed sensu med. de pers. trop., cum acc. rei et praep., ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις - ἐπέδεικτο, ostendit 2, 9, 12. i. q. simpl. Med. ἐν ταῖς προόδοις - πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, ostendebat 2, 4, 2. εὔνοια, ἣν πρός με ἐπεδείξω, ostendisti 3, 11, 10. † ἐπιδειξαμένου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ σώφρονα - ἔργα, cum specimina multa moderationis dedisset 2, 4, 11. specimina multa sapientum operum dedisset, s. edidisset. cum dat. pers. simul, ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, erga illum prae se ferebant 1, 9, 1. c. acc. rei mero, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, ostentabat 4, 3, 4. †† simul c. praep. et adv. ὅσα σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξησθε, feceritis 1, 5, 24. de militib.

ἐπιδημεῖν, phys. de pers. abs. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, ibi erat 8, 2, 9. sc. ἐκεῖ s. ἐν αὐτῇ, τῇ πόλει, commorabatur, habitabat.

ἐπιδημία, phys. de actu, cum gen. pers. αὐτοκράτορος ἐπιδημίᾳ λ. praesentia 1, 7, 2. c. adi. τῇ τοῦ βασιλέως - αἰφνιδίῳ ἐπ. adventu 3, 14, 8. †† abs. δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, praesentia ib. 2.

λ. incurſus 6, 7, 18. c. gen. perſ. ἀνέχειν τὰς τῶν βαρβάρων ἐ. 1, 6, 23. incurſiones 6, 4, 14.

ἐπιείκεια, moral. φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας λ., bonitatis 4, 3, 4. Geta, ſed Marcus Ant. ἐπιείκειαν προσποιουμ. manſuetudinem, 4, 5, 13. — c. adiuncto, ἐπ. καὶ χρηστότης λ. clementia 5, 1, 12.

ἐπιεικής, mor. de perſ. περὶ αὐτοῦ, - ὡς ἐπιεικοῦς, manſueto 2, 7, 8. Nigro, ſed Marc. Ant. c. adiuncto, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλέα, clementem 1, 2, 5. - de re, c. ſubſt. fem. σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, modeſta licentia 2, 9, 12. c. adv. λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ, modeſtis ſermon. 2, 14, 5.

ἐπιεικῶς, mor. αὐτ... π..., mitem erga ipſos ſe ducem praebens 8, 3, 16. τοῦ ἔθνους ἄρξας, moderate 8, 7, 21.

ἐπιζητεῖν, phyſ. ſ. moral. de perſ. c. acc. perſ. οἱ στρατιῶται ἐπεζήτουν αὐτὸν, requirebant 5, 8, 10.

ἐπίθεσις, trop. de actu, c. gen. rei, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀρχῆς, de occupando imperio 1, 8, 9.

ἐπιθέω, phyſ. de perſ. c. praep. ἐπέθεον πρὸς τὴν μάχην, ingruebant adverſus pugn. 6, 7, 19.

ἐπιθυμεῖν, mor. de perſ. c. gen. rei, χρημάτων διδάξας, opum cupiditatem 5, 8, 10. i. e. ſubſt. 2, 6, 21. δόξης · ἐπιθυμήσατε, concupiſcite 6, 3, 12. c. inf. ἐπιθυμήσας, Παρθικὸς κληθῆναι, c. coepiſſet velle P. vocari 4, 10, 1.

ἐπιθυμία, mor., c. gen. perſ. φθάνων αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditatem poteſtatis 2, 15, 5. cup. regnandi ſ. imperandi. ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, cupidinibus eorum 3, 13, 15. ſc. αἰσχραῖς. cf. ſq. ib. αἰσχίς. †† αὐτοῦ τὸ ἀκόρεστον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, eius inexplebilem divitiarum cupiditatem 1, 12, 11. c. gen rei, οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, ut eſt regnandi inexhauſta aviditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχ. ἔπειθεν, ad concupiſcendum abſolutum imper. ib. 9. πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad imperii cupidinem 1, 12, 9. ad imperii cupiditatem 3, 11, 2. εἰς βασ. ἐπ. ad imperium concupiſcendum 2, 15, 3. εἰς ἐ. ἀρχῆς, ad conc. imp. 6, 2, 16. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, opum cupiditate 1, 8, 4. χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἄπληστον καὶ αἰσχρὰν ἐ. 2, 6, 21. τοῦτον παῦσαι τῆς ἀλλοτρίων ἐ. 6, 3, 11. ἀπλήστῳ ζήσας πάντων ἐ. 3, 12, 26. τῶν οἴκοι ὁμοίᾳ ἐ. ἑαλώκαμεν, deſiderio 1, 6, 12. †† τὰ ἐνταῦθα ἀπέχει τὴν ἐ. cupidit. ib. 13. ſc. αὐτῶν, τῶν οἴκοι ſ. ἡμῶν ſ. ἡμετέραν. †† ſimul c. adiuncto affini, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐ. excitabant eius appetitus ad voluptatum concupiſcentiam ib. 6. — ſed abſ. aut c. adi. ſolo, προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, provocantibus adulatoribus eius appetitus ad foedas cupidit. 6, 1, 12. εἰ ἐκ μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. †† c. affini verbo ſimul, ἀπλήστῳ ἐ. βουλόμενος λαβεῖν λ. inexplebili ambitione cupiens ſumere 3, 6, 7. τυφλώττων τῇ ἐ. cupiditate 3, 11, 20. ſc. regnandi; quam notionem ſumſerim per loca tria haec. †† πρὸς τὴν βασίλειον ἐπ. ad imperii appetitionem 1, 9, 24. recte p. ſuperiori gen. βασιλείας. †† ὅσον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, cupidit. 1, 4, 13. ſc. αἰσχραῖς. †† c. praep. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μοναρχίαν ἐπ. ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate agitatus 4, 4, 5. per periphr. ſuperioris gen. μοναρχίας.

ἐπικαλεῖν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, invocabant 7, 4, 1. ††† trop. c. acc. perſ. et abl. rei, ἐπεκάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ Νίγρου, obiiciebat utrique crimen (crſ-

και λ. delegerunt, ut eſſent 6, 1, 3. †† ſed praemiſſa praep. τοὺς - ἐπιλεξάμενος, ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι, cum delegiſſet ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. ††† c. acc. perſ. dupl. ἐζήτουν, ὃν ἐπιλέξονται ἄρχοντα, quem eligerent principem 4, 14, 1.
ἐπίλεκτος, paſſ. de perſ. phyſ. τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι νεανίαι, lectiſſimi 4, 2, 8. - de militib. δορυφόροι, οἳ γ-νν. ἀνδρεςήκεσαν. ἅτε ὄντες - ἐπίλεκτοι, delecti 5, 4, 14. αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, delector. 1, 6, 9. † c. adiuncto, σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσιν, c. lectiſſimis 8, 5, 11. †† c. praep. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, delectos ex urbe (Roma) et Italia colligebat 8, 6, 11. ††† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, praemiſit delectos 2, 15, 21. ubi ſit alterutrum gloſſa ex aliis locis, aut copula καὶ ſ. τε interponenda. †† Neutr. p. ſubſt. cum gen. rei et ſubſt. it. c. praep., trop. τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑπερβάλλον ἐπίλεκτόν τε εἰς πρόκρισιν λ. veſtrum ſtudium excellens ac eximium in anteferendo rel. 2, 3, 12.
ἐπίλοιπος, phyſ. de perſ. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος - ἠγωνίζοντο, caetera omnis mult. 5, 4, 15. i. q. ſimpl.
ἐπιλύεσθαι, phyſ. de perſ. med. c. acc. rei. τὰς ἄλλας ἐπιλύεται ἐπιςολὰς, ſolvit 4, 12, 14. aperit, reſignat. ut legat.
ἐπιμέλεια, moral. c. adiuncto, αὐτὸν μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, diligentia 1, 2, 2. μ. πάσης ἐπ. λ. cura 6, 8, 5. c. adiuncto, μ. πολλῆς ἐ. καὶ φρουρᾶς λ. dilig. 4, 4, 4. in opp. ſolum, διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπ. λ. nec accurate 3, 3, 11. c. gen. rei, τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ λ. reip. cura 2, 7, 1. πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν λ. in rebus curandis 2, 8, 16. ſimul c. adi. πρὸς σώφρονα τοῦ σώματος ἐ. λ. cur. 1, 6, 1. †† c. adiuncto, τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐ. πεπιςευμένους (πεποιημένους,) quibus pontis cura concredita fuerat 7, 1, 16. c. gen. perſ. ὡς ςρατοπέδων ἐπιμέλειαν πιςευθῆναι, ut exercituum ei curae concrederentur 6, 8, 3.
ἐπιμελεῖσθαι, mor. formae paſſ. ſed ſenſu med. de perſ., in opp. c. gen. rei et adv. τῆς μὲν ἀληθείας - ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιςα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεως λ. habuerunt curam 1, 1, 1. curarunt. — † c. adiuncto, ἐπιμεληθέντι (αὐτῆς, τῆς γῆς) τε καὶ γεωργήσαντι, curantem id (ſolum terrae) 2, 4, 12.
ἐπιμελής, moral. p. adv. ἐπιμελέςερον - ἦρξαν, diligentius 1, 1, 9. ſqq. opp. ῥαθυμοτ. - τειχίσας 6, 7, 11.
ἐπιμελῶς, mor. ἄρξας, diligenter 8, 6, 12.
ἐπιμένειν, phyſ. de perſ. c. praep. et caſu temp. ἐπιμείνας τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. cum manſiſſet in 4, 5, 1. permanſ., noſtr. *verbleiben*, i. q. ſimpl.
ἐπιμήκης, phyſ. Maſc. de re, c. ſubſt. fem. in opp. τὰς φάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, longas 8, 1, 3. in longam lineam porrectas in fronte. Sed cum mero ſubſt. λαβὰς ἐπιμήκεις, oblongas 8, 4, 26. Neutr. δόρατι ἐπιμήκει, obl. 1, 13, 9. ἐπιμήκεσι δόρασι, praelongis 4, 15, 4. 4, 7, 12. σώματα ἐπιμήκη, longa 6, 7, 18. Compar. de perſ. ἐπιμηκεςέρων νεανίσκων, procerioribus 7, 6, 3. - de re, trop. νόσος ἐπιμηκεςέρα, longior 3, 15, 1. πολιορκία 8, 2, 15. - in opp. ἐπιμηκεςέραν τὴν ἀρχὴν, - πρόσκαιρον λ. longius imper. 1, 1, 6. - Superl. πεδίον - ἐπιμηκέςατον, longiſſimum 3, 4, 4. ὄρη - ἐπιμηκέςατα, longos 8, 1, 12.
ἐπιμνάομαι ſ. ἐπιμιμνήσκομαι, mor. vel phyſ. formae paſſ. ſed ſen-

mus - prop. 6, 1, 14. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τοῦ τρόπου τὸ πρὸς χρηςότητα ἐ. propenſio 5, 1, 3. ἐπιῤῥεπεςέρας τὰς γνώμας πρὸς τὸν Ἀλέξ. propenſiores in 5, 8, 3.
ἐπιῤῥιπτεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὁ δῆμος ςεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιῤῥιπτοῦντες, iniiciens 5, 6, 19.
ἐπιῤῥώννυμι, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (ταῦτα ſ. τοῦτο) τῶν - εὐθέως θρᾶσαι τὴν ἐλπίδα, τῶν - δὲ - ἐπιῤῥῶσαι, ut confirmaret 3, 2, 4. maiorem faceret. - Paſſ. de perſ. abſ. οἱ Ἀκυλήσιοι ἐπεῤῥώννυντο, confirmabantur 8, 5, 3. ſq. expl. καὶ προθυμίας ἐνεπίμπλαντο, et opp. pr. ὁ ςρατὸς - ἀθύμως διέκειτο. - cum adiuncto, e particip. modi, Λαίτου ἐπιφανέντος σὺν νεαρῷ τῷ ςρατῷ, οἱ - ἐπεῤῥώσθησαν, invaluerunt, 3, 7, 12. †† c. acc. rei ellipt. ὁ ςρατὸς (κατὰ) τὰς ψυχὰς ἐπιῤῥωσθεὶς, animis confirmatus 3, 3, 13. † c. adv. et abſ. rei, αὐτὸς ῥᾳδίως ἐπεῤῥώσθη τῷ εὐψυχεῖ λ. convaluit 6, 6, 5.
ἐπισείειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ δόρατα, intentantes et vibrantes 2, 13, 8.
ἐπίσημος, trop. de perſ. c. gen. perſ. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, ei genus a ſenatorii ordinis primoribus erat 1, 7, 6. ex ſenatus primoribus ipſe erat.
ἐπισιτισμὸς, phyſ. de re, et milit. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipſis illo tantum ſuppetente 6, 7, 3.
ἐπισκέπτεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, λαβὼν τουτὶ γραμμ., ἐπίσκεψαι (αὐτὸ,) lege 2, 1, 23. inſpice, ut legas. cum acc. perſ. et adv. ἰατροὶ - καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, quaſi viſitaviſſent 4, 2, 7. - trop. c. acc. rei et praep. it. adv. φήσας, ἀκριβέςερον καθ' αὐτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, conſideraturum (ſe eſſe) 1, 6, 21.
ἐπισκιάζεσθαι, paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, τῇ εὐγενείᾳ - ἐπεσκιάζετο (αὐτὰ ſ. ταῦτα,) obumbrabantur 2, 10, 5. tegebantur, occultabantur, non animadvertebantur, non vulgabantur.
ἐπίσκοπος, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ὑπὸ - τῷ Διὶ - ἐπισκόπῳ τῶν λ. inſpectore 7, 10, 6.
ἐπισκώπτειν, phyſ. de perſ., in rect. var. ſimul, cum acc. perſ. ſed et c. coni. et acc. particip. et cum gen. conſq. αὐτὸν ἐπέσκωπτον, ὡς - ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμ. λ. cavillabantur, quod 6, 8, 7.
ἐπίςασθαι, med. mor. de perſ. c. inf. et acc. rei pron. ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίςατο, ſciebat 2, 11, 3. - † c. acc. perſ. particip. p. inf. τοῦτον ἐπιςάμενος ἀλγοῦντα, ſciens 4, 13, 4. - cum acc. perſ. mero, eo que dupl. ὅσους γενναιοτάτους ἠπίςατο 2, 13, 21. - c. coni. ἐπιςάμενος, ὡς λ. gnarus 3, 12, 11. ἐπιςάμενοι, ὅτι λ. ſcientes, 2, 5, 15.
ἐπιςέλλειν, phyſ. de perſ. A) c. caſu perſ., dat. ἐπιςέλλει τῷ λ. dat litteras ad 4, 10, 2. 4, 12, 7. ubi ſq. κελεύει δὲ αὐτῷ λ. † eadem poſt γράμματα ἐκπέμπει πρὸς λ. 7, 6, 5. ob quae Bg. omiſerit. - ſimul c. adv. πολλοὺς ἰδίᾳ καὶ κρύβδην ἐπιςέλλοντας αὐτῷ, epiſtolas mittere ipſi 3, 5, 4. - c. particip. modi, ſive c. praep. μετὰ πάσης ὀργῆς - ἐπιςέλλει τοῖς -, ἐγκαλῶν λ. epiſtolas mittit 1, 10, 5. ſimul ſq. καὶ κελεύει λ. ſive nudo, litteras miſit ad 3, 9, 21. † ἐπ. τῷ -, λέγων, mittit epiſtolam 4, 15, 16. mittit litteras 5, 1, 2. ἐπιςείλας - φήσας, per epiſtolam ſignificans 5, 6, 4. - c. inf. ἐπιςέλλει τῇ λ. per epiſt. ſignificat 4, 11, 13. 4, 12, 9. per ep. iuſſit 3, 7, 2. ἐπιςελεῖν ἔφη τοῖς λ. ſe per epiſto.

ἐπιτελεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. fimul c. praep. ἐπετέλεσαν πρὸ ἁπάντων τὴν - τιμὴν, peregerunt 4, 1, 10. c. acc. folis rerum, maxime religiofarum, τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, celebrabat 5, 6, 21. 7, 5, 4. εἰ - θυσ. ἐπιτελοῖσι, celebrarent 5, 5, 13. ἐπιτελέσαντες τὰς - ἱερουργίας, celebratis 4, 1, 8. (i. q. fimpl. τελέσ. ἱερ. 3, 8, 7. peractis.) — τὴν ἑορτὴν - 1, 10, 16. - fimul c. adv. θέας συνεχῶς ἐπετέλει, edebat ib. 15. † ἐπιτελέσας - θ. exhibitis 5, 5, 15. - †† peracto 2, 14, 10. ubi θέας exciderit. - † fimul cum dat. perf. θ. αὐτοῖς συνεχ. ἐπιτελῶν, edens 2, 7, 16. - ††† δημοσίᾳ θέας ἐπετέλεσεν, nunciavit, 1, 15, 1. qui Bg. legerit ἐπέτειλεν f. ἐπέτελλεν. Paff. de reb. iisdem, abf. ἐπιτελουμένου ἀγῶνος λ. cum celebrarentur ludi 8, 8, 5. - c. praep. ἱερουργίας καὶ παννυχίδας ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, celebrata 3, 8, 17. - c. adiuncto temp. τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) λ. celebrari ib. 18. ἑπτὰ ἡμερῶν τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, aguntur 4, 2, 7.

ἐπιτήδειος, Mafc. de re, phyf. et trop. abf. καιρὸν καὶ τόπον ἐπιτήδειον, idoneum 1, 8, 11. 4, 13, 5. καιρ. ἐ. occafionem commodam ib. 6. - c. praep. καιρὸς ἐ. εἶναι εἰς τὸ λ. temp. idon. celandis infidiis 1, 10, 13. - de perf. trop. c. adv. οὐδένα οὕτως ἐπ. εὕρισκον, ὡς λ. idon. 2, 1, 8. fc. εἰς τοῦτο, εἰς τὸ διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, rel. ad imperium. - c. praep. et abl. modi, ὅσοι σώματος εὐεξίᾳ - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, idon. ad 6, 3, 2. - cum folis praep. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον δι' ἐμπειρίαν - ἐπιτήδειον δοκοῦντα, praefenti bello, propter - idon. 6, 8, 10. ὡς (αὐτοὺς) ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ad bellandum id. ib. 4. — οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι (εἰσὶ) πρὸς μάχας ἐπ. praeliis apti 2, 9, 15. ad praelia id. 7, 2, 5. † fimul c. adv. ὄντες καὶ ἄλλως πρὸς τὸ καινοτομεῖν ἐπ. cum effent ad res novandas proni 6, 8, 9. ἐπὶ τὸ χαριέντως - ἐπισκῶψαι ἐπι. Σύροι, ad id. 2, 10, 14. † de re, c. fem. fubft. εὐεξίας, εἰς στρατείαν ἐπιτηδείου 4, 9, 9. quoad reliquum bonum habitum, ad militiam aptum. τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων, εἴ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν - ἐπιτήδειοι, pompae comparata 7, 11, 14. - Neutr. de perf. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν ἐπιτήδειον, gens ad novandas res prona 2, 7, 13. - de re, ὅσα ἦν ἀνθρώποις - εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ - ἐπιτήδεια, ad - idon. 8, 5, 7. - † fimul praefixo artic. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ πρὸς ταφὰς ἐπ., quod carerent iis, quae ad fepulturam requiruntur ib. 18. - †† c. eodem artic. p. fubft., c. adi. πάντα τὰ ἐ. εἰσκομίσαντες, omnibus neceffariis rebus 5, 3, 26. fc. χρήματα, fed ut expleri liceat etiam illa εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ fupra, ficut - †† fubiiciuntur in hoc, πάντων τῶν ἐπιτηδείων, τροφῶν τε παντοδαπῶν καὶ ποτῶν, ἀφθονίαν λ. omnium rer. neceff. 8, 6, 6. — ἐν σπάνει πάντων τ. ἐ. ib. 7. τὰ ἐ. πάμπλειστα εἰσεκομίσαντο, neceffaria quaeque 8, 2, 15. - † fine adi. ἐν σπάνει τῶν ἐ. λ. ad penuriam copiarum 1, 12, 9. ubi modo de frumento. τὴν τῶν ἐ. δαψίλειαν, cop. 1, 6, 3. res neceffar. 7, 8, 24. 5, 2, 13. — ††† fine artic. ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, rer. nec. 8, 5, 7. — † Compar. phyf. c. praep. χωρία, ἐπιτηδειότερα - πρὸς λ. magis idonea 6, 4, 14.

ἐπιτήδευμα, mor. c. gen. perf. Μάρκου ἐπιτηδεύματα, ftudia 5, 2, 8. 5, 7, 8. - abf. nifi c. adi. οὐχ ὅμοια τὰ ἐ. 1, 1, 10. † μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ftud. 1, 3, 3. ubi adi., in med. ftans, pertinet quoque ad fubft. poftr., fq. opp. μέθαις λ. - αἰ-

ἐπιτρέχειν, ph. de perſ. hoſtil. abſ. πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν ἐπιτρεχόντων βαρβάρων πλῆθος, ei, quae nunciabatur incurſare, barbarorum multitudini, 6, 3, 3. nunciatae multitudini incurſantium barb. ſ. ad nunciatam incurſantium barb. multitudinem. - c. loci dat. κώμαις - ἐπιτρέχων, in pagos incurſans 1, 10, 2. - c. dat. perſ. et adv. in pugna, ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, excurſando in eos 7, 2, 5. ſq. opp. καὶ ἀναχωροῦντες λ.

ἐπιτροπεύειν, trop. de perſ. c. gen. loci et adv. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας τραχύτατα, adminiſtrabat procurator quidam regionem 7, 4, 3. erat aliquis procurator regionis.

ἐπίτροπος, trop. de perſ. c. praep. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην ἐπ. ille Africae procurator 7, 4, 5. - προσίασι τῷ ἐπιτρόπῳ, procuratorem ib. 11. - c. adiuncto ἐπίτροποι, καὶ δικασαὶ 7, 7, 6. † ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους, proc. 4, 6, 8.

ἐπιφαίνεσθαι, phyſ. de perſ., univerſe et amice, abſ. ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ſimulatque in conſpectum venit 2, 3, 6. in curia Pertinax. - c. dat. perſ. et adiuncto ex adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, raro in publicum prodibat 1, 11, 15. prae timore, Commodus, - ſed de eodem, c. adiuncto alio v. ſyn. δήμοις ἐπιφανεὶς, ἀσπασὸς - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, gratus omnibus in conſpectum venit 1, 7, 5. adveniens, redux in patriam. - hoſtil. c. adv. αἰφνιδίως - ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι, repente erumpunt 1, 12, 12. - τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε λ. ſuperveniſſe 3, 7, 10. - c. praep. - σὺν τῷ ςρατῷ, ſup. ib. 9. ἐπιφανέντος σὺν λ. ſuperveniente ib. 12.

ἐπιφέρειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας, obiiciens 3, 8, 13. inferens. † ἑτέροις ἐπ. τὸ ἔγκλημα 2, 5, 12. e. v. ὑποφέρ. ſed c. coni. αἰτίας ἐ., ὡς διαφθείροιεν λ. cauſas allegans, quod 5, 7, 11. - Med. phyſ. cum acc. rei ſ. inſtrum. ξύλα - ἐπιφέρεσθαι, ſecum ferre 7, 4, 7. 8, 5, 23. 1, 7, 4. 7, 10, 10. †† c. praep. et particip. modi, ὅσον ἂν ἕκασος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, ſecum attulerit 6, 7, 3. - c. adv. ἕκασος ἐπεφέρετο οἴκοθεν ξιφίδιον λ. ferebat ſecum 7, 9, 12. †† in orat. contracta, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφ. ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam ſecum ferebat ib. 20. p. τῆς ζών., ἣν ἐπ. - παίουσι ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos ſecum tulerant ſub ſinu 7, 11, 6. p. ξίφ. ὑπ., ἃ ἐπ.

ἐπίφθονος, mor. paſſ. de re, neutr. c. artic. c. gen. rei, παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, imperii invidiam 2, 3, 7. imperium, quod invidiam habet comitem, invidiae expoſitum, excitans aliorum invidiam, noſtr. *Neid* ſ. *Miſsgunſt.*

ἐπιφθόνως, mor. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς, ὡς λ. invidioſe 7, 3, 17. ut apud alios excitarent odium adverſus ipſos.

ἐπιφοιτᾶν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. τοῖς - ςρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίςην, exercitus inviſere 2, 8, 18. † ἐ. αὐτὸν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, itaſſe ad fil. ſuas 5, 3, 20. ††† c. acc. loci, ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς τὰς - πόλεις, ingredientibus urbes 8, 6, 10.

ἐπιχειρεῖν, trop. de perſ. c. inf. praeſ. πείθειν ἐπεχείρει, incepta-bat 2, 5, 8. inſtituebat, conabatur, ſtudebat. - aor. 1. p. praeſ. τῶν - ἐπιχειρησάντων, audentium 6, 4, 13.

ἐπιχείρησις, trop. de actu, abſ. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλὲς, aggrediendi ſecuritas 2, 8, 7. incoepti, inſtituti.

ἐπιχέω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὴν γῆν ἐπιχέοντες, terrâ aggeſtâ 4, 9, 14. ingerentes, noſtr. *darauf ſchütten.*

ἐπιχώριος, phyſ. de perſ. Plur. c. artic. p. ſubſt. abſ. οἱ ἐπιχώριοι λ. incolae 4, 13, 7. per ellipſ. ἄνθρωποι, it. 8, 1, 7. indigenae 5, 3, 8. 8, 7, 2. - in opp. οὐ μόνον πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ οἱ γειτνιῶντες λ. ab indigenis 5, 3, 9. - Sing. p. adi. cum ſubſt. perſ. τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, dei patrii 5, 5, 4. 8, 3, 19. † c. gen. loci, aut abſ. εἰς θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον λ. deum vetuſtiſſimum, Italiae patrium, 1, 16, 2. qui Bg., commate poſt ἀρχ. facto, c. gen. ceperit, unde h. l. Lat. ſit *proprius;* quanquam et ad pr. ſubſt. θ. referas, cui dentur duo adi. ſine copula. c. ſubſt. fem. rei, in opp. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθὲν, in vernaculam ib. 4. Italam, Latinam. ἐπιχώριον ϛρατείαν, eius regionis militiam 7, 1, 6. - Neutr. c. adiuncto, τὸ Φοινικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio inſtituto ac vernaculo ib. 4. - † ſolum, at c. artic. poſt ſubſt. ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις λ. floribus indigenis 4, 11, 5.

ἕπομαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἕπεσθαι αὐτοῖς, pone (ſe) ſequi 7, 4, 10. εἵπετο αὐτῷ Γερμανῶν - ἀριθμὸς, ſequebatur eum 7, 8, 23. - † ſimul de rebus 7, 6, 3. †† c. adv. et in opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν λ. εἵποντο δ' ὄπισθεν αὐτοῖς οἱ λ. ſequebantur pone (eos) 1, 1, 6. - † c. praep. et particip. modi, αὐτὸς ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπ. 8, 1, 4. poſt opp. varia. - †† trop. in libello, poſt opp. et forſan c. praep. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία· εἵποντο δὲ Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις πλῆθος λ. 1, 17, 2, - †† de re, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia, 7, 12, 20.

ἐπονείδιϛος, paſſ. de re, mor. c. ſubſt. fem. et adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιϛον - τὴν ἀρχὴν λ. probroſum 2, 6, 8. ubi ἀπρ. quod per ſe indecenti modo paratur, ſed ἐπ. quatenus dictis et verbis indecorum iudicatur, ſ. quoad prius opinionem turpitudinis habet ac commovet, ſed poſterius dicta contumelioſa; infamiam afferens.

ἐπόπτης, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, inſpectores 1, 17, 3.

ἐπόπτομαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. τὰ ἔθνη ἐποψόμενος, provincias inſpecturus 4, 7, 1. inviſur.

ἐποχεῖσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. anim. et adv. ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις λ. invehuntur equis 4, 15, 9. - cum ſolo caſu hoc, ἵπ. ἐποχούμενοι, eq. invecti 8, 4, 25. 3, 4, 12. - † τοξεύειν, ἵπ. ἐ. ex equis ib. 19. - †† oppreſſo hoc caſu, ἵππον, φέροντα ἐποχούμενον (αὐτῷ) τὸν Περτίν. invehentem (ſe, ipſo) 2, 9, 6.

ἑπτὰ, propr. ἡμερῶν, ſeptem 4, 2, 7. ϛόμασι 8, 7, 1. πελάγη ib. 2.

ἔπω, phyſ. de perſ., partim ſcripto, partim ore, abſ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere 8, 3, 21. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλαϛον εἰπεῖν; an non etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. c. adv. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut quis dicat, ſicut ſ. quo modo quis dicere ſ. loqui poſſit. - c. inf. τῶν ἀγγέλων εἰπόντων, ταῦτα ἐντετάλθαι λ. c. nuncii dicerent, 1, 9, 21. - c. acc. rei, ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον, dicere 7, 1, 19. - nominatim c. pron. τοσαῦτα εἰπὼν, haec locutus 1, 5, 27. 1, 4, 15. τοιαῦτα εἰ. talia loc. 2, 3, 25. 8, 7, 19. 2, 8, 9. 2, 10, 19. τ. εἰποῦσα, talia cum locuta eſſet 1, 13, 7. ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, haec locuto illo 1, 9, 12. τ. εἰποῦσα, h. locuta 1, 17, 11. - †† ſimul c. affinis ſubſt.

abl. modi, οὐδ' εἰπεῖν ἐςι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non poteſt diei illius feſtiva laetitia 8, 6, 16. non dicere licet rel. - †† c. praepp. εἴ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, ſi quid de fort. etiam dicendum 1, 17, 27. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, tal. locutus 1, 6, 20. καθ' ἑαυτὴν - εἰποῦσα· Εὖ γε λ. locuta 1, 17, 9. - † c. coni. ſimul, εἰπὼν πρὸς τοὺς ςρατιώτας, ὅτι λ. teſtatus milites, ſe rel. 6, 8, 13. ſq. - ††† in rect. tripl., c. acc. rei et ſq. tum coni. tum inf. εἰποῦσα αὐτῷ κεχαρισμένα, ὡς ἄρα χρὴ λ. - εἶναι δὲ - μὴ δεῖν τοίνυν λ. ita locuta ad gratiam, oportere rel. 5, 7, 1. ſqq. - †† ſenſu magis hiſtor., c. acc. perſ. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει ὑπ' ἐκείνου Φονευθέντα, nominare poteſt 6, 1, 15. dicere, memorare. - in opp. εἰπ. ἢ μνημονεῦσαι λ. ib. 16. - ſimul c. adv. οὐκ ἔςιν ἄλλον ῥαδίως εἰπεῖν, non poſſumus alterum facile commemorare, 5, 7, 19. ††† Φονεύειν τοὺς κακῶς αὐτὸν εἰπόντας, occidere, quicunque obtrectaſſet ipſi 4, 6, 11. i. q. pr. §. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ.

ἐπωνυμία, phyſ. abſ. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν Φέρουσιν, nomen 1, 11, 7. cognomen.

ἐπώνυμος, phyſ. de perſ. abſ. c. ſubſt. fem. ἀρχαὶ ἐπώνυμοι, magiſtratus, quorum nominibus annus ſignatur 1, 16, 17. conſules, noſtr. *die* regierenden *Bürgemeiſter.* - † c. gen. perſ. Φάλαγγα -, τοῦ ἥρωος ἐπωνύμους (ἐπώνυμον,) heroi illi cognominem 4, 9, 8.

ἐπωφελής, phyſ. de re, c. dat. perſ. ἐπωφελῆ τοῖς λ. ἔργα, utiles 2, 4, 11. i. q. ſimpl. et i. q. pr. χρηςὰ ἔργα.

ἐρᾶν, mor. de perſ., c. gen. perſ. παρθένου, ſe amore captum virginis 5, 6, 3. amare. - trop. c. inf. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον κινεῖσθαι λ. ſolent barbari 1, 3, 15. ut Φιλεῖ 1, 2, 8. - Paſſ. mor. de perſ. abſ. particip. p. ſubſt. ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. amata, amaſia.

ἐραςής, de perſ. abſ. τοῦ ἐραςοῦ, amator 1, 11, 5. amaſius. - trop. cum gen. rei, λόγων - ἦν, amans 1, 2, 4. ſtudioſus, deditus. ςρατιωτικοῦ - βίου εἶναι, amator 4, 3, 8.

ἐργάζεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. c. gen. mater. ἐσθῆτα - ἐρίου - εἰργάσθαι, e lana confectam (eſſe) 5, 5, 6. - c. mera praep. ſed poſt ſyn. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, muro, ſtructo ex lapide quadrato 3, 1, 14. ex lap., in quadratum laborato. † ſimul c. dat. perſ. ςενωποὶ - χειροποίητοι, μετὰ πολλοῦ καμάτου τοῖς - Ἰταλιώταις εἰργασμένοι, ſemitae ſunt manufactae magno labore veterum Italorum 8, 1, 14. manufactae, magno labore veteribus Italis (a vet. It.) confectae ſ. ſtructae. — †† trop. abſ. πολλοῦ ἐργασθέντος Φόνου, edita ſtrage 3, 4, 10. caede facta. - Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐργάζεσθαι ὅπλα, fabricari 3, 4, 20. 2, 11, 19. † cum nominat. modi et affini ſubſt. in vicinia, πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, faciebat 4, 7, 7. Caracalla in caſtris. - trop. de re, c. acc. rei, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα - χειμάρρουν εἰργ. efficiebat 8, 4, 3. ὥσπερ τῆς Φύσεως ἐργασαμένης ςάδιον λ. natura fabricata 3, 4, 4. †† πάσης μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, ſonum edebant 4, 8, 19. facieb. - de perſ. ἁρπαγὴν καὶ Φόνον εἰργάσαντο, fecerunt 3, 3, 6. i. q. pr. priva v. ἁρπάζειν et Φονεύειν. - ἐργασάμενος Φόν. facta caede 4, 11, 11. - ††† c. dupl. acc. et rei et perſ. τοιαῦτα ἐργασάμενος τὴν πόλιν, hiſce perpetratis adverſus illam urbem 4, 9, 17. talia cum feciſſet illi urbi, eius que incolis.

quidquid eſt et fit, et factum eſt, quodvis eventum, etiam in malam partem, τὸ πᾶν ἔ. ἐξεθειάσθη, tota res 1, 14, 10. incendium. - †† c. v. affini, τὸ ἔ. κατείργασται, iam rem confectam eſſe 3, 12, 12. caedem. †† τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔ. καὶ ἀνελπίστῳ - ταραχθέντες, inopinata re et inſperata 2, 5, 4. Praetor. impetu in aulam. οὕτω προχωρήσαντος τοῦ ἔ. ſuccedente negotio 7, 5, 1. Afrorum defectione. τοῦ ἔ. ἅπαξ γεγονότος, re ſemel peracta 8, 6, 2. caede. ῥαθυμότερον προσεφέροντο τῷ ἔ. negotium 5, 4, 11. pugnam. ἐμοὶ τὸ ἔ. παραιτησαμένου, negot. 3, 12, 6. caedem. ἔργων μεγάλων καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum 1, 1, 4. - †† c. affini v. in vicinia, στασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔ. etiam in viliſſ. rebus 4, 5, 9. †† cum gen. perſ. ſimul, βασιλέων - εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔ. λ. res 1, 1, 3. — †† nominatim per dat. ſ. abl., ὅτι μὲν ὑμῶν σοφία κρείττους ἐσμὲν, ἔργῳ ὁρᾶτε, re ipſa 2, 13, 10. it. ὅ περ ἔ. καὶ ὕστερον δέδεικται 2, 14, 9. it. προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον - ἔ. διδοὺς 3, 6, 22. it. ἔ. βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα 6, 8, 15. E) p. aedificio qualicunque, ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔ. σύνθετον, opus 3, 1, 14. murum. τὴν γέφυραν, ἔ. μέγα λ. op. 8, 4, 4. - ††† c. praep. τὸ - τέμενος, μέγιστον - γενόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει (ὄντων) ἔργων, operum 1, 14, 4. — † εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔ. publici operis 7, 3, 13. †† c. gen. vel rei ſ. loci, τὸ πῦρ ἐπενεμήθη τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως καὶ κάλλιστα ἔ. opera 1, 14, 6. - vel perſ. ὑβρίσαντα - εἰς τὰ ἐκείνου ἔ. operibus 4, 5, 12. vallo ſ. muro.

ἐρείπιον, phyſ. c. gen. rei et adiuncto, τὰ μένοντα αὐτοῦ (τοῦ τείχους) ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδόντι, rudera 3, 1, 15. - oppreſſo gen. illo, τὰ ἐ. (αὐτοῦ, τοῦ τείχ.) ἀνοικοδομῆσαι, rud. 8, 2, 12.

ἐρευνᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adiuncto var. ἔνθα μόνος - τὰ ἀπόρρητα ἠρεύνα καὶ ἐξήταζε, ſcrutabatur 7, 6, 12. - c. coni. σκοποὺς, τοὺς ἐρευνήσοντας, μή τινες λ. qui ſcrutarentur, an 8, 1, 2. — de perſ. c. adv. et coni. οὔτε τὶς αὐτῷ - προσῄει, εἰ μὴ πρότερον ἐρευνηθεὶς, μή τι λ. niſi prius perſcrutatione facta, num 3, 5, 11. exploratus, excuſſus.

ἔρημος, de perſ. trop. abſ. εὑρεθεὶς ἔ. deſertus 2, 12, 12. ſolus, incuſtoditus, ſq. explic. - c. gen. perſ. δορυφόρων ἐρήμῳ ἐπιπεσεῖν, a ſtipatorib. nudum 3, 5, 8. - de re ſ. loco, Maſc. ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς, deſertis 8, 4, 9. - c. ſubſt. fem. ἐρήμῳ γῇ, deſertis locis 2, 11, 9. ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, region. deſertam 8, 4, 23. — Neutr. ἀπολομένων(?) ἔρημα τὰ βασίλεια καταλ. vacuum palatium 3, 12, 12. interfectis imperatorib. τὰ οἰκοδομήματα ἔρ. εὑρίσκον, deſerta 8, 4, 12. ſine hominib. anim. et ſupellect.

ἐρίζειν, trop. ſ. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et praepp. ὑπὸ φιλονεικίας, δι' ἐντύχων μάχας ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter ſe altercantes 3, 10, 5.

ἔριον, phyſ. abſ. ἐρίου - εἰργάσθαι ἐσθῆτα, e lana 5, 5, 6.

ἔρις, phyſ. ſ. trop. c. adiuncto, ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας, altercationis 3, 13, 4. - † cum praep. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, contentione 5, 2, 13. ſtudio certandi, noſtrat. *Streitſucht.*

ἐρριμμέν. v. ῥίπτ.

ἐρρυθμισμ. v. ῥυθμίζ.

ἐρρύσατ. v. ῥύω.

ἐρρωμέν. v. ῥώννυμ.

ἐρυθραίνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων, genis purpuriſſatis 5, 6, 24. Heliogab.

ἐσέρχεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep., ἐφ' ἑτέραις ἐσελθὼν ἐλπίσιν, ingreſſus 3, 12, 20. ſc. εἰς αὐτὸ, τὸ δωμάτιον §. 18.

ἐσθὴς, phyſ. per caſus, abſ. vel c. adi. et vv. τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, veſtitu 1, 17, 5. veſtimento 3, 12, 22. veſtis 3, 14, 13. 4, 11, 10. 4, 15, 9. † σχήμασι - ἐσθῆτος λ. veſtium 5, 5, 4. it. 8, 6, 6. † κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, caet. veſtibus 3, 12, 17. veſtitu 4, 11, 5. † ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, veſtem 1, 13, 7. τὴν πλατύσημον ἐ. veſte 3, 11, 3. † χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐ. λ. 4, 12, 4. ἐ. ὁδοιπορικὴν, veſtimento 5, 4, 12. cf. 5, 5, 6. κούφαις - ἐσθῆσι, veſtibus 3, 4, 19. ἐ. ἁπαλαῖς 5, 8, 2. cf. 6, 4, 7. 5, 3, 12. 7, 4, 8. ἐσθῆσιν λ. in veſtitu 2, 13, 5. in veſte 7, 11, 3. ἁλουργεῖς - ἐσθῆτας, veſtib. 1, 14, 16. pallium, it. togam ſ. ſtolam. cf. 2, 13, 17. 19. λιτὰς ἐ. 4, 2, 6. 19. 5, 6, 21. 8, 8, 14. †† τὰς ἐ. τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes 4, 13, 11. ſubligacula, feminalia, femoralia, i. faſcias, quibus femora involvebantur, fortaſſis et braccas, noſtr. *Beinkleider.*

ἐσθίειν, phyſ. de perſ. c. adv. πολλάκις ἐσθίων, cum cibum caperet 1, 17, 22.

ἔσθ' ὅπῃ, ἔσθ' ὅπου, ἔσθ' ὅτε v. εἰμί.

ἑσπέρα, phyſ., abſ. ἥκεις - ἑσπέρας; veſpere 3, 12, 23. - c. adi. ſ. v. ἐσ: καταλαβούσης, veſpera 2, 9, 6. 5, 4, 12. 7, 11, 18. cum praep. περὶ ἑσπέραν λ. circa veſperam 3, 4, 8. † π. δείλην ἐ. circa veſp. 2. 6, 9. ἤδη π. δ. ἐ. cum iam diei ſerus veſper eſſet 3, 12, 16. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἐ. λ. ad veſperam 4, 15, 10.

ἐσπίπτειν, phyſ. de perſ. c. praep. aſſini et ſimul eadem, ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ ςρατόπεδον ἐς τε τὸν νεὼν, ut irrupit in caſtra 4, 4, 12. celeriter intravit et cum impetu, irruit.

ἔςε, p. coni. temp., ab init. enunciat., poſt dubiam interpunct., abſ. c. indic. aor. ὅπλα ἐκίνησαν λ. donec - moverunt 7, 4, 2. - cum aliis particulis, c. indic. eodem, ἔς' ἂν λ. donec 4, 9, 11. — ἔςε δὴ λ. donec 3, 12, 22. 7, 10, 13. e. donec iam 6, 5, 22.

ἐςεμμ. v. ςέφω.

Ἑςία, nom. propr. τῆς Ἑςίας τοῦ νεὼ λ. Veſtae 1, 14, 7. - †† in uſum periphraſticum, ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἥ τις τῆς Ἑ. ἦν, deae, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. donec ſacerdos Veſtalis adduceretur, ſ. donec ſacerdos Veſtae ſ. don. Veſtalis add., p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑ., proprie, quae quidem Veſtae erat, i. q. privum Ἑςιάς. - αἱ τῆς Ἑ. ἱέρειαι, Veſtales virgines 1, 14, 8. 4, 6, 9. - ††† cum gen. perſ. παρθένου τῆς Ῥωμαίων Ἑςίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. †† ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑςίας καὶ τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, poſtquam avulſiſſet eam a ſacrario et virginali domo ib. ubi minus de nom. propr. a *Veſta*, quam de loco, et vel *a* ſ. *e* Veſtae *templo*, vel *a foco*, eiusdem Veſtae, appellative quidem et per elementum minuſculum, ut in locis ſubiectis. — † trop. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑςίας κοινωνεῖν, ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. noſtro ſaeculo, ſepararet ſe a *lecto* et *menſa*; de loco iterum, ſaltem de diaeta tota; — Ῥώμην, ἔνθα ἡ βασίλειός ἐςιν ἑςία, ubi imperii eſt lar familiaris 2, 10, 18. imperii ſedes, imperatoris aula, domus. ἐπεί περ ἱδρύθη (αὐτὸς) ἐν τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, in imperatoria aula 2, 3, 1. - μή τις προκαταλάβοι τὴν βασίλειον ἑςίαν, principis domum 1, 6, 8. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑ. οἰκεῖν, imperatoriam aul. 1, 15, 17. ††† εὐθὺς ἀφ' ἑςίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, inde a

id. que a) c. una copula, ἔτι τὲ ἠγανάκτουν, atque etiam 5, 2, 13. praeterea *que* ind. f. etiam *que*. b) c. pluribus copul. ἔ. τὰ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 4, 7. 6, 8, 6. *praeterea* que *etiam*, f. *et* praeterea *etiam* rel. - †† interiecta voce alia, ἔ. τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. ac praeterea (etiam) multa rel. 3, 11, 12. - c. adv. copula fimul, in orat. med., poft comma, ἔ. δὲ καὶ λ. atque etiam 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. *praeterea* vero *etiam*. — †† fimul c. adv. diferto augendi, τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον ἠκ. adhuc magis 7, 1, 25. ἔ. καὶ μᾶλλον λ. adh. magis (etiam) 3, 6, 17. † ἔ. δὲ καὶ μᾶλλ. adh. autem magis (etiam) 1, 3, 8. f. adhuc vero etiam mag. f. etiam adh. mag. vel praeterea vero etiam mag. f. fed praeterea etiam mag. - fed adhuc magis etiam 7, 1, 11. ταύτῃ γοῦν καὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, quocirca et iter adhuc magis accelerabant 4, 1, 4. - †† c. alio comparat. ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. erat que adhuc plura 2, 4, 15. fed erat etiam adhuc pl.

τοιμος, mor. de perf. Fem. c. praep. δύναμιν, ἑτοίμην πρὸς μάχας, copias, paratas ad 7, 9, 7. - Neutr. de re, c. artic. et adiuncto, ἅ περ - τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς τε καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια λ. quae a promtitudine aliena 3, 8, 9. - †† magis phyf. et p. adi. τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιούντων, apparantibus bellum 2, 12, 1. res, ad bellum neceffarias, parantibus, i. q. pr. τὰ πρ. πόλ. παρεσκ. et i. q. privum v. ἑτοιμαζόντων.

τοίμως, mor. δέξασθαι τὰ λ. promte 2, 9, 12. προέσθαι λ. 5, 3, 22. - † in formula c. v., feq. inf. ὥς τινας ἑ. ἔχειν, λ. ut quidam parati effent 7, 3, 15. p. ἑτοίμους εἶναι λ.

τος, phyf. c. fubft. (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν λ. anni 1, 16, 5. — τῆς ὥρας τοῦ ἔ. λ. 5, 5, 3. ἡ τοῦ ἔ. ὥρα 8, 4, 3. - c. adi. it. verb. ἑκάστου ἔ. quotannis 1, 10, 11. 5, 5, 9. 5, 6, 13. — ἐν ἀδείᾳ - ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔ., οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo an., quo folo 5, 2, 5. δεκάτου ἔ. ἐπιβεβηκώς, decimum an. ingreffus 5, 3, 7. νέου ἔ. τῆς ἐπιούσης 1, 16, 1. τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἐκομίσθη γράμματα, anno 6, 2, 2. εἰς ἔτος - ἐληλακὼς 7, 5, 3. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις λ. annis fept. res geftas 2, 15, 12. †† χρόνου τινὸς ὀλίγων ἔ. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. τῇ - αὐλῇ πολλῶν ἔ. ἐνδιαιτηθεῖσα, multis an. 5, 8, 7. ἔ. οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. 3, 10, 3. ἔ. τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, triennio aut quadriennio 6, 6, 11. ὕβρεως, ἧς ἔ. τοσούτων ἠνεσχέμην, tot annis 1, 17, 10. τοσ. ἔ. 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. per tot an. 7, 1, 10. - βασιλεύσας - ἔτεσιν, annos 3, 15, 7. 6, 9, 5. 15. per annos 4, 1, 1. †† in opp. μιᾶς - ἡμέρας - ἔτεσιν λ. annis 4, 4, 18. - c. praep. ἐν ἔτεσι διακοσίοις, annis 1, 1, 5. 8. 4, 13, 19. intra annos. - ἐν ἔ. τοσούτοις λ. per tot an. 6, 1, 16. - παμπλείστοις ἐν ἔ. annis 6, 2, 18. ἀτέλειαν - εἰς δέκα ἔτη, ad decem annos 2, 4, 13. βασιλεύσας ἔτη λ. annos 1, 17, 26. ἔτη γεγονὼς λ. annos natus 5, 3, 7. 5, 7, 7. 8, 8, 21. - † cum gen. rei, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, ad fextum annum progreffus imperii 5, 8, 19. εἰς τεσσ. ἐλ. τῆς β. ἔτος, usque ad dec. q. provectus *in* imperio *annum* 6, 1, 15.

τρῶσε, ἐτρώθη, v. τρόω.

ῦ, mor. c. v. ἴσε, probe 2, 10, 17. - civiliter, ἄνδρα ἔ. γεγονότα, virum natalibus clarum 7, 5, 4. i. q. εὐγενὴς et εὐπατρίδης. c. adiuncto c. praep., poft fyn. ἤρχοντο οἱ εὐπατρίδαι ἐκεῖνον λ., ἅτε ἐκ προγόνων εὖ γ. generofum 3, 5, 5. τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις ἔ.

f. ſi quis prior infert iniurias, hoc eſt alterum imprudenter provocare ad ulciſcendas eas; i. q. unum v. ἀγνώμονα.

δαιμονεῖν; de perſ., mor. c. nominat. modi particip. εὐδαιμονοίημεν ἄν, τὰ δέοντα πράττοντες, felices nos, facientes rel. 1, 5, 22. felices ſimus f. erimus, ſi facimus. - phyſ. c. adiuncto, τὰ τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ πλουσίων παίσματα, beatorum divitumque 7, 3, 11. eorum, qui videntur beati eſſe; ubi copulantur tropicum, εὐδ. δοκ., et propr., πλουσ., Lat. *opulentus*, et noſtr. *begütert*, vel e ſqq. τῶν ὄχλων et τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, p. honoratus; quoniam beatorum f. fortunatorum extrinſecus f. eorum, qui ſunt in fortuna externa, proprium praecipuum que habentur honores et divitiae. † πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα, beata 8, 6, 6. Aquileia, abundans rerum, ad felicitatem externam pertinentium, copia, ut divitiarum; ſed et perſ. ac civium, i. q. εὐδαίμων mox.

δαιμονία, phyſ., quoad perſ. καὶ τοῦτο μετὰ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς Φύσεως Ἰταλιώταις, felicit. 2, 11, 16. commoda et bona fortunae externae; it. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης ε. 8, 9, 12. † βαρυτάτην ε. τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν 2, 14, 7.

δαιμόνως, mor. βιώσας, feliciter 7, 9, 21. Gordianus pater, ante imperium.

δαίμων, phyſ. de re, c. adiuncto, εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ βίον, beatam 8, 7, 13. - de loco, c. ſubſt. fem. τὴν Ἀντιόχειαν, πόλιν - εὐδαίμονα, fortunatam 2, 7, 15. Λουγδοῦνον, πόλιν - ε. opulentam 3, 7, 5. † τὸ Βυζάντιον, πόλιν ε. fortun. 3, 1, 10. ſq. πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, † de terra, γῆν ε. κεκτημένη, territorium fecundum ib. 12. de eod. Byz. — τὴν ε. Ἀραβίαν, felicem 3, 9, 5. - Neutr. c. artic. p. ſubſt., τὸ εὔδαιμον γαστρὶ - μετροῦσιν, felicitatem 1, 6, 2. i. q. εὐδαιμονίαν.

δενδρος, phyſ. de re ac loco, c. fem. ſubſt. ὗλαι εὔδενδροι, ſylvae ſunt denſae arboribus 7, 2, 8. arboribus plenae, bene conſitae.

δοκιμεῖν, de perſ., mor. c. praep., in partem tum bonam, ἐν στρατιωτικαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεσι, in militaribus probatus negot. 2, 1, 9. 2, 7, 8. εὐδοκιμήσασιν ἐν - πρ. claris in 6, 1, 8. - tum malam, †† ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις, ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι, ut quisque turpitudine aliqua claruiſſet, 5, 7, 14. qui Bg. leg. ὡς ἔτ. ἕκαστος - εὐδοκιμήσας, p. mero ὡς ἕκαστος εὐδοκίμησε, p. vulg. libertis quibusque, ut caſus tulit, turpitudine aliqua *claris*, commate poſt ἔτ. facto. † ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν, ob ea, quibus claruerant, ſcelera 6, 1, 7. qui Bg. ſumſerit v. c. mero abl., non bis ἐφ' οἷς. - βουλόμενος εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ Μαξιμίνῳ, bene audire apud M. 7, 4, 3. eſſe in exiſtimatione bona atque adeo favore. - de re, c. adv. dupl. πάνυ ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον, prorſus Alexandri principatus probaretur in ſolidum 6, 9, 17.

δοκίμησις, mor. c. praep. ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν, rerum ante abs te geſtarum gloria 7, 5, 12.

δόκιμος, phyſ. de perſ. c. praep. τοῖς ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine probatiſſimis 6, 1, 8. ob doctrinam clariſſ. f. celeberr. ſc. ἀνδράσι.

ελπις, Neutr. cum artic. p. ſubſt. abſ. ἐκ τοῦ - ὑπάρχει τὸ εὔελπι, bona ſpes 6, 3, 9. i. q. pr. τὸ θαῤῥαλέον, it. ib. 14. † cum praep. et adiuncto, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι

:emtibilior 7, 1, 5. ubi dat. pendeat potius a v. γέν. - εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, facile negligendi 8, 1, 6. non magnopere timendi, nullius pretii ac fortitudinis, facile cedentes campo. - de re vel perf. c. neg. Γερμανῶν οὐκ εὐ. ἀριθμὸς, haud contemnendus numerus 7, 8, 23. non cont. i. magnus. †† c. fubft. fem. δύναμιν οὐκ εὐκαταφρόνητον στρατιωτικὴν, manum militarem haud cont. 7, 9, 4. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, 1. c. 1, 2, 2.

:ίνητος, mor. Neutr. c. artic. p. fubft. et c. gen. rei, ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna et facili eft animi mobilitate 7, 7, 2.

:λεής, phyf. de re, Neutr. plur. cum artic. et praep. τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res geftae erant celebres, f. res, in mil. dign. actae, rel. fc. πράγματα f. γενόμενα.

:οσμία, phyf., univerfe, μετὰ πάσης εὐκοσμίας, admodum decore, 1, 9, 6. cum omni f. fummo decore f. ordine, in theatro collocati. - trop. c. adiuncto, ἦρχον τῆς πόλεως μ. π. εὐταξίας καὶ ἐ. fumma moderatione et modeftia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. — †† ἕτερον παιδείας τῶν νέων καὶ εὐκοσμίας προέστησεν, inftitutioni et moribus iuventutis praepofuit 5, 7, 13. qui Bg. regit c. gen. pr. perf., ubi innuitur nomen et munus cenforis f. magiftri praefecti que morum. - Singulatim de militib. εὐκοσμίας πίστις αἰῶνος, moderationis 8, 7, 18. - rurfus phyf. τῇ συνήθει Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, more Romanorum bene ordinata acie confiftamus 4, 14, 15. folito Romanis ordine nos locemus. - c. adiuncto, ὡς πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. vertit per hendiad. p. decore et ordine.

:ταῖος, paff. de re, mor. abf. vel c. dat. perf. ἐκείνοις εὐκταῖον τὸ πραττόμενον ἔσεσθαι, illis optabile 2, 1, 21. qui dat. et pendeat a fq. v. ἔσ. - cum adiuncto, προσποιησάμενος, εὐκταῖα καὶ ἀσπαστὰ ἀκούειν, optata 5, 11, 18.

:άβεια, moral. δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, prae metu 5, 2, 5. it.

:αβής, de re, Neutr. c. artic., p. pr. fubft., c. praep. et forfan etiam c. gen. rei, τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε τολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis circumfpectio 2, 8, 2. cautio.

:λογος, trop. de re, Mafc. c. fubft. fem. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, fine probabili caufa 2, 8, 4. 4, 12, 15. εὔλογον αἰτίαν 3, 5, 6. - εὐλόγοις αἰτίαις 7, 10, 2. εὐλόγους αἰτίας 3, 8, 6. fpeciofas 3, 6, 10. - Neutr. εὕροι ἂν - εὔλογον, λ. c. inf., rationi confentaneum 4, 5, 5. iuftum, aequum.

:λόγως, mor. ἀποκρίνασθαι, quod rationi confentaneum, 1, 6, 21. probabiliter, commode.

:μαρής, phyf. de re, cum fubft. fem. τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, tranfitum facilem, 6, 5, 12. ἐ. τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεστάτοις - εὐμαρῆ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; nifi dat. hic pendet ab oppreffo v. fubft. ἐστί. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικήσεται, facilius 8, 7, 16. fq. ῥαδίως. — Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8.

:μαρῶς, mor. τὴν ἀρχὴν διοίσοντα λ. facile 2, 3, 12. 2, 9, 14. 2, 10, 18. - phyf. c. adiuncto, ἐ. καὶ ἀκωλύτως διαβὰς λ. 3, 3, 13.

φάρμακον 6, 6, 6. εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν στρ. benevolentia erga se militum et fide 4, 14, 5. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ ε. 8, 7, 21. - ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν ε. αὐτῶν 2, 11, 13. τὴν τοῦ βασιλέως σπουδὴν καὶ ε. πυνθανόμενοι 4, 8, 18. - † simul c. praep. δεδιὼς τὴν πρὸς τὸν Πλαυτιανὸν τοῦ Σεβήρου εὔνοιαν, adversus Pl. Severi ben. 3, 12, 11. ὅπως αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν Ἀλέξ. ε. - οἰκειώσηται, eorum erga Al. ben. 5, 8, 6. - ἐλογίζετο τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων ε. Praetorianorum (erga ipsum) ben. 1, 10, 10. -

εὔνοος s. εὔνους, mor. de pers. abs. ἀνδρὸς εὔνου, hominem amicum 3, 12, 8. - c. adiuncto, εὔνους καὶ πιστοὺς - φίλους, benevolos 5, 1, 6. - Neutr. cum dat. pers. τὸ πλῆθος - εὔνοον ἔτι αὐτῷ ὑπάρχον 1, 10, 10.

εὐπαγής, phys. cum subst. fem. τὴν βάσιν παρεῖχεν, gressum stabilem 6, 5, 12.

εὐπάρυφος, phys. de re, τῆς εὐπαρύφου - πορφύρας, texturae honestae purpura 1, 16, 8. purpurae, praetextae limbo eleganti s. clavo lato, purpurae laticlaviae s. purpurae splendidae.

εὐπατρίδης, ph. p. subst. ὁ Βαλβῖνος, γενόμενος ε. patricii generis homo 7, 10, 7. qui fuit s. erat patricius. † ὅσοι εὐπατρίδαι, ἢ ἔτι πλούσιοι 2, 6, 8. τὶς τῶν εὐπατριδῶν πλουσίων 1, 6, 8. cf. 3, 5, 5. 2, 3, 4. 9. † εἴ τι γένος ἦν - ἐν συγκλήτῳ ἐξ εὐπατριδῶν καταβαῖνον, a patr. 4, 6, 7. † γυναῖκα τῶν ε. uxorem generis patricii 6, 1, 19. Μάγνος τὶς ὄνομα ἦν τῶν ε. M. quidam nomine erat, patricius 7, 1, 12. cf. 2, 3, 7. 4, 10, 13. † c. adiuncto, τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας λ. qui longa generis serie patricii 1, 2, 5. - c. gen. pers. εὐπατρίδην ὄντα Ῥωμαίων, qui erat patr. Romanorum 1, 7, 5. Commod. - † c. praep. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπ. generis quidem ex senatorio ordine patricii 2, 15, 2. genere quidem, unus patriciorum, e sen. ord. - p. adi. τῶν εὐγενεστάτων καὶ ε. παίδων, patriciorum puerorum 4, 2, 9. τῶν ε. βασιλέων τὸ εὐγενὲς 5, 1, 14. 16. εὐπατρίδαις αὐτοκράτορσιν, patriciis principibus 8, 8, 1. †† εὐγένεια εὐπατρίδης ib. 9. p. vulg. εὐγενεῖς εὐπατρίδας et Ms. εὐγενεῖς καὶ εὐπατρίδας, v. εὐγεν.

εὐπειθής, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et c. praep. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους λ. tolerantiam laborum 3, 8, 10. obsequium perferendis laboribus, s. promtitudo ad suscipiendos tolerandosque labores; ni Bg. leg. εὐπαθές, p. εὐπάθεια.

εὐπειθῶς, mor. ὑπακούειν λ. ut obedirent obsequenter 2, 13, 5. promte.

εὐπορία, trop. c. gen. rei, ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, abundare pecunia 2, 6, 9. in affluentia divitiarum esse. μὴ παρέχον ἄδικον εὐπ. χρ. iniustam copiam (divitiar.) 2, 3, 23. εἰς ε. χρ. ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14.

εὐπραγία, trop. c. adiuncto affini et gen. rei, αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, successus (prosper) 6, 5, 24. - abs. νίκην καὶ εὐπραγίαν ἀγγέλλοντες, vict. et prosperum rerum success. 8, 6, 13. - c. praep. s. formula a praep. p. adi. ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum successu 6, 2, 15. felici praeter spem successu rerum, nostrat. durch *die* wider *Erwarten* glücklichen *Unternehmungen*.

εὐπρεπής, mor. de re, cum subst. fem. et adiuncto, οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδοξον ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. - de pers. Superl. c. abl. rei s. modi,

ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, inventi 3, 7, 13. - c. praep. εὑρεθεὶς ὑπὸ τῶν διωκόντων, inventus a 3, 4, 14. - de re, abf. ὡς μήτε τοῦ - σῶμα εὑρεθῆναι, inveniri potuerit 7, 9, 16.

εὔρυθμος, phyf. de re, c. fubft. fem. κινήσεως εὐρύθμου, motus numerofi 5, 2, 9. aequalis menfurae temporis que. it.

εὐρύθμως ἐσκίρτων, in numerum 4, 11, 5. per aequalia temporum intervalla, noftr. *nach* dem *Tacte* f. *Zeitmaſse.*

Εὐρωπαῖος, phyf. de perf. c. gen. perf. τῆς βουλῆς τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας λ. e fenatorio ordine Europaei 4, 5, 14. opp. fq. τοὺς δὲ ἐκεῖθεν λ.

Εὐρώπη, phyf. de terra, in opp. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν διάβασιν λ. ex Europa 3, 1, 13. τῇ Εὐρώπῃ 2, 8, 12. Εὐρ. 6, 4, 8. τὰ ὑπ' Εὐρώπην λ. in Europa 4, 5, 11.

εὐσεβής, mor. de perf. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati 1, 7, 6.

εὐσταθής, mor. de perf. c. gen. perf. et al. adiuncto, οἱ σεμνότεροί τε καὶ εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, honeftiores et graviores fenatorii ordinis 2, 6, 8. conftantiores, ftabiles femper et firmiter in fententia et virtute.

εὐσταθῶς, mor. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. conftanter, fortiter, intrepido animo nec mobili, perfeveranter, noftr. *ſtandhaft.*

εὐσταλής, phyf. Neutr. de re, c. artic. p. fubft. c. praep. et adiuncto, ἃ περ τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια, quae a - habilitate ac promtitudine ad bellum 5, 8, 9. celeritate. — †† abf. p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ὅτι μάλιστα εὐσταλέστατα λ. quam expeditiffime 2, 11, 1. qui Bg. fic leg. p. vulg. εὐτελέστατα.

εὐσταλῶς, phyf. c. adiuncto, τῶν κούφως καὶ ε. ἐκτρέχειν δυναμένων, velitibus expeditis ad excurrendum 4, 15, 3. qui facile et expedite excurrere valerent; per periphr. *velitum.*

εὐστοχία, phyf. abf. εὐστοχίας εἶχε τινὰ χάριν, peritiae iaculandi (certo) 1, 15, 14. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἥττων εὐστοχίᾳ καὶ εὐχειρίᾳ, peritia iaculandi 1, 17, 27. de Commodi dexteritate et arte in feriendo per certos ictus.

εὔστοχος, phyf. de perf. ἀκοντισταὶ εὔστοχοι, iaculatores optimi 7, 9, 13. qui Bg. ad fenfum p. fq. ἄριστοι, p. feveris, iaculatores certi ictus, noftr. gute *Scharfſchützen.* †† de re, c. fubft. fem. τὴν διὰ τόξων εὔστοχον ἐμπειρίαν, fagittariae artis peritia 4, 10, 7. peritia in fagittis certo jaculandis. † Neutr. c. artic. p. fubft. cum gen. rei, τὸ εὔστοχον τῆς χειρὸς αὐτοῦ λ. certitudinem manus eius 1, 15, 10. i. q. fupra εὐστοχία. - διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χ. τὸ ε. nunciabatur, quam eius manus effet certa ib. 3. certitudo manus f. certa manus in iaculando.

εὐστόχως, trop. λέγειν ὑπογραφάς, ad fcite defcribendum 4, 9, 4. apte, perfonae convenienter, noftr. *treffend.*

εὔτακτος, mor. de re, Mafc. c. fubft. fem. εὐδοκιμήσασιν ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πράξεσιν, in ftatis - muneribus 6, 1, 8. feveris et iis, ubi bonus ordo, modeftia et obfequium, qualia munera et officia funt fere militaria; unde fubiectum πολ. - Neutr. p. adi. de perf. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὄν, vos contra bene ordinati quod eftis 4, 14, 16. multitudo veftra bene ordinata; opp. pr. ἄτακτον. - c. artic. p. fubft. abf. τὸ εὔτακτον λ. modeftiam 3, 8, 10. - c. adiuncto, εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτ. μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeftiam 2, 4, 2. εἰς τὸ ε. καὶ κόσμ. ad decorem et modeftiam ib. 9. i. q. fq. ib. mox εὐταξία. - † ἡμῖν

tam audacium novitate 7, 8, 3. qui Bg. interferit copulam, aut καὶ, poſt ἐργ., aut τὲ, poſt εὐτ., pro quibus Stp. leg. in abl. εὐτόλμῳ.

εὐτοξία, phyſ. εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, artis 1, 15, 5. bene certo que iaculandi arcu ſ. ſagittas.

εὐτρεπίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γενναίως εὐτρέπιζεν, ad bellum omnia parabat 2, 14, 14, i. q. 3, 14, 7. c. τὰ πρ. τ. π. παρεσκευάζετο. ſine adv. ε. τὰ πρὸς τὴν μάχην, comparabat *omnia* ad praelium 3, 14, 9. - c. praep. οἱ βάρβαροι εὐτρέπιζον πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν λ. apparabant omnia ad ſuſcipiendum rel. 4, 11, 2. - Paſſ. de re, εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε, accingi ad iter iubet 6, 4, 2. parari res, ad iter neceſſarias, ſc. χρήματα et adi. ἐπιτήδεια ſ. ἀναγκαῖα. - cum adv. ὡς αὐτάρκως - ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ut ſatis viſa ſunt ipſi omnia ad bellum parata 3, 14, 17.

εὐτυχεῖν, trop. de perſ. abſ. φθόνῳ τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, felicium 7, 3, 11. beatorum, divitum, opulentorum, i. q. pr. τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων καὶ πλουσίων. - †† c. acc. rei et adv. ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβῆρος, quando imperii honorem adeptus fuit Severus 3, 10, 9. ſ. feliciter adept. f. - Paſſ. ſenſu med. de re, abſ. τὸ ἀποβησόμενον, εὐτυχηθείη, παρέξει λ. eventus, ſi proſper fuerit, 2, 8, 6. - c. adv. δέος - ἐνέβαλε τοῖς οὕτω εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις, per ea, quae tali auſu et ſucceſſu fecerat 2, 14, 1. rebus, ita proſpere ſuccedentibus. †† c. praep. ſimul, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ, cum eventum proſperum ſortiuntur 2, 9, 4.

εὐτυχῶς, trop. in opp. μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως 3, 7, 4. v. v. γιν.

εὐφημεῖν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. perſ. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος εὐφημοῦντες (αὐτοὺς,) ὥςπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, laetis acclamationibus 8, 7, 22. - de ſolo ſenatu, c. acc. perſ. ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιςολῆς, εὐφημεῖ ἡ σύγκλητος, fauſtis eum acclam. ornat 5, 2, 1. - † c. adv. ἐπεὶ αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ὁμοθυμαδὸν εὐφήμησαν, laetis accl. exceperunt 2, 3, 6. ſqq. diverſis σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προςηγόρευσαν. de ſolo populo, abſ. μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε εὐφημοῦντες (αὐτὸν) λ. nec fauſta (ei) acclamante 2, 6, 19. ſq. adiuncto, ὥςπερ εἰώθασι προπέμπειν τοὺς βασιλέας, et opp. τουναντίον δὲ καὶ ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἠγόρευον. † c. acc. perſ. diſerto, ὁ δῆμος τὸν Γαλλικανὸν (Conſularem, poſt caedem quorundam Praetorianorum) εὐφήμει, Gallicano fauſta acclamabat 7, 11, 11. - c. nominat. modi, ἐπεὶ ὁ δ. αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit fauſtis acclam. 2, 14, 4. - †† c. opp. et ſimul c. abl. rei ſ. modi, βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, - ἐκεῖνον (τὸν Νίγρον) βασιλικαῖς φωναῖς εὐφήμουν ἀπόντα, illum imperatoriis fauſtis que acclam. proſequebantur abſentem 2, 7, 8. - de militib. abſ. ſ. oppreſſo acc. rei vel perſ. προθέντες τὰς εἰκόνας Μαξίμου λ. αὐτοὶ εὐφήμουν. (αὐτὰς ſ. αὐτοὺς,) ipſi fauſtâ acclamat. celebrant 8, 6, 4. - c. adv. ὡς δὲ ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα προςῆλθον, ὁμοθυμαδὸν εὐφημήσεντες (αὐτὸν,) fauſta acclamaturi 2, 13, 7. - † c. diſerto acc. perſ. αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντο καὶ εὐφήμουν, laetis clamoribus proſequebantur 5, 8, 14. τοὺς ὑπ. αὐτὸν εὐφημήσαντας, qui ipſi acclamaſſent ib. 15. - c. ſolo caſu illo, εὐφημῆσαι τοὺς λ. laetis exciperent vocibus 8, 6, 4. † τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν εὐφημήσαντες οἱ ςρατιῶται, καλοῦντες Σεβαςὸν καὶ Περτίνακα, fauſtis accl. excipien-

παῖς τε εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι, ὡς δὴ γαμούντων λ. delectationibus 5, 6, 12.

εὐφυής, trop. ſ. mor. de perſ. c. inf. νοῆσαι τὸ - εὐφυὴς ἦν, ab ingenio paratus erat 4, 7, 2. ſolers, acutus,

εὐφωνία, phyſ. ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας, diſertae elocutionis 1, 1, 1. ſuavis compoſitionis, amoenitatis ſoni, noſtrat. *Wohlklang*, vel per hendiad., elocutionem ſonoram ſ. ſuavem, vel dicendi orationis que ſuavitatem.

εὔφωνος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, λ. qui vocaliſſimi ex ipſis eſſent 2, 6, 7. voce praeſtantiſſimos, fortiſſima praeditos voce.

εὐχάριςος, mor. de re, ἀντιδοῦναι μεῖζον, - εὐχάριςον δοκεῖ, redditio maioris - grata videtur 2, 3, 14. reddere aliquid maius, non tam facile, quam gratum eſſe videtur, i. grati animi ſignum, documentum et officium.

εὐχειρία, phyſ. abſ. πάντας εὐχειρία ὑπερέβαλλεν, manus certitudine 1, 16, 4. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἥττων εὐςοχία καὶ ε. dexteritate manus 1, 17, 27. utrobique de Comm.

εὐχή, mor. c. gen. perſ. τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ Ῥωμαίων εὐχῇ, conſenſuros Romanorum votis 2, 8, 18. voto. - per praep. κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςι, mihi in votis eſt 2, 10, 4. ego opto ſ. voveo. τουτων αὐτῷ - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, ſupra (omne) votum 3, 9, 21.

εὔχομαι, Med. de perſ. mor. c. adv. et adiuncto, ὡς αὐτὸς εὔχομαί τε καὶ βούλομαι, opto 3, 12, 4, - c. inf. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν - εὔχονται, in votis habent 8, 3, 14. vovent, optant, volunt, cupiunt. προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, optabant 5, 2, 14. χρὴ - εὔχεσθαι μέν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιςα λ. optare, ut 6, 3, 7. - † al. ſenſu, c. particip. modi, φιάλην λαβὼν - εὔχετο, precabatur 4, 8, 12. - †† c. adiuncto al. πάντες μὲν εὔχοντο, καὶ θεοὺς - ἐπεκάλουν, precabantur 7, 4, 1. ſc. αὐτοῖς, τοῖς θεοῖς, e ſq., ad deos. - †† c. adv. ὅ περ ᾔδεσαν πάλαι μὲν εὔχεσθαι λ. optari 7, 5, 1. qui Bg. cepit p. paſſ., ſed ut p. med. valeat quoque, ſi repetas e pr. αὐτὸ, τὸ ἔθνος.

εὐψυχής, phyſ. de re, Neutr. cum artic. p. ſubſt. et c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχεῖ τῆς πόλεως, refrigeratorio aëre 6, 6, 5. qui Bg., de re capiens, ſupplerit gen. τοῦ ἀέρος, ut ſit aëris temperies frigidior, per urbem illam vagans; propr. quidem iucundum, lene et ſalubre frigus. - de loco, εὐψυχέςερον τὸ χωρίον, frigidior ille locus 1, 12, 3.

εὐώδης, phyſ. de re; οἴνῳ εὐώδει, fragranti 1, 17, 18. - cum ſubſt. fem. πόας εὐώδεις, herbas odoratas 3, 9, 5. fert Arabia. - Neutr. μύρου εὐωδεςάτου, fragrantiſſ. 1, 12, 4.

εὐωδία, phyſ. c. gen. rei, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, odore 1, 12, 3. - abſ. τὴν εὐωδίαν λ. ib. 5. ε. 4, 8, 19. ſuaveolentiam 4, 2, 16.

εὐωχεῖσθαι, med. de perſ. phyſ. εὐωχούμενον τὸν δῆμον, epulantem 5, 6, 14.

εὐωχία, phyſ. παντοδαπαῖς - εὐωχίαις χρῆσθαι, epulis 5, 6, 12.

ἐφ' v. ἐπι et ib. extr.

ἐφάπτεσθαι, phyſ. de perſ. med. c. gen. perſ. ἑκάςου ἐφαπτόμενος, unumquemque contrectans 4, 9, 11. contingens, tangens, amice, demulcens.

ἐφεδρεύειν, trop. de perſ. c. dat. perſ. αὐτοῖς, obſervatores ſibi illos imminere 8, 8, 3. inſidiari, extra bellum.

ἐφέλκειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. ἐπὶ πολὺ πανδημεὶ τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, trahentibus 1, 11, 11. i. q. ſimpl. vel attrah. ad ſe e limo.

ἐφεστρὶς, phyſ. πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίναις ἐφεστρίσι χρώμενοι, veſtibus 4, 2, 5. in luctu, palliis. - de milit. ἦλθον ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐ. ſagulis 7, 11, 3. 6. ubi videntur eſſe noſtr. *Kittel.*

ἔφηβος, phyſ. de perſ. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων λ. puberum 3, 10, 1. maſc. poſt completum decimum quartum, ſ. ab a. 17 ſ. 18. inde, per decennium, usque ad an. 26 ſ. 27. aut a. 18. ad 20. modo.

ἐφήμερος, phyſ. c. ſubſt. fem. τιμῆς ἐφημέρου, honorem ad diem tantum 1, 1, 17. unius diei, i. breviſſimi temporis. - ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. ubi potius leg. τρυφὴν, brevem, breviſſimi temporis luxum.

ἐφίστημι, de perſ. act. phyſ. cum acc. perſ. et dat. ſ. abl. loci, τὸν θεὸν ἐπιστήσας ἅρματι, collocatum (collocans) in curru 5, 6, 15. - c. adv. ſ. abſ. Φρουρὰς ἐπιστήσαντες ἰδίᾳ ἑκάτερος, cuſtodias (cuſtodes) apponentes 4, 1, 9. - trop. c. perſ. et acc. et dat. τοῦτον ἐπέστησε πάσῃ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, praefecerat 9, 8, 4. ἐπιστήσας τοῖς στρατοπέδοις αὐτὸν, praefecto eo 1, 8, 2. cum praefeciſſet. - † c. acc. perſ. dupl., uno muneris, ὡς - τοῖς στρ. ἔπαρχον ἐπιστῆσαι ὀρχηστήν τινα γεγονότα, ut praeficeret 5, 7, 12. - Alio ſenſu, phyſ., neutr. de perſ. c. dat. ſ. abl. loci, ὁ δῆμος - τῷ τείχει - ἐφεστὼς, in muro ſtantes 8, 3, 7. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. iis, qui inſiſtebant pinnis 3, 3, 1. ἐπιστὰς τῷ δωματίῳ, conſiſtens ad cubiculum 3, 12, 2. ἐπιστάντες αὐτοῦ ταῖς θύραις, conſiſtentes ad eius fores 2, 1, 13. † βιασάμενοι τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεστῶτας, proturbatis ianitoribus 7, 5, 6. † abſ. ἐφεστῶτος αὐτοῦ διαβὰς ὁ στρατὸς, adſtante ipſo 8, 4, 12. † ὁρᾷ τοὺς βασιλέας ἐφεστῶτας, videt utrumque imperatorem adſtare 3, 12, 20. p. inf. †† ἅρματα, φέροντα τοὺς ἐφ. currus, ferentes ſuos aurigas 4, 2, 19. - Rurſus alio ſenſu, cum acc. perſ. et praep. ὁρᾶτε τὸν βάρβαρον ἐφεστῶτα σὺν - πλήθει, adſtare cum 4, 14, 12. inſtare, venire. - c. dat. ſ. abl. loci, ὡς ἐπέστη τῇ βασ. αὐλῇ, pervenit ad 3, 12, 18. ἐπ. ταῖς - ὄχθαις, conſtitit ad 6, 7, 12. ἐπ. τοῖς τῆς Ἰταλίας ὅροις, adſtitit in It. finibus 2, 11, 5. adſtitit Italiae finibus 7, 12, 17. ὁ στρατὸς ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, conſtiterunt ad 8, 1, 7. ὁ Μαξιμῖνος ἐπιστὰς τοῖς ὅροις, cum conſtitiſſet in fin. ib. 2. ὁ M. ἐπέστη Ἀκυληίᾳ, pervenit Aquileiam 8, 7, 1. ὁ στρατὸς ἐπ. Κτησιφῶντι, conſtitit ad Ct. 3, 9, 18. - † c. dat. ſ. abl. rei, quaſi loci, ἐπιστὰς τῷ πτώματι, conſiſtens ad cadaver 4, 13, 14. - c. dat. perſ. et adv. παντὸς λόγου - θᾶττον - Βρεττανοῖς ἐπέστη, Britannis praeſto fuit 3, 14, 7. - c. al. adiuncto e particip. modi, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν (αὐτῷ,) ſupervenire inexſpectatus volebat 2, 14, 11. - c. mero dat. perſ. ἐ. τῷ λ. ſuperv., 1, 9, 20. 6, 8, 15. 11. in quo poſtr. tamen etiam valeat p. adſtantem. 4, 13, 11. 7, 6, 16. — Med. c. praep. ἐφίσταται μετὰ - πλήθους, ſupervenit 4, 14, 6. - c. dat. perſ. ἐφίστανται τῷ λ. praeſto ſunt ipſi 4, 12, 11. - c. dat. loci et adv. ἐπεί περ ἤδη αὐτὸν - τῇ πόλει ἐπιστησόμενον ἤκουον, ad urbem praeſto futurum (eſſe) 2, 12, 7.

ἐφόδια, phyſ. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐ. viatica 2, 11, 1. - trop. c. praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, viat. 2, 10, 11. praeſidia, adiumenta, incitamenta, momenta, cauſae. πολλὰ τὰ ἐ. εἰς ἀγαθὰς ἐλπίδας (ἐστὶ, εἰσὶ, ὑπάρχει στλ.) ſubſidia 7, 5, 12.

ἔφοδος, phyſ., hoſtil., univerſe, διαγγείλαντες τῷ Περτίνακι τὴν ἔφοδον, incurſionem 2, 5, 5. ſcil. αὐτῶν, Praetorianorum. - nominatim in bello, in terras, abſ. σχολαιτέραν αὐτοῖς καὶ ἀδεεστέραν παρέξειν τὴν ἔ. acceſſum 6, 5, 16. - c. v. affini, διαφόροις ἐφόδοις ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, itineribus ib. 5. - c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες - πορίζονται, per incurſionem ad invaſionem 1, 6, 25. - c. gen. perſ., ut auctoris, πόλεις, πυνθανομένας τοσαύτην ἔ. στρατοῦ, incurſion. 2, 11, 6. noſtr. *Anzug* ſ. *Anmarſch* von *Kriegsheer*. - in pugna, ἐξ - φανερᾶς ἐ. συστῆναι λ. aperto Marte 1, 10, 9. per aggreſſion., noſtr. *Angriff*. περὶ τὰ ἕλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, incurſionem 7, 2, 10. - † cum gen. perſ., ut auct. φθάσαι τὴν τοῦ δήμου ἔ. impetum 2, 5, 15. †† πάντας τοὺς δήμους - οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἔ. αὐτοῦ, adventum ipſius (Maximini) 8, 1, 10. extra pugnam ſaltem, aggreſſion. et oppugnationem oppidorum.

ἐφορᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ πραττόμενα, intueri 1, 5, 21. Marcus in coelo; c. opp. ἐπακούειν.

ἐφύβριστος, mor. ſ. phyſ. de re ſ. perſ. act. c. ſubſt. fem. ἐφυβρίστου τυραννίδος, contumelioſa tyr. 2, 4, 5. τυρ. ἐ. 6, 1, 5. - Neutr. ἐφύβριστα πάσχουσιν, cont. 2, 7, 5. ſc. πράγματα.

ἐφυβρίστως, mor. c. adiuncto, αἰσχρῶς καὶ ἐ. ἑαλωκότες, turpiter et ignominioſe 2, 13, 20. Praetoriani exauctorati.

ἐχέγγυος, mor. de re ſ. perſ. c. ſubſt. fem. δύναμιν ἐχέγγυον, idoneam 3, 13, 11. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. rei, it. adiuncto, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας, officium 2, 13, 16. ſecuritatem, certitudinem, noſtr. *Zuverläſsigkeit* ſ. *Pflichtmäſsigkeit* ſ. *Gewiſſenhaftigkeit*, quae tenentur in illis Bg. et *Treue* und *Pflicht*.

ἐχθὲς, phyſ. c. opp. τοὺς ἐ. (ὄντας) πλουσιωτάτους, - τῆς ἐπιούσης λ. qui pridie erant ditiſſ. 7, 3, 6.

ἔχθος, mor. c. gen. perſ. Τύριοι λ., Βηρυτίων ἔχθει, Berytiis infenſi 3, 3, 3. i. q. pr. μίσει. - ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ, animo infenſo erga Plaut. 3, 12, 7. i. q. ſq. μίσει.

ἔχθρα, mor. αἰτίας ἔχθρας, inimicitiarum 3, 6, 10. 4, 14, 12. — τὸν τῆς ἐ. αἴτιον 4, 15, 16. οἰκείαν ἔχθραν 4, 13, 15. cf. 3, 6, 1. - c. adiuncto, αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους 7, 1, 23. ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας 3, 13, 4. - c. gen. perſ. ut obiecti, it. in opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων λ. per inimicitiam 1, 1, 3. - † c. praep. φανερὰν - πρὸς αὐτὸν ἐ. apertas cum ipſo inim. 3, 5, 6.

ἐχθρὸς, mor. p. ſubſt. in opp. et c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι, inimicus 3, 6, 11. 4, 15, 19. 5, 1, 8. δέχεσθαι φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς (ὄντας), qui pridie fuiſſent inimici 8, 6, 3. - c. gen. perſ. φονεύειν τοὺς ἐ. μὲν συγκλήτου, λ. hoſtes ſenatus 7, 11, 10. † φύσει ὢν ἐχθρὸς χαλεπώτατος (αὐτῆς, τῆς συγκλ.) inimic. 3, 8, 6. - c. adiuncto mero, ἐπιβουλὴν πολεμίου καὶ ἐχθροῦ, hoſtis et inim. 4, 4, 14. - abſ. τὸν ἐχθρὸν λ. hoſtem 4, 5, 14. 3, 5, 13. - Plur. in opp. κατ' ἐχθρῶν - κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. adverſus inimicos 3, 15, 6. †† οὓς -, τούτους ἐ. ἔχεις, in. 1, 13, 4. - per adi. 7, 10, 2. 7, 11, 7. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, hoſt. 1, 8, 15. ſc. αὐτοῦ ſ. αὑτῷ, omnes reliquos ſenatores eſſe putabat inimicos ſuos, ſ. ſibi, ſimul ſ. aeque, ac illum. †† τῶν ἐ. κεκρατηκέναι, adverſariis ſuperiorem ſe factum (eſſe) 4, 4, 14. p. ſing. pr., de Geta ſuo, vel

ἐναύσματα λ. h. 2, 15, 3. αἰτίαν ἔχθρας ἔχ. h. 7, 1, 23. 3, 8, 6. 3, 6, 10. πρόφασιν 4, 14, 12. - † cum adv. ὡς μηκέτι λῃστῶν - ἔχειν ἀξίωμα, ut non amplius haberent 1, 10, 3. - † cum adv. et adiuncto e nominat. modi, βασιλείαν ὁ Ζεύς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει (αὐτὴν) μόνος θεῶν, λ. poſſidet 4, 5, 16. - † c. praepp. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις λ. quaecunque haberent in 5, 3, 26. - †† πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, ut qui multum haberet in pectore amatorium Plautiani 3, 12, 7. †† τὸ - πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως - ἔχουσιν, non ex alterius iuſſu - concipiunt 8, 3, 15. †† ſimul c. adv. τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, ſtudio iam omni et animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας, veſtibus, quas gerebant 8, 8, 14. †† εἴ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, haberet 7, 7, 7. †† ſimul c. adv. εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν, benev., quam erga ipſum fovebant 8, 0, 12. † οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου λ. habebat 3, 6, 7. †† c. praepp. dupl. ſimul, ἐπιῤῥεπεστέρας τὰς γνώμας πρὸς αὐτὸν εἶχον καὶ ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδὶ λ. in eum habebant ſpem que - in puero 5, 8, 3. τοῖς στρατιώταις, οἳ πρὸς τῇ - πόλει στρατόπεδον εἶχον ὑπὸ τὸ ὄρος 'Αλβ. h. 8, 5, 20. † τῆς - προμήθειαν εἶχον, curam habebant 1, 9, 1. - ſimul c. adi. ſ. particip. aliquo, κυμαίνουσαν ἔχων - φροντίσι τὴν ψυχὴν, habens animum fluctuantem curis 1, 4, 1. † μετέωρον τὴν γνώμην ἔχοντες, cum ſuſpenſis animis eſſent 2, 13, 8. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν φρουρὰν, ſe tenere 3, 3, 9. ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, habebat 6, 5, 11. † ὁ 'P. δῆμος - πολὺ - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna eſt animi mobilitate 7, 7, 2. ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν, λ. ſenſum, quem occultaverant, 8, 8, 5. τὸν κίνδυνον προὔπτον ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. ἔχοντας τὰς χεῖρας ὑποκαθειμένας λ. habentes manus demiſſas 7, 11, 6. †† c. adv. ſimul, τότε καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, nacti 1, 9, 15. οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων 4, 11, 10. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, obtinentibus etiam aliis ſuffragia 7, 10, 6. † οὐκ ἐχ. αὐτῶν τὰ λ. quod carerent iis, quae 8, 5, 18. † πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, omnia ſua ſibi habentem 5, 3, 4. cf. 8, 6, 8. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, quibus tenerae ſunt plantae 4, 15, 8. — ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, quisque illic theſaurum condebat 1, 14, 5. quisque, quae haberet, ibi reponebat ſ. eo recondebat. πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, habebat 2, 1, 11. — † δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, annulos, quos habebat cum gemmis pretioſis 4, 8, 21. ubi potius eſt comma poſt εἶχε, v. δακτ. - φαρέτρας - οὐκ εἶχον, habebant 4, 11, 10. cf. 4, 6, 12. e. †† ἔσχεν ἄν τι καὶ μεῖζον, obtinuiſſet 3, 6, 8. habuiſſet, accepturus ſ. adepturus fuiſſet. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, λ. habuerunt 1, 1, 6. - † c. adv. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν λ. tenuit 1, 15, 8. ἣν πρότερον ἔσχον ἀρχὴν, quod habuiſſent 6, 2, 6. pro quo ἀλλα - συνεχώρησεν, ἃ μὴ πρότερον εἶχον, habuerunt 3, 8, 8. - †† forſan c. praep. μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην -, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς λ. bellum, quale habuiſſet adverſus 6, 2, 10. in orat. obliqua, p. finito temp. ἔσχε, qui locus et pertinere poteſt ad claſſem ſq. de phraſibus. †† in orat. contracta, ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 13. p. ἀπὸ τούτων τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἐκείρατο τινας. ſimul c. praep. ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν. ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat circa ſe 4, 9, 12.

τῆς 'Ρωμ. τὴν Κ. πόλιν, ut haberet 7, 6, 4. - cum folo cafu rei, πάντα ἔχουσαν πόλιν, habentem 8, 6, 7. †† τὸ -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν λ. cum nullam praebeat fufpicionem 2, 3, 12. contineat. κατασκεύασμα, - πυλίδας ἔχον λ. habens 4, 2, 14. — σκεύεσιν, λαβὰς - ἔχουσι, h. 8, 4, 26. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα λ. 4, 2, 19. hab. - c. cafu temp. 'Ρῆνος καὶ Ἴστρος, οἳ θέρους μὲν ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, hab. 6, 7, 15. † οὔτε ο. δημοσιακοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα.) nec publicum aerarium continebat 2, 7, 3. †† πίστιν ἕξειν ᾤοντο τὴν Φήμην, fidem inventurum hunc rumorem 2, 1, 7. †† οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν, allatura 1, 11, 14. - †† per phrafes, τὰ - εἰς - τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ad - referuntur 1, 5, 23. v. ἀν. - στρατηγικὴν - ἀρετὴν ἔχοντα, prae fe ferentia 1, 2, 9. continentia, declarantia. τὰ συντέλειαν ἔ. continentia 2, 15, 13. † τὰ - ὑπόγυον ἔ. τὴν μνήμην, quorum recens memoria (eft) 1, 3, 8. quae funt adhuc in recenti memoria. † τὰ - πράγματα - Φαύλας ἔ. τὰς ἐλπίδας, effe tenuis fpei 2, 10, 13. † τὸ - οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, inconfulte eft laceffere 6, 3, 9. v. εὐγν. - fimul per praepp. τὸ - ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert ib. habet, efficit. † τὰ - ἀνδρείας παρὰ τοῖς - εἶχε τινὰ χάριν, emerebantur 1, 15, 14. habebant gratiam ob fort. i. excitabant voluptatem, placebant. †† ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἔχοντες πρὸς θεοὺς, dum pacem habetis 8, 7, 8. δᾶδας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ - ἀκίδας ἐχούσας, quae haberent 8, 4, 30. †† c. adv. et dat. perf. ἐπεὶ αὐτῷ τὰς ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum fibi fpem - male comparatam (effe) fufpicaretur 1, 3, 2. v. ἐλπ. † fimul cum praep. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον διὰ σοΦίας ἀσΦαλῶς εἶχεν, cum res in tuto collocata effet, 2, 15, 10. v. ἀσΦ. †† cum acc. perf. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, habebat 7, 4, 9. — per ambiguae claffis loca, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, - οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, gentes - poffidentes, 6, 7, 10. vel de provinciis - continentes. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ρώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἑορτ. - ἡ περὶ ἐκεῖνα σπονδὴ, διάΦορον ἔχουσα - ἀεὶ τὴν γνώμην, habens 3, 13, 4. continens, fecum habens, coniuncta cum rel. - †† per loca dubiae lect. τὰ ἐν Πέρσαις ἔχειν ἀνακωχὴν τῷ βαρβάρῳ, res Perfarum facturas moram barbaro 6, 7, 1. — †† C) per notionem aliam c. inf. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere non poffum 8, 3, 21. ut Lat. non *habeo*. οὐδέ τις εἰπ. ἔχει λ. neque quisquam poteft 6, 1, 15. οὐκ ἄν τις εἰπ. ἔ. nemo poterit ib. 16. — ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, ut haberet, unde donaret ib. 17. ut poffet donare - ἵνα - βλέπειν ἔχωσι 'Ρωμαῖοι, ut poffent 7, 2, 15. † τοῦτο ἄν τις μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, potuiffet 6, 1, 24. †† ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut haberet ad ludendum 1, 17, 7. qui Bg. cepit p. εἰς τὸ f. ὥστε, pro quo alii *ut* poffet *ludere* cum *eo*, fuppleto σὺν αὐτῷ, vel fuppl. pron. ἵνα δὴ τι παίζ. ἔ., ut haberet aliquid ad ludendum. - D) Med. trop de perf. c. gen. rei, ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, incumbere iis, quae urgent 4, 14, 11. intentum effe, perfequi, continuare. τῆς ὁδοῦ, itineri mox inftarent 2, 11, 2. τῆς ὁ. εἴχετο, iter aggrediebatur 3, 6, 18. (7, 8, 22.) itineribus intentus erat ib. 21. τῆς ὁδοιπορίας εἰχ. iter capeffit 2, 11, 1. itineri intentus 3, 14, 6. εἰχ. τοῦ προκειμένου, intentus erat propofito 4, 12, 13. εἰχ. τῆς μάχης, i. e. dimicationi 7, 2, 1. † τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἰχ. Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. - † fimul c. adv. τοῦ λοιποῦ εἴχοντο τῆς πολιορκίας, aggrediebantur oppugnationem 8, 4, 17.

θεῷ γυναῖκα ἐζήτει, quaereb. 5, 6, 6. trop. - ἐζήτουν (τινὰ,) ὃν ἐπιτάξονται ἄρχοντα, quaerebant 4, 14, 1. deliberab., cogitab. - c. acc. rei, et c. adiuncto, εἰ τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἐςιν εὑρεῖν δίκην λ. quaeritis 2, 13, 11. inquir., cogitatis de reperiendo supplicio, excogitare vultis, f. audire. † πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐζήτει, excogitabat 3, 15, 10. ubi fortassis est simul cum praep., ni haec pertinet ad subst. - διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras capians 3, 14, 9. quaerens, excogitans. - † c. inf. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζ. crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 13. qui Bg. ceperit p. ὥςε f. εἰς τὸ ετ., quasi phys., quaerens in capite rari capilli, cum et valere possit trop., p. volens, studens, i. q. βουλόμενος §. 7. e.

ζοφώδης, phys. de re, ἀὴρ, caliginosum coelum 3, 14, 15. - de loco, cum subst. fem. εἰσόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὕτη, tenebricosus is erat 1, 8, 12.

ζώνη, phys. de femin. τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, applicata zona 1, 11, 13. Vestalis, it. λυσαμένη τὴν ζώνην ib. 12. - de maribus, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφέρετο, ζώνης τὸν τράχηλον, zonae 7, 9, 20. v. ἐξ. et ἐπιφ. - τὰς ζώνας ἀφαρπάσαντες, zon. 2, 13, 19. in Praetor. exauctoratis, cingulum vestis aut gladii, i. q. ζωςήρ.

ζῶον, phys. abs. ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁρμῇ λ. ferae 1, 15, 7. - c. adi. et in opp. ἀνθρώπων φθορᾶς - πάντων τε ζώων, λ. bestiarum 1, 12, 6. - sed c. adi. mero, †† τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσι, animalium 3, 14, 13. v. εἰκ. - ζῶα παντοῖα, λ. animal. 1, 14, 2. † τὰ πανταχόθεν ζ. ἠθροίζετο 1, 15, 9. ὅσα ζ. γεννναῖα, animantia ib. 6. † ἀπὸ Ἰνδῶν - ζ. πάντα λ. ib. 9. παντοδαπὰ ζ. 4, 8, 12. ζ. πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, best. 5, 6, 21.

ζωςήρ, phys. de marib. πόρπαις καὶ ζωςῆρι λ. balteo 5, 2, 10. † ζωςῆρας περιελὼν ἑαυτοῦ, balteum 4, 8, 21. qui Bg. recte cepit p. sing.

H.

Ἡ et ἡ v. ὁ et ὅς.

ἤ, notione disiunct., positum semel, - aut 1, 12, 5. 3, 7, 15. 18. m. 3, 15, 9. 4, 4, 5. 4, 6, 12. 4, 12, 4. 5, 5, 9. 5, 7, 11. 6, 7, 8. 7, 3, 3. 9. 7, 5, 11. 8, 2, 7. vel 7, 5, 9. sed a Bg. per meram copulam, et quidem per *ac* 2, 8, 3. 7, 3, 13. - per *que* ib. 8. et 11. - denique per *et* 1, 2, 10. 1, 10, 11. 1, 15, 15. 2, 6, 8. 2, 9, 9. 3, 7, 17. 3, 14, 15. 4, 4, 1. 4, 9, 4. - positum bis, πρότερον ἢ σπανίως, ἢ λ. aut - aut 1, 1, 5. 2, 13, 15. 3, 5, 9. 3, 7, 18. e. 8, 2, 2. - sive - sive 1, 17, 23. - positum ter, ἢ θ. ἢ - ἢ - λ. *et* - *aut* - quae *ve* 4, 10, 9. - iunctum aliis syn. εἴτε - εἴτε - ἢ aut 8, 7, 17. †† θαῤῥῶν ἢ πλούτῳ καὶ γένει, δυνάμει τε λ. 2, 15, 3. pro quo leg. aut τὲ aut δή. Notione alia comparat., post adi. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plures principatus, quam 1, 1, 8. - post adv. φόβῳ μᾶλλον -, ἢ εὐνοίᾳ, metu magis, quam 3, 8, 15. †† post verba, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, quam 1, 17, 16. 3, 2, 10. e. Notione rursus alia exclus., post adi. neg. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λ., nihil nisi 1, 15, 2. nihil aliud, quam. †† ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia constans, nisi 4, 2, 12. - it. simul c. particula adversat. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. 3, 10, 12. v. ἕτ. - αἰ-

'Οσροηνῶν πρότερον ἡγουμένου, Osrhoënorum antea duce 7, 1, 22. †† τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. — †† abſ. ταῦτα παρέξει τοῖς ἀνθρώποις κατά τε ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις εἰρήνην καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθώ, erga ſuperiores 8, 7, 13. — Trop. de animo et quidem intelligentia, c. inf. et adv. ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι. - ὑπερβῶσιν λ. reor, ut - 7, 8, 18. - c. ſolo inf. ὃν ἐπακούειν - ἡγεῖσθε, quem exiſtimate 1, 5, 21. — πατρῴζειν τὸ μειρακιον ἡγούμενοι, arbitrantes 1, 7, 2. - exiſtimantes 5, 8, 16. ubi ſq. ſyn. νομίζοντες. - ἐπεὶ - ἡγεῖτο, intelligebat 1, 10, 9. arbitrabatur 2, 8, 11. opinabatur 3, 12, 7. †† cum acc. rei vel perſ., uno aut dupl., ſed inf. v. ſubſt. oppreſſo, πευσόμενος ἡμῶν, τί πρακτέον (εἶναι) ἡγεῖσθε, quid faciendum putetis 2, 8, 5. μήτ' ἄπιστον - ἡγείσθω (τις ἐμὲ εἶναι,) neque quisquam infidum me exiſtimet 3, 6, 3. ducito, exiſtimato. - τοῦτον πιστότατον (εἶν.) ἡγούμενος, hunc fidiſſ. putans 3, 11, 9. 'Ασίαν - προγονικὸν κτῆμα ἡ (εἶν.) ſuam *eſſe* poſſeſſionem perſuaſus 6, 2, 4. † οὐκ ἀνασχετὰ (αὐτὰ εἶν.) ἡ. minime *id* ferendum putans 6, 3, 1. ubi ſq. illud antea τῶν ἐκεῖσε ἡγ., per polyptoton et luſum in verbi ſenſu dupl. - τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ - (εἶν.) ἡγούμενοι, cum - exiſtimarent 6, 8, 9. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια ἡγεῖτο κτήματα (εἶν.) haec ſola - ducebat bona 1, 2, 4. τὴν μὲν - προσηγορίαν ἡ. (εἶν.) φύσεως, hanc appellat. exiſtimabat naturae 1, 3, 8. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας (εἶν.) ἡ. exiſt. 1, 8, 15. οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο (εἶν.) τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, neque - putabant 6, 7, 9. ἀναγκαίαν ἡγήσατο (εἶν.) τὴν κινδυνώδη λ. exiſtimavit 4, 4, 6. ††† ἀποκτεῖναι γὰρ ἀνόσιον - ἡγ. occidere enim nefarium putavit 6, 4, 12. ubi videatur, iam adeſſe inf., ſed putandus tamen is p. aliquo ſubſt., per quam rationem ille inf. εἶναι adhuc ſemper procedit, v. c. nam *nefarium* eſſe *putavit*, occidere *illos*, ſ. nam *caedem* illorum *nefariam* eſſe *put.*

ἡδέως, mor. ἔβλεπον αὐτὸν 5, 3, 17. libenter, cum voluptate, v. βλ. - ἡ. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, libenter 7, 5, 4.

ἤδη, de temp. praeſ., in med. enunciat., interdum et intra duo ſubſt. etc. ὁ μὲν πατὴρ ὀπαδὸς ἤδη καὶ σύνεδρός ἐστι λ. iam 1, 5, 17. noſtr. *nun* ſ. *nunmehr*, it. 1, 10, 4. 7. 1, 12, 17. 2, 13, 10. † πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡ. καὶ τὴν μητέρα ἠπείγετο, porro 3, 15, 12. 4, 5, 15. - 5, 2, 14. 6, 7, 9. - ſed per noſtr. *ſchon*, κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, iam praeſens 1, 9, 10. 1, 13, 8. 2, 12, 3. ſq. 3, 10, 1. ἀπεχθὴς ἡ. καὶ βαρὺς 3, 11, 6. - 3, 12, 15. ſq. 6, 1, 9. 7, 5, 2. ſq. - ab init. enunc. ἡ. μειράκια ἦσαν 3, 10, 4. 7, 11, 18. - ab init. §. et periodi, ἤδη τε 6, 1, 11. ἤδη γὰρ λ. 7, 11, 3. - de temp. praeter. vel proxime, vel dudum, ab init. enunc. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχὴν, cuidam conſulari viro 2, 6, 9. in quo Bg. Lat. *conſ.* latet illud adv. cf. 4, 4, 19. - ab init. §. et periodi, ἤδη δὲ καὶ - προκεχωρήκει, iam 2, 2, 3. †† ἤ. γοῦν λ. quandoque 3, 13, 16. - in med. enunc. ἦν - ἤδη μετρίως προβεβηκὼς 2, 7, 8. 7, 5, 17. - †† c. opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἴτιον ἡ. γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω 1, 13, 6. - †† de temp. proxime fut. vel ſaltem c. verbi fut. τὰ χρήματα - ἡ. μεταπέμψεσθαι, iam 2, 6, 15. ἡ. - ἐπιστησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ἡ. παρεσόμενος, iamiam adfuturum 3, 7, 1. †† in periodi apodoſi, ὅταν δὲ ἀφίκηται, ὑμέτερον ἡ. ἔργον λ. ibi iam 3, 12, 13. tunc ſ. ibi tum. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἡ. λ. iam 8, 2, 1. μαθόντες - ἀφικνουμένους, φονεύουσιν ἡ. τοὺς β. tandem occidunt 8, 8, 15. - †† repetitum in vicinia, diverſo

†† σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥ. tibi ut haec indicarem, veni ib. 6. — ἥκομέν σοι τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 20. quibus duob. locis ambigue locatus eſt dat. pron., ut poſſit referri etiam tantum ad particip. - c. praep. ἧκεν εἰς Ἴλιον, venit ad 4, 8, 9. - ἐπὶ Φόνῳ ἥκειν, veniſſe 2, 1, 15. - ſimul c. caſu temp. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας; veniſti 3, 12, 23. - † trop. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen ib. 11.

ἡλικία, phyſ. de re, c. adi. ἀκμάζουσα, aetas 6, 1, 11. - ἐν ἡλικίαις διαφόροις, in aetate 1, 1, 10. †† οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηστος ἡ. λ. 8, 4, 21. 8, 6, 17. quibus locis duob. p. concreto, et p. perſ., conſtitutis in aetate quadam. - c. ſubſt. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λ. 1, 7, 8. 5, 3, 14. 6, 3, 2. † οὐδέ τις ἦν Φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων 4, 6, 1. ubi iterum p. concr. - † in opp. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, qua aetate ſit 4, 9, 9. ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. μεγέθει ἀξιώματος καὶ ἡλικίας σεμνότητι πρ. 2, 1, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων 7, 10, 6. ἡλικίᾳ σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρον. 6, 1, 3. i. q. deinde per acc. ellipt. †† τὰ πρῶτα τῆς ἡ. 3, 10, 11. - c. ſolo v. τῆς ἡ. προχωρούσης 6, 1, 14. - †† c. adi. et acc. ellipt. οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. ἄνδρα, τὴν ἡ. σεμνὸν 2, 2, 16. - ἦν - τὴν ἡ. - προβεβηκὼς 2, 7, 8. - τὴν ἡ. - ἀκμάζοντος 2, 15, 7. v. ἀκμ. - ἦν τ. ἡ. ἀκμαῖος 5, 3, 13. v. ἀκμ. - ἦν νέος τ. ἡ. tenera aetate 5, 5, 1. - c. gen. perſ. τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡ. ἐπιβαίνειν λ. 1, 3, 2. 14. 1, 4, 8. 1, 8, 2. τοὺς παῖδας, εἰς ἡ. ἐφήβων - τελοῦντας 3, 10, 1. † ſimul c. adi. χρόνος, πᾶσαν ἡλ. ἀνθρώπων ὑπερβαίνων 3, 8, 20. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, iuvenili aetate 7, 9, 7. - Peculiari notione, τὸ βάρβαρον, τῆς ἡ. καταφρονῆσαν, aetatem noſtram 1, 5, 26. ſc. τῆς ἐμῆς ſ. ἡμετέρας, teneram, iuvenilem aetatem; qua de et in his, - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡ. κολακευ. aet. 3, 10, 7. διὰ τὴν ἡ. λ. 7, 10, 16. - contra de ſenili, δι' ἡλ. per aet. 7, 11, 3. ſenectutem. - c. adiuncto definiente, γηραιὸν ὄντα -, καὶ ὑφ' ἡλικίας τετρυχωμένον, aet. 1, 3, 1. ad quam not. referas et ſuperiora 2, 1, 20. 7, 10, 6. 7, 3, 7. 6, 1, 3.

ἡλικιώτης, ph. de perſ. in opp. τῶν πρεσβυτέρων - τοὺς ἡλικιώτας, aequales 1, 5, 11.

ἥλιος, phyſ. ὁμοῦ με εἶδεν ἄνθρωπον καὶ βασιλέα, ſol. 1, 5, 15. ſimulac vidi ſolis lucem et editus ſum in lucem, ut homo: etiam imperator fui, ſ. ſimul homo natus ſum et imp. τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ λ. 3, 9, 11. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι 3, 4, 8. v. ἀν. † εἴ ποτε Φοιτῴη δι' ἡλίου, in ſole 1, 7, 9. in ſolis lumine et radiis, per terram diffuſis, per ſolis radios. † ὄμβρων καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, ſolem 8, 5, 9. ſolis ardorem. - † trop. de perſ. ſ. deo, ἄγαλμα, εἰκόνα Φέρον ἡλίου 1, 15, 19. 5, 3, 11. † γάμον ἡλίου καὶ σελήνης 5, 6, 11. † ἱέρωντο αὐτοὶ θεῷ ἡλίῳ 5, 5, 8. † ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον οἱ βάρβαροι 4, 15, 2. Parthi.

Ἠμᾶς, urbis nomen, Ἠμᾶν, Emam 8, 1, 7. Aliis Ἤμωνα, Lat. *Emona* ſ. *Hemona*, ſ. Aemona.

ἡμεδαπὸς, trop. de re ſ. loco, in opp., ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, (ſc. γῇ ſ. χώρᾳ,) καὶ ἐν βαρβάροις, in noſtra ditione 1, 1, 5.

ἡμέρα, phyſ., de parte, per praep. πρὸ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν, priusquam luceſceret, 7, 6, 17. - ſimul in opp. ἔτι νυκτὸς οὔσης, - πρὸ ἡ. προϊέναι, ante lucem ib. 16. 2, 2, 3. c. v. ſimul, ἡμέρας καταλαβούσης, die conſecuta 2, 3, 5. opp. §. 1. νύκτωρ. - ἡμέρας ἀρχ

μαζούσης ἡ. ipſo mer. 7, 5, 2. - de toto, abſ. καθέζονται ἐπὶ πλεῖςον τῆς ἡ. magnam partem diei 4, 2, 5. 6, 1, 13. - per praep. et c. adi. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. περὶ μέσην ἡ. 8, 5, 22. circa meridiem. ἡ - πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λ. paucis ante diebus 4, 13, 3. - ſimul in opp. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 13. †† c. adi. ἑκάστης ἡ. ἦν ἰδεῖν λ. quotidie 7, 3, 6. 8, 4, 19. συνέβαινε - ἐκείνης τῆς ἡ., ἧς ταῦτα ἐπράττετο. illo die 7, 5, 5. ἱκανῶν ἡμερῶν - τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, multis diebus 1, 14, 9. ἑπτὰ ἡ. λ. ſeptem diebus 4, 2, 7. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. - ἡ. τινῶν, per aliquot dies 7, 6, 1. ὀλίγων ἡ. ἐνδ. ἐν τῇ Ἀ. paucos dies 8, 7, 19. δύο - ἢ τριῶν ἡ. λ. biduum aut triduum 8, 4, 8. - ἔμειναν ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι, biduo 4, 14, 1. - ſimul in opp. ἐκείνης τῆς ἡ. λ. — τῆς νυκτὸς δὲ διαδραμούσης. illo quidem die 6, 9, 3. - πρώτης - καὶ δευτέρας πάσης ἡ. - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ λ. primo ac ſecundo die toto 4, 15, 10. †† πρώτης - κ. δευτ. ἡ. λ. - τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡ. primo et ſec. die 8, 7, 7. - πρ. κ. δ. ἡ. - τῆς τρίτης ἡ. λ. primo et ſec. d. 7, 8, 2. 5. m. - τῶν μὲν - πρώτων ἡ. — χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis quidem dieb. 8, 5, 1. † μιᾶς ἡ. - ἔτικτεν λ. uno die 4, 4, 18. † νυκτὸς καὶ ἡ. ἐπιβιώσας μιᾶς, cum noctem et diem ſupervixiſſet unum 1, 4, 18. cum adhuc vixiſſet una nocte ac die; qui erant tres temporis ap. Gr. caſus, gen. dat. et acc., per ellipſ. alicuius praep., v. c. ἐκ, ἐν, διὰ ſ. ἀνὰ, rel. - †† c. ſubſt. οὐδ' εἰπεῖν ἐςι - τῆς ἡ. ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, diei illius 8, 6, 16. †† ſimul c. adi. αἱ μὴ πολλῶν ἡ. ὁδὸν ἀπεῖχον λ. haud multorum dier. itinere 3, 9, 15. τριῶν ἡ. αἰτήσαντες ἄνεσιν, trium dier. 7, 4, 6. - c. verbis, ὡρισμένης ἡ. ſtato die 1, 10, 11. καταλαβούσης τῆς ὡρ. ἡ. 6, 4, 3. - νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης - ἡ. ſecunda die 1, 16, 1. - ſimul c. adi. μιᾶς καὶ δευτέρας ἡ. διαδραμούσης 2, 6, 5. †† τῆς ἡ. ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης 8, 5, 19. v. ἄνεσ. - ὀλίγων διελθουσῶν ἡ. 1, 5, 1. δύο ἢ τριῶν ἡ. παραδραμουσῶν, biduo aut triduo 2, 12, 7. †† ſimul in opp. μιᾶς ἡ. ἀναπαυσάμενοι, λοιποῦ λ. cum unum diem requieviſſent 8, 4, 17. †† μιᾶς ἡ. διαλιπὼν, τῆς ὁδοῦ εἴχετο, uno die interiecto 7, 8, 22. ††† c. gen. rei, ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, ſpectaculorum dies 1, 15, 5.

ἡμέριος, phyſ. de re, c. ſubſt. ἀςέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, ſtellae per diem perpetuo conſpic. 1, 14, 1. p. δι' ἡμέρας et p. adv. Lat. *interdiu*, propr, *diurnae*.

ἥμερος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη λ. placidi principatus 2, 4, 4. opp. §. pr. ὠμῆς τυραννίδος. cum adiuncto et adv. in opp. ἐκ πραείας καὶ πάνυ ἡ. βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα λ. ex manſueto imperio 7, 1, 3. Neutr. cum adiuncto, ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον, manſuetus animus 6, 1, 14. πρ. κ. ἡ. ἦθος, placidam indolem 2, 4, 2. - c. artic. pro ſubſt. cum gen. rei, τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, placidum imper. ib. 9. (i. q. ante ib. 4. pro adi. et ſubſt.) τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας λ. placido imper. ib. 7. i. q. ante 7, 1, 3. ſed cum ſolo artic. in opp. τὰ ἀνειμένα ὡς ἥμερα δι' ἡδονῆς ἔχουσι, tanquam mitia 7, 8, 15. † de animal. ζῶα πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, beſtias cicures et non cic. 5, 6, 21.

ἡμέτερος, de re, propr. de pluribus, c. ſubſt. Maſc. τοῖς ἡμετέροις ποσὶν λ. ad noſtros pedes 7, 8, 18. Fem. τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, noſtras provincias 6, 3, 10. noſtri imperii poſſeſſiones; ubi fortaſſis impropr., de uno, p. ἐμῆς, ut in locis his, θύματα τῆς ἡ. ἐξουσίας, noſtrae poteſtatis 2, 13, 10. it. Neutr. τὸ ἡμέ-

ἠρέμα, trop. πῶς αὐτὸς ὑπήγετο, fenfim 3, 12, 21.

ἠρεμαίως, phyf. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρ. incedens magis, quam decebat, lento gradu (Macrinus) 5, 2, 7.

'Ηριδανός, fluv. Ital. ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ, ab Eridano fl. 8, 7, 1. poftea Pado.

ἥρως, univerfe, in opp. θεῶν - καὶ ἡρώων τιμάς, heroum 7, 3, 13. femideorum, ut et - ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος (Commodus) 1, 14, 16 de Hercule potiffimum. - Sed alio fenfu, p. bello fortiffimus, belli dux egregius, τὴν τοῦ ἥρωος μνήμην 4, 8, 17. Alexandri Maced. e §. pr. - it. 4, 9, 8. e. - cum adi. Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίστους ἥρωας ib. 5.

ἡσυχάζειν, neutr de perf. de iis, qui non movent bella et arma, aut non in bellum exeunt, abf. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη. ut quiefcant 3, 7, 15. † ἡσύχαζεν, quiefcebat 3, 9, 17. i. q. pr. εἰρήνην ἄγων. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον, quiefcebant 8, 8, 18. Praetoriani, non iterum e caftris erumpebant. οἱ ςρατιῶται, ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, quietum effe 2, 6, 6. a tumultu; ubi fq. quoddam adiunctum et expl. μηδὲ λ. ; ut in his, - ὁ Περσῶν βασιλεὺς - οὐχ ἡσυχάζει, οὐδ' - μένει, minime quiefcere 6, 2, 3. πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quiefcendum ib. 12. fq. §. ὁ δὲ - ἐνέκειτο λ. - εἰ ἐνοχλοῖεν καὶ μὴ ἡσυχάζοιεν, non quiefcant 6, 6, 7. † τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἔνδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, quietus 7, 8, 2. c. adiunctis al. fimul, ut c. adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσοποταμίαν κατατρέχοντες, νῦν ἡσυχάζουσι, quiefcunt 7, 8, 8. c. cafu temporis, ἐτῶν τριῶν ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, quieverunt 6, 6, 11. † c. praep. πονηρῶν ἀνθρώπων, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, quiefcentibus 5, 2, 5. a furtis, caedibus, calumniis forte....

— Alio fenfu, extra bellum, a) nihil agere, c. adiuncto, οἱ. αὐτὸν διατρίβειν ἡσυχάζοντα, δεδωκότα λ. requiefcens 7, 5, 5. b) dormire, c. adv. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, quievit 1, 17, 23. i. q. ἀνεπαύσατο §. 20. c) ore vel corpore toto, filere, tacere, vel non motum aut ftrepitum facere, c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγάσας, ἡσυχάζειν τε προστάξας, quiefcere 7, 5. 10. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, tacitus 8, 3, 7. †† trop. de re, cum adiuncto, τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα ἡσυχάζειν. res Perfarum, pace compofitas, hos in quiete contenturas 6, 7, 1. qui Bg., fuppleto pron. acc. αὐτοὺς, e pr. Πέρσ., ceperit v. ἡσ. notione act., in hanc fententiam, pacem initam a Perfis et Romanis effecturam effe, ut Perfae quiefcant, nec bellum incipiant iterum nunc ftatim; pro vulg. lect., refolvendo particip. per copulam, *res* Perfarum *pacatas effe* et *quiefcere*, i. ipfos Perfas pacatos effe et quieturos nunc faltem.

ἡσυχῆ, phyf. τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, paululum 1, 4, 1. p. adv., propr. quiete, deinde p. fenfim, leniter, propr. abl. e fubft. ἡσυχή, i. q. fq. mox

ἡσυχία, phyf. abf. ἡσυχίας οὔσης, cum effet folitudo 7, 6, 18. quies, nullus ftrepitus ac tumultus. - c. adi. ἡσυχίαν εἶναι πολλὴν ἀνὰ τὰ βασίλεια κελεύσατε, filentium 3, 12, 13. †† ἡσυχίαν δὴ παρεσκεύαζον αὐτῷ, quietem 1, 17, 21. Commodo, poft venenum datum, i. fomnum, vel filentium et vacationem a ftrepitu. — Alio fenfu, per praep. σὺ μὲν, - μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, degens in otio 1, 13, 3. vacuitate a laboribus et negotiis publ., de Comm. cf. 1. 12, 11. e. 1, 11, 15. m. Rurfus alio fenfu, πάντων ἐν ἡ.

διατριβόντων, in otio 2, 5, 3. tranquillitate, pace, libertate et absentia belli, seditionis, turbarum.

ἤτοι, in opp. ἐν τῇ πόλει ἤ. ἀγροῖς 8, 1, 9. propr. *aut vero*, vulgo i. q. privum ἤ.

ἧττα, sensu milit. γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, clade 3, 2, 11. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧτταν ἡγεῖτο (ὁ ςρατὸς,) id cladem putabat 3, 9, 13.

ἡττᾶσθαι, pass. de pers. in bello, ab hoste, abs. εἰ ἡττηθεῖεν, victi forent 5, 4, 10. c. adiuncto, ex abl. modi, οἱ ὄχλοι, ταῖς συςαδὸν μάχαις ἡττώμενοι, plebs, cominus pugnando inferior 7, 12, 11. - it. ex particip. modi et formula adv. ellipt. tum ab init. e formula modi c. praep. et pron. ἐν οἷς, ἀνδρείως παραταξάμενοι, (κατ') οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam cladem accepimus 5, 1, 8. it. c. adv. solo, οὐ γὰρ ἀνάνδρως ἡττήθησαν, victi sunt 6, 6, 10. † forsan c. praep. simul, ἐκεῖ φασι Δαρεῖον - ἡττηθῆναί τε καὶ ἁλῶναι ὑπὸ τῶν λ. fuisse victum 3, 4, 5. † extra bellum, tum ab inimico, in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν λ. victa pars 4, 5, 4. sc. μέρος, Neutr. c. artic., abstr. p. concr. et p. ὁ ἡττηθείς. tum in foro, ab adversario, μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαςήριον ὑπὸ συκοφάντου, εὐθέως ἡττημένος ἀπῄει, 7, 3, 5. caussa cadens, condemnatus. - tum mor., a vitio, c. adv. et gen. rei, οὐδεὶς βασιλέων οὕτω χρημάτων ἡττήθη, ita opibus subiectus fuit 3, 8, 14. succubuit cupiditati pecuniae, victus est a pecunia, a pecuniae cupiditate et amore, amans fuit pecuniae, amavit pecuniam, avaritiae deditus, avarus fuit.

ἧττον; c. neg. et gen. pers. μηδέν τι ἧ. ὑμᾶς ἐμοῦ δυςφορεῖν, 1, 5, 5. cf. v. δ., plane non minus vos, quam me, moerere, p. ἢ ἐμὲ λ. - μὲ οὐδὲν ἧ. ὑμῶν ἀγνοοῦντα, me non minus, quam vos, ignarum esse 2, 5, 12. p. ἢ ὑμᾶς. - abs. οὐδὲν ἧ. μέντοι καὶ αὐτὸς ἐφύλαττε λ. nihilo secius tamen et rel. 1, 8, 8. πλὴν οὐδὲν ἧ. ἡ νόσος - ἤκμασε, attamen nihilo minus 1, 12, 6. propr. (forsan per ellips. pr. κατὰ) est neutr. a sq. adi.

ἥττων, de pers improprr., in arte, cum gen. pers. et abl. rei s. modi, οὐδενὸς ἧ. εὐςοχίᾳ, nulli secundus (Commodus) peritia iaculandi 1, 17, 27. nullo inferior, propr. *a* nemine *victus* s. superatus, per ellips. pr. ὑπὸ, i. q. particip. ἡττώμενος. - mor. cum gen. rei et ablat. modi alio, ὀργῆς ἥττων ὢν φύσει, iracundiae impotens (Severus) natura 3, 6, 1. i. q. ἡττηθεὶς supra e 3, 8, 14. ab ira victus, irae parens s. indulgens, iracundus.

ἦχος, phys. c. gen. rei s. instrum. βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis sonum multitudinis 6, 9, 4. - simul per praep. χορεύοντα ὑπὸ παντοδαπῶν ὀργάνων ἤχῳ, ad sonitum 5, 5, 1?. πρὸς τυμπάνων ἤχους ἐσκίρτων, ad son. 4, 11, 5. - simul c. adi. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδαποῖς ἤχοις ὀργάνων, ad sonitus 5, 5, 17. - c. solo adi. μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, sonum 4, 8, 19.

Θ.

θ p. τε v. in hoc.

θάλαμος, phys. de certo loco, imperatoris quidem, abs. τὴν τοῦ θαλάμου ἐξουσίαν ἐγχειρισθῆναι, cubiculi 1, 12, 8. de officio cubicularii, nostr. *Kammerherren*. - τὸν τοῦ θ. προεςῶτα 1, 16, 12. — τοῦ θ. φύλακι 1, 17, 12. † ἐκπέμπουσιν, ὡς δὴ τι σκεῦος τῶν ἐν

τετρυχωμένου, et exercitu *ipsi* f. ipsius *attrito*, i. quum que exercitus ipsius attritus esset; per gen. consq. intra membra duo e nominat. particip. cf. 6, 6, 2.

θάπτειν, phys. de pers. c. acc. rei et praep. ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος (ἐμαυτοῦ) θαπτέτω, sepeliat 4, 3, 19. sepelito. †† c. acc. pers. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. Pass. c. adv. ἵν', ὡς Πάτροκλος, ταφῇ, quo - sepeliretur 4, 8, 11.

θαῤῥάλεος, mor. Neutr. c. artic., p. substant. cum affinibus adiunctis, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι 2, 14, 3. una cum audacia, v. εὔ. abs. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, - ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert audaciam 6, 3, 9. - it. θαῤῥαλέως μένειν, audacter 8, 3, 9. de milit.

θαῤῥεῖν, mor. de pers. c. pers. dat. f. abl. οὔτε τοῖς στρατιώταις θαῤῥῶν, neque militibus fidens 2, 11, 12. i. q. pr. πιστεύων. - τίνι θαῤῥοῦντες στρατῷ, quo freti exercitu 7, 8, 10. ἐθάῤῥει αὐτῷ, confidebat in illo 4, 13, 5. - sed cum rei dat. f. abl. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς - δυνάμει, fretus patris potentia 1, 9, 22. πλούτῳ λ. 2, 15, 3. τῇ τοῦ δήμου - σπουδῇ 5, 4, 22. μήτε τῇ διὰ δοράτων - θαῤῥοῦντες μάχῃ 3, 4, 19. v. διά, - μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. θαῤῥήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς - λόγοις, freti sororis verbis 1, 13, 7. - c. coni. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. - c. inf. μηδέ τι περὶ τῆς - βουλεύσασθαι ἐθάῤῥησαν, ausi sunt 2, 10, 13. i. q. pr. ἐτόλμησαν. - τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν θαῤῥησάντων - ἐξελθεῖν, audentibus 5, 4, 9. †† abs. θαῤῥήσας, - εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε, fiducià sumtà, 4, 5, 1. †† trop. de re, προσειπεῖν θαῤῥοῦντι τῷ προσώπῳ, constanti vultu 2, 1, 15. fiduciae pleno, fidenti, confidenti, nullum timorem et tristitiam prodenti, sed et fiduciam ac tranquillitatem.

θαρσεῖν, mor. de pers. c. rei dat. f. abl. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ εὐνοίᾳ, confidebat eorum benevolentiae 8, 7, 21.

θάρσος, mor. de pers. et milit. ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, audaciam 1, 6, 15. bellandi cupiditatem et fiduciam. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θ. ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, audac. 8, 5, 3. — sed universe, de Pertinace, c. adiuncto et praep. ἄλλῳ μὲν ἂν τῷ θ. καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, εἰς τὸ - δέξασθαι λ. fiduciam 2, 3, 12.

θαρσύνεσθαι, mor. de pers. med. f. pass. c. praep. in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα - θαρσύνεται, - οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέχει, barbari adversus cedentes fiunt audaces 6, 3, 13. propr. fiduciam f. audaciam, animum addere sibi f. sumere sibi.

θάτερος, Neutr. de re, c. subst. in opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ λ. in altera quidem parte 4, 2, 9. post relat. ἑκατέρωθεν. † sine subst. τὸ μὲν ἕτερον μέρος -, ἐπὶ θάτερα δὲ λ. ex altera autem parte 3, 3, 2. sc. μέρη. † c. artic. masc. ἐπιφέρων τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις φιλίαν, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα γνῶσιν 'Αλβίνου, citerioribus autem 3, 8, 13. sc. οὖσι f. ζῶσι f. κατοικοῦσι, iis vero, qui erant ab altera parte, f. in partibus alteris, in Europae terris, Europaeis, Septentrionalibus, Britannis, cf. 3, 7, 16. e. f. senatoribus, qui ex his terris Romae versabantur, senatoribus Europaeis, cf. 4, 3, 14. ††† οὐ θατέρων ῥαδία ἦν ἡ τροπὴ, neutrorum 3, 7, 7. pro quo etsi Var. L. in Mss. est οὐδετέρων et οὐδ' ἑτέρων, tamen tolerabitur vulg., sumendo, quod ignorat L. Ern., non item Stp. Th., fuisse olim in usu

5, 2, 9. ſaltatorum ſpectaculis, i. ſpectaculis, ubi prodeunt et agunt pantomimi, per totam fabulam, aut ſaltatores tantum, finito dramate. †† c. gen. affinis rei ſ. perſ. et ſimul c. affini v., εἴδομεν - καὶ θέας τινῶν παντοδαπῶν θεαμάτων εν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, ſpectacula quorundam omnis generis ludorum 3, 8, 17. ubi θέας ceperim p. toto, ſed θεαμ. p. parte et rebus, ad ſpectandum propoſitis, potius, quam de perſ.

θέαμα, (praeter locum praeced.) ph., extra theatrum, de re, cum adi. τὴν κεφαλὴν, δόρατι - ἐγκαταπήξας, ἐκτέμνει τερπνὸν καὶ ποθεινὸν τῷ δήμῳ θ. ſpectaculum 1, 13, 9. it. de perſ. in theatro, Νέρωνι, ὃς παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θ. 1, 3, 9. — it. de Comm. c. affini v., ἐπεὶ - γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θ., τὸν Ῥωμαίων βασιλέα 1, 15, 15. † de aliis perſ., an rebus, ambig. abſ. ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπούδαζον, ſpect. 4, 4, 2. Severi filii, it. τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς 3, 10, 4. 3, 13, 3. 3, 14, 1. it. in opp. ἡ περὶ τὰ θ. αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ 3, 10, 6. - ſed c. adi. ſimul, θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι, quae viſu ac auditu iucunda ibi eſſent, enarrantes (Commodo ſervi) 1, 6, 3. — διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείστων τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο (Heliog.) 5, 6, 14. - † c. gen. rei, θεάματα μούσης καὶ ἰσχύος πάντα ἀθροίζεται, ſpectacula rei muſicae et roboris omnia congregantur 1, 9, 4. ††† de perſ. potius, πᾶν, ὃ περ ἐκεῖνος (Geta) δι' ἡδονῆς εἶχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, quidquid illi iucundum fuiſſet ſive auditu, ſ. adſpectu, profligabatur 4, 6, 4. poſt al. perſ. athletas, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores, Getae caros.

θεᾶσθαι, med. de perſ. phyſ., in theatro, c. acc. rei, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenſes ſpectabat (Caracall.) 4, 6, 10. † c. v. v. affinib. ſimul, θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, ut ſpectarent, quae nec vidiſſent, nec viſuri eſſent 3, 8, 19. in lud. ſaecularib. - extra theatrum, c. acc. perſ. τοιοῦτον θεασάμενοι τὸν βασιλέα, conſpicati 1, 7, 11. θεασόμενοι τὸν βασ. viſuri ib. 4. — cum accuſ. particip. p. inf. θεασάμενος στρατιώτας ἐφεστῶτας, ubi vidit milites adeſſe 2, 1, 13. †† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐστραμμένους (ἀπεστρ.) conſpicati eos averſos 7, 11, 18. - cum acc. rei, τοῦνο θεασάμενοι ib. 9. - c. affini v. ſimul. θεασόμενοι (ταῦτα,) ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, ſpectaturi, quae prius nec viderant rel. 1, 15, 2. in ludis venatoriis Commodi. — ſimul c. praep. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ut ex tuto loco, quae gererentur, (pugnam) ſpectarent 3, 4, 11.

θεατής, phyſ. de perſ. in ludis, ὁ βασιλεὺς γίγνεται, ſpectator 1, 9, 5.

θέατρον, phyſ. de loco, propr. πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, cum completum eſſet theatrum 1, 9, 6. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆσθαι ἐν τοῖς θεάτροις 1, 8, 8. 1, 12, 1. χρήματα, θεάτροις ἀνακείμενα 7, 3, 13. - c. adi. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν λ. 5, 7, 12. - c. adiuncto, θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον 3, 6, 19. ἱπποδρόμους κατασκευάσας καὶ θέατρα 5, 6, 14. - c. gen. perſ. δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. - impropr. πεδίον, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα 3, 4, 4. περιεισήκει πᾶσα ἡ σύγκλητος - ἐν θεάτρου σχήματι 5, 5, 19. in loco utr. p. amphitheatro.

θεῖον, ſubſt. phyſ. κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ, λ. ſulphure 8, 4, 26.

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥςπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, folus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν ἀγάλματα, deorum 7, 5, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν θ. 6, 1, 6. τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν θ. ἐλπίδες κρείττους, et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν θ. 4, 2, 23. πρὸ τῶν ἄλλων θ. 5, 5, 13. τὰ ἀγάλματα πάντων θ. 5, 6, 20. θ. πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. θ. εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, erga deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, οὓς - ὤμοσεν 3, 6, 7. θ. ἔχοντες βοηθοὺς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laefa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανοὺς ἔλεγον εἰς οὐρανὸν καὶ θεὸν ἀνακεχωρηκέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. perf., tanquam obiecti, phyf. et fenfu act. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαι τι περὶ θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa curationem fenis 3, 15, 4. †† alio fenfu forfan, c. adiuncto, οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέρ. qui honoratiores fuiffent aut cultores fenis ib. 9. qui Bg. cepit fenfu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et reverentia erga fenem; cum potius fit accipiendum aut paff. *eorum*, qui *effent* apud *fenem in cultu*, i. qui colerentur f. culti fuiffent a fene, reverenter habiti, magni facti et aeftimati, aut *eorum, qui* effent *in* fervitio *fenis*, inter fervos f. fervi fen. ubi fit abftr. p. concr. †† alio fenfu act. c. gen. perf., tanquam auctoris, χρήσασθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, curationibus Aefculapii 4, 8, 8. quas Aefculapius fufcipiebat in corpore et animo aegro. †† rurfus alio fenfu, eo que trop. c. gen. perf., tanquam auctoris, στρατιωτῶν θεραπεῖαι, militum obfequia 3, 11, 2. cultus et obfervantia erga Plautianum; fq. adiuncto τιμαί τε αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc fenfu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ -, τῆς β. αὐλῆς ἀπέπεμψε, miniftros omnes 7, 1, 10. famulitium, fervitium, abftr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. perf. et adv. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, fui dudum ftudiofo 4, 15, 5. qui f. quia ipfum coluerat. ὑπερβαλλόντως αὐτὸν ἐθεράπευε, obfervabat 3, 11, 8. † fimul c. abl. rei f. modi, ἰδίᾳ δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare fibi, in fuas partes pellicere, parare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας -, προςηγάγετο αὐτοὺς, captatos litteris cunctos - fibi adiungebat 2, 10, 1. blanditus illis, verbis blandis honorificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et promiffis pellicere ad fe ftudens.

θεράπων, phyf. de perf. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν οἱ θεράποντες, miniftri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων, qui circa ipfum erant, miniftris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, phyf. de re, paff. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σίδηρος ἐθερμαίνετο, arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum, incaluerat.

θερμὸς, phyf. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, calidis fontibus 1, 6, 5.

θέρος, ph. c. adi. ἀκμάζοντος θέρους, aeftate 5, 6, 13. ἔτι θ. ὄντος, quanquam adhuc aeft. durante 6, 5, 11. †† p. cafu temp. in opp. θέρους μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aeftate 6, 7, 15.

θεσπίζειν, phyf. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. perf. et

praep. ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν θεσπίζοντας, quasi vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de geniis, c. adv. εἴτε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, sive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.

θέω, ph. de perf. abs. προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων. currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, θέοντι αὐτῷ καὶ Φερομένῳ συνεξέδραμον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. fo. §. Φερόμενον δρόμῳ, currente ipso celerrime. - c. praep. ἔθει πρὸ τοῦ ἅρματος, currebat 6, 6, 17. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς, currebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.

θήλεια v. θῆλυς. - θηλυγονία, phys. per praep. c. affini, ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν, feminini generis ferie 1, 7, 6. a matris parte. — θηλυπρεπής, mor. c. subst. τῆς τοιαύτης πολυτελείας θηλυπρεποῦς εἶναι δοκούσης. mulieribus congruens 5, 2, 10. feminas decens, femineus, muliebris.

θῆλυς, ph. p. adi., c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulierositas, muliebritas, mollities muliebris, nimium que studium elegantiae in victu et amictu. - abs. p. subst. θηλειῶν πολυτέλειαν, feminarum 1, 14, 16. sc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.

θήρα, ph. θήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - θηρᾶν, de perf. ph. abs. θηρῶντες διαιτῶνται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς ἐθηρᾶτο, captabat 1, 3, 5. sectari, quaerere, studere percipere s. frui.

θηρίον, quadrupes, extra sylvam, in ludis, θηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας, cum bestiis 1, 15, 17. c. adi. θ. παντοδαπῶν σφαδὴν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. σφαδὴν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum best. 1, 15, 5. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτείνειν, feras ib. 1. θ. παντοδαπὰ ἀναιρῶν, best. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in sylva, κατὰ θηρίων, advers. feras 6, 5, 9. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de insectis s. avibus. c. adiuncto et adi. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ, θηρίων, bestiolis 5, 9, 10.

θησαυρίζειν, ph. de perf. c. adv. et acc. rei oppresso. ἰδίᾳ ἐθησαύριζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios thesauros sibi exstruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀθροίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat sibi, in suos post usus, v. ἔχ. et ἐκ.

θησαυρὸς, ph. de loco c. adi. οὔτε οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν θησαυρῶν τὰ χρήματα, ex thesauris 4, 4, 18. 3, 13, 9. abs. θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio sensu, c. gen. dupl., rei et perf. τοὺς θ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, thesauros illius 3, 9, 20. thes. pecuniarum s. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἴρ.

θνήσκειν, phys. de perf. abs. ὅτι ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum esse 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, esse mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. †† cum dat. perf. et abl. rei s. modi, Κόμμοδος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, mortuus est 2, 2, 12. † Pass. sensu Med εὗρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, se morituram 1, 17, 9. διεσκέδασε φήμην, ὡς αὐτοῦ

τ. μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. Med. cum adv. πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, 11. - simul c. praep. ἐλέσθαι σὲ δεῖ, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iamiam manibus nostris intereas 7, 5, 11. a nobis intereas s. moriaris.

θόρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους στάσεως καὶ θορύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in castris.

Θράκη, ἡ πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ, Thraciae 3, 1, 10. κατελθὸν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατῆλθε - εἰς Θρ. 4, 8, 1. — Θράκιος, c. subst. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thracicis. - Θρᾷξ, c. adi. ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, ex intimis Thracibus 6, 8, 1. v. ἐνδ. -

θράσος, mor., c. adi. affini et gen. pers. ἐξ εὐτόλμου θράσους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, 11, 1. it.

θρασύς, de pers. c. subst. et adiuncto, νέος θρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκον - προπετῆ καὶ θρασὺν 1, 8, 11. ἐμβριθῆ καὶ θ. νεανίαν 3, 11, 1. - Neutr. τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμᾶν, προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστὶ,) audacia est 2, 8, 4. audax. † c. artic. . p. subst., it. c. gen. pers. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam 7, 8, 12.

θραύειν, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο s. ταῦτα) τῶν - εὐθέως θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, - ἐπιῤῥῶσαι, ita ut frangeret spem 5, 2, 4. minueret, parvam faceret s. relinqueret.

θρέμμα, ph. de animal. θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, pecora 5, 9, 17. in bello.

θρηνεῖν, phys. de pers. c. adiuncto, ὀλοφύρεσθαι καὶ θ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. pers. παῖδας - θρηνούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐθρήνουν 2, 6, 3. deplorabant. - it

θρηνώδης, de re, μέλει θρηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.

θρησκεία, erga deum, ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ.) religio 5, 3, 12. mor. οἱ στρατιῶται, - εἰς τὸν νεὼν ἰόντες, θρησκείας χάριν, religionis ib. 17. μεμιγμένον τὶ πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκείᾳ, religioni 4, 2, 2. in apotheosi imper. - cum adiuncto et gen. pers. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θ. σχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4, 8, 17. precibus et ritibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et caerimoniis 3, 10, 2. cultu, observantia. πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, cultu 3, 11, 8.

θρησκεύειν, erga homin. c. adv. et acc. pers. θρησκεύουσι μάλιστα τὴν θεὸν, colunt 1, 11, 1. Pass. c. praep. ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, colitur 4, 2, 23. imperator consecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.

θριαμβεύειν, phys. de pers. σοὶ ἐπανελθεῖν οἴκαδε θριαμβεύοντι, triumphanti 1, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ' ᾗ καὶ θριαμβεῦσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoste, at non victo in pugna,) 8, 7, 22.

θρίξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀποκ. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo passo 1, 13, 2. crinibus solutis, prae luctu.

θρόνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆσθο ἐν τοῖς θεάτροις, solio 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. in curia, it. 4, 5, 2. 3, 8, 11.

θρυλλεῖσθαι, phys. de re, pass. ὅπως οἴσουσιν - τὸ θρυλλούμενον, ru-

(Caracall.) τὸν Θ. καὶ τὸ Φοινικὸν ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, phyſ. c. adi. ἐνκομισθὲν τῆς αὐλείου θύρας, per atrii iannam 2, 1, 5. ſimul c. adiuncto, οἴκημα, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεω-γυίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei ſ. loci, ἐμπρήσαντες τὰς θ. ἱε-ρῶν λ. 8, 1, 9. - ſolum, πρὸ τῶν θυρῶν ἥμενον, fores 7, 11, 5. — ἐπιστάντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. retulit pr. pr. n. αὐτοῦ huc, pertinens aeque ad οἰκ. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ταῖς θ. - πῦρ προσετίθεσαν, cum clau-ſae eſſent domus et tabernae, ianuis rel. 7, 12, 12. ubi Bg., ſum-tis gen. conſq. ac commate poſt ἐργ., ſeparat ταῖς θ., ne ſiet c. gen., ut ſupra.

θύρσος, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, (Antigonus) thyrſum 1, 3, 7. haſtulam, pampino in cuſpide tectam.

θυσία, ph., p. corpore ſ. animal. abſ. θυσίαι βωμοῖς προσήγοντο, victi-mae 8, 6, 14. θυσιῶν αὐτῷ προσαγομένων 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, ſacrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, ſecus ac alii, in notione ſq. - p. actu, τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, ſacrificia 1, 5, 4. - εἴ τινες δημοσίας θ. ἐπιτε-λοῦσι 1, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας θ. καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, ſacrificia ſolennia celebrabat 5, 6, 21. qui Bg. ſumſit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. ſqq. σπον-δαῖς καὶ θυσίαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασι-λείας θ. τελέσας 2, 3, 25. - c. gen. rei, προσελευσόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱερομηνίας, ad ſacrificandum feſto die 1, 16, 12. ad ſacrificia imperatorum ſ. conſulum, quae ſolita fieri eo feſto. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς τῷ δήμῳ παρέσχε, ſacrificia 3, 10, 3. niſi ſunt feriae, quibus ſacra fiunt, quorſum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 3, 25.

Θύσδρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύσδρου, Thyſtro 7, 6, 1. ἐνδια-τρίψας τῇ Θύσδρῳ ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο, (Caracall.) aruſpices 4, 12, 6. θυτικός, de re, abſ. πολλῶν -, περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, aruſpicinae 8, 3, 17. ſc. τέχνην.

θύω, phyſ. de perſ. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἑορτάζοντος βασιλέως, ſacrificantem 2, 13, 4. - abſ. μετὰ τὸ προσελθεῖν καὶ θῦσαι ὁ Σεβῆ-ρος, cum ſacrificaſſet 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que ſacrificio 2, 14, 4. idem, ut imperator; ſq. ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς - καλλιερήσας. εἰσελθὼν καὶ θ. ingreſſus (curiam,) poſtquam ſacrificaſſet (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν, re divina facta 2, 2, 23. poſtquam iuraſſent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμῖνος, θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, peracto ſacrif. 7, 12, 18. - c. dat. perſ. θύσας τῇ θεῷ, cum ſacrificaſſet deae (Com-mod.) 1, 10, 16. ubi ſacrificaſſ. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἑκατόμβας ἔθυε, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum ſubſt. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἐξόδοις νενομισμένας ἱερουργίας, peracto ſacrif. 6, 4, 3. ſed c. ſubſt. derivato, et ſimul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ στρατοπέδῳ θυσίας, cum ſa-crificia peregiſſet (Iulianus) 2, 6, 18. † ἔθυε σωτήρια, ſacrifica-bat pro ſalute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. ſc. θύματα, victimas; unde v. θ. ſit p. mactare.

θώραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος ib. 22. θώρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

ἡγεῖτο κτήματα, propria bona 1, 2, 4. - † c. artic., p. fubft., per ellipf. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις; manere intra fuos fines 6, 2, 9. fc. χρημάτων, χωρίων, vel p. fem. χωρῶν, a χώρα, vel p. mafc. χώρων, a χῶρος, it. τόπων, in *fuarum* rerum, *poffeffionum*, terrarum *finibus*. τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, fuis fe frui 2, 3, 19. fc. χρήματα, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et fq. τῶν οἰκείων. Per genus omne in opp. Φεύγων ἕκαςος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, quisque fuum pericul. 7, 8, 13. - κατὰ τῶν πολεμίων -, τῶν ἰδίων ςρατιωτῶν. fuorum milit. 8, 5, 5. - fimul c. gen. perf. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαςος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque aut. privatim fua ipfius 1, 14, 5. ubi Bg. libere addit adv. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ 'Ρωμ. δήμου. peculiaris poffeffio 8, 7, 11. — εἰπὼν, αὐτὰ (τὰ βασιλικὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς 'Ρωμ. ἀρχῆς, propria imperantium effe 2, 4. 13.

ἰδιωτεύειν, ph. de perf. abf. πλούτου περιβολὴ, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam privato 3, 11, 2. qui non eft imperator. - (αὐτὸν) εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, ἰδιωτεύοντα, privatam vitam agens 2, 4, 18. de filio Pertinacis. - c. adiuncto, ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι, privata vivere (Maefa) 5, 3, 23. ἰ. κελεύσας, καὶ τῶν τιμῶν παρελόμενος, privatam vitam vivere 5, 6, 2. Heliogabalus uxorem antea fuam. - c. adv. ἡ Μαισὰ, δεδοικυῖα, μὴ - πάλιν ἰδιωτεύῃ, vit. priv. viveret 5, 7, 1. — τοῦ ἔθνους - ἄρξας, ὅτε ἰδιώτευεν, nondum princeps 8, 7, 21. quum privatus effet adhuc, et nondum imperator.

ἰδιώτης, de perf., phyf., de ftatu et conditione civili, in opp. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰ. tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. privatus, extra officium et munus publ., de Nigro. ἁρμόζειν αὐτῷ, βασιλεῖ καὶ βασιλέως υἱῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς γαμβρὸν γενέσθαι, privati alicuius 4, 10, 4.— πρὸς ἔχθραν - τυράννων, κολακείαν τε - βασιλέων, πόλεώς τε καὶ ἰδιωτῶν, privatorum hominum 1, 1, 3. †† εἰς 'Ρώμην - εἰςῄεσαν, - ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. plebeiorum, plebis, i. ἐν ἰδιωτικῷ σχ., toga vulgari induti, opp. tacite ςρατιωτῶν et fago. - trop. de animo, c. acc. rei ellipt. et adiuncto, (κατὰ) τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, καὶ - ἀπείρως ἔχων, idiota 4, 12, 1. ignarus.

ἰδιωτικὸς, de re, in opp. de ftatu et condit. civ. Fem. οὐκέτι αὐτὴν (Nigri aedes) ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro privatis habentes 2, 8, 10. διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a vulgaribus 7, 6, 4. Confulum, Praetorum, Praefidum. Neutr. μετὰ βασιλέα εὐγενέςατον τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους λ. ex privata ftirpe 2, 3, 3. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, privata cunabula 1, 5, 14. opp. in pr. ἐν τοῖς βασιλείοις λ. et in fq. ἡ βασίλειος πορφυρίς. - ἐξ ἰδ. σπ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex priv. incun. 5, 1, 16. † Alia notione, ἐκ - προαιρέσεως ἰδιωτικῆς λ. privato confilio 2, 8, 3. i. q. ἴδιος et ἐμὸς, proprio, mei ipfius, opp. fq. ἀλλ' ἐμὲ καλ. 'Ρωμαῖοι λ. - ἐφείδετο οὔτε χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἁρπαγῆς, privatis 7, 9, 22. †† ταύτην (τὴν ἀρχὴν) - ὥςπερ τὶ τῶν ἰ. κειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατήλλαξε. velut aliquod ex privatorum inftrumento 2, 13, 12. aliquod propriorum bonorum.

ἵδρυμι f. ἱδρύω, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἱδρύσαι ςρατόπεδον, ut collocaret exercitum 4, 3, 13. μετὰ τὸ -

(Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης ἱερᾶς ςολῆς, veſtem ſacram 5, 5, 5. - Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνήματα, ſacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. - Separatim Neutr. p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. χωρίον, οἴκημα, δῶμα, de certo genere loci, in caſtris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, in templo 5, 8, 12. c. gen. rei ſ. perſ. ἐν τῷ ἱ. τοῦ ςρατοπέδου, in templo caſtrorum (ſ. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας λ. in templa 2, 8, 10. ſed univerſe, ἱερῶν συλήσεως, templ. 7, 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκιῶν 8, 1, 9. † c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος - ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in caet. ſacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεὼν - τὰ λοιπὰ ἱερὰ λ. templa 2, 7, 25. - per merum adiunctum, ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἣ μὴ πρὸς τοὺς βωμούς τε καὶ τὰ ἱ. ἠπείγετο, ad aras et ſacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. notio. †† Alio ſenſu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata 8, 3, 17. exta; fortaſſis per ellipſ. ſubſt. θύματα ſ. σπλάγχνα.

ἱερουργεῖν, ph. de perſ. de imperat., forſan c. adv. καίτοι χορεύειν ἀεὶ καὶ ἱ. δοκῶν, ſacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in ſqq. abſ. οἷος ἱερουργῶν ἐφαίνετο, in ſacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 5, 15.) de ſenatorib. θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, inter ſacrificandum ib. 13. Paſſ. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victimarum ib. 20. mactatorum, caeſorum, ſc. pecorum, θρεμμάτων, θηρίων, rel.

ἱερουργία, ph. abſ. de imperat. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius ſacrificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, ſacrificiis 8, 7, 7. c. adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, λ. 3, 8, 17. c. adi. τὰς λοιπὰς τελέτας ἱ. ib. 7. 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς - ἱ. peracto ſacrificio 6, 4, 3.

ἱερωσύνη, ph. de munere, abſ. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, ſacerdotii 5, 7, 8. c. gen. perſ. et adiu. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολάζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ λ. 5, 5, 4.

ἱκανὸς, phyſ. de copia, de perſ. ἑκατέρωθεν πεσεῖν ἱκανοὺς, multos 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. † διατρίψας ἱκανοὺς χρόνους λ. ſatis diu 5, 9, 1. longum tempus, multum temporis. † c. inf. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ (ἐςὶ) ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, idonea 1, 4, 10. ſufficiens. † ſuperlat. mor. de facultate, c. inf. de perſ. ἱκανώτατος ἦν, λ. aptiſſimus 2, 9, 18. 2, 14, 9.

ἱκετεύειν, ph. de perſ. abſ. ὁμήρους ἱκετεύων ἔπεμψε, ſupplex 3, 9, 3. οὐδέν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. ſupplicis 2, 5, 8. cum adv. in opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, diu ſupplicando 1, 16, 11. ſimul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἑκάςοτε ἱκετεύοντες, qui ſupplicant 7, 8, 7. c. inf. per epiſtolam, ἐπιςέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων, λ. ſupplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐτοῦ - ἱκετεύοντος, λ. ſuppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δ' ἱκέτευον, λ. ſupplices orabant 1, 16, 3. ſimul cum acc. acc. perſ. ἱκετεύει τὸν δῆμον, λ. ſupplex petit a populo, ut 1, 11, 12. ἱκέτευε τὸν δ., λ obſecrabat populum, ut 7, 12, 5.

ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. ſupplices ramos 7, 8, 18. ubi eſt vel accuſ. plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. ſingul. a ſubſt. primae declin. ἱκετηρία.

ἴλη, trop. de perſ. milit. c. gen. perſ. ἑκατέρωθεν παρέθεον αἱ τῶν

μητρὸς, Iuliae 5, 5, 2. cf. 4, 13, 17. sq. 4, 5, 17. 5, 8, 7. 5, 4, 1.
Ἰουλιανὸς, imper. Rom., Iulianus 2, 6, 18. 2, 7, 1. - 2, 12, 1. 3. - 2, 6, 9. - ib. 14. etc. etc. - sed alius 5, 4, 4. sq.
ἴουλος, ph. ἴουλοι λ. lanugo 1, 7, 10.
ἱππὰς, propr. p. adi., c. subst. ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equestri ordine 5, 1, 10. ἱππασία, phys. περὶ - γίγνεται, equitatio 4, 2, 13. transvectio equestris ordinis in consecratione imperat.
ἱππεὺς, phys. extra bellum, cum adi. πάντες οἱ βασίλειοι ἱππεῖς λ. principis equites 1, 12, 13. abs. (οἱ ἱπ. 5, 6, 20.) ὑπὸ τῶν ἱππέων ib. 14. - in opp. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατιῶται μίσει τῶν ἱ. ib. 19. πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς ib. 13. Φυγόντος τοῦ βασιλέως σὺν ὀλίγοις ἱππεῦσι 3, 9, 20. - in bello, Γερμανοὶ ἱππεῖς 4, 13, 13. 8, 1, 5. † Νομάδες, ἱπ. ἄριςοι, equitandi peritissimi 7, 9, 13. — αἱ τῶν καταφράκτων ἱππέων ἶλαι 8, 1, 5. - in opp. τῶν ἱ. ἢ τῶν καμηλιτῶν 4, 15, 7. - abs. οἱ ἱππεῖς 8, 6, 10. 13. 15.
ἱππεύω, ph. εἰς τοὺς ἱππεύοντας ςρατιώτας καταταγεὶς, inter equitantes milites relatus 6, 8, 2. i. q. ἱππέας, qui alibi οἱ ἱππεῖς οἱ ςρατιῶται, equites, in bello merentes, (ad discrimen ab ordine equestri Rom.) et Lat. *milites gregarii*, nostrat. *Reiterey* s. *Cavallerie.*
ἱππικὸς, phys. de re, s. pers. τὸ ἱππικὸν τάγμα, equitum cohors, 1, 13, 5. τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex equestri ordine 4, 2, 8. 19. 6, 5, 19. 5, 7, 13. 7, 7, 10. 7, 10, 13.
ἱπποδρομία, ph. de re, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenses 4, 6, 10. Caracall. † it. τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱ. ἔχων, animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ubi utr. loco *equiria* s. ludi equestres et curules.
ἱππόδρομος, ph. de loco, ἐς τὸν ἱππόδρομον, in Circo 2, 7, 5. in Circum 8, 6, 17. † ἱπποδρόμους κατασκευάσας, curriculis equestribus exstructis 5, 6, 14. Heliog.
ἵππος, phys. Fem. in bello, c. adi. αὐτοὺς ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα, - ἐλυμαίνετο, equitatus 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν 4, 10, 7. 4, 14, 6. - c. gen. pers. ἡ ἱ. τῶν βαρβάρων 6, 5, 13. τὴν τῶν πολεμίων ἱπ. λ. 2, 11, 18.
ἵππος, ph. Masc. c. verbis, ὡς Φυγεῖν τε αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ab equo 3, 7, 8. αὐτὸν τοῦ ἱ. ἐπεβίβασαν, equo imposuerunt ib. 12. ὑπὲρ γαςέρα τοῦ ἱ. βρεχομένου 7, 2, 13. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ib. τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν 2, 9, 7. οἱ ἵπποι - ὠλίσθαινον λ. 1, 12, 18. ὤκλαζον λ. 4, 15, 8. — ὁ δῆμος, πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων 1, 12, 14. 4. 11, 6. (6, 5, 9.) οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, λ. ib. 10. - c. subst. τὸν δρόμον τῶν ἱ. κυβερνᾶν 7, 9, 13. - c. verb. sine artic. ἵππου ἐπιβαίνων 4, 7, 11. ἵππῳ ἐπιτεθεὶς 4, 11, 9. 4, 13, 13. ἵπποις ἐποχούμενοι 3, 4, 19. 6, 5, 9. - c. subst. ἵππων - παρασκευῇ 6, 4, 7. ἱ. ὅπλαῖς 6, 7, 16. - c. adi. τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων λευκῶν λ. 5, 6, 16. simul c. verb. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχουμ. 3, 4, 12. — μέγαν - ἵππον λ. 2, 9, 6.
ἰσάριθμος, ph. de pers. c. adv. ὡς, σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ ἑκατέρωθεν πεσόντος ςρατοῦ, cum fere par fuerit numerus utrinque caesorum de exercitu, 6, 6, 10. - de re, λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν, totidem iaculis 1, 15, 13.
ἴσημι, mor. de pers. c. adv. εὖ ἴςε, probe scitote 2, 10, 17 vel *nostis* sine consecutione et rect., quam formulam volunt esse p

simulacrum, in navi vectum, divina vi sua, stitit navem, i. cohibuit, fecit, ut staret, nec pergeret. - de pers. c. acc. rei et praep. ἔςησε - ἀνδριάντας αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, collocavit 1, 14, 18. statuit, statui s. poni iussit.

ἱςορεῖν, phys. de pers., ut scriptore, c. acc. rei, et alio adiuncto; τὸ πλῆθος τῶν - ἁλόντων, ὡς ἕκαςος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱςόρησε, numerum - illius aetatis scriptores tradidere 3, 7, 15. narravit. - c. mero adv. ὥς τινες τῶν τότε ἱςόρησαν, ut quidam historici tunc tradiderunt ib. 8. narrarunt. - Pass. de re, c. adv. †† τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσινουντίας - φιλοτιμότερον ἱςορείσθω, haec hactenus de Pessinuntia commemorata sunt 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen. τῆς Π. sed v. non reddiderit p. praes. sed p. perf. ἱςορήσθω. †† τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἱςορημένα αὐτὸς συγγράψας, pleraque quidem per historiam tradita ipse conscripsit (Severus) 2, 9, 5. narrata vulgo s. ab aliis etiam scriptoribus, pro vulg. lect. εἰς τὸ ῥηθὲν λ.

ἱςορία, phys. pro actu et narratione rerum per libros, abs. ὡς ἱςορία παρειλήφαμεν, ex historia 1, 11, 1. - c. adi. ἱςορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωςον - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, historiam - collegi 1, 1, 4. - c. subst. pers. ἱςορίας - συγγραφεῖς, historiarum 2, 15, 11. - c. subst. rei, οἱ πλεῖςοι τῶν περὶ σύγκομιδὴν ἱςορίας ἀσχοληθέντων, historiae 1, 1, 1. i. q. in loco pr., per periphras. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱς. δεδήλωται 2, 1, 1.

Ἴςρος, fluv., per se, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴςρου λ. Istri 1, 6, 3. 25. 4, 7, 2. c. alio fluv. et adi. μέγιςοι οὗτοι ποταμῶν - Ῥῆνός τε καὶ Ἴςρος, Danubius 6, 7, 14. Ῥῆνον καὶ Ἴςρον διαβαίνοντες, Istrum ib. 5. ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴςρου καὶ Ῥήνου, Istri 2, 9, 1.

ἰσχὺς, phys. c. subst. θεάματα ἰσχύος, roboris 1, 9, 4. - c. gen. pers. ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, (Commod.) virtutem 1, 14, 16. — c. gen. rei, διὰ - ἰσχὺν σώματος, robur 6, 8, 2. Maximin. it. 7, 1, 6. † c. adi. διὰ - ἰ. ςρατιωτικὴν, robur militare ib. 14. de eodem, i. q. in locis pr.

ἴσως, trop. c. indicat. ἐςὶν ὑμῖν - γνώριμον, fortassis 2, 8, 2. — c. optat. γένοιτ' ἂν ἐναντίον 4, 14, 16. fortasse 6, 3, 6.

Ἰταλία, propr., c. verb. γενόμενον κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Italiam 1, 9, 23. 1, 10, 6. - sine art. προβέβληται Ἰταλίας 2, 11, 16. πορθοῖεν Ἰταλίαν 8, 5, 21. - c. adi. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης 1, 15, 2. — πᾶσαν τὴν Ἰτ. 2, 4, 12. Ἰταλία μόνη λ. 1, 6, 5. προμάχους Ἰταλίας πάσης 8, 3, 9. † δέος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰτ. 6, 7, 9. πᾶσαν Ἰτ. 8, 1, 12. - c. subst. θεὸν - τῆς Ἰ. 1, 16, 2. τῷ χώρῳ τῆς Ἰ. ib. 4. †† τῷ τῆς Ἰ. ἔθει (θεῷ s. ἔδει) ib. 5. τὰς τῆς Ἰ. ὁδοὺς 8, 5, 10. πρώτη Ἰταλίας πόλει 8, 1, 7. (τεῖχος Ἰτ. ib. 12.) 8, 2, 3. 6. γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ 6, 7, 5. †† in periphrasi, per praepp. τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, urbe, quae prima in Italia 8, 4, 24. τὰ ἐν Ἰ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. τῶν ἐν Ἰ. πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. † αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις, Italiae civitates 8, 7, 3. τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰ. λογάδας, delectos ex Italia 8, 6, 11. λογάσιν ἀπ' Ἰτ. πάσης ἀνδράσιν λ. ex It. 8, 5, 11. οἱ κατὰ τὴν Ἰ. ἄνθρωποι, homines in It. 2, 11, 6. — ††† trop. φῆμαι ἐδίδοντο, ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνεύκοι, Italia tota 8, 5, 15.

Ἰταλιώτης, p. subst., in Italiam aliunde profectus, vel in Italia natus et habitans, c. acc. ellipt. ἦν - τὸ μὲν γένος Ἰτ. Italus 2.

I, 9. - c. adv. τοῖς πάλαι Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. - c. adi. Ἰταλιῶται πάντες λ. Itali 2, 11, 7. - abſ. Ἰταλιῶται λ. Itali 1, 16, & 8, 3, 18. τῶν Ἰταλιωτῶν λ. 8, 1, 10. — Ἰταλιώταις λ. Italis 2, 11, 16. Ἰταλιώτας λ. Italos ib. 9. †† p. adi. Περέννιον, ἄνδρα τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine Italo 1, 8, 2. hominem genere ſ. natione Italum, *einen gebornen Italiäner* ſ. *der von Geburt* ein *Ital.* τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν λ. Italiae flumina 8, 4, 6.

Ἰταλιῶτις, fem. p. adi. τὰς Ἰταλιώτιδας πόλεις, Italicas civitates 2, 11, 6.

Ἰταλός, n. ſubſt. τὴν Ἰταλῶν χώραν, Italorum 6, 7, 10. Ἰ. μηδὲ - τεθαῤῥηκότων, Italis 8, 2, 2.

Ἰωνία, de regione, πάντα μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 2, 5. 6, 4, 9. forſan per ellipſ. ſubſt. γῆ ſ. χώρα, ut ſit propr. fem. ab adi. Ἴωνες.

K.

Καθ' v. in κατά.

καθαίρεσις, ph. c. gen. perſ. Ἰουλιανοῦ κ. δεδήλωται, Iuliani caedes 3, 1, 1. † καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, ad everſionem ſuorum gentilium 3, 2, 13. ſtudio ſ. conatu perdendi populos ſecum cognatos. - trop. c. gen. rei, τὸ πρᾶον - τῆς ἀρχῆς καθαίρεσιν τῆς ἀνέτου ἐξουσίας νομίζοντες, deſtructionem 2, 4, 9. imminutionem, cohibition., coërcition.

καθαιρέω, ph. de perſ. c. acc. rei. τὰς τοῦ Μαξιμίνου τιμὰς καθῄρουν, evertebant 7, 5, 19. τὰς Μαξ. τιμ. καθῃρήκεσαν, evertiſſent 7, 9, 23. τὰς τιμ. καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλεν, demolitus fuerat 2, 6, 15. per alios, ſ. iuſſerat everti. - † c. adv. τὴν εἰκόνα ὕστερον κ. ἦσ. ſuſtulit 7, 2, 16. † τὰς τιμ. ἐκείνου καθελεῖν ἐπειράθησαν, evertere 3, 3, 4. - † c. praep. et in opp. τὸν ἀνδριάντα μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν καθελοῦσα ἡ σύγκλ., Ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, demolitus 1, 14, 9. - it. de re al. c. adv. θαυμάζειν ἔστι καὶ τὴν τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων - καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθῃρηκότων (αὐτό, τὸ τεῖχος,) horum, qui deſtruxerunt 3, 1, 15. - ſine adv. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, demoliri 8, 4, 23. de militib. oppugnantib. in loco utr. - † trop. Δαρείου, ου τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος καθεῖλε, deſtruxit 6, 2, 5. ademit, finiit. - it. c. acc. perſ. τοὺς ὑπερέχειν δοκοῦντας καθαιρεῖν θέλοντες, ſubvertere 3, 2, 14. interficere. τὸν - καθῃρηκέναι, ſuſtulit 3, 7, 19. per alios. it. ἕνα ἄνδρα τρεῖς καθελόντα βασιλέας, qui deleverit ib. init. ὁ Σεβῆρος, καθελὼν τὸν Νίγρον, cum deleviſſet 3, 4, 16. - in bello, c. adv. πολλάκις δοκοῦντες ἀσθενέστεροι καθεῖλον τοὺς λ. everterunt 8, 5, 11. vicerunt, i. q. pr. περιεγένοντο - ſine adv. ὁ Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυαίους καθελεῖν, poſtquam deviciſſet 6, 2, 3. - Paſſ. de perſ. καθῃρημένου τοῦ Νίγρου, ſublato Nigro 3, 5, 3. - ἠγανάκτουν, τὸν βασιλέα καθῃρημένον, ſublatum eſſe 8, 7, 6. †† de re, μὴ τῆς πόλεως καθαιρεθείσης, non deleta urbe illa 8, 4, 24. everſa ſ. tantum expugnata.

καθαίρομαι, paſſ. trop. de re ſ. loco, c. gen. perſ. πᾶσα ἡ - πόλις - καὶ - οἰκουμένη, καθαρθεῖσα πονηρῶν ἀνθρώπων, orbis Romanus, repurgatus ab improb. hominib. 5, 2, 5.

καθέδρα, phyf. c. affini fubft. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, λ. in folio 2, 3, 17. i. q. τοῦ βασιλείου θρόνου ib. 8, 11.
καθέζεσθαι, phyf. med. de perf. c. adv. et praepp. τῆς κλίνης ἑκατέρωθεν καθέζονται ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. fedent 4, 2, 5.
καθείργεσθαι, phyf. paff. de perf. c. praep. τοὺς ἐφ' οἷαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις, incarceratos 1, 10, 4. inclufos publicis vinculis.
καθέλκειν, phyf. de perf. c. acc. rei f. veftitus et gen. loci, αὐτῷ τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veftes a femoribus detrahenti 4, 13, 11. Paff. de perf. trop. c. praep. εἰς ὕπνον καθελκόμενος, fomno gravatus 1, 17, 20. tractus in fomnum, incitatus ad dormiendum, fentiens nifum ad fomnum.
καθέντες, v. καθίημι.
καθεύδειν, phyf de perf. c. praep. ἐν τῇ σκηνῇ καθεύδων, dormiens 7, 1, 22. - abf. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, ὡς δὴ καθευδήσων, dormiturus 1, 17, 1. quafi dormiturus effet 7, 9, 20.
καθήκειν, phyf. de re, c. praepp. ὡς καθήκειν ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς μέρεσιν εἰς τὸ - πέλαγος, ut pertingant (Alpes) 8, 1, 12.
κάθημαι, phyf. de perf. med. c. praepp. ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου καθῆσο ἐν τοῖς θεάτροις, fedebat 1, 8, 8.
καθίζεσθαι, phyf. de perf. m. c. praep. κελεύων ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου, federe 3, 3, 8.
καθίημι, phyf. de perf. c. acc. rei, f. inftrum. καθέντες κλίμακα, demiffis fcalis 2, 6, 14. - Paff. de re, trop., neutr. particip. c. artic., p. fubft. c. gen. rei, διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, propter fubmiffam vocem 5, 2, 7. fubmiffionem, ob vocem non fortem nec claram, fed debilem, ex ignavia et mollitie.
καθιππεύειν, phyf. de perf., in bello, c. adiuncto. ἡ ἵππος καθ. ἢ ἐπιέναι ἐκωλύετο, obequitatio aut invafio impediebatur (equitatui) 6, 5, 13. equitatus impediebatur obequitare, i. circumequitare, circuire, cingere. - † c. acc. loci, ὁ βάρβαρος, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοποταμίαν, perequitans 6, 2, 14. † οἱ βάρβαροι περιέδραμον τοῖς Ῥωμαίοις τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, equis incurfantes 4, 15, 2. - Paff. extra bellum, de re f. loco, c. praep. οἱ (ποταμοὶ) - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, perequitantur 6, 7, 15. equis transeuntur.
καθιςάω f. καθίςημι, act. vi in praef. impf. aor. 1. et fut., de perf. phyf. c. acc. perf. et praep. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιςᾶσιν, in aedibus fuis collocant 2, 8, 10. in domum fuam, deductum ibi relinquunt, ac finunt ibi ftare ac manere. φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταςήσαντες, excubiis difpofitis 2, 5, 15. — † trop. c. adv. πρῶτον ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καταςήσας (αὐτοὺς, τὸν δῆμον καὶ τὸ ςρατόπεδον), fi prius ad penuriam copiarum eos redegiffet 1, 12, 9. coniecifset in. - Sed alia notione A) cum acc. perf. uno, ἐπάρχοντας δύο τῶν ςρατοπέδων κατέςησεν, conftituit 3, 13, 1. fecit. δύο τοὺς ἐπάρχους καταςήσας, conftituens 1, 9, 24. - it. c. acc. perf. dupl. ἄκοντα (αὐτὸν) ςρατηγὸν ἑαυτῶν κατέςησαν, ducem fibi conftituerunt 7, 1, 21. - B) Paff. f. ufu, in perf. aor. 2. et plusq., de perf., ὁ Μάξιμος, τῆς Ῥωμ. πόλεως ἔπαρχος καταςὰς, in urbis praefectura conftitutus 7, 10, 7. conftitutus, factus urbis R. praefectus. - c. praep. ἕκαςος τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ - καθεςώτων, qui in - conftituti effent 5, 2, 3. - mor. ἅτε ἀνὴρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεςὼς, ut vir mentis compos 3, 11, 17. ut vir, non extra mentem pofitus f. extra fe, f. extra fe con-

λ. ac patriciorum quidem 5, 1, 14. †† καὶ αὖ 3. 7, 18. p. vulg. copula *et*. - †† in transitu ad probation. καὶ μαρτυρεῖ λ. ac 3, 12, 5. De καὶ - μὲν - δὲ v. in μὲν, ut de καὶ per copulata nunc haec, in notione adhuc vulg. copulandi, A) de postposito δὲ καὶ in orat. med. μαθημάτων μὲν λ. μέθαις δὲ καὶ κραιπάλαις λ. et cr. 1, 3, 5. † μὲν non praeced. προπετῆ δὲ κ. θρασὺν 1, 8, 11. - it. in summa vicinia, Φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας. et 1, 1, 1. etc. - interiectis quibusdam, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ λ. tam - quam ib. 5. - B) de praeposito, a) in καὶ c. γὰρ, in vicinia summa, καὶ γὰρ - καὶ, nam et - et 1, 8, 8. 3, 8, 9. 15. etenim 1, 15, 3. 2, 8, 8. 4, 14, 2. 7, 6, 20. etiam in parenthesi 1, 17, 1. 2, 2, 22. - † solum καὶ γ. nam et 3, 13, 8. ubi tamen etiam fuerit Lat. *etenim*, et p. mero γὰρ, ut in locis pr. et aliis subiectis, καὶ γ. αὐτοὶ λ. nam et ipsi 1, 6, 12. — it. ubi divellitur, καὶ αὐτὴ γὰρ λ. 1, 17, 8. καὶ πάντες μὲν γὰρ 7, 7, 2. v. γάρ. - b) in καὶ - γὲ v. γέ. - c) in καὶ c. δὲ per intervallum, καὶ χρησμοὶ δέ τινες ἐδίδοντο, atque etiam 8, 3, 19. Lat. *et - vero*; nisi est καὶ pr. *etiam*, et utr. p. δὲ καὶ, quo de post. - d) in καὶ secum posito, per relationem quandam, (non vero per repetitionem meram, cf. 2, 6, 10. 6, 2, 7. 6, 3, 12. 6, 7, 9.) in re que diversa plerumque, per subst., καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς εἰκόνας, et honores et statuas 2, 6, 15. cf. 2, 5, 3. - per adi. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, et - 2, 4, 7. 2, 14, 5. 9. et nunc - nunc 8, 3, 16. 6, 5, 12. sq. cum - tum 6, 3, 15. in totis membris. - e) in καὶ cum neg. καὶ μηδέν τι γενναῖον λ. nullam que alacritatem 6, 7, 24. καὶ μηδὲ μελλήσαντες λ. et nec cunctati 2, 7, 12. † ὀλίγων τε ὄντων, καὶ μηδὲ λ. neque 3, 6, 14. καὶ μήτε παίειν, ut que nec verberarent 2, 4, 2. — καὶ μήτε - μήτε λ. ac nec - nec 8, 1, 9. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας λ. nec accurate 3, 3, 11. 6, 7, 10. 8, 6, 1. — φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevolentia 4, 3, 8. καὶ οὐδὲν ἧττον λ. ac non minus 2, 5, 12. καὶ οὔτε - τὲ - καὶ λ. 8, 8, 2. καὶ οὔτε - οὔτε λ. ac neque - neque 5, 8, 9. †† post neg. ὅσον μὴ διέλυσε - καὶ ἑκάστους λ. quod non dimisit - et unumquemque 5, 2, 6. p. μὴ - μήτε. †† intra neg. duas, μήτε - καὶ - μήτε λ. neque - *neque* - neque 1, 9, 21. f) in καὶ c. aliis copulis affirm., et quidem binis in membris, καὶ - τὲ λ. et - que 1, 6, 26. et - et 8, 3, 14. sq. † καὶ διαβῆναι - εἴς τε, ut transgrederetur - et 6, 4, 13. qui Bg. legerit p. καὶ potius ὡς, p. ὥστε. - sed pluribus, μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας λ. magos et astrologos et aruspices 4, 12, 6. ubi Bg. τὲ innoxie negligit. χρὴ συναίρεσθαι, καὶ - αὐτούς τε - ἔχειν - καὶ πᾶσι - ὑπισχνεῖσθαι, et - et - et 2, 3, 24. - καὶ - τὲ - τὲ, et - cum - tum 1, 9, 2. 4, 8, 2. 4, 11, 1. 5, 1, 6. 7, 11, 18. e. †† ζῶά τε - καὶ - τὲ καὶ - 1, 14. 2. ubi Bg. c. particip. per hendiad. in adi. c. particip., „animalia omne genus, suam naturam non servantia." καὶ - τὲ - τὲ - τὲ λ. et - cum - que - tum 1, 17, 9. καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ λ. theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore rel. 3, 6, 19. † καὶ - τὲ - δὲ λ. 7, 3, 9. ubi tamen p. vulg. τὲ potius γὲ legeris. †† καὶ c. sqq. τὲ et καὶ aliquoties 3, 8, 10. - Alio sensu copulandi, p. Lat. *etiam*, it. *etiam adeo*, it. *vel*, it. *praeterea*, it. *quoque*, A) praepositum, universe, οὐκ ἀτερπῆ - καὶ τοῖς ὕστερον, etiam 1, 1, 4. † nominatim p. illo *praeterea*, i. e. praeter alias vel pers. vel res, ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, et id

ceperit pro mera copula, cum quoque, e pr. opp., procedat p. *etiam*. - De κἀκεῖ, κἀκεῖθεν, κἀκεῖσε v. in ἐκεῖ rel. - B) positum post orationis partes certas, post artic. postpositiv. s. pron. relat. ἐςι (ἔτι) δ' ὧν καὶ πεῖρα μετεσχ. nonnulla etiam, quorum I, 2, 10. praeterea vero ea, quorum et rel. οἳ κ. qui etiam I, 6, 24. 8, 6, 1. - cf. 4, 12, 11. οὓς καὶ λ. I, 9, I. cf. 2, 13, 12. †† τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ λ. partim (etiam) I, 3, 12. ubi et post artic. praepositiv. † interiectis aliis, ὅ περ ἔργῳ καὶ ὕστερον λ. 2, 14, 9. quod huc referas, si κ. spectes post ὅ, ut et — ὅ περ αὐτῷ καὶ λ. quod ipsi etiam 2, 9, 5. quae loca tamen pertineant quoque ad classem de κ. ante verb. it. ἃ δὲ - ταῦτα κ. λ. haec et I, 14, 14. ὅσα καὶ λ. quae I, 2, 5. sed - quae etiam 2, 11, 3. - post verb. ὑπέσχε τὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς λ. oppressit - et fames I, 12, 7. 19. 1, 14, 6. I, 17, 6. 2, 5, 13. 2, 6, 9. I. 4, 12, 5. 5, 4, 24. 7, 6, 14. - ††† post praep. membri prioris, μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐςὶ,) simul indecorum et periculosum est I, 6, 15. cum indecoro etiam periculosum est. — πρὸς - τῇ - ἀκμῇ - καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος I, 7, 8. praeter aetatis florem, etiam rel. † ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν λ. etiam 2, 3, 18. cf. ἅμ. - Post adv. ἀλλὰ καὶ λ. quin etiam I, 2, 4. verum etiam ib. 14. v. ἀλ. - ἅτε καὶ - πρότερον λ. 8, 7, 21. et s. etiam prius; ubi divulsum et quoque ante adv. steterit. †† ἔτι τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. 3, 11, 2. praeterea que ipsum et - ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. 2, 4, 15. ubi et ante adi. stabit. ὅθεν καὶ λ. unde et 1, 12, 3. I, 14, 10. I, 16, 4. 8, 6, 7. - divulsum, ὅθεν ἡμῖν καὶ λ. 2, 8, 7. ὥς περ - οὕτω καὶ λ. 2, 8, 4. 2, 9, 15. 3, 6, 12. ἔσθ' ὅπῃ καὶ λ. 4, 7, 8. ἔσθ' ὅτε καὶ λ. quandoque etiam 7, 3, 11. ὅτε καὶ λ. quo tempore etiam 1, 14, 7. — ὅτε πρῶτον καὶ λ. quando primum etiam ib. ὥσπερ καὶ λ. sicut et 3, 6, 19. †† ὡς - τότε καὶ λ. tunc etiam 7, 10, 2. e lect. quidem nova. - Porro per Corollarium quoddam, sed partim et per coniunctiones, ἀλλὰ μὴν καὶ λ. quin et 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. ἐπεὶ καὶ λ. quandoquidem et 8, 3, 15. - Post proximum τὲ, vel init. §. et enunciat. εὑρίσκετό τε καὶ λ. comp. quo et 2, 7, 2. 4, 8, 10. 8, 7, 14. - vel in med. orat. συνεκρότει τὲ καὶ 2, 14, 12. - † Nominatim post adverf., vel init. §. et enunc. παρεῖχε δὲ καὶ λ. praeb. autem et I, 2, 5. I, 8, 16. autem etiam I, 14, 9. cf. I, 15, 15. I, 17, 5. 2, 6, 20. sq. 2, 13, 3. sq. 4, 13, 14. 8, 5, 23. - diremtum, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος, etiam 2, 7, 14. - vel in med. orat. ἐςι (ἔτι) δ' ὧν καὶ λ. I, 2, 10., † simul post coniunct. condition. ab init. εἰ δὲ καὶ λ. quodsi etiam 2, 5, 11. 7, 8, 14. - in med. simul diremtum, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, quodsi quid de fortit. etiam dicendum 1, 17, 27. εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero etiam 8, 1, 6. - Post solam condition., vel intra periodum et in periodi init. et protasi, μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ λ. - πλὴν λ. etsi - tamen 1, 15, 14. εἰς K. δὲ μετ., εἰ καί τινα λ. - ἀλλ' οὖν λ. etsi - attamen 2, 10, 5. εἰ γὰρ καὶ λ. - πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. - vel in med. ἤ, εἰ καί τι λ. aut, si etiam quid I, 12, 5. εἰ καὶ βασ. λ. etiamsi 2, 4, 12. ὧν, εἰ καὶ λ. quibus, etiamsi 2, 10, 9. εἰ καὶ λ. si etiam 8, 6, 7. - diremtum, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam I, 2, 2. εἴ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. cf. εἰ. - † in secundo membro, οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην λ. 7, 11, 7. — εἴτε - εἴτε καὶ λ. sive etiam I, 14, 4. - †† Repetitum in vici-

pompae crederetur 1, 10: 14. e) ubi, pro Lat. copula severa, adhibet alias syn., ut καὶ τοσοῦτον λ. ac 1, 6, 1: etc. καὶ ἔξω λ. atque 1, 4. 12. καὶ πάντες λ. omnes que 1, 9, 13. 1, 10, 4. i. 2, 7, 16. m. 2, 8, 18. m. γῆς καὶ θαλάττης λ. terrae maris que 2, 10, 8. καὶ τὴν τῶν πολεμίων λ. hostium, que 2, 11, 18. καὶ θύσας, peracto que sacrificio 2, 14, 4. καὶ τοῦτο, id que 3, 12, 5. 4. 8. 9. 7, 1, 14. i. 8, 4, 10. ἴδια καὶ ἀναφαίρετα λ. quae ve rel. 1, 2, 4. 2, 4, 1. 2, 8, 5. 6, 5, 17. e. 6, 9, 5. καὶ ὅσα λ. quae ve 7, 8, 23. † καὶ εἴ τι λ. atque etiam 4, 6, 7. 4, 9, 3. 6, 2, 7. e. † καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, famulis item et ancillis 5, 3, 26. ubi simul transposuit. καὶ πάντων λ. tum omnium 2, 6, 15. f) ubi, pro copula, adhibet Lat. alius notionis, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ λ. etiam fortia et seria 7, 8, 15. † simul transponendo, καὶ Γερμανῶν λ. Germanorum etiam 8, 1, 5. cf. 1, 13, 7. 5, 2, 9. 6, 7, 3. καὶ ὑπὸ τῶν ἱππέων, equitum quoque 1, 12, 14. g) ubi, pro copula, adhibet voculam vel discretiv. καὶ εἴ τι λ. aut 3, 9, 10. vel adversat., simul transponendo, καὶ τὸν ὄντα λ. ipsum autem 3, 7, 19. i. καὶ τὸν Γέταν λ. Getam vero 4, 4, ... 6, 1, 21. † h) ubi, p. copula, adhibet praep. δισχιλίας καὶ πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττικὰς, duo millia drachmarum Atticarum supra quingentas 4, 4, 17. †† i) ubi, suppleto pron. gen. αὐτῶν, copulam καὶ mutat simul in pron. relat. καὶ (αὐτῶν), quorum 4, 5, 9. †† k) ubi καὶ, p. copula, cum sq. vocabulo contrahit in neg., ibi latentem, καὶ ἀκώλυτον λ. nec prohibitum 4, 10, 10. καὶ μηδὲν λ. nec ullum 1, 15, 13. l) in copulatis simul καὶ pluribus, alterutra notione 1, 3, 3. 1, 10. 5. 7. 16. 1, 13, 5. 15. sq. 1, 15, 6. 1, 16, 7. sq. 2, 1, 13. 2, 3, 25. 2, 6, 21. 2, 7, 10. 2, 8, 10. 4, 8, 2. 4, 11, 11. 5, 4, 1. 6, 1, 18. 6, 2, 7. cf. et supra in iuncto utr.

καινὸς, phys. de re, c. subst. rei, καινὰς ἡδονὰς, novas 1, 3, 5. — Neutr. c. pron. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκ. aliquid novi 5, 13, 15. 6, 3, 6.

καινοτομεῖν, trop. de perf., c. opp. δεῖν μένειν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κ. et nihil novarum rerum moliri 6, 2, 9. novas terras appetere. πρὸς τὸ κ. ἐπιτήδειοι, ad res novandas 6, 8, 9. ad mutandum imperium et imperatorem, milites. - cum acc. rei, οἱ - νέοι - πολλὰ ἐκαινοτόμησαν, multa nova moliti sunt (imperatores) 1, 1, 9. † c. praep. et adiuncto diserto, καινοτομῆσαί τινα - περὶ τὴν βασιλείαν, res novas moliri circa imperium (aust. Syr.) 6, 4, 13. - Pass. de re, Neutr. particip. plur., p. subst., πάντες ὄχλοι κοῦφοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ad res novandas 7, 7, 2. imperium et imperator., p. πρὸς τὴν καινοτομίαν, vel p. inf. illo 6, 8, 9.

καινοτομία, trop. c. gen. rei, τὸ Σύρων ἔθνος ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. ἐνῆγε - αὐτοὺς (milites) εἰς πραγμάτων κ. ad res novas moliendas 5, 4, 2. — † forsan et simul c. adi. τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων (εὐτόλμῳ) καινοτομία, novitate 7, 8, 3.

καίριος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. καιρίου τῆς πληγῆς γενομένης, lethale vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις, lethalibus 1, 15, 6. - it. καιρίως - τρωθεὶς, lethaliter 4, 4, 7.

καιρὸς, phys. universe, κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ, per illud temp. 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. † c. adiuncto, πιστευόντων κατ᾽ ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10, qui

med. orat. c. eodem gen. consq. βαρβάρους, καί τοι γε οὔσης εἰρήνης βαθ. quanquam in altissima pace 4, 10, 1. v. γε supra.

κἀκεῖ, κἀκεῖθεν et κἀκεῖσε, v. in adv. ἐκεῖ, etc. sed κἀκεῖνος in pron. ἐκεῖν. per casus singulos.

κακοήθης, mor. de perf. cum adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ Φαύλων, malignos 7, 3, 11. sc. ἀνθρώπων.

κακοπαθεῖν, phyf. de perf. et militib. c. praep. βιώσεσθε - οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ κακοπαθοῦντες, mala tolerantes 8, 7, 14.

κακὸς, phyf. de re, c. pron. ὅπως Φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, aliquod malum 3, 2, 10. e. sc. χρῆμα f. πρᾶγμα f. ἔργον.

κακουργεῖν, phyf. de perf. c. acc. rei, et praep. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ut maleficum aliquod admitterent circa 3, 15, 4. committerent aliquod scelus, i. venenum immiscerent ad mortem accelerandam. - abf. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, maleficum aliquod admittere ib. 8. sq. καὶ τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέρ.

κακοῦργος, ph. de perf. abf. χεῖρα πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας, (Maternus) facinorosorum 1, 10, 2. sq. † forsan c. subst. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς ςρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν - δημοτῶν, fac. 7, 12, 15.

κακόω, phyf. de perf. et militib. c. acc. perf. et adv. οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ αὐτοὶ τοὺς πολεμίους ἴσθ' ὅτῃ κακώσαντες, affixerunt 6, 6, 10. vicerunt c. clade illata.

κακῶς, mor. ἠγόρευον (αὐτὸν,) 1, 12, 11. v. ἀγορ. 5, 1, 5. 8, 2, 14. 2, 6, 20. 2, 7, 4. εἰπόντας τὸν λ. 4, 6, 11. - phyf. διολέσθαι κ. male perire 1, 9, 16. violenta morte. † οἱ δὲ, βαλλόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κ. ἀπηλλάγησαν, foede 7, 12, 4. cum dedecore f. infecta re.

κάκωσις, phyf. c. gen. perf. ut obiecti, δεῖγμα τοῦτο - τῆς βαρβάρων κακώσεως, cladis 6, 6, 11. damni, iacturae, hostibus illatae.

καλεῖν, trop. de re, c. acc. perf. et praep. f. formula adv. ἱερεῦσιν, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἡ τάξις καλεῖ, postulat 1, 9, 5. qui ex ordine ac serie sequuntur. τῆς ἀνάγκης αὐτὸν καλούσης, necessitate ipsum vocante 6, 7, 11. rebus quibusdam, metu periculi impendentis et exercitus indignatione ac querelis, ipsum impellentibus et cogentibus necessario. † οὐ Φαῦλαι καλοῦσιν (ἐμὲ) ἐλπίδες λ. vocant 2, 8, 6. impellunt. †† πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του πρὸς τὰ καλοῦντα ῥαδίως παρόντος, ad ea, quae vocabunt, 8, 7, 16. i. q. pr. εἴ τι ἐπείγοι, quae requirunt praesentiam et auxilium. Sed phyf. de perf., c. acc. perf. dupl. οὓς Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, vocant 5, 4, 14. 5, 6, 10. 8, 3, 19. 4, 9, 5. † τὸν Γέταν καλοῦσι πολέμιον, appellant (milites) 4, 4, 19. i. q. pr. ἀναγορεύουσιν, forsan p. declarare, ut infra. † ἔχαιρεν - μᾶλλον συςρατιώτην με, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. v. χαίρ. - † πατέρα καλεῖ (αὐτὸν) appellat 2, 2, 21. i. q. pr. ἀναγορεύει, populus Pertinacem; iterum forsan p. declarare, ut loco sq. καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαςὸν, appell. 2, 10, 19. milites. Μακεδονικὴν (αὐτοὺς) ἐκάλει Φάλαγγα, app. 4, 8, 6. Λακωνικὸν (αὐτοὺς) ἐκ. λόχον, vocabat ib. 7. - cum ablat. rei f. instrum. τῇ Φοινίκων Φωνῇ Ἐλαιαγάβαλον καλοῦντες (τοῦτον,) app. 5, 3, 8. 8, 7, 2. - c. praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν (αὐτὸν) ἀφ' ἑαυτῶν, vocarunt a se 7, 5, 19. c. acc. rei dupl.

τῳ πόλεως, ab Emefa fic vocata urbe 5, 3, 2. † κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον, ad Iſſicum, quem vocant, finum 3, 4, 4. ad fic dictum Iſſ. ſin. †† τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλουμένην, quae Aſia nuncupatur 1, 3, 11. τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον -, καὶ διαιρουμένην Αἰγαίῳ -, Ἀσίαν τε πᾶσαν καλουμένην, quae ſeparatur - atque Aſia tota vocatur 6, 2, 4. et fic dictam Aſiam totam. † εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (fic dictum) Martium campum 4, 2, 11. πρὸς τὸ καλ. ὄρος Ἀλβανὸν, ſub monte (fic dicto) Albano 8, 5, 20. †† Alio ſenſu, de perſ. cum praep. τὸν δὲ, ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis imperatorem appellatum 5, 7, 19. declaratum. - Sed alio ſenſu, οἰόμενοι, κεκλῆσθαι (αὐτὸν) ὑπὸ τῶν βασιλέων διά τινα ἐπείξαντα, eum vocatum (eſſe) ab 5, 12, 17. arceſſitum. †† Rurſus aliter, καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, vocatum 2, 7, 11. invitatum, imploratum. - †† Senſu forenſi. c. praep. et adv. μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου λ. fi quis tantum vocaretur in iudicium 7, 3, 5. arceſſeretur. † Aliter et trop. ſimul c. abl. modi, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, - προστρέχει, vocatus 4, 13, 11. ἐλπίζων, θείᾳ προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, vocari 2, 9, 9. invitari, incitari.

καλλιερεῖν, phyſ. c. dat. perſ. θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν, ſacrificans 5, 5, 11. c. ſed c. abl. modi et ſimul c. praep. et adiuncto, θύσας, ἔν τε τοῖς - ἱεροῖς νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, facta litatione 2, 14, 4. quum litaſſet, exta fauſta obtinuiſſet. - abſ. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. quoad ſacra faceret 2, 11, 11. ὁ δὲ, καλλιερήσας, ſacrificio peracto 8, 6, 15.

κάλλος, phyſ. c. gen. rei, κάλλους σώματος, forma 5, 3, 14. κάλλει προσώπου, pulcritudine 1, 7, 8. - abſ. κάλλει - εὐπρεπέστατος 1, 17, 26. v. εὐπρ.

καλλωπίζεσθαι, ph. de perſ. paſſ. c. adv. et acc. ellipt. ὁρῶντες (αὐτὸν) τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον λ. videntes, eum faciem componere elegantius 5, 8, 2. ornatum facie ſ. quoad faciem; etſi Bg. ceperit in med. c. acc. rei.

καλλώπισμα, ph. de re, c. gen. rei ſ. loci, et c. adiuncto, εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος πόλεως, decoramentum civitatis 7, 3, 13. qui Bg. bene legerit καλλώπισμα τῆς πόλ., pro quo alii volunt καλλώπισμά τι πόλ. ſ. καλλωπίσματα πόλ. ſ. ἤ τι καλλωπίσματος. - abſ. καλλώπισμα τοῦτο νομίζοντες, decus id 3, 14, 13. - c. adi. τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν, tales munditias 5, 5, 9. e.

καλὸς, de re, mor. Neutr. c. ſubſt. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ſtudia honeſta, 1, 3, 3. ſcientiae et artes liberales, homini decorae. - c. inf., ut et c. dat. perſ. καλόν σοι (ἐστὶ,) pulcrum tibi fuerit 1, 6, 16. decorum, glorioſum. † plur., cum artic., p. ſubſt., c. gen. rei, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μετοχετεύονται, a diſciplinae honeſtate 1, 3, 4. a diſciplinis honeſtis, i. q. loco primo. † abſ. τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, honeſtatis ſtudiis 1, 13, 13. ſc. πράγματα ſ. ἐπιτηδεύματα ſ. μαθήματα, ab amore rerum bonarum, honeſtarum, magnarum, imperatore dignarum. - Phyſ. Fem. c. ſubſt. Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν, pulcris 5, 5, 14. - Neutr. plur., ut ante, κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν, bonorum 1, 16, 7. ſc. χρημάτων, res bonae, ſalubres, fructus, eſculenta, mella, palmulas, caricas, poculenta, vinum, piſces et oſtreas. - Superl. Maſc. νεὼν - κάλλιστον, pulcerrim. 5, 5, 15. †† οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίστου, vini optimi ib. 16.

† sensu restringendi alio, c. adi. κἂν ἕνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι λ. saltem 4, 4, 15. 4, 5, 15. 8, 4, 23.

Καπελλιανὸς, nom. propr. τὶς τῶν ἀπὸ συγκλήτου, Capellianus 7, 9, 2.

Καπετώλιον, p. subst. loci, τοῦ Καπετωλίου, Capitolio, 7, 10, 13. τῷ Καπετωλίῳ ib. 9. (4, 8, 3.) εἰς τὸ Καπετώλιον ib. et 15., proprie quidem Neutr. e sq. adi., per ellips. subst. χωρίον s. τέμενος. - Καπετώλιος, adi. c. subst. pers. τοῦ Διὸς - Καπετωλίου, Iovis Capitolini 7, 10, 5. - Διὶ Καπετωλίῳ, Iovi Capitolino 1, 9, 4. - p. subst. pers. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων, ludi Capitolini 8, 8, 5.

καπηλεύειν, trop. de pers. c. rei et gen. et acc. it. simul cum adv. et praep. Γερμανοὶ, τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες, cauponantes pacem Romanis auro 6, 7, 22. vendentes, dantes, concedentes pacem, cum Romanis ineundam, sc. γενησομένην, si εἰρ. copuletur c. pr. πρὸς Ῥ., vel si πρ. Ῥ. cum v. καπ., cauponum more, i. e. lucri sordidi causa facere pacem cum Romanis.

Καππαδοκία, As. min. δυσχείμερος πᾶσα ἡ Κ. Cappadocia 3, 3, 10. 1. 3, 1, 9.

καραδοκεῖν, mor. de pers. cum acc. rei, ὡς καραδοκήσαντα τὴν ἀπόβασιν τῆς μάχης, quasi exspectasset 3, 7, 10.

καρατομεῖν, phys. de pers., oppresso acc. animal. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη, ἐκαρατόμει (αὐτοὺς, τοὺς στρουθοὺς,) capita amputabat (iis) 1, 15, 11. capitibus eos privabat, capita adimebat iis, i. q. sq. τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖν.

καρδία, ph. de anim., oppresso gen. anim. κατὰ (τῆς) καρδίας (αὐτοῦ, τοῦ ζώου) ἔφερε τὴν πληγὴν, in corde 1, 15, 7.

Καρία, As. min. μέχρις Καρίας λ. Caria tenus 6, 2, 5. 6, 4, 9.

κάρος, phys. ἐπέπεσεν αὐτῷ, sopor 1, 17, 20. sq. εἰς ὕπνον τε καθελκομ.

καρπόομαι, trop. med. de pers. cum acc. rei, τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, suis se frui, existimans 2, 3, 19. possidere, usurpare, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων. - τὸ πλέον, maiorem fructum percipere ib. 20. κ. (αὐτὰ) perfrui 7, 8, 20. κἀκεῖνος τὸ μέρος (τούτων) ἐκαρποῦτο, parte fruebatur 3, 6, 8. τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, fruantur 1, 1, 2. voluptate aurium; s. obtinere delectationem audientium, s. aures, auditores oblectare. τὰ μέγιστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, maximos victoriae fructus alium percepturum (esse) 8, 3, 13.

καρπὸς, ph. εἴ τινες καρποὶ λ. fructus 4, 2, 16. - trop. τῆς νίκης πᾶς ὁ κ. αὐτοῖς περιγίνεται, fr. 8, 3, 15. commodum, utilitas.

καρποφόρος, ph. de re, τῶν καρποφόρων δένδρων, fructiferis arbor. 8, 5, 8.

Κάῤῥαι, oppid. c. gen. regionis, ἐν Κάῤῥαις τῆς Μεσοποταμίας, Carrhis in Mesopotamia 4, 13, 7.

καρτερία, mor. c. gen. rei, καρτερία ψυχῆς, patientia animi 3, 8, 14. fortitudinis pars, quae constanter et sine dolore perfert molestas res. καρτερὸς, de re, trop. μάχης καρτερᾶς, magno praelio 3, 2, 19. (7, 12, 10.) μάχαι καρτεραὶ, praelia acerrima ib. 3. συμβολῆς κ. atroci prael. 3, 7, 6. φυγῆς κ. fuga vehementi ib. 14.

Καρχηδόνιος, p. adi. c. acc. ellipt. Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, Carthaginiensis 7, 11, 6. - c. subst. τῆς Καρχηδονίας χώρας, Carthaginiensem regionem 7, 4, 3. - Plur. Masc.

tic. et subst. aut post artic. nudum. οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. τοῖς - κ. τὴν ἀνατολὴν ἀνθρώποις, per or. 2, 7, 10. τῶν κ. τ. ἀν. στρατοπέδων, orientalium exercituum 2, 8, 18. e. τῆς κ. τ. ἀν. ἀρχῆς λ. orientali imperio 6, 2, 3. τὰ κ. τὰς ἀνατολὰς - τολμώμενα, in oriente 6, 3, 1. τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν - ἄρχοντας, per Illyricum 2, 10, 1. τὰ κ. Συρίαν πράγματα, Syriae res ib. 13. τῶν κ. Συρ. ἡγεμόνων λ. ducum Syriae 6, 2, 2. τῶν κ. Λιβύην ἀνθρώπων, per Africam 5, 6, 8. ὁ κ. τὴν Λιβ. ἐπίτροπος λ. Africae 7, 4, 5. — †† τὰ κ. Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat 7, 9, 25. v. ἐν et εἰμ. - τὰ κ. τὴν Ἀκυληΐαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat 8, 6, 9. οἱ κ. τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι, homines in Italia 2, 11, 6. τῶν κ. τ. Ἰτ. πόλεων, Italiae civitat. 2, 14, 12. τὰς κ. Ἰτ. τριήρεις, per It. ib. 13. † τὰ κ. τὴν Ῥωμαίων πόλιν - ε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν, status Romanae civitatis animus que talis erat 7, 7, 15. τὰ κ. τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, Romae talis status rerum erat 7, 12, 17. τὸν κ. τὴν Ῥ. πόλεμον λ. Romae ib. 20. †† τὰ κ. τὴν Ῥ. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἑορτ. τὰ κ. Ῥώμ. ἀγγελθέντα, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. οἱ κ. τὴν Ῥ. στρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Romae urbis. τῶν κ. τ. Ῥ. - δοκούντων λ. Romae 7, 6, 5. τοὺς κ. Ῥ. καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους λ. per urbem (Romam) 5, 6, 12. †† bis in vicinia, τῶν κ. τὴν πόλιν νεανίσκων - τῶν κ. Ῥώμην - δορυφόρων, ex urbe illa - eorum, qui Romae sunt, stipatorum 7, 6, 5. τὰ κ. τὴν Βρεττανίαν λ. τά τε κ. τὰς Γαλλίας, rebus Britanniae et Galliae 3, 8, 4. — οἱ κ. τὴν πόλιν, in urbe homines 1, 12, 4. πάντων τῶν κ. τὴν π. omnis civitas 7, 5, 17. τῇ κ. τὴν π. τρυφῇ, urbanis deliciis 6, 2, 7. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ λ. in illa regione coelum 3, 14, 15. †† bis in vicinia, diverso et casu et sensu, τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν στρατιώτας; -, πολλὰ ἐγείρας - κ. Γερμανῶν τρόπαια, per Illyricum, - adversus Germanos 2, 9, 12. - Cum Acc. rei s. temporis diserto, καθ' ὃν καιρὸν λ. quo tempore 2, 7, 6. 5, 3, 20. i. q. in †† hoc loco, κατὰ γὰρ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim temp. 2, 9, 6. p. κ. καιρ., καθ' ὃν λ. secundum s. per s. ad tempus, secundum quod s. ad quod, s. per quod, s eo tempore, quo s. cum. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρ. eodem temp. 2, 6, 12. - κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. - κατὰ τὸ περίορθρον, circa diluc. 6, 9, 4. Cum Acc. pron. demonstr. Neutr. κατ' αὐτὸ, eodem tempore 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ s. χρόνου. — κατ' ἐκεῖνο (μέρος τοῦ) καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. ††† π. σειόντων κ. ἐ. καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων ib. 10. v. ἐκεῖν. et καιρ. Cum Acc. pron. eiusdem pers. s. Masc.; post artic. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res scripserunt 2, 15, 13. illius aetate. - intra artic. τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μειρακίων πάντων, omnium eius aetatis adolescentium 5, 3, 13. eius aetate. Cum Acc. plur. pron. pers. primae, tum in notione temporis eadem, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, nostri homines 1, 14, 7. nostrae aetatis. οὐ - τοῦτο ἄλλου βασιλέως τῶν κ. ἡ. λ. imperator nostra aetate 6, 1, 15. Ἀρταβάνου, τοῦ κ. ἡ. γενομένου, qui nostrâ aet. fuit 6, 2, 20. † τὰς κ. ἡ. ἀκμαζούσας πόλεις, nostrâ aet. florentes 3, 2, 16. tum alia in notione, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ, in nostro solo 2, 11, 16. in nostra terra, i. q. ἐν τῇ ἡμετέρᾳ s. ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. Cum sing. Acc. pron. recipr. Masc., vario sensu, intra artic. et subst., ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὑτὸν ὄχθῃ, in sua ripa 8, 4, 8. τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ'

ἅπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, Alexandri ſucceſſores orientalibus gentibus, Aſiam omnem partiti regionatim, imperitarunt 6, 2, 18. qui Bg. omiſit copulam, ſine neceſſitate ſumma. pro his, *gentibus* illis *in* oriente *et* per *Aſiam* totam, *partiti*, ſcil. eam, cum partiti fuiſſent, partiendo, *per* regiones *quasque* ſuas, *imperarunt*. e) c Acc. aliquo rei univerſae, τὰ κορυφαιότατα - τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim geſtarum a Severo 2, 15, 13. eorum, quae ſigillatim acta ſunt Severo, ſ. ex ſingulis, quae acta ſunt a Severo, ſ. ex ſingulis Severi factis. ὡς ἑκάστοις κ. μ. προστέτακτο, per partes 8, 4, 17. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγήσομαι, ſecundum tempora et principatus 1, 1, 11. — In notione potius modi, ſ. de modo, c. Acc. ſubſt. rei, κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate 1, 6, 11. per affin. 4, 10, 5. ſ. ſecundum, quoad - ἔκγονος κατὰ θηλογονίαν, feminini generis ſerie 1, 7, 6. ſecundum, v. θηλ. - τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν, pro dignitate 2, 3, 15. v. ἀξ. - ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν 6, 5, 12. v. δ. - κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον λ. benevolentiae nomine 8, 6, 12. ſecundum, pro ben., propter ben. κατ' εὐγένειαν πρωτεύειν ἀξιῶν, propter 8, 8, 8. - κατὰ τὸ ἔθος, de more 3, 12, 1. 4, 12, 10. — κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα 7, 5, 4. 8, 7, 10. v. ἀκ. - κατὰ ψηφοφορίαν λ. per ſuffragii lationem 7, 10, 6. κατά τινα δαίμονα 1, 17, 8. v. δ. - τῶν - προχωρούντων κατὰ γνώμην, ex ſententia 3, 9, 3. v. γν. † Item cum adi. numeri ſ. quantitatis, tum Maſc. plur. κατ' ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, ſeparatim 1, 10, 6. pauci ſingulis vicibus, pauci ſimul, pauci ſemper, noſtrat. *ſtets wenige*, ſ. wenige *auf* ein *Mal*, exiguo numero aliqui, noſtrat. *immer* einige *in* geringer *Anzahl*. ſigillatim 2, 7, 10. ſingulatim 2, 9, 9. paulatim 5, 4, 7. 6, 9, 7. ad claſſem ſupra de *diſtributione* referentibus aliis hanc formulam, ſuppleto et ſubſt. ἄνδρας, etc. tum Neutr. ſing. κατ' ὀλίγον ἀνέπειθε τὸν νεανίσκον, paulatim 1, 8, 10. ſc. διάστημα, ſ. μέρος τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ, per breve intervallum, ſ. intra ſ. poſt exiguum tempus, cf. 2, 4, 10. 3, 5, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 3. † κ. ὀλ. προϊὼν, paulatim 3, 9, 13. pedetentim, lente, ſ. per ſpatium viae breve. †† πυλίσι, κ. ὀλ. αὐξανομέναις, portulis, paulatim creſcentibus 8, 4, 4. per brevem menſuram, ad parvum intervallum, per arcum, inflexum non ſubito, ſed modo leviter, ſ. portulis, quae ſingulae, per ſeriem et undam fluvii poſitae, arcum referunt, magnitudine et curvitate diverſum, minorem quidem, quo propius ad terram ſ. ripam ſiant, ſed maiorem, quo propius ad medium fluvii alveum. †† Poſt adi. comparat. gradus, in notione convenientiae, ut ſupra in κατ' ἀξίαν, ſ. in not. ſimilitudinis ſ. comparationis, τὸ πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius muliere - 5, 8, 2. quam pro femina pudica. †† poſt ſyn. comparat. per adi. ſ. particip. et adv. τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικὸν, quam pro viro mil. 5, 2, 11. magis, quam decet virum mil., propr. ſecundum. ††† c. Acc. perſ. μήτε τι τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς, cum neque quidquam de patre ſciret 1, 9, 21. nec quid eorum, quae acta erant in (adverſum) patrem, ſ. cum patre.

Καταβαίνειν, phyſ. de perſ. c. praep. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. cum deſcendiſſent in rel. - trop. γένος βασιλικὸν, ἐξ εὐ-

tores et fubornatos teftes falfos coniiciens in damnationem et multam f. condemnationem pecuniariam, f. per calumniam damnans, multas que indicens. καταδίκας ἐποιεῖτο, damnationes faciebat ib. 3. damnabat, et multas indicebat.

καταδιώκειν, phyf. de perf., oppreffo acc. animal. ἐλάφους, συνθέων αὐτοῖς καὶ διώκων (αὐτοὺς,) ἔβαλλε, infequens 1, 15, 6.

καταδραμεῖν, ph. de perf. hoftili, c. acc. loci, τὴν Ἀρμενίαν, in Armeniam excurrere 5, 9, 2. cum exercitu.

καταθάπτειν, phyf. de perf. c. acc. rei et abl. rei f. modi, τὸ σῶμα - πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσιν, ἀνθρώπων νόμῳ, fepeliunt 4, 2, 2. - acc. rei oppreffo, τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, ἔπεμψε τῇ μητρὶ αὐτοῦ (εἰς τὸ) καταθάψαι (αὐτὴν,) cineres - mifit matri eius fepeliendos 4, 13, 16.

καταθαῤῥεῖν, mor. de perf. c. gen. rei, τῶν ὑμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας, poftquam contra veftra arma fiduciam fumfit 6, 3. 10. per audaciam f. confidentiam veftra arma non reveritus f. fpernens. καταθαρσεῖν, mor. de perf., fine cafu; at c. adv. τὸ βάρβαρον οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει, barbara gens neque - praeconfidentem fe praebebit 1, 5, 26. p. fimpl. audacter facere, audacem effe, animum et fpiritus fumere et oftendere, vel cum notione et vi intendendi, nimis audacem effe, contra nos, ad redeundum in terras noftras, ad bellum repetendum, ad iterum laceffendum, - neque in praefens audax f. nimis audax erit.

καταθύειν, phyf. de perf. c. acc. anim. πολλὰς ἑκατόμβας κατέθυσε, mactavit 4, 8, 20.

καταισχύνειν, mor. de perf. c. acc. rei, εἴ τις αὐτὴν (τὴν καθέδραν) μὴ καταισχύνοι, non dedecoret 2, 3, 17. folio non indignum fe gerere turpibus factis. - fimul c. abl. rei f. modi, εἰ μὴ τὴν τούτων εὐμοιρίαν αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι κατῄσχυνεν, nifi - contaminaffet 1, 17, 27. turpiter obfcurare, et turpibus factis committere, ut non cogitetur et reputetur magni que fiat. κλέος προγονικὸν τρόπου φαυλότητι καταισχύναι, dedecorare 5, 1, 17. poft maiores claros fieri turpem. - fimul et cum praep. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατῄσχυναν, dehoneftarunt 1, 3, 6. poft illius imperium f. poft illum turpiter imperare et fe gerere. — † phyf. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατῄσχυνον, foedabant 8, 4, 13. corrumpere, removere, adimere.

κατακάρδιος, phyf. de re, cum fubft. rei, παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν, percutiunt adactis in corda pugionibus 7, 11, 6. vulneribus in corde.

κατακλεὶς, ph. καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης, in iugulo 4, 13, 12. in, ad, fupra claviculam, (*Schlüffelbein,*) pectoris fummam partem.

κατακλείω, ph. de perf. c. acc. rei, dat. temp. et praep. χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτ. - ἤθροισέ τε καὶ κατέκλεισεν ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, recondiderat 4, 4, 18. c. acc. perf. ἔμενον ἐντὸς τοῦ τείχους, κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, manferunt intra murum inclufi 2, 6, 6. — fimul c. praep. κ. αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclufi caftris 5, 8, 12. includentes fe in. πόλιν, ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτὸν - ἔμενε, in qua includens fe ipfum manfit 3, 7, 5.

κατακομίζειν, ph. de perf., oppreffo acc. rei, fed c. praep. τὴν κλίνην ἀράμενοι, κατακομίζουσι (αὐτὴν) διὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, deferunt 4. 2, 8. - Paff. de re, τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, λ. deportata 8, 2, 7.

κατακοντίζειν, ph. de perf. c. acc. anim. et forfan c. adv. λέοντας

λεως κατειλημμένης arce occupata 3, 12, 15. per milites, eo miſſos. Med. de perſ. phyſ., c. acc. loci, οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλήψεσθαι, vacuum ſe palatium occupaturum (eſſe) 3, 1, 12. vel deprehenſurum, inventurum. ἔπεμψε ϛρατὸν -, τὸν τὰ ϛενὰ - καταληψόμενον, exercitum, qui occuparet 5, 6, 23. obſideret.

καταλέγειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei, τὴν - διαδοχὴν καταλέγοντες, recenſentes 1, 1, 9 enumerantes. - Paſſ. de perſ., ſenſu milit. c. praep. ϛρατηγοὶ κατελέγοντο ἐκ τε πάσης Ἰταλίας λογάδες, duces conſcribebantur, tota que Italia delectus habebantur, 7, 12, 2. deligi.

καταλείπειν, phyſ. de perſ. c acc perſ. φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος. λ. cuſtodes relinquens 3, 2, 21. ibi ſinens eſſe et remanere, *zurück laſſen.* κ. τινα δύναμιν λ. relictis copiis 6, 5, 15. 6, 7, 11. c. praep. τὸν Γέταν κ. ἐν τῷ - ἔθνει. relicto in provincia 3, 14, 17. †† ſimul c. adv. et acc. rei ſ. loci, δυςαποσπάςως - καταλιπόντων τέκνα - καὶ τὴν οἰκείαν χῶραν, ipſis relinquentibus 6, 7, 3. de Perſis, in bellum proficiſcentibus, noſtr. potius *verlaſſen.* †† ἵν' ἐπειςελθὼν ὁ ϛρατὸς, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, regionem deſertam relinqueret 8, 4, 23. *laſſen* ſ. *hinter ſich laſſen.* τῶν ὄχλων πάντων πολίχνας καὶ κώμας καταλιπόντων. oppidulis relictis 8, 2, 10. *verlaſſ.* †† c. acc. rei univerſae, καταλιπόντες τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, relictis cadaveribus 8, 8, 16. *zurück laſſen.* - † nominatim c. acc. rei, ut inſtrum., et arma, c. praep. κελεύει, τὰ ὅπλα αὐτοὺς καταλιπεῖν ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ, relinquere 2, 13, 4. † oppreſſo adv. οἱ ϛρατιῶται, - τὰ ὅ. κατέλιπον (ἐκεῖ. ἐν τῷ ϛρατοπ.) reliquerunt ib. 5. †† ſimul c. dat perſ. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. cum opes ipſis reliquiſſet (mortuus pater) 3, 15, 7. *verlaſſen* ſ. *hinterlaſſen.* †† trop. c. acc. rei ſolo, ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, quod inconſummata relinqueret conſilia 1, 9, 22. *laſſen,* abire cogi ſic, ut conſilia et deliberata nondum perfecerit et ad exitum perduxerit. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν. ἐπισφαλὲς, bellum inchoatum relinquere 1, 6, 13. e terra abire ita, ut bellum et reliquiae belli porro maneant. †† malo et perfido modo, de milit. c. acc. rei ſ. loci, καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν, deſerentes cuſtodiam 3, 3, 12. *verlaſſ.* - c. acc. perſ. καταλιπεῖν - γύναιον, ut defererent 6, 9, 10. οἱ ϛρατιῶται τὸν - καταλείπουσιν, Alexandro relicto ib. 11. - Paſſ. phyſ. de re, c. dat. perſ. μήτε ὑποζυγίοις - καταλελεῖφθαι τροφὰς, relicta eſſe 8, 1, 9. ſc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει, ἤτοι ἀγροῖς, *übrig gelaſſen worden.* — † de paſſ. abſ. φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις κατελέλειπτο, populum. ſi qui relicti erant 3, 4, 1. ſc. ex eo populo, ſc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει - c. praep. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι ϛρατιώταις, iis, qui Romae relicti fuerant, milit. 1, 7, 12. - c. dat. perſ. et nominat. modi, ἡ Μαμμαία, μόνη τῷ παιδὶ καταλειφθεῖσα, ſola iam filio reliqua (relicta) 6, 1, 10. poſt mortem Maeſae. †† malo illo ſenſu, c. praep. et affini, εὑρεθεὶς ἔρημος καὶ ὑπὸ πάντων καταλειφθεὶς, ab omnib. derelictus (Iulianus) 2, 12, 12. - Med. ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. οἱ ϛρατιῶται, οὓς ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ Μαξιμῖνος καταλελοίπει, reliquerat 7, 11, 5. - c. adv. ὅρος, ἔνθα παῖδας - καταλελοίπεσαν, reliquerant 8, 5, 20.

καταλλάττεσθαι, med. trop. de perſ c. acc. rei, adv. et praep. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ταύτην αἰσχρῶς - ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε;

10. † trop. de re, τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία κατεσίγασεν, Marco vocem inhibuit 1, 4, 15. coëgit silere, fecit, ut loqui desineret.

κατασκάπτειν, ph. de perf. c. acc. rei f. loci, ὁ ςρατὸς, κατασκάψας τὴν πόλιν, urbem, a se dirutam, 8, 4, 24. postquam diruisset, evertisset. - Paff. de re f. loco, πᾶσα ἡ πόλις κατεσκάφη, diruta (est) 3, 6, 19.

κατασκεδαννύναι, phys. de perf., acc. rei oppresso, πίτταν ἑλόντες, κατεσκεδάννυσαν (αὐτὴν), καταχέοντες, spargebant 8, 4, 26. disperg.

κατασκευάζειν, trop. de perf. c. acc. rei et praep. ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. quod talia strueret in hominem 3, 12, 8. excogitaret mendaciter et dolose. - phys. κατεσκεύασε - ἐν τῷ προαστείῳ νεὼν, exstruxit 5, 6, 13. - c. dat. perf. νεὼν κατασκευάσας τῷ θεῷ, templo constructo illi deo 5, 5, 15. - c. acc. rei solo, γυμνάσιον κ. cum exstruxisset 1, 12, 10. κ. ἱπποδρόμους, λ. exstructis rel. 5, 6, 14. 21. - c. adv. et in opp. τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων (αὐτὸ, τὸ τεῖχος,) - καθῃρηκότων, qui exstruxerunt 5, 1, 15. - Paff. phys. de re, c. adv. et praep. πεδίον, ἔνθα κατεσκεύασαι ἐν τῷ - τόπῳ τετράγωνόν τι λ. exstructum est 4, 2, 12. - simul c. dat. perf. νεὼς αὐτῷ κατεσκεύαστο αὐτοῦ, templ. constructum est 5, 5, 8. αὐτῷ περίδρομος κύκλῳ κ. pergula aedificata fuerat 1, 15, 5. - c. solo perf. dat. βήματος α. κατασκευασθέντος, tribunali (ipsi) exstructo 8, 7, 7. †† cum sola praep. dupl. τῶν θεμελίων, ἅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, utpote factis 3, 3, 11.

κατασκεύασμα, phys. de re, aedificium, aedicula, in consecrat. imperator. Rom. abs. τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος λ. structurae 4, 2, 15. c. adi. ἐκ τοῦ τελευταίου - κ. ab structura ib. 22. περὶ τὸ κ. ἐκεῖνο, circa struct. illam ib. 18.

κατάσκιος, phys. de re ac loco, c. abl. rei, τὸ χωρίον - κατάσκιον - ἄλσεσιν, locus umbrosus lauretis 1, 12, 3. habens umbras ob arbores lauros.

κατασπᾶν, phys. de perf. c. acc. rei et praep. τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, detrahunt de 8, 5, 22. milites rebelles. - Paff. de re, abs. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαί τε τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο, convellebantur 7, 7, 3. diruere, evertere, de statuis, vel de iisdem et pictis tabulis, detrahere, deiicere, contis, funibus.

κατάστασις, trop. abs. nisi c. adi. αἴτιον ἀπρεποῦς καὶ ἀπειθοῦς καταστάσεως, status, 2, 6, 22. conditio, agendi et vivendi modus, de militib.

καταστέφεσθαι, phys. paff. de perf. c. abl. rei, τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἄνθεσι κατεστεμμένον, coronati 4, 11, 5. ornati, in nuptiis regis sui Parthi.

καταστρέφειν, trop. de perf. in nominat. c. adv. et praep. Ἀντωνῖνος οὕτως ἅμα τῇ μητρὶ κατέστρεψεν, vitam finivit 5, 8, 10. sc. τὸν βίον, vitam cum morte commutare. - Paff. ph. de re et loco, c. praep. τὰ προάστεια, καὶ εἴ τι λ. ὑπὸ τοῦ - στρατοῦ κατέστραπτο, eversum fuerat 8, 4, 22.

κατασφάττειν, ph. de perf. c. acc. anim. ἑκατόμβας ταύρων - κατέσφαττε, mactabat (imperat. Heliog. ut sacerdos,) 5, 5, 16. - ζῶα κατασφάξας, animalibus mactatis 4, 8, 12. postquam mactasset per alios, mactari iussisset Caracalla.

κατασχεῖν v. κατέχω.

κατατάσσεσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. praep. (τῶν) εἰς τὴν σύγκλητον - κατατασσομένων, qui in ſenatum referrentur 5, 7, 13. — διὰ μέγεθος - εἰς τοὺς ἱππεύοντας - καταταγεὶς, inter equites relatus 6, 8, 2.

κατατέμνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, βύρσαν κατατεμοῦσα, Διδὼ, corio diſſecto 5, 6, 9. corium poſtquam diſſecuiſſet.

κατατίθεσθαι, Paſſ. de re, trop. c. adv. et praep. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non fruſtra vobis tamdiu honorem me detuliſſe 1, 4, 7. qui Bg. et gen. temp. τοσ. χρ. videtur ſumſiſſe non cum ſubſt. τιμ. λ. ſed per ſe et p. adv. ſ. ut cohaereat c. v. κατ., depoſitum eſſe apud vos, vobis tributum ſ. declaratum a me, praeſtitum. - ſimul c. dat. perſ. ut auctoris, μεγάλων μοὶ κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, cum magna a me collata ſint in ipſum beneficia 3, 6, 6. †† c. praep. dupl. πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. omnia beneficia in ipſum collata (a ſe) 6, 9, 2. - Med. c. acc. rei, ὁπηνίκα ἂν - καταθῆται χάριν, collocavit 2, 3, 15. - ſed ph. καταθέμενοι τὰ ὅπλα, depoſitis armis 8, 6, 3. κελεύει, ὅπλα αὐτοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, deponere 8, 3, 4.

κατατρέχειν, ph. de perſ. hoſtili, c. acc. loci, Μεσοποταμίαν κατατρέχει, in Meſopotamiam excurrere 6, 2, 3. 3, 14, 2. κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, incurſare Medor. regionem 6, 5, 2. κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν χώρ. per Gallor. excurrentes regionem 1, 10, 4. † ὡς - στρατὸς - τὰ πεδία κατατρέχουσι, exercitum agros incurſare 6, 5, 14. † c. adiuncto, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοπ. incurſ. Meſ. 6, 2, 14. κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, incurſ. provincias 6, 3, 10. - cum adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσ. κατατρέχοντες, qui Meſ. incurſabant 7, 2, 8. †† ſimul c. abl. perſ. ὅτι - οἱ Γερμανοὶ - τὰ - στρατόπεδα - πόλεις τε - πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, exercitus urbes que multis copiis incurſando infeſtare 6, 7, 3. qui Bg. in τὰ στρ. ſumit v. etiam c. acc. perſ., non acc. loci, *caſtra*; ut ex h. l. etiam ad pr. loca quaedam aſſumi poteſt ſimilis abl., v. c. cum exercitu.

καταφέρεσθαι, paſſ. de perſ. trop. c. praep. εἰς ὕπνον κατεφέροντο, in ſomnum deferebantur 2, 1, 3. i. q. εἰς ὕ. καθέλκεσθαι 1, 17, 20. εἰς ὕ. κατηνέχθη, in ſ. prolapſus eſt) 2, 9, 6. - ſed phyſ. καταπλέων ὁ στρατὸς, οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατην., non ad quas volebat ripas delatus eſt 2, 9, 14. - cum gen. loci ſ. anim. et in opp. ἢν ἀποβῶσιν αὐτῶν (τῶν ἵππων) ἢ κατενεχθῶσι (αὐτῶν) ſi vero deſcendant ex iis aut deiiciantur 4, 15, 9. qui Bg. ſervavit in medio gen. pron., proprie pertinentem potius ad poſtr. quoque v., quam ad id ſumendum extrinſecus. - De re, phyſ. c. praep. et adv. τοῦτο (τὸ ἄγαλμα) πάλαι - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἴς τινα - χῶρον, (delatum eſſe) 1, 11, 3. delapſum. - c. ſolo adv. σκηπτοῦ νύκτωρ κατενεχθέντος, fulmine delapſo 1, 14, 4. - abſ. κατενεχθέντες ὄμβροι, delapſi imbres ib. 9.

καταφεύγειν, ph. de perſ. c. praep. et aſſin. τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτοὺς, ſe receperunt 3, 2, 18. εἰς τὸ στρατόπεδον καταφυγόντες, cum in caſtra confugiſſent 7, 11, 12. - c. adv. τῶν - ἐκεῖσε καταφυγόντων, cum eo confugiſſent 3, 6, 18.

καταφλέγειν, ph. de re, c. acc. rei et adv. δᾷδας, αἳ ῥᾳδίως αὐτὰς (τὰς μηχανὰς) κατέφλεγον, concremabant 8, 4, 31. - c. ſolo acc. καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεὼν, cum combuſſiſſet 1, 14, 6. - Paſſ. de re ſ. loco, abſ. τὸ τέμενος κατεφλέχθη, templ. combuſtum eſt

ib. 4. - κ. πλεῖστα τῆς πόλεως μέρη, combuſtae ſunt urbis partes ib. 9. c. praep τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ πυρὸς, templo combuſto ib. 7. concremato igne. † cum adv. et abl. rei, ὅτε πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεὼς, cum conflagravit templum 5, 6, 7.

καταφλεξις, ph. c. gen. rei ſ. perſ. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν κατάφλεξιν, poſt cadaverum combuſtionem 4, 15, 16. poſt pugnam.

κατάφρακτος, ph. paſſ. de perſ. abſ. p. ſubſt. τοῖς - δόρασι τῶν καταφράκτων, cataphractorum 4, 15, 4. 4, 14, 6. loricati, equites, qui et ſua corpora et equos lorica munitos habuerunt. † pro adi. c. ſubſt. αἱ τῶν κ. ἱππέων ἶλαι, cataphractorum equitum alae 8, 1, 5 e quo loco fortaſſis appareat, in prr. locis eſſe ellipſin ſubſt. ἱππ.

καταφρονεῖν, mor. de perſ. c. gen. perſ. καταφρονήσαντες τοῦ Ἰουλ. contemnentes Iulianum 2, 12, 7. κατεφρόνουν τῶν στρατιωτῶν, deſpiciebant milites 8, 5, 3. - c. gen. rei, κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, cont. 2, 10, 10. 7, 8, 1. γυμνοὶ ὄντες, τ. τῆς ἰλύος καταφρονοῦσι 5, 14, 12. κινδύνων καταφρονήσαντες, deſpicientes 1, 6, 25. non curare, non fugere. ὧν κατεφρόνησε, quae contemſit 3, 6, 16. non timere, non reputare. καταφρονήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, contemta veſtra fortitudine ib. 6. ſq. ſyn. ἀμελήσας λ. - τῆς Ῥωμαίων δόξης κ. Romana maieſtate deſpecta 6, 3, 10. † μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, ſi oporteret id contemnere 2, 9, 18. violare σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere ac iureiurando neglecto 3, 6, 11. κ. τῶν - λεχθέντων, contemnens ea, quae dicerentur 5, 5, 10. non ſequi, non parere. καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, contemnens eam rem 5, 4, 3. non curans. τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου καταφρονήσαντες, aetate adoleſcentis deſpecta 1, 3, 14. τὸ βάρβαρον τῆς ἡλ. καταφρονῆσαν, barbara gens aetatem noſtram aſpernata 1, 5, 26. ſq. opp. φοβήσεται λ. ſimul c. adv. διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων ῥαδίως καταφρονεῖν πάντα τολμῶντες, mortis periculorum que prompto contemtu quidlibet audentes 3, 3, 6. Mauri milites, *eo quod* mortem *ac pericula* facile *contemnant.* — κινδύνων καὶ μειζόνων πολλάκις ἦν καταφρονήσας, contemſerat (Pertinax) 2, 3, 2. Paſſ. de perſ. c. praep. τῷ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον - ἀρχῆς, quod (ipſe) a populo contemneretur 2, 7, 9. poſt ſyn. ἀμελεῖσθαι. - τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιοῦντος, ὑπ' ὀλίγων καταφρονηθῆναι, a paucis ſe contemni 7, 12, 6.

καταφρόνησις, mor. c. adi. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο παρὰ τῶν ἀντιπάλων πλείων ἡ κ. contemtus 8, 5, 6. †† abſ. per formulam, ὁ δῆμος (αὐτὸν) εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtui illum habebant 2, 7, 4. contemnebat. cum gen. perſ., ut obiecti, τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, principum contemtus 2, 6, 22. militum erga imperatores. καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, deſpectis ſubiectis 5, 1, 14. cum contemtu ſ. ad contemtum ſubiectorum, - imperatorum adverſus cives. — ſed c. gen. rei. ἐδιδάχθησαν (οἱ στρατιῶται) καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, (edocti ſunt) negligentiam reverentiae erga imperantes 2, 6, 21. †† ſimul c. adv. τῶν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, acquiſitorum ſemper contemtu 1, 8, 4. v. ἀεί.

καταχέω, ph. de perſ., oppreſſo acc. rei, ſed c. adv. πίτταν ἐλόντες, κατεσκεδάννυσαν, καταχέοντες (αὐτὰ, ſc. πίτταν vel σκεύη) ὄμβρου δίκην ὁμοθυμαδὸν, perfundentes 8, 4, 26. effund., defund.

in sua potestate ac custodia. trop. c. gen. pers. μὴ κατασχόντες αὐτῶν, non continentes sese 1, 7, 4. suum gaudium et desiderium videndi Commodi, non valentes opprimere. simul cum adv. ὁ Κόμμοδος, μηκέτι κατέχων ἑαυτοῦ, non ampl. se continens 1, 15, 1. suam cupiditatem palam ostentandae artis non valens opprimere. † cum acc. pers. μὴ κατασχὼν ἑαυτὸν ὁ δῆμος, non continens se ipsum 2, 2, 21. suum gaudium, plausum et desiderium Pertinacis eligendi salutandi que. †† oppresso acc. pers. pron. ὡς μηδὲ κατασχόντας τινὰς αὐτῶν εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, ut neque continere se valentes quidam eorum cum eiulatu exclamarent 1, 4, 17. ubi rectio, ὡς τινὰς αὐτῶν, μηδὲ κατ. ἑαυτοὺς s. ἑαυτῶν, ἀναβ. εἰς οἰμ. ut quidam eorum, non valentes continere se, excl. c. ei., i. e. dolorem suum opprimere non valentes. - Sed de re, phys., c. acc. rei s. instrum. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, tenentibus manibus hastilia requiescebant, super manus caput inclinando, quae manus tenebant hastilia, s. quiescebant sic, ut tenerent stantes hastilia manibus et caput inclinarent in has manus. - trop. c. acc. loci, λοιμώδη νόσον κατασχεῖν τὴν Ἰταλίαν, ut pestilens morbus occuparet Italiam 1, 12, 1. oriri et esse incipere in Italia, vel manere et durare ibi per tempus aliquod in Italiae oppidis ac vicis, et inter incolas Italiae. †† c. acc. alio, rei aut pers. τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporum - tenente vitam humanam 2, 5, 1. in vita constitutos homines, viventes, homines, maxime Romanos, obtinente s. versante, dominante inter homines, percepta ab hominibus, obtingente hominibus, nostr. *beherrschen*. - c. acc. pers. diserto magis, ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, tenente 8, 5, 19. animum exercitus occupante, invadente, oriente, orto et diutius ibi manente et exserente se. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε, occupavit 2, 6, 1. κίνησις ἄλογος κ. τὸν δῆμον, incessit ib. 2. — Pass. de pers. phys. συλληφθεὶς κατείχετο, comprehensus tenebatur 3, 12, 20. manibus iuvenum praesentium. trop. c. adv. et abl. rei s. affectus, πᾶν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος ὁμοίως πένθει κατείχετο, luctu distinebatur 1, 4, 19. occupabatur, tenebatur, erat in luctu, suscipiebat, sentiebat tristitiam in animo, et aliquamdiu et diu.

κατηγορεῖν, ph. de pers. extra forum, cum gen. pers. et particula, τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει, Maximinum, ut infidum, accusabat 6, 9, 1. simul c. adv. πικρῶς κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου φίλων, accusavit amicos 3, 8, 11. - c. gen. rei, τῆς Μαξιμίνου ὠμότητος κατηγόρει, crudelitatem acc. 7, 6, 6.

κατήγορος, sensu for. de pers. c. gen. pers. et in opp. συκοφάνται - καὶ οἱ γενόμενοί τινων κατήγοροι λ. qui aliquos accusarent 7, 7, 5. Lat. *accusatores*, distincti a pr. *delatoribus*, ut honestiores, et palam aliquem accusantes, et in concione, foro et iudicio.

κατηνέχθη v. καταφέρω. - κατιὼν v. κάτειμι.

κατοικεῖν, ph. de pers. c. acc. loci, ἔθνη, ὅσα τὴν ἤπειρον κατοικεῖ, incolunt 2, 8, 12. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, ii, qui Antiochiam inhabitant 2, 7, 15. τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, qui incolunt 1, 2, 9. ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι, quotquot Romam incolebant hom. 1, 7, 4. — c. praep. οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, qui sub Oriente habitant 6, 7, 10. - abs. s. oppresso adv. οἱ κ. (ἐκεῖ), incolae 8, 4, 10.

ten *auf* f. *hinauf*. - τοὺς κ. διαλεξομένους, inferiore loco 8, 3, 1. ex inferiore loco furfum, ad pedem muri ad eos, qui ftabant fupra in muro.

καυσία, ph. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ καυσίας καὶ διαδήματος Μακεδονικοῦ, pro caufia 1, 3, 7. de Antigono, tegumentum capitis ap. Macedonas, cui diadema circumvolutum erat, noftrat. *ein Hut* f. *Sonnenhut*. προήει ἐν Μακεδονικῷ σχήματι, καυσίαν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, caufiam 4, 8, 5. de Carac.

κεῖμαι, ph., potius p. paff., quam p. med, de perf. et mortuis, univerfe, κεῖται ὁ τύραννος, iacet 2, 1, 19. mortuus eft, caefus, fc. ἐν τῇ γῇ f. χαμαὶ, humi, in folo. κεῖσθαι τὸν τύραννον, λέγοντες, iacere 2, 2, 7. 3, 12, 15. † c. adiuncto, κεῖται - καὶ δίκας ὠμότητος παρέσχε φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, iacet 7, 5, 15. fimul c. adv. et praep. τότε οἱ ςρατιῶται πληγέντες πρὸ τοῦ βωμοῦ ἔκειντο, iacebant 7, 11, 8. - in pugna, abf. nifi particip. cum artic. πότερον (εἴη) ἐν τῷ πλήθει τῶν κειμένων, caeforum 5, 4, 16. - de re, c. praep. τὸ γραμματεῖον, ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον, libellum iacentem 1, 17, 7. pofitum. - c. adv. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτωμάτων, iacentibus cadaverib. 1, 15, 15. †† de loco nominatim, c. praep. πόλιν - κειμένη ἐπὶ τῷ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, iacens 3, 1, 11. fita, pofita, condita.

κειμήλιον, phyf. de re, c. gen. perf. κειμήλια βασιλέων, fupellectilia 1, 10, 11. fq. explic. † forte c. adi. fimul, (αὐτοῦ τοῦ βασιλέως) πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες, omni ornatu et fupellectile direpta 3, 9, 26. fc. πάντα plur. e pr. fing. † cum gen. rei, faltem c. adi. ὅσα τῆς βασιλείας σύμβολα ἢ πολυτελῆ κ. pretiofa fupellex 5, 6, 20. τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ τι τῶν ἰδιωτικῶν κειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, velut aliquod ex privatorum inftrumento 2, 13, 12. aliquam privatam fupellectilem, aliquod bonum pretiofum, Lat. *cimelium*.

κεκλεῖσθαι v. κλείω. - κεκλῆσθαι v. καλέω. - κεκμηκότι v. κάμνω.

κέλευσις, phyf. de re, c. gen. perf. οἰόμενοι, Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, iuffionem 7, 6, 26. - fimul in opp. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ex alterius iuffu 8, 3, 15.

κελεύω, ph. de perf. abf. τὸν θυμὸν ὁρῶν - τοῦ κελεύοντος, iubentis 3, 11, 17. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, iubentibus 7, 4, 8. κελεύσαντι τῷ - βασιλεῖ πείθονται, iubenti 3, 12, 25. ἐπιφαίνονται - κελεύσαντος τοῦ Κλεάνδρου, iuffu Cleandri 1, 12, 12. iubente Cl. κ. αὐτοῦ, iubente ipfo 3, 12, 3. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuffu confulum 3, 12, 7. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας, μὴ κελεύσαντας; iniuffu eorum 3, 12, 23. - cum adiunctione, ὅταν κελεύσῃ βασιλεὺς, ἀθροίζεται, quando iufferit rex 6, 5, 7. ἅπερ πάντα προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut iuffit 7, 6, 16. - fq. inf. duplici verborum, aor. et praef., una in periodo, ὅτι - κελεύει - ὅπλα μὲν καταθέσθαι -, φίλον δὲ δέχεσθαι, iubere 8, 3, 4. - fed fingulis inf. vel aor. vel praef. κελεύει αὐτὸν συλληφθῆναι, iubet 1, 9, 14. (αὐτὸν συλ. κ. imperat 1, 13, 9.) ἥκειν κελεύει ib. 20. 2, 1, 14. 1, 10, 5. 2, 12, 1. 2, 13, 6. κελεύουσι - κατελθεῖν λ. iubent 7, 4, 7. ἐκέλευεν αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat 1, 16, 12. τοὺς ἐκείνου - ἐκέλευσα παρεῖναι, iuffi 4, 5, 8. †† in med. or. τοὺς ςρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι λ. τῆς - ὕβρεως, καὶ μήτε παίειν τινὰ λ. milites iuffit defiftere a contumelia, - ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. ubi Bg. duplicem rect. inftituit, p. uno inf. τοὺς ςρ ἐκ. λ. militibus edixit 2, 14, 12. συσκευάσασθαι - ἐκέλευσε, iu-

bet 2, 11, 1. 6, 4; 2. iussit 5, 5; 12. 5, 6, 11. e. 7, 3; 9. 7; 9, 6. 7, 12, 19. 8, 3, 16. e. † ἡσυχίαν - εἶναι - κελεύσατε, iubete 3, 12, 13. κελεύσας πάντας - ἑορτάζειν λ. iussis omnibus 5, 6, 12. cf. 7, 2, 15. οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, iubenti 3, 15, 8. πάντας ἀποσῆναι κελεύσαντες, iubentes 1, 17, 21. †† in med. or. ἑκάστους κελεύσαντες - ἐπανιέναι, singulis iussis 6, 1, 7. †† simul cum adiuncto, τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκετῶν κελεύουσιν αὐτοῖς ἕπεσθαι ; - προστάξαντες, λ. iubent 7, 4, 10. ὡς - Ἡρακλέα - αὐτὸν κελεῦσαι καλεῖσθαι, ut Herculem se iuberet vocari 1, 14, 15. †† ἐπεὶ καὶ τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, nam ei delatores urbe exegerat, et, ubicunque essent, puniri imperaverat 2, 4, 16. ubi, vel sublato posit. ἦν, tamen a pr. ἦν pendet particip. κελ., p. periphrasi plusq. - simul c. dat. pers. τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι λ. - καὶ ἀποπέμπειν, militibus praecipio 2, 13, 17. κελεύει τῷ χιλιάρχῳ - φονεῦσαι λ. iubet tribunum 3, 12, 24. κ. αὐτῷ λ. iubet ipsum 4, 12, 8. κ. τῷ Μακρίνῳ, λ. imperat Macrino, ut ib. 12. κ. αὐτοῖς λ. mandat ipsis, ut 7, 6, 12. ἐκέλευσεν αὐτοῖς λ. imperavit illis, ut 7, 8, 27. - simul c. praep. et adv. τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν, iubet 4, 11, 8. - cum praep. sola, ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει τὰ ὅπλα - καταλιπεῖν, qua iubet 2, 15, 4. †† in med. or. διὰ προγράμματος τὴν νεολαίαν - κελεύει συνελθεῖν 4, 9, 7. Cum acc. rei, τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare 4, 12, 13. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, nam neque meum amplius circa talia iussum imaginare 3, 11, 13. ubi adv. ἔτι pertinet aut ad v. πρ. aut potius ad v. κελ., *neque* exspecta *amplius*, ut *ego* talia *iubeam*, s. *neque* exspecta, *ut* ego *amplius* talia *iubeam*; ut inf. aor. κελ. sit p. praes., severe, *nam* neque *me* amplius *talia* iubere *exspecta*. Vel *alioqui* (si putarem, putassem, te non ad finem id perducturum,) nec *tu* exspecta, *me* tibi *adhuc* (hucusque) talia *iussisse*, ut maneat aor. vis propria, p. perf.; vel nec *tu* exspecta, *me* tibi *talia* amplius *iussurum esse*; ut aor. sit p. fut. Sed mihi probatur maxime secunda ratio. ταῦτα κελεύσαντος αὐτοῦ, haec cum praecepisset ipse, 2, 13, 19. †† in orat. contracta, συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεύς, una deliberaturus cum ipsis de iis, quae princeps imperaverat, 1, 17, 15. p. περὶ τούτων, ἃ ἐκ. †† Sensu impropr. c. inf. et in med. orat. καθίζεσθαι κελεύων ἐπὶ τοῦ β. θρόνου, iubens 2, 3, 8. leniter monens, suadens, rogans. †† nominatim medico sensu, κελευόντων τῶν ἰατρῶν, μύρου - ἐνεπίμπλασαν λ. iubentibus medicis 1, 12, 4. leniter item, praescribentibus, praecipientibus, consulentibus, i. q. §. 2. συμβουλευσάντων - ἰατρῶν. Pass. de pers. abs. ἐκελεύεσθε γάρ, iubebamini enim 8, 7, 17. ubi tamen ellipsis videtur quorundam, e pr. τῶν πεπραγμένων, v. c. ταῦτα πράττειν. - † cum acc. rei, ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκελεύοντο, quae iubebantur 5, 7, 7. ipsi senatores, sc. decernere; seu de re, p. decernentibus omnibus ea, quae praescribebantur ab Heliog. - Nominatim per participia, de pers., in opp. ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, sive alicuius imperio 4, 13, 17. iussa, coacta iussu alicuius. - Sed de re, Neutr. cum artic. πᾶν τὸ κελευόμενον ἐκεῖνος ἐποίει, omnia iussa 6, 1, 25. ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον 2, 4, 10. ὑμεῖς δράσετε τὸ κεκελευσμένον, imperata 2, 1, 17. - simul c. praep. ὑπακούειν τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου κελευομένοις, ut obedirent Severi iussis 2, 13, 3.

a Severo iussis s. imperatis. χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exsecutus imperatoria iussa 4, 12, 9. quae ab imperatore iussa essent. τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, iussa sui domini 6, 4, 12. iussa a suo domino. †† Sensu impropr. de pers. c. praep. et inf. παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, virginis, quam castam sacrae leges iubent 6, 5, 3. quae iubebatur a legibus sacr. casta esse; quae casta debebat esse per leges.

Κέλται s. Κελτοὶ, pop. τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν, Gallorum 1, 10, 4. Galliam, *Celtarum*, qui Celtae, proprie tertia pars Gallorum, hic universe pro Gallis ponuntur, ut alias p. Germanis; et cum Κελτοὶ ap. Strabon. dicantur Κελτίβηρες, hic iidem reperiantur, si sumas hendiad.

κενὸς, ph. de re, Fem. c. gen. pers. κενὴν ἀνθρώπων εἶναι τὴν πόλιν, vacuam hominibus 8, 1, 9. Neutr. similiter, τὸ στρατόπεδον, ἀνδρῶν κενὸν, castra, viris vacua 2, 13, 21. - c. subst. solum, κενὰ οἰνοφόρα σκεύη, inania vasa 8, 4, 9. † abs. c. artic. τὰ κενὰ πληρώσαντες, cum intervalla replevissent rel. 4, 15, 5. sc. διαστήματα, χωρία, μέρη τοῦ πεδίου s. τοῦ στρατοῦ, inter singula agmina s. corpora manipulorum, intra ordines et acies, spatia *vacua*, scil. virorum s. militum.

κέραμος, ph., de materia, σκεύη, κεράμου πεποιημένα, vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, ex terra figulari facta. - de materiato, s. corpore quodam et re ex materia, c. artic. τῷ κεράμῳ βάλλοντες αὐτοὺς, tegulis 7, 12, 11. plur. sq. - sine artic. κεράμοις ἔβαλλον τοὺς λ. tegulis 1, 12, 16.

κεράννυμι s. κεράω, ph. de pers. c. rei et acc. et abl. οἴνῳ κεράσασα (αὐτὸ, τὸ φάρμακον,) venenum, vino mistum, 1, 17, 18. quum vino id miscuisset. - Pass. de re, c. abl. rei, τὴν λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, lacus, sanguine mistus, 7, 2, 14.

κερασφόρος, phys., abs. ἐλάφους καὶ δορκάδας, ὅσα τε κερασφόρα, cornigera 1, 15, 6. scil. θηρία s. ζῶα, ut sq. §. e.

κερδαίνειν, ph. de pers. c. acc. rei et praep. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φυγῆς κ. νομίζουσιν, ὅ περ λ. lucrari se putant 6, 3, 14. putant pro sat magno lucro, quodcunque consequantur raptu; contenti sunt iis, quae rapuerint, celeriter incursando et retro fugiendo; in lucro ponunt s. deputant. - de re s. loco et urbe, ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων πλεῖστα ἐκέρδαινε (αὐτὴ, ἡ πόλις, Byzantium,) lucrabatur 3, 1, 12.

κερδαλέος, ph. neutr. c. artic. p. subst. c. dat. pers. et in opp. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι (ἡγούμενοι,) futurum ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra s. lucrum.

κέρδος, phys. de re, c. gen. rei, ἐφήμερον τροφὴν (τρυφὴν) κέρδος τῆς οὔπω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν, diurnum cibum lucrum ex nondum stabili imperio existimant 2, 10, 13. quotidianam ac perpetuam luxuriam, etiam in nondum stabili et certo imperio s. imperatore, reputant pro lucro sufficienti, et in hoc dubio rerum imperii que statu satis lucrari se putant, sat commodi que se nactos, et satis se felices, si in dies singulos et quotidie possent luxuriose vivere.

κεφαλὴ, ph., de hom., c. adi. ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, capitis 4, 8, 4. ὑπὸ νικῶσι ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει 5, 6, 22. c. gen. pers. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀ. 3, 8, 2. τοῦ Ἰ. τὴν κ. ἀποτέμνουσι 5, 4, 5. οἱ τὴν Μαξιμίνου κ. κομίζοντες 8, 6, 10. τὴν κ. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδὸς φέροντες ib. 13. δεικνύντες τὴν κ. τοῦ πο-

6, 5, 19. pugnare. ὑ. ἀ. κινδυνεύειν ὑπισχνοῖντο, periclitaturos (ſe eſſe) 7, 8, 26. †† c. diſerto adiuncto, διὰ πολέμου κ. bello periclitari 6, 7, 23. - †† ſimul c. abl. rei ſ. modi, ἵνα μὴ αὐτὸς κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ne periclitaretur 6, 5, 18.

κίνδυνος, phyſ. extra vel intra bellum, per caſus deinceps, Gen. c. adiuncto, ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα. λ. ſine periculo 2, 15, 4. - † cum adi. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum diſcrimen 3, 12, 11. p. ἐς ὅσ. κίνδυνον. - τοῦ παρόντος κ. τὸ μέλλον τ. ὁ... futurum, quam praeſens, periculum 6, 8, 13. per formulas, εἰ κοινωνὸν τοῦ κ. τὸν - παραλάβοιεν 7, 5, 1. ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος κ. 7, 7, 9. - Dat. ſ. Abl. c. praep. ἐπεί περ ἅπαξ ἐν κινδύνῳ καθειςήκει 1, 10, 8. - cum adi. ἐσχάτῳ καθέστηκας κινδ. extremo conſtitutus es in per. 1, 13, 3. v. καθις. ὅτι εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κ. τὰ λ. 6, 7, 5. - Acc. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, λ. 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κ. - φοβηθεὶς 1, 13, 7. ...όμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κ. λ. 7, 5, 18. γνώτω τίνα κ. ἐφύγομεν 2, 1, 23. 4, 4, 14. μέγαν κ. ἐκπεφευγέναι ib. 9. ὁρᾷ προῦπτον κ. ἐπικείμενον 4, 12, 14. † τὸν κ. προῦπτον ἔχοντες 7, 4, 4. φεύγων ἕκαςος τὸν ἴδιον κ., τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει 7, 8, 13. πάντα κ. ἀναῤῥίψαι 5, 3, 23. 7, 10, 3. ὁρῶντες τὸν κ. 7, 12, 9. — Plur. Gen. κινδύνων καταφρονήσαντες, pericula 1, 6, 25. — κ. μειζόνων - ἣν καταφρον. 2, 3, 2. †† διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων καταφρονεῖν 3, 3, 6. ſc. ἄλλων, pericula alia, quae non attingunt vitam et caput, ſed corpus modo, v. c. vulnera, captivitatem. πειραθεὶς τοσούτων κ. 1, 13, 14. - in opp. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κ. - τῶν τιμῶν, particeps periculi factus 3, 11, 16. 8, 3, 13. † δύο κινδ. προκειμένων, λ. 7, 5, 11. κοινωνὸς τῶν κ. λ. periculorum ib. 16. - in opp. λαβεῖν μετὰ κινδύνων - ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, cum periculo 3, 6, 7. - † cum adv. ὑμᾶς, τοὺς ἔξωθεν κινδύνους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorian. †† cum praep. ... ἡ νεολαία εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κ. ἐπέδωκεν αὑτήν, ad periclitandum pro eo 3, 4, 2. 7, 6, 11. † οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Perſis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9.

κινδυνώδης, phyſ. de re, cum ſubſt. fem. ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, periculoſas 4, 4, 6. qui Bg. ſuppierit e pr. ſubſt. ἐπιβουλήν, cum et deeſſe poſſit ὁδόν.

κινεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα ἐκίνησεν οὗτος, emovit 5, 6, 7. loco ſuo movit. ſq. ἀνήγαγε. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἅ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγών, loco moverat 6, 1, 6. † ſimul c. praep. et nominat. modi, ἐκ μικρᾶς προφάσεως πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, moverunt 7, ... ἔς τε ἀπόστασιν - ... Trop. ... ἐς τὸ κινεῖν πράγματα προγονικά, ad movendas lites 7, 3, 4. non tam ſimpliciter excitare, intendere lites aliis, quam ruſus, iterum proferre et repetere. - Paſſ. de perſ., trop c. praep. et adv. ὁρᾷ τὸ βάρβαρον, καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις ῥᾷςα κινεῖσθαι, impelli 1, 3, 15. moveri, ſe movere e ſedibus ſuis, domibus rel. ſed et commoveri ad iram tumultum, ſeditionem. bellum. — τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις (πράγμασι ſ. αἰτίοις) ῥᾳ. κινουμένῳ, multitudini Al. ... 4, 8, 13. non ad mutandum imperium et dominum, ſed ad mutandum animum ſuum erga imperatorem, quem, ante cum odiſſent et riſiſſent,

σιλέως· οὕτω κλαπὲν ἐκκομισθέν τε τῆς αὐλείου θύρας, sic furtim subductum exportatumque 2, 1, 5. furtim ablatum, vel simpliciter, celatum, occultatum, vel per hendiad. c. sq. ἐκκ., pro furtim s. clam exportatum.

κληρονομία, propr. abs. ὥσπερ ὀφλημα κληρονομίας εἰληφότες (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν,) quasi debitam ipsis hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, tanquam rem debitam ipsis ex iure hereditatis. κλῆρος, phys. κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, forte 7, 5, 3.

κλίμα, s. κλῖμα, phys. c. adi. et adiuncto, gen. rei s. loci, οἷός τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ λ. tractus coeli 2, 11, 8. clima, regio s. pars (i. q. pr. μέρ.) coeli, quatenus inclinat, descendit, vergit in rotunditatem, nostr. *Himmelsstrich*.

κλίμαξ, ph. c. adiuncto, ἑκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, in forma scalarum 4, 2, 9. scalae. καθέντες κλίμακα, λ. demissis scalis 2, 6, 14. demissa scala.

κλίνη, ph., in consecrando imperat. c. adi. ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης, εἰς ὕψος ἀρθείσης, in lecto 4, 2, 3. - abs. τῆς κ. ἑκατέρωθεν λ. circa lectum ib. 5. ἰατροὶ προσίασι τῇ κλίνῃ, ad lect. ib. 7. τὴν κλίνην ἀράμενοι λ. ib. 8. 11. 16.

κνίζειν, mor. de re, c. adv. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα (ταῦτα,) ὅτι λ. urunt 4, 9, 4. dolent.

Κοδράτης s. Κοδράτος, nom. propr. Κοδράτου, νεανίσκου λ. Quadrati 1, 8, 18.

κοιλὰς, phys. de re, c. gen. rei s. loci, ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν, in montium convallibus 8, 1, 2. cavitatibus, cavis vallibus.

κοιλία, ph. c. adiuncto, περὶ στόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ φαρμάκου γενομένου, ad alvum 1, 17, 23. ventrem superiorem, ventriculum.

κοῖλος, phys. de re, Neutr. c. subst. ἃ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ὄντα κοῖλα, λ. cava 8, 4, 11. de doliis s. cupis. μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρειν λ. 6, 7, 16. de hydriis s. urceis. πίτταν ἑλόντες, κοίλοις σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vasis concavis 8, 4, 26. de ollis, urceis s. potius amphoris, ob sq. λαβ. ἐπιμ. λ.

κοινὸς, Masc. de pers. s. c. subst. masc. ὁ κοινὸς βασιλεὺς λ. communem imper. 8, 5, 4. utrisque, oppugnatis et oppugnantibus urbem. τοῦ κοινοῦ πατρὸς λ. comm. 1, 5, 20. filio et militibus s. exercitui. † c. adi. πᾶς nominatim, κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, comm. 1, 3, 15. de re, s. c. subst. rei, in opp. φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, suum periculum, - publicum 7, 8. 13. quod in alios cives, intenditur. Fem. de pers. s. c. subst. pers. fem., c. gen. pers. ἡ κοινὴ μάμμη ἀμφοτέρων Μαισὰ, comm. 5, 8, 7. p. adv. iterum. † c. subst. rei s. loci aut c. subst. abstracti, p. concr. s. pers. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι, comm. 7, 7, 11. urbibus, vel incolis. † c. subst. rei merae, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. in ministerio utriusque imperatoris, *communi* min. κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, comm. 2, 3, 24. imperatori et senatui. συμφορὰν κ. εὑρήνουν λ. comm. 2, 6, 3. senatui et populo s. omnibus Romanis. † simul c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα, comm. vobis cum 1, 5, 5. sq. explic. † c. dat. pers. τὸ ἀποβησόμενον κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει, com. mihi rel. 2, 8, 6. 4, 10, 10. nisi dat. pendet a v. — c. gen. pers. ἐν ἀθύροις καὶ κοιναῖς πάντων οἰκίαις, intra domos, omnibus communes 8, 1, 11. nisi leg. κεναῖς. - Nominatim

dat. f. abl. de re f. modo, abf., per ellipf. fubft. alicuius, cum adi. πᾶς et in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαςος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, communiter 1, 14, 5. fcil. γνώμῃ, communi, pari animo ac fenfu; f. ψυχῇ, it. φωνῇ, it. μερίδι et ὁδῷ, Lat. pari ratione f. modo, pariter, fimul. τοιαῦτά τινα λέγων καὶ πρὸς ἑκάςους καὶ κ. nunc fingulis, nunc univerfis 8, 3, 16. † λόγοις ἐπιεικεῖς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτούς,) publice et privatim 2, 14, 5. i. q. pr. πάντας. — † c. adiuncto fimul, τοῦ μὲν δημωφελοῦς καὶ κ. διαφέροντος, eius, quod communiter intereft 2, 3, 21. omnium, fq. opp. τοῖς καθ' ἕνα et τὸ καθ' αὑτὸν λ. † οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ τῷ εὐτάκτῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. fc. χώρᾳ, laetabantur publico loco, extra aedes, ad plures, inter plures, in focietate et circulis. - Neutr. de re, c. fubft. et c. gen. perf. in opp. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ - δήμου, poffeffio comm. populi 8, 7, 11. totius pop., omnium civium. †† c. adiuncto, αὐτὰ (τὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, poffeffiones comm. 2, 4, 13. - † fine fubft. cum artic. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηςὴ γένοιτο μεταβολὴ, in commune 2, 3, 19. fc. πρᾶγμα, resp., publice, i. aliis, f. aliis omnibus.

κοινόομαι, med. de perf. phyf. cum dat. perf. et praep. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτέου κοινούμενος, cum amicis, quid facto opus effet, communicans 7, 8, 2. de eo, quod faciendum, deliberans cum, aperire, indicare. - cum dat. eodem, fed acc. rei, οὐκέτι τοῖς φ. οὐδὲν ἐκοινώσατο 1, 6, 22. † ἔδοξεν αὐτῷ, κοινωσαμένῳ τοῖς φ., πρεσβείαν πέμψαι, re cum am. communicata 6, 2, 8. fc. τοῦτο f. ταῦτα f. τὸ πρᾶγμα, cum rem communicaffet cum am.

κοινωνεῖν, phyf. de perf. c. gen. rei, fed oppreffo dat. perf. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑςίας κοινωνεῖν (αὐτῇ, τῇ κόρῃ,) ut neque torum, neque larem communem pateretur 5, 10, 15. cum uxore communicaret, f. neque tori, neque laris participaret, f. neque toro, neque lare, i. eam participem faceret. cum rei et gen. et abl. f. modi, ἐβούλετο, αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, facerdotii participem effe habitu - 5, 7, 8. - c. gen. rei et dat. perf. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, quos participes faceret illius facrificii 5, 5, 21. ἐκ. τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipfis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipfis, f. partiebatur labores c. ipf.

κοινωνία, ph. c. gen. rei et praep. καμάτων κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, laborum communionem vobis cum 4, 14, 10. quod vobiscum eosdem labores fufcipiebat, h. l. focietas laborum bellicorum. — c. gen. rei folo, πλῆθος ἤθροισε κακούργων, κοινωνίᾳ τῶν ἁλισκομένων, praedae communicatione 1, 10, 3. quod res captas, praedam, cum iis, partiebatur. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κ. 2, 15, 5. quod cum eo communicabat et partiebatur poteftatem imperator. βασιλείας κ. 3, 6, 4. - † cum adiuncto, νομισμάτων ἀντιδόσεσι, καὶ κ. τῶν γῆς - καλῶν λ. 1, 16, 7. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μετειληφυιῶν τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν, adepti Romanae civitatis communionem 8, 2, 11. † τὴν μὲν προσηγορίαν (τοῦ υἱοῦ) ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δ' (τοῦ συςρατιώτου) ἀρετῆς κοινωνίαν (εἶναι,) hanc appellationem exiftimabat naturae, illam vero virtutis communionem 1, 5, 7. putabat, hanc filii appellationem effe communionem naturae, fed illam com-

militonis esse communionem virtutis, s. nomen filii significare, innuere, indicare communionem naturae generis que, s. alicui esse communem cum altero naturam, s. aliquem habere eandem, quam alter, naturam, i. idem genus, ortum, natales, s. indicare cum altero coniunctum esse nativitate, genere, ortu, natalibus s. sic, ut ab altero genitus sit et ortus; sed nomen commilitonis significare, innuere, indicare communionem virtutis, s. aliquem cum altero communem habere virtutem militarem, esse aliquem aeque fortem militem, pari fortitudine militare ac pugnare.

κοινωνός, plur. de perf. c. gen. rei, ἦν κοιν. τῶν κινδύνων γένη, socius 7, 5, 16. 1. - c. adi. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀποῤῥήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. ὃν κοινωνὸν τῆς βασιλείας ποιησάμενος, quem cum consortem imperii adsciviſſet 1, 8, 6. socium principatus 2, 12, 5. †† c. adiuncto, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασ. καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, participes imperii 3, 9, 1. † μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς, poenitebat eum communicati imperii 5, 7, 10. poenitebat ipsum, fecisse illum socium imperii. συστρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ βίου, ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα λ. convictorem 4, 13, 15. socium vitae militaris. Caracall. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως, socios 5, 1, 15. - †† c. praep. συμβούλοις ὑμῖν, καὶ κοινωνοῖς χρησάμενος περὶ τῶν καθεστώτων, socios 2, 8, 5. †† c. gen. perf. οἱ κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι λ. socios Macrini 4, 14, 4.

κολάζειν, pl. de perf. c. acc. perf. τοὺς μὲν κολάζει, supplicio afficit 3, 5, 15. vitae. ἐκόλαζε τοὺς λ. puniebat 8, 5, 5. - c. adv. ἤδη - τινὰς ἐκόλασεν, supplicio affecit 3, 13, 16. οὓς ὠμῶς ἐκόλαζε, puniebat 7, 7, 14. πάντας ἀφειδῶς ἐκόλασε, punivit 3, 4, 16. - Pass. οἱ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, supplicio affecti sunt 6, 4, 13. † ἦν - τοὺς - κολασθῆναι κελεύσας, puniri imperaverat 2, 4, 16. - c. adv. ὕστερον ἐκολάσθησαν, puniti sunt 3, 7, 3. ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, ne daret poenas 3, 11, 17. puniretur. κολασθήσεσθαι κεφαλικῶς, punitum iri 2, 13, 18. — † in opp. πονηρῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων. improbis hom., partim punitis 5, 2, 5. †† de re, τὸ ἔργον -πταισθήσεται, καὶ οὐ κολασθήσεται, nec punietur 7, 5, 16. †† τὸ βάρβαρον ἐν ἀρχῇ κολασθὲν 1, 5, 26. p. vulg. κωλυθέν.

κολακεία, mor. c. adi. ἔξω κολακείας προσποιήτου λ. citra adulationem 1, 4, 12. - abs. ἡ σύγκλητος κολακεία ψηφίζονται λ. assentatione 4, 11, 14. † κολακείαις χαίρων, assentatoribus 5, 1, 6. - in opp. et cum gen. perf. π δι' ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννου, κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων λ. per adulationem 1, 1, 3. - sed tantum in opp. οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κ. θεσπίζοντες, assentatorie 4, 12, 7. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν, ἀλλὰ δεῖξιν. - εὐνοίας, adulationis 2, 3, 12.

κολακεύειν, mor. de perf. c. praep. et affini, οἱ κόλακες καὶ οἱ θεράποντες, πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, assentantes 3, 10, 7. nominatim particip. plur. masc. c. artic. p. subst. ἕκαστοι τῶν κολακευόντων λ. adulatores 3, 13, 14. - † c. acc. perf. ὃν ἐκολάκευον. eum, cui adulabantur ib. 15.

κόλαξ, mor. de perf. abs συνέκρουον αὐτοὺς οἱ κόλακες, adulatores 3, 10, 7. cf. 1, 13, 17. 6, 1, 12. - † c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν (ὄντας) κόλακας, eius assentatores 2, 10, 6. qui circa ipsum erant — † c. gen. rei, ὅσοι κόλακες τραπέζης, quotquot mensarii adulatores 1, 6, 2. adulatores s. assentatores coenae causa, assentando

uum fimul. 5, 6, 12. - de perf. κελεύουσι, τὸ παιδίον κομισθῆναι. jubent puerum afferri 7, 10, 14. † τοῦτον κομισθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12.

Κόμμοδος, Marci imp. filius, *Commodus*, c. artic. ὁ Κ. 1, 5, 4. 27. 1, 6, 21. 26. 1, 7, 3. 7. 1, 8, 8. 17. 1, 9, 1. 19. 24. 1, 10, 16. 1, 12, 2. 1, 15, 13. 1, 15, 1. 1, 16, 8. 12. 1, 17, 1. 6. 22. 26. - fine artic. 1, 8, 9. 2, 2, 12. τοῦ Κομμόδου 1, 6, 11. e. 1, 9, 6. 1, 12, 11. fq. 1, 17, 7. 9. τῷ Κομμόδῳ 1, 8, 6. 11. 1, 9, 18. 1, 10, 5. 10. 1, 12, 8. 1, 13, 1. 1, 15, 5. 1, 17, 17. 2, 1, 10. τὸν Κόμμοδον 1, 2, 2. 1, 8, 9. e. 1, 9, 2. fq. 12. 15. fq. 1, 10, 9. 14. 1, 13, 7. 1, 14, 13. 1, 17, 24. 2, 1, 1. 2, 2, 6. - fine artic. 2, 1, 16. 2, 6, 16. 2, 10, 5, 5, 6, 5. - Vocat. fine artic. 1, 9, 8. 1, 17, 10.

κόνις, ph. rei f. terrae, πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεσθαι, pulverem 6, 9, 4. - fed perf. et mortui, τὴν κόνιν - εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, λ. cinerem 3, 15, 16. cineres 4, 13, 16.

κόπτεσθαι, ph. paff. de perf. τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐκόπτετο τῶν βαρβάρων, caedebatur 4, 11, 10. in bello. - de re, νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipfi percuti permifit 2, 15, 9. qui Bg. gen. pron. per dat. αὐτῷ reddit, v. αὐτ. Nr. N., nummos cum eius imagine fignari, f. cudi imagine eius.

κορέννυμαι f. κορέομαι, paff. de perf. trop. c. nominat. particip. f. modi, ὁ δῆμος κεκόρεστο, τιμωρίαν - εἰληφώς, fatiatus erat 1, 13, 10. fedatus, placatus, (*war* befriedigt *werden*,) dum animus populi nihil amplius defiderabat, non amplius fovebat iram, odium et cupiditatem ultionis et bellandi et tumultuandi.

κόρη, ph. de perf., innupta, ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, puellae 5, 6, 4. i. q. §. pr. παρθένου. fed de nupta iam, fed recens nupta, et adhuc iuvencula nec partum enixa, Plautiani quidem filia, at Caracalli coniuge infelici, ταῦτα ἡ κ. - ἀπήγγελλε λ. puella 3, 10, 16. 14. fq. - fed de Alexandri Severi aeque infelici coniuge, τῆς κόρης λ. puellae 6, 1, 20. fq. i. q. §. pr. 19. γυναῖκα.

κορυφαῖος, trop. de re, Neutr. c. fubft. τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ κορυφαῖον τέλος τῶν προγενομένων πράξεων, fupremum faftigium 7, 5, 4. — abf. c. artic. et adiuncto, it. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, extremos victoriae fructus alium percepturum (effe) 4, 3, 13. fc. μέρη, πράγματα. - τὰ κορυφαιότατα καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων λ. excellentiffima 2, 15, 13. fc. μέρη.

κοσμεῖν, ph. de perf. cum acc. rei f. loci, it. abl. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ornant 3, 14, 13. εἰκόσι - τὰς πόλεις ἐκόσμουν, ornabant 7, 5, 19. - c. adv. τάφον, στεφάνοις - κοσμήσας (αὐτὸν) πολυτελῶς, eo ornato coronis 4, 8, 10. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες ἔξωθεν βασιλικοῖς συμβόλοις, ornantes 2, 8, 10. Sed de re, c. acc. rei f. loci, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμει στέφανος, caput ei ornabat corona 5, 3, 12. trop. de perf. c. acc. perf. et abl. rei, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτὸν), ornavit 7, 10, 12. donavit. — ὀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν (αὐτὸν), condecorarunt 7, 1, 21. — †† c. adiuncto, αὐτὸν εὐεργετοῦντες πρότερον τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, benefici prius, honore et gloria ipfum cohoneftavimus 3, 6, 12. qui Bg., commate poft προτ.. facto, id adv. retulit ad v. pr. - c. praep. fimul, ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκόσμησεν, honoribus ex SC. ornati funt 7, 10, 8. fenatus per decretum ipfos ornavit. - Paff.

phyf. de perf. c. abl. rei, περιδεραίοις - κοσμούμενος, ornatus 5, 3, 4. 5, 4, 19. 4, 2, 6. i. q. perf. ζωστῆρι - κεκοσμημένος, ornatus 5, 2, 10. 6, 4, 7. ἦν παιδίον - τούτων δὴ τῶν χρυσῷ κεκοσμημένων, ex iftis nimirum, qui funt ornati 1, 17, 5. † de anim. ἵππων, χρυσῷ κεκ. 5, 6, 16. 2, 9, 6. - fimul c. adv. ὁρῶντες (αὐτὸν) περιδεραίοις - ἀνάνδρως κοσμούμενον, ornari 5, 8, 2. — Sed de re, univerfe, τὰς εἰκόνας - στεφάνοις - κεκοσμημένας, ornatas 8, 6, 4. τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι κεκοσμημένα, aureis ornamentis decorata 4, 7, 12. - fed nominatim de loco, στεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, quafi coronis regionem ornatam putares 8, 4. 14. νεὼς, χρυσῷ - κεκοσμημένος λ. templum exornatum 5, 3, 8. †† (τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος) πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν - ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. qui Bg. legit in neutro fing. κεκοσμημένον, hoc fenfu, *ditiffimum* erat *omnium templorum*, quippe *ornatum* donariis *aureis* rel. Sed in vulg. gen. *omnium* vero *templorum*, quae *ornata* effent *donariis* aureis *et* arg., *hoc* erat *ditiffimum* propter *fecuritatem*. - fimul c. adv. ἐκεῖνο (τὸ οἴκημα) ἔξωθεν - γραφαῖς - κεκόσμηται, exornatum (eft) 4, 2, 13. - fimul cum praep. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ - εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos - ornatos 2, 13, 19. - Trop. de perf. c. praep. et nominat. particip. f. modi, ἐβουλόμην ποιεῖσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν, voluiffem genere orationis uti, quod mihi concionanti ornamento erat 6, 3, 5. facere verba, per quae f. quibus et ipfe ornarer, decorarer, dicens, f. confequerer, parerem mihi aliquem honorem, aliquod decus, aliquam laudem et dignitatem. — ††† c. adv. et abl. rei diverfo, primum modi, dein nudo rei, οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κεκόσμητο, ita Severus fortunâ magis, quam confilio, Parthica victoria infignis factus (eft) 3, 9, 21. ornatus eft, nobilitatus, locupletatus, auctus, f. victoria de Parthis honeftatus eft, i. eam adeptus eft cum fpecie quadam honoris ac gloriae.

κόσμιος, trop. Mafc. de perf. c. adiuncto, σώφρονα καὶ κόσμιον ἄρχοντα, moderatum 1, 4, 21. probum, honeftum, † c. acc. ellipt. κοσμίους τὸν τρόπον, καὶ σώφρονας τὸν βίον, qui modefti moribus effent 1, 2, 3. probos moribus, noftr. *von* rechtfchaffenem *Herzen*. - de re, c. adv. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον (μερίδα τῆς ψυχῆς,) quod in ipfo adhuc erat moderatum 1, 8, 5. probum. — c. fubft. fem. diferto, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιστρεφῆ καὶ κόσμιον, imperium, quia (eft) moderatum 7, 8, 16. - Neutr. c. artic. p. fubft. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia compofita ordinata que habeamus 6, 3, 15. nobis ordo bonus cum moderatione adeft, i. modeftia in obfequio erga duces; de milit. ut in locis fqq. εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeftiam 2, 4, 2. εἰς τὸ εὔτ. καὶ κ. ἀνακαλούμενοι, ad decorem et modeftiam ib. 9. i. q. deinde κόσμος.

κοσμίως, trop. c. adiuncto, ἐν παιδὶ, κ. καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, modefte et fobrie 5, 8, 3.

κόσμος, ph. de re, c. gen. rei f. loci, it. c. adiuncto, εἴ τις ἦν κ. δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος λ. fi quod effet ornamentum 7, 3, 13. v. καλλώπ. - c. adi. παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, omni ornatu 3, 6, 19. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες 3, 9, 20. in opp. σχήματι καὶ κόσμῳ παραπλήσιον (οἴκημα,) ornatu 4, 2, 14. cf. §. pr. - Trop. de perf. cum adi.

et adiuncto, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος λ. adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. de milit. i. q. ſupra τὸ κόσμιον.

Κουαρτῖνος, Quartinus 7, 1, 21.

κουρά, phyſ. c. gen. perſ. κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, ad tonſuram Germ. 4, 7, 4. ad modum illum Germanorum, dum, tonſis capillis, imponunt capiti capillos alienos ſ. capillamenta, ſ. ad modum illum Germ., quo tonſos capillos, iunctosque iterum ſecum, ferunt in capite.

κουφίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., gen. loci et adv. ἡσυχῇ τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, e grabbato ſublevans ſe ipſum 1, 4, 1.

κοῦφος, trop. Maſc. de perſ. c. adiuncto et adv. κοῦφον ἄλλως καὶ ἄφρονα νεανίαν, levi 5, 7, 1. - † c. gen. perſ. τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverſus levem multitudinem 7, 10, 10. i. q. ſq. loco eodem caſu κούφοις ὄχλοις. c. praep. πάντες ὄχλοι κοῦφοι πρὸς τὰ λ. omne vulgus leviſſimum 7, 7, 2. ſq. expl. — †† c. abl. rei ſ. inſtrum. et praep. ἦν τοῖς ὠσὶ κ. ἐς διαβολάς, facilis 7, 5, 7. facilis aure hauriendis calumniis, pronus. †† de re, cum ſubſt. fem. et c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, levi ſpe 2, 9, 1. - Fem. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, leves ſpes 2, 8, 6. † phyſ. κούφαις ἐσθῆσι κοσμούμενοι, levibus veſtibus, 5, 4, 10. non ponderoſis. - Neutr. c. ſubſt. perſ. et abl. rei ſ. modi, φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, natura levis eſt Syrorum gens 2, 7, 13. ſq. expl. ἐς καιν. ἐπιτηδ. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. perſ. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. populi Rom. levitatem 7, 8, 12. - Superl. c. acc. ellipt. et abl. modi, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῳ, Alexandrinae multitudini, ſuapte natura leviſſimi ingenii 4, 8, 18. ſq. expl. καὶ - ῥ. κιν.

κουφότης, trop. ὑπὸ κουφότητος, prae levitate 3, 1, 7. de iuvenibus. κούφως, τὰς ἐπιδρομὰς - ποιεῖσθαι, 6, 7, 18. de equitib. ut ſq. locis. - c. adiuncto, τῶν κ. καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων 4, 15, 3. † ἐπιτρέχ. κ. καὶ ἀναχωρ. ῥᾳδίως exp. 7, 2, 5.

κραιπαλᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. φυλακῶν, ὧν οἱ μὲν ἀπὸ μέθης ἐκραιπάλων, crapulâ gravabantur 2, 1, 3. capite gravabantur, et hinc tenebantur ſopore, torpore, ut nihil animadverterent.

κραιπάλη, phyſ. abſ. εἰώθει τοῦτο πάσχειν ὑπὸ κραιπάλης, ex crapula 1, 17, 22. Commod., ſq. expl. πολλάκις ἐσθίων, de intemperantia in cibo ac potu ſumto. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino et crapula 2, 6, 9. de intemp. eadem dupl. vel in ſolo cibo, de Iuliano. δεδιὼς, μὴ νεότης μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ebrietati et crapulae 1, 3, 3. de Comm. τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρ. deliciis et crapulae 1, 8, 2. de eod. - 2, 7, 1. de Iul. ἐν ἀσωτίαις καὶ κρ. in luxu et crapula 2, 5, 2. de Praetorian. - c. adi. προελθόντος ἐπὶ τὰ συνήθη λουτρά τε καὶ κραιπάλας, ad conſueta balnea et crapulas 1, 17, 7. de Comm. conf. §. 22.

κρανίον, ph. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, fuſte capiti illiſo 7, 7, 8. fuſte percuſſus caput ſ. capite ſ. ad caput, v. κατά.

κράνος, phyſ. κράνους οὐκ ἴσασι χρῆσιν. galeae 3, 14, 15. Britanni.

κρατεῖν, ph. de perſ. et quidem milit. abſ. κρατεῖ τὸ Σεβήρου στράτευμα, vincit 3, 2, 3. †† c. adiuncto et praep. δι' ὅπλων ν-

calceatus 4, 8, 5. meris soleis, superiorem pedis partem intectam relinquentibus.

κρίνειν, mor., extra forum, de re, trop. c. acc. rei, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν, consilium diiudicavit 3, 7, 4. definivit, decidit, indicavit, consilia, utrum esset prudentia, an imprudentia. †† de pers. αὐτοκράτορσιν, οὓς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, suo iudicio 8, 7, 10. diiudicantes, an digni essent, decernentes, decreto suo. - Pass. extra for., trop. de re, c. adiuncto, οὐ σύμμετρον καὶ κεκριμένην δίαιταν ἐνομάζουσι, definitam 2, 5, 22. cum iudicio coniunctam, consideratam, indicio et prudenter institutam, prudentem. — † sensu for. δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐφυὴς ἦν, controversiam 4, 7, 2. id, de quo iudicatur s. iudicandum, id, de quo disceptatur, quaeritur, caput s. cardo s. status controversiae, quaestio controversa, nostr. *die Streitfrage*. - de pers. ὡς μέλλουσα κριθήσεσθαι, tanquam subitura iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, cum esset iudicanda, cum deberet iudicari, sc. semel, deinde, certo aliquo die. nostrat. *da sie sollte verurtheilet werden*, s. *über sie sollte das Urtheil* gesprochen *werden*.

κρίσις, mor., extra for., in opp. c. adi. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο. iudicio 1, 5, 5. † in foro, μήτε κρίσει τινὶ μεταδούς, λ. neque iudicii cuiquam copiâ factâ 7, 1, 20. ubi fortassis leg. in acc. κρίσιν, neque *iudicium* alicui *impertiens*, iudiciariam inquisitionem. — † ἱκετεύει τὸν δῆμον, ἐπιτρέψαι τῷ θεῷ τὴν κρίσιν, illud iudicium 1, 11, 12. de se.

Κρισπίνα, Commodi uxor, Κρισπίναν ὄνομα. Crispinam 1, 8, 9. — Κρισπῖνος, Aquileiensium dux, Crispinus 8, 2, 14. 8, 3, 8. 16.

Κρόνιος, Neutr. c. artic. Ἰταλιῶται τὰ Κρόνια προσεορτάζουσι λ. Saturnalia 1, 16, 5. Κρόνος, numen div. αὐτοῦ - Κρόνον - ποιέσθαι ξένον, Saturnum ipsum ib. 3.

κρύβδην, ph. abs. χρήματα διανέμεσθαι λ. clanculum 5, 8, 6. - c. adiuncto, ἰδίᾳ καὶ κρ. ἐπιστέλλοντας, clam 3, 5, 4. - in opp. οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κ. ἐψηφοφόρουν, occulte 7, 11, 7.

κρυερός, ph. c. adv. ἄγαν, κρυερὰν ἀεὶ λ. frigidam 1, 6, 7. κρύος, ph. abs. τοῦ χειμῶνος παγέντες (ποταμοὶ) ὑπὸ τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. τοῦ ὕδατος τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν - κρύει, frigore 6, 6, 4. — in opp. κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, frigus 2, 10, 10. de milit.

κρυπτός, phys. de re, pass. Neutr. c. adv. et praep. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, occultum 7, 7, 3. - c. adiuncto, Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρ. καὶ ἀθέατον σέβουσι, occultatum 5, 6, 7. vel, pro praemisso utr. adi., Pall. simulacrum occultum et non videndum, quod volunt. τὰ ἀπόρρητα καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, secreta 7, 6, 11. cum particip. τὰ ἀπόρρητα καὶ κ. δοκοῦντα ib. 12.

κρύπτω, de pers. ph. c. acc. rei, et in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι, quod et colunt et occultant 1, 14, 7. vel per hendiad: quod colunt clam s. occulto modo, s. quod colunt, sed sic, ut occultum sit, nec videndum, s. sic, ut id occultent, nec conspiciendum praebeant, h. l. tegere velo et capsa, claudere loco aliquo, nec dare conspiciendum. - c. praep. simul, κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν, ἃ

ἔφερον, ὅλα, celantes 7, 4, 8. - ſimul c. abl. rei, κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, occultans 3, 12, 17. - † c. acc. perſ., ſ. pron. recipr., et adv. ταῖς δυσχωρίαις, ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, occultare ſeſe 8, 2, 2. - Trop. c. acc. rei, τῷ ἀμφιεσθέντι ὑπάρχει κρύψαι τὴν ἀλήθειαν, occultare 1, 10, 12. ſub perſona, facere ut non cognoſcatur. κρ. τὸ γενόμενον βουλόμενοι, celare 2, 1, 1. - ſimul c. adv. οὐκέτι τὴν ἔχθραν ἔκρυπτεν, celavit 3, 6, 1. clam fovit animo. Paſſ. vel Med. phyſ. de perſ. c. praep. ἔν τινι προαστείῳ κρυπτόμενος, occultatus 3, 4, 14. ſe occultans. ἐν τ. κρυπτόμενον προαστ. latitantem 5, 4, 21. — ἐν ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, ſeſe occultabant 7, 2, 10. †† ſimul c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, apud ipſum in occulto latuiſſe, 1, 16, 4. occultatum, occultum, occultantem ſe, noſtrat *ſich im Verborgenen* ſ. *ſich* verborgen *aufhalten*. - Trop. de re, abſ. κρυπτομένης αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, occultata illius morte 7, 9, 10. tacita, non narrata, nec indicata.

κρύφιος, ph. paſſ. de re ſ. perſ. Maſc. cum ſubſt. fem., c. praep. vel abſ., μή τινες ἐνέδραι ἐν ὕλαις κρύφιοι εἶεν, an aliquae inſidiae in ſylvis occultarentur 8, 1, 2. occultae, occultatae eſſent.

κτάομαι, Paſſ. phyſ. Trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, περιέπουσιν αὐτὰ, (τὴν ἀρχὴν,) ὡς καμάτῳ κτηθὲν, partum 5, 1, 14. acquiſitum. - Med. ph. de perſ. c. acc. rei, Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, acquirebant 2, 11, 7. δοὺς ἐξουσίαν, ἁρπάζειν ἕκαστον, καὶ ὃ βούλεται, κτήσασθαι, poteſtate ſibi acquirendi 4, 11, 11. †† γῆν πολλὴν κεκτημένη (αὕτη, ἡ πόλις, τὸ Βυζάντιον,) poſſidens 3, 1, 12. ſibi parans, cum ſibi acquiſiviſſet. - Trop. c. eodem acc. rei, ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν εὔνοιαν αὐτῶν, ut adipiſceretur 2, 11, 13. ſibi pararet, conciliaret. - ſimul c. praep. εὔνοιαν πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, gratiam magnam a militibus inibat 6, 8, 5. conciliabat ſibi benevol. a militib. ſ. apud milites. - ſimul cum adiuncto, τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἀναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγενείας διεδέξαντο, acquiſiverunt (ſibi) 2, 13, 12. - c. adv. ſ. formula adv. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ (αὐτὸ) παρὰ προσδοκίαν τίμιον ἡγούμενοι, adipiſcenti praeter exſpectat. 6, 8, 9. ſibi acquirenti. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, οὔτε χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἠθέλησαν, comparare (ſibi) 2, 6, 8. - ſed c. acc. perſ. φόβῳ - φίλους ἐκτᾶτο, acquirebat (ſibi) 4, 3, 8.

κτῆμα, ph. c. gen. perſ. εἰ καὶ βασιλέως κ. εἴη, fundus 2, 4, 12. - ſimul c. adi. εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, Perſarum propria 6, 4, 9. † προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, ſuam eſſe poſſeſſionem 6, 2, 4. qui Bg ſupplevit gen. perſ. pron. αὐτοῦ. - c. gen. rei, κατατρέχειν - τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, noſtras provincias 6, 3, 10. noſtri imperii poſſeſſiones. - c. mero adi. ἐν βασιλικοῖς κτήμασι, praediis 1, 11, 15. ἀποβαλόντας θαλμαστὰ - κτήματα, amiſſis egregiis poſſeſſionibus 7, 12, 13. ubi ſunt domus cum hortis ad aedes intra que urbem. † abl. εἰς τὰ τερπνότατα τῆς πόλεως (κείμενα, ſ. ὄντα) κτήματα λ in praedia 2, 6, 5. †† Trop. potius, c. adi. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα (ἐστὶν ἡ ἀρχὴ, λ. poſſeſſio eſt 8, 7, 11. ἀποχρῶνται (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, veluti propria poſſeſſione 5, 1, 13. †† Per praecipuum ſenſum, vel certe Lat., ph. c. gen. perſ. ἐξουσίαν ἁρπάζειν τὰ ἐκείνων κτ. bona 1, 8, 4. - trop. cum gen. rei et ad. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κ. 1, 2, 4. haec animi bona ducebat ſolum eſſe propria.

κτῆνος, phyſ. cum adi. τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. iumentis 8, 1, 4. - in opp. πλῆθος ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, ium. 4, 15. 13. cf. §. 8. ἵπποι et κάμηλοι. - ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς - ἐπιτήδεια 8, 5, 7.

Κτησιφῶν, oppid. Aſſyr. ἐπέσῃ Κτησιφῶντι, ad Cteſiphontem 3, 9, 18. τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Cteſiphontis aditu 3, 9, 15. ab aditu in Cteſiphontem ſ. a via, quae fert ad urbem Cteſiphontem.

κτίζειν, phyſ. de perſ. cum acc. loci; it. adv. ὅτε τὴν πόλιν ἔκτισε, condidit 5, 6, 9. - Paſſ. de re ſ. loco, c. praep. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam urbem 4, 8, 16. κτίστης, phyſ. de perſ. cum gen. loci, ὁ τῆσδε τῆς πόλεως κτίστης, conditor 4, 5, 12.

κυβερνᾶν, de perſ., quaſi propr., oppreſſo acc. perſ. δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων (αὐτὸν), indigere gubernatoribus 1, 4, 8. iis, qui ſint gubernaturi, gubernent eum, i. e. ſuadendo, monendo, conſulendo adducere ad faciendum vel omittendum, efficere, ut faciat vel omittat aliquid. trop. magis, c. rei et acc. et abl. ſ. inſtrum. et c. praep. ὡς χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾶν. ut curſum equorum moderentur (Numidae) 7, 9, 13. dirigant equos currentes, et indicent, quorſum ſit currendum. virga tangendo autem alterutram, et capitis colli ve latus alterutrum.

Κύζικος, oppid. Myſiae, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, poſt res ad Cyzicum geſtas 3, 2, 17. ſc. πράγματα γενόμενα, cf. ἐν p. εἰς ſ. περὶ ſ. ſq. praep. γενομένης ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, apud Cyzicum ib. 11. cf. ib. 1. τὴν (ὁδὸν) ἐπὶ Κύζικον - αὐτὸς ἐτράπετο, verſus Cyzicum ib. 2. viam ad Cyz. - Κυζικηνός, c. ſubſt. διὰ τῆς Κυζικηνῆς χώρας, Cyzicenum agrum ib. 12.

Κυϊντιανός, nom. propr. νεανίσκον τινὰ -, Κυϊντιανὸν ὄνομα, Quintianum 1, 8, 11.

κύκλος, ph. abl. περίδρομος κύκλῳ κατεσκεύαστο, circumcirca 1, 15, 5. ubi p. adv. valere poteſt. τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κ. circumcurrit in orbem 4, 2, 19. oppreſſa praep. ſed - cum ea, φρουρεῖν φράξαντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumſeptos armis 2, 13, 8. cuſtodire illos, poſtquam circumcirca incluſiſſent.

κυκλόομαι, ph. Paſſ. de perſ. φοβηθέντες, μὴ κυκλωθεῖεν, ne cingerentur 3, 3, 12. † de re, Neutr. particip. c. artic. p. ſubſt. τὸ κυκλούμενον ἐνεπόδιζον, circumventionem 4, 15, 12. *die Umzingelung*, ſ. *das Umzingeln*, i. q. pr. μὴ κ. Med. de perſ. c. acc. perſ. ὅς ἂν αὐτοὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο, circumvenit 4, 9, 11. circumcirca incluſit. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ νόμῳ, ut circumdarent 2, 13, 3. Praetorianos exauctorandos. - c. acc. perſ. et adiuncto mero, ἐπειρῶντο οἱ βάρβαροι, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους καὶ σαγηνεῦσαι. circumvenire 4, 15, 11.

κυλινδεῖσθαι, ph. de re, paſſ. vel med. οἱ ἵπποι κυλινδουμένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per devolutos lapides 1, 12, 18. ſed. a pedibus, ſi paſſ., ſed, p. med., ſe volventes, dum equi incedebant per lapides, qui, ut corpora rotunda, facile ſe ſinebant loco moveri ac ſe volvebant impulſi.

κύλιξ, ph. p. inſtrum. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου (τὸ μέρος,) in calicem 1, 17, 18. † in periphraſi, poſt artic. maſc. et praep. τινὰς τῶν (ὄντων) πρὸς ταῖς κύλιξι, aliquibus ex pocil-

ναι, f. quod arceret eos, fc. hoftes; et fic potius de neutro, quam mafc. - Alio fenfu, per verba, c. inf. ἀγγέλλεσθαί τι - ἐκώλυεν, prohibuerat 1, 12, 12. vetuerat. τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, vetuit 2, 4, 13. † fimul c. acc. perf. κωλύων τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους ἀποσοβεῖν τοὺς λ. interdicens fuis fatellitibus 1, 2 5. ††† c. acc. rei, et praep. διὰ γραμμάτων κωλῦσαι τὴν ὁρμὴν καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου, inhibere 6, 2. 8. disfuadere. Paff. phyf. de re, c. adv. τοῦ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἔνεκα τὴν εἴσοδον τοῦ στρατοῦ, ut impediretur 3, 3, 2. fimul c. abl. rei f. modi, ὁ περ ἦδεσαν φόβῳ Μαξιμίνου κωλύεσθαι, prohiberi 7, 5, 1. - de perf. c. inf. κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. Praetoriani. - fimul c. praep. ὑφ' οὗ κ. λ. 4, 15, 14. a quo prohibiti. ἡ ἵππος - ὑπὸ - ἐκωλύετο, impediebatur 6, 5, 13. Sed c. praep. mera, ὑπὸ - πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν, prae multitud. cohibiti funt 7, 10, 13. ††† τὸ βάρβαρον, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας κωλυθὲν, barbara gens, repreſſa 1, 5, 26. ubi Var. L. κολασθὲν notabilis faltem.

κώμη, ph. abl. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ut pagus 3, 6, 19. p. ὡς κ., qui locus fortaffe claffícus pro oppidulo fine muris. noftr. *Flecken* f. *Marktflecken*. c. adi. ἦν τις, Μαξιμῖνος ὄνομα, ἀπό τινος κώμης, ex quodam pago 6, 8, 1. κώμας ἐμπιπρὰς τὰς ἐμπιπτούσας, pagos 3, 9, 17. πολλὰς ἐνέπρησε κ. vicos 6, 5, 11. - c. adiuncto, δοὺς κώμας τε οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, vic. 6, 4, 11. †† magis in opp. τὰς κ. ἐμπιπρὰς τάς τε πόλεις λ. vic. 7, 2, 7. fq. κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτυγχάνων, pag. 1, 10, 2. vic. 5, 3, 26. ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράναι, vic. 7, 9, 24. πολλὰς κ. καὶ πόλεις πορθήσας, pag. 3, 9, 6. vic. 4, 11, 11. πόλεις καὶ κώμας κατατρέχουσιν 6, 7, 5. †† τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, πολίχνας τε καὶ κ. τὰς περικειμένας καταλιπόντων, vic. 8, 2, 10. ubi et in pr. opp. maior urbs, et πολίχναι, quamvis parva oppidula, habuerint muros tamen.

κῶμος, ph. in opp. εἰς ἑστίασιν ἢ κῶμον - ἔρχεται, comeffationem 3, 12, 23.

κωμῳδὸς, ph. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, comoedis 5, 7, 14.

κωνοειδὴς, phyf. de re, κωνοειδὲς αὐτῷ σχῆμα, coni figura 5, 3, 11. de lapide.

Λ.

Λαβὴ, ph. σκεύεσι, λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι, anfas 8, 4, 26.

λαγχάνειν, ph. c. rei et acc. et abl. f. modi, κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, adeptus 7, 5, 3.

λάθρα, ph. c. verbis, πέμψας, furtim 3, 2, 9. μετεπέμπετο, clam 5, 7, 9. τοῦτο προκατασκευάσαντα, clanculum 6, 8. 11. - † cum v. fyn. τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε, clanculum urbe exiit 5, 3, 24.

λαιὸς, ph. Neutr. de re f. loco, c. fubft., in opp. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva (parte) 4, 2, 5. ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν -, ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς, a dextro Italiae latere, - a finiftro 8, 1, 12.

Λαῖτος, nom. propr., Commodi tempore, Λαῖτον, τὸν ἔπαρχον τῶν

τοὺς - λάβοι, quo - capt. acciperet 2, 13, 2. ἐπισχῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον αὐτὸν λάβοι, ut deprehenderet 2, 14, 11. vel caperet. συνωμότας λαβών τινας. nactus 1, 8, 11. - Sed cum acc. tali perf. uno, at c. praep. ὡς συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ut acciperet 4, 7, 3. †† ἤδη γοῦν τινας καὶ λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ Σεβῆρος, ἐκόλασεν, quandoque etiam aliquos deprehenfos in eiusmodi minifteriis Seuerus fupplicio affecit 3, 13, 16. qui Bg., nullo commate per haec facto, dubiam relinquit rect., dum cogitari poffunt commata poft γοῦν et poft ὑπ., fed, per datam hic diftinctionem, v. λαβ. quoque habet fecum adv. ἤδη. De re, trop., c. acc. perf. οἶκτος πάντας ἐλάμβανε λ. occupabat 1, 4, 17. capiebat, i. in animo omnium excitata eft miferatio, orta, omnes eum miferabantur. - † cum acc. rei et praep. προσηγορίαν λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. nomen accepiffe a 1, 11, 3. denominatum effe a rel. †† per formulam et periphraf. ἔδει, τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον, debebat finem habere Antonini vita 4, 12, 5. finem capere, (ut noftr. *ein Ende nehmen,*) i. finiri, fe finire. - † fimul c. praep. πταῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. calamitas, orta de 7, 11, 1. capiens initium et caufam f. occafionem, noftr. *feinen* Anfang *und* Anlafs *nehmen* f. *Grund* f. *Veranlaffung.* Paff. de perf. phyf. c. adv. et fyn. v., εἰλήφθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτὶ - ἑαλώκατε, comprehenfi eftis 2, 13, 10. Praetoriani, inclufi ab exercitu. - cum abl. rei f. modi, ἀνηρέθη, δόλῳ - ληφθεὶς, occupatus 7, 8, 12. captus. - cum nominat. modi, αἰχμάλωτος λ. captivus factus 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello 7, 2, 5. †† τοῖς λαμβανομένοις ἐπαμύνειν, iis, qui comprehenfi tenebantur, 5, 8, 16. — Med. de perf., trop., c. gen. rei, προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, caufam minimam dari fibi optabant 5, 2, 14. accipere f. nancifci caufam f. occafionem, noftr. *bekommen.* ταύτης τῆς προφ. λαβόμενος, hanc occaf. accipiens 2, 9, 14. λ. ἐξουσίας, nactus poteftatem 3, 15, 8. - phyf. cum gen. rei, fed alius, et quafi inftrum. λαβόμενος τῆς χειρὸς Γλαβρίωνος, manu comprehenfum Glabrionem 2, 3, 8. cum prehendiffet manum Glabrionis. - fimul c. adv. συνήθως λ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehenfum manu 3, 12, 18. - c. acc. rei, in opp. ὑπέσχετο δώσειν ἑκάστῳ - τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, nec accepturos fe (effe) 2, 6, 15.

λαμπὰς, ph. λαβὼν λαμπάδα, προσφέρει τῷ λ. facem 4, 2, 20.

λαμπρὸς, trop. de perf c. abl. rei f. modi, τοὺς πλούτου περιβολαῖς λαμπροὺς γαμβροὺς, fplendidi 1, 2, 3. infignes, confpicui, notabiles prae aliis ob divitias. de re, c. fubft. rei, ἐπιδόσεσι λαμπραῖς, luculentis 1, 9, 2. magnis 1, 12, 9.

λανθανόντως, trop. ἤλγουν, latenter 8, 7, 6. - in opp. προσποιούμενος μὲν λ. - λανθ. δὲ λ. 7, 9, 24.

λανθάνω, phyf. de perf. c. nominat. perf. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, latere 1, 14, 14. fq. expl. fcil. αὐτὰ, τὰ πραττόμενα, neo ipfe fua facta voluit latere, i. ignota effe f. manere; vel nec ipfe voluit latere, i. ignotus effe f. manere, fcil. talia facienda. εἴ τινες καὶ ἔλαθον, ceteris, quibus latere contigiffet 3, 2, 5. fi autem quidam et latuiffent, vel et, fi qui etiam latuiffent, delituiffent, non deprehenfi effent. θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat 1, 16, 5. Saturno. † c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, in occulto latuiffe ib. 4. v. κρ. de eod. Sat. ὡς - ἀπορρίψαντα τὴν χλαμύδα βασ. λαθεῖν, ut latuerit 3, 7, 8. - in opp. φεύγειν

ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμόσε δὲ χωρήσας -, προῆλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. - ὅσοι τε ἦσαν εἰσρυέντες λ. ὅσοι τε λ. ἠδυνήθησαν 7, 9, 17. † ſimul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον φυγεῖν ἢ λ. δυνηθέντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων, neque latere volebat ipſe peccata ſua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἡνιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus eſſe, ſi peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, συμπήσαντες, λάθοιεν, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium opprimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In participii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λανθάνων - εἰς τέλος ἄξεις, clam 3, 11, 13. ἰδίᾳ αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέσελλε λ. latenter 4, 3, 3. † παιδὶ ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λ. gladiolo, quem in manibus tulerat occultatum 4, 13, 11. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12, 2. † ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. ſq. κρύβδην. - ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, λαθὼν ἀποδιδράσκει, clam 5, 4, 12. i. q. ſq. ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13, 21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu ſi veniant clanculum 5, 3, 23. v. κατέρχ. et 2, 12, 2. - clam 1, 10, 6. †† In eodem nominat. particip. aut obliquo eiusdem caſu, ſimul cum alio particip. aut nominat. aut obliquo caſu, et c finito v. aut c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, an poſſet amoliri latenter et decipiendo ipſum 3, 5, 7. ubi poſit. pron. accuſativus ambiguus eſt, pertinens vel ſimul ad v. λαθ. vel modo ad v. ἐξαπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μή τις αὐτῶν προλαβὼν καὶ λαθὼν δηλητηρίῳ χρήσηται λ. ne alteruter (eorum) prior et fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſenſim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. cepit per hendiad. ubi et procedit *clam*. †† τὰ - ἀρώματα -, μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, haud amplius vix raro que et *clanculum* per mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio inf., intercedente copula, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν τῶν ὀψοποιῶν -, λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ, ut latenter porrigerent (ipſi) 3, 5, 9. per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. ſed ſimul c. acc. perſ. ἦλθον ςρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per al. rectionem, ubi v. habet ſecum duos caſus ſimul, tum perſ. et nominat. et acc. οὐδεὶς αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipſi ignotus erat. ὡς ἂν τοὺς φυλάσσοντας - λάθοιεν, ut cuſtodientes latere poſſent 2, 1, 2. ignoti manere poſſent cuſtodientibus, non agnoſcerentur a cuſt., ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, ſed acc. perſ. ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi ignotum eſſet ſ. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα πάντας, neque latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem latebant ſ. *non* lat. *ullum*, ſ. *non* lat. *quenquam* facta *ab eo*, i. nec cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo ſ. fiebant. — †† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum, quae 5, 8, 8. qui Bg. omiſit inf. v. ſubſt., iunctum c. v. ἐλ. per redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat. aut acc. ſubſt. rei, σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae auſus eſt 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

σοὶ ſuppleri poteſt acc. perſ. σὲ, ut ne lateant to auſa eius ſ. tentata ſ. cum audacia ſuſcepta, i. tibi ignota ſint ſ. maneant. — † c. adiuncto, εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ, καὶ μὴ ἐλεγχθείη, ſi latuiſſent inſidiae ib. 11. ignotae fuiſſent ſ. manſiſſent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri poſſit etiam acc. perſ. αὐτόν. - καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum eſſe inſidiis celandis 1, 10, 13. ad inſidias celandas, *ut* inſidiae *lateant*, i. occultae manerent, ignotae eſſe ſ. manere poſſent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non poſſunt 4, 11, 14. ſuppleto quidem v. ſubſt. praeſ. ἐςὶ, non fas eſt ſ. non fieri poteſt, ut principis ſ. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota ſint et maneant, ſed, ſuppleto v. ſubſt. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non *poterant* eum, ſc. ſenatum, ſc. αὐτὴν, e pr. ἡ σύγκλιτος. ſed ſimul cum adv. λέγουσι λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐκβολάς, latere 6, 5, 3. ignorari, ignotos eſſe, nón conſpici poſſe et reperiri. — Porro de re, in particip. c. ſubſt., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπιβουλῆς, clandeſtinis inſidiis 4, 4, 6. ἐφ' οὗ λανθανούσῃ συνουσία διεβάλλετο. cland. conſuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γνώμην, occultam voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἣν εἶχον γνώμην λ, ἐξέφηναν, ſenſum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. • εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, obſtruentes aditus (palatii,) ſi qui eſſent ſecretiores 4, 1, 9. opp. ſq. δημοσίοις καὶ αὐλείοις, fores occultae ſ. ignotae aliis. - Neutr. αἰτία τοῦ λανθάνοντος μίσους, cauſa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandeſt. ἐπιςέλλει ἰδία μὲν λανθάνοντα γράμματα, cland. litteras 2, 13, 3. - †† Neutr. c. artic. c. ſubſt. rei, p. ſubſt. διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, inſidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λανθάνουσαν ἐπιβουλὴν, cf. ſupra 4, 4, 6. ſc. πράγματα ſ. μέρη, inſidiarum rationes, περιςάσεις, modum. - Med. de perſ. phyſ. abſ. ὑποςὰς ἐν τῇ εἰςόδῳ; - ζοφώδης δὲ αὔτη, καὶ λήσεσθαι ἤλπισε, iſte occultum ſe fore ſperabat 1, 8, 12. ſc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰςόδῳ, ſe latiturum eſſe; ſe latere poſſe.

Λαοδίκεια, c. diſerto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 3, 3. Λαοδικεὺς, gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῦσιν λ. Laodicenſes ib. 6. - ſine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν, Laodicenſibus 3, 6, 19.

λαπάρη, pl. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρῳ, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter coſtas ſpurias et oſſa.

Λάτιον, nom. region., *Latium* 1, 16, 4. ubi et de cauſa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii, εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum receſſit 1, 12, 2. quo de §. ſq. cauſa denominationis.

λέγειν, ſenſu vulg. pl. de perſ. c. adv. ὡς ἔλεγε, ut aiebat 6, 8, 13. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, ἔφη, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18 αὐτὸν, ψευδῆ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falſa loquentem. - ſimul c. praep. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, dicebat 7, 8, 3. † ſimul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβούλοντο, λέγοντος καὶ πράττοντος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepoſitum, λέγοντας, αἴγλην - dicentes 1, 7, 9. - poſtpoſitum, γεγενῆσθαι, ἔλεγον, dicebant 5,

[illegible] priusquam aliquid diceretur 1, 9, 7. † ὅσα - ἢ λεχθέντα [illegible] γραφέντα, dicta ab ipso 1, 2, 5. πειθοῖ τῶν ὑπὸ [illegible] λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3, 12, [illegible] τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab anic. di[illegible] 20. †† simul c. dat. perſ. τὰ καθ' ἑκάϛην πόλιν [illegible], quae apud quamque civitatem verba fecerit 2, 15, [illegible] ipſi dicta, i. ab ipſo, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore, [illegible] ἐπήκουεν - τῶν λεγομένων, auſcultabat, quae diceren[illegible] 7. αἰδεσθεὶς τὰ λεχθέντα, ſenis dicta, 1, 6, 21. qui Bg. [illegible] libere hunc gen. ſubſt., pro prr. ὑπ' αὐτοῦ ſ. πρὸς αὐτοῦ, [illegible] - ὑπώπτευεν μὲν τὰ λ., πιϛεύειν δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13. [illegible] εὐθίκτως πρὸς τὰ λ. ἀποκρίνασθαι, ad rem 4, 7, 2. ad dicta [illegible], in iudicio, ab aliis. † γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις - πρόσ[illegible] λεχθεῖσιν, ineſſe noſtris dictis 2. 1, 23. ſcil. ὑφ' ἡμῶν ſ. [illegible], quae dicta ſunt nobis ſ. a nobis. - c. praep. εἴ τι καὶ [illegible] νῦν ἀκούοιτε, ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῷ) ἐκπλαγείητε, quaſi praeter ſpem id dicatur 6, 3, 6. † c. praep. dupl. et in opp. Φήμη τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixiſſet in ſenatu 2, 4, 1. quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl. τὰ αὐτῷ πραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus declarata ſunt 8, 1, 1. dicta ſunt, ſc. ἐμοὶ ſ. ὑπ' ἐμοῦ, mihi ſ. a me. - c. praep. una, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20. - c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut ferebatur 6, 8, 1. †† ſimul c. ſubſt. affini, ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ Φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥᾳδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7. proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαισῇ ἐλέγετο σωρεὺς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 22. ſcil. ἐκείνοις ſ. ὑπ' ἐκείνων, ipſis ſ. ab ipſis, p. ἐλ. δὲ, εἶναι λ. †† de re, in nominat. rei, τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1, 12, 3. ἡ συσκευὴ τοιαύτη τὶς ἐλ. ἔσεσθαι 7, 1, 12. - †† De perſ. ἅτε χρηϛὸν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. — † per nominat. diſertum, Ἀρσάκης λέγεται ἀναπεῖσαι τοὺς λ. dicitur 6, 2, 19. - ſed eo nomin. oppreſſo, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπεύδειν λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 3, 17.

ληλατεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν ληλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν ἐλεηλάτει, depopulabatur ib. 17.

λεία, phyſ. abſ. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 5, 14, 2. 6, 5, 11. — λείας ἀπήλαυνε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀπελαύνων, διδούς τε τὰς ἀγέλας τῷ ϛρατῷ, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν καὶ αἰχμαλώτους συλλαβών, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀπελάσας, praeda averſa 7, 2, 18. †† λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg. interſerit copulam, qua ſine fuerit αἰχμ. p. adi.

λείπειν, ph. de perſ. c. acc. loci, τὴν τάξιν λιπὼν, deſertor 1, 10, 2. ſtationis ſuae, deſerens. † c. adiuncto, οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἕκαϛος, ἣν ἐγκεχείριϛο Φρουρὰν λιπὼν, quisque relicta ſtatione, ſibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit comma poſt ἐγκ., ut cohaereat Φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt comma tantum poſt Φρ., ubi ad v. λιπ. aſſumi oportet pron. αὐτήν.

λειποθυμία, ſenſu medico ſ. phyſ. αὐτὸν ἐπιπεσοῦσα λ. κατεσίγασεν, animi defectio 1, 4, 15. i. [illegible] ſq. §. ἀθυμία, Vern. *Ohnmacht*, h[illegible]inis conditio, qua eum videatur animus quaſi deſerere, i. vis mentis et cogitandi, rerum que omnium conſcientia, ſed et

nienſem. - Plur. ſine artic. Λίβυες αὐτὴν - καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. - c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν· οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοιαν, Afrorum 7, 6, 6.

λίθος, ph., vulgaris ſ. rudis, abſ. αἰρόμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, lapidem 6, 7, 10. - c. adi. λίθος τίς ἐστι μέγιστος, λ. 5, 3, 10. - c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθοις 3, 3, 1. 7, 11, 11. 8, 4. 20. κυλινδουμένοις τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12, 18. - cum ſubſt. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. - in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὄντων σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῷ κεράμῳ βάλλοντες - καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀργάνων 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἔβαλλον 1, 12, 16. τόξοις καὶ λ. βάλλοντες 5, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τόξων τε πλήθει 8, 2, 4. — λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο 7, 10, 10. - laboratus, univerſe, cum adi. τείχει, πεποιημένῳ μιλίτου λίθου, molari lapide 3, 1, 14 — ἑνὸς λίθου πεπ. ex uno *lapide* ib. τὴν γέφυραν, ἔργον γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. - laboratus, eximie, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretioſis 4, 8, 21. φορείῳ, ὅ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποίκιλτο, lapidibus pretioſis 5, 8, 13. πόρπαις καὶ ζωστῆρσι, χρυσῷ - καὶ λίθοις τιμίοις πεποικιλμένοις, lapide pretioſo 5, 2, 10. † στεφάνη ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam -, auro et lapidibus variam pretioſis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. στεφάνην - ποικίλην. - † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιστήσας ἅρματι, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, deum ipſum collocatum in curru, auro et lapididus pretioſiſſimis variegato 5, 6, 15. qui Bg. retulit ad proximum ſubſt. ἁρμ., legens in dat. πεποικιλμένῳ. - στέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, corona, lapidum pretioſorum rel. 5, 3, 12. παιδίον - τούτων τῶν χρυσῷ καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, lapidibus pretioſis 1, 17. 5. † c. ſubſt. νεὼς -, χρυσῷ - κεκοσμημένος λίθων τε πολυτελείᾳ, lapidum pretioſorum magnificentia 5, 3, 8.

λιμὴν, phyſ. abſ. τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, - ταύταις ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. φρυκτωρίαις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forſan c. adi. αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες φρουρῶνται, portus 8, 5, 11. τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco e pr. adi., in medio poſitum, ſimul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.

λίμνη, ph., c. adiuncto, ὡς τό τε ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, τήν τε λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi diſtinguitur ἕλος, generis univerſi, locus cum aqua, a λίμνη, formae vocabulo, p. aqua ſola. - c. adi. αἳ καλοῦσιν ἑπτὰ πελάγη τὴν λ. ἐκείνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. - c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ Ἀλτίνου λ. ſtagna et paludes 8, 6, 11.

λιμὸς, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὁ στρατὸς, λιμοῦ πειρώμενος, quod famem experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, fame 3, 6, 19. 8, 5, 9.

λίνον, ph. ſed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποιημένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.

λιπαρεῖν, ph. de perſ. abſ. τὸν στρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, exercitum ſollicitabant inſtanter 8, 4, 25. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο,

precando 5, 5, 9. - in opp. λέγων, - ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, obfecrando 3, 13, 13. - c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, obfecrabat 3, 12, 20. - fimul c. inf. ἐδ. καὶ ἐλ.. μένειν λ. obteftabatur 8, 3, 8. - fimul c. adv. τὰ πρῶτα ἐλ. καὶ προςπίπτουσα μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, orabat 1, 16, 10. † c. acc. perf. et praep. ἐπειδὴ προςέκειντο λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, rogantes 3, 15, 8.

λιτὸς. phyf. de re, Fem. ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐφεςρίσι, in fimplici vefte 7, 11, 3. de militib. λιτὰς ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι, puris albis veftibus indutae 4, 2, 6. in luctu. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λ., ἅτ' οἴκοι διατρίβοντες, veftibus, quas tum viliores gerebant 8, 8, 14. imperatores duo. - Omnino, ut Lat. *tenuis*, de veftimentis et textis, dr. 1) in bonam partem pro fubtilis, opp. craffo, 2) in partem deteriorem pro vilis, vilis pretii, non multa cura et arte laboratus, non variegatus et pictus, fed fimplex, unius lini ac coloris.

λογὰς, phyf. de milit. abf. ἔκ τε - Ἰταλίας - λογάδες ἐ. τὴν ςρατιὰν (ςρατείαν) ἠθροίζοντο, ex ipfa Italia delectus habebantur cunctorum rel. 6, 3, 2. fq. expl. - ςρατηγοὶ - κατελέγοντο, ἔκ τε - Ἰταλ. λογάδες, duces confcribebantur, tota que Italia delectus habebantur 7, 12, 1. fq. ἥ τε νεολαία πᾶσα ἠθροίζετο. † c. adiuncto et praep. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλητος σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας - ἀνδράσιν, cum lectiffimis et fpectatiffimis ex Italia viris 8, 5, 11. ἔνθα τούς τε ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, ubi delectos ex urbe et Italia colligebat 8, 6, 11. ubi Bg. omittit. †† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίςατο, praemittit delectos, quos fortiff. fcieb. 2, 13, 21. ubi, Bg. rurfus omittente, alii inferunt copulam λογ. καὶ ἐπιλ., quae neceffaria utique, aut fyn. λογ. ἐπιλέκτους τε λ. Per fe λογ. i. q. ἐπίλ., lecti, electi f. delecti, et ἐπίλ. commune et populare, fed λογ. magis proprium militiae et vocabulum artis.

λογίζεσθαι, mor. de perf. c. acc. rei, ταῦτα λογιζόμενοι, reputantes 1, 5, 16. τὸ πλῆθος - ἐλογίζετο, reputabat 1, 10, 10. 2, 3, 3. fimul c. abl. modi, εἴ τις ὀρθῇ κρίσει - τὸ - λογίζοιτο, fi quis perpendat 4, 5, 5. c. coniunct. λογιζόμενοι, ὅτι λ. reputantes 3, 8, 6. - c. inf. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, - ἐλογίζοντο, arbitrabantur 2, 11, 14.

λόγιος, mor. de perf. φίλους -, πολλοὶ καὶ λόγιοι λ. eruditi 1, 5, 4.

λογισμὸς, mor. τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν, cum ratione 2, 3, 23. cogitatione, deliberatione, an et quantum donare poffis per fifci et arcae rationes.

λόγος, phyf. univerfe, abf. οὐδ' εἰπεῖν ἐςὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non poteft 8, 6, 16. - c. gen. perf. θαρρήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, verbis 1, 13, 7. - in opp. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις -, σεμνῷ δ' ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιτήδευσατο, verbis 1, 2, 6. ἐνετείλατό μοι φόνον σου, καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι. verb. 3, 12, 5. οὐδέν τι φροντίζων τῶν ἐπεςαλμένων, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λ., οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, verb. 6, 2, 13. - De hiftor. c. inf. τοῦτο - - κατενεχθῆναι. λόγος (ἐςὶ) εἰς λ. dicitur 1, 11, 3. in med. - fed in extr. ἀφανῆ γενέσθαι λόγος (ἐςὶ,) fama eft ib. 5. - - ὡς λόγος (ἐςὶ,) ut fama eft 1, 14, 7. - - ἔργα λόγων ἀρετῇ δόξῃ παρέδωκαν λ. virtute orationis

1, 1, 5. - De oratore, τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi orationem orsus est 1, 4, 1. δυνάμει λόγων προύχων, qui caeteros eloquentiâ anteiret 7, 5, 10. χρηστοῖς λόγ. δελεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις ib. 16. v. εὐπρ. - † λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο, - λέγων λ. sermonibus modestis allocutus est 2, 14, 5. verba fecit. ἐβουλόμην, τοὺς συνήθεις - ποιεῖσθαι λ. consueto illo genere orationis uti 6, 3, 5. - c. adi. μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, nec quenquam admittens ex honestis 1, 13, 14. σεμνοὶ καὶ λ. ἄξιοι πρεσβύται, quantivis pretii senes 8, 8, 20. - c. adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον, mentione 2, 15, 13. quo postr. loco est de externa oratione, ut in pr. duob. potest esse etiam de interna cogitatione, ratione, caussa, respectu, ut λ. ἄξιος dicatur, cuius habeatur ratio, respectus, cura, quem respicias, cogites, cures, magni facias, atque adeo magni faciendus, propter qualemcunque virtutem et praestantiam, et proinde praestans. †† ἀνύσας τὴν ὁδὸν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, omni spe et sermone celerius 5, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici potest, vel cogitatione. †† Nominatim Plur. sensu alio, c. gen. rei, λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραστὴς, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. disciplinarum, artium, praecipue philosophiae Graecae ac Stoicae, it. historiae. τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους, in litteris probatiss. ib. 2. † c. adiuncto, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νόμων ἐμπείροις, viris doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. philosophiae praesertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. historiae, quatenus ad usum imperantium prodest.

λοιμώδης, ph. de re, c. subst. fem. λοιμώδη νόσον, pestilens morbus 1, 12, 1. p. pestilentia.

λοιπὸς, ph. Masc. c. subst. in opp. tacita, σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in castris Praetor. relictae 2, 13, 21. † c. affini v. τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. sq. pars populi, in milites assumta. θεατὴς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum reliquis sac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, αὐτὸς - τῶν λοιπῶν μονομάχων, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifesta, Γερμανοὶ ἱππεῖς - ὁ λοιπὸς στρατὸς, rel. 4, 13, 14. αὐτὸς (dux) - καὶ ὁ λ. στρ. 6, 6, 1. 7, 2, 14. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ., ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. — οἱ στρατιῶται πληγέντες -, οἱ δὲ λοιποὶ στρατιῶται λ. rel. ib. 9. - τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς - ἀνθρώποις, rel. 2, 7, 10. τοὺς πρεσβυτέρους - καὶ λοιποὺς πατρῴους φίλους λ. 1, 17, 3. sine substant. in utravis opp. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, - οἵ τε λοιποὶ, -, caeteri 4, 2, 20. οἱ μὲν πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ λ. 2, 2, 17. ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες 2, 3, 10. ἥ τε σύγκλητος καὶ οἱ λ. π. reliqui 2, 4, 17. Γερμανοὶ -, ἐς ὅσον οἱ λ. caet. 4, 13, 13. οἱ πλεῖστοι -, οἱ δὲ λ. 7, 8, 19. reliqui 7, 12, 3. τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ. caeteris 7, 6, 21. χρηστοὶ -, τοὺς λ. 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. πολίταις s. ἀρχομένοις. † Fem. cum subst. τὴν λοιπὴν δύναμιν, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de re, κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ

συνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad balnea ib. 7. ob adiunctum κρ. potius de actu.

Λόφος, ph. in terra, ᾧ (πεδίῳ) περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα, collis 3, 4, 4. - πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, in colle ib. 6. φεύγοντες ἐπὶ τοὺς λόφους, verſus colles ib. 11.

Λόχμη, phyſ. in opp. μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν, ἢ λόχμαις ὕλαις τε λ. fruticibus 8, 1, 2. fruticetis, dumetis.

Λόχος, phyſ. de re, ſ. abſtracto p. concreto, abſ. niſi quod c. adi. Πιτανάτην λόχον cohortem 4, 8, 7. - in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, cohortes 8, 4, 17. v. Φ.

Λυδὸς, nom. adi. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ, Tantalo Lydo 1, 11, 4.

Λυμαίνεσθαι, ph. Med. de perſ. et hoſte, c. acc. rei, κατατρέχειν καὶ λ. τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, vaſtare 6, 3, 10. ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος ὁ - στρατὸς, quas devaſtaverat 3, 6, 20. — ſimul c. adv. τὰ ἐν Πάρθοις ῥαδίως λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos facile labefactatis 6, 5, 15. vaſtatis, cum vaſtaſſent terras. - c. acc. perſ. οἱ ὄχλοι, τῷ κεράμῳ βάλλοντες, - ἐλυμαίνοντο (αὐτοὺς,) infeſtabant 7, 12, 11. laedebant, noceb. - cum acc. perſ. vel ſimul rei, it. c. abl. modi, ἐπιπεσόντες παντὶ τρόπῳ τόν τε δῆμον καὶ τὴν πόλιν ἐλυμήναντο, populum urbem que vaſtant 3, 3, 6. nocent, noxam inferunt, et quidem τὸν δῆμ. rapina ac caede, ſed τὴν π. incendiis, i. q. §. pr. φονεύειν καὶ διαρπάζειν τὰ - ἐμπιπράναι, et i. q. ſq. ἐνέπρησαν - ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο. †† de re, et quidem animal. c. acc. perſ. τὰ δὲ (θηρία ἰοβόλα) τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſauciantes, ipſos infeſtabant 3, 9. 10. ubi acc. pertinet ad v. utr. ſauciando laedebant ſ. morſu. αὐτοὺς ἥ τε ἵππος καὶ τὸ τῶν καμήλων πλῆθος ἐλυμαίνετο, infeſtare coepit 4, 15, 6. nocuit, laeſit conculcando. — Sed trop. de re inanima, c. acc. rei, τοσοῦτον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, vaſtavit 7, 12, 16, abſumſit, perdidit.

Λυπεῖν, mor. de re, in opp. et c. adv. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, offendit 2, 3, 19. dolet, facit dolorem; ubi ſuppleas acc. perſ. τινὰ ſ. ἀνθρώπους. † Nominatim particip. Neutr. c. artic., abſ. ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, amoliri illam moleſtiam 5, 2, 14. id, quod dolebat, ſ. eum, qui moleſtiam creabat, imperatorem turpem et odioſum. τὸ λυπῆσαν δυςεξάλειπτον, quod offendit 2, 3, 18. res moleſta et noxia, iniuria. — c. acc. perſ. et adiuncto, δηλωθέντα ταῦτα τόν τε Ἀλέξανδρον ἐτάραξε, καὶ τοὺς στρατιώτας ἐλύπησε, contriſtarunt 6, 7, 7. - in opp. ὃ πάντας εὔφραινε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς στρατιώτας, id ſolis moleſtum erat militib. 2, 4, 8. ſed c. adv. ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἐλύπει τὰ λ. ſolicitabant 1, 5, 8. turbabant, inquietabant. ὅ περ καὶ μάλιστα τοὺς δήμους ἐλύπησε, contriſtavit 7, 3, 13. μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθὲν - εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, offenderet 5, 5, 9. diſpliceret. † c. acc. rei et adiuncto, μέγιστον δεινὸν - τὸν παρόντα καιρὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - ἐτάραξε, maximum malum in praeſens dolorem attulit 1, 14, 3. qui Bg. ceperit per ſe acc. τὸν παρ. καιρ. p. adv. εἰς τὸ παρὸν, ſuppleto aliquo perſ. acc. v. c. τινὰς, ſ. τοὺς ἀνθρώπους, dum procedit et altera rectio, *malum* hoc *reddidit* triſte *tempus* praeſens, i. tempus praeſens reddebatur triſte per cogitationem mali et damni huius - in opp. ἐξήρτυεν, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, λυπήσειν δὲ καὶ ἐμποδιεῖν τὴν τῶν β. ὁρμὴν, infeſtaret 3, 14, 16. nocere, debilitare, ingratam reddere, noſtr. *verleiden*. - De perſ. cum accuſ. perſ. ἐλύπουν αὐτοὺς καὶ οἱ Γερμανοὶ λ. ange-

ὕβρι, ph. c. gen. rei, πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες, omnibus corporis ludibriis infultantes 8, 8, 14. contumeliis, iniuriis, laefionibus, amputationibus.

M.

Μάγνος, nom. propr. τὶς ὄνομα λ. Magnus 7, 1, 12. 16.
Μάγοι, fub Caracall. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis conquifitis 4, 12, 8. - c. adiuncto et adv. τοὺς πανταχόθεν Μάγους καὶ ἀστρονόμους καὶ θύτας μετεπέμπετο, Magos ib. 6.
μάζα f. μᾶζα, ph. abf. σῖτον ἀλήσας, - μάζαν ποιήσας λ. mafla inde facta 4, 7, 9. poft ἄρτον αὐτοσχέδιον λ. e frumenti farina, aqua et fale, it. oleo, vino, lacte, rel.
μάθημα, mor. Plur. c. adiuncto, μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ἀφηνιάση λ. difciplinam et ftudia honefta 1, 3, 3. v. καλ. - τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, παλαίστραις τε καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, παιδείαν τε τὴν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐπαίδευεν, ftudiis 5, 7, 9.
μαθητής, mor. de milit. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς - τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, difcipuli 6, 8, 5.
Μαικήνας, nom. propr. καλούμενος λ. Maecenas 7, 11, 6.
μαίνεσθαι, mor. Med. de perf. Καρχηδόνιοι μεμήνασι, infaniunt 7, 8, 9. ftulte faciunt. ἔδει ποτὲ ἐκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, defiuere infanire 1, 16, 1. indecore agere, p. inf. - Sed propr. κελεύει, αὐτὸν, οἷα μεμηνότα, πυρὶ παραδοθῆναι, ut furiofum 1, 9, 14.
Μαισὰ, fem. ἦν τις ὄνομα, - ἀδελφὴ Ἰουλίας, τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Maefa 5, 3, 2. 5, 8, 7. (5, 4, 1. 5, 8, 20. 6, 1, 2.) 5, 5, 9. 5, 7, 1. 6, 1, 9. τῆς Μαισῆς 5, 3, 18. (5, 5, 1. 5, 7, 6) - τῇ Μαισῇ ib. 22. τὴν Μαισὰν ib. 4.
μακαρίζεσθαι, mor. Paff. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, felicitatis nomine praedicantur 5, 1, 12. habentur in felicitatis partibus, in bonis ponuntur et numerantur, praedicantur tanquam partes felicitatis f. tanquam bona, quibus praefentibus felicitas oritur, et aliquis pro felici putatur et praedicatur, noftr. *werden*, als *Theile* der Glückfeligkeit, *gepriefen.*
μακάριος, mor. de re, ἐν μακαρίῳ βίῳ - βιώσεσθαι, beato rerum ftatu 2, 4, 17.
Μακεδονικὸς, de re, Μακεδονικὴν φάλαγγα, Macedonicam 4, 8, 6. — (διαδήματος Μακεδονικοῦ 1, 3, 7.) Μακεδονικῷ σχήματι ib. 5. — Μακεδὼν, de perf. p. nomine gentil., c. fubft. Ἀλέξανδρος ὁ M. Alex. Macedo 6, 2, 3. ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ab A. Macedone ib. 18. - abf. ὁ Ἀλεξανδρος - Ἀλέξανδρος καλεῖται, παραχθέντος - τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ M., in illud Macedonis 5, 7, 5. Μακεδόνες - ἐβασίλευσαν, Macedones 6, 2, 18. — τῆς Μακεδόνων δυνάμεως, Macedonum ib. 19. 1, 3, 6. Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, Macedonibus 4, 8, 1. - Sed p. nom. propr. τῶν Ὀσροηνῶν - ἡγουμένου, - Μακεδὼν ἦν ὄνομα αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22.
μακρηγορεῖν, phyf. de perf., fcribente epiftolam, c. praep. ἐν εἰδόσιν ὑμῖν λ. 5, 1, 3. multis dicere f. multa, fcil. περὶ τούτων.

μεγίςους σωροὺς - ἀρθῆναι, καὶ μ. τῶν καμήλων - πιπτουσῶν, praesertim camel. 4, 15, 13. ubi Bg. καὶ negligit. ἐπέβλεπον οἵ τε ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ μ. οἱ ςρατιῶται, cum caeteri homines, tum praecipue milites 5, 3, 15. 5, 8, 1. † αὐτὸς ἐταράχθη, καὶ μ. εἰρήνῃ - ἐντραφεὶς, turbatus est, praesertim cum in pace fuisset educatus 6, 2, 7. ubi Bg. καὶ iterum negl., c. particip. — τοῦ τε ςρατοῦ παντὸς νοσοῦντος, καὶ μ. τῶν Ἰλλ. maxime que Illyr. 6, 6, 2. τοὺς ἐξοχωτάτους, καὶ μ. τοὺς λ. ac praecipue 7, 1, 16. ἀντιπράττοντες τοῖς - ἐψηφισμένοις, καὶ μ. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, ac in primis 7, 10, 10. - tum in καὶ alius, non merae copulae, sensus, init. quidem enunciat. vel in enunc. solitaria, ὅ περ καὶ μάλ. τοὺς δήμους ἐλύπησε, quod (quidem) *quam* maxime populos contristavit 7, 3, 14. ἐντεῦθεν δὴ καὶ μ. — tunc demum *quam* max. ib. 16. ὅ περ αὐτοῖς καὶ μ. γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον, quae (quidem) res (vel) in primis ambos perdidit 8, 8, 9. †† in med. orat. ςρατιωτικὸν εἶναι δοκοῦντα, (διὸ καὶ μ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν ςρατοπέδων.) quo potissimum nomine 1, 8, 2. quam ob rem et - f. unde et - f. quapropter vel maxime; fed potius tamen p. Lat. *etiam*. ††† Nominatim c. aliqua formula superlativi gradus, vel c. ipso adi. istius gradus, ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιςα προσποιήσασθαι λ. erat aptissimus omnium hominum *quam maxime* simulandae benevol. 2, 9, 18. quod Lat. Bg. proprie aliud Gr. ὡς μάλιςα. †† συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. quam liceret, maxime exp., ubi, commate facto post αὐτ. et ἔνι, pertinebit adv. μ. ad superl. ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἐνὶ μάλιςα σὺν τῇ ςρατιᾷ ἠπείγετο, Severus autem quantum maxime poterat cum exercitu festinabat 3, 2, 1. ubi Bg., facto quidem nullo commate, tamen praemisso adv. *max.* ante v. *pot.*, separat adv. μ. a v. sq. ἠπ. et iungit potius c. pr. formula superlativi.

μᾶλλον, sensu augendi, in med. orat., solum, πλὴν -, μ. ἠπείγετο, magis 8, 4, 1. ὀργῆς μ. ἐνεπίμπλατο, adhuc magis 8, 5, 4. † c. adi. posit., p. comparat. τὰ ἐνταῦθα, προυργιαίτερα ὄντα καὶ μ. ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. et urgentiora. τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μ., ἢ κατ' ἄνδρα λ. ut remissiore, quam pro viro 5, 2, 11. remissiore pro v. - c. particula alia simul, τοιαῦται - αἰτίαι ἔτι μᾶλλ. λ. adhuc magis 7, 1, 25. post aliud illud ἔτι δὲ καὶ μ. §. 11. εὐφημήσαντες -, ἔτι καὶ μᾶλλ. παρώρμησαν αὐτὸν, adhuc magis (etiam) 3, 6, 17. †† ab init. enunciat. et §. ἔτι δὲ καὶ μ. αὐτὸν ἐλύπει λ. adhuc autem magis eum solicitabat 1, 3, 8. sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. adhuc vero etiam mag. f. sed etiam adh. m. ὅθεν καὶ μ. quapropter multo magis 8, 6, 7. †† c. v. et subst. adeo multitudinis, τότε δὲ μ. ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος, tunc vero etiam aucta multitudo 8, 2, 10. magis f. in maius aucta est. init. membri in med. ἄνεσις πᾶσα, μᾶλ. δὲ καὶ πρόκλησις δέδοτο λ. immo potius et invitatio 7, 3, 4. *immo* vero *et*, propr. *potius* vero *etiam* f. *magis* vero *adeo*, nostr. *vielmehr* i. *mehr* aber *auch* f *fogar*. †† c. particula relat. f. comparat. ἔχαιρε, μ, συςρατιώτην με, ἢ υἱὸν καλῶν, *libentius* commilitonem me, *quam* filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. v. χαίρ. c. μᾶλ. contraxit in unum adv. comparat. gradus, p. gaudebat f delectabatur vocare me potius commilitonem, quam fil. συςρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μ., ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χα-

4. 7, 1, 21. 7, 2, 6. 7, 6, 21. 7, 11, 3. 8, 3, 4. 8. 5, 15. 26. - Μαξιμίνου 7, 5, 1. 12. 7, 6, 6. 20. 7, 7, 13. (bis.) 7, 8, 4. 7, 9, 9. 23. sq. 7, 11, 10. 8, 3, 20. 8, 4, 22. 8, 6, 10. Μαξιμίνῳ 7, 9, 7. 7, 12, 3. 20. 8, 1, 1. 8. 5, 11: Μαξιμῖνον 7, 6, 13. 7, 9, 1. 24. 8, 4, 1. - sed c. artic. ὁ Μαξ. 6, 9, 13. sq. 7, 1, 2. 13. 7, 2, 9. 13. 7, 8, 5. 7, 12, 17. 8, 1, 2. 8, 2, 2. 5. 8, 4, 8. - τοῦ Μαξ. 6, 8, 7. 6, 9, 1. sq. 10. 7, 1, 18. 25. 7, 2, 4. 7, 3, 17. 7, 5, 19. 7, 7, 3. sq. 9. 8, 5, 1. 19. 25. 8, 6, 3. τῷ Μαξ. 6, 9, 11. 7, 1, 23. 7, 4, 3. 7, 6, 10. 7, 8, 1. 7, 9, 7. 8, 1, 9. 8, 3, 1. 8, 5, 3. τὸν Μαξ. 6. 8, 4, 10. sq. 7, 1, 16. 8, 5, 20. - †† una eadem que §. et c. artic., τῷ Μαξιμίνου ϛρατῷ, - τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. 8, 6, 13.

Μάξιμος, imper. sine artic. Maximus 7, 10, 15. Μαξίμου, 8, 6, 4. Μαξίμῳ ib. 11. Μάξιμον 7, 10; 6. - sed c. artic. ὁ Μάξ. 7, 10, 7. 7, 12, 3. 8, 6, 15. 8, 7, 1. 7. 19. 8, 8, 8. 10. - τῷ Μ. ib. 3. 11. sq. - τὸν Μ. 7, 10, 19. 8, 7, 4.

Μάριος, nom. pr. Σύλλα ἢ Μαρίῳ, Mario 3, 7, 18.

Μαρκία, Commodi concubina, sine artic. 1, 17, 2. 21. Μαρκίαν ib. 15. 1, 16, 9. - c. art. ἡ Μ. 1, 17, 7. τῇ Μαρκία ib. 8. 2, 1, 6.

Μάρκος, nom. pr.; c. artic. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ, Marco 1, 2, 1. — τὸν Μάρκον 1, 4, 15. - sine art. Μάρκος 1, 3. 6. 4. 5, 15. — Μάρκου 1, 1, 5. 1, 2, 10. 2, 14, 7. 5, 2, 8. Μάρκον 1, 3, 1.

Μαρτιάλιος, occisor Caracalli, sine art. Martialis 4, 13, 2. - sed c. art. ὁ Μ. ib. 11. 13. τῷ Μαρτιαλίῳ, Martiali ib. 3. τὸν Μαρτιάλιον, Martialem ib. 13. 15.

Μάρτυς, trop. de perf. et Marco; ut deo, τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, sub teste 1, 5, 22. illo praesente, vidente et audiente, i. q. pr. ἐπακούειν καὶ ἐφορᾶν. † c. adiuncto, de Iove, συνῆλθον - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν Καπετωλίου, - ὥσπερ ὑπὸ μ. τῷ Διὶ καὶ συνέδρῳ, ἐπισκόπῳ τε τῶν πραττομένων, quasi (sub) teste 7, 10, 6.

Μαρτυρεῖν, trop. de re, sed acc. rei oppresso, μαρτυρεῖ (τοῦτο) τὸ γραμματεῖον, testimonio est iste libellus (huius rei) 3, 12, 5. testatur id, confirmat.

Μάταιος, de re, mor. Masc. c. adiuncto, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον - ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, bellum irritum 3, 8, 19. inutile, nemini amplius profuturum. - Fem. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, moram inanem 6, 7, 24. ubi nil agitur interea, et qua nil proficitur ad bellum finiendum, sq. expl. ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, vana spe 6, 2, 9. falsa, incerta. - Neutr. ματαίοις ἐγκλήμασι; vanas criminationes 2, 4, 16. fals., fictas.

Ματερνιανὸς, nom. pr. sine art. Ματερνιανῷ τινι λ. Maternianum 4, 12, 7. - c. art. ὁ Μ. ib. 9. 4, 13, 1. Μάτερνος, nom. propr. Maternus, 1, 10, 2. c. art. ib. 7. 15. - τῷ Ματέρνῳ, ib. 13.

Μάτην, mor. μὴ μ. - τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non frustra 1, 4, 7. sine fructu et grati animi officiis, documentis. - † c. adiuncto, μ. ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, fr. 5, 4, 18. sine utilitate alterius.

Μαυρούσιος, p. subst. de perf. Μαυρούσιοι, ὄντες φονικώτατοι λ. Mauri 3, 3, 6. in bello; ut iaculatores. Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, Mauritanorum 1, 15, 4. Commodi magistri in hac arte. — † c. adiuncto. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Mauros et Numidas 4, 3, 15. Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, Mauris 7, 9, 2. - in opp. Μ. τῶν βαρβάρων, Mauror. ib. 3. ubi sunt pars Maurorum, non

vero, tanquam in urbe facturus eam, parabat. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μ. πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδέδεικτο, in praeliis 2, 9, 12. — μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μ. αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς γειτνιῶντας, neque tale futurum bellum 6, 2, 10. v. εἰμ. et ἔχ. - μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μ. pugnae, pro patria ſubeundae 8, 4, 21. e muro. † μήτε τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαῤῥοῦντες μ. 3, 4, 19. neque fidentes pugna illa per haſtas et gladios, v. δόρ. †† ταῖς κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ; Parthico praelio 6, 6, 9. ubi e pr. repeti licet ſing. γενομένῃ. †† ſimul c. adv. τὴν διὰ δοράτων συστάδην μ. ἀνανταγώνιστον 4, 10, 7. pugnam per haſtas comminus invictam, v. ἀν. - Sed c ſolo adv. ἐν τῇ συστάδην μ. comminus pugnando 2, 10, 17. v. συς. - πρὸς τὴν συσταδὸν μ. ſtatariam pugnam 6, 7, 19. ταῖς συς. μ. comminus pugnando 7, 12; 11: †† Cum gen. perſ., a) ut obiecti, οἱ τοξόται πρὸς Γερμανῶν μάχας ἐπιτήδειοι, ad Germanorum praelia 7, 2, 5. ad pugnas contra Germ. l. cum Germ. - ſimul c. praep. θηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, in comminus decernendo cum beſtiis inſtituebatur (Commodus) 1, 15, 17. v. ἀντ. b) ut auctoris; μηδὲν τι προσήκειν νομίζων ἑαυτῷ τὰς πρὸς τοὺς Ἀτρηνοὺς Σεβήρου μάχας, Severi cum Atrenis pugnas 3, 9, 16. ††† c. dupl. gen. tali, μεγάλαι αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον ἑκατέρωθεν στρατοπέδων Ῥωμαικῶν μάχαι, καὶ αὖ τοῦ Σεβαστοῦ πρὸς Ἀντώνιον, magnae (erant) Caeſaris adverſus Pompeium, utrinque exercituum Romanorum pugnae, 3, 7, 18. — ſimul c. adv. πρὸς τὴν συστάδην μ. Ῥωμαίων, adverſus Romanorum ſtatariam pugnam 3, 4, 18. ††† μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μ. τῶν ἐχθρῶν κεκρατηκέναι, poſt longum certamen 4, 4, 4. Caracalla cum fratre aut fratris defenſoribus. † μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον, magna vi et alacri certamine pro muro pugnantes 8, 4, 19.

μάχιμος, phyſ. ſ. mor. de perſ. c. praep. Compar: μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν συστάδην μάχην Ῥωμαίων τὰ τῶν - βαρβάρων, ut bellicoſiores eſſent - barbari 3, 4, 18. animoſiores, pertinaciores. -- Superl. c. adiuncto, εἰσὶ μαχιμώτατοι καὶ φονικώτατοι, pugnaciſſimi (Britanni) 3, 14, 14. - c. ſubſt. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, militum pugnaciſſ. 2, 15, 1. βαρβάρων τῶν μ. 7, 1, 26.

μάχομαι, Med. de perſ. phyſ. in bello, c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτάβανος ἐνθύμως μάχεται, pugnare 4, 15, 15. τῶν συσταδὸν μαχομένων, eos, qui pugnarent ib. 5. ὡς ἀμελέστερον μαχομένους, pugnantibus 8, 2, 5. ††† ᾤετο, - τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν ἀσθενέστερόν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀτακτότερον μάχεσθαι, copias Perſarum - imbecilliores futuras (eſſe) et minus ordinate depugnaturas 6, 5, 5. praeſ. p. fut. - ſimul c. adiuncto al. e pron. relat. οἱ ἐπέκεινα βάρβαροι, ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις -, γενναίως μάχονται, praeliantur 4, 15, 9 - At c. ſolis adiunctis e particip. modi, τὰ πλεῖστα φεύγοντες, εἰς τοὐπίσω τε τοξεύοντες, ἐμάχοντο, praeliabantur 3, 4, 19. - dimicabant 4, 15, 3. - cum praep. et adv. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, pugnare 8, 2, 2. ὁ στρατὸς ἑκατέρωθεν ἐμάχοντο. ὑπὲρ τοῦ - οἱ δορυφόροι, pugnab. 5, 4, 14. μάτην ὑπὲρ - φυγάδος μάχονται, pugn. ib. 18. Cum ſolis praep. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος ib. 17. — ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, pugnantem 7, 2, 14. οἱ ὑ. αὐτοῦ μαχόμενοι, qui pugnabant 5, 4, 16. οἱ ὑ. ἄλλου μ. qui dimicant 8, 3, 12. τοῖς

animi dotibus ac virtutibus, tum magnis multis que bonis externae fortunae, terris, potentia, mi itibus, tum ob haec et res gestas clari, nobiles, si sq. ἐνδ. per expl. subiicitur. - Per titulum peculiarem, de rege tum Persarum, μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, magnus rex Art. 6, 4, 8. - tum Parthiae, c. art c. vel sine eo, ὁ μ. βασ. Ἀρτάβανος, m. r. 3, 9 18. cf. 15. sq βασιλέως μεγάλου 4, 10, 4. cf. 2. Ἀρτάβανον, τὸν - καλούμενον τὸν μέγαν βασιλέα 6, 2, 3. πρὸς μέγαν β. 4, 14. 14 5. 1. 8. - Tum de re, phys. c. adiuncto, μέγας καὶ σφοδρὸς χειμάρρους, m. 5, 3, 10. copiosus. - in opp μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον, magn. 2, 9. 6. — Sed mor. μέγαν κίνδυνον, m. peric. 4, 4. 9. grave, magni momenti, cum vitae iactura s. vulnere lethali. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, ingens bell. 6, 2, 9. multos sumtus et milites requirens, magna pariens damna, etc. - Fem. de re, phys. μεγάλη φωνῇ, magna voce 1, 8, 12. 2, 13, 9. 4, 5, 17. forti, clara. μεγάλαις βοαῖς, magnis clamorib. 5, 2, 6. μεγάλην πόλιν, magnam urb. 3, 7, 5. - Sed mor. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρησκείας λ. multis acclamationib. 3, 10, 2. μεγάλῃ σπουδῇ τὰ σχήματα ἐπιτηδεύοντων, ingenti studio 5, 4, 13. vehementi ardore. εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, m. potent. 3, 10, 12. μ. ταραχὴν ἐνέβαλλε, m. perturbat. 3, 7, 1. μεγάλαις φροντίσι, m. solicitudine 7. 8, 1. — † ἐν πολλαῖς καὶ μ. πράξεσι 2, 7, 8. μ. δωρεῶν ὑποσχέσεσι 1, 10, 3. † μ. ὑποσχ. καὶ ἐλπίσιν 2, 9, 17. μ. συντάξεσι , , 24. μεγάλων μισθῶν ib. 25. μ. δωρεῶν 1, 9, 18. μ. εὐεργεσιῶν 2, 3, 14. μεγάλαι (ἦσαν) αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον - μάχαι, m. pugnae 3, 7, 13. ob fortitudinem pugnantium et nu ne um, it. caes rum, etiam longitudinem durationem que certaminis. — Neutr. de re, c. subst. phys. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος, cum magnus esset agger 4, 15, 14. altus et latus. τὴν γέφυραν, ἔργον μέγα καὶ κάλλιστον, opus ingens 8, 4, 4. longum, latum et altum partim. - Sed mor. partim, μέγα τι πλῆθος, magna multitudo 7, 4, 9. 4, 14, 6. ingentem multit. 7, 2, 2. δέος μ. metus magn. 2, 11, 6. † δόξης κλέος μ. gloriam ingentem 4, 14, 18. μ. δέλεαρ προδοσίας, magnas illecebras prod. 5, 4, 4.— † μεγάλα ἆθλα, magna praemia 1, 17, 24. † ἔργων μεγάλων τε καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum magn. 1, 1, 4. magni momenti, bellorum, imperiorum mutationum. † c. adv. et adiuncto, οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, tam magna - dignitas 1, 10, 12. †† ταῦτα, μεγάλα, ὄντα καὶ ἐξαίρετα, magna 2, 3, 13. - Cum pron. et neg. οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat ib. 21. per ellips. pr. κατὰ, iuvari secundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere. - † c. adiuncto, τὸ ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι οὐδέν τι μ. ἢ βαρὺ πρεσβύτῃ, non aliquid m. grave (quid) 2, 5, 9. † c. solo pron. μέγα τι δράσας, magno aliquo edito facinore 1, 10, 8. sc. πρᾶγμα, v. δρ. - † sine omni adiuncto, τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, imperium - ad summum - processurum 1, 11, 8. sc. χρῆμα, ὕψος, βάθρον, μέρος s. μέτρον. — Sed τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι, magnas faciendas largitiones 2, 3, 23. magna largiri. καί τοι μ. λαμβάνοντες, quamvis multa magna que accipientes 2, 11, 14. sc. χρήματα. - ὑπισχνούμενος μ. multa 2, 13, 3. sc. πράγματα, χρήματα, δωρήματα. - † ἐκεῖνον, καίτοι μ. ἐλπίζοντα, magna 7, 1, 24. sq. expl. † οἰόμενος, μ. χαρίζεσθαι τῷ Μαξιμίνῳ, magnopere se gratificaturum (esse) Maximino ib. 23. sc. πράγματα, rem gratam s. gratissimam fa-

cere f. facturum esse. - † c. artic. et gen. rei, τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis 2, 8, 2.

μέγεθος, ph. c. gen. anim. μεγέθει θηρίων, magnitudine 2, 11, 18. elephant. - de hominib. c. gen. rei, μεγέθει σωμάτων 3, 13, 11. de milit. διὰ μέγεθος - σώματος, proceritatem 6, 8, 2. vastitatem 7, 1, 6. 14. σωμάτων μεγέθεσι, statura 2, 10, 17. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος λ. qua statura 4, 9, 9. - †† in opp. per acc. ellipt. ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι, in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. f. in corpore valde parvae staturae. - De aliis rebus, c. gen. rei, ποταμῶν μεγέθεσι, magnitudine 2, 11, 9. πιστεύσαντες αὐτοὺς τῷ μ. τῆς πόλεως 8. 2, 10. - sed abs. τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας 4, 3, 15. v. ἀπολ. 7, 6, 2. — Mor. de re, c. gen. rei, μηδέ σε τοῦ ἔργου τὸ μ. ἐκπληττέτω 3, 11, 12. προύχοντα - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine 2, 1, 20.

μέγιστος, Masc. phys. de pers. c. acc. rei ellipt. ἦν μέγιστος τὸ σῶμα, maximo corpore 7, 1, 26. Maximinus, *corpore* maximus. - abs. οἱ δορυφόροι. ὄντες μέγιστοι, proceri 5, 4, 14. - † cum gen. pers. ἐπιλεξάμενος Περσῶν τοὺς μεγίστους, delectos ex Persis maximae staturae 6, 4, 7. - † in opp. μικρὸς ὢν, - μ. ἥρωας ἐμιμεῖτο, maximos 4, 9, 5. - Sed de re, αἰγιαλὸς μ. littus ingens 3, 4, 4. λίθος μ maximus 5, 3, 10. νεὼς μ. ib. 8. 5, 5, 15. ποταμῷ μεγίστῳ 8. 4, 2. sq. expl. † μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι 6, 7, 14. c. expl. §. sq. † c. abl. modi, πλάτει καὶ βάθει μ. ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ὄμβρων μεγίστων 3, 3, 9. † ἵππων μ. 5, 6, 16. - alt. et long. πύργους μεγίστους ib. 21. μ. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. - At mor. πόλεμον, μέγιστον ὄντα 5, 1, 7. sq. expl. ἐπὶ μεγίστοις μισθοῖς. maxima mercede 1, 5, 5. - Fem. de re, ph. τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίστη, imago ingens 2, 9, 8. ἐπὶ μεγίστης - κλίνης, maximo lecto 4, 2, 3. μεγίστῃ κλαγγῇ 4, 15, 2. † εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ 5, 5, 11. μεγίσταις εἰκόσιν 7, 2, 15. ἐμβολὰς τοῦ Νείλου, μεγίστας οὔσας, ingentes 4, 9, 17. — † Nominatim de urbibus, ἡ Ἀκυληΐα -, μεγίστη πόλις, maxima urbs 8, 2, 6. 3. ἐν Σιρμίῳ -, τῇ μεγίστῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae maxima 7, 2, 19. † τὴν Καρχηδόνα, - τὴν πόλιν, οὖσαν μεγίστην καὶ πολλὴν, quae magna et ampla 7, 9, 17. 7, 6, 1. — τὴν Ἀντιόχειαν, μ π. maximam 2, 7, 15. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην τότε λ. max. 3, 1, 16. universe autem, τῶν μεγίστων πόλεων 7, 12, 16. πόλεσι μεγίσταις 1, 10, 4. † π. ταῖς μ. ib. †† δυνάμεως μ. διαφθαρείσης, exercitu ingenti 6, 5, 23. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ - μεγίστῃ, parte maxima ib. 16. δύναμιν ἄγων μεγίστην. copias max. 7, 9, 7. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν καὶ μ. copias, quae multae erant et maximae 2, 15, 1. magni momenti f. magnae staturae, procerae. †† πολλὴ - ἦν καὶ μ. ἀρχὴ, ampla et maxima provincia 2, 7, 7. π. quoad imperium est in terras varias ac plures, sed μ. quoad in physice magnas f. longas latas que, et superl. p. positivo. δύο - ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίστας, imperia maxima 4, 10, 5. - Sed mor. μεγίστη αὕτη συμφορὰ, ingens 6, 5, 23. † αὕτη - πρώτη καὶ μ. αἰτία - μίσους, max. 1, 8, 14. gravist., maxime et vehementissime incitans. μεγίστην μάχην 3, 4, 5. ἐν ταῖς μ. πράξεσι 5, 5, 20. — ἐν πρ. μ. 7, 5, 3. μ. αἰτίαις λ. in m. crimina 6, 1, 15. μεγίστας νομὰς, magnum congiarium 3, 8, 8. νομ. καὶ δόσεις μ. donativum ingens 6, 8, 16. †† cum gen. rei, τὰς μ. τῶν βασιλ-

κῶν πράξεων, maxima imperatoria munia 5, 7, 12. τὰς μ. τῶν β. πίστεων, maxima imperii munia ib. 14. †† κίνησις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus maximus 1, 7, 1. de motu corporis aut animi. - motus ingens 6, 3, 3. - Sed potius de affectu, μεγίστη ταραχῇ, max. 3, 1, 3. μεγίστην δυσθυμίαν - καὶ ἀδοξίαν λ. 6, 6, 4. Φροντίσι μεγίσταις 2, 3, 1 τιμὴν μ. 5, 5, 21. τῶν μεγίστων τιμῶν 3, 11, 16. Neutr. de re, ph. μέγιστον χῶμα, ingens acervus 4, 2, 18. - † cum gen. rei, μ. γενόμενον τῶν - ἔργων, maximum - operum 1, 14, 4. μεγίστου βάθους καὶ πλάτους 8, 4, 2. † τοῦ μ. ἀγάλματος κολοσσιαίου 1, 15, 19. — ἄλσει μεγίστῳ 7, 2, 13. μ. τείχει 3, 1, 14. μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας 1, 12, 10. μ. πολυάνδριον 4, 9, 14. μ. μέρος τῆς πόλεως λ. 7, 12, 13. βάθος μ. 8, 1, 13. ξύλων μεγίστων, lignis ingentibus 4, 2, 12. μεγίστοις ἄλσεσι 1, 12, 3. μέγιστα ὄρη 2, 11, 16. — † δισσὰ καὶ μ. τρόπαια, duo max. 3, 7, 16. ὀρύγματα μ. foveas ingentes 4, 9, 14. †† Mor. πλήθους μεγίστου, max. 1, 9, 7. — † c. subst. diversi sexus, μετὰ μεγίστου πλήθους καὶ δυνάμεως, cum max. copiis et viribus 4, 14, 6. σὺν μεγίστῳ πλήθει στρατοῦ, cum ingentibus copiis 4, 15, 1. μ. τάχει, max. 2, 14, 13. — †† μέγιστον στρατόπεδον, max. exercitus 5, 3, 16. ††† c. gen. rei et artic. εἰς τὸ μέγιστον ὕψους, ad supremum fastigium 1, 13, 12. sc. μέρος, βάθρον, μέτρον. †† De affectu, ἐν μεγίστῳ δέει, max. 3, 8, 6. ††† μέγιστον δεινὸν λ. 1, 14, 3. † τὸ - μέγ. - ὄναρ, praecipuum 2, 9, 5. †† c. artic. et adiuncto et c. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, maximos et extremos victoriae fructus 8, 5, 15. sc. μέρη. ††† cum art. at abs. τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθαι τὰ μ. meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. sc. πράγματα s. μέρη, meae memoriae gratificabimini maxima, i. maxime, s. meae mem. favebitis et proderitis maxime, optime consuletis, prospicietis, s. facietis, ut mei memoria ap. alios exsistat et maneat, ea que optima et gratissima, in animis, ore ac scriptis. Eodem redeat, ubi τὰ μ. p. adv. sumas, per ellips. praep. et superiora substant., κατὰ τὰ μέγιστα πράγματα s. μέρη.

μέθη, ph. abs. ὑπὸ μέθης, ebrietate 1, 17, 25. † ἀπὸ μ. ἐκραιπάλων, ex ebr. 2, 1, 3. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. μὴ - μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ebrietati 1, 3, 3.

μεθίστημι, ph. de pers., c. acc. pers. et praep. τινὰ τῶν στρατοπέδων μετέστησεν εἰς ἕτερα χωρία, quosdam exercitus transtulit 6, 4. 14. — trop. c. acc. rei et praep. una, τὴν ἀρχὴν εἰς Πέρσας μεταστήσας, postquam transtulit 6, 3, 10. cf. 6, 2, 4. sqq. 17. 21., imperandi potestatem et dignitatem, aliis ereptam, dedit. - sed c. praep. dupl. et casu modi, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχ. ἐκ Μήδων εἰς Π. μεταστήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5.

μεθόριος, phys. adi. de re, Masc. θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, ad aras terminales 7, 12, 18. quae in finibus s. terminis Italiae erectae erant, quibus claudebatur et dividebatur Italia ab aliis terris, et territorium imperatoris Rom. ab aliarum civitatum territorio. - Neutr. plur. p. subst. c. gen. loci, Φοινίκης καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, in Phoeniciae et Syriae finibus 5, 4, 10. confiniis, confinio, sc. μέρεσι s. χωρίοις.

μεθύειν, phys. de pers. in opp. αὐτὸς μεθύων - νηφούσης γυναικὸς, temulentus 1, 17, 10. s. trop. stupidus, vecors.

μείζων, Masc. phys. de pers. c. subst. fem. φρουρᾷ μείζονι, custo-

et τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) ἐπιβαίνοντα 5, 7, 7. ad ſummum 13 annorum; unde ab Herodi. nomen tributum ei τῷ μειρ. l. l. contra rationem vulgarem, quam ab init. propoſui, ſi ſumitur annus ille 12, ſed ſi alter 13., convenienter cum vulgari ratione et anno 14, quoniam a loco 5, 7, 7. ad illum 6, 1, 12. modo interceſſit tempus unius anni. †† De eodem Alexandro, per contemtum, cum epitheto, μειράκιον μικρὸν, λ. adoleſcentem puſillum 6, 9, 10. annorum 28 ſ. 27. ſ. adeo 29.

μέλας, ph. Fem. de re, μέλαινα ἡ χροιὰ, niger color (lapidis ſ. ſtatuae div.) 5, 5, 11. - μελαίναις ἐσθῆσι, atris veſtibus (indutus ſenatus in luctu de imperat.) 4, 2, 5.

μέλει v. μέλω. - μέλλησις, ph. ſ. mor. c. adiuncto, οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς, neque locum eſſe cunctationi 1, 17, 16. μ. καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. τοῦ Νίγρου μέλλησιν καὶ ῥαθυμίαν καταγινώσκοντες 2, 12, 4. - † ſimul cum praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μ. - πρὸς τὸ λ. cunct. in 6, 7, 1. - cum gen. perſ. διὰ μέλλησιν αὐτοῦ, propter eius cunct. 6, 8, 8. τὴν αὐτοῦ μ. - ἐλέγχειν 7, 1, 14.

μέλλω, mor. de perſ., in periphraſi fut. c. inf. alius v. et quidem c. inf. praeſ. ὥρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτὴν, cuiusmodi ſumus hac nocte celebraturi feſtum 1, 17, 13. ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 7, 11, 13. - †† c. inf. aor. 1. εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiamſi eſſent pro ipſo dimicaturi 2, 10, 9. - c. inf. fut. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus eſſet ſuperior 3, 2, 6. ἐ. ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus 7, 1, 13. 16. †† ποιήσειν ἐ. facturus videbatur (erat) 7, 2, 20. εἰ δὴ ἔμελλον - δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν, ſi eſſent habituri 1, 10, 15. ἐμέλλησε δ' ἂν - εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat induturus 2, 4, 15. - † ſimul c. adv. ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσειν ἐ. permoturus erat 2, 5, 14. - ††† oppreſſo inf. et repetendo e v. pr. νέου μὲν γὰρ ἔτους ἐπιούσης ἔμελλεν ἡμέρας, novi autem anni ſecunda die erat *deſiturus* 1, 16, 1. ſc. παύσασθαι ſ. παύσεσθαι ſ. παύεσθαι. Per quae loca omnia, ut et per ſqq. cum inf. aliquo, procedit v. μ. etiam per Latt. illa v. auxiliaria, *velle*, debere, *oportere*, nec per ſolum v. ſubſt. *eſſe*; quibus adeo *quatuor* v. Latt. licet interpreti variare in reddendo v. μ. ſed liberius quoque per *quintum* Bg. *videri*. - de re, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε - λυπήσειν - καὶ ἐμποδιεῖν, quidquid conduceret - infeſtaret ac impediret 3, 14, 16. quae *ſexta* Bg. ratio fuerit per verbi adiuncti merum *impf. coniunct.*, quo tempore proprie erat v. μ at tantum in *indicat.* modo. ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλε -, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, quae innatatura eſſent, nec poſſem itura, 8, 4, 11. - Nominatim in particip. a) per eandem rect. c. inf aliquo, et adeo cum inf. praeſ. de re ſ. perſ. μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, μέλλουσαν - ἀπόλλυσθαι, iamiam interituram 8, 3, 5. - c. inf. aor. 1. de anim. παρδάλεως -, μέλλουσαν δήξασθαι, iamiam morſuram 1, 15, 12. quae *ſeptima* ſit Bg. ratio, ut v. μ. mutetur in adv. temporis, e notione iſtius, (*proximitatis* dixerim,) ſed inf. in merum fut., at particip. — c. inf. fut. de perſ. Φήμην, ὡς αὐτοῦ τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. ex eadem ratione, ſed per adv. aliud ſyn. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ut (is,) qui videtur paſſurus malum 4, 5, 5. μέλλοντά τε εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, cum ſit in urbem venturus et curiam ingreſſurus 5, 5, 9. ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut

μεμονωμένος v. μονοῦμαι.
μεμιημένος v. μυεῖσθαι.
μέμφεσθαι, Med. de perſ., mor. c. acc. rei, εἴ τι μέμφοιντο, ſi qua deſiderarent 6, 9, 2 reprehenderent, vituperarent, non bene fieri dicerent, fere pr. αἰτιᾶσθαι. c. acc. perſ. et coni. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς φιλάργυρον, accuſabant ib. 9. de matre dicebant cum indignatione et dolore.
μὲν, A) ſolum, init. §. et orat., poſt adv. πάλαι μ. dudum equidem 2, 1, 16. - poſt pron. ὑμεῖς μ. 2, 10, 10. p. μὲν γὰρ λ. — αὐτὸς μ. ipſe quidem 7, 8, 24. p. μὲν οὖν. - †† poſt adi. ἄπιστα μ. οἶδα λ. equidem ſcio ib. 6. - poſt coni. ὅτι μ. - ἐσμὲν λ. nos quid. 2, 13, 10. - † poſt verb. ſ. particip. ἐν εἰδόσι μ. ὑμῖν 5, 1, 3. 4, 5, 3. In med. orat. poſt pron. ἐκεῖνον μὲν λ. illum 7, 1, 24. - praep. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς, περὶ μ. τοῦ θανάτου λ. de morte quidem 2, 1, 7. quod attinet. - poſt adv. ἤδη μ. 4, 1, 2. μάλιστα μ. praecipue quid. 4, 7, 6. ἐπὶ πλεῖστον μ. diu quidem 3, 7, 6. καὶ πάλαι μ. λ. 1, 9, 15. καὶ πρῶτον μ. λ. ac primum 6, 1, 3. - poſt ſubſt. Φῆσος μ. ὄνομα 4, 8, 11. πρόφασιν μ. ib. 16. - poſt verb. οἷς ἐχρῶντο μ. quibus *ſcilicet* utebantur 8, 4, 10. — B) c. particulis al., in ſumma vicinia e ſerie litterarum, a) νέου μὲν γὰρ λ. novi *autem* 1, 16, 1. πρῶτον μ. γὰρ λ. *nam* primum *quidem* 2, 4, 12. ἐπὶ μ. γ. τὸ λ. *nam* ad ſcite *quid.* 2, 10, 14. τῶν μ. γ. τοι. *nam* 4, 9, 4. ἐγὼ μ. γ. ἡγοῦμαι λ. equidem reor 7, 8, 18. - Sequente ſimul relat. ὁ μ. γ. πατὴρ - ἡμῖν δὲ λ. *nam* pater *quidem* - nos *autem* 1, 5, 17. ſq. 1, 6, 14. ſq. 1, 7, 6. 1, 17, 3. 3, 2, 6. ſq. 3, 4, 19. 21. τὰ μ. γ. παρ' ἡμῶν πάντα λ. nam a nobis quidem omnia 3, 6, 4. ſq. 3, 7, 18. ſq. 4, 2, 2. 4, 5, 4. 6. 4, 14, 10. ſq. 5, 1, 11. οἱ μὲν γ. - εἰληφ. enimvero ib. 13. 6, 5, 8. 6, 7, 10. †† οἱ μ. γ. - οἱ δὲ - quippe alii 7, 6, 17. nam alii quidem. καὶ πάντες μ. γ. ὄχλοι λ. ac omne quidem vulgus 7, 7, 2. etenim *omne* quidem *vulgus.* 7, 9, 17. ſq. †† Seq. ſimul relat. neg. δύο μ. γ. ὄντων - μηδὲ λ. 8, 7, 16. niſi μὲν dicatur ſolitarium ſtare. ††† Seq. ſimul copula mera, pro relat. τὰ μὲν γὰρ προάστεια - τῇ τε ξυλείᾳ, nam ſuburbana quidem - ligneâ *que* materiâ 8, 4, 22. b) αὕτη μὲν δὴ - αἰτία λ. haec ſcilicet 1, 8, 14. *igitur* haec *quidem.* ὅπως μ. δ. Σεβῆρος, quomodo *igitur* Sev. 3, 15. 18. igitur quomodo Sev. *quidem.* τέλος μ. δ. τοιοῦτον λ. finis nempe talis 6, 9, 15. *igitur* fin. *quidem.* — Sed ſequente ſimul relat. ὁ μὲν δὴ ἀκαίρου λ. - οἱ μέντοι λ. ille itaque intempeſtivae - qui vero 1, 9, 14. ſq. igitur ille quidem. τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος λ. - ὁ δὲ Κόμμοδος λ. hunc videlicet exitum — Commodus autem ib. 23. ſq. 1, 11, 14. ſq. 1, 13, 12. ſq. τοιοῦτος μ. δ. - ἠλλ. δὲ - ὅσα μὲν - π. δὲ λ. 1, 14, 17. τέλος λ. δ. τοιοῦτον λ. - ἐπειδὴ δὲ λ. finis *quidem* talis 2, 5, 16. ſq. 2, 9, 22. ſq. 2, 14, 14. ſq. 3, 1, 1. ſq. ib. 16. ſq. κατὰ μ. δ. Καππαδοκ. ac in Capp. quidem 3, 3, 3. *igitur* in Capp. *quid.* c) εἰ μὲν οὖν λ. quodſi 2, 13, 11. *igitur* ſi *quidem.* πρῶτον μὲν οὖν λ. ac primum quidem 6, 1, 6. *igitur* primum *quid.* τὰ μ. ὁ. πρῶτα λ. igitur primum 6, 2, 8. ἐκεῖνος μ. ὁ. qui quidem 7, 1, 22. *igitur* is *quidem* - τὰ μ. ὁ. πολεμικὰ λ. in bellicis *nempe* 7, 3, 1. *igit.* in bell. *quid.* - Seq. ſimul relat. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. — ἀλλὰ γὰρ λ. aliquamdiu quidem - Verum enimvero 1, 8, 5. *igitur* aliq. *quid.* τὸν μ. ὁ. - ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. 2, 2, 14. 16. 3, 4, 15. ſq. 3, 9, 21. 3, 12, 26. ſq. †† ὁ μὲν δὴ - ποτὲ μὲν - ποτὲ δὲ λ. 3, 13, 13. ſq. 4, 1, 1. ſq. 4, 4, 7. ſq. 4,

Praefertim quoad fitum, p fitp fitum verbo, ὁ Κίμμ. τέθνηκε μὲν, ὁ Περ-ὶν δὲ λ. C mmoda m mortuum effe, Pert nacem autem 2, 2, 4. proxime adeo ante comma, (fecus ac ib. 12.) it. 4, 13, 3. -, μακαρίζεται μ , οὐκ ἐπ. δὲ, praedic. quidem, fed non 5, 1, 12. - Simul praemiffa advers. ἐπεὶ δὲ - οἱ μὲν σεμν- - Ἰουλ. δὲ - honeftiores quidem - fed Iul. 2, 6, 8. fq. 2, 7, 1. 6. 4, 15, 11. 7, 2, 9. fq. - Repetitum fimul in vicinia, ἀλλὰ, τί μὲν - ἐγὼ δὲ φείσομαι μὲν - ἐπεὶ δὲ λ. 2, 1, 15. 3, 2, 15. 3, 14, 15. 4, 12, 1. 7, 1, 24. 7, 5, 3. - ††† loco fuo non ftans, ὡς πρῶτον μὲν - ἀντὶ δὲ λ. primo quidem - pro Commodo autem 1, 14, 15. p. πρῶτον τὴν πάτρ μὲν προσηγ. it. 1, 8, 9. - †† in claufulis narrationis τοιούτῳ μὲν τέλει λ. talem exitum 1, 17, 26. at fq. libro demum relato ἀνελ. δὲ λ. - ††† cum particip. gen. confq. τῶν μὲν λ. - τ ῦς δὲ λ. 1, 5, 10. ubi Bg. μ. opprimit, it. καὶ πάντων μ. λ. ἐκεῖνος δὲ λ. ipfe tamen 3, 11, 8. - ††† In membro difpari, c. nominat. adi. modi ve, et v. finito uno tantum, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. †† c) in membro primo e particip. nominat. f. modi, fed c. relat. dupl. in membro poftr., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, quamvis indignabundus -, (tamen vero) 6, 3, 1. δεδιὼς μὲν - ὅμ. δὲ λ. veritus licet - tamen 1, 13, 13. d) c. relat. alia, ἐπαγγέλλει - ἄκων μὲν - τὴν ἔξοδον, πλὴν λ. non fponte quidem -, verum 6, 7, 11. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν πλὴν λ. ac Al. quidem - Attamen ib. 20. δικάζων μ. σπανίως πλὴν λ. ius quidem dicens rarius, nihilo minus tamen 4, 7, 2. οὐκ ἀγνοοῦντες μ. - πλὴν 4, 11, 14. †† e) τὰ μὲν οἰκ. — ἀμπέλους μέντοι, ac aedificia quidem, - vites vero 8, 4, 12. — D) Sequente copula mera, non adverf. a) τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τελευταῖον λ. prius quidem - poftremo 1, 12, 11. nifi μὲν dicitur folitarium ftare, ut et in fq. claffe. b) τοσαύτης μὲν οὔσης λ. - τῆς τε λ. 3, 13, 10. μάλιστα μ. διὰ - ὅτι τε λ. 4, 7, 6. 5, 7, 9. τὸν μ. Ἀντ. - τούς τε λ. cum - tum 5, 8, 16. τῶν μ. στρατ. - αἵ τε ῥάβδοι λ. - ὅ τε λ. 7, 6, 3. 5. ᾧ πατρὶς μὲν - τέκνα τε - οἰκεῖοί τε 8, 3, 2. - E) Per notiones praecipuas, ut μὲν p. μὲν οὖν f. μὲν δὴ, in narrandi initio 1, 11, 2. 1, 15, 14. 6, 6, 3. 6, 7, 20. 7, 1, 18. 7, 7, 15. 7, 8, 24. 8, 4, 12. vel etiam p. μὲν γὰρ 4, 6, 10. vel p. folo μὲν γὰρ 2, 10, 10. - F) Ubi μὲν oppreffum, feq. δὲ 1, 6, 7. 1, 8, 11. 1, 9, 14. 1, 11, 12. 1, 12, 17. 1, 16, 10. 13. 2, 6, 2. 2, 10, 15. 2, 14, 3. 3, 5, 10. 13. 3, 7, 5. 4, 9, 5. 5, 3, 19. 5, 4, 14. 5, 6, 16. 6, 9, 3. 7, 4, 4. 7, 10, 6. 8, 1, 6. 8, 5, 7. e. - it. feq. μέν τοι 6, 1, 2. - G) Per loca ambigua, utrum μὲν folitarium fiet, an ad δὲ aut τε referatur, 1, 4, 2. coll. §. 5. it. 1, 6, 14. fq. 1, 14, 15. 3, 10, 9. 3, 13, 10. 4, 2, 12. 4, 7, 6. 5, 5, 20. 6, 1, 6. 8, 7, 16.

μέντοι f. μέν τοι, folum, in fecunda fede a princip. enunciat. f. §. τῷ μ. δήμῳ λ. populo quidem 3, 8, 15. tamen vero f. tamen. — ὁ μ. Μαξιμ. poftea tamen Max. 7, 8, 3. οἱ μ. στρατιῶται λ. verum milites 6, 7, 24. milit. tamen 8, 8, 2. - in tertia fede a princip. οὐδὲν ἧττον μ. nihilo fecius tamen 1, 8, 8. vel *vero*, fi pr. οὐδ. ἧτ. eft p. Lat. *tamen.* † in med. orat. et membro fecundo, τὸ σχῆμα - ἐκείνῳ (μὲν) τε ιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις λ. caeterum 6, 1, 2. oppreffo adeo μὲν relat. in membro pr. † αὐτὸν, οὐδὲν μ. εἰδότα των -, οἰόμενον δὲ, nihil quidem fcientem - fed fufpicantem 1, 13, 8. qui Bg. cepit p. fimpl. μὲν, etfi poteft etiam effe p. adverf., noftr. der *aber* nichts *wufste*, doch *vermuthete*.

ἔχουσι συνεστῶτα καὶ μένοντα, exercitus ftatos ac perpetuos 6, 5, 6. fq. expl. - Trop. c. adi. modi et cafu temp. ἔμειναν ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι, fuerunt fine imperatore 4, 14, 1. - fed c. praep. ἔπεισε, μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, ut manerent 8, 3, 16. bellum et defenfionem urbis continuarent, i. q. §. 9. - † Nominatim de animo, it. corpore. μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, fi duraffent in benevolentia 3, 2, 10. fervantes benevolentiam. — ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν, φασὶ, μεῖναι ψυχῆς ἀταραξία, manfiffe in 2, 1, 15. fervare mentem non perturbatam, fed fibi conftantem, et fibi confciam, et vacuam timore et angore. † fimul c. adv. μένων καὶ τότε ἐν σώφρονι καὶ σεμνῷ σχήματι, manens 2, 5, 8. fq. expl. de animo et corp. fimul, v. σχ.

μερίζειν, de perf. ph. c. acc. rei. et praep. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - μερίσαι εἰς τοὺς στρατιώτας, diftribuere militibus 1, 17, 3. partiri inter, dividere in, noftr. vertheilen *unter*. - trop. c. acc. rei, δύο βασιλέας, οὓς ἠθέλησαν μ. τὴν ἀρχὴν, partiri (inter fe,) 7, 10, 4. - Paff. de re, trop. c. adv. ἡ περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν σπουδὴ φιλονείκως ἑκάστοτε ἐμερίζετο, ftudium eorum feparatum erat 3, 10, 6. diverfum et contrarium, fq. expl. - abf. ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνῶμαι, dividebantur omnium ftudia 4, 3, 3. inclinabant, applicab. fe ad diverfas perf., omnes favebant partim uni, partim alteri, Caracallae aut Getae. - c. adiuncto, f. in opp. μὴ ἑνὶ πιστεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν λ. divifam 1, 9, 24. tributam duobus. - c. dat. perf. et praep. τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, illo, qui utrique noftrum a vobis divifus erat, honore 3, 6, 8. tributus. †† c. praep. dupl. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - εἰς πλείους δυναστείας 1, 1, 8. v. ἀ et δυν., Romani imperatoris dignitas divifa et tributa pluribus dominis. - De perf. ph. c. adv. et praep. dupl. οὕτω - ἂν μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείην, inter vos diftribuerer 4, 5, 19. i. q. pr. 17. fq. - Med. de perf. trop. c. acc. rei et praep. οὐδὲν ἕτερον (ποιήσας,) ἀλλ' ἢ μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus cum ipfo imperium 3, 10, 12. Severus cum Plautiano dimidium imper. communicans.

μέρος, ph. de re, c. gen. rei f. loci, ἔστε ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος, pars 3, 12, 22. - fimul c. adi. τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, partem aliq. 8, 4, 23. μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη 7, 12, 13. τοσοῦτον μ. τῆς πόλ. τὸ π. ἐλυμήνατο, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι ib. 10. κατεφλέχθη πλεῖστα ἄλλα τῆς πόλ. μέρη κάλλιστα. partes 1, 14, 9. οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, partem corporis 1, 15, 8. ἡ πίσσα ὀυομένη διὰ τῶν γεγυμνωμένων μερῶν τοῦ σώμ. corporis partes 8, 4, 27. ζῶα μέρεσι σωμάτος ἀναγκαίοις ἀπεκνήθη, membris corporis 1, 14, 2. διῴκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη. partes 4, 7, 2. - c. adiuncto, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος· ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. - in opp. ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν, - ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς, a dextro Italiae latere 8, 1, 12. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera quidem parte 4, 2, 9. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva quidem (parte, manu) ib. 5. τὸ μὲν ἕτερον μέρος, - ἐπὶ θάτερα δὲ, alteram eius partem 3 3, 2. - fed in tacita opp. et relat. καθ' ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος, qua in parte 3, 7, 8. † πόλεσι - επιόντες, καὶ μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ λ. partes quasdam in iis 1, 1, 4 qui lig. fuppletum gen. pron. demonftr. αὐτῶν mutavit in fyn. formulam e praep. et pron. fyn. dem., noftr. *davon*.

— † ὁ πλεῖστος δῆμος, τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐφεστὼς, πλὴν τῶν τὰ λοιπὰ μέρη φρουρούντων, praeter eos, qui caeteras partes custodiebant 8, 3, 7. sc. τῆς πόλεως, intra urbem v. c. certa loca, aedificia, armamentaria, puteos, cisternas, aut extra urbem partes fluvii praetercurrentis, quae transiri ab hoste poterant. — † αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὰ ἑῷα μέρη ἠπείγετο, ad Orientales partes 6, 5, 15. ubi deesse videtur gen., qui adiungitur in loco sq. - c. gen. pers. ὡς φαίνοιτο - στρατὸς - ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Παρθυαίων, in Orientalibus partibus Parthiae ib. 14. ubi sg. cepit gentis nomen p. nomine terrae s. loci. †† ἐμὲ διελόντες, ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος θαπτέτω, partem 4, 5, 1 . sc. ἐμοῦ, s. τοῦ σώματος ἐμοῦ. - Trop. de pers. c. gen. pers. τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, pars 1, 10, 14. socius. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου 7, 4, 10. † simul c. adi. τό γε πλεῖστον μ. (αὐτῶν) εἰς Γέταν ἔβλεπε 4, 3, 4. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος διασκεδάσας 2, 12, 1. πλεῖστον μ. τοῦ στρατοῦ ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11: 7, 12, 3. ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι μ. τοξοτῶν 3, 3, 5. - de re c. gen. pers. ἦν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μ. τῶν ἐγκωμίων 2, 1, 11. genus, species. c. gen. rei, οὗ τὸ μ. εἶχεν ἄνευ πολέμου 3, 6, 7. † ἐν οἷς κατωρθώσατε, κἀκεῖνος τὸ μ. ἐκαρποῦτο ib. 8. sc. τούτων, v. καρπ. † per formulas, τείχει, ὃ - ἐκ τοῦ πλείστου μέρους - κατερήρειπτο, maxima ex parte 8, 2, 11. τὰ κορυφαιότατα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim gestarum 2, 15, 13. ὡς ἑκάστοις κ. μ. προσ-έτακτο. per partes 3, 4, 17. singulis pro sua parte, cf. pr. κατὰ λόχους λ. — †† μεταςχὼν - τὸ μ. τῶν κινδύνων, particeps periculi factus 5, 11, 16. ubi τ. μ. aut est acc., pendens a v. pr., aut elliptic., p. κατὰ τ. μ.

μεσάζειν, pl. de re, c. adv. ἤδη μεσαζούσης ἡμέρας, ipso meridie 7, 5, 2. i. q. μεσούσης et i. q. 8, 5, 22. περὶ μέσην ἡμέραν.

μεσαίτατος, pl. de re, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ - τόπῳ λ. media curiâ loco altissimo 5, 5, 12.

μεσημβρία, pl. de temp. abs. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, meridie 1, 17, 1. per ellips. praep. ἐπὶ, λ. - sed de loco, Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν, ad meridiem 7, 5, 19. - in opp. τῶν ὑπὸ μεσημβρίαν ἐθνῶν -, τὰ δὲ ἐπέκεινα μέχρις ἀνατολῆς, ad merid. 4, 3, 15. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν - βλέπουσαν λ. ad id, quod meridiem spectat 2, 11, 16. ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς, a meridie 1, 15, 9. † ἔθνη βάρβαρα, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, (sub) meridiem 8, 5, 15. ἐξ ἀνατολῶν ἢ δύσεως - ἀπό τε μεσημβρίας, a meridie 7, 3, 9.

Μεσοποταμία, abs. ἐν Κάρραις τῆς Μεσοποταμίας, Carris in Mesopotamia 4, 13, 7. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ 4, 11, 15. μετὰ τὸν ἐν Μ. ξηρὸν αὐχμὸν, post Mesopotamiae torridum aestum 6, 6, 5. † per periphrasin, τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5.

μέσος, pl. Masc. de pers. ἐνδραμὼν - εἰς δῆμον μέσον, in mediam multitudinem 7, 11, 10. † εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τοὺς βαρβάρους, in medios barb. 6, 5, 16. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλακῶν, per medios cust. 2, 1, 3. † ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν βασιλέα, in medio sui 2, 6, 19. - de re, ἐν μέσῳ ἀέρι, in medio aere 1, 14, 1. † Fem. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam sacram viam ib. 8 2, 9, 6. media sacra via 7, 6, 21. διὰ μ. φερόμενον τῆς πόλεως, per mediam urbem 4, 4, 11. 8, 8, 14. † στῆναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μ. in medio foro 2, 9, 7. στὰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, in media scena 1, 9, 7. κατὰ δὲ τὴν μέσην ὁδὸν, in medio

autem itinere 4, 13, 9. τὴν τρίτην μοῖραν ἐτάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μ. τὴν πορείαν, in medio inter utramque (partem exercitus) iter faciendo 6, 5, 4. per iter medium f. medio itinere, f. agmine medio, fecundum medium agmen. †† τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mefopotamiam 3, 9, 5. †† περὶ μ. ἡμέραν 8, 5, 22. ad meridiem. - Neutr. de perf. ἀράμενοι - διὰ μέσου τοῦ πλήθους, per mediam multitudinem 7, 10, 15. - de re, ἐν μέσῳ τῷ ςρατοπέδῳ, in mediis caftris 1, 5, 4. - †† fine fubft. et verbo, intra artic. et fubft. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. fc. οὔσας f. κειμένας et τόπῳ f. χωρίῳ f. διαςήματι. - τὴν ἐν μ. πᾶσαν νεολαίαν, (οὖσαν,) omnem, quae in medio erat, iuventutem 4, 9, 13. πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ (τὰ) ἐν μ. (ὄντα f. κείμενα) χειρουμένοις, quae ve in medio pofita effent 6, 5, 17. - fed fine fubft., at c. verbo tamen aliquo, ἀρχὴν - ἐν μ. ἐῤῥιμμένην, in medio 3, 6, 10. fc. χωρίῳ f. τόπῳ, ut nemini dum commiffum et a nemine fibi vindicatum fit, fed cuique liberum, id imperium fibi rapere; qui locus fortaffis pertinet iam ad fqq. p. εἰς μέσον. - † μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μ. quod magnus effet agger in medio 4, 15, 14. †† ἐν μ. φέροντες μίαν πορφύραν, in medio 5, 5, 20. fc. σώματι f. χιτῶνι. f. ἐν μέσῳ τόπῳ τῶν χιτώνων, in medio tunicarum. ††† ἐπιθείς τε αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ, impofito que (eo, mortuo f. cadavere) in medium 4, 8, 12. qui Bg. recte per enallagen, p. εἰς μέσον, fc. τόπῳ αὐτῶν, τῶν ξύλων. - τὰ σκευοφόρα - ἐν μ. τάξας, in medio 8, 1, 4.

μεςὸς, de re, cum gen. rei, Mafc. trop. λόγους, χρηςῶν ἐλπίδων μεςοὺς, ἐποιεῖτο λ. fermonibus, bonae fpei plenis 2, 14, 5. in quibus omnibus fiebat et continebatur fpes bona. †† Neutr. pl. βαλάντια, χρημάτων μεςὰ, facculos cum nummis 5, 4, 4. nummorum f. nummis plenos.

μετ' et μετὰ, it. μεθ', c. gen. rei, in notione copulationis qualiscunque, quoad tempus quidem, σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, una cum fefto 1, 10, 16. - quoad alias rationes, c. fubft. rei et fimul adi. μ. πάσης ἀκριβείας, fumma cum religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, fumma fort. 1, 5, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκοσμ. fummâ moderat. 8, 8, 1. μ. π. ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, plenus iracundiae 1, 10, 5. μ. π. εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου, laetis acclamat. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς καὶ εὐφημ. fummo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας ἐξελθεῖν, fumma cum alacrit. 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας λ. fumma cura 6, 8, 5. μ. π. ὠμότητος, cum fumm. crudelitate 7, 4, 3. μ. π. ἐπείξεως, fummâ feftinat. 8, 6, 10. μ. π. αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, per fummam ignominiam 8, 8, 14. † τὰ πτώματα φερόμενα μεθ' ὕβρεως πάσ. inter ferendum omni contumelia affecta 4, 6, 2. tracta cum contumelia o. f. fumma. μ. πολλῆς ἐπιμελείας, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. πολ. μάχης, poft longum certamen ib. 14. μ. πολ. σπουδῆς, magna feft. 6, 4, 5. magna cum feft. 6, 7, 12. μ. πο. ἐμπειρίας, utpote pugnandi peritiffimi 7, 11, 17. v. ἐμπ. - μ. πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. μ. δέους πολ. magno cum metu 8, 1, 15. μ. πολλοῦ καμάτου, magno labore ib. 14. μ. πολλῆς προνοίας, provide nter admodum 8, 2, 15. μ. πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης, magna vi 8, 4, 19. †† μ. τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, reliqua adhibita diligentia 1, 2, 2. μ. νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 5. cum magna celeritate. μ. αἰ-

d. - †† in orat. contracta, ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς λ. subducit se cum praesidio, quod habebat 4, 9. 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἧς s. ἣν εἶχε λ. Cum acc. rei, et quidem instrum. βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5. 18. propr. inter manus s. manum utramque. - c. acc. rei al. et temporis, μετ' ὀλίγον χρόνον, paulo post 5, 6, 2. post exiguum, paucum, breve tempus. - sed in opp. c. adv. syn. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 15. propr. inter s. intra s. per diem. †† In notione consecutionis s. temporis praeterlapsi, c. acc. pers. μετὰ βασιλέα λ. post imperatorem 2, 3. 3. μ. Δαρεῖον 6, 2, 18. μετ' ἐκεῖνον 1, 5, 13. 4, 14, 4. - In eadem not. c. acc. rei, et quidem c. artic. et inf. p. subst. rei, μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θ. cum prodiisset ac sacrificasset 2, 9, 6. μ. τὸ ἀποζωσθῆναι, postquam recincti fuissent 2, 13, 21. 3, 5, 12. 5, 6, 21. 6, 2, 3. 7, 1, 16. † μ. τὸ πάντα κατορθῶσαι καὶ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, omnibus ex sententia gestis, cum viveret securam vitam 3, 7, 11. postquam omnia feliciter exegisset, ac versaretur in rel. v. ἀμ. sed cum acc. rei propr. μ. τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, post obitum 1, 2, 10. 1, 14, 19. 1, 17, 26. 8, 1, 1. μ. τὸν ἐκείνου φόνον 4, 9, 3. μ. τὴν ἀπ' Ἰλίου - ἄφιξιν, postquam ex Ilio pervenit 1, 14, 7. μ. τοσαῦτα τρόπαια λ. post 1, 15, 15. μ. τὰς νίκας 5, 14, 5. μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρου ἀπόρροιαν, postquam torrens defluxisset 3, 3, 12. post defluxum. — μ. πολλὰ λουτρὰ λ. post 1, 17, 19. μ. τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν 6, 6, 5. μ. ὑπατείας τιμὴν λ. 7, 5, 8. μ. πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. † μ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, post institutum apud Romanos principatum 8, 2, 11. postquam Romani accepissent s. extendissent imperium suum etiam in hanc regionem et urbem, s. postquam accessisset Romanis imperium et in hanc urbem, s. post impetratum a Romanis imperium etiam in hanc urb. - †† c. acc. rei, sed nominatim adi. neutr., ἦλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶται, non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. sc. μέρος τοῦ χρόνου s. διάστημα χρόνου, post non multo, sc. tempore, it. post haud multo, nostr. *nach* nicht *vieler* s. langer *Zeit*, s. *nicht* lange (Zeit s. Zeiten) *darauf*. - haud multo post 4, 13, 7. 6, 9, 14. οὐ μετ' οὐ πολὺ, haud m. post 5, 6, 5. ubi duplex neg. in emphasi sit, *post* minime *multum tempus*, nostrat. *nach* gar *nicht* vieler, *langer Zeit*, s. post brevissimum tempus, nostr. *nach* sehr *weniger*, kurzer *Zeit*, vel leg. οὐ μετὰ πολὺ, vel p. prima neg. αὖ μετ' οὐ π. †† c. acc. rei, sed nominatim pron. demonstr. neutr., tum sing. μετὰ δὲ τοῦτο βασανίσαντες τὴν κλίνην λ. deinde 4, 2, 11. per ellipsi. pr., vel πρᾶγμα, tum plur. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15. 6, 1, 19. sc. τὰ μέρη τοῦ χρόνου s. πράγματα, post *illa*.

μεταβολὴ, mor. c. adi. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μ. mutatio 2, 3, 20. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. multam s. magnam mutationem fecit s. molitus est. - c. gen. rei, ἐλογίζετο τὴν αἰφνίδιον τῆς τυραννίδος μ. mutat. 2, 3, 5. mutati nem formae regnandi e tyrannide in mitiorem. — c. praepp. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον - διὰ σπάνιν χρημάτων μ. eam, quae ad frugalitatem - fit, mut. ib. 22.

μεταγιγνώσκειν, mor. de pers. c. praep. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ - ἐλθεῖν, eos poenitebat, quod ivissent 2, 13, 2.. - † c. nominat. particip. p. inf. et c. adiuncto, ἤσχαλλε, καὶ μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν λ. poenitebat eum adoptionis 5, 7, 10. fecisse

habitus inter Phoeniſſam veſtem rel. 5, 5, 5. - †† intra artic. et ſubſt. ſimul, ὁ μ. χρόνος τῆς - ἑορτῆς λ. intervallum temporis inter rel. 3, 8, 20. tempus inter feſtum praeterit. ſc. ὤν, ut ante, tempus, quod eſt inter —

μεταπέμπεσθαι, med. de perſ. ph. c. acc. perſ. μεταπέμπεται τὸν —, arceſſit 1, 13, 8. 1, 17, 11. p. πέμπ. μετὰ τὸν λ. noſtrat. *ſchicken nach einem.* μεταπεμψάμενος λ. cum arceſſiviſſet - 1, 16, 12. μ. τοὺς -, arceſſitis fidiſſimis 3, 5, 7. μ. τὸν λ. arceſſitum filium 3. 12. 8. ἐβούλετο μεταπέμψασθαι τοὺς λ. arceſſere 8, 8, 10. † μεταπέμπεται (αὐτὸν,) 4, 13, 4. - ſimul c. adv. temp. περὶ δείλην μεταπεμψάμενος (αὐτὸν,) cum arceſſiviſſet 3, 11, 9. †† ἡγεμόνας οἴκαδε μεταπεμπόμενος, domum arceſſens 2, 7, 10. διδασκάλους - λάθρα μετεπέμπετο, arceſſebat 5, 7, 9. † τοὺς πανταχόθεν μουσικοὺς ὑποκριτὰς μεταπεμψάμενος, undique arceſſitis 5, 8, 16. — c. praep. ἐκ - τῶν πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος 2, 14, 12. — ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Spartâ accitos iuvenes 4, 8, 7. - c. acc. rei, τὸ ἄγαλμα μετεπέμψατο, iuſſit afferri 5, 6, 8. - † ſimul c. adv. τὰ χρήματα - οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, domo iam afferri curâturum (ſe) 2, 6, 15. †† τό τε ἄγαλμα μετεπέμψατο καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χρυσὸν, ſimulacrum inde afferri praecepit, tum omne indidem aurum 5, 6, 11. qui Bg. rexit cum adv. ἐκ. aut ſupplevit ad pr. v. et deinde libere addidit alind adv. ſyn.

μεταπίπτειν, trop. de re, c. praepp. ἐξ οὗ περ ἡ ʽP. δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν. recidit ad 1, 1, 5. rediit, venit rurſus, iterum data ſ. conceſſa eſt, vel p. ſimpl. venit, data eſt. εἰς Κόμμοδον μεταπεσοῦσα (αὐτή, ἡ ἀρχή,) ad C. ubi recidit 2, 10, 5. † μετὰ βασιλέα συγγενέστατον τὴν ἀρχ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ - γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, recidere 2, 5, 3. p. inf.

μεταφέρεσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. adv. στρατόπεδον, ὃ ὕστερον μετηνέχθη, exercitus, qui deductus (eſt) inde 5, 3, 16. translatus eſt inde alio. - trop. de re, c. praepp. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος - εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, ex tyrann. ad formam - redacti 6, 1, 5. niſi ſunt utr. a v. μετενεγκεῖν.

μέτειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ. c. praep. et adiuncto, ἀποδιδράσκοντες καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντ. transeuntes ad Ant. 5, 4, 11. milites. - trop. c. adv. τοῦ δὲ ἀπρεπέστερον μετιόντος, λ. ipſo tractante 1, 13, 17. ſc. αὐτὰ, ἁρμάτων ἡνιοχείαν καὶ θηρίων - μάχας, i. q. ἰέναι μετὰ, noſtr. *nachgehen* ſ. *nachhängen*, Lat. perſequi, conſectari, ſectari, ſequi, appetere, amare, agere, ſuſcipere, exercere.

μετενεχθεὶς v. μεταφέρ.

μετέρχεσθαι, ph. de perſ., c. praep. ὁ στρατὸς, μετελθὼν πρὸς τὸν Ἀντ., translatus eſt ad Ant. et 5, 5, 1. transiens, cum transiiſſet, qui transierat, i. q. ante 5, 4, 11. - trop. de perſ. αὐτὸς μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δημόσια, transiit ad 7, 3, 12. ſe convertit, aggreſſus eſt, appetivit, rapere voluit, rapi iuſſit. - de re, τὸ πάθος - τοῦ φθόνου μετῆλθεν εἰς τὰς - πόλεις, transiit ad 3, 2, 16. invaſit animos civium iſtarum urbium, i. q. oriri, eſſe coepit.

μετέχειν, mor. de perſ. c. gen. rei, οὐδέ τις ἦν - ἡλικία, ὡς μὴ μ. τῆς - μάχης, quae particeps non eſſet pugnae 8, 4, 21. † per polyptoton, in rect. dupl. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κινδύνων, μεθέξεις καὶ τῶν - τιμῶν, particeps periculi factus, participabis et-

ratio 5, 1, 7. - sed simul c. gen. pers. τὸ μέτριόν μου - διαβάλλων, moderationem meam ib. 5.

μετρίως, phys. χοῦ τῆς γῆς μ. ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, pro rei modo 8, 4, 11. sufficienter, decenter, quantum satis, opus s. necesse erat. — † ὅσοι, - δυνάμεως μ. ἔχοντες, virium non nihil 4, 9, 16. — † ἦν αὐτὸς τὴν ἡλικίαν ἤδη μ. πρεσβυβηκώς, iam aliquantum 2, 7, 8. longius, multum, satis, nostr. *ziemlich*, i. valde; vel non nihil. - Magis trop. s. mor. ὁ δὲ τῶν - μ. ἐφρόντιζεν, non magnopere 3, 15, 2. parum, non multum. - † c. neg. οὐ μ. αὐτὸν ἐτάραττον οἱ λ. non mediocriter 1, 3, 12. 6, 2, 7. non parum, i. valde. - † c. al. particula, πᾶς παιδείας κἂν μ. μεμνημένος, vel mediocriter 1, 13, 16. τῶν κἂν μ. ἐκείνῳ γνωσθέντων 4, 6, 3. parum, aliquo modo. †† φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μ. ὑπομένειν, moderate 4, 14, 9. c. dolore modico, non summo, vel decenter, i. aequo animo, sine dolore summo, vel sine ullo dolore. ††† μ. ἄρξας τοσούτων ἐτῶν, moderate 6, 4, 4. leniter, aequo iusto que modo.

μέτρον, phys. in poësi, ποιηταὶ μέτρων - συνέταξαν (ταῦτα.) poëtae conscripserunt 2, 15, 11. metrorum s. versuum opifices.

μέτωπον, phys. de anim. κατὰ μετώπου ἔφερε τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. v. κ.

μέχρι et μέχρις, ph. de termino, c. gen. loci, universe, per verba quidem simul, τοῖς βαρβάροις, βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, lumbis tenus 3, 14, 12. - sed c. alio, μέχρι τῶν - πυλῶν διώκοντες, usque ad portas 1, 12, 15. εἰσιέναι μ. τοῦ δωματίου, usque in cubiculum 3, 11, 12. ἦλθον μ. τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου, usque ad 7, 11, 3. - at c. nom. propr. τὴν 'Ρ. ἀρχὴν μέχρις 'Ωκεανοῦ προαγάγοιτε 1, 5, 19. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις 'Ιωνίας, Ionia tenus 6, 4, 9. - porro per subst. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου οὔσης ἐξουσίᾳ, usque ad 2, 7, 7. - per adi. πάντα μέχρις 'Ιωνίας λ. Ionia tenus 6, 2, 5. † τὰ ἐπέκεινα μέχρι ἀνατολῆς λ. ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. - †† intra artic. et subst. ὑποτάξειν τὰ μέχρι 'Ωκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη β. subacturum omnes ad Oceanum usque Germanorum nationes barb. 7, 2, 20. ubi sine sibila littera, seq. vocali. - Tum in termino temp., per subst. quidem et gen. pers. τοῖς - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, μέχρις 'Αρταβάνου, ad Artab. usque 6, 2, 20. simul c. relato, ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου, ad Dar. usque ib. 5. - sed per gen. rei, ἐν ἔτεσι - διακοσίοις μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν, usque ad Marci tempora 1, 1, 5. †† τὴν 'Ρ. ἀρχὴν, - ἡ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικουμένη, λ. ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. - παρθένου τῆς 'Εστίας - κελευομένης - μ. τέλους τοῦ βίου παρθεν. ad finem usque vitae 5, 6, 3. - per gen. pron. tum indefin. μέχρι - τινὸς λ. aliquamdiu 1, 8, 5. 6, 9, 10. sc. χρόνου s. καιροῦ. tum demonstr. μέχρι - τούτων, hactenus 1, 15, 14. sc. χρόνων, καιρῶν s. πραγμάτων. † tum relat. ἐδίωξαν αὐτοὺς, μέχρις οὗ ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλον, donec in urbem intrarunt 3, 7, 14. sc. καιροῦ s. τόπου τούτου, usque eo, ubi. - per adv. καὶ μέχρι νῦν λ. usque adhuc 1, 16, 5. 2, 10, 15. - In termino tropico aut nullo, sed potius de modo, per gen. pers. c. verbis, ἐς ὅσον - μέχρις οἰκείων ἔμενεν ἡ συμφορὰ, intra eorum familiam 7, 3, 10. †† οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὐδὲ μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium s. nec erga

infantes. - per gen. rei, μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, qui, appellationem tantum consecuti, 1, 1, 7. qui, cum ad f. usque ad appell. tantum pervenissent. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, usque ad 1. 3, 6. ἐχώρησε μέχρι μητρῴου φόνου ib. 9. μ. τραυμάτων προεχώρει, non ultra vulnera 1, 15, 16. modo usque ad vulnera, nec usque ad caedem. † τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, usque ad sangu. 2, 6, 22. ςασιάζοντας - ἐν ἅπασιν -, μέχρι τῶν εὐτελεςάτων ἔργων, in omnibus, etiam in viliss. rebus 4, 5, 9. — εἰς τοῦτον ἀπέσκωπτε, καὶ μέχρις αἰσχρᾶς βλασφημίας, etiam usque ad f. convicia 4, 12, 3. †† per subst. τοῦ Ῥωμαίων δήμου οὐκ ἀγνοεῖτε τὸ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem 7, 8, 12. sc. μόνον προχωροῦν.

μὴ, p. neg. mera, ante verba, καὶ μὴ πειραθέντα λ. et non expert. 1, 5, 14. μ. κατασχόντες αὐτῶν 1, 7, 4. 1, 14, 2. 2, 9, 18. e. 3, 11, 7. 3, 15, 12. † μὴ μελλήσαντες, nihil cunctati 3, 12, 25. † ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος, nec sponte se nec volentem 6, 8, 14. †† ἐδεῖτο -, μὴ πιςεύειν δὲ λ. ne ve crederent 8, 5, 10. propr. p. non. † οὔτε - ἡλικία τὶς ἦν, ἣ μὴ λ. quae non 8, 6, 17. ὅσον μὴ διέλυσεν λ. quod non 5, 2, 6. - Nominatim c. inf. ἐπὶ τῷ μὴ - προκεχ. quod non 3, 9, 12. τὸ μὴ περιγενέσθαι, quod superior non esset ib. 13. † distractum, τὸ μὴ κατ᾽ ἀξίαν ἀντιδοθὲν οὐχ οὕτω δυςπόριςον, λ. id, quod parum pro merito redditur, 2, 3, 15. † οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν - ὁδὸν εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ - καθαιρεθείσης λ. non deleta urbe rel. 8, 4, 24. nisi f. si non sit deleta. - ante pron. ὅτι μὴ αὐτὸς - δύναται λ. ipsum non 2, 7, 11. — †† cum neg. al. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, et neutrum genus debere rel. 4, 10, 13. ante adi. ἦν - τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρονι διαβεβλημένων, ob vitam parum sobriam 2, 6, 10. - ante adv. μὴ ῥαδίως λ. haud facile 2, 9, 15. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον, quod nunquam alias fuit factum 4, 6, 10. ultimum vero et nunquam factum opus. — ἃ μὴ πρότερον εἶχον, quae nunquam antea habuerant 5, 8, 8. haud prius 3, 11, 2. - c. relatis, et quidem neg. ἃ μὴ πρότερ. μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, quae prius nec - nec 1, 15, 2. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, non malus homo tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. μὴ ἀσήμως, μηδ᾽ ἀδόξως τελευτῆσαι, non obscure nec - 1, 10, 8. μὴ - μηδὲ - ἀλλ᾽ λ. nec - nec - sed 6, 7, 2. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ λ. et nihil novatum rerum moliri, neque - 6, 2, 9. - sed aliter et c. advers. καὶ μὴ μόνον - ἀλλὰ λ. et non solum — sed 1, 3, 1. v. μόν. et ἀλ. - τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ᾽ λ. ib. 8. 1, 8, 12. 2, 6, 15. καὶ ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ᾽ λ. nec simulationem, sed 2, 1, 23. ὅσοι μὴ φόβον -, πόθον δὲ λ. 1, 4, 11. 2, 5, 6. v. δὲ extr. †† οἷς μὴ πειθόμενος, βιοὺς δὲ λ. his non obtemperans, sed 2, 2, 13. sed leg. οὐ μὴ π. - † τοῦτον ἐπιςάμενος - ἀλγοῦντά τε ἐπὶ -, μὴ φέροντά τε τὰς λ. hunc sciens dolere -, impatientem etiam 4, 13, 4. ubi τὲ et τὲ ad se referuntur una cum neg., p. μήτε φέρ. nec ferentem. - Sed de μήτε et μηκέτι v. suo loco, it. de μὴ postposito in εἰ μὴ et εἰ δὲ μὴ in v. εἰ, tum ἦν μὴ in ἦν et οὐ μὴ in οὐ. †† postpositum pron. demonstr. συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ πάνυ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, ἀλλ᾽, forte accidit, ut ne ipsi quidem satis inter se concordarent, sed 8, 8, 7. ubi tamen et praepositum censebitur, vel in relat. ad sq. ἀλλ᾽ iterum, vel cohaerens c. πάνυ, cf. in hoc π. - postpos. verbo, ἔλεγε, μὴ δεῖ-

σθαι συμμάχων, negabat, se egere auxiliatoribus 2, 8, 16. - In alia not., ante verb. *εἰ δὲ καὶ τὰ - τὶς ὑμῖν διήγγειλε, μὴ θαυμάζετε, εἰ λ.* nolite mirari 7, 8, 14. ne miramini, s. non mir. — †† post subst. *πολὺ δὲ τὸ ὕποπτον -, μή τις λ.* multum suspicionis (erat,) ne 4, 1, 3. - post verb., c. modo coniunct. *ὑπώπτευεν οὖν, μὴ - ἐπιθῶνται λ.* verebatur -, ne 1, 5, 14. *δεόμενον - τῶν κυβερνησόντων, μή ποι φερόμενος - προσαῤῥαχθῇ* 1, 4, 8. *τοῦτον ἠθέλησεν - οἰκειώσασθαι, μή πως ἄρα - ἐπιθῆται λ.* 2, 15, 3. *οὐδέ τινα εἰα προσιέναι τῷ -, μή πως λ.* 6, 1, 12. et in alia loca, ubi neg. hoc sensu distracta a verb. suis. *δεδιὼς, μὴ λ.* 1, 5, 3. 1, 6, 13. *δεδιότες, μή πως ἄρα λ* 2, 2, 8. *δεδοικυῖα, μὴ ἄρα λ.* 6, 1, 11. - *Φοβηθεὶς μή πως λ.* 8, 3, 8. † *πείθειν ἐπειρᾶτο, μεταμφιέσασθαι τὴν Ῥ. στολὴν, - μὴ - λυπήσῃ λ.* 5, 5, 9. cum optat. † *δεδιέναι, μή τις προκαταλάβοι λ.* 1, 6, 8. sq. tamen simul coniunt. *εἶθ' - ἐπιθῆται λ.* - 1, 13, 13. *Φοβηθέντες -, μή τις ἄρα δόλος εἴη* 2, 6, 13. — † *αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας -, μή που - γένοιτο*, si forte - oriretur 2, 6, 19. ubi tamen et ellipsis sumatur, v. c. *δεδιότες*. veriti, ne rel. - Postpositum aliis particul. hoc sensu *ἵνα μὴ*. it. *ὅπως μὴ* et *ὡς μὴ* v. in singulis. - In alia rursus not. *ἐρευνηθεὶς, μή τι φέροι*, num quid ferat 3, 5, 11. ubi debeat sumi ellipsis quorundam, v. c. *διὰ δέος*, prae *metu*, ut redeat pr. notio, *ne* quid *ferat*. *μαθεῖν -, μή τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ.* num quis 4, 12, 8. *ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι - εἶεν*, an aliquae insidiae rel. 8, 1, 2. † *ἀλλὰ γὰρ (μή τι ἄρα καὶ καταγέλαστον εἰπεῖν;) Καρχηδόνιοι λ.* annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. *nonne* quid *forte* rel. ubi, si pro puncto interrog. sumatur merum comma, suppleas v. *φοβοῦμαι*, etc. aut subst. *φόβος ἐςὶ*, *vereor*, *ne quid* sit *ridiculum*.

μηδ' et *μηδὲ*, solum, ab init. enunciat. *μηδὲ γὰρ λ.* neque enim 6, 2, 10. p. simpl. *μὴ*, - sed in med. orat. *μ. περιορᾷν λ.* neque 8, 3, 5. 12. † nominatim c. pron. indefin. *μηδέ τις λ.* neque quisquam 5, 1, 10. nec vero quisquam 8, 7, 17. sed nemo. — *μηδέ τινα λ.* nec quenquam 1, 13, 14. et neminem. † *ἐπιςῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν*, supervenire inexspectatus volebat 2, 14, 11. non exsp. †† *ἀνεπτόηντο πάντες, καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκειντο*, et nec cunctati 2, 7, 12. et non c. cf. 3, 12, 25. *μὴ μελλ.* † *ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ' εἰδέναι*, (nam) nec ipsorum interesset 2, 1, 4. ne quidem s. etiam non. *ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις*, ut nec exaudiretur 5, 2, 7. *Ἰταλῶν μ. ταῖς δυςχωρίαις τεθαῤῥηκότων*, Italis ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. *μ. ἐπεισάκτου τροφῆς - εἰσκομιζομένης*, quod nec - alimenta importarentur 8, 5, 9. *ὡς μ. κατασχόντες - ἀναβοῆσαι*, ut neque continere se valentes 1, 4, 17. † repetitum, et sq. relat. adverſ., diverso quidem sensu, *ὡς μηδ' ἀναθορεῖν λ., μεῖναι δὲ -, καὶ θαῤῥ. μηδὲ ὠχρ. - φάναι*, ut *nec* exsiliret -, sed - et constanti *minime* que pallenti rel. 2, 1, 15. † *Φασὶ, μ. τοὺς ςρατιώτας - πιςοὺς εἶναι λ., μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, λ.* nec milites fidos esse, cum nec impleverit ipse rel. 2, 8, 8. - cum negat. al. *ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν*, ut nec amplius vellet imp. aulam habitare 1, 15, 17. *μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως λ.* nec 1, 10, 8. *καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ*, neque 6, 2, 9. — *μὴ πιςεύειν δὲ λ.* *μηδὲ λ.* nec 8, 3, 10. *ὡς μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον*, neque - nec 4, 12, 3. *μηδὲ προσελθεῖν -, μηδέ τι λ.* nec - neque quidquam 2, 10, 15. *μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων*, nullum desidiae aut quieti locum relinquens 3,

Μηδικός, de re, χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5, 5. Medicum, v. χλ.
Μῆδος, de perſ. in opp. Κύρου, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταστήσαντος, a Medis 6, 2, 5. - abſ. τὴν Μήδων χώραν, Medorum 6, 5, 2. 11.
μηδ᾽ ὅλως v. μήτε et ὅλ.
μηκέτι, abſ. κατέχων ἑαυτοῦ, non amplius 1, 15, 1. † ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius eſſet, quo arcerentur 3, 3, 12. v. κ. - † ἃς συναχθείσας -, μ. ποταμῷ διωρισμένας, neque amplius flum. 4, 10, 5. qui Bg. copulam καὶ libere addit, p. non ampl. — haud ampl. ib. 9. - † ſq. particul. disiunct. μ. - ἢ - ἢ λ. 8, 2, 11. - c. copula adverſ. id que in vicinia ſumma; μ. δὲ λ. neque amplius 8, 5, 21. - ſed diverſo in membro, ὡς μ. λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, non ampl. 1, 10, 3. — †† c. neg. al. ὡς μ. βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑστίαν οἰκεῖν, ut nec ampl. vellet 1, 15, 17.
μῆκος, ph. c. gen. rei et in opp. ὁδοιπορίας μήκει καὶ τάχει, itinerum longitudine 3, 7, 17. - per praep. ἀστέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, in longum 1, 14, 1. cometae - in opp. οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς βάθος συνίστασαν, εἰς μ. δ᾽ ἐκτείνοντες, in longitudine 4, 15, 12. in longitudinem, ſ. lineam longam, a cornu uno ad alterum. - trop. c. gen. rei, ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος - ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. ad imperii longinquitatem ſ. diuturnitatem, ad imperium longum ſ. diuturnum - τὸ παρὸν τῆς ἀρχ. βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, propter diuturnam potentiam 6, 8, 9. v. ἀ. et ἐξ.
μηλόβοτος, ph. Maſc. c. ſubſt. fem. et forſan c. adiuncto, κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, urbem, a ſe dirutam, mox vaſtam ac regionem deſertam relinqueret 8, 4, 23. qui Bg. retulit ad pr. ſubſt. πόλ. pecoribus ſ. ovibus depaſcendam ſ. compaſcuam, *et*, diruta *urbe*, eam *vaſtam*, eius *que* regionem *deſertam relinqueret*, ſed, ſi referas ad ſq. membrum, *et*, diruta *urbe*, vaſtam *et* deſertam *regionem* eius *relinq.*
μὴν, particula adverſ., c. al. adv., init. enunciat. poſt punct., in orat. viri alicuius, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, ἐπεὶ λ. atqui, inquit, quando rel. 2, 1, 23. at vero. - in narrat. hiſtorici ipſius, ἀλ. μ. καὶ λ. quin et 2, 4, 5. 4, 9, 15. ſed et 8, 4, 30. - in orat. med. hiſtor., poſt comma, ἔστησε δὲ καὶ ἀνδριάντας - κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ἀλ. μ. καὶ ἀντικρὺ λ. quin et 1, 14, 18. 6, 4, 13. - c. al. neg. init. enunc. οὐ μὴν ἔπειθε λ. non tamen 3, 15, 11. in orat. med. μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιστῆναι τολμῶντος, μήτε μὴν εὐφημοῦντος, nec tamen 2, 6, 19. οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ - χρήματα, - οὔτε μὴν λ. immo nec 2, 7, 3. neque vero, ſ. ſed nec.
μὴν, ſubſt. ph. c. adi. ἤλλαξε τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα, menſium 1, 14, 17. οὐδ᾽ ὅλων μ. δύο τῆς βασιλείας - προκεχωρ. totos menſes duos 2, 4, 11.
Μηνίφιλος, nom. propr. Menephilus 8, 2, 14.
μηνοειδής, phyſ. c. ſubſt. fem. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, lunatae 1, 15, 11. curvatae in formam lunae corniculatae, falcatae.
μήποτε, μήπου et μήπως v. in ſingulis μὴ et π.
μηρὸς, ph. abſ. τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes a femoribus detrah. 4, 13, 11. - in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ᾽ ὀνύχων ἐς μηρούς, ad femora 5, 3, 12.
μήτ᾽, μήτε et μηθ᾽, ſolum, μηθ᾽ ὅλως, omnino non 1, 1, 5. prorſus *non* ſ. *ne* omnino *quidem*, noſtr. *nicht* einmal *überhaupt*, ſ. *ne*

nae 3, 9, 8. μηχανὰς παντοίας προσέφερον, machinamenta 8, 4, 18. abſ. machinas ib. 22. 30. ſq. †† c. adiuncto, ſ. in opp. μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὄργανα (εἵπετο αὐτῷ,) καὶ ὅσα λ. 7, 8, 23. machinae, i. ſcalae, crates, muſculi, rel. ſed πολ. ὀργ. tormenta, aries, catapultae, balliſtae, et καὶ ὅσα λ. tela, fundae, iacula, ſudes, faces.

μιαίνειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. et abl. rei, βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, polluere 2, 5, 10. committere caedem impiam ſ. cum turpitudine et impietate. ἐμφυλίῳ - αἵμ. τὰς δ. μιάναντας, cum polluerìtis 2, 13, 16. ἐμφ. αἵμ. μ. τὸν ὅρκον, ut qui polluiſſent 2, 9, 10. ſacramentum ſuum violare, turpiter, contra ius leges que civitatis atque humanitatis, occidendo imperatore. — Paſſ. de re, ph. ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, potus - ſanguine - mixtus 8, 5, 17. - † ph. an mor. c. adiuncto, καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ καὶ μεμιασμένῳ σχήματι, turpiſſimo foediſſ. que habitu 1, 15, 15. ubi αἰσχ. de moralitate interna, i. indecorus, ſed μεμ. de externa ſpecie, oculis et animis diſplicente, ſordidus, ſqualidus, ſanguine pollutus.

μίγνυσθαι, paſſ. de re, trop., c. abl. rei, μεμιγμένον τι πένθος ἑορτῇ λ. miſſus luctus feſtae celebritati 4, 2, 2. iunctus, coniunctus cum rel. - ph. abſ. ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου καὶ αἵματος μεμιγμένου, ut rivi defluerent vini ſanguinis que promiſcue 5, 5, 16. vini ſang. que mixti inter ſe, ſ. vini, mixti cum ſanguine, in ſacrificio.

μικρολογία, mor. in opp. τὴν - μεταβολὴν - οὐ σύμμετρον διοίκησιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν, ut ſordes infamant 2, 3, 2.. nimiam parſimoniam et diligentiam in re pecuniaria, nöur. Karg_heit. - cum adiuncto, εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν καὶ μ. ſordes 6, 9, 17. διὰ μ. καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, ob ſordes ib. 9.

μικρολόγος, mor. de perſ. γύναιον μικρολόγον, mulierem ſordidam 6, 9, 10. nimis parcam.

μικρὸς, Maſc. de perſ. ph. in opp. μικρὸς ὢν, - μεγίστοις ἥρωας ἐμιμεῖτο, parvus homo 4, 9, 3. etſi erat parva ſtatura, Caracall. - Fem. trop. c. neg. οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος λ. non exiguis viribus 2, 14, 14. copiis, exercitu non parvo, i. magno. - de re, μ. προφάσεως δεόμενος, parva cauſa indigentem 3, 8, 6. levi. — c. adiuncto, ἐκ μ. καὶ εὐτελοῦς προφ. exigua levi que occaſ. 7, 4, 2. - (μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόφασιν, parvam et levem cauſ. 5, 3, 1.) ἐκ μ. καὶ εὐτ. διαβολῆς, ex parva et levi calumn. 7, 3, 8. — ſimul in opp. ἐκ μ. καὶ εὐτ. τύχης εἰς μεγάλην - ἐξουσίαν, ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - Neutr. † de perſ. μειράκιον μικρὸν, adoleſcentem puſillum 6, 9, 10. qui nil magni cogitat et ſuſcipit. - de anim. μικρῶν - θηρίων, parvis beſtiolis 3, 9, 10. - de re, c. neg. ἦν αὐτὸν τὰ ἀνατείθοντα οὐ μικρὰ, non parva 6, 2, 16. ὁ στρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μ. negotii non parum 3, 3, 1. magnas difficultates et moleſtias. δεῖγμα τοῦτο οὐ μικρὸν λ. argum. non parvum 6, 6, 11. † c. adiuncto ſimul, ταῦτα, μεγάλα ὄντα -, δέος - οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ, non parv. 2, 3, 13. †† in opp. non vera, c. adv. et c. acc. rei ellipt. ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι λ. in parvo admodum ſtaturae corpore 4, 7, 14. niſi leg. parvae, v. μέγ. ſed in vera opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ. parva 2, 3, 14. ſc. ἀγαθὰ, χρήματα etc. - c. adiuncto ſimul, εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα -

ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, odiofus erat 3, 6, 10. fc. nobis f. mihi, e pr. παρ' ἡμῖν fupplendis ὑφ' ἡμῶν f. πρὸς ἡμῶν. - διὰ μικρολογίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, quod Alexander odiofus fit 6, 9, 9. - c. abl. modi et adv. μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μεμίσηται, invifus effet 8, 5, 15. — † Nominatim particip. abf. ὑπὲρ τυράννου - μεμισημένου, propter tyrannum invifum 8, 5, 21.

μισθὸς, propr. ὅς - καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγίςοις μισθοῖς ἐθηρᾶτο, maxima mercede 1, 3, 5. maximis praemiis. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, magnis mercedibus 1, 6, 25. pecuniis.

μισθοφόρος, propr. miles, abf. p. fubft. τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους, mercenarios 3, 1, 5. per ellipf. fubft., in fqq. locis additi. οὐ - μισθοφόροις χρῶνται ςρατιώταις οἱ βάρβαροι, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις ςρατιώτας καταςησάμενος 2, 11, 9.

μῖσος. mor. c. fubft. τὸ μ. καὶ ἡ ςάσις ηὔξετο, odium 4, 4, 1. αὐτῷ περιεγένετο - μ. καὶ ὀργὴ 8, 5, 6. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους ἔχων, 7, 1, 23. ἐςασίασαν - τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει 3, 3, 3. εἰς μῖσος καὶ ἀπόςασιν - παρώξυναν 7, 4, 1. c. adi. τὸ κρυπτὸν πρότερον μ. λ. 7, 7, 3. - ἡ αἰτία τοῦ λανθάνοντος μ. 4, 9, 3. — † c. praep. αἰτία μίσους πρὸς τὴν σύγκλητον, odii adverfus 1, 8, 14. τῷ πρὸς Νικ. μ. 3, 2, 18. - c. gen. rei, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος 7, 7, 13. adverfus. † τοῦ γάμου τὸ μ. διηγουμένη, coniugii odium 3, 10, 16. coniugis, mariti, an p. moleftia. - perf., ut obiecti, τὸ Μακρίνου μ. Macrini odium 5, 4, 2. adverfus Macrinum. μίσει τῶν ἱπ. odio equitum 1, 12, 19. Ἀ[illegible] μ. [illegible] fq. fyn. ἔχθει - 7, 5, 1. ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ καὶ μ. τῆς ἐκείνου θυγατρὸς 3, 12, 7. πρὸς ἔχθραν ἢ μ. τυράννων λ. 1, 1, 3. † fimul c. praep. τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μ. Maximini apud omnes odium 7, 3, 12. omnium adverfus Max.

μνᾶσθαι, mor. de perf. Med. c. acc. rei, παιδείας κλέος - μνώμενοι, dum ambiunt, 1, 1, 1. hiftoriarum fcriptores. - fimul c. praep. ὅτι μὴ - ἐξ ἐπιβουλῆς μνᾶται τὴν ἀρχὴν, ambire 2, 7, 11. † cum dat. perf. τὴν ἀρχ. ἑαυτῷ μνώμενον, captantem 3, 7, 10. - fimul c. fyn. v. οὐ - τῆς ἀρχῆς ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν μνᾶσθαι, ambire 2, 9, 14. - c. adv. fimul. et c. praep. λανθανόντως εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν ςρατιωτῶν μνώμενος, fibi a militibus ambiens 7, 9, 24. ubi fq. τῆς ἀρχ. ἀντιποιήσαιτο, et Bg. clare praep. retulit ad v. - c. abl. modi. ἐμνᾶτο παντὶ τρόπῳ τὴν μοναρχίαν, ambiebat omnibus modis, ut folus imperaret 3, 15, 2.

μνῆμα, trop. de loco, cum gen. perf. ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μ. monumentum 4, 8, 21. tumulum, fepulcrum. — fimul cum adi. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων ἱερὰ μνήματα δείκνυνται 4, 1, 7. — cum mero adiect. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι f. μν. 3, 15, 16.

μνήμη, mor., p. actu, c. gen. perf. (αὐτὸν) ἐτάραττε μνήμη τῶν - βασιλείαν παραλαβόντων, memoria 1, 3, 5. recordatio. τοῦ πατρὸς μ. λ. 1, 6, 19. ἡ τοῦ π. μ. 1, 8, 5. 2, 10, 5. 2. 4, 14, 10. — τὴν Κομμόδου μνήμην αὐτοῖς ἀνανεώσεσθαι ὑπέσχετο 2, 6, 15. per ftatuas reftauratas etc. ut fq. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μ. χαρίσιν - ἀμείψεσθαι 1, 5, 20. v. ἀμ. - αὐτοῦ τὴν μ. τιμῶντες 2, 9, 13. v. τιμ. - προσεποιεῖτο - τὴν τοῦ ἥρωος μ. 4, 8, 17. - cum gen.

10. vix tandem 4, 6, 12. vix aegre que 4, 11, 9. aegre 6, 9, 12. - c. al. adv. temp. μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατο λ. vix tandem 3, 15, 5. - c. adiuncto, ὀκνῶν καὶ μ. aegre 2, 3, 11. βραδύτατα καὶ μ. vix 5, 2, 7. † μ. καὶ μετὰ πολλῆς μάχης, vix tandem post longum certamen 4, 4, 15. † μηκέτι μ. καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε λ. haud amplius vix raro que et clanculum 4, 10, 9. †† μ. καὶ χαλεπῶς λ. vix aegre que 6, 5, 11.

μοναρχία, propr. de Augusto, ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν περιῆλθεν ἡ μ. imperium 2, 11, 9. † ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad unius dominatum 1, 1, 5. - de duobus, ὑπισχνεῖται ὑπὲρ τῆς μοναρχίας λ. pro imperio 4, 4, 17. Carac. contra Getam, it. ἐμνᾶτο τὴν μ. ambiebat, ut solus imperaret 3, 15, 2. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μ. ἐπιθυμίας, totius imperii cupiditate 4, 4, 5. - de Balb. et Max. οἷα περὶ μοναρχίας ἐπιθυμία, regnandi cupiditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας λ. ad concupiscendum absolutum imperium ib. 9. ἐς τὸ περιποιῆσαι τῷ Μαξίμῳ τὴν μ. ad afferendam Maximo summam rerum ib. 12.

μονομαχεῖν, phys. de pers. c. abl. instrum. et praep. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, depugnant 7, 8, 11. Carthaginienses. — De Commodo, c. dat. pers. τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν, cum - singulari certamine depugnaturum se (esse) 1, 15, 1. - abs. ἐπεὶ - ὅπλα ἀναλαβὼν - ἐμονομάχει, armis sumtis, ut gladiator depugnabat ib. 15. ὁ μὲν οὖν μονομαχῶν, dimicans ib. 16. - de aliis, τῶν μονομαχούντων - τινὸς - ὀνόματι καλεῖσθαι προσέταξε, cuiusdam ex gladiatoribus nomine appellari imperavit (Commodus) ib. 18. p. subst. τῶν μονομάχων. it. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - ἐβούλετο μερίσαι εἰς τοὺς μονομαχοῦντας, gladiatoribus 1, 17, 3.

μονομάχος, ph. Commodus, τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων, gladiatorem 1, 15, 16. κεῖσθαι τὸν μ. illum glad. 2, 2, 7. — Alii οἱ μονομάχοι λ. 7, 11, 18. 14. τὸ τῶν μονομάχων καταγώγιον 1, 15, 17. 1, 16, 8. bis, 12. (1, 17, 15.) μονομάχοις 10. - μονομάχους λ. 1, 15, 19.

μόνος, Masc. de pers. μ. ἐγὼ λ. solus 1, 5, 14. 3, 10, 15. † ἔνθα μ. - ἠρεύνα λ. 7, 6, 12. solitarius, sine arbitris. † μ. εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγενής. - c. gen. pers. μ. βασιλέων - ἐπιστώσατο, solus regum 1, 2, 6. μ. τῶν - Φίλων λ. solus ex amicis 2, 1, 10. 16. μ. θεῶν λ. solus inter deos 4, 5, 16. — Dat. ἐμοὶ μόνῳ λ. m. soli 3, 6, 5. † οὐ μόνῳ τις υἱῷ - μεταδίδωσιν, cuius solum quis filium participem facit ib. 11. † μ. κοινωνῷ τῶν ἀπορρήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. † ὃ ἤρκει μόνῳ, sibi soli 4, 7, 9. qui sg. recte supplevit pron. ἑαυτῷ. Acc. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον. te unum 3, 15, 2. ἀποδειχθῆναι (αὐτὸν) μόνον αὐτοκράτορα, solum 2, 12, 9. — Plur. μόνοι οἱ δορυφόροι λ. soli 2, 5, 1. † οἳ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὑτοὺς . ὑπετάξατε, cum soli vos 3, 6, 14. v. αὐτ. et κ. ὃ πάντας εὔφρανε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς - στρατιώτας, solis militibus 2, 4, 8. † ἄνευ ὑπηρεσίας μόνους σχήμασιν ἐπιτεθέντας λ. solos 7, 3, 9. - De re, λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολάς, illorum solorum 6, 5, 3. - Fem. de pers. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη, sola 6, 1, 20. - De re, ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος, sola 1, 6, 5. μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, tantum 1, 1, 7. εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, solummodo 2, 8, 3. † ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ ἐκ μ. τῆς σιμ-ήξεως λ. nisi ex 4, 2, 12. v. μετ. et ἐκ. - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, for

μυρίος, trop. μυρίων ἄξιοι θανάτων, infinitis 2, 13, 14. innumeris, multis.
μύρον, ph. μύρου εὐωδεστάτου λ. unguento 1, 12, 4.
μυσάττεσθαι, med. de perf. mor. c. acc. perf. τὴν κόρην, averfaretur 3, 10, 15. ἐμυσάττοντο αὐτὸν, abominabantur 5, 8, 2. — c. acc. rei, τὰ φαῦλα - μυσαττόμενον, afpernari 4, 12, 4. 'Ρωμαϊκὴν - ἐσθῆτα ἐμυσάττετο, abominabatur 5, 5, 6.
Μυσός, nom. gent. e Myfia f. Moefia, hod. Bulgaria, Af. min., in periphr. τὰ ἐν Μυσοῖς στρατόπεδα, Myforum exercitibus 3, 10, 2. in Myfia f. Moefia; apud Myfos f. Moefos.
μυστήριον, trop. c. gen. rei, τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μ. myfterium 8, 7, 8. caerimonia, arcanum. — abf. ἱερουργίας παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, ad Cereris initiorum aemulationem 3, 8, 17.

N.

Νᾶμα f. νάμα, ph. in opp. aut adiuncto, πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigidis laticibus 1, 6, 5. fontibus.
ναός, ph. abf. μετὰ τὸ ἱδρύσαι (αὐτὸν, τὸν θεὸν.) ἐν τῷ ναῷ, in templo 5, 6, 21. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex templis 4, 4, 18. ναῶν ἀναθήματα, templorum 7, 3, 13. - in opp. τοὺς ἀρχαίους καὶ ἰδίους ναούς τε καὶ σηκοὺς, templa 6, 1, 6.
Νάρκισσος, nom. propr. νεανίαν τινὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, λ. Narciffum 1, 17, 24.
ναυμαχία, ph. τὴν λίμνην - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, navalis pugnae 7, 2, 14.
ναῦς, ph. οὐ πρότερον ἡ ν. ἀνέδραμε, navigium 1, 11, 11. ἡ ν. ἠκολούθησεν, navis ib. 13. τὴν ναῦν ἐφελκόντων, navem ib. 11. καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσὶ πολλαῖς, navibus 2, 9, 14. navigiis 6, 7, 13. parvis illis, ad pontem in fluvio. ἃ - ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, naves 4, 2, 15. - † Alius nominat. κομισθὲν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα, navi 1, 11, 10. τῇ πρώρᾳ τῆς ν. navigii ib. 12. οὔτε νεῶν οὐσῶν ἐν ταῖς ὄχθαις, neque navibus fuppetentibus 7, 1, 17. nec navigia 8, 4, 5. 9. δίκην ν. inftar navium ib. 11. †† Alius rurfus nominat. νηῶν - ἀπορίαν, navium 8, 5, 13.
ναυσίπορος, ph. de re et fluviis, οἳ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, navigabile 6, 7, 15.
ναυτικός, phyf. de re aut perf. ἐξήρτυε στόλον ναυτικὸν, claffem 2, 14, 15. navales copias, nauticam claffem, navalem claffem, navium claffem. - in opp. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, navales copias 3, 1, 2.
νεάζειν, phyf. de perf. c. praep. τοὺς υἱοὺς, ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ. ut iuvenes militarem vitam degerent 3, 14, 4. i. e. tanquam iuvenes, in iuventute, per iuventutem; iuventutem fuam transigerent in vita mil.
νεανίας, phyf. univerfe, νεανίαν τινὰ γενναῖον λ. adolefcentem 1, 17, 24. Narciffum. τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν, iuvenum 1, 15, 1. gladiatorum. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίαις οὖσιν, adolefcentibus adhuc 1, 9, 2. Perennis, it. πιστεύσας ὁ ν. adolefcens ib. 22. unus ex iis. - Sed de Severi filiis, ἐμβριθῆ καὶ θρασὺν ν. adol. 3, 11, 1. Carac. οἱ υἱεῖς αὐτοῦ, ἤδη νεανίαι 4, 1, 2. † ἐπὶ παισὶ νεανίαις

ſe, aut cum praep κατὰ χώρ. etſi et haec κατὰ χ. poſſunt regi ad ſq. v. ἐβ., gentibus illis in oriente et per Aſiam totam, partiendo ſ. cum partiti fuiſſent eam, per regiones quisque ſuas, (vel ſine commate) imperarunt. - c. acc. rei ſ. loci ſolo, γῆν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε, ὅπως νείμησθε 4, 3, 17. v. εὑρ. - ἔδοξεν αὐτοῖς - νείμασθαι τὴν ἀρχὴν, partiri ib. 10. i. q. ſq. διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν. Sed trop. c. praep., ὃ -, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον ἐνείμαμην, cum illo partitus ſum 3, 6, 5. imperium, ſed non, ut in pr. loco, pro terris, verum pro poteſtate.

νέμειν. trop. de perſ, c dat perſ. et acc. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν - ἔνειμαν θεοὶ λ. tribuerunt 2, 8, 6. fecerunt, permiſerunt, ut adipiſcerentur. † ἐδόκει τιμὴν - νέμειν, οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας. tribuere iis, quos participes faceret rel. 5, 5, 21. v. κοιν. - μηδενὸς παρόντος, ᾧ ν. αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, trib. 7, 1, 9. declarare. - c. rei et dat. et acc. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, tribuentes 4. 13, 10. declarantes in re, quae fiebat, pudorem, ut non illuc, ſed aliorſum ſpectarent. μηδὲν ῥαθυμία - νέμων, nullum deſidiae locum relinquens 3, 2, 1. ſcil. μέρος τοῦ χρόνου, non uti, adhibere, amare. - †† c. acc. rei et abl. modi et adv. ſ. praep. τὸ λογισμῷ πάντα καὶ κατ' ἀξίαν ἑκάςου νέμειν, ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι. tribuere 2, 3, 23. donare, beneficia et bona conferre; vel adminiſtrare; ut pr. notio ſit partim phyſ. — †† c. acc. perſ an rei, οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντες, ſenatores 2, 6, 3. ſ. ſenatus, qui adminiſtrabant ſenatum, curabant vel frequentabant, verſabantur in curia, inter ſenatores, aderant in ſenatu; in quam notionem inclino potiſſimum, quia νέμειν et alibi eſt p. verſari et eſſe alicubi, et haec notio melius convenit cum accuſ. τὴν σ. β. p. loco ſenatus, ſ. ubi ſenatores conveniunt.

νέμειν, p. paſcere, Med. phyſ. de anim. τοὺς ἵππους -, ἀνέντες ἐκείνοις νέμεσθαι, paſtum dimiſiſſs 4, 11, 10. ſinentes eos paſcere ſ. paſci, ſe paſcere, gramine veſci. - † Paſſ. forma p. Med. trop. de re, c acc. rei, μέγιςον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη, ignis depaſtus eſt 7, 12, 13. abſumſit, i. q. §. 16. ἐλυμήνατο.

νεολαία, ph. de perſ. et militib., c. adi. ἡ ν. πᾶσα ἠθροίζετο, iuventus 7, 12, 2. πᾶσαν τὴν νεολαίαν λ. 4, 9, 7. 13. - cum gen. perſ. σχεδὸν πᾶσα ἡ ν. τῶν Ἀντιοχέων, iuventus Antiochena 3, 4, 2. τοῖτον ἐπέςησε πάσῃ τῇ τοῦ ςρατοῦ νεολαίᾳ, univerſis exercitus tyronibus 6, 8, 4. i. q. οἱ νεανίαι §. 7.

νέος, phyſ. de perſ. abſ. ὅτε ἦν ν. olim iuvenis 5, 7, 12. † αἱ τῶν νέων ψυχαὶ λ. adoleſcentium 1, 3, 4. iuventutis 5, 7, 13. - c. adv. οἱ κομιδῇ νέοι, adoleſcentuli 1, 1, 9. opp. pr. οἱ πρεςβύτεροι λ. † cum adi. νέος θρασὺς, iuvenis audax 3, 12, 22. — c. ellipt. acc. ſubſt. rei, ἦν ν. τὴν ἡλικίαν, erat tenera aetate 5, 5, 1. iuvenis aetate. - In quibus valebat maxime p. ſubſt., ut p. adi. in his - c. ſubſt. ἕτερος, κομιδῇ ν. adoleſcentulus 1, 2, 2. 5, 8, 20. τοῦ νέου Γορδιανοῦ, iunioris 7, 9, 16. 7, 10, 1. opp. pr. πρεςβύτου. - ν. αὐτοκράτορος, iuvenis imperat. 1, 7, 2. — σὺν ἐμοὶ, βασιλεῖ νέῳ, mecum, imperat. iuvene 1, 5, 24. † κελεύσαντι τῷ ν. βασ. iuveni imp. 3, 12, 25. †† τὸν νέον βασιλέα. iuvenem imp. 1, 7, 4. - Fem. de perſ. ταῖς θυγατράσιν -, νέαις οὔσαις, adhuc adoleſcentulas 5, 3, 20. - †† Comparat. de perſ. Maſc. c. gen. perſ. τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν, iuniore filiorum 3, 14, 17. - Fem. in opp. τῇ μὲν πρεςβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ λ.

opp. αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, fobriam mulierem 1, 17, 10. potius ph.

νήχεσθαι, med. de perf. ph. abf. πρὸς τὸ ν. ἐγγεγυμνασμένοι, in natando 7, 2, 12. ad natandum, Germani.

Νίγρος, nom. propr. c. artic. ἦν δὲ ὁ N. Niger 2, 7, 6. 9. 16. ὁ μὲν δὴ N. 3, 1, 16. ὁ δὲ N. 3, 4, 1. 12. τοῦ Νίγρου λ. 2, 7, 14. 2, 14; 11. 3, 4, 7. τοῦ δὲ N. 2, 12, 4. τὸν Νίγρον 2, 10, 15. 2, 15, 1. - repetit. 3, 2, 2. 18. 20. fq. 3, 3, 2. 4. fq. 3, 4, 15. fq. 3, 5, 9. fq. 2, 8, 10. fq. - fine artic. ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσία 2, 7, 7. τὰ N. Φρονοῦσαν 2, 14, 14. 3, 3, 7. πρὸς Νίγρον Φιλίαν 3, 9, 1. e. - In vicinia c. et fine artic. ἐπὶ Νίγρον - ὁ δὲ N. 3, 1, 1. fq. τοῦ N. et τὰ N. et τῷ Νίγρῳ 3, 2, 4. fqq. 10. fq. 3, 5, 2. fq. 3, 6, 18. 20.

Νικαεὺς, nom. gent. Νικαεῖς, 3, 2, 18. Nicaeenfes, incolae Nicaeae, urb. Bithyn.

νικᾶν, ph. de perf. in certamine fingulari, c. acc. perf. μονομάχους - νικήσαντος, mille gladiatorum victoris 1, 15, 19. - †† abf. in Particip. Neutr. fing. c. artic. p. fubft., in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν, pars victrix 4, 5, 4. fc. μέρος, victor, occifor, i. q. pr. τοῖς κρατήσασι. In bello et pugna, abf. νικᾶν ἀξιοῦντες, victores fe effe putantes 4, 15, 10. vicifle fe, p. perf. deinde. — ὡς δὴ νενικηκότων, quafi fcilicet vicifient 3, 7, 9. - c. adv. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes, iam fe viciffe ib. 13. - fimul c. praep. νικᾶν πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰθισμένους, vincere 3, 9, 13. — fimul c. adiuncto, ὡς - δι' ὅπλων νικήσαντες ἐκρατήσατε, armis fuperantes viceritis 4, 14, 18. - c. abl. modi, ὡς - τὸ περιλειΦθὲν τῶν βαρβάρων πλήθει - δοκεῖν νενικηκέναι, ut reliquiae illae barbarorum multitudine - videantur viciffe 6, 6, 10. † fimul c. alio abl. modi et c. nominat. et praep. οἳ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὑτοὺς προθυμίᾳ - τοσαύταις μαχαις ἐνικήσατε, cum enim foli vos alacritate - tot praeliis viceritis 3, 6, 14. - c. acc. rei et adv. νίκην ἐπαιάνιζον, ἣν ἀκονιτὶ ἐνίκησαν, victoriam canebant, eam que fine pulvere partam 8, 6, 14. — c. acc. perf. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, illos vincere 6, 3, 15. - fimul c. adv. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, καὶ τότε τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων, tunc etiam orientales vincentibus 3, 4, 5. οὓς πολλάκις ἐνικήσαμεν, vicimus 7, 8, 7. †† trop. de re, c. acc. rei, τῆς Φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, natura vincente artem 3, 3, 11. impetu et vi torrentis fuperante munitionem, arte confectam, f. cum maior effet vis torrentis, quam firmitas munitionis artificiofae. - Paff. de perf. in bello, c. praep. τοσοῦτον ϛρατὸν δοκεῖν ὑπὸ θεῶν - νενικῆσθαι, videretur victus effe 8, 3, 21.

νίκη, ph. de re, in bello, c. gen. perf., ut auctoris, Φήμη τῆς Σεβήρου νίκης, fama Severi victoriae 3, 2, 13. τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, victoriam fuam 3, 8, 2. - c. adi. δεῖγμα τῆς ν. ἐκείνης 3, 4, 6. τὴν προτέραν ν. 4, 14, 18. - c. fubft. τῆς ν. ἡ τύχη 3, 7, 6. τὸ εὔελπι τῆς ν. 7, 9, 8. τὰ μέγιϛα - τῆς ν. 8, 3. 13 τῆς ν. ὁ καρπὸς ib. 15. † προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίϛας νομὰς 3, 8, 8. v. ἐπ. - per verba nominatim, τοῦ θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου 8, 3, 19. νίκην ἀγγέλλοντες 8, 6, 13. νίκην ἐπαιάνιζον ib. 14. per quae tria loca eft de victoria fuper hoftem et exercitum, qui fruftra oppugnabat urbem. τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραΦαῖς, victorias 3, 9, 21. e. - c. praep. μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς - ν. 3, 14, 3. τῇ κατὰ ΠαρθυαίωΝ νίκῃ κεκόσμητο 3, 9, 21. 3, 14, 9. v. κατ. †† in dupl. rect. femel c. adi. femel c. praep. fimul, νί-

14, 13. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα. exiſtimans 1, 8, 9. ἐφήμερον τουῦτον κέρδος - νομίζουσιν, exiſtim. 2, 10, 13. - τοῦτο μόνον ἐνόμιζε φάρμακον, putabat 6, 6, 6. † τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. putabant 1, 6, 1. - † c. acc. perſ. dupl. ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, putas 2, 5, 10. - Paſſ. ph., de re, abſ in Particip. θύσας - τὰς νενομισμένας - θυσίας, ſacrificia uſitata 2, 6, 12. more recepta. - ſimul c. praep. ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, celebratis conſuetis ſacrificiis 4, 1, 8. i. q. 5, 5, 15. - mor. alio ſenſu, c. nominat. dupl. perſ. et forſan etiam c. dat. perſ. ὀχληρὸς καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβῖνος ἐνομίζετο, moleſtus et ſuperv. ipſi Albinus exiſtimabatur 3, 5, 3. qui dat. pron. α. c. v. ἐν. fuerit p. ὑπ' αὐτοῦ, aut cohaeret cum pr. adi. ὀχλ. - c. ſolo nominat. tali dupl. ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, qui idonei viderentur 6, 3, 2. - c. nominat. uno diſerto, ſed altero oppreſſo, (αὐτὸς) τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος 1, 10, 14. pompae pars creditus, putatus. † in orat. obliqua, μήτε τὶς (ἐμὲ) ἄπιςον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἡγείσθω, adverſus eum, qui putabatur amicus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei, ἅ περ - σωφροσύνης ςρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο, quae - aliena putabantur 3, 8, 9. †† ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀριςοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθήσεται, me imperante, optimatium ſtatus magis, quam imperatorius, inſtituetur 5, 1, 9. ubi, p. Bg. liberiore, ſupplebitur non modo inf. v. ſubſt. εἶναι, ſed et e pr. πάντες alio caſu πᾶσι, ariſtocratia magis, quam regnum ſ. monarchia, eſſe putabitur omnibus ſ. ab omnibus.

νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abſ. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. νομίσματα ἐνόμισαν, numos 1, 9, 17. δείξαντες - τὰ ν. ib. 18. — νομισμάτων ἀντιδόσεσι, numismatis 1, 16, 7. v. ἀντ. † c. gen. perſ. νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, numos, 2, 15, 9. v. κόπτ.

νόμος, ph. c. adi. νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, more imperatoris 2, 14, 4. κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ ν. hoſtium ritu 2, 13, 8. - c. gen. perſ. τὸ σῶμα καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ, hominum ritu 4, 2, 2. χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico 5, 3, 15. νόμῳ Φοινίκων, ritu Phoenicum 5, 5, 20. Φ. ν. Phoenicum more 5, 6, 21. - mor. alio ſenſu, et quidem litterario ſ. ſcientifico, οὐκ ἀπείρως εἶχε νόμων ἐπιςήμης, haud imperitus legum ſcientiae 4, 12, 2. νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. - tum militari, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, lege 3, 0, 22. praeceptis ac monitis ethicis, quibus fortitudinis pars illa in laborando et ſuſtinendo fortiter labore commendatur, una cum diſciplina militari ac iuramento, quo et ipſo ſimul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κελευομένης 5, 6, 3. a ſacris legibus, Pontificum de Veſtalibus, v. κελ. c. gen. perſ. παρὰ τοὺς Μακεδόνων - νόμους, contra leges 1, 3, 6.

νοσεῖν, ph. de perſ. c. adv. ἐπὶ πολὺ νοσῶν, aegrotans 3, 15, 3. ν. χαλεπώτατα 5, 4, 20. χαλεπῶς νοσοῦντες, aegrotantes 6, 0, 2. - c. praep. χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ. aegrotanti 6, 6, 1. — abſ. ἐν σχήματι νοσοῦντος λ. aegroti 4, 2, 4. τοῦ ςρατοῦ ν. exercitu aegrotante 6, 6, 2. ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, aegrotum 4, 2, 7.

νόσος, ph. c. adi. et verb. Μάρκον νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, mor-

bus 1, 3, 1. αὐτὸν ν. ἐπιμηκεςέρα κ. 3, 15, 1. articularis forsan, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη νόσον κατασχεῖν λ. pestilens morbus 1, 12, 1. pestis, p. λοιμός. c. solis verb. ἡ ν. - ἤκμασε ib. 6. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. articulari, cf. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρεὶς, morbo 4, 8, 11. δ. ν. 8, 5, 18. ἀποβαλὼν ν. 6, 6, 4. μήτε τὴν ν. φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτοντες 3, 9, 11. - cum gen. rei. ipsius que morbi nominis technici, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. ν. κάμ 3, 14, 4. †† trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλ ν νόσον διέβαλλεν (αὐτὰ,) ut imbellem morbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θήλ. et διαβ.

νυκτερινὸς, phys. de re, τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturnam custodiam 3, 11, 12.

νύκτωρ, ph. abs. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σκηπτοῦ ν. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθὲν - ν. 2, 1, 5. ν. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 3, 1. εἰς Ῥώμην ν - εἰσῄεσαν 2, 12, 2. ν. - ὄμβρων - καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ν. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † ν. εἰ κατέλθοιεν λ. noctu si veniant 5, 3, 23. ν. - ὑπεξῆλθε ib. 24. † ἐπιβο λεύσεις ν. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate post ἐπ. posito, refert ad sqq. ν. κατελθεῖν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. ν. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 13.

νυμφίος, ph. de pers. abs. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, sponsum 4, 11, 7. — c. gen. pers. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὑτοῦ 4, 11, 4.

νῦν, ph. abs. καιρὸς (ἐςὶ,) nunc 1, 4, 7. 1, 9. 8. 4, 14, 11. ἤρτηται δὲ ν. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. — καὶ μέχρι ν. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, s. usque adhuc etiam, nostr. *auch* bis *ietzt.* ἔτι γοῦν καὶ ν. sane adhuc hodie 3, 1, 15. sane adhuc etiam nunc, s. etiam adhuc nunc, nostr. idem pr. - †† post praep. et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕςερον ἐπικίνδυνον ᾖ, in praesens 2, 5, 10. per ellips. subst. ad artic., sed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν s. ὂν τοῦ χρόνου s. καιροῦ μέρος, ad nunc praesens temporis intervallum s. spatium, nostr. *für* den *ietzt* anwesenden *Zeitpunkt.*

νὺξ, phys. c. subst. ἤδη τὸ πλεῖςον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα ν. ἔφερε φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - ν. ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. solo, νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἔτι ν. οὔσης, nocte 7, 6, 16. — τῆς ν. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. casu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem 1, 4, 18. v. ἐπ. - per se, πάσης ν. τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς ν. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 3, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς ν. ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρὴ τῆς ν. φονευθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diserta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς ν. πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.

νῶτον s. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις. Φέρων 2, 9, 7. in dorſum, p. accuſ. et ſing. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσγραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, terga 7, 11, 18.

Ξ.

Ξανθὸς, ph. de re, c. ſubſt. et abl. modi, κόμη, Φύσει ξανθῇ, coma flava 1, 7, 9. *goldgelb* ſ. *blond.* c. ſolo ſubſt. κόμας ξανθὰς, com. flavas 4, 7, 4.

ξένος, ph. de perſ. p. ſubſt. c. gen. perſ. Φασὶν, αὐτοῦ ξένον γενέσθαι Κρόνον, eius hoſpitem 1, 16, 5. - in opp. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, peregrinorum 8, 2, 9. - p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - ξένον ζητεῖν μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. peregrinum 5, 7, 4. de terra ſ. patria v. ἀλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας, bell. externorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus geſtorum, i. q. ſq. ἐν βαρβάροις. † c. adiuncto diſerto, οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.

ξηρὸς, ph. de re, μετὰ τὸν - ξηρὸν αὐχμὸν, torridum aeſtum 6, 6, 5. ſiccum ſ. aridum, i. ſiccitatem inducens in terra et plantis.

ξιφήρης, ph. (i. q. ſq. ξιφηφόρος,) de perſ. ὡς ἐνέκειντο ξιφήρεις, cum inſtarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis inſtructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι ξιφήρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιαζόμενοι τοὺς λ. cum gladiis ib. 6. ἐπῆλθέ μοι, ξιφήρεις ἔχων τινὰς, gladiis inſtructos habens ſecum quosdam 4, 5, 10.

ξιφηφορεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. et adv. πάντες διὰ τὴν οὖσαν στάσιν οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην ἐξιφηφόρουν gladios (ſicas) gerebant 7, 11, 7.

ξιφηφόρος, phyſ. de perſ. p. adi. στρατιώτας - περιστήσαντες αὐτοῖς ξιφηφόρους, cum milites circumſiſtere ſe iuſſiſſent cum gladiis 7, 10, 13.

ξιφίδιον, ph. ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λανθάνων, gladiolo 4, 13, 11. ſica. γυμνώσας τὸ ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. §. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ ξιφίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκολπιδίοις ξίφεσι §. 15. † τὰ ξ. περιαιρεῖσθαι αὐτῶν, - τῷ ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Praetor. exauctor. † γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν - ἕκαστος δὲ ἐπεφέρετο οἴκοθεν, ἢ ξιφίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.

ξίφος, ph. dignitatis, παρηώρητο αὐτῷ ξίφος, enſem 3, 11, 4. de Plautiano. - hoſtilis animi, ξίφους ἐπηωρημένου, gladio 4, 5, 14. διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari 4, 4, 5. †† ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσείσασθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis ſummum que. - ſimul c. gen. perſ. ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξ. gladius 1, 9, 9. inſidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae inſidiatur per ſicam. - militum, c. adi. ἀποθέμενος, ὃ περ περιέκειτο ξίφος στρατιωτικὸν, gladio mil. 3, 5, 11. - abſ. ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν - μάχῃ 3, 4, 10. pugna per gladios ſ. cum gladiis facta. τὰ ξίφη σπασάμενοι gladios 2, 5, 3. σπ. τὰ ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ ξ. 7, 1, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα, ἢ ξίφη πελέκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

O.

γενόμενοι, cf. 5, 15, 9. - simul c. gen. pron. dem., τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἄνδρας 8, 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς καθ' ἕνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκεῖνον 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. sc. ὄντες, v. π. - οἱ πρὸ ἐμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς κύλιξι 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipso erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at post subst. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, sagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. v. ἄνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν καθ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., sed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀπάντων 7, 1, 11. v. β. - vel subst. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 5, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκεῖσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκεῖθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in sing. adv. - Cum adv., sed subst. praemisso, συκοφάντας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 5. - tum subst. sequente. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι 2, 9, 15. — τῶν πώποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 4. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 13. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας 2, 10, 2. - Masc. de re, cum adv., sed subst. praemisso, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut subst. sequente, τὸν ἐκεῖ βίον ἐλομένων 3, 4, 2[illegible]. τοὺς ἔξωθεν κινδύνους 2, 5, 10. v. in sing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellips. ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ π[illegible] [illegible] 7, [illegible], 6. - vel sex communis, ἔξει τῆς [illegible] 3, 15, [illegible]. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ [illegible] 1, 8, 5. τὴν κινδυνώδη καὶ [illegible] 4, 4. [illegible] in sing. [illegible] [illegible] tum 1, 9, 20. p. adv. v. ταχ. † post praep. [illegible] populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἀτρ[illegible] γετο, in Atrenorum regionem proper. 3, 9, 3. pro [illegible] Ἀτρ. χώραν ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 5, 2, 11. sc. ὁδόν. praep. et cum casu oppidi, per acc. τὴν ἐπὶ Κύζικον 3, 2[illegible] ὁδόν. Cum particip. et subst. quidem praeposito, ἡ συναιρομένη - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - sed praeposito subst. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δοκούντων 4, 2, 9. - Cum subst. mero praemisso et ante praep. ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις 2, 2, 16. κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 3, 15, 3. τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας 3, 2, 13. [illegible] πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην [illegible], 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et subst. s. c. praep., sequente subst. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης 3, 10, 4. 5, 14, 4. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ 2, 11, 16. † τὰς καθ' ἡμ. ἀκμαζούσας πόλεις 5, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 5, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθείᾳ 3, 2, 13. τὴν εν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. σπ. †† Repetitus post subst. c. subst. ante praep. τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. sed subst. praemisso, εὐνοίας τῆς ἄνωθεν 3, 12, 21. - at subst. sequ. s. c. adv. intra artic. et subst. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ σταδίην μάχῃ 2, 10, 17. - † simul c. praep. τὴν διὰ δοράτων σταδίην μάχην 4, 10, 7. ταῖς σταδὸν μάχαις 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἄνω γῆν 8, 2.

τὰ μέλλοντα ib. v. μ. ἐπακούειν τῶν λεγομένων I, 5, 21. τὰ λεχθέντα I, 9, 13. τοῖς λεχθεῖσιν 2, 1, 23. τὰ δόξαντα 6, 8, 15. δέει τῶν πεπειραμένων I, 5, 26. τῶν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει I, 8, 4. τῶν ἁλισκομένων κοινωνίᾳ I, 10, 3. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων I, 15, 8. ἀπειθεῖς τοῖς κελευομένοις 2, 4, 10. 2, 13, 3. πιστεύσαντες τοῖς ἐπεσταλμένοις ib. 5. † αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀν. οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς λ. 6, 2, 16. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων 4, 14, 11. Λιβύης τὰ παρακείμενα 4, 3, 15. τὰ ἀνειμένα λ. 7, 8, 15. †† τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα I, 9, 18. v. λ. ubi ſimul c. gen. rei, eo que praemiſſo. - Neutr. pl. c. praepp., ſine ſubſt. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου -, τὰ ἀπὸ θαλάττης 8, 2, 7. τὰ - ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαστο 8, 3, 1. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε 4, 12. 2. † τὸν τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων 3, 7, 19. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων λ. 3, 9, 3. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις I, 5, 8. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ 3, 2, 17. i. q. §. 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας 3, 10, 2. διοικήτων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις 4, 7, 1. τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ διοικ. 8, 7, 16. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν 3, 3, 5. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὔκλεῆ 2, 5, 4. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι 6, 5, 1[illegible]. ſc. κτήματα. - τὰ ἐξ ἔθους διοικῆται 4, 12, 12. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. ſc. πράγματα. - τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι 1, 9, 20. τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν 7, 7, 15. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν 7, 9, 25. 8, 6, 10. μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπληττέτω τὰ κατὰ Ῥώμην 7, 8, 12. τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - διαθεὶς 3, 8, 4. κατορθώσας τὰ κ. τὴν ἀνατολὴν [illegible], 10, 1. † μήτε τὶ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς 1, 9, 21. †† οὐδὲν τῶν κατ' ἀξίαν - ἐνδεήσει 2, 5, 13. ſc. ὀφειλομένων etc. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν 3, 1, 16. ἐπεὶ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδηλώθη, decreta a ſenatu 2, 13, 1. ſc. γενόμενα ſ. βεβουλευμένα. - ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου 6, 9, 1. p. τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν περὶ τοῦ Μαξ. πεπραγμένα ἔργα, ſc. γενόμενα, συμβεβηκότα, ut autem nunciata ſunt illa negotia, quae a militibus de, in, cum Maximino acta eſſent. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. ſc. γενόμενα πράγματα. † ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται 8, 1, 1. ſc. βιβλίοις potius, quam λόγοις. τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. ſc. χρήματα ὠφέλιμα ſ. ἐπιτήδεια πρὸς λ. v. πρ. et πόλ. - εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μάχην 3, 14, 9. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον - ἀσφαλῶς εἶχεν 2, 15, 10. v. ἀσφ., cf. 4, 14, 11. τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους λ. 3, 15, 2. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς 6, 7, 8. - Cum praep. poſt ſubſt. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία 1, 17, 19. θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς λ. 3, 8, 15. † χρήματα πάντα ἀθροίζων τά τε αὑτοῦ καὶ παρὰ φίλων 2, 11, 13. v. ἀθρ. - ὅπλα -, τὰ - ἐκ βυρσῶν λ. 8, 4, 27. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς λ. 8, 5, 15. - Cum praep. ſed ſubſt. ſeq. ſ. c. praep. intra artic. et ſubſt. τὰ ἐν Μυσοῖς - στρατόπεδα 3, 10, 2. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χωρία 7, 8, 27. - Cum adv., ſine ſubſt. οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες 2, 8, 8. τῶν ἐκεῖσε λ. 1, 6, 14. τὰ ἐνταῦθα ib. 13. τὰ ἐπέκεινα 4, 3, 15. † οὐδὲν τῶν εὐπρεπῶς 2, 5, 13. τῶν οἴκοι 1, 6, 12. ἐν τοῖς ἑξῆς 1, 14, 12. — †† Per peculiaria, nominatim cum gen. perſ. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων 2, 3, 19. 6, 2, 10. εἰς τὰ ἑαυτοῦ v. in ἑ. it. τὰ αὑτοῦ in α. τὰ ἄλλων - τὰ αὐτῶν λ. 8, 3, 14. διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς 5, 3, 6. — τὰ Ῥωμαίων v. in Ῥ. - τὰ ἐκείνου etc. φρονεῖν v. in hoc v. ὅπως τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, rem Nigri 3, 2, 10. pro προδ. τὰ Ν. πράγματα, Nigri res ib. 5. inſtituta, iuſſa, mandata de fortiter pu-

ſimul, et quidem praepoſitum. ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τήνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. ſed poſtpoſ. τὴν θεὸν τήνδε, hanc 1, 11, 1. - Neutr. τόδε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 16. propr. *hicce* etc. v. δε enclit. ſupra.

ὁδεύειν, ph. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὁδεύοντας, iter facientes 7, 5, 9. curru.

ὁδηγεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. modi, ὁ ςρατὸς, ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, - διαβὰς τὸν Ταῦρον λ. quaſi duceretur 3, 3, 13.

ὁδοιπορεῖν, phyſ. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὡδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curru. - c. praep. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, iter facient. 8, 6, 10. - ſimul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abſ. καὶ εἰ μὲν - ὡδοιπόρουν, iter facieb. 7, 9, 1.

ὁδοιπορία, ph. c. ſubſt. τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ςαθμοὺς, itineris 2, 15, 11. milit. cð. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3, 7, 17. τάχει τῆς ὁδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλεῖςον τῆς ὁ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχείας - ὁδ. itinere 1, 10, 6. - c. verbb. τῆς ὁ. εἴχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ὁδοιπορίας χρήζειν, ut itineris apparatu opus eſſet 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8, 5. 5, 10, 2. 7, 12, 17. - † τὴν ὁ. ποιούμενος, iter 3, 6, 22. ſq. ὡδοιπόρει. - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο 4, 13, 8. τὴν ὁ. - ἤπειγον 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁ. συντετριμμένος, itinere 5, 4, 20. σχολαιτέραν τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter 7, 8, 24.

ὁδοιπορικὸς, phyſ. de re, ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν λαβὼν, itinerario 5, 4, 12.

ὁδοποιεῖν, ph. de re, abſ. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν, viam fecit 3, 3, 11.

ὁδὸς, ph. de loco, praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ὁ. 4, 2, 8. - † ſimul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἱ. ὁ. 2, 9, 6. - univerſe, δυςβάτου οὔσης τῆς ὁ. 3, 3, 1. τῆς ὁ. ςενῆς οὔσ. ib. 2. — † αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πᾶσαι ἐφιλάττοντο 8, 5, 12. προὔπεμψε λογάδας δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae ſunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράξαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae ſunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - †† παρὰ πᾶσαν τὴν ὁ. συμβουλεύοντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ την ὁ. ςασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ. τὴν μέσην ὁ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere poſſunt et ad ſq. claſſem. - De actu eundi, quatenus fit in via aliqua, (i. q. pr. ὁδοιπορία,) - ἔχεσθαι τῆς ὁ. itineri inſtare 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ὁ. εἴχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ὁ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ὁ. 3, 14, 7. - ſimul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβῖνον ὁ. εἴχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - ſimul c. adi. αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁ. hoc in Italiam iter 7, 8, 2?. οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁ. εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, iter Romam verſus 5, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ὁ. ἤνυε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. †† de tempore ſ. temporis intervalli ve menſura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυαίων ὄχθαις, αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, haud multorum dierum itinere 2, 9, 15. noſtr. *Tagereiſe*.

ὀδοὺς, ph. τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, dentium 1, 15, 12. pantherae,

ἑαυτῆς. - c. opp. βιώσεσθε - ἐν τοῖς οἰ., οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ, domi suae 8, 7, 14. † εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, domum 1, 17, 21. sc. οἰκήματα, non procul a palatio imperat.

οἰκειοῦσθαι, trop. de perf. Pass. forma, sed med. sensu, c acc. perf. et abl. rei s. modi, ἐκεῖνος πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, sibi conciliaverat 3, 11, 8. amicum, benevolum fecerat - Med. ipsum, c. solo acc. perf. οἰκειοῦσθαι τὰ στρατεύματα, adiungere sibi 5, 15, 2. ἡγεμόνας - οἰκειούμενος, adi. s. 2, 9, 9. † δέον ἐπιφοιτῆσαι καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ, sibi concil. 2, 8, 18. †† c. adiuncto, e phrasi syn. ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑπηγάγετο, adiunxit sibi 4, 7, 3. † τοῦτον ἠθέλησεν σοφίσματι προλαβὼν οἰκειώσασθαι, si. adiungere 2, 15, 3. - simul c. adv. et praep. πάντας ῥᾷστα εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο, ad benevolentiam conciliavit (ubi) 2, 4, 3. simul c. abl. rei s. modi, δώροις - ᾠκ. si. adiunxit 6, 8, 6. ὡς ἐπιδόσει οἰκειώσηται τὸ στράτευμα, conciliaret si. 1, 5. 2. - δωρεαῖς οἰκειωσάμενος τὸ στρατιωτικὸν, cum adiunxisset si. ib. 27. 4, 5. 1. - c. adiuncto e particip. (αὐτοὺς) ἑκάτερος ᾠκειοῦτο, μεγ. ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλκων, conciliabat sibi homines 4, 3, 3. — †† c. acc. rei et praep. ὅπως αὐτῶν τὴν εὔνοιαν διὰ χρημάτων οἰκειώσηται, conciliaret (sibi) 5, 8, 6.

οἰκέτης, ph. de perf., aulae, vilioris generis, in opp. οὐκ οἰκέται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, ἀλλ' λ. non famuli 5, 5, 20. - c. adi. et gen. perf. δυσὶν οἰκέταις τῶν πιστῶν ἑαυτοῖς, famulis 2, 1, 2. - Κλέανδρος, οἰκέτης βασιλικὸς γενόμενος, servus 1, 12, 8 - maioris dignitatis, πενηρὸν οἰκέτην, famulum 1, 13, 6. de eodem. - † simul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι -, ταῦτα δρῶσιν - οἱ οἰκέται, domestici ib. 4. de uno eodem. - † Rursus primi generis, c. adiuncto diserto e praep. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio 1, 6, 2. sc. ὄντων, famulorum, qui in aula erant, vivebant, degebant, habitabant, s quidam famulorum, in aula versantium. - Sed extra aulam, τὸ πλῆθος τῶν οἰ. servorum 7, 4, 10. e rure, opp. domini urbani, cf. §. 7. sqq. -

οἰκέω, ph. de perf. c. acc. loci, δοὺς κώμας οἰκεῖν, ad habitandum 6, 4, 11. v. διδ. - οἱ τὴν Ἀντιόχειαν οἰκοῦντες, qui Antiochiam incolunt 2, 10, 15. - simul c. adv. μηκέτι - τὴν β. ἑστίαν οἰκεῖν, habitare 1, 15, 17. - sed c. mero adv. loci, ἐν τοῖς βασιλείοις, ἔνθα ᾤκει habitaverat 4, 6, 1. † διελόμενοι αὐτὰ, (τὰ βασίλεια,) ἑκάτερος ᾤκει, παραφράττοντές τε λ. separatim habitabant 4, 1, 9. qui Bg. suppleri adv. ἰδίᾳ, dum v liaro potuit c. dupl. particip. modi, ante, διελ. et post, παρ. aut etiam tantum c. unis particip. sqq. παρ. λ. Nisi sup endum adv. ἐκεῖ, latens in pr. pron. αὐτ. Pass. phys. de re, Particip. Fem. c. adi. ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης. per totum terrarum orbem 4, 10, 8. sc. γῆς, regnare toti terrae, quae s. quatenus habitatur, Europa, quae Romanis paruit, et Asia, quae sub ' this et aliis, cf. §. 6. - † c. artic. et praep. πᾶσα ἡ ὑπὸ Ῥωμαίου οἰκουμένη, ipse orbis Romanus 5, 2, 5. pro . ut d [illegible] . aliud οὖσα, et iterum substant. illud, p. πᾶσα (ἡ γῆ) οἰκουμένη, ἡ (οὖσα) ὑπὸ Ῥωμ.

οἴκημα, phys. τετράγωνόν τι, εἰς σχῆμα οἰκήματος, aedificii 4, 2. 12. de tota aedic[illegible] in consecratione imperat. Rom. ii. λαμπάδα - προσφέρει τῷ οἰκήματι, aedificio ib. 20. - sed pro parte illius breviori, c. adi. ἐς τὸ οἴκημα τὸ δεύτερον λ. aedificium ib. 10.

οἴκησις, phys. de re, et toto aliquo, c. adi. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ

οἶκος, phyſ. de toto aliquo, cum adi. πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν, domum 3, 10, 9. palatium. † πρόεισι τοῦ οἴκου, exit foras 1, 17, 7. domo, aede, tota, vel de parte domus et palatii, p. diaeta, e pr. θάλαμον et §. 1. δωμάτιον. Aperte p. parte, ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, domibus 3, 12, 2. cubiculis, (diverſis in uno toto palatio,) ob ſq. τῷ δωματίῳ et θαλάμου, cf. §. 18. τὸ δωμάτ. Trop. τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ μεῖναι, in illa familia 7, 10, 12. perſonis, hominibus ex iſta fam., i. q. pr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους. - τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. - τοὺς πλείστους τῶν ἐνδόξων οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis 7, 3, 12. v. ἐνδ.

οἶκτος, mor. πάντας ἐλάμβανε, miſeratio 1, 4, 17. - πάντας οἶκτου καταλαβόντος, miſeratione 4, 3, 21. τὰ δεινὰ - οἶκτον πρ. μείζονα 1, 4, 4. - cum adiuncto, πάντας εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον πρ. 6, 9, 6.

οἰμωγή, ph. c. adi. et gen. perſ. it. praep. πολλὴ οἰ. κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν λ. eiulatus 7, 9, 19. - c. adiuncto ſimul, καταλαβὼν οἰμωγὴν καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει παῖδας - θρηνούντων λ. eiul. 3, 4, 13. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων καὶ οἰμωγῆς 4, 3, 20. † abſ. εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17.

οἶνος, phyſ. abſ. πρὸς οἶνον - πολύγονος (γῆ,) vini 8, 2, 8. - cum adi. οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίστου - ἀμφορέας -, ῥεῖθρα - οἴνου λ. 5, 5, 16. - † c. verb. οἴνου σπένδουσι, merum 5, 5, 12. ſc., τὶ μέρος. - παραπέμπειν τὸν οἶ. λ. 8, 4, 10. - c. adi. et verb. ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, temeto 4, 11, 5. οἴνῳ κεράσασα εὐώδει, vino 1, 17, 18.

οἰνοφόρος, phyſ. de re, οἰνοφόρα σκεύη, vaſa vinaria 8, 4, 9. cupae, dolia.

οἰνοχόος, phyſ. de perſ. p. ſubſt. cum adiect. οἰνοχόοις - ἐχρῆτο - οὐ τοῖς βασιλικοῖς λ. pincernis 5, 8, 5. abſ. οἰνοχόους ἀνέπειθον 4, 4, 3.

οἴομαι, Med. de perſ. mor. Cum ſolo inf. a) praeſ. ᾠήθη δεῖν λ. putavit 1, 10, 8. ταῦτα πάσχειν οἰηθεὶς, ratus 1, 17, 20. οἰόμενοι λ. rati 8, 4, 6. - b) perf. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes 3, 7, 13. 3, 12, 17. c) fut. οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς λ. putans 2, 11, 18. ᾤετο λ. arbitrabatur 6, 2, 12. - Cum inf. et acc. clariori, a) c. praeſ. ἐμοὶ - τὶ - πλέον ὑπάρχειν - οἴομαι, arbitror 1, 4, 5. - μήτε τὶς - οἰέσθω, λ. neque quisquam putet 8, 7, 17. ὡς τοὺς μὲν οἴεσθαι λ. ut quidam putarent 1, 7, 9. οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, quia putaret 4, 15, 15. † οἰ., χαρίζεσθαι λ. putans, ſe gratificaturum (eſſe) 7, 1, 23. † οἰ., δόλον τινὰ εἶναι λ. ſuſpectans dolum contra ſe 8, 8, 11. οἰομένου αὐτοῦ λ. putante illo 6, 7, 1. οἰόμενοι, λ. putantes 7, 6, 20. οἰομένων λ. cum exiſtimarent 5, 5, 9. οἰομένους, λ. putantes 5, 5, 9. b) c. perf. οὐκ οἰομένων, τεθνηκέναι λ. nec ſuſpicantibus 4, 15, 16. — ἕκαστος ᾤετο λ. putabat 5, 2, 3. c) c. fut. οἰομένους, μὴ τολμήσειν λ. quod putarent 7, 11, 18. 6, 7, 13. †† 7, 5, 4. οἰηθεὶς, λ. ratus 1, 17, 4. ††† Cum inf. et nominat. οἰηθεὶς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus 4, 6, 11. - Cum inf. varie ſic, ut v. ſtet non ordine logico, ſed interiectum aliis, οὓς ἐκεῖνος ἀδίκως οἴεται ἀνῃρῆσθαι, put. 4, 14, 14. εἰ τοῦτο δὲ ἐπ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, arbitramini 2, 5, 12. οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν λ. ratus 6, 2, 13. — ἴσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι λ. putabat 6, 5, 15. cf. 2, 1, 7. - ὅτε - ᾠήθη λ. cum exiſtimaret 6, 5, 1. καταπλήξειν οἰηθεὶς λ. pu-

tans 6, 4, 7. †† In rect. dupl. cum acc. rei fimpl. et fimul c. inf. et acc. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, ἑνὸς δὲ λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ut nemini videretur 3, 1, 14. - Cum acc. rei dupl. ἃ μικρὰ - ᾤετο, putabat 7, 3, 12. - Etiam v. interiecto, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι λ. arbitrab. 6, 7, 11. cf. 6, 5, 15. - †† Cum acc. rei uno, fed oppreffo inf. v. fubft. ἀσφαλέςερον (εἶναι) ᾠήθη, tutius putavit 1, 9, 24. qualis ellipf. inf. iam fumetur in pr. locis c. acc. rei, ut et in fq. - c. acc. perf. dupl. οὓς πιςοτάτους ᾤετο, putabat 5, 4, 12. - Cum adv., nominatim in med. orat. et velut in parenthefi partim, ὡς δὲ ἐγὼ οἴομαι, ut tamen ego arbitror 7, 8, 6. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me mifit, putat 3, 12, 4. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, ὡς ᾤετο, αὐτάρκη, ut putabat 3, 2, 21. 3, 5, 1. 4, 3, 15. 6, 5, 10, quam putaret optime 3, 8, 4. 11. - in fine enunciat. ut putabat 3, 1, 16. 7, 1, 24. - †† in opp. μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν -, οἰόμενον δὲ, fed fufpicantem 1, 13, 8. noftr. *vermuthen*. ††† per fomnum, ἵππον - ᾠήθη βλέπειν, equum vifus eft fibi videre 2, 9, 6. ᾠ., τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Π. vifus ei eft equus excuffiffe Pertinacem ib. 7. putavit, noftr. *es deuchte* f. *dünkte ihm*.

οἷος, Mafc. phyf. de perf., in relat. tacita, εἰκόνα - παντὸς ἑαυτοῦ, οἷος προϊὼν - ἐφαίνετο, qualis 5, 5, 11. - Mor. c. copula, una voce edendum, cum neg. et v. fubft. et inf. praef. οὐχ οἷόςτε ἦν προΐςασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. - c. inf. aor. οὐδὲν οἷ. ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod refponderet 1, 6, 21. nihil valens refpondere. - c. inf. aor. οὐδὲ ἀντιςῆναι οἷ. ἦν. ne quidem valebat 1, 12, 13. - † fed oppreffo v. fubft. ἡγούμενος - τοῦτον - οἷόντε (εἶναι) φυλάξαι λ. poffe 3, 11, 9. valentem f. capacem effe. - † fine inf. et neg., c. folo v. fubft. et cum adv. ὡς ἕκαςος οἷόςτε ἦν, πόῤῥω τῆς πόλεως ὑπήντων, ut quisque poterat 1, 7, 4. ubi tota formula haec poteft haberi p. adv. aliquo augendi, v. c. pro μάλιςα, et hoc adv. c. altero πορ. pro fuperl. πορῤωτάτω. † ἔπειςε - τὸ σῶμα ἕκαςον φράττεσθαι, ὡς οἷόςτε ἦν, ut poffet 7, 11, 14. - Mafc. de re, in relat. tac. fimul qué c. particula reftrict., ἵν' αὐτὸς οἷόνπερ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἴδῃ λ. ut qualem oftenderit rel. 3, 8, 3. v. εἰδ. et δεικν. fed in diferta relat. et orat. obliqua, οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Perfis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9. vbi e pr. repeti iuvat tum v. ἡγ tum artic. τὸν, et praeterea fuppleri inf. v. fubft. εἶναι, non enim fimile f. tale effe putabant ifti (Alexander et amici eius) illud e Perfis periculum, quale e Germanis illud effe putabant. — Fem. de re, - † in orat obl. et relat. aperta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς - βαρβάρους, neque enim tale futurum (effe) bellum ei adverfus Romanos, quale habuiffet adv. f. barbaros 6, 2, 10. - fine relat. manifefta, ὑποδοχὴ -, οἵαν μηδενί πω - βασιλεῖ γενέσθαι φασὶ, apparatum (tantum,) quantum 4, 8, 19. - † οἵα περ μοναρχίας ἐπιθυμία (ἐςὶ,) 8, 8, 7. qualis quidem eft f. effe folet, quod facit, quod fecum fert rel. Aut ibi neutr. in plur. οἷα - fc. ἐςὶ f. εἰσὶ, qualia funt f. effe folent, qualia faciunt, qualia fecum ferunt. — c. particula, τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις, cuicunque fufpicioni 1, 8, 17. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθ. αἰτ. αις, qualibuscunque 1, 10, 4. - Neutr. de re, in relat. tac. μέγιςα ἐκεῖ-

να-ἔρη, καὶ (τοιαῦτα,) οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales quae 2, 11, 16. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ f. εἰσὶ,) quales funt tyrannidis lapfus 7, 4, 2. v. σφ. - Neutr. abf. †† οἷον 3, 6, 3. corruptum ex ὅσον f. νῦν f. οὖν. - † Neutr. Plur. ab init. enunciat. οἷα δὴ ἄνδρα πολυῖςορα - ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. nimirum ut hominem - 1, 3, 5. utpote igitur hom., propr. per ellipf. praep. κατὰ, p. καθ' οἷα, i. q. καθ' ἃ f. καθὰ et καθάπερ, de vero ordine, δὴ αὐτὸν, οἷα ἄνδρ. π., ἐτάρ. igitur eum, tanquam hom. - in orat. med. οἷα δὲ μεμηνότα - παραδοθῆναι λ. ut furiofum 1, 9, 14. ut vero rel. de recto ordine δὲ παραδ., οἷα μεμ. fed, ut fur. -, igni tradi.

οἴσει v. οἴω. -

οἴχεσθαι, med. de perf. ph. c. particip. nominat. πίτερον - ἀποδρὰς ᾤχετο, fuga elapfus (effet) 5, 4, 16. - trop. c. dat. perf. οἴχεταί σοι ὁ δῆμος 1, 13, 4. periit, perit tibi populus f. populus tuus, f. cum damno tuo; eft enim dativ. *incommodi*; libere, actum eft de populo tuo; in quod alterum pron. poffeff. mutari libere poterit dat. ille pron. perf.

οἴω, trop. de re, c. acc. rei et dat. perf. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, feret 1, 5, 20. - c. acc. rei et adv. ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅπως οἴσουσι τὸ -, quomodo laturi effent 5, 8, 11.

οἰώνισμα, trop. de re, c. adiuncto et forfan quoque c. praep. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, omen 1, 14, 3. indicium.

ὀκλάζειν, phyf. de anim. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον λ. lapfabant 4, 15, 8. inflexis pedibus procumbere, fq. ἐχώλευον, ubi v.

ὀκνεῖν, mor. de perf. c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνῶμεν, tergiverfemur 6, 3, 12. - fimul c. adv. μελλόντων καὶ ὀκνούντων ἔτι τῶν ςρατιωτῶν, dubitantibus 2, 2, 21. fimul c. praep. αὐτὸν, πρὸς τὰ ἀρχαῖα μέλλοντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad - pigraretur 6, 7, 8. - † c. adiuncto ex adv. c. copula, ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν β. θρόνον, ἔλεξε λ. dubitabundus 2, 3, 11. - c. inf. Ῥωμαίων ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων, cunctantibus 7, 2, 13. † Particip. Neutr. Plur. c. artic. p. fubft. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται, adverfus tergiverfantes 6, 3, 13. fc. μέρη τῶν πολεμίων, i. q. fing. τῷ ἀντιπίπτοντι.

ὀκνηρὸς, mor. de perf. ὁ ςρατὸς ὀ. ἐγίνετο, fegnior 8, 5, 1. - forte c. adiuncto, κατ' ὀλίγον ὀκνηροὺς καὶ ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, fegnes 2, 4, 10. - Neutr. c. artic. p. fubft. cum praep. τὸ πρὸς καλοῦντας - ὀκνηρὸν, implorantibus fegnem effe 2, 8, 4. fegnities erga. - † fimul c. gen. perf. ut auctoris, τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, in dando tarditas 6, 9, 9. - Comparat. Neutr. p. adv. μή πως - οἱ ςρατιῶται ὀκνηρότερον ἐπακούσωσι, aegrius 2, 2, 8.

ὀκτωκαίδεκα, de re, ἔτεσιν λ. octodecim 3, 15, 7.

ὀλέθριος, mor. de re, Mafc. c. fubft. fem. ὀλεθρίου τιμῆς, perniciofo hon. 3, 7, 20. ὀλεθρίοις τιμαῖς, funeftis hon. 7, 1, 21. — Neutr. de perf. in opp. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) ὑμῖν τε ἔςαι σωτήριον, κἀκείνοις ὀλέθριον, perniciof. 4, 14, 16. ubi forfan et c. dat. perf. ut in fqq. - de re, πταῖσμα, ὀλέθρ. τῇ πόλει, funefta 7, 11, 1. - (αὐτὰ) - ὀλέθρια ἦν αὐτοῖς, peftifera 4, 15, 7. † fine fubft. ὀλέθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ, perniciofe 1, 8, 10. qui Bg. forte accepit neutr. p. adv., dum procedit per adi. per ellipf. fubft. πράγματα, βουλεύματα, συμβούλια. c. adiuncto, ὀλ. καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι, perniciem 4, 9, 6.

ὀλεθρίως, mor. ἔπεμψαν (αὐτὰ.) fuo magno malo 5, 7, 3. perniciofe, cum fua pernicie, ad fuam perniciem.

σκον, paulatim 1, 8, 10. fcil. μέρος f. διάστημα τοῦ χρόνου, intra f. poft exiguum tempus. 2, 4, 4. 3, 3, 11. 5, 3. 21. 6, 8, 5. — † κ. ὀ. προϊὼν, paulatim procedens 3, 9, 18. ut in prr. vel fuppl. διάστημα τῆς ὁδοῦ f. πορείας, per parvum intervallum itineris. † ποτίσι. κ. ὀ. αὐξανομέναις, paulatim crefcentibus 8, 4, 4. fcil. διάστημα τοῦ τόπου, f. τῆς γεφύρας f. τοῦ ποταμοῦ, per intervallum parvum loci, pontis, fluvii. † διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, paruliper 1, 6, 20. fc. μέρος τοῦ χρόνου, fed, p. mafc., χρόνον f. καιρὸν, ad breve tempus. - 3, 7, 20. paulisper 6, 9, 14. 7, 6, 4. †† In relat. οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὅσον λ. nifi parumper, ut 4, 1, 9. ad exiguum tempus. †† μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας λ. fpatium requiefcendi, nifi quo milites paululum refpirantes, 2, 11, 2. qui Bg. ceperit ὀλ. pro fe et p. pr. πρὸς ὀλ. et adeo p. adv., quod pertineat ad v. fq. ἀν. dum per fe, pro mafc. acceptum, referri queat, ut ὅσον et τοσ., ad pr. fubft. καιρ., ac putari exquifite poft pron. pofitum, pro καιρὸν ὀλίγον τοσ., ὅσ. τοὺς λ.

ὀλιγωρεῖν, mor. de perf. c. gen. rei, ni et c. praep. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν 1, 1, 1. neglexerunt, non fcribere, fq. opp. ἐπεμ.

ὀλισθαίνειν, ph. de anim. οἱ ἵπποι ὠλίσθαινον, fallente veftigio lapfabant 1, 12, 18. noftr. *gleiten* f. ftürzen, ob lubricum locum f. corpus, lapfum minari, vacillare, aut vere labi.

ὁλόκληρος, trop. de re, Mafc. cum fubft. fem. in opp. ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex max. urb. integra 7, 12, 16. † c. adiuncto ex adiect. πᾶσαν ὁ. - ἀρχὴν, totum et integrum imp. 6, 2, 6. qui Bg. interferit copulam. - Neutr. c. artic. et praep., p. adv., it. fimul c. adiuncto ex adv. πάνυ ἂν ἡ Ἀλ. βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον, prorfus probaretur in folidum 6, 9, 17. adv. cum formula in periphrafi fuperlat., pleniffime.

ὅλος, ph. de re, Mafc. δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος, tota hyeme 8, 4, 3. — οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο, nec totos menfes d. 2, 4, 11. - Fem. οὐσίαι ὅλαι πλουσίων, fubftantiae totae 7, 12, 15. - Neutr. δι' ὅλων τῶν βασιλείων, per totam regiam 4, 4, 9.

ὀλοφύρεσθαι, med. de perf. phyf. cum adiuncto, καὶ θρηνεῖν προσεποιεῖτο, complorare 4, 13, 14. - c. adv. et acc. rei, ὅθεν ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, λ. deplorabant 1, 14, 5. — † abf. vel cum adv. αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος, lamentans 2, 12, 12.

ὅλως, cum neg., in opp. σπανίως ἢ μηδ' ὅλ. λ. omnino non 1, 1, 5.

ὄμβρος, ph. οὔτε ὄμβρου προϋπάρξαντος, imbre, 1, 14, 4. tonitru. tempeftate. κατενεχθέντες ὄμβροι, imbres ib. 9. ὄμβρων - ἠνείχοντο 8, 5, 9. c. adi. μεγίστων καταῤῥαγ. 3, 3, 9. †† πίτταν καταχέοντες ὄμβρου δίκην 8, 4, 26.

ὁμηρεύειν, ph. de perf. τοὺς παῖδας ὁ. - ἐξέδωκε, obfides dedit 3, 9, 4. dedit, ut effent obfides.

ὅμηρος, Mafc. p. fubft., ph. de perf. αὐτῷ ὁμήρους ἔπεμψε, obfides 3, 9, 2. † Neutr. de re, cum gen. rei, ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν, obfides 3, 2, 8.

ὅμιλος, trop. de re, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. turbam.

ὄμνυμι, phyf. c. acc. perf. θεοὺς, οὓς ὄμνυτε, quos iuratis 2, 10, 3. θ., οὓς ὀμωμόκατε, quos iuraftis 8, 7, 8. - c. adv. θ., οὓς πολλάκις ὤμοσεν, iuravit 3, 6, 7. - c. praep. ὀμόσαι εἰς τὸ Σεβήρου ὄνομα, iurare in S. nomen 2, 13, 4. † fimul c. acc. affini, εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὅρκους ὀμόσαντες, in eius

tum, approbatum ab omnibus. ὡς πρὸς ὁμ. ἐχθρὸν λ. manifestum 3, 5, 13. palam declaratum. ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς, professis 7, 10, 2.

ὁμολογουμένως c. subst. φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ. πολέμιον, ut manifestarium hostem 3, 12, 24. qui Bg. cepit p. adi. per hyphen, i. q. pr. particip.; v. πολ.

ὁμονοεῖν, mor. de perf. c. adv. et dat. perf. συνέβαινε, κἀκείνους μὴ πάνυ τὶ ἀλλήλοις ὁ. inter se concordarent 8, 8, 7. v. ἐκεῖν.

ὁμόνοια, mor. abf. λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. cum fratre. - c. adiuncto, προτρέπειν (αὐτοὺς) εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν 3, 13, 8. inter se. - simul c. adi. ἐς ὁ. καὶ φιλίαν ἐπίπλαστον λ. περιήγετο 3, 15, 14. c. fratre.

ὁμορεῖν, ph. de perf. vel re ac loco f. provincia, abf. vel cum adiuncto et cum dat. loci, τὰ Ἰλλ. ἔθνη, ὁμοροῦντα καὶ γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ, Ill. nationes (provincias) conterminas 6, 7, 5. v. γειτν., i. q. sq. adi.

ὅμορος, phys. Masc. de perf. vel re ac loco, c. adv. et forsan etiam c. dat. perf. τὰ Ἰλλ. ἔθνη παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, Ill. gentes (provinciae) ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. - cum subst. fem., de loco, τὴν Βιθυνίαν, ὅμορον οὖσαν, Bith. conterminam 3, 2, 12. - Neutr. de loco, συνέθεον ἔκ τε τῆς Ἰταλίας - καὶ τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, finitimis gentibus (provinciis) 1, 15, 2.

ὁμόσε, ph. χωρήσας τῷ πράγματι, obviam 2, 5, 7. v. χωρ. cf. §. p. φευγ. ἢ λαθ. οὐκ ἠθελ.

ὁμότιμος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, pari honore 3, 15, 15. i. q. simpl. ὁμοία.

ὁμότροπος, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et praep. it. cum gen. perf. forsan, τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ βίῳ ἐκείνου προτιμᾶται, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. qui Bg. rexit gen. ἐκ. cum proximo subst. ἀκ. β., dum et cohaerere potest c. remoto τὸ ὁμ., similitudo illius, Gordiani, cum flagitiosa vita Senatus Rom. praefertur, vel. e Bg., praefertur similitudo flagitiosae vitae illius, praefertur flagitiosa illius vita, vitae ratio, quae similis est, scil. vitae Senatus f. Senatorum Rom., ut sit per se i. q. ὁμοιότροπον 5, 5, 10. et i. q. simpl. ὅμοιον, et tota formula in periphrasi gen., pro τὸ ὁμ. ἐκείνου τοῦ ἀκολάστου βίου, vel in redundantia, p. τὸ ὁμ. ἐκείνου τῷ ἀκ. βίῳ.

ὁμοῦ, de copulatione, abf., post adi. et subst. ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, simul 3, 8, 17. - cum copula una, ante subst. ὁ. με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 11, 13. - post subst. πεῖραν καὶ θάρσος ὁ. προσλαμβάνοντες 8, 5, 3. - c. copula dupl., ante adi. εὕροι ἂν ὁ. καὶ εὔλογον καὶ ἀναγκαῖον, simul et - et 4, 5, 5. - ante verb. et subst. ὁ. ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, sim. offendit consilio et 5, 4, 23. - ante verb. ἡ ἵππος ὁ. καὶ - ἐπ., καὶ λ. simul et - et 6, 5, 13. - c. copula al. dupl., ante subst. ὁ. συμβούλους τὲ καὶ ὑπηρέτας, (simul) suasor. ac ministr. 2, 10, 6. - ante verb. et subst. ποταμὸς, ὁ. παρέχων τὲ προβολὴν τάφρου καὶ χορ. ὑδ., simul et fossae obiectus, et cop. aq. praebens 8, 2, 16. p. ὁ. παρ. προβολήν τε τάφρ. λ.

ὁμόφυλος, trop. de perf. abf. c. artic. p. subst. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, propinquorum 1, 4, 3. aliorum hominum, aliorum, nostr. *Nächsten* f. *Nebenmenschen.* — φθόνῳ - τῶν ὁ. suorum gentilium 3, 2, 13. eorum, qui erant

eiusdem gentis ac populi. - Sed p. adi., cum subst. pers. τοὺς ὁμοφύλους βαρβάρους, gentiles barbaros 6, 2, 10. Parthos.

ὁμώνυμος, phys. Masc. de pers. c. dat. pers. Σεβήρῳ ὁμώνυμον, Severo cognominem 4, 6, 7. - Neutr. τέκνον, τῷ πάππῳ ὁμώνυμον, natus, avo cognominis 7, 10, 14.

ὅμως, extra period., in relat. tac. in membro secundo, τῇ μητρὶ ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὁ. ἐπείθετο, morem gereret tamen 6, 1, 24. — † ἄκοντες, ὁ. - ἐμιμοῦντο, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. - Cum al. particul., ab init. enunc. et §. et in membro primo, ἀλλ' ὅμως λ. attamen 8, 5, 13. - In relat., simul cum al. advers. ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. - In periodo, in apodosi, post partic. relat. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως ἐφείσατο, quamvis - tamen 6, 1, 15. - simul c. al. advers. εἰ γὰρ καὶ -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen (attamen) 6, 6, 9.

ὄναρ, phys. cum adi. p. subst. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, somnium 2, 9, 5.

ὀνειδίζειν, phys. de pers. c. acc. rei uno, αὐτοῦ ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. exprobrante 3, 12, 21. - c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν - μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν, ut sordes - infamant 2, 3, 22. - c. acc. rei uno et dat. pers. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, exprobrans 3, 8, 12. - simul c. adv. et sq. coniunct. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς ἐπιφθόνως συγγενῶν, ὡς δὴ - ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ λ. exprobrantibus -, quasi faceret 7, 3, 17.

ὀνείρας, obsolet., ph. (i. q. ὄναρ,) abs. ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκών, somni illius 2, 9, 8. ἀνέπειθεν αὐτὸν ὀνείρατα, somnia ib. 4. ὀνειράτων τὴν - τύχην προειρηκότων, insomnia 6, 8, 13. τῶν ὀν. ἐμφορηθεὶς, somniis 4, 8, 9.

ὄνημι, mor. de re, c. pron. acc. ellipt. et acc. pers. (κατὰ) τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κ. εὐγένεια; quid vobis profuit 5, 1, 12. quid vos iuvit. - simul c. acc. particip. pers. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας λ. quam utile vobis fuerit, mutasse sententiam 8, 7, 8. quantum (in quantum) quidem vos iuvaret, et resipuisse, et Romanis favisse.

ὄνομα, ph., in universum, ὅθεν τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ (ἐπὶ s. ἐδόθη,) nomen 1, 12, 3. ὅθεν καὶ τὸ ὁ. δοθῆναι τῷ χώρῳ 1, 16, 4. — sine artic. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ 1, 11, 5. - c. adi. Ἰουλιανὸς (τοῦτο γὰρ ἦν ὁ. τῷ ἐπάρχῳ) 5, 4, 4. - † simul cum praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι 2, 6, 16. - cum verbb. et gen. pers. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. 5, 7, 5. † τῶν μονομαχούντων - τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι 1, 15, 18. † simul cum adiect. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὁ. προσθέντες 7, 5, 19. — — τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὁ. ἐπιγράφεσθαι 2, 4, 13. εἰς τὸ ἐκείνου ὁ. - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. φέρειν τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα 4, 8, 6. Peculiari sensu, p. titulus, φέρων βασιλέως ὁ. καὶ σχῆμα 7, 6, 1. - it. c. gen. rei, τὸ σχ. καὶ τὸ ὁ. τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ἐν τῷ τῆς β. γενόμενος ὀν. 7, 9, 6. †† τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὁ. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι μεῖναι, absoluti imperii nomen in illa familia illoque nomine (Gordiani s. Gordianorum) remanere 7, 10, 12. ubi posit., per polyptoton et dilogiam, p. nomine propr., ut pr. pro appellativo. - † simul c. adi. ἤλλαξε - μηνῶν τὰ ὁ. λ. ὅσα - ἀρχαῖα λ. 1, 14, 17. † Per emphasin quandam, εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο 2, 10, 16. Severi. - τοῦτο γὰρ αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα 4, 5, 14. scil. τοῦ ἐχθροῦ. abs. τὸ ὁ. ταῖς ἀκοαῖς ἅμα

τῷ προστατεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, istud nomen ib. 3. sc. οἰκείου φόνος. c. gen. pers. μηδέ σε τὸ τῶν βασιλέων ὀ. ταραττέτω 3, 11, 12. ἔξεστιν τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοῦν. ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην 2, 14, 7. ἥσθησαν τῷ Γορδιανοῦ ὀ. 7, 8, 16. †† βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu usurpare Caesaris appellationem 3, 5, 4. titulum, s. honorem et dignitatem. - Per varias rationes c. nomine propr. a) quum propr. nomen in casu nominat. praeit, seq. advers., v. subst., tum nom. appell. et dat. pron. demonstr., Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, Verissimus autem ei erat nomen 1, 2, 2. Πλ. δὲ ἦν ὀ. α. Plautianus erat nomen ipsi 3, 10, 10. Ἀρτ. δ' ἦν ὀ. α. Artabanum nomine 4, 10, 2. † Βιταλιανὸς δὲ ἦν ὀ. α. Vitelliano autem erat ei nomen 7, 6, 9. Σαβῖνος -, Sabino a. er. ei n. 7, 7, 8. b) sine advers. Φαδίλλα ἦν ὄνομα αὐτῇ, Fadilla nomine 1, 13, 2. Μακεδὼν ἦν ὀ. αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22. c) rursus c. advers., at sine v. subst. Πεσσινοῦς δὲ ὄνομα αὐτῷ, cui nomen Pessinunti 1, 11, 3. Μαρτιάλιος δὲ ὀ. αὐ. Martialis nomine 4, 13, 2. - d) sine advers. et v. subst. Ἀδουέντος ὄνομα αὐτῷ, Adventus erat ei nomen 4, 12, 1. - e) tantum sine dat. pron. demonstr. Κουαρτῖνος δὲ ἦν ὄνομα, ὃν λ. Quartinus erat ei nomen; quem 7, 1, 21. † Γορδιανὸς μὲν ἦν ὄνομα, Gordianus autem vocabatur 7, 5, 3. nisi hic locus pertinet ad classem inferiorem de acc. ὀν. ellipt. - f) sine advers. sed, pro dat. pron. demonstr., praemissus ut sit dat. pron. relat. et nomen propr. in nominat. postpositum, τὸν δὲ πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον μὲν ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, cui - nomen erat Bassianus 3, 10, 9. g) praeposito subst. per obliquum casum, et quidem per abl. sed sequente nomine propr., νεανίαν τινὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, nomine Narcissum 1, 17, 24. h) per subst. in acc. ellipt., et quidem per subst. postpositum, sed praemissum nomen propr., νεανίσκον τινὰ, Κυΐντιανὸν (κατ') ὄνομα, Quintianum nomine 1, 8, 11. 9. - it. praecedente v. subst. et alio subst. nominativo, ἦν αὐτῷ τις φίλτατος, Φῆστος μὲν ὄνομα, Festus nomine 4, 8, 11. 6, 8, 1. — Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine 6, 3, 2. 7, 9, 2. Μάγνος τὶς ὀν. ἦν τῶν εὐπ. Magnus quidam nomine 7, 1, 12. παῖδες ἦσαν, τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ Βασσιανὸς ὀν. Bassianus nomine 5, 3, 7. †† non praemisso v. subst. ἀνὴρ -, Γαλλικανὸς ὄν. Gallicanus nomine 7, 11, 6.

ὀνομάζειν, ph. de pers. c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν οὐ φ. διοίκησιν ὀνομάζουσιν, nominant 2, 5, 22. - cum accus. et ablat. rei, et quidem affini, πάντας (τοὺς μῆνας) ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις ὀνομάσας, nominans 1, 14, 17. - c. acc. pers. dupl. τὸν πρεσβύτερον - Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, nominavit 3, 10. 9. † Φοίνικες (αὐτὴν) Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, nom. 5, 6, 10. de dea. — simul c. praep. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, nuncupans 2, 10, 2. †† it. c. acc. pers. uno, et c. adiuncto v. syn. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, ὀνομάζειν τὸν - θεὸν Ἐλαιαγάβαλον, nominarent 5, 5, 13. invocarent. - Pass. de re, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν - ἀχάριστον ὀνομάζεται, nominatur 2, 3, 15.

ὄντως, mor. in opp. εἴτε ὀ. - θεσπισάντων, εἴτε ἄλλως λ. revera 4, 12, 9.

ὄνυξ, ph. de hom. pedib., in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab unguibus 5, 3, 12.

ὀξύς, trop. de pers. c. inf. et c. adiuncto syn. νοῆσαι, acutus 2,

9. 2. i. q. sq. ταχύς. Ph. Compar. de re, ὀξυτέρῳ δρόμῳ, celerrimo , 9, 20. - Superlat. ὀξυτάτῳ δρ. velocissimo 1, 15, 12. -- Neutr. p. adv. ςροιβοῖς, ὀξύτατα θερομέναις. celerrime ib. 11. — Alio sensu ph. τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς λ. acutissim. 4, 15, 6.

ὀξύτης, ph λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, in acutum 5, 3, 10. acumen, acutum apicem.

ὀπαδὸς, phys. de pers. c. gen. pers. et adiuncto, ἤδη καὶ σύνεδρός ἐςι θεῶν, consors 1, 5, 17. assecla, comes, socius.

ὅπη, s. ὅπῃ, cum subst. in periphrasi adv., sequente particip. ἐςὶν ὅπη - χρώμενος, alicubi 4, 7, 8. propr. dat. veteris adi. ὅπος, scil. ὥρᾳ, est, qua hora, est, quo tempore, s. Dat. est, ubi rel., sc. ὁδῷ, χώρᾳ, interdum 6, 6, 10. - c. v. finito, s. c. subst. πᾶν τὸ πλῆθος ἀνδρῶν, ἔςιν ὅ. καὶ τῶν γυναικῶν -, ἀθροίζεται, interd. 6, 5, 7. - † c. verbo fin., sed eo praemisso, διέβαλλεν ἐ. ὅ. τοῦτο λ. aliquatenus 6, 1, 18. ubi potius suppletur subst. μερίδι, est, qua parte, i. aliqua ex parte, s. est, quo modo, i. aliquo modo.

ὁπηνίκα, temp. c. particula restrict. et coniunctivo, ὁ. δ' ἂν - καταθῆται λ. quando - collocavit 2, 3, 15. ὁ. ἂν - ᾖ λ. quoties - est 2, 12, 7. - ὁ. ἂν ςῶσιν λ. cum starent 2, 13, 8. - ὁ. ἂν δεηθῇ λ. si quando opus sit 3, 1, 5.

ὄπισθεν, phys. cum verbo, εἵποντο ὀ. αὐτοῖς, pone (eos) 4, 1, 6.

ὀπισθοφυλακεῖν, ph. de pers. et duce, c. praep. vel abs. αὐτὸς, ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο, a tergo agmen custodiens 8, 1, 4. agmen claudebat.

ὀπίσω, ph. c. praep. et artic. εἰς τοὐπίσω - τοξεύοντες, retrorsum 3, 4, 19. ἀναποδίζων εἰς τ. 5, 6, 17. v. ἀν. pro εἰς τὰ ὀπ. ὄντα χωρία s. μέρη.

ὁπλή, ph. de anim., in opp. c. gen. anim. ἵππων ὁπλαῖς, καὶ ποσὶν ἀνθρώπων, ungulis 6, 7, 16.

ὁπλίζειν, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. ἐπί σε τόν τε δῆμον - ὥπλισεν, armavit 1, 13, 5. facere s. iubere, ut arma capiant, s. ad arma capienda cogere, concitare. - magis extra tropum, c. eod. acc. et adv. αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὁπλίσας ὁμοίως, si armasset 1, 10, 11. armis instruere, iubere, ut arma sumant. - Pass. abs. τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι, ut arma capesserent 2, 11, 17. se armarent, armarentur. ἐκέλευεν, ὁ. armari 6, 9, 6. †† τίς εἰς ἑςίασιν - ὡπλισμένος ἔρχεται; armatus 3, 12, 23. instructus tantum thorace. συν παντὶ τῷ - ςρατῷ ὡπλισμένῳ, armis instructo 2, 14, 1. — ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι, armati 1, 12, 12. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡ. 6, 8, 11 in opp. ἀναιροῦσιν ὡπλισμένοι ἀόπλους 4, 9, 13. ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. γυμνοὶ πρὸς ὡ. 2, 13, 8. 20. - c. adv. τοῦ ςρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ [illegible] ἐςὶ λ. armis instructiore, quam [illegible] † c. abs. alsinis instrum. ἡ νεολαία ὅπλοις - ὡπλίζετο, armis instruebatur 7, 12, 2. †† c. acc. instrum. ὡπλισμένοι τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς ἀσπίδας 7, 11, 17. muniti pinnis et clypeis.

ὁπλίτης, phys. de pers. abs., c. aliis, τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας, militib. 2, 14, 13 - terrae, c. adi. εἰ δύο ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδοιεν μόνον (ὁ Ῥωμαίων δῆμος,) armatos 7, 8, 15. - in opp. ὑπὸ τῶν ἀκοντιςῶν -, ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν, ab armatis milit. 7, 9, 18. gravis

armaturae peditatu. τὰς μὲν τῶν ὁ. φάλαγγας - τὰ δὲ σκευοφόρα — αὐτὸς ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο, armatorum 8, 1, 5.

ὅπλον, pl. in usum bellic., abs. s. c. subst. ὅπλων παρασκευῇ, armorum 7, 9, 7. ἀποθήκας τῶν ὁ. armentaria 7, 11, 14. γυμνοὶ ὅπλων ib. 3. 7, 9, 11. - cum adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὁ. 2, 10, 18. τῶν ὑμ. ὁ. καταθαῤῥήσας 6, 3, 10. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον 7, 11, 14. ἡ νεολαία ὁ. αὐτοσχεδίοις καὶ τοῖς προστυχοῦσιν ὡπλίζετο 7, 12, 2. ὅπλα λαμβάνων στρατιωτικὰ 1, 13, 15. τοὺς θώρακας ἀποῤῥίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὁ. 8, 4, 27. - cum solis v. ὁ δῆμος πᾶν τὸ ἐμπῖπτον - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐποιεῖτο 7, 11, 15. v. ἐργ. - ὅπλων - ἀπηλλαγμένοι, 2, 11, 6. Ἰταλιώτας τῶν ὁ. ἐγύμνωσε ib. 9. μηκέτι τῶν - πόλεων - ὁ. δεηθεισῶν 3, 2, 11. — αὐτοῦ τὸ ἄπιστον τοῖς ὁ. ἐλέγξωμεν 3, 6, 12. Θωράξαντας - τοῖς ὁ. 2, 13, 8. 6, 5, 21. ubi de solis scutis. ἡ πόλις ὅπλα εἰργάζετο 2, 11, 19. 3, 4, 20. ὁ. καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται 3, 6, 6. πρῶτοι ὁ. ἐκίνησαν 7, 4, 2. - ὁ. ἐφ' ὑμᾶς - αἱροῦντ..ι 7, 8, 7. — ὁ. ἀναλαβὼν 1, 15, 15. 2, 13, 21. 7, 11, 12. - τὰ ὁ. λαμβάνωμεν 4, 14, 15. 6, 9, 7. 8, 8, 15. τὰ ὁ καταλαβόντες 2, 13, 21. τὰ ὁ. βαστάζων ἑαυτῷ 4, 7, 11. ὁ. φέρων 1, 16, 8. 7, 8, 11. ὁ. καταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ 2, 13, 4. et τὰ ὁ. κατ. πάντα ib. 5. ex opp. §. 19. ξιφίδια; sunt praecipue hasta s. pilum, it. scutum et gladius longior. ὁ. καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ 8, 5, 4. κατ. τὰ ὁ. 8, 6, 3. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρεῖχεν ἐῤῥιμμένα λ. 8, 4, 28. ἀποκαλύπτειν, ἃ ἔφερον, ὁ. 7, 4, 11. (τὰ ὁ. ἐπικρύπτοντες 2, 12, 2.) — † simul c. gen. rei, κρύπτοντες -, ἃ ἔφερον αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα ib. 8. post §. pr. ξύλα καὶ πελέκεις, cf. §. 13. - In opp. τοὺς μὲν πειθοῖ - τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὁ. 1, 3, 12. πλείστοις ὅπλοις - τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσι λ. 1, 6, 24. ὁ. ἀλλ' οὐ λόγοις λ. 6, 2, 13. - Cum praepp. vel solis, ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας 7, 3, 14. -, vel c. verb. διὰ τῶν ὁ. αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis 2, 6, 7. - simul in opp. μὴ δόλῳ - ἀλλὰ δι' ὅπλων νικήσαντες, armis 4, 14, 18. † simul c. adiuncto ex affini adi. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὁ. δορυαλώτους εἶχε 2, 13, 9. v. ἐντ. — vel nominatim c. v. subst. ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἐντὸς τῶν ὁ. περιειλημμένος 4, 9, 12. - vel denique nominatim c. praep. ἐν, et quidem c. subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων 1, 5. 11. v. ἔργ. et ἐν. — δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὁ. gloria in armis vestra 7, 8, 8. cum armis, bello, victoriis, parta, gloria militari s. bellica. — aut c. aliquo verbo simul, συστρατιώτῃ, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διητημένῳ, in armis 6, 9, 10. armis indutum, in bello. ἐτῶν τριῶν - ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὁ. ἐγένοντο, in armis fuerunt 6, 6, 11. belligerarunt, bellum gesserunt. - aut nominatim c. v. subst. οἱ μὲν - ἐν ὁ. εἰσι, in armis sunt 1, 13, 5. per tumultum in urbe. ὅτι πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμ. ἐν ὁ. εἴη 8, 5, 15. contra Maximinum belligeraturus. ἐν ὁ. Ἰταλιῶται πάντες ἦσαν 2, 11, 7. per tempora et bella certa. οἱ στρατιῶται παρετάττοντο, κἂν τοῖς ὁ. ἦσαν 4, 14, 19. pugnam deinde inituri. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὁ. εἶναι, καὶ μετ' εὐταξίας προχωρεῖν 7, 12, 19. — † ἀσκῶν - τοὺς στρατιώτας οὐ διέλειπεν, αὐτός τε ἐν ὁ. ὤν, λ. 7, 1, 15. Maximinus dux. †† ὡς πάντα ἐν ὁ. καὶ πολεμικῇ θεῷ, ut semper armatam 5, 6, 8. ubi formula fuerit saltim p. adi. ἐνόπλῳ, nisi sic leg. statim.

ὁποῖος, mor. de re, Neutr. ab init. enunciat. ὁποίῳ - τέλει λ. qualem 6, 1, 1. - in med. orat. et cum adiuncto, τίνι μὲν βίῳ - τέλει τε ὁ. et qualis exitus 7, 1, 1.

ὀπόσος, ph. de re, Fem. γῆν ἐπέτρεψεν, ὁπόσην τὶς βούληται - καταλαμβάνειν, quantum 2, 4, 12.

ὅπου, phyf. de quiete, f. in loco, in relat. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. †† c. v. fut. ἔσθ' ὅπου - εἴδομεν λ. alicubi 4, 8, 4. p. ἐςὶ τόπος f. χωρίου, ὅπου λ. eft locus, ubi, vel, de temp., pro ἐςὶ χρόνος, ὅτ., id que p. ὅτε, et tempus, ubi, quo, cum, p. aliquando. †† ἐς τον ἱππόδρομον, ὅπου τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, ubi in concionem confluit 2, 7, 5. ubi ob v. συν. poteft etiam habere notionem fq. - it. οὐχ ὁρῶντα, ὅ. βαίνει, ubi incederet 5, 6, 18. †† τόπος ὥριςο, εἰς ὃν καὶ ὅ. συνελθεῖν ἔδει, locus definitus erat, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. qui Bg., pro fyn. capiens, et p. *quorfum*, alterutrum, aut potius poftr., omiferit; cum vel fenfu hoc procedat utr. fecum, vel altero proprio que, per brevitatem, *in quem* tenderent, et ubi f. *in quo* congregarent fe. - In not. alia, de motu in locum, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος -, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non 2, 11, 8. quorfum. - Rurfus in not. alia, de caufa, ὅπου γε καὶ - ὁ βασιλεὺς τοῖς - πεπίςευται, quandoquidem 5, 1, 3. - in relat. ἐντεῦθεν -, ὅπου μηδὲ - ἐτόλμησαν, quod 2, 10, 13. ut Lat. *ubi*, p. quia.

ὀπτᾶν, ph. μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, maffa - decocta 4, 7, 9.

ὀπτεσθαι, phyf. de perf. paff. c. dat. perf. ἐβουλεύετο - ὀφθῆναι τοῖς λ. in confpectum fe dare 1, 16, 8. confpici, fe oftendere. — fimul c. nominat. modi, ex adi. ὡς Ῥωμαίοις ἔνοπλος ὀφθείη, fe oftenderet ib. 12. - fed fimul cum adiuncto e verbo, δήμοις ἐπιφανεὶς, - ἀσπαςὸς - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, - in confpectum venit 1, 7, 5. - c. adv. fimul et c. particip. modi, et in opp. πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, confpectus eft 2, 11, 5. - fimul c. praep. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ λ. ut confpiceretur 3, 11, 20. - c. adv. folo, ὅσον δημοσίᾳ (εἴ ποτε) ὀφθῆναι, ut confpicerentur 4, 1, 9. — abf. δέος, ἅμα τῷ ὀφθ., τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλε, fimulac vifus eft 2, 14, 1. - De re, in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ - ἄγαλμα, ὃ - κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, apparuit 1, 14, 7. - cum adiuncto e v. fyn. et ex adv. μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθὲν εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ne habitus ftatim ac vifus effet, offenderet 5, 5, 9. quanquam adv. et regetur c. fq. v. λυπ., refolvendo particip., fi vifus effet, ftatim offenderet. - c. folo adv. dupl. ἐκ τοῦ πρῶτον ἐκεῖσε ὀφθῆναι (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα) apparuiffe 1, 11, 3. - Trop. f. mor. c. dat. perf. et inf. ὡς αὐτάρκως ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ut vifa funt 3, 14, 17. ut vifum eft ipfi, omnia ad bellum fatis effe parata, i. ut putavit. - Med. de perf. phyf. cum adiunctis e duob. v. fyn. et acc. rei, θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, quae nec vifuri effent 3, 8, 19.

ὀπτὸς, paff. de re, ph. in opp. λίθων - ἢ πλίνθων ὀπτῶν, laterum coctilium 7, 2, 8. *Backfteine* f. *Ziegel.*

ὀπώρα, trop. de fructibus auctumni, τοῦ Ἴςρου ὥραν, μήτε ὀπώρας εὔφορον, ut neque pomorum feracem 1, 6, 3. vel uvarum et vini.

ὅπως, in not. modi, c. indic. a) aor. ab init. enunciat. ὅπως - τὸν βίον μετήλλαξε, - δεδήλωται λ. quomodo e vita difcefferit 3, 15, 18. 5, 1, 1. b) fut. in med. or. ὁ. χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς 2, 12, 5. v. χρ. - ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὁ. οἴσουσιν λ. quomodo 5, 8, 11. † οἱ Ἀκυλήσιοι τοὺς - τελευτῶντας, οὐκ ἔχον-

τες, ὁ. θάψωσιν, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτουν 8, 5, 18. v. ἔχ. — Cum coniunct. in med. or. γῆν - εὑρίσκετε, ὁ. νείμησθε, quo pacto 4, 3, 17. v. εὑρ. - σκεψόμενος, ὁ. τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ 8, 4, 8. †† simul c. particula infinitae not. τὰ πτώματα κατεπίμπρατο, ἢ ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. quomodocunque, quocunque modo fieri posset, quovis modo, nec sepulta, it. quovis loco. - in not. alia, caussae s. finis consilii que, a) c. optat. in med. or. ὁ. - σωθεῖεν λ. ut 2, 1, 8. quo 2, 13, 3. 3, 15, 10. † ὁ. πεῖσαι δυνηθεῖεν, si forte 3, 5, 9. b) c. coniunct. ὅ. - φθάσωσιν λ. ut 1, 9, 20. 4, 5, 8. 5, 8, 6. - simul c. neg., id que in vicinia, ὅπως μὴ - λάθοιεν, ne 1, 1, 1. 3, 12, 6. - sed divulsa, ὁ. τὸ πρ. μὴ λ. ne ib. 13. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν λ. ut ne quid mali 2, 6, 5.

ὁρᾶν, de pers. pl., c. acc. dupl. et rei et pers. eo que etiam particip. pro inf., it. simul c. adv. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me nunc cernis esse 3, 11, 11. ubi adv. potest pertinere etiam ad alterum v. ὄν. †† in orat. contracta, c. uno acc. pers. et particip. tali, ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. v. διακ. - sed extra talem orat. ὁρᾶτε δή μοι τὸν υἱὸν - ἐπιβαίνοντα, videtis - ingredi ib. 8. qui Bg. cepit p. 2 pers. praes., ubi alii volunt esse 2 pers. imperat. videte. cf. 4, 14, 12. ὁρᾷ - ἐφεστῶτας, videt adstare 3, 12, 20. ὁρῶν, - (αὐτὸν) φερόμενον λ. videns - agere se 4, 4, 11. ὁρῶντες τὸν - διαιτώμενον, videntes Macrinum vivere 5, 2, 14. 5, 8, 2. αὐτοὺς ἑώρα - ἐσπουδακότας, videbat studere 3, 13, 3. ἐπεὶ - ἑ. τὸν παῖδα - ἀρχόμενον λ. cum videret - incipere 1, 3, 2. †† in dupl. rect., cum acc. pers. quidem, sed adiuncto tum subst. tum particip. pers. ὁρῶν τὸν Σεβῆρον - πρεσβύτην τε - καὶ ὑ. v. ἐνοχλούμενον, cernens Severum senem esse et morbo infestari 3, 11, 1. ubi Bg. ad πρ. suppl. et particip. ὄντα. † it. cum acc. pers. sed adiuncto tum particip. pers. tum formulae mancae, ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει, videntes Iul formidolosum et in desperatione 2, 12, 6. ubi in formula desit particip. ὄντα, (a Ms. per glossam additum,) s syn. καθεστῶτα, in desperatione constitutum s. versantem. - Cum acc. rei, ἃ δὴ ὁρῶν ὁ δῆμος, cernens 4, 9, 1. ἅ περ ὁ. λ. videns 5, 4, 12. ἅ περ ὁρῶντες λ. videntes 5, 2, 11. — ἡ δὲ Μαῖσα, ταῦτα ὁρῶσα, cernens 5, 5, 9. ὁρῶσα δὲ τ. ἡ M. videns 5, 7, 1. c. adiuncto s. in opp. οὔτε τι ὁρῶντες, οὔτε προσδοκῶντες, videntes 4, 9, 11. †† ὁρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος, visurus 4, 13, 11. qui Bg. sine summa necessitate cepit prael. p. fut., post syn. ἰδών. ††† οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, videns 7, 9, 9. quod neutr. rei aeque capietur p. pers. et i. q. pr. τὴν δύναμιν. Cum adv. οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, non videns, 5, 6, 18. - simul c. adiuncto o v. syn. et in opp. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, quae prius nec viderant 1, 15, 2. - Trop. s. mor. de mente, cum acc. rei et particip. tali, p. inf. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοι ἐπηρτημένον ἀγῶνα, video mihi impendere certamen 2, 3, 10. ὁρᾷ - τοσοῦτον κίνδυνον ἐπικείμενον, videt - impendere 4, 12, 14. - c. solo acc. rei, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, necessitate cognita 4, 14, 19. ὁρ. τὸν κίνδυνον, videntes 7, 12, 9. - c. abl. rei s. modi et c. coni. ὅτι - κρείττους ἐσμὲν -, ἔργῳ ὁρᾶτε, nos potiores esse, re ipsa videris 2, 13, 10. - Sine casu, at c. pron. ὁρᾷ, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτὴν, vide 1, 17, 13. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κίνδυνον, cernens 3, 12, 11. †† τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, videtis 2, 13,

ὀρέγειν, de perf. ph. c. acc. inftrum. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ut porrigam 2, 8, 3. v. χείρ. Med. trop. cum gen. rei et in opp. λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, quae cupiebat 2, 15, 8.
ὄρεξις, mor. c. adi. et gen. rei, νεανίας, εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ὁρμωμένους, ad omnia voluptatum irritamenta 3, 13, 14. de rebus, extra animum, excitantibus, v. ὁρμ. † c. gen. perf. et adiuncto, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀ. εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, appetitus 1, 6, 6. ubi τὰς ὀρ. latius quid, prius et totum, fed ἐπ. angustius, pofterius et pars animi voluntatis que, p. animum eius f. eum incitabant ad voluptatum (rerum extra animum fuavium) cupiditatem. - cum adi. et adiu. προκαλεσαμένων αὐτῷ - τὰς ὀ. ἀκμαζούσας εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, appetitus 6, 1, 12.
ὀρθός, mor. de re, ὀρθῇ κρίσει - λογίζοιτο, recto iudicio 4, 5, 5. vero, fano, fine errore.
ὁρίζειν, de perf. trop. c. acc. rei, ἥν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, ftatuere 2, 13, 14. definire, indicare. - fed ph. cum abl. rei fimul, τὴν - ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσαντα, ubi imperium Oceano terminaris 1, 6, 10. definire, proferre usque ad Oc. - Paff. in partic. p. c. cafu perf. τὰ ςρατόπεδα καὶ τὰ Φρούρια, πληρώσας τοῦ ὡρισμένου ςρατοῦ, ftatuto numero militum 6, 7, 11. definito. — †† fimul c. adv. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος καὶ πρόσκαίρως ὡρισμένον, ex tempore infituta 4, 14, 16. coacta, conglutinata - Sed de re, ὅπερ ὥριςο, definitus erat 6, 5, 17. - In particip. ὡρισμένης ἡμέρας, ftato die 1, 10, 11. καταλαβούσης δὲ τῆς ὡρ. ἡμ. cum advenifet autem ftatutus dies 6, 4, 3. † forfan c. praep. οὐδένα καιρὸν εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, definitum 1, 17, 22. v. ..ιρ.
ὅρκος, ph. abf. et univerfe, μήτε ὅρκου Φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, neque iuriiurando parcens 2, 9, 18. - c. adiuncto, σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήτας, iureiurando neglec.. ., 6, 11. † τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, iureiurando 4, 15, 19. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις - πιςουμένου, iureiurando 4, 11, 1. ubi adi. πολ. forfan et pertinet ad poftr. fubft. - Per praepp. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, iusiurandum 4, .. 1?. - c. adiuncto, οὓς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὅ. οἴεται ἀνῃρῆσθαι, contra iusiurandum 4, 14, 14. - Sed c. praep. τὸν ὑπὲρ τῆς - βασιλείας ὅρκον ἀφοσιώσασθαι 2, 9, 6. v. ἀφ. — Praecipue de milirib. τοὺς - ςρατιώτας, - βασιλείῳ αἵματι μιάναντας τὸν ὅ. facramentum 2, 9, 10. ἐς τὸν ὅ. ἀσεβήσαντας 2, 13, 16. - cum adiuncto, τηρεῖν τὴν πίςιν καὶ τὸν ὅ. iusiur. 7, 9, 7. — † c. adi. Φυλάσσοντες τὸν ςρατιωτικὸν ὅ. facram. 8, 7, 8. — †† fimul c. affini v. εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὅ. ὀμόσαντες 2, 2, 23. v. ὀμ.
ὁρμᾶν, de perf. mor. c. praep. et adv. ἐς ἀπόςασιν εὐςαθῶς ὥρμησαν, fuerunt 7, 4, 2. inclinarunt, fufceperunt, noftr. *fhreuen zu* rel. - Sed phyf. ἠθέλησεν εὐθέως ὁρμῆσαι ἐπὶ τὸν - βασιλέα, aggredi regem 3, 5, 1. bello, invadere. - Paff., fenfu med., ἐκεῖθεν ὁρμώμενοι, inde facto initio 2, 10, 18. quo fenfu fuerit trop., fed ph. pro *inde* excurrentes. - c. praep. dupl. ἑκατέρωθεν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ ςρατοπέδων, ὁρ. egrefi 3, 2, 10. — Mor. ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ἀπλήςως ὁρμωμένους, incitatos 3, 13, 14.
ὁρμή, phyf. f. mor., perfon. abf. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς, fubiti motus 2, 5, 8. Praetorian. in Pertinacem, impetus in aulam. - c. adi. dupl., legitimo uno et altero ex formula per praep., παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁ. averfurum in praefens

ὀρύττειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et affini, εἰ ὄρυγμά τι ο. ἔδει, ſi fodienda eſſet 4, 7, 6. ὤρυττον λ. fodiebant 4, 9, 14. - Paſſ. de re, πηγνύμενον καὶ ὀρυττόμενον πίνων ὕδωρ, effoſſam 1, 6, 4. - c. opp. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὑδ. foſſilem 2, 10, 10.

ὀρφανία, phyſ. δεδιὼς, μὴ νεότης - ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προςλαβοῦσα, in orbitate 1, 3, 3. demum adhuc futura poſt parentis mortem.

ὀρχεῖσθαι, med. ph. de perſ. et quidem imperat. Rom. Heliog. in cultu div., c. adiuncto v., καὶ χορεύειν, ſaltare 5, 7, 8. leniori ac modeſtiori ratione et magis ad artis regulas, ſed χορ. vehementius et motu maiori, aut ὀρχ. ſolum aliquem ſaltare, ſed χορ. cum aliis, cf. 5, 6, 17. ſq. aut ὀρχ. ſine cantu, ſed χορ. cum cantu. - c. adiu. ex adv. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ſaltare 5, 8, 2. - abſ. ἐβλέπετο πολλάκις - ὀρχούμενος, ſaltans 5, 6, 23. - ſed de ſcenico, c. adv. et praep. it. cum affini ſubſt. ὀρχηστήν τινα γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμ. θεάτρῳ ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος, qui - ſaltaverat 5, 7, 12.

ὄρχησις, ph. in theatro, ὑπὸ - ὀρχήσεως τὰ ἤθη διεφθείροντο, ſtudio ſaltationis 3, 10, 4. de Severi filiis. - forſan c. adi. ὑποκριταὶ πάσης μούσης καὶ ὀ. ſaltatores 4, 6, 4. actores ſaltationis ſ. motus, cf. 5, 2, 9. in ſq. v. - univerſe, χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι, eiusmodi ſaltationibus 4, 11, 5. v. κιν. et praeced.

ὀρχηστής ph. de perſ., in theatro, ὀρχηστήν τινα γεγονότα (ſq. expl.) qui ſaltator fuerat 5, 7, 12. †† ὀρχηστῶν θέαις, ſq. expl. vel opp. καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρύθμου ὑποκριταῖς λ. ſaltatoribus. 5, 2, 9. v. θε. pantomimis.

ὅς, ſenſu vulg., Maſc. de perſ. Πομπηϊανὸς δὲ, ὅς λ. qui 1, 6, 11. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων -, ὃς ἀδακρυτὶ - ἐδέχετο, qui exciperet, 1, 4, 20. - † c. neg. al. οὐδεὶς - ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν - ἠπείγετο, quin feſtinaret 2, 8, 12. οὔτε (τὶς) τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐςὶν, ὅς μὴ - πέμπει λ. quin mittat 4, 2, 17. - Gen. πρεσβύτην, οὗ λ. cuius 2, 10, 7. in med. orat. - ſed init. §. 8, 3, 20. ἐφ' οὗ - συνουσίᾳ λ. cuius 1, 8, 10. - † omiſſo pron. demonſtr. in membro pr. ἀνηρημένον ἰδόντες, ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. - Dat. θεοῦ, ᾧ δὴ λ. cui 5, 5, 11. - Acc. ὃν ἐπακούειν λ. quem 1, 5, 21. - † cum particip. ſ. adi. ὃν ἴσμεν προύχοντα, quem 2, 1, 20. ὃν νομίζεις ἀξιώτατον 2, 5, 10. †† ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, ςρατὸν, collecto univerſo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. ubi alias, omiſſo poſt εἶχ. commate, pron. iungunt ſtatim cum ſubſt. ςρ. ut poſt pron. ſit poſitum ſubſt., pro ςρατ., ὃν εἶ. †† in repetit. et omiſſo pron. demonſtr. in pr. membro, σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, καὶ ὑφ' ᾧ - βεβιώκεσαν, quem educaviſſent, quo ve vixiſſent 6, 9, 5. ὅς - ὃν 7, 1, 23. — Plur. οἳ - συνῆσαν λ. qui 1, 6, 1. - οἳ καὶ - ἐχειρώσαντο, qui 1, 6, 24. 8, 6, 1. †† οἳ γὰρ - ἐνικήσατε λ. cum enim vos - viceritis 3, 6, 14. †† τοὺς ςρατιώτας, οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milit. cuſtodes regiae 4, 4, 9. †† εἰσὶ δ', οἳ - παρέδωκαν, ſunt etiam, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. - † ſimul c. pron. indefinito, ἦσαν δέ τινες, οἳ λ. erant etiam nonnulli, qui receſſerant 1, 5, 13 - Gen. ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, quorum 1, 8, 16. 1, 17, 2. — ὧν οἱ μὲν λ. 1, 1, 6. 2, 2, 17. 4, 4, 13. 7, 2, 3. † in repet. οὓς - ὧν 2, 10, 9. - Dat. οἷς - χαίρουσι λ. quibus 1, 17, 5. † in contracta orat. διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, λ. diſtributa, in quos viſum 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς, iis, quos probaſſet. —

quarum vap. ὑφ' ὧν λ. quibus rebus 2, 7, 8. †† In relat. manifesta, ἃ - ἔτι δ' (p. vulg. ἔςι) ὧν - ταῦτα λ. quae - nonnulla etiam, quorum ea 1, 2, 10. ubi proprie ante ὧν aut nihil supplendum, aut cum Bg. pron. τινά, aut τινὰ τούτων, ὧν λ. Dat. σκεύη -, οἷς ἐχρῶντο λ. quibus 8, 4, 10. οἷς πιςεύσας, quibus 2, 15, 8. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, quibus 4, 10, 8. — Per praepp. ἐφ' οἷς - ἠγαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. 7, 4, 6. †† ἐφ' οἷς ἦν λ. quapropter si 7, 5, 16. ob quae - In or. contr. ἄχθεσθαι - ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. v. δ. - τὸ ἐλεούμενον, ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. v. ἐλ. ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν, - προαχθέντας λ. ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. αἰτιώμενον, ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas, quas patiebatur contumelias ib. 20. ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο λ. 6, 6, 5. ob ea s. de iis, quibus dol. v. λυπ. - † τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν λ. 5, 4, 10. v. δρ. - τιμωρίαν εἰςπράττειν, ἐφ' οἷς - ἡμαρτήκεσαν, pro iis, quas peccassent 7, 9, 24. †† φερομένη ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται, pix illa cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. — † ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. v. κ. ἐν εἷς ἀπηχέσκετο, in iis, quae improb. 6, 1, 24. †† καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς λ. in eo, quod 5, 1, 8. † καί, οἷς ἔπραττε, οὐκ ἀρεσκόμενον, καὶ - ἐν οἷς λ. ea, quae faciebat - dum ib. 4. ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπρ. 3, 10, 13. — †† οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι; illis, quos haberent sub sinu, pugionibus 7, 6, 15. p. ἃ εἶχ. - ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionib., quos 7, 11, 6. - †† In repetit. θεοὺς - οὓς - βασιλέας - οὓς -, δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς - ἐτόλμησαν, eo quod indignamini ob ea, quae ausi sunt 2, 10, 3. - Acc. θεοὺς - εἰς οὓς - ἠσέβησε, τρόπαιά τε, ἃ - ἠγείραμεν, ὧν - κατεφρόνησε, in quos - quae - quae ve contempsit 3, 6, 16. - oppresso pron. dem. ἕκαςος δέ, ἃ εἶχεν, λ. 1, 14, 5. - † οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ἃ ἔφερον - ὅπλα 7, 4, 8. τῶν χωρίων, ἃ λ. 1, 10, 6. ἃ δὴ μὴ φέρων, quae 3, 11, 7. 4, 9, 1. id quod 7, 8, 12. ἃ - ταῦτα 1, 2, 10. - Cum praepp. in or. contr. πρόφασιν - εἰς ἃ ἐβούλοντο, ad ea, quae 5, 3, 1. αὐτούς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβ., ἐναντιουμένων 3, 15, 14. v. ἐν. - Sensu exquisito, 1) ὅς προεῖπε λ. *quippe* qui 1, 8, 13. ὅς ἐχώρησε λ. qui 1, 3, 9. 5. ὅς, - διαλυθεὶς λ. qui 6, 7, 2. Ἑλλήνων, οἵ, λ. 3, 2, 14. 2) οὓς πάντας λ. quos omnes 1, 15, 4. 6, 9, 14. quos *tamen* omnes. 3) τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. quales s. quales nempe s. tales nempe, quales, nostr. *wie* sie *sie* nämlich *haben*. 4) ἀκοντιςὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. *quot* hab., p. ὅσους. 5) πλούτου περιβολή, ἣ μὴ πρότερον - ἐγένετο, quanta 3, 11, 2. p. ὁπόση s. οἷα, tanta, quanta, cf. 7, 6, 8. - σῖτον (σίτου) ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ, tritico molito, quantum satis erat sibi soli 4, 7, 9. p. τοσοῦτον, ὅσον, tantum, quantum. 6) p. ἐκεῖνος s. ἄλλος s. τις, in relat. varia, et quidem a) ut pron. hoc bis ponatur, ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων -, ἃς - εὗρε -, οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, quorundam - quibusdam 3, 8, 12. pro quibus mox sqq. syn. ἄλλοις - τοῖς μὲν - τοῖς δ' λ. πάντα - ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ λ. omnium - quaedam - quaedam vero 8, 1, 9. † b) praeced. simul alio pron. syn., eodem que casu, τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum illustriores partim occidit, partim 5, 7, 11. c) ut post pron. hoc sequatur aliud syn. πάντας, οἳ συνῆσαν -, ἀπεσκευάσατο, καὶ οὓς μὲν - ἀπέπεμψε,

cerentur 4, 1, 9. p. πρὸς ὅσον, et ſimul per ellipſ. v. finiti temporis, ut ἐχρῆν, ἔδει, ἤρκησεν, oportebat, ſ. ſufficiebat, quae verba et ſupplebuntur ad illud maſc. ſupra 2, 11, 2. ubi et procedet ἦν p. ἐξῆν, it. ad neutr. pr. illud 2, 11, 11. - Sed cum praep. diſerta, οὐ τοσοῦτον (διάστημα) ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 3. in quant. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον - εὑρέθησαν, hactenus, quatenus 6, 6, 10. - Tum in relat. tacita, de tempore, ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. χρόνον. - ἐς ὅσ. ὑπὸ δημοκρατίας τὰ - διῳκεῖτο, quamdiu 2, 11, 7. 7, 3, 10. ἐς ὅσ. ἤθελε, quantum 4, 8, 9. - Sed de modo, ſimpliciter, c. gen. rei, ὁρῶν, ἐς ὅσον (μέρος) ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen 3, 12, 11. in quantum periculi, in quantum periculum. - At in relat. tac. per ellipſ. iterum praep. ὅσον μὲν ὑμᾶς ὤνησε λ. 8, 7, 8. v. ἐν. pro εἰς ſ. καθ' ὅσον χρῆμα ſ. μέρος, in quantum, in quam partem, quatenus, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. τρόπον, ad quem modum, *in* quem *gradum*, ut hodie loquuntur, i. quantopere. ὅσ. ἐπ' αὐτῷ (ἦν,) quod in ipſo eſſet 6, 2, 1. p. καθ' ὅσ. μέρος. † ὅσ. εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. p. καθ' ὅσ. μέρος προσήκει, quod attinet ad, quantum ad ſ. quoad nobilit., v. χάρ. — ὅσ. πρὸς τὰ πολεμικὰ, quamtum ad rem bellicam 3, 15, 5. ὅσ. πρ. τοὺς ἀρχομένους, quod ad ſubiectos attinet 6, 9, 15. †† c. adv. temp. neg. ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, iamiam peribimus 1, 13, 3. p. κατὰ τόσον μέρος τοῦ χρόνου, καθ' ὅσ. in tam brevi temporis intervallo, in quanto ſ. quo nondum, tantum (tam breve) per tempus, per quantum nondum, i. quam breviſſimo tempore, mox, repente. - in opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσ. οὐδ. nobis mox futurus ib. 6. - Plur. Neutr. Nominat. in relat. aperta, et in opp. πάντων μὲν - ὅσα δὲ -, τούτοις λ. contra quaecunque - his 4, 7, 10. †† τοσοῦτον ἀποκερδήσας, ὅσα ἂν - περιγένηται, tantum, quantum 6, 5, 8. ubi tranſitus a ſing. ad plur. ob collect. pr. τοσοῦτ. ſed in relat. tac., c. ſubſt. poſtpoſito, πάντα, ὅσα - σύμβολα (ἦν,) quae 1, 10, 11. — †† ὅσα τὲ - σύμβ. omnia que 5, 6, 20. καὶ ὅ. ἔθνη, omnibus que gentibus, quae 6, 4, 9. - it. c. adi. poſtpoſ. πάντων, ὅσα ἦν - ἐπιτήδεια λ. quaecunque 8, 5, 7. - at c. verbo mero, πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα (ὑπῆρχεν) Σεβαστῇ, quae 1, 16, 9. †† ubi opprimitur relat. in membro poſter. ὅσα μὲν - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα λ. (ταῦτα) πολλοῖς λ. quaecunque - ea 1, 2, 9. i. q. ſq. §. ἃ δὲ - ταῦτα λ. † δηλοῖ δὲ (ταῦτα,) ὅσα - εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. quae ib. 5. † τῶν - τοιούτων κνίζει - (ταῦτα,) quae 4, 9, 4. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, quaecunque 5, 1, 12. - Gen. πάντα -, ὅσων δέονται, quibus 6, 7, 21. coll. πάντα, ὧν δέοιντο 6, 9, 2. 2, 6, 15. - Acc. in relat. manifeſta, τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantas 2, 7, 3. τὰ μὲν - ὅσα δ' ἂν λ. τούτων, quaecunque 1, 5, 24. - Seq. ſubſt. καὶ ὅ. - ῥήματα, ταῦτα, et quae - haec 2, 2, 7. - Sed in relat. tac., praepoſito ſubſt. τὰ ἐνύματα, ὅσα λ. 1, 14, 17. 4, 15, 19. πάντα ἔθνη, ὅ. quaecunque 2, 8, 12. σιτία καὶ ποτὰ λ. ὅ. cibum ac pot. quem 2, 11, 3. χρήματα (τοσαῦτα,) ὅ. opes, quantas 3, 15, 7. τὰ λοιπὰ - ἔθνη, ὅ. quae 4, 10, 6. - Sine ſubſt. ſ. c. verbo mero. πάντα, ὅσ. βούλονται, quae 2, 6, 11. quaecunque 4, 4, 18. εἴδομεν, ὅ. quae 1, 15, 9. 2, 9, 18. quidquid 3, 14, 16. — ὅσα τὲ, et quaec. 5, 3, 26. καὶ ὅ. quae ve *alia* 7, 8, 23. tela,

Fem. de perf. τὴν ἱέρειαν τῆς Θεοῦ, ἥτις τῆς Ἑςίας ἦν, quae 1, 11, 11. v. Ἑς. et ἱές., pro τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑς. cf. 1, 14, 8. - Neutr. de re, c. al. particulis, οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid esset 2, 1, 4. quidnam f. quodcunque, v. ποτ. - ὅ τι ποτ' ἂν - θελήσω, quidquid 2, 13, 10. - ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν. quidquid 3, 11, 13. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. v. δή. - προςποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν (ὁτιοῦν,) quidvis 2, 14, 9.

ὄςρακον, pl. c. adi. et adiunctis f. opp. τῷ κεράμῳ βάλλοντες καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὀςράκων, testarum 7, 12, 11. vasorum testaceorum, urceorum rotarum et ollarum.

ὄςφρησις, phyf. de fenfus inftrumento, c. adiuncto, τὰς ὀςφρήσεις καὶ τὰ ὦτα ἐνεπίμπλασαν μύρου, nares 1, 12, 4.

ὅταν, c. coni. modo, extra periodum, in relat. ἃ περ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν - εὐτυχηθῇ, tunc - cum 2, 9, 4. - fed in periodi protafi, ὅτ. ἀφίκηται, ὑμέτερον ἤδη ἔργον λ. 3, 12, 13. quum.

ὅτε, extra periodum, abf., ab init. enunciat. et §. ὅτε καὶ - ὤφθη λ. quo tempore 1, 14, 7. p. tunc; it. in fq. loco. ὅτε πρῶτον - εἶδον λ. quando ib. - in med. orat. μὴ κινηθὲν -, εἰ μὴ, ὅτε λ. cum 5, 6, 7. tunc, quum. ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος 5, 7, 12. — ὅ. ἰδιώτευεν 8, 6, 21. - c. al. particula, ἱδρύσασθαι, ὅτε δὴ λ. tunc, cum 6, 7, 9. cum 6, 5, 1. quando 3, 10, 9. - In quibus locis fuppleas ante ὅτε alterum adv., quod exprimitur in fq. loco. - in relat. aperta, τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε ἔμαθε, cum intelligeret 3, 7, 10. - Cum v. fubft., varia ratione et vario fenfu, a) in fine orat. et enunciat. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων ἔσθ' ὅτε, quandoque 4, 4, 1. b) in med. orat. fed tamen init. enunc. f. membri, ἔσθ' ὅτε καὶ σπανίζοντες λ. qu. 5, 2, 13. - c) in med. orat. ipfa, ἀλλά τινας τῶν - φαύλων ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφραίνει, qu. 7, 3, 11. - d) ab init. enunc. poft punctum, ἔςι δ' ὅτε καὶ, qu. 4, 7, 12.

ὅτι, in not. caufae, c. f. poft v. indicat. δεῖξασιν, ῥ. λ, 1, 4, 7. oftendere, quod 1, 13, 12. πιςευόντων, ὅ. 1, 14, 10. αἰτιώμενος, ὅ. incufans, quod 6, 9, 12. - fimul c. al. particula, ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα λ. 5, 3, 19. δυςφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod fcil. 1, 9, 22. - c. v. optat. ὑπεμίμνησκον -, ὅ. λ. quod 6, 8, 8. - fimul c. al. particula, προύλεγον, ὅτι ἄρα 2, 14, 9. † poft fubft. πίςει καὶ γνώμῃ, ὅτι 2, 4, 5. φῆμαι - ἐδίδοντο, ὅ. quafi 8, 5, 15. — fimul c. al. particula, φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι δὴ λ. quafi fcil. 2, 1, 6.

ὁτιοῦν, v. in ὅςτις.

οὐ, οὐκ, οὐχ, A) per fe, ante adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμάρτημα, non meum id del. 2, 5, 12. ὄρη - οὐκ ἄλλα, nulli 2, 11, 16. ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον, haud 7, 1, 10. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. οὐ πολ. χρόνου διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐχ οἷόςτε ἦν λ. v. οἷ. - ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια - τὰ ἐπιτηδεύματα, difparia 1, 1, 10. v. ὅμ. - οὐδεὶς ἦν, ὅς οὐχ ἑκὼν λ. 2, 8, 12. v. ἑκ. - ἐτῶν οὐκ ὀλίγων λ. non paucos 3, 2, 3. v. ὀλ. - ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, haud contemnend. 1, 2, 2. v. εὐκ. - ἀγῶνα οὐ μικρὸν, non parvum 2, 3, 13. v. μ. - οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα ib. 16. † οὐ θατέρων - ἡ τροπὴ λ. neutrorum 3, 7, 7. — Cum verb. τὸ ἀκριβὲς - οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. χάριν οὐκ ᾔδεσαν 2, 11, 14. v. εἰδ. - οὐχ ὑπαρχούσης λ. 7, 1, 16. οὐκ ἔςιν - -

λ. ib. v. ἐχ. φάσκων, οὐκ - οὐδὲ - ἀλλ' λ. negans - et - sed 8, 8, 12. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο λ. quos populus noluiſſet ib. 17. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. οὐκ ἀκριβοῦσιν λ. minus cognit. hab. 1, 11, 14. οὐ προσχώρει λ. parum 5, 8 9. οὔ τι βουλόμενον, minime volentem 7, 1, 21. — οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος, minime id ferendum 6, 3, 1. - b) cum adi neg. οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. c) c. copula, καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, minime que virile 6, 4, 12. ξενὰ ὄντα καὶ οὐ πολλὴν ἔχον α τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. v. καί. d) c. cauſali, οὐ γὰρ λ. neque enim 6, 6, 10. 6, 7, 9. non enim 8, 7, 11. 1, 4, 12. e) in relat. adverſ. οὐ - οὐδὲ - κοσμίους δὲ 1, 2, 5. p. *non* tam, *quam*, reſtrictive, ut neget tantum ex parte, it. 1, 15, 19. 2, 10, 6. it. in οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ λ. 7, 1, 16. it. 8, 7, 5. f) c. neg. ſyn. vel in vicinia, οὐ μὴ 2, 2, 13. p. vulg. οἷς μὴ, ſed divulſa, οὐ τοῖς - μὴ πεισθεὶς 2, 5, 6. i. p. vulg. καὶ τοῖς λ.

οὐδαμοῦ, trop. τῦφον παρεχόμενος, nusquam 2, 4, 18. 2, 11, 3. nulla in re, in victu et amictu, ſupellectili et comitatu; propr. ſcil. τόπου ſ. χωρίου, ab antiquo nominat. adi. οὐδαμός, deinde, ut alia adv. loci, de re, et p. abl. c. praep., quaſi tunc deſit ſubſt. πράγματος, et praep. aliqua, v. c. διὰ πράγματος οὐδαμοῦ.

οὐδ' - et οὐδὲ, ſenſu vulg. a) ſolum, ab init. §. et poſt diſtinctionem maiorem, οὐδ' ἐστιν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, neque 1, 10, 12. 2, 11, 8. 6, 1, 4. 12. 15. 8, 4, 21. οὐδ' εἰ λ. neque 2, 3, 19. ſq. b) in relat. adverſ. οὐδέ τις ἦν - πάντες δ' 1, 4, 20. ſq. — οὐδ' ἂν - ἦλθον, - ἀλλ' ἐμὲ λ. 2, 8, 3. - c) in med. orat., poſt comma, οὐδέ τι δέος ἦν λ. 2, 15, 10. 4, 1, 9. 1, 17, 16. οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec 6, 6, 11. 6, 9, 7. 7, 3, 12. d) c. al. particul., tum cauſali, ab init., οὐδὲ γὰρ λ. neque enim 1, 5, 6. 1, 14, 14. 3, 6, 13. 5, 6, 23. †† οὐδὲ γὰρ ἄλλως -, μὴ - neque enim -, non 8, 4, 24. ubi c. inf. † in relat. ſimul adverſ. οὐδὲ γὰρ -, ἀλλὰ λ. 3, 14, 13. - in med. or. et parentheſi, οὐδὲ γὰρ λ. 5, 5, 10. - tum alia, ab init. οὐδέ ποτε λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam; etſi ibi etiam poſt comma erit tantum, et adeo, ut in ſq. - in med. or. οὐδέ που ποτὲ - et nunquam 3, 14, 6. e) c. al. neg. id que vel in membris duobus, καὶ οὐδέποτε -, οὐδὲ ἐπ' λ. et nunquam - neque 1, 15, 8. — οὐδέ τις -, οὐδὲ λ. neque - nec ib. 7. - οὐδέ τις -, οὔτε μέχρι νηπίων, nec 4, 6, 1. †† οὐ δέ τις -, οὔτ' λ. 7, 8, 3. ubi potius ſic dividi oportet. οὐ -, οὐδὲ λ. non -, neque 1, 9, 8. 7, 5, 10. - non - nec 2, 10, 16. οὐδέν τι -, οὐδὲ λ. nullam - aut 2, 5, 8. - vel in tribus membris, οὐ -, οὐδὲ -, δὲ λ. non - nec - ſed 1, 2, 3. 6. οὐδὲ γὰρ -, οὐδ' -, δὲ λ. *neque* enim una eadem *que* cauſa - ſed 2, 2, 14. - neque enim - neque - ſed 6, 5, 6. — οὐ φαῦλαι δὲ, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, ἀλλ' λ. non tenues autem nec leves ſpes, ſed 2, 8, 6. non - neque - ſed 6, 2, 3. - φάσκων, οὐκ -, οὐδ' -, ἀλλ' 8, 8, 12. v. οὐκ. †† οὐ μόνον -, οὐδὲ (μόνον) -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec ſolummodo - 1, 12, 14. ſed, non ſuppleto illo μόν., valebit neg. p. Lat. *aut* ſ. *et*. — οὐχ οὕτω -, οὐδ' -, ὡς λ. neque 2, 9, 14. - Senſu exquiſitiori, a) ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷός τε ἦν, ne quidem 1, 12, 13. ὁ δὲ οὐδὲ λ. ipſe nec 2, 8, 18. 2, 11, 17. 4, 6, 5. † οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο λ. nec totos menſ. d. 2, 4, 11. † ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν -, δὲ λ. ſed nec 2, 13, 13. †† οὐδὲ γὰρ - πάντας· ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς -,

dens nullum alium gestum, quam luctus s. lugubrem. c. solo adi. οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, nihil mali 4, 11, 7. †† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. tantum non partitus 3, 10, 12. ubi post adi. ἕτ. deest v. ποιήσας, etc., nihil aliud faciens, nisi rel. — † simul c. pron. infinito, οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. simul c. subst. οὐδέν τι κατεπτηχότες - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, nullam consternati speciem 2, 5, 8. v. τί. sed sine subst. at c. adi. τὸ - ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι, οὐδέν τι μέγα λ. non adeo magnum ib. 9. - c. gen. rei, οὐδὲν - εἰδότα τῶν λ. nihil 1, 13. 8. nihil eorum, quae 2, 5, 13. - Sed Acc. ellipt. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος (κατ') οὐδὲν ἀπολείποντα, nihil distantia 1, 3, 10. sc. πρᾶγμα s. μέρος, nulla re, nulla ex parte, nullo modo s. plane non, aut p. οὐ simpl. †† c. adi. θαυμαστὸν (κατ') οὐδὲν (ἐστὶ) mirum non est 1, 4, 2. qui Bg. cepit p. mera neg. ὁ. παράδοξον, nihil mirum 2, 5, 11. † simul c. adv. (κατ') οὐδὲν ἧττον μέντοι λ. nihilo secius tamen 1, 8, 8. sc. μέρος. - πλὴν ὁ. ἡ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. καὶ ὁ. ἡ. ὑμῶν λ. ac non minus, quam vos 2, 5, 12. ubi Bg. non male p. οὐ simpl., et tum οὐδ. ἡ. i. q. aeque, pariter, similiter. - simul c. pron. infin. ἡ (κατ') οὐδέν τι ἀπεῖχε, nihil distabat 1, 16, 9. οὐδ. τι ἡττήμεθα, nullam (admodum s. prorsus) cladem accepimus 5, 1, 3. ὁ. τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. - simul c. adi. (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3. 21. secundum nihil admodum magnum iuvari, i. nullum s. non admodum magnum commodum inde percipere.

οὐδέποτε, una voce, 1, 15, 8. v. οὐδέ. - οὐδέπω, s. οὐδέ πω, de temp. per se, in med. orat. οὓς ὁ. πάντας ἐκεχείρωτο, nondum 1, 3, 12. — c. al. adv. quantitatis ὅσον ὁ. cf. supra in ὅς. † init. enunciat. οὐδέπω δὲ τοῦ ἅρματος ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, nunquam enim 5, 6, 16. qui Bg. legit cum vulg. ed. una voce, et cepit p. οὐδέποτε, et adeo πὼ p. unquam, et οὐδὲ p. mera neg., et hinc p. non unquam s. nunq., reddito δὲ per caus., dum melius est ibi divelli in οὐδέ πω δὲ, *neque* unquam *enim*, s. *non* unquam *enim*, quod i. q. Bg., hic valens non de tempore praeterito, sed de durante adhuc et tunc etiam; ut sit sensus, nam tunc, quum vehebatur deus ille, et toto illo pompae tempore, nunquam homo aliquis conscendebat currum illum. †† οὐδέ πω ποτὲ λ. et nunquam 3, 14, 6. ubi leg. ποὺ potius, si non pro eo ponitur ibi, i. e. p. adv. loci et p. alicubi.

οὐδέτερος, Masc. de pers., c. gen. pers. αὐτῶν οὐδετέρῳ, neutri (horum) 4, 4, 4. - abs. οὐδετέρους ἔπεισε, neutris 7, 12, 6.

οὐκέτι s. potius οὐκ ἔτι, abs. non amplius 2, 8, 10. 2, 10, 8. haud iam 4, 6, 12. † οὐκέθ' ὁμοίως λ. haud perinde 6, 3, 13. cum al. partic. et quidem c. al. neg. οὐκέτι - οὐδὲν ἐκοιν. 1, 6, 22. v. οὐδὲ, it. de - οὐκέτι - οὐδὲ λ. 4, 15, 14. - it. in relat. et sq. advers. οὐκ. - δ' λ. haud amplius ib. 12. - οὐκ. - ἀλλὰ καὶ, non ampl. 1, 14, 13. - οὐκ. - ἀλλὰ 1, 15, 18. 3, 6, 1.

οὖλος, pl. de re, c. abl. modi, κόμη, φύσει οὔλη, coma crispa 1, 7, 9.

οὖν, in transeundo et relatum ad prius aliquid, A) solum stans in secunda ab init. enunciat. regione, post orationis partes has, a) post artic. τὸ οὖν ὕπουλον λ. subdolum igitur 3, 5, 11. b) post adi. ἄπορος οὖν ἦν λ. non poterat ergo 8, 4, 4. c) post coni. ἵν' οὖν λ. ut igitur 2, 2, 10. d) post neg. οὔτε οὖν λ. cum igitur

tiat. οὐ. γὰρ ἡλικία τὶς ἦν, neque enim ulla aetas erat 8, 6, 17. †† †† ᾔδεσαν γὰρ αὐτὸν οὔτε Φεισόμενόν τινος, fciebant enim illum haudquaquam ulli parfurum 7, 10, 2. qui Bg. videtur leg. οὔτι, dum vulg. procedit p. fimpl. et p. οὔ τινος f. οὐδενὸς, aut etiam p. ne quidem, f. ne unius quidem. - Sed in relat. quadam, οὐ. τὶς ἔμενεν οἴκοι, ἀλλ᾽ neq. quisquam - fed 8, 6, 17. ὁ. γὰρ μάχεσθαι ἤθελον -, παραδοῦναι δὲ λ. neque enim -, et tradere 5, 4, 17. qui Bg. vertit adverf. per meram copulam, dum δὲ refertur ad οὐ primam partem praecipue, quanquam et altera τὲ ad δὲ aeque. οὔτε δὲ ἀντιστῆναι ἢ κωλῦσαι ἐτόλμων, atque nec obfiftere aut prohibere audeb. 2, 11, 11. - Sed c. neg. al. fimul, tum eadem, οὔτε δὲ τῷ δήμῳ πιστεύων, - οὔτε τοῖς στρατιώταις λ. neque autem - neque ib. 12. fed neque - neque 4, 2, 6. † καὶ ὁ. - ὁ. ac neque - neque 5, 8, 9. οὔτε γὰρ -, ὁ. μὴν λ. neq. enim - immo nec 2, 7, 3. - tum al. οὐκ ἂν εὕροι - οὔτε - ὁ. non reperiet - aut - aut 1, 1, 5. οὐδὲν οὔτε - ὁ. neque ad gratiam quidquam - neque 2, 15, 13. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες 1, 4, 10. v. οὐδ. it. ad hoc - οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους λ. 7, 1, 23. οὐδέ τις ἦν Φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parceb. aetati, ne infantibus quidem 4. 6, 1. † οὐ δέ τις - ἔλεγέ τι, οὔτ᾽ εἰδέναι λ. nemo tamen - aut fcire 7, 8, 3. †† feparatim in relat. copulae merae aiente, οὔτε -, τά τε λ. neque - et 1, 5, 26. nec - et 5, 8, 12. neque - que 6, 3, 11. † καὶ ὁ. -, - τὲ λ. et cum - tum 8, 8, 2. et neque - probabant, gravabantur que - †† οὔτε νεῶν -, τῆς τε γεφ. 7, 1, 17. neque - et rel., e correct.

οὔτι f. οὔ τι, abf. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὔ τι βουλόμενον, minime vol. 7, 1, 21. c. al. particula, οὔ τι γε ἄλογοι, minime 7, 4, 1. v. γ. — poft al. neg. οὐδ᾽ ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, nedum pugnam 2, 10, 12. - fed in relat. adverf. οἱ δ᾽ οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, fed minime obtemp., contra vero 3, 13, 14.

οὗτος, Mafc. de perf., init. §. abf. ifte 4, 8, 11. hic 7, 1, 12. — † fimul c. partic. transeundi, ὁ. τοίνυν, ifte 2, 9, 3. †† in med. orat. et membro fecundo, poft primum membrum cum nom. propr. ἃ περ μανθάνων ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος - διέτριβεν, et ipfe 6, 6, 12. - Gen. init. abf. τούτου τὸν ἀδελφὸν, huius 4, 13, 3. - Dat. c. partic. fimul et ante fubft. c. artic. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ, huiusce dei 5, 3, 12. - Acc. init. c. partic. fola, τοῦτον τοίνυν, hunc 2, 15, 3. τοῦτον οὖν 8, 3, 3. - fed folum init. τ. πιστότατον 3, 11, 9. 4, 8, 12. 4, 15, 4. 6, 3, 11. 7, 6, 10. - tum in med. orat. ἀλλὰ τοῦτον μὲν λ. 2, 6, 13. εἰς τοῦτον οὖν λ. 4, 12, 3. - ante fubft. c. artic. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν Περσ. 2, 1, 12. - contra poft fubft. tale, τὸν δὲ Μαξ. τοῦτον λ. huncce 6, 8, 4. πρὸς δὴ τὸν Καπ. τοῦτ. 7, 9, 5. - Plur. Gen. poft fubft. c. art. τῶν δὲ ἀῤῥένων τουτων λ. iftorum 1, 2, 2. — abf. ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις λ. his imperiis 4, 10, 6. Rom. et Parth. cf. §. pr. - †† praepofitum, fequente nom. propr. in membro fubiecto, πολύ τι τῷ πλήθει τουτων ὑπερέχοντες, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους 4, 15, 11. p. τῶν Ῥωμαίων ὑπερέχ., κυκλωσασθαι τούτους f. αὐτούς. Init. c. partic. τούτων δ᾽ ἦν λ. horum 7, 10, 7. τούτων δὴ λ. quorum 7, 12, 3. - Dat. in med. orat. ἐπὶ δὲ τούτοις, poft hos 1, 17, 2. - Acc. in relat. ὅσοι -, τούτους, iftos 1, 8, 4. οὓς -, τούτους, eos 1, 13, 4. iftos 8, 5, 2. †† in fine §. ὡς - ὑπερβῆναι τούτους 7, 11, 5. †† ο.

init. c. partic. τοῦτο δὲ λ. hoc 1. 11, 3. - ſimul ante ſubſt. ſine art. τοῦτο γὰρ μόνον - Φάρμ. id enim 6, 6, 6. - †† de ſq. et ſimul in relat. τοῦτο δ' ἂν -, ὅτι λ. atque hoc -, quod 6, 1, 24. Per praep. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο λ. idcirco 4, 5, 8. ob id 6, 5, 3. - ſimul c. pron. al. demonſtr. δι' αὐτὸ τ. eo (ipſo) fine 1, 15, 13. v. ἀ. - ἐπὶ τοῦτο - πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. †† Nominatim in formula, Noſtro peculiari, ἐπὶ τ. ἐλθόντα, eo 2, 3, 3. ἐπὶ τ. ἤγαγε, huc usque 5, 1, 10. ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque ib. 16. ad id 7, 5, 4. ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc 8, 7, 10. εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium 5, 1, 14. qui Bg. recte ad ſenſum e loco claſſico pro explic. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες 8, 8, 20. ξιφήρεις ἔχων τινὰς, ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id 4, 5, 10. †† in relat. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 1 . in tantum, in quantum, i. q. παρὰ τοσοῦτον, ubi v. — Plur. c. ſubſt. ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας (ἐστὶ ſ. εἰσί;) haeccine 1, 17, 10. - abſ. in med. ἐμὲ δὲ ταῦτα - ἐκπλήττει, iſta 2, 3, 13. ὑμῖν τε γὰρ τ. δόξαν οἴσει, ea res, 1, 5, 20. ſc. πράγματα. haec 1, 10, 5. † init. membri poſtr. καὶ ταῦτα 3, 12, 2. et ea, i. q. ſupra in ſing. καὶ τοῦτο. init. §. c. partic. ταῦτα δὲ ἐπράττετο λ. haec 6, 1, 22. †† ταῦτα δὴ συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. conſq., p. gen. conſq. - Gen. in med., abſ. χρὴ - τούτων ἀπολαύειν, iſtis 8, 7, 9. - poſt al. pron. ἕκαστα τούτων 1, 1, 11. ſing. horum. - † c. praep. et poſt art. c. praep. ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. i. q. ſupra in ſing. gen., ex 3, 1, 1. p. ἐν τοῖς λόγοις, γεγραμμένοις πρ. τούτ., in hiſtoriis, ſcriptis ante has ſ. antea, per periphraſin, p. adi. ἐν τοῖς προτέροις, ſ. ἐν τοῖς πρότερον. † intra art. et ſubſt. τὴν τούτων εὐμοιρίαν 1, 17, 27. ſc. χρημάτων ſ. κτημάτων ſ. ἀγαθῶν. ut reſpiciantur ſubſt. haec, in prioribus latentia, εὐγένεια, εὐπρέπεια et ὑπερβολὴ τῆς εὐδοξίας λ. profperitatem ſ. felicitatem in rebus his, ſ. in hoc genere, v. εὐμ. †† ante particip. ſ. adi. c. art., poſt ſubſt. numeri ſing. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν - ἠσκημένων, libello eius generis, qui 1, 17, 1. παιδίον - τούτων δὴ τῶν γυμνῶν λ. parvulus, ex iſtis nimirum, qui ib. 5. ubi ante gen. deſit pron. infin. τὶ ſ. ἕν, ſed et fortaſſis ſimul pr. ἐκ, quam ellipſin poſtr. oſtendit Bg. - init. nudum, τούτων - γινομένων, haec dum fiebant 3, 3, 7. - ſed c. partic. τ. δὲ συντελ. his peractis 4, 2, 20. τ. δὲ πραττομ. haec dum aguntur 4, 14, 5. his 8, 6, 14. τούτων δὴ λ. hisce 6, 4, 13, 6, 5, 1. Dat. τούτοις γὰρ λ. per haec enim 1, 6, 17. τ. δὴ λ. hisce 4, 7, 5. - ſed init. nudum, τ. his 2, 6, 16. 5, 12, 16. - Per praep. ἐπὶ τούτοις δὴ - ηὐφραίνετο, his ſcil. 2, 8, 11. † Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his 6, 7, 20. 7, 7, 9. 8, 6, 10. τὰ μὲν δὴ - ἐν τ. ἦν, in hoc ſtatu 7, 9, 25. - Acc. abſ. in med. ἀγνοοῦντος δὲ ταῦτα, haec 1, 9, 19. 5, 4, 1. id 4, 12, 9. ἐπεὶ δὲ ταῦτα πυθόμενοι, ſed cum iam re intellecta 8, 8, 15. - in med. or., at membri init. εἰκότως ἂν οὖν, ταῦτα λογιζόμενοι, haec 1, 5, 16. 2, 8, 3. †† eadem 1, 9, 21. 2, 3, 24. e. 4, 13, 1. quaſi ταὐτὰ legiſſet Bg. — ſed init. nudum, ταῦτα εἰπόντος, haec 1, 9, 12. 1, 17, 11. 2, 13, 19. 3, 11, 17. 3, 12, 14. 4, 5, 17. - at cum particip. ταῦτα γὰρ, haec 4, 9, 2. ταῦτα δὲ 2, 9, 1. 4, 3, 20. τ. δὲ ποιήσας, his actis 4, 8, 8. ταῦτα δὴ, haec igitur 2, 3, 24. — id que ipſum 3, 10, 16. haecce 4, 3, 16. 5, 8, 7. †† de ſqq. δύο γὰρ ταῦτα, iſta 4, 8, 17. - init. ante ſubſt. cum art.,

in rel. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. tam inutilis, quae non 8, 4, 21. οὕτω γὰρ μέτριος - ἦν, ὡς καὶ - μήτε - ἀναγκάσειν, adeo -, ut 2, 4, 18. †† οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. tam m. 1, 10, 12. - intra adi. duo, τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam abfurd. turpi que conni. 1, 16, 10. ἀντιτυπὲς δὲ οὕτω καὶ στερρὸν λ. durum enim adeo et folid. 6, 7, 16. - ante adv. τοῖς οὕτως ὠμῶς τετολμημ. tam crud. 2, 6, 22. 2, 9, 13. - ante verb. particip. f. adi. τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, tantopere confternatum 2, 12, 9. - † ambig. loci, ὀρέξαι τε χεῖρα σωτήριον, καὶ οὕτω τὴν ἔνδοξον - ἀρχὴν λ. μὴ περιιδεῖν - ἐρρ. ut que tantopere, illud - imperium - ne patiar iacere 2, 8, 3. οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασ. ἀμέμπτως διῳκ. ad hunc modum 6, 2, 1. ubi potius pertinet ad adv. ἀμ., diremtum per interpofita, quam ut per fe ftet, fupplendo δὴ, Lat. *fcilicet.*

οὐχὶ, cum interrog. pro mera et fimpl. neg. πῶς ὁ. νῦν - κρατήσετε; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto, certo vincetis.

ὀφείλειν, mor. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, fenioribus mihi debentibus 1, 5, 10. cum debeant feniores mihi folvere, tribuere, declarare, v. ταῦτ.

ὄφελος, mor. f. pl. p. fubft., c. adi. et gen. rei, fimul cum gen. confq., οὐδὲν ὄ. (εἶναι) τούτων πάντων ἔλεγε, στασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλήλους, nullam effe utilitatem iftorum omnium dicebat, diffidentibus rel. 3, 13, 12. - c. pron. interrog. et mero gen. rei, τί γὰρ ὄ. εὐγενείας (ἐστὶ,) εἰ μὴ λ. quae enim utilitas nobilitatis 5, 1, 11. i. q. §. fq. τί γοῦν ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κ. εὐγένεια. — † c. eodem pron. fed c. diferto v. fubft. et c. gen. particip. perf. et fimul c. gen. confq., fed et fimul fq. acc. c. inf., τί γὰρ ἦν ὄ. βαρβάρων ἀναιρουμένων, - πλειόνων γενομένων φόνων ἐν - ἔθνεσιν; ἢ λείας - ἀπάγειν λ. quid enim proderat, barbaros interimi, fi plures fiebant caedes - in provinciis; aut quid iuvabat, praedas - abducere 7, 3, 2. fq. quae enim erat utilitas *e* barbaris interemtis, cum tamen fierent caedes, - aut praedas abducere.

ὀφθαλμὸς, phyf. ὀφθαλμῶν - βολαὶ oculor. 1, 7, 9. ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς 5, 6, 24.

ὄφλημα, mor. in opp. ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν λ. debitum 2, 11, 14. - c. gen. rei, ὥσπερ ὀ. κληρονομίας, εἰληφότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) quafi debitam ipfis hereditatem adepti 5, 1, 13. quafi debitum hereditatis, i. per hereditatem, et tanquam rem, debitam ipfis ex iure hereditatis.

ὀφρὺς, phyf. ὀφρύων σπαραγμοῖς, fupercilia vellentes 8, 8, 14.

ὀχετὸς f. ὀχετοὶ, phyf. abf. (αὐτοὺς) εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν λ. in cloacas 1, 13, 11. 7, 7, 6. Romae, noftr. *Schleuffen.* - c. adiunctione, ἅ περ (σώματα) εἰς τοὺς ὀ. ἀπερρίφθη, τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμ. ῥέοντας, 5, 8, 18., ut primo loco capiatur propr. de receptaculo, fed in poftr. etiam fimul de aqua in illo recept.

ὄχημα, pl. de inftrum., univerfe, ἐπιβὰς ὀχήματος, confcenfo curru 3, 12, 17. ὀχήματι ἐπιθέντες, vehiculo 2, 1, 5. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, vehiculis 7, 3, 9. τῶν ἑκατοντάρχων - τὰ ὀχήματα

τοὺς φ. κ. κ. ὄχλους, Romae. ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν, vulgo exiſtimabatur ſolers ib. 7. apud vulgus. δεικνύντες (αὐτὸ) τοῖς ὀ., plebi ib. 15. i. q. δήμου ſq. et §. 16. e. - populo 5, 6, 2. i. q. ὁ δῆμος §. 19. i. τοὺς ὀ. ἔπεισε, populum 7, 11, 14. i. q. ὁ δῆμος §. 11. et 15. - ††† cum adiuncto ſ. in opp. ὁ δῆμος - φράξαντες πᾶσαν τὴν - ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - circumſepto toto clivo multitudine hominum 7, 10, 9. ubi ὁ δῆμ. totum ſ. totus pop. ſed τῶν ὀ. pars populi, ſinguli cives. †† τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῆς πόλεως ſ. τῶν πολιτῶν §. pr.,) τῶν ὀ. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni 8, 2, 10. multitudo hominum et agreſtium.

ὀχυρὸς, phyſ. de re. Fem. ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως, munita 1, 6, 8. — Neutr. ὀχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) firma 3, 3, 8. — πρόβλημα ὀχυρὸν 3, 1, 8. † ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑςῶτες λ. firmo in ſolo 3, 14, 10. - Superl. Maſc. trop. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον λ. firmiſſ. 1, 8, 6. v. δ. plur. Neutr. p. adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον 3, 2, 1. validiſſime.

ὀχυροῦσθαι, Paſſ. trop. de re, cum dat. perſ. et praep. ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἡγεῖτο διὰ τὴν τῶν 'Ρωμ. γνώμην λ. ſtabilitum (eſſe) ſibi imperium 2, 8, 11. - Med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἐρήμῳ γῇ φράξας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο (αὐτὴν,) munivit 2, 11, 9. - ſimul cum dat. perſ. et adv. τὴν ἀρχ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι, imp. ſtabilitum eſſe 2, 8, 15. ſ. ſibi ſatis firmiter firmaſſe, ſ. ſtabiliviſſe.

ὄψις, phyſ. de facultate ſ. actu videndi, c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum 5, 5, 11. 1. πῶς φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήμ. adſpectum ib. m. † cum gen. anim. τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, facie 2, 11, 18. adſpectu. - cum gen. perſ. καταπλήξειν - τοὺς 'P. τῇ ὀ. - τῶν Περσῶν, adſpectu 6, 4, 7. - Simul alia not. et de inſtrum. videndi, ὧν ἐν ὄψει - ἀπώλοντο, quorum ante oculos 7, 9, 19. — it. abſ. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis ſubiecta 1, 4, 4. — ὡς - ὁ ςρατὸς ἤδη ἐν ὄψεσιν ἦν, in conſpectu 6, 9, 10. - Potiſſimum de inſtrum. abſ. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum 7, 8, 4. τὰ δὲ, (θηρία,) ἐμπίπτοντα ταῖς ὀ. oculis 3, 9, 10. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, oculos 7, 6, 19. - † in opp. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ςρατοῦ τὰς ὀ. ἐπηροῦντο, καὶ τὸ πρόςωπον λ. oculis 8, 4, 29. - ſimul c. adi. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, moeſto vultu 1, 6, 10. (i. q. σκυθρωποῖς προςώποις λ. 4, 3, 16.) - c. gen. perſ. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὀ. εἰς ἑαυτὴν ἐπιςρεφούσης, oculos 5, 3, 15. - Alio ſenſu, de homin. p. parte capitis, quae oculis obiicitur, ea que antica, per acc., in ellipſi (pr. κατὰ) τὴν ὄψιν - ὡραιότατος 5, 3, 13. facie. τὴν ὀ. φοβερώτατος, adſpectu 7, 1, 26. - † in opp. τὴν ὀ. ἀξιοθέατος, σώματός τε συμμετρίᾳ καὶ κάλλει προςώπου, ſpecie egregia viſendus 1, 7, 8. maxime egregius ſpecie ſ. forma, ob duas cauſas, per ſq. abl., h. l. Geſtalt ſ. Anſehen, v. ἀξ. † ὑπὸ περ[illegible]ία κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο λ. facies 4, 8, 4. - Trop. extra homin., de re, cum gen. rei, πένθος - ἐνεποίει δίχα μάχης - [illegible] πολιορκίας, ac citra pugnam - faciem obſidionis 7, 3, 14. qui l[illegible]g., addita copula τε poſt δίχα, legens que acc. ὄψιν, rexit hunc non modo ad pr. v. ἐν. ſed etiam ad pr. pron. ὅ περ, dum vulg.

Π.

παιδάριον, ph. fed per contemtum, κατεργασάμενος - π. interemto puerulo 3, 11, 15. de Caracallo, tunc iam nupto, cf. 3, 10, 14. 1. et μειράκιον ib. 4.

παιδαριώδης, de re, ph. in bonam que partem, c. fubft. fem. ὑπὸ παιδαριώδους φιλονεικίας, ex puerili cont. 3, 10, 5. qualis effe folet in pueris et iuvenib. - fed in malam, et per contemtum, καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, rem, quafi puerilem 5, 4, 3. minus fufceptam a iuvene Heliog., quam levem ac nullius momenti, qualem fere aggrediuntur pueri et iuvenes.

παιδεία, p. actu, c. gen. perf., ut obiecti, ἕτερον παιδείας τῶν νέων προέστησεν, inftitutioni 5, 7, 15. - p. re, fcientiis, litteris, paratis traditis que voce ac libris f. fcriptis, c. gen. perf., fed ut auctoris, et c. v. affini, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, litteris Graecis 5, 7, 9. e. - c. adi. διδασκάλους πάσης π. ib. m. - abf. παιδείας ἄπειρος, difciplinae 5, 5, 1. 1, 3, 4. eruditionis 1, 1, 1. 1, 13, 16. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione 4, 3, 5.

παιδεύειν, ph. f. mor. de perf. et magiftris, cum dat. et acc. perf. ὅπως παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱὸν, ut erudirent ipfi filium 1, 2, 2. qui Bg. fervavit dat., vel commodi, aut obiecti eius que, cuius in gratiam, quo auctore f. volente et praecipiente, fiebat, vel affinitatis, p. gen. - Sed de aliis, c. folo acc. perf. τοὺς υἱεῖς παιδεύων, erudiens 3, 10, 3. Severus. † παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, qui docebant (Commodum) 1, 15, 4. - c. acc. rei fimul, πάντας ἡμᾶς - πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευεν, doceb. 1, 5, 12. imperator Marcus. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν ἐπιτηδεύματα, docere (Alexandrum Sev.) 5, 7, 8. - †. c. affini fubft. ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν - τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, erudiebat ib. 9. †† c. acc. anim. et fq. inf. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν ἐπειρᾶτο (Iulianus imper.) παιδεύειν, docere 2, 11, 18. adfuefacere. - Paff. f. Med. c. adv. ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ut erudiretur 2, 4, 18. a magiftris, f. fineret erudire. - †† c. acc. rei, ἁρμάτων - ἡνιοχείας - ἐπαιδεύετο, (Commodus,) in aurigando inftituebatur 1, 13, 17. curruum agitationes docebatur, paff. vel. p. med. finebat fe doceri f. inftitui.

παιδιὰ, ph. f. mor. de re, in factis, c. adi. ἄνετος πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. cuiusvis *lufus* f. *ludi*. - in verbis, ἐπὶ τὸ - μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad iocofe dicteria iacienda 2, 10, 14. ad illudendum cum lufu, per iocum. λέγειν εὐστόχως παιδιὰς 4, 9, 4. de Alexandrinis, ioca, dicteria.

παιδικὰ, de perf. mafc. fex. ἔλεγον (αὐτὸν αὐτῷ) γενόμενον παιδικὰ, amafius 3, 10, 11. fc. τὰ χρήματα, res amata.

παιδίον, ph. de perf. cum adi. ἢ τι π. νήπιον, puer 7, 10, 14. i. π. πάνυ νήπιον, pulio 1, 17, 5. τὸ δὴ π. τοῦτο ib. 7. puerulum ib. 8. qui §. pr. τὸν παῖδα. abf. τὸ π. κομισθῆναι, puerum 7, 10, 14. e. οἰμωγὴ - γυναικῶν καὶ παιδίων, puerorum 7, 9, 19. ubi ex adiuncto potius *liberorum*.

παίζειν, de perf. ph., in factis, c. acc. rei et praep. ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, ludunt 7, 8, 9. per ludum repraefentare. c. folo acc. rei, οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχει - παῖξαι, cuius habitum non liceat cuivis ludere 1, 10, 12. fimulare, imitari, repraefentare per ludum, et per perfonam f. lar-

vam ludicram. †† τὸ γραμματεῖον ἀνελόμενον, ἵνα δὴ παίζειν ἔχει, ut ſcilicet haberet ad ludendum 1, 17, 7. v. ἔχ. per ludum manibus contrectare. - In verbis, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, iocari 4, 9, 6. i. q. §. pr. σκωψάντων et χλευαζόντων. Trop. ſ. mor., factis, c. acc. rei, ἔπαιζε γάμους ἀνθρωπείους, ludebat (Heliog.) 5, 6, 6. illudere, imitari, inſtituere per ludum et iocum, ludibrio habere, inſtituere ad tempus et rurſus diſſolvere pro libidine.

Παιονία, reg. Europae, hodie tota vel partim Hungaria, τὴν Παιονίαν λ. Pannoniam 2, 11, 5.

παῖς, ph., quoad aetatem, univerſe, τὴν ὀργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, puerum 1, 17, 6. qui παιδίον pr. §. conf. in illo v. διὰ πάλας παίδων ἀλλήλοις ἐρίζοντες, puerorum 3, 10, 5. - etiam imperatorum Rom. ὀψοποιοῖς ὁ π. ἐχρῆτο λ. puer 5, 8, 3. 3. ſq. 12. † τοὺς ϛρατιώτας ϛέργειν τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας, pueros 5, 7, 6. — Sed quoad ſtatum, ſ. relat. parentibus, patre ac matre, Μαξ. καὶ τοῦ παιδὸς, filii eius 8, 6. 13. τῷ παιδὶ, filio 6, 1, 10. qui §. ſq. τὸν νεανίαν. - ἑώρα τὸν παῖδα (αὐτοῦ) λ. filium 1, 3, 2. 1, 4, 1. 8, 5, 3. 22. 25. τῶν παίδων 3, 2, 7. 10. m. e. - c. diſerto gen. perſ. ſ. pron. Μαξιμῖνος καὶ ὁ π. αὐτοῦ, filius eius 8, 5, 26. τοὺς π. τοῦ Κλεάνδρου, fil. 1, 13, 11. † c. exquiſito dat. pron., p. pr. gen. τοὺς π. αὐτῷ, liberi ſui 3, 2, 9. οἱ παῖδες α. filii eius 3, 15, 18. 1, 9, 11. - ſimul cum adi. τῶν π. αὐτῷ ὄντων πάνυ νηπίων, filii ſui 2, 15, 7. - cum ſubſt. ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο, filiis 3, 15, 7. τοὺς ἐπὶ διαδ. παισὶ τελευτήσαντας 4, 2, 1. v. δ. †† per definitos annos ſimul, ἄγων καὶ τοὺς π., εἰς ἡλικίαν ἐξήβων ἤδη τελοῦντας, fil. 3, 10, 1. - †† in plur., de uno tantum, ὑπὲρ παίδων, ſuper liberis 4, 14, 14. ubi adeo de una filia, cf. 4, 11, 4. - c. gen. perſ. ſimul, οἱ π. αὐτοῦ, filii eius 1, 9, 3. - cum dat. perſ. οἱ π. αὐτῷ, filii eius ib. 11. - abſ. τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ, cum fil. ib. 16. coll. τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, fil. ib. 17. τῷ π. τοῦ Περ. ib. 20. it. ὁ δὲ ib. 21. ὁ νεανίας ib. 22. it. αὐτὸν ib. 23. - Alia relat. et c. adiuncto al., nominatim muliebri, πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶ, liberis 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας, pueros 3, 9, 19. liberos, i. q. τέκνα. - † π. καὶ γυναῖκας, famulis et ancillis 5, 3, 26. - ſed c. al. adiuncto, παῖδας καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, filios 3, 4, 13. liberos. - ††† Per notiones ſingulares, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, puerum 5, 8, 9. minus de aetate, (ubi fuerit narrantis ſcriptoris, cf. §. 3.) quam in relat. ad Heliogab. patrem, de filio adoptivo, cf. 5, 7, 1. 7. 10. ſq. ib. per formulas, ἐν παιδὶ ποιμαίνων, in pueritia 6, 8, 2. in puerili aetate. ἐκ παίδων, inde a pueritia 3, 15, 11. inde a puero 6, 2, 7. a pueritia usque 6, 5, 9.

παίω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et abl. inſtrum. ἀπεσπασμένον παίει ξιφιδίῳ, ferit 4, 13, 11. - ſimul c. abl. modi, τοὺς ϛρατιώτας παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν λ. percutiunt 7, 11, 6. — c. acc. perſ. ſolo, τοὺς ϛρατ. ἐκέλευσε, · μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, ut nec verberarent 2, 4, 2. - c. adiuncto, τιτρώσκειν ἢ παίειν μηδένα, ferirent 2, 13, 8. †† an c. praep. μετὰ πάσης αἰσχύνης - παίοντες - τοὺς - βασιλέας, per ſummam ignominiam - verberantes 8, 8, 14. qui Bg. comma poſuit ante μ. - † αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι, percutientes 7, 4, 12. qui Bg. liberum relinquit, an adv. etiam ad v. pertineat. † παίσ.

φον. (αὐτὸν,) percuſſum occidunt 7, 6, 19. - Paſſ. c. adiuncto, παιόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι ἐτράποντο, ictibus ſaucii 4, 11, 9. qui Bg. cogitarit hendiad., p. perculſi ſ. caeſi. - c. abl. inſtrum. et praep. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, τελευτῆσαι 7, 7, 8. v. ξ.

Παίων, ſ. Παίονες, pop. ςί Π. Pannonii 8, 6, 1. τὰς τῶν Παιόνων Φάλαγγας, Pannoniorum 7, 8, 26. 8, 2, 4. ſq. 2, 9, 17. — c. adi. ἡγεῖτο Παιόνων πάντων, Pannoniis ib. 2. ubi poteſt et de terra valere, ut in ſqq. locis. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. † τὰ ἐν Παί. ςρατόπεδα, Pannoniorum exercitibus 3, 10, 2. διηγγέλλετο τὰ - εἰς Παίονας, apud Pannonios 2, 9, 1. ἐπανῆλθεν εἰς Π. in Pannoniam 7, 2, 18. 7, 3, 9.

πάλαι, abſ. c. verb. γεγονότων, olim 1, 1, 1. 5, 8, 1. 7, 8, 8. dudum 2, 8, 2. - c. al. partic. πάλαι μὲν, olim 1, 11, 3. olim quidem ib. 7. antea 1, 9, 15. dudum equidem 2, 1, 16. dudum quidem 7, 5, 1. - cum artic. ſ. intra artic. et ſubſt. p. adi. τοῖς π. Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. ὑπὸ τῶν π. βασιλέων, ab antiquis imperatoribus 8, 4, 4. †† τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. ſic recte legente Bg. cum Ms. p. vulg. κρ. πάλαι. †† τοὺς νεανίας πάλαι ςρατιώτας τὲ, iuventutem omnem milites que 7, 10, 13. ubi Bg. quoque legit. πάντας p. vulg. πάλαι.

παλαιὸς, ph. de re, Neutr. τεῖχει, ὃ παλαιότατον, qui cum eſſet antiquiſſ. 8, 2, 11. - † c. adiuncto, οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίςου, veterrimi 5, 5, 16.

παλαίςρα, ph. c. adiuncto, ἐσπουδακὼς περὶ παλαίςραν καὶ γυμνάσια, palaeſtrae 4, 3, 3. αὐτὸν παλαίςραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, palaeſtrae 5, 7, 9.

πάλη, phyſ. cum gen. perſ. διὰ πάλας παίδων λ. colluctationes 3, 10, 5.

πάλιν, temp., in opp. *εἰς τὸ μέγιςον ὕψους ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι, rurſus 1, 13, 12. contra. - abſ. ſ. in relat. tacita, ζητῆσαί τινα, τὸν π. αὐτοῖς ἄνετον παρέξοντα ἐξουσίαν, rurſus 2, 5, 2. iterum, ut ante. - rurſum 2, 6, 4. π. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, rurſus 4, 8, 10. contra, ut antea voluit eſſe et imitari Alexandrum magnum, cf. ib. §. 1. τρίτην δὲ π. ἠγάγετο, porro 5, 6, 5. ut ante alias uxores. - iterum 6, 4, 6. ut ſemel antea, cf. 6, 3, 11. 6, 2, 12. 8. - 6, 6, 7. ut ſemel antea, cf. 6, 5, 1. - rurſus 6, 7, 1. p. iterum, cf. 6, 5, 21. 12. 6, 2, 13. 3. † πάλιν ἐπανῆλθον, retro abierunt 7, 11, 19. p. iterum; quia *ſecundum* redeunt milites ad caſtra, cf. ib. §. 12., noſtr. *wiederum* zurück *gehen.* † πάλιν δὲ ἕτερον ὁμοίως λ. porro 5, 7, 13. p. iterum, ut ante alios, cf. §. pr. ††† ὡς μὴ πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, ne rurſus progrediens potentia, in tyrannidem rurſus proveheretur 7, 10, 4. qui Bg. modo correxit acc. in nominat ἰοῦσα ἐξουσία, recte quidem, at non ſatis, dum pro primo adv. aliter legendum, et totum ſic, ὡς μὴ, πολλῶν οὖσα, ἐξουσία εἰς τ. π. ἐ. ut ne, cum multorum (duorum ſimul imperatorum) eſſet, nec unius, poteſtas illa (imperatoria) in tyrannidem rurſus delaberetur.

παλινδικία, for. not. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, inſtaurandas actiones concedens 7, 6, 7. facultatem et veniam litis inſtaurandae.

παλλακὶς, de perſ. in opp. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, - γαμετῆς γυναικὸς, concubinam 1, 16, 9. pellex.

εὐωχούμενον τὸν δῆμον καὶ παννυχίζοντα, epulantem popul. ac pervigilia celebrantem 5, 6, 14.

παννυχὶς, phyſ. cum adiuncto, εἴσουσι ἐπ' αὐτοῦ ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μνημείων ζῆλον, ſacrificia et pervigilia 3, 8. 17. ubi ſacrificia, in omnibus templis perfecta, forte ut ludi et ſpectacula, in omnibus theatris, per tres dies et noctes continuas, idque in *ludis ſaecularibus.*

πανοπλία, ph. in opp. μήτε πανοπλία θράσσοντες αὐτοὺς, gravi armatura 3, 4, 19. cf. pr. et ſqq. ἀναλαβόντες - τὰς πανοπλίας, aſſumta armatura 2, 6, 10. ſqq. τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα.

πανουργία, mor. c. adiuncto, εἴ τι μετὰ πανουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, aſtute 2, 9, 15. cum aſtutia.

παντάπασι, p. adv., mor. c. adi. γῆν, παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, prorſus 2, 4, 12. 3, 9, 14. παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, plane 5, 5, 9. - c verbis, τῆς ἀρχῆς -, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται, prorſ. 2, 9, 9. παντάπασι γυμνωθεὶς 5, 4, 12. Lat. *omnino.*

πανταχόθεν, ph. c. verb. περιειλημμένοι, undique 2, 2, 22. 4, 9, 13. e. πῦρ περιτιθέασι 4, 2, 20. 6, 1, 11. 8, 5, 10. - 8, 4, 14. — c. verb. al., motum continentibus, πρεσβεῖαι π. ἀφικνοῦντο 2, 4, 6. 4, 9, 13. 1. 2, 14, 12. 6, 5, 21. ſq. - † intra artic. et verb. πόλει, τοὺς π. ὑποδεχομένη, undique advenas excipiente 1, 12, 1. ſcil. ἀφικνουμένους ſ. ἥκοντας ἀνθρώπους. - †† ſimul c. ſubſt. τὰ π. ζῶα ἠθροίζετο, und. animalia conquireb. 1, 15, 9. 3, 8, 16. 5, 14. 7. 4, 12, 6. - ſed praemiſſo verb. καλέσας τοὺς π. στρατιώτας, convocatis undique milit. 2, 8, 1. 2, 10, 2. in quibus ad v. regi licebit. - ††† ſine verb., intra artic. et ſubſt. τὴν τῶν ἐπιτηδείων π. συγκομιδὴν, res neceſſarias, quae und. comportabantur 7, 3, 24. ob vehiculorum - undique comportationem, ubi hyphen non mutari poteſt in affine adi., ſed ſervari etiam a Vern. *Zuſammenführung* von *allen* Orten *her.*

πανταχοῦ, ph. in loco, c. verbo, ante, διακείμενα, ubique 4, 8, 19. 4, 11, 5. 7, 2, 17. 8, 8, 1. - poſt, ὑποδεχθεὶς π. λ. 1, 7, 3. - †† poſt artic., in opp. τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως -, καὶ τοὺς π. ei, ubicunque eſſent 2, 4, 16. et eos, qui ubique eſſent, ſc. alibi, extra Romam. †† alia not., e loco, ὁ δῆμος - διέδει π. undique 7, 7, 1. 10.

παντοδαπὴς, trop. de re, μετὰ παντοδαποῦς δαδουχίας, cum multis facibus 5, 6, 19. ubi tamen Var. L. παντοδαπῆς.

παντοδαπὸς, trop. Maſc. de perſ. φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων, caedendis plurifariam mortalibus 4, 6, 8. - de re, ἐναγισμοὺς παντοδαποὺς, inferias omne genus 4, 8, 17. - Fem. c. adiuncto, πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις λ. ingentes omnis generis copiae (militum) 2, 14, 13. - abſ. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. π. ἀπορίας, ſumma 8, 5, 19. - παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ, omni genere armorum inſtructas 7, 9, 7. μηχαναὶ παντοδαπαὶ, machinae omnis generis 3, 9, 8. — εὐφημίαις παντοδαπαῖς, omnigenis 1, 7, 11. π. εὐφροσύναις λ. omnibus 5, 6, 12. π. τιμαῖς, omni genere honorum 6, 8, 6. θέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. ſpectacula magnifica omnis generis 3, 8, 15. π. θ. variis ſpect. 5, 5, 15. πανηγύρεις π. var. 5, 6, 14. ἐσθῆτας π. veſtis omne genus ib. 21. - Neutr. ζώων παντοδαπῶν, varior. 3, 14, 13. θηρίων π. beſtias omne gen. 4, 7, 2. — † πάντων τῶν ἐπιτηδείων τροφῶν τε π. eſculentorum omnis gen. 8, 6, 6. π. θεαμάτων 3, 8, 17. ἀρωμάτων π. varior. 4, 8, 19. π. ὀργάνων 5, 3, 15. παντοδαποῖς ἀρώμασι λ. omnibus 5, 5, 16. παν-

φιλημμένης, γενομένης, ſ. τυχόντα, cf. §. 25. - cum Gen. perſ. alius notionis, ut obiecti, et per aliam Lat. praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι - εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud ſubiectos 1, 6, 19. 2, 11, 4. †† τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. ††† ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ἡ καταφρόνησις, a ſuis quidem odium, ab adverſariis autem contemtus 8, 5, 6. ubi i. q. pr. πρ. et per ſe aeque referatur ad pr. claſſem et not. -- Cum dat. perſ., ut obiecti, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα λ. apud ipſos 1, 7, 5. ὅσα παρ' ἑκάστοις πλούτου σύμβολα, quae cuique ſuum opulentiae ſpecimina 1, 10, 11. ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὕρομεν, apud alios 1, 11, 4. 1, 15, 14. 1, 16, 4. 2, 8, 6. 4, 10, 9. 13, 7, 2, 8. 7, 8, 10. ſq. 7, 10, 7. 8, 4, 6. 8, 7, 3. † τῆς - πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, apud 5, 2, 10. ubi c. paſſ. i. q. ὑπὸ τῶν λ. - τὰ μὲν ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, mutuis cladibus 3, 2, 15. a ſe invicem ſ. inter ſe, p. gen. π. ἀλλήλων ſ. acc. π. ἀλλήλους. - ††† πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γινομένων, cum multi eorum opifices apud ipſos eſſent 3, 4, 20. ubi i. q. pr. ἐν, dum per enallag. caſus procedit ei p. acc., cum ad ipſos veniſſent, v. γεν. it. ſq. loc. εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum 3, 5, 8. ubi per ſe etiam reddatur, eſſent apud ipſ. - intra adi. et ſubſt. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας, tantae apud vos nobilitati 2, 3, 12. i. q. §. 3. ἐν τῇ συγκλήτῳ, cf. §. 16. - intra artic. et ſubſt. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem; per periphraſin, p. gen. διὰ τὴν Ἑλλήνων τινῶν ἀγν. - † τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μῖσος, Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας, Romanae civitatis ib. 11. in periphraſi gen. et adi. - Cum Acc. perſ., ut obiecti, poſt artic. et ſubſt. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. notitia apud ſ. inter Romanos, v. γν., ubi per enallag. caſus eſt p. dat. ſupra, cf. 4, 10, 9. et e gloſſa ille dat. in Mss., tum ellipſi formulae οὔσῃ αὐτῷ, notitia, quae erat ipſi apud Rom. — Sed c. Acc. rerum, et quidem A) pron. a) demonſtr. in relat. eadem praep. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 10. in tantum, v. τ. b) quantit. diſertae, et c. neg. et v. finito, παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξέφυγε τοὺς λ. tantum 5, 4, 23. tantum non, i. prope; v. ὀ. et ἐξ. ſed ſine neg. et forte non c. verbo, ſed c. adi. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. B) ſubſt. rei, diverſa not. et adeo a) c. acc. temporis qualiscunque, παρὰ πάντα τὸν ἑμαυτοῦ βίον, per 1, 2, 10. 5, 3, 3, 1. π. πα. τὸν ἐνιαυτὸν 2, 7, 15. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὃν — ἐβασίλευσαν, tempore, quo 5, 3, 3. e. παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. π. πᾶσαν τὴν ὁδὸν, in itinere ib. 10. b) cum acc. modi, παρὰ τοὺς νόμους, contra leg. 1, 3, 6. π. τοὺς ὅρκους 4, 14, 14. π. γνώμην αὐτοῦ λ. 1, 13, 10. praeter eius voluntat. 2, 6, 18. 6, 3, 1. παρ' ἐλπίδα λ. praeter ſpem 6, 3, 6. inopinato 6, 2, 7. - † ſimul intra artic. et ſubſt. aliud, ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, inopinato rerum ſucceſſu ib. 15. παρὰ προσδοκίαν, praeter exſpectation. 6, 8, 9.

παραβάλλειν, trop. de perſ. c. acc. rei, εἰ - τὶς παραβάλοι τὸν - χρόνον, comparaverit 1, 1, 5. - †† ſimul cum dat. rei, παραβάλλοντες τὴν μνήμην τῇ Ἀ. διαίτῃ, comparantes 5, 2, 12. in qua lect. vulg. debeant ſumi ellipſes hae, παραβ. (τοῦτο ſ. ταῦτα) (κα-

7, 5, 8. - † simul c. adiuncto, τῷ δὲ π. τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίστῳ λ. qua inopinata re 2, 5, 4.

παραδραμεῖν, trop. de re ac temp. ἅμα τῷ π. τὸ περιόρθριον, simulac praeteriit 7, 4, 10. δύο - ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapso 2, 12, 7.

παραδύεσθαι, phys. Med. de pers. cum praepp. et particip. modi, λαθόντες - διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας, - κατ' ὀλίγους - εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, irrepserunt 1, 10, 6. i. q. si opl. intrare, ob adiunctum part. λαθ. p. adv. -

παραθαρσύνειν, mor. de pers. c. acc. pers. et c. adiuncto, παρεθάρσυνε - αὐτὸν καὶ προὔτρεπεν λ. bono animo esse iubebat ipsum 3, 12, 1. fiduciam animum addere, excitare.

παραθέειν, ph. de pers. c. adv. ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει, currebat 5, 6, 19. iuxta curr., nostr. *neben her laufen.* ἐκ παρέθεον αἱ τῶν - ἱππέων ἶλαι λ. iuxta ferebantur 8, 1, 5.

παραιρεῖσθαι, tr. p. Med. de pers. c. gen. rei et acc. pers. τῶν τιμῶν παρελόμενος (αὐτὴν,) ademtis (ipsi) honoribus 5, 6, 2. adimens ei honores. π. τῆς - σκευῆς (αὐτοὺς,) ademto (ipsis) cultu 6, 4, 11. adimens ipsis cultum.

παραιτεῖσθαι, ph. Med. de pers., abs. s. oppresso acc. rei s. pron. παραιτούμενος quamvis recusaret 7, 5, 18. sc. τοῦτο s. ταῦτα. - ὁ δὲ - παρῃτήσατο, recusavit 4, 14, 3. - c. acc. τὰ μὲν οὖν πρῶτα - παρῃτεῖτο, recusabat 4, 11, 1. - ὁ δὲ τὰ μ. π. παρῃτεῖτο, recusabat 6, 8, 12. - cum infin. πόλεμον ἐγεῖραι, παρῃτήσατο, detrectavit 5, 5, 6. - cum acc. pers. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, recusantes 7, 10, 10. |- c. acc. rei et adv. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, recusabat 2, 3, 7. ὡς πρῶτον μὲν τὴν πατρ. προσηγορίαν παραιτήσασθαι, repudiaret 1, 14, 15. - c. mero acc. tali, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, me recusante 3, 12, 6.

παραιωρεῖσθαι, phys. Pass. de re, abs. παρῃωρημέναις - ἐσθῆσι κοσμούμενοι, penaulis vestibus 3, 4, 19. - c praep. et adv. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χαύνως παρῃωρημένης, veste dependente 4, 15, 9. - c. dat. pers. παρῃώρητο αὐτῷ ξίφος, suspensum habebat ensem 3, 11, 4. suspensus ipsi erat gladius, alligatus, s. ab eius latere pendebat. - † τὰ ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, ἃ παρῃώρηντο αὐτοῖς,) quos suspensos habebant 2, 13, 19. qui suspensi erant ipsis; vel suppleto pron. nominat. αὐτοί, ut ἃ sit acc. c. pass. ellipt., p. καθ' ἅ λ. quibus suspensi erant; per ellipsin item aliorum. παρὰ τὸν μηρὸν (τὸν δεξιὸν, τὸν λαιὸν, ἐκ τῆς ζώνης.

παρακαλεῖν, ph. de pers. c. acc. pers. it. inf. παρεκάλεσε στρατιώτας, καταλιπεῖν λ. hortari coepit 6, 9, 10.

παράκειμαι, ph. Med. s. Pass. de re, Particip. abs. τὴν παρακειμένην θάλασσαν, adiacens 3, 4, 11. - Neutr. c. artic. c. gen. loci, Λιβύης τὰ παρακείμενα, omnia Libyae adiacentia 4, 3, 15.

παρακολουθεῖν, trop. de re, c. dat. pers. τοῖς μὲν - ἔλεος, - τοῖς δὲ - φθόνος παρακολουθεῖ. sequitur 1, 5, 4. comitatur; illos mi erantur -, his invident. - sed c. dat. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ - ψόγος π. ad calamitatem etiam nota accedit ib. 6. nostr. *auf den Unfall folgt auch noch Tadel.*

παραλαμβάνειν, trop. de pers. c. acc. rei, κλῆρον προγονικὸν παραλαμβάνοντα, accipientem 7, 1, 17. per hereditatem quasi. τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, ut suscipias 5, 1, 11. sq. διαδεξάμενόν με. — ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν π. simulac susceperat 7, , 14. παραλαβὼν τὴν ἀ. adeptus ib. 2. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξ. cum suscepisset 6,

caretur 6, 4, 4. - c. al. adv. temp. et particip. modi, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐθυμήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, deduxerunt, 6, 9, 3. — † in pompa, c. acc. perf. f. rei, ὁ Κόμμοδος - παρέπεμπε τὴν θεὸν, profequebatur 1, 10, 16. fimulacrum deae. - fimul c. adiuncto, ἐκείνην (τὴν κάλπην) παραλείψαντες καὶ προπομπεύσαντες αὐτῆς 4, 1, 7. deducentes - it Paff. de perf. c. praep. παραπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ συγκλήτου λ. deductus a 6, 4, 3.

παραπλήσιος, ph. de re, c. abl. modi, ἕτερον (κατασκεύασμα) σχήματι - παραπλήσιον, adfimile 4, 2, 14.

παραπομπὴ, ph. c. gen. perf. μετὰ - παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς, comitatu 1, 13, 13.

παραῤῥεῖν, phyf. de re et fluv. τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ, praeterfluente 8, 5, 17. ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραῤῥέοντι 1, 11, 7.

παραρτᾶσθαι, ph. Paff. de perf. c. acc. inftrum. et gen. loci. ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium dependentem habentes corpore 3, 14, 14.

παράσημος, phyf. f. mor. de perf. c. artic. τοὺς παρασήμους - εὐφημήσαντας συλλαμβάνεσθαι, qui notabiliter - acclamaffent 5, 8, 15. qui Bg. leg. adv. παρασήμως, fic, ut agnofci poffet.

παράσιτος, phyf. f. moral. de perf. τὸ τῶν παρασίτων πλῆθος, parafitorum 2, 6, 10. adulatorum, in coenis praefentium, cf. §. pr.

παρασκευάζειν, mor. de perf. c. acc. perf. dupl. ὡς αὐτοὺς ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ut idoneos redderet 6, 8, 4. — c. acc. perf. uno et c. coniunct. et particip. fut. παρασκευάζοντι αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν λ. inftruentem ipfum c. pias, quafi bellaturae effent 8, 0, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, parabant fe, tanquam fuftenturi 5, 3, 26. — † c. adiuncto, δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζεν, ὡς - πάλιν ἐπάξων Πέρσαις, copias - comparabat, quafi - ducturus 6, 6, 7. — † fimul c. adv. ἤδη παρεσκευάκει νεανίας -, οἳ συλλήψονται αὐτὸν, comparaverat 3, 12, 19. fubornare, inftruere ad aliquid, docere, quid et quomodo agendum, it. locare alicubi, ubi quid agendum, noftr. *abrichten.* - Sed c. acc rei, et c. coni. iterum et fut. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκεύαζε 2, 11, 17. parabat pugnam, quafi facturus eam. - c. d. i. perf. fimul, ἡσυχίαν παρεσκεύαζον αὐτῷ, faciebant 1, 17, 21. procurabant, noftr. *verfchaffen.* - Paff. de re, ὑποδοχὴ παρεσκευάζετο, ad excipiendum illum apparatus fiebat 4, 8, 19. noftr. *es wurde ein* Empfang *zubereitet* f. *veranftaltet.* ἑκατόμβας - κελεύει παρασκευασθῆναι, comparari ib. 17. †† δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis comparatis (ab illo) in me 4, 5, 14. cum adv. τὰ ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαστο, res ita comparatae erant 8, 3, 1. - †† c. dat. perf. f. pron. recipr. ἐκέλευεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat fibi apparari 1, 16, 12. fcil. κλίνην, λέκτρον, λέχος lectum, noftr. *dafs* für *ihn* zubereitet, *zurecht* gemacht *würde.* - Sed de perf. c. praep. τινὰς, ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id paratos 4, 5, 10. fubornatos. - Med. cum praep. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔξοδον, militibus edixit, ut fe accingerent ad 2, 14, 12. - c. inf. παρασκευαζομένου τοῦ Ἀλεξ., διαβῆναι λ. comparante fe Al., ut transgrederetur 6, 4, 13. - cum acc. rei, τοὺς στρατιώτας ἀθροίσας, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, bellum apparabat 3, 14, 7. bellum comparabat 6, 7, 12. †† τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον - π. omnia ad irruptionem faciendam comparabat 7, 2, 19. - c. adv. τότε -

παραφέρεσθαι v. παρενέχθ.

παραφθέγγεσθαι, ph. Med. de perf., c. acc. rei, βλάσφημα πολλά, δι' ὧν παρεφθέγγετο, ἀποῤῥίψας, cum probra multa interpellatim iecisset 7, 8, 21. per ea, quae interpellatim dicebat, f. per ea, quibus reliquam orationem interrupit, f. in iis, quae interposuit, immiscuit suae orationi reliquae, inseruit ipse orationi, ab aliis sibi compositae.

παραφράττειν, ph. de perf. c. acc. loci, παραφράττοντας πάσας εἰσόδους. obstruentes 4, 1, 0. - c. adv. et abl. modi, πανταχόθεν τὰς — ὁδοὺς παραφράξαντες ἦσαν τειχίων ἐγέρσεσι λ. obsepserant 8, 5, 10. - Pass. de re ac loco, c. praep. et fortassis etiam cum adv. ὅ περ - πάμπαν παρεπέφρακτο ὑπὸ τοῦ Νίγρου, obseptum erat 3, 3, 2. v. πάμπ.

παραφρονεῖν, mor. de perf. c. praep. πρεσβύτην -, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα, delirante 7, 8, 9.

παραφυλάττειν, trop. de perf. c. acc. rei, malam in partem, τοὺς καιροὺς πάντας παραφυλάττων, observans 4, 13, 11. sq. ἰδὼν λ. - καιρὸν ἐπιτήδειον παραφυλάξαντα, ἐπιβουλεῦσαι τῷ λ. ut tempore idoneo captato insidiaretur Antonino ib. 5. - sed in bonam part., c. adv. et adi. οὐ ῥᾳδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος ἢ παραφυλάξαντος, cum - observarit 6, 1, 15. in more habente. - † Pass. f. Med. de re, ὡς - παραφυλάττεσθαι πάντων - τὰ λ. observarentur 7, 8, 4. ab aliis delatoribus; potius sic in Pass., quam p. Med., de ipso Maximino, *observaret*.

παραχωρεῖν, trop. de perf. c. gen. rei et dat. perf. σοὶ τῆς ἀρχῆς παραχωρῶ, tibi imperio cedo 2, 3, 10. sq. expr. nostr. *abtreten*. παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σ. cedere omni potestate Severo 2, 12, 8. τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι, in ulteriore regione cunctos in suam ditionem concessisse 4, 11, 13. ulteriori imperio f. regno omnes ipsi cessisse, i. imperio in terras ulteriores, i. omnes ipsi concessisse f. tradidisse imperium in ulteriorem regionem.

πάρδαλις, anim. παρδάλεως - καταλαβούσης λ. cum panthera comprehendisset 1, 15, 12. παρδάλεις - κατηκόντιζεν, pantheras ib. 6. Commodus in circo.

παρειά, ph. ἴουλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, genis 1, 7, 10. cum gen. perf. vel abf. (v. κ. et ἐπ.) ut in sq. προήει -, τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων, genis 5, 6, 24. v. ἐρ.

παρειμένον v. παρίημι.

πάρειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. abf. παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, progressi 4, 1, 7. senatores, transeuntes f. praetereuntes, aut, de senat. oratoribus, prodeuntes, inter prodeundum, cum prodiissent. μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, praetereuntium 2, 4, 2. - c. acc. perf. διεξῶτας αὐτοὺς ἐπιὼν, - παρῄει, transibat 4, 9, 11. sc. αὐτούς.

πάρειμι, (ab εἰμὶ,) ph. de re, c. dat. perf. παρεῖναι αὐτῷ χρήματα, esse sibi 2, 6, 11. - Sed de perf. c. dat. perf. πολλοὶ - παρῆσαν αὐτῷ, erant cum ipso 1, 5, 4. - c. adv. εἴ τινες ἄλλως π. aderant 4, 9, 13. † παρῆν γὰρ, ὡς μήτηρ, aderat 5, 8, 16. aut ut in sqq. - abf. τοὺς - ἐκέλευσα παρεῖναι, hic adesse 4, 5, 8. ὅσοι παρῆσαν λ. aderant 1, 4, 1. 2, 2, 2. 3, 12, 17. - † repetitum in vicinia, βουλόμενος, - μηδένα αὐτῷ παρεῖναι, - μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, λ. neminem circa se esse, - nemine (sibi) praesente 7, 1, 8. sq. - Per Particip. separatim, Masc. de perf. abf. ὧν ἀκούει παρὼν, quae coram audit 1, 4, 14. π. δὲ, λ. cum autem

veniat a coeco in praesens impetu; cum impetus ille insanus inciderit in mentes illorum, nondum antea, et incidere potuerit tantum hoc praesenti tempore, postea opprimendus; dum praeterea in formula ipsa procedit ellipsis non modo vulgaris ista subst., μέρος τοῦ χρόνου, sed etiam alicuius particip., ἐμπεσούσης, γενομένης ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, a coeco impetu, qui in praesenti occuparat animos illorum cf. syn. πρὸς τὸ νῦν ib. §. 10. - in opp. τὸ βάρβαρον - οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει, - τά τε μέλλοντα Cod. in praesens 1, 5, 20. sc. μέρος τοῦ χρόνου, quae et supplebuntur in sqq. - c. praep. al. per adiunctum vel adi. τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλιμα, suadentibus in praesens utilia 2, 5, 6. - vel verb. οἱ διαδράντες πρὸς τὸ π. ἀνακεχωρήκεσαν λ. in praesens 1, 3, 13. ubi ambiguum, quo referatur, ad v. pr., an sq. ἐπειδὴ πρὸς τὸ π. ἄλλον οὐχ εὗρον, in pr. 8, 8, 16. - Neutr. Plur. c. artic., sed sine subst. αὐτὸν τὰ παρόντα ἐφόβει, praesentia terrebant 2, 3, 2. sc. πράγματα, res praesentes, praesens status s. conditio rerum et reip., sq. explic. §. 3. εἰ - τὰ π. ἔλοιο, praesentia 7, 5, 12. i. q. pr. §. κινδύνου — τοῦ παρόντος, praesentem ve fortunam et dignitatem imperatoris oblatam. - in opp. ἀσχάλλοντες μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποθοῦντες δὲ λ. offensi praesenti rerum statu 2, 5, 1. forma reip. alia et mitiori, et cohibitis rapinis. - † simul c. adv. τῶν μὲν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, τῶν δ' οὔπω παρόντων ἀντιποιήσει, nondum autem praesentium 1, 8, 4. p. aliorum τῶν ἀπόντων, sc. χρημάτων, opum, pecuniarum, facultatum. - Med. de pers. in opp. c. adv. ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, sed iamiam adfuturum (esse) 5, 7, 1.

παρεισδύω s. παρεισδύνω, phys. de pers. abs. παρεισδύναι σπουδάζοντος ἑκάστου, intrare 7, 9, 18. per portas in urbem. - † trop. παρεισδύντες τινὲς λ. cum irrepsissent 1, 6, 2. sc. in animum Commodi, se insinuassent, amorem et benevolentiam eius sibi comparassent, clam, ipso non sentiente nec eius ministris et tutoribus, it. callide, artibus quibusdam, simulando, blandiendo, ad gratiam voluntatem que loquendo et agendo. - Med. phys. c. praep. παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, penetrare 2, 12, 1. clam, ut sq. §. syn. εἰς Ῥώμην - λανθάνοντες εἰσῄεσαν.

παρείσειμι, (a v. εἶμι,) ph. de animal. abs. τὰ δὲ (θηρία) λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg., per hendiad. reddens, ostendit esse i. q. simpl., ob adiunctum λανθ., sc. in corpus nudum.

παρενεγκεῖν s. Pass. παρενεχθῆναι -, phys. de pers. abs. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, ablati 8, 4, 7. abrepti a fluminis aqua rapida. — de re, ἃ περ (σκεύη οἰνοφόρα) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλεν, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, nec pessum itura ib. 11. immo abreptum iri s. ablatum iri a fluminis aqua rapida, dum deferuntur per fluvium ad spatium aliquod.

παρέπεσθαι, phys. Med. de pers. c. dat. pers. et adv. ἀεὶ παρεπόμενος αὐτῷ, illum assectari solitus 4, 13, 2. i. q. simpl., de satellite.

παρέρχεσθαι, Med. de pers. phys. c. praep. πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν, antequam in imp. domum veniret 3, 10, 9. — sed sensu exquisito, de oratore, c. adv. διὸ παρῆλθον, prodii 2, 8, 5. sc. huc, ad vos, i. q. formula §. 3. εἰς ὑμᾶς ἦλθον - δημηγορήσων. Trop. de pers. c. praep. ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, ingressus imperium 2, 7, 1. accessit ad imp., adeptus est. - De

- τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, praebebat 6, 5, 12. ὡς τὴν λίμνην - πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, ut praeberet 7, 2, 14. πρόφασιν τοῖς στρατιώταις - τῆς τύχης παρασχούσης, caufam fuggerente 5, 3, 1. ταῦτα ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα - πα ἕξει βίον, λ. praeftabunt 8, 7, 13. ††† τὸν ποταμὸν - γεφυρωθέντα - εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν, ᾤετο, fe praeftiturum 6, 7, 13. qui Bg. retulit ad ducem Alex. Sev., cum et valere poffit per metaph. de fluvio fic, *fluvium* que navigiis occupans, his inter fe colligatis tectum more pontis, putabat, *eum* fluvium *praebiturum* effe *militibus* facilem *transitum.* - Tum de re, c. acc. rei et praep. θυμιαμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις, praeftabant in portis 4, 8, 19. qui Bg. recte expreffit praep., elapfam a pr. finitione. - it. fimul cum dat. perf. et inf. καὶ τοῦτο παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, ἔρυμα αὐτῶν προβεβλῆσθαι (ἐκεῖνα ὄρη) ἄρρηκτον, id etiam indulgente natura Italis, ut munimentum ipfis obiectum fit 2, 11, 16. ut ifti montes, Alpes, tanquam munimentum inexpugnabile, ipfis obiecti fint, h. l. largiente, concedente natura. - it. cum dat. rei, ἃ περ πάντα - πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, longiorem addiderunt bello moram 3, 14, 20. attulerunt, fecerunt moram, i. bellum differebant f. protrahebant. - †† fimul et phyf. et trop. ποταμὸς - ὁμοῦ παρέχων τὴν προβολὴν τάφρου καὶ χορηγίαν ὕδατος, praebens fimul et foffae obiectus et copiam aquae 8, 2, 16. - Paff. fed fenfu Med. de perf. trop. cum acc. rei, πρὸς ἄνδρα, μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adverfus eum, qui praebuiffet 3, 5, 6. - Med. pro act. mero, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον - παρέχοιτο, quod nullum forte factum edat 6, 8, 8. qui Bg. ceperit p. act., dum Med. pertineat ad milites indignantes, quod *fibi* non praeberet facultatem edendi factum aliquod forte. Et vel fic tamen fuerit p. act., quoniam agens eft Alexander, et praebet aliquid aliis, militibus, ut fit potius Lat. oftendere, ut in fq. loco, cf. 6, 7, 24. - c. adv. οὐδαμοῦ τῦφον - παρεχόμενον λ. nusquam faftum prae fe ferendo 2, 4, 18. - †† in periphrafi, ὡς εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, ut praeberet fpecimen 1, 15, 5. oftenderet, oftentaret artem iaculandi certo. - fimul cum dat. perf. ἴσην αὐτοῖς - εὔνοιαν παρείχοντο, exhibebant 3, 15, 11. εὔνοιαν - τοῖς ἀρχομένοις παρέσχετο, praeftitit 2, 9, 12.

παρθενεύεσθαι, Med. mor. de Veftali, ταύτην ἔδει π. virginem manere 1, 11, 12. fcil. perpetuo, ut additur loco fq. - c. praep. et adiuncto, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου π. 5, 6, 3.

παρθενία, mor. de Veft. ὡς μὴ φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, virginitatem 4, 6, 9.

παρθένος, mor. de Veft. abf. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, virginis 1, 11, 13. - c. adiuncto, εἰ π. εἴη καὶ ἁγνὴ ib. 12. † παρθένου, τῆς - Ἑστίας (f. τῇ Ἑστίᾳ) ἱερωμένης, virginis Veftalis facerdotis 5, 6, 3. - † quafi p. adi. αἱ τῆς Ἑστ. ἱερεῖαι παρθένοι, Veftales virgines 1, 14, 8. Veftae facerdotes virgines f. femineae f. feminini fexus, noftr. *die jungfräulichen Priefterinnen der Vefta.*

παρθενών, ph. de loco, c adi. ἀποσπάσας αὐτὴν - τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, a virginali domo 5, 6, 3. a facro gynaeceo f. facra gynaeconitide, in templo Veftae.

Παρθία, reg. Afiae, τῇ ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. qui Bg. p. adi. ob formulam e praep. intra artic. et fubft.

παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰκείων, incitantibus 1, 13, 13. ad redeundum in urbem e ſuburbanis.

παρουσία, phyſ. c. gen. perſ. δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, praeſentiae 1, 3, 13. δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ π. 6, 7, 6.

παῤῥησία, ph. c. adi. ἄκαιρου παῤῥησίας - ὑπέσχε δίκην, libertatis 1, 9, 14. in dicendo.

πᾶς. ſenſu A) vulg. Maſc. de perſ., ſing. Nominat., ſine ſubſt., intra adi. et particip. ſ. duo adi., σώφρων μὲν π. καὶ - μεμνημένος, frugi quidem quisquis eſſet 1, 13, 16. frugi ſ. frugalis homo quivis ſ. quilibet, ſc. ἄνθρωπος ſ. ἀνήρ. Accuſ. ante ſubſt. ſine artic. ἐῤῥωτο ὑπὲρ πάντα νεανίαν, quolibet iuvene 3, 14, 5. Plur. poſt ſubſt. ſine artic. οἰκεῖοι πάντες, familia omnis 8, 5, 2. v. οἰκ. ſine ſubſt. ante verb. π. συνῆλθον, omnes 1, 4, 1. 1, 9. 13. 5, 1, 9. 7, 11, 7. † ſimul c. adv. affini, πανδημεὶ π. ἐξίασιν 7, 9, 8. v. id adv. - † in opp. ſ. relat. π. -, ἕκαστος λ. 1, 14, 5. - ſq. π. - οὐδεὶς 7, 4, 1. - † ſq. ſimul partitione, π. -, οἱ μὲν -, οἱ δὲ λ. καὶ οὐδεὶς λ. 1, 4, 21. poſt verb. συνεληλύθεσαν π. 7, 11, 2. - univerſi 8, 6, 14. in opp. ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, καὶ σχεδὸν π. omnes 7, 8, 18. - Gen. ante ſubſt. ſine artic. ἱκανώτατος πάντων ἀνθρώπων λ. omnium 2, 9, 18. - poſt ſubſt. Παιόνων π. univerſis 2, 9, 2. ſine ſubſt. ante verb. π. ἐσρταζόντων, omnibus 1, 16, 8. 2, 1, 12. 2, 9, 7. cunctis 8, 8, 5. — † poſt ſuperlat., ſimul per enallag. generis ſ. ſyntheſin ſ. ſyneſin, Λουκίλλα - πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφὴ, (omnium) maxima natu ſoror 1, 8, 6. ſc. παίδων, Marci liberorum, p. πασῶν. in relat. π. - ὅσοι λ. 4, 5, 3. - Dat. ante ſubſt. πᾶσιν ἀνθρώποις, cunctis h. 2, 2, 14. - it. in opp. Ῥωμαίοις καὶ π. ἀ. omnibus h. 4, 14, 18. - it. ante v., in opp. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ π. λ. 1, 4, 14. - poſt v. παρηγγέλθη πᾶσιν, omn. 1, 5, 3. - †† intra adi. et v. ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, om. 1, 7, 4. - Acc. ante ſubſt. c. artic. πάντας τοὺς - φίλους, omnes 8, 5, 23. - poſt ſubſt. et c. adi. al. ſimul, λοιποὺς - φίλους - πάντας λ. reliquos - amic. cunctos 1, 17, 5. τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας ἀπεμεῖναι, omn. 4, 3, 14. - in opp. et ſq. partit. Γερμανοὶ, οὓς οὐδέπω π. ἐκεχείρωτο, ἀλλὰ τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. omnes 1, 3, 12. - ante pron. χειρωσαμένῳ π. αὐτοὺς 1, 6, 16. - in opp. π. ἡμᾶς ὡς ἕνα ἠγάπα 1, 5, 7. π. γὰρ ἡμ. λ. ib. 12. - † poſt neg. οὐδὲ γὰρ ἐλάνθανε τὰ - πάντας, neque enim - quenquam 1, 14, 14. - ante particip. c. artic. πάντας - τοὺς παρόντας, omn. 1, 4, 17. - poſt particip. merum, χρωμένους π. ετάραξεν, qui acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. per ordinem inverſum, p. ἐτ. π., χρ., ubi adeo fiet proprie, ut in ſqq. locis. - ante verb. π. ἀποσῆναι κελεύσαντες, cunctos 1, 17, 21. omnes 4, 12, 6. ſq. καὶ οὐδεὶς λ. — †† c. adi. peculiari. κοινοὺς ἐχθροὺς π. ἡγεῖτο, communes hoſt. omnes exiſtimabat 1, 8, 15. v. κ. in relat. λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις π. ἀπέκτεινεν 1, 15, 13. - in relat. al. π. -, μόνους - τοὺς - στρατιώτας λ. cunctos 2, 4, 8. π., οὓς - καὶ ὅσοι λ. omnibus 1, 9, 1. 1, 13, 11. 7, 1, 20. - poſt v. et ſq. partit. διεχρήσατο - π. -, τούς τε - καὶ τοὺς λ. 1, 8, 17. — poſt verb. εὐφραινε π. mn. 1, 2, 2. ſq. ſyn. πανδημεὶ λ. Maſc. de re, Sing. Gen. †† c. ſubſt. diverſi ſexus, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον, omni ſpe et ſermone 3, 14, 7. qui Bg. vel hoc Lat. ordine innuit, adi. pertinere ſimul ad poſtr. ſubſt. cf. 1, 10, 8. — Plur. Acc. ante ſubſt. c. art. πάντας τοὺς - ἀγωγὰς λ. omnes 7, 12, 8. - ſed poſt ſubſt. μηνῶν -, πάντας - ὀνομάσας, omn. 1,

ξεν αὐτῷ, omn. 3, 6, 4. v. praep. π. - ἐμβριθῶς τὰ π. 4, 3, 7. — †† Per ellipf. praep., de temp. (κατὰ, ἀνὰ, διὰ) τὰ π. - ἐν τοῖς β. διατρίψασα, perpetuo 5, 8, 7. fc. μέρη τοῦ χρόνου. Neutr. Plur. fine artic. Nominat. c. verb. πάντα ἐπράττετο λ. omn. 1, 6, 1. - † in relat. π. -, μάλιςα δὲ λ. 2, 14, 3. fc. χρήματα, ἀγαθὰ, bona animi et corporis, it. πράγματα, ἔργα, acta, et p. ἄλλα πάντα. †† poft fubft alius fexus, per fynefin f. fynthefin, θησαυροὶ - εἶχον· ἀλλὰ πάντα προσεκεκένωτο omn. 2, 7, 3. fc. χωρία. - †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε λ. 3, 13, 9. - Gen. in relat. πάντων -, ὧν λ. omn. 2, 6, 15. - π. -, ὅσα 8, 5, 7. fc. πραγμάτων. - πάντων ἐν σπάνει, omnium rerum ib. 8. 16. fc. χρημάτων. - ἔξω π. ἀμνηςία, omnium 8, 7, 18. - Acc. in relat. πάντα δώσειν, ὅσα λ. omnia 2, 6, 11. π. -, ἃ -, λέγοντος 5, 8, 8. - c. verb. meris, μετὰ προθυμίας π. ἔπραττον 2, 11, 4. propr. poft τῶν καμάτων et adeo fubft. alius fexus iterum. - π. πράξειν εἰς ζῆλον λ. 2, 14, 7. 7, 6, 1. π. πιςεῦσαι 8, 3, 22. - † Per ellipf. praep. de modo, Διόνυσον, (κατὰ f. εἰς) πάντα μιμούμενος, per omnia 1, 5, 7. - †† it. c. adi. εἰκόνα, π. ὁμοίαν, omnia fimilem 4, 2, 3. fc. μέρη. B) fenfu fyn., p. Lat. *totus*, Mafc. de perf. τὸν ςρατὸν -, πᾶς λ. totus 5, 9, 12. 8, 7, 5. — πᾶς ὁ δῆμος λ. univerfus pop. 2, 2, 5. - † c. fubft. diverfi fexus. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ ςρατιωτικὸν ib. 23. - Gen. σχεδὸν παντὸς τοῦ ςρατοῦ, univ. 3, 6, 14. omnis 8, 4, 19. - †† ante pron. recipr. εἰκόνα - π. ἑαυτοῦ, fui totius 5, 5, 11. von *feiner* ganzen *Statur*. - Dat. poft praep. σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ, cum toto rel. ex. 2, 14, 1. - Acc. πάντα τὸν ςρατὸν, univ. 8, 7, 7. — De re, πάντα τὸν -, χρόνον, omne 1, 1, 5. - poft praep. παρὰ π. τὸν ἐμ. βίον, per omn. meam vitam 1, 2, 10. - Fem. de perf. ἡ ςρ. δύναμις παρ. πᾶσα, univerfa 1, 6, 18. - Gen. poft pron. τὴν - δύναμιν -. ἦρχε δ' αὐτῆς πάσης, univerfis (copiis) 2, 15, 2. — Dat. πάσῃ τῇ συγκλήτῳ, univerfo 1, 8, 10. - poft praep. σὺν π. τῇ δυνάμει, cum omnibus copiis 6, 5, 20. - De re, πᾶσα ἥ τε Ῥωμ. πόλις, tota 5, 2, 5. - Gen. poft praep. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης; ex It. omni 1, 15, 2. ἀπ' Ἰταλίας π. ex It. tota 8, 5, 11. ἐκ π. Ἰτ. totâ It. 7, 12, 2. π. τῆς πραγματείας, totius 2, 15, 11. - Dat. προθυμίᾳ πάσῃ fumma, 3, 4, 9. - Acc. πᾶσαν τὴν - ὥραν, omnem 1, 6, 3. 1, 8, 3. π. αὐτοῦ τὴν ψυχ. 1, 13, 15. poft praep. κατὰ π. τὴν πόλιν, per omn. 1, 14, 18. παρὰ π. τὴν ὁδὸν, in toto itinere 2, 6, 10. εἰς π. τὴν πόλιν, per totam urb. 7, 9, 17. - Neutr. fing., de perf. Nominat. πᾶν τὸ - ςρατιωτικὸν λ. 1, 4, 19. π. τὸ ἱππικὸν τάγμα, tota 1, 13, 5. omnis equefter ordo 4, 2, 19. - Dat. σὺν παντὶ τῷ - πλήθει, omni 4, 14, 12. - De re, Nominat. πᾶν δὲ ἐκεῖνο λ. totum autem illud 4, 2, 13. fc. κατασκεύασμα, c §. 15. et 18. - πᾶν - τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, omnis mult. 6, 5, 7. - tota mult. 4, 11, 5. i. q. πλεῖςον πλῆθ. §. 7. τὸ πᾶν ἔργον λ. tota res 1, 14, 10. - Gen. παντὸς ἀξιώματος σχῆμα, fummae dignit. 3, 11, 4. - Acc. μερῶν τοῦ σώματος, - εἰς πᾶν ἐχεῖτο 8, 4, 27. fc. αὐτὸ, τὸ σῶμα, omne reliquum corpus. - Per ellipf. praep. (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους, toto corpore 8, 8, 15. - Neutr. Plur. Acc. τὰ σκέλη πάντα, crura tota 5, 3, 12. - ††† Per loca, ubi alterutro fenfu pr. repetitur in vicinia, idque varie, a) eodem cafu, eodemque fexu, Mafcul. bis, πάντες -, πάντες λ. omnes -, univerfi 6, 5, 22. πάντας - πάντας, omnes (leones) - omnes (homines) 1, 15, 13. - ter, πλεῖςα πάντων ἐγχειρισ. . .ς,

— omnem que honor. 2, 3, 24. sq. ubi postr. c. subst diversi sexus. πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας -, πάντας ἀναπείθων, - ἱκανώτατος - πάντων ἀνθρώπων λ. ad (omnes) - omnes - omnium hom. 2, 9, 17. sq. πρὸ πάσης τροφῆς, - πᾶν τὸ φάρμακον -, καὶ πάντες λ. ante quemque cib. - omne - omnes 1, 17, 23. μετὰ πάσης αἰσχύνης -, πάσαις ταῖς - λώβαις -, (κατὰ πᾶν τὸ σῶμα λελωβ. per summam ignomin. - omnibus - toto corpore 3, 14. sq. πάντα τολμῶντες, - παντὶ τρόπῳ -, τὴν Τύρον, πᾶσάν τε ἐνέπρησαν, quidlibet - omnibus mod. - totam 5, 5, 6. πάντα μὲν ἐνθύμως πράττων, - πᾶν τὸ στρατιωτικὸν -. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, *alia* omnia -, universo exerc. - nam a nobis quidem omnia 3, 6, 1. - 4. v. praep. π. h) ter c. affini, πᾶς ὁ τόπος - πᾶν τὸ ἱππ. τάγμα -, πανταχόθεν -, πάντα δὲ λ. omnis - omnis - omnia 4, 2, 18. - 21. πανταχοῖ - ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη. - πᾶσά τε ἡ σύγκλητος - καὶ πανδημεὶ -, πάντα - ἄνθη λ. optatus omnibus in consp. venit. - totus senatus -, omnia florum genera 1, 7, 5. sq. ubi primus dat. pertineat aeque ad pr. adi. ac ad sq. v. et post r. πάντα est p. omnigenos flores s. flores omnis generis, et p. παντοῖα, ut ap. Lat. quoque *omnes* flores. πάντας -, πάντες -, ἅπασι -, σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν λ. omnes -, omnes -, omnibus -, per totum ann. 2, 7, 11. — 15. πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ λ. - πανταχοῖ πρὸς πάντας ἡγουμένους, - πρὸς πάντας λ. omnia - omnes - cunctos 7, 7, 9. - 11. — i) quater, πᾶν τὸ - τέμενος -, πάντων ἱερῶν - πάντες -, πάντα τὸν περίβολον λ. totum - omnium - omnes - omnem 1, 14, 4. - 6. - it. c. affini, ἅπαντα -, πᾶς ὁ δῆμος -, Ἰταλία τε πᾶσα -, πάντα τε ἔθνη -, πάντων σπάνει λ. omnia - universus - it. tota - omnes gentes - omnium rerum 8, 5, 14. - 16. πάντων τῶν ἐπιτηδείων - τροφῶν τε παντοδαπῶν -, πάντα - ἦν -, ἐν σπάνει πάντων τῶν ἐπιτηδείων -, πάντα ἔχοντων λ. omnium - omnia - omnium - omnia 8, 6, 6. sq. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θυμοειδῶς ἔπραττε, - ὀργῇ πάντα πράττων, - ἐν ἅπασιν -, τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα -, Ἀσίαν τε πᾶσαν λ. omnia - omnia - in omnibus - omnia - omnem 4, 3, 7. - 12. k) quinquies, πάντα τὸν ἐμπίπτοντα -, πάντας τε παῖδας καὶ γυναῖκας -. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια λ. - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν λ. - πάσας τὰς τιμὰς λ. quemvis obvium - omnes - omni ornatu et supellectile, - supra (omne) votum -, omnes honores 3, 9, 19. - 22. ubi his cum subst. diversi sexus. πάντες -, πάντα -, τοὺς δ' ἄλλους πάντας -, πάντα ἔθνη καὶ πάντα στρατόπεδα λ. omnes - omnia - caet. aut. omnes - omnes populos et cunctos exercit. 2, 4, 1. - 4. μετὰ πάσης εὐφημίας -, προσεφέρετο πᾶσιν, - πάσαις διαβολαῖς -, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν -, σωφρων μὲν πᾶς λ. (cum omnibus acclam.) cum omnibus - omnibus calumn (totum) eius animum - 1, 13, 13. - 16. πάντα ποιήσειν -, πάντα τὸν στρατὸν -, ἀποστῆναι πάντας -, πάντες -, τοὺς καιροὺς πάντας λ. omnia -; totum ex. — omnibus - omnes - occas. omnes 4, 15, 6. - 11. πάντα τὰ — βάρβαρα -, πᾶσαν τὴν - ἤπειρον -, Ἀσίαν - πᾶσαν, - πάντα -, πᾶσαν ὁλόκληρον - ἀρχὴν, omnes -, omnem -, As. tota -, omnia -, totum et integrum 6, 2, 3. - 6. v. λ. h. c. affin. εὐγενέστατος - πάντων εὐπατριδῶν, - πάντων ἀξιώτατον -, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. - πάντων - ἐκβιαζομένων -, τὸ πάνυ δεξιὸν λ. omnium - omnium - omnem - caeteri que omnes - omnibus 2, 3, 9. - 12. πᾶσαν τὴν ὁδὸν -. παμπληθεστ - παντεδαποῦς - πάντων θεῶν -, στρατὸς πᾶς -, πᾶσιν ἐπιτρέπων -, παντο-

πάσχειν, de perf. ph., univerfe, c. acc. rei et praep. εἰώθει · ἐπὶ ἄλλων τοῦτο π. ὁ Κόμμ. ὑπὸ κραιπάλης, folebat id accidere Commodo 1, 17, 22. Commodus folebat id (ut in fomnum prolaberetur f. obdormifceret inter coenam) experiri f. facere ὑπὸ καμάτου π. (τοῦτο) οἰηθεὶς, id fibi accidere ratus ib. 20. - in malam partem quamlibet, αἰτιώμενος, ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει, quod haec pateretur 6, 9, 12. ut a militibus defereretur imperator et reiiceretur. τῶν στρατιωτῶν ἀγανακτούντων, ὅτι - ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων - πάσχουσι, ea fe a Romanis pati 7, 12, 6. de Praetorianis, oppugnatis in caftris a civibus. † ὅπως μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀρχῆς παρόντες πάθοιεν, ne - paterentur 2, 6, 5. - it. in opp. fine cafu, δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati folent 1, 4, 12: cf. v. διατ., mala quaedam et incommoda perpeti et perferre, ab imperantibus orta. - fed cum acc. rei iterum et c. praep. fimul, ἅ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθὼν, ea paffus a nobis 2, 1, 19. caefus, occifus. - c. folo acc. illo, οἱ δὲ ἔπασχον (ταῦτα,) ἅ περ δεδράκασαν, patiebantur 1, 12, 17. lapidibus ac tegulis petiti, vulnerati et occifi. συντίθενται, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. a Commodo, caedem et mortem, cf. §. 1. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ π. ἀναμείνας, ἠθέλησεν, pati 3, 11, 1. 4, 13, 1. † ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, ut paterentur 5, 2, κ... διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ π. γενναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, pati 4, 4, 5. - Extra opp. c. acc. rei, ἵν' ἐπὶ πλέον, ὧν πάσχουσιν, αἴσθοιντο, ut diutius dolorem fentirent 8, 8, 14. p. τούτων, ἃ πάσχ., αἰσθ. ea, fc. mala, quae paterentur, vulnera cum dolore, it. contumelias. βοηθεῖν (αὐτοῖς,) ὡς ἐφύβριστα πάσχουσιν, perpetientibus 2, 7, 5. τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, pati 2, 13, 15. quam poenam graviffimam. — † δεδοικυῖα, μὴ, τὶ ἐκείνου παθόντος, ne, fi illi quid accidiffet 5, 7, 1. fi mortuus, occifus effet. † ὡς - ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, quafi nihil ipfis accidiffet 1, 15, 11. adhuc nihil paffos (ftruthos, demtis capitibus,) nihil mali, nec vulnus, nec mortem. - Med. de perf. c. acc. rei et praep. πεῖρα, ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι στρατηγοῦντος, eorum, quae hoc duce perpeffi funt 2, 2, 20. quae ab eo paffi funt, v. στρ., p. τούτων, ἃ λ., clades in pugnis. - fimul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, quae a nullo barbarorum nos paffuros exfpect. 1, 13, 4. impetus populi in imperatoris villam cum periculo vitae. - c. folo acc. ifto, per polyptoton fimul, οὓς ᾔδεσαν ἢ πεπονθότας τὶ δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, quos fciebant aut paffos effe aliquid grave, aut, ne paterentur, metuere 7, 4, 7. per exactas acerbe pecunias et facultates ademtas. - per nudum acc. illum, τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, qui videtur paffurus malum 4, 5, 5. ab hoste invadente ad caedem. - † c. nominat. particip. modi, δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν Πέρσαις μαχόμενοι, ex eo, quod male accepti fuiffent adverfus Perfas pugnando 6, 7, 7. ex iis, f. ob ea, quae paffi erant, p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. † cum afini fubft. φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, fe paffum 5, 6, 4.

πατεῖν, ph. de perf. c. acc. rei, ποταμοὺς πηγνυμένους, calcare 2, 10, 10. de milit. transeuntibus, nec timentibus transire. † ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις - πατεῖν (αὐτὰ,) infultare 8, 5,

adi., non ut in pr. locis, poteſt mutari in gen. ſubſt. affinis, *patris*, ſed potius in dat., *Caracallae* ſucceſſio *patri*; quales dat., pendentes a ſubſt., habent Lat. et alios. † ὥστε πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπιδεικνύντα, paternam 1, 9, 1. qualem pater ipſius ſ. aliquis, i. ſummam.

παύειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. ſed rei et gen. et abl. ſ. modi, τοῦτον ἐπειράθην - γράμμασι - παῦσαι τῆς - μανίας, abducere a 6, 3, 11. abſtrahere, opprimere in eo. αὐτοὺς - παύσειν τῆς - ὁρμῆς, averſurum (eſſe) a 2, 5, 7. - Med. trop. de re, c. praep., in opp. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, deſinit 1, 16, 6. finit ſe. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, γνώμῃ θεῶν - ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, finem habuiſſe 1, 14, 12. deſiiſſe, finiiſſe. - c. adv. οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο (αὐτὸ, τὸ πῦρ,) πρὶν ἢ λ. ceſſavit ib. 9. - De perſ. cum gen. rei, τῆς ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, deſiit 7, 10, 16. deſtitit ab ira. ὡς παύσαιντο - πολιορκίας, ut requieſcerent a 8, 5, 21. τοὺς ϛρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς - ὕβρεως, deſiſtere a 2, 4, 2. - † c. particip., p. inf., id que a) per nominat. ἑκάτεροι πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare deſierunt 1, 13, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕδωρ; non deſines - bibere aquam? 1, 6, 4. deſine. οὐ π. - λέγων; non deſ. loqui? 2, 1, 18. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες λ. non deſinetis ludere? ib. 22. deſinite. b) per acc., in orat. obliqua, et ſimul cum adv. ἔδει - ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, oportebat aliquando et illum deſinere inſanire 1, 16, 1. ὑμᾶς - χρὴ - παύσασθαι - ἤδη - τὰς ψυχὰς - διῃρημένους, vos oportet (iam) deſinere mentibus - ſeparari 4, 5, 15.

παχύς, trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - (κατὰ) τὰς διανοίας - παχεῖς (εἰσὶ,) ingenio pingues, (q. explic.) 2, 9, 15. craſſi, ſtolidi, ſtupidi.

παχύτης, ph. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχύτητος, quarum vaporibus craſſis 4, 14, 15. qui Fg. per hendiad., p. ex quorum evaporationis craſſitie, noſtr. grobe, dicke *Ausdünſtung*.

πεδίον, phyſ. univerſe, Ἄρεος καὶ Ἴσιδος - χειμῶνος - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, camporum inſtar 6, 7, 15. - c. artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεύματα - ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influere campos 8, 4, 6. ϛρατοὶ - τὰ πεδία κατατρέχουσι, agros 6, 5, 14. - in opp. διανυκτερεύσαντες οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ, in ipſa planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήκεσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, locis campeſtribus 7, 2, 10. - ſimul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ὑπήντετο αὐτῷ ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio illo Romae, abſ. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. τόπῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perſ. diſerto, ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (ſic dictum) Martium campum ib. 11. — b) ubi milites pugnant ſ. pugnare p. ſ. ... ὡς ἂν πλεῖστον τοῦ π. διαλάβοιεν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀκροτάτῳ π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διῆλθεν ὁ ϛρατὸς, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - ſimul c. praep. συνέχεται ἑκατέρωθεν ὁ ϛρατὸς εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν - κόλπον πεδίον, πλατύτατον λ. camp. 3, 4, 4. ſq. diſerte ϛάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἴς τι π. κελεύει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥείθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς π. αὐτοῖς ὑποδέχε-

σθαι, in campum, ipsos solitum excipere 1, 5, 3. v. εἰωθ. - συνελθεῖν (αὐτούς) κελεύσας ἐς τὸ σύνηθες π. 6, 3, 4. συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ π. 2, 10, 2. in planit. 8, 7, 7. ἀφικόμενοι εἰς τὸ π. in camp. 2, 13, 6.

πεζομαχεῖν, phys. de pers. in opp. πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, exercitu, pedestri praelio dimicante 7, 2, 14. sc. ἐν αὐτῇ, τῇ λίμνῃ, in ea, palude, s. ἐκεῖ.

πεζός, phys. de pers. Masc. in opp. c. subst. πεζὸν στρατὸν -, ἵππον πολλήν, pedestrem 4, 10, 7. οἱ τῆς - λεως πεζοὶ στρατιῶται - μίσει τῶν ἱππέων, urbani pedites 1, 12, 19. - sine subst. - δήμος - πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς, pedestres ib. 13. - c. artic. τοῖς μὲν πεζοῖς λ. - ἡ δ' ἵππος λ. peditibus 6, 5, 12. - Fem. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, pedestres copias 3, 1, 2. immo terrestres, nostr. *Landtruppen* l. *Landmacht*, quae complectuntur pedites et equites.

πειθήνιος, mor. Neutr. cum artic. p. subst. c. praep. et gen. pers. ἴστε μου τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam erga - obedientiam 2, 10, 4.

πείθω, de pers., mor. c. acc. pers. et inf. νεανίαν - πείθουσιν - ἀποπνίξαι, sollicitant, ut strangulet 1, 17, 24. sq. δῶρα καὶ ἆθλα ὑποσχόμενοι. - persuadent 2, 6, 10. στρατιώτας τινὰς πείθειν, λ. quasi milites quosd. sollicitaret, ut 7, 1, 12. πείθουσα (αὐτόν,) λ. persuadens 6, 5, 19. ἔπεισε (αὐτούς,) λ. persuasit, ut 8, 3, 11. — διαλεξομένους, εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτούς, λ. si forte possent persuadere (ipsis,) ut ib. 1. ὑπισχνούμενος μεγάλα, ὅπως πείσειαν τοὺς - στρατιώτας, λ. quo persuaderent militibus, ut 2, 13, 3. - † ἐδωκε - φάρμακα, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, λ. si forte aliquibus persuadere possent -, ut 3, 5, 9. v. ὅπ. - πείσας ἑτέρους, λ. qui alios (milites) impulerat, ut 1, 10, 2. † c. praep. simul, πείσας - αὐτοὺς διὰ τῶν παίδων, λ. impulsos his per filios ipsorum, ut 3, 5, 10. v. praep. δ. † per rect. sive sim, τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ - ἐγχειρίσαι πείθει τὸν Κόμμοδον πρόνοιαν τῶν λ. suadet Commodo 1, 9. 2. τὰς - ἀναῤῥῆξαι τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere populum iussit 7, 11, 14. - c. adiuncto simul, οἱ δ' ἱκέτευον καὶ πείθειν ἐπειρῶντο, μηδὲν λ. persuadere, ne quid 1, 16, 13. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο, λ. persuadere precando conabatur 5, 5, 9. † πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾶν λ. persuadere, ne 2, 5, 8. — † simul cum adv. κοινὴν εἶναι - τὴν ἀλγηδόνα, - ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, plane persuasus sum 1, 5, 5. mihi plane persuadeo l. persuasum habeo. - cum solo acc. pers. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων, suadentibus 4, 14, 4. οὐ μὴν ἔπειθε τὸ στρατιωτικόν, persuasit exercitui 5, 15, 11. οὐδετέρους ἔ. neutris persuadebat 7, 12, 6. πείσειν δὲ αὐτοὺς ὑπισχνεῖτο, quos in suam sententiam se adducturum pollicebatur 2, 2, 1. ἐλπίσας, π. αὐτούς, sperans, se persuasurum (ipsis) 2, 5, 7. sc. quae vellet, s. in suas partes ipsos trahere oratione et sibi placatos reddere. — † ἤδη τινὰς - π. ἐμέλλησε, iam aliquos permoturus erat ib. 14. c. adv. ut in sq. loco certius. ἐλπίσας, ῥᾷστα πείσειν (αὐτούς), sperans, facile persuasurum (esse ipsis, Aquileiensibus) 8, 3, 3. permoturum ipsos, ut urbem traderent, et aperirent portas. - in opp., mera quidem, ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, minitando magis, quam suadendo 4, 3, 8. cohaeret c. sq. φίλους ἐκτᾶτο. - οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο, ἢ πείσας - ἐς φιλίαν ἐπῆκτο, suasu 7, 8, 23. — †† simul c. adv. πλείστους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσιν ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, ῥᾷστα πείσαντες, persuaden-

tes 1, 6, 24, dum f. et ita f. ea ratione, per magnas illas conditiones, iis facillime id perfuaferunt, eos eo perduxerunt, cf. v. ἄπαγ - fed fimul c. acc. perf. πρεσβύτην - πείσαντες, ἢ βιασάμενοι, fene perfuafo 7, 8, 9. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν, ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρών, fperabat, fe perfuafurum (ipfi) 6, 4, 6. - it. cum praep. fimul, ὥστε, πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, fe perfuafurum - barbaro 6, 2, 12. - it. c. inf. fimul, ἵν' - τοὺς - στρατιώτας - ἢ πείσαιεν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾶστα βιάσαιντο λ. ut aut perfuafos adducam ad confenfum 6, 8, 15. permoveant confentire. - ††† Alio fortaffis Lat. c. acc. perf. et inf. πείθει (αὐτὸν) perfuadet (ipfi), ut 4, 3, 5. fuadet, ob fq. demum ἀναπεισθείς. - π. αὐτὸν, perfuadet ei, ut 5, 7, 1. δικάζειν αὐτὸν ἔπειθε λ. ipfum adhortabatur 6, 1, 13. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθεῖν πείθοντας (αὐτὸν) ut Romam veniat, fuadere 3, 5, 4. †† ὡς πεῖσαι (αὐτὸν), κολούειν τὸ λ. ut fuaderet (ipfi) imminutionem 3, 11, 6. conatus eum Severus perfuadere Plautiano, ut ipfe Plautianus praecideret fibi nimiam arrogantiam, f. conaretur efficere, ut Plautianus rel.; quoniam v. πείθ. dr. non modo de verbis, fed etiam de factis. - De re, trop. c. inf. ἡ φήμη - ἐκθειάζειν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπεισεν. impulit 2, 4. 4. fecit. effecit, ut - † cum praep. et adv. ἐνταῦθα ἐρρωσθεν (αὐτοὺς) γένους πλῆθος - εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας ἔπεισεν. ftimulabat 8, 8, 9. incitab. - Paff. de perf. mor., abf. πείθεται ὁ βάρβαρος, credit 4, 11, 1. πεισθέντι, obfecutum 5, 8, 5. οἱ μὲν οὖν, πεισθέντες, qui morem gerentes 5, 4, 19. poft ἀμνηστίαν - ὑπισχνεῖται. - π. στρατιῶται, mor. ger. milites 6, 9, 11. poft παρεκάλεσε καταλιπεῖν λ. - καὶ οἱ μὲν, π., ἔπεμψαν λ. ac nonnulli quidem, mor. gerentes, rel. 3, 7, 3. fq. opp. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν λ. cum adv. ὁ δῆμος, ῥᾶστα πεισθεὶς, impulfus 7, 11, 11. poft διεκελεύετο διώκειν λ. cum praep. et adiuncto, πιστεύσαντες - οἱ στρατιῶται τοῖς ἐπεσταλμένοις, πεισθέντες τε ὑπὸ τῶν χιλιαρχούντων, perfuafi a tribunis 2, 13, 5. † cum adv. fimul, ὑφ' ὧν μάλιστα - ἐπείθοντο, quibus rebus permoti (funt) 2, 7, 8. - fimul cum abl. rei, τούτῳ (τοῖς χρήμασι) μάλιστα Γερμανοὶ πείθονται, his capiuntur 6, 7, 22. pelliciuntur ad pacem ineundam. - cum folo hoc ablat. χρήμασι πεισθέντες, allecti 7, 2, 3. - † Alio Lat. de perf. c. dat. perf. κελεύσαντι - βασιλεῖ πείθονται, obtemperant 3, 12, 25. parent. τὰ ἔθνη πείθεσθαι Ῥωμαίοις, ut parerent 7, 7, 12. † συμβουλεύουσιν ἡμῖν - οὐ μὴ πειθόμενος, obtemperans 2, 2, 13. τοῖς συμβουλεύουσιν - μὴ πεισθείς, obfecutus 2, 5, 6. †† πεισθεὶς - ἀνδράσι - φίλοις, credens 2, 1, 24. μηδ' ἄλλῳ τινὶ π. morem gerens 5, 5, 10. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, morem gerentes 7, 4, 8 - fimul c. praep. et adv. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὅμως ἐπείθετο, matri etiam in iis, quae improbabat, morem gereret tamen 6, 1, 24. p. ἐν τούτοις, cis ἀπ. c. adv. folo et adiuncto f. opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, obtemperabant 3, 13, 14. - cum dat. rei, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, obfequentem 6, 8, 14. — †† De re, ph., abf. πεισθῆναι τὸ σκάφος, pareret navis 1, 11, 12. paffa eft fe duci et moveri, fq. explic.

πειθὼ f. πειθώς, mor. in opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, obfequio 1, 4, 12. cum perfuafione, leniter perfuafi et impulfi. τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, τῶν δὲ καὶ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, fuadendo 1, 3, 12. fuafu leni ratione. - cum gen. rei, αὐτὸς ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, probabilitate eorum, quae dicebantur 3, 12, 21. - c. adiuncto,

v. pass., ut et suppleas aliquod adverb. temp., ἤδη, πάλαι, πρότερον. Ceterum in superioribus saepe procedebat et Lat. *tentare.*

πέλαγος, pl. s. c. adi. τὸ Τυῤῥηναῖον π. pelagus 8, 1, 12. - impropr. καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη τὴν λίμνην ἐκείνην, sept. maria 8, 7, 2. i. q. pr. ἑπτὰ στόμασιν, de Eridano s. Pado.

πέλεκυς, pl. ἕκαστος ἐπεφέρετο - πέλεκυν, securem 7, 9, 12. in tumultu. πελέκεις ἐπιφέρεσθαι 7, 4, 7. 7, 11, 15. - c. artic. προβαλλόμενοι τοὺς π. 7, 4, 15. - † c. adiuncto, φέρειν π. καὶ δικέλλας 6, 7, 16. secures, una tantum acutas parte - † trop. ἕκαστος, ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον λ. securim 8, 6, 18. periculum vitae.

πέλμα, pl. animal. c. adi. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, plantas 4, 15, 8.

πέμπειν, pl. de pers. c. acc. rei et dat. pers. it. praep. et particip. fut. rei, τὸ γραμματεῖον - διά τινος - ἀναγνωσθησόμενον πέμπει τῷ -, mittit 1, 17, 14. - c. acc. rei et dat. pers. it. adv. et casu temp. φιλοτίμως πέμπουσι τῷ θεῷ ἑκάστου ἔτους - ἀναθήματα, mittunt 5, 3, 9. - c. solo acc. rei et dat. pers. τὴν κεφαλὴν - π. τῷ λ. 5, 4, 5. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, mittere 5, 7, 2. — — c. acc. rei, adv. et praep. ὃς μὴ δῶρα ταῦτα - πέμπει φιλοτίμως εἰς τιμὴν τοῦ βασ. quin mittat 4, 2, 17. - cum acc. rei et adv. ἔπεμψαν (ταῦτα) ἐλευθερίως, miserunt 3, 7, 3. - c. acc. rei et praep. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἐ. 8, 5, 25. - c. acc. rei solo, πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. missum caput 3, 8, 2. - Per formulam peculiar., c. acc. pers. πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. — πρ. πέμψαι, mittere 6, 2, 8. πρεσβείας ἔπεμπον, mittebant 3, 14, 8. 8, 7, 3. πρέσβεις ἐ. 3, 2, 17. - simul c. adv. et praep. πρεσβείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Π. mittere 6, 4, 6. - c. sola praep. πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἀ. misit 6, 4, 7. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτούς, mittere 6, 7, 20. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, missis legatis 1, 11, 9. - Per formulas al. c. acc. pers. πέμπει ἕνα τῶν λ. 5, 4, 3. (7, 6, 11.) πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. missis nunciis ib. 18. πέμψαντες - τινάς, κελεύουσι λ. missis quibusdam 7, 10, 14. † per fut. particip. pers. πέμπει τοὺς διώξοντας τὸν λ. mittit, qui persequantur 5, 4, 19. 6, 9, 13. ἔπεμψε - τοὺς - πολιορκήσοντας, misit, qui oppugnarent 3, 6, 18. 23. πέμψαι τοὺς καλέσοντας λ. mitteret, qui vocarent 5, 11, 20. - † simul cum praep. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τούς - διαλεξομένους, mittere, qui agerent cum 8, 5, 1. - cum al. praep. et particip. praes. τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἔπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη - βλέπουσαν, misit, orientalia - spectantem 6, 5, 3. - c. acc. pers. et praep. et particip. modi s. caussae, ἔπεμπε πρὸς τὸν βασιλέα, - συμμάχους αἰτῶν, mittebat -, auxilia petens 5, 1, 4. - c. praep. mera, τοῦτον ἔπ. σὺν ἑτέροις λ. 8, 3, 3. - simul c. dat. pers. et particip. modi s. caussae, οἱ δ', - ἀγανακτήσαντες οὕτε τὴν συνήθη φρουρὰν ἔπεμψαν τῷ Ἀ. miserunt 5, 8, 12. - cum dat. pers. solo, διάδοχον αὐτῷ ἐ. 7, 9, 6. - simul c. acc. et pers. et rei, πέμπει πρεσβείαν καὶ δῶρα 4, 10, 2. - Per peculiaria in particip. ὥς μεν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me misit, putat 3, 12, 4. ubi Bg. explet acc. pers. et pron. μὲ s. ἐμέ. πέμψας, τὸν - στρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, mittens *aliquos*, iussit 6, 6, 2. - c. adv. πέμψας λάθρα, διὰ φροντίδος ἔσχε, missis furtim quibusdam, curavit, ut 3, 2, 9. ubi Bg. iterum explet acc. pers. et pron. τινάς. - νύκτωρ - πέμψας, ἀποτέμνει τὴν κεφαλήν, noctu per

v. in hoc. - c) c. pron. relat. f. artic. poftpof. ὅς, cf. ib. et haec feparatim, per cafus deinceps fingulos, in Sing. Fem. Dat. ἀρχήν. ᾗ περ λ. quo 3. 10, 13. - Neutr. Nominat. τὸ τελευταῖον -, ὅπερ -, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. 7, 3, 14. 7, 6, 4. 8, 3, 21. — quae res 6, 5, 10. - Gen. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. fed - ex quo fcilicet 8, 6, 12. i. q. quidem, fc. χρόνου f. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. ὅ περ λ. quod 1. 15, 10. 1, 17, 23. 2, 10, 2. 7, 5, 1. e. - Plur. Nominat. ἅ περ λ. quae 2, 9, 4. 2, 10, 4. 7, 6, 16. 8, 4, 11. - Acc. ἅ περ - εἰδὼς, quod 1, 6, 26. - quae 1, 12, 17. 2, 8, 1. 4, 12, 5. 5, 2, 11. ἅ π. ὄρη λ. quos montes 8, 1, 12. ἅ π. πάντα - ἐκκόψας, quibus omnib. excifis 8, 4, 15. ἅ π. - ἐλάμβανον λ. ea que 8, 6, 8. v. ἐλ. †† Mafc. οἵ περ λ. qui quidem 7, 9, 14.

περαιοῦσθαι, Med. de perf. ph. c. praep. dupl. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ - πορθμοῦ, traiicientem 5. 4, 22. † περαιωθεὶς - ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς λ. poftquam traiecifset 3, 7, 2. — c. praep. una, ὁ στρατὸς - π. διὰ τῆς - χώρας, cum permeaffet agrum 3, 2, 12. cum tranfiffet per 3, 5, 1. - c. acc. rei f. loci, τοὺς στρατιώτας - πυνθανόμενος περαιουμένους τὸν ποταμὸν, tranfiffe 3, 4, 17.

περατοῦσθαι, Paff. de re, ph. c. praep. τέταρτον (οἴκημα) ἐς τελευταῖον - περατοῦται, terminatur 4, 2, 14. ut forte leg. Bg. p. vulg. περαιοῦσθαι, quod, ifto fenfu fervatum, praebeat quid Herodiani peculiare.

Πέργαμον f. Πέργαμος, Myf. c. gen. loci, εἰς Πέργαμον τῆς Ἀσίας, Pergamum in Afiam 4, 8, 3.

Περέννιος, Commodi amicus, c. artic. ὁ δὲ Π. Perennis 1, 9, 1. Perennius ib. 14. quo Lat. utitur Bg. non iterum, fed primo. — Gen. τοῦ Περεννίου, Perennis ib. 3. 9. 17. 19. fq. - Acc. τὸν Περέννιον, Perennem ib. 15. fq. 18. - fine artic. Περεννίου 1, 8, 17. Dat. Περεννίῳ, Perenni ib. 16. - Acc. Περ. ib. 2. ubi defcribitur.

περὶ, c. Gen., mor. de obiecto f. re, tanquam obiecto, c. verb. οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, de 1, 8, 9. fq. 1, 10, 7. fuper 2, 8, 5. - de perf., tanquam obiecto, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in fe 1, 13, 13. contra. - † τὰ π. τοῦ Μαξ. de 6, 9, 1. †† Poft al. fubft. c. fubft. rei, δέος - περὶ - Ἰταλίας, de 6, 7, 9. πόλεμον - περὶ ὅρων (ἰδῶν,) de limitibus 1, 11, 4. 4, 14, 14. — †† π. τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι 2, 1, 6. nifi eft ib., ut Lat. de, p. quod attinet. - c. gen. perf. φήμη π. αὐτοῦ διεφοίτα, de 2, 7, 8. - †† ἐν ᾧ π. τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 13. perf. aut reb. ††† de re, intra artic. et fubft. rei, τὴν π. αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam 2, 3, 18. in periphrafi, p. mero gen. pron. α., fui. - Cum Dat. ph., de fubft. rei, tanquam obiecto, c. fubft. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. 4, 15, 9. c. verb. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας 8, 8, 14. τὸ πλῆθος, π. ταῖς πύλαις στενοχωρούμενον, ad 7, 9, 18. π. τοῖς βωμοῖς χορεύοντα, circa 5, 3, 15., in quibus (ut et in fyn. περιθέοντα τοῖς β. 5, 5, 18.) eft enallage cafus, p. acc. cf. 2, 2, 6. 5, 5, 17. - Cum Acc. rei f. loci, ph., c. verb. ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ προάστειον, circa 1, 12, 12. διαιρεθέντες - π. πᾶν τὸ τεῖχος 8, 4, 17. τοῦ στρατοῦ π. αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου 8, 6, 9. τῶν π. τὰς αὐλείας - φυλαττόντων 8, 8, 13. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. π. τοὺς βωμ. ἐχόρευον 5, 5, 17. σπεύδοντες - π. τὰς ὑπωρείας 5, 2, 11. † ἡ τελευταία (μάχη

μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate 4, 1, 5. - Cum verb. per acc. tum perf. *ἐποίει τοῦτο - περὶ τοὺς δοκοῦντας - φιλτάτους*, in eos, qui videbantur 7, 6, 20. - tum rei, *τὸν π. τὰς σπονδὰς - ἀδικήσαντα* 4, 15, 17. in f. contra foedus delinquentem f. peccantem. *τῶν π. συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων*, circa 1, 1, 1. 1, 5, 1. *ἐν ᾧ π. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο*, in illis verbis pronunciandis 1, 8, 12. *καινοτομῆσαι τι π. τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος*, circa 3, 15, 4. *θέας, περὶ ἃς - ἐσπουδάκασι*, quibus addicti funt 2, 7. 16. 4, 3, 5. v. *ἐσπ.* - *ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον* 4, 4, 13. v. *ἔχ.* - *τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην π. τὴν ἱππ. ἔχων*, ad aurigandum intentus 4, 12, 12. - Cum vocibus temp. et ante fubft. rei f. temp., tanquam obiectum ph. aut mor., *περὶ ἑσπέραν*, circa 3, 4, 8. 3, 11, 9. 2, 6, 9. v. *δείλη*. - *π. μέσην ἡμέραν*, ad meridiem 8, 5, 22. *περὶ ἔτη γεγονὼς τεσσ.* annos natus circiter quat. 5, 3, 7. it. c. *ποῦ*, ubi v.

περιάγειν, de perf. trop. c. acc. rei et praep. *εἰς αὐτὸν - περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν*, in fe transferre 4, 3, 2. trahere; fibi comparare; accipere. - Paff. cum abl. rei f. modi et praep. *ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο*, adducitur 3, 15, 14.

περιαιρεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et gen. perf., fimul c. adiuncto, *οἱ - στρατιῶται τά τε ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, τάς τε ζώνας - ἀφαρπάσαντες λ.* adimunt ipfis 2, 13, 19. derip. *δακτυλίους - περιελὼν ἑαυτοῦ*, ademtum fibi 4, 8, 21. - † trop. *ὡς - περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας τὸν Σεβῆρον*, ut detraheret nonnihil de eius auctoritate Severus 3, 11, 6. ubi Bg. traxit gen. pron. ad fubft. *τῆς ἐξ.*, ut v. ftet c. folo acc. rei, dum cohaerere poteft etiam pron. *τινὰ* c. gen. *τῆς ἐξ.*, et gen. *α.* cum v. - Paff. ph. de re, c. abl. modi, in opp. *ὅπλα, ἐῤῥιμμένα, σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιῃρημένα*, ademta 8, 4, 28.

περιβάλλειν, de perf. ph. c. dat. perf. et acc. rei, it. c. adiuncto, *ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα*, circumdans 4, 3, 20. - Nominatim de veftientibus, c. acc. rei f. veftimenti, *τὴν βασ. πορφύραν περιβαλόντες*, imp. purpura indutum 2, 8, 10. p. purpuram ei circumiicientes, circumdantes, ubi deeft acc. perf. pron. *αὐτὸν*, aut dat. *αὐτῷ*. † *τὴν πορφύραν χλαμύδι π.* purpurea chlamyde indutum 5, 3, 25. qui Bg. legerit, ut pr. loco, per acc. *χλαμύδα* et per adi. *πορφυρᾶν*, quo ducat Ms. Ven. dum Ms. Ba. praebet rectionem per abl. *τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι π.* quam et ipfam expreffierit Bg. - cum abl. rei f. veftim. *χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι*, chlamyde purp. induunt 7, 5, 7. qua in rect. (etfi Ms. praebet acc. iterum, *χλαμύδα πορφυρᾶν*) deeft acc. perf. *αὐτὸν*, unde eum chlamyde purp. amiciunt f. ind. - Trop. c. acc. perf. et abl. rei, *νεανίσκους - καταδίκαις περιβαλὼν*, adolefcentibus damnatione ab ipfo circumventis 7, 4, 5. adolefcentes damnatione circumveniens, inducens, implicans, i. conficiens per calumniam malitiofos que delatores et fubornatos teftes falfos in damnationem et multam v. *κ.* Paff. phyf. de perf., c. nominat. perf. et acc. ellipt. rei f. inftrum. (*κατὰ*) *ἀσπίδα - περιβεβλημένοι καὶ δόρυ*, fcuto tecti et hafta 3, 14, 14. circumiecti, circumdati, muniti, inftructi, gerentes, habentes, capientes. - de re ac loco, cum abl. rei, *πόλις -, τείχει - περιβεβλημένη*, muro circumdata 3, 9, 7. - † c. dat. perf. *τάφρου τῷ στρατῷ περιβληθείσης*, foffa ducta circa exercitum 8, 4, 8. per enallag. p. acc.

περίβλημα, ph. de re ac veftim. c. gen. perf. *ἠμφιέννυτο τὰ Γερμα-*

2, 9. χαλεπαίνων πρὸς ἔτι περιόντας τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus superstitibus adhuc illius amicis 5, 8, 5. - in relat. s. opp. καὶ τοῦ ἀδελφοῦ περιόντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου φόνον, fratre sup. 4, 9, 3. τὸν δὲ περιόντα, superstitem 1, 2, 2. post ὁ μὲν ἕτερος - τὸν βίον μετήλλαξε. it. in relat. tacita, αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδόσθαι, captivos, qui superessent 4, 15, 19. qui opp. universe caesis et occisis supra aliis, cf. 4, 11, 11. 13. non vero sic, quasi e captivis aliqui postea sint occisi. - Med. trop. de pers. c. abl. rei s. modi, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ ἤλπισε περιέσεσθαι, se superiorem futurum (esse 1, 1., 10. sc. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, superaturum esse, plus effecturum, potius astu, quam vi, imperium impetraturum et occupaturum, opp. in pr. ἐξ ἀντιστάσεως - συστῆναι πρὸς τὸν Κόμ.

περιέπειν, trop. de pers. c. acc. rei, περιέπουσιν αὐτὸ, (τὴν ἀρχὴν,) curant 5, 1, 14. administrant, id que bene, post opp. ἀπεχθάνονται λ. † c. acc. pers. (sed oppresso, περιέποντες (αὐτὸν, τὸν υἱὸν,) excolendo 1, 4, 9. curando, pro eo et eius commodis faciendo aliquid, consiliis et monitis regendo et adiuvando, formando eius ingenium et animum.

περίεργος, mor. in deteriorem partem. de pers. περιεργότερος ὤν, curiosior cum esset 4, 12, 5. sq. explic. - Neutr. de re s. modo, p. adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, curiosius 5, 5, 15. 5, 5, 4. 7, 11, 5. καλλωπιζόμενον π., ἢ κατὰ λ., elegantius 5, 8, 2.

περιέρχεσθαι, de re, pl. c. abl. rei s. modi, ἅρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ, circumaguntur 4, 2, 10. circumeunt. - Trop. c. praep. ἐπεὶ - εἰς - πρεσβύτην - περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, descendit 2, 10, 7. devenit, venit, tributum est. - simul c. adv. ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν π. ἡ μοναρχία, pervenit 2, 11, 9.

περιθεῖν, pl. vi. de pers. c. adv. (per abl.) et praep. it. cum abl. modi, τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ - κύκλῳ μετά τινος εὐταξίας - περιφερεῖ δρόμῳ, circum - currit 4, 2, 19. - c. dat. loci, γύναια - περιθέοντα τοῖς βωμοῖς, cursitantes circa aras 5, 5, 18 per enallag. p. sq. casu, cf. 2. 2, 6. - c. acc. loci, περιθέων τὸ τεῖχος, discurrens per murum 8, 3, 8. supra mur. - cum particip. modi, περιθέοντες - ἵπποις ἐποχούμενοι, circumcursantes 8, 4, 25. circa murum. - abs. περιθέων - ἄνωθεν κατηκόντιζεν, currens in orbem 1, 15, 6. - de animal. c. abl. modi et adv. ὁρμῇ τοῦ βέλους ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, discurrerent 1, 15, 11. struthi, post capita ademta.

περιΐστημι, pl. de pers., intransit. s. sine motu, cum praep. περιεστήκει - ἡ συγκλητος - ἐν θεάτρου σχήματι, circumstabat 5, 5, 19. — abs. περιστάντες δὲ, λ. circumstantes 7, 5, 7. - Transit. s. in actione ac motu, c. pers. et dat. et acc. τοὺς νεανίας - περιστήσαντες αὐτοῖς λ. cum inventutem circumsistere se iussissent 7, 10, 13. statuissent circa se, constituissent. - trop. c. acc. pers. et praep. τοὺς πλείσους τῶν - οἴκων ἐς πενίαν περιστήσας, ad paupertatem redactis 7, 3, 12. coniiciens, nostr. *versetzen*. - Med. pl. Transit. cum acc. pers. περιστησάμενος τοὺς - φίλους, circa se constitutos habens amicos 1, 5, 4. circa se statuens s. constituens.

περικεῖσθαι, Med. s. Pass. phys. de re s. loco c. praep. ἐκεῖνα ὄρη - ἐν τείχους σχήματι περίκειται, montes praeiacent 2, 11, 16. circumdant - it. c. dat. loci, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα λ. cui circumiacet 3, 14, 4. circum quem iacet; per enal.

ris vices f. fecundum, noftr. nach *einem* gewiffen *Zeitumlauf*.

περίοικος, ph. p. adi. c. fubft. perf. τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, vicinos barbaros 6, 2, 3.

περίοπτος, ph. paff. de re, Mafc. c. fubft. fem., c. dat. perf. τὴν κεφαλὴν -, ὡς πᾶσι π. εἴη, ut ab omnibus confpiceretur 8, 6, 16. nifi et dat. pendet a v. fubft. et Mafc. refpiciat oppreffum pron. αὐτὸς, ὁ Μαξιμῖνος, in capite fuo cogitandus, *ut* confpicuus *omnibus* effet. - cum adv. τὴν κεφ. -, δημοσίᾳ περίοπτον ἀνασταυρωθῆναι κελεύσας, publice fpectaculum 3, 8, 3. confpicuum.

περιορᾶν, mor. de perf. c. acc. rei, μηδὲ π. πατρίδα, negligere 8, 3, 5. opp. fq. σώζειν. i. q. fupra περιιδεῖν.

περίορθρον, phyf. κατὰ τὸ π. circa diluculum 6, 9, 4. poft praec. τῆς νυκτὸς διαδραμούσης. - ἅμα τῷ παραδραμεῖν τὸ π. diluc. 7, 4, 10. quod Mss. hic praebent p. vulg. περιόρθριον.

περιουσία, ph. c. adi. τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, cum tanta fit opulentia 3, 13, 10. opes, divitiae, poft praec. πάντα χρημάτων πλήρη, it. πλοῦτον, (cf. 3, 15, 7. χρήματα - κατ. λ.) - αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, datâ copiâ ib. 7. - cum gen. diferto pecun. χρημάτων περιουσία, opum abundantia ib. 11.

περιπατεῖν, ph. de perf., c. adiunctis, e difcrimine et opp. αὐτοῖς συνώδευε - πεζὸς -, σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, pedibus ambulans 4, 7, 11. iter cum iis faciebat pedes.

περιπίπτειν, ph. de perf. c. dat. rei f. inftrum. τοῖς δόρασι - περιπίπτοντες, in haftas incidendo 5, 6, 22. inter miffilia e turri rapienda. - Trop. c. dat. rei merae, μήτε (τινὰ) - ἐγκλήμασι περιπίπτειν προνοούμενος, ne quisquam in criminationes incideret 2, 4, 16. accufaretur f. deferretur ob crimen et delictum. — fimul c. praep. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ - νόσοις περιπίπτοντες, in morbos incid. 5, 9, 11. aegroti facti. - Sed re re, c. dat. perf. τὰ - τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις περιπίπτει, contingunt 5, 1, 11. noftr. *zufallen*, dantur, habentur.

περιπλέκεσθαι, Paff. f. Med. ph. de perf., per oppreffum dat. perf. περιπλεκόμενοι (αὐτοῖς,) impliciti 4, 9, 16. fe implicantes illis, circumplexi illos, per enallag. p. acc. - c. dat. perf. τῇ μητρὶ περιπλακεὶς, matri implicitus 6, 9, 12.

περιποιεῖν, mor. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, ἐς τὸ περιποιῆσαι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν; ad afferendam ipfi fummam rerum 8, 8, 12. ut conciliarent, compararent ipfi, noftrat. *verfchaffen*.

περιπόρφυρος, phyf. de re, Mafc. cum fem. fubft. τὰς περιπορφύρους ἐσθῆτας, praetextis 4, 2, 19. purpurâ praetextis, purpureum habentibus limbum.

περιπτύσσειν, phyf. de perf. per oppreffum acc. perf. περιπτύξασα (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) καὶ φιλοῦσα, complexa 1, 17, 8.

περιῤῥεῖν, ph. de re et aqua, c. acc. loci, ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος, praeterfluit murum 8, 2, 16. qui Bg. legerit παραῤῥ. p. vulg. circum murum fluit, faltem ex parte, et per certum fpatium et ab aliquo latere.

περιῤῥήγνυμι, περιῤῥηγνύω, f. potius περιῤῥήσσω, ph. de perf. c. acc. rei f. veftim. fed per oppreffum gen. aut dat. perf. περιῤῥήξαντες - ἐσθῆτας (αὐτῶν f. αὐτοῖς,) laceratis veftibus 8, 8, 14. deripientes, detrahentes ipfis, etiam cum vi, noftr. *herunterreifsen*.

Perſis 6, 2, 6. 17. 21. πάλιν ἐπάξων Π. in Perſas 6, 6, 7. Π. μαχόμενοι, adverſus Perſas 6, 7, 7. - † τὰ ἐν Π. res Perſarum ib. 1. τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, ad Perſas 6, 2, 5. 6, 3, 10. 6, 4, 9. i. - c. artic. τῷ σχήματι τῶν Π. ib. 7. e. 6, 5, 5. - †† p. terra, εἰς Πέρσας ἐμβαλοῦσι, in Perſas ib. 15. in Perſiam, i. q. ſq. Μηδίαν.

Περσικός, de perſ. ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς, Perſicis 6, 2, 5.

Περτίναξ, imperat. Rom. cum artic. ὁ Π. Pertinax 2, 1, 9. 22. 24. 2, 2, 4. 2, 3, 25. τὸν τοῦ Περτίνακος βίον, Pertinacis 2, 7, 8. 2, 9, 6. 2, 13, 22. 2, 14, 7. τῷ Περτίνακι λ. Pertinaci 2, 5, 5. τὸν Περτίνακα λ. Pertinacem ib. 2. 2, 1, 12. 2, 2, 11. 22. 2, 6, 13. 2, 9, 6. e. ſq. 2, 13, 2. - Sine art. ἀπηγγέλη Π. 2, 9, 6. 5, 1, 16. τῇ Περτίνακος ἀρχῇ 2, 2, 8. 2, 6, 12. 2, 9, 11. ſq. 16. 2, 14, 6. 3, 1, 1. τὸν Π. υἱὸν 4, 6, 7. — †† τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, ſub Pertinace 2, 4, 6. — Περτίνακα 2, 1, 8. 2, 5, 16. 8, 8, 4. - †† de Severo, ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. καλοῦντες (αὐτὸν) - Περτίνακα ib. 19. cf. 2, 14, 7.

Πεσσινούντιος, de perſ. Fem. cum ſubſt. perſ. τῆς Πεσσινουντίας θεᾶς, Peſſinuntia d. 1, 11, 14. τῇ Πεσσινουντίᾳ θεᾷ ib. 12. τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν ib. 8.

Πεσσινοῦς, oppid. Galatiae, c. gen. obliquo, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον. Π. δὲ ὄνομα λ. Peſſinunti 1, 11, 3. ἐν τῷ - Πεσσινοῦντι λ. in hoc Peſſinunte ib. 7.

πέτρα, phyſ. de mater. διὰ πετρῶν τραχύτητα, rupium 8, 1, 13.

πηγή, ph. c. adi. et opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, fontibus 1, 6, 5. ad uſum balneorum.

πήγνυσθαι, Paſſ. ph. de re, abſ. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, fluv. congelatos 2, 10, 12. πηγνύμενον - πίνων ὕδωρ, congelatam 1, 6, 4. - c. adv. διὸ καὶ πήγνυται ῥαδίως (αὐτὰ, ποταμῶν τὰ - ῥεύματα,) congelaſcunt 8, 4, 7. - c. praep. τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, nives tota hyeme duratas ib. 3. - ſimul c. caſu temp. τοῦ χειμῶνος - παγέντες ὑπὸ τοῦ κρύους, concreti (fluvii, Rhenus et Danubius) 6, 7, 15.

πηδήσας ἵππῳ ἔφυγεν, inſilit in equum et fugit 4, 13, 13. qui Bg. legerit compoſ. aliquod, ἐμπηδ. ſ. ἐπιπηδ. ſ. ἀναπηδ., pro quibus et legas πηδήσας ἐς ἵππον.

πήρα, ph. ἣν αὐτῷ ἐκκρεμής, pera 1, 9, 7. de philoſopho Cynico in theatro, - pellis, a collo ad lumbos pendens, in ſpeciem ſacculi.

πηροῦσθαι Paſſ. de perſ. ph. c. acc. rei ſ. membri ellipt. it. cum praep. ἐκ τοῦ τοιούτου - πλῆθος τοῦ ςρατοῦ (κατὰ) τάς τε ὄψεις ἐπηροῦντο, oculis privabatur 8, 4, 29.

πικρός. trop. de re, ἀπὸ τῆς πικρᾶς - τυραννίδος, ab acerba tyr. 2, 1, 8. ſaeva, crudeli. πικρῶς, trop. de verbis, κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου φίλων, acerbe 3, 8, 11. cum ira, contumelia et conviciis.

πίναξ, ph. c. adi. γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, litteras implicatis libellis 6, 6, 11. ubi γρ. res ſcriptae, verba, elementa ſignata, ſed π. π. materia, cum forma, i. epiſtola exterior, ſ. charta, papyrus, complicata in formam quadratam.

πίνειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ὕδωρ, bibere 2, 10, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕ. 1, 6, 4. p. inf. - c. adv. et particip. modi, ὡς — φιλοτησίαν, - διψῶν, ἔπιεν ἀναισθήτως, bibit 1, 17, 19. ſc. αὐτό,

13, 5. - ſimul c. adv. πάσαις διαβολαῖς ῥαδίως πιστεύων, credens 1, 13, 14. πολλάκις ταῖς τυχ. διαβ. π. 1, 1, 4. - c. acc. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβήσεως ποιεῖ πάντα πιστεῦσαι, facit, ut omnia credamus 8, 3. 22. - †† ſimul c. praep. ἡ σύγκλητος - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες, credentes 7, 7, 4. e caede praefecti praetor., feliciter peracta, fingebant ſibi probabile futurum, i. futuram et mox a ſeſe ſuſcipiendam electionem Gordiani, una cum conſenſu aliorum extra Romam, credebant quoque feliciter proceſſura. noſtr. *zuverſichtlich glauben* ſ. *hoffen*, ſ. *ſich verſichern*, *ſich* glaublich *machen*. - †† in opp. πάντες ὑπώπτευον μὲν τὰ λεχθέντα, πιστεύειν δὲ (αὐτὰ) οὐ προσεποιοῦντο, nec tamen, quaſi crederent (illa dicta,) prae ſe ferebant 1, 9, 13. - †† c. adv. τοιαῦτα - λέγοντος αὐτοῦ -, οὐκ εὐθέως ὁ Σεβῆρος ἐπίστευσεν (αὐτά,) credidit 3, 12, 7. †† abſ. πιστεύσας ὁ νεανίας, credens 1, 9, 22. ſc. ταῦτα, res nunciatas, ſ. αὐτοῖς, dat. perſ. ὁ δὲ ἀφίξεται π. 3, 12, 12. ſc. αὐτὰ ſ. αὐτῷ, it. in ſq. loco. πιστεύσαντες - ἐκεῖνοι, credentes 4, 4, 10. - c. dat. perſ. diſerto, π. αὐτῷ 4. 9, 16. - †† ſimul cum adiuncto particip. eiusdem caſus, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis noſtris non credis 2, 1, 25. v. λ. - (αὐτὸν,) πολλὰ διὰ γραμμάτων ὀμόσαντα τῷ Σεβήρῳ πιστεύσαντα, credentem 2, 15, 4. - c. adiuncto et adv. πιστευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, ὅτι λ. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. formulam adv. e caſu temp. omiſerit ob ſq. legitimum adv. et ſyn. - cum inf. πιστεύσαντες, Ἀντωνίνου (αὐτὸν) εἶναι τέκνον, credentes 5, 4, 5. †† πάντα τὰ λεγόμενα καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ π. εἶναι, omnia, quae dicerentur, et fieri potuiſſe et vera credentes eſſe ib. 1. - †† Alio ſenſu in opp. οἱ μὲν, πεισθέντες -. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν, qui vero non obtemperarunt 3, 7, 4. qui Bg. forte leg. ἐπείσθησαν. Paſſ. de re, c. dupl. nominat. rei et cum adv. ἅ περ πάντα - ἀληθῆ τότε πιστεύεται, ὅταν λ. creduntur 2, 9, 4. - de perſ. c. uno nominat. perſ. it. c. adv. et praep. τὶς - πρὸς τῶν στρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, οὐκέτι πιστεύεται, apud milites - non amplius fidem meretur 2, 10, 8. ſ. invenit, ſ. a militibus ei non creditur ſ. fides habetur, nec eius promiſſis. - de animal. c. inf., ſimul c. nominat. et praep. ἀετὸς, ὃς φέρειν - τὴν τοῦ βασιλέως ψυχὴν πιστεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων, creditur a Rom. 4, 2, 22. de qua credunt Romani, eam ferre rel. - Al. ſenſu, cum perſ. et nominat. et dat. ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐπάρχουσι - πεπίστευται, praefectorum - ſidei commiſſus eſt 5, 1, 3. praefectis exercituum creditus, concreditus, commiſſus eſt. - † c. acc. perſ. muneris et negotii, it. nominat. perſ. it. c. praep. ὑφ' οὗ - τὴν ἡγεμονίαν πεπίστευτο (αὐτὸς,) a quo ei praefectura concredita fuerat 7, 9, 7. i. q. ſupra ἐμπιστευ. ubi v. it. v. ἐγχειρισθ. in paſſ. - it. in orat. obliqua ſ. per caſus obliquos, πλείστους - τῶν ἔθνη καὶ στρατόπεδα πεπιστευμένων, plurimos (eorum), quibus provinciae et exercitus concrediti erant 7, 3, 8. †† τοὺς τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους, quibus cuſtodia pontis et cura concredita fuerat 7, 1, 16. qui Bg. haud dubie leg. πεπιστευμένους, vere que. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς πιστευθῆναι, ut exercituum ei curae et provinciarum praefecturae concrederentur 6, 8, 3.

πίστις, mor., in relat. civium et regnant. it. militum et ducum bellica, p. fidelitate, ſ. dictorum, promiſſorum, iuramentorum, favoris, obſequii, obſervatione et conſtantia, abſ. τοὺς παῖδας

τὰ ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν - Φήμην ἐπιςώσατο, comprobarunt 1, 14, 12. - De perf. c rei acc. et modi abl. δώροις - τὴν - εὔνοιαν πιςουμένου, confirmante 4, 11, 1. ἔργοις τὴν δόξαν - ἐπιςοῖτο, confirmare coepit 7, 1, 14. Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις - ἐπιςώσατο, probavit 1, 2, 6. demonstravit. † ταῖς - τιμαῖς τὴν - χάριν ἐ. confirmavit 2, 15, 9. post pr. εἰς πίςιν ὑπαγαγ. c. acc rei folo vel fimul c. adv. ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιςα πιςώσασθαι εὔνοιαν, declarare 2, 9, 18. nisi adv. pertinet ad pr. †† τὴν προτέραν νίκην πιςώσεσθε, ὡς λ. priorem victoriam vobis afferetis, quia 4, 14, 18. ubi potius v. est c. coniunct. ὡς, p. ὅτι, Lat. inf., et cum praepofito acc., pro postponendo alio casu, v. c. πις., ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ νίκῃ λ. comprobabitis, vos in priori victoria non dolo rel. - † simul c. adv. et praep. ὅθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν ςιςρατιωτῶν εὔνοιαν ἐπιςώσατο, unde et maioris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. maiorem apud milites b. sibi firmavit, paravit.

Πιτανάτης, a Pitane, Laconiae urbe, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην ἐκάλει λόχον, Pitanatem 4, 8, 7.

πίττα, v. πίσσα.

πλαγίως, trop. de verbis, τοιαῦτα - π. ἐμφαίνων, oblique 4, 4, 16. tecte, sq. explic.

πλάσσεσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, it. c. gen. mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera fictam imag. 4, 2, 3. cum finxissent. — trop. f. mor., in opp. mera, εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, fingens 5, 3, 18. mentiens.

πλάτος, ph. de re et fluv. in opp. c. adi. διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους λ. latitudine 8, 4, 2. in opp. mera, πλάτει καὶ βάθει μέγιςος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15.

πλατὺς, phys. de re, ἐν πλατείᾳ - οἰκήσει ampla 4, 1, 4. - Compar. Neutr. p. adv. πλατύτερον συνέταξαν, pluribus 2, 15, 11. latius. - Superl. ph. de re, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ, latissimo 4, 2, 12. - c. adiuncto f. opp. εἰς τὸ - πεδίον πλατύτατον καὶ ἐπιμηκέςατον 5, 4, 4.

πλατύσημος, phys. de re, Masc. cum fubst. fem. τὴν πλατύσημον ἐσθῆτα, laticlavia 3, 11, 3. lato clavo insignem f. praeditam.

Πλαυτιανὸς, Severi amicus et affinis, fic fine artic. Plautianus 3, 10, 10. 3, 12, 5. 26. - Gen. τὸ Πλαυτιανοῦ Φίλτρον ib. 7. bis — Dat. Πλαυτιανῷ ib. 14. - c. artic. ὁ Π. 3, 11, 1. 7. 20. 3, 12, 16. 20. - Gen. τοῦ Π. ib. 21. - Acc. τὸν Π. 3, 11, 8. 3, 12, 11. 3, 13, 5.

πλεῖον, v. πλείων.

πλεῖςος, ph. Masc. de re, ἐπὶ πλεῖςον αἰῶνα, longissimo tempore 1, 6, 14. *ad f. in* plurimum *tempus.* βωμοὺς πλείςους, plurim. 5, 5, 15. - De perf. ὁ δὲ πλεῖςος δῆμος λ. incolae autem plerique 8, 3, 7. ἐκεῖνος μὲν ὁ ςρατὸς ἐπανιὼν, πλεῖςος - διεφθάρη, maximam partem 6, 6, 3. - Plur. Nominat. abf. οἱ πλεῖςοι - (αὐτῶν) λ. plerique 7, 7, 13. 8, 5, 9. - in opp. οἱ π. καὶ σχεδὸν πάντες, plerique alii 7, 8, 18. - c. gen. perf. οἱ π. τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. οἱ π. αὐτῶν 8, 7, 6. †† ἥ τε σύγκλητος προσηγόρευσαν, οἱ π. (αὐτῆς f. αὐτῶν) ἐν μ. δέει καθεςῶτες. cum plerique in m. metu essent 3, 8, 6. - Sine artic. πλεῖςοι - τῶν δημοτῶν, plurimi ex vulgo 3, 1, 7. - Gen. abf. τῶν πλείςων λ. cum plerique rel. 8, 5, 19. - Acc. c. fubst. τοξότας πλείςους.

τῆς γνώμης, ex plurium mente 7, 10, 6. ubi Bg. videtur p. vulg. καὶ leg. κατὰ, et fimul τῶν πλείςων τὴν γνώμην f. τὸ πλεῖςον τῆς γν., ubi et legi poterit διακριθέντων δὲ καὶ τῷ πλείςῳ τῆς γν. f. τῷ πλήθει τῆς γ. noftr. *durch* die *Mehrheit* der *Stimmen*, f. δ. δὲ κατὰ τὸ πλεῖςον τῆς γν.

πλείων, ph. Mafc de re, οἴνου πλείονος 4, 11, 5. largiore. πλειόνων γενομένων φόνων, fi plures fieb. caedes 7, 3, 2. - De perf. Nom. c. abl. rei, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ὄχλῳ πλείους ἦσαν 7, 9, 11. - fq. relat. coni. πλ. ὑπὸ τοῦ - ἐφθάρησαν, ἢ λ. plures - quam ib. 15. - Gen. in opp. πολλάκις καὶ ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, pauci multos 8, 3, 11. - Acc. abf. πλείους λ. plures 4, 3, 6. - Fem. f. Mafc. c. fubft. fem. de re, πλείων ἡ καταφρόνησις, maior 8, 5, 6. — Gen. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ λ. prae m. maiore 6, 1, 24. - Dat. πλείονι Συγκεία. mai. 3, 11, 8. - Acc. πλείονα παρέσχε — τὴν διατριβὴν, longiorem 3, 14, 20. - de perf. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος, manu maiore ib 2. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο δορυφορᾷ, mai. 1, 11, 15. - †† de utr. fexu fimul et in opp. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι 3, 4, 1. - Plur Nom. in opp. τῷ - θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ δύο, plures 1, 2, 1. — Acc. τροφὰς πλείονας λ. cibum largius capi. 6, 6, 2. - in relat. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plur. 1, 1, 8. - Neutr. Acc. πλεῖον ἀργύριον, plus pecuniae 2, 6, 7. αἵματος π. ἢ ὕδατος, plus fanguinis 3, 4, 10. πλείονα - εὐεργετήσειν, plura 2, 4, 15.

πλέον, mor. in relat. ἦν ἐν αὐτῷ τὸ - ἢ τὸ λ 2, 10, 5. maior miferatio - quam rel. v. ἐλεουμ. c. gen. rei, π. ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον 4, 4, 2. maior erat aemulatio, quam iuftitia. †† παρ' οἷς οὐδὲν πλ. δορατίων, nihil, praeter lanceas 7, 8, 11. i. q. πλήν. - c. pron. infin. ἐμοί τι καὶ πλ. ὑπάρχειν - οἴομαι, aliquid amplius 1, 4, 5. οὐ - τὶ π. νομίζοι καρποῦσθαι, maiorem fructum fe putat percipere 2, 3, 20. maius quid lucrari, v. κ. Pro adv. c. praep. εἰ καὶ ἐπὶ π. πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. 8, 8, 14. fc. μέρος τοῦ χρόνου. †† De perf. cum verb. et gen. rei, πλ. τῆς συνηθείας δορυφορούμενος 2, 6, 18, plus folito, v. συν. - βαδίζων π. τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, magis, quam decebat 5, 2, 7. plus iufto, i. q. nimis.

πλεονεκτεῖν, mor. de perf. cum gen. perf. οὐδὲ - π. ὑμῶν ἠξίουν, praerogativam habere prae vobis 1, 5, 6. praecipuum quid, i. q. πλέον ἔχειν, plus, quam vos, maiorem honorem et commoditatem, maiorum titulum, quam commilitonis, cf. fqq.

πλέω, ph. de perf. abf. τὰ - ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, navigantibus 8, 2, 7. navi advenientibus et abeuntib.

πληγὴ, phyf. κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, ictum 1, 15, 7. — c. adi. καιρίου τῆς πληγῆς - γενομένης, vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν, ictibus 1, 15, 6. παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν 7, 11, 6.

πλῆθος, ph. de re, fine art. ante gen. fubft. rei, ὑπὸ πλήθους ξύλων — ἐκωλύθησαν, prae multitudine 7, 10, 13. διὰ πλήθους πτωμάτων λ. 7, 9, 16. - c. art. τῷ πλήθει τῶν τόξων - ἔβλαπτον 4, 15, 4. - poft gen. fubft. βαλλομένους - τοξῶν πλήθει, magna vi 8, 2, 4. - intra fubft. (ὑπὸ) - φρυγάνων πλ. καὶ θυμιαμάτων λ. tanta copia 4, 2, 21. - c. adi. οὔτε - χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες, neque pecuniae vis ulla 1, 4, 10. γένους π. αὐτ. quantum fatis effet illuftre genus 8, 8, 9. διὰ - ξυλείας π. ἐπάλληλον, multitud. 7, 12, 13. †† τοσοῦτον χρημάτων π. ἀκούσαντας, tanta pecuniae multitud. 4, 4, 19. - Sine art. ante gen.

ϛράτευμα, in populum 4, 6, 11. ſq. δήμῳ. - ſimul c. adi. τὸ ϛρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον π. λ. mult. 2, 8, 9. οἱ ϛρατιῶται - τῇ - ἐκ τοῦ παρόντος π. ἀνάγκῃ 2, 2, 22. ſq. τοῦ δήμου. — πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου π. ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, a ſua turba 7, 9, 15. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ὁπλιτῶν λ. mult. ib. 18. 2, 8, 1. †† per periphraſ. πᾶν τὸ - ϛρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες π., plebeia mult. 1, 4, 19. i. q. πᾶς ὁ δῆμος. †† de milit. ſimul, τὰ ἑκατέρου τοῦ π. δεινὰ, mult. 1, 13, 5. - †† Cum adiunctis, αὐτάρκης ὁ δῆμος, χορηγῆσαι πλῆθος - νεανιῶν, magnum numerum 1, 6, 9. τὸ π. τοῦ Ῥωμαίων δήμου λ. numeroſitatem 1, 10, 10. Φεβηθέντες τοῦ δήμου τὸ π. mult. 7, 11, 9. † ἐφθείρετο ὁ δῆμος, - ὑπὸ τοῦ π. ὠθούμενος, turba 1, 12, 14. †† ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν π. μεγίϛῳ καὶ ποικίλῳ συγκλύδων τε ἀνθρώπων, mult. 7, 7, 2. †† οἰόμενους, μὴ τολμήσειν ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, - ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, - τοῦ τε δήμου μέγα τι π. ἀπώλετο, mult. 7, 11, 18. - Cum adiuncto al. οἰόμενοι, ἐν π. ὄχλου, οὐκ -, πανδημεὶ - ἐξίασιν, in mult. turbae 7, 9, 8. †† ὁ δῆμος - φράξαντες - τὴν - ἄνοδον τῷ π. τῶν ὄχλων, mult. 7, 10, 9. 'v. ὄχλ. ϛρατηγήσοντα - τοῦ π. exercitus 7, 9, 10. praec. δύναμιν et §. 8. ϛρατοῦ. ††† συνιϛάμενοι κατὰ πλήθη, conſiſtentes confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, noſtr. in Menge, in Hauſen, in Rotten ſ. Haufenweiſe, *Rottenweiſe.*

πληθύνειν, mor. de re, neutral. c. praep. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, abundabat 3, 8, 14.

πλημμελεῖσθαι, Paſſ. de re, mor. c. praep. dupl. εἰ καί τινα ὑπ' ἐκείνου διὰ νεότητα ἐπλημμελεῖτο, perperam gerebantur 2, 10, 5. peccabantur.

πλὴν, adverſ., ſolum, ab init. enuntiat., poſt punctum, attamen 3, 9, 13. ſed 3, 13, 12. 8, 4, 1. 8, 6, 2. tamen 4, 8, 13. — † πλὴν οὐδὲν ἧττον λ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. nihilo minus tamen, i. q. οὐδὲν ἧτ. μέντοι 1, 8, 8. - in parentheſi ipſa, ὀργῇ, - (πλὴν, - εἶχε λ.) quanquam 6, 5, 11. - poſt parentheſ. τότε καὶ οἱ ϛρατιῶται - (καὶ γὰρ - ἱερομηνία,) πλ. συνεξεβόησαν, tamen 2, 2, 22. - ſimul cum al. adverſ. in vicinia, πλὴν ἀλλὰ (at vero, etc.) 1, 17, 24. utut ſit 3, 10, 12. ſed 3, 15, 5. - in periodo, et apodoſi, poſt relat. al. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια, πλ. - εἶχε λ. etſi - tamen 1, 15, 14. † ſimul cum adverſ. al. εἰ γὰρ καὶ - οἱ βάρβαροι, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. attamen. v. ὅμ. Al. relat. praecedente, δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν - ἦν, nihilo minus tamen 4, 7, 2. ubi leg. potius particip. ὢν, ſi πλ. ad pr. μὲν refertur. οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν -, πλὴν δέει λ. tamen 4, 11, 14. - † cum gen. conſq. ἄκων μὲν -, πλ. τῆς ἀ. ἀ. κ. verum 6, 7, 11. - Sed in diverſis enunc. poſt punctum, Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν. πλ. λ. attamen ib. 20. † ὃ (τεῖχος) - πρότερον μὲν κατερήρειπτο· - πλὴν τότε λ. ſed 8, 2, 12. †† oppreſſa prima relat. πολλὴν (μὲν) ϛρατιὰν ἀθροίσας, πλ. ἄπειρον λ. ſed 3, 4, 1. - Al. not. excluſiva, c. gen., per ſe, et quidem c. gen. rei, κερασφόρα, π. ταύρων, λ. praeter tauros 1, 15, 6. 1, 16, 9. 5, 6, 21. - ſed cum gen. perſ. πλὴν τῶν λ. exceptis (iis,) qui 6, 9, 14. praeter eos, qui 8, 3, 7. - Sed cum gen. rei, praeced. relat. adi. ſ. pron. οὐδὲ τραῦμα ἄλλο, π. τοῦ θανατηφόρου, nec vulnus aliud, niſi letiferum 1, 15, 7. aliud, quam ſ. praeter.

πλήρης, ph. de re, c. gen. rei, πάντα - χρημάτων πλήρη, opibus plena 3, 13, 9.

ad v. ἐγ. in opp. et c. adv. ἑκάστης - ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας, qui pridie erant ditiff. 7, 3, 6. qui Bg. fupplevit particip. ὄντας, ad quod deinde refertur adv. - De re, c. gen. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν, opulentiff. 1, 14, 4.

πλοῦτος, ph. c. verb. et adi. πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτὸν,) opibus 3, 10, 12. - c. fubft. πλούτου περιβολαῖς, opum 1, 2, 3. 3, 11, 2. π. - ἐπιθυμία 1, 8, 4. † τῆς τοῦ π. ἐπιθυμίας, divitiarum 1, 12, 11. ὅσα πλ σύμβολα, opulentiae 1, 10, 11. divitiarum 3, 14, 13. - c. adiuncto, εὐγένεια - καὶ πλοῦτος λ. divitiae 5, 1, 12. πλούτῳ ἢ γένει ὑπερέχοντας, opibus 3, 8, 13. θαῤῥῶν - πλούτῳ καὶ γ. divitiis 2, 15, 3. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη, prae opulentia 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνατραφεὶς, opibus 2, 15, 2. πλοῦτον - καὶ δύναμιν λ. divitias 3, 13, 9.

πνεῦμα, ph. ἐπαναγαγόντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος λ. flatu (vento) 5, 4, 22. - Al. not. c. adi. θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι λ. fpiritu 2, 13, 9. corporis f. oris, noftr. *Odem*.

πνιγώδης, phyf. de re, Neutr. cum art. p. fubft. c. gen. rei, μὴ φέροντες τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, aeftuofum coelum 6, 6, 2. - coeli aeftum 3, 9, 11. propr. fuffocantem calorem, i. vehementem, nimium, p. πνιγώδη τὸν ἀέρα, et i. q. fq. τὸ ὑπερβάλλον.

πόα, phyf. cum adiuncto, καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε λ. herbae 4, 2, 16. - c. adi. folo, πόας εὐώδεις, λ. 3, 9, 5.

ποδήρης, ph. de re, χιτῶνας - ποδήρεις, talares 5, 3, 12. 5, 5, 20. ad pedes demiffus.

ποθεινὸς, mor. de perf. c. dat. perf. πᾶσιν ὤφθη, optatus 1, 7, 3. nifi dat. pendet a v. ut in fq. loco. - de re, τὴν κεφαλὴν - ἐκπέμπει - ποθεινὸν τῷ δήμῳ θέαμα 1, 13, 9.

ποθὲν, ph. πυρὸς π. - διαῤῥυέντος, aliunde 1, 14, 4. alicunde, ex aliquo loco terrae f. foli.

ποθέω, mor. de perf. c. acc. rei f. loci, ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, defiderio fe teneri patriae 1, 6, 7. 12. τὴν πόλιν 4, 3, 16. ubi fupplent v. ἰδεῖν, cupere videre, defiderare. - cum acc. rei al. ποθοῦντες τὰς - ἁρπαγὰς λ. defiderantes 2, 5, 1. - c. acc. perf. αὐτὸς εἰς τὴν Ῥώμην ποθοῦσαν (αὐτὸν f. αὐτὸν) ἠπείγετο, fui cupidam 5, 2, 6. fq. τοῦ δήμου ἑκάστοτε καλοῦντος λ. †† Al. not. c. acc. perf. et abl. modi, ἐπόθουν - αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, defiderabant 1, 7, 5. amab. - Paff. de perf. cum praep. ποθούμενον - ὑπὸ τοῦ δήμου, carum populo 2, 1, 20. amatum.

πόθος, mor. univerfe, c. gen. rei, ἁλόντας πόθῳ τοῦ χρειώδους, indigentia 1, 12, 9. defiderio. π. τῆς τῶν παίδων σωτηρίας, defiderio falutis liberorum 3, 2, 10. οὐκ ἐπανόδου πόθοι, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, defid. 1, 6, 13. - praecipue, de mortuo, c. gen. perf. f. pron. recipr., fed oppreffo, πόθον (ἑαυτοῦ) τοῖς καθ' αὑτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, defid. 1, 4, 8. - †† Al. not. cum gen. perf., ut obiecti, ἐνῆν τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, affectio amoris erga Nigrum 2, 7, 14. amor. πόθον ἑαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει, amorem fui 6, 4, 4. - c. gen. rei f. potius abf. in opp. ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσταξαν, fed amorem ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. repetit praep. e pr., iungens c. v. ἐν. et cum hoc v. fimul fubft. ποθ. abfolute.

vaſa fictilia 3, 9, 10. vaſa, facta e terra figulari. ἑνὸς - λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ex uno lap. factum (eſſe) 3, 1, 14. †† τοὺς - τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους 7, 1, 16. ubi Paſſ. forma de perſ. eſſet, p. Med., c. acc. rei. Sed ib. legendum potius πεπιςευμένους. ubi v. - Med. de perſ. c. acc. rei, partim mor., et in periphraſi, ὁ νεανίας - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, profectionem inſtituit 1, 9, 22. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. magnam mutationem fecit. — ἀπόβασιν ποιησάμενος, eſcenſione facta 3, 9, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι, conſpiratione ab ipſis facta 7, 4, 7. - Cum adiunctis variis, partim in periphraſi, c. praep. μετὰ πάσης ἐπιμελείας ποιούμενος τὰ ἐγκεχειρισμένα, peragens 6, 8, 5. μ. πάσ. ὠμότητος καταδίκας ἐποιεῖτο, faciebat 7, 4, 3. λόγους - ἐπ. πρὸς πάντας, ſermonibus allocutus eſt omnes 2, 14, 5. 6, 3, 5. verba facere. - c. adv. τὰς ἐπιδρομὰς τάς τε ἀναχωρήσεις κούφως ποιουμένων, cum incurſus faciant 6, 7, 18. - Per phraſes ſingulas quasdam, πολλάκις διὰ τῶν δυσχειμέρων - ὁρῶν τὴν ὁδοιπορίαν ποιούμενος, iter faciens 5, 6, 22. p. quo mox ὡδοιπόρει. - †† σὺν - ὀλίγοις - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter eo faciebat 4, 13, 8. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐπ. 3, 4, 1. μ. σ. ποιησάμενος τὴν πορ. confecto itinere 6, 4, 5. ἡ ςρατιὰ τὴν π. ἀμελέςερον ἐπ. iter faciebat 6, 5, 16. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησάμενος (αὐτὴν) 2, 11, 17. ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας - ποιοῖντο, ut praelia facerent 7, 2, 10. ἀπόπειραν ἐπ. τῆς τῶν ςρατιωτῶν γνώμης, experiebatur militum animos 2, 9, 9. ἐπ. ἀπ., ὅπως οἴσουσιν λ. faciebat periculum 5, 8, 10. ἀ. ποιήσασθαι, εἰ λ. peric. facere 3, 5, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον 1, 2, 9. vitam agere, transigere, i. vivere. † ſimul c. inf. πρόνοιαν ἐπ., - τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι, operam dabat, ut 7, 1, 4. v. πρ. - πρόφασιν - ποιούμενος, ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu uſus hoc; ſe deſiderare. πρ. ποιούμενοι, λ. cauſantes 6, 9, 8. - †† c. acc. rei dupl. πρόφ. ποιούμενος τὴν Βασσημίου - πρὸς Νίγρον φιλίαν, praetexens 3, 9, 1. — γυμνάσια τοῦ σώματος π. ἡνιοχείας, exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes exercitia corporis faciens, i. pro corporis exercitationibus uſurpans aurigationes, v. γ. - ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam ſumentes 2, 15, 11. argumentum totius ſui operis facientes, noſtrat. zum Inhalte machen, i. in toto opere ſuo tractare non niſi vitam Severi. (αὐτά, βάσεις καὶ ξύλα) πρόβλημα τοῦ σώματος (ἕκαςος) ἐποιεῖτο, ad tegendum corpus adhibebant 7, 9, 12. iſta ſ. ex iſtis munimentum corporis faciebat, ſtruebat ſibi ſ. corpori ſuo. ὁ δῆμος - πᾶν - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐ. 7, 11, 15. omne inſtrumentum loco armorum capiebat, uſurpabat, ſibi ſumebat ſ. parabat. - c. acc. perſ. dupl. κοινωνὸν τῆς βασιλείας ἐ. (αὐτον,) faciebat 2, 12, 5. ὃν κοιν. τῆς β. ποιησάμενος, quem cum conſortem imperii adſciviſſet 1, 8, 6. feciſſet. ὡς - (αὐτοὺς) τοῦ σώματος ἑαυτοῦ φρουροὺς ποιήσασθαι, ut ſibi faceret 4, 7, 3. ††] τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς ποιούμενοι, caetera in praedam vertentes 1, 10, 4. ubi aut deeſt ſubit. μέρος ſ. μέρος τι, *reliqua* facientes *praedae partem aliquam*, (ut Lat. *facere* c. gen. rei, v. c. *lucri* ſ. *aequi boni que* aliquid) aut leg. in acc. ἁρπαγὴν, quae formula i. q. privum v. ἁρπάζοντες, rapientes, diripientes. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, ſe in poteſtatem conſtituto 1, 9, 1. qui Bg., legens pron. aſperum αὑτὸν, intellexit Perennem, cum *Perennis* ſibi *arrogaſſet* poteſtatem *ſummam*, dum vulg. pertinet ad

πολεμικὸς, ph. Masc. c. subst. rei et adiuncto, στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου, bellicae 4, 3, 8. - Fem. cum subst. pers. πολεμικῇ Θεῷ, bellatricem 5, 6, 8. Minervam. - c. subst. rei, ἐμπειρίᾳ π. ob peritiam bellicam 7, 9, 7. διὰ - ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. εἰς π. ἄσκησιν 7, 2, 4. † τὰς στρατιωτικὰς (πράξεις) - ἐν πολεμικαῖς πράξεσι 6, 1, 8. - Neutr. c. subst. rei, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ 7, 8, 11. πολεμικὰ ὄργανα ib. 23. 7, 9, 11. c. πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι ib. m. 7, 1, 14. i. e. - πολεμικοῖς ἔργοις 6, 9, 10. - Abs. ἀσκήσει πολεμικῶν, rei bellicae 2, 10, 10. sc. ἔργων s. πραγμάτων. cum art. τοῖς πολεμικοῖς λ. res belli 6, 8, 7. τὰ πολεμικὰ λ. rem bellicam 6, 3, 12. †† ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ π. στρατηγήσοντας 2, 11, 7. v. sq. - †† τῆς περὶ τὰ π. φροντίδος, bellorum cur. 6, 6, 13. (αὐτοὺς) τὰ π. ἀσκῶν, in rebus bellicis instit. 6, 4, 5. - (κατὰ) τὰ π. τοιοῦτος ἦν, in bellicis negotiis 7, 3, 1. ὅσον πρὸς τὰ π. quantum ad rem bellicam 3, 15, 5.

πολέμιος, ph. p. adi. de re, Fem. τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, in hostili solo, 1, 7, 1. sc. γῇ s. χώρᾳ. - γενόμενος ἐν τῇ π. cum venisset in hostilem regionem 7, 2, 6. ἐν ταῖς πολεμίαις ὄχθαις, in hosticis ripis 7, 1, 17. - Masc. de re, πολεμίῳ νόμῳ, hostium ritu 2, 13, 8. - De pers. p. subst. sine subst., at c. art. τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου, hostis illius 3, 5, 16. sensu ap. Roman. peculiari, de illo, qui est declaratus pro hoste reip. sed sine art Ἀντωνίου -, πολεμίου γενομένου, hostis sui 3, 13, 8. στερηθεὶς πολεμίου, hoste 7, 1, 24. - † cum adiuncto, ἐπιβούλου π. καὶ ἐχθροῦ, hostis 4, 4, 14 pro vocab. speciei, ut e p. generis, s. iuncto maiori cum minori. - in opp. φίλον ἀντὶ π. δέχεσθαι, pro hoste 8, 3, 4. - † simul etiam c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, hostis 3, 6, 11. †† c. adv. φονεῦται τὸν ἄνδρα, ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον, host. 3, 12, 24. v. ὁμ. ἠμυνάμην. ὡς πολέμιον 4, 5, 11. † ὁ στρατὸς - τὸν μὲν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν 3, 6, 17. sensu illo pr. Rom. it. οἱ στρατιῶται - τὸν Γέταν καλοῦσι π. 4, 4, 19. - Plur. iterum p. subst., sine subst. et art. in opp. ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, hostium belligerantium 1, 10, 3. - in relat. al. ἀεὶ - αὐτοῖς (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις) ἢ κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ θηρίων 6, 5, 9. - cum art καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν, hostes 2, 12, 3. τῶν πολεμίων λ. 2, 11, 18. 3, 3, 12. 7, 2, 11. 8, 1, 6. 8, 5, 5. τοὺς πολεμίους λ. adversarios 6, 6, 10. hostes 2, 9, 12. - in opp. ὡς πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ τοιαύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν π. quam hostili manu 3, 9, 11. πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν π. quam ab hostibus 7, 9, 15.

πόλεμος, ph., sine art. c. verb. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται λ. bellum 4, 10, 8. τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν - πολέμῳ 6, 6, 4. πόλεμον ἐγεῖραι 3, 5, 6. π. ἄρασθαι 7, 10, 3. - simul cum adi. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου 1, 13, 1. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον 6, 2, 9. ἐμφύλιον π. ἤγειρε 7, 11, 13. † πολέμοις συνεχέσι λ. bellis 6, 2, 19. - simul c. subst. al. αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα 7, 4, 8. † πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας 1, 1, 5. - cum solo subst. πολέμου τέχναις λ. 6, 5, 6. π. ἀμφιβόλῳ τύχῃ λ. 8, 3, 10. † πολέμων σημεῖον λ. bellorum 1, 14, 11. ὅπλων καὶ π. - ἀπηλλαγμένοι, bellis 2, 11, 6. per praep. διὰ πολέμου κινδυνεύειν, bello 6, 7, 23. † τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v.

πύργων, (cf. §. 4.) et pr. ἐν ad ſubſt. π. ad pugnandum in obſidione. ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, obſ. 5, 3, 26. - †† impropr. ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. Romani milites, in campo ſ. faucibus clauſi ab hoſte. - †† ſimul in opp. ὅ περ -, πένθος τὲ - ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, luctumque induxit, ac citra pugnam et ſine armis faciem obſidionis 7, 3, 14. v. ὄψ., rapina militum, per urbes e templis locis que publ. per vim deripientium ornamenta, vaſa et pecunias, ſine caede quidem et armis, haſtis e clypeis, quoniam milites ad comportandas res uterentur modo humeris et manibus, ſed e longinquo ſtans plebs quiete ſpectaret; ubi πολ. ponitur de eo, quod fieri ſolet poſt urbem obſeſſam expugnatam que, h. e. de rapina et ſpoliatione templorum et aedium poſt obſidionem. -

πόλις, ph. A) de loco certo, 1) περιτετείχισο - ἡ π. τείχει, urbs 3, 1, 14. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίςην λ. ib. 10. πᾶσα ἡ π. κατεσκάφη 3, 6, 18 ſq. 2) Φρουρουμένη - ἡ π. 8, 3, 1. — τὰ - ἐν τῇ πόλει λ. ib. 20. αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. 13. 16. — 10. - ἡ 'Ακυληΐα -, μεγίςη π. ib. 6. - cum gen. loci, πόλιν 'Ιταλίας τὴν μεγίςην, 'Ακ. ib. 3. - c. praep. 8, 4, 24. cf. infra et §. pr. ib. 12. 2. 19. 23. 8, 5, 7. 18. 8, 6, 6. ſq. 3) καταλαβὼν - οἰμωγὴν - ἐν τῇ π. 3, 4, 13. praec. et ſq. τὴν 'Αντιόχειαν. - τὴν 'Α., μεγίςην π. καὶ εὐδαίμονα 2, 7, 15. in opp. ἐν τῇ π. αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάςεια ib. 4) τὰς 'Ατρας -. ἦν δὲ π. λ. 3, 9, 7. τὴν π. ἐξελεῖν ib. 8. 5) ἐκ τῶν πόλεων - ὁρμώμενοι 3, 2, 10. Nicomedia et Nicaea. cf. ib. 17. ſq. 6) ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέραις - ἀκοντιςὰς 3, 3, 5. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς π., αὐτάς τε ἐμπιπράναι ib. e. Laodicea et Tyrus. cf. ib. 3. 7) εἰς τὴν Καρχηδόνα -, σκεδασθέντας εἰς πᾶσαν τὴν π. 7, 9, 17. εἰς τ. Κ., ἣν ᾔδει μεγίςην - καὶ πολυάνθρωπον 7, 6, 1. ἡ π. ἐκείνη λ. ib. 2. τῶν κατὰ τὴν π. - νεανίσκων ib. 3. in periphraſi. per gen. perſ. τὴν Καρχηδονίων π. Carthaginienſium civitas ib. 4. τὴν ἀρχαίαν Καρχηδόνα π. 5, 6, 9. 8) ἧκεν εἰς 'Ιλιον. - ἐπελθὼν - πάντα τὰ τῆς π. λείψανα 4, 8, 10. 9) ἐν τῷ πρὸ τῆς π. πεδίῳ 4, 11, 4. ἐπέςη Κτησιφῶντι λ. 3, 9, 18. διήρπαζον τὰ ἐν τῇ π. ib. 19. 10) συνῆλθον εἰς τὴν π. 7, 4, 8. πάντων τῶν κατὰ τὴν π. 7, 3, 17. ἐνδιατρίψας τῇ Θύσδρῳ 7, 6, 1. 11) ἐν τῇ 'Αντιοχείᾳ -, ταῖς τῆς π. ἐσχόλαζε τρυφαῖς 6, 6, 12. ſq. 12) περὶ Λουγδοῦνον. μεγάλην π. λ. 3, 7, 5. τὴν π. Λουγδ ib. 16. 13) c. praep. ἀπὸ 'Εμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. 14) per var. adiunctum, c. gen. loci, πρώτη 'Ιταλίας π. 8, 1, 7. Emona. κενὴν ἀνθρώπων τὴν π. ib. 9. - in opp. ὅσα ἦν ἐν τῇ π. ἤτοι ἀγροῖς ib. οἱ μὲν ἐν τῇ π. -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ ib. 11. 15) per var. adiunct. cum praep. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, 'Αλεξάνδρεια λ. urbs in colle 5, 4, 6. ἐπὶ τὴν 'Αλεξάνδρειαν, - τὴν ἐπ' 'Αλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν π. 4, 8, 16 per periphraſ. ſed c. praep. et gen. perſ. ſimul, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ 'Αλεξάνδρου π. Aegypti urbe Alexandria 7, 6, 2. 16) c. gen. perſ. τὸ πῦρ ἐπινέμεται τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι 7, 2, 8. Germanorum cf. §. 5. 17) in opp. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. in Arabia, cf praec. — κώμ. κ. π. 4, 11, 11. in Parthia, cf. §. 3. 18) Per Italiam, τοῖς δήμοις τῶν π. civitatum 7, 3, 10. ἐπιφοιτῶσιν - τὰς λοιπὰς π. 8, 6, 10. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ π. 1, 7, 3. - in opp. πόλεων ἁλώσεις, τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λ. 1, 1, 5. κατὰ πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη 7, 3, 16. κατὰ ἔθν. καὶ κ. π. 8, 7, 13. - cum diſer-

ctura urbis. - c. adiuncto, τὰς πράξεις - καὶ διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους -, τὰς δὲ ςρατιωτικὰς 6, 1, 8. Neutr. cum fubft. εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικά, pecuniae civiles 7, 3, 12 fq. explic., pec. publicae, aerarii. - in opp. πολιτικῶν πραγμάτων ἀπείρως ἔχων, ςρατιωτικὸς δὲ λ. 4, 12, 1. fq. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, quae adeo differunt a πολ. in loco pr. - fine fubft. c. art. et in opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, rem civilem 3, 10, 3. fc. πράγματα et λοιπά, quoniam reip. administrandae pars fuit etiam τὸ δικάζειν. - δικάζων καὶ τὰ π. διοικῶν, civilia negotia 3. 13. 2. - fimul c. adi. et gen. rei, δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα π. τῆς ἀρχῆς, civ. neg. 3, 14, 17. reliqua f. alia, alius generis.

πολίχνη, pl. c. adiuncto, πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, oppidulis 8, 2, 10. opp. πόλις Ἀκυλ., p. noftr. *Flecken* f. *Marktflecken.*

πολλάκις, ph., ante verb., faepe 1, 14, 2. 2, 3, 2. 2, 15, 11. 4, 12, 3. 7, 8, 7. 8, 2, 4. - divulfum 1, 5, 9. 4, 12, 13. 8, 3, 11. - fed poft verb. 1, 17, 6. plerumque 5, 2, 7. faepius 7. 6. 20. identidem 8, 3, 20. † ταῖς κατὰ Μηδίαν π. γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus 6, 6, 9. crebro factis. †† π. λουσάμενος, καὶ π. ἐσθίων, faepius - faepius 1, 17, 22.

πολυάνδριον, ph. μέγιςον ἤγειρον, tumulum 4, 9, 14. campus, ubi foveae plures, refertae cadaveribus, f locus multorum tumulorum, coemeterium, noftr. *Grabſtätte* f. *Grabhügel*, cf. praec. et §. 7. πεδίον.

πολυάνθρωπος, ph. de loco, Mafc. cum fubft. Fem. c. adv. f. abl. modi, φύσει π. οὖσα ἡ Λιβύη, foecundiffima hominum 7, 4, 9. — c. gen. perf. fimul, ἡ Ἀκυλ. καὶ πρότερον - ἰδίου δήμου πο. ἦν, proprio populo abundabat 8, 2, 6. - abf. τῇ Ῥωμ. πόλει, ἅτε πολυανθρώπῳ οὔσῃ, utpote populofa 1, 12, 1. τὴν Καρχηδόνα, ἣν ᾔδει οὖσαν πολυάνθρωπον, pop. 7, 6, 1.

πολύγονος, ph. de re, Mafc. c. fubft. fem., fed oppreffo, et c. adv., (γῆν f. χώραν) πρὸς οἶνον μάλιςα πολύγονον, vini foecundum folum 8, 2, 8.

πολυετής, ph. de re, χρόνου πολυετοῦς, multorum annorum tempore 5, 3, 3.

πολυΐςωρ, mor. de perf., p. adi. οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐςορα λ. multifcium 1. 3, 5. multarum hiftoriarum peritum.

πολυπλασιάζεσθαι, Paff. de re f perf., ph cum adv. τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῶν πολιτῶν,) aucta eft 8, 2, 10. noftr. *vervielfältigt*, vergröfsert *werden.*

πολυπραγμονεῖν, mor. de perf. cum acc rei et adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα - πολυπραγμονεῖν, fcrutari 4, 12, 5. - c. adv. et in dupl. rect., c acc. rei et c. pron. οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκδεχόμενον τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, inquirebant 2, 1, 4.

πολύς, Mafc. de perf. ph. de numero, c. fubft. perf. in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοί, multi 1, 4, 9 — per fe, f. fine relat. πολλῶν ἑκατοντάρχων 7, 1, 11. ἐν πολλοῖς βαρβάροις, apud plerosque barb. 1, 1. 5. πολλοὺς εὐπατρίδας, m. 2, 3, 7. φίλους, - πολλοὶ δὲ καὶ λόγιοι παρῆσαν αὐτῷ 1, 5, 4. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι 1, 2, 9. - Sine fubft., c. art. φάρους - αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, vulgo 4, 2, 15. - Sine art. fed ante particip. c. art. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας,

† πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο 7, 1, 2. v. μ. - † Φυγὴ πολλὴ • γίγνεται magna 3, 5, 4. † προμηθεία πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ 4, 5, 11. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον λ. 3, 3, 6. - Neutr. Sing., de re, ph. c. fubft. ἅμα ποτῷ πολλῷ, cum largo potu 1, 17, 23. - c. certo fubft. de perf. f. re, ph πολὺ πλῆθος τῶν σ. πρωτευόντων, magnus numerus, 1, 17, 2. ingens multit. 3, 4, 18. π. γάρ τι πλ. ib. 2. πολύ τι πλ. 8, 2, 9. coll. μέγα δέ τι πλ. 7, 4, 9. † ἐν οἷς ἦν τὸ π. πλ. Παιόνων λ. 6, 8, 7. μηδὲ πολλοῦ πλήθους παρόντος, nec multa turba praefente 7, 6, 16. † μετὰ π. πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιών, cum magnis copiis 4, 14, 2. coll. μ. μεγίστου πλ. καὶ δυν. ib. 6. πολύ τε πλ. ἀνδρῶν σ. ἤνεγκεν λ. magnum numerum 1, 2, 7. προβάτων π. πλ. λ. ingentem multit. 5, 5, 16. πολύ τι πλ. ἄλλων ἀνθρώπων 3, 4, 11. 7, 8, 22. magna multit. 7, 2, 14. — c. al. fubft. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος λ. bonam exercit. partem 2, 12, 1. - Neutr. Sing. de re, mor. πολὺ τὸ ὕποπτον λ. me[illegible]m fufpicionis 4, 1, 3. μετὰ δέους πολλοῦ, magno cum metu 8, 1, 15. ἐν δέει πολλῷ 5, 8, 13. ἀνύσας - πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει, magna velocit. 3, 8, 5. πολὺ τὸ ἐπιςρεφὲς ἔσχε, multum feveritatis 7, 10, 10. π. ἔχων - τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, multum amatorium 5, 12, 7. π. - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna eft animi mobilitate 7, 7, 2. - Neutr. Plur. ph. f. mor. c. fubft. πολλὰ τὰ ἐφόδια (εἰσὶ) multa 7, 5, 12. πολλὰ γὰρ τὰ ὀρύγματα λ. multi putei 8, 2, 16. πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς λ. multis opibus 1, 10, 3. ἁλόντα ἐπὶ - πολλοῖς ἁμαρτήμασιν 3, 10, 11. μετὰ πολλὰ λουτρὰ καὶ γυμνάσματα 1, 17, 19. π. — τρίπαια 2, 1, 9. π. ἄλλα τεχνάσματα σιδ. 4, 15, 6. - p. ſi fubft. ἔργων - πολλῶν 1, 1, 4. ἀναθήμασι πολλοῖς 4, 7, 12. † δώροις π. καὶ ὅρκοις 4, 11, 1. - † cum fubft. rei f. perf. πολλῶν - ἄρξας ἐθνῶν, mult. provinciarum 7, 5, 3. - Neutr. Sing. fine fubft., per ellipfin a) alicuius fubft. αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. fc. πράγματα, et γενόμενα, et μέρους τοῦ χρόνου, fi p. neutro fumitur adi. π, at, fi p. mafc., χρόνου f. καιροῦ, *res*, quae *contigerunt* non *multo* ante *tempore*. ἦν - τῶν - πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum confularium 2, 7, 6. ex iis, qui multo f. diu ante confules fuerant. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ λ. non multo poft 1, 9, 17. 4, 10, 1. 6, 9, 14. fc. μέρος τοῦ χρόνου. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ λ. haud multo poft 5, 6, 5. v. ου. — † c. gen. rei fimul, συνέβη - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης, haud multo poft hanc deliberationem 4, 13, 7. - Poft praep. al. ἰσοῤῥόπου - ἐπὶ πολὺ (μέρος τοῦ χρόνου) τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 5, 4, 16. 5, 8, 18. 6, 1, 9. † ὁ Μαξιμῖνος ἐπὶ π. μὲν προεχώρησε, longe late quo proceffit (cum exercitu) 7, 2, 9. ubi, non ut in pr., de tempore, fed de intervallo ac fpatio alio, et per ellipf. fubft. tum acc. διάςημα, tum gen. τῆς γῆς f. χώρας, qui poftr. firmatur e loco fq. - c. gen. loci, ἐπὶ π. τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, longe late que per Parthorum regionem 4, 11, 12. ἐ. π. τῆς πόλεως διώκοντες, longe in urbem 7, 12, 10. b) alicuius praep. fimul, ἀφεςήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς (ἐπὶ f. κατὰ) πολὺ (διάςημα.) longius (per fpatium f. intervallum) 4, 13, 8. οὐ πολὺ - ἀφεςήκει τὸ χωρίον, haud procul 6, 8, 17. Μακρῖνον, πολὺ προκεχωρηκότα, longe 5, 4, 19. per ph. not. - fed per trop. f. mor. c. verb. πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, multum 2, 3, 4. longe 2, 10, 17. 3, 4, 3. π. περιεγένοντο οἱ λ. 3, 2, 19. π. ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων 4, 3, 8. • † c. adi. comparat. πολὺ ἐλαττόνων, multo

πομπεύειν, phyf. de perf. c. abl. rei, αὐτὸν, πορφύρᾳ καὶ πυρὶ πομπεύοντα, purpura et igni praelato 7, 1, 21. qui Bg. legerit προπομπεύοντι, dum vulg. procedere videtur p. in pompa incedentem, ingreffum, ductum, cum purpura et igne, f. indutum purpura et igne prolato.

πομπὴ phyf. de reb. et perf. εἵπετο - αὐτῷ πᾶσα ἡ βασιλικὴ π. λ. pompa 7, 6, 3. † forfan de perf. folum, τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος 1, 10, 14. - de actu potius, στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑπηρέται 2, 10, 3. ἐπὶ τῇ πομπῇ λ. in deductione 2, 6, 14. μητρὶ θεῶν πομπὴν τελοῦσι, pompam 1, 10, 11. τοὺς ἐλέφαντας, τοὺς εἰς π. ὑπηρετοῦντας, pompae 2, 11, 18. ad pomp. 2, 13, 19. πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην, λ. pompae 7, 11, 14. — ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, in pompa 7, 8, 9. - † trop. ὁ δῆμος τὸν ἢ πομπὴν παρεχόμενος βασιλικὴν 2, 4, 18. filius Pertinacis, comitatum, comites.

Πομπηϊανός, Marci et Commodi amicus, Pompeianus 1, 6, 11. 20. — Πομπηϊανῷ 1, 8, 7. Πομπηϊανὸν ib. 9.

Πομπήϊος, I. Caefaris et Augufti aemulus, Πομπηΐου, Pompeii 3, 7, 18. Πομπήϊον, Pompeium ib.

πομπικὸς, phyf. de re, ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in folo pomparum veftitu 2, 13, 5. veftibus pompalibus, pompicis, folitis geftari in pompa, - Praetorianis.

πονηρὸς, mor. de perf. Mafc. πονηρὸν οἰκέτην, improbum 1, 13, 6. πονηρῶν ἀνθρώπων 5, 2, 5. - Fem. de re, πονηρᾶς ἀρχῆς, male gefti 8, 5, 26. - Neutr. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. v. ἀ. Al. not. Fem. πονηρὰ τύχη fors mala 2, 4, 11. — c. adiuncto, τινος πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, maligna fortuna 1, 8, 5. adverfa, non favens. - † al. not., cum adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου, mala fpe 2, 1, 17. ingrata f. triftis exfpectatio. - † al. not. Neutr. c. adv. οὕτω πονηρὸν τέλος, malum exitum 2, 12, 11. infelicem, foedum.

πόνος, ph. de milit., cum al. fubft. πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis 2, 10, 17. ἀνεξικακίᾳ π. laborum 3, 8, 14. - fimul c. adi. γενναίων π. ἄσκησις 4, 7, 14. - fimul cum art. τὸ τῶν π. γενναῖον, in laborib. alacritas 2, 14, 3. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους, tolerantiam laborum 3, 8, 10. στρατιὰν, - ἄπειρον μάχης καὶ πόνων 3, 4, 1. - abf. πόνοις ἀντέχων ῥᾷστα 2, 9, 2. Severus. — Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε 2, 11, 9. Auguftus. - al. not. c. adi. γενναίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε ib. 2. moleftiis. - fimul c. gen. rei, φέρειν πόνους πάντας πορείας 2, 10, 10.

Πόντιος, p. adi. de re, τὸ Πόντιον ῥεῖθρον, Pontici fluctus 4, 3, 17. Ponticum mare f. fretum, Propontis, cf. §. 12.

Πόντος, de re f. aqua, ὅσα Αἰγαίῳ καὶ Πόντῳ ἔθνη διαιρεῖται, Ponto 3, 4, 9. vel tractus ille aquae et maris longior, comprehendens Hellefpontum, Propontida, Pontum Euxinum et Maeotida paludem, vel tantum Propontis, cf. 6, 2, 4.

πορεία, phyf. c. gen. rei f. loci, τέλη - ἐν ὁδῶν πορείαις, in viar. transitu 2, 4, 14. transgreffibus, itineribus per vias, p. actu, vel p. loco, ubi transitus. - Nominatim de milit. πόνους - πορείας, itineris 2, 10, 10. - c. art. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 3, 4, 1. 6, 5, 16. - fimul cum adi. ἡ χώρα - τὴν π. εὐμαρῆ παρεῖχεν, transitum ib. 12. τὴν - μεῖραν - ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσην τὴν π. iter faciendo ib. 4. τὸ στρατιωτικὸν vel αὐτὰ, τὰ ὄρη - ἀνεκτὴν εἶχε τὴν π. iter ib. 11. †† ἐπὶ τὴν π. ἐξήγαγεν (αὐτούς,) ad periculum faciendum 6, 8, 16. qui Bg. melius legit πεῖραν, ubi v.

13. διὰ χρ. - πεποικ., praebeat sensum et genus vestium illud antea 5, 3, 12.

πορφύρεος f. πορφυροῦς, phys. de re, c. subst. rei s. vestis, χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι, chlamyde purpurea 7, 5, 7. † τῇ πορφυρᾷ χλ. περιβαλόντες, purpurea chl. 5, 3, 25. ubi Var. Lect. per acc. τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα π. v. περ.

πορφυρὶς, (i. q. pr. πορφύρα, cf. 2. 8. 10. 4, 1, 6.) ph. c. adi. μὲ - ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο π. purpura 1, 5, 14.

πόσις phys. de re, c. adi. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, poculum 1, 17, 17. potum.

ποσότης, mor. cum gen. rei, τὴν ποσότητα τῶν - χρημάτων 2, 6, 14. quantitatem, numerum, summam.

ποταμὸς ph. infinite, c. adi. μέγιστος ὁ π. ῥέων, fluvius 7, 1, 17. Rhenus, cf. 6, 7, 4. πρός τινι ποταμῷ μεγίστῳ 8, 4, 2. Sentius aut Timavus. τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ 8, 5, 17. Natiso aut Turrus. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν 2, 10, 10. - cum verb. ποταμὸς περιρρεῖ τ. τεῖχος 8, 2, 16. urbis Aquil., cf. ante 8, 5, 17. ἀρχὰς -, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, flumine 4, 10, 5 γεφυρώσας τὸν ποταμὸν 7, 1, 13. Rhen. - 8, 4, 8. cf. ante ad §. 2. — τοὺς - τελευτῶντας - ἐς τὸν π. ἀπερρίπτουν 8, 5, 18. cf. ante ad §. 17. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, (Germani) flumine 7, 2, 12. διαβῆναι τοὺς π. fluvios 6, 4, 13. 4, 11, 3. Euphrat. et Tigris. - in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per fluvios 8, 2, 7. - c. al. subst. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν π. 2, 2, 19. fluvii limitanei Rom., in Gallia Rhenus, in Syria Euphrates in Pannon. a Danubius, etc. - 6, 6, 14. Tigr. et Euphr. ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν 2, 11, 14 ποταμῶν μεγέθεσι 2, 11, 9. fluv. limitan. supra. † οὐδὲ (περὶ) ῥεῖθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. v. ῥ. - τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου π. ῥεόντων, flumina 3, 4 10. - Magis finite διαβὰς τὴν τῶν π. μέσην γῆν, transgressus Mesopotamiam 3, 9 3. Euphr. et Tigr. τὸν π. ναυσὶ διαλαμβάνων, fluv 6, 7, 13. post pr. τοῦ Ῥήνου. - φύσις - τῶν π. αὕτη, illorum fluv. ib. 17. ubi Bg. reddit artic. per pron., de Rhen. et Danub. cf. §. 14. — λανθάνειν π. ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, fluv. illorum 6, 5, 3. post pr. τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Εὐφράτην. Cum adiuncto et regione coeli et sequente nom. propr. μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἄρκτῳ ῥέουσι, Ῥῆνος καὶ Ἴστρος 6, 7, 14. - cum adiuncto al. ex adi. loci, τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ . ῥεύματα, Italiae flumina 8, 4. 6. — cum nom. propr. praeposito, ἐντὸς Τίγριδος ποταμοῦ, Tigrim fluv. 6, 2, 3. 3, 4, 17. εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν, in Tiberim 5, 8, 18. - cum nom. propr. postposito, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, ad fluv. Gallum 1, 11, 7.

ποτὲ et ποτ', in not. temp., infiniti quidem, sed potissimum praeteriti, abs. λαβὼν οὖν ποτε βέλη, aliquando 1, 15, 11. καί ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς 4, 3, 10. - † intra art. et nom. adi. aut subst. τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipsis olim erant potiores 5, 1, 14. τό π. ῥεῖθρον, quod antea erat fluentum 6, 7, 16. † repetitum, ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, nunc - nunc 3, 13, 13. - † Post particul. condition. εἴ π. φοιτῴη δι' ἡλίου, si quando 1, 7, 9. †† sine verbo diserto finiti temp. ὅπου δημοσίᾳ - εἴ ποτε - ὀφθῆναι 4, 1, 9. si tamen aliquando, sc. conspicerentur, ὀφθεῖεν. quod tempus petendum e sq. inf. Nisi leg. δή ποτε, quoad publice scilicet aliquando conspicerentur. †† εἰ π. καὶ μάθοιεν, si quan-

— abf. ἐκπλαγεὶς τῷ πράγματι, ea re 3, 12, 20. 4, 11, 9. ὁμόσε χωρήσας τῷ π. ei rei 2, 5. 7. ἠγνόουν. πῶς χρήσονται τῷ π. ea res 5, 4, 16. συσκευήν τινα - τὸ π. ὑπώπτευεν, illud negotium 3, 12, 7. - Plur. uniuerſe, ἐν - τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res 7, 9, 1. ὅπως χρήσηται τοῖς πράγμασιν. οὐκ εἰδώς. illis rebus 2, 12, 5. - c. adi. ſubſt. ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος. ad res adminiſtrandas 2, 9, 2. — μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, negotia 2, 4, 9. — finite, c adi. πολιτικῶν π. ἀπείρως ἔχων, rerum 2, 12, 1. διοικήσει στρατιωτικῶν π. rei militaris 5, 8, 14. † ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in cauſis forenſib. 7, 7, 7. litibus. κινεῖν πράγματα πολεμικά. λ. lites 7, 3, 4. - † ambig. c. affini, δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πρ. rerum 2, 9, 3 v. δ. † ῥᾷστα - αὐτῷ τὰ πρ. ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας, res -, 7, 9. ſucceſſionem in regno. † ὅπλοις οἰόμενος δεῖν τὰ π. διοικεῖσθαι rem 6, 2, 13. poſtulata ſua et appetitionem terrarum novarum. - † c. gen. perf. εἴ τι πταίσειεν τὰ Μαξιμίνου π. res 7, 9, 24. coepta, inſtituta. ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πρ. τύχη, rebus 3, 9, 13. προδοθέντα τὰ Νίγρου π. ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, res 3, 2, 5. conſilia, iuſſa, inſtituta, de fortiter pugnando. - Peculiari not. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν π. rem 2, 7, 12. remp. publica negotia, imperium. προΐστασθαι τῶν π. rei ſummae 7, 10, 16. μή τις ἐκεῖ τοῖς π. ἐπιθῆται, rerum adminiſtrationem 1, 6, 18. ſq. τῆς σῆς ἀρχῆς, i. q. ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ ib. 8. μήπως ἐπιθῆται τοῖς π. ſummam rerum 2, 15, 3. - poſt praec. βασιλείας - τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν π. rerum 1, 1, 9. 8, 8, 8. - ὑπτίαζε πρὸς τὴν τῶν π. ἐπιμέλειαν, in rebus curandis 2, 8, 16. poſt pr. τὴν ἀρχὴν, de Nigro. πραγμάτων ἄπειρος, rerum 5, 5, 1. Heliogab. † εἰς πραγμάτων καινοτομίαν λ. ad res novandas 5, 4, 2. imperium, imperatorem. διοικουμένων τῶν π. negotia 6, 8, 7. κοινωνοὺς - τῆς τῶν π. διοικήσεως, reip. gerendae 5, 1, 15. † τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας -, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν π. καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία λ. negotiorum 6, 1, 2. - c. adi. εἰς ἐλπίδα μειζόνων πρ. ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, rerum 6, 5, 24. 2, 13, 1. † περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μειζ. π. - ἐβουλεύετο, rebus 1, 10, 7. - cum gen. perſ. ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ηὔξετο τὰ π. res 1, 11, 8. ſq. τὴν ἀρχὴν λ. - † cum praep. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύεν πράγματα, - ἀσθενῆ ὄντα λ. Syriae res 2, 10, 13. imperator Niger cum exercitu et affeclis ſ. opibus. - †† Al. not. ὁ στρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μικρά, negotii habuit non parum 3, 3, 1. moleſtias, difficultates.

πραγματεία, phyſ. ſ. mor. πάσης τῆς πραγματείας, operis 2, 15, 11. tractationis, libri.

Πραιτωριανοὶ, milit. οἱ Π. Praetoriani 8, 8, 15. τῶν Π. ib. 12. τοὺς Π. καλουμένους ib. 10. † οἱ σωματοφύλακες -, οὓς δὴ Πρ. καλοῦσιν 5, 4, 14.

πρακτέον, Paſſ. de re, ph. ſ. mor. c. pron. interrog. (τί) π. ἡγεῖσθε, quid faciendum 2, 8, 5. - cum art. ἦν ὁ στρατὸς (ἐν) ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret 4, 14, 1. quid faciendum. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ π. κοινούμενος, quid facto opus eſſet 7, 8, 2. ἐπισκέψεσθαι τὸ π. quid facto opus ſit 1, 6, 21. τὸ π. ἐβουλεύετο, quid factu opus eſſet 2, 1, 6. - Plur. περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέπτοντο, quid facto opus eſſet 2, 12, 8. 7, 10, 3. διοικήσας τὰ πρακτέα, ordinatis rebus (faciendis) 4, 8, 15. cum deſit ſane ſubſt. πράγματα ſ. ἔργα.

πρᾶξις, ph. ſ. mor., in bello, cum gen. perſ. εἰς δόξαν ἦρθη ἂν

ἡ π. αὐτοῦ, inſtitutum eius (Maximini) 7, 3, 1. bellica facta. — † τὰς πράξεις (αὐτοῦ) μεγαληγορῶν, res geſtas 3, 9, 21. - cum adi. ſimul, πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν 7, 8, 8. † τῶν ϛρατιωτικῶν αὐτοῦ παρατάξεων επειράϑητε, militaria acta 2, 2, 17. qui Bg. melius legit πράξεων. Simul extra bell. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων - γράψαι, res geſtas 2, 15, 12. — Sed tantum extra bell. c praep. αἱ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Νίγρου πράξεις, quae ducibus Nigri fecerat 3, 5, 9. facta eius ſ. acta in Nigri duces. τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, qui tunc ſummam rerum Romae ab ipſo demandatam habebat 4, 12, 7. omnes res, Romae gerendas, per periphraſ. *Praefecti urbis.* ἑαυτὸν - ἀπείργων - βασιλικῶν πρ. ab imper. functionibus 1, 11, 15. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τὲ ταῖς πράξεσι, negotiis 7, 5, 5. † ὡς πάντα - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίϛας τῶν βασιλικῶν πρ., ad maxima imperatoria munia 5, 7, 12. maxima munium ſ. munerum ſ. functionum, negotiorum. † τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς, functiones 7, 7, 8. †† Potiſſimum de dignitate ſ. munere publ. τὸ πρᾶον τῆς διοικηϑείσης πρότερον πράξεως, in adminiſtrato officio 5, 1, 3. ſq. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. † c. adiuncto, τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἢ πράξει καθεϛώτων, officio publico 5, 2, 3. - cum adi. οἱ ἐκ μετρίων π. εἰς τοῦτο ἐλϑόντες, ex mediocri ſtatu 5, 1, 14. ἐξ - πολλῶν π. - ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a multis officiis publ. 8, 7, 10. τῶν προγενομένων π. dignitatum 7, 5, 4. ſq. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. - ἐν ταῖς προγενομέναις π. rerum ante abs te geſtarum ib. 12. ἐν π. μεγίϛαις ἐξετασϑεὶς, in officiis max. ib. 3. οἱ ἐν ταῖς μεγ. π. qui in max. off. verſarentur 5, 5, 20. εὐδοκιμήσας ἐν πολλαῖς καὶ μεγάλαις π. in mult. et magn. rebus gerendis 2, 7, 8. † εἰ γὰρ καὶ - τὰ ἐν ταῖς ϛρατιωτικαῖς π. ἦν εὐκλεῆ, etſi militiae res geſtae erant celebres 2, 3, 4. ſc. πράγματα γενόμενα, res in militaribus dignitatibus (geſtae) erant celebres. ἐν πολλαῖς ϛρατιωτικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς εὐδοκιμήσας π. negotiis 2, 1, 9. - †† repetit. in vicinia, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικ. καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς -, τὰς δὲ ϛρατιωτ. τοῖς ἐξετασϑεῖσι - ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πρ. munia - in muneribus 6, 1, 8.

πρᾶος, mor. Maſc. de perſ. cum adiuncto, μέτριον καὶ πρᾶον ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι παρεῖχεν, lenem 4, 3, 4. de Geta. - Neutr. de re, c. ſubſt. πρᾶον καὶ ἥμερον ἦϑος, mitem 2, 4, 2. de Pertinace, ſed de Alex. Sev. ἦϑ. π. κ. ἡ. 7, 1, 14. c. art. p. ſubſt. ἐμοὶ - τὸ πρ. καὶ μέτριον προςφιλὲς, manſuetudo 5, 1, 7. de Macrino. — ſimul cum gen. rei. τὸ π. τῆς - πράξεως ib. 3. τὸ π. καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, mite illud 2, 4, 9. Pertin. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ π. manſuetudo 2, 8, 2. Nigri.

πρᾳότης, mor. ὑπὸ περιττῆς πρᾳότητος, manſuetudo 6, 1, 24. πᾶσαν πρᾳότητα ὑπισχνεῖτο 7, 6, 7.

πράσσω ſ. πράττω, ph. ſ. mor. in partem utr., de perſ. c. acc. rei, ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. ἵνα - τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, facere 5, 6, 3. τοιαῦτα πράττων, agens 4, 7, 1. faciens 7, 2, 9. † in contracta orat. ἴϛε γάρ με, καὶ οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. λ. - c. abl. modi, ὀργῇ πάντα πράττων, agens 4, 3, 8. cum adv. ſimul, ὡς - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς - πάντα πράττειν, ut faceret 2, 4, 18. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat 1, 14, 14. quae facere - fere-

batur, rel. πάντα ἐνθύμως πράττων, agens 3, 6, 1. ἐμβριθῶς τὰ πάντα - ἔπραττε, agebat 4, 3, 7. ὅτι πᾶν, ὡς στρατιώτης, ἔ. quod faceret 4, 7, 6. fimul in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς - λέγοντος καὶ πράττοντος, agente 5, 8, 8. - fimul cum praep. ἵν', ὥσπερ ἐν Ῥώμῃ, πάντα πράττῃ, ut ageret 7, 6, 1. - c. praep. mera, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, agere 5, 1, 15. ὡς - δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντας αὐτοῦ, quafi faceret 7, 3, 17. — † τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, facientes 1, 5, 22. fi faciamus, v. εὐδαιμον. - μετὰ π. οθυμίας πάντα ἔπραττον, faciebant 2, 11, 4. πάντα π. άξειν εἰς ζῆλον λ. facturum (effe fe) 2, 14, 7. - fimul fq. particip. modi, πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, agebat 1, 8, 1. ubi propr. praecedit adhuc cafus temp. χρόνου τινὸς λ. - †† πάντα ἔ. ἑκάτερος, πειρώμενος λ. 4, 3, 2. ut tentaret rel. - † in multipl. adiuncto, cum abl. modi et praep. c. inf. φόβῳ αὐτοῦ πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποστῆναι λ. moliebatur ad 7, 7, 9. v. ἀφίς., omnia egit, ut. - † Al. not. ἔπραττον οὐδὲν, nihil profecerunt 7, 12, 4. in expugnanda urbe. — † fimul c. particip. modi, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔ. efficiebant ib. 7. †† ᾔδεῖτο - τὸν πατέρα, πρᾶξαί τι ἀνήκεστον, patrare 3, 13, 6. i. e fratrem occidere. - †† c. adv. τοῦτον ᾔδει τραχύτατα - πράττοντα, hunc fciebat afperrime fe gerere 7, 7, 1. fc. in adminiftrando munere fuo, f. adminiftrare munus fuum, praefecturam praetorii. - † fimul c. adv. al. τοὺς ἐκεῖσε πράττοντας, iis, qui res ibi adminiftrabant 7, 7, 15. praeerant, ut praefides provinciarum, munera publ. gerebant. - † fimul c. acc. rei et praep. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. fc. τὰ πράγματα δ. [illegible] in [illegible] locis, fed hic ὅ τι δὴ τῶν πραγμάτων δημοσίων f. ὅ τι δὴ - [illegible] δημόσιον, aliquid f. quodcunque munus f. negotium publ. [illegible] antium f. admin ftrantium. - Paff. not. vulgari, pl. f. mor., de re, cum praep. et in opp. εἴ τι μετὰ πα[illegible] - λέγοιτο ἢ πράττοιτο, agatur 2. 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ - [illegible]σθαι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ageretur 1, 9, 7. - in opp. fola, οὐδέν τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, agebatur 6, 1, 4. - c. praep mera, πρὸ ἡμέρας πάντα ἐ. agebantur 2, 2, 3. κατὰ - Καππαδοκίαν ταῦτα ἐ. gerebantur 3, 3, 3. - † καθ' ὃν - καιρὸν τὰ - ἐν Ῥώμῃ ἐ. 2, 7, 6. - c. adv. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, gefta fint 1, 1, 11. ἔνθα ταῦτα ἐπράχθη, acta fuerunt 7, 6, 1. - c. gen. perf. modi, ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντος - αὐτοῦ, agebantur 6, 1, 22. — cum gen. temp. ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἧς τ. ἐ. 7, 5, 5. - † fimul c. abl. modi, ὀλίγου - τινὸς χρόνου πάντα ἐ. τῇ γνώμῃ τῶν λ. gerebantur 1, 6, 1. - † Singulatim per participp. omnium tempp., fine art., abf. τούτων πραττομένων, haec dum aguntur 4, 14, 6. — fimul c. adv. τ. οὕτω π. his ita actis 6, 4, 13. - fimul c. praep. τ. ἐν τῷ Καπετωλίῳ π. dum haec aguntur 7, 10, 9. — Cum art. ὡς ἄπιστα - εἶναι αὐτῷ τὰ ἐν Ῥώμῃ πραττόμενα, quae agebantur 8, 5, 11. τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. a rebus iucundis 6, 3, 8. eorum, quae cum volupt. aguntur. - cum adv. τὸ πεπραγμένον ἔνδον, quid geftum fit 4, 4, 10. μὲ - ἀγνοοῦντα τὰ τότε πεπραγμένα, quae acta fuerint 2, 5, 12. - Sola participp. c. var. verb. ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, res, quae agitur 3, 12, 13. εἴτε ἀγνοοῦντα τὸ π. quid ageretur 6, 8, 11. 3, 12, 18. εἰ καὶ - τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, quae fiebant 1, 13, 14. τῶν πραττομένων ἀγνοίᾳ, eorum, quae geruntur 1, 13, 3. τὰ π. ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, rerum ignaro 2, 12.

ζοντα λ. Particip. p. adi. μετὰ - κόσμου τοῦ πρέποντος, modo decente 8, 7, 13. οὐ πρεπόντων ἔργων, indecentia 2, 10, 6.

πρεσβεία, ph. de perf. πέμπει πρεσβείαν, legationem 4, 10, 2. 6, 2, 8. 6, 7, 20. πρεσβεῖαι - ἀφίκοντο 2, 4, 6. π. - ἐςέλλοντο 2, 8, 12. ἔλεγε - ἡ π. 6, 4, 8. post §. pr. πρέσβεις - πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. sq. §. 20. τῶν πρέσβεων - πρ. πέμψαι 6, 4, 6. sq. §. τοὺς πρέσβεις. - οἱ πλεῖστοι - προσήκαντο τὴν π. 7, 7, 13. sq. §. τοὺς - πρέσβεις. - πρεσβεῖαι - ἐξεπέμφθησαν ib. 10. sq. ἀνδρῶν λ. — πρεσβείας ἔπεμπον, legationem 3, 14, 8. sq. διελέγοντο. - πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους 8, 3, 1. - cum praep. πρεσβείαν - ἐκπέμποιεν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων λ. 2, 12, 10. αἱ - πόλεις - πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν λ. legationes 8, 7, 3. πρέσβεις, Plur. ph. cum solo v., διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων, a legatis 4, 15, 20. πέμψαντες πρέσβεις 1, 11, 9. 3, 2, 17. 6, 4, 7. - c. adiuncto, ἀφικόμενοι οἱ π. ἔλεγον λ. 8, 3, 4. 6. τῶν τετρακοσίων πρέσβεων λ. 6, 4, 10. τοὺς ἐλθόντας π. λ. 7, 7, 14. τῶν π. ἀπράκτων - ἐπανελθόντων 8, 4, 1. 8, 3, 16. - c. gen. perf. τοὺς π. τῶν Ῥωμαίων 6, 4, 7. 3, 14, 9. Haud dubie a πρέσβυς, (unde et sq.) ab init. p. adi.

πρεσβύτερος, ph. Masc. de perf. in relat. tacita, πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ λ. maiori 5, 3, 12. cf. ib. 7. τὸν πρεσβύτερον, maiorem natu 3, 10, 9. cf. ib. 3. τινὲς τῶν πρεσβυτέρων λ. aliqui ex senioribus 2, 14, 9. - cum gen. perf. δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, senior. 3, 14, 17. - † in opp. cum acc. aetatis ellipt. οἱ μὲν (κατὰ) τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. sq. §. οἱ δὲ κομιδῇ νέοι λ. in relat. s. opp. al. ὧν οἱ μὲν π. λ. - οἱ δὲ λοιποὶ λ. veterani 2, 2, 17. τοὺς π. καὶ λοιποὺς - φίλους λ. seniores 1, 17, 3. οἱ πρ. ὑμῶν λ. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες 6, 3, 12. - τῶν π. τοὺς δ' ἡλικιώτας λ. 1, 5, 10. τοὺς π. - τοὺς δ' ἄλλους πάντας 2, 4, 3. - Fem. de perf. Σ. μὲν ἡ πρεσβυτέρα -, ἡ δὲ ἑτέρα Μαμ. natu maior 5, 3, 6. τῇ μὲν πρεσβυτέρα -, τῇ δὲ νεωτέρα, maiori ib. 7. - Superl de perf. c. gen. perf. Masc. ὃς πρεσβύτατος ἦν ἁπάντων 1, 6, 11. aetate maximus. - Fem. Λουκίλλα - ἦν πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῶν, maxima natu 1, 8, 6. ἡ π. τῶν ἀδελφῶν 1, 13 2. τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδ. natu max. 1, 6, 11.

πρεσβύτης, phys. de perf., p. adi. c. adv. ὁ μέν, π. πάνυ, senex 4, 12, 1. - † c. pron. ἄνδρα πρεσβύτην τινὰ καὶ σώφρονα, virum aliquem provectum aetate 2, 1, 5. qui Bg. retulit pron. ad pr. subst. - ante subst. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν λ. senes imper. 8, 8, 5. - in opp. ἀνδρός, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος. - αὐτόν, ὄντα π. senem 2, 1, 7. - c. adiuncto temp. Γορδιανός, - πρ. δέ, εἰς ἔτος ἤδη περί που ὀγδοηκοςὸν ἐληλακώς, senex 7, 5, 3. — c. art. post nom. propr. Γορδιανὸς ὁ π. senex Gord. 7, 9, 9. — † ante id, c. adiuncto, ὡς - ταῦτα οἴκοι μεμενηκότι διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη, seni Gord. ib. 20. - Pro subst. c. art., abs. ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτή, senis 7, 10, 1. Gord. ἁρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας, senem utrumque 8, 8, 13. Maximum et Balbin. - Sine art. χλευάζοντες πρεσβύτην, senem 2, 1, 22. — c. adiuncto temp πρεσβύτῃ εἰς μακρὸν γῆρας - ἐλάσαντι 2, 5, 9. — Cum adi., post id, σεμνὸν π. 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ καὶ λόγου ἄξιοι πρεσβύται 8, 8, 20. ἄνανδρον καὶ ἄθλιον π. 2. 12, 11. - ante id, c. adiuncto temp. π. ἄθλιον, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα 7, 8, 9.

πρεσβῦτις, phys. de perf., p. subst. c. art. ἐπανελθοῦσα ἡ π. haec anus 5, 3, 6. anus ib. 23. 5, 7, 6. τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβύτιδος λε-

ſi prior iniuriam patiaris 3, 6, 9. qui Bg. recte leg. ſic p. vulg. πρὸς ἀδικ., ſi prius ſ. ante ſis laeſus et iniuria affectus.
προαίρεσις, mor. c. adi. ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, conſilio 2, 8, 3. cogitatio et voluntas, - cum gen. perſ. ſimul, διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης π. αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, conſil. 3, 2, 5. † ὥς γε τὰ τῆς π. (αὐτοῦ) ἐνεδείκνυτο, propoſitum 2, 4, 15. p. ἡ πρ. - in opp. ἐκ π. -, δι' ἀνάγκης λ. ſponte 3, 4, 16. voluntate ſ. ex propoſito. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει λ. voluntate 3, 10, 14. - †† Al. not. c. gen. rei et ſimul formula adv. e praep., τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae inde a principio inſtitutum 5, 1, 3. ††† χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet ac propoſitum habuiſſet 2, 5, 16. vel per hendiad. βίου προαιρέσει, ſed c. diſcrimine tamen propr., πρ. de animo, conſiliis, propenſionibus, ſed β. de externis actis.
προαιρεῖσθαι, Paſſ. forma p. Med. de perſ., mor. cum inf. ἐχθρὸς - ἀντὶ φίλου - γενέσθαι προῄρηται, praeoptavit 3, 6, 11. praetulit, maluit; ubi et cum praep. fuerit, - Med. cum rei et gen. et acc. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens periculum, praeoptans 6, 8, 13. praeſenti periculo futurum praeferens, cum mallet nunc potius ſubire periculum, quam poſtea.
προαμαρτάνεσθαι, Paſſ. de re, mor. ἀπολογεῖσθαι - πρὸς τὰ προημαρτημένα, priorum delictorum 3, 14, 8. de iis, quae ante peccata erant a ſe.
προαναλίσκεσθαι, Paſſ. de re, trop. πάσης προανηλωμένης φιλοτιμίας, omni pridem conſumta munificentia 6, 8, 9. cum finitae eſſent ſ. deſiiſſent pridem et inde a multo tempore largitiones imperatoris in milites.
προαπόλλυμι, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. oppreſſo, in opp. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοὶ, - προαπολέσαντες (σὲ,) te prius interemto, 7, 5, 14. ubi te prius perdiderimus, occiderimus.
προασπίζειν, ph. de perſ. et milit. c. gen. rei ſ. loci, ἡ ϛρ. δύναμις - τῆς σῆς ἀρχῆς προασπίζει, tuum imp. propugnat 1, 6, 18. — ϛρατόπεδα -, προασπίζοντα τῆς Ῥ. ἀρχ. protegentia 6, 2, 14. ϛρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, protegebat 5, 3, 16. - cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν φρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, ut protegerent 7, 12, 3. - c. gen. perſ. οἱ προασπίζοντες (αὐτοῦ,) protectores 5, 6, 18. ſatellites. - ſimul cum abl. modi, ὑποσχόμενοι, παντὶ σθένει προασπίζειν αὐτοῦ, eum protecturos (eſſe ſe) 6, 9, 3. i. q. §. 5. προμαχεῖν λ.
προάϛειον, (propr. adi. ſc. χωρίον ſ. κτῆμα,) ph. p. ſubſt., certi imperatoris Rom. διάγοντος ἐν τῷ προαϛείῳ τοῦ Κομμόδου, in ſuburbanis 1, 12, 11. περὶ τὸ π. ſuburbanum ib. 12. c. adiuncto ſ. expl. ἐν προαϛείοις λ. ſuburbanis 1, 11, 15. - c. adi. ἐν τοῖς βασιλικοῖς π. 3, 13, 2. - infinite, ἐν τῷ π. ſuburbano 5, 6, 13. ἔν τινι π. 5, 4, 14. 5, 4, 21. - in opp. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ π, 5, 6, 15. τὰ προάϛεια λ. 8, 4, 22. τῶν προαϛείων, in ſuburbanis ib. 12. ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ π. in ſub. 2, 7, 15.
προβαίνειν, de perſ. ph. c. adv. et particip. modi, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ ϛρατιῶται προύβησαν, progreſſi ſunt 7, 12, 10. - trop. cum adv. et acc. rei ſ. temp. ellipt. ἦν αὐτὸς (κατὰ) τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκὼς, erat provectus 2, 7, 8.
προβάλλειν, ph. de perſ. c. acc. inſtrum. προβαλόντες τὰ ξιφίδια λ. prolatis pugionibus 7, 6, 19. quum e ſinu veſtium protraxiſ-

πρόγνωσις, mor. c. gen. rei, ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praefagiendis futuris figna 2, 9, 4. ad praenofcenda futura, ad praenotionem, praefcientiam futurorum.

προγονικός, plurf. de re, Fem. c. adiuncto, πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν, avitis bonis 7, 4, 5. - Neutr. in opp. τῷ ὑστέρῳ γένει -, κλῆρος προγονικὸν 5, 1, 17. - abf. π. κτῆμα ἡγούμενος, inde a maioribus fuam elle pollellionem perfuafus 6, 2, 4. εἶναι - αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, effe illa Perfarum inde a maioribus propria 6, 4, 9. κινεῖν πράγματα π. lites avitas 7, 3, 4.

πρόγονοι, οἱ, pl. de perf. abf. maiores 2, 13, 12. fine art. c. adiuncto, τρόπαια πατρὸς καὶ προγόνων 1, 15, 15. - per praep. et formulas, τὴν ἔνδοξον - ἀπὸ π. ἄνωθεν ἀρχὴν 2, 8, 3. ἐκ π. εὖ γεγονότα 3, 5, 5. φίλα - ἐκ π. 7, 7, 12.

πρόγραμμα, pl. διὰ προγράμματος - κελεύει λ. edicto publicato 4, 9, 7. per edictum, Caracall.

πρόδηλος, mor. de re, in opp. c. adv. δύο κινδύνων -, τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ λ. manifeftum 7, 5, 11.

προδιαβάλλεσθαι, Paff. de re, pl. προδιαβεβλημένης τῆς - ἐκείνου τροφῆς, dudum infamato 2, 1, 7. iam ante inf., traducto, memorato cum vituperatione.

προδίδωμι, trop. de perf. cum acc. rei, μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον - πίστιν, nec proderent 8, 3, 9. deferere, negligere, violare. τὴν π. - προδόντας, cum deferueritis 2, 13, 16. - fimul c. abl. modi, ὅπως - πόθῳ τῆς τῶν παίδων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, proderent 5, 2, 10. - c. praep. πείσας αὐτούς, διὰ τῶν παίδων προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, ut proderent 3, 5, 10. utr. loco, deficere a partibus Nigri et ab ipfo Nigro. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν - προδεδωκότα, quod prodidiffet 6, 7, 8. defer., non perfecutus effet. - c. acc. perf. τὸν στρατὸν, αἰσθέντα προδοῦναι μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, prodere 7, 2, 14. ab eo abire, relinquere eum inter hoftes. - fimul c. adv. ὃν - ἀνάνδρως προυδώκατε, prodidiftis 2, 13, 13. violata fide necaftis. - fimul c. dat. perf. (αὐτὸν) προδοῦναι τοῖς βαρβάροις, ut proderent illum barbaris 7, 1, 16. refciffo ponte, traderent f. relinquerent barbaris. - Paff. de perf. οἱ δὲ ὑπεῖκον, προδεδομένοι λ. proditi 2, 13, 20. Praetoriani in manus et poteftatem Severi militum traditi, non fervata fide, a Severo data aliquo pacto. ὅτι - προδοθείη ὁ εἰσελθὼν στρατὸς, quod proditus fuerit 6, 6, 1. traditus in manus hoftium, relictus inter hoftes et in hoftium terra, non adveniente illuc imperatore ipfo. - de re, c. praep. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, proditas Nigri res 3, 2, 5. defertas, neglectas, v. πρ.

προδοσία, mor. προδοσίας γενομένης, proditione 1, 10, 15. fq. explic., indicium rei fufcipiendae. τὸ - ἐκνηγὸν - προδοσίας φέρει διαβολὴν 2, 8, 4. denegati auxilii. βαλάντια - μέγα δέλεαρ προδοσίας 5, 4, 4. violandi fidem erga imperatorem.

προεγκεῖσθαι, Paff. f. Med. de re, pl. τῆς προεγκειμένης τροφῆς, cibo, qui inerat 1, 17, 23. cibo, iacente f. polito ante, fc. ἐκεῖ f. ἐν αὐτῷ, τῷ στομάχῳ, f. αὐτῇ, τῇ κοιλίᾳ.

προεδρία, pl. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ λ. primum locum 1, 8, 9. noftr. *Vorfitz*. - † trop. c. abfni, οὐ - ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, principatus 2, 3, 17. vulgo praerogativa, noftr. *Vorzug*.

(fupra) 5. 8, 19. διὰ τὴν προειρημένην - ἐμπειρίαν, ob eam, quam fupra diximus, exper. 6, 8, 4. τὰς προειρημένας θυσίας, ea, quae (fupra) diximus facrificia 5, 6, 21. cf. §. 14 5, 5, 1 l. fqq. - τῷ π σχήματι, eo, quo (fupra) dictum eft habitu 5. 5, 14. cf. §. 5. fqq. - Sed fine fubft. c. art. καθ' ὃν - καιρὸν τὰ προειρημένα - ἐπράττετο, quae dicta funt 2, 7, 6. pracdicta. ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων. ab iis, quae d. funt 4, 3, 8. ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, in illis, quae iam d. funt 6, 1, 1. 7, 1, 1. — τοῖς π. ὅμοια διαλεχθεὶς, in candem fententiam locutus 6. 4, 2. fimilia iis, quae ante dicta funt, f. ante dictis, cf. 6, 3, 5. fqq. — διοικήσας - τὰ πρ- quae iam dicta funt 7, 2, 1. 9. illa, quae iam diximus 7, 6, 18.

προελθεῖν, f. προέρχεσθαι. Med. de perf. ph., univerfe, cum gen. loci, μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας ἐτόλμησαν, exire fuo territ. 2, 10, 13. οὐδὲ τῆς πόλεως π. ἐτόλμα, urbe egredi 2, 11, 17. 7, 10, 13. † π. τῆς βασιλείας, relicta regia 4, 13, 7. v. β. - μοὶ -, προελθόντι τῶν βασιλείων mihi, ut cgreffus palatio 3, 12, 12. c. praep. προελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, prodire ad 2, 2, 1. ὡς - ἐπ. τὰ - γυμνάσια προελθόντα (αὐτὸν,) veluti ad - egreffum 6, 8, 11. προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν, ire in 7, 10, 16. - Senfu pecul., de oratur., c. adiuncto, προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, prodiit 2, 5, 7. - fimul c. praep. et gen. loci, αὐτὸν, σὺν τῷ παιδὶ προελθόντα τῆς σκηνῆς, ὡς - διαλέξαιτο αὐτοῖς, egreffum tabernaculo 8, 5, 22. - cum mero gen. tali, τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo egreffus 2, 5, 8. - c. praep. et adv. πάλιν π. ἐς τὸ πεδίον 6, 9, 4. - abf. ὁ δὲ π. progreffus 4, 4, 14. 1, 5, 4. nifi hic quidem poftr. locus referatur fimul ad fq. claffem. — Senfu pecul. (ut fupra πρόειμι.) de imperat. c. praep. οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου - προελθεῖν, λ. ex - prodire 1, 16, 8. προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ - λουτρὰ λ. egreffo ad 1, 17, 7. - de privato Severo, μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι, cum prodiiffet 2, 9, 6. - †† Per formulam, cum gen. loci, ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς π. fimulac ex alvo prodii 1, 5, 14. natus fum. - Med. fenfu illo pec. de imperat. c. adv. et praep. κἀκεῖθεν προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας, proceffurus ad 1, 16, 12. - † de privatis, mane falutantibus Praefectum praet. abf. οἱ μὲν - οὐδὲ προεληλύθεσαν. neque prodierant adhuc 7, 6, 17. poft fyn. προϊέναι. ††† Per loca ambig. lectionis, de re, trop. προελθούσης ἀδείας λ. procedente licentia 2, 2, 7. qui Bg. retinet vulg., forte p. prorumpere f. fe exferere et oftendere; ubi tamen melius προσελθ. cf. ib. de 7, 4, 10. et 7, 8, 5.

προέχειν, de perf., trop. c. praep. ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ — προυχόντων, οὓς λ. felectis aetate eminentibus 7, 10, 6. - fimul c. abl. rei nudo, ὃν ἴσμεν προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - σωφροσύνῃ βίου, λ. quem fcimus eminere 2, 1, 2. - † c. tali abl. et fimul gen. perf. ὃς ἦν αὐτῶν γένει - προύχων, qui caeteros anteiret 7, 5, 10. †† ὧν - καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, quibus et multitudine univerfi et fortitudine finguli praeftatis 2, 10. 9. qui Bg., fervans Lat. feverum ad ἀνδρ., variam refert verbi rectionem, ut habeat, praeter gen. perf., tum abl. rei nudum πλ., tum etiam alium abl. talem c. praep., pro qua tamen alii malunt unum fubft. εὐανδρία.

προηγεῖσθαι, Med. de perf. ph. f. trop. c. gen. perf. et abl. modi, τοῖς ἔργοις πάντων προηγούμενος, praceundo 6, 8, 5. labores et operas prius fufcipiendo, quam milites.

β. ἕδρα, cum (ipſe) reſediſſet in 1, 9, 6. praeſediſſet, ante reliquos ſpectatores.

προκαλεῖσθαι, Med. de re, trop. cum acc. rei, τὰ δεινὰ - οἶκτον προκαλεῖται, provocant 1, 4, 4. excitant, faciunt, ut oriatur in animo. - c. acc. perſ., praep. et adv. - ἔτι - καὶ μᾶλλον αὐτὸν εἰς ὠμότητα - προυκαλέσατο συνωμοσία τις, incitavit 7, 1, 11. — ſed de perſ. c. acc. perſ. et praep. ὁ δὲ - προκαλεῖται - ἡμᾶς εἰς μάχην, provocat 6, 3, 11. - ſimul c. abl. modi, Φήμῃ - πλεῖους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, alliciebat 4, 3, 6. - ſed cum adv. ὡς - αὐτοὺς εἰς εὔν. - πάνυ προεκαλέσατο, excitavit 6, 8, 16. - c. acc perſ. et particip. modi, αὐτὸν προυκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες, lacellivimus (ad bellum) 4, 14, 13. - c. acc. rei et praep. προκαλεσαμένων - τὰς ὀρέξεις - εἰς - ἐπιθυμίας, provocantibus 6, 1, 12.

προκαταλαμβάνειν, ph. de perſ. c. acc. loci et forſan quoque cum adv. μή τις ἐκεῖσε προκαταλάβοι τὴν β. ἑςίαν, ne - occuparet 1, 6, 8. - c. acc. tali tantum, τὰ ςενὰ - προκαταλαβεῖν, ut occuparet 2, 11, 15. 7, 8, 27. praeoccupare 3, 1, 13. Φθάσωμεν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus prius occupare 2, 11, 18. — Paſſ. de re, c. praep. διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι, quod ab igne occupati eſſent 7, 12, 14. μαθὼν - τὸ Βυζ. προκατειλημμένην, praeoccupatum eſſe 3, 2, 1. ἅπαντα (νῆες καὶ ὀχήματα) προκατείληπτο, prius occupata fuerant 8, 5, 14. praerepta hoſtibus. - Med. c. acc. loci, ςρατιὰν, προκαταληψομένην τὸ Βυζ. qui praeoccuparet 3, 1, 10.

προκατασκευάζειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. rei et adv. λάθρα τοῦτο προκατασκευάσαντα, id prius molitum 6, 8, 11. praemolitum, praeparantem.

προκατελθεῖν, ſ. προκατέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. τινῶν τῶν σὺν αὐτῷ προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν, quibusdam.

προκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de re, c. praep. et particip. modi, ἡ - εἰκὼν ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντος πρόκειται ὡχ ἰῶσα, compoſita iacet 4, 2, 4. propoſita eſt, iacet in publico. πρ. αὕτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, praeiacet in 8, 1, 8. ſq. ἱδρυμένη - πόλις, - ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare ſita 8, 2, 6. † ph. paſſim de perſ. c. adv. et nominat. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, his ſtatis 2, 13, 10. proſtatis. - Trop. de re c. dat. perſ. πρόκειται δέ σοι αἵρεσις, datur optio 3, 11, 11. proponitur. — Singulatim Particip., Maſc. c. ſubſt. δύο κινδύνων προκειμένων, cum propoſita ſint 7, 5, 11. ubi defuerit pr. dat pron. σοὶ, propoſitis. impendentibus tibi, inſtantibus. - Neutr. ſimul c. dat. perſ. diſerto, τὸ ἡμῖν προκείμενον ἔργον λ. noſtrum praeſens factum 7, 5, 16. nobis propoſitum, quod nobis propoſuimus, ſtatuimus peragere. - † Sine ſubſt. c. art. εἴχετο τοῦ προκειμένου, intentus erat propoſito 4, 12 13. ſc. ἔργου ſ. πράγματος, rei propoſitae, aurigationi. ἔπειθε αὐτοὺς) μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, in praeſenti ſtatu 8, 3, 16. in re propoſita, defenſione urbis.

προκενοῦσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. modi, πάντα προεκεκένωτο τῇ - ἀσωτίᾳ, iam exhauſta erant 2, 7, 3. evacuata.

προκηρύττειν, v. προςκ.

προκινδυνεύειν, ph. de perſ. c. gen. perſ. ἴςε - μὲ - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, pericula ſubiiſſe pro vobis 5, 1, 4.

πρόκλησις, mor. c. praep. et in opp. ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρ. δέδοτο - ἐς τὸ λ. invitatio 7, 3, 4. - ſed c. ſolo adi. τὸ ἄρχειν

τῆς ὄχθης - τὴν π. cura 1, 6, 23. ἐπεὶ - τὴν π. ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς λ. 1, 8, 2. † ᾧ τὴν π. (αὐτῆς, τῆς Ἀσίας) καὶ στρατηγίαν - ἐγκεχειρίκει 3, 2, 2. - cum gen. perf. ἐγχειρίσαι - πρόνοιαν τῶν - στρατευμάτων, cur. 1, 9, 2.

πρόοδος, ph., de actu, fenfu pecul. de imperat. Rom. ἐν ταῖς προόδοις λ. in prodeundo 2, 4, 2. 5, 8, 9. progreffibus, proceffibus.

πρόπαππος, ph. ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον λ. proavum 1, 7, 7.

προπέμπειν, ph. de perf., fenfu pecul. cum acc. perf. ὥσπερ εἰώθασι π. τοὺς βασιλέας, profequi 2, 6, 19. † π. (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, deducere ib. 17. - Senfu vulg. c. eodem cafu, fimul c. praep. et coniunct. προύπεμψε λογάδας - δι' ἑτέρων ὁδῶν -, ὡς λ. praemifit 2, 13, 21. - fimul c. particip. fut. π. - στρατιὰν προκαταληψομένην λ. 3, 1, 10. 8, 1, 2. - cum folo acc. perf. προπέμψαι τὰς - φάλαγγας, praemittere 7, 8, 26. - Paff. τὰς προπεμφθείσας φ. praemiffas 8, 2, 4.

προπετής, mor. de perf. c. adiuncto, νεανίσκον, - προπετῆ καὶ θρασὺν, temerarium 1, 8, 11. praeceps, properans nimis et inconfideratus. - Neutr. de re, τὸ - ἐπιτολμᾶν - προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστὶ,) temeritas eft 2, 8, 4. - Compar. p. adv. οἱ προπετέστερον φθεγξάμενοι, proteryius 4, 6, 12. per fcommata, cf. §. 10. ἀπεσκ. et 12. σκω. λ. - προπετῶς, in opp. μᾶλλον, ἢ ἐμπείρως λ. temere 3, 1, 7. - cum adiuncto, π. καὶ ἐπιόρκως λ. proterve 6, 9, 2.

προπηδᾶν, ph. de perf. cum gen. loci et affini particip. modi, προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, exfilit e 4, 4, 8. προπηδήσας τῆς β. σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, cum profiluiffet ex 6, 9, 1. † προπηδῶσιν (αὐτοῦ, τοῦ οἰκίσκου,) profiliunt 7, 6, 19.

προπομπεύειν, phyf. de re, cum gen. perf. ὅσα - τῆς θεοῦ προπομπεύει, quae deam in pompa praecedunt 1, 10, 11. ante deam praeferuntur in p. τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς, in p. praecedebat eam 1, 8, 8. τὸ π. - ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, ignem fibi praeferri 2, 3, 5. † προπομπεύοντος τοῦ πυρὸς, praecedente in pompa igne 2, 8, 10. fcil. αὐτοῦ, qui gen. et oppreffus in fq. loco. τὸ πῦρ προεπόμπευεν 7, 6, 4. - †† de re et perf. fimul, ἀγάλματα - θεῶν - καὶ στρατὸς - προεπόμπευον τοῦ θεοῦ, pompam (dei) comitabantur 5, 6, 20. - de perf. fola, ὥσπερ εἰώθασι θύοντος - βασιλέως προπομπεύειν, imperatorem in pompa profequi 2, 13, 4. Praetoriani. †† εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐστὶ, βασιλέα προπομπεύειν, quam fieri folet imperatore deducendo 4, 5, 1. qui Bg. ceperit p. προπέμπειν, et c. acc. perf., qui pendeat potius a formula ἔθ. ἐ., quam mos eft regem in pompa procedere f. fimpl. ire f. procedere in pompa; pro qua notione verbi, non illa certiffima, aut legi oportebit προπέμπειν, (in quod tacite Bg. poteft correxiffe,) aut cum Ms. in gen. βασιλέως, ut v. πρ. vulg., ficut et formula ἔθ. ἐ., referatur ad cohortem Praetor., qua de et fermo in praeced. proxime. - cum gen. rei, προπομπεύσαντες αὐτῆς, (τῆς κάλπης,) 4, 1, 7. ei praeeuntes in pompa.

Προποντὶς, fretum, Byzantio adiacens, ante Pontum Euxin. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, Propontidis 3, 1, 11. 5, 4, 22. τῷ π. τῆς Π. 6, 2, 4. - fine art. τῷ Προποντίδος ῥεύματι 4, 3, 12.

προπράττεσθαι, Paff. de re, ph. c. dat. perf. et c. adiuncto, ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, indigna rebus (ante ipfi f. ab eo) geftis 2, 5, 6. v. προβ. Particip. folum c.

in pugnando 2, 10, 17. τὸ π. τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν λ. in dando 6, 9, 9. at c. verb. δεῖσθαι χειρὸς πλείονος π. βοήθειαν λ. ad 3, 14, 2. ἡ ἵππος - π. δρόμον ἐπείχετο 6, 5, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι - π. φυγὴν 4, 11, 10. τί γὰρ ἔχρηζον αὐτῶν π. γάμους ; ib. e. 5, 6, 7. † ἀγαγέσθαι αὐτοῖ τὴν θυγατέρα π. γάμον, in matrimonium 4, 10, 3. π. θάνατον ἐκδώσεις - οἰκέτην, neci 1, 15, 6. τὸν - ᾔτουν π. ἀναίρεσιν, ad necem 6, 9, 8. τοὺς - συλλαμβάνεσθαι π. τιμωρίαν 5, 8, 15. ψευσάμενος π. τὸ χρειῶδες, commodi caufa 2, 9, 18. propter. π. τὸ ἑαυτοῦ χρ. in fuos ufus 6, 7, 3. † repetit. π. τὴν χρείαν -. π. τὰ καλοῦντα λ. 3, 7, 16. v. χρ. et καλ. Poft al. fubft. ἐμπόδιον - π. τὴν δίοδον λ. 3, 14, 15. v. δ. - νεκρῶν ἀναίρεσιν π. ταφὴν λ ad 7, 9, 16. - Poft fubft. fed fq. inf. ἀγῶνα, π. τὸ - παρασχεῖν, ad 2, 3, 16. v. παρ. - μέλλησιν π. τὸ - ἐπάγειν λ. in adducendo 6, 7, 1. - fed poft verb. π. τὸ φυγεῖν - ἐμποδίζονται, ad 4, 15, 9. π. τὸ μὴ πταῖσαι λ. ne 5, 6, 18. π. τὸ - στέργειν λ, ut 5, 7, 6. ἐγκαταμιξάντων - π. τὸ ἁρπάζειν λ. rapiendi gratia 7, 12, 15. - at ante f. poft adi. ἡ δύναμις - ἣν π. τὸ ἀπομάχεσθαι ἀξιόχρεως λ. ad 5, 4, 6. χωρία, ἐπιτηδειότερα - π. τὸ λ. 6, 4, 14. 6, 8, 9. εἰσὶ - π. τὸ νήχεσθαι. ἐγγεγυμνασμένοι 7, 2, 12. - † Al. not. c. Acc. perf. per formulam, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς - τιμὴν κατατεθεῖσθαι 1, 4, 7. apud vos. — † Al. rurfus not., a) per adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν - ἀλγηδόνα, vobiscum 1, 5, 5. - b) per fubft. τὴν π. αὐτὸν ἐπιγαμίαν 1, 8, 6. illam cum eo affinitatem. τὴν π. α. συγγένειαν, cum eo 2, 6, 13. 4, 8, 3. καμάτων κοινωνίας τῆς π. ὑμᾶς, vobiscum 4, 14, 10. γυμνάσια τὰ π. θηρία, cum 1, 17, 19. ἡ - π. τὸν δῆμον διαφορὰ 8, 1, 1. cum f. adverfus. εἰρήνην - π. Ῥωμαίους 6, 7, 22. (8, 7, 8. cum,) τὰς π. αὐτοὺς σπονδὰς ib. 23. c) per verb. ἐξ ἀρχῆς. - συζῆναι π. αὐτὸν, cum eo 1, 10, 9. δι' ὧν ἐσπένδετο π. αὐτ. cum 2, 12, 5. v. σπ. - †† repetit. diverfo fenfu, σπεισάμενος π. τοὺς βαρβάρους, - πρός τε τὸν ἀδελφὸν ἠπείγετο, - cum barb. - ad germanum 3, 15, 12. τοῦτο - π. ἐκεῖνον ἐνειμάμην, cum 3, 6, 5. 3, 10, 12. φιλονεικοῦσα π. τὴν λ. cum 7, 6, 2. - † Al. not. vel eadem pr., nominatim cum pron. πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες 3, 2, 14. fecum f. inter fe, v. στασ. - π. α. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter fe 5, 2, 14. 6, 7, 13. - Al. not. cum Acc. perf. it. rei, amice aut hoftiliter, a) per verb. ἐκ - ὧν - διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, erga vos 1, 4, 6. ἀπεχθῶς π. αὐτὸν διακείμενοι, in ipfum 1, 9, 15. v. δ. - † repetit. 3, 10, 14. ἀπεχθ. ἔχοντες π. αὐτὸν 1, 12, 11. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται - πρός τε τοὺς λ. adverfus 1, 2, 9. ἄνοπλοι π. ὡπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. 2, 13, 8. οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος π. πᾶσαν λ. contra 2, 14, 14. - repetit. π. αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι καὶ πόλεμον ἐγεῖραι π. ἄνδρα, cum ipfo - adverfus eum 3, 5, 6. π. τοὺς βαρβάρους ἰὼν, contra 7, 8, 23. 6, 3, 3. b) per fubft. ἡ π. τοὺς φίλους αἰδὼς, amicorum reverentia 1, 8, 5. erga 2, 6, 21. 8, 7, 13. τῆς π. τοὺς δημότας ὕβρεως 2, 4, 2. τῆς πρός με τιμῆς 2, 3, 12. v. τ. - τῆς π. με πίστεως, erga 3, 6, 6. 8, 3, 9. τὸ π. θεοὺς σεβάσμιον 2, 10, 3. τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν 3, 9, 1. εὔνοιαν, ἣν εἶχον π. αὐτ. 8, 6, 12. μίσους π. τὴν σύγκλητον, adverfus 1, 8, 14. τὴν π. ἐκείνους ὀργὴν 3, 8, 3. φιλονεικία - π. βασιλέα 4, 14, 14. ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις π. τοὺς πολεμίους 2, 9, 12. τὸν π. Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸ ἐπιστρεφὲς π. τοὺς, adverfus 7, 10, 10. — †† repetit. diverfo fenfu, τῇ π τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην π. μάχας, adverfus barb. - ad 7, 9, 7. ††) c) c.

θυμαδὸν εὐφήμησαν, Σεβάσμιόν τε καὶ Βασιλέα προσηγόρευσαν, salutarunt 2, 3, 6. - cum praep. ἐπεὶ - αὐτὸν - ἡ σύγκλητος ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδοις προσηγόρευεν, salutavit 2, 14, 4. sub adventum in urbem. - it. sine adiuncto, ἡ σ. προσηγόρευσαν (αὐτὸν,) consalutavit 3, 8, 6. ἡ σ. προσηγόρευσεν (αὐτοὺς,) consalutavit 4, 1, 5. - † οἱ προσαγορεύοντες τοὺς λ. qui salutarent ib. 7. vel salutabant, praes. p. impf. aut p. plusq., Senat. vel praecentores populi. - Al. not. universa, c. acc. rei dupl. τὰ ἀνδρεῖα - Θεμ[ελ]ιά π. ῥαγορεύουσι, vocant 7, 8, 15. - Pass. not. priori, de pers. c. praep. αὐτὸς ὑπὸ - τοῦ στρατοῦ Σεβαστὸς προσαγορευθεὶς, salutatus 6, 9, 13.

προσάγω, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. προσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ στρατόπεδον, adducere 1, 5, 1. - Pass. de re, c. dat. pers. et adv. πανταχόθεν θυσιῶν αὐτῷ προσαγομένων, cum adducerentur 4, 11, 3. - sed cum dat. loci, θυσίαι βωμοῖς εὐθὺς προσήγοντο, adducebantur 8, 6, 14. - sed in bello, μηχαναὶ π. τῷ τείχει, admovebantur 3, 9, 8. ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, cf. 9. 26.) δᾷδας ἐπέβαλλον, machinis, quae muro admoverentur 8, 4, 3. - † De pers., simul cum praep. et nominat. modi, ἄκων προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ταῖς - ὄχθαις, appulsus 3, 9, 17. in navibus ipse imperator cum milit. - Med. trop. c. acc. pers., abl. modi et praep. τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, adsciverat 1, 3, 12. † τοὺς - εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχ. προσήγοντο, adsciscebant 1, 10, 4. e Ms. p. vulg. προήγ. - c nominat. modi, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων -, π. αὐτοὺς, sibi adiungebat 2, 10, 1. - † repetit. in vicinia per rect. var. ἤλπιζε, προσάξασθαι τὸν δῆμον -, εἰ - ἐπιδόσεσι - προσαγάγοιτο (αὐτοὺς,) se adiuncturum sibi plebem, si alliceret 1, 12, 9.

προσαναιρεῖν, ph. de pers. c. acc. pers. προσανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλ. trucidarunt autem insuper et filios 1, 13, 11.

προσαπόλλυσθαι, phys. Pass. de pers. abs. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγοι προσαπώλλυντο, simul perierunt 4, 9, 15.

προσαράττεσθαι, Pass. de pers. trop. c. praep. μὴ - εἰς - ἐπιτηδεύματα προσαρραχθῇ, allidatur 1, 4, 8. nostr. verschlagen werde auf. detrahatur, i. amet, deditus sit, exsequatur, suscipiat; quae vulg. scriptura sit a them. ῥάσσω, ut Var. L. προσαραχθῇ a them. ἀράττω.

προσβάλλειν, ph. de pers. in bello, cum dat. loci, εἰ τῷ τείχει προσβάλοι ὁ δῆμος, oppugnaret 2, 5, 15. irrueret, invaderet. ὡς προσέβαλε τοῖς τείχεσι, successit moenibus 5, 4, 4. sq. πολιορκοῦντι στρατῷ. † c. adiunctis, ἐπῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, καὶ, ὡς πολιορκήσοντες -, προσέβαλλον ταῖς πύλαις λ. invadunt portas 7, 11, 16. — c. adv. προσβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι) invadere 8, 4, 10. - simul cum adiuncto, τειχομαχῆσαι, πολλάκις - προσβαλούσας λ. saepe licet aggressas 8, 2, 4. sc. αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, quod latet in pr. v. aut αὐτῇ, τῇ πόλει, e §. pr.

προσβολὴ, ph. in bello, μηδεμίαν ὑπομένειν προσβολὴν, invasionem 8, 5, 2. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν, invasiones 8, 4, 19. † cum dativ. loci, τῷ τείχει - ἐγίνοντο προσβολαὶ, oppugnationes 7, 12, 4.

προσγίνεσθαι, trop. de re, cum praep. sed oppresso dat. pers. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην (αὐτοῖς,) acquisitam 7, 3, 8. quae iis accesserat s. accreverat, obtigerat, contigerat, quam consecuti erant.

προσδραμεῖν, phyſ. de perſ. abſ. προσδραμόντες λ. accurrunt atque 2, 13, 19.

πρόσειμι, (ab εἰμὶ,) trop. de re, cum dat. rei, γνώσῃ, - ὅτι - ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς λεχθεῖσιν, ineſſe 2, 1, 23. adeſſe, ſubeſſe, eſſe in.

πρόσειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. ſenſu bell., abſ. ὡς ἀπηγγέλη προσιὼν, illum accedere 4, 14, 7. cum exercitu, i. q. §. pr. ἐφίσαται. cum adv. temp. ἀγγέλλεται αὐτὸς ἤδη π. 2, 12, 1. ἤδη προσιόντος αὐτοῦ, adventante 3, 1, 4. e. - ſimul cum praep. αὐτὸν προσιόντα πυνθανόμενοι τότε μετὰ - στρατοῦ, accedere 2, 11, 10. - nominatim in oppugnatione, abſ. τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingruentem hoſtem 8, 2, 13. - c. dat. loci, ὡς ἀπηγγέλη - ὁ στρατὸς προσιὼν τῇ πόλει, accedere ad 7, 9, 8. - Al. ſenſu, eo que milites. c. dat. perſ. οἱ στρατιῶται - προσίασι τῷ M. accedunt ad 6, 9, 11. προσιέναι ἀνδρὶ λ. ut accederent ad ib. 10. Senſu vulg., abſ. ſ. oppreſſo dat. perſ. ἔθος ἦν αὐτῷ, προσιέναι (αὐτῇ,) accedere (ad eam) 1, 17, 12. in cubiculum. ὡς μήτε τινὰ π. (αὐτῷ,) ut non ... non accederet (ad ipſum) quisquam 3, 11, 4. in ... π... ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι (ἑαυτῷ) παρεῖχεν, accedentibus (ad ſe) 4, 3, 4. domi vel extra. - adeuntibus 5, 2, 7. τοὺς προσιόντα αὐτῷ δεξιούμενος, adeuntes 1, 2, 5. - c. dat. perſ. diſerto, προσίασι τῷ ἐπ. adeunt 7, 2, 11. tamen malo animo. — αὐτῷ οἱ ἱππεῖς 8, 6, 13. advecti equis. οὐδέ τινα εἴα προσιέναι τῷ λ. accedere ad 6, 1, 12. in aula. - cum dat. loci, ἰατροὶ - προσίασι τῇ κλίνῃ, accedunt ad 4, 2, 7. - c. praep. αὐτομόλων τὸ πλῆθος - εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσιὸν, accedens 5, 4, 7. - De re, trop. c. adv. ἑτέρας ἤδη προσιούσης, adveniente ib. 12. accedente 7, 11, 18. † in opp. et cum adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν, inſtans 6, 8, 9. - Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. et adv. οὔτε - τὶς αὐτῷ - ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ λ. adibat 3, 5, 11. - c. praep. ὁ στρατὸς - π. ἐν εἰρηνικῷ σχήματι, accedebat 8, 7, 5. ſimul cum dat. loci, ἐν εἰρ. σχ. προσῄεσαν τοῖς τείχεσι λ. accedebant ad 8, 6, 3.

προσειπεῖν l. προσέπειν, ph. de perſ., ſenſu pecul., de milit. erga imperat. c. acc. perſ. dupl. ἐπεὶ - ὁ στρατὸς (αὐτὸν) προσεῖπε βασιλέα, ſalutavit 5, 5, 1. Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν, ſalutarunt 2, 2, 22. de al., c. nominat. med., ἐνεδρεύων (αὐτὸν) προσεῖπεν αὐτοκράτορα 3, 12, 18. - de imperat. erga cives, ὅσον - τοὺς δήμους προσειπεῖν, quo ad alloqueretur 2, 11, 11. in transitu per urbes. - it. ſenſu vulg. ὡς προσειπεῖν (αὐτὸν,) ut alloqueretur 2, 1, 15. ſq. ſimul φάναι in orat.

προσέρχεσθαι, phyſ. de perſ. c. dat. loci. ἐπεὶ - τῷ τείχει προσῆλθεν, ad mur. acceſſit 2, 6, 11. collocuturus; it. in ſq. - οὔτε προσῆλθον τῷ τ. acceſſerunt ad ib. 8. - c. dat. perſ. προσελθούσης ὑμῖν - δυνάμεως, poſtquam acceſſerunt 3 6 14. - †† c. acc. perſ. et anim. it. cum particip. modi, ὡς ἀνελθόντα αὐτὸν - προσῆλθον, - εὐφημήσοντες, ad eum - acceſſerunt 2, 13, 7. - abſ. προσελθόντες οἱ νεανίσκοι, progreſſi ad hos adoleſcentes illi 7, 4, 10. qui Bg. explevit caſum aliquem perſ. et pron., dat. ſ. acc. αὐτοῖς ſ. αὐτούς. - †† c. caſu temp. προσελθὼν τῆς τρίτης ἡμέρας, egreſſus 7, 8, 5. qui Bg. legerit προελθ. c Ms. cf. in eandem Var. L. 3, 12, 12. 7, 10, 16. 1, 5, 4. 2, 2, 7. ubi de re dicatur, v. προσερχ.

προσεύχεσθαι, Med. de perſ. ph. c. inf. προσευξαμένη, λ. precata, ut 1, 11, 12.

-- De perf. quafi ph. c. particip. modi, ἐπειδὴ προσέκειντο, λιπαροῦντες λ. inftarent 3, 15, 8. e. - fimul c. al. particip. modi, καὶ μηδὲ μελλήσαντες π. ἐκλιπαροῦντες, et nec cunctati inftabant 2, 7, 12. perfeverabant, continuabant, vel p. adv. inftanter, conftanter, porro obfecrabant. - fed mor. c. praep. eadem et advv. πρὸς - τοῦτον - αὐτὸς ἀπεχθῶς προσέκειτο ἄνωθεν, ἐκ λ. erga hunc inimico animo affectus erat 7, 9, 5. animatus erat, v. ἀπ.

προσκηρύττειν, ph. de perf. c. acc. rei et adi. modi, προσεκήρυττον ὤνιον τὴν βασιλείαν, promulgabant 2, 6, 7. per praeconem indicabant; ubi al. volunt προεκ.

προσκομίζειν, phyf. de perf. c. acc. rei, προσκομίζουσι τὸν σύνδεσμον λ. reddunt 4, 12, 11. apportabant, afferebant, tabellarii. fimul c. particip. modi, λευχειμονοῦντες - θεῶν - προσεκόμιζον ἀγάλματα, afferebant 8, 7, 4. legati, ut tum pompam facerent fplendiorem, tum deos fuos adderent faventes, id que etiam in honorem victoris imperatoris.

προσκτᾶσθαι, Paff. de re, ph. in opp. τῶν μὲν προσκτωμένων - καταφρονῆσαι, τῶν δ' οὔπω παρόντων λ. acquifitorum 1, 8, 4. fc. χρημάτων, opum, pecuniarum. - Med. de perf. trop. c. acc. rei, βουλόμενος προσκτήσασθαι τὴν - νίκην καὶ προσηγορίαν, acquirere (fibi) 3, 14, 9. confequi, tenere.

πρόσκτητος, Paff. de re, trop. Mafc. c. fubft. fem. προσκτήτῳ - ἀρχῇ, acquifito 1, 5, 13. opp. fq. hereditarium.

προσκυνεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et particip. modi forfan, παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, adorabant 4, 1, 7. v. παρ. c. acc. perf. προσκυνήσας (αὐτὸν,) ὡς ἤδη βασιλέα, cum adoraffet 3, 11, 18. - Paff. de re, c. adv. et adiuncto, ἐς τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα - προσκυνεῖται, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, adorantur 4, 4, 12.

προσλαμβάνειν, trop. de perf. c. acc. rei et abl. modi, it. adv. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θάρσος ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, acquirentes 8, 5, 3. affumentes, accipientes, confequentes. - c. acc. eod. et praep. νεότης, ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προσλαβοῦσα, infuper adepta 1, 3, 3. vel fimpl. adepta, nacta. - Med. de re, c. acc. perf. τὰ - δεινὰ ἡμᾶς προσλήψεται, nos etiam occupabunt 1, 15, 6. apprehendent infuper, vel fimpl., obtingent, evenient nobis.

προσμένειν, ph. de perf. fenfu milit. abf. vel c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως - ἐνθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει, permanere 4, 15, 15. in campo pugnae. - c. al. adv. et coni., in opp. ἀεὶ τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν λ., τότε δὲ προσμενόντων, ὡς λ. durantibus ib. 16. — Al. fenfu, c. adv. et particip. modi, μέχρι - τινὸς, τοιαῦτα βοῶντες, προσέμενον, manebant 6, 9, 10. in campo caftrorum et ap. priorem ducem.

πρόσοδος, ph. de re, cum praep. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. reditibus 3, 1, 11. fc. οὔσαις f. γινομέναις. - abf. f. c. adi. tantum, πρ. πλουσίαις, proventu 7, 12, 13.

προσοκέλλειν, phyf. de re et navib. cum dat. loci, προσώκειλε ταῖς - ὄχθαις, appulit 3, 9, 15. imperator in navib., i. q. pr. εἰς ὄχθας κατῆγε. et §. 17. προσαχθ. ταῖς ὄχθ.

προσπελάζειν, phyf. de perf. cum dat. loci, ἅμα τῷ π. τοῖς τείχεσι, fimul atque appropinquaret 8, 4, 26. - fimul cum adv. ἤδη τῷ Βυζ. προσπελάζοντα, appropinquantem 5, 4, 22.

προσπίπτειν, ph. de perf. univerfe, προσπίπτουσα. - ἐδεῖτο. accidens ad genua 1, 16, 10. fc. αὐτῷ, f. πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, f. τοῖς γόνασι, πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ. fed hoftiliter, c. dat. perf. κελεύων,

peravit 1, 15, 18. iufferat 5, 3, 4. edixit 5, 5, 13. poft fyn. ἐκέλευσεν ib. §. pr. προστάξαντες λ. iniungentes, ut 7, 4. 10. poft κελεύουσιν, ib. in pr. † τοὺς λοιποὺς - ἡσυχάζειν προστάξας, reliquis quiefcere iuffis 7, 5, 10. - c. dat. perf. fimul, π. αὐτοῖς, λ. datis mandatis, ut 1, 6, 23. per fcriptas litteras, poft pr. ἐκπέμψας γράμματα. c. folo acc. rei, ταῦτα π. cum haec imperaffet 4, 12, 13. poft pr. τοῦτο κελεύειν λ. Paff. de perf. cum adv. et dat. perf. it. praep. περὶ πᾶν τὸ τεῖχος, ὡς ἑκάστοις κατὰ μέρος (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) προστέτακτο, circa totum murum per partes ut cuique imperatum fuerat 8, 4, 17. vel κατὰ μ. pertinet ad perf. ἑκ. et ad v. πρ. cf. μερ.

προσηττάμενος v. προΐημι. - προστίθημι, phyf. de perf. cum rei et dat. et acc. προστίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο, addit 4, 4, 17. † τῷ - ὀνόματι προσθέντες (τὶ,) ad - additione facta 7, 5, 19. - cum praep. et inf. fimul, ἐπὶ τέλει καὶ τοῦτο προσέθηκε, λ. addidit 5, 8, 2. in litteris fcriptis. - fed c. dat. loci, ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν, admovebant 7, 12, 12. - Med. de perf. trop. cum dat. perf. et adv. τῷ Σεβήρῳ πάντες ἤδη προσετίθεντο, fe adiungebant 2, 12, 6. - c. eod. cafu et abl. modi et adiunctis al. μίσει - προσέθεντο Ῥωμαίοις, adiungebant fe 7, 7, 13. cum eod. dat. fed adv. et praep. κατὰ - τὴν Βιθυνίαν, εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ - Σεβήρῳ π. 3, 2, 17. - cum praep. dupl. εἰ - οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι᾽ ἀνάγκης π. αὐτῷ, fuiffent ei addicti 3, 4, 16.

προστρέχειν, phyf. de perf. abf. ὡς - κληθεὶς, - προστρέχει, accurrit 4, 13, 11.

προστυγχάνειν, ph. de re, ὅπλοις - τοῖς προστυχοῦσιν λ. fubitariis 7, 12, 2. quae occurrebant, fefe offerebant, obviis, quibuslibet, fere i. q. τοῖς τυχοῦσιν.

προσφέρειν, ph. de perf. cum dat. rei f. loci et acc. rei, fed oppreffo, προσφέρει τῷ οἰκήματι (αὐτὴν, λαμπάδα,) admovet 4, 2, 20. - c. acc. rei deferto, fed oppreffo contra dat. loci, μηχανὰς - προσέφερον (αὐτῷ, τῷ τείχει,) admovebant 8, 4, 18. - † Trop. c. dat. perf. et acc. rei, πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν, - (ὥστε f. εἰς τὸ) πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς, ut deferrent 2, 12, 10. — Paff. ph. de re, ἀρωμάτων - προσφερομένων, cum offerrentur 4, 11, 3. oppreffo dat. vel rei f. loci, αὐτοῖς, τοῖς βωμοῖς, vel perf. αὐτῷ, τῷ Ἀντωνίνῳ, in honorem Caracalli. - Med. phyf. de perf. c. acc. rei, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι εἴα τὸν παῖδα προσφέρεσθαι, guftare 5, 8, 4. fibi admovere, i. capere, fumere, frui. — σιτία καὶ ποτὰ προσφερόμενος, capiens 2, 11, 3. ἄρτον προσεφέρετο, comedebat 4, 7, 9. - Trop. cum dat. rei et praep. μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, tractare negotia 2. 14, 9. fe gerere in, agere f. verfari in - c. eod. dat. fed cum adv. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, in reip. cura negligentem fe praebens 2, 7, 1. v. ῥ. - ῥαθ. - τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, quod fegniter res belli tractaret ipfe 6, 8, 7. - ὡς ἀνάνδρως - προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, quafi ignaviter fe gererent in oppugn. 8, 5, 5. ῥαθυμότερον προσεφέροντο τῷ ἔργῳ, tractabant 5, 4, 11. opp. pr. §. προθύμως ἠγωνίζοντο. cum dat. perf. et adv. ἀπίστως προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum omn. 1, 13, 14. nulli fidebat. ἀφειδῶς ὑμῖν π. inclementius vos tractaret 5, 1, 4. τοῖς ἄλλοις βιαίως π. tractabat 7, 4, 5. αὐτῷ ἀμελέστερον προσεφέροντο, ipfum negligentius tractabant 5, 8, 14. opp. in pr. ὑπερφ. ἤσπαζ. cum dat. et rei et perf. fimul, τῶν

pulcritudinem foedabant ib. 13. qui Bg. iunxit cum ſubſt. ὥρ., ut, intra art. et ſubſt. ſtans adv., valeat p. adi., dum et regi poteſt c. v. ὑπ. e ſerie hac, καὶ κατ. ὥρ., τὴν πρ. ὑπ. τοῖς χ. et, quae prius locis iſtis eſſet pulcritudo, eam foedabant. - †† c. v. compoſ. ex praep. eadem, πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων, prius 6, 8, 13. - In relat. π - πεσεῖν, ἢ λ. prius, quam 7, 3, 15. 2, 11, 5. - τότε -, πρότερος prius 1, 15, 9. πρότ. μὲν -, νῦν δὲ 2, 10, 4. - πρότερος μὲν -, ὕστερον δὲ, primo -, poſtea 5, 1, 16. π. μὲν -, τότε δὲ λ. prius 8, 2, 6. 10. πρ. μὲν -, πλὴν τότε, antea ib. 11. ſq. - ſimul cum neg. οὐ πρότερον -, πρὶν ἤ, non prius - quam 1, 11, 11. 1, 14, 9. 2, 6, 14. †† repetit. in vicin. πρότερον - προτέραις 2, 4, 5.

προτίθημι, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. tum dupl. εἰκόνα, ἐπὶ - κλίνης - προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, proponunt 4, 2, 3. ſpectandi cauſa. - cum una tantum, τὴν κλίνην - εἰς τὴν - ἀγορὰν π. ib. 8. ut ibi fiet alia de cauſa, et cantus ergo. προὔθεσαν - ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, propoſuerunt 8, 6, 6. ad vendendum. — † ſimul c. dat. perſ. τῷ δήμῳ προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις - νομὰς, propoſuit 5, 8, 8. libello propoſito et publice affixo promiſit. - c. acc. rei ſolo, προθέντες τὰς εἰκόνας λ. propoſitas imagines 8, 6. 4. ſupra murum, ut ſalutarentur etc. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον - γράμματα, proponunt 7, 6, 21. in loco aliquo publico affigentes, ut legerentur, vel ponentes, v. c. in menſa, noſtr. *vorlegen*, ſq. opp. τοῖς ὑπάτοις - διδόασι. - ὁ Βαλβῖνος, - διάταγμά τι προθεὶς, propoſito quodam edicto 7, 12, 5. ſq. τοῖς στρατ. ἐπέδωκε χρήματα.

προτιμᾶσθαι, Paſſ. de re, mor. εἰ - τὸ ὁμότροπον προτιμᾶται, praefertur 7, 8, 14. magis ſ. plus aeſtimatur, amatur, ſc. αὐτοῖς ſ. ὑπ᾽ αὐτῶν.

προτολμᾶσθαι, Paſſ. de re, mor. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, ob priorem audaciam 6, 7, 24. e. ob antea audacter facta, ob ante auſa, ante patrata, ob ea, quae ante patrata erant ipſis ſ. ab ipſis, ſc. αὐτοῖς ſ. ὑπ᾽ αὐτῶν.

προτρέπειν, mor. ſ. ph. per verba et dicta, de perſ. cum acc. perſ. et praep. ἐπειρᾶτο - τοὺς παῖδας - π. εἰς ὁμόνοιαν λ. adhortari 3, 13, 8. αὐτὸν προὔτρεπεν εἰς τοὺς ἐλέγχους, adhortabatur 3, 12, 10. impellere, incitare. - Trop. de re, cum acc. perſ. ſq. inf. γράμματα -, προτρέποντα τοὺς λ. litterae - hortantes 7, 7, 11. in quibus Senatus Rom. hortabatur, impellebat, ſuadebat, rel.

προτροπὴ, mor. τοιαῦτα εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, hortandi cauſa 1, 6, 20. ad adhortationem, ſq. expl., ſcil. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, ad eum hortandum.

προϋπάρχειν, ph. de re, abſ. οὔτε - ὄμβρου προϋπάρξαντος, praecedente 1, 14, 4. quum ante adfuiſſet, i. q. ſq. προγενομένου. ſed mor. εἰ μὴ προϋπάρχοι ἡ - εὔνοια, niſi prius adſit 1, 4, 10. μεγάλων - εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, iam exſtantibus 2, 5, 14. — in opp. ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην, praecedens omen 1, 14, 12. - cum praep. οὐ γὰρ παρ᾽ ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, non enim apud nos prius ſitum principatum rapiens odioſus erat 3, 6, 10. imperium, quod mihi erat antea conceſſum et delatum. † διὰ τὴν προϋπάρξασαν παρ᾽ αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν, propter iam habitum urbi honorem 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, ſ. propter priorem ab eo ſ. eius in oppidum honorem, i. quia ad-

huc tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que verſatus cum civibus celebritatem et feſtum obiret, cf. §. 7. et 4, 8, 20.

προὔπτος, Paſſ. de re, ph. ἐλέγχῳ προὔπτῳ, manifeſtum 3, 3, 10. — ὁρᾷ προὔπτον κίνδυνον 4, 12, 14. τὸν κίνδ. π. ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. p. πρόοπτος, ante viſus.

προὔργου, ſ. προυργιαῖος, mor. de re, τὰ ἐνταῦθα προυργιαίτερα ὄντα, cum potiora ſint 1, 6, 13. ad rem praeſentem facientia, ſ. ante alias omnes res agenda.

προφασίζεσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, τοιαῦτα προφασιζομένου αὐτοῦ, cauſante 1, 6, 10. praetexente, proferente pro cauſa et per praetextum.

πρόφασις, ph. c. gen. rei, ἐπὶ προφάσει διοικήσεως, ſub praetextu 7, 1, 7. cauſa. - ſimul c. adi. et v. δοκοῦντα πρόφασιν εὔλογον ἔχειν ἔχθρας, cauſam 4, 14, 12. - c. adiuncto et v. ὑπῆρξε (τοῦτο, ταῦτα ſ. αὕτη) αὐτῷ πρόφασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, occaſio 1, 8, 16. πταῖσμα, - ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. cauſam, ſ. occaſionem, noſtr. *Grund* ſ. *Veranlaſſung*. - c. adi. et v. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. non exſtante ſ. praeſente, ſ. ſi ſ. ubi non eſt probabilis cauſa. ταύτης τῆς π. λαβόμενος, hanc occaſ. 2, 9, 14. ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς π. - πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, exigua - occaſ. 7, 4, 2. εἰδὼς, - πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, cauſam 4, 12, 15. π. δικαίαν νομίζοντες, cauſ. 5, 8, 16. - cum v. ſolo, πρόφασιν ποιούμενος τὴν - φιλίαν, praetexens amicitiam 5, 9, 1. uſus praetenſione, cauſam afferens, inferens, obtendens. - ſimul c. inf. πρ. π., ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu uſus hoc, ſe deſiderare rel. — π. ποιούμενοι, λ. cauſantes, quod fuiſſent 6, 9, 8. - ſimul c. praep. μικρᾶς π. δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, parva cauſa indigentem ad 3, 8, 6. π. ὀλίγης λαβέσθαι εἰς τὸ λ. cauſam 5, 2, 14. μικρὰν καὶ εὐτελῆ π. τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, cauſ. 5, 3, 1.

προφέρεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. cum praep. τὰ διὰ φωνῆς - προφερόμενα, quae voce proferrentur 7, 8, 4. dicta, verba.

προφητεύειν, ph. de perſ. cum praep. οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. ſacerdotes, interpretes dei, vaticiniorum et extorum.

προφορά, ph. de actu, c. gen. rei, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur 1, 8, 12. circa prolationem verborum ſ. in verborum prolatione, in verbis illis proferendis.

προφύλαξ, ph. de perſ., ſenſu milit. c. adiuncto et gen. perſ. οἱ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, ſpeculatores et exploratores exercitus 8, 1, 9. cum diſcrimine, ut πρ. ſint, qui manent continenter loco aliquo certo, noſtr. *Vorpoſten* ſ. *Vorwachen*, et qui remotius ab exercitu caſtris que et in ſtationibus ſunt ulterioribus, remotiores vigiles.

προφυλάττεσθαι, Med. de perſ. ph. abſ. μηδενὸς προφυλαττομένου, nullo praecavente 1, 10, 14. p. mero act., nec de Commodo, ſed de aliis, qui non ſibi, ſed Commodo providerint, ne quid accideret ei.

προχέω, phyſ. de perſ. c. gen. loci et acc. rei, οἴνου - πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων, ante aras profundens 5, 5, 16. fundens in frontem et intra cornua victimae, ſ. effundens.

προχωρεῖν, ph. de perſ. cum praep. ἐκέλευσε, - τὸν στρατὸν - μετ'

εὐταξίας π. incedere 7, 12, 19. procedere, progredi, porro ire. - ὁ Μαξ. ἐπὶ πολὺ - προεχώρησε, processit 7, 2, 9. cum exercitu. - c. acc. (p. quo et in pr. loco formula e praep. stat, διώξοντας αὐτὸν, πολὺ προκεχωρηκότα, qui iam longe processerat 5, 4, 19. — abs. ὡς δὲ, προχωρήσας, λ. progressus 4, 11, 4. cum exerc. — Trop. de pers. cum praep. μέχρι τραυμάτων προεχώρει, procedebat 1, 15, 16. v. μ. - καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, progressus 1, 3, 6. etiam adeo amans sororem. εἰς τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, ὡς λ. eo usque processit insaniae 1, 15, 17. εἰς τ. μαν. - προυχώρησεν, ὡς λ. 1, 14, 15. adeo insanus fuit, adeo insanivit. εἰς τ. προεχώρησεν ὕβρεως, ὡς λ. eo contumeliarum provecta est 6, 1, 20. tantam contumeliam intulit ei, s. tam contumeliose tractavit eam. - de re, abs. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρούσης, non procedente 3, 9, 12. μὴ π. τῆς - ἐπιβουλῆς, haud procedentibus insidiis 4, 4, 6. - c. praep. τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἕκαστος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη, pro se autem quisque nisi res ex sententia procedat 2, 3, 21. qui Bg. supplet τὸ πρᾶγμα s. τὰ πράγματα, ad v. πρ., (ubi simul opus sit addere vel gen. pron. αὐτοῦ, vel dat. αὐτῷ,) sumens τὸ καθ' ἑ. c. pron. ἑκ., (expleto subst. μέρος,) quae tamen et separes, relato ἑκ. ad sq. v. νομ. et ad τὸ κ. ἑ. explendo πρᾶγμα, cf. in pr. κ. - τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων κατὰ γν. rebus in Arm. procedentibus ex sent. 3, 9, 3. - c. adv. οὕτω - προχωρήσαντος τοῦ ἔργου, succedente negotio 7, 5, 1. ἃ περ - προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, quae successerant, ut 7, 6, 16. - simul cum praep. ἐν τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res succedebant 7, 9, 1. - c. dat. pers. ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῷ τὰ τῶν στρατοπέδων, parum procedebat ipsi res erga exercitum 3, 15, 12. cf. §. 10. s. ... ὡς τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ οὐ προεχ. insidiae ei parum procedebant 5, 8. 9. - simul c. adv. οὐ ῥᾳδίως - οὐδετέρῳ προεχ. (τοῦτο s. ταῦτα) neutri res procedebat 4, 4, 4. ῥᾷστα αὐτῷ πάντα προχωρήσειν - ἤλπιζεν, sibi successura (esse) 8, 2, 2. ἐπὶ τῷ μὴ, ὡς ἐβούλετο, τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προκεχωρηκέναι, quod non - obsidio sibi processisset 3, 9, 12. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ - πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, processerant 1, 10, 8. - simul c. adv. et praep. τούτων αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, succedentibus 3, 9, 21. - Al. not. cum gen. temp. et dat. pers. οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο τῆς βασιλείας αὐτῷ προκεχωρηκυίας, cum nec totos menses duos eius imperium processisset 2, 4, 11. cum imperium ei processisset ne quidem ultra totos menses duos, i. cum imperium eius durasset ne quidem totos m. d.; ubi gen. temp. vel pendet a praep. in v. vel per se sumitur, ut a Bg. dativus c. subst. βασ. p. gen. - Al. not. c. praep. τὴν ἀρχὴν εἰς μέγα προχωρήσειν, processurum (esse) 1, 11, 8. crescere, augeri, extendi, se extensurum esse in plurimas terras ac gentes. - Al. not. de temp. a) abs. ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, aetate procedente 6, 1, 14. aetate adultiori, maiori. — b) c. adv. ἤδη - τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, processerat 2, 2, 5. praeterierat.

πρῷρα, phys. cum gen. diserto. τῇ πρῴρᾳ τῆς νεώς, prorae 1, 11, 12.

πρωτεύειν, ph. partim, de pers. c. praep. una, τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην π. δοκούντων, (eorum,) qui Romae essent viri primarii 7, 6, 5. esse primarii viderentur. πρεσβείας - ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex primariis apud se viris 8, 7, 3. - c. dupl.

κατ᾽ εὐγένειαν - πρωτεύειν ἀξιῶν, ὁ δὲ - διὰ τὸ ἔπηρχος γεγονέναι, potior esse 8, 8, 8. † πάντας τοὺς πρωτεύοντας ἀπέκτεινε, primarios viros 7, 9, 22. sc. ἐν αὐτῇ, Καρχηδόνι, s. κατ᾽ αὐτὴν, s. ἐκεῖ, ut oppressum sit adeo vel hoc adv. vel illae praep. c. pron. — † cum gen. pers. πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων, ex primoribus senatus 1, 17, 2. eorum, qui primarii essent inter senatores.

πρῶτος, ph. Masc., de pers. per casus deinceps, Nom. cum verb. τοὺς π. Φίλους π. διαβάλλειν ἤρξατο, primus 1, 8, 4. ubi p. adv. haberi potest, ut in sqq. locis. π. ἐτόλμησε λ. 6, 2, 17. π. λέγεται λ. ib. 19. π. - ἤλασε 7, 1, 3. †† ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, prior 2, 3, 15. p. comparat. ἀπὸ Κύρου, τοῦ πρώτου - μεταστήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5. - Plur. Nom. Γερμανοὶ -, πρῶτοι ἰδόντες λ. primi 4, 13, 13. 7, 4, 2. 7, 8, 26. — † c. gen. pers. ὑπεδέχοντο (αὐτὸν) πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέων - τοσαῦτα κατωρθωκότα, qui primus omnium hom. perpetrasset 2, 14, 2. - Fem. de pers. cum gen. pers. et in relat. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία· εἵποντο δὲ λ. quarum prima 1, 17, 2. - de re, c. adiuncto, αὕτη - π. καὶ μεγίστη αἰτία λ. 1, 8, 14. - in relat. πρώτης - καὶ δευτέρας - ἡμέρας λ. primo die 4, 15, 10. † abs. τῆς π. ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. obstitisset 8, 4, 24. qui Bg. p. adv. ceperit, hac serie, μὴ καθ. πόλ., τῆς ἐν Ἰτ. ἀντ. πρώτ., dum et procedit alia serie ista, μὴ καθ. τῆς πρώτ. πόλ., ἐν Ἰτ. ἀντ. non deleta urbe prima, quae in It. obst. ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, primam It. urb. 8, 1, 7. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, primum poculum 1, 17, 17. - in relat. τῶν μὲν οὖν πρώτων ἡμερῶν λ. - χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis diebus 8, 5, 1. - sed in rel. tacita, ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς λ. 4, 15, 15. τὰς πρώτας ἐμβολὰς 8, 1, 6. - Neutr. Sing., p. adv. πρῶτον - ὀφθῆναι, primum 1, 11, 3. 1, 14, 7. † εἰ, π. - καταστήσας λ. prius 1, 12, 9. ubi videtur esse in relat. tacita. — † in rel. manifesta, ἵνα ὀφθῇ π. - ἢ λ. prius -, quam 3, 11, 20. — in al. rel. εἰς ὕστερον λ. - πρῶτον δὲ λ. prius 3, 5, 2. πρῶτον μὲν λ. - μετ᾽ ἐκεῖνον δὲ λ. primo 4, 14, 3. sq. πρῶτον -, εἶθ᾽ οὕτω λ. prius 2, 1, 22. - in rel. tac. πρ. μὲν -, τὲ λ. primo 1, 14, 15. sq. - primum 2, 4, 12. π. μὲν - δὲ λ. primo 4, 5, 15. — πρ. δὲ -, καθ᾽ ἑαυτοὺς δὲ λ. ante omnia 2, 1, 8. πρ. -, δὲ λ. primo 4, 8, 20. sq. - καὶ π. primum 2, 2, 1. καὶ π. μὲν 6, 1, 3. π. μὲν οὖν λ. ib. 6. - † cum art. τὸ μὲν π. a principio 6, 3, 11. sq. ὁ δὲ λ. - †† τότε γε π. tunc primum 1, 16, 7. qui Bg. retinet vulg. τότε πρ. Plur. in relat. manifesta, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα -, - τὸ δὲ τελευταῖον, initio 2, 4, 10. sq. τὰ μ. π. -, καὶ τὸ τελ. prius 1, 12, 11. τὰ πρ. - ἐπεὶ δὲ λ. primum 1, 16, 10. τὰ μὲν π. - ἐπεὶ δὲ λ. primo 1, 10, 2. sq. - ὁ δὲ τὰ μὲν π. -, ὡς δὲ λ. 6, 8, 12. sq. - in rel. tac. οἱ δὲ στρατιῶται τὰ μ. π. - κατ᾽ ὀλίγους δὲ λ. principio 6, 9, 7. primo 3, 12, 9. sq. τὰ π. - τὸν δὲ λ. 3, 10, 8. τὰ π. - τὲ λ. prius 7, 9, 21. τὰ π. μὲν λ. primum 3, 10, 5. ὁ δὲ τὰ μὲν π. initio 2, 3, 7. primo 2, 9, 9. 4, 10, 11. — καὶ τὰ μ. π. primum 2, 7, 10. τὰ μὲν οὖν π., - δὲ λ. primo 4, 11, 1. - primum 6, 2, 8. - † c. gen. rei, τὰ μ. πρῶτα τῆς ἡλικίας λ. initio aetatis 3, 10, 11. p. κατὰ τὰ μ. π. ἔτη s. μέση τῆς ἡλ.

πταῖσμα, trop. c. adi. συνέβη - π. ὀλέθριον τῇ Ῥ. πόλει, calamitas 7, 11, 1. - c. gen. rei s. pers. μηδέ τις - τύχης π. νομιζέτω, delictum 5, 1, 10. - cum gen. pers. τὰ τῶν - πλουσίων πταίσματα

• ἀμελεῖται λ. res adverſae 7, 3, 11. - c. praepp. ὑπεμίμνησκον ἀλλήλους τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς διὰ μέλλησιν αὐτοῦ πταισμάτων, eas, quae - eveniſſent, calamitates 6, 8, 8. qui Bg. explet particip. συμβάντων ſ. γενομένων, pro ſeveris, admonebant ſe invicem tum illarum in Oriente propter eius cunctationem calamitatum.

πταίω, ph. de perſ. abſ. πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν, ne titubaret 5, 6, 18. caderet. - Trop. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, operam daret, ut iaculans ne aberraret 1, 15, 3. ut feriret. — † cum gen. rei, ὁ ςρατὸς -, πταίων τῆς ἐλπίδος, quod ſpe excideret 8, 5, 1. ſpem amitteret ſ. non haberet amplius, non conſequeretur id, quod ſperaſſet. - cum abl. rei et adv. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, offendit 5, 4, 13. deceptus fuit aeque opinione ſua, ac fortuna, laeſus fuit tum a conſilio et propoſito Romam tardius proficiſcendi, tum a fortunae caſu, vento contrario, ſ. noxium fuit ipſi propoſitum illud et caſus fortuitus ille, ſ. infelix factus eſt per -, noſtr. *er* wurde *geſtürzt* ſ. er ſtürzte, fiel, *ſank*, zugleich *durch* ſeinen *Vorſatz*, Entſchluſs, *und* durch *Zufall*. - de re, c. acc. pron. ellipt. εἴ τι πταίσειε τὰ Μαξιμίνου πράγματα, ſi paululum titubaſſent Maximini res 7, 9, 24. ſi quo pacto infeliciter caderent, non felicem eventum haberent inſtituta eius et ſuſcepta, iter bellumque adverſus Italiam ac Romam.

πτερὸν, ph. animal. κολπώσει πτερῶν, ſinuandis alis 1, 15, 11. de ſtruthion.

πτηνὸν, ph. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, volucribus 3, 9, 10. ſq. μικρῶν - θηρίων.

Πτολεμαῖος, Ptolemaeus, Philadelphus ille, Aegypti rex 1, 3, 6.

πτύσσεσθαι, ph. Paſſ. de re et libell. c. abl. modi et adv. γραμματεῖον τούτων - τῶν - ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων, qui plicati 1, 17, 1.

πτῶμα, ph. homin. ἐπιςὰς τῷ πτώματι, ad cadaver 4, 13, 14. τὰ πτώματα, Φερόμενα λ. cadavera 4, 6, 2. - cum adiuncto, διὰ πλῆθος πτωμάτων μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν - γενέσθαι λ. prae multitudine caeſorum neque cadaverum ſublatio rel. 7, 9, 16. - animal. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτ. iacentibus cadaveribus 1, 15, 13. — utr. ſimul. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. poſt pr. ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν.

πύθεσθαι, v. πυνθάν.

πυκνὸς, ph. de re, cum adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, denſis et ſpiſſis 8, 1, 13. quatenus ſylvae ſunt continuae, longae, plures deinceps in Alpium ambitu toto, ſed δασ. quatenus arbores ſunt in ſylvis plures et vicine ſtant, ſ. ſylvae, in quibus arbores ſunt multae et ſibi vicinae, nec rarae. - Superl. abſ. ἕλη πυκνότατα, paludib. denſiſſimis 6, 5, 3. pluribus deinceps.

πυκνότης, ph. cum gen. rei, διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, denſitatem 7, 12, 13. vicinitatem.

πυκτὸς, phyſ. πυκτοῖς πίναξι, implicatis 7, 6, 11. conf. 1, 17, 1.

πύλη, ſed ap. Noſtr. in Plur. tantum, abſ. tum templi, παρειςῄεσαν ταῖς πύλαις, ad portas 7, 10, 9. cf. ib. 5. ſq. - tum caſtrorum Praetor. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, portis 5, 4, 5. προςέβαλλον ταῖς π. 7, 11, 16. ἀνοῖξαι τὰς πύλας 2, 6, 14. 5, 3, 23.

πυρὸς - ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος 1, 14. 4. - † denique ſolis, c. gen. diſerto ſ. rei, et c. adi. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου π. ſolis calorem 3, 9, 11.

πυρὰ, ph. c. diſerto gen. materiae, ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, rogum 4, 8, 12. ubi pro ſola ſtrue ſ. compagine.

πύργος, ſed ap. Noſtr. modo in Plur., ph. tum in re milit., murorum caſtrenſium, abſ. φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων λ. in turribus 2, 5. 15. - cum adiuncto, ἀνελθόντες ἐπὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις 5, 4, 4. - tum urbis, ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ π. 8, 4, 20. — πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι 8, 2, 12. poſt pr. τὸ τεῖχος. † τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐφεξῆς 8, 3, 7. - ſimul c. adi. πύργους μεγίστους καὶ ὑψηλοτάτους κατασκευάσας λ. 5, 6, 21. Heliog. ad miſſilia proiicienda. ††† ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν ἐπειρᾶτο παιδεύειν 2, 11, 18. Iulianus.

πυροειδὴς, ph. de re, p. ſubſt. c. adi. τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ignea quaedam ſpecies 1, 7, 9. noſtr. *etwas ſo feuriges ſ. dem Feuer ähnliches*, tam igneum quid ſ. igni ſimile.

πυρόω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ſed oppreſſo, πυρώσαντες (αὐτὰ ſ. αὐτὴν, τὴν πίτταν,) incendentes 8, 4, 26. - Paſſ. de re, τοὺς θώρακας - πεπυρωμένους, candentes ib. 27.

Πυῤῥίχιος, de re, Πυῤῥιχίῳ δρόμῳ καὶ ῥυθμῷ, pyrrhichio 4, 2, 19. ſaltationis ſpecies, ita dictae a Pyrrho, filio Achillis, auctore eius, vel a Pyrrhicho, quodam Cretenſi vel Lacedaemonio, et luſus armatorum, qui pugnae imaginem retulerint, inſurgendo, mox iterum reſiliendo, ictum intentando vel declinando, et inter ſaltandum arma clypeos que concutiendo.

πυρώδης, ph. de re, Maſc. cum ſubſt. fem. ὀφθαλμῶν - πυρώδεις βολαὶ, micantes 1, 7, 9. igneus, ardeus, fulgens, noſtr. *feurig ſ. funkelnd.*

πὼ, temporis, poſt neg. μήτε τι τῆς παρασκευῆς πω - εἰδὼς, neque - adhuc 1, 9, 21. nec - dum. παρὰ μηδενί πω λ. 2, 8, 6. οὐδεμίαν πὼ ἐπιβουλὴν λ. 4, 13, 15. cf. poſt οὐ et οὐδὲ ſupra. - Sine neg., ante aliud adv. temp. φοβερώτερος τῶν πώ ποτε ἀρχόντων, omnis aetatis 3, 10, 13. ſc. ὄντων, terribilior iis, qui unquam antea erant principes ſ. praefecti Praetor. τῶν π. π. βασιλέων, omnium, qui unquam fuerunt, imperator. 3, 15, 5. ὅσα μηδείς πω ποτὲ (κατέλειπε,) nemo unq. ib. 7. οἷαν μηδενί πω ποτὲ βασιλεῖ γενέσθαι λ. nulli unq. 4, 8, 19.

πὼς, infinitae not., de modo, cum verb., poſt, φιλεῖ γάρ πως ἀεὶ λ. ſolent enim plerumque 1, 2, 8. propr. *quodam modo*, ſed deinde p. Lat. *fere* ſ. *prope*. πεφύκασι δέ πως εἶναι λ. quodammodo 4, 9, 4. - ante, ἠρέμα πως - ὑπήγετο λ. ſenſim 3, 12, 21. aliquo modo ſ. fere, prope. †† καί πως ἀπροσδοκήτως λ. 7, 11, 8. ubi leg. καιρίως. poſt adi., ſeq. conſona, ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν λ. 8, 5, 1. ubi Sg. iterum omiſit eodem ſenſu pr. - poſt neg. ſq. vocali, μή π. ᾖ, ἅτε ὄχλος, λ. ne forte 8, 3, 8. at ſq. conſona, μή π. τὸ ἦθος λ. ne 6, 1, 12. ubi et procedit *ne quo pacto*. - ſed ſimul ante al. adv. μή πως ἄρα λ. ne forte (ſcilicet) 2, 2, 8. 2, 15, 3. v. ἄ.

πῶς, in vera interrog. ſ. c. ſigno interr., ab init. καὶ πῶς λ. et quomodo 4, 3, 18. - in med. orat. τὴν δὲ μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; ib. - ſimul ante neg. ab init. enunciat. in med. periodo, πῶς οὐχὶ νῦν - κρατήσετε -, στρατηγουμένων; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto. - Sine vera interrog., poſt v. aliquod relatum, ſed c. indicat. modo, ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγ-

ῥαθύμως, mor. in regno, abſ. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥ. προσφερόμενος, negligentem ſe praebens 2, 7, 1. negligenter, v. πρ. — in bello, c. adiuncto, ῥ. καὶ ἀνάνδρως λ. ſegniter 0, 8, 7. ἀν. καὶ ῥ. 8, 5, 5.

ῥᾷστα, ph. c. verb., ante, et proxime, κινεῖσθαι, facile 1, 3, 15. ῥ. πείσαντες, facillime 1, 6, 24. 7, 11, 11. ῥ. ἁλίσκονται 4, 15, 9. 15. ῥ. ὑπεδέχθησαν, facile 5, 3, 24. 6, 8, 15. - diſtractum, una voce, ῥ. οὖν τρεψ. facill. 7, 9, 14. - duab. voc. ῥ. εἰς εὐν. οἰκ. 2, 4, 5. - plurib. voc. ῥ. - μετοχ. 1, 3, 4. ῥ. - τοξ. 6, 7, 18. 7, 12, 13. - Intra v. duo, ſine ambiguit. ὑπέσχετο - ῥ. δώσειν λ. facile 1, 17, 17. 8, 3, 5. facill. 5, 4, 3. ἐλπίζων, ῥ. αἱρήσειν λ. 8, 2, 5. - ſed c. ambig. ῥ. - μεθέξειν - ἤλπικα 1, 5, 10. 2, 7, 9. 11. 8, 2, 2. - †† c. ſyn. πάντα δὲ ῥ. ἀνάπτεται εὐμαρῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς, omnia autem facile accenduntur igni 4, 2, 21. qui Bg. unum modo expreſſit, ubi aut figura eſt ἐκ παραλλήλου, aut leg. ταῦτα. Poſt verb. πόνοις ἀντέχων ῥ. facill. 2, 9, 2. - †† cum ſuperl. an c. verb. ῥ. πλουσιώτατος ἐγένετο, facile 1, 8, 16.

ῥᾳστώνη, moral. ſenſu que bono, ἐλπίδα ῥᾳστώνης λ. facilitatis 2, 3, 12. ſq. explic.

ῥεῖθρον, ph. univerſe, c. adi. τὸ Πόντιον ῥ. Pontici fluctus 4, 3, 17. mare, fretum, cf. §. 12. ῥευμ. - τὸ ὕδωρ - εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον, in alia fluenta 7, 12, 8. - † ſimul cum adv. ἀντιτυπὲς - γίνεται τὸ πωτε ῥ. quod antea erat fluentum 6, 7, 16. qui Bg. recte particip. ὂν ſupplet, de aqua Rheni et Danubii. — abſ. ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τῷ ῥείθρῳ, fluento 5, 5, 11. τοῦ ἐούματος ἐπισχόντος τὸ ῥ. ib. 10. p. ſq. τῷ ῥεύματι et pr. et ſq. χειμάῤῥους. - ῥεῖθρον γεφυρῶσαι, flumen 4, 7, 6. γεφ. τὸ ῥ. 8, 4, 9. p. §. pr. τὸν ποταμὸν γεφ. in opp. et diſcrimine a fluvio, οὗτοι ποταμῶν -, οἳ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥ. fluentum 6, 7, 15. ἐπεὶ - ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ, - τὸ ῥ. εὗρε - Φερόμενον, invenit eum 8, 4, 2. - † cum gen. diſerto fluvii, τὰ ῥ. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων λ. flumina per illum campum decurrentia 3, 4, 10. οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. - †† Al. rerum, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ. rivi 5, 5, 16. - ††† ſimul c. praep. τοσοῦτος - ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος διὰ τοῦ πεδίου λ. rivis ſanguinis per campum 4, 9, 17. ſc. φερομένοις.

ῥεῦμα, phyſ. univerſe, de torrente, μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, impetum 3, 3, 11. fluentum, p. pr. ῥεῖθρον. — de freto, c. gen. diſerto, τὰς ἠπείρους (Europ. et Aſ.) διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥ. Propontidis fluctibus 4, 3, 12. cf. 3, 1, 11. τῷ τῆς Πρ. πορθμῷ. Nominatim fluvii alicuius, αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, fluentum 3, 9, 15. forſan de fluv. Tigri, it. in ſq. loco. προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥ. vi fluminis ib. 17. οἱ φονευόμενοι - ἐδίδοντο τῷ ῥ. flumini 8, 5, 18. prope Aquileiam, p. pr. ἐς τὸν ποταμὸν λ. §. pr. - † in diſcrimine a fluv. διὸ καὶ πήγνυται -, μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥ. congelaſcunt, minus concitate fluentia 8, 4, 7. ubi tamen proprie hoc ſubſt. refertur ad ſe ipſum, cf. loc. ſq. - cum gen. diſerto fluv. οὐκ εἰδότες τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα ib. 6. - cum gen. al. loci, ὑπερβάντος - τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα ῥ. - τῆς Ῥ. ἀρχῆς, amnes 5, 14, 18. quae alibi dr. ποταμοὶ, cf. 2, 2, 19. 2, 11, 9, 4. 11, 3. 6, 2, 14.

ῥέω, ph. de re, ſ. flumine ipſo, c. abl. modi, πλάτει - μέγιστος ὁ

ἀρχῆς - διαλεγόμενος, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται (αὐτὴ,) abiectum esset 2, 9, 9.

ῥόπαλον, phys. μετὰ χεῖρας φέρων, clavam 1, 14, 16. Commodus, ut Hercules.

ῥοπὴ, ph. s. trop. c. gen. rei s. pers. ὀλίγη - τύχης ῥ. momentum 1, 13, 12. nostr. *Ausschlag* s. *Bewegung*, Stoss, *Druck*, casus fortunae secundae et adversae, res aut pers.

ῥυθμίζεσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, ὕμνους - σεμνῷ μέλει - ἐῤῥυθμισμένους, emodulatos 4, 2, 10. nostr. componere, - *setzen*.

ῥυθμὸς, ph. Πυῤῥίχιῳ - ῥυθμῷ, numero 4, 2, 19. inter equitandum, nostr. *Takt* s. *Zeitmaass* s. *Bewegung*. † τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια - (ἐστι s. εἰσὶ) ῥυθμοὶ, modulationes 7, 8, 11. versus, carmina, cantilenae, habentes numerum quendam, i. aequabilitatem temporum et syllabarum.

ῥύομαι, Med. de pers. phys. cum acc. pers. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, tuendo principi 1, 4, 10. τὸν δὲ ἐῤῥύσατο, liberavit 1, 15, 12. - cum acc. rei, ῥύεσθαι - τὰ σώματα, tutari 6, 5, 21. - cum acc. rei al. s. loci, δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥ. Μηδίαν, tutandae Mediae ib. 15. ῥ. τὰς - ὄχθας, tutandis ripis 6, 7, 11.

Ῥωμαϊκὸς, p. adi. de re, Fem. in opp. τὴν Ῥωμαϊκὴν - χλαμύδα λ. Romano 4, 7, 4. Ῥ. ἢ Ἑλληνικὴν - ἐσθῆτα 5, 5, 6. - c. adiuncto. ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις 3, 7, 18. e. - Neutr. νίκης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων 3, 9, 1. - abs. στρ. Ῥ. 3, 7, 18. i.

Ῥωμαῖος, Sing. p. adi. post subst. nom. propr. c. art. Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syll. Romanum 4, 8, 14. - sine subst. et art. in opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, Romano 4, 10, 11. — Plur. p. subst., cum art., Nominat. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι, Romani 1, 6, 17. 1, 12, 11. 2, 7, 8. 6, 6, 10. 3, 9, 19. 4, 15, 5. 12. - in fine enunciat. τοιοῦτον - οἱ Ῥ. 1, 7, 11. 8, 5, 10. 5, 5, 14. - Gen., per var. situm, τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, de imperio Romano 2, 9, 9. τῷ δήμῳ τῶν Ῥ. populo Romano 2, 10, 2. τὴν δύναμιν τῶν Ῥ. exercitum Romanorum 6, 5, 21. — ἡ τῶν Ῥωμ. στρατιὰ, Romanus exercitus ib. 16. διὰ τὴν τῶν Ῥ. γνώμην, propter Romanorum voluntatem 2, 8, 11. † πανδημεὶ τῶν Ῥ. τὴν ναῦν ἐφελκόντων, universis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. 3, 9, 12. - Dat. ὀφθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις, Romanis 1, 16, 8. 2, 14, 1. - Sed sine art. et subst. al., Nomin. in med. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι ἐθαύμαζον, Romani 1, 11, 13. 1, 16, 7. 2, 11, 8. † ὃν αὐτοὶ Ῥ. ἐξεβιάσαντο 8, 8, 17. - in fine enunc. ὅπερ σέβουσι Ῥ. 1, 15, 19. 1, 16, 2. 2, 8, 3. 1, 10, 11. 1, 11, 10. 7, 10, 5. 1, 7, 11. 5, 6, 7. - in opp. οἱ βάρβαροι, ὥσπερ Ῥ. 6, 5, 6. 9. - Gen. εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, a Romanis 8, 7, 17. μηδενὸς μήτε Ῥ., μήτε Ἑλλήνων λ. nemini Romanorum 1, 2, 4. παιδείαν τὴν Ἑλλ. καὶ Ῥωμαίων, litteris Graecis et Latinis 5, 7, 9. — ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis 3, 7, 19. 4, 2, 22. — Dat. ὡς Ῥωμαίοις - ὀφθείη, Romanis 1, 16, 12. 7, 2, 3. — 7, 7, 12. 1, 15, 9. 2, 4, 4. βοηθήσων - Ῥωμ. δεομένοις 2, 7, 11. τῆς παρὰ Ῥ. πολιτείας, Romanae civitatis 8, 2, 11. v. πολ. et pr. παρ. 4, 10, 13. 4, 14, 15. 17. sq. 4, 15, 2. τῶν ὑπὸ Ῥωμ. πάντων ἐθνῶν, ex omnib. Romanorum provinciis 6, 3, 2. τὴν ὑπὸ Ῥ. γῆν, agri, Romanis subiecti 6, 7, 10. † κίνησις - πᾶσι τῆς ὑπὸ Ῥωμ. ἐγένετο, motus toto Romano imperio

1, 7, 4. i. ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥ. longiſſime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. τῆς Ῥ. ἐκκλαπέντας, ex urbe (R.) 3, 2, 9. ſq. 3, 14, 4. 4, 7, 1. 2, 13, 18. 7, 6, 4. τῶν τῆς Ῥ. πυλῶν 1, 12, 15. † τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια Ῥώμης, conſuetam ſibi aulam Romanam 5, 5, 1. Romae, p. abl. c. pr. ἐν Ῥώμῃ. ſc. ὄντα. διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥ. Romae 4, 9, 3. - Dat. ſ. Abl. διατρίψας ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 2, 14, 10. 3, 2, 7. 3, 9, 1. 4, 5, 10. εἰ ἐν τῇ Ῥ. γένοιντο, ubi Romam perveniſſent 4, 1, 4. v. γίν. - ἐν αὐτῇ τῇ Ῥ. ipſa urbe Roma 7, 5, 2. - Acc. εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, Romam 2, 14, 1. 1, 7, 12. 3, 5, 4. 3, 14, 9. 4, 1, 2. 5. 7, 1, 7. 7, 6, 12. - 8, 5, 25. 8, 6, 15. 8, 7, 20. 22. 3, 8, 4. ſq. 3, 10, 1. 5, 4, 22. - 2, 15, 5. ὅσοι τὴν Ῥ. κατῴκουν, Romam incolunt 1, 7, 4. - 1, 15, 5. 2, 15, 3. 3, 1, 2. 4, 8, 2. εἰς τὴν Ῥ. - ἀπορρίψας βλάσφημα, in civitatem (Romam) 7, 8, 21. ὡς εἰς τὴν Ῥ. ἐδηλώθη ἡ τελευτὴ λ. 7, 10, 1. v. δηλ. - † τῆς εἰς τὴν Ῥ. ἀφόδου - ἠμέλει 2, 8, 17. v. ἀμελ. et ἀφ. in urbem Romam. ἐπὶ τὴν Ῥ. χωρῆται, Romam 8, 5, 13. - Sine art. Gen. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, delectos ex urbe (Roma) 8, 6, 11. - † Acc. τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν, iter Romam verſus 8, 4, 24. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον, reditum in urbem Romam 8, 7, 19. - Sed promiſcue, c. art. et ſine art., per praepp. al., intra art. et ſubſt. al., τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis (Romae) deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. 5, 10, 4. 3, 14, 4. † τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, in urbe (Roma) 3, 13, 5. τῆς ἐν Ῥ. ἱερᾶς ὁδοῦ, Romae 2, 9, 6. — ἡ ἐν Ῥ. - διαφορὰ 8, 1, 1. τῆς ἐν Ῥ. δυνάμεως λ. urbanae copiae 3, 13, 10. copiis, quae Romae erant, proprie dictis *urbanis cohortibus*, quae diſtinctae a *cohortibus Praetorianis*, ante urbem caſtra tenentibus. τοῦ ἐν Ῥ. ςρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. *ad* Romam urbem, i. ante, de Praetor. it. τοὺς ἐν τῇ Ῥ. ςρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. τοὺς ἐν Ῥ. ςρ. 6, 5, 4. τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι ςρατιώταις, Romae 1, 7, 12. ςρατιώτας, οἳ ἐν Ῥ. διέτριβον, in urbe (Roma) 7, 10, 13. οἱ Γερμανοὶ - ἐν τῇ Ῥώμ. διατρίβοντες, Romae 8, 8, 3. τοὺς Γερμανοὺς ὄντας ἐν Ῥ. qui in urbe (Roma) erant ib. 10. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ςρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Praetor. - κελεύσας πάντας τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους ἐργάζειν, per urbem (Romam) 5, 6, 12. Heliog. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥ. προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae ſunt 7, 6, 3. ἕκαςον τῶν κατὰ τὴν Ῥ. πρωτεύειν δοκούντων, Romae ib. 5. τὸν κατὰ τὴν Ῥ. τῶν ςρατοπέδων προεςῶτα, Romae ib. 9. πάσας - ἐν Ῥ. πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, Romae 4, 12, 7. — ſimul poſt art. Plur. Neutr. τὰ ἐν Ῥ. πραττόμενα 8, 5, 11. † τὰ ἐν τῇ Ῥ. διοικήσεται, urbanae res 3, 7, 16. μηδέ τινα - ἐκπληττέτω τὰ κατὰ Ῥώμην, quae Romae facta ſunt 7, 8, 12. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, Romae 8, 7, 1. καὶ τὰ μὲν κ. τ. Ῥ. τοιαῦτα ἦν 7, 12, 17. † τὸν κ. τ. Ῥ. - πόλεμον λ. ib. 20. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. - †† Poſt merum art. Plur. Neutr. οἱ τὰ τῆς Ῥ. διοικεῖν εἰώθασιν, rem Romanam 2, 12, 7. ††† in periphraſi, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν λ. 7, 7, 15. v. Ῥωμαῖος.

ῥώμη, ph. de milit. in opp. δυνάμεως, - γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς - ἀποδεούσης, robore 6, 5, 23.

Ῥωμύλος, nom. propr. αὐτὸς ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίςης Ῥ. Romulus 4, 5, 12.

ῥώννυσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, trop. c. tra - in opp. ὑπὸ - νόσου κάμνων· ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔῤῥωτο ὑπὲρ πάντα ν ανιαν, αὐξ-

† Fem. σεβασμίαις τιμαῖς, augustalibus hon. 7, 5, 7. - Neutr. p. subst., cum art., gen. pers. et praep. τὸ ὑμῶν - πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, vestram erga deos religionem 2, 10, 3.
Σεβαςὴ, titul. fem. Σοαιμίδα. - παρῆν γὰρ, ὡς Σ. Augusta 5, 8, 16. uxor (Augusti, Caesaris,) Imperatoris quondam πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα Σεβαςῇ 1, 10, 9. Commodi concubinae. ἠγάγετο - γυναῖκα, - ἣν Σεβαςὴν ἀναγορεύσας 5, 6, 2. Heliog.
Σεβαςὸς, titul. marium, p. nom. appellat. ὁ Μαξιμῖνος, ὑπὸ παντὸς τοῦ ςρατοῦ Σ. προσαγορευθεὶς, Augustus 6, 9, 13. i. q. §. pr. αὐτοκράτωρ ὑπὸ πάντων ἀναγορ. - οἱ ςρατιῶται -, καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαςὸν 2, 10, 19. οἱ ςρ. - Σεβαςὸν προσεῖπον αὐτὸν 2, 2, 22. — † c. adiuncto, ἐβουλεύσαντο (οἱ νεανίαι cf. §. 7.) - ἀνειπεῖν αὐτὸν αὐτοκράτορα καὶ Σ. 6, 8, 10. ὁ δῆμος (αὐτὸν) Σ. ἀναγορεύει 2, 2, 21. 7, 5, 17. - † iterum cum adiuncto, sed diversis in membris, τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορά τε ἀνεῖπε, καὶ Σ. προσηγόρευσε (αὐτὸν) 2, 8, 9. Nigrum, i. q. supra σεβάσμιον καὶ βασιλέα. - Σεβαςοὶ ἀνηγορεύθησαν 7, 10, 8. Maximus, et Balbinus a Senatu. ἡ σύγκλητος - τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ Σεβαςοὺς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4.
Σεβαςὸς, nom. propr. c. art. πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαςοῦ χρόνον, ab Augusto 1, 1, 5. 3, 7, 18. 6, 2, 11. ἐξ οὗ - εἰς τὸν Σεβαςὸν περιῆλθεν ἡ μοναρχία, ad Augustum 2, 11, 9. 3, 13, 7.
Σεβῆρος, sic sine art., id que in fine enunciat. Severus 2, 9, 2. 3, 15, 5. - in med. or. ib. 18. 3, 9, 21. - Gen. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. cf. ib. 19. 2, 14, 7. - 2, 13, 4. 2, 15, 11. 3, 1, 1, 4. τὸ ἐκ Σ. δέος 3, 4, 17. οἱ Σ. 3, 7, 14. - 4, 1, 6. - Dat. τῶν - πεπραγμένων Σεβήρῳ 2, 15, 13. - 3, 2, 17. 4, 1, 1. 4, 6, 7. - Acc. τὴν πρὸς Σεβῆρον μάχην 2, 11, 17. — Sed cum art. ὁ Σ. 2, 9, 6. 9. 2, 12, 1. 2, 13, 21. 2, 14, 10. 2, 15, 3. 3, 5, 1. 3, 9, 12. 3, 10, 12. 14. 3, 12, 7. 19. 4, 4, 18. - et in fine enunc. 2, 9, 6. 14. 3, 1, 2. 3, 2, 7. 9. 3, 5, 6. 3, 6, 1. 3, 7, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 16. 3, 14, 16. — tum divulsa, ὁ δὲ Σ. 2, 11, 1. 2, 14, 1. 2, 15, 9. 3, 2, 1. 3, 4, 16. 3, 8, 1. 3, 9, 3. 5. 3, 13, 1. 7. 3, 14, 3. 9. - it. ὁ δ' οὖν Σ. 3, 8, 7. - Gen. 2, 13, 3. 8. οἱ τοῦ Σ. ib. 19. (i. q. ὁ τοῦ Σεβ. ςρατὸς ib. 12.) 3, 3, 1. 7. 9. 13. 3, 4, 7. 3, 5, 4. 3, 7, 5. 3, 12, 11. - in fine enunc. 3, 13, 11. - Dat. 2, 9, 16. 2, 13, 1. 2, 15, 4. - Acc. 2, 10, 19. 2, 11, 10. 3, 3, 4. 3, 11, 1. 3, 15, 1. - repetit. sine art. 3, 7, 8. sq. - sed cum art. 2, 9, 6. - 9. 2, 12, 4. 6. - 9. 2, 13, 6. 3, 6, 17. 3, 7, 10. - 12. 14. - 17. 3, 9, 8. sq. 3, 11, 6. 3, 12, 2. sq. 21. - it. utr. modo 2, 13, 4. 3, 2, 2. sq. (τὸν τοῦ Σ. ςρατὸν, - τὸ Σ. ςράτευμα,) ib. 12. sq. 3, 7, 10. sq. 3, 9, 16. sq. 3, 10, 3. sq.
σέβω, mor. de hom. erga hom. c. acc. pers. ὁ ςρατὸς - σέβει αὐτοκράτορας, colere 8, 6, 13. agnoscere, accipere, approbare, cf. §. 4. - de hom. et cultu div. tum erga simulacrum, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, colunt 1, 14, 7. 5, 6, 7. venerantur, adorant. - simul c. adv. σεβόντων αὐτὸ ὑπερφυῶς λ. 5, 6, 8. - tum erga statuam, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περ σέβουσι Ῥωμ. quod Romanis venerabile est 1, 15, 19. — tum erga diversum numen. θεῷ Ἡλίῳ· τοῦτον - σέβουσι 5, 3, 8. i. q. sq. §. θρησκεύεται. - πέμπουσι ἀναθήματα. - simul cum adv. τῷ θεῷ ὃν σέβουσιν ἐξαιρέτως, venerantur 4, 8, 16. σ ὑπερφυῶς Ἀπόλλωνα, col. 8, 3, 19. Σελήνης, ἣν μάλιςα - σ. 4, 15, 7. - cum praep. Διὸς -, ὃν σ. Ῥωμ. ἐν ἀκροπόλει 7, 10, 5. - † de hom.

τις ἐσεμνύνετο, de adulterio anus gloriabatur 5, 7, 6. verbis iactabat, profitebatur cum aliqua fiducia et fastu; nisi ibi leg. in abl. τῇ μοιχείᾳ.

σηκὸς, ph. συγκλείσαντες - αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ, in sacellum 7, 10, 6. opp. pr. τὸν νεὼν λ. - c. adiuncto s. opp. diserto vicino que, ἰδίους ναούς τε καὶ σηκοὺς, sacella 6, 1, 6. medium templi, in quo numinum statuae collocatae erant.

σημεῖον, ph., universe. ὑφ' ἑνὶ σημείῳ προσπεσόντες, semel signo dato 4, 9, 13. signo dato 4, 11, 8. - Sensu pecul. εἴ τις - ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀπὸ τῆς Ῥώμης φανείη, intra centesimum ab urbe (Roma) lapidem 2, 13, 18. milliariorum signum, quales lapides distabant a se invicem mille passuum spatio; ubi non est cum praep., quae potius pendet ab oppresso v. aliquo, v. c. ἀπέχοντος, ἀφεστῶτος. - ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui abest ab urbe ad decimum sextum lapidem 8, 4, 2. - Al. sensu, τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de signis (militaribus) 8, 5, 22. vexillis. τὰ σημεῖα ἄραντες, signis sublatis 2, 6, 17. v. αἴρ. - †† c. adiuncto et gen. pers. τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ στρατοπέδου, signa 4, 4, 12. ubi σημ. sunt feretra s. perticae solae, sed ἀγ. in perticarum apicibus affixi orbes s. simulacra rerum div., v. c. animantium, aquilarum, luporum. - Al. sensu, trop. c. gen. rei, πολέμων σημεῖον εἶναι λ. signum 1, 14, 11. abs. σημεῖα, θείᾳ προνοίᾳ δόξαντα - φανῆναι, signa 2, 15, 11. ostenta.

σήμερον, ph. ἐλέσθαι σὲ δεῖ σ. σώζεσθαι λ. eligendum tibi est hodie, ut 7, 5, 11. qui Bg. trahit ad pr. v.

σθένος, mor. s. ph. ὁ στρατὸς - ἐπολιόρκει παντὶ σθένει πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, oppugnabat, summis viribus contendens rei. 3, 9, 8. qui Bg. rexit ad sq. v. τειχομαχοῦντες π. σ. totis vir. 8, 4, 18. π. σ. προασπίζειν αὐτοῦ, cunctis vir. 6, 9, 3.

σιγᾷν, ph. partim, de pers. c. acc. pers. σιγῶ Γερμανικὸν, taceo 4, 5, 13. per figuram rhetor., *praeteritionem*, non commemorabo.

σίδηρος, ph. in usu bell. c. gen. rei, ὅπλα, ὧν ὁ σίδ. ἐθερμαίνετο 8, 4, 27. ferrum. - abs. τεχνάσματα σιδήρων, machinamenta ferrea 4, 15, 6. † in ornatu corp. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ferro 3, 14, 13. Britanni, ferrea collaria.

Σικελία, reg. ἐν Σικελίᾳ, Sicilia 4, 6, 7. εἰς Σικελίαν 3, 13, 7. - Σικελιώτης, de pers. p. adi. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου τυράννου, Siciliae 1, 3, 5. Siculi, i. q. Σικελὸς, et Συρακούσιος, Lat. *Siceliotes.*

Σίρμιον, urbs Pannoniae, ἐν Σιρμίῳ, λ. intra urbem Sirmium 7, 2, 19. hodie *Sirmich*, in Sclavonia.

σιτέομαι, Med. de pers. ph. c. acc. rei, μᾶζαν - ποιήσας, - ἐσιτεῖτο (αὐτὴν,) vescebatur 4, 7, 9.

σιτηρέσιον, ph. milit., abs. προστίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο λ. annonae 4, 4, 17. τὸ σ. - ηὔξησε, frumenti summam 3, 8, 4. τὰ σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε, annonam 6, 8, 16. † μισθοφόρους ἐπὶ λαμπροῖς σιτηρεσίοις λ. auctoramentis 2, 11, 9. stipendiis s. pecuniis s. frumento s. veste.

σιτίον, ph. in opp. σιτία καὶ ποτὰ λ. cibum 2, 11, 3.

σῖτος, ph. Masc. σίτου πλεῖστον λ. frumenti 1, 12, 9. † σῖτον ἀλήσας, ὃ λ. tritico molito 4, 7, 9. ubi in Neutr.

σιωπᾷν, trop. de pers. et scriptor., abs. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, si tacuissent 1, 1, 1. si nihil scripsissent.

μένοντες ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. - Al. not. theatrali, πρίν τι λέγεσθαι - ἐπὶ τῆς σ. in fcena 1, 9, 7. ἕτερον - τῆς σκ. λ. a fc. 5, 7, 13. - in opp. πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σ. καὶ τῶν - θεάτρων μεταγαγεῖν λ. omnia a fc. ib. 12. v. π. c. adi. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σ. 1, 9, 7. - † Trop. cum adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, compofitum quiddam et fictum 5, 12, 7. i. q. §. 21. δρᾶμα, rem fabulofam, qualis in fcenam producitur.

σκηνοποιεῖσθαι, Med. ph. de perf. et German. cum adiuncto, ξύλων οὔσης ἀφθονίας, συμπηγνύντες αὐτὰ -, σκηνοποιοῦνται, tabernacula aedificant 7, 2, 8. quae dr. in pr. οἰκήσεις, et funt adeo aediculae ligneae, e tabulis et trabibus ligneis, opp. ib. aedificiis e lateribus coctis et lapidibus. - Al. not. milit. δύο - ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιησάμενος ὁ Μαξιμῖνος, - ἔμεινεν λ. exftructis tabernaculis 8, 4, 8. ubi gen. temp. pertineat potius ad fq. v. ἔμειν. cum iuffiffet tabernacula exftrui.

σκηνόω, ph. fenfu milit. c. adv. τὸ χωρίον, ἔνθα ἐσκήνου ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, tabernaculum pofuerat 6, 8, 17. i. q. v. pr.

σκηπτός, ph. σκηπτοῦ - κατενεχθέντος, fulmine 1, 14, 4.

σκῆπτρον, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, pro fceptro 1, 3, 7.

σκῆψις, mor. in opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια λ. fimulationem 2, 1, 23.

σκιά, ph. c. gen. rei, τῇ τῶν δένδρων ἡδείᾳ σκιᾷ, umbra 1, 12, 3. ut recte Bg. legit fic in abl. p. vulg. gen.

σκιμπόδιον, ph. αὐτὸν, ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, lectulo 7, 5, 6. i. q. fq. vocab. - σκίμπους, in quiete diurna, ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος - ἑαυτὸν, ex lectulo ib. 8. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σ. in lecto 1, 17, 4. 7. in diaeta, cf. §. 1. - inter epulas, ἀναθοροῦντα τοῦ σ. de lectulo 2, 6, 10. cf. §. pr. - in quiete nocturna, ὡς μηδ' ἀναθορεῖν τοῦ σ. ut nec exfiliret lecto 2, 1, 15. cf. §. fq. et 12. - aegroti, τοῦ σ. κουφίσας ἑαυτὸν, e grabato 1, 4, 1. humili lecto, noftr. *Ruhebette* f. *Canapé*.

σκιρτᾶν, ph. de perf. cum praep. et adv. πρὸς αὐλοὺς - ἐσκίρτων εὐρύθμως, tripudiabant 4, 11, 5. Parthi faltantes.

σκληρός, mor. Mafc. de re, c. adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, durae 2, 9, 2. de milite Severo. - Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης - ἐπανέτρεψε, durum victum 3, 8, 10.

σκοπός, ph. de perf. fenfu milit. abf. οἱ σκοποὶ ἀπήγγειλαν, exploratores 8, 2, 3. προύπεμψε σκοποὺς τοὺς ἐρευνήσοντας λ. 8, 1, 2. — † cum gen. perf. diferto, it. adiuncto f. opp. ὑπαντώμενοι αὐτῷ οἱ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, ἤγγειλαν ib. 9. qui pererrant diverfa loca, et ibi inquirunt, quis adfit, quid que geratur, noftr. *Spione* f. *Auskundfchafter*, cf. προφ.

σκοπός, de re, ph. τῶν τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - κατὰ σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad fcopum 6, 7, 18. qui Bg. faltem fupplerit adv. ὡς. - c. adi. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν. λ. fcopum 1, 15, 8. quam illa duo pr., frontem aut cor. - Trop. c. inf. ἐμοὶ σκοπὸς ὑπάρχει, - γράψαι, mihi propofitum eft 2, 15, 12. - † ἐμοὶ σ. 5, 1, 15. fc. ὑπάρχει f. ἐςί.

σκυθρωπός, Mafc. de perf. phyf. ἦν, triftis 7, 8, 1. vultu. - it. de re, Fem. c. affini fubft. σκυθρωποῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, moefto vultu in terram nutabant 1, 6, 10. - Neutr. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔν. 4, 3, 16. in quibus loc. duob. i. q. merum σκυθρός, ob adiunctum fubft. - † fed c. fubft. al. σκυ-

perſ. σπάνει τοῦ - ἄρξοντος, in defectu alicuius imperaturi 2, 10, 15.

σπανίως, ph. abſ. δικάζων, rarius 4, 7, 2. raro 7, 4, 4. - in opp. ἢ σπαν. ἢ μηδ᾽ ὅλως λ. 1, 1, 5. σπ. - τὰ πλεῖςα 1, 11, 15. 4, 7, 11.

σπάομαι, Med. de perſ. ph. c. acc. inſtrum. τὰ ξίφη σπασάμενοι, ſtringentes 2, 5, 3. σπασαμένοις τὰ ξ. ſtrictis gladiis 3, 12, 24.

σπαραγμὸς, ph. cum gen. rei, γενείων καὶ ὀφρύων σπαραγμοῖς 8, 8, 14. evulſionibus.

σπάργανον ſ. σπάργανα, ph. c. adi. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, cunabula 1, 5, 14. faſcias quibus infantes involvuntur, noſtr. *Windeln.* ἐξ ἰδ. σπ. ex. τοῦτο ἐλθόντες, ex incunabulis 5, 1, 16. genere, ortu. - ſimul c. gen. rei, ἀφορῶσιν - εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, cunabula 7, 1, 5. conditionem, ſortem.

Σπάρτη, Lacedaemon, urbs, ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Sparta 4, 8, 7. Σπαρτιάτις, p. adi. φάλαγγα - Σπαρτιάτιν, Spartanam 4, 9, 8.

σπένδειν, phyſ. de perſ. cum gen. rei, ὡς - ἕκαςος - οἴνου σπένδωσι, libaret 5, 5, 12. qui gen. pendet propr. ab omiſſo pron. τὶ, ſc. μέρος. cum dat. rei ſ. perſ. σπένδων τοῖς ἀνέμοις, libans 4, 8, 12. ut venti eſſent praeſentes et fortius flarent, et flatu ſuo ignem iuvarent, et pyram, ab initio non ſatis ardentem. - abſ. σπείσαντες, - φίλον - ἐποιήσαμεν, icto foedere 5, 1, 8. - Med. de perſ. trop. c. praep. καταπέμπει γράμματα, δι᾽ ὧν ἐσπένδετο πρὸς αὐτὸν, per quas foedus inibat cum 2, 12, 5. σπεισάμενος πρὸς τοὺς λ. foedere inito cum 3, 15, 12. - † ſimul c. acc. rei, σ. εἰρήνην πρὸς τὸν λ. pacem init cum 4, 15, 20.

σπεύδειν, ph. de perſ. c. praep. εἰς τὴν Ῥώμην, properare Romam verſus 5, 4, 22. σπευδούσης αὐτῆς εἰς τὰ - βασίλεια λ. feſtinante ad 5, 5, 1. ἐφ᾽ ἣν (Ῥώμην) - ἐχρῆν σπεύδειν, quo erat properandum 2, 8, 17. - ſimul c. adv. ἐκεῖθεν σπεύσαντες ἐπὶ τὴν λ. pergentes 3, 3, 6. †† ἔφευγον -, ὡς ἕκαςος ἐδύνατο σπεύδοντες οἱ μὲν περὶ τὰς ὑπωρείας -, οἱ δὲ τὴν λ. fugiebant, ut quisque poterat feſtinantes partim circa - partim 3, 2, 11. ubi σπ. pertineat ad pr. formulam ὡς ἐκ. ἐδ. feſtinantes, quantum quisque poterat, (i. valde) ſed a pr. v. ἔφ. pendeant rel. οἱ μὲν λ. — c. inf. σπεύδειν ἐπιςῆναι λ. ut feſtinarent 6, 8, 15. σπεύδων ἕκαςος ἰδεῖν λ. pro ſe quisque ſtudentes 4, 11, 7.

σπλάγχνα, ph. cum gen. animal. τὰ σ. τῶν ἱερουργηθέντων - ἔφερον, exta 5, 5, 20. in ſacrificio, cor, pulmones, iecur, rel.

σπονδὴ, ph. c. adiuncto, περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, libaminibus 4, 11, 6. in nuptiis regis ſui, vina fundebant in aras diis, propter pacem amicitiam que cum Romanis, et in regiarum nuptiarum eventum proſperum. σπονδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις, libationibus 8, 3, 5. de exercitu, ad pacem ineundam et amicitiam. σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere neglecto 3, 6, 11. τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, libaminibus 4, 15, 19. τὸν περὶ τὰς σ. καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, qui foedus - temeraverat ib. 17. - † τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, inter foedera 4, 14, 2. dum foedus adhuc durabat. - σπονδὰς καὶ εὔνοιαν ὑπισχνούμενος, foedus 3, 9, 2. - c. praep. ἀνήσασθαι - τὰς πρὸς αὐτοὺς σ. foedera 6, 7, 23. i. q. pr. εἰρήνην. - †† c. gen. rei, σπονδαὶ φιλίας (ἔςωσαν,) ſit foedus 8, 7, 18.

finita, in quibus subsistunt, qui iter faciunt milites s. duces, expeditionis tempore.

στασιάζειν, mor. partim ph. de pers. et populis, abs. τοὺς ἐκεῖ βαρβάρους, seditiones agitare 3, 14, 2. - simul cum adv. et adiuncto, τῶν βαρβάρων ὅσοι πρότερον ἀθηνίαζον ἢ ἐστασίαζον, rebellabant 2, 4, 5. ubi ἀθ. est trop. sed ἐσ. propr. - De civitatib. simul cum praep. Ἕλληνες, οἳ, πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες ἀεὶ, mutuis seditionibus semper laborantes, 2, 14. inter se dissidentes. - sed simul cum abl. caus. ἐστασίαζον πρ. ἀλ. τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει λ. seditiones inter se exercebant 3, 3, 3. - De singulis pers., de Severi filiis, cum praep. στασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλ. dissidentibus inter se 3, 7, 12. si dissiderent rei, sq. πολέμου ὄντος λ. simul cum adv. ἤδη κατὰ τὴν ὁδὸν στασιάζοντας πρ. ἀλ. dissidentes 4, 1, 2. πρ. ἀλ. ἐστασίαζον - τὰ πρῶτα - ὑπὸ παιδ. φιλονεικίας, dissidebant 3, 10, 3. sq. adiuncto, δι' ἐρτύγων μάχας - ἀλλήλοις ἔριζον etc., quod est praeced. sed ἐστασ. consequens. ἐξ ἐκείνου ἐστασίαζον πρ. ἀλλ. 4, 3, 2. † ὡς στασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν λ. discordantes ib. 9.

στάσις, ph. partim, civitatum, c. adiuncto, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν — σ. καὶ διάφορος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, seditio 3, 2, 13. sq. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας. civium, τοὺς αἰτίους - στάσεως καὶ θορύβου 5, 8, 13. διὰ τὴν οὖσαν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. † de uno Plautiano, ἁλόντα ἐπὶ στάσει, reum seditionis 3, 10, 11. † fratrum, Severi filior. τὸ μῖσος καὶ ἡ σ. ηὔξετο. discordia 4, 4, 1. †† c. gen. pers. sed oppresso, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως (αὐτῶν,) ex dissidiis 3, 13, 8.

στέλλεσθαι, Med. de pers. ph. c. praep. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο (αὐτὸς,) Alexandriam contendebat 4, 8, 16. proficiscebatur. — πρεσβεῖαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα - ἐστέλλοντο, proficiscebantur 2, 8, 12. propr. se mittere.

στενὸς, ph. de re, Masc. διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Προποντίδος πορθμοῦ, per angustum Pr. fretum 5, 4, 22. - Fem. τῆς - ὁδοῦ στενῆς οὔσης 3, 3, 2. - † Al. not. ἀσπίδα - στενὴν, scuto angusto 3, 14, 14. parvo, non lato in omnem mensuram. - Neutr. cum subst. et adiuncto, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, στενὰ ὄντα λ. gentes (provinciae,) angustae 6, 7, 10. - sine subst. cum art. et gen. rei s. loci, p. subst. τὰ στενὰ τῶν Ἄλπεων προκαταλαβεῖν, angustias Alpium 2, 11, 15. 3, 6, 23. sc. χωρία, angustos transitus, fauces. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ σ. 3, 1, 8. τὰ σ. τοῦ Τ. 3, 2, 20. - Superl. cum subst. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Προπ. πορθμῷ, angustiss. 3, 1, 11.

στενόομαι, Pass. ph. de loco, c. acc. loci ellipt. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐστένωται (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transitus angustos habent 8, 1, 13. de Alpib., propr. semitis illi arctantur, angusti sunt, quoad transitus.

στενοχωρέομαι, Pass. de pers. phys. c. praep. τὸ λοιπὸν πλῆθος, περὶ ταῖς πύλαις στενοχωρούμενον, cum ad portas coarctaretur 7, 9, 18. arctata, condensata, densans se, dense iungens se, propter angustos portarum transitus.

στενωπὸς s. στενωποὶ, phys. c. adi. εἰσὶ (ἐκεῖ) χειροποίητοι λ. semitae sunt 8, 1, 14. angustae, de Alpib.

στέργειν, mor. de pers. c. acc. pers. et adv. εἰκότως - στέργοιτε - αὐτοκράτορα, diligere poteritis 1, 5, 16. - cum solo acc. tali, πρὸς τὸ τοὺς στρατιώτας στέργειν τοὺς παῖδας, ut mil. diligerent 5, 7, 6.

ris 1, 17, 10. - c. gen. perf. et praep. τὴν ςοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως, amorem principis erga puerum 1, 17, 6. † de matre erga filium, τῆς μὲν διὰ ςοργὴν 4, 4, 6.

ατεία, pl. p. ftatu f. vita militari, ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς ςρατείας ὄντες 7, 11, 3. militi.e, v. ἀφ. - νεανίαι - ἐπέδοσαν αὐτοὺς ἐς ςρατείαν, dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ad militandum 3, 4, 2. ἡλικίας -, εἰς ς. ἐπιτηδείου, militiae 4, 9, 9. - † c. adi. ἐπιδοὺς αὐτὸν - εἰς εὐτελῆ - ς. militiam 7, 1, 6. militum genus, nisi leg. ςρατιὰν, e folenni confufione. - †† c. gen. perf. fimul, ἐν ταῖς προτέραις αὐτοῦ ςρατείαις, expeditionibus 2, 4, 5.

ςράτευμα, pl. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος λ. exercitus 2, 12, 1. — ὡς - οἰκειώσηται τὸ ς. 1, 5, 2. poft τοῖς ςρατιώταις. - 4, 6, 11. ubi fq. οἱ ςρατιῶται, et tantum de parte cohortis Praetor. quadam, qua Caracallus ftipatus. - fine art. συνεκρότει - ς. 2, 14. 12. fq. fyn. τοῦ ςρατιωτικοῦ. c. adi. τὸ Ἰλλυρικὸν ς. - πᾶν εἶχε 2, 15, 10. - c. gen. perf. κρατεῖ τὸ Σεβήρου ς. 3, 2, 3. pro pr. §. τὸν τοῦ Σεβ. ςρατόν. Plur. c. eod. gen. et adi. ὅτε - ἀντίπαλα - φήσῃ εἶναι τὰ ἑαυτοῦ ςρατεύματα λ. fuos exercitus 6, 5, 1. poft τῆς ςρατιᾶς, p. fing. forfan, ut in fqq. loc. - abf. οἰκειοῦσθαι τὰ ς. exercitum 3, 15, 2. pro quo τὸ ςρατιωτικὸν ib. 11. - cum adi. ...τῶν Ἰλλυρικῶν ςρατευμάτων, exercituum 1, 9, 2. fq. τὸ ςρατιωτικόν. - τοῖς Ἰλλυρικοῖς ςρατεύμασι λ. exercitus Illyricos 2, 8, 18. - Plur. propr. de duob. συνέβαλεν ἑκατέρωθεν τὰ ς. 3, 2, 3.

ςρατεύω, pl. de perf. c. acc. perf. νεανίας μεταπεμπόμενος καὶ ςρατεύων. delectum habens 2, 14, 12. deligens idoneos, vel inferens exercitui, vel aptans et inftruens et exercens, ut milites effe poffint. ἐπιλεξάμενος νεαν. καὶ ςρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos 4, 8, 6. - Al. not. c. praep. ἐςράτευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, exercitum in Orientem eduxit 3, 9, 1. — Med. c. praepp. σὺν τοῖς ὑπὸ Βαλβίνῳ ςρατευομένοις, cum iis, qui fub Balbino militabant 8, 7, 20.

ςρατηγεῖν, phyf. de perf. abf. πεῖρα ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι ςρατηγοῦντος, quae hoc duce perpeffi funt 2, 2, 20. quae ab eo paffi funt, exercitum ductante, f. cum adhuc dux effet exercitus, f. exercitum duceret. - c. adv. et in opp. εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐςρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. p. τούτων Ῥωμαίων, ὅσ. Romanorum, qui gloriofe exercitus duxerunt vel regnarunt. - cum gen. perf. ἐςρατήγουν - αὐτῶν · ἄνδρες δύο λ. duces eis praeerant 8, 2, 14. duces eorum erant, imperabant iis, in urbe defendenda. τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ςρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux fcilicet effet exercitus, eleg. 7, 9, 10. ut dux effet. - †† c. acc. rei, ἐς ὅσον - ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ πολεμικὰ ςρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. duces belli f. bellorum, f. eos, qui in bello praeeffent exercitibus, rem bellicam adminiftrarent f. gererent ductu fuo. — Paff. de perf. c. praep. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ - ἀνδρὶ ςρατηγουμένων (αὐτῶν,) neque fortem ducem habentes 3, 6, 14. fub forti viro, tanquam duce, rectos f. militantes, fere i. q. fupra ςρατευομένους 8, 7, 20.

ςρατηγία, pl. de duce fummo, c. gen. perf. τὴν ἐκείνου - ςρατηγίαν λ. imperium militare 1, 5, 23. ductum, noftr. *Anführung*, fcientiam et artem exercitus ducendi, regendi, locandi. — abf. de duce inferiori, ᾧ τὴν - ς. ἐγκεχείρικει, imper. milit. 3, 2, 2.

18. - fimul c. praep. τοὺς ἐν Ῥώμῃ ς. Praetorianos 2, 9, 10. militibus urbanis 2, 13, 3. 6, 3, 4. - fimul c. verbo, τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι ς. 1, 7, 12. 7, 10. 13. 8, 5, 20. - fimul c. al. adiuncto. τους ἐν τῇ Ῥ. ς., οἳ δορυφορεῖν εἰώθασι τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. (qui dr. vel folum οἱ δορυφόροι 2, 5, 1. vel δορυφόροι τῆς βασιλείας 2, 14, 10.) οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ς. λ. 2, 10, 3. τοὺς ς., οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια 4, 4, 9. ††† Nominatim de equitib. ὁ δῆμος -, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν ς. 1, 12, 14. fq. mox ὑπὸ τῶν ἱππέων, cf. ib. 15. fq. e. it. 13. i. e. qui iidem dr. ὡπλισμένοι ib. 12. e. - c. gen. loci, et fimul cum adi. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατ. ib. 19.

ςρατιωτικὸς, ph. Mafc. de perf. βίῳ - ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα ςρατιωτικὸν, pro viro militari 5, 2, 11. milite, militaris vitae et conditionis. - fine fubft., per ellipf. fubft. illius, ὡς ςρατιωτικὸς - ἐφιλεῖτο 4, 7, 13. fq. opp. γενναῖος. amans vitae militaris, et gerens fe, ut militem, agens que ea, quae alii milites gregarii, i. q. 4, 3, 8. † ςρατιωτικὸν - εἶναι δοκοῦντα, qui militaris haberetur 1, 8, 2. peritus rei militaris. ὡς ςρατιωτικὸν, militarem virum 4, 14, 3. - in opp. ςρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, bonus miles 4, 12, 1. μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, militarem ib. 3. - Mafc. de re, cum adiuncto, ςρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου ἐραςὴς, militaris 4, 3, 8. ςρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρονι 3, 14, 4. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον 8, 7, 8. - Fem. ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις λ. militaris manus 1, 6, 18. σωφροσύνης ςρατιωτικῆς 3, 8, 9. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ς. per omnes gradus militiae 6, 8, 3. διαίτῃ - ςρατιωτικῇ 5, 2, 12. ςρατιωτικὴν ἐμπειρίαν, rei militaris experientiam 6, 8, 4. - † c. adiuncto, ἰσχὺν ςρ. καὶ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. τῶν ςρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων, militaria acta 2, 2, 17. †† τὰ ἐν ταῖς ςρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὔκλεῆ, militiae res geftae 2, 3, 4. † in opp. ἐν ςρ. καὶ πολιτικαῖς - πρ. militaribus negotiis 2, 1, 9. 6, 1, 8. ἐσθῆτας ςρατιωτικὰς 2, 13, 17. - Neutr. c. fubft. τὸ ςρατιωτικὸν κήρυγμα 2, 6, 9. σύμβολον ς. 2, 13, 19. ξίφος ς. 3, 5, 11. ὅπλα ςρατιωτικὰ 1, 15, 15. διοικήσει ςρατιωτικῶν πραγμάτων, adminiftratione rei militaris 3, 8, 14. - Neutr. fine fubft., cum art., de perf. in opp. et c. aliquo adi. πᾶν τὸ παρὸν ςρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος, militaris et plebeia multitudo 1, 4, 19. qui Bg. traxerit fubft. πλ. etiam ad ςρατ. - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ς. populus et milites 2, 2, 23. ubi fuppleas vel pr. fubft. πλῆθ. vel τάγμα. - τὸ ς. πᾶν λ. 2, 8, 9. ὁ δῆμος καὶ τὸ πλεῖςον τοῦ ςρατιωτικοῦ, de maiore parte militum 1, 13, 4. τὸν δῆμον καὶ τὸ ς. milit. ib. 5. - c. folo adi. τὸ ς. πᾶν λ. exercitus 4, 9, 11. τὸ λοιπὸν ς. πᾶν λ. militarem manum 3, 1, 6. εἰς πᾶν τὸ ς. exercitum 5, 3, 21. τὸ ἄλλο ς. λ. militar. manum 8, 7, 20. τῷ μὴ ἔχειν - συνεςὸς ς. milites 3, 1, 5. τὸ πεμφθὲν - ς. exercitus 6, 5, 10. - cum folis v. εἴ τι - τοῦ ς. λείψανον, militarium copiarum 2, 14, 12. poft fyn. τοὺς ςρατιώτας et ςράτευμα. - οἰκειωσάμενος τὸ ς. milites 1, 5, 27. 1, 9, 2. 6, 5, 1. exercitum 2, 11, 15. fimul cum adv. πᾶν τὸ ἐκεῖσε ς., ὃ λ. militarem manum 2, 9, 1. fc. ὂν λ. - Neutr. Plur. de re, fine fubft. cum art. διοικήσοντα (αὐτὸν) τὰ ςρατιωτικὰ, rem militarem 3, 15, 1. fc. πράγματα f. ἔργα. - ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ ς. 6, 8, 4. fq. fyn.

ςρατοπεδεύειν, ph. de perf. περαιωθεὶς ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς τὴν Γαλλίαν ἐςρατοπέδευσεν, poftquam traieciffet ex Britannia in Galliam, caftra metatus eft 3, 7, 2. qui Bg. cepit v. abf., dum alii, poft Βρεττ. facto commate, regunt v. c. pr. ἐς λ.

praefecto Praetorianis Perennio ib. τοῖς ς. ἔπαρχον ἐπιςῆσαι λ. exercitibus praeficeret rel. 5, 7, 12. - Per loca ambig. not. προσαγαγεῖν - εἰς τὸ ς. ad exercitum 1, 5, 1. ubi et procedit p. *castra*, ob sq. διαλεχθ. τοῖς ςρατιώταις. - κίνησις - καταλαμβάνει τὸ ς. exercitum 1, 7, 1. ubi et valeat simul de cast. cf. v. κίν. — φρούρια καὶ ςρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, exercitus 2, 11, 9. dum Bg. *castra* reddit in simili loco supra 6, 7, 11. † τὸ - ἔθνοι ςρατοπέδοις πέφρακτο, exercitibus 7, 9, 3. τὰ ἐπικείμενα ς. ταῖς ὄχθαις, castra 6, 2, 14. qui Bg. reddebat *exercit.* supra 6, 7, 5. - † simul c. adv. τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἤθροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ ς. de exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. qui Bg. supplet ὄντων, recte de perf. capiens, quia Niger collegit reliquum (praeter auxilia missa) exercitum modo e domesticis iis que copiis, quas habebat in Syria.

ςρατὸς, pl. de perf., universe, c. aliquo v., καταπλέων - ὁ ς. exercitus 3, 9, 14. ὁ δὲ ς. ἤχθετο 8, 1, 10. 15. 8, 4, 5. 12. 15. 8, 6, 7. sq. 8, 7, 5. 7, 9, 8. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, ab exercitu 7, 1, 21. 8, 6, 9. τῷ - πολιορκοῦντι ςρατῷ 5, 4, 4. 7, 2, 7. 14. e. 7, 8, 25. 8, 4, 4. αὐτὸς σὺν τῷ ς. ἠπείγετο 8, 2, 5. μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ς. 7, 1, 8. 8, 3, 2. 8, 5, 18. ςρατὸν - ἀθροισθῆναι 1, 10, 5. sq. syn. δύναμιν. - 3, 2, 21. - ς. συλλέγειν 3, 1, 5. post δύναμ. - ς. - συσκευάζεται, exercitus 3, 6, 6. - ς. ἀγείροι 8, 5, 15. - cum art. τὸν ς. λ. ib. 13. 19. 8, 1, 3. 8, 4, 25. sq. 3, 7, 5. 3, 15, 17. 4, 15, 21. 6, 4, 13. 6, 5, 18. 7, 1, 15. ††† Repetit. in opp. ἐπάγειν τὸν ς. - ὅς, - ὄχλος μᾶλλον, ἢ ςρατὸς, λ. 6, 7, 1. sq. - cum adi. universo, τοιοῦτος ς. ὀχληρὸς λ. ib. 18. τοῦ ὡρισμένου ς. statuto numero militum ib. 11. post δύναμιν. - μετὰ τοσούτου ς. exerc. 2, 11, 10. τοῦ Ἰλλυρικοῦ ς. ib. 12. σὺν τῷ ς. - λ. 3, 7, 9. σὺν νεαρῷ τῷ ς. ib. 12. τίνι θαῤῥοῦντες ς. 7, 8, 10. πεζὸν ς. 4, 10, 7. τὸν λοιπὸν ς. 7, 2, 14. - † simul in opp. τοσοῦτον ς. πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. 8, 3, 21. - cum adi. pecul. τὸν ς., ὡς μὴ διαφθαρείη πᾶς, λ. 3, 9, 12. ὁ δὲ ς. πᾶς, λ. 8, 6, 1. παντὸς τοῦ ς. 8, 4, 19. αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ ς. 6, 5, 15. post δύναμιν, et sq. ςρατιὰ λ. - σὺν π. τῷ λοιπῷ ς. λ. 2, 14, 1. πάντα, ὃν εἶχε, ς. 5, 4, 8. πάντα - τὸν Ἰλλυρικὸν ς. 3, 1, 2. πάντα τὸν ς. 4, 13, 8. 7, 2, 1. 7, 8, 5. 7, 9, 7. sq. δύναμιν λ. 7, 12, 19. 8, 7, 7. ἅπαντα τὸν ς. 3, 8, 4. - c. subst. al. δυνάμει ςρατοῦ 2, 13, 10. πλήθει ς. multitud. militum 3, 13, 11. post δυνάμ. - 7, 8, 22. σὺν μεγίςῳ πλ. ς. cum ingentibus copiis 4, 15, 1. τῷ π. τοῦ ς. multit. exercitus 8, 3, 12. 7, 2, 4. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ς. maxima multit. de exercitu 8, 4, 29. πλεῖςον μέρος τοῦ ς. 3, 9, 11. †† πυνθανόμενος τοσαύτην (τοσούτου) ἔφοδον ςρατοῦ 2, 11, 6. τὴν δίοδον τοῦ ς. 3, 3, 2. † τὸ - πρόθυμον τοῦ ς. ὑπῆρχεν αὐτῷ (τῷ πλήθει) 5, 4, 3. πάσῃ τῇ τοῦ ς. νεολαίᾳ 6, 8, 4. οἱ προφύλακες - τοῦ ς. 8, 1, 9. - cum gen. perf. ὁ τοῦ Σεβήρου ς. 3, 2, 12. 2, 13, 8. ὁ ἐκείνου ς., ὀλίγος λ. 3, 6, 13. παντὸς τοῦ Ῥωμαίων ς. ib. 14. ὡς φαίνοιτο Ῥωμ. ςρατὸς ἕτερος 6, 5, 14. cf. v. Ῥωμ. - ἡ φάλαγξ τοῦ Ἀλβίνου ς. 3, 7, 8. τοῦ Μαξιμίνου ὁ ς. 6, 9, 10, ὑπὸ τοῦ Μαξ. ςρατοῦ 8, 4, 22. 8, 6, 13. - cum praep. τοῦ ἐν Ῥώμῃ ς. 3, 7, 19. sc. ὄντος. - Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ς. (sc. ὤν,) Sev. et qui circa ipsum erat exercitus ib. 8. ut est plene τοῦ ς. παντὸς, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ 6, 7, 6. - Plur. proprie, γενναίων ςρατῶν μαχομένων, exercitibus 3, 7, 7. προείρητο πᾶσι τοῖς ςρατοῖς 6, 5, 17. †† τὴν τῶν ς. ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, militum praefe-

quitur adhuc merum ὑμῖν ἐπικίνδυνον, vobis, λυπήσαντι ὑμᾶς. — Similiter repetit. ὑμεῖς - ὑμῖν - ὑμῖν 2, 10, 10. ſq. 7, 8, 20. ὑμᾶς - ὑμῶν - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμῖν - ὑμῶν 2, 13, 15. - 18. - πρὸς ὑμᾶς - ὑμᾶς 6, 3, 5. 7, 8. 6. ſq. ὑμᾶς - παρ' ὑμῶν 5, 1, 12. ſq. ὑμεῖς - ὑμῖν ib. 16. ὑμᾶς - χρὴ - θεοῖς εἰδέναι χάριν, ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, vos oportet - vobis 4, 5, 15. in commodum veſtrum. ὑμῖν - ὑμᾶς 2, 2, 18. ſq. σὺ - σοί τε - σοὶ 2, 3, 10.

συγγένεια, ph. συγγένειαν προβαλλόμενοι, conſanguinitatem 1, 11, 9. c. praep. φοβηθέντες - τὴν πρὸς αὐτὸν σ. eius cum ipſo propinquitatem 2, 6, 13.

συγγενὴς, ph. de perſ. in opp. c. dat. perſ. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖστοι - φίλοι καὶ συγγενεῖς, neceſſarii 7, 6, 5. - in mero opp. ὑπὲρ παίδων καὶ συγγενῶν, conſanguineis 4, 14, 14. σ. καὶ οἰκείων 7, 3, 17. - abſ. ὅσοι παρῆσαν τῶν σ. propinquorum 1, 4, 1.

συγγίνεσθαι, phyſ. Paſſ. de re, c. praep. et dat. perſ. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (eſſe) 1, 7, 9. ſimul cum nativitate ei adfuiſſe. - Med. ph. de perſ. c. dat. perſ. et caſu temp. τὴν θεραπείαν -, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ τοσούτων ἐτῶν, miniſtros, qui cum eo fuerant per tot annos 7, 1, 10.

συγγνώμη, mor. συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam 2, 3, 7. - c. gen. rei et adiuncto, διδόντος αὐτοῖς - ἀμνηστίαν συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτ. 8, 3, 5.

σύγγραμμα, ph. c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι λ. volumine 5, 1, 1. libro 5, 1, 1.

συγγραφεὺς, ph. de perſ. cum gen. rei, adi. et opp. ἱστορίας πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, ſcriptores 2, 15, 11. proſaici.

συγγραφὴ, ph. abſ. ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, ad conſcribendum 1, 1, 4. vel *in* ſcriptionem, i. librum.

συγγράφω, ph. de perſ. et hiſtorico, c. acc. rei, ταῦτα συνέγραψα, conſcripſi 1, 2, 10. - cum praep. ſimul, τὰ πολλὰ - συγγράψας ἐν τῷ - βίῳ 2, 9, 5. - c. adv. ἕκαστος - τῶν τότε συγγραψάντων, illius aetatis ſcriptores 3, 7, 15. - Paſſ. de re, cum dat. perſ. (ταῦτα) πολλοῖς - συγγέγραπται, ea ſunt a multis conſcripta 1, 2, 9.

συγκαθίζεσθαι, ph. Paſſ. forma, p. Med. de perſ. c. dat. perſ. et praep. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ φορείῳ, aſſidens ei 5, 8, 13. ſedens cum eo.

συγκαθέλκειν, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. συγκαθεῖλκον αὐτοὺς, ſecum detrahebant illos 4, 9, 16. ſc. αὐτοῖς, p. σὺν αὐτοῖς καθ. ſc. in foveas.

συγκαθεύδειν, ph. de perſ. c. adv. ὡς σ. πολλάκις, ut cum eo dormiret 1, 17, 6, ſc. αὐτῷ.

συγκαλεῖν, ph. de perſ., ante orationem habendam, cum acc. perſ. συγκαλέσας τοὺς φίλους, convocatis 1, 4, 1. 2, 2, 11. 4, 14, 7. 6, 9, 4. - ſimul c. praep. σ. αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον 2, 10, 2. 7, 8, 5. convocavit - ac 8, 7, 7.

συγκαταφλέγεσθαι, phyſ. Paſſ. de perſ. πλῆθος ἀνθρώπων συγκατεφλέχθη, ſimul igni conſumta (eſt) 7, 12, 14. combuſta eſt, ſc. αὐτῇ, τῇ πόλει, cum urbe, ſ. αὐταῖς, ταῖς οἰκίαις, cum aedificiis.

συγκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, ph. c. adv. ἑκατέρωθεν βάθρα - σύγκειται, conſtructi ſunt 4, 2, 9. - trop. c. praep. τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα, res Perſarum pace compoſitas 6, 7, 1.

συγκλείειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. συγκλείσαντες αὐτοὺς

ἥ τε σ. ἐπὶ - προσηγόρευεν λ. et populus - et ſenatus 2, 14, 4, 3, 8, 6. 4, 1, 5. - Trop. de loco, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς σ. τόπῳ λ. curiae 5, 5, 12. μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς σ. 7, 11, 3. ἐκδραμὼν τῆς σ. λ. e curia ib. 10. λεχθέντων - ἐν τῇ σ. in ſenatu 2, 4, 1. εἰς τὴν σ. εἰσελθ. curiam 5, 5, 9. κατελθὼν εἰς τὴν σ. in curiam 2, 14, 5. 4, 5, 1. ſenatum 5, 7, 7. κ. εἰς τὴν σ. βουλὴν, curiam 3, 8, 11. ſenatum 6, 4, 2.

σύγκλυς, ph. de perſ. p. adi. συγκλύδων ἀνθρώπων, collectitiorum 7, 7, 2. peregrinorum.

συγκομιδὴ, ph. cum gen. rei et adv. διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - πανταχόθεν συγκομιδὴν 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem ſ. ob vehicula undique comportata. - trop. c. ſolo gen. rei, τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, circa compoſitionem 1, 1, 1. collectionem.

συγκροτεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνεκρότει πανταχόθεν στράτευμα, conflabat 2, 14, 12. colligebat. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, conflabant 1, 9, 3. - cum acc. perſ. et rei ſimul, δύν. καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis 1, 6, 8. - trop. c. ſolo acc. rei, τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, inſtituit 8, 7, 19. parat, apparat, inſtruit. πανηγύρεις - συνεκρότει, inſtituebat 5, 6, 14. - Paſſ. de re, trop. cum praep. συνωμοσία τὶς - κατ' αὐτοῦ συγκροτουμένη, quae conflaretur 7, 1, 11. comparata, inſtituta, inita. - de perſ. ph. cum praep. et adiuncto, τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἤθροιστο, - καὶ εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, exercitata fuerat 7, 2, 4. inſtructa f., inſtituta. - c. mero adiuncto, τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὂν καὶ συγκεκροτημένον, vos bene ordinati quod eſtis et compoſiti 4, 14, 16. veſtra multitudo, pars, acies, cum ſit bene ordinata et compoſita.

συγκρούειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν, committebant 3, 10, 7. concitabant ad diſcordiam.

συγχέω, ſ. συγχώννυμι ſ. συγχωννύω, ph. de perſ. Paſſ. c. nominativo modi, πολλοὶ -, ἔτι ἄτρωτοι - συνεχώσθησαν, una obruti ſunt 4, 9, 15.

συγχωρεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, τοῖς στρατιώταις - πολλὰ συνεχώρησεν, conceſſit 3, 8, 8. permiſit. - Paſſ. de re, c. dat. perſ., ἵν' - μηδενὶ ἔκπλους συγχωρῆται, poteſtas fieret 8, 5, 11. concederetur.

συζεύγνυσθαι, Paſſ. de perſ. trop. cum abl. modi, ἀνάγκῃ - συνεζευγμένος, coniunctus 3, 10, 14. cum femina per matrimonium.

συκοφαντεῖν, trop. de perſ. abſ. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, delatores 2, 14, 7. delatorem, deferentem alios, i. q. ſq. ſubſt.

συκοφάντης, mor. de perſ. abſ. τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, a delatore 7, 3, 5. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, delatoribus ib. 4. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, - ἐφόνευσαν, ut ſycophantas 7, 7, 7. - c. adi. σ. πάντας φυγαδεύων, delatores 7, 6, 7. — c. adiuncto ſ. opp. συκοφάνται - καὶ κατήγοροι - ἔφευγον λ. 7, 7, 5. delatores mendaces occulti quc, v. κατ. - σ. ἢ δοῦλοι λ. 5, 2, 4. - cum adv. τοὺς σ. - τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ λ. 2, 4, 16.

συλᾷν, ph. de perſ. c. acc. perſ. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, ἐσύλασαν, ſpoliarunt 7, 7, 7. σύλησις, ph. c. gen. loci, ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, nec templis deſpoliandis 7, 9, 22. ſpoliatio.

ſimul c. adiuncto et adi. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, auſpicium 1, 14, 3. - c. gen. rei, τοῦτο - πλούτου σ. νομίζοντες, indicium 3, 14, 13. ὅσα πλ. σ. ſpecimina 1, 1", 11. - Al. not milit. cum adi. ζώνας - ἐσθῆτας, καὶ εἴ τι σ. ἔφερον ςρατιωτικὸν, inſigne 2, 13, 19. quo miles dignoſcitur. — c. gen. perſ. τὰ τῶν ςρατοπέδων σ. - ἔφερεν, ſigna 4, 7, 12. perticas cum affixis imaginibus, i. q. 4, 4, 12. τὰ σημεῖα λ. — Al not., qu ad perſ. c. gen. rei, μενόντων αὐτῇ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων, inſignibus 1, 8, 7. dignitatis et ornatus imperatorii, in femina, v. c. comitatus famulitii, veſtitus, cultus, lectica, currus. it. 5, 4, 16. 5, 6, 20. - cum adi. οὔτε τὶ ἄλλο τῶν βασιλικῶν σ. - ἀρθῆναι, inſign. 2, 3, 5. 2, 8, 10.

συμβουλεύειν, mor. de perſ. c. acc. rei, et dat. perſ. oppreſſo, τὰ ἄριςα συμβουλεύοντες (αὐτῷ,) optima ſuadendo 1, 4, 9. τὰ βέλτιςα σ. (αὐτῷ,) optima conſilia ſuggerentes 1, 6, 1. - ſimul c. adv. συμβουλεύουσι (αὐτῷ) ἡμῖν αἰεὶ τὰ ἄριςα λ. ſuadentibus 2, 2, 13. - cum praep. παρὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν συμβουλεύοντες (αὐτῷ) λ. ſuadentes, ut 2, 6, 10. - c. inf. ſolo, συνεβούλευον (αὐτῷ) Φυγεῖν, ſuadebant, ut 2, 5, 5. - c. acc. rei et dat. perſ. diſerte, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, ſuadentes 1, 4, 14. τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ - ὠφέλιμα, ſuadentibus 2, 5, 6. - c. ſolo dat. perſ. et inf. συμβουλευόντων αὐτῷ, λ. ſuadentibus, ut 2, 11, 15. 5, 5, 9. ἐκκόπτειν - αὐτῷ συνεβούλευε, excidere - ei ſuadebat 1, 8, 10. - c. ſolo dat. perſ. συμβουλευσάντων αὐτῷ τινῶν ἰατρῶν, ſuadentibus 1, 12, 2.

σύμβουλος, mor. de perſ. πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, conſiliariis 1, 8, 1. - cum adiuncto et praep. σ. ὑμῖν καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος περὶ τῶν λ. conſultores 2, 8, 5. - ſimul c. gen. rei, κοιν. καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς λ. conſiliarios 5, 1, 15. ἔργων - σ. καὶ ὑπηρέτας, ſuaſoribus 2, 10, 6. - c. gen. perſ. συνέδρους εἶναι καὶ σ. τοῦ βασιλέως, conſiliarii 6, 1, 3.

συμμαχεῖν, ph. de perſ. cum dat. perſ. μηδετέρῳ συμμαχήσειν, ſe auxiliaturum 3, 1, 4.

συμμαχία, ph. de re, τοὺς μὲν - ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, in ſocietatem (belli) 1, 3, 12. ἐς τὴν σ. προσήγοντο 1, 10, 4. - cum adiuncto, ἐς Φιλίαν καὶ σ. ἐπῆκτο 7, 8, 23. - de perſ. cum adi. et gen. perſ. ἀφῖκτο αὐτῷ - Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη σ. auxiliares 8, 6, 12. abſtract. p. concreto.

σύμμαχος, ph. de perſ. p. adi. cum ſubſt. perſ. Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ τοξόται σύμμαχοι, auxiliares 3, 1, 6. 3, 9, 4. Γερμανῶν ἱππέων - πλῆθος ἐπήγετο συμμάχους 8, 1, 6. μετατέμψασθαι τοὺς Γερμανοὺς σ. 8, 8, 10. - abl. p. ſubſt. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σ. 8, 7, 21. μὴ δεῖσθαι συμμάχων, auxiliatoribus 2, 8, 14. σ. πλήθει, ſociorum 2, 13, 10. συμμάχους αἰτῶν, auxilia 3, 1, 4. σ. παρ' αὐτῶν λαβὼν, copias auxiliares 4, 7, 3. - c. adiuncto et in opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σ. ſocii (belli) 7, 2, 3. - † ſimul c. gen. perſ. Φίλους καὶ σ. Μαξιμίνου, ſocios 7, 11, 10. - † Maſc. cum ſubſt. fem. p. adi. προσελθούσης - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, auxiliares copiae 3, 6, 14.

συμμετρία, ph. cum gen. rei, σώματος συμμετρία, in corporis congruo modo 1, 7, 8. ſymmetria, proportio, aequalitas partium ſ. membrorum, noſtr. *Ebenmaaſs* ſ. *Verhältniſs*, Regelmäſsigkeit, *egelmäſsiger* Bau, *Bildung*.

μ ετρος, Paſſ. de re, trop. c. adiuncto, Maſc. c. ſubſt. fem. σύμ-

adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum praep. ſimul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως 3, 13, 8. ſc. γενομένας.

συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, conſenſum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα ἔσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; concordiam 4, 10, 12.

σύμψηφος, trop. de perſ. εἰ μὴ κἀκεῖνοι - σύμψηφοι ἐγένοντο, calculo ſuo comprobaſſent 6, 1, 4. conſentientes fuiſſent, ſc. αὐτῷ.

σὺν, ph. in not. ſociae actionis, cum pron. perſ. σ. ἐμοὶ λ. mecum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipſis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18. — σ. αὐτῷ, ſecum 3, 8, 4. 7, 12, 5. - σ. ἑαυτῷ 7, 2, 2. c. ſubſt., etiam ſimul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν λ. una cum 1, 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9. 12. — 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2. 6. - 6, 5, 1. 16. - 8, 5, 22. † repetit. ἐπανῆλθεν σύν τε τοῖς - σύν τε τοῖς λ. cum - iis que 8, 7, 20. - In not. ſimplicis ſocietatis, praeſentiae, coniunctionis, de perſ., cum verbb. οἱ ἄριστοι - ἐνταῦθα σύν σοι, tecum 1, 6, 18. - 1, 9, 16. 5, 3, 20. 5, 8, 7. - 5, 7, 7. - 8, 3, 3. 8, 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. τὸ στράτευμα σὺν αὐτῷ πᾶν εἶχε, ſecum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - στρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐτῷ 6, 7, 6. Cum ſubſt. ſed ſine verb. Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς, Sev. et qui circa ipſum erat exercitus 3, 7, 8. ſc. ὢν λ. - οἱ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macrino erant 5, 4, 11. ſc. ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλῆθος, copias, quas ſecum habebat 6, 6, 4. ſc. ὂν λ. it. in hoc alius ordinis, τὸ στρατόπεδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ, exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. †† τινῶν τῶν σ. αὐτῷ, quibusdam ex ſociis eius 1, 10, 15. ſc. ὄντων, it. εἴ τινες τῶν σ. α. ſi qui eorum, qui cum ipſo eſſent 6, 9, 13. †† τῶν σ. αὐτοῖς τινας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. οἱ σ. αὐτῷ στρατιῶται, milites, qui cum ipſo erant 6, 9, 3. ſc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ στρατιωτῶν λ. ſuis militibus 5, 4, 9. ſc. ὄντων. ſimul ſine ſubſt. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui cum ipſo erant 6, 8, 7. ſc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὁπλίσας, ſuos 1, 10, 14. - De re, ſ. c. ſubſt. rei, τὴν κόνιν σ. ἀρώμασιν λ. 3, 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς, (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις,) 6, 5, 9. ἀετὸς, σ. τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22. — †† in orat. contracta, ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται λ. pix illa cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. p. σὺν τούτοις, ἃ πρ.

συνάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. συναγαγόντες τοὺς - φίλους, coactis in unum amicis 4, 3, 11. ad conſilium habendum, convocatis. - Al. not. ſimul c. praep. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, quaſi colligeret 7, 1, 12. hoſtiliter. - † Trop. c. acc. rei, πράξεις - βασιλέων συνάξαντι, γράψαι λ. res geſtas collectas 2, 15, 12. - Mor. c. acc. perſ. συνάγειν αὐτοὺς, reducere in gratiam 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 5, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in quibus loc. deeſt ſq. adiunctum. - c. praep. ſimul, σ. εἰς φιλίαν, adducere 3, 13, 8. - Paſſ. de re, trop. δύο - ἀρχὰς λ. ἃς συναχθείσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. coniuncta.

συναιρεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. dat. perſ. συναιρεθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παιδὸς, ſimul (cum ipſo) occiſo et filio 5, 4, 24.

συναίρεσθαι, Med. de perſ. trop. ὑμᾶς - χρὴ σ. opitulari 2, 3, 24. ſc. ἐμοὶ λ. in imperio adminiſtrando. - c. dat. perſ. ἢν - ἡμῖν συνάρῃ, ſi nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

amicis fenioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι πατρῷοι φίλοι. ii, qui alicuius dignationis effent, paterni que amici 3, 15, 15. qui Bg omittit σ., quod e vulg. lect. habet fqq. π. φ. per appofitionem, affeffores (fc. utriusque f. ipforum, oppreffo gen. pron αὐτῶν, Caracalli et Getae,) qui erant adhuc e numero paternorum amicorum f. confiliariorum, p. affeffores paterni amici, f. ordine al., paterni que amici affeffores ipforum. Sed V. L. Ms., σύνεδροι καὶ πατρ. φ., apparet quoque ap. Pol. al. ordine „Severi amicis et confiliariis."

συνεζευγμένος, v. συζεύγνυσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως λ. ex bona confcientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex confcientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. fervat vulg. gen. εὐγ. pro quo leg. ἀγενοῦς f. δυςγενοῦς, de Maximino ipfo, cf. §. 3.

συνειδῶ, mor. de perf. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. perf. fimul que c. coniunct. δυςγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ὅτι τε λ. ignobilitatis fibi confcius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. perf. dupl. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi confcius fum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. non enim confcius mihi fum, aliqua re laefiffe vos; ut pron. τὶ, per ellipf. pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. refolvatur in inf.

σύνειμι, (ab εἰμὶ,) ph. de perf. c. dat. perf. οἱ συνῆσαν αὐτῷ, qui fuerunt circa ipfum 7, 1, 7. ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a contubernali fuo ib. 22. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ στρατιώτας, eos, qui cum ipfo effent milites 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. modi f. temp., p. adv. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum ipfo 1, 6, 1. v. π. Per oppreffum dat. perf., ὑπὸ - τῶν συνόντων (αὐτῷ) φίλων, amicis, qui cum ipfo erant 5, 5, 1. χρηστὸς - ἀν-τοῖς (αὐτῷ) συνοῦσι erga converfantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) φίλοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - fimul c. adiuncto e nominat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ λ. erant cum ipfo 1, 15, 4. v. παιδ. - fimul c. adv. ὅπως, (αὐτῷ) συνόντες ἀεὶ, παιδεύοιεν λ. ut perpetua confuetudine erudirent 1, 2, 2. praefentes ei femper, f. verfantes cum eo femp.

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. abf. ἔνθα - ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησίαζεν, populus conveniebat in concionem 2, 6, 7. ὅπου - τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ. — c. praep. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. fenatores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12. iid. fen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congredientes 4, 1, 9. Severi filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων, κάλλους λ. in unum convenientibus 5, 3, 14. fe coniungentibus, fimul praefentibus in Heliog. i. q. fupra συμπνεόντων.

συνεκβοᾶν, ph. de perf. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ στρατιῶται οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, - συνεξεβόησαν, una acclamarunt 2, 2, 22. fimul cum plebe.

συνεκδραμεῖν f. συνεκτρέχειν, ph. de perf. c. dat. perf. θέοντι αὐτῷ - συνεξέδραμον πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4, 4, 10.

συνέλκεσθαι, Paff. de re, ph. τὰ ἐκ βυρσῶν - συνείλκετο, fe contrahebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργὸς, mor. de perf. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

perſ. ἐπέσελλον, συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei 2, 8, 13. ἀλλήλοις, gratulantes 8, 6, 17.
συνήθεια, ph. πλέον τῆς συνηθείας λ. maiori, quam pro conſuetudine 2, 6, 18. v. πλ. † οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum tu tibi eius lectio conſueta 2, 1, 23. ubi formula e praep., ἐν συν. p. adi. συνήθους λ. - cum gen. rei, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάροις μάχης συνηθείᾳ, ob praeliorum adverſus barbaros conſuetudinem 7, 9, 7.
συνήθης, mor. ſ. ph. Maſc. de re, τοῦ συνήθους δρόμου, conſueto 3, 3, 10. τοὺς συνήθεις ὅρκους 2, 2, 23. - λόγους 6, 3, 5. ſq. explic. - Maſc. c. ſubſt. fem. τῇ συνήθει προθυμίᾳ 3, 6, 16. - τ. σ. ῥαθυμίᾳ 5, 4, 3. συνήθη φιλοτησίαν 1, 17, 19. τὴν σ. φρουρὰν, ſolitam 5, 8, 12. - ſimul c. dat. perſ. τῇ σ. Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ 4, 14, 15. † δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. ubi dat. τῷ δ. pendebit a pr. v. δ., ſed praep. ἐπὶ ab adi. noſtro. - Neutr. c. ſubſt. τῷ συνήθει τάχει, conſuet. 4, 12, 11. ἐς τὸ σύνηθες πεδίον 6, 3, 4. 7, 10, 5. † ἐπὶ τὰ σύνηθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας 1, 17, 7. 2, 4, 18. 6, 8, 11. — ſimul c. dat. perſ. εἰς τὰ σ. ἑαυτῇ βασίλεια λ. 5, 5, 1. - Nominatim Neutr. ſing. ſine ſubſt. ὡς εἶεν σύνηθες, ut conſueverat 4, 12, 15. v. εἶεν. - c. inf. ἀμύνεσθαι - σύνηθες (ἐςὶ,) uſitatum 4, 5, 12. - c. dat. perſ. ὡς Ῥωμαίοις σ. ſolenne eſt 4, 14, 17. — ſimul c. inf. τοῦτο κελεύειν ἦν σ. αὐτῷ, ſolitus erat 4, 12, 13.
συνήθως, ante verb., pro conſuetudine 3, 12, 18. more ſuo 6, 6, 2.
σύνθετος, Paſſ. de re, ph. in opp. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, compoſitum 3, 1, 14.
συνθέω, ph. de perſ. c. dat. animal. συνθέων αὐτοῖς, currens cum ipſis 1, 15, 6. - Al. not. c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, concurrentes 8, 6, 17. συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλίας λ., θεασόμενοι λ. concurrebant 1, 15, 2. - c. abl. modi affini, πλεῖςον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ, concurrebat 2, 2, 8. - c. mero particip. modi, πάντες ἐκπλαγέντες συνέθεον, concurrerunt 4, 4, 13.
συνθήκη, trop. c. adi. ἐπὶ ταύταις - ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, ſub hac pactione 3, 12, 1. pactis.
σύνθημα, ph. c. adi. ὑφ' ἑνὶ συνθήματι συλλαμβάνονται, repente ſigno dato 2, 13, 7. i. q. 4, 11, 8 ὑφ' ἑνὶ σημείῳ. Al. not. abſ. μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα, conventa 6, 6, 1. pacta, promiſſa, quo loco ac tempore hoſtile ſolum intraturus et conventurus eſſet Alexander, cf. 6, 5, 4. 16. ſq.
συνίημι, mor. de perſ. cum gen. rei, μήτε τῆς ἀλλήλων φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem intelligentibus 4, 10, 12. - c. adv. μὴ ῥαδίως συνεῖναι δυνάμενοι, εἰ λ. intelligere 2, 9, 15. - cum inf. συνίεσαν, λ. intelligebant 1, 13, 10. † c. particip. acc. perſ. p. inf. συνεὶς - ἀποδεδρακότας τοὺς Φ. cognito 3, 3, 13. - c. coniunct. σ., ὅτι λ. intelligens 4, 15, 15. cogitans 8, 7, 7. - cum acc. rei, συνέντες τὸ πεπραγμένον, intellecto toto negotio 4, 4, 19. — † ſimul c. abl. modi affini, ὅ περ ἐγὼ προμηθείᾳ - συνεὶς, quo ego intellecto 4, 5, 11.
συνίςημι, ph. de perſ., Act., c. acc. perſ., praep. et adv. οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς βάθος συνίςασαν, conſtituebant 4, 15, 12. ſq. opp. - c. acc. eod. et adv. εὐτάκτως - συςήσαντες τὰς φ. ib. 3. — † c. ſolis praepp. ὡς ἐξ ἀντιςάσεως - συςῆναι πρὸς τὸν Κόμμοδον, ut confligeret cum Comm. 1, 10, 9. conſiſtere in pugna con-

τες λ. compoſuerunt 7, 8, 5. - Paſſ. de perſ. ϛρατὸν -, μὴ συντεταγμένος, non ordinarius 6, 7, 2. compoſitus, bene inſtitutus et exercitatus, ordinatus.

συντέλεια, ph. c. gen. rei, τὰ - βάρβαρα - εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, qui barbaros ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3. ad collationem, penſitationem, ſolutionem tributi, ad tributum pendendum. - trop. τὰ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων, ſummam 2, 15, 13. perfectionem, faſtigium, i. praecipua eorum, quae acta ſunt, noſtr. *das* Hauptſächlichſte, *Wichtigſte.*

συντελεῖν, trop. de re, c. praep. διάφοροι οὖσαι, (αἱ θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, tendunt 2, 2, 15. ſimul ſ. una omnes, ſ. contendunt, i. tandem efficiunt ſ. afferunt mortem, ſ. afferunt aliquid ad mortem, noſtr. *gehen auf.* - Paſſ. de re, τούτων συντελεσθέντων, his peractis 4, 2, 20. confectis. - Al. not. c. praep. πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ - ἐβασίλευσεν -, ἐν ἓξ ἔτεσι συνετελέσθη, ſex annis conſummatum fuit 4, 13, 19. confici, abſolvi, continere, complecti, efficere.

συντίθεσθαι, Med. de perſ. trop. c. inf. συντίθενται, λ. pacto conſentiunt 1, 17, 16. paciſcuntur inter ſe, conveniunt. ὡς συνέθεντο, ſpondentibus ipſis 5, 3, 23.

σύντονος, ph. ſ. mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. συντόνῳ σπουδῇ, concitata feſtinatione 2, 11, 2. ſumma, continua.

συντρίβεσθαι, Paſſ. de perſ. trop. c. praep. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας συντετριμμένος, attritus 5, 4, 20. confectus, debilitatus. - de re, τὰ ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, illorum ſtatus - attritus 3, 2, 15. civitates ſingulae, vires opes que pecuniariae et militares, it. ipſarum urbes, caſtella, terrae, vaſtatae, debilitatae, imminutae.

συντυγχάνειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. τοῦ ϛρατιωτικοῦ λείψανον, — (αὐτὸ) ἐκέλευεν αὐτῷ συντυχεῖν, ſibi occurrere 2, 14, 12. ad ſe venire, et ſe coniungere cum ipſo, noſtr. *mit ihm zuſammen treffen* ſ. *zu ihm ſtoſsen.*

συν[illegible]σθαι, Paſſ. de perſ. ph. ὅσοι - συνωθοῦντο, ſimul detrudebantur 4, 9, 16.

συνωμοσία, mor. c. adi. τὶς λ. coniuratio 7, 1, 11. - abſ. τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι 7, 4, 7.

συνωμότης, mor. abſ οἱ συνωμόται λ. coniurationis ſocii 1, 10, 15. t. - † c. adi. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν λ. paucos ex coni. ſoc. 2, 1, 12. - †† συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, coniur. ſocios nactus ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 5, 11. qui Bg. iungit pron. τιν. non modo cum συν. ſed et cum gen. particip., hac ſerie, λαβ. συν. τιν. τῶν ἐξ. τῆς β. — † c. gen. rei, οἳ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται λ. quos etiam inſidiarum adverſus Antoninum et coniurationis participes 4, 14, 4. qui Bg. copulam *et* interponit ob ſuum Lat. e duob. ſubſt. ad συν., pro ſeveris, inſidiarum adv. Ant. participes coniurati ſ. participes per conſpirationem.

συνωνεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, σίτου πλεῖϛον συνωνούμενος, coëmens 1, 12, 9.

Συρία, reg. Aſiae, Συρίας πάσης, Syriae 2, 7, 6. ἀπάρας τῆς Σ. 5, 5, 3. τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. τὰ κατὰ Συρίαν - πράγματα, Syriae res 2, 10, 13. Λαοδίκεια κ. Σ. in Syria 3, 3, 3.

σύριγξ, ph. inſtrum. muſic. c. adiuncto, ὑπὸ αὐλοῖς καὶ σύριγξι, ad fiſtulas 5, 3, 15. πρὸς αὐλοὺς καὶ σύριγγας 4, 11, 5.

λ... λ. non collata acie facta dimicatio cum hoſtibus 6, 3, 14. ubi tamen i. q. pr., ſq. opp.
συςέλλεσθαι, Paſſ. partim phyſ. de perſ. cum acc. rei ellipt. οἱ μὲν ἄλλοι συνεςάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contracto ac demiſſo animo erant 1, 6, 10. perculſi ſunt animum, perculſi, conturbati, turbati ſunt animo, contracti ſunt ac demiſſi animo, i. triſtes ſunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus* per affectus maxime triſtes.
σύςημα, trop. de perſ. τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα 4, 10, 6. ſec. corpora ſingula; ut hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.
συςρατιώτης, ph. de duce, in opp. μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito 7, 4, 11. μᾶλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα 4, 13, 15. — c. adiuncto, συςρατιώτην - καὶ σύσκηνον 6, 8, 10. συςρατιώτη λ. 6, 9, 10. - De milite gregar. c. ſubſt. al. τοὺς νεανίας συςρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. τῇ τοῦ ςρ. ν. † ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. — abſ. in relat. ducis, παρὰ τῶν συςρατιωτῶν 2, 11, 4. militum. — in relat. militum al. τοῖς συςρατιώταις, commilitonib. 5, 3, 21. 7, 11, 9.
σφάλλω, trop. de re, ſ. perſ. c. acc. rei, ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τύχη, fefellit 6, 5, 10. decepit. - De perſ. c. acc. perſ. et particip. modi, ἔ. αὐτοὺς, μήτε εἰςαγαγὼν λ. ib. 18. decepit eorum exſpectationem. - Paſſ. de perſ. in orat. contracta, τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miſeratio ob ea, quibus peccabat, ſ. in quib., p. ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς λ. c. abl. modi, αὐτῷ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a conſil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ſpe decepti 2, 7, 4.
σφάλμα, trop. c. gen. rei ſ. perſ. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ ſ. εἰσὶ,) quales ſunt tyrannidis (tyrannorum) lapſus 7, 4, 2. calus triſtes, fata, infortunium; ſ. cauſa lapſus ſ. ruinae, noſtr. *Fall* ſ. *Sturz*.
σφοδρὸς, ph. de re, χειμάῤῥους, vehemens 3, 5, 10. - Neutr. ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv. σφοδρότατα - μισουμένην, vehementiſſime 7, 6, 6.
σφοδρῶς, mor. poſt verb. ἀλγοῦντα σ. vehementer 4, 13, 4. — ante, μὴ σ. κινουμένου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.
σφραγὶς, ph., Plur. p. ſing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, ſignis agnoſcendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγῖσι λ. ib. 19.
σφριγᾶν, mor. de perſ. abſ. ἅτε νεανίας σφριγῶντας, fervidos, 3, 13, 14. vehementes.
σχεδὸν, mor. ante adi. et ſubſt. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere 2, 7, 15. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς - ςρ. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. - σ. ἰσαρίθμου λ. fere 6, 6, 10. σ. ἑκάςης ἡμέρας λ. ferme 8, 4, 19. | † σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi fortaſſis excidit adi. πᾶσαν ſ. ἅπασαν a Bg. additum. - † intra adi. et ſubſt. ſ. poſt adi., πᾶσα ἥ τε 'P. πόλις, καὶ σ. ἡ ὑπὸ 'P. οἰκουμένη, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. ſolo, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖςοι καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum ſubſt. ſolo, ἐν - πάντων σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.
σχῆμα, ph., ſenſu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore, σ., ᾧ προήει, habitus 3, 11, 2. ſq. explic. ἕκαςος, ὃ βούλεται, σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult perſonam 1, 10, 12. qui Bg.

comma post σ. ponit, cf. ὑπ., in ludo. - c. adi. ὑφ' ἑνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίςῳ - σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σ. βασιλικὸν λ. insigne 5, 4, 12. — † simul cum gen. perf. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασίλειον σ. habit. 1, 14, 16. i. - c. solo gen. isto, φέρων βασιλέως - σ. cultum 7, 6, 1. φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. sq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῷ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σ. - τῆς βασιλείας, insignia imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, 4. — † simul c. adi. οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σ. 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† sensu angustiori partim, fortassis, p. veste sola, ἀλλοδαπὸν - τὸ σ. habit. 5, 5, 9. ἁβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῷ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρῳ, cultu 5, 3, 12. τῷ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. subst. τὴν ὄψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὄψεως, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, sacerdotii participem esse, habitu et functionibus iisdem 5, 7, 8. qui Vg, commate post *esse* posito, ostendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηνικῷ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρην. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδὲς σ. coni figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετράγωνα σ. 8, 1, 3. figur. ζῶα -, σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monstrosa. - c. gen. rei, ἐν τείχους σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma scalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρου σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei speciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρου σ. in th. speciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήματι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις, formis 5, 5, 4. †† ἦν αὐτῷ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξύ. † Al. saltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5 sq. explic., modus, genus. σ. ἔτι πολιορκίας, fac. 8, 6, 9. † ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obsidionem 6, 5, 22. — † ἐν πεδίου σ. καθιππεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, sub specie 8, 3, 1. ἐν ἑορτῆς σ. ad - speciem 8, 4, 14. - c. gen. perf. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν - δορυφόρων, ad similitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρέχουσι λιπουμένων, speciem 4, 2, 6. οὐδέν τι - ἱκετεύοντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος, speciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. statu ib. m. — μεῖναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem statu 2, 1, 15.

σχολάζειν, mor. de perf. c. dat. rei, θέαις καὶ ἑορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum esse, deditum. ἱερωσύνῃ 5, 7, 2. ἵν' - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare posset 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τρυφ. vacabat 6, 6, 13. - simul c. praep. ἐν τοῖς - τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - simul cum adv. ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ σχολάσας τρυφῇ, cum vacasset 6, 2, 7. τρυφαῖς εὐθέως καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε, vacabat 2, 7, 1. - simul cum casu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱερουργίαις ἐ. 8, 7, 7. - simul c. dat. perf. ὀρχηστῶν θέαις καὶ πάσης μούσης - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.

σχολαῖος, de re. Compar. Fem. mor. σχολαιτέραν αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἔφοδον, otiosiorem 6, 5, 16. tranquilliorem, minus molestum,

vel ut sq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. tardius 7, 8, 24. — Neutr. ῥεύματα - σχολαίτερα ἐπιμήχεσθαι, tardius 8, 4, 6.

σχολὴ, ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 15, 13. nostr. *mit Muse*; s. *bey müssiger Zeit*, per tempus vacuum a negotiis.

σώζειν, phys. de pers. c. acc. pers. in opp. ἐν ἐχρῆν σώζειν, - ἐφονεύσατε, servare 2, 13, 12. - c. solo acc. tali, σ. (τοῦτον, s. ἑαυτὸν,) ὃν λ. ut servarent 6, 9, 5. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, servare 2, 13, 15. - simul c. adv. ἔνθα - ἑαυτοὺς - σώζειν ἠδύναντο, conservare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. pers. ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, quod servaverint vobis 4, 5, 15. in commodum vestrum. - † c. acc rei s. loci s. pers. τὴν πατρίδα σώζειν, conservare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - simul c. dat. pers. σ. τὴν πίστιν - τῷ βασιλεύοντι, servarent 7, 5, 9. - Pass. de pers. abs. ἐνὸν αὐτοῖς, σώζεσθαι, sese conservare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθεῖεν, ut ipsi incolumes forent 2, 1, 8. - simul c. particip. modi, εὐτυχῶς - γνόντες, - ἐσώθησαν, incolumes evaserunt 3, 7, 4. † ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλαχθεὶς, ut incolumis conservetur 4, 4, 9. ubi adv. ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (se) evasisse ib. 1. - c. praep. ἅμα τῷ σεσῶσθαι, cum salute 4, 5, 6. praeterquam, quod servetur, incolumis maneat. - aliter cum praep., post verb., simul in opp. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, - ἢ τεθνάναι λ. ut incolumis nobiscum sis 7, 5, 11. - Nominatim c. praep. al. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν, servati sunt 7, 9, 17. εἴ τινες καὶ ἐσώ ἐκ τῆς μάχης, salvi evasissent ib. 22.

σῶμα, phys., vivorum hom., cum subst. τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. i. 4. 7, 2. 7, 9, 12. e. 8, 4, 27. 8, 8, 14. m. εἴ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4, 29. τὰ πλεῖστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † simul c. adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώματος συμμετρία 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 5, 14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθεσι 2, 10, 17. - c. gen. pers. τοῦ σ. ἑαυτοῦ φρουρεὺς 4, 7, 3. - cum adi. ἐν μικρῷ — σώματι 4, 7, 14. - simul in opp. ἑνὸς σώματος - ὄψεις - δύο, capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σ. 1, 11, 6. 3, 14, 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. 1. - 6, 5, 21. 7, 11, 14. - simul in opp. μὴ κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5, 18. 2, 13, 16. - †† Per acc. elliptic. ἦν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ. maximo corpore 7, 1, 26. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † simul in opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2, 9, 15. - †† τὰ σ. σίζονται γρ. 3, 14, 13. v. σίζ. vivorum animal. ζῷα - μέρεσι σώματος ἀναρμόστοις λ. 1, 14, 2. - † divulsum a suo subst. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 15, 8. - mortuorum hominum, c. gen. pers. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαντος - καταθάπτουσιν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σῶμα εὑρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν εὑρεῖν λ. cadavera 5, 8, 17. 3, 12, 18. - † oppresso tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτουσιν εἰς λ. cadaver ib. 25. εὑρόντες τὰ σ. (αὐτῶν,) cad. 1, 13, 11. 8, 5, 24. 8, 8, 16. - abs. πληροῦντες σωμάτων, corporibus 4, 9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. simul, τῶν σ. σεσωρευμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασκεῖν, ph. de pers. Ἑλλήνων τῶν σωμασκούντων, eorum, qui inter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercentium, i. robustissimorum, validissimorum, procerorum, per anteced. p. consq.

rei, σωφροσύνῃ βίου, temperantia 2, 1, 20. - abſ. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.

σώφρων, mor. Maſc. p. ſubſt. πᾶς λ. frugi quisquis eſſet 1, 13, 16. ſc. ἀνὴρ ſ. ἄνθρωπος, frugalis, probus, honeſtus. - p. adi. cum ſubſt. perſ. βασιλεῖ σώφρονι, modeſto ib. 17. ἄνδρα - σώφρονα, ſobrium 2, 1, 8. - cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἄρχοντα 1, 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἄνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - ſimul c. acc. rei ellipt. σ. (κατὰ) τὸν βίον γαμβροὺς, qui vitae ſobriae eſſent 1, 2, 3. i. q. infra 6, 1, 3. — Maſc. c. ſubſt. perſ. fem. περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 8, 2. qui Bg. legerit ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Maſc. c. ſubſt. rei maſc. βίου σώφρονος, ſobriae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. 3, 14, 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίον, modeſtum 2, 4, 3. - Maſc. c. ſubſt. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, ſobrie 2, 10, 15. σ. ἐπιμέλειαν, ſobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, ſobriam 2, 2, 9. φειδὼ σ. frugalem 2, 3, 23. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, ſobria 2, 9, 12. - † ſimul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipſo adhuc erat ſobrium 1, 8, 5. ſc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum ſubſt. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modeſto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, ſobriis 5, 7, 9. honeſtis. - Neutr. ſine ſubſt. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σ. moderata 1, 2, 9. ſc. ἔργα ſ. πράγματα, i. q. ſq. πολιτικ. - Sed c. art. p. ſubſt. τὸ ἡμέτερον σώφρον λ. noſtra ſobria diſciplina 7, 8, 14. ſc. μέρος ſ. γένος τοῦ τρόπου ſ. βίου, ſ. ἦθος, i. q. ſupra σωφροσύνη. Compar. εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. poſit., h. l. ob ſq. continentiam et parſimoniam maiorem, ſc. ἦθος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modeſtiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perſ. c. abl. rei, τοὺς δοκοῦντας - βίῳ σωφρονεστάτους, vitae ſanctimonia 6, 1, 3. vita honeſtiſſimi ſ. ſanctiſſimi, i. q. ſupra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἱππικὸν τ. tota equitum cohors 1, 13, 5. ſenſu anguſtiori, i. q. οἱ βασιλ. ἱππεῖς 1, 12, 13. et ſimpl ἱππεῖς, ib. 14. 15. 16. 19. - At ſenſu ampliori, πᾶν τὸ ἱπ. τ. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. ſ. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἱπ. τ. equeſtris ordo 5, 5, 19. εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν ἢ τὸ ἱπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἱπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.

ταμεῖον, ph. οἱ προεστῶτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (ἐστὶ ſ. εἰσὶ) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic eſt omne 1, 6, 19. fiſci omnes, noſtr. *alle* Kaſſen *Kaiſerlicher* Gelder.

ταμίας, ph. c. gen. loci, τὸν ταμίαν τοῦ ἔθνους, quaeſtorem provinciae 7, 6, 11.

Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ λ. Tantalo 1, 11, 4.

τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲν ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equeſtri ordine 5, 1, 10. - Al. not. abſ. οὓς - ἡ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5, ſc.

ταύτῃ, p. adv. v. οὗτος fem.
ταφή. ph. μήτε ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι λ. ad fepeliendum 7, 9, 15. † τὰ πρὸς ταφὰς ἐπιτήδεια, ad fepulturam 8, 5, 18. e. qui Bg. videatur potius legiffe fing. ταφὴν cum Ms. pro vulg. τροφὰς inepto.
τάφος. ph. cum gen. perf. ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, fepulcrum 4, 8, 10.
τάφρος, ph. fenfu milit. ποταμὸς περιρρεῖ τὸ τεῖχος, παρέχων προβολὴν τάφρου, foffae 8, 2, 16. τάφρου τῷ ςρατῷ περιβληθείσης 8, 4, 8. ταφρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάφρους διορύττειν ib. 17, contra hoftes.
ταχέως, ph. μέγιςον ἦγειρεν πολυάνδριον, m. x 4, 9, 13. τάχιςα, it. quam celerrime 5, 2, 3. propr. Neutr. adi. τάχιςος, per ellipf. fubit. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέρη τάχιςα. A quo et Fem. τὴν ταχίςην, p. adv. ante verb. actuum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. poft verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellipf. κατὰ τὴν ταχ. βάδισιν f. ὁδὸν f. ὥραν.
τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de ftruthion. - homin. c. adi. μεγίςῳ τ. celeritate 2, 14, 13. πολλῷ τ. velocit. 3, 8, 5. - cum gen. rei, ὁδοιπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. - fimul cum adi. τῷ συνήθει τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.
ταχὺς, mor. f. ph. de perf. c. inf. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo velox 2, 9, 2. - † ph. de re, διὰ ταχείας - ὁδοιπορίας, compendiofo itinere 1, 10, 6.
τὲ, f. τ' f. θ', copulandi not. A) folum, pofitum a) in periodi membro fecundo, ita que poft vocem primam, f. in regione fecunda, ἐνίων τὲ, λ. quorundam que 1, 1, 1. 5, 4, 20. 4, 12, 15. — ftatim poft praep. ἀπό τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, poft vocem fecundam f. in reg. tertia, πλήθει ἀνδρῶν τε τοξοτῶν, ingenti que copia fagittar. 3, 9, 7. poft praep. ἐς γόνυ τὲ βρεχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et §. et in pergendo ad al. rem, τάς τε θυγατέρας λ. filias etiam rei. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφρανεῖ τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τὲ λ. nimis que 2, 5, 2. οἵ τε ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13. 17. - αὐτῷ τε λ. ipfum que 4, 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. - fimul cum al. particula, fine relat. παρηγγέλθη τὲ δὴ, denique eft 1, 5. 3. βιώσεσθέ τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 8. 10. πολλοί τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominatim cum verb. et poft nomen propr. Ἀσίαν τὲ καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καλ. - B) in relat. c. al copulis, per ordinem elementorum, a) τὲ - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit. b) φύσει τὲ γὰρ λ. - τά τε δεινὰ λ. nam et - et 1, 4, 5. fq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. fq. 7, 4, 4. - et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ -, καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τὲ γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. fq. cf. et in Repetit. — c) τὲ - δὲ 4, 1, 9. τάς τε ἄλλας - περιτυχὼν δὲ λ. cum — tum vero 4, 12, 14. πρός τε οὖν -, οὐκέτι δὲ λ. et - et 4, 15, 14. τολμῆσαί τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκέλευσέ τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τά τε ἐπιτηδ. - ἢν δὲ λ. 8, 2, 15. fq. ὑπό τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκωλύτως τε -, ὑπ' δὲ 3, 12, 18. † εἰσιέναι τὲ γὰρ -, ὅ τι δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. fq. † τό τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. - πεῖρα δὲ λ. nam nec - fed 2, 2, 20. †† fi-

τὲ - καὶ - τὲ - τὲ 2, 8, 6. 7, 2, 14. 4, 14, 16. τὲ - τὲ καὶ - τὲ 1, 4, 7. 1, 15, 6. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ 5, 9, 21. τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ καὶ 7, 3, 16. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 6, 3. ſq. † τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - μήτε - μήτε - μήτε - τὲ - τὲ - καὶ 3, 7, 16. ſq. ubi tertium τὲ Bg. per *neque*. τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ 8, 5, 15. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ 4, 12, 6. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 4, 8, 14. ſqq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 6, 2, 3. ſq. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 1. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ 5, 6, 11. - 15. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ 5, 5, 8. - 13. - οἵ τε γὰρ - ἥ τε - τε - ἥ τε 1, 6, 18. ſq. τούς τε γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ 2, 4, 2. - 4. πάσης τὲ γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ 4, 8, 19. - 21. Φόνων τὲ γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 6, 9, 16. ἐκεῖνός τε γὰρ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 4, 4. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 14, 12. στρατηγοί τε οὖν - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 12, 2. †† παρασκευαζομένου τὲ -, εἴς τε -, ἀπό τε - ἀλλὰ μὴν καὶ 6, 4, 13. ubi tertium τὲ Bg. in γὲ mutarit. 3) repetit. diverſo ſitu ſ. loco, ab initio, in regione ſecunda etc. φύσει τὲ -, ἐς καινοτομίαν τὲ -, ἠπίως τε -, τά πλεῖστά τε 2, 7, 13. ſq. ἀπόβασίν τε -, θρέμματά τε -, κατ᾽ ὀλίγον τὲ -, πάντα τὲ - πάντας τὲ -, τούς τε -, ἐπέστειλε τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ, τάς τε πράξεις μεγαληγορῶν, τὰς μάχας τὲ καὶ τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς. ἡ δὲ σύγκλητος πάσας τὲ τὰς τιμὰς - καὶ προσηγορίας λ. 5, 9, 17 - 22. ὡς στρατοπέδων τὲ ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς λ. - ὡς ἀσκοίῃ τὲ - καὶ 6, 8, 3. ſq. — εἰς τοσοῦτόν τε - καὶ -, Ἡρακλέα τὲ καὶ -, ἀποδυσάμενός τε -, ἀμφιέννυτό τε 1, 14, 15. ſq. o) Nominatim adhuc in ſitum et locum tertium, praeter 2, 7, 13. ſq. 3, 9, 7. e., quoque πᾶσα ἥ τε - καὶ λ. que - ac 5, 2, 5. 7, 5, 4. - p) nominatim in ſitu poſt praepp., ex ordine element. ἀπό τε μεσ. 7, 3, 9. ἀπό τε - ἀλλὰ λ. 6, 4, 13. ἀπό τε γὰρ - καὶ - τὲ καὶ 1, 15, 9. διά τε τῆς - καὶ - τῶν τε - ἐκεῖ τε - καὶ 4, 8, 15. διά τε - καὶ 6, 9, 9. 8, 4, 2. διά τε - τὲ - τὲ ib. 11. διά τε - καὶ - τὲ - τὲ 3, 3, 1. τὲ γὰρ - τὲ - εἴς τε λ. 6, 9, 16. 1, 17, 21. ἔκ τε τῆς - καὶ 1, 15, 2. ἔκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. καὶ, igitur cum ex - tum 6, 3, 2. ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. ib. 9. - tam - quam 2, 8, 7. - ἔκ τε πρασίας καὶ - atque ex 7, 1, 3. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ -, ἔκ τε τῶν - εἴ τε λ. cum ex - tum ſi 2, 14, 12. ὑποδέχεσθαι ἔκ τε τῶν ναῶν καὶ λ. 4, 4, 18. ὅ τε δῆμος - ἥ τε σύγκλητος - ἔν τε τοῖς λ. et - et - in ceteris item 2, 14, 4. 3, 11, 3. ἀλλ᾽ ἔν τε τῇ πατρῴᾳ - καὶ 2, 4, 18. ἔν τε ἀσωτίαις καὶ 2, 5, 2. 4, 10, 12. 8, 6, 1. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ, ac Romae 8, 8, 3. 8, 3, 16. †† in regione quarta, ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ λ. tam ipſa urbe (Roma) quam 7, 3, 2. ἐπί τε ταῖς λ. 4, 7, 2. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν -, καὶ λ. in ſalutem cum noſtram, tum 2, 7, 18. τὴν ἐπὶ Γαλατίας τὲ καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. ἔς τε τὰ ἔθνη λ. atque in 8, 6, 18. τὲ - τὲ καὶ - τὲ καὶ - ἐπί τε 6, 8, 16. κατά τε μ. - ἢ λ. vel in fronte, vel 1, 15, 7. κατά τε πόλεις καὶ 7, 3, 16. 8, 7, 13. παρά τε τοὺς λ. 1, 3, 6. περί τε τοὺς βωμοὺς λ. circa que 5, 5, 17. ἔθεόν τε περί τε τὰ ἱερὰ καὶ β. currebant que circa templa et aras 2, 2, 6. †† περί τε τοῖς βωμοῖς -, ὑπό τε αὐλοῖς - τὲ - τὲ - καὶ 5, 3, 15. πρός τε τοὺς - πρός τε τοὺς λ. tam adverſus - quam 1, 2, 9. 2, 10, 3. - †† in regione quarta, ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς - καὶ 6,

8, 7. ὑπό τε τῆς - καὶ 4, 7, 1. ἥ τε - ἥ τε ὑπό τε τῆς - πεζὴν τε καὶ - τὲ - τὲ 5, 1, 1. sqq. - q) nominatim post solum artic. τῇ τε 'P. - καὶ τῇ λ. 2, 8, 18. † ὡς δὲ τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ 'P. δήμῳ -, τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 2. ubi primum τὲ est in regione quarta. - r) ubi non loco positum suo, atque adeo A) praemissum, cum debuisset postponi, αὐτός τε ἀναλαβὼν -, καὶ - ὁπλίσας -, ἀναμίξας τὲ -, καὶ - νομισθεὶς -, μηδενός τε προφυλαττομένου - ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. ubi saltem postr. τὲ pertinet demum ad sq. particip. ἐπιπ., pro ἐπιπεσών τε, μηδ. προφ. et pro καὶ, μηδ. προφ., αἴφν. ἐπιπεσ., nisi et primum debuit esse ἀναλαβών τε αὐτος, λ. - τούς τε ἐντυγχάνοντας ἔβαλλον καὶ λ. 1, 12, 13. p. τοὺς ἐντ. ἔβαλλόν τε καὶ λ. - (τό τε στρατόπεδον ἐπεισέλθοιεν - καὶ 2, 13, 21. p. ἐπεισ. τε τὸ στρ. καὶ λ.) - περαιωθεὶς διά τε Βιθυνίας καὶ Γαλ. 3, 3, 1. p. διὰ Βιθ. τὲ καὶ Γαλ. (cf. ἐπὶ Γαλατ. τὲ καὶ 'Ασ. 3, 2, 11.) διά τε τῆς ἀλλ. - καὶ λ. 4, 8, 15, p. διὰ τῆς τε ἀλλ. - διά τε μεγίστου - καὶ 8, 4, 2. p. διὰ μεγ. βαθ. τὲ καὶ πλ. - πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ λ. 4, 9, 9. p. πῶς ἡλ. τὲ ἔχ. λ. s. πῶς ἔχ. ἡλ. τὲ καὶ λ. - πᾶσα ἥ τε 'P. π. καὶ λ. tota que Rom. urbs ac 5, 2, 5. p. πᾶσά τε ἡ 'P. λ. cf. 3, 6, 19. - δεδιώς, μή τε τῇ συγκλήτῳ καὶ λ. 7, 1, 5. p. μὴ τῇ τε συγκλ. λ. (cf. τῇ τε συγκλ. καὶ τῷ δ. 7, 2, 15. et 5, 5, 2. supra ad Nr. q.) - ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ λ., cum liceat ipsis et sese conservare et 8, 5, 5. p. σώζ. τε καὶ λ. - τὰ τενάγη, ἅ τε ὑπὸ 'Ηρ. - καὶ 8, 7, 1. p. ἅ, πληρούμενα ὑπὸ 'Ηρ. τε ποτ. καὶ τῶν λ. - †† τά τε γράμματα - ἀποδόντες, ἠξίουν λ. 3, 5, 12, ubi, positum ante particip., pertinet demum ad sq. finitum verb. ἠξ., pro καὶ, γράμμ. δημ. ἀποδ., ἠξ. - †† καὶ πρῶτός τε - τὸ - ἐρρωμένον, καὶ τὸ σκληρὸν -, τό τε εὔπειθὲς - καὶ εὔτακτον λ. 3, 8, 10. ubi (ut et in sqq. locis) pertinet demum ad sq. subst., pro καὶ πρῶτος τό τε πάνυ αὐτ. ἐρρ. λ. - χρήματά τε αὐτοῖς καταλιπὼν - καὶ δύναμιν 3, 15, 7. p. καταλ. αὐτ. χρήματά τε - καὶ δύν. - τούς τε ἰατροὺς ἀνελὼν - τούς τε τροφεῖς λ. ib. 8. p. ἀνελ. τούς τε λ. - † προσέβαλλόν τε ταῖς πύλαις καὶ 7, 11, 16. p. πρ. ταῖς τε πύλ. s. ταῖς πύλ. τὲ καὶ λ. - ὡπλισμένοι τὲ τὰς ἐπάλξεις καὶ ib. 17. p. ὡπλ. τάς τε ἐπ. λ. - παρέχων τὲ προβολὴν - καὶ λ. et - et - praebens 8, 2, 16. p. παρ. προβολήν τε λ. † B) postpositum, φονεύειν τὲ - κελεύσας καὶ διαρπάζειν 3, 3, 5. p. κελεύσας φον. τὲ λ., non adeo pertinens ad particip. sed modo ad inf. - †† ὁ Λαῖτός τε καὶ 'Εκλ. 2, 2, 11. p. ὅ τε Λ. quum vero populi turba omnis essent in castris, et Laetus Eleotus que etiam eo ingressi essent, secum adducto Pertinace: tunc Laetus, postquam convocasset milites, dixit rel. †† καλέσας τούς τε - στρατ., τοῦ τε λ. 2, 8, 1. p. καλέσας τὲ τοὺς σ. - † χρήματα - ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ λ. 2, 11, 13. p. ἀθρ. τὲ τὰ λ. - † οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τούς τε 'Ιλλ. καὶ ib. 18. p. οὕτως ἐκπλ. τὲ τοὺς 'Ιλ. λ. — †† ἠμφίεστο γὰρ τήν τε -, ἔν τε τοῖς -, παρῃώρητό τε λ. 3, 11, 3. sq. ubi enunciatio ἔν τε λ. obiter interiecta, et primum τὲ refertur ad postr. τὲ, sed inverso ordine, p. τήν τε γὰρ πλ. ἐσθ. ἠμφ., nam et rel. τὸ δὲ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. 6, 3, 9. ubi pertinet ad pr. membrum, p. τὸ δὲ ἀποσείεσθαί τε τοὺς ὀχλ. ἐκ τῆς λ. sed tum vexantes amoliri habet ex bona conscientia confidentiam, tum rel. †† ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ 6, 8, 7. p. ὥς τε ὑπὸ λ. s. ὡς ὑπό τε τῆς μ. cf. 4, 7, 1. - †† s) Post copulam al. simul, καὶ τοῖς τε υἱοῖς -, αὐτός τε λ. et cum filiis - tum ipse 1, 9, 2. καὶ πρὸ ἁπάντων

αὐτὴν τε - Λαῖτόν τε καὶ Ἐκλ. τῶν τε λοιπῶν λ. et - cum fe — Laeium, que et El., tum caeterorum 1, 17, 9. - καὶ δώσειν τὰ ὑπισχνεῖτο, καλεῖ τε λ. et daturum (fe) pollicebatur et appellabat 4, 11, 1. qui Bg. primum τὲ negligit, (it. 7, 11. 15.) p. et tum fe dat. poll. tum appell. † καὶ ἐκέλευσέ τε - σκύλας δὲ λ. 7, 3, 9. fq. ubi τὲ non tentandum, fed ad δὲ referendum. πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη· καὶ θεάτρων τὲ καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς λ. tota que urbs diruta; theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore 5, 6, 19. p. et tum theatris et lavacris, tum omni rel. - καὶ πρῶτός τε λ. 3, 8, 10. et primus ipfe tum eorum robur ac durum victum, tum toleranti... - v. ante in Nr. 1. A. - ††† t) Per ambig. fitum, praeter pr. 3, 8, 10., quoque 7, 10, 13. - ††† v) Per lect. ambig., ubi confufum putatur, pro γὲ, δὲ etc.; cf. Ind. Confuf. et in fq. claffe. ††† x) Per Vs. Bg. et quidem A) not. copulandi fimpl., per feverum Lat. εἰς ὕπνον τὲ λ. fomno que 1, 17, 20. - per fyn. vel unum, vel plura, διδάξαντές τε λ. ac patefec. 1, 9, 18 1, 17, 6. 2, 5, 15. 2, 7, 8. 2, 13, 18. 5, 6, 24. - † in repetit. τὲ - τὲ λ. que - ac 2, 3, 7. διαβαλλ. τὲ, atque vituper. 1, 6, 5. 2, 4, 17. 7, 3, 5. - †† in repetit. ἀκρ. τὲ - εἴς τε λ. que - atque 6, 9, 16. ἐπαλλ. τὲ, et iter. 1, 17, 1. e. 21. - †† in repetit. τὲ - τὲ, que - et ib. 14. τάς τε θυγ. filias etiam 1, 2, 3. 1, 7, 10. 1, 10, 2. 3, 8, 15. 4, 7, 9. 5, 8, 5. 4, 1, 9. 4, 6, 6. 9. 6, 7, 19. 8, 5, 11. - in repetit. οἵ τε γὰρ - ἥ τε - ταμ. τε - ἥ τε λ. nam et - et - que - Patris etiam 1, 6, 18. fq. τὲ - τὲ, et - etiam 1, 9, 20. τὲ - τὲ, etiam - que 1, 14, 16. νομ. τὲ - ἀρχ. τὲ, que - etiam 1, 16, 7. τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, - τε, que - etiam - quoque - tum - tum 2, 4, 13. fq. - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, etiam - que - que - que 2, 10, 10. cf. 3, 9, 9. fq. 4, 2, 19. 4, 4, 2. fq. 4, 6, 6. - 9. 4, 8, 6. 5, 5, 4. 11. 16. 5, 6, 21. 7, 8, 8. 8, 6, 6. - † in particip. τά τε - διαθεὶς, rebus etiam - conftitutis 3, 8, 4. - μήτε - τοῦ τε ϛρατ. νοσοῦντος, exercitu etiam 6, 6, 2. τοῦ τε λοιπ. πλ. συνελθόντος, cum reliqua etiam mult. conveniffet 2, 8, 1. τῶν τε παίδων - ὄντων λ. cum et filii - fint 2, 15, 7. μὴ φέροντά τε λ. impatientem etiam 4, 13, 4. μισῶν τε ἄλλως, infenfus alioquin etiam ib. 6. τά τε κενὰ πληρώσαντες, cum et - repleviffent 4, 15, 3. ϛρατηγός τε - καταϛαθεὶς, etiam que cum praefectus - foret 2, 9, 12. οἵ τε ἱππεῖς λ. atque etiam eq. 5, 6, 20. αὐτή τε ἡ πρεσβῦτις, et ipfa etiam 5, 7, 6. ἥ τε περὶ τὰ θεάμ. *tum* eorum *etiam* circa rel. 3, 10, 6. 4, 2, 16. 4, 6, 5. †† ἔτι τὲ, tum vero etiam 4, 7, 6. †† ἀπάρας τὲ, *dein* recedens 7, 6, 1. ἀπὸ μεσημβ. τὲ, a meridie item 1, 15, 9. τάς τε ζώνας 2, 13, 19. ἔν τε τοῖς λοιπ. in caeteris item 2, 14, 4. cf. 4, 6, 4. 4, 8, 7. προσέταξε λ. edixit item 5, 5, 13. 6, 2, 11. 7, 8, 23. † in repetit. 1, 1, 3. τῆς τε, item que 4, 6, 7. 7, 9, 20. 7, 12, 20. ζῶά τε λ. *praeterea* anim. 1, 14, 2. †† in med. orat. τοῖς τε ὑπατ. tum confulibus 7, 6, 21. fed et init. 4, 10, 9. 5, 6, 20. 1, 5, 26. πρός τε λ. tum etiam 4, 15, 9. 6, 9, 9. †† πᾶν τε τὸ παρὸν λ. quae *ve* aderat 1, 4, 19. οἵ τε εἰθισμένοι λ. qui ve 2, 3, 22. 2, 6, 5. 4, 1, 7. 7, 9, 16. † in particip. τῷ τε - διδόντας, qui ve - miniftrarent 5, 1, 6. ἐθνῶν τε ἡγησάμενος, qui ve adminiftraffet 7, 10, 7. e. - † Nominatim poft pron. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. 2, 6, 8. ὅσοι τὲ - ὅσοι τὲ λ. 7, 9, 17. ubi modo poftr. reddit Bg. *qui item.* — ὅσα - τὲ - καὶ ὅσα, qui ve - et qui 2, 4, 4. μηχαναί τε - καὶ

rum resolvit in coniunct. *cum*, sed in syn. *postquam* 7, 1, 6. — alterum particip. resolvens potius per pron. relat. ἱερ. ἀγν. τὸ λ. 5, 6, 3. 5, 8, 5. 8, 4, 30. - †† in adi. secundo 5, 5, 12. 6, 5, 23. 8, 1, 3. - ††) H) ubi Bg. transfert in sq. membrum, ἀγων τὲ λ. 5, 2, 2. 4, 3, 1. ††† copulatum vicinius in unam veluti vocem, ἔςε et οἴεςτε v. supra.

τειχίζειν, ph. de perf. c. acc. loci et adv. τὰ ςρατόπεδα - ἐπιμελέςερον τειχίσας, castris communitis 6, 7, 11. - tr. p. cum abl. modi et acc. perf. oppresso, τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ ὥσπερ τειχίσαντες (ἑαυτούς.) septi 6, 5, 22. sese cum sepiissent - Pass. ph. de re f. loco cum adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον, esse munitissimam urbem 3, 2, 1. munitam, v. ὀχ.

τειχίον, ph. τὰς - ὁδοὺς παραΦράξαντες - τειχίων - ἐγέρσεσι, muris excitatis 8, 5, 10. forte in not. propr. et diminut. muris humilioribus nec altioribus.

τειχομαχεῖν, ph. de perf. et hostibus obsidentibus, abs. τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔπραττον, murum oppugnando 7, 12, 7. - simul c. abl. modi, τ. παντὶ σθένει, murum oppugnantes 8, 4, 18. — † c. adv. et adiuncto, προθύμως τειχομαχῆσαι, πολλάκις δὲ προσβαλούσας λ. murum oppugnasse 8, 2, 4. †† de obsessis, in opp. et c. praep. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν, (ab hoste externo.) — μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον οἱ Ἀκυλήσιοι, pro muro pugnantes 8, 4, 19. s. e muro p., nisi leg. in acc. τειχομαχοῦντας, qui acc. pendeat a v. ἀντ.

τειχομαχία, ph. de hoste obsidente, ἀνάνδρως - προσΦερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, in oppugnatione 8, 5, 5.

τεῖχος, ph. in castris, ἐντὸς τείχους ἔμενον, intra murum 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. τοῦ τ. ἀπεδίωκον, a muro ib. 17. εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος 2, 5, 15. οὔτε προσῆλθον τῷ τ. ad murum 2, 6, 8. 11. ἀναγαγόντες - τοὺς - ἐπὶ τὸ τ. ib. 7. 14. προσέβαλε τοῖς τείχεσιν, moenibus 5, 4, 4. murum 7, 11, 16. - †† cum gen. loci diserto, γενόμενοι πρὸς τῷ τ. τοῦ ςρατοπέδου, ad murum castrorum 5, 3, 24. 7, 12, 4. ἐΦρούρουν τὸ τ. τοῦ ςρ. 7, 11, 12. — in munitione, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τ. 3, 3, 1. 11. - † simul c. adi. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ςενὰ - διαΦράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - in urbe, τοῦ τ. κἂν μέρος τι καθελεῖν 8, 4, 23. — μηχαναὶ - προσήγοντο τῷ τ. 3, 9, 8. τῷ τ. - ἐΦεξῆς 8, 3, 7. — † Φράξαντες τῷ τ. τὴν πόλιν 8, 2, 13. - simul c. adi. τῷ προβεβλημένῳ τ. ib. 10. γενναίῳ καὶ μεγίςῳ τ. 3, 1, 14. τ. μεγ. καὶ γενν. 3, 9, 7. περὶ πᾶν τὸ τ. 8, 4, 17. τὸ τ. ἀνανεώσασθαι 8, 2, 12, 12. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τ. ib. 16. περιθέων τὸ τ. 8, 5, 8. μηκέτι - τειχῶν - δεηθείσῶν λ. 8, 2, 11. ἐπὶ τῶν τ. in moenibus ib. 13. ὑπὲρ τῶν τ. super moenia 8, 6, 6. ἀπὸ τῶν τ. a moenib. ib. 8. παρὰ τοῖς τείχεσι, sub moenib. ib. 8, 4, 26. ἐπὶ τὰ τείχη, ad moenia ib. 15. †† τῶν τ. κεκλεισμένων, moenibus clausis 8, 6, 9. portis moenium, i. q. τὰς πύλας κλείσαντες 8, 2, 13. 7, 11, 12. †† c. gen. perf. τοῖς τ. τοῖς Ἀκυλησίων, moenia Aquileiensium 8, 6, 3. - Trop. c. gen. rei, μισθοΦόρους - καταςησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, pro muro 2, 11, 9. ἃ περ ὄρη, ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ Φύσις ἤγειρεν, veluti murum 8, 1, 12. de Alpibus, ut et in sq. loco. - abs. ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι περίκειται, ad muri formam 2, 11, 16.

τεκμαίρεσθαι, Med. mor. de perf. c. acc. rei, τῶν χωρίων τεκμαιρόμενοι τὴν Φύσιν, considerantes 8, 1, 16. - cum inf. ς Φάνοις ἄν τι, τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, putares 8, 4, 14. aliquis puta

acc. rei ſolo, τὰς - θυσίας τελέσας, ſacrificiis peractis 2, 3, 25. — τὰς λοιπὰς τ. ἱερουργίας 3, 8, 7. θέας τ. ἐπινικίους, ludis celebratis 3, 10, 3. - † c. acc. muneris et adv. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχὴν, conſularis viri 2, 6, 9. functo conſulari imperio. — ἔτι δὲ καὶ τὴν ὕπ. ἀ. τελέσας δεύτερον ſecundo conſulatu functus 2, 3, 9. qui Bg. per adi. reddit adv. δ. ubi v. - †† cum praep. et adv. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, ae atem puberum iam agentes 3, 10, 3. ad aet. pub. iam pervenientes, ſ. aet. pub. iam ingreſſos. - Paſſ. de re. τοῦ τῆς τοῦ σιτηρεσίου ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ, annonae ſupra erogari ſolitam dimidium 4, 4, 17. finiti, definiti, ſ. aliud penſitato dimidium, ſ. aliud, quam penſitatum erat adhuc ſ. ante ſ. iam.

τέλος, ph. univerſe, per praepp. ἐπὶ τέλει λ. in fine (litterarum ſcriptar.) 3, 8, 2. ἐν τῷ τ. 3, 12, 26. ἔργα εἰς τ. ἀχθῆναι, ad exitum 2, 4, 11. abſolvi ἐς τ. ἄξεις 5, 11, 13. - † c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα 2, 10, 4. - cum adi. τ. γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, conſummationem 5, 11, 10. ſimul c. gen. rei, ὥσπερ κορυφαῖον τ. τῶν προγενομένων πράξεων, faſtigium 7, 5, 4. - †† acc. in relat. tacita τέλος - ἔγραψαν λ. poſtremo 1, 13, 11. 4, 4. 5. per ell. pſ. pr. εἰς ſ. ἐπὶ ſ. πρὸς τ. Senſu praecip., de re. abſ. ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη (ἐστὶ) τέλος ἐπιτεθῆναι, finem 2, 5, 9. ἔδει - τ. λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον 4, 12, 5. finiri, ſe finire. - c. gen. rei, μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ib. 8. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. - ſimul cum adi. τοιούτῳ - τ. βίου - ἐχρήσατο, exitum 1, 17, 26. τόδε τὸ τ. τοῦ β. finem 2, 1, 16. - cum gen. perſ. τὸ Περτίνακος τ. exitus 3, 1, 1. - c. ſolo adi. τοιοῦτον - τ. ἐκείνους κατέλαβεν 1, 9, 23. τ. τοι. λ. finis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τὸν - κατ. τ. τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. τοιούτῳ - τ. - ἐχρήσαντο, exitum 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τ. τοι. λ. 3, 7, 20. 5, 4, 24. - τ. τούτῳ - ἐχρήσ. 3, 4, 15. † τούτῳ - τῷ τ. λ. finem 3, 12, 26. ὁποίῳ - τ. - ἐχρήσ. exit. 6, 1, 1. τ. ὁπ. λ. 7, 1, 1. † τ. τοιούτῳ ἐχρ., ἀναξίῳ λ. 8, 8, 20. τ. ἐχρ. αἰσχρῷ 5, 4, 23. ὠνησάμενον οὕτω πονηρὸν τ. 2, 12, 11. - † abſ. σοὶ - τέλος ἐπικείσεται, finis vitae 7, 5, 13. qui gen. βίου, ſupra expreſſus in Gr., deſit et in al. antea locis.

τέλος, phyſ. προσόδοις ταῖς ἀπὸ - τελῶν, vectigalium 3, 1, 11. — cum adi. et praep. τέλη πάντα, - ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν λ. 2, 4, 14.

τέμενος, phyſ. cum gen. perſ. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τ. ἀνελθὼν, templum 3, 8, 7. - cum adiuncto, εἰς τοῦ Δ. τὸ τ. καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς 1, 7, 12. εἰς τὸ τοῦ Δ. τ. - ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. - c. adi. πᾶν τὸ τῆς Εἰρήνης τ. 1, 14, 4.

τέναγος ſ. τενάγη, phyſ. c. adiuncto et praep. τὰς λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ λ. paludes 8, 6, 11. eae que propiores ad litus, † τὰ τ., ἃ, ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν περικειμένων - ἑλῶν - πληρούμενα, - ἑπτὰ στόμασιν - ἐς θάλατταν - ἐκχεῖται· ἔνθεν - καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη - τὴν λίμνην ἐκείνην 8, 7, 1. ubi paludes ſunt remotiores a littore, forſan, et diverſae ab ἑλ., non item a τὴν λίμν.

τέρμα, trop. cum gen. rei, διάφοροι οὖσαι (αἱ θανάτου αἰτίαι) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad vitae terminum 2, 2, 15.

τερπνὸς, mor. de re, Neutr. c. dat. perſ. τερπνὸν - τῷ δήμῳ θέαμα, iucundum 1, 15, 9. - cum mero ſubſt. θεάματα τερπνὰ 1, 6, 3.

τέρπω, mor. de perſ. c. acc. perſ. ἵνα τέρποιεν αὐτὸν, ut oblectarent 1, 17, 3.

τεσσαρεσκαίδεκα, de re, poſt ſubſt. ἐτῶν, quatuordecim 7, 1, 1. 5. 3. 7. 6, 9, 15. - ſed ante ſubſt. ib. 5. τεσσαρεσκαιδέκατος, de re.

praep. in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἂν ἕνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, conferuatum 4, 4, 15. in vita.

τιάρα, ph. εἰς εἶδος τιάρας στεφάνην ἐπικείμενος, tiarae 5, 5, 4. de Heinsg., proprie gestamen capitis regum Perf. et Parth.

Τίγρης, fluv. Perf. τὸν Τίγρητα, Tigrim 6, 5, 3. - id. Τίγρις, abf. οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim 2, 8, 13. - cum adiuncto, ἐντὸς Τ. ποταμοῦ 6, 2, 3. τὸν Τίγριδα ποταμὸν 3, 4, 17

τίθημι, ph. de perf. cum acc. rei et praep. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, ponit in lecto 1, 17, 4. - †† ἐς τὸ οἴκημα ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην, τιθέασιν ἀρώματά τε καὶ Σ. ponunt que arom. 4, 2, 10. qui l. g. copulat c. sqq dum alii trahunt ad pr., supplendo pron. αὐτὴν, τὴν κλ., ut ἀρ. λ. cohaereant c. sq. v. ἀνακομ. - Med. trop. de perf. cum praep. et acc. rei oppresso, οὐδέ τις - ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται (αὐτὸ,) id pro beneficio reputat 2, 3, 19. ponit in loco beneficii, propr. sibi reponit, i. aestimat pro beneficio. - cum acc. perf. dupl. (αὐτὴν) γυναῖκα ἔθετο, pro uxore habuit 5, 6, 3. e. fecit sibi, duxit, i. q. ἠγάγετο §. pr. i. θέσθαι υἱὸν - τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν, ut sibi adoptaret filium 5, 7, 1. i. q. ποιεῖσθαι aliorum. - †† μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν, poenitebat eum adoptionis ib. 10. poenitebat ipsum, fecisse illum filium.

τιμᾶν, mor. de perf. c. acc. rei (et adv. ὅθεν) αὐτοῦ τὴν μνήμην τιμῶντες, colentes 2, 9, 13. - simul sq. adiuncto, τιμήσαντας, ὡς χρὴ τὴν μν. τοῦ λ. honore habito memoriae defuncti 4, 14, 11. p. 3. pr. ἡ ἐκ μν. λ. - c. acc. perf. et abl. modi, δαδουχίαις - ἐτίμων τὸν βασιλέα, honorabant 4, 8, 19. declarabant honorem et iudicium suum de eo praeclarum, obseruantiam suam. - simul c. adv. et adiunctis al. et maxime cum affini subst., ὥσπερ αὐτὸν εὐεργετοῦντες τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, cohonestavimus 3, 6, 12. tribuimus. - Pass. de perf. c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων - τιμᾶσθαι, honore afficeretur 2, 9, 7. τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, populo venerabilem 2, 1, 20. πρὸς πάντων - τετιμημένην, in honore habitam 4, 6, 6. οὔτε ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν - ἐτιμᾶτο, honore afficiebatur 5, 8, 9. - simul c. adv. καίτοι ὑπ' αὐτοῦ - πάνυ τιμώμενον, quamvis honoraretur 6, 1, 20. m. - ὡς πάνυ - τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ λ. culti 5, 7, 5. - simul c. particip. modi, θέας - ἐπιτελῶν, - εἰκότως ἐτιμᾶτο, colebatur 2, 7, 16. - † in orat. contracta, et in opp. χάριν εἰδότα ἐφ' οἷς ἐτ., - ὑβρίζετο 6, 1, 20. gratiam habens ob ea, quibus honoratus esset, s. ob honorem sibi habitum, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς λ.

τιμὴ, mor. de perf. erga perf. sensu pass., universe, τιμῆς αἰσθήσει λ. honoris 2, 3, 13. qui tribuitur ab aliis. - cum praep. τῆς πρός με τιμῆς ib. 12. honoris erga me. † ἐπετέλεσαν - τὴν εἰς τὸν πατέρα τιμὴν, iusta parenti peregerunt 4, 1, 10. in consecratione. † τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων, reverentia 3, 11, 2. - simul c. adi. et verb. ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τ. tanto vestro in me honore 2, 3, 16. † ἐν συγκλήτῳ - τιμὴ ἔνδοξος, honores 7, 5, 12. - † c. adiuncto, πάσης τ. καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, venerationem 2, 5, 25. - † de fem. γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσιν 4, 2, 5. auctoritatem. - sensu act., de honore, quem tribuimus aliis, cum mero adi. et v., ὁ στρατὸς - προσήκει - προσποιήτῳ - τιμῇ, reverentia 8, 7, 5. τ. πρ. δελεάζει τὸν λ. honore 2, 15, 4. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς 1, 8, 1. τ. μεγίστην νέμειν 5, 5, 21. δώροις αὐ-

ta physica s. corporea, c. gen. pers. τὰς τοῦ Μαξιμίνου τ. ἀνατρέπουσι, honores 7, 7, 4. statuae et pictae imagines (cf. 7, 2, 15. et loca sqq. nunc.) - c. adiuncto, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τιμαὶ τ. πᾶσαι τοῦ Μαξ. κατεσπῶντο ib. 5. qui honores hic, a rel. diversi, fuerint difficiles ad definiendum, si non sint illi, quos nomino deinde post locum ex 2, 6, 15. τὴν εἰκόνα - καθεῖλεν ἡ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τ. 7, 2, 16. ubi saltem statuas licet cogitare. τὰς τοῦ Μ. τ. καθῄρουν 7, 5, 19. ubi sqq. contra εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ λ. - πόλεις, ὅσαι τὰς Μαξ. τ. καθῃρήκεσαν 7, 9, 23. Κομμόδου - τὰς τ. καὶ τὰς εἰκόνας λ. 2, 6, 15. τὰς τ. ἐκείνου (Nigri) καθελεῖν 3, 5, 4. statuas pictas que tabulas. — †† θεῶν ἀγάλματα καὶ ἡρώων τιμὰς λ. 7, 3, 13. stat. et i. q. pr. ἀγ., ob gen. ἡρ., ubi v. †† οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέροντος, eorum, qui honoratiores fuissent 3, 15, 9. in magistratu et munere publ. vel potius, qui essent in honore - senis, i. in amore et aestimatione apud senem.

τίμιος, mor. Masc. de pers. c. adiuncto et dat. pers. εἴ τινες - ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, cari 6, 9, 14. ubi φ. innuit affectum animi merum, sed τ. affectionis istius caussam et fundamentum; in rebus, preti ac honore aliquo dignis, i. virtutibus, dotibus animi et meritis aliorum. - De re, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. v. λίθ. et ἔχ. - 5, 8, 13. λίθοις τιμίοις, lapide pretioso 5, 2, 10. lapidibus pretiosis 5, 5, 4. - Neutr. †† c. adiuncto, πολυτελὲς ἀνάθημα τίμιον, magnificum donarium 5, 6, 20. qui Bg. reddiderit modo alterutrum adi., quod, sine copula iunctum c. uno subst., faciat colorem poëticum; ni tamen excidit copula quaedam; dum per se πολ., quod sumtus multos requirit, nostr. *kostbar*, sed τ., quod pretium habet vel universe, vel magnum, nostr. *schätzbar*. — c. dat. pers. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ - τίμιον, carum 6, 8, 9. - †† simul c. praep. κτήματα, ἐν προσόδοις - τίμια, proventu pretiosis 7, 12, 13. v. ἐν. - Neutr. abs. c. art. (p. subst.) et praep. it. c. gen. pers. τὸ ὑμῶν - πρὸς βασιλέας τίμιον, vestram erga imper. venerationem 2, 10, 3. observantiam. - Superl. Masc. de re, λίθοις τιμιωτάτοις, pretiosiss. 5, 6, 15. - Fem. de pers. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, cariss. 1, 16, 9., quam inter concubinas maximi aestimabat, maxime amabat, v. ἔχ.

τιμωρεῖν, ph. de pers. c. dat. pers. τιμωρῆσαι θέλων τῷ ἀδελφῷ, poenas sumere cupiens pro fratre 4, 13, 6. vindicare, ulcisci fratris caedem, cf. §. 3. - †† c. adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς - ἀνῃρημένοις, poenas exacturus ulturus que caesos 4, 14, 2. - Med. c. adiuncto et acc. pers. it. praep. δέον ἐπεξελθεῖν καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, persequi et ulcisci Germanos ob 6, 7, 24.

τιμωρία, ph. abs. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, postquam poenas ab auctore malorum sumserat 1, 13, 10. ἐπανάγοντες αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τ. ad supplicium 5. 4, 22. ut puniri posset s. puniretur. sic et in sq. loco. τοὺς αἰτίους - στάσεως - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τ. 5, 8, 15. - cum adi. ἣν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τ. 2, 13, 14. αὐτάρκη τ. - δεδωκέναι, satis supplicii 4, 15, 20. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεὶς τ., ὡς λ. talem poenam 6, 4, 11. - simul cum adiuncto et opp. τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς ἀνῆκεν, poenas 6, 8, 16. corporeas, v. κηλ. - cum praep. εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, supplicium 2, 13, 11. sq. syn. δίκην.

νας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. συνωμότας · τῆς βουλῆς λαβὼν τινας τῶν ἐξεχόντων, ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 8, 11. ὀλίγοι δέ τινες τῶν λ. pauci tamen quidam ex 2, 5, 5. - †† c. adi. per art. et ſq. relat. τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum 5, 7, 11. - † in relat. οὓς μὲν -, τινὰς δὲ, partim - partim 7, 1, 7. - † poſt art. praepoſ. οἱ δέ τινες -, οἱ δὲ λ. quidam - alii 6, 9, 8. - † poſt art. poſtp. ſ. pron. relat. εἶναι · εὐπατρίδας πολλούς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ' ἂν θυγατέρα, quorum alicuius - filiam 4, 10, 13. - †† cum praep. ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγες, non nulli ex iis 5, 3, 18. - ††† τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ τινων εὐγένειαν, in ſenatorio ordine quorundam nobilitatem 2, 3, 3. - Poſt coniunct. conditional. ἤν τις ἐρίσαι θέλοι λ. ſi quis 2, 13, 14. εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. ſi enim quis 1, 1, 5. εἰ βουληθείη τὶς, ſi voluerit quis 2, 10, 11. - † ſimul c. al. coniunct. ſ. adv. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, etiamſi qui 2, 6, 10. εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν, ſi qui etiam 7, 9, 22. εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τινες λ. quodſi qui 2, 10, 13. — καὶ εἴ τινες λ. et ſi qui 6, 9, 14. - † ſimul c. praep. εἰ δὲ τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων λ. ſi qui 3, 2, 18. - ſimul c. gen. perſ. εἴ τις ὑμῶν, ſi quis veſtrum 2, 13, 18. εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. ſi qui aut ex militib. 7, 4, 10 †† καὶ εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομόλοι, tum eos, quicunque ex Parthis transfugae 6, 7, 17. - Maſc. de re, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου 2, 7, 14. καὶ εἴ τις ἦν κόσμος λ. et ſi quod 7, 3, 13. εἴ τινες ἦσαν στέφανοι λ. ſi quae 8, 7, 4. χρόνου μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν, tempore equidem paucorum ann. 1, 8, 1. ὀλίγου μὲν οὖν τ. χρόνου λ. equidem ad breve tempus 1, 6, 1. - † poſt praep. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. καὶ μέχρι μέν τινος, ac aliquamdiu quidem 6, 9, 10. ſc. χρόνου. †† c. ſubſt. diverſi ſexus, εἴ τε τινὲς καρποὶ ἢ πόαι λ. tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. — Fem. c. ſubſt. perſ. vel nom. propr. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, M. erat quaedam 5, 5, 2. - vel nom. appell. οὐδέ τις ἦν - ἡλικία λ. neque ulla erat 8, 4, 21. καταλιπὼν τινα δύναμιν, relictis copiis 6, 5, 15. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποστάσεις 6, 4, 13. μή τινες ἐνέδραι λ. an aliquae inſid. 8, 1, 2. - ††† in dupl. ſexu et rect. ſimul que c. gen. perſ. οὔτε πόλις τὶς, οὔτε τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐστὶν, ὅς μὴ λ. neque civitas ulla, neque quisquam eorum, qui 4, 2, 17. p. οὔτε τὶς τῶν λ. - c. adi., ante id, τινὸς πονηρᾶς - τύχης, quadam 1, 8, 5. 1, 9, 12. - †† poſt adi. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ λ. aliae quaedam inſid. 1, 10, 1. ἡ δὲ σύσκευὴ τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα, einsmodi quandam ſpem 2, 9, 4. 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δὴ τινες αἰτίαι. huiuscemodi - quaedam 7, 1, 25. ἡ δ' αἰτία - τοιάδε τὶς ἦν, huiuscemodi quaedam 4, 9, 3. τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία, tanta erat 7, 3, 6. † πολλή τε τὶς φθορὰ ἐγένετο λ. magnus que fuit interitus 1, 12, 2. - Poſt coniunct. condition. εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, ſi qui 4, 1, 9. ἀποθήκας -, εἴ τινες ἦσαν λ. quaecunque erant 7, 11, 14. — εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, ſi quae 7, 12, 12. 7, 2, 10. εἴ τινας - ἐσθῆτας, veſtibus, quibuscunque amicti eſtis 2, 13, 17. - †† Nominatim poſt art. poſtpoſ. de perſ. Maſc. τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, artificum quis fecerit 1, 11, 2. τῶν στρατιωτῶν, οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, qui 7, 6, 3. - †† Fem. τὴν ἱέρειαν -, ἥ τις τῆς Ἑστίας ἦν, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. quae quidem, p. ἅ γε ſ. ἥ περ ſ. poët. ἥ τε, per periphraſin, p. τὴν ἱέρειαν τῆς

πολύ τι, non longe adeo 7, 11, 19. οὐ πολύ τι ἀφεσ. non ita procul 2, 15, 3. non ita multum 5, 1, 3. non multum 4, 3, 15. - † Similiter poſt adv. μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. οὐ πάνυ τὶ λ. non magnopere 3, 10, 14. 3, 11, 6. 5, 2, 11. 7, 3, 10. 6, 5, 12. οὐ πάνυ τὶ δεινὸν νομίζων, non adeo horrendum 7, 5, 18. - Poſt coniunct. condition. abſ. εἴ τι ὑποπτεύετε, ſi quid 2, 5, 12. 2, 9, 15. 6, 3, 6. 8, 8, 3. εἴ τι πταίσειεν τὰ λ. ſi paululum 7, 9, 24. εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν, quidquid extra p. 8, 4, 22. εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, ſi qua pars corporis ib. 29. ſc. μέρος. - εἴ τι μέμφοιντο, ſi qua deſiderarent 6, 9, 2. εἰ καί τι προσμπέσοι, ſi etiam quid 1, 12, 5. καὶ εἴ τι λ. et ſi quid 8, 7, 16. εἰ καί τινα λ. etſi non nulla 2, 10, 5. εἴ τε τὶ - πέπρακται, et quae 3, 7, 18. - Simul c. adi. εἴ τι - ἄγνωστον ἦν, ſi quid 1, 15, 9. 6, 3, 6. εἴ τι καὶ μυθῶδες λ. ſi quid etiam 1, 1, 2. καὶ, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, et, ſi quid 4, 12, 12. - ſimul cum ſubſt. καὶ εἴ τι σύμβολον λ. et quodcunque inſigne 2, 13, 19. καὶ εἴ τι σχῆμα λ. et ſi quid aliud inſigne 5, 4, 12. καὶ εἴ τι - ἀνάθημα, et omne donar. 5, 6, 20. καὶ εἴ τινα - (χρήματα) atque, ſi quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. εἴ τε τὶ ἦν - τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, tum ſi quae - reliquiae 2, 14, 12. - ††† Repetitum, varie, μέχρι - τινὸς, - τινὸς - τύχης 1, 8, 5. † μήτε τὶ τῆς -, μήτε τι τῶν, neque quid pararetur -, neque quid conſtitutum eſſet 1, 9, 21. - τοιαῦτά τινα -, τῶν παρόντων τινὲς 1, 13, 7. κατὰ δέ τινα -, μή τι 1, 17, 8. οὐδ' εἴ τις - μεταβολὴ, αὐτός τε τὶ πλέον 2, 3, 20. - τοιαῦτά τινα -, τινὰς αὐτῶν 2, 3, 14. εἰ δέ τινες -, μηδέ τι 2, 10, 13. δέ τινες -, τὶς 2, 14, 9. μηδέν τι -, μηδέν τι δεινὸν 5, 0, 16. ſq. οὐ πάνυ τι -, περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, non nihil de eius auctor. 3, 11, 6. τοιαῦτά τινα -, τινὰ τέχνην 3, 12, 7. δέ τι - ἦθος -, οὐδέ τις -, καίτοι τινῶν 6, 1, 14. ſq. τινὲς - ἀποστάσεις -, ἀλλὰ καί τινα τῶν λ. 6, 4, 13. ſq. ἑκατοντάρχας τέ τινας -, καὶ εἴ τινες - τῶν, centur. que aliquot 6, 9, 13. Μάγνος τὶς -, στρατιώτας τινὰς 7, 1, 12. τινὶ - δέ τις - ἀπόστασις -, Φίλων - τινὶ - οὔ τι ib. 20. ſq. καὶ εἴ τινα -, καὶ εἴ τις κόσμος 7, 3, 12. ſq. καὶ εἴ τις πρός τινα - εἶχε λ. 7, 7, 7. οὐδέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι τι λ. nemo tamen ad quenquam dicebat quidquam, aut ſcire (quidquam) 7, 8, 3. non tamen quis ad quem dicebat quid, neque ſcire quid. ὑποβάλλοντός τινος, - ἦν τι παιδίον -, τῶν σὺν αὐτοῖς τινας, admonente quodam 7, 10, 13. ſq. οὔτε γὰρ ἡλικία τὶς ἦν -, οὔτε τις ἔμενεν οἴκοι, neque enim ulla aetas erat, - neque quisquam 8, 6, 17. μηδέ τις ὑμῶν -, εἶναί τινα μνήμην λ. neque vero quisquam - ullam futuram mention. 8, 7, 17. εἴ τι -, εἴ τινι δόλῳ 8, 8, 3. - ††† Corollarium per Verſ. Bergl. qui 1) reddebat ſaepe, - 2) negligebat ſaepe, cf. 2, 7, 14. 2, 14, 9. 7, 3, 6. 11. etc. - 3) mutabat in pron. al. relat., praeter 1, 9, 21., (ante in Repetit. init.) etiam in his, ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων 1, 12, 12. v. πρ. 4) corrigebat forte, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, nihil quidem ſcientem, quid renunciatum ſit 1, 13, 8. legens μέν τι λ. 5) addebat, ἐπ' ἀξιώσεως (τινὸς,) in *aliqua* dignitate 2, 2, 5. ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς λ. cernere erat aliquos, qui pridie 7, 3, 6. μέρη, partes quasdam 1, 10, 4.

τίς, interrogans legitime, Maſc. cum ſubſt. perſ. τίνι θαῤῥοῦντες στρατῷ; quo 7, 8, 10. - cum ſubſt. rei, extra interrog. τίνι βίῳ ἐχρήσατο, quae 7, 1, 1. i. q. ſq. ὁποίῳ. † ſimul c. adi. τίνα - ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, quodnam 5, 12, 12. i. q. ſq. ποί-

πῶν τοιοῦτον φόνον, tantam caedem 1, 17, 9. tantum numerum caedendorum. - cum art. αἴτιος - τοῦ τ. θανάτου, eiusmodi 2, 2, 12. τοιούτων λόγων ἤρξατο. huiusmodi 1, 4, 1. de sqq. — Fem. de pr. τοιαύτης ευμοιρίας, tali 2, 5, 1. τ. ἐλπίδος, eiusmodi 2, 10, 4. τῆς τ. προαιρέσεως 3, 2, 5. τοιαύτην ἀγγελίαν 1, 4, 20. tam tristem. τ. δίκην, tales poenas 1, 9, 14. ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, eiusmodi 3, 13, 16. τοιαύτας - τυραννίδος εἰκόνας, tales 1, 3, 11. - † simul c. pron. al. τοιαύτην τινὰ ὀργήσιν, eiusmodi 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δή τινες αἰτίαι, huiuscemodi 7, 1, 25. — Post subst. ἡ - φήμη τοιαύτη λ. talis 7, 1, 17. αἰτίαι - τοιαῦται, tales 7, 4, 1. - De sqq. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ τ. huiuscemodi 1, 10, 1. ἐξ αἰτίας τ. ista de causa 1, 11, 1. hac de causa 1, 12, 7. - Neutr. de re, et de pr. τοιούτῳ - τέλει, talem 1, 13, 12. 1, 17, 26. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τέλει - τ. 8, 8, 20. τ. πάθει, huiuscemodi 4, 11, 12. τοιοῦτον - τέλος, hunc 1, 9, 23. τέλος τ. finis talis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τοιούτοις - γράμμασιν, tales 4, 10, 11. τοιαῦτα - ἐναύσματα, eiusmodi 2, 15, 3. τὰ τ. καλλωπίσματα, tales 5, 5, 9. - Neutr. sine subst. cum art. et praep. ἐκ τε τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. sc. πράγματος s. αἰτίου, ex hoc, negotio s. facto, ob id. - Sine art. τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, tale quid 4, 15, 2. qui Bg. addit pron. τὶ, post quidem, ut in Ms. diserte praebetur ante, τὶ τ. c. pron. al. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam 1, 8, 5. 4, 8, 10. † συν. δέ τι καὶ τοιοῦτον, res huiuscemodi 4, 12, 5. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένου, nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τ. nihil tale 5, 1, 2. - Plur. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, huiusmodi 5, 1, 12. - †† c. art. τῶν τοιούτων κνίζει -, ὅσα λ. in hoc genere 4, 9, 4. †† τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι - δοκεῖ, in talibus 4, 5, 4. sc. καιροῖς s. πράγμασι, in talibus negotiis, rebus, caulis, factis. τοιαῦτα συμβουλεύοντες, talia 1, 4, 14. τ. - λέγοντος 2, 2, 21. 2, 3, 25. 2, 10, 19. τ. δηλωσ. haec 6, 2, 7. τ. πράττων 4, 7, 1. 4, 9, 17. - in med. orat. τ. κελεῦσαι, talia 3, 11, 13. 4, 11, 1. 6, 9, 10. — c. pron. al. τοιαῦτά τινα, talia 1, 6, 10. 20. 1, 13, 7. 2, 5, 14. 3, 6, 17. 4, 14, 19. 7, 5, 17. 8, 3, 16. 8, 7, 19. huiuscemodi 2, 14, 8. ab init. - sed in med. or. talia 3, 15, 13. 8, 3, 6. - † saltem post comma statim, τ. τινα, haec talia 4, 9, 6. — † divulsa, τ. δή τινα, talia 1, 6, 6. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. τ. μὲν δή τινα 6, 2, 12. ††† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν - τοιαῦτα ἦν, talis 7, 7, 15. 7, 12, 17. v. κ.

τόλμα, mor. ἐκ ταύτης τῆς τόλμης, audacia 2, 7, 4.

τολμᾶν, mor. de perf. c. acc. rei, τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, aggreditur 4, 13, 1. εἴ τι τολμῷεν, si quid auderent 8, 8, 3. - simul c. praep. πάντα τολμῶντες, διὰ τὸ θανάτου - καταφρονεῖν, audentes 3, 3, 6. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, ausos se (esse) 1, 13, 10. — simul c. adv. ὡς προπετῶς - ταῦτα τετολμηκότας, tanquam ausos 6, 9, 2. ἅπαξ τολμήσας ἔργον τηλικοῦτον, aggressus 7, 11, 13. † in orat. contracta, ἀγανακτεῖτε ἐφ' οἷς οἱ - στρατιῶται — ἐτόλμησαν, ob ea, quae - ausi sunt 2, 10, 3. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ λ. sine casu, at c. adiuncto: ἦν - τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶσαι — τ. φυκῶς, ad audendum 1, 17, 14. - sq. coniunct. τολμήσαντος (αὐτοῦ τοῦτο,) ἵνα λ. auso homine 1, 9, 12. - abs. in particip. c finito v., τολμήσαντες οὖν ἐπίασι τῇ σκηνῇ λ. itaque audenter aggrediuntur tabernaculum 8, 5, 22. qui Bg. bene per adv., pro quo et procedunt formulae syn. sumta audacia s. cum audacia.

τῷ πλήθει τῶν τ. sagittarum 4, 15, 4. τ. πλ. 8, 2, 4. τόξοις - βάλλοντες 3, 9, 9. 7, 11, 17.

τοξότης, pl. de perf. in bello, c. adiuncto, patron. per adi. Ἀρρηνοὶ - τοξόται σύμμαχοι, sagittarii 3, 1, 6. - c. gen. perf. Ὀσροηνῶν τοξοτῶν. 7, 1, 21. - in opp. simul, Μαυρ. ἀκοντιςῶν -, καὶ τ. Ὀσρ. καὶ Ἀρμενίων 7, 2, 2. - per patriam, Μαυρ. ἀκοντιςαὶ τοξόται τε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς 8, 1, 5. - c. affini v. τῶν Μαυρ. ἀκοντιζόντων, - τῶν τε τ. - τοξευόντων 6, 7, 18. - in mera opp. οἱ ἀκ. καὶ οἱ τ. λ. 7, 2, 5. Μαυρ. ἀκοντιςὰς - καὶ μέρος τοξοτῶν 3, 3, 5. †† Μαυρ. πλείςους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν - ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολ. λ. 6, 7, 17. ἵππον πολλὴν - καὶ τοξοτῶν - πλῆθος 4, 14, 6. ††† cum adiuncto subst. appell. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν, ingenti copia sagittariorum 3, 9, 7. v. ἀν. cum adiect. et subst. τοξότας πλείςους σύμμαχους ib. 4.

τόπος, pl., univ., terrae, ὥριςο, λ. locus 6, 5, 17. - c. adi. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ex tuto loco 3, 4, 11. - † repetit. δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων -, ἄβατα - τῶν τ. 7, 2, 11. paludum. - regionis, πρὸς βοήθειαν τοῦ τ. ad succurrendum regioni 3, 14, 2. de parte Insulae Britann. † ὅς τῶν τ. ἐβασίλευε, in illis locis 3, 1, 6. Atren. - oppidi, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τ. φέρει 3, 4, 6. Alexandria. τὴν πρ. λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. 1, 11, 3. Pessinus. munitionis vel muri, τὸν τ. ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας 3, 3, 11. post τοῦ τείχους §. 1. sed τοῦ ἐρύματος §. pr. et §. 7. - cum adi. et in opp. καιρὸν φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον 1, 8, 11. — simul cum gen. loci alius, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ 4, 2, 12. Campi Martii. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου λ. 5, 5, 12. Curiae. - † de aedificio, ἐπὰν - πᾶς ὁ τ. πληρωθῇ 4, 2, 18. post οἴκημα §. 16. †† ἐκ δημοσίων ἱερῶν τε τ. ex publ. ac sacris locis 2, 11, 13. qui Bg. legerit δημ. καὶ ἱερ. τ., pro vulg. δημ. ἱερῶν καὶ τόπ. - †† ἐν τοῖς ἀνακεχωρηκόσι τόποις, in secessibus 1, 12, 12. praediis ante urbem, cf. 1, 11, 15. ἐν προαςείοις λ. - ††† trop. cum gen. perf. τόπῳ τῶν λ. loco 2, 14, 10. nostr. *Statt* s. *an Statt*.

τοσοῦτος, Masc. de perf. pl. de copia, μετὰ τοσούτου ςρατοῦ, tanto 2, 11, 10. - in relat. tacita et intra art. et subst. τοῦ τ. δήμου — ὀλίγων λ. 7, 12, 6. τοσοῦτον ςρατὸν -, πολὺ ἐλάττονα 8, 5, 21. ἐν δήμῳ τοσούτῳ 4, 6, 12. - Masc. de re, de copia, in relat. per numerum diversum, τῶν ἐπισιτισμῶν τοσούτων σίτων, ὅσον λ. commeatu illo, quem 6, 7, 3. - sq. partic. intensiv. τοσοῦτος — ἐγένετο φόνος, ὡς λ. tanta caedes, ut 4, 9, 17. - Al. not. de modo, τ. ἦν ὁ Μαξ. φόβος, ὡς λ. tantus, ut 7, 8, 4. ὀλέθρου τ. tantae cladis 1, 13, 6. † τοσούτων κινδύνων, tanta ib. 14. s. tot. — Al. not. de duratione, τοσούτου χρόνου, tamdiu 1, 4, 7. τοσοῦτον - χρόνον, tantum temporis 1, 9, 1. sc. μόνον. in relat. μήτε διδοὺς καιρὸν -, εἰ μὴ τ., ὅσον λ. nisi quo 2, 11, 2. - Fem. de perf. de cop. simul quo in repetit. τοσαύταις μάχαις, - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, tot - praeliis -, tantae auxiliares copiae 3, 6, 14. † τ. παρ' ὑμῖν εὐγενείας 2, 3, 12. v. εὐγ. - τοσαύτην - δύναμιν, tantas vires 1, 10, 9. - Fem. de re, in not. cop. τοσαύτης - περιουσίας, tanta 3, 13, 10. - sed modi, πόνων ἄσκησις τοσαύτη, tanta 4, 7, 14. † τοσαύτη τὶς ἂν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. τοσαύτην ἐξουσίαν 1, 9, 24. † τ. δειλίαν 2, 1, 22. v. δειλ., - τ. τύχην 7, 1, 3. - in relat. ἐν τοσαύτῃ - ἀταραξίᾳ, ὡς λ. 2, 1, 16. τοσαύτην - τιμωρίαν, ὡς λ. talem 6, 4, 11. - intra art. et

ρον μὲν -, τότε δὲ λ. 8, 2, 10. 6. - πρότερον μὲν -, πλὴν τότε ib. 11. sq. - Alio ordine, praemissum, ἐγειτνίαζε δὲ - τότε λ., - ὕστερον δὲ λ. 5, 3, 10. - †† ὡς γὰρ - διέκειτο, τό τε καὶ λ. cum - tunc etiam 7, 10, 2. qui Bg. legit una voce τότε καὶ, ut Ms. τότε δ- καὶ λ., ubi δὲ p. δὴ, solenne in apodosi. - †† Cum art. solo, αἰ...νίους - ἐκάλουν οἱ τότε, tunc homines 3, 8, 18. qui Bg. supplet subst. ἄνθρωποι, dum simul et desit particip. aliquod, ὄντες, ζῶντες, γινόμενοι. - ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱστόρησ..ν, atque ut quidam historici tunc tradiderunt 3, 7, 8. qui Bg. videtur explevisse illud supra particip. συγγραψάντων, vel subst. συγγραφέων, p. leveris, ut vero quidam scribentium, s. eorum, qui tunc scripserunt de his, trad. - †† simul c. subst., πιστευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg refert modo alterutrum, cf. supra in ἀνθρ. et κατ. †† ἑορτῆς, ἐν ᾗ - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε πρῶτον λ. 1, 16, 7. ubi Bg. omittit adv., lege fortasse τό γε πρῶτον, et γε hoc opprimens, dum vulg. lect. debet accipi pro ἀρχαί τε ἐπώνυμοι οἱ τότε, (cum art., qui facile exciderit ob pr. syllabam.) *consules* tunc *temporis*, eius anni. — †† de tempore, non praecedente aut praesenti, ut in locis superioribus, sed posteriori, παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναιρομένη τότε - τύχη, quae tunc auxiliabatur 3, 9, 13. ubi fuerit p. *deinde;* quanquam et procedit p. *nunc,* post obsidionem illam, tentatam infeliciter.

τοῦ, p. τινὸς, indefinite, παρά του πεμφθῆναι, a quodam 7, 6, 13. — ἀεί του - παρόντος, altero 8, 7, 16. qui Bg. legerit ἑτέρου p. duob. ἀεί τ.

τοὔνομα, v. ὄν.

τοὐναντίον, v. ἐναντ.

τουτέστι, v. εἰμί.

τουτί, Attic. de re, c. subst. et art. τὸ γραμματεῖον, huncce libellum 2, 1, 23. p. τοῦτό δε.

Τραιανὸς, imp. Rom., c. art. τοῦ Τραϊανοῦ, Traiani 6, 2, 11. - sine eo, ἐπὶ Τραϊανοῦ 1, 7, 7.

τράπεζα, pli. ὅσοι κόλακες τραπέζης, mensarii adulatores 1, 6, 2. v. κ., forte p. cibis in mensa, ut in loco sq. - cum adi. τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, mensam 4, 7, 8. cibum et potum, sq. ποτὸν καὶ ἐδέσματα, sed et μᾶζαν.

τραῦμα, ph. c. adi. οὐδέ τις εἶδεν - τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. vulnus 1, 15, 7. - per formulam, καὶ μέχρι τραυμάτων προεχώρει, nec ultra vulnera procedebat ib. 16. et tantum usque ad vuln., cf. πρ.

τράχηλος, ph., animal. κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in supremum collum 1, 15, 11. - homin., oppresso gen. pers. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον (αὐτοῦ,) constricto gutture 1, 17, 25. † ἐξαρτήσας — ζώνης τὸν τρ. applicato collo zonae 7, 9, 20. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, colla 5, 14, 13.

τραχὺς, Masc. de re, trop. cum adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, asperae 2, 9, 2. v. σ. - Fem. phys. τραχεῖα - οὖσα ἡ χώρα, aspera 6, 5, 12. - Neutr. Sing. trop. in opp. τὸ μὲν ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, λ. 7, 3, 14. † τραχέσι προσώποις νεύμασιν, truci vultus nutu ib. 21. - Superl. ph. ὄρη, τραχύτατα ὄντα, montibus, asperrimis 6, 5, 11. † sine subst. p. adv. cum adiuncto, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου λ. asperrime 7, 1, 2. τρ. καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος λ. 7, 4, 3. † τρ. καὶ ὠμότατα 7, 6, 10.

τροπαίοις προσγενομένην 7, 3, 8. - c. adi. πολλὰ - ἐγείρας τ. 2, 1, 9. 2, 9, 12. δισσὰ καὶ μέγιςα ἤγειραν τ., τὸ μὲν τ., τὸ δ' 3, 7, 16. ἐμφύλια, οὔτε ξένα - ἤγειρε τ. 3, 15, 6. - c. gen. perſ. et praep. Σεβήρου κατ' αὐτῶν τροπαίων 6, 2, 11. - ſimul cum adiect. μετὰ τοσαῦτα τ. πατρὸς λ. poſt tantas victorias 1, 15, 15.

τροπὴ, ph. ſenſu milit. et bell., c. adiuncto, τροπῆς γενομένης, ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν, in fugam verſi petunt urbem 1, 12, 13. vertentes terga ſ. verſis tergis, fugiebant in urb. - cum adi. ſimul, τ. καρτερᾶς γ., ἐδίωξαν αὐτοὺς, fuga vehementi facta 3, 7, 14. φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν - ςρατιωτῶν γίγνεται, profligatio 3, 2, 4. ubi fortaſſis, ut in ſqq. loc. - c. gen. perſ. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam verſi ſunt orientales 3, 4, 10. — ἐγένοντο τροπαὶ τῶν βαρβάρων, fuga barbarorum 3, 14, 18. — ſimul c. adi. οὐ θατέρων ῥᾳδία ἦν ἡ τ. neutrorum facilis erat in fugam verſio 3, 7, 7.

τρόπος, trop. cum adi. παραδόξῳ τρόπῳ, modo 1, 9, 4. παντὶ τ. omnibus modis 3, 3, 6. 3, 13, 6. 3, 15, 2. 5, 8, 7. - ſimul c. gen. rei, τ. τ. φόνων ἀναιροῦσιν, omni caedis genere 4, 9, 13. — Al. not. mor. εἰ μὴ χρηςὸς - συνοικεῖ τ. 5, 1, 11. animus. - c. ſubſt. τρόπου φαιλότητι, morum ib. 17. † τρόπων χαυνότητα, ingenii ib. 5. animi 5, 5, 2. † per acc. ellipt. κοσμίους (κατὰ) τὸν τρόπον, modeſti moribus 1, 2, 3. χαύνου τὸν τ. futilis ingenii 5, 8, 8. - cum gen. perſ. τοῦ τρόπου (μου) τὸ - animi (mei) 5, 1, 5. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρ. eius ingenii 2, 14, 9.

τροφεῖον, trop. τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, ſenioribus ut alumno mihi officia haec debentibus 1, 5, 10. qui Bg., niſi legit τροφεῖ ἐμοὶ ſ. τροφῷ ἐμοὶ, ſaltem ſuum Lat. *al.* ceperit non paſſ., p. eo, qui nutritur, ſed act. p. eo, qui nutrit, ut Commodus ſit *nutritor* ſeniorum *militum*, tanquam ſocius regni et patris, aut tanquam ſucceſſor et filius. Severe valet, *ſenioribus* debentibus mihi iſta *nutritia*, educationis nutritionis que *praemia*, i. benevolentiam iſtam, (quam in pr. nominarat ſcriptor.) tanquam mercedem priſtinorum beneficiorum, a patre collatorum; vos ſeniores debetis mihi benevolentiam illam patris mortui cauſa, ut gratum ſic animum oſtendatis propter illius priſtina beneficia, et quoniam ego ſum tanti benefactoris veſtri ſucceſſor et filius. Et p. ὡς τροφεῖά μοι ὀφ. ταύτην, ſc. τὴν εὔνοιαν, cf. ταυτ.

τροφεὺς, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. τοὺς τροφεῖς αὐτοῦ, nutricios ſuos 3, 15, 8.

τροφὴ, ph., de re, hom., in opp. et c. adi. τῆς προσκειμένης τροφῆς ἅμα ποτῷ λ. cibo 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν λ. eſculentorum 8, 6, 6. - † c. mero adi. πρὸ πάσης τ. ante quemque cibum 1, 17, 23. e. ubi p. *victus*, et de potu ſimul. - τροφὰς πλείονας λ. cibum 6, 6, 2. - †† ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. p. quo leg. eſt τρυφ. ubi v. de milit. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ ςρατῷ, commeatum 3, 7, 2. ἵνα ἔχῃ τροφὰς, alimenta 3, 9, 17. - ſimul de animal. μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς καὶ ὑποζυγίοις εἰσκομ. alimenta 8, 5, 9. 8, 1, 9. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, cibum 8, 5, 7. †† c. gen. perſ. τῆς ἀκορέςου - ἐκείνου τ. victu 2, 1, 7. modo capiendi cibi ac potus.

τρόω, i. q. ſupra τιτρώσκω, de perſ. ph., ſine caſu, τρῶσαι (αὐτὸν)

μὴ φθάσας, percutiendo 1, 8, 12. vulnerare. trop. de re f. inftrum. ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι (αὐτὸ, τὸ σῶμα) καὶ φονεῦσαι, quin fimul et vulneraret rel. 1, 15, 8. - mor. de re, c. acc. rei, ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, fauciarunt 1, 8, 15. commoverunt, irâ impleverunt, iram excitarunt in animo. - Paff. de perf. pl., in pugna, c. opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείστων δὲ τετρωμένων, fauciis 6, 6, 9. ὀλίγων - καὶ τρωθέντων, vulneratis 7, 11, 12. - extra pugnam, δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. - cum adv. Γέτας - τρωθεὶς καιρίως, vulneratus 4, 4, 7. - † trop. mor. c. praep. et acc. rei ellipt. et adiuncto, ἐπεὶ - ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ἀγανακτήσαντες λ. ubi ea fama animos (ipforum) perculfit, indignabundi rel. 5, 8, 12. ab illa fama (illo rumore) animis vulnerati erant, commoti, dolore affecti f. impleti, dolebant ob famam illam.

τρυφᾶν de perf. mor. per particip., c. gen. perf. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, delicatiores 1, 17, 5. luxuriofi, luxui dediti et magnificentiae et deliciis voluptati que, noftr. *Weichlinge* f. *Wollüftlinge unter den Römern.* - c. fubft. eiusdem cafus, Ἀλβίνῳ - τρυφῶντι, deliciis dedito 3, 7, 1.

τρυφὴ, mor., in opp. δοκίμιον - στρατιωτῶν καμάτος, ἀλλ' οὐ τ. luxus 2, 10, 12. - c. adi. fimul, οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο βασιλικὴν 2, 11, 3. - per adiuncta al. fubft. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς λ. luxu 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ ἀνατραφεὶς, in deliciis 2, 15, 2. χλιδῇ καὶ τ. διαιτώμενον, in delic. 5, 2, 14. — τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, del. 1, 8, 2. luxuriae 2, 7, 1. ἑορταῖς καὶ τ. σχολάζοντες, del. 7, 9, 11. ἡνιοχείαις καὶ τ. προσέχοντος 6, 7, 24. - cum praep ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τ. καὶ διαίτης, urbanis deliciis ac victu 3, 10, 4. 5, 14, 4. per hendiad. p. τῆς τρυφερᾶς διαίτης. - τῆς ἐν Ῥ. τ. urbis deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. τῇ κατὰ τὴν πόλιν - σχολάσας τ. urbanis del. 6, 2, 7. - c. gen. loci, ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τ. urbis eius deliciis 6, 6, 13.

τρυχόω, trop. de perf. c. acc. loci f. perf. et particip. modi, Ἑλλήνων, οἳ, πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες ἀεὶ, - ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, confumferunt 3, 2, 14. debilitarunt fe univerfos, vires que fuas et opes pecuniarias et militares; propr. attriverunt. - Paff. de perf., in rect. dupl., cum praep. et fimul c. abl. nudo, Μάρκον, - μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις - τετρυχωμένον, afflictum 1, 3, 1. debilitatum. - c. abl. folo, ἐτετρύχωντο ταῖς — συμβολαῖς, afflicti erant 6, 6, 9. debilitati, privati copiis militaribus. - †† τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 15, 20. v. θ.

τυγχάνειν, trop. de perf. p. Lat. *eſſe*, c. praep. ὀψοποιοῖς -, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, verfantibus 8, 7, 5. - † in periphrafi, c. particip. τὰ ἀγάλματα -, ἅπερ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγὼν, quae ille loco moverat et transtulerat 6, 1, 6. p. ἦν κιν. λ. - †† τοῖς δούλοις - ἢ ἀπελευθέροις ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις, ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι τὰς - ἐξουσίας ἐνεχείρισε, fervis — aut libertis ut quisque turpitudine aliqua claruiffet 5, 7, 24. qui Bg. legit εὐδοκιμήσας et ἕκαστος fine commate, quo fervato cum vulg. lect., debeat ὡς ἔτυχεν cum commate per fe capi per notionem claffis fq. et inverfo ordine, ἑκάστοις, ὡς ἔτ., fervis aut libertis, quibusque, ut cafus tulit, imperia demandavit. Sed potior videtur Bg. emendatio. - Al. not., neutraliter, de re,

τὸ μεγάλα καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι, magnas et temere faciendas largitiones 2, 3, 23. largiri *magna* et *temere*, propr. prout inciderit, contigerit, evenerit, f. ut tulerit cafus, per ellipfin τὸ πρᾶγμα f. χρῆμα τοῦτο, pro quibus noftratibus commodiora funt haec per fubft., magnas et temerarias f. inconfideratas largitiones non contingere f. obvenire, *dafs* grofse *und* unbedachtfame *Gefchenke* f. Freygebigkeit *nicht* möglich *werden* etc. cf. v. περιγίν. - †† πλεῖστον πλῆθος - ἤθροιστο, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἰσῄεσαν, ac temere fine ordine confliterant 4, 11, 7. qui Bg. fervavit fimul adv., additum per afyndeton (p temere, *et* inordinate,) et per figuram ἐκ παραλλήλου, ut concurrant duo fyn., per fe diverfa ab alia qse parte confideranda, ut antecced. cum confq. - cum coniunctione, εἰ τύχοι, fi res ferret 7, 3, 4. fi ita cecidiffet ib. 9. - Per particip.. cum diferto fubft. rei, ὄλεθρος - οὐχ ὁ τυχὼν, peftem non vulgarem 3, 12, 11. non levem f. parvam, i. magnam, fummam. propr. non obviam. οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα, non mediocre certamen 2, 3, 16. magnum — ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, qualibet de caufa 3, 8, 14. magna, parva. ἐκ τῆς τ. διαβολῆς, ex quacunque delatione 4, 6, 5. falfa, debili, levi, non multis et parvis caufis allatis, nullis adeo, et nomine hominis folum delato. ταῖς τυχούσαις διαβολαῖς πιστεύων, quibusvis 5, 1, 4. ἐπὶ ταῖς τ. ἀφορμαῖς, quibusv. de caufis 1, 3, 15. parvis, levibus, non fatis iuftis f. idoneis, noftr. *in*, bey, *ieden vorkommenden* anfftofsenden *Gelegenheiten*. - Al. not. (quae proprie prima videtur,) de perf. cum gen. rei, ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius compos fieri non poffet 1, 16, 11. non impetravit, confecuta eft, id, quod rogarat, noftr. *da* fie *es* nicht *erhielt* f. *erlangte*. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν, adepta eft 6, 1, 9. — αὐτοὶ - ἔτυχον - δωρεῶν, confecuti funt 1, 9, 18. - † in orat. contracta, δείξασιν, ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, λ. oftendendo, eorum, quae accepiftis, rel. 1, 4, 7. p. ὑπὲρ τούτων, ὧν ἐτ. † cum adv. ἔτυχον (αὐτοῦ) ῥᾳδίως, compotes facti funt 1, 11, 10. impetrarunt id, quod rogarant. • cum praep. πάσης τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχὼν, confecutus 2, 3, 25. 3, 6, 11. - Med. it. ἐλπίσαντος, ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ - τεύξεσθαι, fe confecuturum (effe) 1, 9, 12. adepturum 7, 1, 24.

τύμπανον, pl. πρὸς - τυμπάνων ἤχους - ἐσκίρτων, tympanorum 4, 11, 5. Parthi. προῄει ὑπὸ - τυμπάνοις, ad tympana 5, 5, 8. Heliogab. - it. in opp. κύμβαλα ἢ τύμπανα λ. ib. 18. brevis molis et menfurae, ut manibus ferri gerique poffent, noftr. *Handpauken*, in facris Cybeles maxime obvia.

τύπος, pl. cum gen. perf. τὸν τύπον τοῦ - θεοῦ, forma 5, 5, 11. - abf. τινὰς - τύπους δεικνύουσιν 5, 3, 11. figurae aut in lapidis fuperficie, (ut funt illi *lufus* naturae,) aut e latere lapidis prominentes, tanquam emblemata. - trop. c. gen. rei, ἀριστοκρατίας τύπον 6, 1, 5. modus.

τυραννεῖσθαι, Paff. de re, mor. ἔδει παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀρχὴν τυραννουμένην, oportebat Rom. imperium tyrannide liberari 1, 11, 1. debuit definere tyrannide premi, tyrannico more, a tyrann. gubernari, p. inf.

τυραννικὸς, de re, mor. ἔθος - τοῦτο τυραννικὸν, mos is tyrannis 5, 11, 19. tyrannicus.

τυραννὶς, mor. de re, τῆς τυραννίδος μεταβολὴν, tyrannidis 2, 3, 5. tyrannici f. faevi dominatus. πάλιν τ. ἦν δέος 2, 6, 4. ἐπὶ τῆς τ. fub tyrannide 2, 4, 14. de Commodo vel aliis fimul fuperio-

lutandi. - Sine al. fubft. per gen., ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τ. eius confilium fefellit fortuna 6, 5, 10. eventus non fuit talis, quem opinatus erat et exfpectarat per inftituta fua et confilia capta. ἐμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, fort. 5, 4, 23. cafu fortuito, vento contrario. σφαλεὶς καὶ γν. καὶ τ. 5, 6, 4. interitu exercitus. κἀκεῖ. τῆς τ. διακρινούσης τὸν βασιλέα 3, 4, 9. eventus in pugna. - †† c. adi. et in opp. δύο κινδύνων προκειμένων, - τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ τύχῃ ὄντος,) dubii eventus 7, 5, 11. exitus, p. uno adi. ἀδήλου, periculum ambiguum, incertum, dubium. - B) al. Lat. univerfe per opp. οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ - νίκῃ κεκόσμητο, fortuna 3, 9, 21. cafu, quod exercitus delatus ad alias ripas, cf. §. 14. fqq. - † in partem deteriorem, πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι ὀλίγη - δύναται τύχης ῥοπή. fort. 1, 13, 12. res adverfae quaedam. — c. adi. κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον καὶ τὴν τ. ὁμοίαν τῆς τ. 3, 4, 7. pugnae eventum eundem, felicem et infelicem ab alterutra parte. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praefentem fortunam 2, 12, 8. - †† c. gen. perf. φθάνων τὴν φήμην τῆς ἑαυτοῦ τ. fortunae (adverfae) 5, 4, 13. cladis in pugna. - † in partem meliorem. ἐκ τῆς παρούσης τ. τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες 7, 7, 4. e caede praefecti praetor. feliciter peracta. οὐκ ᾔδει - τὸ τῆς παρ. τ. αἴτιον 7, 5, 10. quod electus imperator. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τ. ἀφορῶσιν, ἀλλ' λ. 7, 1, 5. v. αὐτ. - χρησμῶν - τὴν τοσαύτην τ. προειρηκότων 5, 8, 13. - C) al. not. et Lat. ftatus f. conditio, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τ. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτὸν) ἐξουσίαν 3, 10, 12. ἐξ εὐτελείας τῆς ἐσχάτης εἰς τοσαύτην τ. ἤλασε 7, 1, 5. ††† de re, c. gen. rei, ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν - τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν 7, 6, 4. ut Carthago haberet in fe imperatorem.

τῳ, p. τινί, poft adi. ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ λ. alii alicui 2, 3, 12.

Υ.

Ὑβρίζειν, ph. de perf. in opp. κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑ. dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. prohibiti contumeliam facere, Praetoriani, per facta, cf. §. 2., fc. ἄλλους. - σκύλας καὶ ὑβρίσας (αὐτούς,) φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, quum eos contumeliis affeciffet 7, 3, 9. † c. praep. et adv. Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα μόνον εἰς τὰ ἐκείνου ἔργα, illius operibus illudentem 4, 5, 12. - trop. c. acc. rei et abl. rei, πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς, deturpans 5, 6, 24. - Paff. de perf. ph. in opp. ἐφ' οἷς ἐτιμᾶτο, - ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas quas patiebatur contumelias 6, 1, 20. ob id, quod dehoneftatus, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς f. ἔτι λ., factis, ni et verbis. - c. adv. μὴ - αἰσχίστως ὑβρισθείη, ne turpi contumelia afficeretur 5, 4, 12. v. αἰσχ. †† οἰηθεὶς αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus, fe ludibrio habitum 4, 6, 11. p. acc. et inf. - De re, c. praep. ὡς ἂν - ὑπὸ μισούντων ὑβρισθείη, contumelia afficeretur 3, 12, 25.

ὕβρις, ph. in perfonam, εἰς τοσοῦτον προεχώρησαν ὕβρεως, eo contumeliarum 6, 1, 20. - c. adiuncto et adi. ὑ. καὶ παροινίας τῆς σῆς λ. contumeliae 1, 17, 10. μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὑ. 8, 8, 14. fq. παίοντες καὶ ἀποσκώπτοντες. - βίᾳ καὶ ὕβρει 1, 4, 12. ὑπερηφανίᾳ καὶ ὑ. 1, 9, 15. - c. gen. perf., ut auctoris, ἐπὶ τῇ ἀπο-

ἔτα 7, 8, 8. τῆς ὑ. ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. † τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires 3, 6, 13. copias, exercitum. ταῖς ὑμετέραις - πίστεσι, veſtrae fidei 1, 5, 9. οὕτω τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι 2, 13, 15. - Neutr. abſ. c. art. τὸ ὑμέτερον, vos 4, 14, 16. ſc. πλῆθος. - cum ſubſt. τὸ ὑ. γενναῖον 2, 10, 17. ὑμ. ἔργον (ἐστὶ) 1, 5, 19. 3, 12, 15. τῶν ὑμετέρων ἔργων 1, 5, 25. τῶν ὑμ. ὅπλων 6, 3, 10. - divulſ. τῇ τῶν ὑ. ἀνδρεία ὅπλων καὶ σωμάτων, virtuti noſtrorum armor. 2, 10, 18. qui Bg. legit ἡμετ., relatum ad pr. διοικήσομεν, de duce et exercitu, dum vulg. procedit de duce et oratore ſolo.

ὑμνεῖν, ph. de perſ. cum acc. rei et praep. τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν ταῦτα ὑμνούντων, celebrantibus 1, 13, 17. laudantib.

ὕμνος, ph. c. adiuncto, ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, hymnos 4, 2, 10. quatenus Severus inter deos referendus.

ὑπαγανακτεῖν, mor. de perſ. c. praep. et particip. modi, ἐκ ταύτης τῆς τόλμης -, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ὑπηγανάκτουν, ſubindignabantur 2, 7, 4. clam, ſ. ſupra modum, ſ. p. ſimpl.

ὑπάγεσθαι, trop. de perſ. Paſſ. c. adv. et abl. rei, ἠρέμα πως ὁ Σεβῆρος ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, adducebatur 5, 12, 21. ad fidem habendam. - Med. c. acc. perſ. adv. et praep. εὐμαρῶς αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, adducebat 2, 9, 14. ὡς ἂν μᾶλλον εἰς πίστιν ὑπαγάγοιτο, quo adduceret 2, 15, 9. - † cum adv. et particip. modi, μεγάλαις πάντας ὑποσχέσεσιν - ἀναπείθων, ῥᾳδίως ὑπηγάγετο (αὐτοὺς,) illexit 2, 9, 17. in ſuas partes adduxit. - c. tali particip. et praep. τοιαῦτά τινα λέγων, ὑ. τοὺς πλείσους εἰς εὔνοιαν καὶ πίστιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, illexit 2, 14, 8. - † ſimul cum adiuncto, ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑ. adduxit 4, 7, 3. πάντα τὰ - βάρβαρα χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3.

ὑπακούειν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et nominat. modi, ὡς ἂν - ἑκόντες καὶ ἄκοντες πάντες ὑπακούοιεν - βασιλεῖ, ut obediant 3, 12, 15. - cum ſolo dat. perſ. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, ad obedientiam ipſi 2, 8, 12. τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις - ἐκείνῳ - προσποιοῦνται ὑ. ſimulant ſe obedire 2, 10, 15. - οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι λ. qui non obtemperaverant 3, 15, 8. - c. ſola adv. formula et opp. οὐ - οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obſequio obtemperant 1, 4, 12. - per luſum c. affini adiuncto, δυσφόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ, ſubiiciebant ſe tamen 5, 5, 2. - cum dat. rei ſimul, ὑπακούειν εὐπειθῶς τοῖς - κελευομένοις, ut obedirent 2, 13, 3. † μή πως - ὀκνηρότερον ὑπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. ſic rectius p. vulg. ἐπ. - † ſine caſu dat. aliquo, ἵν' αὐτοὺς ἐκβιάσοιντο ὑπακοῦσαι, obedire ib. 10. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὸ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, 3, 11, 13. v. προσδ. Med. de re, c. dat. perſ. (et quidem pron. reciproci) et adv. ῥᾷσα αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούεσθαι προσδοκήσας, ſibi res ſucceſſuras (eſſe) 2, 7, 9.

ὑπαναχωρεῖν, phyſ. de perſ. cum particip. modi, ἕκαστος, τὸ καθ' αὑτὸν δεδιὼς, ὑπανεχώρει, recedebat 2, 6, 5. ſq. ſyn. ἀπεδίδρ.

ὑπαντᾶν, ph. de perſ. cum nominat. modi, ὑπήντων δαφνηφοροῦντες, obviam ibant 2, 11, 11. - ſimul c. adv. δαφνηφόροι — πόῤῥω τῆς πόλεως ὑ. occurrebant 1, 7, 4. quo utr. loco deſit dat. perſ. αὐτῷ. Med. cum dat. perſ. ὑπαντώμενος αὐτοῖς, occurrens 2, 5, 8. ὑπαντώμενοι τῷ λ. obvii 5, 4, 9. - ſimul cum adv.

ἔνθα ὑ. τῷ λ. occurrentes 8, 1, 9. - † oppreſſo dat. illo, ὑπαντώμενος (αὐτῷ,) occurr. 3. 12, 18. ὡς - τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, ut obvii facti recederent 3, 11, 4.

ὑπαντιάσαι, phyſ. Med. de perſ. c. dat. perſ. ὑπήντετο αὐτῷ, obviam venit 8, 7, 22. - ſimul cum praep. ὑ. ἀ. ἐν - πεδίῳ, occurrit 4, 11, 4.

ὑπάρχειν, Lat. ſubeſſe, adeſſe, eſſe, de re, c. dat. perſ. et adv. πάντως ὑμῖν - ὑπάρχει γεννναῖα ἐφόδια, adſunt 2, 10, 11. - cum ſolo dat. perſ. ἐμοὶ σκοπὸς ὑ. mihi propoſitum eſt 2, 15, 2. ἡμῖν τὸ εὔτακτον - ὑ. nos habemus 6, 3, 15. nobis eſt. σιτία καὶ ποτὰ προσφερόμενος, ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίστατο, in promtu eſſe 2, 11, 3. οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπανόδου, non relicto ipſi reditu 7, 1, 16. ſuppetente, dato, conceſſo, ſ. quod non eſſet ei reditus. - †† μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam norant ſibi ſalutem hanc dari 7, 5, 1. datam, conceſſam, ſuppetentem, reliquam eſſe, p. inf. τὸ πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ πλήθει,) aderat 3, 4, 3. ὑ. - ἦθος πρᾶον - αὐτῷ, inerat 6, 1, 14. — ὑπῆρξε - αὐτῷ πρόφασις λ. erat 1, 8, 16. † εἰδὼς - πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, cauſam ei probabilem datum iri 4, 12, 15. futuram eſſe, ſ. p. praeſ. eſſe, p. inf. - cum praep. ſimul, ἐμοί τι καὶ πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν οἴομαι, exſtare a vobis 1, 4, 5. declarari, tribui, praeſtari, ſ. contingere, obtingere, evenire. - † τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praeſtita ſunt 3, 6, 4. obtigerunt, ſ. omnia is a nobis accepit. συνέβαινε, αὐτοῖς πάντα ὑπάρχειν ἔκπλεα - ἐκ πολλῆς παρασκευῆς, ut adeſſent 8, 5, 7. - ſimul c. coniunct. ſ. adv. ὅθεν ἡμῖν - τὸ - ἐκ - ὑπάρξει, exſiſtet 2, 8, 7. habebimus, conſequemur. - †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν - ὑπάρχει, exſiſtit 6, 3, 9. oritur. - † Sine praep. et oppreſſo dat. perſ. (ᾗ ſ. αὐτῇ) πάντα ὑπῆρχεν, ὅσα Σεβαστῇ, cui omnia praeſtabantur 1, 16, 9. tribuebantur, ſ. quae omnia habebat, omnibus fruebatur. propr. cui omnia erant. - †† χρὴ ἄνδρας - σώφρονας εὔχεσθαι μὲν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιστα, ut eveniant optima 6, 3, 7. adſint. - † c. dupl. nominat. ſed uno modi, ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, ſeu vera 7, 1, 18. - † ſimul c. praep. τὸ ἡμέτερον ὄνομα, - οὐκ ἄγνωστον - παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, non ignotum apud ipſos 2, 10, 16. quod non ignotum eſt. - † c. adv. τὸ πλῆθος τοῦ Ῥ. δήμου -, εὔνουν ἔτι αὐτῷ ὑ. 1, 10, 10. - † c. dat. rei, τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν 8, 4, 13, quae prius locis iſtis erat, pulcritudinem, ſ. quam prius habebant loca iſta, v. πρ. - †† nominatim particip. neutr. c. art., p. ſubſt., cum adi. τῶν ὑπαρχόντων πάντων στερηθεὶς, bonis omnibus privatus 7, 3, 5. - Sed de perſ.. idem particip., cum nominat. dupl., uno modi, τὸν στρατὸν, ὃς - ὄντα ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατὸς, ὑπάρχων, utpote turba potius, quam exercitus 6, 7, 2. quia erat rel. - † ſimul c. adv. dupl. φύσει φιλόδοξος ἄλλως ὑ. c. eſſet 3, 14, 3. - †† cum dat. perſ. et praep. πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχοντα, cum cognatus ipſi foret 3, 10, 11. qui prope genus ei erat, v. πρ. - †† c. ſolo dat. perſ. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχειν δύναμιν ἡγεῖτο, ὡς λ. quoniam ſibi non eſſe tantas intelligebat vires 1, 10, 9. exercitum, v. δύν. †† Al. not., c. dat. perſ. et ſq. inf. it, c. adiuncto, οὐδ' ἔστιν - ἀξίωμα, ᾧ μὴ παντὶ - ὑπάρχει παίζειν λ. non licebat cuivis ludere ib. 12. i. q. ἐστὶ, p. ἔξεστι. --- ὡς ὑπάρξει ἐμοὶ, - δοῦναι λ. ut liberum ſit mihi 7, 8, 20. liceat mihi, i. poſſim ego. - ††† Al. not. c. gen. perſ. ὑπάρχον-

τας δύο τῶν ςρατοπέδων κατέςησεν, duos praefectos militares 3, 13, 1.

ὑπατεία, ſenſu praecip. Rom. cum diſerto ſubſt. dignitatis, μετὰ ὑπατείας τιμὴν, poſt conſulatus dignitatem 7, 3, 8. - cum adi. numerali, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, conſul. 7, 10, 7. κατὰ διπλῆν προάγουσαν ὑπ. 8, 8, 8. - † c. praep. poſt artic. περιτυχόντες τῶν ἀπὸ ὑπατείας - τινὶ, in quendam ex Conſularibus 7, 1, 21. alicui eorum, qui a conſulatu, i. procul a conſ. ſunt, vel qui a conſ. venerunt ſ. venerant, ſcil. ὄντων ſ. γενομένων, vel ζώντων, qui poſt conſ. vivunt adhuc; vel ὄντων ſ. καθεςώτων, per al. not. praep., p. χωρὶς ſ. ἄνευ, qui absque ſ. ſine conſ. ſunt, i. q. §. 12. τῶν ὑπ. et 2, 7, 6. - †† poſt ſubſt. appellat. perſ. cum praep. et adv. τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπ. νεωςὶ, ſenator quidam, depoſito nuper conſulatu 7, 11, 6. ſc. ὢν ſ. γενόμενος, etc. ut ante. ſenatorii ordinis vir Conſularis recens, quidam, qui nuper conſulatum depoſuerat, a conſulatu venerat.

ὑπατεύειν, ſenſu Rom. per Particip., de perſ. abſ. ἦν τῶν ὑπατευκότων, conſularis 7, 1, 12. ἀνὴρ τῶν ὑπ., vir Conſularis 2, 6, 12. quidam eorum, qui Conſulatum geſſerant, Conſules fuerant. — c. ſubſt. perſ. ἄνδρας ὑπατευκότας, viros Conſulares 8, 5, 11. — c. adv. temp. ἦν αὐτὸς τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum Conſularium 2, 7, 6. †† c. adi. numerali, ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in ſecundis Conſularibus 3, 11, 3. p. δεύτερον, inter eos, qui geſſerunt Conſulatum ſecundo, ſ. ſecundo Conſules fuerunt, v. δεύτ.

ὑπατικὸς, ſenſu Rom. Fem. de re, τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας, conſularia imperia 5, 7, 14. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑ. functiones conſulares 7, 7, 8.

ὕπατος, ſenſu Rom., p. adi. i. q. pr. Maſc. c. ſubſt. rei fem. ſex. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, ſecundo conſulatu functus 2, 3, 9. conſulare imperium. τινὶ, ἤδη τὴν ὕ. τετελεκότι ἀ. cuidam conſulari viro 2, 6, 9. τὴν ὕ. ἀ. τότε διέποντες, (tunc ſ. tunc temporis) Conſules 4, 1, 6. - Pro ſubſt. Maſc. abſ. de perſ. ἀποδείκνυται - ὕπατος, Conſul 5, 7, 7. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuſſu Conſulum 2, 12, 7. iubentibus Conſulibus. τοῖς ὑπάτοις - τὰ ἐπεςαλμένα διδόασι, Conſulibus 7, 6, 21. per ellipſ. ſubſt. ἀνὴρ, ſummus vir.

ὑπείκειν, trop. de perſ. abſ. οἱ δὲ ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεικόντων ἁπάντων (μονομάχων,) cedentibus ei omnibus 1, 15, 16. non diutius contra pugnantibus. - † Particip. Neutr. c. art. et adiuncto, in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται λ. adverſus cedentes 6, 3, 13. in pugna, p. maſc.

ὑπεξέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς, ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. c. adv. dupl., gen. loci et praep. νύκτωρ λάθρα τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε σὺν ταῖς θυγατράσι, urbe exiit 5, 3, 24. ubi, ob adv. λ., i. q. ſimpl., cum in primo loco valere praep. poſſit p. iſto adv. et p. clam.

ὑπὲρ, cum gen. rei ſ. loci, ph. τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες λ. ſuper caput 2, 6, 19. ſupra caput 5, 5, 12. 20. - προὔθεσαν ὑ. τῶν τειχῶν ἀγορὰν, ſuper moenia 8, 6, 6. - c. gen. rei, non ph., al. not. λιπαροῦντες - ὑ. ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. δεηθέντων ὑ. τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, pro ſua ſalute 3, 2, 7. ὡς ὑ. σωτ. - ἀγγέλ-

λων, de falute 3, 12, 2. 7, 6. 12. πεμφθῆναι ὑ. ἀπαλλαξείας τοῦ βασιλέως, fuper incolumitate ib. 13. † ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑ. τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ μοναρχίας, pro fua falute et imperio 4, 4, 17. ubi valere poteft in nor. pr. caufae, vel conditionis, per Lat. Bg. vel propter. ἵνα μὴ κινδυνεύοι - ὑ. τῆς Ῥ. ἀρχῆς, pro Rom. imperio 0, 5. 18 - † c. verb. in orat. contracta, δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐπίχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε 1, 4, 7. v. ἀμν. - Cum gen. rei, non ph. intra art. et al. fubft. τὰς ὑ. τῆς βασιλείας θυσίας, facrificiis fuper imperio 2, 3, 25. τὸν ὑ. τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον, pro Pertinacis imperio 2. 9, 6. - Cum gen. perf., per verb. ἀνῃρημένον ἰδόντες, ὑ. οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑ. αὐτῶν βασιλέα, pro ipfis 7, 2, 14. οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον - ὑ. ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro 8, 8, 16. - Simul intra art. et al. fubft. rei, τὸν ὑ. αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo 3, 9, 2. τὸν ὑ. ἑαυτοῦ κ. pro ipfo 7. 6, 11. τῆς ὑ. τῆς πατρίδος μάχης, pugnae, pro patria fubeundae 8, 4, 21. - †† cum gen. inf. ὑ. τοῦ - τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, διὰ φροντίδος - ἕξομεν, ut quiefcant 8, 7, 15. fuper eo, ut f. propter id, ut, f. de eo, i. quod attinet ad id, ut rel. cf. v. ἐξ. Cum acc. loci, ph. ὑ. γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, fupra alvum 7, 2, 13. - c. acc. rei, non phyf. τούτων αὐτῷ - ὑ. πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, fupra (omne) votum 3, 9, 21. - c. acc. perf., non ph. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔῤῥωτο ὑ. πάντα νεανίαν, prae quolibet iuvene 3, 14, 5. magis, quam quilibet iuvenis.

ὑπεραγαπᾶν, mor. de perf. c. acc. perf. ὑπερηγάπα αὐτὸ, nimis diligebat 1, 17, 6. ὑπερηγάπων αὐτὸν, mirifice eum diligebant 4, 7, 5.

ὑπερβαίνειν, ph. de perf. c. acc. loci, τὰς ὄχθας ὑπερβαίνων, ripas transgredientem 6, 2, 3. cum exercitu. τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, Taurum transire 3, 2, 11. ὡς τὸν - βωμὸν τῆς Νίκης ὑ. ut aram transirent 7, 11. 5. † ὑπερβάντες τοῦ στρατοῦ τὰ ῥεύματα καὶ χώματα, transgreffo 3, 14, 18. - trop. de re, c. acc. rei, ὁ χρόνος - πᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνων, excedens 3, 8, 19. noftr. *überfteigen*, quod maius eft quam omnis aetas hom.

ὑπερβαλλόντως, trop. in primis 3, 11, 8. 4, 8, 17. ante verb. fed poft nimium quantum 6, 1, 23.

ὑπερβάλλω, de perf. phyf. c. acc. loci et adv. τὸ στρατιωτικὸν μόλις - ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, fuperatis montibus 6, 5, 11. cum traiecifset, transiiffet. - trop. cum acc. perf. et abl. rei, οὓς - εὐχειρία ὑπερέβαλλεν, fuperabat 1, 15, 4. μεγαλοδωρία ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, ut fuperaret 2, 6, 10. - nominatim per Particip., de re, Mafc. de re, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι. opibus nimiis 3. 10. 12. magnis, immenfis. - Fem. τῆς - ὑπερβαλλούσης σπουδῆς, nimio ftudio ib. 4. ὑπερβαλλούσῃ φιλοτεχνίᾳ 6, 5, 18. - cum adiuncto, τῆς ἀκρέστου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τροφῆς 2, 1, 7. - fimul c. praep. ὑ. ἐν αὐτῷ φιλοχρηματίας, prae nimia avaritia 3, 8, 13. — Neutr. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ 3, 9, 11. - c. art. p. fubft. c. gen. rei, κελεύειν τὸ ὑ. τῆς ἀλαζονείας 3, 11, 6. nimiam arrogantiam. - fimul c. adiuncto. τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑ. ἐπίλεκτόν τε, ftudium excellens 2, 5, 12.

ὑπερείδω, trop. de perf. c. acc. perf. et particip. modi, τοιαῦτα εἰπὼν, ὑπήρειτε τὴν σύγκλητον, confirmavit 2, 3, 25. q. fimpl.

ὑπερευφραίνεσθαι, Paff. de perf. mor. ἕκαστος ὑπερευφραίνετο, mirifice exfultabat 8, 6, 18. valde delectabatur.

ὑπερέχειν, trop. de perf. abf. τοὺς ὑ. δοκοῦντας, eminentes 3, 2, 14.

τοὺς ὑπερέχοντας, eminentes 1, 8, 16. optimates 4, 9, 4. - c. acc. ellipt. (f. c. adv.) et praep. πολύ τι ὑπερέσχεν ἡ φάλαγξ -, καθ' ὃ μέρος λ. fuperior fuit 3, 7, 8. - c. abl. rei, ὅσοι γένει - ὑπερεῖχον, quicunque excellerent 4, 6, 5. - fimul c. praep. τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ ὑπερέχοντας, qui praecellerent 3, 8, 13. - † fimul c. adv. et gen. perf. πολύ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, fuperiores (his) 4, 15, 11.
ὑπερήδεσθαι, Paff. mor. de perf. abf. ὑπερήδοντο πάντες, nimis laetabantur 2, 4, 1. - c. praep. et adiunctis, οὐχ οὕτω εὔφραινε λ., ὡς ὑ. καὶ ἑώρταζον ἐπὶ τῇ λ. exfultabant 5, 2, 2. - cum abl. rei, ὑπερήσθη ὁ 'Ρ. δῆμος - αὐτοκράτορος ἐπιδημίᾳ, valde laetatus eft 1, 7, 2.
ὑπερκεῖσθαι, Paff. f. Med. ph. de re, abf. μάχεσθαι - ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, ex imminentibus locis 8, 2, 2. τῶν ὑ. ὀρῶν λ. 8, 4, 3.
ὑπερμάχεσθαι, phyf. de perf. c. gen. perf. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pugnantes pro 7, 4, 13.
ὑπερμήκης, ph. de re, ὄρη ὑπερμήκη, m. longiffimos 8, 1, 12. i. q. fq. ἐπιμηκέστατα.
ὑπερνεφής, ph. de re, c. acc. ellipt. ὄρη - ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος, altiores nubibus 8, 1, 12. v. ὕψ.
ὑπεροψία, mor. abf. ἀφόρητος ἦν ὑπεροψία, fuperbia 1, 9, 15. cum adiuncto, τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων 5, 1, 14. ubi ὑπ. eft anteced. fed confq. κ. Propr. defpicientia.
ὑπέρτερος, mor. de perf., in tacita relat., cum praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, fuperiores 6, 6, 9. in pugna, victores.
ὑπερτρέχω, phyf. de perf. in bello, abf. προείρητο πᾶσι τοῖς στρατοῖς ὑπερτρέχειν, ut populando graffarentur 6, 5, 17. transcurrendo populari.
ὑπερφυῶς, trop. vehementer 5, 6, 8. incredibilem in modum 8, 3, 19. poft verb. fed ante id - fupra modum 5, 8, 14. fq. nimis 6, 1, 16.
ὑπερχαίρειν, mor. de perf., abf. vel c. particip. modi, ὑπερέχαιρε (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) παννυχίζων καὶ ἑορτάζων, gaudebat fupra modum 4, 9, 1.
ὑπέσχετο, v. ὑποσχέω.
ὑπέχειν, trop. de perf. c. acc. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, poenas dedit 1, 8, 12. 1, 9, 14. fuftinuit, fubiit. ἀξίας ὑπέσχον δίκας, dederunt 1, 10, 15. ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, dato fupplicio 3, 11, 11. δίκας - ὑποσχόντες, poenas que dederunt 8, 5, 26. — †† al. not. de re, trop. c. acc. loci et adv. it. praep. ὑπέσχε κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης, oppreffit 1, 12, 7. qui Bg. an legerit ἐπέσχε, incertum eft, dum vulg. procedit p. obtinuit, tenuit, habuit, ut fit i. q. fimpl. et, tropo remoto, fuit ibi. Vel, e Bg, Lat. p. invafit, occupavit, inceffit, fubiit, i. q. orta eft ibi.
ὑπήκοος, mor. Mafc. de perf., in relat. f. opp. vel diferte, vel tacite, οἱ μὲν (βασιλεῖς) - ἑαυτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, fubiectis 1, 1, 9. civibus, parentibus. ἐπωφελῆ τοῖς ὑπηκόοις ἔργα 2, 4, 11. i. q. pr. τοῖς ἀρχομένοις. - εὐεργετήσειν τοὺς ὑπηκόους ib. 15. — † τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑ. 7, 3, 1. ubi οἱ. referuntur ad pr. βάρβαρα, ad imperium que, quoad poffeffionem et patriam, fed ὑ. ad eundem, que ipforum officium et animum. † ὧν ἦσαν οἱ

μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 5. - Neutr. Sing. c. art. p. fubft. φιλεῖ - τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, folent fubiecti rel. 1, 2, 8. fc. μέρος f. πλῆθος, γένος, φῦλον. Plur. c. fubft. perf. et dat. perf. ἔθνη, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, populos, qui Romanis fubiecti 2, 4, 4. cum fubft. perf. et praep. ἔθνη, - φίλα καὶ ὑ. ἐκ προγόνων, provinciae - fubiectae 7, 7, 12. - c. folo fubft. perf. ἐν αὐτῇ τῇ - τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑ. ἔθνεσιν 7, 3, 2.

ὑπήρεισε v. ὑπερείδω.

ὑπηρεσία, ph. in opp. c. adi. οὐκ ἐκ προνοίας, - ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας λ. minifterio 7, 8, 25. - Al. not. εὐνοίᾳ καὶ ὑπηρεσίᾳ, ἣν πρός με ἐπεδείξω, obfequio 3, 11, 10. ἴσην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν καὶ εὔνοιαν παρείχοντο, obedientiam 3, 15, 11. — † τινὰς λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, minifteriis 3, 13, 16. - Al. not. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ (fc. ὄντες,) imperatorii miniftri 2, 5, 4. ὀψοποιοῖς -, οὐ τοῖς βασιλικοῖς καὶ ἐν κοινῇ ὑ. τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑ. γενόμενος, officiis 1, 2, 10. - c. gen. perf. μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑ. minifterio 3, 5, 10. - εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑ. 7, 8, 10. † σκεύη, - οἷς ἐχρῶντο - εἰς ὑ. ἑαυτῶν, ad fua minifteria 8, 4, 10. *Verrichtungen* f. *Gefchäften*. - †† de perf., per abftract. p. concr. ἄνευ ὑπηρεσίας λ. fine minifteriis 7, 3, 9. miniftris, famulis, ut noftr. *Bedienung*. †† χρησάμενος - ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ, infido minifterio 3, 12, 26.

ὑπηρετεῖν, phyf. de anim. c. praep. τοὺς ἐλέφαντας πάντας, οὓς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν λ. elephantos omnes pompae infervientes 2, 11, 18. qui Bg. legit ἐλ. πάντας, τοὺς εἰς πομπὴν ὑπηρετοῦντας. trop. de re, abl. ὑπηρετούσης ἐξουσίας, fubferviente 1, 4, 13. miniftrante 6, 1, 11. adiuvante, incitante. - Med. de perf. c. dat. rei, ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, fubfervientes 3, 13, 15. facientes, praebentes, quae ifti cuperent.

ὑπηρέτης, de perf. ph. σὺν ἑνὶ ὑπηρέτῃ, famulo 4, 13, 9. ὑπηρέται πάντες ἀνῃροῦντο, miniftri 4, 6, 1. ubi defuerit gen. perf. pron. αὐτοῦ, it. in fq. τινὰς ἀναπείσας τῶν ὑπηρετῶν 4, 1, 3. ἀνέπειθε - ὑπηρέτας 3, 15, 4. †† μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπηρέτας, cuftodes aut miniftros 2, 8, 8. qui Bg. interponit ἤ, dum vulg. durius videtur per appofitionem, miniftros cuftodes, i. cuftodientes, ad cuftodiam et cuftodiendum imperatorem comparatos; etfi alii miniftri in aula aliis rebus inferviunt. † per formulam cum gen. perf. et praep. τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις λ. illius miniftros 4, 5, 8. fc. ὄντας f. γενομένους, illos eius, qui funt f. erant in fervis f. inter fervos, per periphrafin, p. τοὺς ἐκ. ὑπηρέτας, i. q. 2, 5, 4. - Trop. c. gen. perf. aut rei, κεῖται ὁ τῆς τυραννίδος ὑ. tyrannidis minifter 7, 5, 15. οἱ - στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑ. adminiftri 2, 10, 5. οἱ τῆς ἐκείνου ὠμότητος ὑ. miniftri 7, 7, 6. - fimul cum adiuncto, ὑ. καὶ συνεργοὶ - τῶν ἁμαρτημάτων 5, 8, 16. τοὺς - οὐ πρεπόντων ἔργων ὁμοῦ συμβούλους τε καὶ ὑ. 2, 10, 6.

ὑπισχνέομαι, Med. de perf. ph. c. dat. perf. et acc. rei, πᾶσι - ταῦτα ὑπισχνεῖσθαι, polliceri 2, 3, 24. c. τοῖς - ὑπισχνούμενος μεγάλα, promittens 2, 13, 3. τοῖς - ὑπισχνεῖτο ἀμνηστίαν, pollicebatur 7, 12, 5. - † fimul c. praep. et dat. perf. dupl. ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἑκάστῳ μὲν - δραχμὰς, pollicetur 4, 4, 17. - cum folo acc. rei, fed cum adv. ἄδειαν - ἐνέργως ὑ. 5, 4, 18. † τὰ μὲν πρῶτα ὑπισχνοῦντο (τοῦτο,) pollice-

batur 6, 9, 7. - cum mero acc. rei, σπονδὰς - ὑπισχνούμενος, offerens 3, 9, 2. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, pollicentes 1, 1, 4. προθυμίαν πᾶσαν - ὑπισχνεῖτο, pollic. 6, 4, 1. † πᾶσαν πραότητα ὑ. de se pollic. 7, 6, 7. - †† in orat. contr. πίστιν, ὧ ὑ. ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἃ ὑπ. - Sine casu, at sq. inf., tum fut. πάντα ποιήσειν - ὑπισχεῖται, pollic. 4, 13, 6. 2, 6, 11. 5, 2, 17. 2, 2, 1. 4, 11, 1. 6, 9, 2. — † in orat. med. πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν 6, 7, 21. τῷ - δώσοντι ἐγχειρισεῖν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, pollic. 2. 6, 7. - †† cum praes., simul que c. nominat. modi f. c. adv. ἐθελονταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, periclitaturos (esse se) 7, 8, 26. — †† ἐπέστελλον, - καὶ, εἰ δέοιτο βοηθείας ὑ. et, si indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. qui Bg., cogitato post δ. commate, rexit v. ο. acc. rei, cf. β., quod, pro gen. sing. sumtum et cum commate rectum quo ad v. δ., faciet, ut ad v. ὑ. supplendum sit pron. αὐτὴν in sing. quoque. †† χρησμοὶ - ἐδίδοντο, ὡς δὴ τοῦ - θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου, quasi polliceretur 8, 3, 19. per vates. — †† Trop. οὐδεὶς - τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, qui profiterentur 4, 12, 6. iactarent, dicerent, se scire. - ††† de re, c. dat. pers. et acc. rei, ἐπεὶ μὴ - ἡ μάχη - ὑπισχνεῖται τὸ εὔελπι, pollicetur 6, 3. 14. videtur praebere s. facere spem, s. in pugna stataria non sperant valde, se quid lucraturos, consecuturos victoriam cum praeda.

ὕπνος, ph. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, somno oppressis 2, 1, 12. — εἰς ὕπνον κατεφέροντο ib. 3. 2, 9, 6. † εἰς ὑ. καθελκόμενος, — ἀνεπαύσατο, somno gravatus 1, 17, 20. v. κ.

ὑπὸ, ὑπ' et ὑφ', cum gen. rei, tum loci, phi λαβὼν ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, sub sinum 1, 8, 11. per enallag. casus, p. acc. ὑ. κόλπον. — tum alius, simul c. verb. ἐς ὅσον - ὑ. δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διῳκεῖτο, in populari statu 2, 11, 7. i. q. ἐπὶ δ. - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, auctoritate 6, 8, 7. - cum gen. pers. τινὶ, τὰς πάσας ὑπ' αὐτοῦ - πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, ab ipso 4, 12, 7. διοικηθέντων αὐτῷ - τῶν ἐπειγόντων ὑπὸ τῆς μάμμης λ. ab avia 5, 5, 1. qui Bg., non p. Lat. *sub* reddens, retulerit ad classem sq. - Al. not. causae s. auctoris, cum verb., maxime pass. de re, ὑφ' ἡλικίας - τετρυχωμένον, aetate 1, 3, 1. ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη λ. prae opulentia 1, 12, 9. ὑφ' ὧν - ἐπείθοντο, quibus rebus 2, 7, 8. χώματος -, ὑφ' οὗ κωλυόμενοι λ. 4, 15, 14. ὑπὸ πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν, prae mult. 7, 10, 13, † ὑ. πλήθους ἀποπνιγεὶς, nimia copia 2, 2, 13. παγέντες ὑ. τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. de pers. ὑ. τῆς συγκλήτου - ἐπιπεπέμφθαι, a sen. 1, 8, 12. συλληφθεὶς ὑ. τῶν σ. a sat. ib. 6. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, ab ipso 1, 12, 8. προήγετο ὑπ' αὐτῶν λ. ad ipsis 2, 6, 18. † ὑπό τε τῶν - ἀμελεῖσθαι -, ὑπό τε τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, a 2, 7, 9. † ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo 6, 1, 15. sq. ubi et valeat p. ἐπὶ, sub eo, eius que imperio. ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀγόμενον 6, 8, 7. v. ἀ. ὑπό τινος δαιμ. τύχης ἐπιχθεὶς, forte quadam 1, 9, 12. † per repetit. (praeter 1, 8, 12. 1, 12, 8. sq. 2, 7, 9. 4, 15, 14. 6, 8, 7.) ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a d. - ab homin. 8, 3, 21. βαλλόμενος ὑ. τῶν λ. - πατούμενος ὑ. τῶν λ. - ὑ. τοῦ πλήθους ὠθούμενος - ὑ. τῶν ἱππέων - ἀπώλοντο 1, 12, 14. - Cum verbb. act. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς - ἐμπειρίας, prae 1, 4, 8. ὑ. - ἀσθενείας λ. ib. 16. ὑ. νηπιότητος 1, 17, 8. ὑ. κουφότητος λ. 3, 1, 7. 6, 1, 24. ὑ. - φιλονεικίας, ex 3, 10, 6. ὑ. τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτη

1, 4, 4. v. π. et ὁ. - †† τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων, illic barbari 5, 4, 18. ubi Bg. videtur leg. ἐπέκεινα, cf. ib. et βάρβ., dum in vulg., praeter particip. ὄντα, etiam ad art. τὰ suppleveris subst. Φῦλα f. γένη, sed χωρία ad pron. ἐκ., ut sit, nationes barbarorum eae, quae erant ad illa loca f. in istis locis, sc. trans Tigrim, et in regione peregrina, cf. pr. τὸν Τίγρ. et τὴν ἀλλοδ. — † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, sub Romano imperio 1, 4, 20. ἐν τῷ ὑ. Ῥωμαίοις ἔθνει, in Romana provincia 3, 14, 17. - †† simul cum adiuncto syn. πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις, καὶ σχεδὸν ἡ ὑ Ῥωμ. οἰκουμένη, ac propemodum ipse orbis Romanus ., 2, 5. ubi potir. formula, e praep. c. subst., par est pr. gen. Ῥωμ.

ὑποβάλλειν, trop. de perf. abf. ὑποβάλλοντός τινος, admonente quodam 7, 10, 13. suggerente, subiiciente. ὑποβαλόντων τινῶν, monentibus ib. 9. - sq. inf. ὑπέβαλόν τινες, εἶναι λ. monuerunt 8, 4, 9.

ὑπόγαιος, phyf. de re et loco, ἐξ ὑπογαίων, ex subterraneis 1, 15, 13. p. neutr sc. χωρίων, οἰκημάτων, ὀρυγμάτων, σπηλαίων, vel masc. sc. βόθρων, vel fem. sc. τάφρων, de caveis, specubus, cryptis, ubi ferae servantur.

ὑπογραφή, ph. λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς, ad scite describendum 4, 9, 4. descriptiones, depictiones, morum pravorum, vitiorum ac scelerum, qua quis tecte obscure que culpatur, nostr. *eine satyrische Schilderung.*

ὑπογράφω, ph. de perf. c. dat. loci et acc rei, ὑπογράψας τῇ βάσει - προσηγορίας, subscripsit in basi 1, 15, 19. - Pass. de perf. al. not. c. acc. loci ellipt. προῄει ὑπογραφόμενος (κατὰ) τοὺς ὀφθαλμοὺς, pictis oculis 5, 6, 24. fuco f. cerussa illitus f. infucatus, nostr. *bemalt* f. *geschminkt.*

ὑπόγυος f. ὑπόγυιος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ὑπόγυον τὴν μνήμην, recens 1, 3, 8. i. q. νεαρὸς 1, 1, 4.

ὑπόδειγμα, mor. de re, cum gen. perf. τὸ Σεβήρου ὑ. exemplum 3, 8, 4.

ὑποδέομαι, Pass. ph. de perf. c. acc. rei ellipt. (κατὰ) κρηπῖδας ὑποδούμενος, crepidis calceatus 4, 8, 5. subligatus, supra pedem, f. subtus alligatas gerens crepidas.

ὑποδέχεσθαι, Pass. de perf. ph. c. praep. et nominat. modi, αὐτὸς - νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ῥ. δήμου μετὰ - εὐφημίας - ὑπεδέχθη, exceptus est 3, 10, 2. - cum praep. sola, μετὰ εὐφ. - ὑποδεχθεὶς, exceptus 1, 13, 13. - c. adv. dupl. ὑ. πανταχοῦ βασιλικῶς 1, 7, 3. ἐκεῖ πολιτελῶς 4, 8, 16. - sed c. uno, ῥᾷστα ὑπεδέχθησαν, recepti sunt 5, 3, 24. - Med. de re f. loco, trop. cum accus. perf. εἰς τὸ πεδίον, εἰωθὸς αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, excipere 1, 5, 3. ut venirent in campum, quorsum alias venire solerent. τῇ Ῥ. πόλει, - τοὺς πανταχόθεν ὑποδεχομένῃ, excipiente 1, 12, 1. in quam homines undique veniebant. † μὲ - ἡ β. ὑπεδέξατο πορφυρὶς, suscepit 1, 5, 14. in ea stragula f. fascia collocatus sum, involutus sum. - cum acc. rei et adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς) ἕλη - ὑποδέχεσθαι λέγουσι 6, 5, 3. ubi paludes dicunt excipere fluvios confluentes, i. ubi in paludes dicunt confluere fluvios et se iungere. - De perf. ph. c. acc. perf. τὴν στρατιὰν ὑποδεχόμενοι, accipientes 3, 2, 17. in urbem. τὸν στρατὸν - ὑπεδέχοντο, suscipiebant ib. 18. † τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ὑ. (αὐτὸν) eum excipiebant 8, 7, 3. ἐπεὶ - ὁ δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit faustis acclamationibus 2, 14, 4. eum, in

αὐτοῖς, ὑπ. συνήθ. τ. τρ. quanquam ſimulantibus ſ. qu. ſimularent, vel p. adv. ſimulate. - c. acc. rei, ταῦτα - ἐκεῖνος ὑπεκρίνατο, ſimulabat 4, 9, 2. ſimulate agebat ſ. per ſimulationem. — cum adiuncto ſimul, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὁτιοῦν, diſſimulare et ſimulare 2, 14, 9. oſtendere ſimulate, quaſi facere vellet, v. πρ.

ὑποκριτής, ph. in theatro, c. gen. rei, τῶν αἰσχίστων ὑποκριταὶ λ. turpiſſima imitantes mimi 1, 13, 16. uno v. παντόμιμοι, hiſtriones et *mimi*, quos Bg. ſtatim in Vs. addit, v. αἰσχ. - ὑ. πάσης μούσης καὶ ὀρχήσεως, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores 4, 6, 4. v. ὀρχ. † c. adiuncto, ὀρχηστῶν θέαις, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε - ὑποκριταῖς σχολάζων, actoribus 5, 2, 9. v. ὀρχ. - † cum adiuncto ſyn. τοὺς πανταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος, undique rei muſicae actoribus arcellitis 5, 8, 16. - cum adiuncto al. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, mimorum hiſtrionibus 5, 7, 14.

ὑπολαμβάνεσθαι. Paſſ. de re, ph. c. abl. rei, τὴν γέφυραν, ἔργον, - πιλίσι - ὑπειλημμένον, diſtinctum 8, 4, 14. interceptum, ſuffultum.

ὑπόληψις, mor. in opp. cum affini v. ὅτι Ἀντωνίνου υἱός ἐστι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη, opinione 5, 3, 19. - c. gen. rei, ὧν - ἐν ὑ. παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν λ. exiſtimabatur ſolers 7, 10, 7. exiſtimatione op. - c. adiuncto v. ſyn. δοκοῦντες ἀσθενέστεροι καθεῖλον τοὺς ἐν ὑ. ἀνδρείας μείζονες (ὄντας,) qui opinionem de ſe fortitudinis maioris concitaverant 8, 3, 11. eos, qui in exiſtim. erant, i. exiſtimabantur fortiores, i. q. δοκοῦντας ἀνδρειοτέρους. — διὰ τὸ - ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. eo, quod haberet apud alios opinionem rel., quod eſſet ap. alios in op. et exiſtim. - † c. adiuncto et gen. perſ. ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιστοῦτο, famam et militum opinionem 7, 1, 14.

ὑπομένειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. it. cum adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μετρίως ὑ. tolerare - ferre 4, 14, 9. c. acc. tali ſolum, in opp. ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ, τὸ δεινὸν,) id propulſet potius, quam ſuſtineat 4, 5, 5. - †† cum ſolo acc. rei, ſed diverſae not. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, toleraturos 2, 3, 24. in not. praegnante et dupl., in partem utr., experiri, habere, frui, ſed et cum moleſtia et dolore perferre; propr. ut conveniat modo in unum ſubſt. τυρ. Senſu bell. τοὺς δήμους -, οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, haud ſuſtinentes 8, 1, 10. exſpectantes fortiter ſine fuga. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, - ἔφυγον, haud ferentes 7, 9, 14. οὐδὲ - ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς - τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ſuſtinebit 3, 6, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς - ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, ſuſtenturi 5, 3, 26. - †† cum adiuncto, οὓς ἤλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολὴν, τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεστῶτας, toleraturos 8, 5, 2.

ὑπομιμνήσκειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. aut ſine hoc, ſaltem c. oppreſſo gen. rei, τῆς M. ἀρχῆς ζήλῳ - τοὺς - ὑπομιμνήσκων εὔφραινε, admonendo 2, 4, 3. ſc. αὐτῆς, τῆς ἀρχ. - cum gen. tali diſerto, at oppreſſo acc. perſ. πίστεως - ὑπομιμνήσκοντος (αὐτὸν,) cum admonente 3, 12, 21. - ſimul c. adv. μύθων (αὐτοὺς) ὑπεμίμνησκεν ἀεὶ, admonebat 5, 13, 8. - cum diſerto acc. perſ. et

θαν μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, quos focios Macrini fuiffe fufpicio extitit poft eius mortem 4, 14, 4. qui fufpectati funt f. focii M. fuiffe fufpecti erant.

ὕποπτος, de re, Neutr. c. art. et adi. it. cum praep. et coni. neg., p. fubft. πολὺ τὸ ὕποπτον (ἦν) ἐν ἅπασιν -, μή τις λ. multum fufpicionis in - ne 4, 1, 3.

ὑποσημαίνειν, trop. de re, cum acc. rei, ὀνείρατα, τοιαύτην - ἐλπίδα ὑποσημαίνοντα, oftentantia 2, 9, 4. h. l. de ἐλπ. p. facere, excitare.

ὑπόστασις, trop. cum gen. perf. ἕτερον - τῆς ὑποστάσεως τῆς (τῶν) - προέστησεν, cenfui eorum, qui 5, 7, 13. ubi alter art. gen. plur. aut excidit, aut latet in vulg. τῆς. Pro Lat. *fubftantia*, i. pecunia.

ὑποστρώννυμι, ph. de perf. c. acc. rei, στρωμνὰς ὑποστρωννύντες, fubftratis toralibus 4, 2, 3. - † c. acc. perf. f. pron. recipr. et dat. rei f. loci, ὑποστρώσειν αὑτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσὶν, proftraturos (effe) fefe ad noftros pedes 7, 8, 18. - Paff. f. Med. c. acc. rei f. veftimenti, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, leonis pellem fubfternebat 1, 14, 15. infternebat fibi fuper alias veftes, i. q. fimpl. et ἐπιστρ. Aut pellem illam primo induebat, et fupra eam alias veftes. In not. Paff. eft fimul acc. ellipt. *fubfternebatur*, quoad *pellem*, fed in not. Med. eft acc. merus. - Paff. de re, γῆ ἡ χρυσίζουσα - ὑπέστρωτο, fubftrata erat 5, 6, 18.

ὑποσχέομαι, Med. de perf. ph. i. q. fupra ὑπισχνοῦμαι, cum inf. fut. ὑπέσχετο - δώσειν, recepit 1, 17, 17. promifit 6, 5, 4. ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, polliciti funt 7, 4, 6. δώσειν - ὑποσχόμενοι, polliciti 1, 17, 24. - †† per ambig. lect. ὑποσχόμενος - κατακτενεῖν (κατακτείνειν,) pollicitus, fe occifurum (effe) 1, 15, 1. ἀνανεώσεσθαι (ἀνανεώσασθαι) ὑπέσχετο, fe inftauraturum (effe) pollicebatur 2, 9, 15. - †† c. inf. praef. ὑποσχόμενοι - προασπίζειν αὐτοῦ, poll., eum protecturos (effe fe) 6, 9, 3. ubi Bg per fut. aut corrigit aut vertit. - c. acc. rei, ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, promiferat 2, 7, 2. 2, 8, 8. νομὰς - ὑ. promifit 6, 8, 16. † ὑπεσχέμην (τοῦτο,) promifi 3, 12, 6. - fimul cum praep. προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, poll. 3, 6, 17. - fimul c. dat. perf. τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν λ. promittebat 7, 6, 8.

ὑπόσχεσις, ph. c. adi. μεγάλαις ὑποσχέσεσι - ἀναπεισθῶν, pollicitationibus 2, 9, 17. 3, 15, 10. 4, 5, 3. - cum gen. perf. fimul, ταύταις αὐτοῦ ταῖς ὑ. πιστεύσαντες, promiffionibus 4, 9, 10. - cum folo gen. tali, μὴ πιστεύειν ὑ. τυράννου, poll. 8, 5, 10. ταῖς ὑ. τοῦ M. ἀναπεισθεὶς, promiffis 4, 13, 6. † ἐπὶ ὑ. (αὐτῶν) χάριν γιγνώσκων, pro promiffis 2, 8, 14. ταῖς ὑ. (αὐτῶν) ἀναπεισθεὶς, poll. 8, 3, 8. - cum gen. rei, ὑποσχέσεσι δωρεῶν λ. 8, 4, 25. μεγάλαις δωρ. ὑ. promiffion. 1, 10, 3. † divulf. διότι τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων, promiffiones pecuniae non impl. 2, 7, 9.

ὑποτάττειν, trop. de perf. c. acc. loci f. perf. ἠπείλει - ὑποτάξειν τὰ - ἔθνη, fubacturum (effe fe) nationes 7, 2, 20. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, fubegeritis 3, 6, 14. - †† Med. aut Paff. cum abl. rei f. modi dupl., τὸ βάρβαρον - πείρᾳ, ὧν -, φόβῳ ὑποτάξονται, fubiicientur 2, 2, 20. qui Bg. fut. Med. pro Paff. cepit, dum et nierum procedit Med. fe fubiicient.

ὑποτυποῦσθαι, Med. de perf. trop. c. acc. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, fibi repraefentans 1, 5, 11. animo fingens

merum c. praep. εἰς ſ. κατὰ χρόνον ſ. καιρὸν ὕς. In relat. manifeſta, πρὸς τὸ νῦν -, καὶ ὕς. in poſterum 2, 5, 10. πρότερον μὲν -, ὕ. δὲ λ. poſtea 5, 1, 16. τότε -; ὕ. δὲ λ. 5, 3, 16. ὕ. -; ἐν ἀρχῇ, poſterius 5, 4, 23. - c. praep. in rel. tac. ταῦτα - εἰς ὕ. ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. - c. art. praepoſ. Plur. Maſc. τοῖς ὕ. poſteris 1, 1, 4. ſc. ἐσομένοις ſ. γενησομένοις. ſimul cum praep., in relat. maniſ. τοῖς ἡμετέροις ζέρνοις -, τοῖς τε εἰς ὕ. ad poſteritatem 4, 4, 10.

ὑφαιρεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, τὴν ἐπιςολὴν ὑφαιρεῖται, ſubtrahit 4, 12, 15. ſurripit, clam aufert, inſcio Caracalla.

ὑφάπτειν, phyſ. de perſ. cum oppreſſo acc. rei, ὑφῆψε (αὐτὴν, τὴν πυρὰν,) ſuccendit 4, 8, 12. i. q. ſimpl. vel ſubtus.

ὑφαρπάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἀρχὴν ὑφαρπάζων, rapiens 3, 6, 1.. i. q. ſimpl. - cum gen. perſ. modi ſ. c. adv. et praep. αὐτοῦ ἄκοντος - οὐσίας - ἐξ ἐπηρείας ὑφαρπασάσης, quod bona - rapuiſſet 6, 7, 18.

ὕφασμα, ph. τὰ παρ' ἐκείνοις - θαυμαζόμενα ὑφάσματα, telas 4, 10, 9. - c. gen. perſ. τοῖς Σήρων (Σήρων) ὑφάσμασι λ. texturae 5, 5, 7. †† σχήματι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι, per que purpuram auro intertextis ib. 4. qui Bg. legit tum χρυσῷ, tum in particip. ὑφασμένοις ſ. ὑφαντοῖς.

ὑφίσημι, phyſ. de perſ. c. praep. ὑποςὰς ἐν τῇ - εἰσόδου, ſubſiſtens 1, 8, 12. - Trop. de re, ἐπὶ - οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτίαις, ob nec exſtantes cauſas 4, 6, 5. praeſentes. - De perſ. cum adv. οὐδὲ ἀηδῶς ὑπέςη, in ſe recepit 7, 5, 13. ubi fortaſſis deeſt acc. rei et pron. τοῦτο. c. acc. rei, οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποςῆναι αἰρήσονται, ſuſtinere 2, 10, 17. i. q. ſupra ὑπομένειν.

ὑψηλότατος, ph. de re, Maſc. ἐν τῷ - τόπῳ ὑψηλοτάτῳ, altiſſimo 5, 5, 12. πύργους ὑψηλοτάτους 5, 6, 21. - † Fem. ἣν πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, in cacumine altiſſimi montis 3, 9, 7. qui Bg. legit in Neutro, ad ſq. ſubſt. referens, ὑψηλοτάτου, p. vulg. in cacumine ſummo. - Neutr. διὰ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν, per altiſſ. montes 3, 6, 22.

ὕψιςος, ph. de re, Neutr. ὕψιςον ὄρος, mons altiſſimus 3, 3, 2.

ὕψος, ph. de perſ. εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, ſublimem tollendo 2, 9, 7. in altum. - De re, βήματος - εἰς ὕ. ἀρθέντος, cum erectum fuiſſet 1, 5, 4. οὔτε τὶ - τῶν - συμβόλων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, attolli 2, 3, 5. ſurſum, e terrae ſolo abſtracta. κλίνης, εἰς ὕ. ἀρθείσης, lecto, alte elevato 4, 2, 3. ὡς μεγίςους σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, ut in altum attollerentur 4, 15, 13. † per acc. ellipt. ὄρη, ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος 8, 1, 12. montes, qui ſupra nubes elati quidem altitudine, v. ὑπ. Trop. de perſ., in opp., per gen. poſt neutr. ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιςον ὕψους ἆραι, ad ſupremum faſtigium 1, 13, 12. qui Bg. vertit per eundem caſum acc., dum in Gr. diverſo caſu deſit ſubſt. βάθρος ſ. μέτρον. - De re, οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, in ſublime tollens 2, 15, 13. nimis laudans.

Φ.

Φαδίλλα, Fem. Fadilla 1, 13, 2. foror Commodi.

φαίνεσθαι Paff. de re, ph. per nominat. dupl. c. praep. et adv. ἐξ ὧν (ἑλῶν) τῆς ἀναθυμιάσεως - ὁ ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται, apparet 3, 14, 15. confpicitur. - † in rect. obliqua, οὗ τὴν εἰκόνα - φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι - μαχομένην, apparuiffe 8, 3, 20. - cum adv. folo, ὅτι - κόνις πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεται, app. 6, 9, 4. Per unum nominat. fed in rect. obliqua, fimul cum abl. modi, σημεῖα, θεία προνοίᾳ δόξαντα πολλάκις φανῆναι, figna, divinitus exiftimata faepe appariuiffe 2, 15, 11. - Trop. ὅσα τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, app. 2, 9, 4. videntur, putantur. τὴν Ῥ. ἀρχὴν, ἣ - σεβάσμιος ἐφαίνετο, videbatur 2, 10, 4. vel, ut Lat., p. ἦν. — De perf. ph. per unum nominat. c. praep. ὡς φαίνοιτο - στρατὸς ἐν λ. confpici 6, 5, 14. - fimul cum formula temp. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐφάνη Ἀρτάβανος σὺν λ. apparuit 4, 15, 1. - cum praep. fola, εἴ τις ὑμῶν ἐντὸς - σημείου - φανείη, confpicietur 2, 13, 18. confpiciatur. - abf. μήτε τινὸς φαινομένου, λ. nemine apparente 6, 5, 16. - Per dupl. nominat. τοιοῦτος - πρεσβὺς ἐφαίνετο, confpiciebatur 1, 14, 17. 5, 3, 11. ὡς (αὐτὸς) φανείη φοβερώτερος, quo videretur 3, 8, 4. - mor. per nominat. dupl. et formalis fimul cum dat. perf. ὁ πατὴρ - ἐπαχθὴς αὐτῷ - ἐφαίνετο, videbatur 3, 15, 3.

φάλαγξ, ph. de perf. fenfu milit. et praecipuo, φράξαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος σχῆμα, aciei 2, 6, 19. - cum adiuncto, Μακεδονικὴν ἐκάλει φάλαγγα, phalangem 4, 8, 6. 4, 9, 8. - fenfu univerfo, de agmine et exercitu quovis, f. parte eius aliqua, εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς φάλαγγας, acie 4, 15, 3. τ. φ. ἐς βάθος συνίστασαν λ. aciem ib. 12. - † in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, phalanges 8, 4, 17. ubi λ. minus quod et φ. maius, aut λ. univerfae exercitus pars quadam, at φ. praecipua pars illa, quae clypeis iunctis incedit, dicta alias Lat. *teftudo.* - cum gen. perf. ἡ φ. τοῦ Ἀλβίνου στρατοῦ, acies Albiniani exercitus 3, 7, 8. ala, cornu. τὰς τῶν Παιόνων φ. cohortes 7, 8, 26. τὰς φ. τῶν Π. illas Pannoniorum acies 8, 2, 4. † τὰς τῶν ὁπλιτῶν φ. ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα λ. armatorum acies 8, 1, 3. agmina. - † in opp. praecipuo, χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, legionibus 3, 6, 15. exercitibus, exercitui; et fortaffis e pr. repetendus gen. perf. αὐτοῦ.

φάλαρον, phyf. equor. ἵππον, βασιλικοῖς φαλάροις κεκοσμημένον, phaléris 2, 9, 6. φ. ποικίλοις κεκ. 5, 6, 16.

φανερὸς, ph. de re, Fem. φανερᾶς ἐφόδου, aperto Marte 1, 10, 9. - φανερὰν - ἔχθραν 3, 5, 6. - Neutr. τὸ σῶμα -, ὡς ἂν πᾶσι φανερὸν γένοιτο, ut ab omnibus confpiceretur 3, 12, 25. confpicuum effet omnibus; ubi dat. perf. pertineat ad v. γ. aut ad adi. τὰ - φανερὰ ποιῶν, edocens 2, 7, 10. manifefta faciens, manifeftans, i. q. v. φανερῶν. Compar. ἀπόδειξιν φανερωτέραν, indicium apertius 3, 12, 12.

φανερῶς, phyf. πάντα λέγοντος καὶ πράττοντος, propalam 5, 8, 8. aliis audientibus et vident. - in opp. οἱ μὲν φ., οἱ δὲ - κρύβδην λ. palam 7, 11, 7. aliis vid.

φαντάζεσθαι, Paff. de re, cum dat. perf. et adv. ὅ περ εἴτε ἀληθῶς

ἐφαντάσθη τισὶν, quod utrum vere viſum ſit a quibusdam 8, 3, 21. ubi ph. ſumendum, *obiectum ſit oculis eorum*, ſed ad ſq. ἢ καὶ βουλομένοις ſimul trop., p. *excogitatum ſit* ab *iis*, quia *vellent*; et adeo v. eſt in notione praegnante, ſic, ut in eo lateat ſimul aliud v., ἐπλάσθη, ἐπενοήθη, ἐξευρέθη.

φαντασία, phyſ. partim, c. gen. rei, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, ſpeciem 4, 3, 4. documenta, ſigna quaedam.

φαρέτρα, ph. ſolum, τὰς φαρέτρας - ἀποτιθέμενοι, pharetras 6, 5, 9. - c. adiuncto, φ. καὶ τόξα 4, 11, 6. 10.

φάρμακον, ph. in mal. part. abſ. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα φαρμάκου (τὶ μέρος,) venenum (veneni quid) 1, 17, 18. περὶ σόμαχον - τοῦ φ. γενομένου ib. 23. 25. φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς 4, 8, 11. τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φ. 1, 17, 23. - c. adi. univerſo, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φ. ib. 24. - † cum adi. praecipuo, δηλητηρίῳ - φαρμάκῳ, veneno 4, 1, 3. v. δ., quo adi. definitur demum ſubſt. notionis univerſae, p. Lat. medicamen. δοῦναι φάρμακον δηλητήριον, venenum 1, 17, 17. διὰ δηλητηρίων φαρμάκων λ. venenis 4, 5, 7. δηλητήρια φάρμακα, venena 3, 5, 9. venenum 4, 4, 3. - † in bon. part., trop. c. adi. et praep. τοῦτο - μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε φ. remedium 6, 6, 6. praeſidium.

φάρος, ph. de aedific. φάρους αὐτὰ (τὰ φρυκτώρια) - καλοῦσιν, pharos 4, 2, 15.

φάσκειν, ph. de perſ. cum inf. fut. δεινὰ - συμβήσεσθαι φάσκων, affirmans 2, 1, 14. - † ſimul ſq. neg. φ., οὐκ - ἀφίξεσθαι, negans, eos venturos (eſſe) 8, 8, 12. - cum inf. praeſ. μηδ' εἰδέναι φ. nec ſcire ſe dicens 3, 12, 9. φασκόντων τινῶν λ. affirmantibus 1, 12, 5. εἶναι πολλοὺς - ἔφασκεν, aiebat 2, 3, 7. — †† per epiſtolam, ſimul cum var. temp. inf. στασιάζειν - φάσκων, - ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν λ. dictitans 3, 14, 2. - † ſimul cum affini v. τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φάσκων, οὐχ ἁρμόζειν λ. negans, convenire 4, 10, 11. cf. 4, 11, 1. τοιαῦτα ἐπιστέλλων. c. inf. perf. ἐρίου φάσκων εἰργάσθαι, e lana dicens confectam 5. 5, 6. φάσκων, - πάντα - διῳκῆσθαι, dictit. 6, 2, 5. ἔνθα ἔφασκεν ἐῤῥίφθαι λ. ubi aiebat 3, 12, 18. - † ſimul c. inf. praeſ. πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, καὶ - σκευάσασθαι, omnia dicens ib. 21. cum adv. et relat. ſyn. ὡς μέν τινες ἔλεγον, - ὡς δὲ ἕτεροι ἔφασκον, affirmabant 4, 8, 11.

φαῦλος, Maſc. de perſ. mor. μὴ φ. ἄνθρωπος, non malus 3. 4, 15. inutilis, imperitus. ἔπαρχον οὐ φαῦλον, non mal. 4, 14, 3. — c. adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, improborum 7, 3, 11. - c. gen. perſ. ſimul, ſ. c. ſubſt. perſ. per diverſum caſum, πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverſus improbam - multitudinem 7, 10, 10. p. τοὺς ὄχλους. - De re, ἐπὶ φαύλῳ βίῳ λ. ob improb. vit. 6, 1, 12. - Fem. cum adiuncto, οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, tenues 2, 8, 6. - † ante ſubſtant. cum art. φαύλας τὰς ἐλπίδας 2, 10, 13. - Neutr. φαύλῳ συμβόλῳ, mal. 1, 14, 3. infauſto, infelici, mala et damna afferente. φαῦλα ἐπιτηδεύματα, malas artes 1, 4, 8. inhoneſtas. — in opp. ἔσω τὰ γιγνόμενα ὡς φαῦλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα ὡς ἀγαθὰ - ἐλπίζεται, mala 2, 3, 17. noxia. † ph. c. adiuncto et gen. rei, ſ. cum ſubſt. per caſum diverſ. τὰ φ. καὶ ἀπεῤῥιμμένα τῶν ἐδεσμάτων λ. vilem cibum 4, 12, 4. p. τὰ φ. ἐδέσματα λ. viles cibos, non delicatos et pretioſos.

φαυλότης, mor. c. gen. rei, τρόπου φαυλότητι, pravitate 5, 1, 17. - c. adiuncto, de milit. διὰ δειλίαν καὶ φαυλότητα, pravitate 7, 8, 19.

Φαύλως, mor. τὰς - ἐλπίδας φ. ἔχειν, ſpem male comparatam (eſſe) 1, 3, 2. male ſe habere, parvam eſſe tenuemque, i. q. τὰς ἐλπ. φαύλας εἶναι.

Φαυςῖνα, mater Commodi, Fauſtina 1, 7, 6.

Φείδεσθαι, Med. de perſ., partim phyſ. cum gen. perſ. ἐδεῖτο, φ. γέροντος, parceret ſeni 7, 5, 9. ſc. αὐτῷ, ſibi. - †† ſimul ſq. explic. per coni. c. inf. φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι, parcam vobis ita, ut non occidam 2, 13, 15. † ἐφείσατο (αὐτῶν,) ὡς μ. φ. pepercit (iis,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. - ſimul c. neg. λογιζόμενοι, ὅτι αὐτῶν (αὐτῶν) οὐ φείσεται, illum ipſis haud parſurum (eſſe) 3, 8, 6. † ᾔδεσαν γὰρ, αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, illum haud quaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὔ τι, dum οὔτε - τινὸς procedit p. οὔ τινος, p. οὐδενὸς ſ. μηδενὸς, v. οὔτε. † ſimul c. adv., in opp. ἀνῄρουν, ἢ - μόλις ἐφείδοντο (αὐτῶν,) parcebant 4, 6, 12. e. - Trop. cum gen. rei, μήτε ὅρκου φειδόμενος, neque iuriiurando parcens 2, 9, 18. neque abſtinens a iureiurando, ſ. etiam adeo adhibens iusiurandum, non veritus adhibere, non reveritus iusiur. ſ. etiam adeo contemnens iusiur., vilipendens, ut ſq. εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι. — ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, οὔτε χρημάτων - ἁρπαγῆς, nec templis deſpoliandis parcebat, nec pecuniis diripiendis 7, 9, 22. neque abſtinebat, continebat ſe a. † οὔτε τῶν ὑμετέρων καμάτων φειςάμενος, neque veſtris parcens laborib. 3, 6, 7. i. q. pr. αἰδεσθεὶς, non reveritus, non magni faciens, i. contemnens, non reputans, cf. §. pr. καταφρονήσας, - ἀμελήσας λ. et 8. 16. e. ὧν κατεφρόνησε.

φειδὼ, phyſ. c. gen. perſ. in opp. πάντες ἀνῄρουντο· οὐδέ τις ἦν φ. ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium ſ. nec erga infantes. - Trop. c. gen. rei et adi. τὸ - διδάσκει φειδὼ σώφρονα τῶν - πορισθέντων, parſimoniam 2, 3, 23.

Φέρειν, phyſ. de re, ſ. loco, c. acc. rei, φέρει πόας λ. fert 5, 9, 5. Arabia, profert, i. in ea naſcuntur, e terra proveniunt. ἀρώματα, ὅσα γῆ φ. procreat 4, 2, 16. †† de curru, c. acc. perſ. ἅρματα, - φέροντα τοὺς ἐφεςῶτας, currus - ferentes ib. 19. - de animal. cum acc. vel rei, ſimul que c. praep. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, ferre 2, 11, 18. ἀετὸς, ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν τὴν - ψυχὴν πιςεύεται, portare 4, 2, 22. - vel perſ. οἱ ἵπποι - τοὺς ἐπιβάτας, οὓς ἔφερον, λ. geſtabant 4, 15, 8. ſimul c. praep. ἵππον - φέροντα ἐποχούμενον τὸν Περτ. διὰ μέσης - ὁδοῦ, qui ferret 2, 9, 6. - c. adv. ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν ἀσφαλῶς, ferre ib. 7. - De perſ. cum acc. rei, κάλπην φέροντες, geſtantes 4, 1, 6. τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. φ. ferentes 8, 6, 13. — † τὰ σύμβολα, - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, ἔφερεν αὐτὸς, ferebat 4, 7, 12. - ſimul c. adv. ἵν' ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, ut aſportent 6, 7, 16. e. † ſimul c. praep. βαςάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν (αὐτὴν) ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ - λ. ferunt 4, 2, 11. τὰ σπλάγχνα - ἐν χρυσοῖς σκεύεσιν ὑπὲρ κεφαλῆς - ἔφερον, ferebant 5, 5, 9. i. - † nominatim c. acc. inſtrum. c. praep. γύναια -, κύμβαλα - μετὰ χεῖρας φέροντα, in manibus habentes

ib. 18. - †† ῥόπαλον μ. χ. ἔφερεν, in m. gestabat 1, 14, 16. - ξιφιδίῳ, ὃ μ. χ. ἔφερε, in m. tulerat 4, 13, 11. μή τι φέροι ὑπὸ κόλπον, numquid ferat 5, 5, 11. μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ - φέρειν, non afferant 6, 7, 16. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, gestans 1, 3, 7. † ἀντὶ τῆς - πορφύρας ὅπλα αὐτὸς φ. 1, 16, 8. - Sed sine praep. ἀμυντήρια φέροντες λ. 7, 11, 7. v. ἀ. ποῖα φ. ὅπλα, gestantes 7, 8, 11. ἃ ἔφερον - ὅ. ferebant 7, 4, 8. 10. † nominatim c. acc. vestim., c. praep. καυσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, gestans 4, 8, 5. ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, ferentes 5, 5, 20. e. - Sine praep. ἀνὴρ, φιλοσόφου φέρων σχῆμα, gestans 1, 9, 7. τὴν βασίλειον φέροντες πορφύραν, gest. 4, 1, 6. † χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἁλουργῆ, pal. quod gestabat purpureum 4, 3, 21. ubi et commia facias post ἔφ. - εἴ τι σύμβολον ἔφερον στρατιωτικὸν, gestarent 2, 13, 19. - simul c. nominat. modi, παντὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, gestabat 3, 11, 4. - † Nominatim de tabellariis, c. acc. rei, οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. simul cum praep. δηλῶσαι, ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς λ. ferre se 7, 6, 13. ἀγγελίας - παρ' ἐμοῦ φέρων, ferens 3, 11, 14. - †† per formul. exquisitiores, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, inferebat ictum 1, 15, 7. nostr. *beybringen*, i. vulnerabat. - Sine praep. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens, ferens 6, 2, 13. v. ἄγ. †† nominatim per Particip. cum al. verb. φέρων μὲν πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίστεσι, tradens 1, 5, 9. qui Bg. ceperit ph. dum trop. valere potest p. adv. aliquo Lat., cupide, libenter, sponte. †† εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔῤῥιψαν φέροντες, in cloacas abiecerunt 1, 13, 11. qui Bg. negligit φ., valens vel ph., (per ὕστερον πρότερον praeponendum,) ferentes, portantes, abiec. in cloac.. ut Ms. diserte locant, φέρ. ἔῤῥ., vel trop. p. adv. cupide, promte. celeriter. Et sic quoque in sq. loco. - †† cum affini verb. οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, portantes 2, 1, 3. ubi Bg., facto commate in Vs., ad sq. v. retulit praep. - Trop. de re, cum acc. rei, τὸ - προδοσίας φέρει διαβολὴν, affert 2, 8, 4. facit, ut dicamur proditores. † ἡ ἐκείνου μνήμη -, δόξαν ἀΐδιον φέρουσα λ. percipiens 4, 14, 10. afferens, allatura, prolatura, productura, i. facietis, ut praedicemus eiusdem magna facta et amorem rel. † πᾶσα νὺξ ἔφερε φόνους - ἀνθρώπων 4, 6, 8. proferebat, edebat, producebat, i. quavis nocte fiebant caedes. - † cum adiunctis e praep. et adv. τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, istud nomen simulac ad aures accidit, statim afferre grav. crim. 4, 5, 3. qui Bg. refert dat. ταῖς ἀ. ad proximum v., (transponendo) non ad sq. v. φέρ., excitat in animo. - c. dat. pers. ὡς τὴν - ἑορτὴν πολλοῖς φέρειν συμφορὰν, ut afferret 5, 6, 22. e. †† Al. not. cum acc. rei, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος φέρει, habet 3, 4. 6. fert, gerit. ἀγάλματος, ὅ περ - εἰκόνα φέρει ἡλίου, gerens 1, 15. 19. θ. φ. εἰκ. quod dei habeat imag. 5, 3, 10. †† γραμματεῖον, τοῦ φόνου φ. τὰς ἐντολὰς, libellum, continentem 3, 11, 18. - De pers. c. acc. rei et praep. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ λ. habent 1, 11, 7. - sine praep. Μάρκου - προσηγορίαν φέρειν, ferre 3, 10, 9. φ. τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα, ita ut haberent 4, 8, 6. † simul c. adv. temp. ἐνδιατρίψας - ἡμερῶν τινῶν, ἤδη φέρων βασιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα, per aliquot dies gerens iam 7, 6, 1. qui Bg. traxit gen. temp. non ad pr. v. ἐνδ. sed ad postr. simul. — † ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, afferebat 4, 5,

δῶν τάχει καὶ κολπώσει πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de perf. pl. c. praep. φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 7, 4, 12. φυγόντος - σὺν ὀλίγοις λ. elapso 3, 9, 20. φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους 3, 4, 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 13. - ὡς - φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπ. ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv. τῶν ἔνδοθεν φευγόντων, qui ex aedibus profugerant 4, 4, 10. φυγόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔφευγον -, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημεὶ πεφευγέναι, aufugisse 8, 1, 9. ex urbe. - cum adiunctis, particip. modi, etc. καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν, aufugiunt 3, 3, 12. ἕκαστος - φρουρὰν λιπὼν, ἔφευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἐπιτηδήσας ἵππῳ, ἔφυγεν, fugit 4, 13, 13. πάντα ῥίψαντες, ἔφυγον, fugerunt 7, 9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abf. φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fugientes 3, 4, 19. οἱ φ. 7, 9, 17. φεύγειν - οὐκ ἠθέλησεν, fugere 2, 5, 6. συκοφάνται - ἔφευγον, fugiebant 7, 7, 5. † μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. p. inf. fugiſſe. - †† Per aor. 2. p. praeſ. συνεβούλευον φυγεῖν, ſuadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ φ. ἐμποδίζονται, ad fugiendum 4, 15, 9. φ. μὴ δυνηθέντων, fugere 7, 12, 14. - ſimul c. adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων φ. - δυνηθ. effugere 6, 9, 14. - ſed p. praeterito, ὡς φ. αὐτὸν, ut fugerit 3, 7, 8. - c. affini v. εἴ τινες ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτοὺς, ſi qui ex fuga ſe receperant ad ipſos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop. c. acc. rei, φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugitat 7, 8, 13. cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεφευγέναι κ. λ. ſe effugiſſe 4, 4, 14. γνώσῃ, τίνα κ. ἐφύγομεν, effugerimus 2, 1, 23. — Med. de perf. pl. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - φεύξονται, fugient 7, 8, 19.

φήμη, pl. c. verb. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. ea fama 1, 4, 19. fama 1, 7, 2. 7, 5, 17. † ὡς διϊπταμένη ἡ φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2, 8, 12. διαδραμούσης τῆς φήμης 1, 5, 2. 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς φ. τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γνόντες ὑπὸ φήμης, ex rumore 7, 10, 9. ἐνδεχομένην πίστιν ἕξειν ᾤοντο τὴν φήμην, hunc rumorem 2, 1, 7. τὴν φ. φθάσας, famam 2, 11, 5. 6, 8, 15. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φ., ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, eam f. 5, 3, 21. - † c. adi. φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίστῃ λ. 4, 3, 6. - cum gen. rei, ἐπεὶ διεφοίτ ἡ φ. τῶν λεχθέντων, fama eorum, quae 2, 4, 1. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φ. διαθέουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε φήμη τῆς - νίκης 3, 2, 13. φθάνων τὴν φ. τῆς ἑαυτοῦ τύχης 5, 4, 13. - ſimul c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 1, 18. — c. praep. φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an ſimul c. coni. περὶ - τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ. rumorem 2, 1, 6. - c. ſola hac coni. ἡ φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fama 5, 4, 1. - † ſimul c. adi. φῆμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ. rumores 8, 5, 15. - c. al. coni. ſyn. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem coni. ſed ante gen. particip., διεσκέδασε - φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quaſi rel. 5, 8, 11. - ††† ὡς διαθέουσα ἡ φ. ἔκπυστα - ποιῇ λ. fama 2, 7, 10. qui Bg. recte legit ſic p. vulg. γνώμη, quia hoc ſubſt non convenit bene c. ἐκπ. λ. et v. διαθ. alias etiam eſt c. ſubſt. φ. cf. ſupra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque legiſſe videatur φήμην, ſed non certo, nec neceſſario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀκολουθή-

eum eo poteſtatem, quam ille ſperaret ac cuperet.) - Abſ. phyſ. ἕκαςος φθάσαι θέλων, antevertere 1, 7, 4. φθάσαντες, praevenientes 7, 11, 12. εἰ μὴ φθάσεις, praevenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere poteſt, cum aliquo v. finito, φθάσας - χρήματα - ἔπεμψε, anticipans 3, 9, 2. prius ſ. prior. - † cum particip. aor. 1. per notion. modi, in obliqua orat. ſ. per inf. δέον - φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ 2, 8, 18. cum oporteret ipſum ſ. debuiſſet ipſe prius ſ. prior conciliare ſibi eos.- †† cum particip. eiusdem temp. aor. 1. in nominat. modi, ſq. particula comparandi, συντίθενται, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. ſyn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. ſolo particip. modi in aor. 2. φθάσωμεν οὖν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compoſitum e pr. πρὸ, (eiusdem notionis cum adv. Lat. *prius*,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. *celeriter* ſ. *ſtatim*. — c. inf. aor. 1. τρῶσαι μὴ φθάσας, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, ſtatim, celeriter, percuſſiſſet. - c. inf. aor. 2. φθάσαι θέλοντες τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, prius cupientes Taurum transire 3, 2, 11. - † ſimul ſq. particula compar. ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, - ἢ δράσωσιν, ut prius aliquod malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησε, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati exſpectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. μᾶλλ. pertinet ad v. poſtr. ἠθέλ. it. de re, abſ. τὴν εὐωδίαν φθάσασαν ἐμπιμπλάναι, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, ſ. antegreſſum.

φθέγγεσθαι, Med. ph. de perſ. cum adv. τίνες ἦσαν οἱ προτετέρου φθεγξάμενοι, qui fuiſſent prot. locuti 4, 6, 12.

φθείρειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. φθείραντες ἀλλήλους, ſe invicem conficientes 1, 13. 5, populus et equites in tumultu, necantes. — Paſſ. c. nominat. modi, ἐφθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος λ. peribat 1, 12, 14. perimebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, ſq. ſyn. ἀπώλοντο. †† ſimul c. praep. dupl. ὠθούμενοι •, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interemti (ſunt) 7, 9, 15.

φθινώδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος λ. tabificus aër 1, 12, 5. corruptus, infectus, peſtilens, cf. §. 1. 3.

φθονεῖν, mor. de perſ. c. dat. perſ. vel abſ. λέγουσι, αὐτὸν φθονοῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεῦσαι, invidentem Nigro inſidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipſe in ambiguo relinquit, dum comma cogitari poteſt poſt Νίγ. et addi pron. αὐτῷ ad alterum v. ἐπιβ. c. gen. rei et dat. perſ. φθονοῦσα τῆς προσηγορίας ἐκείνῃ, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

φθόνος, mor. c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, invidiae 3, 2, 16. - c. gen. perſ. φθόνῳ καὶ καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, invidia ib. 13. v. καθ. - φ. τῶν κρειττόνων λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. φθόνος - παρώξυνεν, εἰ λ. indignatio, ſi 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in ſq. †† al. not. in opp. τοῖς μὲν - δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι φ. παρακολουθεῖ, invidia 4, 5, 4. odium.

φύσει φ. ἄλλως ὑπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum solo adv. isto, ἀλλ. φ. ὤν, gloriae avidior 7, 5, 18. nisi adiuncta illa pendent a v. v.

Φιλοκόμμοδος, nomen, s. cognom. Pass. vel Act. ἐκαλεῖτο (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) Philocommodus 1, 17, 6. sq. explic. quem Commodus amavit s. qui amatus est a Commodo.

φιλονεικεῖν, de re s. pers. mor. s. ph. c. praepp. ἡ πόλις (Carthago) - φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν - πόλιν (Alexandria) περὶ δευτερείων, contendens cum urbe de 7, 6, 2.

φιλονεικία, ph. in bello c. praep. οὐ - περὶ ὅρων γῆς λ. ἡ φ. (ἐστὶ) est hoc certamen 4, 14, 14. - extra bell. mor. c. adiuncto simul, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ φ. illa contentio 3, 13, 4. - c. solo adi. πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον - ὑπὸ παιδαριώδους φιλονεικίας, ex content. 3, 10, 5.

Φιλόνεικος, ph. s. mor. Neutr. c. art. p. subst. pr., in opp. πλέον ἦν τοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον, superabat in ipsis iustitiam contentio 4, 4, 2. v. πλ. et δίκ. maior enim erat in iis contentio s. aemulatio, quam iustitia, s. amor contentionis, quam amor iusti.

φιλονείκως, mor. ἡ περὶ τὰ θεάματα - αὐτῶν σπουδὴ φ. - ἐμερίζετο, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. supra ὑπὸ φιλονεικίας.

φίλος, p. subst. de pers. universe, ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος φίλου, amico 7, 1, 22. ἄπιστος - περὶ τὸν φίλον ib. 24. τὸν νομισθέντα φ. 3, 6, 3. φόβῳ - φίλους ἐκτᾶτο 4, 3, 8. - c. adi. τοὺς - πιστοὺς ἐδοκίμαζε φ. 5, 1, 6. - in opp. ἐχθρὸς ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, γενέσθαι 3, 6, 11. φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι 4, 15, 19. φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4. δέχ. φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 3. - simul c. adi. μέγαν βασιλέα - πιστὸν φ ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποιήσαμεν 5, 1, 8. - cum gen. pers. ut obiecti, ὡς ἐκείνου φίλοι, ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. 8. φίλων αὐτοῦ τινὶ 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. τινῶν αὐτοῦ φ. καὶ οἰκείων 7, 10, 9. v. οἰκ. †† ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, sibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † simul in opp. φονεύειν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκλήτου -, φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαξιμίνου 7, 11, 10. - cum praep. simul, πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ φ. αὐτοῦ, in eius Romae necessarios 3, 8, 7. - †† c. dat. pers., p. pr. gen. ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ φ. quos sciebant ei amicos 1, 13, 11. - † simul cum adiuncto, ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖστοι φ. καὶ συγγενεῖς 7, 6, 5. ubi adi. πλ. pertinet ad pr. pron. ὧν. - † simul c. adi. τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φ. 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de subditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. fautores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum ministris, c. adi. πατρῷοι φ. 3, 15, 13. τῶν πατρῴων φ. 1, 6, 1. 2, 1, 16. †† c. adiuncto, τοῖς πατρῴοις φ. 1, 8, 1. sq. ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος. - τοὺς πατρῴους φ. 1, 5, 4. 1, 8, 4. - simul c. adi. λοιποὺς π. φ. - πάντας 1, 17, 3. — †† simul c. dat. pers. et adi. τῶν σεμνῶν πατρῴων τῷ Κομμόδῳ φ. paternis Commodo amic. 2, 1, 10. sq. opp. vel syn. ἑταίρων. abs. τινὲς τῶν φ. 7, 8, 5. † πιστοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων λ. 4, 12, 7. ἔδοξε τοῖς φ. 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. τοῖς συνοῦσι φ. 6, 7, 9. †† τοὺς φ. πάντας, οἳ συνῆσαν -, σύνεδροί τε λ. 7, 1, 7. καλέσας τοὺς φ. 1, 6, 7. 21. † συγκαλέσας τοὺς φ.,

φιλοχρήματος, mor. Masc. de perf. c. fubft. fem. ὁρῶν αὐτὴν οὖσαν φιλοχρήματον, pecuniae avidam 5, 1, 16. - Neutr. de perf. c. abl. modi. φύσει τὸ βάρβαρον φιλοχρήματον, barbari avidi funt pecuniae 1, 6, 23. - Neutr. c. art. p. fubft. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, opum parandarum cupiditas 3, 8, 14.

φίλτατος, v. fupra in φίλος.

φίλτρον, trop. c. gen. perf. ut obiecti, it. c. adi. πολὺ ἔχων ἐν τοῖς ς-ρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φ. multum amatorium Plautiani 3, 12, 7. amorem. - c. adiuncto meto, δόξαν ἀΐδιον - φίλτρων καὶ εὐνοίας, gloriam ob amorem 4, 14, 10.

φίλυρα, ph. p. mater. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν ἐκ φιλύρας - ἠσκημένων, de tilia 1, 17, 1. tiliae arboris membrana tenui, inter lignum et extimum corticem.

φλέγεσθαι, ph. Paff. de re, τὰ ἐκ βυρσῶν - (ὅπλα) ἐφλέγετο, ardebant 8, 4, 27. incendebantur.

φοβερὸς, mor. Paff. Masc. de perf. προϊὼν φ. ἦν, terribilis 5, 11, 4. — Neutr. de re, τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἔργων φοβερὰ προσαγορεύουσι, formidabilia 7, 8, 15. - Compar. Masc. de perf. ὡς φανείη φοβερώτερος, terribilior 5, 8, 4. - c. gen. perf. φ. τῶν λ. 3, 10, 13. - † c. dat. perf. τοῖς - ἐγεγόνει φ. 7, 3, 1. nifi dat. pendet a v. - Superl. de perf. c. acc. rei ellipt. ἦν (κατὰ) τὴν ὄψιν φοβερώτατος, maxime terribilis 7, 1, 26.

φοβέω, mor. de perf. c. acc. perf. et nominat. particip. modi, τούτους εἰς ὑποψίας ἄγων, τὸ μειράκιον ἐφόβει, terrebat 1, 8, 4. — fimul, in opp. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρὼν, territurum 6, 4, 6. - fimul cum praep. ᾤετο, πείσειν ἢ φ. εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, metum iniecturum barbaro 6, 2, 12. — De re, c. acc. perf. et adv. it. abl. rei f. caufae, πάνυ αὐτὸν - τὰ παρόντα ἐφόβει, οὐχ οὕτω προνοίᾳ λ. terrebant 2, 3, 2. - Paff. fenfu Med. de perf. c. coni. neg. φοβηθεὶς, μὴ λ. metuens, ne 4, 13, 1. 8, 5, 8. veritus, ne 5, 4, 12. φοβηθέντες, μὴ λ. veriti, ne 1, 17, 24. 3. 3, 12. - †† fimul c. acc. rei f. pron. demonftr. φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ λ. metuens, ne 6, 5, 15. qui Bg. nullum pron. refert, ut tentat Stp. in nominat. ἐκεῖνος, fine neceffitate; quia pron. neutr., in fing. et plur., reperitur c. noftro v. aut fyn. fimul c. coni. neg. † c. acc. rei et adiuncto, ἐκπλαγεὶς, τόν τε - κίνδυνον - φοβηθεὶς, formidans 1, 13, 8. ἐκπλαγέντες τῷ πάθει -, φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ πλῆθος, formidantes 7, 11, 9. — †† in rect. dupl., c. acc. rei et fimul fq. coni. neg. φοβηθέντες - τὴν - συγγένειαν, μὴ λ. veriti - propinquitatem, ne 2. 6, 13 — †† cum affinis fubft. abl. τὸ βάρβαρον - τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν λ. formidabit, metu 1, 5, 26. v. δ. - ††† cum accuf. perf., adiuncto, et inf, ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα, πρᾶξαί τι λ. reverebatur et metuebat (patrem,) patrare rei. 3, 13, 6.

φόβος, mor., quatenus ad res refertur, ἐβούλετο τὰς εἰκόνας αὐτῷ φόβον ἀπειλεῖν, terrorem 1, 14, 19. - fed quatenus ad perf., abf. ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φ. ῥήματα, metus 2, 2, 7. ubi proprie defit gen. perf. et pron. αὐτοῦ, metus ab illo, Commodo, f. erga illum, noftr. *Furcht* vor *ihn.* it. in fqq. locis. φόβῳ ὑποτάξονται, metu ib. 20. prae m. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, prae metu 7, 7, 5. - †† in opp. μὴ μόνον φόβῳ -, ἀλλὰ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, metu 3, 6, 22. φ. καὶ οὐκ εὐνοίᾳ

funt ipfos Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, occidebant 3, 9, 19. ἔδοξε -, φονεῦσαι τὸν Μαξ. occidere 8, 5, 20. - † nominatim per Fut. ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα (αὐτὸν, exfpect. interfectorem (fui) 6, 9, 12. πέμπει - τινὰς τοὺς φονεύσοντας τὸν λ. qui occidant ib. 13. - † nominatim in bello, τοὺς ἀνθεστῶτας ἐφόνευσε βαρβάρους, occidit 7, 2, 15. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε, animalia oftendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι (αὐτὸ, τὸ ζῶον,) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. perf., adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἑςίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, interficere 3, 15, 8. - c. adv. folo, ἀφειδῶς φονεύων (αὐτοὺς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφόνευσεν, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. perf. folo, τοὺς - ἐφόνευε, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfeciffet 3, 8, 4. † φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι (ὑμᾶς,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσατο, ὡς μ. φ. (αὐτοὺς,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent 1. q. in fqq. loc. κελεύει - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ξίφη, φονεῦσαι τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα κελεύσας 3, 3, 5. — Paff. de perf. c. praep. οἱ ἐν τῷ ςρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. κεῖται -, φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, occifus 7, 5, 15. ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα. ab illo occifum 6, 1, 15. immo *fub* illo. - c. adv. εὐθὺς πάντες ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1. — fimul c. praep. et adv. ὑπ' Ἀλεξάνδρου -, ἐν ἔτεσι τοσούτοις ἀκρίτως φονευθέντα, occifum 5, 1, 16. - c. adiuncto modi, per particip. αἰσχρῶς ἐλοφυρόμενος ἐφονεύθη, necatus eft 2, 12, 12. — fed per adi. μήτε - ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι, capite mulctatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ὅσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, occidi 1, 17, 1. e. - de re, et fimul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caefa (eft) 4, 15, 13.

φονικὸς, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, fanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. fubft., τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem 7, 1, 4. - c. gen perf. et praep. εἰδὼς αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi fanguinarii 4, 12, 15. - de perf. fuperl. αὐτὸν -, φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde fanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - εἰσὶ - φονικώτατοι, caedis avidiffimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime fanguinarii 3, 3, 6.

φόνος, phyf. in bello, c. gen. perf. et adi. πολὺς τῶν ςρατιωτῶν γίγνεται, caedes 3, 2, 4. πολὺν ἐργασάμενος φόνον τῶν λ. 4, 11, 11. — fine cafu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ftrage 3, 4, 10. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., univerfe, cum gen. perf. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 3. τοῦ Περτίνακος φόνου 2, 14, 9. τῷ Περτ. φόνῳ 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξελθεῖν 7, 4, 13. fc. αὐτοῦ. - ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 6. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ἐ. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοῖ 3, 12, 5. ἀγγέλλοντες τὸν φ. τοῦ Μ. 8, 6, 5. - fimul c. adi. φ. οὐκ ὀλίγος ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὗρε - τῶν λοιπῶν τοιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine cafu, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φ. 4, 4, 5. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεκτείναντο 2, 10, 7. ἐπὶ φόνῳ ἥκειν 2, 1, 15. (αὐτὸν) ἐκπέμπει ἐπὶ τὸν φ. 5, 11, 20. -

φρεατιαῖος, phyſ. de re, ὕδατος φρεατιαίου, aquae puteanae 8, 2, 16.

φρὴν, mor., in Plur. tantum, ἅτε ἀνὴρ οὐκ ἔξω φρενῶν καθεςὼς, mentis compos 3, 11, 17. non extra mentem politus ſ. extra ſe, i. retinens animi praeſentiam, et facultatem cogitandi conſilii que capiendi, noſtr. *nicht* auſser *ſeiner* Faſſung *gerathen* ſ. *kommen.* - cum adiuncto, ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις ἐν ὑπολήψει φρενῶν καὶ ἀγχινοίας. vulgo exiſtimabatur ſolers 7, 10, 7. in opinione prudentiae, ſapientiae, ut Lat. *mens*, v. ἀγχ.

φρονεῖν, mor. de perſ., c. acc. rei, in bello, ὅτι ὁ ςρατὸς τὰ Ῥωμαίων φρονεῖ, exercitum cum Romanis ſentire 8, 6, 13. idem velle, favere, ſc τὰ πράγματα, rebus alicuius ſtudere, commodis, ſ. μέρη, partibus. εἰ τὰ Μαξιμίνου φρονοῖεν, Maximino faverent 7, 7, 13. τὰ ἐκείνου φρονεῖν, illi ſe ſtudere 2, 12, 4. πᾶσαν τὴν - ἤπειρον - τὰ Νίγρου φρονοῦσαν, quae cum Nigro faciebat 2, 14, 14. ὅσον - ὑμᾶς ὤνησε - τὰ Ῥωμαίων φρονήσαντας. ſententiam Romanis accommodaſſe 8, 7, 8. - ſimul cum abl. rei ſ. cauſae, Νικαεῖς - τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει τἀναντία ἐφρόνουν, Nicaeenſium contraria erant ſtudia 3, 2, 18. contrariis partibus ſtudebant, Nigro, ſq. explic. - extra bell., in foro, ſimul c. praep. εἰ δικάζοιεν τὰ ἐν. ἐφ., ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν λ. contraria ſentiebant 4, 4, 1. in iure dicendo diſſentiebant ſic, ut pronunciarent in commodum eorum, quibus quisque favebant, ſi vel maxime iniqua eorum eſſet cauſa; unde adverſarii in bona cauſa quanquam ſubibant damna tamen.

φροντίζειν, mor. de perſ. c. gen. rei, it acc. ellipt. ὁ δ', (κατ') οὐδέν τι φροντίζων τῶν ἐπεςαλμένων, nihil curans epiſtolam 6, 2, 13. contemnens. - c. adv. ſimul, τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐφρόντιζεν, de rebus adverſus barbaros gerendis non magnopere ſolicitus 3, 15, 2.

φροντὶς, mor. de intelligentia ſ. mente ſ. cogitatone, c. gen. rei, it. adi. τοῦ δημωφελοῦς ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φ. exiguam ſinguli habent rationem 2, 3, 21. ſc. ἐςὶ, cura eſt ſingulis, ſinguli valde curant, magni faciunt, valde ſtudent adiuvare. - cum mero gen. tali, ἐπιδοῦναι αὑτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα, ut daret ſe ipſum imperii curae 2, 15, 6. curat imperium. - cum praep. ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ φροντίδος, laxatis bellorum curis 6, 6, 13. v. ἀν. - ††† τῆς φ. καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτὸν, a cura 1, 8, 3. rerum cogitatione. † per formulas e praep. πάντα εἶχον διὰ φροντίδος ἄνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - ſimul c. inf. et acc., διὰ φ. ἔσχε, τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, curavit, ut liberi ſui non eſſent 3, 2, 9. - †† ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, δ. φ. ἡμεῖς ἕξομεν, nobis curae erit 8, 7, 15. v. ὑπ., quae praep. cum reliquo membro per ſe ſumto, ſupplebitur ad formulam δ. φ. ἡ. ἕξ. modo gen. pron. τούτου, *hoc* nos *curabimus*, vel potius acc. τοῦτο, ut in pr. loco ex 8, 2, 14. qui acc. pendet e v. ἔχ. ſolo; noſtr. *etwas in* Beſorgung *haben.* - Al. not. p. triſti et cogitatione et ſenſu ſ. affectu, c. adi. γράμματα - εἰς μείζονα φροντίδα ἐνέβαλεν (αὐτὸν,) in maiores curas 6, 7, 4. praec ἐτάραξε. - In Plur. κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις φροντίσι τὴν ψυχὴν, curis 1, 4, 1. φ. μεγίςαις τὴν γνώμην ἐταράττετο, 2, 3, 1. - ſimul in opp. σκυθρωπὸς ἦν καὶ ἐν μεγάλαις φ. in magna ſolicitudine 7, 8, 1.

impeti 5, 8, 5. qui Bg., commate post τὲ facto, ad sq. v. retulit cum adv. quoque acc. pron., in medio positum. - Pass. de loco, ἵν' αἰγιαλοὶ - φρουρῶνται, custodirentur 8, 5, 11. - c. adiuncto et forsan etiam c. adv. ἐπειδὴ ἀπηγγέλη φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις, defendi - diligenter 8, 3, 1.

φρούριον, ph. de loco, c. adiuncto, φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, praesidia et exercitus 2, 11, 9. castella. τὰ στ. καὶ τὰ φ. - τειχίσας, castris et castellis communitis 6, 7, 11.

φρουρὸς, ph. de pers. cum gen. rei, Γερμανοὶ ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Caracall.) φρουροῖς τοῦ σώματος ἐχρῆτο, custodibus corp. 4, 13, 13. τοὺς Γερμανοὺς - τοῦ σώμ. ἑαυτοῦ φρουροὺς ποιήσασθαι 4, 7, 3. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ στρατιώτας καὶ φ. τοῦ σ. 6, 8, 15. — c. adiuncto et gen. pers. ὑμᾶς, φύλακας καὶ φ. δοκοῦντας βασιλέως, custod. et excubitores principis 2, 5, 10. de Praetorian. - †† simul c. adi. μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φ. ὑπηρέτας 2, 8, 8. v. ὑπ.

φρύγανον, ph. πᾶν - φρυγάνων πεπλήρωται, cremiis 4, 2, 13. ὑπὸ - φ. πλήθους, cremiorum ib. 21. in aedificio consecrandi imperat. Rom. φ. ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, sarmentis 8, 4, 11. in ponte navali, super cupas.

Φρυγία, reg. Asiae, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον, Phrygiae 1, 11, 3. εἰς Φρυγίαν 6, 4, 11.

φρυκτώριον, ph. de loco, turris genere, ἀπεικάσαι τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος φρυκτωρίοις, ἃ λ. speculis his 4, 2, 15. sq. descript., nostr. *Wachtthurm.*

Φρὺξ, de pers. cum acc. ellipt. Κλέανδρος, - τὸ γένος Φ. Phryx 1, 12, 8. - c. mero subst. ἀπ' Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς, ab A. Phryge 1, 11, 9. Ἴλῳ τῷ Φρυγὶ, I. Phrygi ib. 4. - Plur. abs. Φρύγες ὠργίαζον λ. Phryges ib. 7. †† p. loco, post praep. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam ib. 9.

φυγαδεύειν, ph. de pers. sensu civili, c. acc. pers. συκοφάντας - φυγαδεύων, exilio afficiens 7, 6, 7. τοὺς δημότας ἐφυγάδευεν, exil. afficiebat 7, 9, 23. οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν, ex. affecit 5, 7, 11. — cum praep. τὴν κόρην - εἰς Λιβύην ἐ. relegavit 6, 1, 21. - Pass. de pers. τινὲς αὐτὸν - πεφυγαδεῦσθαι ἔλεγον, exilio affectum (esse) 3, 10, 11.

φυγὰς, ph. de pers. et imperatore ipso, μάτην ὑπὲρ - φυγάδος μάχονται, pro fugitivo 5, 4, 18. - de militib. c. subst. p. adi. τῶν φυγάδων στρατιωτῶν λ. profugi illi milites 3, 4, 20. - de civib. abs. τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, exules 7, 6, 7.

φυγὴ, ph. in bello, cum gen. pers. et adi. φ. πολλὴ - τῶν στρατιωτῶν γίγνεται, fuga 3, 2, 4. - cum solo gen. tali, γενομένης φυγῆς τῶν δημοτῶν, in fugam plebe versa 7, 12, 10. ὡς - ἐπύθετο - τὴν τοῦ Μακρίνου φυγὴν, ut audivit, Macrinum fugisse (e pugna) 5, 4, 18. - †† cum adv. simul, ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν εὐθὺς φυγῇ, delectatus est, quod Itali statim fugissent 8, 1, 10. v. εὐθ. Sine casu, c. adi. τοῖς μὲν ῥᾳδία ἦν ἡ φ. receptus 3, 14, 19. — in opp. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φ. κερδαίνειν νομίζουσιν, fugiendo 6, 3, 14. - abs. φυγὴν - ἡμῶν καταγνοῦσι, fugam 1, 6, 15. - † per formulas e praepp. ἐς φ. ἐτράπησαν, in fugam 1, 12, 17. ἀναχωρούντων εἰς φ. fugâ recedentibus 7, 2, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν, ad fugam 4, 11, 10. - Extra bell.,

φυλλοβολεῖσθαι, ph. Paſſ. de perſ. c. praep. ὑπὸ τοῦ δήμου - φυλλοβολούμενον 7, 10, 15. foliis petitum et ſertis floribus que a pop. - Med. c. acc. perſ. ἐφυλλοβολοῦντο τὸν Μάξιμον, frondibus conſpergebant 8, 7, 4.

Φυσικός, de re, phyſ. φυσικὸν ἦθος πρᾶον, a natura 6, 1, 14. i. q. alias abl. φύσει.

Φύσις, ph. de re, c. gen. rei, φ. τῶν ποταμῶν αὕτη, natura 6, 7, 17. τῶν χωρίων τεκμαιρούμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. - in opp. τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην 3, 3, 11. phyſica re, phyſicum corpus, vires rei phyſicae, naturalis impetus aquae. de animal. ζῶα, τὴν ἑαυτῶν φ. μὴ τηροῦντα, ſuam nat. 1, 14, 2. naturalem ſtructuram, ſq. explic. - †† de quaſi perſ. abſ. ἅ περ ὄρη, - ὥςπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φ. ἤγειρεν 8, 1, 12. καὶ τοῦτο - παρασχούσης τῆς φ. Ἰταλιώταις 2, 11, 16. ὥσπερ τῆς φ. ἐργασαμένης στάδιον μάχης 3, 4, 4. naturalis conſtitutio ſoli, ſ. auctor naturae, ſoli, terrae. - †† cum adi. ſimul, φιλοτιμησαμένης - τῆς ἀνθρωπίνης φ. 1, 13, 12. auctore humanae naturae, hominum, rerum hum., deo, providentia div. - † de homine, in opp. τὴν μὲν - προσηγορίαν ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δὲ ἀρετῆς κοινωνίαν 1, 5, 8. hanc filii appellationem putabat eſſe communionem naturae, ſ. ſignificare, indicare, communem eſſe alicui cum alio naturam, genus, ortum, natales, aliquem cum altero coniunctum eſſe nativitate, genere, ortu, natalibus, i. ſic, ut ab altero genitus ſit et ortus. — Nominatim, per abl., de perſ., in opp. Ἀντωνίνου υἱὸς - τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου, naturâ 5, 3, 10. nativitate, genere, origine; ſ. p. adv. vere ſ. revera. - Sed ſine art. et extra relat., in utr. partem, φ. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν λ. 1, 4, 3. naturaliter, naturali modo et inſtitutione animi, ſenſu; cum homines nati ſint cum ſenſu miſeriae alienae; naturali bonitate. - φ. τὸ βάρβαρον φιλοχρήματον 1, 6, 25. Germani, pro ratione animi naturali, non ſatis culti artibus et ſapientia, ut pecuniae pretium verum ſtatuere poſſint; it. p. adv. valde. φ. κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, λ. 2, 7, 13. 4, 8, 18. per ingenii rationem naturalem, quam habent e parentibus; vel ſine incitamentis alienis. φιλέορτοι φ. Σύροι 2, 7, 15. ὁ Σεβῆρος - ὀργῆς ἥττων ὢν φ. 3, 6, 1. per animi corporis que et ſanguinis rationem, noſtr. *Naturell* ſ. *Temperament*. φ. ὢν ἐχθρὸς (αὐτῶν, τῆς συγκλήτου) χαλεπώτατος, καὶ μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſuapte natura 3, 8, 6. per naturales animi motus, quos celeres vehementes que vocamus, per quos quidam homines ſunt fere etiam vehementi et acri ira, et acerbiſſimi in inimicitiis, et hinc quoque facile irritabiles, etiam ad nocendum per iniuriam et ſine magna cauſa. φ. μισῶν τὸν ἄνθρωπον 3, 12, 22. naturalibus e cauſis, i. probabilibus, ob hominis faſtum, it. ingratum coniugium (3, 10, 14.) ſed et forſan ſimul ut ſq. loco. φ. ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, nat. 4, 9, 6. Caracall., per naturales impetus. νεανίσκον φ. εὔτολμον 7, 6, 11. φ. χαύνου τὸν τρόπον, ſuapte natura 5, 8, 8. - φ. ὢν ἀλαζὼν, nat. 6, 2, 15. - † ſimul cum adverb. φ. μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων 3, 14, 5. φ. μὲν καὶ ἄλ. αἰδέσιμος, ſuapte nat. 8, 3, 16. ob naturae animi que dotes et virtutes. - † nominatim de Maximino, φ. ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς (populum et ſenat. Rom.) 7, 10, 2. φ. ἦν τὸ ἦθος, ὥςπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος 7, 1, 4. per naturalem conditionem animi (cf. ib. 25.) et gentis, unde fuit, per

nem, nostr. *Sprache.* τῇ Φοινίκων φ. lingua 5, 3, 8. τῇ 'Ρωμαίων φ. 7, 5, 19. - in opp. ἐν τῇ 'P. φ. εὐπρόσφορος ἐν λόγοις 8, 3, 16. v. εὐπρ. - †† τῇ φ. καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι λ. sua lingua 8, 7, 2. qui Bg. suppleri saltem pron. ἑαυτῶν, dum et solum voc. φ., ut γλῶσσα, dici queat de voce s. lingua, uni genti propria.

φωρᾶσθαι, Pass. de pers. trop. abs. s. c. adv. οἱ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, qui cito deprehensi, et rel. 6, 4, 13. qui Bg. adv. retulerit ad v. utr., quoniam resolvit particip.

X.

Χαίρειν, mor. de pers. cum abl. pers. et adv. παιδίων - τούτων δὴ -, οἷς ἀεὶ χαίρουσι 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, quibus gaudent 1, 17, 5. - sine adv. ἔχαιρε - ὁ δῆμος αὐτοῖς, delectabatur 8, 8, 1. Γερμανοὶ - ἱππεῖς, οἷς ὁ 'Αντωνῖνος (Caracall.) ἐ. 4, 13, 13. - c. abl. rei, ἐπεὶ, τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας, ἤλπιζον, ea re delectari 2, 6, 4. τούτοις - χαίροντες οἱ βάρβαροι, delectati 4, 7, 5. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο 4, 11, 2. κολακείαις - χαίρων, cum assentatoribus delectaretur 5, 1, 6. libenter audiret. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, laeti erant 4, 11, 2. τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἐ. delectabantur 6, 8, 7. - simul cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τῷ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐ. laetabantur 2, 4, 7. sq. syn. εὐφραινε λ. - † simul c. adi. nominat. modi, οἷς, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ὁ 'Αντωνῖνος (Carac.) ἔχαιρε, delectabatur 4, 12, 4. libenter et sine fastidio edere ac bibere. - †† cum ablat. pers. et adv. et praeterea in rect. dupl., cum praep. et simul c. coniunct. ἔχαιρον αὐτῷ -, μάλιστα μὲν διὰ -, ὅτι τε λ. delectabantur ipso, - praecipue quidem propter -, tum vero etiam quod 4, 7, 6. - ††† Sine casu, c. nominat. particip. Pass. χαίρουσι - τοιαύτην - ὄρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. libenter tali - saltatione utuntur, v. κιν. - † simul c. adv. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, si vocaretur -, delectari se simulabat 4, 7, 11. — †† c. particip. Act. ἔχαιρεν - μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. verb. et adv. μ. contraxit in unum adv. gradus comparativi, at particip. mutavit in finitum tempus. - ††† Per particip. Act. c. verbo finiti temp. παρέπεμπε τὴν θεὸν χαίρων, exsultans 1, 10, 16. τοῖς - ἕκαστος χ. διήγγελλε, laetabundus 2, 2, 5. laetus, hilaris.

χαλεπαίνειν, mor. de pers. c. dat. pers. aut rei, sed oppresso, προσποιουμένῳ χ. (αὐτοῖς,) se succensere 2, 9, 16. percussoribus Pertinacis, vel τοῖς τετολμημένοις e §. 13. ubi et syn. ἠγανακτ. cum praep. et acc. pers. χαλεπαίνων πρὸς - τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus 3, 8, 5. 13. - c. coniunct. et adiuncto, αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐχαλέπαινεν, ὅτι, irascebatur, quod 6, 6, 1.

χαλεπὸς, trop. de re, Fem. Μάρκου - νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, gravis 1, 3, 1. periculosus. τὸ ὄνομα (τοῦ φόνου) - φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, gravem 4, 5, 3. magnam, ingratam, noxiam. —

γάλα λαμβάνοντες. χ. οὐκ ᾔδεσαν, gratiam non habebant 2, 11. 14. ὑμᾶς χρὴ - Θεοῖς εἰδέναι χ. agere gratias 4, 5, 15. τῷ Ἀ. χ. εἰδότα, gratias fe habere 6, 1, 20. - † Per Plur. cum adiect. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθαι, gratiam referetis 1, 5, 20. - abf. Θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. - † Al. not. c. adi. ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, χάριτος ἀπρεποῦς - ἀλλότριος, a gratificatione indecenti alienus 2, 4, 5. largitione, donatione, donis, beneficiis, beneficentia f. favore, benevolentia. ὁπηνίκα - ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, ἀνυπέρβλητον καταθῆται χάριν, gratiam 2, 3, 15. favorem, benevol. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι - τὴν δοθεῖσαν χ. ἐπιστώσατο 2, 15, 9. de honore ac dignitate Caefaris, conceffa ex favore, vel per beneficium. - abf. ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, id pro beneficio reputat 2, 5, 19. v. μ. - Al. not. cum adi. et gen. rei. ἀνδρείας - εἶχέ τινα χάριν, aliquam gratiam 1, 15, 14. fuavitatem, voluptatem, commendationem, i. placuerunt, probata funt ob fortitudinem, fuavitatem aliquam effecerunt f. excitarunt. - Nominatim porro per Acc. Sing. a) cum praep. οὐδὲν - πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, ad gratiam 2, 15, 13. noftr. *zu* Gefallen, zu *Gunften*, i. ex favore in alium, vel ad voluptatem alii excitandam, ita, ut quis libenter et cum voluptate legat, f. blandiendi caufa, atque adeo falfo. - † in opp. οὐ π. χ., ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες 3, 7, 8. - b) fine praep., cum gen. vel rei, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis caufa 3, 12, 16. gratia, ergo, i. propter. - fimul c. adiuncto e pron. ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. v. ὅσ. vel perf. ἀνῃρημένους, ὧν χάριν ἐπείγοντο, quorum caufa 8, 8, 19. Per ellipf. praep. εἰς.

χαριστήριον, de re, mor. p. fubft. c. gen. rei, ταῦτα χαριστήρια (ἐστὶ) εὐνοίας, haeccine praemia 1, 17, 10. hae gratiae, haec gratia, p. hoc, unum, quod interfici me vis, v. τ., noftr. *Dank.* - abf. τοῖς στρατιώταις χ. ὁμολογήσας τῆς Φυλ. πίστεως, gratiis actis 1, 7, 12 i. q. fupra χάριτας. θύσας τῇ θεῷ καὶ χ. ὁ. cum - gratias egiffet 1, 10, 16. ὡμολόγει χ. 4, 4, 12.

χαῦνος, Mafc. ph. de re, c. fubft. fem. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, fluxa vefte 4, 11, 10. laxa ampla. non arcta et adftricta. - Trop. de perf. cum acc. rei ellipt. τοῦ Ἀντωνίνου, (Heliog.) φύσει χαύνου τὸν τρόπον ὄντος, futilis ingenii 5, 8, 8. levis. inconfiderati, ftolidi, fq. explic., laxus, patulus, ut omnia effundat, nihil retinere fecum et in animo valeat. - † c. adiuncto fimul, κα. ἄλλως - ὄντα τὴν γνώμην χαῦνον καὶ ἁπλοϊκώτερον, vanae mentis 2, 15, 4. quafi amplae et magnae mentis, extenfae, tumidae, qui inflatus opinione de fe nimis bona, fuperbus, magna concipiens, cogitans et fpectans, fed fine idonea caufa; noftr. *eitel,* aufgedunften, *aufgeblafen.*

χαυνότης, trop. c. gen. rei et adiuncto, τὸ - διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν καὶ τρόπων χαυνότητα, ingenii levitatem 5, 1, 5. ftoliditatem, inconfiderantiam. - animi mollitiem 5, 5, 2. immo, ut in pr.

χαύνως, ph. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χ. παρῃωρημένης, laxe 4, 15, 9

χειμάζειν, ph. de perf. abf. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἐχείμαζε, (ἐν αὐτῇ f. ἐκεῖ,) ibi hyemavit 5, 5, 3.

χειριδωτὸς, trop. de re, χιτῶνας - χειριδωτοὺς, tunic. manuleatas 5, 3, 12. 5, 5, 20. quae habent pannum, non definentem ad humeros, fed productum ultra brachia et usque ad primores manus, ac prope ad digitos, noftr. *Aermel* habend *bis* auf *die Hände* und *Finger*.

χειρόομαι, trop. Paff. forma et not. de perf. aut re f. terra, προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων, a gentibus devictis 3, 9, 22. fubactis, fubiugatis, noftr. *unteriocht*. † πᾶσαν ἀνατολὴν κεχειρῶσθαι, fubactum (effe) 4, 11, 13. fq. adiuncto. — Paff. forma, fed not. Med. c. acc. perf. et adv. Γερμανοὶ -, οὓς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο, fubegerat 1, 3, 12. fubiecerat fibi; fq. adiuncto. - c. acc. perf. et abl. modi, Γερμαν., οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο 7, 8, 23. - Med. c. acc. perf. f. rei et loci, πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους, omnibus obviis, quaeve in medio pofita effent, in fuam poteftatem redactis 6, 5, 17. qui Bg. not. Med. faltem per pron. refert, p. poftquam omnia occurrentia et intermedia fubegiffent f. fibi fubieciffent. - c. acc. perf. ἐπιστεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς - βαρβάρους, quafi fubingaffet 4, 10, 1. τὰ γειτνιῶντα ἔθνη βάρβαρα χ. barbaris fubactis 6, 2, 21. poftqu. fibi fubieciffet. χειρωσαμένῳ πάντας, ubi viceris 1, 6, 16. μετὰ τὸ - πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, poftquam barbaros fubegiffet 6, 2, 3. †† fimul c. adv. πάντα ῥαδίως χ. προσεδόκα, fe fubacturum (effe) ib. 15. qui Bg. libere vertit aor. per fut. fed liberum relinquit, quo trahas adv., ad χ., an ad poftr. †† c. adiuncto e formula, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους τοὺς - λάβοι, quo in poteftatem fuam redigeret 2, 13, 2. - †† cum adiuncto al. ex adi. πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους, multis eorum redactis in captivitatem 7, 2, 18. - fimul c. abl. modi uno, τὸν δὲ - χ. ἀνδρείᾳ, qui alium fubegerit 3, 7, 10. - †† fimul c. modi abl. dupl. οἳ - οὐ πολλῷ χρόνῳ πλείσους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, fubegerunt 1, 6, 24. fibi fubiecerunt.

χειροποίητος, Paff. de re, pl. σενωποί εἰσι χειροποίητοι, manufactae 8, 1, 14. fq. explic. - Neutr. ἄγαλμα - οὐδὲν ἔστηκε χειροποίητον, quod manu factum fit 5, 3, 10. opp. fq. λίθος.

χειροτονεῖν, trop. de perf. c. acc. rei et dat. perf. ὃ ἐμοὶ ἐχειροτονήσατε, detuliftis 3, 6, 5. tribuiftis, de imperio. - †† cum acc. perf. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἐμὲ (ἡμᾶς) χειροτονήσασαν μάθοιεν, fi Illyricam manum nos elegiffe cognoverint 2, 10, 16. p. inf. — Paff. de perf. χειροτονηθέντας - βασιλέας, electos 7, 10, 3. i. q. 8, 6, 4.

χειροτονία, trop. c. adi. τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνειπούσης, λ. electione illa 7, 10, 8. abftr. p. concr. delectis fenatoribus, conf. §. 6.

χείρων, mor. de re, Neutr. c. art. οἱ δ' - ἐπεδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον, in peius 3, 13, 14. fc. μέρος.

χέομαι, Paff. de re, pl. c. adv. ἀρώματα - σωρηδὸν χέονται, effunduntur 4, 2, 16. fc. ἐκεῖ, f. ἐς αὐτὸ, τὸ οἴκημα. c. praepp. ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται, - εἰς πᾶν (τὸ σῶμα) ἐχεῖτο, diffundebantur 8, 4, 27. fe diffundebant, noftrat. *ergoffen fich*, fluebant.

χθὲς, pl. intra art. et fubft. δέχεσθαι φίλους τοὺς χ. ἐχθροὺς (ὄντας,) qui pridie fuiffent inimici 8, 6, 3.

eadem que proprie talaris et muliebris; nec forte ib. leg. χλαίνης.

χοῖρος, ph. ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων, λ. praeter porcos 5, 6, 21. e.

χόος f. χοῦς, ph. c. gen. rei, χοῦ τῆς γῆς - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος humo 8, 4, 11. pulvere terrae.

χορεύειν, ph. de perf. (Heliog., tanquam facerdote et in re divina,) c. adv. καίτοι χ. ἀεὶ καὶ ἱερουργεῖν δοκῶν, tripudiare 5, 6, 1. — † c. adiuncto, ὀρχεῖσθαι καὶ χ. 5, 7, 8. faltare vehementius et motu maiori, v. ὀρχ. - χ. ἢ βακχεύεσθαι ib. 11. - cum praep. et abl. modi, ἱερουργοῦντα τοῦτον, περί τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων 5, 3, 15. - c. folis praep. περὶ τοὺς βωμοὺς ἐχόρευεν ὑπὸ - ἤχοις ὀργάνων, tripudiabat 5, 5, 17. γύναια - ἐχόρευε σὺν αὐτῷ ib. 18. fq. modo et explic., περιθέοντα λ.

χορηγεῖν, trop. de perf. c. adv., dat. perf. et oppreffo acc. rei, ὡς ἀφειδῶς - τοῖς στρατιώταις χ. (αὐτῆν, τὴν περιουσίαν,) ut fuppeditare liceat 5, 13, 10. - c. folo acc. rei, αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπ. νεανιῶν, fubminiftrare 1, 6, 9.

χορηγία, trop. c. gen. rei, praep. et adi. ἐπὶ προφάσει τῆς περὶ τοὺς στρατιώτας χρημάτων συνεχοῦς χορηγίας, fub praetextu pecuniarum militibus affidue praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites affiduae impenfae. - c. gen. rei folo, ποταμὸς *, παρέχων χορηγίαν ὕδατος, copiam 8, 2, 16.

χορὸς, ph. de perf. et multitudine canentium, c. gen. perf. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους τῶν - εὐπατριδῶν χ. ἕστηκε παίδων, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ γυναικῶν, chorus ftat puerorum rel. 4, 2, 9. - †† multitudo faltantium, c. gen. perf. al., ut domini et auctoris, in opp. ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus 3, 6, 15. qui Bg. legit non modo fic, p. vulg. χοίροις, fed et gen. pron. αὐτ. trahit ad fq. fubft. τὸν β., dum et pertinere poteft ad fubft. utr., χορ. et φάλ., in medio ftans, ut faepe, in fententiam hanc, quis nefcit mollitiem et luxuriam? ita, ut eius (Albini) i. quam ipfe fequitur et apud fuos induxit, conveniat magis choris, quam militibus eius, vita *ipfius*; quod poftr. pron. fupplendum; cf. v. εἰδέω extr. - †† Al. not. de actu et faltatione, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (εἰσὶ) χοροὶ, choreae 7, 8, 11.

χοῦς v. fupra χόος.

χόω, ph. de perf. et milit. εἴτε ἔδει - βάθος χῶσαι, five profunditas aggere obruenda 4, 7, 6. foffam decebat explere, complanare per humum aggeftam, v. β.

χράομαι, de perf., Paff. forma, fed not. Med., trop. c. abl. rei et praep. διπλῇ δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἔκ τε - ἔκ τε λ. fe putantes ufos (effe) 6, 7, 7. ubi et in mal. part., p. experiri, pati; unde et fq. fyn. πεπονθ. in univerfam, mor. cum abl. rei folo, ἐκέχρητο - σοφίσματι, ufus fuerat 2, 13, 21. adhibuerat. - Med. partim ph. c. abl. perf. uno, οὐ - μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις λ. utuntur 6, 5, 6. habent, adhibent. ὀψοποιοῖς - ἐχρῆτο λ. utebatur 5, 8, 5. - † fimul cum praep. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐ. φρουρᾷ, maiori fe cuftodia muniebat 1, 11, 15. vel praep. pertinet ad fubft. φρ. ubi v. †† χρησάμενος ἐν τῷ τέλει ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ, cum ufus fuiffet 3, 12, 26. v. ὑπ. - †† fimul c. adv. τοῖς Ἀντωνίου παισὶ οὕτως ἐχρήσατο, Antonii liberos eodem modo tractavit 3,

indulgere 5, 6, 12. † χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exsecutus iussa 4, 12, 9. - † Nominatim per certa alia subst. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, quid faceret illis rebus 2, 12, 5. quomodo se gerere deberet in his rebus. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι, quomodo ea res accipienda sit 5, 4, 16. - Per subst. affectuum et morum, χρώμενος τῇ συνήθει ῥαθυμίᾳ, utens ib. 3. τῇ σ. χρώμενοι προθυμίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ, ut. 3, 6, 16. - †† simul cum adiuncto, τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, impetu vesano acti 8, 8, 6 ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira et furore percitus (maiori) 8, 4, 1. - †† per oppressum abl. sed c. praep. ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο. χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν πολεμίων οὐ δυνάμενος, ea uti 8, 3, 5. - simul c. adv. θυμῷ καὶ ὀργῇ εὐθέως πρὸς τοὺς - φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, furorem - statim in eius - necessarios convertit 3, 3, 1. - †† Per partem utr. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixisset ac propositum habuisset, sicut dictum est 2, 1, 16. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ βίῳ. actâ vita, ut dictum est, 5, 8, 19. de Heliog. - †† τίνι β. Ἀλέξανδρος ἐχρήσατο τέλει τε ὁποίῳ, quae vita Alexandri fuerit et qualis exitus 7, 1, 1. per dupl. not., in partem bon. c. β. sed in mal. c. τ. - τέλει τούτῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο, exitum hunc habuit 3, 4, 15. τούτῳ - τῷ τ. Πλαυτιανὸς ἐ. 3, 12, 26. τοιούτῳ τ. βίου ὁ Κόμμοδος ἐ. 1, 17, 26. τοιούτῳ τ. ἐ. Ἀντωνῖνος (Carac.) 4, 13, 18. τ. τ. ὁ Γορδιανὸς (pater) ἐ. 7, 9, 21. τ. τ. Κλέανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum suis habuit 1, 13, 12. τ. τ. Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ἐ. habuerunt 8, 5, 26. τέλει τ. ὁ Ἀλβῖνος ἐχρήσατο, habuit 3, 7, 20. τ τ. ὁ Μακρῖνος ἐ. 5, 4, 24. τ. τ. ἐχρήσαντο — πρεσβῦται λ. habuerunt 8, 8, 20. ὁποίῳ τ. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐχρήσατο, habuerit 6, 1, 1. τέλει ἐ. αἰσχρῷ, habuit (Macrin.) 5, 4, 23. αὐτὸν - φασὶν - ἀντιπνοίᾳ χρήσασθαι, adverso vento usum (esse) ib. 22. τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο, calamitatem perpessi sunt 4, 11, 12. - Repetit. in vicinia 3, 12, 26. 4, 1, 3. 6, 3, 9.

χράομαι, not. religiosa, Pass. c. dat. pers. et sq. inf. φασὶν, αὐτοῖς χρησθῆναι, μενεῖν τὴν ἀρχὴν, ipsis oraculo responsum esse 1, 11, 8. oraculo editum esse, ab Act. χράω, oraculum edo. - Med. de pers. cum abl. pers. τῷ θεῷ χρήσασθαι, deum consulere 4, 8, 16. dei oraculo uti. dei oraculum consulere.

χρεία, mor. τότε ἡ χ. ἤπειξε, λ. necessitas 8, 2, 12. τῆς χρείας ἀπαιτούσης 6, 3, 12. † εἴ τι - ἐπείγοι πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του — παρόντος, si quid urgeat necessitate quadam: altero - praesio futuro 8, 7, 16. qui Bg. rexit ad pr. v., sublato post ἐπ. commate, p. per necessitatem; dum, pertinens ad v. postr., valet p. ad usum s. necess. s. in usum, s. ex usu temporis, si necessitas exigat. - † c. gen. rei et adiuncto, in opp. παρέλαβε τὴν βασιλείαν -, οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ - τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκῃ καὶ χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ, quam necessitate ac postulante praesenti occasione 4, 14, 5 usu praesentis temp., v. καιρ., nostr. nach *Erforderung*, Erfordernifs, *Bedürfnifs*.

χρειώδης, mor Neutr. c. art. p. subst. πόθῳ τοῦ χρειώδους, rerum necessariarum 1, 12, 9. victus, cibi, frumenti, i. q. pr. χρεία, sc. χρήματος - ἔχων τὰ χρειώδη, habens, quae usui forent 8, 6, 8. victus, amictus, cf. §. 6. sc. χρήματα. † ψευσάμενος πρὸς τὸ χρειῶδες, mentiens commodi causa 2, 9, 18. ad utilitatem s. necessitatem, si esset necesse et utile sibi. - † c. dat. pers. ὡς ἑκά-

νέμειν ἐπειρᾶτο, opes omnes colligens cum ſuas, tum ab amicis, atque, ſi quae eſſent, ex publicis ac ſacris locis accipiens 2, 11, 13. ubi modo etiam licet art. τὰ repetere ad pr. παρὰ, ubi v. — Per gen. cum al. ſubſt. χρημάτων πλῆθος, pecuniae 1, 4, 10. 4, 4, 19. † μεγαλόφροσι δωρεαῖς χ. magnificis elargitionibus 1, 5, 27. m. er. pecuniarum. μεγαλοδωρία χ. pec. 6, 6, 5. χ. ἐπιδόσει 1, 8, 11. νομὰς χ. donativum 8, 7, 19. χ. χορηγίας, pec. 7, 8, 6. διὰ σπάνιν χ. 2, 3, 22. εὐπορίαν χ. ib. 23. 2, 4, 14. 2, 6, 9. χ. περιουσία, opum 3, 13, 11. δυνάμει χ. opibus 7, 6, 2. σωροὺς χ. numorum 5, 3, 22. χ. ἐπιθυμίαν, op. 2, 6, 21. χ. εἰςπράξεις, pecuniar. 7, 4, 3. - † c. art. τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χ. 2, 6, 14. τὰς ὑποσχέσεις τῶν χ. pecuniae 2, 7, 9. τοὺς θησαυροὺς τῶν χ. αὐτοῦ, theſauros illius 3, 0, 20. ubi gen. pron. pertinet ad pr. ſubſt. τ. θ., cf. αὐτ. - ἡ τῶν χ. ἐλπὶς, pecuniar. 5, 4, 2. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χ. 7, 4, 11. † βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, ſacculos cum numis 5, 4, 4. - Per al. caſus c. ſubſt. al. per copulam, in uſu praecipue milit., χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, pecunias 3, 7, 2. δύναμιν ἐπί σοι καὶ χ. ἀθροίζει 1, 9, 11. στρατὸν ἀθροίζων καὶ χ. 5, 2, 21. - extra mil'it. χ αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδείς πω ποτὲ καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, opes 3, 15, 5. — Cum verbis, ſ. per formulas, ἀφειδῶς ἔχων χρημάτων, opibus 1, 6, 26. 2, 6, 10. pecuniis 6, 7, 21. πάντα ἐδείκνυε χ. πλήρη, opibus 3, 13, 9. ſq. πλοῦτον καὶ δύναμιν. - χ. ἐπιθυμεῖν διδάξας, opum cupiditatem docendo 3, 8, 10. οὐδεὶς - οὕτω χ. ἡττήθη, opibus ib. 14. ὅπως αὐτῶν τὴν - εὔνοιαν - διὰ χ. - οἰκειώσηται, pecuniis 5, 8, 6. pro qua plena formula δ. χ. et gen. pretii ponuntur in ſ. q. loc. meri caſus. χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, pecunia 2, 6, 20. εἰ τὴν ἀ. αὐτῷ χ. ἀπέδοντο 2, 8, 8. χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. 2, 6, 8. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, pecuniis 2, 2, 20. χ. ἀναπεισθέντες, pecunia 6, 7, 17. 7, 2, 3. - † pro caſu pretii c. praep. τὴν - ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν - ἀρχὴν, pecunia 2, 6, 22. quae praep. in pr. nudo abl. oppreſſa. χρήματα δωρησάμενον, pecunias 1, 5, 2. χ. δίδωσι 3, 4, 1. 5, 8, 6. ἀθροίζων χ. opes 1, 12, 9. poſt πλοῦτον. - cum art. τὰ χ. μὴ μελλήσειν. λ. pecunia 2, 6, 15. τὰ χ. ἀποκλείουσαν, pecunias 6, 9, 9. εἰςπράττειν τὰ χ. 7, 4, 5. τὰ χ. ἀποδώσειν, pecuniam ib. 6. ††† αἰχμαλώτους - ἀποδοῦναι, χρήματά τε, ὅσα ἡρπάγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χ. - ἀπολαβεῖν, res ib. 20. quo ſenſu univerſo reſpexerit Bg. ad pr. 4, 11, 11. ſq. ubi de univerſa rapina narratur, non autem praeſertim de pecunia, quae tamen et ipſa hauddu ie in *rebus* illis *raptis* fuerit. - †† Repetit. in vicinia 5, 8, 6.

χρῆσις, ph. de actu, cum gen. rei. οὐδὲ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν, uſum 3, 14, 13. θώρακος ib. 15. - abſ. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις πόλις, ſuppeditare uſui hominum 8, 0, 6. in uſum ; ubi Bg. libere dedit gen. p. vulg. dat. ἀνθρ. qui pendet potius a v. παρέχ.

χρησμός, ph. ἀνέπεισεν αὐτὸν - χρησμοὶ oracula 2, 9, 4. χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων 6, 8, 13. - c. adi. χρησμοὶ - τινὲς ἐδίδοντο, ὡς λ. 8, 3, 19.

χρηστήριον, ph. de re, i. q. pr. c. adi. χρηστηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis 4, 12, 6.

χρηστός, mor. Maſc. de perſ. c. acc. ellipt. ὁ Νίγρος - (κατὰ) τὸ

aliquamdiu 4, 8, 16. † διὰ τὸ χ. πολυετοῦς, multorum annorum tem... ore ., 3, 3. - †† simul cum gen. al. temporis, χ. μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. - b) per abl. nudum, οὐ πολλῷ χρόνῳ - ἐχειρώσαντο. haud longo tempore 1, ., 24. intra - . μακρῷ χ. longo temp. 5, 5, 5. inde a - † sed c. praep. (quae in pr. abl. nudo oppressa,) ἐν ὀλίγῳ χ. exiguo temp. 1, 1, 4. e. 1, 10, 2. 2, 4, 11. - c) per acc. nudum, διατρίψας - ὀλίγον χρόνον, exiguo tempore 2, 14, 10. διατρ. ἱκανοὺς χρόνους, satis diu 3, 9, 1. - † sed per praepp. μετ' ὀλίγον χ. paulo post 5, 6, 2. συνέβη κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. † κατὰ χρόνους - διηγήσομαι, secundum tempora 1, 1, 11.

χρύσεος s. χρυσοῦς, ph. de re, Neutr. δακτυλίοις χρυσοῖς, aureis annul. 3, 8, 9. χ. ἀναθήμασι 4, 7, 12. χ. σκεύεσι 5, 5, 20. - cum adiuncto, ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 5, 6, 21.

χρυσίζειν, ph. γῆ ἡ χρυσίζουσα λ. arena aurosa 5, 6, 18. χρύσινος, ph. (i. q. ante χρύσεος,) de re, περιδεραίοις χρυσίνοις λ. aureis 5, 8, 2.

χρυσίον, phys. per gen. pretii, τὴν εἰρήνην - χρυσίου καπηλεύοντες, auro 6, 7, 22. haud dubie signato, numis aureis.

χρυσὸς, ph. de mera materia, ῥῆμα χρυσοῦ, auri 1, 7, 9. στέφανοι χ. coronae aureae 8, 7, 4. - cum adi. φορείῳ, ὃ πρὸ διὰ χ. πολλοῦ πεποίκιλτο, auro 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ - πεποικιλμ. auro 5, 2, 10. 5, 6, 16. 15. 5, 5, 4. 1, 17, 5. 6, 4, 7. 5, 3, 12. †† τὸ πλῆθος -, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, vestitu auro et coloribus vario 4, 11, 5. qui Bg., omiss. πεπ., legerit διαφόρῳ, pro quibus potius placet corrigi πεποικιλμένῃ, et simul e Mss. assumi copulam τὲ, post ἐσθῆτι facile elapsam, *veste*que, *auro* et *coloribus* diversis *distincta*. †† σχήμασι ἐσθῆτος πολ. χρώμενος διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσματι 5, 5, 4. v. ὑφ. — in opp. ἀναθήμασι κεκοσμημένον (τέμενος) χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 13, 4. - simul per art. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χ. κεκοσμημένα, auro 2, 13, 19. — simul c. adi. νεὼς, - χ. πολλῷ καὶ ἀργ. κεκ. 5, 3, 8. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, - καλλώπισμα τοῦτο - νομίζοντες, ὥσπερ τὸν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βάρβαροι 3, 14, 13. - De materia cusa s. pecunia, θησαυροὺς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους λ. auri 2, 6, 11. - †† cum adv. μετεπέμψατο, καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χ. omne aurum 5, 6, 11.

χρυσοϋφὴς, ph. de re, Masc. χιτῶνας χρυσοϋφεῖς, auro intertextas 5, 3, 12. - cum subst. fem. ἐσθῆτας χ. auro intextis 1, 14, 6. — χ. στρωμνὰς, aureis toralibus 4, 2, 5. χρυσοϋφέσι στρωμναῖς ib. 13.

χρυσοφορεῖν, ph. de pers. οὔτε χρυσοφοροῦσά τις αὐτῶν ὁρᾶται, aurum gestans 4, 2, 6.

χυμὸς, ph. χυμοὶ συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, succi 4, 2, 16.

χωλεύειν, ph. de animal. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον καὶ ἐχώλευον, claudicabant 4, 15, 8. laesi a sparsis tribulis; ubi syn. ab explic. s. adiuncto, s. genere ac specie, v. ὀκλάζ.

χῶμα, ph. c. gen. rei et adi. ἐπὰν μέγιστον χ. ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, acervus 4, 2, 18. - c. adi. solo, μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος λ. agger 4, 15, 14. cadaverum, caesorum in pugna. - † in usum

velle fortiter atque intrepide. - †† De re, cum praep. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, ὡς (αὐτὴν) εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ ϛρατιωτικὸν, per totum vulgaretur exercit. 5, 3, 21. divulgari, innotescere.

χωρίον, ph. finite, de urbe, cum adi. εὐψυχέϛερον τὸ χ. λ. ille locus 1, 12, 3. Laurentum, cf. §. pr. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, loco 1, 11. 5. Peſſinunti. - in urbe, de fori parte, μένει - ἐν ἐκείνῳ τῷ χ. - εἰκὼν 2, 9, 8. cf. §. pr. ἀγορᾶς μ. - †† ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ὥσπερ ἐκκλησιάζοντες χωρίῳ, eo in loco 8, 6, 17. qui Bg. ſaltem ſupplet pr. ἐν et art. τῷ. - κατ' ἐκεῖνο - τὸ χ. in eodem loco 3, 4, 7. ad Iſſicum, cf. §. 4. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. ad Cyzicum, cf. §. pr. — γεγόνασι - ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χ. 3, 7, 5. e pr. εἰς τὴν Γαλλίαν, et e ſq. περὶ Λουγδοῦνον. - οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χ. προφητεύοντες, illius regionis 5, 5, 21. in Phoenicia, e pr. νέμῳ Φοινίκων. - τὰ ἑλώδη χ. loca 3, 14, 10. in Britannia e pr. et ſq. - †† c. gen. rei ſ. loci, ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, maritimis Campaniae praediis 3, 13, 2. - †† c. praep. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χ. προκαταλαβεῖν, Italiae regiones 7, 8, 27. Infinite, οὐ πολὺ ἀφεϛήκει τὸ χ., ἔνθα ἐσκήνει λ. locus 6, 8, 17. τῶν μὲν χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, ἀπέϛησαν 1, 10, 6. praeterquam, quod §. 4. nominarat τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν. - διελάνθανον - τῇ τῶν χ. γνώσει, locorum 3, 14, 19. niſi in Britannia, cf. §. 11. † τῶν χ. τεκμαιρόμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. niſi quod de Alpibus, cf. §. 11. e. it. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χ. 8, 2, 2. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν λ. 8, 4, 13. v. πρότ., niſi quod circa Aquileiam urbem. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία, in illis loc. 7, 2, 12. χ. ἔκαρα καὶ παρατάξεις (τὰς ἐκεῖ γενομένας,) 2, 15, 11. εἰς ἕτερα χ. 6, 4, 14. . cum gen. rei, τῶν πλείϛων ἐς - τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φρουρᾶς χ. in ſuas quisque ſtationes 8, 5, 19. demandata cuſtodiae loca.

χῶρος, i. q. pr., ph., finite, c. gen. loci, τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας, regioni 1, 16, 4. Latio. εἴς τινα τῆς Φρυγίας χῶρον, locum 1, 11, 3. i. q. ſq. τὸν τόπον et §. 5. τῷ χωρίῳ, Peſſin.

Ψ.

Ψάμμος, ph. παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, ſub arena 4, 15, 7. in campo pugnae.

ψαυςὸς, Paſſ. de re, ph. c. gen. inſtrum. οὐδὲ ψαυςὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) tangendum manu hominis 1, 11, 2. ſ. tactum.

ψέλλιον, ph. c. adiuncto, περιδεραίοις καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, armillis 5, 5, 4. Heliog.

ψευδὴς, mor. Neutr. de re, πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, falſa 3, 12, 21. - abſ. ψ. λέγων, vaniloquus 1, 9, 14.

ψεύδομαι, mor. de perſ. Paſſ. forma, ſed not. Med. c. acc. perſ. ϛρατιώταις -, οὓς ἔψευςο, quos deceperat 2, 11, 12. non ſtando promiſſis, fefellerat. - Med. ϛρατιωτῶν, οὓς [illegible] σατο, decepit 2, 10, 8. - cum praep. ψευσάμενος πρὸς τὸ χρειῶδες, mentiens 2, 9

1, 2. - ſimul c. adiuncto, παύσασθαι ἤδη τὰς ψ. καὶ τὰς γνώμας διῃρημένον, 4, 5, 15. v. γν. - † Al. not. in opp. ἵνα μὴ - κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι λ. anima 6, 5, 18. vita. τὰς ψ. καὶ τὰ σώματα δῶρον - ἕξετε, animas 2, 13, 16.

ψυχρὸς, ph. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigid. 1, 6, 5.

Ω.

Ω, alloquentis, cum vocat. caſu, ſing. δέσποτα, domine 1, 6, 4. 3. 12, 4. 12. 1, 17, 10. βασιλεῦ, o princeps 1, 13, 3. - in Plur. ὦ τέκνα, o filii 4, 3, 17. ὦ ἄνδρες στρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. - †† oppreſſa in vocat. 1, 6, 12. 1, 6, 8.

ὠθεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. cum praep. ὁ δῆμος, ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠθούμενος, conflictatus 1, 12, 14. truſus. - c. adiuncto. ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι καὶ πατούμενοι 7, 8, 13. 7, 9, 15. - abſ. τοῦ δήμου - πλῆθος ἀπώλετο ὠθούμενον, inter ſe protrudendo 7, 11, 18. protruſa.

Ὠκεανὸς, ph. anguſt. not. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, usque ad Oceanum 1, 5, 19. 7, 2, 20. ſeptentrionalem, ſ. mare Suevicum, ſ. ſinum Codanum. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας 1, 6, 16. - Al. not. ampliori, c. art. ταῖς τοῦ Ὠ. - ἀμπώτισιν 3, 14, 11. circa Britanniam. τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, Βρεττανοῖς ἐπέστη ib. 7. Roma profectus. διαβάντες τὸν Ὠ. 3, 15, 17. e Britannia et Gallia profecti Romam.

ὦμος, ph. pars hom. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. τὰ - σύμβολα - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, humeris 4, 7, 12. alterutro humerorum.

ὠμὸς, mor. Fem. de re, ἐξ ὠμῆς - τυραννίδος, crudeli 2, 4, 5. τ. ὠμ. (7, 5, 12.) βίας ὠ. acerba ib. 5. - Neutr. ſimul c. adv. οὕτως ὠμὸν ἔργον λ. crudel. 2, 5, 15. - Superl. p. adv. c. adiuncto, τραχύτατα καὶ ὠμότατα πράττων, crudeliſſime 7, 6, 10.

ὠμότης, mor., abſ. δι' ὠμότητος λ. crudelitate 7, 1, 4. δίκας ὠ. 7, 5, 15. εἰς ὠμότητα παροξύνοντας 5, 1, 6. v. π. 7, 1, 11. - in opp. ἐξ ὠ. -, τῆς αὐτῶν χρηστότητος 1, 4, 11. - c. adi. et adiuncto, ἐπετρόπευε - τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠ. 7, 4, 3. οὔτε ὠ., οὔτε βίας - ἀπείχετο 3, 10, 13. φόνων καὶ ὠ. - ἀλλότριος 6, 9, 16. - cum gen. perſ. οἱ τῆς ἐκείνου ὠ. ὑπηρέται 7, 7, 6. - De re, c. adi. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὠ. οὐδὲν ἀπολείποντα 1, 3, 10. — c. adiuncto, εἰς τραχύτητα καὶ ὠ. ἠκόνησαν τὴν Μαξ. ψυχὴν, λ. 7, 1, 25. - † c. gen. rei ſ. perſ. in opp. ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠ. μετάγειν πάντα ib. 3.

ὠμῶς, mor. de re, c. adv. τοῖς οὕτως ὠ. - τετολμημένοις, crudeliter 2, 9, 13. - c. adiuncto ſimul 2, 6, 22. - de perſ. abſ. οὓς ὠ. ἐκόλαζε 7, 7, 14.

ὠνεῖσθαι, ph. de perſ. Paſſ. forma, ſed not. Med., c. acc rei in orat. contracta, ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, ἀρχῆς, indignus illo quod emerat, imperio 2, 7, 9. p. τῆς ἀ. χ., ἣν ἐ., pecunia ſibi paratat. - Med. c. acc. rei. ἧκε, τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium

βαρβάρων, πάσχουσι, periude, ut a barbaris 7, 12, 6. ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο, tanquam 7, 10, 2. † προσκυνήσας (αὐτὸν) ὡς ἤδη βασιλέα (ὄντα.) ut iam imperatorem 3, 11, 18. † ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ (ὄντι) κτήματι, veluti 5, 1, 13. cf. infra in Repetit. - Cum Particip., per temp. a) praes. ὡς μέλλουσα δὲ κριθήσεσθαι, tanquam fubitura igitur iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, vel. v. κρ. - ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut qui essent stipaturi 2, 13, 1. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν, utpote gravem ipsis 2, 5, 2. ὡς ἐφύβριστα πάσχουσιν, tanquam perpetientibus 2, 7, 5. ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, quasi duceretur 3, 4, 13. ὡς τινὰς ἀγγελίας - φέρων, quasi ferens 3, 11, 14. - ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα λ. incusabat, quod talia strueret 3, 12, 8. ὡς ὄντας μέρος λ. tanquam si essent pars 7, 4, 10. ἀγανακτήσας -, ὡς ὁμολόγων μαχομένοις, quasi pugnantibus 8, 2, 5. - †† ὡς στασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς -, ἡ μήτηρ συνάγειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, ut discordantes igitur fratres 4, 3, 9. ubi enunciationem inversam ostendat expletum in membro secundo pron. et per se adv. ὡς a... abesse poterat, valens tamen hic quoque in not. caussae, quia discordabant fratres. - b) perf. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεζώσῃ δυνάμει, fretus patris velut adhuc incolumi potentia 1, 9, 22. ᾐτιᾶτο, ὡς προεστῶς — ταῦτα τετολμηκότας, tanquam ausos 6, 9, 2. - c) aor. ἐπιστεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς λ. quasi fubiugasset 4, 10, 1. ὡς στρατιωτικὸν - γενομένου, ut militarem virum 4, 14, 3. † ὡς ἂν - πεμφθέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. - † de re, ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι, quasi id dicatur 6, 3, 6. - d) fut. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος λ. tanquam verba facturus 2, 5, 7. † παρεσκεύαζον ἑαυτούς, ὡς ὑπομενοῦντες π. tanquam 5, 3, 26. παρασκευάζοντι - τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν, quasi bellaturae essent 8, 6, 13. † ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες λ. properarent opitulaturi 8, 3, 15. - † simul cum adi. et particip. διέβαλλεν αὐτοὺς, ὡς ἀπίστους καὶ - μιάναντας λ. ut infidos qui ve polluissent 2, 9, 10. ὡς - ἐνδόξου καὶ τιμηθέντος λ. ut illustris et culti 5, 7, 5. - †† c. particip. temporis var., ut perf. et praes. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ - προδεδωκότα, πρός τε τὰ - μέλλοντα, incusabant, qui prodidisset - cunctaretur 6, 7, 8. - sed perf. et aor., ὡς - γεγονότα ἀρχηγὸν καὶ ἀποκτείναντα, ut qui fuisset - et occidisset 7, 1, 24. - ††† simul. cum al. particula s. adv. per subst. ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam 5, 2, 8. - per adiect. ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut 4, 12, 4. — per particip. praes. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam 5, 6, 12. 16. e. ὡς δὴ - ὑπισχνουμένου, quasi polliceretur 8, 3, 19. - perf. ὡς δὴ νενικηκότων, quasi vicissent 3, 7, 9. — aor. ὡς δὴ - προελθόντα, veluti egressum 6, 8, 11. - fut. ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam dormiturus 1, 17, 1. 15. ὡς δ. π.ο. ἀγορεύσων, quasi salutaturus 2, 13, 6. 6. 6. 7. ὡς δὴ - διαλεξόμενοι, tanquam acturi 7, 4, 11. ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, quasi dicturi essent aliquid 7. 6. 15. † ὡς δὴ - ἀγγέλλων, tanquam nuncians 3, 12, 2. ubi Ms. fut. ἀγγελῶν. ὡς πολιορκήσοντες αὐτὸ δῆθεν, velut oppugnaturi 7, 11, 16. - Repetit. ὡς μηδὲ στρατιωτικόν, — ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut - ut 4, 12, 3. sq. - ὡς φαῦλα, - ὡς ἀγαθὰ 2, 3, 17. ὡς ἐπιβουλεύοντας, - ὡς - θεσπίζοντας, tanquam insidiantes, - quasi vaticinarentur 4, 12, 6. sq. ὡς ἐναντιωσόμενον. — ὡς πολεμήσοντες, ut adversaturum, - tanquam dimicaturi 2, 6, 18. sq. ὡς ἀπίστου , ὡς - τετολμηκότας, ut - tanquam 6, 9,

12. ſq. ὡς αὐτοκράτορα ἀποδεῖξαι -. ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. ita, ut imp. declararent. - At is, ubi 2, 9, 16. ſq. ὡς δὲ συνέβαλεν -, ὡς - θραῦσαι λ. ut autem conflixerunt -, ita, ut frangeret ſ, em 3, 2, 3. ſq. ὡς πολλοὺς - φοιτᾶν πρὸς -, ὡς παιδαριώδους -. ὡς δ' ἦλθεν, - ὁ δὲ Μακρῖνος, ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, ut multi irent -, quaſi puerilem -, - ut autem venit, -. Porro Macrinus, ut haec audivit 5, 4, 2 - 4. 8. - ὡς δὲ ἐνέκειντο -, ὡς ἔλεγε, cum autem inſtarent -, ut aiebat 6, 8, 13. ὡς δὲ -, ὡς δὴ - ἀντιταξόμενοι, - ὡς τινές φασιν, - ὡς - ἐδύνατο, - ὡς κυβερνᾶν, ut -, tanquam ſeſe oppoſituri, - ut perhibent, - ut - poterat, - ut moderentur 7, 9, 8. ſq. 12. ſq. - Al. not., cauſae finalis, ſ. p. ἵνα, c. finito verbi tempore, et quidem a) ſolum, c. coni. ὡς - λιβανωτὸν - θυμιῶσιν ἕκαστος, ut thus adolerent quisque 5, 5, 12. - c. opt. et coni. ſimul, ὡς διαλεχθείη - καὶ - οἰκειώσηται λ. ut alloqueretur et - 1, 5, 2. - cum ſolo opt. 1, 7, 1. 1, 17, 17. 7, 2, 10. 8, 3, 6. 8, 5. 21. 8, 6, 16. ὡς - φρουροίη λ. quo tutarentur 4, 3, 13. - † Simul in Repetit. ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, - ὡς - γένοιντο, ut q. poterat, - ut eſſent 3, 2, 11. ὡς διανυκτερεύσων -, ὡς - ὀφθείη, ut qui eſſet pernoctaturus, - ut ſe oſtenderet 1, 16, 12. — ὡς δὴ - πολεμήσων -, ὡς - φρουροῖεν λ. tanquam bellaturus, — ut cuſtodirent 7, 12, 3. ὡς ᾤετο, - ὡς φανείη λ. quo videretur 3, 8, 4. - b) cum al. particula, ὡς ἄν, c. opt. παράσχοι λ. ut praeberet 1, 8, 4. 1, 9, 3. 2, 11, 13. - quo 2, 13, 2. 2, 15, 9. 3, 15, 4. - † Simul in Repetit. ὡς δεδήλωται, - ὡς ἂν - λάθοιεν, - ὡς δή τι σκεῦος λ. ut - ut - tanquam 2, 1, 1. ſq. τὸν ἄνδρα, ὡς - πολέμιον, - ὡς ἂν - γένοιτο λ. ut - ut 3, 12, 24. ſq. - ſed cum coni. ὡς ἂν ποιῇ λ. ut 2, 7, 10. 4, 4, 9. 4, 9, 9. — c) c. al. rarius particula, cum opt. προελθόντα ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet 8, 5, 22. — d) c. neg. ὡς μὴ - κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. ne 3, 11, 17. e. ubi proprie in - Repetit. ut ὡς μὴ γνωρίζοιτο, — ὡς ἂν - πεμφθέντων, - ὡς εἴρηται, ne agnoſceretur, - quaſi - ut 5, 4, 12. - 14. - ſed cum coni. ὡς μὴ - ἐξοκείλῃ, ne 7, 4, 10. — Al. not., cauſae antecedentis, ſ. p. ὅτι, iterum que a) vel ſolum, c. tempore finito v., et quidem c. ind. vel perf. διαλεγόμενος, ὡς - ἔρριπται, diſſerens, quemadmodum abiectum eſſet 2, 9, 9. quo Bg. ſenſu et ſeverum Lat. *ut*, c coniunctivo, maxime ap. poëtas valet, noſtr. *wie*, i. q. *daſs*, poſt v. ſenſuum, habentia proprie poſt ſe acc. c. inf., pro quo ſunt illae particulae omnes. ἐπιστάμενος, ὡς - ὄλεθρος - ἐπήρτηται, gnarus, peſtem — impendere 3, 12, 11. - vel aor. δείξετε, - ὡς μὴ - ἠδικήσατε, oſtendetis, quod 4, 14, 18. - cum fut. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. εἰδότες, ὡς - μεθέξουσι, ſcientes, ſe futuros (eſſe) participes 8, 3, 13. - †† poſt ſubſt. e not. eadem ſenſuum, ἐλπίδα, ὡς διοίσοντα λ. quaſi eſſet geſturus 2, 3, 12. - †† φήμη - περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος, fama de ipſo vagabatur, ut manſueto et commodo, quaſi Pert. vitam aemularetur 2, 7, 8. ubi ſimul eſt in Repetit., ſed ſenſu diverſo, primum cum adi., in deſcribendo, deinde cum particip. in not. cauſae, qua cauſa firmatur prius membrum per adi. διεσκέδασε - φήμην, ὡς - τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. — — †† διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄρα - εἴη ἀνῃρημένος, quaſi 7, 6,

fus manif. hoftem 3, 5, 13. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς καὶ τραχέσι προσώπου νεύμασιν ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, vultus nutu quafi praefentibus irafcens 7, 8, 21. quod Eg. eft p. tius illud. ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο 7, 10, 2. dum hic recitio v. ὀργ. c. praep. repudiat commata poft νεύμ. et παρ. - ††† δριμύτεροι - ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας οἱ λ. acriores in excogitando 3, 11, 17. ubi ὡς πρ. valet p. Lat. *quoad* f. p. formula *quantum* pertinet *ad*, et adeo vox utr. habet notionem fuam, et ὡς illam p. *quantum*; cf. fupra ὅσον πρὸς et ὅσον - χίαν. - ††† Per loca ambiguae a) not. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἁβροδίαιτον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγξιν, quis enim eius luxuriam ignorat *talem* effe, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus? 3, 6, 15. qui Bg. fupplet relat. τοιοῦτον, et ὡς c. inf. p. uno Lat. et Vern. *dafs*; dum, facto interr. puncto poft οἶδ., valebit, per appendicem enunciationis, p. *ita, ut*. — ὡς γὰρ καὶ φύσει ἀλλοτρίως - διέκειτό τε καὶ - ὠργίζετο, cum enim natura alieno effet animo: tunc etiam - irafcebatur 7, 10, 2. qui Bg. cepit p. ἐπεὶ f. ὅτι, in not. *caufae*, (poft διέκειτο p. mero τὲ rectius legens τότε.) dum, p. ὥσπερ fumto in protafi periodi, deinde ante διέκειτο deeffe poteft relat. οὕτω in apodofi. - b) lect. τοσαύτην μου - κατεγνωκότες, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, ut prius decipere velitis 2, 1, 22. ubi in lect. vulg. eft c. verbo finito eoque ind. recte, nec opus al. edd. inf. βούλεσθαι. - †† τὸν πόταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, λ. quibus inter fe iunctis 6, 7, 13. qui leg. ὧν, fed et in pr. διελάμβανεν, pro quibus modo legerim αὐτῶν p. vulg. ὡς, *fluvium* que navigiis occupans, his inter fe colligatis commutatum cum ponte veluti, *putabat* rel.

ὥσπερ, (e pr. ὡς et πὲρ, fevere Lat. *ut quidem*, fed vulg. neglecto πὲρ in Vss.) in not. comparandi, fed a) in relat. tacita f. fimplici, in med. βασιλέα - οὐκ ἐπείσαντον, ὡ. οἱ πρὸ ἐμοῦ, ut 1, 5, 13. εἰςδραμὸν -, ὡ. εἰώθει, 1, 17, 7. 2. 6, 19. ὡ. ἐποίησαν λ. ficut 2, 15, 13. † ἄγαλμα -, ὡ. παρ' Ἕλλησιν -, λ. fimulacrum, qualia apud Graecos 5, 3, 10. ὡ. Ῥωμαῖοι, quemadmodum 6, 5, 6. ut ib. 9. ὡ. παρ' αὐτοῖς 8, 4, 6. ὡ. σκάφη ib. 11. - b) in fimilitudine, δεόμενον, ὡ. ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνητόντων, tanquam 1, 4, 8. ὡ. ἐκ μιᾶς φωνῆς, velut ib. 21. ὡ. ἐξ - ἀκροτέλεως, quafi 1, 6, 8. tanquam 7, 1, 9. ὡ. τινὸς - τύχης λ. quafi 1, 8, 5. † δοῦναι - αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὡ. αἰχμαλώτους, ut 5, 4, 17. ὡ. κατ' ἀκολουθίαν, quafi 7, 5, 4. 8, 7, 10. ὡ. θριαμβεύοντας, veluti ib. 22. ὡ. τεῖχος Ἰταλίας 8, 1, 12. ὡ. ἀποσεισάμενος πέλεκυν, quafi depuliffet 8, 6, 18. - † fimul in Repetit. ὡ. ἐνθουσιῶντες, - ὡ. ἐκκλησιάζοντες, quafi -, veluti ib. 17. - c) in relat. manifefta, per enunciat. fimplicem, Φάλαγγα βούλεσθαι συςήσασθαι, ὡ. Μακεδονικὴν -, οὕτω καὶ λ. uti - ita 4, 9, 8. - fed in periodo bimembri, ὡ. δὲ -, οὕτω καὶ λ. ut - ita 2, 8, 4. 5, 6, 12. 9. quemadmodum - ita 2, 9, 15.

ὥςε, i. q. ὡς. c. inf. ἀποῤῥίπτειν, ita, ut abiicerent 8, 4, 27.

ὠφελεῖσθαι, Paff. ph. de perf. c. acc. rei ellipt. ἕκαςος - (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠ. νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. iuvari fecundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere: i. q. pr. καρποῦσθαι. Sed